6
14-e
27

Digitized by Google

1340

Digitized by Google

Digitized by Google

QUINTI CALABRI
PRÆTERMISSORUM
AB
HOMERO
LIBRI XIV. GRÆCE,
CUM VERSIONE LATINA ET INTEGRIS
EMENDATIONIBUS
LAURENTII RHODOMANNI;
ET ADNOTAMENTIS SELECTIS
CLAUDII DAUSQUEJI;
CURANTE
JOANNE CORNELIO DE PAUW,
QUI SUAS ETIAM EMENDATIONES ADDIDIT.

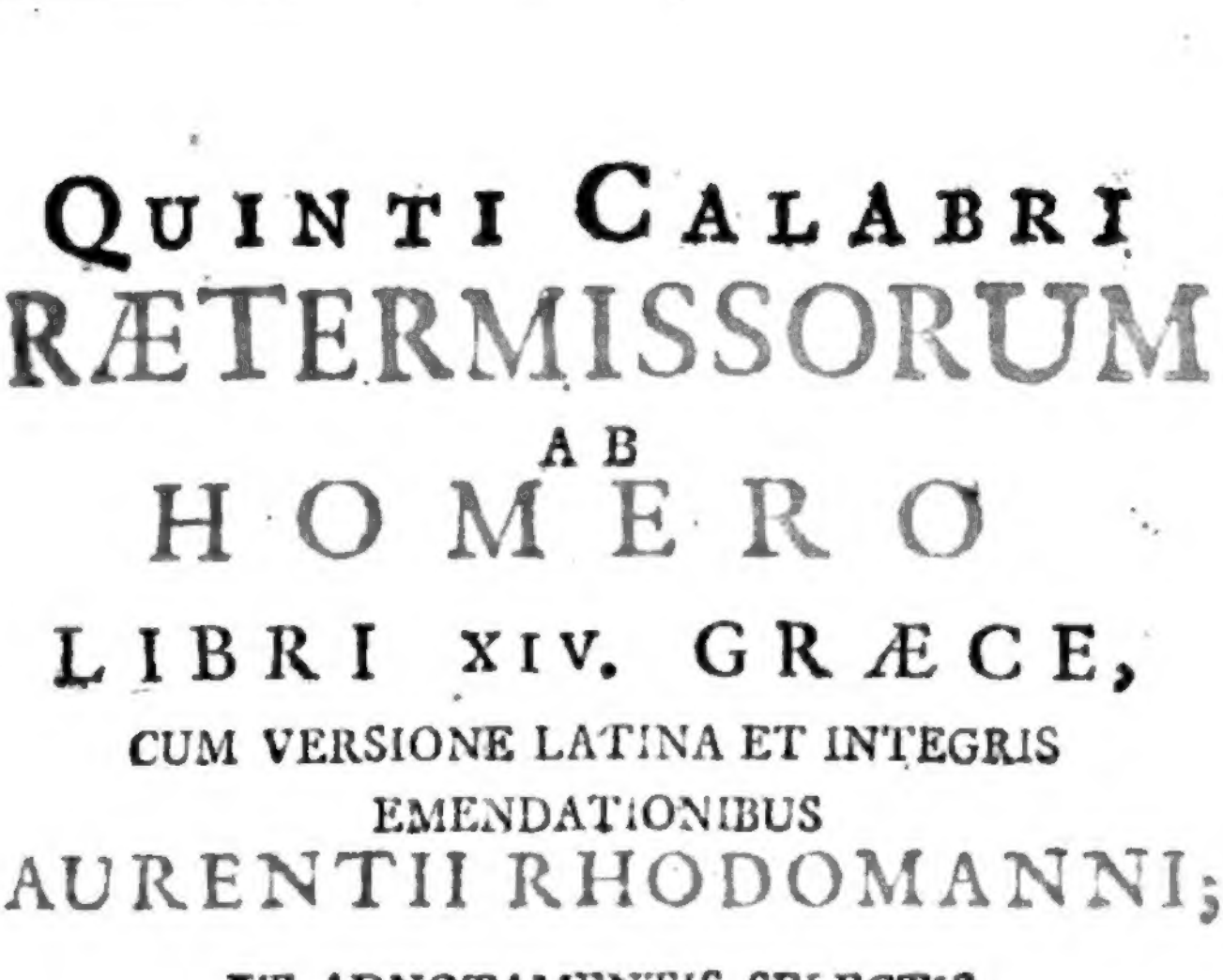

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud JOANNEM VAN ABCOUDE.

MDCCXXXIV.

BIBLIOTECA NAZ.

Digitized by Google

Digitized by Google

NOBILISSIMO ET AMPLISSIMO

VIRO

GULIELMO KLERCK,

CIVITATIS WAGENINGÆ CONSULI, DUCATUS GELRIÆ ET COMITATUS ZUTPHANIÆ IN SUPREMA CURIA GRAPHIARIO,

S. P. D.

JOANNES CORNELIUS DE PAUW.

CUr Quintum Calabrum, Poëtam Græcum, illuſtri nomini tuo inſcribam, non mirabuntur ſane illi, qui te norunt, & ne alii, qui vel nunc

Digitized by Google

ſunt, vel poſtea erunt, mirari queant, dicam liquido & vere; inter omnes, qui Literas Græcas hodie vel publice vel private excolunt, paucos oppido reperiri, qui eas melius, quam tu, intelligant, ſibique reddiderint magis familiares. Optimos videlicet quoſque Auctores Græcos non modo ab ineunte ætate lectitaſti, ſed etiam dicta eorum præcipua memoriæ, quæ tibi feliciſſima obtigit, ita infixiſti, ut illa, ubi tempus & ratio poſtulant, recitare poſſis ea facilitate, ac ſi vernacula eſſent & domeſtica. Atque hoc cum eximium revera ſit, non minus eximia profecto eſt ſuavitas mo-

Digitized by Google

morum & ingenii, quæ ad illam Eruditionis tuæ præſtantiam accedit, & vi ſua innata effecit, ut eodem tempore, quo Muſis pectus tuum aperuiſti, in id una cum illis involaverint ſuaviſſimæ Charites, non injuria ratæ, nullibi in earum conſortio ſibi melius & jucundius eſſe poſſe. Iſta vero eximia cum aperte in te elucerent, ſimulac primus amicitiæ tuæ mihi conceſſus fuit uſus, & dein magis ac magis ſubinde ſeſe exererent; ita hercule cepe-runt animum meum, ut inter omnes Eruditos ſit nemo, quem nunc ego pluris, quam te, faciam: Quod cum libenter privatim tibi declaravi ſæpe, nunc

publice hac occaſione tibi declarare non poſſum non libentiſſime, ut quod pauci ſciverunt hactenus, mox omnes ſciant, & ſic meo in te animo ſatisfaciam. Alia, quæ in laudem tuam plurima dici poſſent, prætermitto, & cum ad curam Gelrorum rei publicæ præcipue ſpectent, omnes & ſinguli, qui in ea hodie vivunt, probe tenent, nec eorum ſeri ignorabunt poſteri: Ea, quæ me totum devinxerunt tibi, commemoraſſe ſufficit. Neque verbum de illis addam, ne vis fiat modeſtiæ tuæ, & ipſe ab ingenio meo recedam, quod vere candidum & ingenuum, ut noſti, a verborum lenociniis

Digitized by Google

niis alieniſſimum eſt, & laudationes inſanas non invidet futiliſſimo aſſentantium choro. Vale, Vir Præſtantiſſime, & ut hactenus me amaſti, ita me amare perge. Dabam Trajecti ad Rhenum Non. Januar. MDCCXXXIV.

LECTORI

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙ.

Novam Quinti Calabri editionem, quæ ſatis nitida & ſatis correcta eſt, hic habes. Eum multis mendis inquinatum primus Venetiis edidit Aldus: quem Baſileæ ſecutus Freigius, mendorum numerum non minuit, ſed auxit. Inde ad tertiam editionem animum applicuit Rhodomannus, in qua multa quidem emendata, ſed multa etiam denuo ſunt perperam poſita: Secutus autem eſt ille editionem Baſileenſem, quod miror, & Aldinam non vidit, ſed ſolas lectiones variantes ex ea deſcriptas habuit; quo factum, ut dum minus ſedulo inſtituta eſſet collatio, in multis vel hæſerit, vel aliam lectionem commentus ſit, quam quæ apud Aldum extabat, ſyncera & proba: Id videbis ex Notulis noſtris. Ubique enim ipſam Aldinam conſuluimus, & quæ in ea probe excuſa erant, reduximus & probavimus. Notas quod attinet, Emendationes Rhodomanni dedimus integras, idque uno tenore, ſumtis ex Addendis & Corrigendis omnibus illis, quæ Vir Eruditus poſtea vel addidit, vel correxit. Ex

Daus-

PRÆFATIO.

Dausqueji autem Adnotamentis non deſcripſimus, niſi ea, quæ ad verborum correctionem pertinent, omisſis paucis, quæ adeo inepta erant, ut ratio eorum haberi poſſet nulla: Infelicisſime enim ille in Quinto Calabro verſatus fuit, & in ipſis illis, quæ excerpſi, tot ineptiarum edidit ſpecimina, ut neſciam, ubi ad animum malevolum, quo Rhodomannum proſecutus eſt, attendo, vicem hominis dolere, an ei ſuccenſere debeam. In Notis noſtris brevitati conſuluimus, ne opus nimium creſceret, & nihil tamen prætermiſimus, quod ad Auctorem intelligendum aliquid conferre poſſet, adeo ut in Calabro, ſi a mutilatis, quæ Libros meliores exſpectant, recedas, nunc nihil fere ſit, in quo merito hærere potes. Aſſervantur in Bibliotheca Lugduno-Batava duo Aldina hujus Poëtæ exemplaria, in quorum uno Sylburgius multa, in altero Falkenburgius pauca oppido manu ſua notaverant: Ea inſpexi, & cum Sylburgiana ita comparata eſſent, ut Viri Diligentiſſimi eruditionem nequaquam exprimerent, Falkenburgiana autem ipſo numero ſuo exiguo vel occupata, vel rectius tradita eſſent ab aliis, ea in hanc editionem noſtram inſerere nolui, & ſibi relinquenda eſſe duxi. Communicavit etiam mecum Vir Cl. Sigebertus Haverkamp aliud exemplar Aldinum, in quo emendationes Joſephi Scaligeri

ri a Libro Primo ad Verſum CCIII. Libri Quarti, ex ipſius Scaligeri codice deſcripſerat: quæ cum numero plures, & Sylburgianis longe eſſent meliores, ex illis excerpſi, & ad calcem Libri, ſerius enim mihi innotuerunt, eas exhibui, quæ ab aliis non erant proditæ, ut ne cum moleſtia tua eædem bis terve recurrerent. Exſpectas, credo, Lector, ut de ipſo Auctore nunc pluſculis tecum agam: Sed id fruſtra certe exſpectas, ubi de eo non niſi perpauca ſuppetunt mihi. Accipe ea: Smyrnæus, an Calaber, fuerit Quintus, ignoro: Et fors neque Smyrnæus fuit, neque Calaber, ſed alibi lucem adſpexit primum. Qui ex loco notiſſimo Libri XII. Smyrnæum fuiſſe, & non procul ab Urbe Scholam habuiſſe ſcribunt, conjectura nituntur admodum levi: Id certum, & ab aliis recte jam obſervatum. Vixiſſe eum Seculo quinto poſt Chriſtum natum Rhodomannus ex ſtylo ſatis probabiliter colligit: qui Scholaſticus ſane & elumbis: Adeo ſcilicet verboſus eſt Quintus, ut ſi ocioſa & ſuperflua tollas, pars tertia fere Operi decedet. Multa etiam in eo, vel nimis flaccida & depreſſa, vel nimis tumida & elata: Et hoc Seculi vitio adſcribendum, quo Studia jam multum decreverant, & Poëſis verum ac genuinum colorem amiſerat: Docti ſciunt; quibus hæc ſcribo, non indoctis: inter quos ſine dubio ille, qui

nuper

nuper ſubodorari non potuit, ea, quibus Philen ex Libro Anglicano auximus, non ab ipſo Phile, ſed alio quopiam conſcripta eſſe poſt Philen: Homo bellus, cujus deliramenta bella mihi fuerunt oblectamento. Viſne, Lector, aliquid vere egregium? Opuſculum Philæ de *Animalium Proprietate*, quod cum omnibus Viris Eruditis ſcriptum putas Seculo tertiodecimo exeunte, vel Seculo quartodecimo ineunte, Χρονολόγος ille novus ad finem Seculi quartidecimi, vel initium quintidecimi refert, & integrum fere Seculum ſtatuit recentius. Unde illud, rogabis: Dicam: *Manuel* prænomen Philæ notiſſimum tenes: in eo ita defixa fuit Viri Perſpicaciſſimi diligentia, ut pro Imperatore *Michaele Palæologo Juniore*, cui Jambos ſuos dicavit Auctor, quique imperare cœpit Anno MCCLXXXXV, & mortuus eſt Anno MCCCXX, ſumſerit bono animo Imperatorem *Manuelem Palæologum NB. Juniorem*, qui ad imperium accesſit A. MCCCLXXXIV, ut ille ſcribit, vel A. MCCCLXXXVII, ut alii ſcribunt, & diem obiit ſupremum A. MCCCCXXI, vel MCCCCXXIV. Quid ais? Hoc adeo egregium, ut nihil revera magis. *Euge*, *Sophos*, *Euge*, *Sophos* igitur acclama Delicatulo voce benigna ac læta: Sic gratiam ab eo inibis, & *dapibus Siculis* te laute & magnifice excipiet brevi. Vale

RHO-

RHODOMANNUS

IN

PRÆFATIONE.

DE Poëta igitur quid dicamus? Hujus præter unum atque alterum e Græcis, & quidem recentioribus, nemo in ſcriptis ſuis mentionem facit; aut ſi qui fecerunt, horum tamen monumenta noſtros hucuſque oculos ſubterfugerunt. Mira hæc atque inſolens in Poëtam longe præſtantiſſimum fortunæ iniquitas videatur, ſi non eidem quoque ſorti ipſum nobis Homerum, præceptorem ejus, obnoxium Deus feciſſet. Cujus, præter ſolum nomen & poëſin, quid certi habet tota exinde ad hodiernum uſque diem poſteritas? At huic noſtro ne quidem nomen remanſit ſalvum. Plerique enim omnes vulgo *Quintum Calabrum* appellant, quaſi Latinus, non Græcus natione fuerit, ideoque Latina, non Græca pronunciandi forma nominari debeat. Feliciter autem evenit, quod cum tota ejus vita ignorantiæ tenebris involuta ſit, patria tamen ſola vindiciis inde aſſerta eſt. Nam Libro XII. & hanc & vitæ quodam modo genus exprimit, ubi ſe Muſarum ovibus paſcendis Smyrnæ operam dediſſe profitetur. *Coïnti* ergo *Smyrnæi* nomen ei, poſtliminii quaſi jure, vindicemus: uti & nobis in hac editione nuncupatur, non rejecta interim & damnata prorſum vulgari & ſuppoſititia Calabri appellatione; indita ei * ab Italiæ in-

† Unde id reſcivit Vir Doctus? In vita Coluthi, ab Aldo ejus Poëmati præfixa, eſt: τοῦτο ἐπιγέγραπται καὶ τὸ παρὸν ποίημα,

inferioris regione, in qua Beſſarion Cardinalis (unus ex Literaturæ Græcæ inſtauratoribus per Italiam) poëma hoc reperit, depoſitum in templo D. Nicolai extra Hydruntem, maritimum Calabriæ oppidum; ut eſt in vita Coluthi, ſuaviſſimi poëtæ. * * Etſi igitur de ætate ejus nihil certi nobis conſtat, floruiſſe tamen virum ſub Monarchia Romana, jam maximam orbis terrarum partem ditione ſua complexa, ut conjiciam me adducit, quod oraculum Calchantis Lib. XIII. de poſteritate Æneæ, tam evidens eſt, ut non divinatorem futuræ, ſed ſpectatorem præſentis Romanorum potentiæ poëtam agere, liquido appareat. Tum quod venationis, Romanis quondam Imperatoribus uſitatiſſimæ (ubi homines cum beluis in Circo, ſeu arena Theatri, ad triſtiſſimum dimicationis ſpectaculum committebant) Lib. VI. meminit. Præterea Character ipſe Carminis γραμματικώτερον elaboratus oſtendit, cum Coluthi (qui ad quintum Chriſti nati ſeculum poëma lepidiſſimum de Helenes raptu conſcripſit) aliorumque illa ætate vigentium, æqualem aut vicinum fuiſſe. Enimvero ſi dictionem Coïnti, Coluthi, Tryphiodori, Muſæi, (illum dico, qui Leandri Herusque amores cecinit) & Nonni, ad examen Criticum vocaris, ſimillimam & fere eandem ſermonis ideam ſtructuræque rationem deprehendes: unde ætate quoque propinquos inter ſe fuiſſe ratiocineris. * * Cæterum ex indicio illo, quod de ſe ipſe facit, Muſarum oves in liberali Smyrnæ horto ſe

μαι, Ελένης ἁρπαγὴ, ἐν Απουλίᾳ σύνηθες, καὶ γνώριμον, ὅτι καὶ ἡ ποίησις Ὁμηρικὴ Κοΐντου πρῶτον εὑρηται ἐν τῷ ναῷ Ἁγίου Νικολάου τῶν Κασσούλων ἔξω Ὑδροντος· ὁ ἀνασωσας ὁ Ἅγιος Βησσαρίων ὁ Νικαίας Καρδινάλις Θουσκουλάνος, τοῖς βουλομένοις ἐκοίνωσε· καὶ τοῦτο δὲ ἀπόκρυφον γεγονὸς, νῦν κοινὸν ἔσαι. & nihil aliud. Notandum vero illud ἐν Απουλίᾳ: Nam id minus certe commendat *Calabriam* eo appellationis intuitu.

ſe paviſſe teſtatus; Scholam in Joniæ littore iſto nec infrequentem nec incelebrem habuiſſe poëtam noſtrum, colligere eſt. Nec triviale magiſterium id fuiſſe apparet inde, quod oves ſuas, id eſt diſcipulos, nobiles ſeu fama illuſtres, † περίκλυτα Epitheto ſatis emphatico, appellat: unde ſi divinare licet, id tandem elicimus, Coïntum fuiſſe ex profeſſione illorum, quos Sophiſtas; id eſt philoſophiæ & eloquentiæ magiſtros, Grammaticos, qui poëtarum interpretes erant, & juventutis ſcholaſticæ doctores; florens adhuc Græcia indigetabat. Quid enim aliud per Muſarum hortum & oves, præter quam Scholam, & diſcipulos in ea doctrinæ & eloquentiæ ſtudiis addictos, intelligi exiſtimemus?

† Hodie in agro Smyrnæo oves cauda & pinguedine ſunt eximiæ, ut teſtis eſt Whelerus in Itinerario. Si ætate Quinti ſimiles ibi extiterint, per περίκλυτα μῆλα ipſas Smyrnæas intelligere potes, quæ jure dominli ad templum Dianæ pertinebant. Vide locum & quæ illic noto.

DAUSQUEJUS

IN

ADNOTAMENTORUM PRINCIPIO.

VEterum Scriptorum nomina nothis expungere, ecquid aliud eſt, per Deum immortalem, quam vita functorum umbras ſtylo perſequi, quando eas ferro diverberare non licet? Gellium, Florum, Feneſtellam nullum nobis réliquum fecit ſcripturientium prurigo. Mittamus hos: De *Q. Calabro* indicio experiamur. *Quintum Calabrum* elimi-

eliminant: *Coïntum Smyrnæum* inliminant. Quo consilio? quibus indiciis? qua veterum fide? Ad Smyrnam pavit oves, clamant, & hoc verſus ipſius clamant. Ita Parrhaſius, Rhodomannus, alii. Quid poſtea? Nemo igitur homo alibi natus Smyrnæ paſcere potuit, aut etiam, ſi diis placet, ævum agere? Alemanni, quotquot in Belgio bellabantur olim, Belgæ erant? Macedones in Illyria fuere Illyrii? in Thracia Thraces? in Perſide Perſæ? in India Indi, Macedones? Pari ergo delirio quisquis ab Africa Romam venit, Romanus fuit; Afer non fuit. Una eademque ratione conſulatus Q. Balbo mandatus eſt, non Gaditano, non extraneo; ſed viro Romano, ſed Italo: Romæ namque id honoris geſſit. Dicant, & doceant eadem opera Calabro nulli viſam Smyrnam, aut Smyrnæ paſcuales agros. Sed quid ſi contra pertendero ruſticanæ rei peritiſſimos fuiſſe Calabros, & invulgata peritiæ opinione, accitos e Calabria, qui ad Smyrnam ruraretur, & paſcerent, ut olim e Syris, & Getis lecti ſunt ſervi? Hoc eſſe potuit: illud fuit. Silius Italicus:

Cum Calabros urunt ad pinguia pabula ſaltus.

Flaccus Argonaut. Venuſinus vates *Calabri hoſpitis pyra* commemorando laudat, Lib. 3. —— *Calabris redit armentarius arvis*, Horatius Lib. I. Od. 31. *Non æſtuoſa grata Calabriæ Armenta* —— Idem Venuſin. Columella oves numerat generis eximii *Mileſias*, *Calabras*, *Appulasque*. Quid tandem vetat poëtam noſtrum *Q. Calabrum* eſſe, ac dici; eſto ad Smyrnam oves paverit? Sed Smyrnæus eſto, Aſianus eſto, Græcus eſto: unde illi prænomen e Latio petitum? Hoc ut ἑτεροδοξοῦντες obtegant, *Coïntum* volunt, *Quintum* ſcribi gravantur. Belliſſime nugantur. Q. Fla-

Flaminium Plutarchus Κόϊντον Φλαμίνιον ſcribit, nec usquam aliter: Appianus in Civilibus Κόϊντον Οὐαλέριον, Κόϊντον Κεπίωνα; vulgo *Quintum* Valerium, *Quintum* Cepiona, aut pro eodem literam Q. ponunt. Κόϊντον Græci in omni hiſtoria Romana repoſuerunt, ubi Latini *Quintum* poſuerant. Inane ut ſit tam diuturno uſu corroboratam ſcribendi rationem convellere, & Latinis auribus *Koïntum* inſolenter obtrudere; a me eſt doctiſſimus vir Pierius in ſeptimam Æneadem. Verum καινοτομοῦσι κενεμβατεῖν ſolemne eſt. Ex iis non nemo tamen blandiloquentia futili mundo molitur impoſturam facere. Rejicere ſe aut damnare vulgatam *Calabri* appellationem negitat, & ſuppoſititiam vociferatur. Euge vero. Suppoſititia eſt appellatio: rejicere igitur, aut ἀβελίζειν quid trepidas, o iſte, quisquis es? Non animadvertis ſecum valide pugnare, ſuppoſititiam appellationem, &, non rejiciendam, neque damnandam? Damno, & rejicio, quæ ſuppoſititia duco, & mecum alii: tu quid?

KOIN-

ΚΟΙΝΤΟΣ ΚΑΛΑΒΡΟΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἔνθ' ὑπὸ Πηλείωνι δάμη θεοείκελος Ἕκτωρ,
Καὶ ἑ πυρὰ κατέδαψε, καὶ ὀστέα πάντα κέκαυται,
Δὴ τότε Τρῶες ἔμιμνον ἀνὰ Πριάμου πολίηθρον,
Δειδιότες μένος ἠὺ θρασύφρονος Αἰακίδαο·
Ἠΰτ' ἐνὶ ξυλόχοισι βόες βλοσυροῖο λέοντος
Ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλουσιν ἐναντίαι, ἀλλὰ φέβονται
Ἰλαδὸν πλώσσουσαι, καὶ ἀνὰ ῥώπηια πυκνά.

Ως

2. *Καί ἑ πυρὰ κατέδαψε, καὶ ὀστέα πάντα κέκαυται*] Legendum videtur *κέκαυτο*. *Rhodomannus*. Intecta igitur Achillis ossa sine honore jacebant? Scio lectos cineres. Ovid. Metam.

—— *De tam magno restat Achille*
Nescio quid, parvam quod non bene compleat urnam.

Lectio cinerum fuerit, non ossium etiam, aut ossilegium?

—— *Quis enim rogus abstulit ossa?*

Lucanus. *Lecta* Achillis ossa, immo & *tecta*, ut quæ Corynæus legerat, Æneid. 6. Ad eundem plane modum Homeri verbis Iliad. Ω.

Οσία πάντα λίγοντο κατίγνητοι ἑταῖροι,
Καὶ τάγε χρυσείῃσι λάρνακι θῆκαι ἐλόντες.

Excusa versio Q. Calabri veterum rituum intelligenti obstrepit: *Et omnia ejus ossa in cineres considerant*, cum de cineribus ne γε῀ quidem Calaber. Dictum oportuit *Et omnia ossa usta*: Unde *Ustrina* huic supremo officio: non absumpta, non in cinerem versa, quæ passim legi condique sueta. Quare lubens volensque reposuerim:

—— *Οσία πάντα κέκαυθε.*

se-

QUINTI CALABRI
PRÆTERMISSORUM AB HOMERO
LIBER PRIMUS.

POSTQUAM ab Achille Pelei nato Hector, vir
Dei instar habens, superatus erat,
Rogusque illum absumpserat, & omnia ejus
ossa in cineres consederant:
Trojani deinceps se in urbe Priami continebant,
Præstans Æacidæ animosi robur pertimescentes.
Ut enim boves in saltu truci Leoni
Obviam venire detrectant, sed gregatim
Per densa virgulta pavitantes fugiunt:

Sic

secutus anteriore loco Iliadem Ω. Calabermet Lib. 7. de Machaonis ossibus scribit:

——— Σῶμα δ' ἄιστον
Πῦρ ἐλοὶν κατέδαψε, καὶ ὀστέα δέξατο γαῖα.

Κίκιυθι vero καθητικῶς usu venire indubitatum est: Sophocles Antigone: Μητρὸς δ' ἐν Ἅιδου, καὶ πατρὸς κίκιυθότοιν. Nec alienum a Calabro, Lib. 12.— γνῶναι, εἴτι κίκιυθεν, *si quid lateat*. Eodem loco: —Ὁ γὰρ μέγα πῆμα κίκιυθεν: ut Virgilio *latet error*, ita hic *noxa*. Eapropter κίκαυτο pro κίκασται reponi, per mihi ridiculum videtur. *Dausquejus*. Vitium recte vidit, sed non recte sustulit Dausquejus: Nam κίκιυθι absolute & ista forma, hic ambiguum & incongruum est: *ossa omnia occultavit: ossa omnia latuerunt*: An hoc sepulturam indicat? Cras credam, non hodie: Antequam ossa erant lecta, jam latitabant inter cineres. Aliud requiritur: Legendum arbitror,

— Καὶ ὀστέα πάντα τίθαπται.

Id perspicuum, neque longe petitum, si scripturam implicitam consideres propius. Errorem Dausqueji satis putidum de Achille pro Hectore, &c. prætereo lubens. *Pauw*.

7 Ἰλαδὶν πιφύσονται, καὶ ἀνὰ μαχάϊα γυνιὰ] Scribe Ἰλαδὶς, &

Ως οἱ ἀνὰ πλολίεθρον ὑπέτρεσαν ὄμβριμον ἄνδρα,
Μνησάμενοι προτέρων, ὁπόσων ἀπέλαμνε χάρηνα,
Θύων Ἰδαίοιο περὶ προχοῇσι Σκαμάνδρου.
Ἡδ' ὅσους Φεύγοντας ὑπαὶ μέγα τεῖχος ὄλεσσεν,
Ἐκτορέη δ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ἦμαρ ἔφυσσε πόληων,
Ἄλλους δ' οὓς ἐδάιξε δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης,
Ὁππότε δὴ ταπρωτα φέρε Γραίεσσιν ὄλεθρον·
Τῶν ὄιγε μνησθέντες, ἀνὰ πλολίεθρον ἐμιμνον·
Ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι πένθος ἀνηρὸν *
Ὡς ἤδη στονόεντι καταιθομένης πυρὶ Τροίης.
Καὶ τότε Θερμώδοντος ἀπ' εὐρυπόροιο ῥοάων,
Ἦλυθε Πενθεσίλεια θεῶν ἐπιειμένη εἴδος,
Ἄμφω, καὶ στονόεντος ἐελδομένη πολέμοιο,
Καὶ μέγα αἰδομένη στυγερὴν καὶ ἀεικέα φήμην,
Μή τις ἐὼν κατὰ δῆμον ἐλεγχείῃσι χαλέψῃ

Ἀμ-

καὶ ante ἀνὰ dele. *Rhod.* An forte in Libris quibuſdam pro ἀνὰ perperam ſcriptum erat κατὰ, indeque ortum eſt καί? Scis, quoties καὶ & κατὰ commutantur a Scribis. *Pauw.*

11. Ἡδ' ὅσους: Ἡδ' ὅσσους. *Rhod.*

12. καὶ ἦμαρ ἔφυσσε πόληων] Propter Metaphoram duriorem hunc locum habeo ſuſpectum. Quid ſi legatur, καὶ ἀμφ' ἴφθιμα πόληϊ, *ſit circa urbem traxiſſet*, vel quod malim, καὶ ἦμαρ ἐφύσσε πόληας. *Et urbes devaſtaſſet?* Hanc germanam eſſe lectionem, omnino perſuaſum habeo. *Rhod.* Everſus ab Achille civitates loquitur per omnes Troados biduitri mora: Id porro eſt *civitatium diem trahere* ſeu *contrahere*; utpote quæ fatis ſinentibus diutius absque vi, absque injuria ſuperſtites fuiſſent. Ita notant de fato urbis Cenſorinus Libr. de Die Natal. M. Tullius Libr. 2. de divinat. qui Tarutium Firmanum refert urbis Romæ fata canere non dubitaſſe. Nec cauſæ ſatis eſt, cur ſuam exoſculetur correctionem Rhodomannus ἦμαυρώσε πόλεας. *Dausq.* Aliter de hoc loco Rhodomannus, aliter Dausquejus, ut vides: Neuter bene, ſed pejus tamen hic, quam ille: Id animadvertunt omnes, qui Græce ſciunt: Dicam, quod res eſt: ἴφθιμος ſine dubio reſpicit Hectorem ab Achille tractum circa mœnia Urbis patriæ: Quare legendum eſt, καὶ ἦμαρ ἴφθιμος πόληος: ἦμαρ πόληος de ipſo Hectore dicitur, qui *lux, vita, ſalus*

Sic illi intra urbis mœnia fortis viri impetum ſubterfugiebant;
Memores priorum, quam multis capita amputaverit,
Dum circa Idæi Scamandri ripas graſſatur;
Et quot, ſub vaſtis Trojæ mœnibus in fugam actos, dederit exitio;
Hectoremque ut vicerit, & lucem urbis Trojanæ raptârit;
Alios etiam per mare inquietum inſulas habitantes ut bello ſubegerit,
Cum initio Trojanis exitium afferret.
Horum illi recordati in urbe permanebant.
Interim tam triſtis inter eos luctus exortus erat,
Ac ſi jam lamentabili Troja incendio conflagraret.
Tum demum a lativagi Thermodontis amne
Pentheſilea, mulier Dearum præferens ſpeciem, advenit,
Bifariam affecta. Nam & luctifici belli cupido eam inceſſerat,
Et odioſæ turpisque famæ pudebat, verentem
Ne qua in gente ſua probris ipſam deformaret

Ob

ſalus urbis & civium: Metaphora eſt ſatis frequens apud Auctores utriusque Linguæ: Ipſe Calaber de Briſeide Achillem delamentante Lib. 3. vſ. 561.

— *ἰκὲ σὺ μοι ἰερὸν ἦμαρ,*
Καὶ φάος ἠελίοιο πίλες, καὶ μείλιχος αἰὼν.

Virgilius de Hectore Lib. 2. Æneid. vſ. 281.

O lux Dardaniæ, ſpes o fidiſſima Teucrum,
Quæ tantæ tenuere moræ? quibus Hector ab oris
Expectate venis?

Ubi Servius: *O lux Dardaniæ. Quaſi dies noſter, per quem certi eramus de luce, id eſt, de vita, tanquam occiſo Hectore omnes ſe extinctos credant.* Alia cumulare nolo. *Pauw.*

13. Ἀλλως δ' ὡς] Ἀλλως δ', ὡς. *Rhod.* Recte. *Pauw.*

16. πένθος ἀμηχὲν *] Verſum ita ſuppleo, μάλ' ἐρώῃι, vel πιπόσηιο. *Rhod.* Explet Brodæus, μίγ' ἐρώῃι: Ego ne ſim Aſymbolos, τότ' ἐρώῃι: pulcherrime enim connectitur, Ως ἤδη γενόωντι &c. *Dausq.*

20. καὶ γενέωντος ἐιλδομένη πολίμοιο] γενόωντι Verſu abhinc tertio præceſſit: Eadem Epithieta ſic ubique ingerit Quintus: Videbimus. *Pauw.*

22. Μή τις ἰὼν κατὰ δῆμον &c.] An plenius forte legendum, Μή τις ἰ ὼν κατὰ δῆμον &c? *Pauw.*

Ἀμφὶ κασιγνήτης, ἧς εἵνεκα πένθος ἄεξεν,
Ἱππολύτης· τὴν γὰρ ῥὰ κατέκτανε δουρὶ κραταιῷ,
Οὐ μὲν δὴ τό γ' ἑκοῦσα, τιτυσκομένη δ' ἐλάφοιο.
Τ'ὔνεκ' ἄρα Τροίης ἐριχύδεος ἵκετο γαῖαν.
Πρὸς δ' ἔτι οἱ τόδε θυμὸς ἀρήϊος ὡρμαίνεσκεν,
Ὅφρα καθημαμένη περὶ λύματα λυγρὰ φόνοιο,
Σμερδαλέας θυέεσσιν Ἐριννύας ἱλάσηται,
Αἵ οἱ ἀδελφειῆς κεχολωμέναι αὐτίχ' ἕσποντο
Ἀφραστοι· κεῖναι γὰρ ἀεὶ περὶ ποσσὶν ἀλιτρῶν
Στρωφῶντ', οὐδέ νύ ἐστι θεὰς ἀλιτρόν θ' ὑπαλύξαι.
Σὺν δέ οἱ, ἄλλαι δυώδεκα πᾶσαι ἀγαυαὶ,
Πᾶσαι ἐελδόμεναι πόλεμον, καὶ ἀειχέα χάρμην,
Αἵ οἱ δμωϊδες ἔσκον, ἀγακλειταί περ ἐοῦσαι.
Αλλ' ἄρα πασάων μέγ' ὑπείρεχε Πενθεσίλεια.
Ως δ' ὅτ' ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν ἀστράσι δῖα σελήνη
Ἐκπρέπει, ἐν πάντεσσιν ἀρίζηλος γεγαυῖα,
Αἰθέρος ἀμφιραγέντος ὑπαὶ νεφέων ἐριδούπων,
Ως ἥγ' ἐν πάσαισι μετέπρεπεν ἑσσυμένῃσιν.
Ενθ' ἄρα ἦν Κλονίη, Πολεμοῦσά τε, Δηριόνητε,
Εὐάδρη τε, καὶ Αντάνδρη, καὶ δῖα Βρέμουσα,

Ηδὲ

30. ἕσποντο] ἵποντο. *Rhod.*

32. οὐδέ νύ ἐστι θεὰς ἀλιτρόν θ' ὑπαλύξαι] ἀλιτρόν θ'. particip. aet. Aoriit. 2. ab ἀλιτέω, ſcelus committo nullis precibus expiandum. *Rhod.* Perſpicue Rhodomannus, ἀλιτρόν θ' ὑπαλύξαι Nec diſconveniat, ἀλιτρὸν ὑπαλύξαι. *Dausq.* Et mihi ablanditur ἀλιτρόν θ' ὑπαλύξαι: Quo non admiſſo, ἀλιτρὸν vel cum vel ſine tibicine, non minus bonum eſt, quam ἀλιτρὸν: Vim cæſuræ non ignoras. *Pauw.*

33. Σὺν δέ οἱ, ἄλλαι δυώδεκα] ἄλλαι ἵκοντο vel ἵποντο δυώδεκα: vel Σὺν δέ οἱ, ἄλλαι ἵσαν δυοκαίδεκα: Quod tamen remotius a ſcriptura. *Rhod.*

39. Αἰθέρος ἀμφιραγέντος ὑπαὶ νεφέων ἐριδούπων] *Æthere undique rupto a nubibus graviſonis:* Abſona & ingrata locutio: Cum nubes diſſipantur, non rumpitur æther, nec a nubibus id fieri poteſt unquam: Vellem, mentem aliter expreſſiſſet Quintus, aut ſaltem ſcripſiſſet, Αἰθέρος ἀμφὶ Φαέντος ἄπο νεφέων ἐριδούπων, Notiſſimum illud Home-

Ob ſororem, cujus gratia vulnus animo fovebat,
Hippolytam. Hanc enim valida haſta interemerat,
Non quidem hoc dedita opera, ſed cervam jaculo petens.
Idcirco in Trojæ illuſtris terram ſe contulit.
Inſuper ad hoc etiam Martius illam animus ſtimulabat:
Ut nimirum a triſti cædis labe expiata,
Sacris Furias terribiles placaret,
Quæ ſororis cauſa ei ſuccenſentes e veſtigio ſequebantur
Occultæ. Hæ enim perpetuo circa pedes impiorum
Verſantur: Nec fieri poteſt, ut quisquam enormiter peccans has evitet.
Cum ipſa vero aliæ venerant duodecim, omnes virtute inſignes,
Omnes belli infeſtæque pugnæ ſtudio flagrantes:
Quæ ejus miniſtræ erant, quamvis rerum geſtarum gloria excellerent.
Omnes tamen longe ſuperemineba Penthesilea.
Ut enim in cælo longe lateque patente inter ſtellas dium Lunæ ſidus
Admiranda claritate ſua cunctis præfulget,
Æthere inter nubes, unde fragor interdum exſiſtit, hiante:
Ita illa inter cunctas ad bellum feſtinantes præſigne decus exhibebat.
Aderant autem hæ: Clonia, Polemuſa, Derione,
Euandra, Antandra, & diva Bremuſa:

Tum

mericum, *ἐφαάνθεν δ' ἄρ' ὑπερ-φάγη ἄστεος αἰθὴρ*, quod Iliad. Θ. vſ. 554. & Iliad. Π. vſ. 300. in comparatione non abſimili occurrit, aliud eſt: Nam *αἰθὴρ* ibi ſplendorem ætheris, non ætherem notat: Hoc certum & perſpicuum. An tamen ſic vox etiam accipienda hic, & *αἰθέρος ἀμφιεχγέντος* vertendum *æ-theris ſplendore undique erum-pente?* Non poteſt propter adjunctum *ὑπαὶ νιφάων ἐριδούπων*: Sed an pro *ὑπαὶ* legendum revera *ἄνευ*, *ſine nubibus graviſonis?* Id verum forte: Et ſic hæcce dixiſſent hic, quod in locis Homericis dicunt *ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθὴρ* et *ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο Κινήσει πυκινὴν νιφάδα σκεδαπύγε-ρέτα Ζεύς*: Attende & judica. *Pauw.*

42. Εὐάνδη τε] Ita Aldina hic, ſed poſt V. 252. Εὐάνδρη: Quod utroque loco expreſſit

Ηδὲ καὶ Ἱπποθόη, μετ' Ἀρμοθόη χυανῶπις,
Ἀλκιβίητε, καὶ Ἀντιβρότη, καὶ Δηριάχεια·
Ταῖς δ' ἐπὶ Θερμώδοσσα μέγ' ἔγχεϊ κυδιόωσα.
Τόσσαι δ' ἄρ' ἀμφιέποντο δαΐφρονι Πενθεσιλείᾳ.
Οἵη δ' ἀκαμάτοιο κατέρχεται ἀπ' Οὐλύμπου
Ἠὼς, μαρμαρέοισιν ἀγαλλομένη φρένας ἵπποις,
Ὡραίων μετ' εὐπλοκάμων, μετὰ δέ σφισι πάσαις
Ἐκπρέπει ἀγλαὸν εἶδος, ἀμωμήτοις περ ἐούσαις·
Τοίη Πενθεσίλεια μόλεν ποτὶ Τρῴϊον ἄστυ,
Ἔξοχος ἐν πάσῃσιν Ἀμαζόσιν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
Πάντοθεν ἐσσύμενοι, μέγ' ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Ἄρεος ἀκαμάτοιο βαθυκνήμιδα θύγατρα,
Εἰδομένην μαχάρεσσιν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἀμφὶ πρόσωπῳ
Ἄμφω, σμερδαλέον τε, καὶ ἀγλαὸν εἶδος ὀρώρει,
Μειδιόων ἐρατεινὸν, ὑπ' ὀφρύσι δ' ἱμερόεντες
Ὀφθαλμοὶ μάρμαιρον ἀλίγκιον ἀκτίνεσσιν,
Αἰδὼς δ' ἀμφερύθηνε, παρηιάδων δ' ἔφ' ὕπερθεν
Θεσπεσίη ἐπέχειτο χάρις, καταειμένη ἀλκήν.
Λαοὶ δ' ἀμφεγάνυντο, καὶ ἀχνύμενοι τοπάροιθεν.

Ως

Rhodomannus: An recte, dubito propter contiguum Αντάνδρη, quod nimis fere Synonymum: ἀνδρὸς, validus; ἀνδρότης, robur: Inde Εὐάνδρα potuisset dici. *Pauw.*

43. μετ' Αρμοθόη χυανῶπις] μετὰ δ' Αρμοθόη. *Rhod.* Suspicor Αρμαθόη: Ἱπποθόη, quæ in equis; Αρμαθόη, quæ in curru strenua & velox: Versum non male supplet Rhodomannus. *Pauw.*

45. Θερμώδοσσα] Hic etiam variat Aldina: Nam Θερμώδουσαι habet V. 252. Rhodomannus & hic & ibi Θερμώδουσα & Θερμώδουσαι: Mihi non displicet Θερμώδουσα & Θερμώδουσαι: Et prius hic certe adamaret magis sequens κυδιόωσα propter ipsum sonum. *Pauw.*

46. Τόσσαι δ' ἄρ' &c.] Τόσσαι ἄρ' ἀμφιέποντο δ. Πενθεσιλείᾳ. *Rhod.*

47. κατέρχεται ἀπ' Οὐλύμπου] κατέρχεται Οὐλύμποιο, vel κατέρχεται ἐξ Οὐλύμπου. *Rhod.* Scribe κατέρχετ' ἀπ' Οὐλύμποιο. *Dausq.*

49. Ὡραίων μετ' ἐϋπλο ν, μετὰ &c.] μετὰ bis in eodem Versu.

Tum etiam Hippothoe, unaque Harmothoe nigris oculis;
Alcibieque & Antibrote cum Derimachia:
Et poſt has Thermodoſſa, magnam haſta gloriam ſibi vendicans.
Tot bellicoſæ tum Pentheſileæ in comitatu erant.
Qualis vero ab Olympo ſemper mobili deſcendit
Aurora, fulgentibus equis animum oblectans,
Cum Horis pulcricomis: & inter eas omnes,
Quamvis nihil reprehendendum habeant, ſplendore formæ præſtat:
Talis Pentheſilea urbem ad Trojanam venit,
Eximia inter omnes Amazones. Troës vero
Undique circumfuſos ingens admiratio ſubit, dum intuentur
Invicti Martis filiam profundis tibialibus indutam,
Fœminam Deabus ipſis ſimilem. Quia in vultu ejus
Utrumque inerat, terror ſimul & ſplendor formæ,
Ridens amabiliter; & ſub ſuperciliis illices
Oculi radiorum in morem fulgebant;
Pudorque rubore genas tinxerat: In quibus
Divina quædam gratia, vim maſculam induta, reſidebat.
Oppidani ergo, utut hactenus mœſti, lætabantur:

Uti

Verſu. *Pauw.*

51. *Τοίη Πενθισίλεια* &c.] Nimius eſt in comparationibus Auctor: Nam Lunæ jam comparaverat Heroinam. *Pauw.*

57. *Μειδιόων ἰφαπινὸν*] *μειδιόωσ' ἰφαπινὸν*: Hæc enim figura Poëtæ uſitatiſſima eſt, ut exempla crebra demonſtrant Libro potiſſimum 6. in ſcuto Herculis. *Rhod.* Depravatum eſt *μειδιόων*: Rhodomannus *μειδιόωσ'*: Quod ad præcedens *οἱ* referri deberet, & ſic poſitum eſſet pro *μειδιόωσῃ*: Nihil aliud enim adeſt, quo referri poſſit, quicquid cum Rhodomanno comminiſcaris: Qui id imperite profecto referre voluit ad præcedens *εἶδος*, vocem ad tale magiſterium plane ineptam. *μειδιόωσ'* autem pro *μειδιόωσῃ* Aphæreſin continet, quam nemo paulo eruditior facile probabit. Aliud latet: Legendum ſuſpicor, *Μειδιόων ἰφαπινὸν*: Sic *εἶδος μειδιόων* apte cohæret, & nulla eſt in his durities. *Pauw.*

59. *Αἰδὼς δ' ἀμφιρύθμιε* &c.] *Αἰδὼς δ' ἀμφιρύθμιε παρήϊα, τῶν δ' ἰφύπερθεν.* *Rhod.* Ita legendum. *Pauw.*

Ὡς δ' ὁπότ' ἀθρήσαντες ἀπ' οὔρεος ἀγροιῶται
Ἶριν ἀνεγρομένην ἐξ εὐρυπόροιο θαλάσσης,
Ὄμβρου ὅτ' ἰσχανόωσι θεοδότου, ὁππότ' ἀλωαὶ
Ἤδη ἀπαυαίνονται, ἐελδόμεναι Διὸς ὕδωρ;
Οἳ δ' ὑπαχλύνθη μέγας οὐρανὸς, οἷσ' ἐσιδόντες
Ἐσθλὸν σῆμ' ἀνέμοιο, καὶ ὑετοῦ ἐγγὺς ἐόντος,
Χαίρουσι, τοπάροιθεν ἐπιστενάχοντες ἀρούραις·
Ὡς ἄρα Τρῴῃσι ὗες, ὅτ' ἔδρακον ἔνδοθι πάτρης
Δεινὴν Πενθεσίλειαν, ἐπὶ πόλεμον μεμαυῖαν,
Γήθεον. ἐλπωρὴ γὰρ ὅτ' ἐς φρένας ἀνδρὸς ἵκηται
Ἀμφ' ἀγαθοῦ, στονόεσσαν ἀμαλδύνει κακότητα.
Τοὔνεκα καὶ Πριάμοιο νόος πολέα στενάχοντος,
Καὶ μέγ' ἀκηχεμένοιο, περὶ φρεσὶ τυτθὸν ἰάνθη.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀλαοῖσιν ἐπ' ὄμμασι πολλὰ μογήσας,
Ἰμείρων ἰδέειν ἱερὸν φάος, ἠὲ θανέεσθαι;
Ἢ πόνῳ ἰητῆρος ἀμύμονος, ἠὲ θεοῖο,
Ὄμματ' ἀπαχλύσαντος, ἴδῃ φάος ἠριγενείης,
Οὐ μὲν ὅσον τοπάροιθεν, ὅμως δ' ἄρα βαιὸν ἰάνθη
Πολλῆς ἐκ κακότητος, ἔχει δ' ἔτι πήματος ἄλγος
Αἰνὸν ὑπὸ βλεφάροισι λελειμμένον· ὡς ἄρα δεινὴν
Υἱὸς Λαομέδοντος ἐσέδρακε Πενθεσίλειαν·
Παῦρον μὲν γήθησε, τὸ δὲ πλέον εἰσέτι παίδων

Αχνυτ'

62. Ὡς δ' ὁπότ' ἀθρήσαντες ἀπ' &c.] Tota hæc Periodus ineptit: Nam Tautologus eſt homo, & orationem Tautologam male connectit: Vide modo illud ὁπότ' ἀθρήσαντες, ὅτ' ἰσχανόωσι, ὁππότ' ἀλωαὶ, non poteris dubitare: Quid etiam Iris ex mari ſurgens? An ita ſolet? Dein, quid ὄμβρου θεοδότου? Idne Epithetum eſt aptum? Non placent, non placent hæc. *Pauw.*

68. Χαίρουσι] Erunt, qui χαίρουσιν præferent. *Pauw.*

70. ἐπὶ πόλεμον] ἐπὶ πτόλεμον. *Rhod.* Non neceſſe, ubi cæſura adeſt. *Pauw.*

76. ἢ θανέεσθαι] ἤ θανέεσθαι, vel eſt Synecphoneſis: De qua, ſororibusque cæteris, vide Tryphon. Grammaticum de affectionibus dictionum. *Rhod.* Scribe θανεῖσθαι, vel quod malim, ἤ θανέεσθαι. *Dausq.* Quia ἢ πόνῳ ſequitur,

nihil

Uti fit, quando agreſtes de monte conſpicantur
Iridem, e mari latifluo exſurgentem;
Cum imbrem, Dei munus, deſiderant; & jam arva
Jovis aquam exoptantia penitus areſcunt;
Tandem vero nigreſcit ingens cælum; Illi igitur, viſo
Bono venti & pluviæ imminentis prodigio,
Gaudent, quamlibet propter agros antehac ſuſpiria duxerint:
Sic etiam Trojana proles cum viderunt in patria
Aeream Penthefileam, ad bellum cupide tendentem
Gaudebant. Ubi enim cor hominis, ſpes boni
Alicujus ſubit, triſtificam expectorat moleſtiam.
Ideo & Priami animus, licet multo gemitu
Magnoque animi cruciatu premeretur, modicum tamen relevationis ſenſit:
Perinde atque homo, qui oculorum cæcitate diu multumque laboravit,
Et vel almam intueri lucem, vel mortem obire exoptat,
Seu medici fidelis opera, ſive Deo ipſo,
Caliginem ab oculis diſcutiente, auroræ tandem fulgorem viſu percipit,
Non quidem ut antea, ſed tamen paululum recreatur
A longa calamitate: quamvis adhuc triſtem morbi cruciatum
Sub palpebris relictum habeat: Ita fortem ſane
Penthefileam Laomedontis filius intuetur;
Dum modico quidem gaudio fruitur, ſed plus adhuc filiorum

In-

mihi fere arridet magis ἢ ἐκτίσθαι: Nam Syncephoneſin hic non probo. *Rauw.*

79. ὅμως δ' ἄρα βαιὸν ἰάνθη] Prava diſtinctio: Sequitur enim, ἔχει δ' ἔτι πήματος ἄλγος &c. Diſtingue igitur, ἴδη φάος ἠριγενείης, Οὐ μὲν ὅσον τοπάροιθεν, ὅμως δ' ἄρα βαιὸν ἰάνθη Πολλῆς &c. Sic ὅμως δ' ἄρα βαιὸν apte cum ἴδη φάος connectitur, & verba recte procedunt. *Rauw.*

82. ἰσίδρακε Πενθισίλειαν Παῦρον &c.] An potius, ὅτ' ἐσίδρακε Πενθισίλειαν, Παῦρον &c? Sic longe facilior eſſet orationis cohærentia. *Rauw.*

Sic

Ἀχνυτ' ἀπεκταμένων, ἀγε δ' εἰς ἑὰ δώματ' ἄνασσαν·
Καί μιν προφρονέως τίεν ἔμπεδον, ὥστε θύγατρα,
Τηλόθε νοστήσασαν ἐεικοστῷ λυκάβαντι·
Καί οἱ δόρπον ἔτευξε πανείδατον, οἷον ἔδουσι
Κυδάλιμοι βασιλῆες, ὅτ' ἔθνεα δηώσαντες,
Δαίνυντ' ἐν θαλίῃσιν, ἀγαλλόμενοι περὶ νίκης·
Δῶρα δέ οἱ πόρε καλὰ, καὶ ὄλβια, πολλὰ δ' ὑπέστη
Δωσέμεν, ἢν Τρῳῆσι δαϊζομένοις ἐπαμύνῃ.
Ἠδ' ἄρ' ὑπέσχετο ἔργον, ὃ οὔποτε θνητὸς ἐώλπει·
Δηώσειν Ἀχιλῆα, καὶ εὐρέα λαὸν ὀλέσσειν
Ἀργείων, νῆας δὲ πυρὸς καθύπερθε βαλέσθαι·
Νηπίη· οὐδέ τι ἤδη ἐϋμελίην Ἀχιλῆα,
Ὅσσον ὑπέρτατος ἦεν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ.
Τῆσδ' ὡς οὖν ἐσάκουσεν ἐὺς πάϊς Ἠετίωνος
Ἀνδρομάχῃ, μάλα τοῖα ἑῷ προσελέξατο θυμῷ·
Ἀ δειλὴ, τί νυ τόσσα μέγα φρονέουσ' ἀγορεύεις;
Οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἀταρβέϊ Πηλείωνι
Μάρνασθ', ἀλλά σοι ὦκα φόνον, καὶ λοιγὸν ἐφήσει.
Λευγαλέη, τί μέμηνας ἀνὰ φρένας; ἦ νύ τοι *
Ἐστιχε θανάτοιο τέλος, καὶ δαίμονος αἶσα.
Ἕκτωρ γὰρ σέο πολλὸν ὑπέρτερος ἔπλετο δουρί·
Ἀλλ' ἐδάμη κρατερός περ ἐὼν, μέγα δ' ἤχαχε Τρῶας,
Οἵ ἑ θεὸν ὣς, πάντες ἀνὰ πτόλιν εἰσορόωντο·

Καὶ

84. Ἀχνυτ' ἀπεκταμένων] Ἀχνυτ' ἀποκταμένων. *Rhod.* Rhodomannus Ἀποκταμένων: Utrumque potuit esse. Ἀπεκταμένων vero παρωχημὸς a κτείνω est *Prostratorum*, *Externatorum*: Unde loco dejici se non patietur. *Dausq.*

94. νῆας δὲ πυρὸς καθύπερθε βαλέσθαι] Postquam scilicet solutæ & disruptæ essent interfectis Græcis: ἴνσια est parum apta, & ipsa elocutio scabra: νῆας pro tabulis navium, navium lignis. Ignem navibus injicere, ut sic comburerentur, aliud melius est. *Pauw.*

95. ἐϋμελίην Ἀχιλῆα] ἐϋμμελίην requirit Versus. *Pauw.*

102. ἦ νύ τοι *] Deest in fine

Interfectorum cauſa ſe afflictat; Reginam ergo in ædes
ſuas ducit,
Et omnibus benevolentiæ officiis ſedulo afficit, ac ſi
filia eſſet,
Viceſimo demum anno ex longinquis terris reverſa;
Et opiparam ei cœnam inſtruit, qualem agitant
Magnifici Reges, cum ſubactis gentibus
De victoria læti, in florida ſolennitate convivantur;
Muneraque ei pulcra & preciosa dedit, multaque in-
ſuper recepit ſe
Additurum, Si fractis bello Trojanis opem ferret.
Illa vero in ſe facinus recipit, quod mortalium nemo
animum induxerit,
Debellare Achillem, & numeroſiſſimas Argivorum
copias
Delere, navesque in ignem conjicere:
Quam Fatua! Nequaquam enim norat; Quam haſta
præſtans Achilles,
Prælio viris quoque exitiali prævaleret.
Hanc ut audivit generoſa Ectionis filia
Andromache, his verbis animum ſuum affatur:
O miſella! cur tam grandia elato animo jactitas?
Non eæ tibi vires ſunt, ut cum intrepido Pelida
Depugnes: ſed funeſtam tibi necem ſtatim adferet.
Infelix! quæ intemperies animum exagitat? certe quam
proxime tibi
Mortis terminus & ſors Dei fatalis imminet.
Hector enim te vi bellica longe anteſtabat:
Et tamen, licet tam fortis, ſuccubuit, & Trôas in-
genti mœrore affecit:
Qui illum univerſi, non aliter ac Deum, in urbe ſuſ-
piciebant.

Sed

ne ἐγγὺς, vel ἄγχι ſeu ἀγχοῦ. *Rhod.*

103. Εστηκε θανάτοιο] Εστήκει θανάτοιο. *Dausq.* Cæſura Εστηκε tuetur: Abſque qua Εστηκει mallem, quam Εστήκει, quod *ſtabat* potius denotat, quam *ſtat*! Ipſi pueri ſciunt ex Homero. *Pauw.*

107.

Καί μοι ἔην μέγα κῦδος, ἠδ' ἀντιθέοις τοκέεσσιν,
Ζωὸς ἐών· ὡς εἴ με χυτὴ κατὰ γαῖα χεχεύθει,
Πρὶν σφε δὶ ἀνθερεῶνος ὑπ' ἔγχεϊ θυμὸν ὀλέσσαι.
Νῦν δ' ἄρα ἄσπετον ἄλγος ὀϊζυρὸς ἐπάθρησα,
Κεῖνον ὅτ' ἀμφὶ πόληα ποδώκεες εἴρυον ἵπποι
Αργαλέως Αχιλῆος, ὃ μ' ἀνέρος εὖνιν ἔθηκε
Κυριδίου, τό μοι αἰνὸν ἄχος πέλει ἤματα πάντα.
Ως φάθ' ἑὸν κατὰ θυμὸν ἐΰσφυρος Ηετιώνη,
Μνησαμένη πόσιος· μάλα γὰρ πένθος ἀέξει
Ανδρὸς ἀποφθιμένοιο σαόφροσι θηλυτέρῃσιν.
Ηέλιος δὲ θοῇσιν ἐλισσόμενος περὶ δίνῃς,
Δύσατ' ἐς ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον, ἄνυτο δ' ἠώς.
Οιδ' ὅτε δὴ παύσαντο πολοῦ δαιτός τ' ἐρατεινῆς,
Δὴ τότε πυ δμωαὶ στόρεσαν θυμήρεα λέκτρα,
Εν Πριάμοιο δόμοισι, θρασύφρονι Πενθεσιλείῃ·
Ηδὲ χιοῦσ' εὕδεσκεν, ὕπνος δέ οἱ ὅσσ' ἐκάλυψεν
Νήδυμος ἀμφιπεσών. μόλε δ' αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο,
Παλλάδος ἐννεσίῃσι, μένος δολόεντος Ονείρου,
Οππως μὶν λεύσσουσα, κακὸν Τρῴεσσι γένηται,
Οιτ' αὐτῇ, μεμαυῖα ποτὶ πτολέμοιο φάλαγγας.
Καὶ τὰ μὲν, ὡς ὥρμαινε δαΐφρων Τριτογένεια·
Τῇδ' ἄρα λυγρὸς Ονειρος ἐφίστατο, πατρὶ ἐοικὼς,

Καὶ

107. ἠδ' ἀντιθέοις] ἰδ' ἀντιθέοις. *Rhod.*

109. δὶ ἀνθερεῶνος] Rhodomannus, *mentum haſta transfixus*: Imperite: Vertas, *guttur haſta transfixus*: Ita ἀνθερεών ſumitur plus ſemel: Eruditi ſciunt, & unus Suidas perſpicue, Ανθερεών, ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, λάρυγξ. Jungendus eſt Homerus Iliad. Ω. ut melius intelligas. *Pauw.*

110. Νῦν δ' ἄρα ἄσπετον ἄλγος &c.] Νῦν δ' ἄρ' ἀάσχετον ἔργον vel ἄλγος ὀϊζυρῶς *Rhod.* Editio Aldina, ut hic editum eſt: In Baſileenſi ἄλγος Operarum incuria male neglectum eſt: Atque hinc ambigua Rhodomanni ſuſpicio, qui Aldinam non viderat: Melius tamen ἔργον, quam ἄλγος: Nam dolorem non videmus, ſed ſentimus: Sic tamen ipſe Quintus.

ἄρ'

Sed mihi etiam venerandisque parentibus magno erat honeſtamento,
Quam diu vixit. Atque utinam me ſuper ingeſta terra occuluiſſet,
Antequam ipſe, mentum haſta transfixus, animam efflaſſet!
At nunc rem acerbiſſimam magno meo malo aſpexi,
Quando eum circa urbem veloces Achillis equi
Crudeliter raptabant. Is me viro orbavit,
Cui mea libata virginitas: Qui cruciatus per omne vitæ tempus mihi eſt acerbiſſimus.
Sic intra animum ſuum loquebatur (cogitabat) pulcra Eetionis nata,
Mariti recordans. Graviſſimus enim luctus pudicis Matronis, exſtincto viro, accreſcit.
Interea Sol rapida ſe vertigine circumvolvens,
Profundum Oceani fluxum ſubiit, exactaque dies erat,
Quare cum potu ciboque ſuavi ſe reficere deſiiſſent,
Gratum exinde cubile ſternunt famulæ,
In Priami ædibus, temerariæ Pentheſileæ:
Quæ abiens ad quietem ſe componit, oculosque ejus ſomnus obtegit,
Suaviter illapſus. Venit autem ex ſummo æthere
Palladis inſtinctu, Somnii vis fraudulenti:
Ut eo viſo, damna Trojanis accerſeret,
Et ſibimetipſi, ad belli phalanges præcipitantius ruens,
Atque hæc ita belli ſciens Minerva agitabat:
Illi autem triſte Somnium adſtabat, patris formam referens;

Et

ἄρ' ἀάσπετον & διζυρῶς aſpernabitur nemo. *Pauw.*

115. μάλα γὰρ πίνος ἀίξει] μάλα γὰρ μίγα πίνος. *Rhod.* Brodæus, μάλα γὰρ δὴ πίνος: Alter non infeliciori conjectura, μάλα γὰρ μίγα πίνος. *Dausq.*

118. ἄιντο δ' ἠώς] ἠὼς pro tota die durum eſt, inprimis ubi ἄιντο accedit: Sed ſic Quintus. *Pauw.*

125. κακὸν Τρώεσσι γένηται] κακὸν reſpicit λεύσσουσα, & de Pentheſilea dicitur: Figura eſt ſatis nota. *Pauw.*

129

Καί μιν ἐποτρύνεσκε ποδάρκεος ἀντ' Ἀχιλῆος
Θαρσαλέως μάρνασθαι ἐναντίον· ἦδ' ἀίουσα,
Γήθεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀΐσατο γὰρ μέγα ἔργον
Ἐκτελέσειν αὐτῆμαρ ἀνὰ μόθον ὀχρυόεντα·
Νηπίη, ἣ ῥ' ἐπίθησεν ὀϊζυρῷπερ Ὀνείρῳ
Ἐσπερίῳ, ὃς φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
Θέλγει ἐν λεχέεσσιν ἀδὴν ἐπιχέρτομα βάζων·
Ὃς μιν ἄρ' ἐξεπάφησεν, ἐποτρύνων ἀπονέεσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπόρουσε ῥοδόσφυρος ἠιγένεια,
Δὴ τότε Πενθεσίλεια μέγ' ἐνθεμένη φρεσὶ χάρτος,
Ἐξ εὐνῆς ἀνέπαλτο, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἔδυνε
Τεύχεα δαιδαλόεντα, τά οἱ θεὸς ὤπασεν Ἄρης·
Πρῶτα μὲν ἀρ κνήμῃσιν ἐπ' ἀργυρέοισιν ἔθηκε
Κνημῖδας χρυσείας, αἵ οἱ ἔσαν εὖ ἀραρυῖαι·
Ἔσσατο δ' αὖ θώρηκα παναίολον· ἀμφί δ' ἄρ' ὤμοισιν
Θήκατο κυδιόωσα μέγα ξίφος, ᾧ πέρι πάντη
Κουλεὸς εὖ ἤσκητο δι' ἀργύρου, ἦδ' ἐλέφαντος·
Αὐτὰρ ἔθετ' ἀσπίδα δῖαν, ἀλίγκιον ἄντυγι μήνης,
Ἣθ' ὑπὲρ ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου ἀντέλλῃσιν,
Ἡμισυ πεπλήθυῖα περὶ γραμπτῆσι κεραίῃς,

Τοίη

129. ἀντ' Ἀχιλῆος Θαρσαλίως μάρνασθαι ἐναντίον] Nota illud ἀντ' Ἀχιλῆος ἐναντίον μάρνασθαι, quod sane nimium est. *Pauw.*

135. ἐν λεχέεσσιν ἄδην ἐπιχέρτομα] Ita Aldus: Basileenses ἄδην non expressêrant: Inde illa Notula Rhodomanni: ἐν λεχέεσσιν ἄδην *vel* ἰοῖς. *Pauw.*

136. Ὃς μιν ἄρ' ἐξεπάφησεν, ἐποτρύνων ἀπονέεσθαι: ἐξαπάφησεν, ἐποτρύνων πονέεσθαι. *Rhod.* Recte Rhodomannus: Sed ubi præcessit, ὃς θέλγει, nonne hic languet Ὃς μιν? *Pauw.*

139. καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἔδυνε] Ineptissima lectio, ubi sequitur primo, Πρῶτα μὲν ἄρ κνήμῃσιν ἐπ' ἀργυρέοισιν ἔθηκε Κνημῖδας: dein subjungitur, Ἔσσατο δ' αὖ θώρηκα παναίολον: Et sic demum venitur ad humeros, ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν Θήκατο κυδιόωσα μέγα ξίφος, subjunctis iterum aliis, quæ nihil ad humeros pertinent: Pueri vident, & ne ipse quidem Pyrrho dubitare posset: Locus certo certius est corruptus: Nam ita ineptire non potuit Auctor: Scribe,

Et incitabat ipſam, ut cum Achille rapidiſſimo
Fidenter manus conferret. Quod audiens illa
Toto pectore gaudebat: Putavit enim, egregium facinus
Se die illo in aſpero conflictu patraturam.
Demens! quæ infelici Somnio morem geſſit,
Et quidem veſpertino, quod ærumnoſorum genus hominum
In ſtratis demulcet, ludibria affatim blaterans.
Quod & ipſam ad pugnam inſtigando deluſit.
Cæterum ubi roſea ingruit Aurora;
Mox Penthesilea, cum magnum animo robur indidiſſet,
E lecto proſiliit, humerisque induit
Arma fabrefacta; quæ Deus illi Mars donarat.
Ac primum candidis tibiis applicavit
Ocreas ex auro, quæ ipſi bene aptæ erant:
Thoracem inde variegatum induit; & humero
Subligavit magnum enſem gloriabunda; circa quem undique
Vagina argento & ebore probe elaborata erat:
Divinum etiam clypeum ſuſtulit, lunæ orbi ſimilem,
Quæ ſuper altifluo Oceano exoritur,
Sub cornibus incurvis ad dimidium ſui plena;

Sic

be, & ſcribe meo periculo, *καὶ ἀμφὶ μίλτοισιν ἴδυιε Τεύχια δαιδαλόεντα*: Sic nihil aptius: Vitium ex ſcriptura implicita & contracta. *Pauw.*

140. *τά οἱ Θεὸς ὤπασεν Ἄρης*] Poteſt & *Θεὸς* legi. *Rhod.* *Θεὸς* ſane rectius, quam *Θεὸς*, ut divinitatis ingeſta mentione donum ſit commendabilius. *Dausq.* Mihi etiam non diſplicet vulgata, quanquam ipſum *Ἄρης* divinitatem indicat ſatis. *Pauw.*

141. *Ἐπ' ἀγχυρίοισιν*] *ἐπ' ἀγχυρίῃσιν. Rhod.*

142. *Κνημῖδας χρυσείας*] *χρυσείας*, vel poſtpone *Κνημῖδας*, quod melius. *Rhod.*

143. *ἀμφὶ οἱ ὦρ' ὤμοισιν*] *ὤμοις. Rhod.*

148. *Ἡμισυ πεπλῆθυῖα* &c.] Non plena toto dimidio, ſed plena cornuum extremis, ſic ut inter illa cornuum extrema ſit vacuum & inane: Ita accipe: Interpres obſcure, quod obſuit Petito in Libello de Amazonibus. *Pauw.*

Τοίη μαρμαίρεσκεν ἄστρετον· ἀμφὶ δὲ κρατὶ
Θῆκε κόρυν κομόωσαν ἐθείρῃσι χρυσείῃσιν·
Ὡς ἡ μὲν μορέντα περὶ χροΐ θήκατο τεύχη·
Αστεροπῇ δ' ἀτάλαντος ἐείδετο, τὴν ἀπ' Ολύμπου
Ες γαῖαν προΐησι Διὸς μένος ἀκαμάτοιο,
Δεικνὺς ἀνθρώποισι μένος βαρυηχέος ὄμβρου,
Ηὲ πολυῤῥοίζων ἀνέμων ἄληκτον ἰωήν·
Αὐτίκα δ' ἐγκονέουσα δι' ἐκ μεγάροιο νέεσθαι,
Δοιοὺς εἵλετ' ἄκοντας ὑπ' ἀσπίδα· δεξιτερῇ δὲ,
Αμφίτυπον βουπλῆγα, τόν οἱ Εγις ὤπασε δαιμὼν,
Θυμοβόρου πολέμοιο πελώριον ἔμμεναι ἄλκαρ·
Τῷ ἐπικαγχαλόωσα, τάχ' ἤλυθεν ἔκτοθι πύργων,
Τρῶας ἐποτρύνουσα μάχην ἐς κυδιάνειραν
Ελθέμεναι· ἔιδ' ὦκα συναγρόμενοι πεπίθοντο,
Ανδρες ἀριστῆες, καίπερ πάρος οὐκ ἐθέλοντες
Στῆμεναι ἀντ' Αχιλῆος· ὁ γὰρ περὶ δάμνατο πάντας.
Ηδ' ἄρα κυδιάασκεν ἀάσχετα· ἕζετο δ' ἵππῳ
Καλῷ τ', ὠκυτάτῳ τε, τόν οἱ ἅλοχος Βορέαο
Ωπασεν Ωρείθυια πάρος Θρῄκηνδε κιοῦσα,
Ξείνιον, ὃς τε θοῇσι μετέπρεπεν Αρπυίῃσι·
Τῷ ῥα τόθ' ἑζομένη, λίπεν ἄστεος αἰπὰ μέλαθρα
Εσθλὴ Πενθεσίλεια· λυγραὶ δέ μιν ὠτρύνεσκον

Κῆ-

149. Τοίη μαρμαίρεσκεν ἄστρετον] ἀάσπετον. *Rhod.* Rhodomannus recte ἄαστον: quæ tamen vox hic nimia: Nam ita non fulget Luna: Vertas autem, *Talis*, exiſtens, *fulgebat immenſum*: Interpres non bene. *Pauw.*

154. Δεικνὺς ἀνθρώποισι μένος &c.] μένος βαρυηχέος ὄμβρου inepte ſequitur poſt Διὸς ἀκαμάτοιο μένος Verſu præcedenti: Ipſa etiam comparatio dura in Penthesilea nondum ſe movente: Quod ſequitur, Αὐτίκα δ' ἐγκονέουσα δι' ἐκ μεγάροιο νέεσθαι, rectius cum miſſo fulgure fuiſſet compoſitum: Quanquam feſtinantius exeuntem & in hoſtes animoſius irruentem ſic etiam maluiſſem ego. *Pauw.*

155. ἄληκτον ἰωήν] ἄλληκτον: Antepenultima tamen potentia eſt longa; ut ſolent vocales breves produci vi ſequentis liqui-

Sic illa insigniter fulgebat: Capiti etiam
Imposuit galeam, aureis comis cristatam.
Hoc illa modo arma lethalia corpori circundabat;
Et similis apparebat fulguri, quod de cælo
Ad terram mittit Jovis invicti potestas,
Vim pluviæ strepitantis mortalibus portendens;
Aut continuum horrisonorum ventorum fragorem.
Mox autem ex aula prodire festinans,
Duo sumsit pila sub scuto; & dextera
Ancipitem bipennem; quam trux Contentio ei dederat;
Ut ingens exitiosi belli præsidium foret.
Hac exsultans, mox extra turres se corripuit,
Trojanos instigans ad pugnam viris gloriosam
Ut ire maturarent. Statim igitur coeuntes imperata fecerunt
Viri principes: etsi antea detrectabant
Stare contra Achillem. Hic enim egregie omnes domabat.
Ipsa autem effuse gloriabatur. Et insidebat caballo
Eleganti celerrimoque; quem Borcæ illi uxor
Orithyia, in Thraciam migrans, olim donaverat
Hospitale munus; qui etiam inter pernices Harpyias eminebat.
Eo tunc conscenso, celsas urbis ædes reliquit
Fortis Penthesilea. Sed tristes eam impellebant

Par-

quidæ. *Rhod.* Græci & Latini passim producunt Ἀλκτὰ, & Psalmi noni Paraphrasis apud Apollinarem: Ἀλήκτῳ καρδίᾳ βασιλεῦ τιὸν αἰνὸν ἀείσω. Homer. Il. B. Καρδίῃ ἄλκτοι πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι. Nazianzenus in ὑποθήκαις & κατὰ σαρκὸς. Nihilominus vel his etiam in locis tutius congeminabit λλ. Sic Langianum Apollonii exemplar pluribus locis præfert: Unum dabo: — ἀτίμως ἄλληκτον ἰωὴν. Rationem adstruit Theodorus Gaza Libr. 4. Τὸ στοιχεῖον α βραχὺ. Nam productio in ἀκήρατος & ἀθάνατος licentior putatur. Libro vero Calabri altero, qui scribunt: — γόος δὲ ἄλκτος ὀρώρει pro γόος νὴ ἄλληκτος, Bombaliones Germanos agunt. Estque εὐφωνότερον aliquanto geminans consona. Itaque recte scriptum est Calabri Libr. 5. — κεραυνοὶ Ἀλλήκτοι νεφέεσσιν ἐειπότες ἐξιχάνοντο. *Dausq.*

Κῆρες, ὅπως πρώτην τε καὶ ὑστατίην ἐπὶ δῆριν
Ελθέμεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀνοστήτοισι πόδεσσι
Πολλοὶ ἔσποντ' ἐπὶ δῆριν ἀναιδέα τλήμονι κούρῃ
Ιλιάδων, ἠΰτε μῆλα μετὰ κτίλον, ὃς θ' ἅμα πάντων
Νισσομένων, προθέῃσι, δαημοσύνῃσι νομῆος·
Ως ἄρα τῆγ' ἕφέποντο βίῃ μέγα μαιμώωντες
Τρῶες ἐϋσθενέες, καὶ Αμαζόνες ὀμβριμόθυμοι·
Ηδ' ὅιη Τριτωνὶς, ὅτ' ἤλυθεν ἄντα Γιγάντων,
Η Ερις ἐγρεκύδιμος, ἀνὰ στρατὸν ἀΐσσουσα,
Τοίη ἐνὶ Τρῴεσσι θοὴ πέλε Πενθεσίλεια·
Καὶ τότε δὴ Κρονίωνι πολυτλήτοιο ἀναείρας
Χεῖρας Λαομέδοντος ἐΰς γόνος ἀφνειοῖο,
Εὔχετ' ἐς ἱερὸν ἠὺ τετραμμένος Ιδαίοις
Ζηνὸς, ὃς Ιλιον αἰὲν ἑοῖς ἐπιδέρκεται ὄσσοις·
Κλῦθι πάτερ, καὶ λαὸν Αχαϊκὸν ἤματι τῷδε
Δὸς πεσέειν ὑπὸ χερσὶν Αρηΐδος βασιλείης,
Καὶ δή μιν παλίνορσον ἐμὸν ποτὶ δῶμα σάωσον
Αζόμενος τεὸν υἱα, πελώριον, ὄμβριμον Αρην,
Αὐτὴν θ', οὕνεκ' ἔσικεν ἐπ' οὐρανίῃσι θεῇσιν·
Εκπάγλως δὴ σεῖο θεοῦ γένος ἐστὶ γενέθλης·
Αἴδεσσαι δ' ἐμὸν ἦτορ, ἐπεὶ πολλὰ κακὰ τέτληκα,

Παί-

171. ὅπως πρώτην τε &c.] Melius ὁμῶς. *Rhod.* Ita eſt: Nam ὅπως cum infinitivo mihi nondum obſervavi in Auctore probato. *Pauw.*

173. Πολλοὶ ἔσποντ' ἐπὶ δῆριν ἀναιδέα] ἕποντ'. *Rhod.* Mallem, hic ſcripſiſſet Quintus ἐπὶ δῆριν ἀϊκέα: Nam ἀναιδέα ambiguum eſt, ubi de fœmina ductante agitur, ut ut præſtantiſſima: Perſpicaciores vident: Et τλήμονι κούρῃ pretium Epitheti non auget. *Pauw.*

181. ἀναείρας] Sequens χεῖρας ſonum τᾶ ἀναείρας efficit perquam aſperum: An forte ſcribendum ἀναείρων? *Pauw.*

184. ἐπιδέρκεται] Nonne ἐπιδέρκετο vel ἐπιδέρκετο? *Pauw.*

185. Αχαϊκὸν] Potius Αχαϊὸν. *Pauw.*

186. Αρηΐδος] Αρηϊάδος. *Rhod.*

189. ἐπ' οὐρανίῃσι] ἐπουρανίῃσι. *Rhod.*

190. Εκπάγλως δὴ σεῖο &c.] Diſpice, num rectius, ἤ σεο θείου γένος. Sed nondum hoc mihi

Parcæ; ut ad primum & noviſſimum certamen
Veniret: Circumque Troes, pedibus non reverſuris
Multi, ad propudioſum certamen puellam laboris patientem ſequebantur,
Turmatim, velut oves arietem, qui ſimul omnes
Euntes antecedit, ſolertiâ paſtoris:
Sic etiam illam magna vi perciti ſequebantur
Trojani fortes & Amazones magnanimæ.
Et qualis fuit Minerva, cum contra Gigantes ivit;
Aut Diſcordia turbarum autor, cum per exercitum ruit:
Talem inter Troes acris Pentheſilea ſe gerebat.
Tunc vero Jovi Saturnio, multa expertas attollens
Manus præſtans opulenti Laomedontis filius
Preces fundebat, ad ſacrum converſus fanum Idæi
Jovis, qui perpetuo oculis ſuis Ilium intuetur:
Audi pater, & populum Achaicum hac tandem luce
Da ſuccumbere manibus Mavortiæ reginæ,
Ipſamque reducem ac ſalvam ædibus meis reſtitue;
Id gratiæ tribuens egregio tuo filio Marti præpotenti,
Tum etiam ipſi: Quandoquidem cæleſtium Dearum formam refert:
Nam plane a divina tua proſapſa genus ducit.
Parce etiam meo cordi: Quod mala multa tolerarim
De-

mihi enodatum eſt. *Rhod.* Brodæus θεᾶ pro θείᾳ, abs te divinum genus trahit. Rhodomannus, Diſpice &c. Mihi nodus prope enodis ſic explicanti verbatim: Profecto genus eſt (Pentheſilea) ſtirpis Dei (Martis), tui, hoc eſt, qui Mars tuus eſt, & ex te progenitus. Nonnihil tamen perplexabilis eſt oratio. *Dausq.* Non adſentior Rhodomanno, & multo minus Dausquejo: Locus eſt ſalebroſus: An legendum? Ἐκπάγλως δὴ σεῖο θεᾶ, γένος ἐσὶ γενέθλης, *Egregie certe tua, o numen, progenies eſt ortu.* Sed γένος & γενέθλη nimis Synonyma ſunt, nec ea concoquo ita juncta. An igitur reponendum? Ἐκπάγλως δὴ σεῖο θεᾶ μένος ἰσὲ γενέθλης, *Certe animi & corporis robore tua eſt proſapia.* μένος ita quadrat plane: θεᾶ autem vel ad σεῖο referri poteſt, vel cum μένος connecti: *Dei & divino robore:* Et hoc præferendum fere, ut ſignatius. *Paxw.* 191. πολλὰ κακὰ πέπλεκται] κακὰ πολλὰ *Rhod.*

BIBLIOTECA NAZIONALE ROMA VITTORIO EMANUELE

Παίδων ὀλλυμένων, οὓς μοι περὶ κῆρες ἐμαρψαν,
Ἀργείων παλάμῃσι, κατὰ στόμα δῃοτῆτος·
Αἴδεω δ' ὡς ἔτι παῦροι ἀφ' αἵματος ἐσμὲν ἀγαυοῦ
Δαρδάνου, ὡς ἀδάϊκτος ἔτι πτόλις, ὄφρα καὶ ἡμεῖς
Ἐκ φόνου ἀργαλέοιο, καὶ Ἄρεος ἀμπνεύσωμεν.
Ἦ ῥα μέγ' εὐχομένος· τῷ δ' αἰετὸς, ὀξὺ κεκληγὼς,
Ἠδὴ ἀποπνείουσαν ἔχων ὀνύχεσσι πέλειαν,
Ἐσσυμένως ἵμησεν ἀριστερὸς, ἀμφὶ δὲ θυμῷ
Τάρβησε Πριάμοιο νόος, φάτο δ' οὐκ ἔτ' ἀθρήσειν
Ζωὴν Πενθεσίλειαν, ἀπὸ πτολέμοιο χιοῦσαν·
Καὶ τότε γ' ὡς ἤμελλον ἐτήτυμον ἤματι κείνῳ
Κῆρες ὑπεκτελέειν. ὃδ' ἄρ' ἄχνυτο θυμὸν ἐαγὼς.
Ἀργείοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Τοὺς μὲν δὴ θήρεσσιν ἐοικότας, οἵ τ' ἐν ὄρεσσιν
Ποίμνης εἰροπόκοισι πόνον στονόεντα φέρουσι,
Τὴν δὲ πυρὸς ῥιπῇ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἐπὶ θάμνοις
Μαίνεται ἀζαλέοισιν, ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
Καί τις ἅμ' ἀγρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
Τίς δὴ Τρῶας ἄγαιρε μεθ' Ἕκτορα δηωθέντα,
Οὓς φαμὲν οὐκ ἔτι νωϊν ὑπαντιάσειν μεμαῶτας;
Νῦν δ' ἄφαρ ἀΐσσουσι λιλαιόμενοι μέγα χάρμης·
Καὶ νύ τις ἐν μέσσοισιν ἐποτρύνει πονέεσθαι·
Φαίης κεν θεὸν ἔμμεναι, ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον.

Αλλ'

195. ὡς ἀδάϊκτος ἔτι πτόλις] Hoc ſequens ὡς facit, ut ὡς præcedens, Αἴδεω δ' ὡς ἔτι παῦροι, incongruum ſit & ſuſpectum: Nonne ſcribendum ibi, Αἴδεω τ' εἴ ἔτι παῦροι ἀφ' &c? Præpoſitivum reticetur, & poſtpoſitivum id reticeri indicat opportune. *Pauw.*

202. Καὶ τότε γ' ὡς ἤμελλον] Forſius τόδε γ' ὡς. *Pauw.*

204. ἀπάνευθεν ἐθάμβεον] In Aldina eſt ἀπάνευθε θάμβεον: quod peſſime in ἀπάνευσθαι θάμβεον mutaverunt Baſileenſes: Eo pertinet ſine dubio notula Rhodomanni, *Repoſui ἀπάνευθεν ἐθάμβεον. Pauw.*

206. πόνον στονόεντα φέρουσι] φέρον. *Rhod.* Rhodomannus φέρον: Ego πόνον φέρουσι expono *negotium faceſſunt*, uti anterius

Deperditis liberis; Quos Parcæ mihi comprehenderunt
Argivûm manibus in hoſtici conflictus prima acie.
Parce, dum adhuc pauci ſuperſumus de ſanguine nobilis
Dardani, nec dum urbs excisa eſt: Ut nos denique
A deteſtandis cædibus & bello reſpiremus.
Sic dixit, magnùm concipiens votum. Ei vero aquila cum acuto clangore
Jam animum efflantem tenens unguibus columbam,
A ſiniſtra repente advolat. Ex animo igitur
Priamus conſternatur, præſagiens ſe non amplius viſurum
In vivis Pentheſileam, e bello reverſam:
Et futurum erat, ut vere die illa hoc ita
Parcæ effectum darent: Quare fracto ille animo mœrebat.
At Argivi procul inde mirantur, dum vident
Trojanos beluis ſimiles eſſe, quæ in montibus
Triſte gregibus lanigeris negotium faceſſunt,
Et Pentheſileam impetum ignis repræſentare, qui in virgultis
Aridis, concitante vento, bacchatur.
Et quiſpiam in unum congregatos tali ſermone alloquitur:
Quis quæſo Trojanos poſt occiſum Hectorem coegit?
Quos putavimus non amplius ad occurrendum nobis promtos fore.
Nunc vero repente magna prælii cupiditate æſtuantes inferuntur.
Et ſane quiſpiam, inter medios verſans, ad labores pugnæ eos exſtimulat.
Deum eſſe dixeris. Quia rem arduam molitur.

Sed

---

xius κομίσθαι *deprædari* interpretor: aut *dolorem malumque inferunt*. Heſychius: Πόνος, ἄλγος, ἐπίμοχθος ὀδύνη. Item: Πονῆσαι, κοπῆσαι, ἀσχῆσαι, κακοπαθῆσαι, ἐπιμοχθῆσαι. *Dausq.* Non peccat πόνοι, ſed illud ſequens de Pentheſilea magis tamen amat φόνοι: Attende modo. *Pauw.*

207. πυρὸς ἐπὶ ἐπαλίγκιον, ὅτ' ἐπὶ &c.] Hoc minus aptum eſt, ubi nondum inter inimicos, ſed adhuc inter ſuos erat Virago; & judicium Quinti hic etiam deſidero. *Pauw.*

214. θεὸν ἔμμεναι, ἐπεὶ] θεὸν ἔμ-

Αλλ' ἄγε θάρσος ἄατον ἐνὶ στέρνοισι λαβόντες,
Αλκῆς μνησώμεθα δαΐφρονος· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
Νόσφι θεῶν Τρῳῆσσι μαχησόμεθ' ἤματι τῷδε.
Ως φάτο. τοὶ δὲ φαεινὰ περὶ τεύχεα θέντες,
Νηῶν ἐξεχέοντο μένος καταειμένοι ὤμοις·
Σὺν δ' ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισι,
Δῆριν ἐς αἱματόεσσαν, ὁμοῦ δ' ἔχον ἔντεα καλὰ,
Ἐγχεα, καὶ θώρηκας, ἐϋσθενέας τε βοείας,
Καὶ κόρυθας βριαρὰς, ἕτερος δ' ἑτέρου χρόα χαλκῷ
Τύπλον ἀπηλεγέως· τόδ' ἐρεύθετο Τρῳϊὸν οὖδας.
Ἔνθ' ἔλε Πενθεσίλεια Μολίωνάτε, Περσίνοόντε,
Ἰλισσόντε, καὶ Αντίθεον, καὶ ἀγήνορα Λέρνον,
Ἱππαλμόντε, καὶ Αἱμονίδην, κρατερόν τ' Ελάσιππον·
Δηριόνη δ' ἔλε Λαογόνον· Κλονίη δὲ Μένιππον,
Ος ῥὰ πάρος Φυλακῆθεν ἐπέσσωτο Πρωτεσιλάῳ,
Οππως κεν Τρῳέσσιν ἐϋσθενέεσσι μάχοιτο·
Τοῦδ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, Ποδάρκεϊ θυμὸς ὀρίνθη
Ἰφικληϊάδῃ· τὸν γὰρ μέγα φίλαθ' ἑταίρων·
Αἶψα δ' ὄγ' ἀντιθέην Κλονίην βάλε· τῆς δὲ διὰ πρὸ
Ηλθε δόρυ στιβαρὸν κατὰ νηδύος· ἐκ δέ οἱ ὦκα
Δορὶ χύθη μέλαν αἷμα· συνέσπετο δ' ἔγκατα πάντα.
Τῆς δ' ἄρα Πενθεσίλεια χολώσατο, καὶ ῥα Ποδάρκεα
Οὔτασεν ἐς μυῶνα παχὺν, περιμήκεϊ δουρὶ,
Χειρὸς δεξιτερῆς, διὰ φλέβας αἱματοέσσας
Κέρσε· μέλαν δέ οἱ αἷμα δι' ἕλκεος οὐταμένοιο,

Εβλυ-

ὔμμι', Ipsi. *Rhod.*

216. *Αλκῆς μνησώμεθα*] *Αλκῆς μνησώμεσθα. Rhod.*

218. *φαεινὰ περὶ τεύχεα*] *φαεινὰ περὶ χροῒ τεύχεα. Rhod.* Sic etiam Brodæus telle Dausquejo: Non improbo, sed dubito, quia obstat verborum tenor: An forte legendum, *φαεινὰ ἄμφαρ περὶ τεύχεα θέντες*? *Rauw.*

219. *μένος καταειμένοι ὤμοις*] Nimis anguſtum eſt illud *ὤμοις*, ubi de tota armatura ſermo eſt: An balbutiit Auctor? Vix puto, & legendum ſuſpicor, *μένος καταειμένοι ὅπλοις*,

ΗΜΑ

Sed agite, firmam modo fiduciam animis conceperimus.
Bellicæ fortitudinis memores ſimus. Nam neque nos
Sine Divum numine cum Trojanis hodie prælio de-
cernemus.
Dixerat. At illi cum ſplendidis corpora armis circum-
dediſſent,
E navibus effunduntur, humeros robore amicti:
Et concurrunt, beſtiarum ritu crudivorarum,
Cruentum ad certamen, & pulcra conferunt arma,
Haſtas & loricas, validosque ex boum tergoribus clypeos,
Et galeas ponderoſas, Alterque alterius corpus ære
Intrepide ferit; adeo ut campus Trojanus ſanguineo
colore tingeretur.
Ibi occidit Pentheſilea Molonem & Perſinoum,
Iliſſumque & Antitheum, nec non fortem Lernum,
Hippalmumque & Æmoniden, validumque Elaſippum.
Derione vero proſtravit Laogonum. Et Clonie Me-
nippum:
Qui olim ex Phylaca Proteſilao comes venerat;
Ut cum Trojanis robore præſtantibus manus conſertaret.
Hoc interfecto, Podarci animus commovetur
Iphiclidæ. Nam inter ſocios hunc apprime diligebat.
Extemplo igitur divam Clonien petit; penitusque illi
Per ventrem gravis haſta tranſit: Ac ſtatim
Cum telo ſanguis erumpit, & inteſtina cuncta ſequuntur.
Propter illam Pentheſilea ira exarſit, & Podarci
Vulnus inflixit prælonga haſta, in craſſum manus
Dexteræ muſculum, venaſque ſanguine turgidas
Diſſecuit, cui niger per vulnus apertum cruor

Ebul-

una cum armis fortitudinem induti: Præpoſitio, ut millies, ſubauditur: Una cum armis animum & fortitudinem ſumſerant. *Pauw.*

225. Μολίωνά τε] Μόλιωνά τε. *Rhod.*

226. Ἱλαιρόν τε] Ita recte Rhodomannus pro Γλαιρόν τε, ut eſt in Editione Aldina & Baſileenſi. *Pauw.*

237. περιμήκεϊ δουρὶ] Vocem poſtremam obſerva ter in quatuor contiguis Verſibus. *Pauw.*

238. διὰ φλέβας] διὰ δὲ φλέβας. *Rhod.*

Ἔβλυσεν ἐσσυμένως· ὃδ' ἄρα στενάχων, ἀπόρυσεν
Εἰσοπίσω· μάλα γάρ οἱ ἐδάμνατο θυμὸν ἀνίη.
Τοῦ δ' ἄρ' ἀπεσσυμένοιο, ποθὴ Φυλάκεσσιν ἐτύχθη
Ἀσπετος· ὅ δ' ἄρα βαιὸν ἀπὸ πτολέμοιο λιασθεὶς,
Κάτθανε χαρπαλίμως σφετέρων ἐν χερσὶν ἑταίρων.
Ἰδομενεὺς δὲ Βρέμουσαν ἐνήρατο δούρατι μακρῷ,
Δεξιτερὸν παρὰ μαζὸν· ἄφαρ δέ οἱ ἦτορ ἔλυσεν.
Ἡδ' ἔπεσεν, μελίη ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
Δρυοτόμοι τέμνουσιν ὑπείροχον, ἥδ' ἀλεγεινὸν
Ῥοιζον ὁμῶς καὶ δοῦπον ἐρειπομένη προΐησιν·
Ὡς ἡ ἀνοιμώξασα πέσεν, τῆς δ' ἄψεα πάντα
Λῦσε μόρος, ψυχὴ δ' ἐμίγη πολυάεσιν αὔραις.
Εὐάνδρην δ' ἄρα Μηριόνης, ἰδὲ Θερμώδουσαν
Εἷλεν ἐπεσσυμένας ὀλοὴν ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Τὴν μὲν ἄρ' ἐς κραδίην ἐλάσας δόρυ, τῇ δ' ὑπὸ νηδὺν
Φάσγανον ἐγχρίψας· τὰς δ' ἐσσυμένως λίπεν ἦτορ.
Δηριόνην δ' ἐδάμασσεν Οἰλέος ὄμβριμος υἱὸς,
Ἐγχείῃ ὀχρυόεντι διὰ κληῖδα τυχήσας.
Ἀλκιβίην δ' ἄρα Τυδείδης, καὶ Δηϊμαχείης,
Ἀμφω κρᾶτ' ἀπέκοψε σὺν αὐχέσιν, ἄχρις ἐπ' ὤμοις,
Ἀορι λευγαλέῳ· ταὶ δ' ἠΰτε πόρτιες ἄμφω
Κάππεσον, ἃς τ' αἰζηὸς ἄφαρ ψυχῆς ἀπαμέρσει,
Κόψας αὐχενίους στιβαρῷ βουπλῆγι τένοντας·
Ὡς αἱ Τυδείδαο πέσον παλάμῃσι δαμεῖσαι,
Τρώων ἀμπεδίον, σφετέρων ἀπὸ νόσφι καρήνων.

Τῇσι

243. ὃ οἱ ἄρα βαιὸν] ὃς οἱ ἀλιγεινὸν. &c? *quam, quaque. ἄρα. Rhod.*

248. ἥδ' ἀλιγεινὸν] ἥδ' incongruum eſt de fraxino, quia de Amazone præcedit ἥδ' ἔπεσεν: Nam ſic ambiguum inducitur: An ſcribendum, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι Δρυοτόμοι τέμνουσιν ὑπείροχον, ἥτε *Pauw.*

254. Τὴν μὲν ἄρ' ἐς κραδίην] Scribe Τῇ μὲν ἄρ' ἐς κραδίην: Sic commode ſequitur, τῇ δ' ὑπὸ νηδὺν, & caſus accuſandi ſeſe non ſtrangulant mutuo. *Pauw.*

255. λίπεν ἦτορ] Vide num pro

Ebullit confeſtim. Ideo cum gemitu ſe retro
Proripuit. Nam animum ejus ægritudo dejecerat.
Quo abeunte deſiderium Phylacenſibus ortum eſt
Ingens; At is paululum ex acie ſubmotus,
Protinus inter manus ſociorum ſuorum exſpiravit.
Porro Idomeneus Bremuſam longa haſta lethaliter
ſauciat,
Secundum dexteram mammam: & ſtatim ei cor diſſolvit:
Quæ procubuit inſtar fraxini, quam in monte
Eminentem cædunt lignatores, eaque horrificum
Strepitum & fragorem procumbens edit:
Sic illa cum gemitu cadit, & omnes ejus artus
Mors ſolvit; animaque auris ventoſis commiſcetur.
Euandram dehinc Meriones & Thermodoſſam
Interemit, exitiali in conflictu graſſantes,
Illam haſta in cor impacta, hanc in ventrem
Enſe infixo: quas extemplo cor deſtituit.
Derionen vero profligavit ſtrenuus Oilei natus,
Cum haſta rigida clavem cervicis transverberaſſet.
Alcibiæ porro Tydides & Derimachiæ
Capita una cum cervicibus, ad humeros usque abſcidit
Lethali gladio. Quæ ambæ non aliter procidcrunt
Quam vitulæ; quas juvenis aliquis ſubito anima privat,
Cervicales nervos valida ſecuri amputans.
Sic illæ, manibus Tydidæ trucidatæ, in campo
Trojanorum, ſeorſum a ſuis capitibus procubuere.

Poſt

pro ἦτορ αἰὲν ſit legendum. *Rhod.* Αἰὲν nequaquam ſubſtituendum: Nam ἦτορ λίπε eſt λιποθυμίας deſcriptio, atque adeo animæ defectæ & mortuæ, non morientis duntaxat, hoc equidem loco. *Dausq.* Mihi etiam non diſplicet vulgata: Quæ ſi diſpliceret, non αἰὲν, ſed ἦμαρ ſcriberem pro ἦτορ. Heſychius, Ητορ, ἡ ψυχὴ, θυμὸς. Sciunt Eruditi, & noto, ut rudiores receptam melius intelligant. *Pauw.*

259. ἐπ' ἄμοις] ἄμως. *Rhodi*]

260. ἦΰτε πόρτις] Nimis exilis hæc comparatio, ubi paulo ante Bremuſam cadentem comparaverat cum fraxino cadente. *Pauw.*

261. ἀταμίρτοι] ἀπαμίρτοι. *Rhod.*

267,

Τῆσιδ' ἐπὶ Σθένελος κραλερὸν κατέπεφνε Κάβειρον,
Ος κίεν ἐκ Σηστοῖο, λιλαιόμενος πολεμίζειν
Αργείοις, οὐδ' αὖθις ἐὴν νοστήσατο πάτρην.
Τοῦ δὲ Πάρις κραδίην ἐχολώσατο δηωθέντος·
Καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλοιο κατ' ἀντίον· οὐδ' ἄρα τύνγε
Οὔτασεν ἐσσύμενος περ· ἀπεπλάγχθη γὰρ ὀιστὸς
Ἄλλῃ, ὅπῃ μιν Κῆρες ἀμείλιχοι ἰθύνεσκον·
Κτεῖνε γὰρ ἐσσυμένως Εὐήνορα χαλκεομίτρην,
Ος ῥ' ἐκ Δουλιχίοιο κίεν Τρώεσσι μάχεσθαι·
Τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, πάϊς Φυλῆος ἀγαυὸς
Ωρίνθη· μάλα δ' ὦκα λέων ὣς πώεσι μήλων,
Ἐνθορε· τόι δ' ἄρα πάντες ὑπέτρεσαν ὄμβριμον ἄνδρα.
Κτεῖνε γὰρ Ιτυμονῆα, καὶ Ιππασίδην Αγέλαον,
Οι ῥ' ἀπὸ Μιλήτοιο Φέρον Δαναοῖσιν ὁμοκλήν,
Νάστῃ ἅμ' ἀντιθέῳ, καὶ ὑπ' Αγχεμάχῳ μεγαθύμῳ,
Οι Μυκάλην ἐνέμοντο, Τιτάνοιότε λευκὰ κάρηνα,
Βράγχον τ' ἄγχεα μακρὰ, καὶ ἱππόεντα Παγόρμον,
Μαιάνδρου τε ῥέεθρα βαθυῤῥόου, ὅς ῥ' ἐπὶ γαῖαν
Καρῶν ἀμπελόεσσαν ἀπὸ Φρυγίης πολυμήλου
Εἶσι, πολυγνάμπτῃσιν ἑλισσόμενος προχοῇσιν.

Καὶ

267. οὐδ' αὖθις ἐὴν νοστήσατο πάτρην] ἐς subauditur, nisi legere malis, οὐδ' αὖθις ἐς ἣν νοστήσατο πάτρην. *Pauw.*

269. κατ' ἀντίον] καταντίον. *Rhod.*

272. ἰσσυμένως] Post ἰσσύμενος περ Versu altero abhinc. *Pauw.*

279. Αγχιμάχῳ] Αμφιμάχῳ: Iliad. B. *Rhod.* Ita Dausquejus etiam: Ego nihil mutare audeo: Nam Libri Homerici potuerunt variare, & illi, quos Quintus consuluit, pro Αμφίμαχος legere Αγχίμαχος: Nihil facilius aut paratius. Amphimachus Cteati filius inter Græcos est apud Homerum: Plura forte alias. *Pauw.*

280. Οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο, Τιτάνοιότε λευκὰ κάρηνα] Μυκάλην ἔφιπτον, vel ναῖον, vel εἶχον: Nam ἔνεμον scripsisse Poëtam, mihi non persuadetur: Nisi libeat cum Brodæo legere τιτάνε: Quod tamen cum Homeri auctoritate Iliad. B, unde Hemistichium hoc mutuatus videtur, pugnat. *Rhod.* Versus difficilis;

Poſt has Sthenelus fortem peremit Cabirum;
Qui ex Seſto cupiditate belligerandi ſuccenſus venerat
Cum Argivis; nec in patriam ſuam reverſus eſt unquam.
Quo hoſtiliter cæſo Paris ira exarſit,
Telumque in Sthenelum torſit, nec tamen illum
Sauciavit, quamlibet enixus. Aberravit enim arundo
Alio, quo immites eam Parcæ dirigebant.
Nam illico Euenorem, æreo baltheo inſignem, trucidavit:
Qui ex Dulichio, ad pugnam cum Trojanis profectus erat.
Propter hunc ita exſtinctum illuſtris Phylei natus
Commovetur; & ſubito ut Leo in greges ovium,
Impetum facit, omnesque fortem virum exhorreſcunt;
Necat autem Itymoneum, & Agelaum Hippaſiden;
Qui a Mileto Danais minas hoſtiles afferebant,
Una cum Naſte egregio, & ſub Amphimacho magnanimo:
Qui Mycalen tenebant, candidaque Titani juga,
Et longas Branchi valles atque Panormum littoralem;
Mæandrique profundi fluenta; qui in terram
Carum vitiferam, ex Phrygia ovibus abundante
Labitur, flexuoſas intra ripas ſe provolvens.

Hos

ficilis: Hemiſtichium Homeri extat Iliad. B. V. 735. Sed id nihil ad hunc locum: Nam ibi de Theſſalia, hic de Caria agitur: Pueri vident, & ridiculi ſunt, qui talia comparant. An tamen Titanus in Caria? Id dicitur hic, ſed alibi nuſpiam. Fallor, aut Τιτάνοιο vitium contraxit: Homerus, ubi de Naſte & Amphimacho loquitur, Φθιηφῶν ὄρεος commemorat: Iſtius ſimile hic optime adeſſet. Quid ſi legamus, Οἳ Μυκάλην ἠήμονα τε, Λάτμοιό τε λευκὰ κάρηνα? Sane multi fuerunt, qui Phtirum montem putabant eſſe montem Latmum, & iſtius opinionis auctor Hecatæus: Vide Strabonem Lib. 14. Geograph. Pes tertius vel Amphimacer eſt, vel Dactylus liquidæ beneficio: Nihil in eo, quod mordet: Vide & judica. Brodæi τιτάνου non intelligo, & Verſus certe reſpuit. *Pauw.*

281. Βρόγχον τ'] Βρόγχου τ'. *Rhod.*

286.

Καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε Μέγης ἐν δηϊοτῆτι·
Ἄλλους δ' αὖτ' ἐδάμασσεν, ὅσους κίχε δουρὶ κελαινῷ·
Ἐν γάρ οἱ στέρνοισι θράσος βάλε Τριτογένεια,
Ὀφραγα δυσμενέεσσιν ὀλέθριον ἦτορ ἐφεῖη·
Δρησαῖον δ' ἐδάμασσεν ἀρηΐφιλος Πολυποίτης,
Τὸν τέκε δῖα Νέαιρα περίφρονι Θειοδάμαντι
Μιχθεῖσ' ἐν λεχέεσσιν, ὑπαὶ Σιπύλῳ νιφόεντι,
Ἠχι θεοὶ Νιόβην λᾶαν θέσαν, ἧς ἔτι δάκρυ
Πουλὺ μάλα στυφελῆς καταλείβεται ὑψόθι πέτρης.
Καί οἱ σὺν στοναχοῦσι ῥοαὶ πολυηχέος Ἑρμοῦ,
Καὶ κορυφαὶ Σιπύλου περιμήκεες, ὧν καθύπερθεν
Ἐχθρὴ μαλανόμοισι περιΐπλατ' ὁμίχλη·
Ἡδὲ πέλει μέγα θαῦμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν·
Οὕνεκ' ἔοικε γυναικὶ πολυστόνῳ, ἥ τ' ἐπὶ λυγρῷ
Πένθεϊ μυρομένη, μάλα μυερὰ δάκρυα χεύει·
Καὶ τὸ μὲν ἀλρεκέως φῆς ἔμμεναι, ὁππότ' ἄρ' αὐτὴν
Τηλόθεν ἀθρήσειας· ἐπὴν δέ οἱ ἐγγὺς ἵκηαι,
Φαίνεται αἰπήεσσα πέτρη, Σιπύλοιο ἀπορρώξ.
Ἀλλ' ἥ μὲν μακάρων ὀλοὸν χόλον ἐκτελέουσα,
Μύρεται ἐν πέτρῃσιν, ἔτ' ἀχνυμένη εἰκυῖα·
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισι φόνον, καὶ κῆρ' ἐτίθεντο
Ἀργαλέον· δεινὸς γὰρ ἐνεστρωφᾶτο κυδοιμὸς
Λαοῖς ἐν μέσσοισιν· ἀταρτηρὸν δέοι ἄγχι
Εἵστήκει θανάτοιο τέλος· περὶ δέ σφι κῆρες

Λευ-

286. δουρὶ κελαινῷ] *hasta atro cruore imbuta*: Κελαινοῖς ξίφεσι similiter est apud Sophoclem. Interpretis *hasta nigra* non satisfacit: δουρὶ φαεινῷ ex Homero notissimum est de splendore ipsius hastæ. *Pauw.*

287. Ἐν γάρ οἱ] Ἐν γάρ & hic & alibi in his Libris Spondeus est: An vi spiritus asperi? Ita videtur: Nam alias fulcrum esset apponendum. *Pauw.*

288. ὀλέθριον ἦτορ ἐφείη] οἶτον lege pro ἦτορ, vel ἧμαρ, quod rectius. *Rhod.* Et mihi placet ἧμαρ. *Pauw.*

296. μαλανόμοισι περιΐπλατ'] μηλονόμοισιν, & adde ἀεὶ. *Rhod.*

302. Σιπύλοιο ἀπορρώξ] Σιπύλοιόθ' ἀπορρώξ. *Rhod.* Copula

Hos itaque Meges in conflictu interfecit.
Et alios insuper stravit, quotquot hasta nigra contigit,
Minerva enim pectori ejus fiduciam immiserat,
Ut mortem hostibus funestam inferret.
Dresæum deinde exitio dedit Polypœtes Marti carus:
Quem Thiodamanti solerti diva Neæra peperit,
In lecto conjugali commixta, sub Sipylo nivosa:
Ubi Dii in saxum verterunt Nioben: Cujus adhuc lacrima
Largissima ex rigida alte petra destillat;
Cumque ipsa multisoni Hermi undæ gemunt,
Et longe protenta Sipyli cacumina; super quibus
Perpetuo volat nebula pastoribus inimica:
Illa autem ingens hominibus qui prætereunt miraculum exiitit.
Quia gemibundam refert mulierem, quæ tristi
Se luctu conficiens lachrymas infinitas profundit:
Et hoc revera se ita habere dixeris, si ipsam
A longinquo adspexeris: si autem prope accesseris,
Arduus apparet scopulus, & Sipyli fragmentum.
Hæc itaque exitialem Divum iram explens
Lamentatur inter saxa, dolentis etiamnum speciem repræsentans.
Cæterum alii aliis necem inferentes stragem faciebant
Atrocem. Dirus enim tumultus in medio
Populorum versabatur. Quem prope funestus
Stabat mortis terminus: & circa illos Parcæ

Le-

pula recte additur; sed ubi præcessit, ἦχι θεοὶ Νιόβῃ λᾶαν θέσαν, minus congrue sequitur Σιπύλοιο ἀκρορῴξ: Non enim abscissum, sed adjectum erat Sipylo saxum illud muliebre: Et hæc culpa est ipsius Quinti. *Pauw.*

304. Μύρεται ἰν &c.] Nimius est in his lacrymis & in hac lacrymante Calaber: Vide modo singula. *Pauw.*

306. Ἀργαλίου] Nonne Ἀργαλίῃ, nisi Ἀργάλιον pro Ἀργαλίως positum velis? κῆρα ἀργαλίῃ. *Pauw.*

308. θανάτοιο τέλος;] An pro θάνατος: Nam Prosopopœia hic requiritur? Potest: Id tamen valde coactum. κυδοιμὸς, κῆρες pla-

Λευγαλέαι στρωφῶντο, φόνον στονόεντα φέρυσαι.
Πολλῶν δ' ἐν κονίῃσι λύθη κέαρ ἤματι κείνῳ
Τρῴων, Ἀργείων τε· πολὺς δ' ἀλαλητὸς ὀρωρει·
Οὐ γάρ πως ἀπέληγε μένος μέγα Πενθεσιλείης·
Ἀλλ' ὥς τίς τε βόεσσι κατ' οὔρεα μακρὰ λέαινα
Ἐνθόρῃ, ἀΐξουσα βαθυσκοπέλου διὰ βήσσης,
Αἵματος ἰμείρυσα, τὸ οἱ μάλα θυμὸν ἰαίνει·
Ὡς τῆμος Δαναοῖσιν Ἀρηϊὰς ἔνθορε κούρη.
Οἱδ' ὀπίσω χάζοντο, τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες,
Ἠδ' ἔπετ', ἠΰτε κῦμα βαρυγδούποιο θαλάσσης,
Νήεσιν ὠκείῃσιν, ὅθ' ἱστία λευκὰ πετάσσῃ
Οὖρος ἐπειγόμενος· βοόωσι δὲ πάντοθεν ἄκραι
Πόντου ἐρευγομένοιο ποτὶ χθονὸς ἠόνα μακρήν·
Ὡς ἧγ' ἐσπομένη, Δαναῶν ἐδάϊζε φάλαγγας,
Καί σφιν ἐπηπείλησε, μέγα φρεσὶ μειδιόωσα·
Ὦ κύνες, ὑΐ Πριάμοιο κακὴν ἀποτίσετε λώβην
Σήμερον· οὐ γάρ πω τὶς ἐμὸν σθένος ἐξυπαλύξας,
Χάρμα φίλοις τεκέεσσι, καὶ υἱάσιν, ἠδ' ἀλόχοις
Οἴσεται· οἰωνοῖς δὲ βόσις, καὶ θηρσὶ θανόντες
Κείσεσθ'· οὐδέ τι τύμβος ἐφ' ὑμέας ἵξεται αἴης·
Πῇ νῦν Τυδείδαο βίη, πῇ δ' Αἰακίδαο,
Ποῦ δ' Αἴαντος; τοὺς γὰρ φάτις ἔμμεν' ἀρίστους·
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐ τλήσονται ἐναντι δηριάασθαι,
Μή σφιν ἀπὸ μελέων ψυχὰς Φθιμένοισι πελάσω.
Ἡ ῥά· καὶ Ἀργείοισι μέγα φρονέουσ' ἐνόρυσε,
Κηρὶ βίην εἰκυῖα· πολὺν δ' ὑπεδάμνατο λαὸν,
Ἀλλοτε μὲν βυπλῆγι βαθυστόμῳ, ἄλλοτε δ' αὖτε

Πάλ-

plana ſunt & opportuna. Rectius legeretur θανάτοιο μίνος: Id enim pro θάνατος ſatis aptum: Et ſic Auctor ſæpe: μίνος ἐνίῃς pro ἄνιμος habuimus V. 124. μίνος Διὸς pro Ζιὸς V. 153. Alia alibi. *Pauw.*

Ibid. πιρὶ δὲ σφι] πιρὶ δέ σφισι. *Rhod.*

314. ἀΐξουσα] ἀΐξασα. *Rhod.*

326. φίλοις τιτέεσσι καὶ υἱάσιν] Corrigo τοκέυσι καὶ υἱάσιν.

Al-

Lethiferæ agitabantur, luctificam ſecum cædem apportantes.
Plurimis itaque cor die illa in pulvere ſolutum fuit
Trojanis Argivisque, ingensque ululatus oriebatur.
Nullo enim modo acris Penthesileæ vis ceſſabat.
Sed ut Lœna quædam in longis montibus boves
Magno impetu per vallem ſcopulis præcipitem invadit
Sanguinem appetens, qui animum ejus valde exhilarat;
Ita tunc in Danaos virgo Martia irruebat.
Qui attonitum habentes animum pedem referebant.
Ipſa vero inſtabat, ut horriſoni maris fluctus
Citis navibus, cum candida vela explicat
Ventus ſecundus eas impellens: & undique mugiunt promontoria,
Mari ad longam terræ crepidinem eructante.
Sic illa inſequens Danaum phalanges dirumpit,
Et immaniter animo ſuo ridens, minis eos inceſſit.
Proh Canes! vos tetram, quam Priamo feciſtis, inriam luetis
Hodie: nemo enim, robur meum evadens,
Gaudium caris parentibus & liberis atque uxoribus
Referet, ſed alitibus & beſtiis epulum trucidati
Jacebitis, nec tumulus terræ ſuper vos aggeretur.
Quo nunc vis Tydidæ? quo Æacidæ?
Quo Ajacis abiit? hos enim fortiſſimos eſſe perhibent.
Sed nunquam manus conſerere mecum audebunt;
Ne animas illarum e membris ad inferos mittam.
Sic fata, magno in Argivos animo impreſſionem fecit;
Parcæ viribus haud diſſimilis: numeroſamque dejecit turbam;
Nunc oris profundi ſecurim adigens; nunc rurſus Pi-

Alterum enim eſt, ac ſi dicas *natis & filiis. Dausq.*
Ibid. ἀλόχοις] ἀλόχοισιν. *Rhod.*
330. Πῆ δ' Αἴαντος; τὸς γὰρ] Πῆ δ' Αἴαντος ἵβη; τὸς γὰρ. *Rhod.* Non improbo: Fors tamen ſcribere ſufficit, Πῆδὲ καὶ Αἴαντος: τὸς γὰρ. *Pauw.*
331. ἴσαντι] ἰσαντία. *Rhod.*
332. πελάσω] πελάσσω. *Rhod.*
335. βουπλῆγι βαθυτόμῳ] Neſcio, an Epithetum conve-

Πάλλουσ' ὀξὺν ἄκοντα· φέρεν δέ οἱ αἰόλος ἵππος
Ἰοδόκον, καὶ τόξον ἀμείλιχον, εἴ που ἄρ' αὐτῇ
Χειὼ ἀν' αἱματόεντα μόθον βελέων ἀλεγεινῶν,
Καὶ τόξοιο πέλοιτο· θοοὶ δέ μιν ἄνδρες ἕποντο,
Ἕκτορος ἀγχεμάχοιο, κασίγνητοί τε, φίλοιτε,
Ὀμβριμον ἐν στέρνοισιν ἀναπνείοντες Ἄρηα,
Οἳ Δαναοὺς ἐδάϊζον ἐϋξέστῃς μελίῃσιν·
Τοὶ δὲ θοοῖς φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψεκάδεσσιν,
Πίπτον ἐπασσύτεροι· μέγα δ' ἔστενεν ἄσπετος αἶα,
Αἵματι δευομένη, νεκύεσσί τε πεπληθυῖα·
Ἵπποι δ' ἀμφὶ βέλεσσι πεπαρμένοι, ἢ μελίῃσιν,
Ὑστάτιον χρεμέτιζον, ἓὸν μένος ἐκπνείοντες·
Οἱδὲ, κόνιν δραχμοῖσι δεδραγμένοι, ἀσπαίρεσκον·
Τοὺς δ' ἄρα Τρῶϊοι ἵπποι, ἐπεσσύμενοι μετόπισθεν,
Ἀντλον ὅπως, στείβεσκον ὁμοῦ κταμένοισι πεσόνῖες.

Καί

niat. σόμα hic acies eſt: Quid βαθὺ ad eam? Legendum forte βαρυσόμῳ: Cujus acies erat terribilis. *Pauw.*

336. φέρεν δέ οἱ αἰόλος ἵππος] Idem equus, credo, cui inſidebat: Et ſic αἰόλος *velox* vertendum, non *diſcolor*: Vide ſupra V. 165. & ſeqq. *Pauw.*

339. θοοὶ δέ μιν ἄνδρες ἕποντο] θοοὶ δέ οἱ. *Rhod.*

343. θοοῖς φύλλοισιν] Epithetum jejunum, præſertim hic, ubi ad ἐπασσύτεροι & numerum reſpicitur: In Editione Aldina eſt, Τοὶ δὲ θοῖς: An aliud quid latet melius? Legi poſſet accommode, ſed paulo licentius, Τοὶ δ' ἐτεὸν φύλλοισιν &c. Videant Oculati. *Pauw.*

344. μέγα δ' ἔστενεν ἄσπετος αἶα] Hæc miſere & inepte turgent, ubi de una Pentheſilea & ejus aſſeclis ſermo eſt, & ne quidem de toto exercitu victore ita loqui poſſumus apte. *Pauw.*

348. Οἱ δὲ, κόνιν δραχμοῖσι &c.] γναθμοῖσι vel γενύεσσι. *Rhod.* δραγμοῖσι. δραγμοὶ pugilli, manus: Quemadmodum Iliad. Λ. — ἐν κονίῃσι πεσὼν ἅλι γαῖαν ἀγοσῷ, vola terram apprehendit: itidem hic. Nequicquam ſunt, quibus non intellecta voce parum obvia, ſedit reponere γναθμοῖσι vel γενύεσσι. *Dausq.* Ineptit Dausquejus: Nam de equis haud dubie agitur, & δραγμοὶ pro *manibus* ignota vox eſt, ut nihil dicam de δραγμοῖσι δεδραγμένοι, quod merum rus olet: Melius Rhodomannus, ſed tamen acute minus & cate: Certo certius legendum videtur mihi, Οἱ δὲ, κόνιν φραγμοῖ-

σι

Pilum acutum vibrans. Geſtabat etiam ipſi equus diſcolor
Pharetram & arcum immitem: Si uſpiam illi
Opus in cruento conflictu ſagittis vulnificis
Arcuque foret. Interim acres illam viri ſectabantur
Hectoris bellicoſi fratres & amici,
Rigidum pectore Martem ſpirantes:
Qui levigatis Danaos haſtis transfodiebant.
Hi itaque non ſecus ac cita folia, aut guttæ pluviales
Conferti cadebant: & ingemebat vaſta tellus,
Sanguine humectata, & cadaveribus oppleta.
Equi etiam ſagittis confixi aut haſtis,
Vires ſuas exhalantes ultimum edebant hinnitum.
Alii mandibulis pulveri mordicus impreſſis palpitabant.
Quos equi Trojani a tergo irruentes,
Ut ſentinam calcabant, inter cadavera prolapſos.

Et

τι διδραγμέναι, ἀσταίρισαν. Totus dentium ordo, quia oris eſt munimen & ſepes, dictus *φραγμός. Pauw.*

350. *ἄντλον ὅπως, στείβοιεν ὁμοῦ κταμένοισι πεσόντες*] *πεσόντας. Rhod.* Interpretor: *Equi incidentes ſimul cum mortuis cumulum velut manipulorum*, cadavera ipſa, *calcabant.* Heſychius, *Αντλον, κάδον, ἀντλητήριον· τινὲς δὲ καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων.* Secundum Suidam *ἄντλον* eſt *ἡ συγκομιδὴ τῶν ἀσταχύων ἐν τῇ ἅλῳ.* Nec admittenda reſcriptio Rhodomanni *πεσόντας.* Alii namque hic *οἱ κταμένοι*, alii *οἱ πεσόντες*: hoc de equis dictum, illud de cæſis. cadaveribus. *Dausq.* Cum Rhodomanno ſine dubio legendum eſt *πεσόντας*, neque moror Dausqueji balbutiem, quanquam unam vocem *ἄντλον* recte interpretatus eſt. *τοὺς δὲ* Verſu præceden-

ti de equis etiam intelligendum: Et ſic *κτανόντας* omnino requiritur: Id vident omnes, qui oculis non ſunt capti: Vertendum autem *τοὺς δὲ, alios vero*, non *quos*, ut a Rhodomanno perperam factum: Trifariam ſcilicet hic de equis Græcorum agitur: Sagittis aut haſtis confixi, hi poſtremum hinniebant: illi pulverem dentibus corripientes, palpitabant: alii cum equitibus interfecti, ab equis Trojanis calcabantur: *πεσόντας* de mortuis accipiendum ſignate. Illud *ἄντλον ὅπως* durum eſt, inprimis ubi *ἐκτανύμενοι μετόπισθεν* præcedit: Quid enim? An equi Trojani Græcorum veſtigiis inhærentes, ſtatim habebant ante ſe equorum occumbentium acervum, qui cum manipulorum acervo comparari poterat? Poëta cruditior ita non locutus fuiſſet ſane. *Pauw.*

Καί τις ἐνὶ Τρῴεσσιν ἀγάσατο μακρὰ γεγηθὼς,
Ὡς ἴδε Πενθεσίλειαν ἀνὰ στρατὸν αἴσσουσαν,
Λαίλαπι κυανέῃ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἐνὶ πόντῳ
Μαίνεθ', ὅτ' αἰγοκερῆϊ συνέρχεται ἠελίου ἴς·
Καὶ ῥ' ὅγε μαψιδίῃς ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἔειπεν,
Ω φίλοι, ὡς ἀναφανδὸν ἀπ' οὐρανοῦ εἰλήλουθε
Σήμερον ἀθανάτων τίς, ἵν' Αργείοισι μάχηται,
Ημῖν ἥρα φέρουσα, Διὸς κρατερόφρονι βουλῇ·
Ος τάχα που μέμνηται ἐϋσθενέος Πριάμοιο·
Ος ῥά οἱ εὔχεται εἶναι ἀφ' αἵματος ἀθανάτοιο.
Οὐ γὰρ τήνδε γυναῖκά γ' ὀΐομεν εἰσοράασθαι
Αὔτως θαρσαλέην τε, καὶ ἀγλαὰ τεύχε' ἔχουσαν,
Αλλ' ἄρ' Αθηναίην, ἢ καρτερόθυμον Ενυὼ,
Η Εριδ', ἢ κλειτὴν Λητωΐδα· καί μιν ὀΐω
Σήμερον Αργείοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι,
Νῆάς τ' ἐμπρήσειν ὁλοῷ πυρὶ, τῇσι πάροιθεν
Ηλυθον ἐς Τροίην, νῶϊν πολλὰ κακὰ φέροντες,
Ηλυθον ἄσχετον ἄμμιν ἐπ' Αρει πῆμα φέροντες.
Αλλ' οὐ μὰν παλίνορσοι ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
Πάτρην εὐφρανέουσιν, ἐπεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρήγει.
Ως ἄρ' ἔφη Τρώων τὶς, ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς·
Νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἐφράσσατ' ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
Οἱ αὐτῷ, καὶ Τρωσὶ, καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ·
Οὐ γάρ πω τὶ μόθοιο δυσηχέος ἀμφιπέπυστο

Αἴας

351. ἀγάσατο] ἀγάσσατο. *Rhod.*

354. ἠελίου ἴς] Pro ἠέλιος ſimpliciter: Et hoc minus appoſitum hic, quia vis ſolis nunquam minor eſt, quam cum in Capricornum ingreditur: Pueri ſciunt, & Interpres cautius vertere debuiſſet: Nam *ſol magna efficacitate preditus* vix ab errore liberum eſt. *Pauw.*

355. μαψιδίῃς ἐπ'] μαψιδίῃσιν ἐπ'. *Rhod.*

367. πολλὰ κακὰ] Ordine reddito κακὰ πολλά. *Dausq.*

368. Ηλυθον ἄσχετον &c.] Cras credam, non hodie, Verſus hos ita copulaſſe Poëtam: Sine dubio alter abundat, & in libris diverſis unus ita diverſimode

Et quispiam inter Trojanos magno perfusus gaudio obstupuit,
Ut Penthesileam per aciem grassari vidit,
Atro turbini similem: Qui in mari
Furit, quando vis solis (sol magna efficacitate præditus) in Capricornum ingreditur:
Et is vana spe inflatus (hæc) jactitavit:
Amici quam manifeste e cælo venit
Hodie Dearum quæpiam: Ut cum Argivis depugner,
Nobis opem ferens magnanimo Jovis decreto.
Qui Priami forte nunc præpotentis reminiscitur:
Qui ab immortali ejus sanguine se ortum esse gloriatur.
Non enim est, quod putemus nos mortalem hic fœminam intueri,
Quæ tam animosa tam splendidis armis prædita est:
Sed Minervam, vel magnanimam Bellonam,
Vel Litem, aut etiam præclaram Latonæ natam: Ideo futurum spero, ut ipsa
Hodie luctuosam Argivis cædem adferat,
Flammisque exitialibus naves cremet; quibus olim
Ad Trojam venerunt, multa nobis mala importantes;
Venerunt (inquam) insuperabile nobis damnum cum Marte afferentes:
Sed nequaquam, denuo in Græciam reversi,
Patriam gaudio afficient. Quandoquidem Deus nobis præsidio est.
Sic quispiam Trojanorum animum gaudio delibutus garriebat.
Stolidus! non enim perpendit grave malum, quod impenderet
Sibimet, & Trojanis, & ipsi Penthesileæ.
Nihil enim dum infelici de prælio cognoverat

Ajax

mode exaratus fuit. *Pauw.*

373. καὶ ἀντῇ Πενθεσιλείᾳ] Flacceſcit ἀντῇ poſt ἀντῷ in eodem Verſu. *Pauw.*

374. δυσαχίες ἀμφιπίπτνσα] δυσαχίες ἀμφὶ πίπτνσα, *Rhod.*

Αἴας ὀμβριμόθυμος, ἰδὲ πολίπορθος Ἀχιλλεύς,
Αλλ' ἄμφω περὶ σῶμα Μενοιτιάδαο κέχυντο,
Μνησάμενοι ἑτάροιο· γόος δ' ἔχεν ἄλλυδις ἄλλον·
Τοῦς γὰρ δὴ μαχάων τις ἐρήτυε νόσφι κυδοιμοῦ,
Οφρ' ἀλεγεινὸν ὄλεθρον ἀναπλήσωσι δαμέντες
Πολλοὶ ὑπὸ Τρώεσσι, καὶ ἐσθλῇ Πενθεσιλείῃ·
Η σφιν ἐπαΐσσουσα κακὰ μήδετο· καί οἱ ἄεξεν
Αλκὴν ὁμῶς καὶ θάρσος ἐπιπλέον· οὐδέ οἱ αἰχμὴν
Μαψιδίην πότ' ἴθυνεν, ἀεὶ δ' ἢ νῶτα δαΐξε
Φευγόντων, ἢ στέρνα καταντίον ἀϊσσόντων·
Θερμῷ δ' αἵματι πάμπαν ἐδεύετο γυῖα δ' ἐλαφρὰ
Επλετ' ἐπεσσυμένως· κάματος δ' οὐ κάμνατο θυμὸν
Ατρομον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχεν μένος· εἰσέτι γὰρ μιν
* οὕνεκα μοῖρα ποτὶ κλεινὸν ὀτρύνουσ' Αχιλῆα,
Αἶσα λυγρὴ κύδαινεν· ἀπόπροθι δ' ἑστηυια
Χάρμης, κυδιάασκεν ὀλέθριον, οὕνεκ' ἔμελλε
Κούρην οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' Αἰακίδαο χέρεσσι
Δάμνασθ'· ἀμφὶ δέ μιν ζόφος ἔκρυφε· τὴν δ' ὀρόθυνεν
Αἰὲν ἄϊστος ἐοῦσα, καὶ ἐς κακὸν ἤγεν ὄλεθρον
Υστατα κυδαίνουσα, ἴδ' ἄλλοθεν ἄλλον ἔναιρεν.

Ω5

381. Η σφιν ἐπαΐσσουσα κακὰ &c.] Η σφιν ἐπισσυμένη. *Rhod.* Ita Rhodomannus, ut Verſui adeſſet, ſatis infeliciter: Longe tamen infelicius Dausquejus, qui Solœcum ἐπαίσσων hic peſſime obtrudit Quinto: Nugas ejus apponere piget: Dicam uno verbo: αἴσσω pro ἀΐσσω, ἀναίσσω pro ἀναΐσσω, & alia id genus, ſatis nota ſunt Græce doctis: Scribe igitur, Η σφιν ἐπαίσσουσα κακὰ &c: ne litera mutata & duabus ſyllabis in unam contractis. *Pauw.*

382. Αλκὴν] Αλκὴ, *Rhod.*

383. Μαψιδίην πότ' ἴθυνεν] πότ' expungatur, ut ſupervacuum. Nam in ἰθύνω prima longa eſt. *Rhod.* Mihi non diſplicet vulgata Amphimacro admiſſo pro Dactylo. Dausquejus pro more ſuo coacte & dure, ἀλλά οἱ αἰχμὴ Μαψιδίῃ ποτὶ ἴθυνεν, ἀεὶ &c: Quod ſcilicet egregie etiam conſpirat cum θερμῷ δ' αἵματι πάμπαν ἰδεύετο, & quæ ſequuntur. *Pauw.*

386. ἐπισσυμένως κάματος δ' οὐ κάμνατο] ἐπισσυμένης κάματος δ' οὐ δάμνατο *Rhod.*

* οὕνεκα μοῖρα &c.] Removeatur

Ajax magnanimus, & vaſtator urbium Achilles:
Sed ambo ad Menœtiadæ tumulum fuſi jacebant,
Memores amici, & alibi alium luctus detinebat.
Hos enim Deorum quispiam a pugna remorabatur:
Ut triſti exitio perfungerentur quam plurimi Græcorum,
A Trojanis & fæva Pentheſilea trucidati:
Quæ impetu in eos facto dira meditatur; augeſcitque illi
Robur & fiducia ſubinde magis: nec unquam cuſpidem
Incaſſum dirigit: ſed ſemper vel terga fodit
Fugientium, vel præcordia contra venientium,
Et calido tota ſanguine conſpergitur. Agiliaque membra
Erant graſſantis: nec labor animum defatigabat
Intrepidum: ſed vim adamantis habebat. Adhuc enim
ipſam

* * * * *

Parca funeſta decorabat: & procul ſtans
Extra pugnam, & exultabat lethaliter: Quia deſtinarat
Puellam non multo poſt Æacidæ manibus
Domare: & obtexerat eam caligo. Incitabat autem
Amazonem,
Nulli unquam viſa, & ad funeſtum interitum ducebat,
Noviſſimum illi honorem addens. Hæc vero tum alibi alium perimebat.

Ut,

veatur hic Verſus, Aſteriſco notatus: quem ut nothum, ita & ſuperfluum eſſe non dubito. Ideo nec caſtigatione, nec verſione, nec numero dignum judicavi. *Rhod.* Verſus eſt inſititius: Sed unde enatus? Id expiſcari hactenus non potui. An tamen varietas ſcripturæ eum excluſit? Vide: Pro λίτα in libris quibuſdam ſcriptum ſorte Μοῖρα, pro ὄφρ' ἵμελλε Κούρῃ ἐ μετὰ δηρὸν ὑπ' Αἰακίδαο χείρεσσι Δάμναθ', ὄφρ' ἵμελλε Κούρην ὀτρύνασα ποτὶ κλειτὸν Ἀχιλῆα Δάμνασθ'. Sic diverſa lectio ad Marginem notata, ineptis pro Verſu fuit: Attende & judica. *Pauw.*

391. ἀμφὶ δέ μιν ζόφος ἔκρυφε] Quid caligine opus, ubi præceſſit ἀτόπροθι δ' ἐσηῦα χάρμης? *Pauw.*

392. Αἰὲν ἄϊσσος ἐοῦσα] *Semper inperſpicua exiſtens*, ſcilicet Pentheſileæ, de qua hic agitur: Et hoc auget difficultatem, quam ad Verſ. præced. movi. *Pauw.*

393. Ὑσσατα κυδαίνουσα, ἰὴ δ' ἄλλοθεν &c.] Forte, Ὑσσατα κυδαίνουσ', ἣ δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἔπειρε. Καὶ δαι-

Ως δ' ὁπότ' ἐρσήεντος ἔσω κήποιο θοροῦσα,
Ποίης ἐλδομένη θυμηδέος εἴαρι, πόρτις,
Ανέρος οὐ παρέοντος, ἐπέσσυται ἄλλοθεν ἄλλη
Σινομένη φυτὰ πάντα, νέον μάλα τηλεθόωντα,
Καὶ τὰ μὲν ἂρ κατέδαψε, τά δ' ἐν ποσὶν ἠμάλδυνεν·
Ως ἄρ' Αχαιῶν νῆας ἐπεσσυμένη καθ' ὅμιλον
Κούρη Ενυαλίη, τοὺς μὲν κτάνε, τούς δ' ἐφόβησε.
Τρωϊάδες δ' ἀπάνευθεν Λεήϊα ἔργα γυναικὸς
Θαύμαζον, πολέμοιο δ' ἔρως λάβεν Ιπποδάμειαν
Αντιμάχοιο θύγατρα, Μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν
Σιφόνην· κρατερῇσι δ' ὑπὸ φρεσὶ μεμαυῖα,
Θαρσαλέον φάτο μῦθον, ὁμήλικας ὀτρύνουσα
Δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἔγειρε δέ οἱ θάρσος ἀλκήν·
Ω φίλαι, ἄλκιμον ἦτορ ἐπὶ στέρνοισι βαλοῦσαι
Ανδράσιν ἡμετέροισιν ὁμόιιον, οἱ περὶ πάτρης
Δυσμενέσιν μάρναντα, ὑπὲρ τοκέων τε, καὶ ἡμῶν,
Οὔποτ' ἀναπνείοντες ὀϊζύος, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
Παρθένιαι φρεσὶ θυμὸν, ἴσης μνησώμεθα χάρμης.
Οὐ γὰρ ἀπόπροθεν εἰμὲν ἐϋσθενέων αἰζηῶν,
Αλλ' οἷον κείνοισι πέλει μένος, ἐστὶ καὶ ἡμῖν·
Ισοι δ' ὀφθαλμοὶ, καὶ γούνατα, πάντα δ' ὁμοῖα·

Ξυ-

δαίσσα Parca, ἢ ἐπ' ἔναιρεν Penthesilea, funera funeribus cumulans. *Dausq.* Ita sine dubio scribendum: Vide autem, quomodo in κύδαινεν, κυδιάσσειν, & κυδαίνεσα hic hæreat Quintus, qui verbosior, verborum sæpe fuit egens. *Pauw.*

399. Αχαιῶν νῆας] Campestris hæc agitur pugna, naumachia non est: Prætulerim Αχαιῶν ἥας. Sequitur τὰς μὲν κτάνε, τὰς δ' ἐφόβησε. Item comparatio bovis lascivibundæ & herbida pascentis, atque calcantis propior est pugnæ pedestri, quam navali. *Dausq.* Adeo apertum est ἥας, ut latitare non possit: Interpres recte etiam *Achivum natos. Pauw.*

403. Μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν Σιφόνην] Forte μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν Τισιφόνην. *Rhod.* Locus difficilis: Τισίφονος plane ignotus: Hippodamia Iliad. N. est filia Anchisæ, quam duxit Al-

ca-

Ut, quando in roſcidum irrupit hortum
Verno tempore juvenca dulcis herbæ cupida,
Dum villicus abeſt; Tum aliunde alio fertur,
Vaſtatque omnes plantas, recenti flore germinantes,
Alias equidem depaſcitur, alias pedibus conculcat:
Sic etiam Achivum natos, in acie invadens,
Martia virgo, partim occidit, partim in fugam egit.
Troades autem procul Mavortia mulieris facinora
Admirantur. Tum belli cupido inceſſit Hippodamiam
Antimachi filiam, & bellicoſi uxorem
Tiſiphoni: Fortisque animi ſtimulo percita,
Plenam fiduciæ orationem habuit; qua æquales exhortaretur
Ad triſtiſonum certamen. Audacia namque illi vires excitabat.
Amicæ, fortem pectoribus animum infigite,
Non minus quam viri noſtri, qui pro patria
Contra hoſtes parentum & noſtræ ſalutis cauſa pugnant,
Nunquam ab ærumnis reſpirantes. Agedum & ipſæ,
Indita pectoribus fiducia, ad ſimilem nos pugnam accingamus!
Non enim multum a juvenibus abſumus robuſtis,
Sed quale ipſis eſt robur, nobis etiam eſt,
Paresque oculi, & genua, & omnia ſimilia:

Lux

cathous: Et ſic ſcripſiſſet Quintus, ſi Homerum ſecutus fuiſſet, λάβεν Ιπποδάμειαν Αγχίσαο θύγατρα, μινυπτολίμοιο δ' ἄκοιτιν Αλκαθόου: Sed multa in his, quæ aliter Homerus, aliter Quintus: Quanquam illud Αγχίσαο θύγατρα forte non diſplicebit multis: Ego nihil affirmo, & libros meliores exſpectandos eſſe aio, qui loco adſint. Interim non improvide ita legi poſſet, λάβεν Ιπποδάμειαν Αντιμάχοιο θύγατρα, Μινυπτολίμοιο δ' ἄκοιτιν Τλητίπονος: *audacem, ſtrenuam, laboris patientem.* Heſychius in Lexico: Τλητίπονος, τολμηρὸς, καρτερικός. *Pauw.*

404. κραταιῇσι δ' ὑπὸ φρεσὶ μεμαῦῖα] ὑπὸ φρεσὶν ἐμμεμαυῖα. *Rhod.*

406. εἰ θάρσος ἀλκήν] εἰ θράσος. *Rhod.*

407. ἐπὶ σίφεσσι βαλεῖσθαι] βάλεσθε. *Rhod.*

Ξυνόν δ' αὖ πάντεσσι Φάος, καὶ νήχυτος ἀὴρ·
Φορβή δ' οὐχ ἑτέρη· τί δ' ἐπ' ἀνδράσι λώϊον ἄλλο
Θῆκε θεὸς; τῷ μή τι φεβώμεθα δηϊοτῆτος.
Η οὐχ ὁρᾶτε γυναῖκα μέγ' αἰζηῶν προφέρουσαν
Ἀγχεμάχων; τῆς δ' οὔτι πέλει σχεδὸν οὔτε γενέθλη,
Οὐ γὰρ ἐὸν πτολίεθρον· ὑπὲρ ξείνοιο δ' ἄνακτος
Μάρναται ἐκ θυμοῖο, καὶ οὐκ ἐμπάζεται ἀνδρῶν,
Ενθεμένη φρεσὶ θάρσος, ἀταρτηρόντε νόημα·
Ημῖν δ' ἄλλοθεν ἄλλα παραὶ ποσὶν ἄλγεα κεῖται·
Τῇ μὲν γὰρ φίλα τέκνα, καὶ ἀνέρες ἀμφὶ πόληϊ
Ολυνθ'· αἱ δὲ τοκῆας ὀδυρόμεθ' οὐκ ἔτ' ἐόντας·
Αλλαι δ' αὖτ' ἀκάχηνται ἀδελφειῶν ἐπ' ὀλέθρῳ,
Καὶ πηῶν· οὐ γάρ τις ὀϊζυρῆς κακότητος
Αμμορος· ἐλπωρὴ δὲ πέλει καὶ δούλιον ἦμαρ
Εἰσιδέειν· τῷ μή τις ἔτ' ἀμβολίη πολέμοιο
Εἴη τειρομένῃσιν· ἔοικε γὰρ ἐν δαὶ μᾶλλον
Τεθνάμεν, ἢ μετόπισθεν ὑπ' ἀλλοδαποῖσιν ἄγεσθαι,
Νηπιάχοις ἅμα παισὶν, ἀνιηρῇ ἐπ' ἀνάγκῃ
Αστεος αἰθομένοιο, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ἔτ' ἐόντων.
Ως ἄρ' ἔφη· πάσῃσι δ' ἔρως στυγεροῖο μόθοιο
Εμπεσεν· ἐσσυμένως δὲ πρὸ τείχεος ὡρμαίνεσκον
Βήμεναι ἐν τεύχεσιν, ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
Αστεϊ, καὶ λαοῖσιν· ὀρίνετο δέ σφισι θυμὸς·
Ως δ' ὅτ' ἔσω σίμβλοιο μέγ' ἰύζωσι μέλισσαι,
Χείματος οὐκ ἔτ' ἐόντος, ὅτ' ἐς νομὸν ἐντύνονται
Ελθέμεν, οὐδ' ἄρα τῇσι φίλον πέλει ἔνδοθι μίμνειν,
Αλλη δ' αὖ ἑτέρην προκαλίζεται ἐκτὸς ἄγεσθαι·
Ως ἄρα Τρωϊάδες ποτὶ φύλοπιν ἐγκονέουσαι,

Αλ-

418. οὐχ ὁρᾶτε] οὐχ ὁράατε. *Rhod.* Rectè: ἢ οὐχ coaleſcit in metiendo. *Ramm.*

420. Οὐ γὰρ ἐὸν πτολίεθρον] Οὔτ' ἄρ' ἐὸν. *Rhod.*

425. Ολυνθ'] Ολλυνθ'. *Rhod.*

428. δούλιον] δούλιον. *Rhod.*

436. Βήμεναι ἐν τεύχεσιν &c.]

ἐκ

Lux etiam omnibus communis, & liquidus aër,
Nec diverſum eſt nutrimentum. Et quid aliud viris,
quo nos præcellant,
Appoſuit Deus? Ideo certamen hoſtile nequaquam
defugiamus.
Nonne videtis fœminam viris longe præſtare
Bellacibus? cujus neque familia in propinquo eſt,
Neque urbs ſua: ſed pro rege externo,
Ex animo belligeratur. Nec magnifacit viros,
Eam pectore virtutem, tam imperterritum complexa
eſt animum.
Nobis autem aliunde aliæ ante pedes miſeriæ objectæ
ſunt,
Aliis enim cari liberi & mariti ante urbem
Perierunt. Aliæ parentes deploramus non ultra ſuperſtites.
Aliæ ob fratrum & propinquorum necem
Animi ſe diſcruciant. Nulla enim a calamitoſiſſima
infelicitate
Immunis eſt. Addite, quod metuendum, ne diem ſer-
vitute gravem
Videamus. Ideo nulla pugnandi mora
Sit tantopere afflictis. Satius eſt in prælio
Occumbere, quam ab alienigenis poſtmodum, neceſſitate
Triſti coactas, una cum infantibus liberis abduci,
Urbe incendio abſumta, & viris e medio ſublatis.
Sic dixit. Univerſas igitur triſtis pugnæ cupido
Inceſſit; & continuo extra mœnia conantur
Prorumpere armata manu; ſuppetias ferre properantes
Urbi & civibus: Animusque illis commotus erat.
Ut cum in alvcariis magno apes fremitu muſſant
Poſt hyemem exactam, cum ad evolandum in paſcua
Seſe accingunt, nec amplius includi ipſis amicum eſt,
Sed alia aliam ad excundum provocat.
Sic Troades ad conflictum feſtinantes

Se

ἐν τεύχεσσι, ut Verſui bene ſit, *γίμιναι μιμαῶσαι* ſono hercle ingratior. *Rauw.*

Αλλήλας ὄτρυνον· ἀπόπροθι δ' εἴξια θέντο,
Καὶ ταλάρους· ἀλεγεινὰ δ' ἐπ' ἔντεα χεῖρας ἴαλλον.
Καὶ νύχεν ἄστεος ἐκτὸς ἅμα σφετέροισιν ὅλοντο
Ἀνδράσι, καί σθεναρῇσιν Ἀμαζόσιν ἐν δαΐ κεῖναι,
Εἰ μὴ σφέας κατέρυξε πύλα Φρονέουσα Θεανὼ
Εσσυμένας, πινυτοῖσι παραυδήσασ' ἐπέεσσιν·
Τίπτε κλόνον αἰνὸν ἐελδόμεναι πονέεσθαι
Σχέτλιαι, οὔτι πάροιθε πονησάμεναι περὶ χάρμης,
Αλλ' ἄρα νηΐδες, ἔργον ἐπ' ἄτλητον μεμαυῖαι,
Ορνυσθ' ἀφραδέως; οὐ γὰρ σθένος ἔσσεται ἶσον
Υμῖν, καὶ Δαναοῖσιν ἐπισταμένοισι μάχεσθαι·
Αὐτὰρ Αμαζόσι δῆϊς ἀμείλιχος, ἱππασίαι τε
Εὔαδον ἐξαρχῆς, καὶ ὅσ' ἀνέρος ἔργα πέλονται·
Τοὔνεκ' ἄρα σφίσι θυμὸς Αρήϊος αἰὲν ὄρωρεν·
Οὐδ' ἀνδρῶν δέυονται, ἐπεὶ πόνος εἰς μέγα χάρτος
Θυμὸν ἀνηέξησε, καὶ ἄτρομα γούνατ' ἔθηκε·
Τήν δὲ φάτις καὶ Αρηος ἔμεν κρατεροῖο θύγατρα·
Τῷ οἱ θηλυτέρην τίν' ἐριζέμεν, οὔτι ἔοικεν·
Ἠὲ τάχ' ἀθανάτων τὶς ἐπήλυθεν εὐχομένοισιν·
Πᾶσι δ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ὁμὸν γένος· ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
Στρωφῶνθ', ἄλλος ἐπ' ἄλλα· πέλει δ' ἄρα κεῖνο φέριστον
Εργον, ὅ, τι φρεσὶν ἧσιν ἐπιστάμενός πονέηται·
Τοὔνεκα δηϊοτῆτος ἀποσχόμεναι κελαδεινῆς,
Ἰστὸν ἐπεντύνεσθε ἐῶν ἔντοσθι μελάθρων·

Αν-

446. *ἐν δαΐ κεῖναι*] Forte *κείνῃ*. *Rhod.* Ego nihil muto, & *κεῖναι* ſignatius fere autumo. *Pauw.*

449. *Τίπτε κλόνον αἰνὸν ἐελδόμεναι*] *Τίπτε ποτὶ κλόνον αἰνὸν, ἐελδόμεναι. Rhod.* Non placet Rhodomanni ſuſpicio: Nam *ποτὶ κλόνον αἰνὸν* miſere pendet, & nihil habet, quo referri poſſit, quia *ὄρνυσθ' ἀφραδέως*, quo referendum eſſet, copulari debet cum *ἔργον ἐπ' ἄτλητον μεμαυῖαι*, quod proximum eſt: Res eſt perſpicua, & de qua dubitare poteſt nemo, qui verba in ordinem cogat. Scribendum eſt, *Τίπτε κατὰ κλόνον αἰνὸν ἐελδό-*

Se mutuo inſtigant; procul ſepoſitis cum lana
Calathis; & ad ſæva arma manus adjiciunt.
Et procul dubio ante urbem occidione, una cum ſuis illæ
Viris & ſtrenuis Amazonibus in conflictu periiſſent:
Niſi impetum earum prudens Theano,
Prudentibus affata verbis, cohibuiſſet:
Quare ad gravem pugnæ ſtrepitum, bellandi quodam ardore,
Infelices cum nullam prius bello operam dederitis,
Sed plane rudes ad rem vobis intolerabilem properantes
Ruitis inſipienter? Non enim pares erunt vires
Vobis & Danais belligerandi arte probe imbutis.
At Amazonibus certamen infeſtum, & equitandi ſtudium,
Cæteraque opera, quæ viro competunt, jam inde a principio cordi ſunt.
Unde fit, ut animus perpetuo Martem iſtis ſpiret.
Neque virorum opera indigent, quandoquidem labor ad magnum robur
Animum provexit & intrepida genua fecit.
Quid? quod iſtam Martis robuſti natam eſſe perhibent.
Quare non par eſt fœminarum aliquam cum ea in certamen deſcendere.
Aut forte Deorum quiſpiam ad vota illarum præſto eſt.
Eadem quidem generis origo eſt univerſis hominibus, ſed circa munia
Alius alia verſatur: illudque potiſſimum eſt
Opus, quod mente ſua cognitum quis exercet.
Idcirco a clamoſa deſiſtentes pugna,
Telam in veſtris ædibus inſtaurate.

Viri

δόμοισι πονέεσθαι Σχύθῃσι, ὅτι &c. Sic oratio recte habet, quanquam verboſior ſane, quam par eſt. *Pauw.*

461. εὐχομένοισιν] Trojanis ſcilicet: Junge V. 356. & ſeqq. Interpres male *ad vota illarum*. *Pauw.*

467.

Ανδράσι δ' ἡμετέροισι περὶ πολέμοιο μελήσει·
Ελπωρὴ δ' ἀγαθοῖο τάχ' ἔσσεται, οὕνεκ' Αχαιοὺς
Δεχόμεθ' ἀλλυμένους· μέγα δὲ κράτος ὄρνυται ἀνδρῶν
Ημετέρων· οὐδ' ἔστι κακὸν δέος· οὔτι γὰρ ἄστυ
Δήϊοι ἀμφὶς ἔχουσιν ἀνηλέες, οὔτ' ἀλεγεινὴ
Γίγνετ' ἀναγκαίη καὶ θηλυτέρῃσι μάχεσθαι.
Ως φάτο· ταὶ δ' ἐπίθοντο παλαιοτέρη περ ἐοῦσῃ·
Υσμίνην δ' ἀπάνευθεν ἐσέδρακον· ἡ δ' ἔτι λαοὺς
Δάμνατο Πενθεσίλεια· περιτρομέοντο δ' Αχαιοί·
Οὐδέ σφι θανάτοιο πέλε στονόεντος ἄλυξις,
Αλλ' ἅτε μηκάδες αἶγες ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσι
Παρδάλιος κτείνοντο, ποθὴ δ' ἔχεν οὐκ ἔτι χάρμης
Ανέρας, ἀλλὰ φόβοιο· καὶ ἄλλυδις ἦιεν ἄλλος,
Οἱ μὲν ἀποῤῥίψαντες ἐπὶ χθόνα τεύχε' ἀπ' ὤμων,
Οἱ δ' ἄρα σὺν τεύχεσσι, καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθεν,
Ιπποι ἔσαν φεύγοντες· ἐπεσσυμένοις δ' ἄρα χάρμα
Επλετ'· ἀπολλυμένων δὲ πολὺς πόνος· οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίγνετο τειρομένοισι· μινυνθάδιοι δὲ πέλοντο
Πάντες, ὅσους ἐκίχανεν ἀγὰ κρυερὸν στόμα χάρμης·
Ως δ' ὅτ' ἐπιβρίσασα μέγα στονόεσσα θύελλα,
Αλλα μὲν ἐκ ῥιζῶν χαμάδις βάλε δένδρεα μακρὰ
Ανθεσι τηλεθόωντα, τὰ δ' ἐκ πρέμνοιο κέδασεν
Υψόθεν, ἀλλήλοισι δ' ἐπιπλασθέντα κέχυται·
Ως Δαναῶν κέκλιτο πολὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι

Μοι-

467. *περὶ πολέμοιο*] *περὶ πτολέμοιο*. *Rhod.* Non neceſſe: Monuimus jam. *Pauw.*

470. *οὐδ' ἔστι κακὸν δέος*] Malim *κακῶν δέος*: Sic *ἀγαθοῖο ἐλπωρὴ* præcedit. *Pauw.*

476. *Οὐδέ σφι θανάτοιο*] Verſus requirit vel *σφιν* vel *σφισι*. *Pauw.*

477. *ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσι*] *βλοσυρῇσι γένυσσι*' vel *βλοσυραῖς γενύεσσι*. *Rhod.* *γένυσσι* vel *γενύεσσι* Rhodomannus, fruſtra. Nam & Nonnus Lib. B. *Ιοβόλοι ῥαθάμιγγες ἐτιτραίνοντο γενύων*: Et *υ* in *ἰλύος* modo corripi, modo produci autor mihi Scholiaſtes in Iliad. Φ. *Dauſq.*

485. *ὅσους ἐκίχανεν*] Minus appoſitum eſt *ἐκίχανεν* ita nude de Pentheſilea, ubi *ἐπισσυμένοις δ' ἄρα*

Viri autem noſtri belli curam gerent,
Et ſpes felicis ſtatus mox aderit. Quia Achivos
Videmus ſuccumbere, & virorum robur egregie viget
Noſtrorum: Nec eſt quod male nobis metuamus.
Non enim urbem
Oppugnatione premunt hoſtes infeſti; nec tam acerba
Neceſſitas incumbit, ut & fœminæ pugnæ diſcrimen
adire cogantur.
Sic ait: Illæ igitur ſeniori morem geſſere:
Et e longinquo pugnam ſpectarunt. Cæterum in acie
(Græcorum)
Adhuc ſtragem edebat Penthesilea, & undique trepi-
dabant Achivi;
Nec lamentabilis interitus effugium illis patebat.
Sed veluti capræ balantes ſub immanibus Pardalis
Maxillis conficiuntur. Nec cupiditas amplius belli tenet
Viros, ſed fugæ: & alius alio ſe ſubducit;
Pars armis ad terram rejectis ab humeris:
Pars una cum armis: & deſtituti aurigis
Equi diſpalantur. Apud infeſtantes quidem gaudium,
At multum gemitus apud intereuntes erat; nec quic-
quam opis
Dabatur afflictis: Sed brevis erant vitæ
Omnes, quos in aſpera conflictus fronte illa comprehendit.
Sicut ubi ingraveſcens magno murmure venti procella
Arbores longas partim radicitus humi proſternit,
Cum floribus adhuc vireſcentes, partim a caudice de-
ſuper avulſas
Diſſipat, truncatique rami inter ſe confuſi jacent:
Ita ingens Danaum exercitus in pulvere jacebat proſtratus
Nu-

ἄρα χάρμα præcedit: Sic tamen ipſe Quintus: Nam ἰχίχασιν non conveniret hic. *Pauw.*

488. Κίδασιν] κιδάσσιν. *Rhod.*

489. ἀλλήλοισι δ' ἐπιλλαπθέντα κίχονται] κίχυνται. *Rhod.* Scribe etiam diviſim, ἀλλήλοισι δ' ἐπὶ ἐπὶ κλασθέντα. *Pauw.*

490. κίκλητο] Mediam hic producit contra quam fieri ſolet: Nonne ſcribendum κικλῆτο? πολὺς στρατὸς collectio eſt. *Pauw.*

497.

Μοιράων ἰότητι, καὶ ἔσχεϊ Πενθεσιλείης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ νῆες ἐνιπρήσεσθαι ἔμελλον
Χερσὶν ὑπὸ Τρώων, τότε που μενεδήϊος Αἴας
Οἰμωγῆς ἐσάκουσε, καὶ Αἰακίδην προσέειπεν,
Ω Αχιλεῦ, περὶ δή μοι ἀπείριτος ἦλυθεν αὐδὴ
Οὔασιν, ὡς πολέμοιο συνεσταότος μεγάλοιο·
Αλλ' ἴομεν, μὴ Τρῶες ὑποφθάμενοι παρὰ νηυσὶν,
Αργείους ὀλέσωσι, καταφλέξωσι δὲ νῆας·
Νῶϊν δ' ἀμφοτέροισιν ἐλεγχείη ἀλεγεινὴ
Εσσεται· οὐ γὰρ ἔοικε Διὸς μεγάλοιο γεγαῶτας,
Αἰσχύνειν πατέρων ἱερῶν γένος, οἳ ῥὰ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἀγλαὸν ἄστυ διέπραθον ἔσχείησιν
Τοπρὶν, ἅμ' Ηρακλῆϊ δαΐφρονι, Λαομέδοντος,
Ωσπερ νῦν τελέεσθαι ὑφ' ἡμετέρῃσιν ὀΐω
Χερσὶν, ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀέξεται ἀμφοτέροισιν.
Ως φάτο· τῷ δ' ἐπίθησε θρασὺ σθένος Αἰακίδαο·
Κλαγγὴν γὰρ στονόεσσαν ὑπέκλυεν οὔασιν οἷσιν·
Αμφω δ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἔντεα μαρμαίροντα·
Καὶ τὰ μὲν ἑσσάμενοι, κατεναντίον ἔσταν ὁμίλου·
Τῶν δ' ἄρα τεύχεα καλὰ μέγ' ἔβραχε· μαίνετο δέ σφιν
Ισον θυμὸς Αρηϊ· τόσον σθένος ἀμφοτέροισι
Δῶκεν ἐπειγομένοισι σακέσπαλος Ατρυτώνη·
Αργεῖοι δ' ἐχάρησαν, ἐπεὶ ἴδον ἀνδρε κραταιὼ,
Εἰδομένω παίδεσσιν Αλωῆος μεγάλοιο,

Οἳ

497. μὴ Τρῶες ὑποφθάμενοι &c.] Poſt Hectoris interitum, & ea, quæ antea narrantur, de navibus & toto Græcorum exercitu hic nimis feſtinanter ſollicitus eſt Ajax: Debuiſſet hæc aliter adornare Quintus, ut verba magis accommode metum illum proderent. *Pauw.*

499. Νῶϊν δ' ἀμφοτέροισιν ἐλεγχείη ἀλεγεινὴ] Ita Aldina perſpicue & plane: Baſileenſes peſſime Verſum ita truncaverant, Νῶϊν δ' ἀμφοτέροισιν ἀλεγχειὴ: Inde Rhodomanni Notula: *Deeſt forte καὶ ὄνειδος, vel κατ' Αχαιὺς, vel κατὰ δῆμον, vel adjectivum aliquod, ut μάλ' ἀεικὴς*: Ubi ἐλεγχείη ſcilicet correxerat. *Pauw.*

500.

Numine fatorum, & Pentheſileæ haſta.
Sed cum futurum eſſet, ut & naves incenderentur
Troum manibus; ad bellicoſi Ajacis forte
Aures clamor triſtis pervenit. Igitur Æacidem ſic compellavit:
Heus Achilles, ingens mihi vociferatus aures
Circumſtrepit, ac ſi prælium grande commiſſum fuerit:
Eamus ergo ne præoccupantes Trojani apud naves
Argivos cædant, claſſemque incendio vaſtent,
Et utrique noſtrum turpis ignominiæ labes
Aſpergatur. Non enim a magno Jove progenitos decet,
Sacrum genus parentum dehoneſtare: Qui & ipſi
Splendidam Troum urbem haſtato Marte olim,
Cum bellaci Hercule, regnante Laomedonte expugnarunt:
Ut nunc effectum iri noſtris confido
Manibus, cum utrique ingens robur vigeſcat.
Sic dixit, eique morem geſſit audax vis Æacidæ.
Clangorem enim illætabilem auribus ſuis perceperat.
Ambo igitur properant ad fulgentia arma:
Quibus induti ex adverſo conſiſtunt exercitui:
Horumque inſignia arma valde reſonant, furitque ipſis
Animus, æque ac Marti: tantum robur utrique
Feſtinanti dederat clypei agitatrix Minerva.
Argivi autem læti erant, cum fortes viros conſpexerunt,
Similes filiis magni Aloci:

Qui

500. Διὸς μεγάλοιο γεγαῶτας] μεγάλῳ pro μεγάλοιο, vel hoc retento, γεγῶτας. *Rhod.*

501. πατέρων ἱερῶν γένος] Imo ἱερὸν γένος: Quod in Verſione ſua expreſſit Rhodomannus, & Dausquejus citat in Notis. *Pauw.*

503. Λαομέδοντος] Hic manca eſt oratio: Nam poſt Λαομέδοντος Verſus deeſſe videtur. Sententiæ tamen non multum decedit, etiamſi cauſa Trojæ tunc dirutæ ſubticeatur. *Rhod.* Verſus haud dubie deeſt. *Pauw.*

509 καπνιαντίον ἴσαν ὁμίλῳ] Ita Aldus: Baſileenſes pro ἴσαν perperam ediderant ἴσσαν: Unde illa Rhodomanni hæſitatio, *Forte ἧσαν pro ἕστασαν, vel ἵξαν: Sed ἴσαν viſum eſt tandem eſſe genuinum. Pauw.*

514. Σιδομίῳ παίδεσσιν Ἀλωῆος &c.] Comparatio inepta:

Οἵ ποθ' ἐπ' εὐρὺν Ολυμπον ἔφαν θέμεν οὔρεα μακρὰ,
Οσσαν αἰπεινὴν, καὶ Πήλιον ὑψικάρηνον,
Οπως δὴ μεμαῶτε, καὶ οὐρανὸν εἰσαφίκωνται·
Τοῖσι ἄρ' ἀντέστησαν ἀταρτηροῦ πολέμοιο
Αἰακίδαι, μέγα χάρμα λιλαιομένοισιν Αχαιοῖς,
Αμφω ἐπειγόμενοι δηΐων ἀπὸ λαὸν ὀλέσσαι·
Πολλοὺς δ' ἐγχείῃσιν ἀμαιμακέτῃσι δάμασσαν·
Ως δ' ὅτε πίονα μῆλα βοοδμητῆρε λέοντε
Εὑρόντ' ἐνὶ ξυλόχοισι, φίλων ἀπάνευθε νομήων,
Πανσυδίῃ κτείνωσιν, ἄχρις μέλαν αἷμα πιόντες,
Σπλάγχνων ἐμπλήσονται ἑὴν πολυχανδέα νηδὺν,
Ως οἵγ' ἄμφω ὄλεσσαν ἀπειρέσιον στρατὸν ἀνδρῶν·
Ενθ' Αἴας ἕλε Δήϊχον, ἠδὲ Αρήϊον Υλλον,
Εὐρύνομόν τε φιλοπτόλεμον, καὶ Ενυέα δῖον·
Αντάνδρην δ' ἄρα Πηλείδης ἕλε, καὶ Πολέμουσαν,
Ηδὲ καὶ Αντιβρότην, μετὰ δ' Ιπποθόην ἐρίθυμον,
Τῇσι δ' ἐφ' Αρμοθόην· ἐπὶ δ' ὤλετο λαὸν ἅπαντα
Σὺν Τελαμωνιάδῃ μεγαλήτορι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ
Πυκναίτε, σθεναραίτε κατηρείποντο φάλαγγες
Ρεῖα δὲ 'τραλέως, ὡσεὶ πυρὶ δάσκιος ὕλη,
Οὔρεος ἐν ξυλόχοισιν, ἐπισπέρχοντος ἀήτεω.
Τούς δ' ὁπότ' εἰσενόησε δαΐφρων Πενθεσίλεια
Θῆρας ὅπως θύνοντας ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα,
Αμφοτέρων ὤρμησε κατεναντίον, ἠΰτε *

Πόρ-

Sed Gigantea in his ubique ex hominis Recentioris ingenio. *Pauw.*

516. Οσσαν αἰπεινὴν] Οσσαιτ' αἰπεινὴν. *Rhod.*

517. Οπως δὴ μεμαῶτε] Οπως *Rhod.*

519. μέγα χάρμα λιλαιομένοισιν Αχαιοῖς] Præcessit Αργεῖοι δ' ἐχάρησαν. *Pauw.*

523. Εὑρόντ' ἐνὶ ξυλόχοισι] ἐν ξυλόχοισι. *Rhod.*

525. ἐμπλήσονται] ἐμπλήσωνται. *Rhod.*

527. Δήϊχον] Non placet nomen: Nonne scribendum, Ενθ' Αἴας ἕλε Δηΐοχον, ἠδ' ἀρήϊον Υλλον? Deiochus inter Græcos est apud Homerum. *Pauw.*

531. Αρμοθόην] Supra V. 43.

nobis

Qui impoſituros ſe quondam jactitabant ſuper latum
Olympum arduos montes,
Oſſamque excelſam, & Pelion altijugum;
Ut (ſic) connixi etiam in cælum (usque) pervenirent.
Tales ſe objectarunt terribili pugnæ
Æacidæ, magnum expetentibus Achivis gaudium:
Ambo hoſtium turbam peſſundare feſtinantes.
Multos igitur invictis haſtis peremerunt.
Non aliter quam duo Leones boum domitores, pingues oves,
In ſaltu inventas ſine amicis paſtoribus,
Confertim trucidant, usque dum nigro (illarum) ſanguine hauſto,
Viſceribus capaciſſimum ſuum ventrem expleverint.
Sic illi innumerabilem Virum turbam exitio dederunt.
Ibi Ajax occidit Deichum & Hyllum Mavortium,
Eurynomumque belli amantem, & divum Enycum.
Antandren vero obtruncat Pelides, & Polemuſam,
Nec non Antibroten, & cum ea acris animi Hippothoën:
Et ſuper his etiam Harmothoën: & invadit totum exercitum
Cum Telamoniade cordato, horumque manibus
Denſa & valida ſternuntur agmina
Facile & ſine mora, ac ſi igni ſylva opaca (abſumatur)
In montis ſaltu, urgente vento.
Hos itaque cum animadvertit Pentheſilea belli gnara
Graſſantes per aſperam aciem, non ſecus ac feras,
Obviam utrique tendit, ut ferox

Par-

nobis placuit Ἀεμαθόη. *Pauw.*

Ibid. ἐπὶ δ' ὄλετο λαὸν ἅπαντα] ἐπὶ δ' ὤχετο. *Rhod.*

534. Ῥεῖα δὲ τρομέοντας] Ῥεῖα καὶ ὀτρομέοντας. *Rhod.*

Ibid. ἀστὶ πυρὶ δάσκιος ὕλη, Οὔρεσιν ἐν ξυλόχοισιν] Ineptum eſt ξυλόχοισιν poſt δάσκιος ὕλη. An ita Quintus? Non puto, & Amanuenſes hic accuſo. Lege, ἀστὶ πυρὶ δάσκιος ὕλη Οὔρεσιν ἐν ξυνοχῇσιν: *In montis anguſtiis*, ubi & ventus & ignis maxime furit. ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ ex Homero notiſſimum eſt. *Pauw.*

538. ἄρμενι κατειμένοι] ἄρμενι κατειμένοι: In fine Epitheton deeſt, δεινῇ vel ἀναιδέϊ *Rhod.*

Πόρδαλις ἐν ξυλόχοισιν ὀλέθριον ἧτορ *
Αἰνὰ περισαίνουσα, θορεῖ κατέναντ' ἐπιόντων
Ἀγρευτῶν, ὅιπέρ μιν ἐν ἔντεσι θωρηχθέντες,
Ἐσσυμένην μίμνουσι, πεποιθότες ἐγχείῃσιν·
Ὡς ἄρα Πενθεσίλειαν Ἀρήϊον ἄνδρες ἔμιμνον,
Δούρατ' ἀειράμενοι· περὶ δέ σφισι χαλκὸς *
Κινυμένων· πρώτη δ' ἔβαλεν περιμήκετον ἔγχος
Ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· τὸ δὲ σάκος Αἰακίδαο
Ἶξεν, ἀπεπλάγχθη δὲ διατρυφὲν εὖτ' *
Τοῖ' ἔσαν Ἡφαίστοιο περίφρονος ἄμβροτα δῶρα.
Ἠδ' ἕτερον μετὰ φρεσὶ τιτύσκετο θοῦρον ἄκοντα
Αἴαντος κατέναντα, καὶ ἀμφοτέροις ἀπείλει·
Νῦν μὲν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἐτώσιον ἔχθορεν ἔγχος·
Ἀλλ' οἴω, τάχα τῷδε μένος καὶ θυμὸν ἀλέσσειν
Υμέων ἀμφοτέρων, ὅι τ' ἄλκιμοι εὐχετάασθε
Εμμεναι ἐν Δαναοῖσιν· ἐλαφροτέρη δὲ μόθοιο
Εσσεται ἱπποδάμοισι μετὰ Τρῳῆσσιν ὀιζύς·
Ἀλλά μοι ἆσσον ἴκεσθ' ἀνὰ κλόνον, ὄφρ' ἐσίδεσθε
Οσσον Αμαζόσι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρεν·
Καὶ γάρ μευ γένος ἐστὶν Ἀρήϊον· οὐδέ με θνητὸς
Γείνατ' ἀνὴρ, ἀλλ' αὐτὸς Αρης, ἀκόρητος ὁμοκλῆς·
Τοὔνεκά μοι μένος ἐστὶ πολὺ προφερέστατον ἀνδρῶν.
Η μέγα· τοί δ' ἐγέλασαν· ἄφαρ δέοι ἤλασ' αἰχμὴν
Αἴαν-

539. ἐλέθριον ἧτορ *] Adde in calce ἔχουσα. *Rhod.*

540. περισαίνουσα] περισσαίνουσα. *Pauw.*

544. περὶ δέ σφισι χαλκὸς *] περὶ δέ σφισιν ἴβραχε χαλκὸς. *Rhod.* Poſſet etiam legi, περὶ δέ σφισι χαλκὸς ἰλήκει, *crepitabat. Pauw.*

546. τὸ δὲ σάκος] τὸ δὴ σάκος, vel τὸ δ' ἐς σάκος. *Rhod.*

547. διατρυφὲν εὖτ' *] εὖτ' ἐπίλασσε. *Rhod.* Rhodomannus ſic explet, εὖτ' ἐπίλασσε. Poſſis & ſic: οὐτ' ἐπίεχσε: haſta diffracta eſt, nec penetravit. Sic Iliad. Φ. Homerus in re conſimili: — πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε Βλημένου, οὐδ' ἐπίεχσε· θεοῦ δ' ἠύκαμε δῶρα. *Dausq.* Ita recte Dausquejus, qui alia incepta admetitur, ideo a me præ-

Pardalis in ſylva, perniciali animo prædita,
Terribili caudæ motu inſilit in invadentes
Venatores, qui in armis loricati
Approperantem præſtolantur, fiducia in haſtis poſita:
Sic & Pentheſileam Martiam heroës expectant
Sublatis haſtis, circumque eos æs crepat
Dum ſe movent. Princeps autem emiſit prælongam haſtam
Fortis Pentheſilea, quæ in Æacidæ ſcutum
Pervenit, ſed quamprimum attigit, diffracta reſultat.
Talia Vulcani ſolertis cœleſtia erant arma.
Mox ipſa alterum manibus jaculum acre dirigit
In Ajacem, & utrique minatur:
Nunc quidem irritum ex manu mea haſtile exiliit:
Sed confido hoc me ſtatim everſuram robur & vitam
Utrique veſtrum, qui fortiſſimi gloriamini
Eſſe inter Danaos: Et levior belli
Calamitas erit Trojanis, equum domitoribus.
Verum propius ad me accedite, ut cognoſcatis
Quanta Amazonibus vis in præcordiis vigeſcat.
Nam genus mihi eſt Martium, nec mortalis me
Vir creavit; ſed ipſe Mars, bellici fremitus nunquam fatur:
Ideo mihi longe præſtantius eſt robur quam viris.
Hæc jactavit, At illi riſerunt, & confeſtim transadegit haſta ejus

Ajacis

prætermiſſa: ἐπίλασσι, ubi ἐς σάκος ἴξεν præcedit, nimis indigum eſt & tenue: Perſpicaciores facile vident. Sic tamen αὐδ' exaſciatius eſt, quam οὔτ'. *Pauw.*

549. μετὰ φρεσὶ] μετὰ χερσὶ. *Rhod.*

550. ἀμφοτέροις μπείλει] ἀμφοτέροισιν. *Rhod.* Scribe ἀμφοτέροισιν, aut ἀμφοτέροις ἐπαπείλει: Poſterius namque ἐπηπείλησας ὄλεθρον. *Dausq.*

556. ἵκετ' ἀνὰ κλάδον] ἵκεσθαι ἀνὰ vel κατὰ. *Rhod.*

Ibid. ὄφρ' ἐσίδητε] ἐσίδησθε. *Rhod.* Non neceſſe: Nam ὄφρα etiam cum indicativo jungitur. *Pauw.*

561. ἰγέλασαν· ἄφαρ δέ οἱ ἔγχος] ἰγέλασσαν· ἄφαρ δέ σφι ἔγχος. *Rhod.*

Αἴαντος κνημῖδα πανάργυρον· οὐδέ οἱ εἴσω
Ηλυθεν ἐς χρόα καλὸν, ἐπειγομένη περ ἱκέσθαι·
Οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο μιγήμεναι αἵματι κείνου
Δυσμενέων στονόεσσαν ἐνὶ πτολέμοισιν ἀκωκήν.
Αἴας δ' οὐκ ἀλέγιζεν Αμαζόνος, ἀλλ' ἄρα Τρώων
Ες πληθὺν ἀνόρουσε· λίπε δ' ἄρα Πηλείωνι
Οἴῳ Πενθεσίλειαν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
Ηδεεν, ὡς Αχιλῆϊ, καὶ ἰφθίμη περ ἐοῦσα,
Ρηίδιος πόνος ἔσσεσθ', ὅπως ἴρηκι πέλεια.
Η δὲ μέγα στονάχησεν, ἑτώσια δοῦρα βαλοῦσα·
Καί μιν κερτομέων προσεφώνεε Πηλέος υἱὸς·
Ω γύναι, ὡς ἀλίοισιν ἀγαλλομένη ἐπέεσσιν
Ημέων ἦλυθες ἄντα, λιλαιομένη πολεμίζειν,
Οἵ μέγα Φέρτατοι εἰμὲν ἐπιχθονίων ἡρώων·
Εκ γὰρ δὴ Κρονίωνος ἐριγδούποιο γενέθλης
Εὐχόμεθ' ἐκγεγάμεν· τρομέεσκε δὲ καὶ θοὸς Εκτωρ
Ημέας, εἰ καὶ ἄπωθεν ἐσέδρακεν αἰσσοντας
Δῆϊν ἐπὶ στονόεσσαν· ἐμὴ δέ μιν ἔκτανεν αἰχμὴ
Καὶ κρατερόν περ ἐόντα· σὺ δ' ἐν φρεσὶ πάγχυ μέμηνας,
Η μέγ' ἔτλης· καὶ νῶϊν ἐπηπείλησας ὄλεθρον
Σήμερον· ἀλλά σοι εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστερον ἦμαρ·
Οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτός σε πατὴρ ἔτι ῥύσεται Αρης
Εξ ἐμέθεν· τίσεις δὲ κακὸν μόρον, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Κεμμὰς ἐπαντήσασα βοοδμητῆρι λέοντι·
Η οὕπω τόδ' ἄκουσας, ὅσων ὑποκάππεσε γυῖα
Ξάνθου παρὰ προχοῇσιν ἐφ' ἡμετέρῃς παλάμῃσιν;
Η σεῦ πευθομένης μάκαρες φρένας ἐξείλοντο,

Καὶ

570. πόνος ἔσσεσθ'] πόνος ἔσεσθ'. *Rhod.*

571. ἑτώσια δοῦρα βαλοῦσα] Omnia enim frustra mittebantur in Achillem propter arma Vulcani, quibus impenetrabilis erat Heros: Eo pertinet Versus 548. Et talia imprudenter hercule ficta: Nam sic absque magna virtute bellica omnes facile

Ajacis ocream ex ſolido argento; Nec tamen in ejus
Pulcram cutem penetravit, quamlibet penetrandi cupida:
Non enim in fatis erat, ut ſanguini ejus miſceretur
Luctificus hoſtium mucro in pugnis.
Ajax itaque non curabat Amazonem: ſed Troum
In globum abiceſſit, permiſitque Pelidæ
Soli Pentheſileam, quia animo ſuo penitus
Notum habebat, quod Achilli, quantumlibet fortis,
Facilis labor eſſet futura, ut (videlicet) accipitri livia.
Illa itaque valde ingemuit haſtis incaſſum evibratis.
Sed dictis inceſſens eam Pelei filius affatur:
Mulier, quam futilibus verbis exultans
Adverſum nos veniſti, dimicare cupiens:
Qui multo excellentiſſimi ſumus Heroum in terra:
Nam ex Jovis tonantis proſapia
Gloriamur nos ortos eſſe, & formidabat etiam velox
Hector
Nos, ſi vel procul accelerantes videbat
Ad funeſtum certamen, meaque illum peremit cuſpis,
Ut ut fortis erat. At tu tota mente inſanis,
Quæ ardua moliris, & nobis interminata es interitum
Hodie: verum tibi jam jam ultima dies veniet:
Neque ſane ipſe te Mars parens deinceps eripiet
Ex meis manibus, ſed infelici lues fato; veluti in
montibus
Cerva Leoni obviam facta, boum domitori.
Utrum hoc nunquam audiviſti, quot (hominum) ſuc-
cubuerint membra,
Prope Xanthi vorticem, manibus noſtris?
Aut tibi audienti Dii mentem ademerunt,

Et

facile poterat vincere. *Pauw.*

577. Τρομέσσαι δὲ καὶ θεὸς &c.] Hæc nimia & plebeja: Talia autem hic multa: Attende modo. *Pauw.*

582. ἀλλά σοι ἦτορ ἐλεύσεται ὕστερον ἦμαρ] Minus appoſitum eſt ἐλεύσεται, quia dies non futurus erat, ſed præſens: σὺν μέρος præcedit: An ita loquebatur forſitan vulgus? *Pauw.*

587. παρὰ προχοῇσιν ἐφ' ἡμετέρῃς] πὰρ προχοῇσιν ὑφ' ἡμετέρῃς. *Rhod.*

Καὶ νόον, ὄφρα σε χῆρες ἀμείλιχοι ἀμφιχέωνται;
Ὡς εἰπὼν, ὄιμησε, κρατερῇ χειρὶ τιτaίνων
Λαοφόνον δόρυ μακρὸν ὑπαὶ Χείρωνι πονηθὲν·
Αἶψα δ' ὑπὲρ μαζοῖο δαίφρονα Πενθεσίλειαν
Οὔτασε δεξιτεροῖο· μέλαν δέ οἱ ἔρρεεν αἷμα
Εσσυμένως· ἣ δ' εἶθαρ ὑπεκλάσθη μελέεσσιν·
Εκ δ' ἔβαλεν χειρὸς πέλεκυν μέγαν· ἀμφὶ δέ οἱ νὺξ
Οφθαλμοὺς ἤχλυσε, καὶ ἐς φρένα δύσαν ἀνίαι·
Αλλὰ καὶ ὡς ἔμπνυε, καὶ ἔξιδε δῖον ἄνδρα,
Ηδη μιν μέλλοντα καθελκέμεν ὠκέος ἵππου·
Ωρμηνεν δ' ἣ χειρὶ μέγα ξίφος εἰρύσασα,
Μεῖναι ἐπεσσυμένοιο θοοῦ Αχιλῆος ἐρωὴν,
Η κραιπνῶς ἵπποισι κατ' ὠκυτάτοισι θοροῦσα,
Λίσσεσθ' ἀνέρα δῖον, ὑποσχέσθαι δέ οἱ ὦκα
Χαλκὸν ἅλις, καὶ χρυσὸν, ἅ τε φρένας ἔνδον ἰαίνει
Θνητῶν ἀνθρώπων, κεἰ μάλα τὶς θρασὺς εἴη·
Τοῖς ἦν πως πεποίθοιτ' ὀλοὸν σθένος Αἰακίδαο·
Η καὶ ὁμηλικίην αἰδεσσάμενος κατὰ θυμὸν,
Δώῃ τόστιμον ἦμαρ ἐελδομένῃ περ ἀλύξαι·
Καὶ τὸ μὲν ὣς ὥρμαινε· θεοὶ δ' ἑτέρωσε βάλοντο·
Τῇ γὰρ ἐπεσσυμένῃ, μέγ' ἐχάσατο Πηλέος υἱὸς·
Καί οἱ ἄφαρ συνέπειρεν ἀελλόποδος δέμας ἵππου,
Ἐὐτέ τις ἀμφ' ὀβελοῖσιν ὑπαὶ πυρὸς αἰθαλόεντος
Σπλάγχνα διαμπείρησεν ἐπειγόμενος ποτὶ δόρπον,
Ηδ' ὅς τις στονόεντα βαλὼν ἐν ὄρεσσιν ἄκοντα

Θη-

590. κρατερῇ] κρατερῇ. *Rhod.*

597. ἔμπνυε, καὶ ἔξιδε] ἄμπνυε καὶ εἴσιδε. *Rhod.*

604. κεἰ μάλα τὶς] Placet εἰ καὶ μάλα τὶς. *Dausq.*

605. Τοῖς ἦν πως πεποίθοιτ'] Scribe πεπίθοιτ' vel πεπίθοιθ'. *Rhod.*

610. Καί οἱ ἄφαρ συνέπειρεν] Malim fere hic, Καί οἱ ἄφαρ σὺν ἔπειρεν, ut sic disertius constet de Penthesilea una cum equo transfixa. Hoc autem mirum & fabellis Romanensibus plane dignum: Simile alterum sequens de cerva jaculo ma-

Et rationem, ut immites te Parcæ amplecterentur?
Sic fatus irruit, valida manu protendens
Lethalem (&) prolixam haſtam, a Chirone fabricatam:
Ac ſubito ſupra papillam bellicoſam Pentheſileam
Vulnerat dexteram, cui niger profluit cruor
Repente, ſubitoque membris debilitatur:
Et grandem e manu bipennem dimittit: noxque ei circum
Oculos tenebris inhorreſcit, & pectus ſubeunt dolores.
Sed tamen reſpirat, ac virum infeſtum intuetur,
Qui jam ex celeri equo ipſam abſtracturus erat.
Ergo deliberavit, utrum, manu educto ingenti gladio,
Expectaret rapidi Achillis impetum advenientis,
An, ſubito ex equo velociſſimo deſiliens,
Supplicaret inimico viro, eique mox promitteret
Affatim æs & aurum, quæ mentes penitus oblectant
Mortalium hominum, etiamſi quis valde ſit ferox:
Si his forte ſæva Æacidæ vis perſuaderetur:
Aut etiam æqualis ætatis rationem habens in animo,
Redeundi domum facultatem concederet evadere cupienti.
Hæc quidem ita verſabat: ſed Dii alio rejecerunt.
Illi enim accedenti graviter ſuccenſuit Pelei filius:
Et ſubito una cum ipſa transverberavit equi corpus,
Veluti quis verubus ad ignem flammantem
Viſcera transfigit, cœnam feſtine apparans:
Aut ut quispiam ſonoram ejaculatus in monte tragulam Ve-

trajecta, & ſic quercui vel piceæ affixa: Oculati vident. *Pauw.*

611. *Εὖτέ τις ἀμφ' ὀβελοῖσιν* &c.] Hoc vile etiam & plebejum: Dicam & ridiculum, ubi de Viragine ingenti una cum equo ingenti transfixa agitur, & mox illud inſolitum de venatore & cerva, iterum accedit. *Pauw.*

612. *διαμπείρησιν*] Ex *διὰ*, *ἀνὰ* & *πειράω*, vel *διαμπείρησιν. Rhod. διαμπείρησιν* mihi non diſplicet: Nam *διαμπειράω*, unde fieret *διαμπείρησιν*, non novi eo ſignificatu: *διαμπειράω* autem Rhodomanni non ſatisfacit. *Pauw.*

613. *Ἠδ' ὅς τις τοιόυτα*] *Ἠδ' ὡς τις. Pauw.*

Θηρητὴρ, ἐλάφοιο μέσην διὰ νηδύα κέρσῃ
Εσσυμένως, πλαμένη δὲ διαμπερὲς ὄμβριμος αἰχμὴ,
Πρέμνον ἐς ὑψικόμοιο πάγῃ δρυὸς, ἢ πεύκης· *
Ως ἄρα Πενθεσίλειαν ὁμῶς περιχαλλέϊ ἵππῳ
Αντικρὺ διάμησεν ὑπ' ἐγχείῃ μαιμώωντι
Πηλείδης· ἣ δ' ὦκα μίγη κονίῃ, καὶ ὀλέθρῳ,
Εὐσταλέως ἐριποῦσα κατ' οὐδέος· οὐδέ οἱ αἰδὼς
Ησχυνεν δέμας ἠΰ· τάθη δ' ἐπὶ νηδύα μακρὴν,
Δουρὶ περισπαίρουσα· θοῷ δ' ἐπιχέχλιτο ἵππῳ·
Εὖτ' ἐλάτη κλασθεῖσα βίῃ κρυεροῦ Βορέαο,
Ἣν τέ που αἰπυτάτην ἀνὰ τ' ἄγκεα μακρὰ, καὶ ὕλην,
Οἷ αὐτῇ μέγ' ἄγαλμα τρέφει περὶ πίδακι γαῖα·
Τόϊη Πενθεσίλεια κατ' ὠκέος ἤριπεν ἵππου
Θηητή περ ἐοῦσα· κατεκλάσθη δέ οἱ αἰχμὴ.
Τρῶες δ' ὡς ἴδοντο δαϊκταμένην ἐνὶ χάρμῃ,
Πανσυδίῃ τρομέοντες, ἐπὶ πτόλιν ἐσσεύοντο,
Ασπετ' ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμὸν·
Ως δ' ὅτ' ἀν' εὐρέα πόντον ἐπιβρίσαντος ἀήτεω
Ναῦται, νῆ' ὀλέσαντες ὑπεκπροφύγωσιν ὄλεθρον,
Παῦροι πολλὰ καμόντες ὀϊζυρῆς ἁλὸς εἴσω,
Οψὲ δ' ἄρα σφίσι γαῖα φάνη σχεδὸν, ἠδὲ καὶ ἄστυ,
Τοὶ δὲ μόγῳ στονόεντι τετρυγμένοι αἶψα πάντες
Ἐξ ἁλὸς ἀΐσσουσι, μέγ' ἀχνύμενοι περὶ νηὸς,

Ηδ'

616. ἢ πεύκης] ἢ ἐπὶ πεύκης. *Rhod.*

623. Εὖτ' ἐλάτη &c.] Inepta etiam comparatio propter tumorem ineptum: Hanc autem αἰπυτάτην mire auget: Sola abies ſcilicet non ſufficiebat nomine ſuo. *Pauw.*

625. περὶ πίδακι] Lege παρὰ πίδακι. *Pauw.*

626. κατ' ὠκέος ἤριπεν ἵππου] Lectio corrupta: Nam eadem haſta transfixa & Penthesilea & equus Penthesileæ; quæ proinde non poterat cadere ab equo, ſed cadere debebat una cum equo: Ex antecedentibus res eſt perſpicua: Infra etiam Quintus, Ως εἰπὼν, μελίην ἐξείρυσε Πηλέος υἱὸς Ωκέος ἐξ ἵπποιο καὶ αἰνῆς &c. Scribendum igitur absque dubio, Τοίη Πενθεσίλειαι

Venator, mediam cervi alvum trajicit
Raptim, penitusque pervolans acuta cuſpis,
In alticomæ quercus truncum, aut in piceam infigitur:
Sic etiam Pentheſileam, una cum inſigni equo,
Penitus transadegit cruenta haſta
Pelides: Quæ mox cum pulvere & morte commiſcetur,
Compoſite cadens ad terram, nec pudor
Formoſum corpus dedecorat: ſed extenditur in latum ventrem,
Circa haſtam palpitans, incumbitque agili equo:
Veluti abies horridi vi Boreæ fracta,
Quam alicubi proceriſſimam in longis vallibus & ſylva,
Juxta fontem tellus nutrit, ſibimet ingens decus:
Talis Pentheſilea veloci defluit equo,
Etiamnum formoſa: & frangitur ipſi haſta.
Troës autem, ut in pugna occiſam viderunt,
Gregatim trepidantes, ad urbem fugerunt,
Ingenti luctu animum valde conturbati.
Ut cum in lato mari, vento ingraveſcente,
Nautæ amiſſa navi effugerunt exitium,
Pauci, multa in calamitoſo mari perpeſſi,
Tandemque terra eis prope apparet & oppidum:
Tum labore acerbo confecti, ſtatim omnes
E mari properant, valde mœrentes propter navem,

Et

σίλειαν μετ' ἀκίος ἥρπεν ἴππου. Sic etiam intelligis illud, τάλη δ' ἐπὶ νηδύα μακρὴν, θεῷ δ' ἐπικέκλιτο ἵππῳ, quod cæteroquin intelligere non potes. *Pauw.*

627. θρητή περ ἐοῦσα] *Admirabilis & eximia plane.* In Aldina & Baſileenſi perperam eſt θρητήρ περ: quod ita recte correxit Rhodomannus. *Pauw.*

Ibid. κατεκλάσθη δέ οἱ αἰχμὴ] Brodæus malit ἀκμή: vigor ille ſingularis, inquit, κἀγώ. *Dausq.* Sine dubio aut ἀλκὴ legendum aut ἀκμὴ: Nam haſta hic nihil. *Pauw.*

628. Τρῶες δ' ὡς ἴδοντο] Ita Aldus: Baſileenſes Τρῶες γ' ὡς: quod recte in Τρῶες δ' ὡς mutavit Rhodomannus Aldo non conſulto. Sed quid ἴδοντο? Idne Verſui convenit? Abſit. Legendum igitur, ὡς ἐσίδοντο, ὡς μὴν ἴδοντο, aut alio modo ſimili, adjecta ſyllaba, quæ male omiſſa eſt. *Pauw.*

635. τετρυγμένοι αἶψα πάντες] αἶψά γε πάντες. *Rhod.* Scribe ἄψιμοι

Ηδ' ἑτάρων, οὓς αἰνὰν ὑπὸ ζόφον ἤλασε κῦμα,
Ὡς Τρῶες ποτὶ ἄστυ πεφυζότες ἐκ πολέμοιο,
Κλαῖον πάντες Ἄρηος ἀμαιμακέτοιο θύγατρα,
Καὶ λαοὺς, εἰ δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν ὄλοντο·
Τῇ δ' ἐπικαγχαλόων, μεγάλ' εὔχετο Πηλέος υἱὸς·
Κεῖσο νυν ἐν κονίῃσι κυνῶν βόσις, ἠδ' οἰωνῶν,
Δειλαίη· τίς γάρ σε παρήπαφεν ἀντ' ἐμοῖο
Ἐλθέμεν; ἦπου ἔφησθα μάχης ἀπονοστήσασα,
Οἴσειν ἄσπετα δῶρα παρὰ Πριάμοιο γέροντος,
Κτείνασ' Ἀργείους· ἀλλ' οὐ τόγε οἷγε νόημα
Ἀθάνατοι τέλεσαν, ἐπεὶ μέγα φέρτατοι εἰμὲν
Ἡρώων, Δαναοῖσι φάος μέγα, Τρωσὶ δὲ πῆμα,
Ἠδὲ σοὶ αἰνομόρῳ, ἐπεὶ νύ σε κῆρες ἐρυμναὶ,
Καὶ νόος ἐξορόθυνε, γυναικῶν ἔργα λιποῦσαν,
Βήμεναι ἐς πόλεμον, τόν περ τρομέουσι καὶ ἄνδρες.
Ὡς εἰπὼν, μελίην ἐξείρυσε Πηλέος υἱὸς
Ὠκέος ἐξ ἵππoιο, καὶ αἰνῆς Πενθεσιλείης·
Ἀμφὼ δ' ἀσπαίρεσκον, ὑφ' ἓν δορὶ δηωθέντες·
Ἀμφὶ δέ οἱ κρατὸς κόρυν εἵλετο μαρμαίρουσαν,
Ἠελίου ἀκτῖσιν ἀλίγκιον, ἢ Διὸς αἴγλῃ·
Τῆς δὲ καὶ ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι πεπτηυίης,
Ἐξεφάνη ἐρατῇσιν ὑπ' ὀφρύσι καλὰ πρόσωπα,
Καί περ ἀποκταμένης· οἱ δ' ὡς ἴδον ἀμφιέποντες
Ἀργεῖοι, θάμβησαν, ἐπεὶ μακάρεσσιν ἐῴκει·

Κεῖ-

ἄψια. *Dausq.* Rhodomannum iequor. *Pauw.*

643. ἄντ' ἐμοῖο] ἀντὶ ἐμεῖο. *Rhod.*

646. ἀλλ' οὐ τόγε οἷγε] οὐ τόδε σοίγε. *Rhod.*

647. Ἀθάνατοι τέλεσαν] ἐτέλεσσαν. *Rhod.*

Ibid. ἐπεὶ μέγα φέρτατοι &c.] An hoc repetendum hic, ubi adeo magnifice dictum erat antea. Verſu 575. & ſeqq ? *Pauw.*

649. ἐπεὶ νύ σε κῆρες ἐρυμναὶ] ἐπειή νυ σὲ κῆρες ἐρυμναὶ. *Rhod.* Scribe ἐπειή: Calabri manes etiam repoſcunt κῆρες ἐρυμναί. Similiter peccatur Lib. 3. errore manifeſto: Δώτω ἐκεστουμέ-νως θάνατον, καὶ κῆρας ἐρυμνάς. Recte Lib. 2. — ἑκάτερθε παρέ-

στιν

Et ſocios, quos ſub atram voraginem impulit tempeſtas:
Ita Trojani, ad urbem e prælio fuga elapſi,
Deplorabant omnes invicti Martis filiam,
Et milites, qui in luctuoſo conflictu perierant.
Illi autem cum cachinno inſultans multum gloriabatur
Pelei natus:
Jaceto nunc in pulvere, canum eſca & volucrum,
Infelix. Quis enim te ſeduxit, contra me
Ut venires? an forte putaſti, e pugna reverſam
Te aſportaturam infinita præmia a Priamo grandævo,
Interfectis Argivis? ſed nequaquam hoc tibi propoſitum
Dii ſecundarunt: cum longe pollentiſſimi ſimus
Heroum, Danais ingens lumen, & Trojanis peſtis,
Ac tibi etiam infortunatæ: quandoquidem te nigræ
Parcæ
Et animus concitarunt, fœminarum operibus relictis
Ad bellum ut venires, quod etiam viri extimeſcunt.
Sic fatus, haſtam extraxit Pelei filius
Ex rapido equo, & miſera Penthesilea:
Et uterque palpitarunt una haſta trucidati:
Eique de capite detraxit caſſidem micantem
Inſtar ſolis radiorum aut fulgurum Jovis;
Cujus, etiam in pulvere & ſanguine jacentis,
Pulcra facies ex fronte amabili reluxit,
Quamvis extinctæ. Atque ut obeuntes viderunt
Argivi obſtupuerunt: quoniam Deabus ſimilis erat.
Jace-

σαν Κῆρες ἐρεμναί. Aperit Scholiaſtes in Apollonii Lib. I. Ἐρεμνὰς δὲ ἤτοι κατὰ συγκοπὴν ἐραβεινὰς, τουτέστι καταπληκτικὰς, ἢ σκοτεινὰς κυρίως, ἐξ οὗ μιλαίνας. In Dionyſii verba: — Νωρίκι' ἄεσι' ἐρυμνά commentarius eſt Euſtathii: Τὸ δὲ ἐρυμνὰ τινες ἐρεμνὰ γράφουσι, ὅ ἐστι σύμφυτα, καὶ δασέα, καὶ κάταλτα, ὅθεν καὶ φρίσσονται μίλακες διὰ τὸ πολὺ τῆς σκίας. *Dausq.* Poſt ἐκεὶ præcedens, ἐκεὶ & ἐκείη flacceſcit hic: Sic tamen Quintus. *Pauw.*

654. ὑφ' ἓν δορὶ δηωθέντες] ὑφ' ἑνὶ δορὶ modus carminis non patitur. Scribo ergo ὑφ' ἓν δόρυ. Alioqui ſcimus eum dativum uſitatum. *Dausq.* Ineptit Dausquejus: Nam ὑφ' ἓν δόρυ ita non dicunt Græci: ὑφ' ἓν per ſe ſubſiſtit, & accurate a δορὶ ſeparandum eſt: Heſychius, ὑφ' ἕν, ἅμα,

Κεῖτο γὰρ ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονὸς, ἠύτ' ἀτειρὴς
Αρτεμις ὑπνώουσα, Διὸς τέκος, εὖτε κάμηισι
Γυῖα, κατ' οὔρεα μακρὰ θοοὺς βάλλουσα λέοντας·
Αὐτὴ γάρ μιν ἔτευξε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἀγητὴν
Κύπρις ἐϋστέφανος, κρατεροῦ παράκοιτις Αρηος, 665
Οφρα τοι καὶ Πηλῆος ἀμύμονος ὖι' ἀκαχήσῃ·
Πολλοὶ δ' εὐχετόωντο κατ' οἰκία νοστήσαντες,
Τοίης ἀλόχοιο παρὰ λεχέεσσιν ἰαῦσαι·
Καί δ' Αχιλεὺς ἁλίαστον ἑῷ ἐνετείρετο θυμῷ,
Οὕνεκά μιν κατέπεφνε, καὶ οὐκ ἄγε δῖαν ἄκοιτιν, 670
Φθίην εἰς εὔπωλον, ἐπεὶ μέγεθός τε, καὶ εἶδος
Επλετ' ἀμώμητός τε, καὶ ἀθανάτῃσιν ὁμοίη·
Αρεϊ δ' ἔμπεσε πένθος ἀμφὶ θυγατρὸς, *
Θυμὸν ἀκηχεμένῳ· τάχα δ' ἔκθορεν Οὐλύμποιο
Σμερδαλέῳ ἀτάλαντος ἀειρτυπέοντι κεραυνῷ, 675
Ον τε Ζεὺς προΐῃσιν, ὅ δ' ἀκαμάτης ἀπὸ χειρὸς
Εσσυται ἢ ἐπὶ πόντον ἀπείριτον, ἢ ἐπὶ γαῖαν,
Μαρμαίρων, τῷ δ' ἀμφὶ μέγας πελεμίζετ' Ολυμπος·
Τοῖος Αρης ταναοῖο δι' ἠέρος ἀσχαλόων κὴρ,
Εσσυτο σὺν τεύχεσσιν, ἐπεὶ μόρον αἰνὸν ἄκουσε 680
Παιδὸς ἑῆς· τῷ γάρ ῥα κατ' οὐρανὸν εὐρὺν ἰόντι,
Αὖραι μυθήσαντο θοαὶ Βορέαο θύγατρες·
Κούρης αἰνὸν ὄλεθρον· ὅ δ' ὡς κίεν ἴσος ἀέλλῃ,

Ιδαίων

ἅμα, ὁμοῦ, καὶ πάθος προσφδιῶν. Sciunt, qui Græce sciunt. *Pauw.*

666. Οφρα τοι καὶ Πηλῆος] Οφρα τὶ καὶ. *Rhod.* Scribe Οφρα κί τοι. *Dausq.* Non placet Rhodomanni τι: Nam id ἁλίαστον & alia sequentia aperte respuunt: Rectius Dausquejus κί τοι: Emphasin tamen habet καὶ, idque retinerem lubens: An hic etiam Amphimacrum dedit Quintus pro Dactylo, & nihil mutandum? *Pauw.*

668. Τοίης ἀλόχοιο] Post Τοίης insere πω. *Rhod.* Brodæus Καὶ τοίης: Rhodomannus Τοίης πω: Ambo ἴτυχον. Quid si legas Οθρήϊς ἀλόχοιο, externæ conjugis? Nolint externam, optent tamen tam formosam. *Dausq.* Neuter ἴτυχεν & misere balbutit bonus Dausquejus: πω flaccescit,

Jacebat enim humi in armis, ut invicta
Diana Jovis nata, dormiens, cum defatigata habet
Membra in arduis montibus rapidos leones sternendo:
Ipsa enim spectabilem eam reddiderat, etiam post mortem,
Corolligera Venus, strenui Martis concubina;
Ut mœrore aliquo afficeret etiam Pelei non culpandi filium.
Multi autem optabant se domum reversos
Talis posthac uxoris in lecto dormire.
Imo ipse Achilles graviter animo suo excruciabatur,
Quod eam necasset, nec divinitus oblatam uxorem duxisset
In Phthiam equis fœcundam; quandoquidem statura & forma
Inculpabilis esset, & Deas æquipararet.
Marti autem acerbus luctus obortus est, propter filiam
Animum excrucianti: quare confestim ex Olympo erupit,
Par horrendo & nunquam non tonanti fulmini,
Quod Jupiter ejaculatur; & hoc e manu invicta
Evolat, aut super mare immensum, aut super terram,
Candens, eoque vastus concutitur Olympus:
In hunc modum Mars patulum per aëra corde indignans
Grassatur cum armis, postcaquam de tristi fato cognovit
Filiæ suæ. Ei enim in amplo deambulanti cœlo
Auræ, præproperæ Boreæ natæ, renunciarant
Lamentosum filiæ exitium. Ipse igitur cum turbinis modo delapsus esset,

In

cesset, & καὶ respuit καὶ sequens. Scribendum suspicor, Τοίης δὲ ἀλόχοιο. *Pauw.*

669. Καί δ' Αχιλεὺς ἄλιαστον &c.] Ridicule ab acerbissimis conviciis ita ad amorem tenerrimum traducitur animus Herois, neque Thersitæ opprobria injusta ea de causa: Hoc autem eo ineptius, quod Briseidem habebat Achilles, & revera faciebat maximi. *Pauw.*

671. ἐπεὶ μίγηθός τι, καὶ &c.] An hoc iterum ingeminandum? *Pauw.*

673. ἴμπεσε πένθος ἀμφί] Post πένθος restitue ἀμείλιχον vel ἀάσχετον. *Rhod.*

681 ἴοντι] *Ambulanti*: Hoc nimis præcisum forte: An legendum potius ἰόντι? *Pauw.*

683. Κούρης αἰνὸν ὄλεθρον] μόρον

Ἰδαίων ὀρέων ἐπεβήσετο· τοῦ δ' ὑπὸ ποσσὶν
Ἀγκεα κίνυτο μακρὰ, βαθυῤῥώχμοί τε χαράδραι,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ πάντες ἀπειρέσιοι πόδες Ἰδης·
Καὶ νύ κε Μυρμιδόνεσσι πολύστονον ὤπασεν ἦμαρ,
Εἰ μή μιν Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο φόβησεν
Σμερδαλέης στεροπῇσι, καὶ ἀργαλέοισι κεραυνοῖς,
Οἵ οἱ πρόσθε ποδῶν θαμέες ποτόωντο δι' αἴθρης,
Δεινὸν ἀπαιθομένης· ὅ δ' ἄρ' εἰσορόων, ἐνόησε
Πατρὸς ἐριγδούποιο μέγα βρομέουσαν ὁμοκλήν·
Ἕστη δ' ἐσσυμένως περ ἐπὶ πτολέμοιό χυδοιμὸν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' ἠλιβάτου σκοπιῆς περιμηκέα λάαν,
Λάβρος ὁμῶς ἀνέμοισιν ἀποῤῥήξῃ Διὸς ὄμβρος,
Ὄμβρος ἄρ', ἠδὲ κεραυνὸς, ἐπεκτυπέουσι δὲ βῆσσαι
Λαῦρα κυλινδομένοιο, ὅ δ' ἀκαμάτῳ ὑπὸ ῥοίβδῳ
Ἔσσυτ' ἀναθρώσκων μάλα ταρφέα, μέχρις ἵκηται
Χῶρον ἐπ' ἰσόπεδον, σταίη δ' ἄφαρ οὐκ ἐθέλων περ·
Ὡς Διὸς ὄμβριμος υἱὸς Ἀρης ἀέκοντί γε θυμῷ
Ἕστη ἐπειγόμενός περ, ἐπεὶ μαχάρων μεδέοντι
Πάντες ὁμῶς εἴκουσιν Ὀλύμπιοι, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
Πολλὸν ὑπέρτατος ἐστι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ἀλκή·
Πολλὰ δὲ πορφύροντα, θοὸς νόος ὠτρύνεσκεν,
Ἀλλοτε μὲν Κρονίδαο μέγ' ἀσχαλόωντος ἐνιπὴν
Σμερδαλέην τρομέοντα, πρὸς οὐρανὸν ἀπονέεσθαι,
Ἀλλοτε δ' οὐκ ἀλέγειν σφετέρου πατρὸς, ἀλλ' Ἀχιλῆϊ
Μίξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· ὀψὲ δέ οἱ κῆρ
Μνήσαθ' ὅσοι καὶ Διὸς ἐνὶ πτολέμοισι δάμησαν
Υἱέες, οἷς οὐδ' αὐτὸς ἐπήρκεσεν ὀλλυμένοισιν·

Τοῦ-

ρον αἰνὸν παιδὸς præceſſit ſtatim. *Pauw.*

684. Ἰδαίων ὀρέων ἐπεβήσετο] Poſt ὡς κίεν ἶσος ἀέλλῃ, debuiſſet τάχισε aut aliquid ſimile

690. Οἵ οἱ πρόσθε ποδῶν θαμέες ποτόωντο δι' αἴθρης] Illud πρόσθε ποδῶν inepte jungitur cum δι' αἴθρης: Aut unum πρόσθε

In Idæis jugis conſtitit, ejusque pedibus
Longæ convalles tremuere, & præruptæ voragines,
Amneſque, & cunctæ Idæ radices profundæ.
Et ſane querulum Myrmidonibus diem attuliſſet:
Niſi eum Jupiter ipſe de cœlo exterruiſſet
Fulgetris horrificis, & fulminibus infeſtis:
Quæ ante pedes ejus crebra volitabant, per æthram
Graviter ardeſcentem. Ipſe igitur videns agnovit
Patris altitonantis horriſonantem fremitum,
Et reſtitit, quamlibet feſtinans ad ſtrepitum belli.
Ac veluti de ſpecula excelſa cum ſaxum ingens
Vehemens Jovis imber abrupit auxilio ventorum,
Imber (inquam) & fulmen: intonantque valles,
Dum impetuoſe volvitur: id continuo fragore
Ruit ſubſultans quam creberrime, donec venerit
Ad locum planum, & ſtatim conſiſtat vel invitum:
Sic Mars, ſtrenuus Jovis filius, etiam invito animo
Subſtitit quamlibet concitatus. Namque Deorum regi
Omnes pariter Olympii (Dii) cedunt, propterea quod
inter ipſos
Longe ſupremus eſt, eique infinita eſt poteſtas.
Et multa verſantem celer animus impellit;
Nunc, Jovis valde indignantis minas
Terribiles formidantem, ad cœlum remeare:
Nunc patrem ſuum non vereri, ſed cum Achille
Committere manus indomitas in ſanguine. Tandem
vero in mentem
Revocat, quot etiam Jovis in pugnis interemti fuiſſent
Nati, quibus neque ipſe ſubſidio veniſſet oppetentibus.
Ideo

σῦ ποδῶν, aut unum δι' αἴθρης adhibere debuiſſet Quintus. *Pauw.*

691. Δεινὸν ἀπαιθομένης] An potius ἀπαιθομένης? In Editione Baſileenſi ex Aldina eſt Δεινὸν ἀπαιθομένοιο: quod ita mutatum a Rhodomanno. *Pauw.*

696. Ομβρος ἄρ'] ε' ante ἄρ' removi. *Rhod.* Quæ vocula ſcilicet in Aldina & Baſileenſi extat. *Pauw.*

Ibid. ἦδε κεραυνὸς] Hoc ſatis tarde accedit, cum agere debuiſſet primas. *Pauw.*

709. ὅσοι καὶ Διὸς] Pro Διὸς repone Ζηνὸς. *Rhod.*

Τοὔνεκ' ἀπ' Αργείων ἐκὰς ἤιεν· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Κεῖσθαι ὁμῶς Τιτῆσι, δαμεὶς στονόεντι κεραυνῷ·
Εἰδὼς δ', ἀθανάτοιο παρεκνόον, ἄλλα μενοίνα.
Καί τοτ' Αρήϊοι υἷες ἐϋσθενέων Αργείων
Σύλεον ἐσσυμένως βεβροτωμένα τεύχεα νεκρῶν,
Πάντῃ ἐπεσσύμενοι· μέγα δ' ἄχνυτο Πηλέος υἱὸς
Κούρης εἰσορόων ἐρατὸν σθένος ἐν κονίῃσιν·
Τοὔνεκά οἱ κραδίην ὀλοαὶ κατέδαπτον ἀνίαι,
Ὁππόσον ἀμφ' ἑτάροιο πάρος Πατρόκλοιο δαμέντος.
Θερσίτης δέ μιν ἄντα κακῷ νείκεσε μύθῳ·
Ω Αχιλεῦ, φρένας αἰνὲ, τί νύ σε ἤκαχε δαίμων
Θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν Αμαζόνος οὕνεκα λυγρῆς,
Η νῶϊν κακὰ πολλὰ λιλαίετο μητίσασθαι;
Καί τοι ἐνὶ φρεσὶ σῇσι γυναιμανὲς ἧτορ ἔχοντι,
Μέμβλετο ὡς ἀλόχοιο πολύφρονος, ἥν τ' ἐπὶ ἔθνοις
Κουριδίην μνήστευσας, ἐελδόμενος γαμέεσθαι.
Ως ὄφελον κατὰ δῆριν ὑποφθαμένη βάλε δουρὶ,
Οὕνεκα θηλυτέρῃσιν ἄδην ἐπιτέρπεαι ἧτορ.
Οὐδέ νυ σοί τι μέμηλεν ἐνὶ φρεσὶν οὐλομένῃσιν
Αμφ' ἀρετῆς κλυτὸν ἔργον, ἐπὴν ἐσίδησθα γυναῖκα·
Σχέτλιε, ποῦ νύ τοι ἐστὶ περὶ σθένος, ἠὲ νόημα;
Πῇ δὲ βίη βασιλῆος ἀμύμονος; οὐδέ τι οἶσθα,

Οσ-

713. Εἰδὼς δ' ἀθανάτοιο &c.] Hæc ita vertit Interpres: *Quod cum sciret, prater decretum Jovis, alio animum flexit.* Quod Græca hercule non præstant aut præstare possunt: Et quid si possent, idne sensum habet? Absit, absit. Locus, ut brevissim, pessime decumbit, & a me commode persanabitur nullo sane negotio: Legendum enim perspicue & plane, Εἰ Διὸς ἀθανάτοιο παρὲκ νόον ἄλλα μενοίνα. Pueri vident & intelligunt. *Pauw.*

714. Αρήϊοι ἧς ἐϋσθενέων Αργείων] Epithetum Αρήϊοι hic non convenit, ubi Mars Græcis erat iratus, & sic iratus ipse aderat. *Pauw.*

719. Οππόσον ἀμφ' ἑτάροιο πάρος &c.] Ita Aldus: Basileenses pessime neglexerant vocula πάρος: Inde Notula illa Rhodomanni, *Post ἑτάροιο desideratur vel φίλου, vel πάρος, aut*

Ideo procul ab Argivis se recepit: Alioqui futurum erat,
Ut inter Titanes jaceret fulmine luctisono prostratus.
Quod cum sciret, præter decretum Jovis, alio animum flexit.
Et tunc Martipotentum Argivorum nati
Extemplo cruenta mortuorum arma spoliabant,
Undique grassantes. At Pelei filius valde contristabatur,
Delectabilem puellæ speciem in pulvere contuens:
Ideo nociva ægritudo ipsius cor edebat,
Non minus quam nuper ob Patroclum amicum interfectum.
Thersites autem coram improba eum oratione valde objurgavit:
Heus Achilles vecors, quare tibi malus genius conturbat
Animum in pectore, infelicis Amazonis causa;
Quæ multa nobis mala conscisscere avebat?
Ac tibi qui mulierosum in pectore tuo cor habes,
Curæ hæc est ut cordata uxor, quam sponsalibus donis
Virginem ambieris, domum ducere cupiens.
Utinam te præveniens in pugna hasta trajecisset:
Quia fœminis supra modum animum titillaris.
Nec ulla corruptam tibi mentem cura afficit
Egregium virtutis opus; quam primum intuitus es fœminam.
Degener, ubi est tibi amplius fortitudo, vel ratio?
Ubi boni principis strenuitas? nec dum noscis,
Quan-

aut simile quippiam. Pauw.

720. *κακῷ νείκεσι μύθῳ*] *κακῷ μάλα νείκεσι μύθῳ. Rhod.*

721. *τί νύ σε ἤκαχε*] *τίη νύ σεο ἤκαχε. Rhod.*

725. *ἐπὶ ἴδνοις*] *ἐπ' ἰδνοῖς. Rhod.* Non necesse, & hæc nimia hic Rhodomanni diligentia, qui hiatus minus pudicos alibi non metuit. *Pauw.*

727. *Ὡς ὄφελον*] *Ὡς σ' ὄφελον.* Aoristus 2. verbi *ὀφείλω*, debeo; cum infinitivo regulariter construitur: ut qui debui vel debebam significat. Sed Auctori nostro *ὄφελον* adverbialiter usurpatur: qui non raro indicativum ei adjungit. Vide H. Stephani Lexicon, & Syntaxin M. Crusii in Adverbio. *Rhod*

731. *ποῦ νύ τοι ἐγὼ περὶ σθένος, ἢ γόνμα*] *ἐγὼ περὶ* pro *περίεσι, supereſt, reſtat.* Pro *ἢ γόνμα* mallem *ἠδὲ γόνμα. Pauw.*

Ὅσσον ἄχος Τρῴεσσι γυναιμανέουσι τέτυκται·
Οὐ γὰρ τερπωλῆς ὀλοώτερον ἄλλο βροτοισιν
Ἐς λέχος ἰεμένης, ἥτ' ἄφρονα φῶτα τίθησι,
Καὶ πινυτόν περ ἐόντα· πόνῳ δ' ἄρα κῦδος ὀπηδεῖ·
Ἀνδρὶ γὰρ αἰχμητῇ νίκη κλέος, ἔργατ' Ἄρηος
Τερπνά· φυγοπολέμῳ δὲ γυναικῶν εὐάδεν εὐνή.
Ἦ, μέγα νειχείων· ὁ δέ οἱ περιχώσατο θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος· ἄφαρ δ' ὄγε χειρὶ κραταιῇ
Τύψε κατὰ γναθμοιο καὶ οὔατος· οἱ δ' ἅμα πάντες
Ἐξεχύθησαν ὀδόντες ἐπὶ χθόνα· κάππεσε δ' αὐτὸς
Πρηνής· ἐκ δέ οἱ αἷμα διὰ στόματος πεφόρητο
Ἀθρόον· αἶψα δ' ἄναλκις ἀπὸ μελέων φύγε θυμὸς
Ἀνέρος οὐτιδανοῖο· χάρη δ' ἄρα λαὸς Ἀχαιῶν·
Τοὺς γὰρ νείκεε πάμπαν ἐπεσβολίῃσι κακῇσιν,
Αὐτὸς ἐὼν λωβητός· ὃ γὰρ Δαναῶν πέλεν αἰδώς·
Καί ῥά τις ὧδ' εἴπεσκεν ἀρηϊθόων Ἀργείων *
Ἀμφαδὸν, οὔτε κρυφηδὸν, ὅπῃ χόλος αἰνὸς ὀπηδεῖ,
Ἐστι θέμις, καὶ γλώσσαν ἀναιδέα τίνυται ἄτῃ,
Ἠτ' αἰεὶ μεράπεσσιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἀέξει.
Ὡς ἄρ' ἔφη Δαναῶν τις· ὃ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος, ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
Κεῖσόνυν ἐν κονίῃσι, λελασμένος ἀφροσυνάων.
Οὐ γὰρ ἀμείνονι φωτὶ χρεὼν κακὸν ἀντιφερίζειν·
Ὅς καί που προπάροιθεν Ὀδυσσῆος ταλαὸν κῆρ

Ar-

740. ἄφαρ αἶ ὄγε χειρὶ] ἄφαρ δέ ἑ χειρὶ. *Rhod.*

741. ἅμα πάντες ἐξεχύθησαν ὀδόντες] Hoc nimium, & ego non intelligo, quomodo incusso colapho fieri possit: ἅμα πάντες. *Pauw.*

748. & 749. Desiderari hic aliquid non dubia conjectura est. Non enim verisimile est, tam abrupte & concise hunc Græcum verba fecisse; cum, ut ex fragmentis apparet, de impudentia Thersitæ in obtrectando, & digna ejus pœna disserere instituerit. Etsi autem sensus, quem reddidi in versione, non per omnia placeat, commodiorem tamen nunc ex verbis illis elicere haud potui. *Rhod.*

Quantum luctus Trojanis effœminatis extiterit.
Nihil enim hominibus, voluptate perniciosius est
In venerem ruente: quæ dementem reddit virum,
Qui vel inprimis cordatus erat. laborem vero gloria comitatur.
Etenim viro pugnaci victoria decori est, & Martis opera
Voluptati: imbelli autem mulierum torus perplacet.
Dixit magnopere objurgans. Exarsit itaque ira in ipsum
Magnanimus Pelides: qui statim valida manu
Percussit eum secundum maxillam & aurem. Tum omnes pariter
Effunduntur dentes ad terram, & labitur ipse
Pronus, perque os ei sanguis erumpit
Copiosus, subitoque imbecillis e membris animus fugit
Viri nullius precii: & lætitia pervasit populum Achivum.
Hos enim prorsum acerbis conviciis impetebat,
Cum ipse esset vituperandus. Hic enim Danais erat pudori.
Et quispiam Argivum Marte expeditorum sic effatur,*
Aperte, & non occulte, quo gravis ira comitatur
Est (adhuc) justitia, & effrenem linguam noxa punit:
Quæ mortalibus perpetuo cruciatus ad cruciatus accumulat.
Ad hunc modum quis Danaum verba fecit. At indignans animo
Pelides animosus, hoc (eum) sermone affatur:
Jaceas nunc in pulvere dementiæ oblitus.
Non enim decet malum viro meliori se opponere:
Qui & antehac Ulyssis cor patiens

Ne-

Rhod. Sine dubio post utrumque Versum quædam desunt, neque adeo dissona connectere debemus vertendo, ut Rhodomannus perperam fecit: Sic enim seduci possunt minus periti. *Pauw.*

750. τίνυται ἄτη] Duplex esto liquida: τίννται. *Dausq.*

752. ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ Πηλείδης ἱππιόχαρμος] Paulo ante habuimus etiam, οἱ πτερόεντα θυμῷ Πηλείδης ἱππιόχαρμος. *Pauw.*

Αργαλέως ὤρινας, ἐλέγχεα μυρία βάζων·
Αλλ' οὐ Πηλείδης τοι ὁμοίιος ἐξεφαάνθη,
Ος σεῦ θυμὸν ἔλυσα, καὶ οὐκ ἐπὶ χειρὶ βαρείῃ
Πληξάμενος· σὲ δὲ πότμος ἀμείλιχος ἀμφεκάλυψεν·
Σῇ δ' ὀλιγοδρανίῃ θυμὸν λίπες· ἀλλ' ἀπ' Αχαιῶν
Ἔρρε, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐπεσβολίας ἀγόρευε.
Ως ἔφατ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ἄλκιμος υἱὸς·
Τυδείδης δ' ἄρα μοῦνος ἐν Αργείοις Αχιλῆϊ
Χώετο, Θερσίταο δεδουπότος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Εὔχετ' ἀΦ' αἵματος εἶναι, ἐπεὶ πέλεν ὅς μὲν ἀγαυοῦ
Τυδέος ὄμβριμος υἱὸς, ὁ δ' Αγρίου ἰσοθέοιο·
Αγρίου, ὅς τ' Οἰνῆος ἀδελφὸς ἔπλετο δίου·
Οἰνεὺς δ' υἷα γείνατ' ἀρήϊον ἐν Δαναοῖσι
Τυδέα· τοῦ δ' ἐτέκετο πάϊς σθεναρὸς Διομήδης·
Τοὔνεκα Θερσίταο περὶ κταμένοιο χαλέφθη.
Καὶ νύ κε Πηλείωνος ἐναντίον ἥρατο χεῖρας,
Εἰ μή μιν κατέρυξαν Αχαιῶν φέρτατοι υἷες,
Πολλὰ παρηγορέοντες ὁμιλαδόν· ὡς δὲ καὶ αὐτὸν
Πηλείδην ἐτέρωθεν ἐρήτυον· ἦ γὰρ ἔμελλον
Ηδη καὶ ξιφέεσσιν ἐριδαίνειν οἱ ἄριστοι
Αργείων· τοὺς γὰρ ῥὰ κακὸς χόλος ὠτρύνεσκεν·
Αλλ' οἱ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων·
Οἱ δὲ μέγ' οἰκτείραντες ἀγαυὴν Πενθεσίλειαν
Ατρεΐδαι βασιλῆες, ἀγασσάμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ,
Τρωσὶ δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρειν ἐριθύδεος Ιλου
Σὺν σφίσι τεύχεσσιν, ἐπεὶ Πριάμοιο νόησαν
Αγγελίην προϊέντος· ὁ γὰρ Φρεσὶν ᾗσι μενοίνα
Κούρην ὁμβριμόθυμον, ὁμῶς τεύχεσσι, καὶ ἵππῳ,
Ες μέγα σῆμα βαλέσθαι ἀφνειοῦ Λαομέδοντος·

Καί

761. ἀλιγοδρανίῃ] *Imbecillitate*: Respondet οὐκ ἐπὶ χειρὶ βαρείῃ πληξάμενος. *Rhau.*

768. ἀδελφὸς ἔπλετο] ἀδελφιὸς ἔπλετο. *Rhod.*

769. ἦ γείνατ'] ἡΐα. *Rhod.*

770.

Nefarie commoviſti, probra (in ipſum) plurima deblaterans.
Sed non eodem modo Pelides tibi cognitus eſt:
Qui vitam tibi ſolvi, & quidem non valida manu
Feriens: & te fatum immite obtexit:
Tuaque ignavia vitam deſtituiſti. Sed procul ab Achivis
In malam rem faceſſito, & inter mortuos contumelias dicito.
Sic dixit audacis Æacidæ fortis natus.
Solus autem Tydides inter Argivos Achilli
Succenſebat propter Therſiten interemptum: Quia eadem
Se ſtirpe ortum eſſe gloriabatur. Nam hic illuſtris (erat)
Tydei præſtans filius, ille vero Agrii viri divini,
Agrii (inquam) qui generoſi Oenei frater fuerat.
Oeneus autem filium procrearat Martium inter Danaos
Tydeum, cujus natus erat fortis Diomedes.
Ideo propter cædem Therſiten graviter commotus eſt.
Et quidem contra Peliden manus ſuſtuliſſet:
Niſi inhibuiſſent eum præſtantiſſimi Achivum filii,
Multis demulcentes verbis catervatim: Sicut & ipſum
Peliden ex alia parte retinebant. Namque in animo habebant
Jam etiam gladiis inter ſe contendere fortiſſimi
Argivum. Eos enim maligna ira incitabat.
Sed tamen monitis amicorum obtemperarunt.
Cæterum miſericordia proſecuti illuſtrem Pentheſileam
Imperatores Atridæ, quam & ipſi demirabantur,
Trojanis reddiderunt ad urbem magnifici Ili auferendam,
Cum armis ſuis: cum de Priami voluntate cognoviſſent,
Legationem mittentis. Is enim animo ſuo deſtinarat,
Puellam magnanimam, una cum armis & equo,
In magnificum opulenti Laomedontis tumulum inferre.
Ideo

770. τοῦ δ' ἐτέκετο] τοῦ δ' ἐπέφυκτο. *Rhod.*
776. καὶ ξιφέεσσιν ἰριδαίνειν] ξιφοῖσιν ἰριδμαίνειν. *Rhod.*
782. Σὺν σφίσι τύχεσσιν] Σὺν σφοῖσιν τύχεσσιν. *Rhod.*

Καί οἱ πυρκαϊὴν νηήσατο πρόσθε πόληος
Υψηλὴν, εὐρεῖαν· ὕπερθε δὲ, θήκατο κούρην
Πολλοῖς σὺν κτεάτεσσιν, ὅσα κταμένη ἐπεφώκει
Εν πυρὶ συγχεύασθαι εὐκτεάνῳ βασιλείῃ·
Καὶ τὴν μὲν κατέδαψε μένος μέγα Ηφαίστοιο,
Φλὸξ ὁλοὴ· λαοὶ δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοι
Πυρκαϊὴν σβέσσαντο θοῶς εὐώδεϊ οἴνῳ·
Οστέα δ' ἀλλέξαντες, ἄδην ἐπέχευαν ἄλειφαρ
Ηδὺ, καὶ ἐς κοίλην χηλὸν θέσσαν· ἀμφὶ δ' ἀρ' αὐτοῖς,
Πίονα δημὸν ὕπερθ' ἔβαλλον βοὸς, ἣ τ' ἀγέλῃσιν
Ιδαίοις ἐν ὄρεσσι μετέπρεπε Φερβομένῃσι·
Τρῶες δ' ὥστε θύγατρα φίλην περιχωκύσαντες,
Αχνύμενοι τάρχυσαν εὐδμήτου περὶ τείχος,
Πύργῳ ἐπὶ προύχοντι, παρ' ὀστέα Λαομέδοντος,
Ηρα φέροντες Αρῃϊ, καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείᾳ·
Καί οἱ πὰρ κατέθαψαν Αμαζόνας, ὅσσαι ἅμ' αὐτῇ
Εσπόμεναι, περὶ δῆριν ὑπ' Αργείοισι δάμησαν·
Οὐδ' ἄρ' ἀμφὶ τύμβοιο πολυκλαύτοιο μέγηραν
Ατρεΐδαι, Τρῳέσσι δ' ἐϋπλολέμοισιν ὅπασσαν
Ες βελέων ἐρύσασθαι, ὁμῶς κταμένοισι καὶ ἄλλοις·
Οὐ γὰρ ἐπὶ φθιμένοισι πέλει κότος, ἀλλ' ἐλεεινοὶ
Δῄοισι οὐκ ἔτ' ἐόντες, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸς ὄληται.
Αργεῖοι δ' ἀπάνευθε δόσαν πυρὶ πολλὰ κάρηνα
Ηρώων, οἱ δή σφιν ὁμοῦ κτάθεν, ἠδ' ἐδάμησαν
Τρώων ἐν παλάμῃσιν, ἀνὰ στόμα δῃοτῆτος,

Πολ-

794. θέσσαν] θέσαν. *Rhod.*

795. ὕπερθ' ἔβαλλον] ἔβαλον. *Rhod.*

798. Αχνύμενοι τάρχυσαν] Præcessit, Κούρην εὐβριμόθυμον ὁμῶς τύχεσσι καὶ ἵππῳ Ες μέγα &c. Hic autem nihil de armis & equo, ut vides: Ista igitur oblitus fuit Quintus, nimium properans. *Pauw.*

Ibid. εὐδμήτου περὶ τείχος] Nonne εὐδμήτου παρὰ τείχος, licet παρ' ὀστέα sequatur? *Pauw.*

802. περὶ δῆριν] *In conflictu.* An hic etiam non legendum παρὰ? *Pauw.*

803.

Ideo rogum ei ante urbem conſtruxit
Excelſum & amplum: Cui ſuper impoſuit viraginem,
Cum multis opibus, quas decebat cum defuncta
Regina prædivite in ignem congeri.
Eam itaque rapida vis Vulcani abſumſit,
Flamma (nimirum) edax, & populus ab omni parte circumſtans
Propere pyram exſtinxit fragranti vino,
Et oſſibus ſublatis unguenti quantum ſatis erat admiſcuere
Dulcis, & in cavam urnam condiderunt; Inſuper etiam ipſis
Pingue ſevum impoſuerunt vaccæ, quæ inter armenta,
Palcentia in Idæis montibus, eximia fuerat.
Trojani autem, cum deploraſſent ipſam, ut caram filiam,
Non ſine mœrore ſepelierunt juxta mœnia bene ſtructa,
In turri edita, juxta oſſa Laomedontis:
Officium præſtantes Marti & ipſi Pentheſileæ.
Et prope eam terræ mandarunt Amazones, quæ ipſam
Comitatæ, in conflictu ab Argivis peremtæ erant.
Neque eis flebile inviderunt ſepulcrum
Atridæ: ſed Trojanis bellicoſis reddiderunt
Ex telis eripiendas una cum aliis interfectis.
Mortuis enim non eſt iraſcendum; imo miſericordia digni ſunt
Hoſtes non ſuperſtites amplius, cum animus hoſtilis exſtinctus eſt.
Argivi etiam ſcorſum tradiderunt igni multa capita
Heroum, qui una cum illis interfecti ſuccubuerant,
Trojanorum manibus in ore fervidi conflictus;

Magno

803. Οὐδ' ἄρ' ἀμφὶ τύμβοιο &c.] Οὐδέ σφιν τύμβοιο. *Rhod.* Τὸ ἄρ' ſuperſluit. Forte: Οὐδ' ἄρ' ἰοὶ τύμβοιο &c, non ei ſepulcrum lacrymabile invideruni. Vel, quo propendeo: Οὐδ' ἄρα σφιν τύμβοιο &c, *Non ipſis*, Pentheſileæ, commilitibusque Amazonibus. *Dausq.* Recte Dausquejus, Οὐδ' ἄρα σφιν τύμβοιο &c. Erunt, qui pro σφιν ſic ſcripturi ſunt φιν: Et his ego non obloquar: Ea de re enucleatius alibi. *Pauw.*

Πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι κλαμένων ὑπὲρ, ἔξοχα δ' ἄλλων
Ἀμφ' ἀγαθοῦ κείροντο Ποδάρκεος· οὐ γὰρ ἔτ' ἐσθλοῦ
Δεύετ' ἀδελφοῖο μάχῃ ἐνὶ Πρωτεσιλάου·
Ἀλλ' ὁ μὲν, ἤδη πρόσθεν ὑφ' Ἕκτορι κεῖτο δαϊχθεὶς
Ἡΰς Πρωτεσίλαος· ὁ δ' ἔσχεϊ Πενθεσιλείης
Βλήμενος, Ἀργείοισι λυγρὸν περιχάμβαλε πένθος·
Τοὔνεκά οἱ πληθὺν μὲν ἀπόπροθι ταρχύσαντο
Τεθναότων· κείνῳ δὲ πέριξ ἐβάλοντο χαμόντες
Οἴῳ σῆμ' ἀρίδηλον, ἐπεὶ θρασὺς ἔπλετο θυμῷ·
Νόσφι δὲ Θερσίταο λυγρὸν δέμας οὐτιδανοῖο
Θάψαντες, ποτὶ νῆας ἐϋπρῴρους ἀφίκοντο,
Αἰακίδην Ἀχιλῆα μέγα φρεσὶ κυδαίνοντες.
Ἦμος δ' αἰγλήεσσα κατ' ὠκεανοῖο βεβήκει
Ἠὼς, ἀμφὶ δὲ γαῖαν κίδνατο θεσπεσίη νὺξ,
Δὴ τότ' ἄρ' ἐν κλισίῃς Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
Δαίνυτο Πηλείδαο βίη· σὺν δ' ἄλλοι ἄριστοι
Τέρπονθ' ἐν θαλίῃς, μέχρις ἠὼ δῖαν ἱκέσθαι.

KOIN-

812. Ἀμφ' ἀγαθοῦ κείροντο Ποδάρκεος] Pro κείροντο apte reſtitui poteſt τείροντο, ſe afflictabant. *Rhod.* Apte, inquit Rhodomannus τείροντο. Verum hic fætus ſuppoſititius, non genuinus eſt. Nam τὸ κείροντο valet *tondebantur*, quod in gratiam demortui fieri ſolemne fuit opus. Nonnus Lib. ΔΖ.

——— ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
Πειθαλέην πλοκαμῖδα κατηφέϊ τάμνε σιδήρῳ

Injiciebant crinem ſectum in mortuum:

Ἀμφὶ δέ μιν στυάχοντες ἐπίρρεον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Νεκρὸν ἀμοιβαίῃσιν ὅλως στυόωντες ἐθείραις.

Metamorph. 3.

Planxere, & ſectos fratri impoſuere capillos.

Calaber Lib. 3. Achilles rurſus in funere tondet Myrmidonas:

——— ἀμφὶ δὲ χαίτας
Μυρμιδόνες κείραντο· νέκυν δ' ἐκάλυψαν Ἀχαιτες.

Ubi ἀπρὶξ eripienda Rhodomanno vetus lectio: Subit enim de Briſeide: Κειρομένη πλοκάμους πύματον πόρε δῶρον Ἀχαιτι. *Dausq.* Κείροντο, *tondebantur*, *laniabantur*, corde & animo ſcilicet: Quod durum tamen: Quare Rhodomanni τείροντο non diſplicet hercule. Quæ Dausquejus de tonſis capillis adfert, non conveniunt hic, ut unum

Magno affecti vulnere ex obitu ipſorum: Præ cæteris autem
Adeo ſtrenuum lugebant Podarcem, ut etiam tonderentur. Non enim fortis amplius
Auxilium fratris Proteſilai in pugna requirebat.
Sed jam antea ab Hectore obtruncatus jacebat
Egregius Proteſilaus: ipſe vero haſta Pentheſileæ
Ictus, Argivos funeſto affecit luctu.
Idcirco longe ab eo ſepelierunt turbam
Mortuorum: Ipſi autem multo labore aggerarunt
Soli monimentum inſigne & conſpicuum, quod animo interrito fuiſſet.
Seorſum quoque deforme imbellis Therſitæ cadaver
Cum humaſſent, ad naves firmis proris inſtructas ſe receperunt,
Achilli Æaci nepoti ex animo magnum deferentes honorem.
Tandem cum in Oceanum deſcendiſſet clara
Dies; & nox divina telluri circumfunderetur:
Tunc in opulenti Agamemnonis tabernaculis
Vis Pelidæ cibum capiebat, ſimulque alii optimates
Epulis animos diffundebant, uſque dum divinum Auroræ lumen appeteret.

QUIN-

unum illud ἴξοχα ὀἰ' ἄλλων evincit ſtatim, ſi vel modice attendas. Ipſe Rhodomannus in Verſione ſua, *Adeo ſtrenuum lugebant Podarcem, ut etiam tonderentur:* Sed quod nihili eſt, & malleм tacuiſſet. *Pauw.*

813. Δεύετ' ἀδελφοῖο] ἀδελφειοῖο. *Rhod.* Interpretor: Nunquam enim forti fratre Proteſilao deterior erat in pugna Podarces, non inferiora ſecutus. Podarcis laudibus caliginem offudit nuperus Interpres. *Dauiq.*

816. περικάμβαλε] περικάββαλε. *Rhod.*

823. κατ' ὀψιαοῖο βιβήκει Ἠὼς] ἠὼς, quod de ſine diei durum eſt, hic durius ita adhibetur, quia mox nude & φαεσφόρος ſequitur, μέχρις ἠὼ δῖον ἱκέσθαι. *Pauw.*

824. κίδιατο] ἐκίδιατο. *Rhod.*

I. Ορίων

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Αὐτὰρ ἐπεὶ κορυφὰς ὀρέων ὑπερηχεόντων
Λαμπρὸν ὑπὲρ Φάος ἦλθεν ἀτειρέος ἠελίοιο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν κλισίῃσιν Ἀχαιῶν ὄμβριμοι υἷες
Γήθεον, ἀκαμάτῳ μέγ' ἐπευχόμενοι Ἀχιλῆϊ·
Τρῶες δ' αὖ μύροντο κατὰ πτόλιν· ἀμφὶ δὲ πύργους
Ἑζόμενοι, σκοπιάασκον, ἐπεὶ Φόβος ἔλλαβε πάντας,
Μὴ δήπου μέγα τεῖχος ὑπερθόρῃ ὄμβριμος ἀνὴρ,
Αὐτούς τε κτείνῃ, κατά τε πρήσῃ πυρὶ πάντα.
Τοῖσι δ' ἄρ' ἀχνυμένοισι, γέρων μετέειπε Θυμοίτης,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἔγωγε περὶ φρεσὶν οἶδα νοῆσαι,
Ὅπως ἔσσεται ἄλκαρ ἀνηρῦ πολέμοιο,
Ἕκτορος ἀλκιμάχοιο δεδουπότος, ὃς μέγα Τρώων
Κάρτος ἔην τοπάροιθε· καὶ οὐδ' ὅγε κῆρας ἄλυξεν,
Ἀλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν Ἀχιλλέος, ὥπερ ὄϊῳ
Καὶ θεὸν ἀντιάσαντα, μάχῃ ἂν δηωθῆναι·
Οἵην τήνδ' ἐδάμησαν ἀνὰ κλόνον, ἣν περ οἱ ἄλλοι
Ἀργεῖοι φοβέοντο, δαΐφρονα Πενθεσίλειαν·
Καὶ γὰρ ἔην ἔκπαγλος· ἔγωγέ μιν ὡς ἐνόησα,

Ὡϊ-

1. Ὀρέων ὑπερηχεόντων] ὑπερηχείντων Alterum ὑπὲρ ociosum est, nisi legas περιηχεόντων vel περιηχέντων. *Rhod.* Sine dubio legendum est περιηχείντων: ἠχεόντων pro ἤχεόντων durissima est Epenthesis, & quam ego vix probare possum, præsertim in his. *Pauw.*

6. Ἑζόμενοι σκοπιάασκον] σκεπιάζον. *Rhod.*

7 Μὴ δήπου μέγα τεῖχος ὑπερθόρῃ &c.] Hæc vere inepta & τερατώδη: Quantus ille Vir, qui tantum transiliret murum, & tantam ederet stragem! *Pauw.*

11. Ὅπως ἔσσεται] Ὅππως. *Rhod.*

15.

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER SECUNDUS.

AT cum altisonorum montium juga
Splendidum indefessi solis jubar superasset,
Validi Achivum nati in castris
Lætabantur, faustis acclamationibus invictum Achillem persequentes.
Trojani vero lugebant per urbem: & turribus
Insidentes custodias agebant: nam timor invaserat omnes,
Ne quando vir immanis ardua transiliret mœnia,
Ipsisque ferro deletis cuncta igni vastaret.
Inter hos igitur mœrore perculsos Thymœtes grandævus ita disseruit:
Ipse equidem, viri amici, nullas amplius rationes animo concipere queo,
Quodnam huic tristi bello remedium adhibendum sit,
Cum pugnax jam Hector ceciderit, qui ingens Trojanorum
Præsidium antehac fuit, nec tamen Parcas evitare potuit,
Sed Achillis manibus cæsus occubuit: cui, arbitror,
Etiam Deus prælio congressus succumberet:
Quomodo etiam hanc superavit in conflictu (quæ tamen aliis
Argivis formidinem incussit) Penthesileam egregiam bellatricem:
Erat enim stupenda. Ego certe illam ubi conspexi, Pu-

15. μάχη ἂν δηωθῆναι] μάχη est ab hoc loco. *Pauw.* ἐνὶ. *Rhod.* Stare potest μάχη ἂν, & ἂν δυσπτιὸν non alienum ἐδάμασσεν. *Rhod.* 16. τήνδ' ἐδάμησαν] τήνδ'

Ὠϊσάμην μαχάρων τίν' ἀπ' οὐρανοῦ ἐνθάδ' ἰκέσθαι,
Ἡμῖν χάρμα φέρουσαν· ὃ δ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμον ἦεν.
Ἀλλ' ἄγε φραζώμεσθα τί λώϊον ἄμμι γένηται,
Ἢ ἔτι που στυγερῇσι μαχώμεθα δυσμενέεσσιν,
Ἢ ἤδη φεύγωμεν ἀπ' ἄστεος ὀλλυμένοιο.
Οὐ γὰρ ἔτ' Ἀργείοισι δυνησόμεθ' ἀντιφερίζειν,
Μαρναμένου κατὰ δῆριν ἀμειλίχτου Ἀχιλῆος.
Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' υἱὸς ἀμείβετο Λαομέδοντος·
Ὦ φίλος, οἰδ' ἄλλοι Τρῶες, σθεναρόἰτ' ἐπίκουροι,
Μὴ νύ τοι δειμαίνοντες, ἔῃς χαζώμεθα πάτρης,
Μήδ' ἔτι δυσμενέεσσι μαχώμεθα τῆλε πόληος,
Ἀλλά πω ἐκ πύργων, καὶ τείχεος, εἰσόκεν ἔλθῃ
Μέμνων ὀμβριμόθυμος, ἄγων ἀπερείσια φῦλα
Λαῶν, οἳ ναίουσι μελάμβροτον Αἰθιοπίαν·
Ἤδη γάρ ῥα καὶ αὐτὸν ὀΐομαι ἀγχόθι γαίης
Ἐρμῖναι ἡμετέρης· ἐπεί νυ οὔτι νέον γε
Ἀγγελίην νενόηκα μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσπασίως μοι ὑπέσχετο πάντα τελέσσαι,
Ἐλθὼν ἐς Τροίην· καί μιν σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι·
Ἀλλ' ἄγε τλῆτ' ἔτι βαιὸν, ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστι
Θαρσαλέως ἀπολέσθαι ἀνὰ κλόνον, ἢὲ φυγόντας

Ζώειν

19. μαχάρων τίν'] *Dearum quampiam.* Interpres genus perperam mutat, idque ubi φέρουσαν omne dubium tollit. *Pauw.*

27. οἰδ' ἄλλοι Τρῶες] Vide, nisi rectius ἠδ' ἄλλοι. *Rhod.* Imo rectius. *Pauw.*

28. Μὴ νύ τοι δειμαίνοντες] Μὴ νύ τι. *Rhod.* τι hic parum quadrat: Quid si Amphimacer hic etiam sit pro Dactylo? *Pauw.*

32. Αἰθιοπίαν] Αἰθιόπτιαν. *Rhod.*

34. ἐπεί νυ οὔτι νέον γε] ἐπειή νυ οἱ οὔτι νέον γε. *Rhod.*

35. Ἀγγελίην νενόηκα μέγ' &c.] Ἀγγελίην προέηκα. *Rhod.* Nullum noviter nuncium cognovi, seu audivi: ideoque Memnonem ipsummet jamjam adventare spes est. Rhodomannus προέηκα. Verum quæ sit ista consequentiæ ratio? Nullum præmisi nuncium Memnoni obviam: ergo ille in proximo: nam si Memnon in via est, obviam itum oportuit; & vicissim

Putavi Deorum quempiam ex cœlo adventaſſe,
Qui lætiſſimas nobis ſuppetias afferret: quod tamen a vero procul aberat.
Verum agite conſilium capiamus, quid factu nobis ſit præſtabilius,
Utrum amplius cum infeſtis hoſtibus decertemus,
An vero jam ſtatim ex urbe peſſum eunte fuga nos proripiamus.
Non enim ultra Argivis reſiſtere (vel pares eſſe) poterimus,
Prodeunte in aciem Achille ſæviſſimo.
Sic cùm peroraſſet, Laomedontis eum filius ita excepit:
Amice, cæterique Trojani & fortes belli ſocii;
Ne quæſo præ metu e patria noſtra diſcedamus:
Nec porro cum hoſtibus longius ab urbe infeſtis ſignis concurramus:
Sed e turribus & muro (illos arceamus,) donec venerit
Memnon magnanimus, adducens infinitas cohortes
Gentium, quæ Æthiopiam incolunt, nigros homines producentem.
Jam enim ſpero hunc non longe a terra
Noſtra eſſe: ſiquidem ad ipſum non ita nuper
Legationem miſi, cum valde animi diſcruciarer.
Atqui ille benigne mihi promiſit, ſe omnia confecturum, quamprimum
Trojam veniſſet. Jamque in propinquo eum eſſe confido.
Quare pauliſper adhuc durate: cum multo ſatius ſit,
Fortiter in acie occumbere, quam fuga arrepta

Vi-

a Memnone ad Priamum internuncio non fuit opus: quippe qui mox ipſe coram adfuturus eſſet. *Dausq.* Ita Dausquejus, cum Rhodomanno Verſu præcedenti, ut puto, legens, ἐπεὶ ἦν οἱ οὔτι νέον γε. Nihil inficetius unquam vidi: Nam nec Græca reſtituta, nec Latina ad eorum normam adaptata, intellexit bonus: Id ipſi Tyrones vident. Sententiam autem, quam crepat, aperte reſpuit unum illud μίγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ, neque ferre poteſt ullo modo: Quare, ut brevis ſim, ad corvos ablegandum eſt tralatitium νε-

νέσ-

Ζώειν ἀλλοδαποῖσι παρ' ἀνδράσιν, αἴσχε' ἔχοντας.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων· ἀλλ' οὔτι σαόφρονι Πουλυδάμαντι
Ηνδανεν εἰσέτι δῆρις· ἐΰφρονα δ' ἐκφατο μῦθον·
Εἰ μὲν δὴ Μέμνων τοι ἀριφραδέως κατένευσεν
Ημέων αἰνὸν ὄλεθρον ἀπωσέμεν, οὔτι μεγαίρω
Μίμνειν ἀνέρα δῖον ἀνὰ πτόλιν, ἀλλ' ἄρα θυμῷ
Δείδω μὴ σὺν ἑοῖσι χιὼν ἑτάροισι δαμείη
Κεῖνος ἀνὴρ, πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις πῆμα γένηται
Ημετέροις· δεινὸν γὰρ ἐπὶ σθένος ὄρνυτ' Αχαιῶν.
Αλλ' ἄγε μήτε πόληος ἔης ἀπὸ τῆλε φυγόντες,
Αἴσχεα πολλὰ φέρωμεν ἀναλκείῃ ὑπὸ λυγρῇ,
Αλλοδαπὴν περόωντες ἐπὶ χθόνα, μήδε τι πάτρην
Μίμνοντες, κτεινώμεθ' ὑπ' Αργείων ὀρυμαγδῷ,
Αλλ' ἤδη Δαναοῖσι, καὶ εἰ βραδύ, λώϊον εἴη,
Εἰσέτι κυδαλίμην Ελένην, καὶ κτήματ' ἐκείνης,
Η μὲν ὅσα Σπάρτηθεν ἀνήγαγεν, ἠδὲ καὶ ἄλλα
Δηθάκι τόσσα φέροντες ὑπὲρ πολιός τε, καὶ αὐτῶν,
Ως οὐ κτῆσιν ἀνάρσια φῦλα δέδασαι
Ημετέρην, οὐδ' ἄστυ κατήνυκε πῦρ ἀΐδηλον.
Νῦν δ' ἄγ' ἐμοῖο πείθεσθε ἑνὶ φρεσὶν· οὐ γὰρ οἴω

Αλ-

νόηκα, & in ejus locum cum Rhodomanno ſubſtituendum πρόϊηκα. ἐπεὶ Πριάμοιο νόησαν ἀγγελίην προϊέντος habuimus ſupra V. 782. Lib. I. *Pauw.*

51. μήδε τι πάτρην] μήδ' ἰὴ πάτρῃ. *Rhod.*

57. Ως ὅ κτῆσιν ἀνάρσια &c.] Adjice, Δώσομεν ἔως: & ſcribe δίδασαι. *Rhod.* Forte δίδασαι: niſi præſtabilius eſſet δάσαντο, vel ἔδασσαι. Tamen Iliad. I.

Αλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δίδασαι.

Brodæus carmen redintegrat addito ἄπασαι. Rhodomannus præfixo Δώσομεν ἔως. Mavelim ex Iliad. Γ. Ἐκδομεν ἔως ὅ κτῆσιν ἀνάρσια φῦλα δάσαντο. Sic ibi Agamemnon:

Τιμὴς δ' Αργείην Ελένην, καὶ κτήματ' ἅμ' αὐτῇ

(hoc eſt Calabri verbis, ὅσα Σπάρτηθεν ἀνήγαγεν)

Ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτίσομεν, ὅσσην ἔοικε.

multam juſtam pendite. Ideoque Verſu antecedente ſcribo: Διττάχι τόσσα φέροντες, duplum tantum offerentes: non Δηθάκι, qua ex voce ſententia poſſit extorqueri, non elici. *Dausq.*

Ex-

Vivere inter homines exteros probris affectos.
Sic dixit senior: nequaquam vero sapienti Polydamanti
Bellum ultra cordi erat. Ideo prudentem orationem
edidit:
Siquidem Memnon diserte tibi promisit,
Se dirum a nobis excidium propulsaturum: non invideo,
Quo minus præstolemur virum excellentem in urbe:
sed tamen apud animum
Vereor, ne huc veniens cum militibus suis occumbat
Vir ille, & multis aliis exitio sit
Nostratium. Vires enim Achivum valde confirmantur.
Quare agite nec procul ex patria nostra fugam ingressi
Improperia multa ob fœdam ignaviam sustineamus,
Ubi transierimus in peregrinam regionem: nec in patria
Subsistentes trucidemur in conflictu Argivum:
Sed jam Danais, etiamsi serum, (tamen conducibilius
fuerit)
Nunc etiam nobilem Helenam, & opes ejus,
Tum quas Sparta secum avexit, tum etiam alias,
Pluries tantum offerentes pro urbe & nobismet ipsis,
Tradamus, dum facultates hostica turba nondum divisit
Nostras, nec urbem funestus ignis absumsit.
Nunc igitur morigeras mihi advertite mentes: non enim
arbitror,

Alium

Ἐκδόμεν recte Dausquejus: Nam λάϊον εἶη ita præcedit, ut verbum sequens non potuerit non ab eo pendere: Sic autem φέροντες male retinet, & pro eo scribendum est φέροντας. Si λάϊον εἶη interjectum esset, Δῶμεν ἴως pro Ἐκδόμεν ἴως Versus & sententia requirerent, neque movendum esset φέροντες: Sed id durum & coactum: Quare alterum præfero. Rhodomanni Δώσομεν non est unius assis: Nam id φέρωμεν, κτεινάμεθα, & tota orationis cohærentia respuit. ὡς bonum est, neque mutandum in ἴως, admisso Ἐκδόμεν: Nam αἰτιατικὸν quippe apprime convenit. Pro Δηθάκε perbene Dausquejus Δεῦτάκε. Tandem pro δίδασαι scribendum δίδασαι, modus patiendi pro modo agendi, ut factum plus semel. *Pauw.*

58. κατήνυτε] κατήνυσε. *Rhod.* Non obloquor: Malunt ita Græci. *Pauw.*

59. Νῦν δ' ἄγ' ἐμοῖσι πείθεσθε] ἐμοὶ πείθεσθε. *Rhod.* Difficilior est connexio, si rite attendas,

Αλλον ἀμείνον μῆτιν ἐνὶ Τρῳέσσι φράσασθαι
Αἴθ' ὄφελεν, καὶ πρόσθεν ἐμῆς ἐπάκουσεν ἐφετμῆς
Εκτωρ, ὁππότε μιν κατερήτυον ἔνδοθι πάτρης.
Ως φάτο Πουλυδάμαντος ἐϋ σθένος· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
Ηιεσαν * ἐπαΐοντες ἐνὶ φρεσὶν· οὐδ' ἀναφανδὸν
Μῦθον ἔφασαν· πάντες γὰρ ἐὸν τρομέοντες ἄνακτα
Αζοντ', ἠδ' Ελένην, κείνης ἕνεκ' ὀλλύμενοί περ.
Τὸν δὲ, καὶ ἐσθλὸν ἐόντα, Πάρις μέγα νείκεσεν ἄντην·
Πουλυδάμα, σὺ μέν ἐσσι φυγοπτόλεμος, καὶ ἄναλκις·
Οὐδέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει μενεδήϊον ἦτορ,
Αλλὰ δέος, καὶ φύζα· σὺ δ' εὔχεαι εἶναι ἄριστος
Εν βουλῇ· πάντα δὲ χερείονα μήδεα οἶδας·
Αλλ' ἄγε σὺ μὲν αὐτὸς ἀπόσχεο δηϊοτῆτος·
Μίμνε δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι,
Αμφ' ἐμὲ θωρήξονται ἀνὰ πτόλιν, εἴσοκε μῆχος
Εὕρωμεν θυμῆρες ἀνηλεγέος πολέμοιο·
Ανθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται, ἠδὲ καὶ ἔργον·
Φύζα δὲ νηπιάχοισι μάλ' εὐάδεν, ἠδὲ γυναιξί·

Κεί-

das. Scripsisset, mallem, Τόνδε' ἐμοὶ πείθεσθε. Nunc sequi debemus, quod Libri promunt. *Pauw.*

60. ἀμείνον μῆτιν] ἀμείνονα. *Rhod.*

62. ἔνδοθι πάτρης] Pro πόλεως & urbe patria durissimum est, & plane ineptum. Nonne in patria erat Hector, pedem urbe efferens, & ad Græcorum castra accedens? Nimis aperta res est. Sed an forte legendum ἔνδοθι πύργων? Scriptura compendiaria & implicita Scribas imperitos millies decepit. *Pauw.*

64. Ηιεσαν * ἐπαΐοντες] Ηιεσαν εἰσαΐοντες. *Rhod.*

65. Μῦθον ἔφασαν] Μῦθον ἔφαν. *Rhod.*

71. πάντα δὲ χερείονα μήδεα οἶδας] πάντων. *Rhod.* πάντα δὲ χερείονα non abhorret Calabri morem: etsi prætulerim πάντᾳ. Sic Lib. 13. Πάντη πῦρ ὑπόσχε. Rhodomannus πάντων. Nam τὸ πάντα vel adverbium ultimam breviat. *Dausq.* Mihi non displicet πάντα, cujus postrema vi cæsuræ produci potest: Pueri sciunt. Rhodomanni πάντων præferendum esset propter ἄριστος præcedens: Id bonus Dausquejus non vidit, πάντῃ perperam ingerens. *Pauw.*

72. Αλλ' ἄγε σὺ μὲν] Αλλ' ἄγε νῦν σὺ μὲν. *Rhod.* Expleo: Αλλὰ,

Alium utilius consilium inter Trojanos excogitaturum.
Utinam vero & antea præcepto obsecutus esset meo
Hector, cum in patria urbe retinere cum conarer.
Sic Polydamas virtute præstans monebat. Troës
Intra animos (quidem) approbabant audita; sed non aperte
Sententiam dicebant: Omnes enim cum trepidatione principem suum
Reverebantur & Helenam, quamvis illius causa pereuntes.
At hunc, quamlibet probum, Paris coram magno jurgio adoritur.
Polydama tu equidem es imbellis & ignavus,
Nec fortis in pectore animus tibi existit,
Sed pavor & fuga. Jactas te quidem optimum esse
In Senatu, sed deteriora quam omnes (alii) consilia scis depromere.
Agedum ergo tu ipse a pugna abstineto,
Et domi te deses contine: Alii autem
Circa me armentur cives, donec machinamentum
Inveniamus optatum hujus crudelis belli.
Viris (fortibus) una cum opere, ingens gloria accrescit:
Pueris autem & mulierculis fuga cordi est:

Quas

Αλλ' ἄγε νῦν σὺ, vel Αλλ' ἄγε δὴ, μὰν, similive. *Dausq.* Αλλ' ἄγε δὴ σὺ μὲν aliis haud dubie præstat. *Pauw.*

76. Ἀνθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται, ἠδὲ καὶ ἔργον] Ἀνθρώποις pro Ἀνδράσι segnius. Est, cui placuit ἀρίσκεται, qui mihi οὕτε ἀρέσκεται. Nam Polydamas gloria generis, & vatis pollebat: at quisquis ad generis decus, aliasque glorias rei bellicæ, ac fortitudinis ornamenta contulerit, næ illi κῦδος ἀέξεται, ἠδὲ καὶ ἔργον. verbo: A factis gloria crescit. Hæc mihi, hæc Calabro mens. *Dausq.* Sententia jejuna, quicquid Dausquejus, quicquid alli dicant. Non imperite fecit, qui ἀρίσκεται scripsit pro ἀέξεται: An tamen legendum potius, Ἀνθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται, εἴγε καὶ ἔργον? Scilicet ἀέξεται: *Hominibus gloria crescit, si & labor crescat.* Hoc non displicet sane. Potes etiam, ἦγε καὶ ἔργον, *quatenus & labor crescit.* Prius tamen melius. Illud Ἀνθρώποις hic segnius revera, ubi sexus & ætatis necessarium est discrimen. *Pauw.*

Κείνης θυμὸν ἔοικας· ἐγὼ δέ τοι οὔτι πέποιθα
Μαρναμένῳ· πάντων γὰρ ἀμαλδύνεις θρασὺ χάρτος.
Η μέγα νειχείων· ὁ δὲ χωόμενος, φάτο μῦθον
Πουλυδάμας· οὐ γάρ οἱ ἐναντίον ἄζετ' ἀΰσαι·
Κεῖνος ἐπεὶ στυγερὸς, καὶ ἀτάσθαλος, ἠδ' ἀεσίφρων,
Ος φίλα μὲν σαίνησιν ἐνωπαδὸν, ἄλλα δὲ θυμῷ
Πορφύρει, καὶ χρύβδα τὸν οὐ παρεόντα χαλέωτει·
Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μέγα νείκεσε δῖον ἄναχτα·
Ω μοι ἐπιχθονίων πάντων ὀλοώτατε φωτῶν,
Σὸν θράσος ἤγαγε νῶϊν ὀϊζύα· σὸς νόος ἔτλη
Δῆριν ἀπειρεσίην, καὶ τλήσεται, εἰσόκε πάτρην
Σὺν λαοῖς σφετέροισι δαϊζομένην ἐσίδηαι·
Αλλ' ἐμὲ μὴ τοιόνδε λάβοι θράσος, ἀμφὶ δὲ τάρβος
Ασφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι· σόον δέ μοι οἶκον ὀφέλλειν.
Ως ὄγ' ἔφη· ὅ δ' ἄρ' οὔτι προσέννεπε Πουλυδάμαντα·
Μνήσατο γὰρ, Τρώεσσιν ὅσας ἐφέηκεν ἀνίας,
Ηδ' ὁπόσας ἔτ' ἔμελλεν, ἐπεὶ ῥά οἱ αἰσθόμενον κὴρ
Μᾶλλον ἐφώρμαινεν θανέειν, ἢ νόσφι γενέσθαι
Αντιθέης Ελένης, ἧς εἵνεκα Τρῴοισι υἷες
Υψόθεν ἐσκοπίαζον ἀπ' ἄστεος αἰπεινοῖο,
Δέγμενοι Αργείους, ἠδ' Αἰακίδην Αχιλῆα.
Τοῖσι δ' ἄρ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀρήιος ἦλυθε Μέμνων,
Μέμνων, κυανέοισι μετ' Αἰθιόπεσσιν ἀνάσσων,

Ος

91. Σέοι δέ μοι οἶκον ἐφέλλειν] Hæc ego non intelligo, neque ſignificant, aut ſignificare poſſunt, quod Verſio Latina habet: Scribendum, νόος δέ μοι οἶκον ἐφέλλειν: Prudentia domui & familiæ præſtare volebat Polydamas, quod Paris audacia ſua imperio & populo denegabat. Potes etiam uno ductu, ἀμφὶ δὲ τάρβος Ασφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι, νόον δέ μοι οἶκον ἐφέλλειν Et hoc melius adhuc: μοι cum οἶκον & ἐφέλλειν copulari debet, non cum νόον: Nam ſic verba minus apta forent. Sed & νόον τε ſcribere potes, ſi arctius copulata velis. *Pauw.*

94. Ηδ' ὁπόσας ἔτ' ἔμελλεν] Scilicet ἐφιέναι: Durior eſt Ellypſis. *Pauw.*

96. ἧς εἵνεκα Τρῴοισι υἷες Υψό-

θεν

Quas tu animi timiditate refers. Ideo nullam in te
fiduciam colloco,
Si forte pugnæ interes. Animoſos enim cunctorum
ſpiritus deprimis.
Dixit magno cum convicio inceſſens. Iratus vero
hæc verba reddit
Polydamas: non enim verebatur ei reclamare.
Is enim odio dignus, ſcelcratus & malignus eſt,
Qui coram amice blanditur: ſed diverſa animo ſuo
Cogitat; & clam abſentem rodit.
Propterea aperte principem generoſum recriminabatur.
Heu perditiſſime omnium, quotquot in terris vivunt,
hominum:
Temeritas tua calamitatem nobis attulit; Animus tuus
ſuſcipere auſus fuit
Infinitum hoc bellum, & proferre audebit, donec patriam
Una cum ſuis incolis devaſtari cernas.
Nequaquam vero talis me temeritas capiat: ſed tutus
Mihi perpetuo metus ſubſit: & ſalva res eſt, ſi domum
meam ſervem augeamque.
Dixit: At is nihil Polydamanti reſpondit,
Dum animo recolit, quantum Trojanis curarum con-
ciliaſſet,
Et quantum adhuc reliquum eſſet: Nam flagrans ipſius
animus
Properat mortem adire potius, quam ſeparari
A Deas æquiparante Helena: Propter quam Trojage-
num nati
Alte ſpeculabantur ex ſublimi urbe,
Exſpectantes Achivorum & Æacidæ Achillis irruptio-
nem.
His autem non multo poſt bellipotens Memnon auxilio
venit,
Memnon inter atricolores Æthiopes ſummum impe-
rium tenens.

Is

93, &c.] Hæc jejuna ſunt & co- acta hic. *Pauw.*

Ὡς χίε λαὸν ἄγων ἀπερείσιον· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
Γηθόσυνοί μιν ἴδοντο κατὰ πτόλιν, ἠύτε ναῦται
Χείματος ἐξ ὀλοοῖο, δι' αἰθέρος ἀθρήσωσιν,
Ἤδη τειρόμενοι, ἐλίκης περιηγέος αἴγλην·
Ὡς λαοὶ κεχάροντο περισταδόν· ἔξοχα δ' ἄλλων,
Λαομεδοντιάδης· μάλα γάρ νυ οἱ ἦτορ ἐώλπει,
Δηώσειν πυρὶ νῆας ὑπ' ἀνδράσιν Αἰθιόπεσσιν·
Οὕνεκ' ἔχον βασιλῆα πελώριον, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Πολλοὶ ἔσαν, καὶ πάντες Αρηα μαιμώωντες·
Τῷ ῥ' ἄμοτον κύδαινεν ἐΰν γόνον Ηριγενείης
Δωτίνῃς ἀγαθῇσι, καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυίῃ·
Αλλήλοις δ' ὀάριζον ἐπ' εἰλαπίνῃ, καὶ ἐδωδῇ·
Ος μὲν ἀριστῆας Δαναῶν, καὶ ὅσ' ἄλγε' ἀνέτλη
Ἔργ' ἐνέπων· ὁ δὲ πατρὸς ἑοῦ, καὶ μητρὸς Ηοῦς
Αὖ ἀνὰ τὸν βίον αἰὲν, ἀπειρεσίης τε ῥέεθρα
Τηθύος, ὠκεανοῦ τε βαθυῤῥόου ἱερὸν οἶδμα,
Ἠδὲ καὶ ἀχαμάτου πέρατα χθονὸς, ἀντολίας τε
Ηελίου, καὶ πᾶσαν ἀπ' ὠκεανοῖο κέλευθον,
Μέχρις ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν, καὶ πρώονας Ιδης·
Ηδὲ καὶ ὡς ἐδάιζεν ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσιν
Αρ-

109. καὶ πάντες Αρηα μαιμώωντες] ἀρήϊα. *Rhod.* Scribe ἐπ' Αρια μαιμώωντες vel ἀρήϊα μαιμώωντες. *Daysq.* μαιμώωντι cum casu quarto, nescio an alibi occurrat: Quare ἀρήϊα, quod caeteroquin optimum esset, suspectum est mihi: Alterum μαιμώωντες ἐπ' Αρια novum quoque: Cur non reponimus, καὶ πάντες Αρηος μαιμώωντες? Fateor, sic Versus paulo durior sit: Sed tales etiam alibi. *Pauw.*

114. Ἔργ' ἐνέπων] Ἐξενίπων. *Rhod.*

Ibid. ὁ δὲ πατρὸς ἑοῦ, καὶ μητρὸς Ηοῦς Αὖ ἀνὰ τὸν βίον αἰὲν] ὁ δὲ πατρὸς ἑοῦ καὶ μητέρος Ηῶς Αὐάνατον. *Rhod.* Αὐδᾷ τὸν βίον reponit Brodæus: nec sine recti imagine. Ego: Αὐαλέον pro Αὖ ἀνὰ τὸν. αὐαλέος βίος fuerit in senio contabescentis, desiccati, squallore obsiti. Tithonus Memnonis parens a diis adsecutus immortalitatem, senii tamen incommoda multa patiebatur, quia ejus mali deprecandi cura illi non fuerat. Narrat Didymus luculente, quæ juvent, & Calabrum elucident in Iliad. A. illud explanans: Ηὼς δ' ἐκ λε-

χέων

Is acceſſit copias ducens maximas; & undique Troës
Læti per urbem illum ſpectabant: Ut cum nautæ
Poſt ſævam tempeſtatem in æthere vident
Jam fatiſcentes, circumvolubilis Helices ſidus.
Sic populus (Memnonem) circumſtans lætabatur. Inprimis autem
Laomedontiades. Magnam enim animo ſpem gerebat,
Igni claſſem (Græcorum) ſe deleturum Æthiopicorum militum auxilio:
Nam imperatorem egregium habebant: Ipſorum etiam
Ingens erat numerus; & omnes vim Martiam ſpirabant.
Ideoque impenſe fortem Auroræ natum præclaris
Muneribus & laute inſtructo convivio honeſtabat.
Inter ipſas vero convivii dapes, colloquia inter ſe miſcebant;
Alter enim Danaum proceres, & quantas ærumnas perpeſſus eſſet,
Recenſebat; Alter patris ſui & Auroræ matris
Vitam perpetuo immortalem, & immenſæ fluxus
Tethyos, & facrum profundi Oceani æſtum:
Nec non invictæ terræ fines, ortumque
Solis, & totum ab oceano iter,
Usque ad urbem Priami & Idæ radices (commemorabat:)
Adhæc, ut validis contudiſſet manibus

Sa-

χίνι παρ' ἀγαθοῦ &c. Μυθεύεται ὅτι Τιθωνὸν τὸν Λαομέδοντος, συνερπύσατον τῶν κατ' αὐτὸν ἐν Ιλίῳ γενόμενον ἱερωθῆναι ἀνάρπασιν ἡ Ἠμέρα, καὶ τῆς τούτου μετέλαβε κοίτης, αἰτησαμένῳ δὲ αὐτῷ παρέσχεν ἀθανασίαν. ὁ δὲ γήρᾳ &c. Neque in oratione hac eſt, cur laboret Brodæus: ἀφίζον ὁ μὲν ἐίπαν, ὁ δὲ repetito ἐίπαν: non ἀνδᾶ. *Dausq.* Rectiſſimè Rhodomannus. μητέρος pro μητρὸς, & Ἀθάνατον pro Αὖ ἀεὶ τὸν ſubſtituit: Quid Brodæi βίον ἀεὶ ἐν ſimpliciter & ἁπλῶς? Quid Dausqueji βίον ἀνάλιτον de Tithono & Aurora junctim? Nugæ, ita vivam, & nugæ meræ. Viſne aliud? Ἀθάνατον βίον, ut ut bonum, minus etiam accommode jungitur cum utriusque parentis memoria: Nam Auroræ immortalitas ſane non erat enarranda, quia omnibus erat nota, & una cum ipſo nomine ſeſe aperiebat ſtatim: Hoc certum eſt, & probat, quod dico. An ſic ipſe Quintus? Poteſt:

Αργαλέων Σολύμων ἱερὸν στρατὸν, οἵ μιν ἰόνλα
Εἴργον· ὃ καὶ σφίσι πῆμα, καὶ ἄσχετον ὤπασε πότμον·
Καὶ τὰ μὲν, ὡς ἀγόρευε· καὶ ὡς ἴδεν ἔθνεα φωτῶν
Μυρία· τοῦδ' αἴοντος ὑπὸ φρεσὶ τέρπετο θυμὸς·
Καὶ ἑ καθαπτόμενος, γεραρῷ προσεφώνεε μύθῳ·
Ω Μέμνων, τὸ μὲν ἄρ με θεοὶ ποίησαν ἰδέσθαι
Σὸν στρατὸν, ἠδὲ καὶ αὐτὸν ἐν ἡμετέροισι μελάθροις·
Ως κέν μοι ἔτι χρίνειαν, ἵν' Αργείους ἐσίδωμαι
Ολλυμένους ἅπαντας ὑπ' ἐγχείῃσι τεῦσιν·
Καὶ γὰρ δὴ μαχάρεσσιν ἀπειρέσια πάντα ἔοικας
Εκπάγλως, ὡς οὔτις ἐπιχθονίων ἡρώων·
Τῷ σ' οἰῷ κείνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι·
Νῦν δ' ἄγε τέρπεο θυμὸν εἰλαπίνῃσιν *
Σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα μαχήσεαι, ὡς ἐπέοικεν.
Ως εἰπὼν, παλάμῃσι δέπας πολυχανδὲς ἀείρας,
Μέμνονα προφρονέως στιβαρῷ δείδεκτο κυπέλλῳ
Χρυσείῳ, τό ῥα δῶκε περίφρων ἀμφιγυήεις
Ηφαιστος κλυτὸν ἔργον, ὅτ' ἤγετο Κυπρογένειαν,
Ζηνὶ μεγασθενέϊ· ὅ δ' ἄρ' ὤπασεν υἱέϊ δῶρον
Δαρδάνῳ ἀντιθέῳ· ὅ δ' Εριχθονίῳ πόρε παιδί·

Τρωΐ

teſt : Alias ſcribendum, ὁ δὲ πατρὸς ἑοῦ πάρ vel παρὰ μητέρος Ηοῦς Αθάνατον βίον εἶεν. Sic nihil accommodatius : πὰρ vel παρὰ μητέρος Ηοῦς, quia immortalitatem, ut donum, ab Aurora acceperat Tithonus, ut ex Didymo vidimus, & aliunde etiam conſtat. Attende & judica. *Pauw.*

121. Αργαλέων Σολύμων ἱερὸν στρατὸν] *Copias ingentes :* Ita ἱερὸν hic, ita alibi accipiendum. Bonus Dausquejus : *Neſcio, an ad vocem* ἱερὸν *oculos convertentes* Judæorum *exercitum expenere audeamus, quos ipſe quoque Homerus* Solymos *nominat.* Rideo & ineptiis immorari nolo. *Pauw.*

125. γεραρῷ προσεφώνεε μύθῳ] μύθῳ. *Rhod.*

128. Ως κέν μοι ἔτι χρίνειαν] Ως μοι ἔτι χρήνειαν. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus: Præſtaret tamen, quia μὲν præcedit, Ως εἰ ἔτι μοι χρίνειαν. An forte Libri meliores variarunt olim in his voculis, & ex iſta διττογραφίᾳ ortum eſt κέν? *Pauw.*

129. Ολλυμένους ἅπαντας] Ολλυμένους ἅμα πάντας. *Rhod.*

130.

Sacras pugnaciúm Solymorum copias, qui in profectione ipſi
Obſtiterant; quod & cladem & ineluctabile fatum illis attuliſſet.
Hæc ita ediſſerebat, adjiciens quod nationes hominum perlúſtraſſet
Innumeras. Audiens igitur Priamus ſumma animum voluptate perfundebatur:
Et manu demulcens ipſum oratione honorifica compellabat:
Memno, nunc quidem Dii conceſſerunt videre
Exercitum tuum & teipſum in noſtris ædibus.
Utinam vero mihi etiam deinceps hoc effectum reddant, ut ſtatim Achivos
Univerſos haſtarum tuarum vi exſcindi videam.
Etenim per omnia quæ excellentia ſunt, Divum imaginem refers
Ad ſtuporem, ut nemo, quotquot tellus nutrit, heroum.
Idcirco auguror te luctificam illis necem allaturum.
Quare age nunc Martium animum his epulis refice
Hodie; Deinde vero prælianberis, ut te dignum eſt.
Ita locutus, capax manibus poculum attollens,
Liberaliter Memnonem accepit grandi nimirum Cyatho
Aureo; quod præclarum opus ſolers & utroque pede claudus
Vulcanus, cum Venerem duceret (in matrimonium) donaverat
Jovi magnipotenti: Is dono hoc rurſus affecit filium
Dardanum, virum eximium; Qui nato ſuo Erichthonio id tribuit;

Eri-

130. ἀτειρέα πάντα] ἀτειρέσι πάντα. *Rhod.* Brodæus vice hujus ἀτειρέσι. *Dausq.* Rhodomannus antea in Notis conjecerat ἀπείρατα: quod ad ſenſum æque bonum eſt, ac ἀτειρέα: Nam ſequens Ἐκπάγλως utrumque ablegat procul: Nihil apertius. *Pauw.*

133. θυμὸν ἱλαπίηται *] Poſt θυμὸν ſuſpice ἀρήϊον *Rhod.* Reponit Brodæus θυμὸν ἐπ' ἱλαπίνῃ, καὶ ἰδωδῇ, vel ἱλαπίνῃσι ἴσῃς. Etiam legi queat,

Τρωὶ δ' Εριχθόνιος μεγαλήτορι· αὐτὰρ ὁ Ιλλῷ
Κάλλιπε σὺν κτεάτεσσιν· ὅ δ' ὤπασε Λαομέδοντι·
Αὐτάρ ὁ Λαομέδων Πριάμῳ πόρεν, ὅς μιν ἔμελλεν
Υἱέϊ δωσέμεναι· τό δέ οἱ θεὸς οὐκ ἐτέλεσσεν.
Κεῖνο δέπας περικαλλὲς ἐθάμβεεν ἐν φρεσὶ Μέμνων
Αμφαφόων, καὶ τοῖον ὑποβλήδην Φάτο μῦθον·
Οὐ μὲν χρὴ παρὰ δαιτὶ πελώριον εὐχετάασθαι,
Οὐδ' ἄρ' ὑποσχεσίην κατανευσέμεν, ἀλλὰ ἕκηλον
Δαίνυσθ' ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἄρτια μηχανάασθαι·
Εἴτε γὰρ ἐσθλός τ' εἰμὶ, καὶ ἄλκιμος, εἴτε καὶ οὐχί,
Γνώσῃ ἐνὶ πολέμῳ, ὁπότ' ἀνέρος εἴδεται ἀλκὴ·
Νῦν δ' ἄγε δὴ κοίτοιο μεδώμεθα· μήδ' ἀνὰ νύκτα
Πίνωμεν· χαλεπὸς γὰρ ἐπειγομένῳ μάχεσθαι
Οἶνος ἀπειρέσιος, καὶ ἀϋπνοσύνη ἀλεγεινή.
Ως φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀγασσάμενος προσέειπεν·
Αὐτὸς ὅπως θέλεις μεταδαίνυο· πείθεο δ' αὐτῷ·
Οὐ γὰρ ἐγώ σε ἄκοντα βιήσομαι· οὐ γὰρ ἔοικεν
Οὔτ' ἀπίοντ' ἀπὸ δαιτὸς ἐρυκέμεν, οὔτε μένοντα
Σεύειν ἐκ μεγάροιο· θέμις νύ τοι ἀνδράσιν αὕτως.
Ως φάτο· ὅ δ' ἐκ δόρποιο μεθίστατο· βῆ δὲ πρὸς εὐνὴν
Υστατίην· ἅμα δ' ἄλλοι ἔβαν κοίτοιο μέδεσθαι
Δαιτυμόνες· τοῖς δέ σφιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
Αὐτὰρ ἐνὶ μεγάροισι Διὸς στεροπηγερέταο,
Αθάνατοι δαίνυντο· πατὴρ δ' ἐν τοῖσι Κρονίων
Εὖ εἰδὼς, ἀγόρευε δυσηχέος ἔργα μόθοιο·

Ιστε

θυμὸν ἐπ' εἰλαπίνῃσιν ἰαίνων. *Dausq.* Legi etiam poſſet, τίρπεο θυμὸν ἐδωδῇ κ' εἰλαπίνῃσιν: Sed hæc plane incerta ſunt. Brodæi εἰλαπίνῃσιν ἴσης nemo Eruditiorum facile probabit: δαιτὶ ἴσῃ aliud eſt. Si ſimile quid voluiſſet Quintus, ſcripſiſſet εἰλαπίνῃσι θαλείαις: Monco in gratiam rudiorum. *Pauw.*

141. Ιλλῷ] Imo ἰλῷ: Nam ſic habuimus etiam Supra. Alias Libri, ut notum, variant. *Pauw.*

148. ὑποσχεσίην κατανευσέμεν] Locutionem nota: An tamen le-

Erichthonius porro Troi magnanimo. Cæterum hic illo
Alias inter opes reliquit. Is Laomedonti dedit.
Hinc Laomedon id Priamo conceſſit; qui cogitarat
Illud tradere filio. Sed Deus hoc ipſi ratum non fecit.
Hoc inſigne poculum apud animum demiratur Memnon
Contrectans, & tali viciſſim ſermone interpellat:
Non decet in convivio magnifice gloriari,
Et pollicitando ſe obſtringere: ſed quiete
Cibum capere in ædibus, & quæ res poſtulat machinari.
Utrum enim frugi ſim, & fortis, nec ne,
Cognoſces in prælio, ubi viri ſpectatur virtus.
Nunc vero de ſomno cogitemus; nec in noctem pro-
trahamus
Compotationem. Moleſtum enim eſt ad pugnam ſe
accingenti
Vinum immodice ſumptum, & noxia vigilia.
Dixit; At hunc ſenior demirans ita affatur:
Ipſe pro libitu nobiſcum epulare, & animo morem gere.
Non enim ego te invitum detinebo. Siquidem minime
decet
Vel diſcedentem e convivio remorari, vel manentem
E domo pellere. Hæc vitæ regula viris ſancita eſt.
Sic ait. Ille igitur e cœna ſurgit, ſeque cubitum recipit
Poſtremum; unaque alii abeunt; ut quieti ſe tradant
Convivæ; quos dulcis invadit ſomnus.
Interea in Jovis aula fulgurantis
Dii convivantur: & inter hos Saturnius pater,
Probe gnarus horriſoni operum belli, ſic verba facere
cœpit:

Ex-

legendum potius, ὑποσχεσίῃ καταινεῖμεν? *pollicitando annuere. Pauw.*

149. ἐν μεγάροισι] ἐν μεγάροισι. *Rhod.*

153. ἐπειγομένῳ μάχεσθαι] μαχέσσθαι. *Rhod.*

156. Αὐτὸς ἔπως θάλλις μετα-δαίνυσο] ἐθέλεις μεταδαίνυσο vel μεταδαίνυσι. *Rhod.*

157. ἐγώ σε ἄκοντα] ἐγώ σ' ἀέκοντα. *Rhod.*

160. Ὡς φάτο· ὁ δ' ἐκ] Ὡς φάτ', ὁ δ' ἐκ. *Pauw.*

162. τοῖς δὲ σφιν ἐπήλυθε] Pro τοῖς lego τότε vel τάχα. *Rhod.*

Recte

Ιστε θεοὶ περὶ πάντες ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
Αὔριον ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ πολέμῳ μένος ἵππων
Ὀφσθ', ἀμφ' ὀχέεσφι δαϊζομένων ἑκάτερθεν,
Ἀνδρας τ' ὀλλυμένους· τῶν καὶ πέρι, κηδόμενός τις
Μιμνέτω ὑμείων, μήδ' ἀμφ' ἐμὰ γούνατ' ἰκάνων,
Λισσέσθω· Κῆρες γὰρ ἀμείλιχοι εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
Ὡς ἔφατ' ἐν μέσσοισιν, ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς,
Ὄφρα κεν ἀσχαλόων τις, ἀπὸ πτολέμοιο τράπηται,
Μηδέν ἐλισσόμενος περὶ υἱέος, μηδὲ φίλοιο,
Μαψιδίως ἀφίκηται ἀτειρέος ἔνδον Ὀλύμπου.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐσάκουσαν ἐριγδούπου Κρονίδαο,
Τλῆσαν ἐνὶ στέρνοισι, καὶ οὐ βασιλῆος ἔναντα
Μῦθον ἔφαν· μάλα γάρ μιν ἀπειρέσιον τρομέεσκον.
Ἀχνύμενοι δ' ἴκανον ὅπῃ δόμος ἦεν ἑκάστου,
Ἔς λέχος· ἀμφὶ δὲ τοῖσι, καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσιν,
Ὕπνου βληχρὸν ὄνειαρ ἐπὶ βλεφάροισι τανύσθη.
Ἦμος δ' ἠλιβάτων ὀρέων ὑπερέσσυται ἄκρης
Λαμπρὸς ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἑωσφόρος, ὅς τ' ἐπὶ ἔργον
Ἠδὺ μάλα κνώσσοντας ἀμαλλοδετῆρας ἐγείρει·
Τῆμος ἀρήϊον υἷα Φαεσφόρου Ἠριγενείης

Υστε-

Recte τάχα δέ σφιν: Nam τοῖς σφιν etiam displicet mihi. Alterum τότε misere flaccescit. *Pauw.*

167. μάλα γὰρ πολέμῳ μένος ἵππων] πολέων μένος. *Rhod.* πολέων non improbo: Sed quia sono perquam affine est præcedenti πολέμῳ, malim πολλῶν. *Pauw.*

174. Μηδὲν ἐλισσόμενος] Μηδέ τι λισσόμενος. *Rhod.* Castigo: Μηδέν ἑ λισσόμενος: ne quis eum deprecaturus filii aut amici nomine. Nota ἐλισσῶτα Futuri vices explere. *Dausq.* Aut Μηδέ τι λισσόμενος, aut Μηδέ ἑ λισσόμενος legendum: Nam talis hiatus non peccat. Μηδέν ἑ ineptit, quia particula connectens requiritur. *Pauw.*

Ibid. ἠδὲ φίλοιο] ἢ. *Rhod.*

175. ἀτειρέος ἔνδον Ὀλύμπου] Præcessit, Αὐτὰρ ἐνὶ μεγάροισι Διὸς &c. Olympus igitur hic speciatim domus illa Jovis, & spatium illud Cæli, in quo commorabatur Deorum hominumque Pater: Monco, ne male intelligas locum minus perspicuum.

Exploratum habetis, Dii universi, quam gravis in bello craſtino
Clades impendeat: Quia plurimorum vim equorum
Cernetis ad currus mactari utrinque,
Et viros occumbere: de quibus ſi quis anxius fuerit
Veſtrum, ſe contineat, nec ad genua mea accidens
Supplicet: ſunt enim fata implacabilia etiam nobis.
Sic memorabat in medio ipſorum: Quanquam & ipſi non ignorarent;
Ut quis indigne ferens, a pugna ſeſe averteret;
Neque pro filio aut amico deprecaturus ipſum, idque
Fruſtra, in cœlum, nulli corruptioni obnoxium, ſe conferret.
Hæc autem ubi audiverunt ex altitonante Saturni filio,
Animo æquo tulerunt, nec contra regem
Vel verbum locuti ſunt. Majorem enim in modum ipſum tremebant.
Triſtes igitur, ubi ſua cuique domus erat, ſe receperunt
In lectum. Ubi illorum, quamvis immortales eſſent,
Momentanea ſomni commoditas palpebris ſe circumfudit.
Sed quo tempore arduorum cacumen montium ſuper emicat
Nitidus amplo in cœlo Lucifer, qui ad opus
Meſſores, ſuaviſſime dormientes, ſuſcitat;
Eo bellicoſum Auroræ Luciferæ natum

Ul-

cuum. *Pauw.*

178. *μάλα γάρ μιν ἀπειρέσιοι τρομέουσι*] Incongruum hoc, ubi ipſe Jupiter dixerat, *Κῆρες γὰς ἀμείλιχοι εἰσὶ καὶ ἡμῖν*, & ſic in iſtis ſe æque imbecillum, ac alii, profeſſus fuerat palam. *Pauw.*

181. *Υπιο βλήχρὸν ὄπιπαρ*] Melius forte *ἄβληχρὸν*. *Rhod.* Ob Verſus modulum credo: Nam cæteroquin *ἄβληχρὸν* & *βλήχρὸν* promiſcue ſumtum, ſi non ab omnibus, ſaltem a plerisque: Eruditi ſciunt. *Pauw.*

182. *ἠλιβάτων ὀρέων ὑπερίσσουται ἄκρης*] Nimis anguſtum eſt & exile illud *ἄκρης* de montibus, quotquot ſunt: Nonne ſcribendum *ὑπερίσσουται ἄκρας*, *cacumina*? Ita videtur ſane. *Pauw.*

184. *ἀμαλλοδετῆρας*] Hoc nimis præciſum & ſingulare. *Pauw.*

186.

Ὑστερος ὕπνος ἀνῆκεν· ὃ δ' ἐν Φρεσὶ κάρτος ἀέξων,
Ηδη δυσμενέεσσι λιλαίετο δηριάασθαι·
Ηὼς δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν οὐκ ἐθέλουσα.
Καὶ τότε Τρῶες ἔσαντο περὶ χροὶ δήια τεύχη,
Τοῖσι δ' ἀμ' Αἰθίοπές τε, καὶ ὁππόσα φῦλα πέλονται
Αμφὶ βίην Πριάμοιο, συναγρομένων ἐπικούρων
Παντυδίη· μάλα δ' ὦκα πρὸ τείχεος ἐσσεύοντο,
Κυανέοις νεφέεσσιν ἐοικότες, οἷα Κρονίων
Χείματος ὀρνυμένοιο κατ' ἠέρα πουλὺν ἀγείρει·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐπλήσθη πεδίον ἅπαν· τοί δ' ἐπέχυντο
Ακρίσι προβόλοισιν ἐναλίγκιοι, αἵτε φέρονται
Ως νέφος, ἢ πολὺς ὄμβρος ὑπὲρ χθονὸς εὐρυπέδοιο,
Ἄπληκτοι, μερόπεσσιν ἀεικέα λοιμὸν ἄγουσαι·

Ως

186. Υστερος ὕπνος] Υστατος. *Rhod.* Rhodomannus Υστατος. Insolentia vocis alterius ego minime offendor: nec enim illa insolens. D. Chrysostth. Homil. 32. usurpavit in causa Cananæ: Υστέρα ἐλθοῦσα προτέρα δηγαπιοθεῖσα ἀπῆλθε. Eamque præoccupaverat primore Libro Calaber: — εἴθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ, *suprema dies. Dausq.*

188. Ηὼς δ' οὐρανὸν εὐρὺν] De Lucifero λαμπρὸς ἀστὴρ οὐρανὸν εὐρὺν præcessit. *Pauw.*

194. κατ' ἠέρα πουλὺν] *In aëre amplo & spacioso:* Interpretis *denso* non convenit. *Pauw.*

195. τοί δ' ἐπέχυντο] οἱ δὲ κέχυντο. *Rhod.* Recte κέχυντο: nam de campo & planitie sermo est: Si de urbe aut navibus ageretur, ἐπέχυντο præferrem. *Pauw.*

196. Ακρίσι προβόλοισιν ἐναλίγκιοι] Ακρίσι καρποβόροις. *Rhod.* Scribe Ακρίσι προβόλοισιν ἁλίγκιοι, vel προβόλοις ἐναλίγκιοι. Calaber autem προβόλοισιν intelligit aculeos, quibus herbida quæque & tenerrima stirpium ambedunt. Inde est illud Pisidæ: Πυκνὴν φάλαγγα, μυριόσημοι ξίφος. Et ab eodem ingenio pari elegantia:

Καὶ τραυματοῖ τὸ σῶμα τῶν ἐναντίων
Τοῖς ἀντιλόγοις τῶν σκιλῶν ἀκοντίοις.

Pisidæ ἀκόντια sunt Calabri πρόβολοι. Unde imminuta forma apud Hesychium: Προβόλιον, σιβύνη ἔχουσα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολάς. Vel προβόλοις, id est, προμάχοις, membris in pugnam projectis, prominentibus seu erectis. Idem Hesychius: Πρόβολος, πρόμυλος, πρόμαχος. Adeo nihil necesse hac extrita voce reponi a Rhodomanno καρποβόροις. Porro loculatarum nubibus, & terram, & solem obumbrari, ac earum appulsum

Ultimus ſopor dimiſit: Hic igitur animi robur confirmans,
Jam tum cum hoſtibus pugna diſceptare cupiebat.
Sed Aurora haud volens ſpacioſum cœlum conſcendit;
Et tunc armis bellicis Troës corpora muniebant,
Unaque cum illis Æthiopes: & quæcunque ſociorum agmina
Circa Priamum potentem tum congregata erant;
Totis caſtris, propereque e mœnibus ſeſe proripiebant;
Atris nubibus haud abſimiles, quales Jupiter,
Tempeſtate imminente, in denſo aëre cogit.
Statim ergo latum campi æquor repletur. Nam effundebant ſe,
Locuſtarum frugivorarum ritu: quæ feruntur
Ut nubes, aut immodicus imber, ſuper latipatentem terram
Innumeris agminibus; tetram hominibus famem allaturæ.

Tantum famem comitari variæ omnium pene gentium loquuntur hiſtoriæ. Plinius Lib. 11. cap. 29. *Solemque obumbrant, ſolicite ſuſpectantibus populis, ne ſuas operiant terras. Sufficiunt quoque vires, & tanquam parum ſit maria tranſiſſe, immenſos tractus permeant, diraque meſſoribus contegunt nube, multa contactu adurentes, omnia vero morſu erodentes, & fores quoque tectorum. Italiam ex Africa maxime coortæ infeſtant, ſæpe populo ad Sibyllina coacto remedia confugere inopiæ metu. Dausq.* Tortuoſa ſunt, quæ Dausquejus in medium adfert, ut omnia fere, quæ ex tortuoſo illo cerebello enata ſunt: Neque iſtis refutandis, tempus & chartam perdam. Apte Rhodomannus καρποβόρους, ſed paulo remotius a ſcriptura recepta. An legendum fortaſſe, *Ἀκρίσι πυροβόροις ἰσαλίγκιοι*? herbas ſegetiferas, & frumenta, quæ in herbis ſunt, devorantibus. Epithetum eſt Calabro non indignum. *Pauw.*

198. *Ἄπλητοι, μεμόχθησιν ἀκμὴν λοιμὸν ἄγουσαι*] *Ἄπλητοι Rhod.* Brodæus *Ἐμπλήκτοις μεμόχθησιν*, quia tanta locuſtarum nubes miraculo eſt. Tentabam etiam reponere, *Ἄπλητοι*, quod emaciata iſta corpuſcula, exſucca, & exſanguia, cum maligne ducant alimentum, nulla capiuntur ſatietate. Nec diſſimili conjectura uſus Rhodomannus ſuppoſito *Ἄπλητοι*. Tandem ſedit nihil mutare, ut *ἀκρίδες ἄπλητοι Locuſtæ* ſint *impercuſſæ* ob ea, quæ Plinius ſuperioribus adſcribit: *In Cyrenaica*

Ὡς ὅι ἔσαν πολλοίτε, καὶ ὄμβριμοι, ἀμφὶ δ' ἀγυιὰ
Στείνετ' ἐπεσσυμένων· ὑπὸ δ' ἔγρετο ποσσὶ κονίη·
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Ἐσσυμένους· εἶθαρ δὲ περὶ χροΐ χαλκὸν ἔσαντο,
Κάρτεϊ Πηλείδαο πεπoιθότες· ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις
Ἤιε, Τιτάνεσσι πολυσθενέεσσιν ἐοικὼς,
Κυδιόων ἵπποισι, καὶ ὄχεσφι· τοῦ δ' ἄρα τεύχη
Πάντη μαρμαιρέσκον, ἀλίγκιον ἀστεροπῇσιν·
Οἷος δ' ἐκ περάτων γαιήοχου ὠκεανοῖο
Ἔρχεται ἠέλιος Φαεσίμβροτος, οὐρανὸν εἴσω,
Παμφαίνων, τραφερὴ δὲ γελᾷ περὶ γαῖα, καὶ αἰθὴρ,
Τοῖος ἐν Ἀργείοισι τότ' ἔσσυτο Πηλέος υἱὸς·
Ὡς δὲ καὶ ἐν Τρώεσσιν ἀρήϊος ἤιε Μέμνων,
Ἀρεϊ μαιμώοντι παρείκελος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Προφρονέως ἐφέποντο, παρεσσύμενοι βασιλῆϊ.
Αἶψα δ' ἀμφοτέρων δολιχαὶ πονέοντο φάλαγγες
Τρώων, καὶ Δαναῶν, μετὰ δ' ἕπρεπον Αἰθιοπῆες.
Σὺν δ' ἕπεσον καναχηδὸν ὁμῶς, ἅτε κύματα πόντου,
Πάντοθεν ἀγρομένων ἀνέμων, ὑπὸ χείματος ὥρῃ·

Αλ-

naica regione lex est ter anno debellandi eas, primo ova obterendo, deinde fetum, postremo adultas, desertoris pœna in eum, qui cessaverit. Et in Lemno insula certa mensura præfinita est, quam singuli enecatarum ad magistratum referant. Nec ita multo post: *Necare & in Syria militari imperio coguntur.* Nec ferro tantum, sed fumo, velut in apum examina grassantur Acridophagi apud Solinum Cap. 31. Agatarchidem & Strabonem Lib. 16. quo ictæ & occæcatæ labuntur. Ex vero si neque ferro, neque igni, seu fumo ictæ fuerint, quandoque agminatim mortuæ computrescunt, & putrem exhalantes auram cælum inficiunt, pestemque mortalibus proseminant. Attente igitur, & consulte demum illud attexuit Calaber: Ἀπληκτοι μερόπεσσιν ἀτιτάλλα λοιμὸν ἄγουσαι. Testis locuples D. Augustinus Lib. 3. de Civit. Dei Cap. 31. *Locustarum etiam in Africa multitudinem prodigii similem fuisse, cum jam &c.* Seu igitur legas λοιμόν pestem, seu λιμόν famem, verax est Poëta. *Dausq.* Cum Rhodomanno lego Ἀπλητοι, id est, ut ipse ex-

Tantus illorum numerus erat atque impetus; adeo quidem, ut viæ passim
Processu illorum ingemiscerent: Pulvisque a pedibus excitabatur.
Argivi autem procul stupescunt, dum vident tanto impetu
Illos rapi: statimque corpus ære obarmant,
Fortitudine Pelidæ confisi: Qui per medios
Ibat, prævalidos Titanes æquiparans,
Equis & curru insignis; ejusque arma
Longe lateque ad instar fulgurum rutilabant.
Qualis ex Oceani terram ambientis finibus
Evehitur sol mortalium illustrator in cœlum,
Ita ut conspiciatur ubique, almaque circum tellus ridet, & æther:
Talis inter Argivos tunc ferebatur natus Pelei.
Pari modo inter Trojanos etiam Martius incedit Memnon,
Omnia ruenti in prælium Marti similis: & militum agmina
Regem circumfusa magno studio regem sequuntur.
Mox igitur extentæ, Phalanges utrinque certamen ineunt,
Troum (videlicet) & Danaum, interque alios eminent Æthiopes.
Et cum strepitu, inter se concurrunt, veluti ponti fluctus,
Cum undique venti, tempore hyemis, coëunt,

Al-

explicat, *innumeris agminibus*: Tum λοιμὸν muto in λιμὸν, quod in Versione Latina etiam extat. Qui Dausquejum & Dausquejana prodigia sequi vult, per me licet, potest. *Pauw.*

204. Τιτάνεσσι πολυσθενέεσσιν ἐοικὼς] Τιτάνεσσι *Rhod.* Hic Gigantibus, non Gigantum uni, comparandus erat Heros, ut digne cum Memnone congrederetur: Nugæ, nugæ. *Pauw.*

205. Κυδιόων ἵπποισι, καὶ ὄχεσφι] ἵπποις καὶ ὄχεσφιν. *Rhod.* Non displicet, quanquam sic Versus est minus jucundus. Potes etiam, Κυδιόων ἵπποισι κ' ὄχεσφιν. *Pauw.*

207. Οἷος δ' ἐκ πυρέτοιο &c.] Sed Titanibus jam assimilaverat filium Thetidis. *Pauw.*

210. ἀρήϊος ἠΰτε Μίμων Ἄρει] ἀρήϊος Ἄρει: rancida geminatio. *Pauw.*

214. Αἶψα δ' ἀμφοτέρων] Αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων *Rhod.*

217. Πάντοθεν ἀγρομένων ἀνέμων] Venti non congregantur,

Ἀλλήλους δ' ἐδάϊζον, ἐϋξέστης μελίηισιν
Βάλλοντες, μετὰ δέ σφι γόος, καναχή τε δεδήει·
Ὡς δ' ὅτ' ἐρίγδουποι πόλεμοι μεγάλα στενάχωσιν,
Εἰς ἄλα χεύμενοι, ὅτε λαβρότατος πέλει ὄμβρος
Ἐκ Διὸς, ἔν τ' ἀλίαστον ἐπὶ νέφεα τυπέωσι
Γηθόμεν' ἀλλήλοισι, πάρος δ' ἐξέσσυτ' ἀϋτμὴ,
Ὡς τῶν μαρναμένων, μέγ' ὑπαὶ ποσὶ γαῖα πελώρη
Ἐβραχε, θεσπεσίου δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτμὴ
Σμερδαλέη· δεινὸν γὰρ ἄϋτεον ἀμφοτέρωθεν.
Ἐνθ' ἔλε Πηλείδης Θάλιον, καὶ ἀμύμονα Μέντην,
Ἀμφω ἀριγνώτω· βάλε δ' ἄλλων πολλὰ κάρηνα·
Εὔτε γαίης μελάθροισιν ὑποχθονίοις ἐπορούσῃ
Λάβρος, ἄφαρ δέ τε πάλλα καὶ ἀ χθονὸς ἀμφιχέηλαι
Ἐκ θεμέθλων· μάλα γὰρ περιτρομέει βαρὺ γαῖα·
Ὡς οἵγ' ἐν κονίῃσι κατήριπτον ὠκέϊ πότμῳ,
Αἰχμῇ Πηλείωνος· ὁ γὰρ μέγα μαίνετο θυμῷ.
Ὡς δ' αὖτως ἑτέρωθεν ἐΰς παῖς Ἠριγενείης

Ar-

sed excitantur & concitantur: Scribe *Πάντοθεν ἐγρομένων ἀϊόμων. Rhaw.*

222. *ἐπὶ νέφεα τυπέωσι*] *κτυπέωσι. Rhod.*

223. *Γηθόμεν' ἀλλήλοισι, πάρος δ' ἐξέσσυτ' ἀϋτμὴ*] *Θηγόμεν'. Rhod.* Mutuo concursu læti. Qui reposuit *Θιγόμενοι* nimium securus fuit quantitatis: Qui *Θηγόμεν'*, dicat, ecqui fluvii ab invicem acuantur, quisve ita locutus? Gellius Libr. 12. Cap. 1. dixit *lætam arborem*, idque rebus ab anima liberis passim tribuitur. *Dausq.* Putidissimo errore Dausquejus fluviis tribuit, quod de nubibus dixit Quintus. De tonitru hic agitur, & nubium collisione, dum tonat: Non ineptum igitur est Rhodomanni *Θηγόμεν'*, sed minus signatum. An scribendum *Πληγόμεν' ἀλλήλοισι*, vel *Θινόμεν' ἀλλήλοισι*? Utrumque disertius sane: Fors tamen præstat tertium, quod nunc etiam mihi in mentem venit, *Γηγύμεν' ἀλλήλοισι*: Vide & judica. Illud *ἀϋτμὴ* hic *flammam* notat: Hesychius: *Αὖτμὴ, πνοὴ, φλόξ.* Fulgur intelligitur, quod *vapor igneus* Interpretis non satis aperte designat. Bonus Dausquejus hæc ad fluvios transferens, *ἀϋτμὴ* in *ἀϋτὴ* mutandum suspicabatur: Nihil ineptius & stolidius excogitari posset: Ejus nugas adeat, qui volet: Hic locum non merentur. *Rhaw.*

22[illegible].

Alterque alterum confodit, politis fraxinis
Impetens, interque eos gemitus & ſtrepitus fervet.
Ut quando ſonori amnes valde ſtrepitant,
Dum in mare ſe exonerant; cum denſiſſimus a Jove nimbus
Præcipitat, & graviſſimum nubes fragorem excitant,
Inter ſe colliſæ; prius autem vapor igneus erupit:
Ita illorum ſub pedibus dimicantium ingens terra valde
Reſonat; & per aëra divinum clamor ruit
Terribilis, immanem enim utrinque vociferatum edebant.
Ibi Pelides necavit Thalium & Mentam egregium,
Ambos cum primis nobiles, & multa aliorum capita dejecit,
Non ſecus ac ſi ventus ædium baſeis ſubterraneis adoritur
Cum impetu; ut mox totæ ad terram proſligentur
Ex fundamentis: gravi ſiquidem tremore terra quaſſatur:
Ita hoſtes repentino corruebant fato in pulverem
Haſta Achillis confoſſi. Hic enim magno furore percitus erat.
Nec ſegnius alibi præſtans Auroræ natus

Ar-

224. γαῖα πιλώρη] Tumidum hic Epithetum: Dein ſonus ille terræ calcatæ ſatis tumide etiam cum tonitru confertur. *Pauw.*

225. ἴσασι ἀΰτμὴν] ἀΰτὴ pro ἀῦτμὴ. *Rhod.* Pro ἀυτμὴ hic recte Rhodomannus ἀὐτὴ: Sed cur ἀΰτμὸν ſic ſubjunxit Quintus, & totum Hemiſtichium de clamore attexuit ſatis ocioſe? *Pauw.*

229. Ευτε γαίης μιλάθροισιν ὑποχθονίοις &c.] Locus corruptus. Rhodomannus perperam & inepte, Ευτ' ἄνεμος βάθροισιν ὑποχθονίοις &c. Nam id ventus facere non poteſt, qui ea tantum adoritur, quæ in terræ ſuperficie extant: Nihil certius. Dicam, quod melius eſt longe: Scribendum ſuſpicor, Ευτ' ἀὴρ μιλάθροισιν ὑποχθόνιος ἐπορούσῃ Λάβρος, ἄφαρ &c. Sic ſingula ſibi conſtant: Terræ motus ab aëre & ſpiritu ſubterraneo, ut multi putant: Hunc ἄέρα ὑποχθόνιον hic ipſo nomine habes, eique terræ concuſſionem ædiumque ruinam adſcribit ſua opinione Quintus. Cum ſcriptum eſſet primo Ευτε ἀὴρ pro Ευτ' ἀὴρ, ſciolus, qui ſyllabarum menſuram non tenebat, γ' tibicinem appinxit: Inde error paulo gravior. *Pauw.*

231. μάλα γὰρ πνιτροφίοι] μάλα γὰρ ἐὰ πνιτροφίοι. *Rhod.*

Αργείους ἐδαΐζε, κακὴ ἔναλίγκιος ἄϊσῃ,
Ητε Φέρει λαοῖσι κακὸν, καὶ ἀεικέα λοιγόν·
Πρῶτον δ' εἶλε Φέρωνα διὰ στέρνοιο τυχήσας
Δούρατι λευγαλέῳ· ἐπὶ δ' ἔκτανε δῖον Ερευθον,
Αμφω ἐελδομένω πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην·
Οι Θρύον ἀμφενέμοντο παρ' Αλφειοῖο ῥεέθροις,
Καὶ ῥ' ὑπὸ Νέστορι βῆσαν ἐς Ιλίου ἱερὸν ἄστυ·
Τούς δ' ὁπότ' ἐξενάριξεν, ἐπώχετο Νηλέος υἱὸν,
Κτεῖναί μιν μεμαώς· τοῦ δ' Αντίλοχος θεοειδὴς
Πρόσθεν ἐλθὼν, ἴθυνε μακρὸν δόρυ, καὶ οἱ ἄμαρτε,
Τυτθὸν ἀλευάμενοιο· φίλον δὲ οἱ εἶλεν ἑταῖρον,
Αἴθοπα Πυῤῥασίδην· ὁ δὲ χωσάμενος κταμένοιο,
Αντιλόχῳ ἐπιᾶλτο, λέων ὡς ὀμβριμόθυμος
Καπρείῳ, ὅ ῥα καὶ αὐτὸς ἐναντίον οἰδὲ μάχεσθαι
Ανδράσι, καὶ θήρεσσι, πέλει δὲ οἱ ἄσπετος ὁρμὴ·
Ως ὅ θοῶς ἐπόρουσεν· ὅ δ' εὐρέϊ μὲν βάλε πέτρῳ
* τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, οὔνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Αλγεινόεντ' ἐπάλαλκε φόνον κρατερὴ τυφάλεια·
Σμερδαλέον δέ οἱ ἧτορ ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνθη,
Βλημένου· ἀμφὶ δέ οἱ κόρυς ἴαχε· καί ῥ' ἔτι μάλλον
Μαίνετ' ἐπ' Αντιλόχῳ· κρατερὴ δέ οἱ ἔζεεν ἀλκή·
Τοῦ-

244. Πρόσθεν ἐλθὼν] Προσθ' ἐλθὼν. *Rhod.*

Ibid. καὶ οἱ ἄμαρτε] Ita non loquuntur Græci: Scribe, καὶ οὐ ἄμαρτε. *Pauw.*

248. ὃ ῥὰ καὶ αὐτὸς] ὃς ῥα καὶ αὐτὸς. *Rhod.*

250. μὶν βάλε πέτρῳ] μὶν βάλε. *Rhod.*

251. * τοῦ δ' οὔτι λύθη &c.] Deest initio Κακκιφαλὴν. *Rhod.* Emendabam auxilio Brodæi:

Τοῦ δ' οὔτως λύθη κέαρ ἴνδοθεν, οὔνεκ' ἄρ' αὐτοῦ.

Non caput; quia galea texit, & ictum a consauciatione prohibuit: cor intereadum ictus violentia convulsum est. Aut retenta negatione:

Τοῦ δὲ μὶν οὔτι λύθη κέαρ ἴνδοθεν, —

Neque tanto jactu saxi cor solutum est, galea defendente vim a vitalibus. Rhodomannus feliciter locum hunc tetigit, rescripto

— μὶν βάλε πέτρῳ

Κακ-

Argivos trucidat, Parcæ funeſtæ non diſſimilis,
Quæ calamitoſum fœdumque exitium populis affert.
Primum autem interfecit Pheronem, transverberans pectus
Lethali haſta: cumque eo occidit eximium Ereuthum:
Ambos belli amantes & truculenti conflictus:
Qui Thryon incolebant, prope Alphei amnem,
Et ſub Neſtore venerant ad ſanctam Ilii urbem.
Quos cum ſpoliaſſet, aggreſſus eſt Nelco ſatum,
Perimere eum conans: ſed hunc Antilochus, Diis forma ſimilis,
Protegens, longam direxit haſtam, atque ab eo aberravit,
Paululum declinante, carumque ejus ſodalem ſtravit
Æthopa Pyrrhaſiden. Ille igitur ira commotus ob interfectum,
Exſiliit in Antilochum, ut Leo magnanimus
In aprum, qui tamen & ipſe cominus ſcit pugnare
Cum viris & beſtiis. Nam rapidus ei eſt impetus.
Ita ille ſubito ingruit: Hic vero vaſto illum molari ferit
In caput: nec tamen cor ejus inde ſolutum eſt, quod valida
Ab ipſo galea triſtem avertiſſet cædem.
Horrendis igitur modis animus ejus efferbuit ob hunc Jactum; galeaque circumcirca crepuit: tum multo ſæviore
Furore in Antilochum irruit, ac fortis in eo ſpiritus æſtuabat.

Ideo

Καλλιφαλῆτ, τοῦ δ' οὔτι —
Nam Brodæi ἐνδοθι quæſitius apparet. Poſſit etiam ſcribi:

—— ὃ δ' ἰὼρῇ μὲν βάλε πίτρῳ
Μαρμαρίῳ τοῦ δ' οὔτι —

Vel πίτρῳ ἰθυντῇ, recta tendenti, quod apprime cohæreat. Sic denique congruentius:

—— ὃ δ' ἰὼρῇ μὲν βάλε πίτρῳ
Ἀλιμέδοντος τοῦ δ' οὔτι λύθη χιτών ——

Dauſq. Rhodomannus perbene, πίτρῳ Καλλιφαλῆτ, ut evidentiſſime conſtat ex ſequenti, οὔτιε' ἄρ' ἀυτοῦ ἐπάλαλκε φόνοιο κρατερὴ τρυφάλεια: Alia non ſunt unius aſſis. *Pauw.*

252. Ἀλγεινόεντ' ἐπάλαλκε] Ἀλγινόεντ' ἀπάλαλκε. *Rhod.*

Τοὔνεκα Νέστορος υἷα, καὶ αἰχμητὴν περ ἐόντα,
Τύψεν ὑπὲρ μαζοῖο· διήλασε δ' ὄμβριμον ἔγχος
Ες κραδίην, θνητοῖσιν ὅπῃ πέλει ὠκὺς ὄλεθρος.
Τοῦ δ' ὑποδηωθέντος, ἄχος Δαναοῖσιν ἐτύχθη
Πᾶσι, μάλιστα δὲ πατρὶ περὶ φρένας ἦλυθε πένθος
Νέστορι, παιδὸς ἑοῖο παρ' ὀφθαλμοῖσι δαμέντος.
Οὐ γὰρ δὴ μερόπεσσι κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
Ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἑοῦ πάλαι εἰσοράωντος.
Τοὔνεκα καὶ στερεῇσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμὸν,
Ἀχνυτο, παιδὸς ἑοῖο κακῇ περὶ κῆρι δαμέντος·
Κέκλετο δ' ἐσσυμένως Θρασυμήδεα, νόσφιν ἐόντα·
Ὄρσο μοι ὦ Θρασύμηδες ἀγακλεὲς, ὄφρα φονῆα
Σεῖο κασιγνήτοιο, καὶ υἱέος ἠμετέροιο,
Νεκρῷ ἐπὰς σεύωμεν ἀείκεος, ἠὲ καὶ αὐτοὶ
Ἀμφ' αὐτῷ στυγόεσσαν ἀναπλήσωμεν ὀϊζύν·
Εἰ δέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει δέος, οὐ σύγ' ἐμεῖο
Υἱὸς ἔφυς, οὐδ' ἐσσὶ Περικλυμένοιο γενέθλης,
Ὅς τε καὶ Ἡρακλῆι κατ' ἀντίον ἐλθέμεν ἔτλη·
Ἀλλ' ἄγε δὴ πονέωμεθ', ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀνάγκη
Πολλάκι μαρναμένοισι καὶ οὐτιδανοῖσιν ὀπάζει.
Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἀΐοντος ὑπὸ φρεσὶ σύγχυτο θυμὸς
Πένθεσι λευγαλέοισιν· ἄφαρ δέ οἱ ἦλυθεν ἄγχι
Φηρεὺς, ὃν ῥὰ καὶ αὐτὸν ἀποκταμένοιο ἄνακτος,
Εἷλεν ἄχος· κρατεροῖο δ' ἐναντία δηριάασθαι
Μέμνονος ὡρμήθησαν ἀν' αἱματόεντα κυδοιμόν·
Ὡς δ' ὅταν ἀγρευτῆρες ἀνὰ πτύχας ὑληέσσας
Οὔρεος εὐρυβάτοιο λιλαιόμενοι μέγα θήρης,
Ἢ συὸς, ἢ ἄρκτοιο κατ' ἀντίον αἴσσουσι,

Κει-

265. κακῇ περὶ κῆρι δαμέντος] Vide, quot verba insumat Quintus in hanc mortem: τοῦ δ' ὑποδηωθέντος, & παιδὸς ἑοῖο παρ' ὀφθαλμοῖσι δαμέντος præmittit: hic παιδὸς ἑοῖο δαμέντος repetit, eique

Ideo Neſtoris filium, licet bellator eſſet ſtrenuus,
Percuſſit ſupra mammam, & impegit rigidam haſtam
In cor, ubi repentinus mortalibus interitus eſt.
Hoc ita cæſo, mœror obortus eſt Danais
Univerſis, maxime autem patri animum luctus invaſit
Neſtori, filio ante oculos trucidato.
Nunquam enim acerbior hominibus dolor accidit,
Quam ſi nati, genitoris ſub aſpectu necantur.
Quare etiamſi animum ſolida ratione confirmatum haberet,
Mœrebat tamen, quod filius a Parca tam funeſta peremtus eſſet.
Et continuo invocabat Thraſymedem, qui ſeorſum tum agebat:
Appropera ad me Thraſymedes inclyte, ut percuſſorem
Germani tui & filii mei
Procul à triſti cadavere abigamus, aut etiam ipſi
Propter illum acerbam oppetamus mortem.
Quod ſi pectori tuo metus ineſt, neutiquam ex me
Natus es, nec de Periclymeni illius proſapia ortus,
Qui etiam cum Hercule pugnam inire non expavit.
Quare age connitamur: Nam ingens robur neceſſitas
Etiam nauci hominibus in conflictu ſæpe addit.
Sic ait; aſt illi, quamprimum audivit, animus imo pectore conturbatus fuit
Dolore acerbiſſimo; ocyusque ad eum accurrit
Phercus, queni & ipſum interfecti principis cauſa
Dolor corripuit, & cruentum cum forti
Memnone certamen inire properarunt;
Ut quando venatores in anfractibus ſylvoſis
Montis prolixi, magna prædæ cupiditate accenſi,
Aut aprum aut Urſum contra tendunt,

Eum-

que apponit κακῇ κεφαλῇ, Symmachi inſtar. *Pauw.*

269. ἀντὶ ἀμφ' ἀυτῷ] Sophiſtica vocularum conjunctio. *Pauw.*

288. κατ' ἀντίον ἀίσσουσι] κα-

Κειρέμεναι μεμαῶτες, ὅ δ' ἀμφοτέροις ἐπορούσας
Θρᾴσει μαιμώωντι, βίην ἐπαμύνεται ἀνδρῶν,
Ὡς τότε Μέμνων Φώνεε * μέγα· τοὶ δέ οἱ ἄγχι
Ἦλυθον· ἀλλά μιν οὔτι κτανέειν ἐδύναντο·
Μακρῇσι μελίῃσιν· ἀπέπλαχθεν γάρ οἱ αἰχμὴ
Τῆλε χροὸς· μάλα γάρ που ἀπέτραπεν Ἡριγένεια·
Δούρατα δ' οὐχ ἁλίως χαμάδις πέσεν, ἀλλ' ὁ μὲν ὦκα
Ἐμμέμαὼς, κάππεφνε Πολύμνιον υἱὰ Μέγητος
Φηρεὺς ὀμβριμόθυμος· ὅ δ' ἔκτανε Λαομέδοντα
Νέστορος ὄμβριμος υἱὸς, ἀδελφειῆο χολωθείς,
Ὃν Μέμνων ἐδάϊξε κατὰ μόθον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι λύεν παῤ χάλκεα τεύχη.
Οὔτε βίην ἀλέγων Θρασυμήδεος, οὔτε μὲν ἐσθλοῦ
Φηρέος, οὕνεκα πολλὸν ὑπείροχος· ὅς δ' ἅτε θῶϊ

Αμφ'

ταυτίον una voce. *Rhod.*

284. ὅδ' ἀμφοτέροις ἐπορούσας] Coactum hoc, ubi Virorum numerus non præcesserat: Melius esset, ἀμφοτέρωσ' ἐπορούσας, in utramque partem, & dextram & sinistram, assiliens. An tamen ipse Quintus scripsit forte, ὅδ' αἰσσοτέρως ἐπορούσας? *Pauw.*

285. Θρᾴσει μαιμώωντι] Θάρσει. *Rhod.*

286. Ὡς τότε Μέμνων Φώνεε * μέγα] Corrige sic; Ὡς τότε καὶ Μέμνων Φρόνεε μέγα. *Rhod.* Scribo φώνεε κάμμεγα. Cætera cum sententia constant. Nam consectarium illud ex ejus inclamatione, τοὶ δέ οἱ ἄγχι Ἦλυθον irritati videlicet. Virgilius Lib. 12. — *disjecta per agmina Magna voce vocat Æneas.* Voce namque valentiore in pugnam inardescit miles: segnis torpet. Nec nulla est Brodæi correctio, Ὡς τότε καὶ Μέμνων Φρένὶ μέγα: quod interpretor, φρονηματίας ἦν. Prætulerim tamen, Ὡς τότε δὴ Μέμνων Φοιτᾷ μέγα: eædem anhelabat, ferinum in morem, ursi instar aut apri, ut habet Poëta. Quam vocem & S. Basilio Seleuzensi alibi reddimus, & Tryphiodorus usurpavit:

Καρχαρίοισι λύκοισιν ἐοικότες, εἴτ' ὀπὸ νύκτα
Χειμερίην φοιτῶσιν ἀτημαντοῖς ἐπὶ μηλοις.

Dausq. Mihi placet hactenus, Ὡς τότε δὴ Μέμνων Φρονέει μέγα: Nam nihil in sequentibus est, quod φρονέει μέγα, quod cæteroquin Dausquejo indicante præferrem, statuminare possit. *Pauw.*

287. ἀλλά μιν οὔτι κτανέειν ἐδύναντο] κατακτείνειν. *Rhod* Supplementum legitor: δύω περ. Vel,

Eumque interficere conantur, fera autem ambobus
ſeſe opponit
Irritata animi fiducia, robarque virorum propulſat;
Ita quoque Memnon tunc altos gerebat ſpiritus, &
quamvis cominus hoſtes
Inſtarent, perimere tamen eum non potuerunt
Prælongis haſtis: deflexerunt enim cuſpides procul
A corpore ejus: ſiquidem enixe alio ipſas avertit Aurora:
Haſtæ tamen non irrito jactu humi cadunt; ſed ſtatim ubi
Vires intendit, Polymnium Megetis prolem necavit,
Magnanimus Phereus: Laomedontem vero letho affecit
Strenuus Neſtoris filius, iratum gerens animum pro-
pter fratrem:
Quem in pugna Memnon obtruncarat: Jamque ab ipſo
Inſeſſis manibus ænea laxabat arma,
Nihil penſi habens quid vel Thraſymedes poſſet vel
bonus
Phereus: Nam longe præſtabat: Illi igitur, ut duo thoës,
Qui

Vel, *οὔτι δύναιτο κτανεῖν, πλείονες περ. Dausq.* Non male Rhodomannus *κάτακτάνειν ἰδύναντο*: Cur tamen ſic aſpernatus eſt *κατακτανέειν ἰδύναντο*? *Pauw.*

288. *ἀπέπλαγχθεν γάρ οἱ αἰχμὴ*] *αἰχμαὶ. Rhod.* Scribe *ἀπεπλάγχθη.* Vel quod præſtabilius, *ἀπέπλαγχθεν γάρ οἱ αἰχμαὶ*: Sequitur enim *ἀμέσως, Δούρατα. Dausq.*

291. *κάπτιθεν Πολύμνιον*] *κατέπιφεν. Rhod.* Recte: Græcum tamen eſt *κάπτιφεν*, ut *κάπτεσκε*, & alia id genus. Moneo rudiores. *Pauw.*

293. *ἀδελφειοῖο χολωθείς. Οἱ Μέμνων ἰδάιξε κατὰ μόθον*] Hoc ſcilicet monendum erat hic: Sed ut ſequentia commode attexeret, ita Tautologus evaſit bonus. Sic tamen *λάϊν* cum ſociis minus etiam aptum eſt: Nam prout verba ordinantur, magis ad Thraſymedem, quam Memnonem reſpicerent: Attende modo. *Pauw.*

Ibid. *Νέστορος ὄμβριμος υἱός*] *ὄμβριμος* poſt *ὀμβριμόθυμος* Verſu præced. *Pauw.*

294. *ἀμφὶ οἱ ἄρ' ἀυτῷ, Χερσὶν* &c.] Thraſymedem igitur & Phereum non adoriebatur Memnon, ſed illi ambo adoriebantur eum, dum in ſpoliando Antilochi cadavere occupatus erat: Et ſic *ἐπορούσας* in comparatione præcedenti Verſ. 284. caute intelligendum eſt. Quin & *ἀμφοτέρωθ' ἐπορούσας* ſic ſeſe commendat ſane: Quanquam ſequentia de lupis cervariis ita comparata ſunt, ut & *ἐπορούσας* & *ἀμφοτέρωθ' ἐπορούσας* plane reſpuant:

Ἀμφ' ἔλαφον βεβαῶτε, μέγαν φοβέοντο λέοντα,
Οὔτι πρόσω μεμαῶτ' ἔτι ἐλθέμεν· αἰνὰ δὲ Νέστωρ,
Ἐγγύθεν εἰσορόων, ὀλοφύρετο· κέκλετο δ' ἄλλους
Σφοὺς ἑτάρους δηΐοισιν ἐπελθέμεν· ἄν δὲ καὶ αὐτὸς
Ὥρμαινεν πονέεσθαι ἀφ' ἅρματος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Παιδὸς ἀποφθιμένοιο ποθὴ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε,
Πὰρ δύναμιν· μέλλεν δὲ φίλῳ παιδὶ καὶ αὐτὸς
Κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις ἐναλίγκιον, εἰ μὴ ἄρ' αὐτὸν
Μέμνων ὀμβριμόθυμος ἐπεσσύμενον προσέειπεν,
Αἰδεσθεὶς ἀνὰ θυμὸν ὁμήλικα πατρὸς ἑοῖο·
Ὦ γέρον, οὔ μοι ἔοικε κατ' ἀντία σεῖο μάχεσθαι,
Πρεσβυτέροιο γεγῶτος, ἐπεὶ γέ μεν οἶδα νοῆσαι·
Ἦ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην σε νέον, καὶ ἀρήϊον ἄνδρα
Ἀνλιάδαν δηΐοισι· θρασὺς δέ μοι ἔλπετο θυμὸς,
Χειρὸς ἐμῆς, καὶ δουρὸς ἐπάξιον ἔμμεναι ἔργον·
Ἀλλ' ἀναχάζεο τῆλε μόγου, στυγεροῦ τε Φόνοιο·
Χάζεο, μή σε βάλοιμι καὶ οὐκ ἐθέλων περ ἀνάγκῃ,
Μηδὲ τεῷ περὶ παιδὶ πέσῃς, μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
Μαρνάμενος, μή σε καὶ ἄφρονα μυθήσονται

Ἀχέ-

Ad ſingula animum adverte, quæſo. *Ραμω.*

298. *μέγαν φοβέοντο λέοντα*] Ita recte edidit Rhodomannus: Aldus & Baſileenſes male *φοβέοντας*. *Ραμω.*

301. *δηΐοισιν ἐπελθέμεν*] Minus aptum eſt *δηΐοισιν γενικῶς*, ubi de uno Memnone hic ſermo *εἰδικῶς*: Vide & ſequentia. *Ραμω.*

303. *ποθὴ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε*] Sono perquam ingratum eſt *ποθὴ ποτί*: An non legendum ſaltem *ποθὴ πρὸτὶ μῶλον*, vel *ποθὴ πρὸς μῶλον*? *Ραμω.*

304. *μέλλεν δὲ φίλῳ παιδὶ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι* &c.] *φίλῳ περὶ παιδί*. *Rhod.* Non placet *περὶ παιδί*: Nam quid eo admiſſo, erit *κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις*, ubi & ipſe filius erat occiſus? *ſupra filium jacere una cum mortuis*: Hoc ſane non quadrat, aut apte dicitur, inprimis ubi & *ἐναλίγκιον* accedit. Locus eſt paulo intricatior: An ſcribendum, *μέλλεν δὲ φίλῳ μᾶλα παιδὶ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις ἐναλίγκιον*, id eſt, verbis in ordinem redactis, *μέλλεν δὲ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι ἐναλίγκιον παιδὶ μᾶλα φίλῳ ὁμῶς κταμένοις*? Hoc aptius certe, quam ſi *περὶ* im-

Qui cervum obeunt, immanem reformidabant leonem,
Memnonem,
Non ausi ulterius progredi: Miseros autem Nestor
E propinquo intuitus, ploratus ciebat, hortabaturque alios
Suos familiares, ut invaderent hostem. Quin & ipse
E curru pugnare festinabat. Namque ipsum
Extincti filii amor in prælium trahebat
Præter vires. Et evenisset, ut prope dilectum filium & ipse
Occubuisset in confusa mortuorum strage eodem modo: nisi Memnon
Illum magnanimus irruentem compellasset,
Reverentiam ex animo præstans patris sui æquali:
Non est honestum mihi, senior, ut tecum manus conseram,
Qui natu grandior es; Nam & ego res ad rationem exigere novi.
Putaram ego equidem te maturæ ætatis, & aptum bello virum
Occurrere hostibus; promptusque mihi animus sperabat,
Certamen hoc tecum dextera & hasta mea dignum fore.
Verum excede procul acie, strageque horrifica:
Facesse (inquam) Ne te feriam invitus & necessitate adactus,
Neu cadas juxta filium tuum, dum longe præstantiori viro
Pugnam offers: & ne te mente captum dicant
Viri:

immittas, sed tamen minus etiam conveniens, quia filius occisus, ut antea dicebam, illud ὑπὸ κταμένοις odit. Convenientius fit scribere, μᾶλλον δὲ φίλῳ μάλα παιδὶ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι ὑπὸ κτάμενος ἰσαλίγκιον. Nam sic verba satis amica sunt & bona: ἰσαλίγκιον per modum adverbii hic dicitur pro ἰσαλίγκιος, quod minus aptum fuisset propter κτάμενος præcedens. Κεῖσθαι ἰσαλίγκιον φίλῳ παιδὶ, ut supra habuimus, Ὀφθαλμοὶ μάρμαιρον ἀλίγκιοι ἀκτίνεσσιν. *Rauw.*

305. εἰ μὴ ἄρ' αὐτοῦ] Illud ἄρ' αὐτοῦ in fine Versus hic sequitur eodem modo post καὶ αὐτὸς, ut paulo ante Versu abhinc tertio: Quid ais? Idne venultum? *Rauw.*

316. μή σε καὶ ἄφρονα μυθήσονται] μή πω σε καὶ ἄφρονα μυθήσωνται. *Rhod.*

321.

Ὡς ἴσαν πολλοίτε, καὶ ἤμβριμοι, ἀμφὶ δ' ἀγυιὰ
Στείνετ' ἐπεσσυμένων· ὑπὸ δ' ἔγρετο ποσσὶ κονίη·
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Ἐσσυμένους· εἶδαρ δὲ περὶ χροΐ χαλκὸν ἔσαντο,
Κάρτεϊ Πηλείδαο πεποιθότες· ὡς δ' ἐνὶ μέσσοις
Ἤιε, Τιτάνεσσι πολυσθενέεσσιν ἐοικώς,
Κυδιόων ἵπποισι, καὶ ὄχεσφι· τοῦ δ' ἄρα τεύχη
Πάντη μαρμαίρεσκον, ἀλίγκιον ἀστεροπῇσιν·
Οἷος δ' ἐκ περάτων γαιήοχου ὠκεανοῖο
Ἔρχεται ἠέλιος Φαεσίμβροτος, οὐρανὸν εἴσω,
Παμφαίνων, τρέφερὴ δὲ γελᾷ περὶ γαῖα, καὶ αἰθήρ,
Τοῖος ἐν Ἀργείοισι τότ' ἔσσυτο Πηλέος υἱὸς·
Ὡς δὲ καὶ ἐν Τρώεσσιν ἀρήϊος ἤιε Μέμνων,
Ἀρεϊ μαιμώοντι πανείκελος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Προφρονέως ἐφέποντο, παρεσσύμενοι βασιλῆϊ.
Αἶψα δ' ἀμφοτέρων δολιχαὶ πονέοντο φάλαγγες
Τρώων, καὶ Δαναῶν, μετὰ δ' ἕπρεπον Αἰθιοπῆες.
Σὺν δ' ἕπεσον καναχηδὸν ὁμῶς, ἅτε κύματα πόντου,
Πάντοθεν ἀγρομένων ἀνέμων, ὑπὸ χείματος ὥρῃ·

Αλ-

naica regione lex est ter anno debellandi eas, primo ova obterendo, deinde fetum, postremo adultas, desertoris pœna in eum, qui cessaverit. Et in Lemno insula certa mensura præfinita est, quam singuli enecatarum ad magistratum referant. Nec ita multo post: *Necare & in Syria militari imperio coguntur.* Nec ferro tantum, sed fumo, velut in apum examina grassantur Acridophagi apud Solinum Cap. 31. Agatarchidem & Strabonem Lib. 16. quo ictæ & occæcatæ labuntur. Eæ vero si neque ferro, neque igni, seu fumo ictæ fuerint, quandoque agminatim mortuæ computrescunt, & putrem exhalantes auram cælum inficiunt, pestemque mortalibus proseminant. Attente igitur, & consulte demum illud attexuit Calaber: Ἀπληκτοι μεμόρπεσσιν ἀτιτάλλα λοιμὸν ἄγουσαι. Testis locuples D. Augustinus Lib. 3. de Civit. Dei Cap. 31. *Locustarum etiam in Africa multitudinem prodigii similem fuisse, cum jam &c.* Seu igitur legas λοιμόν pestem, seu λιμόν famem, verax est Poëta. *Dausq.* Cum Rhodomanno lego Ἀπλητοι, id est, ut ipse

ex-

Tantus illorum numerus erat atque impetus; adeo quidem, ut viæ passim
Processu illorum ingemiscerent: Pulvisque a pedibus excitabatur.
Argivi autem procul stupescunt, dum vident tanto impetu
Illos rapi: statimque corpus ære obarmant,
Fortitudine Pelidæ confisi: Qui per medios
Ibat, prævalidos Titanes æquiparans,
Equis & curru insignis; ejusque arma
Longe lateque ad instar fulgurum rutilabant.
Qualis ex Oceani terram ambientis finibus
Evehitur sol mortalium illustrator in cœlum,
Ita ut conspiciatur ubique, almaque circum tellus ridet, & æther:
Talis inter Argivos tunc ferebatur natus Pelei.
Pari modo inter Trojanos etiam Martius incedit Memnon,
Omnia ruenti in prælium Marti similis: & militum agmina
Regem circumfusa magno studio regem sequuntur.
Mox igitur extentæ, Phalanges utrinque certamen ineunt,
Troum (videlicet) & Danaum, interque alios eminent Æthiopes.
Et cum strepitu, inter se concurrunt, veluti ponti fluctus,
Cum undique venti, tempore hyemis, coëunt,

Al-

explicat, *innumeris agminibus*: Tum λοιμὸν muto in λιμὸν, quod in Versione Latina etiam extat. Qui Dausquejum & Dausquejana prodigia sequi vult, per me licet, potest. *Pauw.*

204. Τιτάνεσσι πολυσθενέεσσιν ἐοικὼς] Τιτήνεσσι *Rhod.* Hic Gigantibus, non Gigantum uni, comparandus erat Heros, ut digne cum Memnone congrederetur: Nugæ, nugæ. *Pauw.*

205. Κυδιόων ἵπποισι, καὶ ὄχεσφι] ἵππους καὶ ὄχεσφιν. *Rhod.* Non displicet, quanquam sic Versus est minus jucundus. Potes etiam, Κυδιόων ἵπποισι κ' ὄχεσφιν. *Pauw.*

207. Οἷος δ' ἐν πεδίῳ &c.] Sed Titanibus jam assimilaverat filium Thetidis. *Pauw.*

210. ἀσπίδος ἣν Μίμνων Ἀρεῖ] ἀσπίδος Ἄρεϊ: rancida geminatio. *Pauw.*

214. Αἶψα δ' ἀμφοτέρων] Αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων *Rhod.*

217. Πάντοθεν ἀγρομένων ἀνέμων] Venti non congregantur,

Ἀλλήλους δ' ἐδάϊζον, ἐϋξέστῃς μελίῃσιν
Βάλλοντες, μετὰ δέ σφι γόος, καναχή τε δεδήει·
Ὡς δ' ὅτ' ἐρίγδουποι πόλεμοι μεγάλα στενάχωσιν,
Εἰς ἄλα χεύμενοι, ὅτε λαβρότατος πέλει ὄμβρος
Ἐκ Διὸς, ἔν τ' ἀλίαστον ἐπὶ νέφεα τυπέωσι
Γηθόμεν' ἀλλήλοισι, πάρος δ' ἐξέσσυτ' ἀϋτμὴ,
Ὡς τῶν μαρναμένων, μέγ' ὑπαὶ ποσὶ γαῖα πελώρη
Ἐβραχε, θεσπεσίου δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτμὴ
Σμερδαλέη· δεινὸν γὰρ ἀΰτεον ἀμφοτέρωθεν.
Ἐνθ' ἔλε Πηλείδης Θάλιον, καὶ ἀμύμονα Μέντην,
Λμφω ἀριγνώτω· βάλε δ' ἄλλων πολλὰ κάρηνα·
Εὔτε γαίης μελάθροισιν ὑποχθονίοις ἐπορούσῃ
Λάβρος, ἄφαρ δέ τε πάντα καὶ ἀ χθονὸς ἀμφιχέηλαι
Ἐκ θεμέθλων· μάλα γὰρ περιτρομέει βαρὺ γαῖα·
Ὡς οἵγ' ἐν κονίῃσι κατήριπτον ὠκέϊ πότμῳ,
Αἰχμῇ Πηλείωνος· ὁ γὰρ μέγα μαίνετο θυμῷ.
Ὡς δ' αὖτως ἑτέρωθεν ἐΰς παῖς Ηριγενείης

Ar-

sed excitantur & concitantur: Scribe *Πάντοθεν ἐγρομένων ἀϋτμων. Pauw.*

222. *ἐπὶ νέφεα τυπέωσι*] *κτυπέωσι. Rhod.*

223. *Γηθόμεν' ἀλλήλοισι, πάρος δ' ἐξέσσυτ' ἀϋτμὴ*] *Θηγόμεν'. Rhod.* Mutuo concurſu læti. Qui repoſuit *Θιγόμενοι* nimium ſecurus fuit quantitatis: Qui *Θηγόμεν'*, dicat, ecqui fluvii ab invicem acuantur, quiſve ita locutus? Gellius Libr. 12. Cap. 1. dixit *lætam arborem*, idque rebus ab anima liberis paſſim tribuitur. *Dausq.* Putidiſſimo errore Dausquejus fluviis tribuit, quod de nubibus dixit Quintus. De tonitru hic agitur, & nubium colliſione, dum tonat: Non ineptum igitur eſt Rhodomanni *Θηγόμεν'*, ſed minus ſignatum. An ſcribendum *Πληγόμεν' ἀλλήλοισι*, vel *Θεινόμεν' ἀλλήλοισι*? Utrumque diſertius ſane: Fors tamen præſtat tertium, quod nunc etiam mihi in mentem venit, *Γηγύμεν' ἀλλήλοισι*: Vide & judica. Illud *ἀϋτμὴ* hic *flammam* notat: Heſychius: *Αὐτμὴ, πυὴ, φλόξ.* Fulgur intelligitur, quod *vapor igneus* Interpretis non ſatis aperte deſignat. Bonus Dausquejus hæc ad fluvios transferens, *ἀϋτμὴ* in *ἀϋτὴ* mutandum ſuſpicabatur: Nihil ineptius & ſtolidius excogitari poſſet: Ejus nugas adeat, qui volet: Hic locum non merentur. *Pauw.*

224.

Alterque alterum confodit, politis fraxinis
Impetens, interque eos gemitus & ſtrepitus fervet.
Ut quando ſonori amnes valde ſtrepitant,
Dum in mare ſe exonerant; cum denſiſſimus a Jove nimbus
Præcipitat, & graviſſimum nubes fragorem excitant,
Inter ſe colliſæ; prius autem vapor igneus erupit:
Ita illorum ſub pedibus dimicantium ingens terra valde
Reſonat; & per aëra divinum clamor ruit
Terribilis, immanem enim utrinque vociferatum edebant.
Ibi Pelides necavit Thalium & Mentam egrégium,
Ambos cum primis nobiles, & multa aliorum capita dejecit,
Non ſecus ac ſi ventus ædium baſeis ſubterraneas adoritur
Cum impetu; ut mox totæ ad terram proſligentur
Ex fundamentis: gravi ſiquidem tremore terra quaſſatur:
Ita hoſtes repentino corruebant fato in pulverem
Haſta Achillis confoſſi. Hic enim magno furore percitus erat.
Nec ſegnius alibi præſtans Auroræ natus

Ar-

224. γαῖα πιλώρη] Tumidum hic Epithetum: Dein ſonus ille terræ calcatæ ſatis tumide etiam cum tonitru confertur. *Pauw.*

225. ἔστιν' ἀϋτμὴ] ἀϋτὴ pro ἀϋτμὴ. *Rhod.* Pro ἀϋτμὴ hic recte Rhodomannus ἀϋτὴ: Sed cur ἀΰτου ſic ſubjunxit Quintus, & totum Hemiſtichium de clamore attexuit ſatis ocioſe? *Pauw.*

229. Ενθ' γαίης μιλάθροισιν ὑποχθονίοις &c.] Locus corruptus. Rhodomannus perperam & inepte, Ενθ' ἄνεμος βάθρουσιν ὑποχθονίοις &c. Nam id ventus facere non poteſt, qui ea tantum adoritur, quæ in terræ ſuperficie extant: Nihil certius. Dicam, quod melius eſt longe: Scribendum ſuſpicor, Ενθ' ἀὴρ μιλάθροισιν ὑποχθόνιος ἱπορύσσῃ Λάβρος, ἄφαρ &c. Sic ſingula ſibi conſtant: Terræ motus ab aëre & ſpiritu ſubterraneo, ut multi putant: Hunc ἄέρα ὑποχθόνιον hic ipſo nomine habes, eique terræ concuſſionem ædiumque ruinam adſcribit ſua opinione Quintus. Cum ſcriptum eſſet primo Ενθε ἀὴρ pro Ενθ' ἀὴρ, ſciolus, qui ſyllabarum menſuram non tenebat, γ' tibicinem appinxit: Inde error paulo gravior. *Pauw.*

231. μάλα γὰρ πνοιῇσι] μάλα γὰρ ῥὰ πνοιῇσιν *Rhod.*

Αργείους ἐδάϊζε, κακὴ ἔναλίγκιος ἄϊσῃ,
Ητε φέρει λαοῖσι κακὸν, καὶ ἀεικέα λοιγόν·
Πρῶτον δ' εἶλε Φέρωνα διὰ στέρνοιο τυχήσας
Δούρατι λευγαλέῳ· ἐπὶ δ' ἔκτανε δῖον Ερευθον,
Αμφω ἐελδομένω πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην·
Οι Θρύον ἀμφενέμοντο παρ' Αλφειοῖο ῥεέθροις,
Καὶ ῥ' ὑπὸ Νέστορι βῆσαν ἐς Ιλίου ἱερὸν ἄστυ·
Τούς δ' ὁπότ' ἐξενάριξεν, ἐπῴχετο Νηλέος υἱὸν,
Κτεῖναί μιν μεμαώς· τοῦ δ' Αντίλοχος θεοειδὴς
Πρόσθεν ἐλθὼν, ἴθυνε μακρὸν δόρυ, καὶ οἱ ἄμαρτε,
Τυτθὸν ἀλευάμενοιο· φίλον δὲ οἱ εἶλεν ἑταῖρον,
Αἴθοπα Πυῤῥασίδην· ὁ δὲ χωσάμενος κταμένοιο,
Αντιλόχῳ ἐπιᾶλτο, λέων ὡς ὀμβριμόθυμος
Καπρείῳ, ὅ ῥα καὶ αὐτὸς ἐναντίον οἴδε μάχεσθαι
Ανδράσι, καὶ θήρεσσι, πέλει δὲ οἱ ἄσπετος ὁρμὴ·
Ως ὁ θοῶς ἐπόρουσεν· ὅ δ' εὐρέϊ μὲν βάλε πέτρῳ
* τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Αλγεινόεντ' ἐπάλαλκε φόνον κραταιρὴ τευφάλεια·
Σμερδαλέον δέ οἱ ἧτορ ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνθη,
Βλημένου· ἀμφὶ δέ οἱ χόρυς ἴαχε· καί ῥ' ἔτι μάλλον
Μαίνετ' ἐπ' Αντιλόχῳ· κραταιὴ δέ οἱ ἔζεεν ἀλκή·
Τοῦ-

244. Πρόσθεν ἐλθὼν] Προσθ' ἐλθὼν. *Rhod.*

Ibid. καὶ οἱ ἄμαρτε] Ita non loquuntur Græci: Scribe, καὶ οὐ ἅμαρτε. *Pauw.*

248. ὃ ῥα καὶ αὐτὸς] ὅς ῥα καὶ αὐτὸς. *Rhod.*

250. μὲν βάλε πέτρῳ] μὲν βάλε. *Rhod.*

251. * τοῦ δ' οὔτι λύθη &c.] Deest initio Κακκεφαλὴν. *Rhod.* Emendabam auxilio Brodæi:

Τοῦ δ' οὔτως λύθη κέαρ ἴνδοθεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ.

Non caput; quia galea texit, & ictum a confauciatione prohibuit: cor intereadum ictus violentia convulsum est. Aut retenta negatione:

Τοῦ δε μὲν οὔτι λύθη κέαρ ἔνδοθεν, —

Neque tanto jactu faxi cor solutum est, galea defendente vim a vitalibus. Rhodomannus feliciter locum hunc tetigit, rescripto

— μὲν βάλε πέτρῳ

Κακ-

Argivos trucidat, Parcæ funeſtæ non diſſimilis,
Quæ calamitoſum fœdumque exitium populis affert.
Primum autem interfecit Pheronem, transverberans pectus
Lethali haſta: cumque eo occidit eximium Ereuthum:
Ambos belli amantes & truculenti conflictus:
Qui Thryon incolebant, prope Alphei amnem,
Et ſub Neſtore venerant ad ſanctam Ilii urbem.
Quos cum ſpoliaſſet, aggreſſus eſt Nelco ſatum,
Perimere eum conans: ſed hunc Antilochus, Diis forma ſimilis,
Protegens, longam direxit haſtam, atque ab eo aberravit,
Paululum declinante, carumque ejus ſodalem ſtravit
Æthopa Pyrrhaſiden. Ille igitur ira commotus ob interfectum,
Exſiliit in Antilochum, ut Leo magnanimus
In aprum, qui tamen & ipſe cominus ſcit pugnare
Cum viris & beſtiis. Nam rapidus ei eſt impetus.
Ita ille ſubito ingruit: Hic vero vaſto illum molari ferit
In caput: nec tamen cor ejus inde ſolutum eſt, quod valida
Ab ipſo galea triſtem avertiſſet cædem.
Horrendis igitur modis animus ejus efferbuit ob hunc
Jactum; galeaque circumcirca crepuit: tum multo ſæviore.
Furore in Antilochum irruit, ac fortis in eo ſpiritus æſtuabat.

Ideo

Καπνιφαλὴν, τοῦ δ' οὔτι —
Nam Brodæi ἴνδοθεν quæſitius apparet. Poſſit etiam ſcribi:

——— ὃ δ' ἰὼρῇ μὶν βάλε πέτρῳ
Μαρμαρίῳ· τοῦ δ' οὔτι —

Vel πέτρῳ ἰθυντῇ, recta tendenti, quod apprime cohæreat. Sic denique congruentius:

——— ὃ δ' ἰὼρῇ μὶν βάλε πέτρῳ
Ἀλιμάτῳ· τοῦ δ' οὔτι λύθη κεφὰρ ———

Dausq. Rhodomannus perbene, πέτρῳ Καπνιφαλὴν, ut evidentiſſime conſtat ex ſequenti, οὕνεκ' ἄρ' ἀυτοῦ ἐπάλαλκε φέριστον κρατερὴ τρυφάλεια: Alia non ſunt unius aſſis. *Pauw.*

252. Ἀλγεινόεις' ἐπάλαλκε] Ἀλγινόεις' ἀπάλαλκε. *Rhod.*

Τοὔνεκα Νέστορος υἷα, καὶ αἰχμητὴν περ ἐόντα,
Τύψεν ὑπὲρ μαζοῖο· διήλασε δ' ὄμβριμον ἔγχος
Ες κραδίην, θυητοῖσιν ὅπῃ πέλει ὠκὺς ὄλεθρος.
Τοῦ δ' ὑποδηωθέντος, ἄχος Δαναοῖσιν ἐτύχθη
Πᾶσι, μάλιστα δὲ πατρὶ περὶ φρένας ἦλυθε πένθος
Νέστορι, παιδὸς ἑοῖο παρ' ὀφθαλμοῖσι δαμέντος.
Οὐ γὰρ δὴ μερόπεσσι κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
Ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἑοῦ πατρὸς εἰσοράωντος.
Τοὔνεκα καὶ στερεῇσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμὸν,
Ἀχνυτο, παιδὸς ἑοῖο κακῇ περὶ κῆρι δαμέντος·
Κέκλετο δ' ἐσσυμένως Θρασυμήδεα, νόσφιν ἐόντα·
Ὄρσο μοι ὦ Θρασύμηδες ἀγακλεὲς, ὄφρα φονῆα
Σεῖο κασιγνήτοιο, καὶ υἱέος ἡμετέροιο,
Νεκροῦ ἐκὰς σεύωμεν ἀείκεος, ἠὲ καὶ αὐτοὶ
Ἀμφ' αὐτῷ στυγόεσσαν ἀναπλήσωμεν ὀϊζύν·
Εἰ δέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει δέος, οὐ σύγ' ἐμεῖο
Υἱὸς ἔφυς, οὐδ' ἐσσὶ Περικλυμένοιο γενέθλης,
Ὅς τε καὶ Ἡρακλῆϊ κατ' ἀντίον ἐλθέμεν ἔτλη·
Ἀλλ' ἄγε δὴ πονεώμεθ', ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀνάγκη
Πολλάκι μαρναμένοισι καὶ οὐτιδανοῖσιν ὀπάζει.
Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἀΐοντος ὑπὸ φρεσὶ σύγχυτο θυμὸς
Πένθεσι λευγαλέοισιν· ἄφαρ δέ οἱ ἦλυθεν ἄγχι
Φηρεὺς, ὃν ῥὰ καὶ αὐτὸν ἀποκταμένοιο ἄνακτος,
Εἷλεν ἄχος· κρατεροῖο δ' ἐναντία δηριάασθαι
Μέμνονος ὡρμήθησαν ἀν' αἱματόεντα κυδοιμόν·
Ὡς δ' ὅταν ἀγρευτῆρες ἀνὰ πτύχας ὑληέσσας
Οὔρεος εὐρυβάτοιο λιλαιόμενοι μέγα θήρης,
Ἢ συὸς, ἢ ἄρκτοιο κατ' ἀντίον αἴσσουσι,

Κει-

265. κακῇ περὶ κῆρι δαμέντος] Vide, quot verba inlumat Quintus in hanc mortem: τοῦνεκ' ὑποδηωθέντος, & παιδὸς ἑοῖο παρ' ὀφθαλμοῖσι δαμέντος præmittit: hic παιδὸς ἑοῖο δαμέντος repetit, eique

Ideo Neſtoris filium, licet bellator eſſet ſtrenuus,
Percuſſit ſupra mammam, & impegit rigidam haſtam
In cor, ubi repentinus mortalibus interitus eſt.
Hoc ita cæſo, mœror obortus eſt Danais
Univerſis, maxime autem patri animum luctus invaſit
Neſtori, filio ante oculos trucidato.
Nunquam enim acerbior hominibus dolor accidit,
Quam ſi nati, genitoris ſub aſpectu necantur.
Quare etiamſi animum ſolida ratione confirmatum haberet,
Mœrebat tamen, quod filius a Parca tam funeſta peremtus eſſet.
Et continuo invocabat Thraſymedem, qui ſeorſum tum agebat:
Appropera ad me Thraſymedes inclyte, ut percuſſorem
Germani tui & filii mei
Procul à triſti cadavere abigamus, aut etiam ipſi
Propter illum acerbam oppetamus mortem.
Quod ſi pectori tuo metus ineſt, neutiquam ex me
Natus es, nec de Periclymeni illius proſapia ortus,
Qui etiam cum Hercule pugnam inire non expavit.
Quare age connitamur: Nam ingens robur neceſſitas
Etiam nauci hominibus in conflictu ſæpe addit.
Sic ait; aſt illi, quamprimum audivit, animus imo pectore conturbatus fuit
Dolore acerbiſſimo; ecyusque ad cum accurrit
Phereus, quem & ipſum interfecti principis cauſa
Dolor corripuit, & cruentum cum forti
Memnone certamen inire properarunt;
Ut quando venatores in anfractibus ſylvoſis
Montis prolixi, magna prædæ cupiditate accenſi,
Aut aprum aut Urſum contra tendunt,

Eum-

-que apponit κακῇ περὶ κῆρι, Syrmatis inſtar. *Pauw.*

269. ἀντὶ ἀμφ' ἀυτῷ] Sophiſtica vocalium conjunctio. *Pauw.*

283. κατ' ἀντίον ἀίσσουσι] κα-

Κειρέμεναι μεμαῶτες, ὃ δ' ἀμφοτέροις ἐπορούσας
Θρᾴσει μαιμώωντι, βίην ἐπαμύνεται ἀνδρῶν,
Ὡς τότε Μέμνων Φώνεε * μέγα· τοὶ δέ οἱ ἄγχι
Ἤλυθον· ἀλλά μιν οὔτι κταναίειν ἐδύναντο
Μαχρῇσι μελίῃσιν· ἀπέπλαχθεν γάρ οἱ αἰχμὴ
Τῆλε χροὸς· μάλα γάρ που ἀπέτραπεν Ἠριγένεια·
Δούρατα δ' οὐχ ἁλίως χαμάδις πέσεν, ἀλλ' ὁ μὲν ὦκα
Ἐμμεμαὼς, κάππεφνε Πολύμνιον υἷα Μέγητος
Φηρεὺς ὀμβριμόθυμος· ὃ δ' ἔκτανε Λαομέδοντα
Νέστορος ὄμβριμος υἱὸς, ἀδελφειῷο χολωθείς,
Ὃν Μέμνων ἐδάϊξε κατὰ μόθον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι λύεν παῖ χάλκεα τεύχη.
Οὔτε βίην ἀλέγων Θρασυμήδεος, οὔτε μὲν ἐσθλοῦ
Φηρέος, οὕνεκα πολλὸν ὑπείροχος· ὅιδ' ἅτε θῶϊ

Αμφ'

ταχίως una voce. *Rhod.*

284. ὃδ' ἀμφοτέροις ἐπορούσας] Coactum hoc, ubi Virorum numerus non præcesserat: Melius esset, ἀμφοτέρωσ' ἐπορούσας, in utramque partem, & dextram & sinistram, assiliens. An tamen ipse Quintus scripsit forte, ἄῤ' ἀμφοτέρως ἐπορούσας? *Pauw.*

285. Θρᾴσει μαιμώωντι] Θάρσει. *Rhod.*

286. Ὡς τότε Μέμνων Φώνεε * μέγα] Corrige sic; Ὡς τότε καὶ Μέμνων Φρόνεε μέγα. *Rhod.* Scribo Φώνεε κάμμεγα. Cætera cum sententia constant. Nam consectarium illud ex ejus inclamatione, τοὶ δέ οἱ ἄγχι Ἤλυθον: irritati videlicet. Virgilius Lib. 12. — *disjecta per agmina Magna voce vocat Æneas.* Voce namque valentiore in pugnam inardescit miles: segnis torpet. Nec nulla est Brodæi correctio, Ὡς τότε καὶ Μέμνων Φρόνεε μέγα: quod interpretor, φρονηματίας ἦν. Prætulerim tamen, Ὡς τότε δὴ Μέμνων Φοιτᾶε μέγα: cædem anhelabat, ferinum in morem, ursi instar aut apri, ut habet Poëta. Quam vocem & S. Basilio Seleuzensi alibi reddimus, & Tryphiodorus usurpavit:

Καρχαρίοισι λύκοισιν ἐοικότες, οἵτ' ὀκὲ τόκτα
Χειμερίην φοιτῶσιτες ἀσημαντοῖς ἐπὶ μηλοις.

Dausq. Mihi placet hactenus, Ὡς τότε δὴ Μέμνων Φροιὰ μέγα: Nam nihil in sequentibus est, quod φοιὰ μέγα, quod cæteroquin Dausquejo indicante præferrem, statuminare possit. *Pauw.*

287. ἀλλά μιν οὔτι κταναίειν ἐδύναντο] καταχτείνειν. *Rhod* Supplementum legitor: δύω στιχ.

Vel,

Eumque interficere conantur, fera autem ambobus
ſeſe opponit
Irritata animi fiducia, roburque virorum propulſat;
Ita quoque Memnon tunc altos gerebat ſpiritus, &
quamvis cominus hoſtes
Inſtarent, perimere tamen eum non potuerunt
Prælongis haſtis: deflexerunt enim cuſpides procul
A corpore ejus: ſiquidem enixe alio ipſas avertit Aurora:
Haſtæ tamen non irrito jactu humi cadunt; ſed ſtatim ubi
Vires intendit, Polymnium Megetis prolem necavit,
Magnanimus Phereus: Laomedontem vero letho affecit
Strenuus Neſtoris filius, iratum gerens animum pro-
pter fratrem:
Quem in pugna Memnon obtruncarat: Jamque ab ipſo
In defeſſis manibus ænea laxabat arma,
Nihil penſi habens quid vel Thraſymedes poſſet vel
bonus
Phereus: Nam longe præſtabat: Illi igitur, ut duo thoës,
Qui

Vel, *οὔτι δύναιτο κτανεῖν, πλέονες περ. Dausq.* Non male Rhodomannus *κατακτάνειν ἐδύναντο*: Cur tamen ſic aſpernatus eſt *κατακτανέειν ἐδύναντο*? *Pauw.*

288. *ἀπέπλαγχθεν γάρ οἱ αἰχμὴ*] *αἰχμαὶ. Rhod.* Scribe *ἀπεπλάγχθη.* Vel quod præſtabilius, *ἀπέπλαγχθεν γάρ οἱ αἰχμαὶ*: Sequitur enim *ἀμέσως, δούρατα. Dausq.*

291. *κάπτιθεν Πολύμνιον*] *κατέπιφεν. Rhod.* Recte: Græcum tamen eſt *κάπτιφεν*, ut *κάπτεσκε*, & alia id genus. Moneo rudiores. *Pauw.*

293. *ἀδελφειοῖο χολωθείς. Οὐ Μέμνων ἐδάϊξε κατὰ μόθον*] Hoc ſcilicet monendum erat hic: Sed ut ſequentia commode attexeret, ita Tautologus evaſit bonus. Sic tamen *λύειν* cum ſociis minus etiam aptum eſt: Nam prout verba ordinantur, magis ad Thraſymedem, quam Memnonem reſpicerent: Attende modo. *Pauw.*

Ibid. *Νέστορος ὄμβριμος υἱός*] *ὄμβριμος* poſt *ὀμβριμόθυμος* Verſu præced. *Pauw.*

294. *ἀμφὶ οἱ ἄρ' ἀυτῷ, Χερσὶν* &c.] Thraſymedem igitur & Phereum non adoriebatur Memnon, ſed illi ambo adoriebantur eum, dum in ſpoliando Antilochi cadavere occupatus erat: Et ſic *ἐκορύσσας* in comparatione præcedenti Verſ. 284. caute intelligendum eſt. Quin & *ἀμφοτέρω* ſic ſeſe commendat ſane: Quanquam ſequentia de lupis cervariis ita comparata ſunt, ut & *ἐκορύσσας* & *ἀμφοτέρω' ἐκορύσσας* plane reſpuant:

Qui cervum obeunt, immanem reformidabant leonem,
Memnonem,
Non ausi ulterius progredi: Miseros autem Nestor
E propinquo intuitus, ploratus ciebat, hortabaturque alios
Suos familiares, ut invaderent hostem. Quin & ipse
E curru pugnare festinabat. Namque ipsum
Extincti filii amor in prælium trahebat
Præter vires. Et evenisset, ut prope dilectum filium & ipse
Occubuisset in confusa mortuorum strage eodem modo: nisi Memnon
Illum magnanimus irruentem compellasset,
Reverentiam ex animo præstans patris sui æquali:
Non est honestum, mihi, senior, ut tecum manus conferam,
Qui natu grandior es; Nam & ego res ad rationem exigere novi.
Putaram ego equidem te maturæ ætatis, & aptum bello virum
Occurrere hostibus; promptusque mihi animus sperabat,
Certamen hoc tecum dextera & hasta mea dignum fore.
Verum excede procul acie, strageque horrifica:
Facèsse (inquam) Ne te feriam invitus & necessitate adactus,
Neu cadas juxta filium tuum, dum longe præstantiori viro
Puguam offers: & ne te mente captum dicant
Viri:

Immittas, sed tamen minus etiam conveniens, quia filius occisus, ut antea dicebam, illud ἡμῶς κταμένοις odit. Convenientius sit scribere, μᾶλλον δὲ φίλῳ μάλα παιδὶ καὶ αὐτὸς Κεῖσθαι ἡμῶς κτάμενος ἰσαλίγκιον. Nam sic verba satis amica sunt & bona: ἰσαλίγκιον per modum adverbii hîc dicitur pro ἰσαλίγκιος, quod minus aptum fuisset propter κτάμενος præcedens. Κεῖσθαι ἰσαλίγκιον φίλῳ παιδὶ, ut supra habuimus, Ὀφθαλμοὶ μάρμαιρον ἀλίγκιον ἀστέρι σσιν. *Rhod.*

305. εἰ μὴ ἄρ' αὐτὸν] Illud ἄρ' αὐτὸν in fine Versus hic sequitur eodem modo post καὶ αὐτὸς, ut paulo ante Versu abhinc tertio: Quid ais? Idne venustum? *Rhod.*

316. μή σε καὶ ἄφρονα μυθήσονται] μή πω σε καὶ ἄφρονα μυθήσωνται. *Rhod.*

321.

Ἀνέρες· οὐ γὰρ ἔοικεν ὑπερτέρῳ ἀντιάσθαι.
Ὡς φάτο· τόνδ' ἑτέρωθι γέρων ἠμείβετο μύθῳ·
Ὦ Μέμνων, τὰ μὲν ἄρ που ἐτώσια πάντ' ἀγορεύεις·
Οὐ μὲν γὰρ δηΐοισι πονεύμενον εἵνεκα παιδὸς
Ἀφραίνειν ἐρέει τις, ἀνηλέα παιδοφονῆα
Νεκροῦ ἐχὰς σεύοντα κατὰ μόθον. ὡς ὄφελόν μοι,
Ἀλκὴ ἔτ' ἔμπεδος ἦεν, ἵνα γνώης ἐμὸν ἔγχος·
Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ' εὔχεαι, οὕνεκα θυμὸς
Θαρσαλέος νέου ἀνδρὸς, ἐλαφρότερόν τε νόημα·
Τῷ ῥα καὶ ὑψηλὰ Φρονέων, ἀποφώλια βάζεις.
Εἰ δέ μοι ἡβώοντι κατ' ἀντίον εἰληλούθεις,
Οὐκ ἄν τι κεχάροντο φίλοι κρατερῷ περ ἐόντι·
Νῦν δ' ὡς τίς τε λέων ὑπὸ γήρως ἄχθομαι αἰνοῦ,
Ὅν τε κύων σταθμοῖο πολυῤῥήνοιο διήρηται
Θαρσαλέως· ὁ δ' ἄρ' οὔτι, λιλαιόμενός περ, ἀμύνει
Οἷ αὐτῷ· οὐ γάρ οἱ ἔτι ἐμπεδοί εἰσιν ὀδόντες,
Οὐδὲ βίη, κρατερὸν δὲ χρόνῳ ἀμαθύνεται ἦτορ·
Ὡς ἐμοὶ οὐκ ἔτι καρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρεν,
Οἷόν περ ταπάροιθεν· ὅμως δ' ἔτι Φέρτερός εἰμι
Πολλῶν ἀνθρώπων· παύροισι δὲ γῆρας ὑπείκει.
Ὡς εἰπὼν, ἀπὸ βιὸν ἐχάσσατο· λίπτε δ' ἄρ' υἷα
Κείμενον ἐν κονίῃσιν, ἐπεὶ νύ τοι οὐκ ἔτι πάμπαν
Γναμπτοῖσι μελέεσσι πέλε σθένος, ὡς τοπάροιθεν·
Γήραϊ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτῳ βεβάρητο.

321. ἀνηλέα παιδοφονῆα Νεκροῦ &c.] Ubi hæc adsunt, præcedens δηΐοισι πονεύμενον εἵνεκα παιδὸς tutius abfuisset. *Pauw.*

324. Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ' εὔχεαι] μέγ' εὔχεαι μάλα πάγχυ: Ita tolerabilior est vocularum cumulatio. Mallem, scripsisset Quintus, Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ ἐπεύχεαι. ἐπεύχεσθαι idem quod εὔχεσθαι, ut ipsi Tyrones sciunt. *Pauw.*

327. κατ' ἀντίον εἰληλούθεις] κατεναντίον. *Pauw.*

328. Οὐκ ἄν τι κεχάροντο] Οὐκ ἄν τοι. *Rhod.*

329. ὑπὸ γήρως ἄχθομαι αἰνοῦ] ὑπὸ γήραος. *Rhod.*

330. διήρηται] δίηται. *Rhod.* Scribe δίηται. Recte Brodæus ex

Viri: non enim decorum contra illum contendere, qui viribus ſuperior eſt.
Dixit; At huic ſenex e diverſo (hoc) ſermone reſpondit:
O Memnon, hæc ex parte omnino vana ſunt, quæ loqueris,
Non enim cum hoſtibus dimicantem pro filio,
Deſipere (me) dicet quiſquam, dum truculentum filii interfectorem
A cadavere in conflictu arceo. Utinam vero mihi
Adhuc virium integritas foret, ut experireris meam haſtam:
Nunc vero te ſupra modum effers: nam animus hominis
In florida ætate nimium ſibi fidit, & levior ei mens eſt.
Quod facit, ut & tu nimium tibi arrogans vaniloquentia utaris.
Quod ſi mihi pubertatis florem adepto ſolum te obviam dediſſes,
Certe non lætati eſſent tua cauſa amici, quamlibet fortis.
At nunc moleſto gravor ſenio: ut leo aliquis,
Quem moloſſus a caula agnis repleta fugat
Confidenter; qui licet cupiat, tamen non ſeſe
Vindicat: Non enim ſolidi dentes amplius,
Integræque ſunt vires: ſed validum cor temporis longinquitate marceſcit:
Sic & mihi nulla ſe ulterius vis in pectore exſerit,
Quomodo olim: & tamen adhuc præſtantior ſum
Multis hominibus, & paucis ſenectus (mea) cedit.
Sic fatus paululum retro gradum flexit, & filium reliquit
In pulvere ſtratum: cum ipſi non amplius integra
Virtus membris flexibilibus ineſſet, ut antea.
Ærumnoſæ enim ſenectutis onere oppreſſus erat.

Sic

ex Homeri Iliad. P.
—— ὅτε λὶς ἐϋγενέος,
Οἱ ῥα κύνες τε, καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται.
Item Iliad. H. —— ἰκὼν ἀέκοντα δίηται. Iliad. X. —— τρέσσε δὲ θρα-σὺν κύων ἰλάφοιο δίηται. Dausq.
332. οὐ γάρ οἱ ἔτι ἴμπεδοι ἦτορ ἐμπεδοί. Rhod.
337. λίπε οἱ ἄρ' ἥα] λεῖπε. Rhod.
338. ἐπεὶ νύ τοι οὐκ ἔτι πάμπαν πκρ

Ὡς δ' αὔτως ἀπόρουσεν εὐμμελίης Θρασυμήδης,
Φηρεύς τ' ὀμβριμόθυμος, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Δειδιότες· μάλα γάρ σφιν ἐπῴχετο λοίγιος ἀνὴρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλων ὀρέων ποταμὸς βαθυδίνης,
Καχλάζων φορέηται ἀπειρεσίῳ ὀγυμαγδῷ, 345
Ὁππότε συννεφὲς ὄμαρ ἔπ' ἀνθρώποισιν τανύσσῃ
Ζεὺς χλονέων μέγα χεῖμα, περικτυπέουσι δὲ πάντῃ
Βρουταὶ ὁμῶς στεροπῇσιν, ἄδην νεφέων συνιόντων
Θεσπεσίων, κοῖλαι δὲ περικλύζονται ἄρουραι,
Ὄμβρου ἐπεσσυμένοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ μακραὶ 350
Σμερδαλέον βοόωσι κατ' οὔρεα πάντα χαράδραι,
Ὡς Μέμνων σεύεσκεν ἐπ' ἠιόνας Ἑλλησπόντου
Ἀργείους· μετόπισθε δ' ἐπισπόμενος, κεράϊζε·
Πολλοὶ δ' ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι θυμὸν ἔλειπον
Αἰθιόπων ὑπὸ χερσὶ· λύθρῳ δ' ἐφορύνετο γαῖα 355
Ὀλλυμένων Δαναῶν· μέγα δ' ἐν φρεσὶ γήθεε Μέμνων
Αἰὲν ἐπεσσύμενος δηίων στίχας. ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
Στείνετο Τρῴϊον οὖδας· ὅ δ' οὐκ ἀπέληγε κυδοιμοῦ·
Ἔλπετο γὰρ Τρῳῆσσι φάος, Δαναοῖσι δὲ πῆμα
Ἔσσεσθ'· ἀλλά ἑ μοῖρα πολύστονος ὑπερόπευεν 360
Ἐγγύθεν ἱσταμένη, καὶ ἐπὶ κλόνον ὀτρύνουσα.
Ἀμφὶ δέ οἱ θεράποντες ἐϋσθενέες πονέοντο,
Ἀλκιονεὺς, Νύχιος, καὶ Ἀσιάδης ἐρίθυμος,
Αἰχμητής τε Μένεκλος, Ἀλέξιππός τε, Κλάδωντε,
Ἄλλοι τ' ἰωχμοῖο μεμαότες· οἳ ῥὰ καὶ αὐτοὶ 365
Καρτύναντ' ἀνὰ δῆριν, ἑῷ πίσυνοι βασιλῆι.

Καὶ

νῆες &c.] Hæc & inprimis ſequentia illa, Γήρᾳ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτῳ βιβάρητο, hic putide ocioſa ſunt. Nonne Neſtoris ſenectus erat certa, & in præcedentibus aperte deſcripta ipſis ejus verbis? *Pauw.*

342. ἠδ' ἄλλοι πάντες] ἰδ' ἄλλοι. *Rhod.*

344. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλων &c.] Eadem comparatio, ſed alia occaſione, hoc eodem Libro Verſ. 220. & ſeqq. præceſſit. *Pauw.*

352.

Sic quoque re infecta abiit haſta ſpectatus Thraſymedes,
Phereuſque magnanimus, & alii familiares amici omnes,
Metu perculſi. Acriter enim urgebat eos vir perniciosus,
Ac veluti ab altis montibus vorticoſus amnis
Defertur, ſtrepitu ingenti murmurans;
Cum nubilam mortalibus diem obtendit
Jupiter, magnam tempeſtatem glomerans, & reboans uſquequaque
Tonitrua fulguribus mixta; dum nubes a Deo concitatæ vehementer inter ſe
Concurrunt; & cavi paſſim inundant agri,
Imbre cum ſonitu ruente; & circumquaque longi
In cunctis montibus torrentes mugiunt horrendum:
Ita Memnon ad littora Helleſponti pellebat
Argivos, & a tergo imminens, ſtrages edebat.
Plurimi igitur in pulvere & cruore tunc animam exſpirant,
Sub manibus Æthiopum; & ſanguine tellus fœdatur
Græcorum pereuntium; totoque pectore exultat Memnon,
Incurſu hoſtium ordines ſubinde perrumpens: mortuorumque ſtrage
Trojanum ſolum arctatur: nec tamen ille a perſecutione turbulenta deſiſtit.
Sperabat enim ſe Trojanis lumen, Danaiſque exitium Fore: ſed Fatum lugubre falſa eum ſpe ludebat,
Juxta aſſiſtens, & ad pugnam inſtigans.
Atqui circa ipſum miniſtri robore præſtantes occupati erant,
Alcioneus, Nychiusque, & Aſiades animoſus,
Haſtipotensque Menœclus, Alexippusque, Cladonque;
Aliique pugnæ percupidi: qui & ipſi
Fortiter in conflictu ſe gerebant, ſuo imperatore freti.

Et

352. ἐπ' ἠόνας Ἑλλησπόντου] Ἀλκίνους, vel Ἀλκυονεὺς? Ἀλκυόνη ex Homero nota eſt omnibus. *Pauw.*

363. Ἀλκιονεὺς] An potius ἐπ' ἠόνας. *Rhod.*

Καὶ τότε δὴ ῥὰ Μένελον ἐπεσσύμενον Δαναῖσι
Πηλείδης κατέπεφνεν· ὃ δ' ἀσχαλόων ἑτάροιο
Μέμνων ὀμβριμόθυμος, ἐνίψατο πουλὺν ὅμιλον·
Ὡς δ' ὅτε τις χραιπνῇσιν ἐπιβρίσῃσ' ἐλάφοισι
Θηρητὴρ ἐν ὄρεσσι, λίνων ἔντοσθεν ἐρεμνῶν,
Ἱλῃδὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὕστατον δόλον ἄγρης
Αἰζηῶν ἰότητι, κύνες δ' ἐπικαγχαλόωσιν,
Πυκνὸν ὑλακτιόωντες, ὃ δ' ἐμμεμαὼς ὑπ' ἄκοντι
Κεμμάσιν ὠκυτάτῃσι Φόνον στονόεντα τίθησιν·
Ὡς τότε Μέμνων ἐδάϊζε πολὺν στρατὸν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Γήθεον Ἀργείοι δὲ περικλυτὸν ἄνδρ' ἐφέβοντο·
Ὡς δ' ὁπότ' ἐξεριπόντος ἀπ' οὔρεος ἠλιβάτοιο
Πέτρου ἀπειρεσίοιο, τὸν ὑψόθεν ἀκάματος Ζεὺς
Ὦσῃ ἀπὸ χρημνοῖο, βαλὼν στονόεντι κεραυνῷ,
Τοῦ δ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἄγκεα μακρὰ ῥαγέντος,
Βῆσσαι ἐπικτυπέουσι, περιτρομέουσι δ' ἀν' ὕλην,
Εἴ που μήλ' ὑπένερθε κυλινδομένοιο νέμονται,
Ἢ βόες, ἠέ τι ἄλλο, καὶ ἐξάλλονται ἰόντος
Ῥιπὴν ἀργαλέην, καὶ ἀμείλιχον· ὣς ἄρ' Ἀχαιοὶ
Μέμνονος ὄμβριμον ἔγχος ἐπεσσυμένοιο φέβοντο.
Καὶ τότε δὴ κρατεροῖο μόλε σχεδὸν Αἰακίδαο
Νέστωρ· ἀμφὶ δὲ παιδὶ, μέγ' ἀχνύμενος, φάτο μῦθον·
Ὦ Ἀχιλεῦ μέγα ἔρχος ἐϋσθενέων Ἀργείων,

Ὠλε-

370. ἐπιβρίσῃσ' ἐλάφοισι] Abrade σ posterius. *Dausq.*

371. λίνων ἔντοσθεν ἐρεμνῶν] *In nigris retibus.* Quid hoc? An ille retium color? Nugæ. Scribendum est λίνων ἔντοσθεν ἐρυμνῶν: validorum, quæ inclusas feras retinere possunt, nec divelli, ut elabantur. Voces illæ ab Amanuensibus sæpe perperam sunt commutatæ. *Pauw.*

372. Ἱλῃδὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὕστατον δόλον ἄγρης] Ἱλαδὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὑσάτιον *Rhod.*

374. ὑλακτιόωντες] Notes ista forma. *Pauw.*

376. Ὡς τότε Μέμνων ἐδάϊζε] Abjice τότε. *Rhod.*

378. Ὡς δ' ὁπότ' ἐξεριπόντος ἀπ' οὔρεος &c.] Eadem comparatio, sed in rem aliam, extat Libro I. V. 694. & seqq. ubi mi-

Et tunc Meneclum, Danais incumbentem,
Pelides neci dedit. Commotus igitur ob ſocium
Cordatus Memnon, numeroſam ſuſtulit turbam:
Non ſecus, ac ſi quis celeres in montibus cervas
Jam nigris retibus implicitas obruit,
Quas in extremum venationis dolum, gregatim coegit
Adminiſtrorum ſagacitas: Ibi canes exſultant, omniaque
Crebro latratu miſcent: Ipſe vero ſtrenue venabulo utens
Cervis pernicitate valentibus triſtem infert necem.
Sic Memnon magnam exercitus partem concidit; & commilitones
Gaudio exſiliunt. Argivi autem virum gloria inſignem fugitant.
Ut (fit) ſi ex arduo monte ſaxum
Ruit immenſum; quod deorſum Jupiter invictus
In præceps agit a rupe, horriſono fulmine divulſum:
Quo per denſa arboreta, & longa devexa ruinam factitante,
Valles fragorem reddunt, trepidantque in ſylva,
Sicubi infra rotatum illud paſcuntur, oves,
Aut juvencæ, aut aliud animans; & evitant imminentis
Violentum & ſævum impetum: non aliter Argivi
Acrem Memnonis irruentis haſtam formidabant.
Tunc vero prævalidum Æaciden adit
Neſtor, & propter filium mœrore conturbatus, hæc verba profatur:
O Achilles ingens propugnaculum fortium Argivorum, Cæ-

minus commode tamen plus imbri, quam fulmini tribuit Auctor. Vide Nos ibi. *Pauw.*

381. *Τοῦ δ' ἀνὰ δρυμὰ πυκινὰ*] *Τοῦ δ' ἄρ' ἀνὰ. Rhod.*

384. *ἤ τι ἄλλο*] Flacceſcit, præſertim iſto genere. *Pauw.*

Ibid. *καὶ ἐξάλλονται ἰόντες Ρι-πῆν*] *ἐξαλίονται. Rhod.* Brodæus, *ſaliendo & currendo evitant.* Hinc nata Rhodomanno correctio, non infauſta, etſi minime neceſſaria, *ἐξαλίονται. Dausq.* Ego lubens cum Rhodomanno ſcribo *ἐξαλίονται*: Nam *ἐξάλλονται ῥιπῇ*, niſi egregie me memoria fallat, Solæcum eſt, & *ἐξάλλονται ῥιπῆς* ſic ſcribere debuiſſet Quintus. Illud *ἰόντες* nimis exile eſt, ſi ad alia, quæ hic dicuntur, attendas. *Pauw.*

Ωλετό μοι φίλος υἱὸς, ἔχει δέ μοι ἔντεα Μέμνων
Τεθναῶτος· δείδω δὲ κυνῶν μὴ κῦρμα γένηται·
Αλλὰ θοῶς ἐπάμυνον, ἐπεὶ φίλος, ὅς τις ἑταίρου
Μέμνηται κταμένοιο, καὶ ἄχνυται οὐκ ἔτ' ἐόντος.
Ως φάτο· τοῦ δ' αἰόντος ὑπὸ φρένας ἔμπεσε πένθος·
Μέμνονα δ' ὡς ἐνόησεν ἀνὰ στονόεντα κυδοιμὸν,
Αργείους ἰληδὸν ὑπ' ἔγχεϊ δηϊόωντα,
Αὐτίκα κάλλιπε Τρῶας, ὅσους ὑπὸ χερσὶ δάϊξεν,
Αμφ' ἄλληισι φάλαγξι· καὶ ἰσχανόων πολέμοιο,
Ηλυθεν οἱ κατέναντί γε χωόμενος Αντιλόχοιο,
Ηδ' ἄλλων κταμένων· ὃ δ' ἄρ' εἵλετο χείρεσι πέτρην,
Τὴν ῥὰ βροτοὶ θέσαν οὖρον ἐϋσταχέος πεδίοιο·
Καὶ βάλεν ἀκαμάτοιο κατ' ἀσπίδα Πηλείωνος
Δῖος ἀνήρ· ὃ δ' ἄρ' οὔτι τρέσας περιμήκεα πέτρην,
Αὐτίκα οἱ σχεδὸν ἦλθε, μακρὸν δόρυ πρόσθε τιταίνων
Πεζὸς, ἐπεὶ ῥά οἱ ἵπποι ἔσαν μετόπισθε κυδοιμοῦ·
Καί οἱ δεξιὸν ὦμον ὑπὲρ σάκος στυφέλιξεν·
Οδὲ, καὶ οὐτάμενος, ἀταρβέϊ μαίνετο θυμῷ·

Τύψε

390. Ωλετό μοι φίλος υἱὸς, ἔχει δέ μοι &c.] Moleſte geminatur μοι: An forte legendum, Ωλετό μοι φίλος υἱὸς, ἔχει δέ τοι ἔντεα Μέμνων? *Pauw.*

391. Τεθναῶτος] Τεθναότος. *Rhod.*

397. Αὐτίκα κάλλιπε Τρῶας, ὅσους ὑπὸ χερσὶ δάϊξεν, Αμφ' ἄλληισι φάλαγξι] Ubi ad hæc attendo, vehementer dubito, an ſupra Verſ. 367. recte legatur, Καὶ τότε δὴ ῥὰ Μένελον ἐπισσύμενον Δαναοῖσι Πηλείδης κατέπαυσεν: Nam Meneclus ille unus erat ex Miniſtris Memnonis, qui circa & prope eum dimicabant: Præceſſit paulo ante, Ἀμφὶ δέ οἱ θεράποντες ἐϋσθενέες πονέοντο — Αἰχμητής τε Μενέκλος. Ex quo vicinum illud aperte elucet. Et quomodo igitur Pelides Meneclum illum ibi occidere potuit, ubi hic Neſtor eum alia parte dimicantem adit, & inde ad Memnonis ſtationem adducit? Sane hoc ego non intelligo: Locum enim non mutavit Achilles, quia Memnoni vicinus, cum eo pugnaſſet diu, ut Neſtori & Græcis ſuis laborantibus opem ferret. Quid plura? Ubi omnia perpendo, perquam probabile puto, Πηλείδης ibi ab Amanuenſibus male deſcriptum eſſe, ipſumque Quintum pro eo exaraſſe Νηλείδης: Dixerat Neſtor Memno-

Cæſus eſt mihi filius dilectus, & arma obtinet Memnon
Defuncti, metuo etiam, ne canibus præda fiat.
At e veſtigio ſuccurre: Nam is (demum) amicus,
qui etiam exſtincti
Memoriam amici ſervat, ejuſque cauſam dolet, licet non
amplius ſuperſtitet.
Sic fatur: illius vero animo ſimulac inaudivit, mœror
incumbit.
Et ut conſpexit Memnona in triſtiſono conflictu,
Argivos haſta catervatim trucidantem;
Confeſtim omittit Troas, quos manibus ſuis conficiebat,
Inter alias aciei ſeries; & pugnam ardens,
Contra illum tendit, ira percitus propter Antilochum,
Alioſque interfectos. Ille vero manibus ſaxum corripit,
Quem ſpiciferi terminum ruris agricolæ poſuerant,
Et in ſcutum invicti Achillis conjicit,
Vir divino genere ortus. Ille tamen immane ſaxum nihil abhorrens,
Propius ad eum acceſſit, longamque prætendit haſtam
Pedes: Nam quadrupedes ei poſt aciem relicti erant.
Et dextrum ipſi humerum ſupra ſcutum perculit.
Hic vero quanquam ſaucius, intrepido tamen animo
furit,

Et

Memnoni Verſ. 335. ὅμως δ' ἔτι φίρτερός εἰμι Πελλῶν ἀνθρώπων· παύσειν δὲ γῆρας ὑπείκει: Ut hoc aliquo virtutis documento confirmaret Auctor, Meneclum ibi a Neſtore fingit interfectum: Sentisne? Sic ſeni blanditur Poëta, & nihil hic abſonum aut perplexum. Pro Ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι Aldus & Baſileenſes male ediderant Ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι: Quod bono Dausquejo extorſit neſcio quas nugas, cum in Editione ſua id recte mutaſſet Rhodomannus, tanquam vitium Typographicum, ut revera eſt: Rideo, rideo hercule. *Pauw.*

399. Ἦλυθεν εἰ κατέπαντί γε χωόμενος Ἀντιλόχοιο] κατέπαντα κιχωμένος, vel χολούμενος. *Rhod.*

401. ἰῦσαχίης πεδίοιο] ἰῦσάχους. *Rhod.*

406. δεξιὸν ὦμον σάκεος συφίλιξιν] ὑπὲρ σάκεος συφίλιξιν. *Rhod.* Malo, ὑπὲρ σάκος ἐυφίλιξιν. *Pauw.*

407. Ὃς δὲ, καὶ οὐτάμενος, ἀταρβέϊ] Ὃς δὲ καὶ οὐτάμενός περ ἀταρβέϊ. *Rhod.* Sufficit, Ὃ δὲ καὶ οὐτάμενός περ: Nam brevis in principio non vitiat, & Ver-

Τύψε δ' ἄρ' Αἰακίδαο βραχίονα δουρὶ χραταιῷ·
Τοῦ δ' ἐχύθη φίλον αἷμα· χάρη δ' ἄρ' ἐτώσιον ἥρως,
Καί μιν ἄφαρ προσέειπεν ὑπερφιάλοις ἐπέεσσιν·
Νῦν σ' οἴω μόρον αἰνὸν ἀναπλήσειν ὑπ' ὀλέθρῳ
Χερσὶν ἐμῇσι δαμέντα, καὶ οὔκ ἔτι μῶλον ἀλύξαι·
Σχέτλιε, τίπτε σὺ Τρῶας ἀνηλεγέως ὀλέεσκες,
Πάντων εὐχόμενος πολὺ φέρτερος ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Μητρός τ' ἀθανάτης Νηρηίδος; ἀλλά σοι ἤδη
Ηλυθεν αἴσιμον ἦμαρ, ἐπεὶ θεόθεν γένος εἰμί,
Ηοῦς ὄμβριμος υἱός, ὃν ἔκτοθι χειριόεσσαι
Εσπερίδες θρέψαντο παραῤῥόον ὠκεανοῖο·
Τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγύνω,
Εἰδὼς μητέρα δῖαν, ὅσον φερεστέγα ἐστὶν
Νηρηίδος, τῆς αὐτὸς ἐπεύχεαι ἔκγονος εἶναι·
Η μὲν γὰρ μακάρεσσι, καὶ ἀνθρώποισι φαείνει·
Τῇ ἐπὶ πάντα τελεῖται, ἀτείρεος ἔνδον Ολύμπου,
Εσθλάτε, καὶ κλυτὰ ἔργα, τάτ' ἀνδράσι γίνετ' ὄνειαρ·

Η δ'

sum efficit Acephalum, quales apud Homerum sunt multi: Nihil notius. *Pauw.*

415. Μητρός τ' ἀθανάτης Νηρηΐδος] Ubi præcedit πάντων ἔμμεναι πολὺ φέρτερος, inornate profecto sequitur Μητρός τ' ἀθανάτης Νηρηΐδος, ita simpliciter. *Pauw.*

417. ὃν ἔκτοθι χειριόεσσαι Εσπερίδες θρέψαντο] ἔκποθι λειριόεσσαι. *Rhod.* Illud λειριόεσσαι probo, alterum ἔκποθι probare non possum: ἔκτοθι, *extra*, domum scilicet Auroræ: Nihil accommodatius ad ipsum Hesperidum nomen. *Pauw.*

418. παραῤῥόον ὠκεανοῖο] παρὰ ῥόον. *Rhod.*

419. Τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγύνω] κατὰ δῆριν. *Rhod.* Rhodomannus κατὰ δῆριν reponens palam, pro ἀλεγύνω, quod in Aldina & Basileensi est, clanculum in sua reposuit ἀλιγύνω. An recte dubito: Nam ἀλιγύνω, *accuro*, *apparo* significare solet. Legere igitur præstat, Τοὔνεκα σεῦ κατὰ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλιγύζω. Nam Τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλιγύνω, *Quare & pugnam tecum implacabilem non declino*, minus conveniret hic. *Pauw.*

420. ὅσον φερεστέγα ἐστὶν] περιφερεστέγα ἐστὶν. *Rhod.*

421. Νηρηΐδος] Νηρεΐδος. *Rhod.* Arridet συνίζησις, ut Odyss. I. in

Et ſubito Æacidæ brachium violenta haſta ſauciat,
Ex quo carus illi ſanguis emicat; Ideo nequicquam ge-
o ſtit heros,
Ac ſtatim ſuperbis illum dictis compellat:
Nunc luctuoſo ut fato mortem oppetas, equidem ſpe-
ro futurum,
Manibus meis victus, neque ultra belli diſcrimen evadas.
Improbe, cur tam crudeli Trojanos exitio multabas,
Jactans te omnium virorum optimum eſſe,
Deaque matre, Nereide ſcilicet natum? ſed tibi jam
Imminet fatalis dies: Namque a Diis genus duco
etiam ipſe;
Auroræ ſtrenuus filius, quem procul floridum colen-
tes hortum
Heſperides nutriverunt, juxta Oceani ſinum.
Ideo te in immiti certamine non magnifacio:
Cum conſtet mihi, quanto mater diva potior ſit
Nereide; ex qua te natum gloriaris.
Illa enim Diis & hominibus lucem præbet,
Illa exorta omnia perficiuntur intra cœlum nunquam
conſumendum,
Bona & præclara opera, quæ hominibus utilitatem
afferunt.

Hæc

in ἤια:
Τοῦ φίρεν ἰμπλήσας, ἀσχὸν μέ-
γαν· ἐν δὲ καὶ ἤια
Κυρύκῳ·
Pariter infra. Sed admitto Νηρῇδος, etiam Ovidii de exem-
plo Lib. 11. Metam.
Nereis ingreditur conſueta cu-
bilia fluctu.
Silii Lib. 14. Senecæ in Hippo-
lyto, &c. *Dausq.* Νηρῇδος ſta-
re poteſt ſuo jure: Nam ſicuti
ᾱῃ in ᾱῆας centies corripitur,
ita nihil obſtat, quominus ε̃ῃ
in Νηρεΐδος corripiatur etiam
hîc. *Pauw.*

424. Εσθλά τε, καὶ κλυτὰ ἔρ-
γα, τά τ' ἀνθρώποισι &c.] Vertas,
Et egregia etiam & præclara o-
pera, quæ hominibus ſunt emo-
lumento. Hæc enim reſpiciunt
præcedens καὶ ἀνθρώποισι, ut
πάντα τελεῖται ἀτειρὲς ἴνδον Ο-
λύμπου reſpiciunt præcedens
μαχάρεσσι: Nihil certius: Utros-
que commemoraus, non po-
tuit non ſubjungere Auctor,
quæ apud utroſque fiunt in lo-
cis ſuis. Interpres male, ut
vides nunc. Potuiſſet tamen
& debuiſſet diſerte magis loqui
Poëta: Sic errandi non præ-

Ἡ δ' ἐν ἀλὸς χευθμῶσι μεθημένη ἀτρυγέτοισιν,
Ναίει ὁμῶς κήτεσσι, μετ' ἰχθύσι κυδιόωσα,
Ἀπρηκτος, καὶ ἄϊστος· ἐγὼ δέ μιν οὐκ ἀλεγίζω
Οὐδέ μιν ἀθανάτῃσιν ἐπουρανίῃσιν εἴσκω.
Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε θρασὺς παῖς Αἰακίδαο·
Ὦ Μέμνον, πῇ νῦν σε κακαὶ φρένες ἐξοράθυναν
Ἐλθέμεν ἀντί' ἐμεῖο, καὶ ἐς μόθον ἰσοφαρίζειν;
Ὅς σέο φέρτερός εἰμι βίῃ, γενεῇτε, φυῇτε,
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο λαχὼν ἀριδείκετον αἷμα,
Καὶ σθεναροῦ Νηρῆος, ὃς εἰναλίας τέκε κούρας
Νηρηίδας, τὰς δὴ ῥὰ θεοὶ τίουσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Πασάων δὲ μάλιστα Θέτιν κλυτὰ μητιόωσαν,
Οὕνεκά που Διόνυσον ἑοῖς ὑπέδεκτο μελάθροις,
Ὁππότε δὴ μένεσκε βίην ὀλοοῖο Λυκούργου,
Ἠδὲ καὶ ὡς Ἡφαιστον ἐΰφρονα χαλκεοτέχνην
Δέξατο οἷσι δόμοισιν ἀπ' Οὐλύμπου πεσόντα,
Αὐτόν τ' Ἀργικέραυνον ὅπως ὑπερύσατο δεσμῶν·
Τῶν μιμνησκόμενοι παντερκέες Οὐρανίωνες,
Μητέρ' ἐμὴν τίουσι Θέτιν ζαθέῳ ἐν Ὀλύμπῳ·
Γνώσῃ δ' ὡς θεός ἐστιν, ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἴσω
Ἐς τεὸν ἦπαρ ἵκηται, ἐμῇ βεβλημένος ἀλκῇ·
Ἕκτορα γὰρ Πατρόκλοιο, σὲ δ' Ἀντιλόχοιο χολωθείς,

Τί-

buiſſet anſam. Nunc paulo plenius diſtinguendum eſt poſt Ὀλύμπου, ut diſcrimen ſic paulo apertius ſeſe exſerat. *Pauw.*

425. ἐν ἁλὸς κευθμῶσι μεθημένη] κεθημένη. *Rhod.* Per me licet: Quanquam μεθημένη non minus Analogicum ſit, quam κεθημένη: Sed uſus etiam habenda eſt ratio. *Pauw.*

428. Οὐδέ μιν ἀθανάτῃσιν &c.] Nonne Οὐδὲ μίν, ubi μιν præcellit ſtatim? *Pauw.*

429. Τόν δ' ἐνένιπε] ἐνίσπε. *Rhod.*

431. Ἐλθέμεν ἀντί' ἐμεῖο] Ita recte Aldus.: Perperam Rhodomannus ἀντί τ' ἐμεῖο, quia in Editione Baſileenſi invenerat ἀντὶ ἐμεῖο. *Pauw.*

435. Νηρηίδας] Hic η etiam a vocali ſequenti corripitur, neque mutat Rhodomannus. *Pauw.*

438. Ὁππότε δὴ μένεσκε] δειμαίνεσκε. *Rhod.*

439.

Hæc autem in Ponti latebris reſidens infructuoſis
Vitam degit, & inter piſces cetaceos dominatur,
Ociosa & ignobilis: Egoque ipſam nihili æſtimo,
Nec eam Deabus cæleſtibus parem cenſeo.
Sic ait: hunc contra audax Æacidæ natus increpat:
Memnon, quorſum te mens læva nunc exagitat;
Ut te mihi adverſum feras & in acie compares?
Qui te potentior tum viribus, genere, & forma,
Nobilem fortitus ſtirpem Jovis fortiſſimi
Et potentis Nerei, qui marinas procreavit puellas
Nereides, quas etiam Dii in cœlo honore proſequuntur:
Ante omnes vero Thetin præclara conſilia dantem:
Propterea quod Bacchum olim ſuis laribus ſuſcepit,
Cum expaveſceret crudelis Lycurgi violentiam.
Et quod Vulcanum, ingenioſum æris artificem,
Domo ſua recepit cum dejectus eſſet Olympo.
Et quod ipſum Tonantem e vinculis ſolvit.
Horum memoriam recolentes Dii, omnia luſtrantes,
Matrem meam Thetin venerantur in beato cœlo.
Et experieris Deam eſſe, quando haſta ænea penitus
In jecur tuum, mea virtute percuſſi, adacta fuerit.
De Hectore enim propter Patroclum iratus (vindictam ſumſi) Tu propter Antilochum mihi

Sup-

439. *Η δὶ καὶ ὡς Ἠθαιοι* &c.] Hic conſtructionem mutat Quintus: Non enim a præcedentibus, ſed a ſequenti *Τῶν* ante *κιμμηκόμοιοι* hæc pendent. Et hoc injucundum certe & ingratum. *Pauw.*

440. *ἐπ' Οὐλύμπου πιοόντα*] Verſus deſiderat *Οὐλύμποιο*. *Pauw.*

441. *ὅπως ὀπιρύσατο δισμῶν*] *ὀπιλύσατο. Rhod.* Volunt *ὀπιλύσατο*, favetque Ilias Prima. Sed cur invideamus Calabro *ὀπιρύσατο δισμῶν*, vinculis ſubtraxit? *Dausq.*

444. *Γνώσῃ δ' ὡς θεός ἐσιν*] Longe ſignatius fuiſſet, *Γνώσῃ δ' ὡς θεοῦ εἰμι. Θεὸς* pro *Θεὰ* ponitur ſæpe, ut nemo Eruditorum neſcit. An imperiti id ignorantes, corruperunt locum, deſcribendo perperam implicita? *Pauw.*

Ibid. *ἐπὶν δόρυ χάλκιον εἴσω*] Hic ſcribit bonus, quod mox ipſe obliviſcitur: Non enim haſta, ſed enſe pugnant duo Heroës, eoque tandem interficitur Memnon. Vide, & hominis incogitantiam nota: Vitium enim non ſubeſt hic. *Pauw.*

Τίσομαι· οὐ γὰρ ὄλεσσας ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταῖρον·
Αλλὰ τί νηπιάχοισιν ἐοικότες ἀφραδέεσσιν,
Εσταμεν, ἡμετέρων μυθευόμενοι ἔργα τοκήων,
Ηδ' αὐτῶν; ἐγγὺς καὶ Αρης, ἐγγὺς καὶ ἀλκὴ.
Ως εἰπὼν, παλάμῃσι λάβεν πολυμήχετον ἄορ·
Μέμνων δ' αὖθ' ἑτέρωθε· καὶ ὀτραλέως συνόρουσαν·
Τύπλον δ' ἀλλήλων, ἄμοτον, φρεσὶ κυδιόωντες,
Ασπίδας, ἃς Ηφαιστος ὑπ' ἀμβροσίῃ κάμε τέχνῃ,
Πυκνὰ συναΐσσοντες· ἐπέψαυον δὲ λόφοισιν
Αλλήλαις ἑκάτερθεν ἐρειδόμεναι τρυφάλειαι·
Ζεὺς δὲ μέγ' ἀμφοτέροισι, φίλα φρονέων, βάλε κάρτος,
Τεῦξε δ' ἄρ' ἀκαμάτους, καὶ μείζονας, οὐδὲν ὁμοίους
Ανδράσιν, ἀλλὰ θεῖσιν· Εριν δ' ἐπεγήθεεν ἄμφω·
Οἵ δ' αἰχμὴν μεμαῶτες ἀφαρ χροὸς ἐντὸς ἐλάσσαι,
Μεσσηγὺς σάκεός τε, καὶ ὑψιλόφου τρυφαλείης,
Πολλάκις ἰθύνεσκον ἐὸν μένος· ἄλλοτε δ' αὖτε
Βαιὸν ὑπὲρ κνημῖδος, ἔνερθε δαιδαλέοιο
Θώρηκος, βειρῇσιν ἀρηρότος μελέεσσιν,
Αμφω ἐπειγόμενοι· περὶ δέ σφισιν ἄμβροτα τεύχη
Αμφ' ὤμοις ἀράβησε· βοὴ δ' ἴκετ' αἰθέρα δῖον
Τρώων, Αἰθιόπων τε, καὶ Αργείων ἐριθύμων,
Μαρναμένων ἑκάτερθε· κόνις δ' ὑπὸ ποσσὶν ὀρώρει·
Αχρις ἐς οὐρανὸν εὐρὺν, ἐπεὶ μέγα κίνυτο ἔργον·

Εὖτ'

449. ἡμετέρων μυθευόμενοι] μυθεύμενοι. *Rhod.*

450. ἐγγὺς καὶ Αρης, ἐγγὺς καὶ ἀλκὴ] ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκὴ. Elegantius tamen, ἐγγὺς μὲν Αρης, ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκὴ. *Rhod.* Cum Rhodomanno ſcribo, ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκὴ, neque video, cur alterum cenſendum ſit elegantius. *Pauw.*

455. ἐπέψαυον δὲ λόφοισιν Αλλήλαις] Αλλήλαιν. *Rhod.*

458. καὶ μείζονας] An ipſo illo momento, quo dimicabant? Egregium hoc. Sed qui major fieri poterat Achilles, qui jam Titanibus aſſimilatus erat, & quidem omnibus ſimul? *Pauw.*

459. Εριν δ' ἐπεγήθεεν ἄμφω] Scribendum puto, Εριν δ' ἐπεγήθεεν ἀμφεῖν, *utroque lætabatur.* Rhodomannus dicit, quod Græ-

Supplicium lues: Non enim viri imbellis amicum letho dediſti:
Sed quid imperitorum infantium more
Stamus, parentum noſtrorum facinora verbis extollentes,
Noſtraque ipſorum? En Mars adeſt: Adſit etiam virtus.
Sic fatus longum manibus enſem corripit,
Nec ſegnius ex alia parte Memnon; Concurſuque ardenter facto,
Dum cujuſque animus ſtudio gloriæ effertur, avide tundunt alternatim.
Clypeos, quos Vulcanus arte divina elaborarat,
Crebraque fit impreſſio, adeo ut criſtis contingerent
Seſe invicem colliſæ utrinque galeæ:
Jupiter autem utrique bene cupiens, robur adjecit,
Fecitque ut indefatigabiles eſſent, & ſolito proceriores, nec quicquam viris
Similes ſed Divis. Contentionem, interim uterque gaudio afficiebat;
Qui cum mucrones quam citiſſime in corpus adigere cuperent,
Inter ſcutum videlicet & galeam criſtatam,
Crebro vires ſuas illuc intendunt; Alias etiam
Paullum ſupra ocreas, & infra varium
Thoracem validis aptatum membris (infigere gladium)
Ambo feſtinabant: interim arma illis a Deo cuſa
Circum humeros crepant; & clamor ad æthera divinum aſcendit
Troum, Æthiopumque, & fortium Argivorum
Inter ſe pugnantium, pulviſque ſub pedibus ſe tollit
Altum uſque ad cœlum: Nam ingens negocium tunc commotum erat.

Ut

Græca non dicunt aut dicere poſſunt. *Pauw.*

463. ἔνθι δαιδαλέοιο] ἔνθί τι δαιδαλέοιο. *Rhod.*

464. βριαροῖσιν ἀρηρότες μελίεσσιν] ἀρηρότος ἐν μελίεσσιν. *Rhod.* Malim βριαροῖσιν ἀρηρότες ἐῦ μελίεσσιν. *Pauw.*

469. Ἀχρις ἐς οὐρανὸν εὐρὺν] Clamor facilius in cælum tendit, quam pulvis: Quare de clamore dicere debuiſſet, quod

Εὖτ' ὁμίχλη κατ' ὄρεσφιν ὀρινομένῳ ὑετοῖο,
Ὁππότε δὴ κελάδοντες ἐνὶ πλήθονται ἔναυλοι
Ὑδατος ἐσσυμένοιο, βρέμει δ' ἄρα πᾶσα χαράδρη
Ἄσπετον, οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπιτρομέουσι νομῆες
Χειμάῤῥοος, ὁμίχλην τε, φίλην ὀλοοῖσι λύκοισιν,
Ἠδ' ἄλλοις θήρεσσιν, ὅσους τρέφει ἄσπετος ὕλη·
Ὡς τῶν ἀμφὶ πόδεσσι κόνις πεπότητ' ἀλεγεινὴ,
Ἣ ῥά τε καὶ φάος ἠὺ κατέκρυφεν ἠελίοιο,
Αἰθέρ' ἐπισχιάουσα· κακὴ δ' ὑπεδάμνατ' ὀϊζὺς
Λαοὺς, ἐν κονίῃ τε, καὶ αἰνομόρῳ ὑσμίνῃ·
Καὶ τὴν μὲν μαχάρων τις ἀπώσατο δηϊοτῆτος
Ἐσσυμένως· ὀλοαὶ δὲ θοὰς ἑκάτερθε φάλαγγας
Κῆρες ἐποτρύνεσκον, ἀπειρέσιον πονέεσθαι
Δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν· Ἄρης δ' οὐ λῆγε Φόνοιο
Λευγαλέου, πάντῃ δὲ πέριξ ἐφορύνετο γαῖα
Αἵματος ἐκχυμένοιο· μέλας δ' ἐπέτρεσ' ὅλεθρος·
Στείνετο δὲ κλαμένων πεδίον μέγα, ἱπποβάτου τε,
Ὁππόσον ἀμφὶ ῥοῇς Σιμόεις, καὶ Ξάνθος ἐέργει,
Ἰδηθεν κατιόντες ἐς ἱερὸν Ἑλλήσποντον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολλὴ μὲν ἄδην μηκύνετο δῆρις
Μαρναμένων, ἶσον δὲ μένος τέτατ' ἀμφοτέροισι,
Δὴ τότε τούς γ' ἀπάνευθεν Ὀλύμπιοι εἰσοράωντες,
Οἱ μὲν θυμὸν ἔτερπον ἀτειρέϊ Πηλείωνι,
Οἱ δ' ἄρα Τιθωνοῖο καὶ Ἠοῦς υἱέϊ δίῳ·

Υψό-

de pulvere dicit, & verſa vice de pulvere, quod de clamore: Nam ſine dubio æther hic infra cælum eſt. *Pauw.*

471. *ἐνὶ πλήθονται ἔναυλοι*] *ἐμπλήθονται. Rhod.*

473. *οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπιτρομέουσι*] Proxime præceſſit *δ' ἄρα*: quod rancidum ſane eſt. Sed an legendum forte, *οἱ δ' ἅμα πάντες ἐπιτρομέουσι νομῆες*? *Pauw.*

476. *ἀμφὶ πόδεσσι*] Inepte dictum, ubi pulvere iſto obſcuratum ait Solem: Ita loqui hic non debuiſſet Quintus. *Pauw.*

480. *μαχάρων τις ἀπώσατο δηϊοτῆτος*] Ut mox ſcilicet Dii, quotquot in Cælo aderant, pugnantes commode videre poſſent.

Ut cum nebula in montibus cum excitato nimbo exſiſtit;
Quando ſtrepitantes fluminum alvei replentur
Aqua ruente; & fremit omnis torrentium vorago
Immenſum: Adeoque cuncti paſtores metuunt
Undas tempeſtate effuſas, & caliginem pernitialibus gratam lupis,
Aliiſque feris, quas vaſta nutrit ſylva:
Ita & illorum circa pedes moleſtus volitabat pulvis,
Qui etiam claram ſolis lucem obtexit,
Æthera obumbrans; & dira affligebat populum
Calamitas, non modo ab infelici prælio, ſed pulvere etiam profecta;
Quem (tandem) Deorum quiſpiam a certamine diſpulit
Repénte: ſævæ interim peſtes ſtrenuas utrinque
Phalanges inſtigabant, ad indefeſſe pugnandum
In triſti illo conflictu: Nec Mars finem faciebat cædis
Funeſtæ. Circumquaque igitur tellus cruore
Polluebatur effuſo; Atraque pernicies voluptatem capiebat.
Anguſtus etiam fiebat a ſtragibus, vaſtus & equeſtris Trojæ campus,
Quantum hinc & illinc Simois & Xanthus alveo includunt,
Dum ex Ida in ſacrum Helleſpontum decurrunt.
Cum itaque, ad ſat longum tempus extracta eſſet pugna,
Et æquis utrinque viribus dimicaretur,
Tum procul e Diis cæleſtibus, qui ſpectatores ſe exhibuerant,
Alii voluptatem ſuper invicto Pelida,
Alii ſuper eximio Tithoni & Auroræ nato, animis percipiebant.

Tum

ſent. Cur autem μαχάων τις ita jejune dixit? An in tanta Deorum frequentia certum aliquem reperire non potuit, qui vel ipſe vel Ventorum opera, pulverem ſuſtulit decenter & apte? Mirum, mirum. *Pauw.*

485. μίλας οἱ ἐπέτρεπ' ὄλεθρος] ἐπετέρπετ' ὀλεθρος. *Rhod.*

486. πεδίον μέγα, ἱππόβατόν τε] ἱππόβατον *equeſtris* vertit Rhodomannus: Proprie ſignificat

Ὑψόθε δ' οὐρανὸς εὐρὺς ὑπέβραχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
Ιαχε· χυανέη δὲ πέριξ ἐλελίζετο γαῖα
Αμφοτέρων ὑπὸ ποσσὶ· περιτρομέοντο δὲ πᾶσαι
Αμφὶ Θέτιν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες
Ομβρίμου ἀμφ' Αχιλῆος, ἰδ' ἄσπετα δειμαίνοντο·
Δείδιε δ' Ηριγένεια φίλῳ περὶ παιδὶ καὶ αὐτὴ,
Ιπποις ἐμβεβαῦια δι' αἰθέρος· αἱ δέ οἱ ἄγχι
Ηελίοιο θύγατρες ἐθάμβεον ἑστηυῖαι
Θεσπέσιον περὶ κύκλον, ὃν ἠελίῳ ἀκάμαντι
Ζεὺς πόρεν εἰς ἑνιαυτὸν ἐὺν δρόμον, ᾧ περὶ πάντα
Ζώει τε, φθινύθει τε, περιπλομένοιο κατ' ἦμαρ
Νωλεμέως αἰῶνος, ἑλισσομένων ἑνιαυτῶν·
Καὶ νύκε δὴ μαχάρεσσιν ἀμείλιχος ἔμπεσε δῆρις,
Εἰ μὴ ὑπ' ἐννεσίῃσι Διὸς μεγαλοβεμέταο·
Δοιαὶ δ' ἄρ' ἀμφοτέροισι θοῶς ἑκάτερθε παρέσταν
Κῆρες ἐρεμναὶ· ἡ μὲν ἕβη ποτὶ Μέμνονος ἦτορ·
Φαιδρὴ δ' ἀμφ' Αχιλῆα δαΐφρονα· τοῖς δ' ἐπιδόντες
Αθάνατοι μέγ' ἄϋσαν· ἄφαρ δ' ἕλε τοὺς μὲν ἀϋτὴ
Λευγαλέη, τούς δ' ἠΰ καὶ ἀγλαὸν ἔλλαβε χάρμα·
Ηρωες δ' ἐμάχοντο κατ' αἱματόεντα κυδοιμὸν,

Ἐμ-

ficat *ab equis calcatus*: quod ad paſcua, in quibus aluntur equi, hic referendum: Nam de ſtadio, in quo curſu certabant equi, locum intelligere non poſſumus. Et ſic pro ἱπποβότου rectius ſcripſiſſet Auctor ἱππόβοτοι. Notum eſt illud Heſychii: Ιπποβότου, ἵππους βόσκειν δυνάμενον, μεγαλόβοτον καὶ εὔγειον, τὸ γὰρ ἵππος ὄνομα ἀντὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. Sed quomodo, & hoc & illo admiſſo, convenit, quod de pulvere præceſſit? An in agro paſcuo pulvis excitari poteſt talis? *Pauw.*

494. Ὑψόθε δ' οὐρανὸς εὐρὺς — Ἀμφοτέρων ὑπὸ ποσσὶ] His tribus Verſibus nihil ſtultius aut ineptius: Sed ſic blaterandum erat de illis, qui Deos & Titanas referebant omnes magnitudine & proceritate ſua. *Pauw.*

498. ἀμφ' Αχιλῆος] Ἀμφὶ Θέτιν in hac eadem Pericope præceſſit. *Pauw.*

503. εἰς ἑνιαυτὸν ἐὺν δρόμον] Malim εἰς ἑνιαυτοῦ ἐὺν δρόμον copulate: Nam ἐὺν δρόμον εἰς ἑνιαυτὸν ita disjuncte friget: ᾧ ſequens, non κύκλον, ſed ἑνιαυτοῦ reſpicit. *Pauw.*

505.

Tum arduum desuper immugiit cœlum; mareque inferum & superum
Resonuit: & nigra in orbem concussa fuit tellus,
Sub utriusque pedibus. Trepidarunt simul omnes
Circa Thetim Nerei cordati filiæ,
Strenui Achillis causa summo timore correptæ.
Ipsa etiam Aurora caro timuit nato,
Dum equis per æthera invehitur, & prope illam
Stantes Solis filiæ non erant absque stupore,
In circulo divino, quem indefatigabili Soli
Jupiter dedit, anni spacio bene percurrendum, sub quo universa
Vivunt & intereunt, dum circumvertit se indies,
Absque intermissione, annis circumvolventibus ævum.
Tum certe Diis ipsis acerbissima incidisset contentio;
Ni Jovis altifrementis consilio,
Duæ illis utrinque subito adstitissent
Parcæ: altera tristis & nubilo vultu, Memnonis cor adiit:
Altera læta & serena facie, fortem Achillem. Quibus visis
Superi clamorem magnum sustulerunt. Et statim alios mœsticia occupat
Lugubris; alios dulcis & nitida complectitur lætitia.
Heroës interea cruento inter se prælio conflictantur

Per-

505. ἑλισσομένων ἑαυτῶν] Incongruum hoc, ubi κατ' ἦμαρ præcedit una cum αἰῶνος περιπλομένου, & ᾧ numero singulo ad ἑαυτοῦ pertinet: Vix dubito, quin legendum sit, περιπλομένοιο κατ' ἦμαρ Ναλιμένως ἀιῶνος ἑλισσομένῳ ἑαυτῷ. αἰῶνος hic est tempus vitæ, & illud ævum, quo cuncta vivunt & intereunt: Id *quotidie circumvolvitur una cum circumvolvente anno*, & eodem, quo annus, utitur circuitu; indeque ipsum illud, quod de anno præcedit, ᾧ περὶ πάντα &c. Attende: Nunc sententia apta est & bona, sed paulo acutior, ad mentem Sophistæ, non ad mentem Poëtæ melioris adornata. *Pauw.*

507. μιγαλεβριμίταο· Δοιαὶ δ' ἄρ'] μιγαλεβριμίταο· Δοιαὶ ἄρ'. *Rhod.*

509. Κῆρες ἰριμυαὶ· ἡ μὲν ἴβη ποτὶ Μίμνονος ἦτορ] Κῆρες· ἰριμυαίη μὲν. *Rhod.* Sic recte Rhodomannus. Illud ποτὶ Μίμνονος ἦτορ coactum est, præsertim ubi sequitur ἀμφ' Ἀχιλῆα, & παρέσταν ἀμφοτέροισι præcedit. *Pauw.*

510. τοῖς δ' ἐπιδόντες] τὰς δ', ἐπιδόντες. *Rhod.*

517.

Ἐμπεδον· οὐδέ τι Κῆρας ἐποίχομένας ἐνόησαν,
Θυμὸν, καὶ μέγα χάρτος ἐπ' ἀλλήλοισι Φέροντες·
Φαίης κε στονόεντα κατὰ μόθον ἤματι κείνῳ
Μάρναθ', ὡς τε γίγαντας ἀτειρέας, ἠὲ κραταιοὺς
Τιτῆνας· σθεναρὴ δ' ἀρ' ἐπὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει,
Η μὲν ὅτε ξιφέεσσι συνέδραμον, ἠδ' ὅτε λάας
Βάλλον ἐπεσσύμενοι περιμήκεας· οὐδέ τις αὐτῶν
Χάζετο βαλλομένων, οὐδ' ἔτρεσαν, ἀλλ' ἅτε πρῶνες
Ἑστασαν ἀδμῆτες, καταείμενοι ἄσπετον ἀλκὴν·
Ἀμφὼ γὰρ μεγάλοιο Διὸς γένος εὐχετόωντο·
Τοὔνεκ' ἄρα σφίσι δῆριν ἴσην ἐτάνυσεν Ενυὼ
Πολλὸν ἐρειδομένοισιν ἐπὶ χρόνον, ἐν δαΐ κείνῃ,
Αὐτοῖς, ἠδ' ἑτάροισιν ἀταρβέσιν, οἱ μέγ' ἀνάκτων
Νωλεμέως πονέοντο μεμαότες, ἄχρι καμόντων
Αἰχμαὶ ἀνεγνάφθησαν ἐν ἀσπίσιν· οὐδέ τις ἦεν
Θεινομένων ἑκάτερθεν ἀνούτατος, ἀλλ' ἄρα πάντων
Ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέρρεεν αἷμα, καὶ ἱδρὼς
Αἰὲν ἐρειδομένων· κεχάλυπτο δὲ γαῖα νέκυασιν,
Οὔρανος ὡς νεφέεσσιν ἐς αἰγοκερῆα χιόντος
Ηελίου, ὅτε πόντον ὑποτρομέει μέγα ναύτης·
Τοὺς ἵπποι τρεμέθοντες, ἐπεσσυμένοις ἅμα λαοῖς,
Τέθναότας στίβεσκον, ἄτ' ἄσπετα φύλλα καλ' ἄλση
Χείματος ἀρχομένου, μετὰ τηλεθόωσαν ὀπώρην.
Οἱ δέ που ἐν νεκύεσσι, καὶ αἵματι δηριόωντο
Τιτῆνες μαχάρων ἐριαυχέες, οὐδ' ἀπέληγον
Ἀλλήλοις κοτέοντες· Ερις δ' ἴθυνε τάλαντα

Υσ-

517. Μάρναθ', ὡς τε γίγαντας ἀτειρέας &c.] Vitium manifestum: Nam ductus sententiæ & scopus Poëtæ hic ipsos Gigantes & ipsos Titanes requirunt. Scribe, Μάρναθ' ἤ τε γίγαντας ἀτειρέας, ἠὲ κραταιοὺς Τιτῆνας. Nihil apertius. Erunt, qui ἤ τε γίγαντας ἀτειρέας, ἤ τε κραταιοὺς, vel ἠὲ γίγαντας ἀτειρέας, ἠὲ κραταιοὺς malent: Et cum illis ego non litigabo. *Pauw.*

524. ἐτάνυσεν Ενυὼ] ἐτάνυσσεν. *Rhod.*

526.

Pertinaciſſime, nec Parcas accedere animadvertunt,
Dum ſumma corporis animique vi in ſe mutuo feruntur.
Dixeris ſane non aliter lacrymoſo tunc conflictu
Inter ſe diſceptaſſe, quam Gigantes indomitos, aut robuſtos
Titanes: Nam validum inter eos certamen increuuerat:
Tum ſi gladiis concurrerent, tum ſi lapides
Prægrandes impetu facto rotarent; Neuterque horum
Licet ictus, vel terga vertit, vel timori locum dedit; ſed veluti cautes
Immotæ ſteterunt, robore invicto armati.
Ambo enim magni Jovis familia ſe ortos profitebantur.
Ideo diu æquum ipſis Martem ſuſpendit Bellona;
Ut ad longum tempus in iſto prælio colluctarentur,
Tum ipſi, tum amici impavidi: Qui pro ducibus magno
Nixu laborem conſtanter ſubibant; donec feſſorum
Mucrones reflecterentur in ſcutis: nec quisquam erat
Invicem ſe verberantium absque vulnere, ſed omnium
E membris ad ſolum manabat cruor & ſudor,
Pertinaci conatu dimicantium: opertaque erat tellus cadaveribus:
Ut cœlum nubibus cum Ægocerotis ſignum intrat
Sol, ubi nauta pontum valde reformidat.
Equi autem hinnientes, una cum ingruentibus catervis,
Exanimes proculcabant ceu denſa in luco folia,
Hyeme poſt florentem Autumnum ineunte.
Porro in ſtrage & tabo adhuc decertabant
Percelebres Deorum filii, nec deſinebant
Mutuis in ſe iris exaſperari: At (tandem) Contentio libravit bilances

Pugnæ

526. *οἳ μίγ' ἀνάκτων*] Unde pendet *ἀνάκτων*? An ſubaudiendum eſt *ἴσχον*? Non puto, nec ita Græci. Scribe mutata literula, *οἳ μετ' ἀνάκτων Νωλεμέως πονέοντο μεμαότες. Rauw.*

534. *Τοὺς ἵπποι τρομέοντες*] *Τοὺς δ' ἵπποι χρεμίβοντες. Rhod.*

535. *Τεθναότας σίβοντο*] *στείβοντο. Rhod.* Illud *Τεθναότας* male abundat, ubi *νέκυσσι* præceſſit. *Rauw.*

Ibid. *ἂτ' ἄσπετα φύλλα κατ' ἄλση*] Comparatio ſatis incongrua,

Ὑσμίνης ἀλεγεινὰ· τά δ' οὐκ ἔτι ἴσα πέλοντο·
Ἀλλ' ἄρα Μέμνονα δῖον ὑπὸ στέρνοιο θέμεθλα
Πηλείδης οὔτησε· τὸ δ' ἀντικρὺ μέλαν ἄορ
Ἐξέθορε· τοῦ δ' αἶψα λύθη πολυήρατος αἰών·
Κάππεσε δ' εἰς μέλαν αἷμα· βράχε δέ οἱ ἄσπετα τεύχη·
Γαῖα δ' ἐπεσμαράγησε, καὶ ἀμφεφόβηθεν ἑταῖροι·
Τὸν δ' ἄρα Μυρμιδόνες μὲν ἐσύλεον· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
Φεῦγον· ὅ δ' αἶψα δίωκε μένος μέγα λαίλαπι ἴσος·
Ἠὼς δ' ἐστονάχησε, καλυψαμένη νεφέεσσιν·
Ἠχλύνθη δ' ἄρα γαῖα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀῆται,
Μητρὸς ἐφημοσύνῃσι, βίῃ φορέοντο κελεύθῳ
Ἐς πεδίον Πριάμοιο, καὶ ἀμφεχέοντο θανόντι·
Οἵ καὶ ἀνηρείψαντο θοῶς Ἠώιον υἷα,
Καὶ ἔφερον πολιοῖο δι' ἠέρος· ἄχνυτο δὲ σφι
Θυμὸς, ἀδελφειοῖο δεδουπότος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ
Ἔστενε· τοῦ δ' ἐπὶ γαῖαν ὅσαι πέσον αἱματόεσσαι
Ἐκ μελέων ῥαθάμιγγες, ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται
Σῆμα καὶ ἐσσομένοις· τὰς καὶ θεοὶ ἄλλοθεν ἄλλην,
Εἰς ἓν ἀγειράμενοι, ποταμὸν θέσαν ἠχήεντα·
Τὸν ῥά τε Παφλαγόνιον ἐπιχθόνιοι καλέουσι

Πάν-

grua, ubi cadavera prius nubibus assimilaverat Quintus: Sic non geminat, sed uno spiritu cælum & terram miscet. *Pauw.*

543. πολυήρατος αἰών] Vita & vitæ tempus: Junge supra Vers. 505. *Pauw.*

544. εἰς μέλαν αἷμα] μέλαν ἄορ præcessit. *Pauw.*

545. Γαῖα δ' ἐπεσμαράγησε] *Cum caderet, ipso lapsu:* Tumor hic Quinto domesticus. *Pauw.*

Ibid. ἀμφεφόβηθεν ἑταῖροι] Pro ἀμφεφόβηθεν una voce malim ἀμφ' ἐφόβηθεν duabus vocibus: *circumcirca consternati fuerunt.* Sic ἀμφὶ δὲ Τρῶες φεῦγον sequitur, nec ista repetitio Auctori ingrata. *Pauw.*

547. ὅδ' αἶψα δίωκε] ὅδ', *Achilles*, ut recte Interpres: Hoc tamen obscurum & coactum, ubi Achilles longe ab his abest: Vide modo. *Pauw.*

550. βίῃ φορέοντο κελεύθῳ] μιῇ φορέοντο. *Rhod.*

553. Καὶ ἔφερον] Καὶ ἑ φέρον. *Rhod.* Non assentior, ubi Ἠώιον υἷα præcedit. *Pauw.*

Ibid. πολιοῖο δι' ἠέρος] Cur aer dicitur πολιὸς? Vix placet Epi-

Pugnæ ferales, eæque non amplius æquilibres erant.
Ergo Memnoni Dea nato in ima pectoris
Pelides vulnus infligit, & per transversum lividus ensis
Erumpit, atque protinus jucundum ejus ævum abruptum erat.
Procumbit igitur in nigram saniem, & vasta ipsius arma intonant,
Tellusque reboat, & socii passim metu consternantur.
Spolia quidem Myrmidones detrahunt: At undique Troës
Fuga dissipantur, quos rapide Achilles insequitur, acri impetu turbini comparandus.
Tum Aurora, nubibus sese condens tristissimos edidit gemitus.
Tellusque inhorruit tenebris, & præpetes venti simul omnes,
Matris jussu, uno raptim itinere deferebantur
In campum Priami: circumfusique mortuo,
Extemplo arripiunt Auroræ natum,
Perque aëra canum auferunt; Sed interim mœstus ipsis est
Animus, fratris cæsi vicem dolens: Et circumquaque æther
Ingemit. Quotquot vero in terram de ipso cadebant cruentæ
E membris guttæ, inter homines factæ sunt
Signum etiam posteros; Has enim Dii, hinc inde
In unum collectas, fluvium fecerunt undisonantem,
Quem Paphlagonium mortales vocant,

Quot-

Epithetum. *Pauw.*

556. *ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται Σῆμα*] Illud *τέτυκται* cum voce *σῆμα* arcte copulandum est: Nam si ad *βαθάμιγγες* referretur, numerus singulus peccaret, & pro *τέτυκται* legendum esset *ἐτύχθη*: Quanquam si ordinem naturalem sequamur, eo sane referri deberet: Et quid igitur? An legendum revera, *ἐν ἀνθρώποισιν ἐτύχθη*? Id tutius sane. *Pauw.*

557. *τὰς καὶ θεοὶ ἄλλοθεν ἄλλη*] *τὰς γὰρ θεοί. Rhod.*

559. *Τὸν ἐά τε Παφλαγόνιον*]

Πάντες, ὅσοι ναίουσι μακρῇς ὑπὸ πείρασιν Ἰδης·
Ος τε καὶ αἱματόδης τραφερὴν ἐπινίσσεται αἴαν,
Ὁππότε Μέμνονος ἦμαρ ἔῃ λυγρὸν, ᾧ ἔνι κεῖνος
Κάτθανε· λευγαλέῃ δὲ, καὶ ἄσχετος ἔσσυτο ὁδμὴ
Ἐξ ὕδατος· φαίης κεν ἔϑ' ἕλκεος οὐλομένοιο,
Τυπομένους ἰχῶρας ἀποπνέειν ἀλεγεινόν.
Αλλὰ τὸ μὲν βουλῇσι ϑεῶν γένεϑ'· οἱ δ' ἐπέτοντο
Ηοῦς ἄμβριμον υἷα ϑοοὶ φέροντες ἄϋται
Τυτθὸν ὑπὲρ γαίης, δνοφερῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ.
Οὐδὲ μὲν Αἰθιοπῆες ἀποκταμένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν ἀπεπλάγχϑησαν, ἐπεὶ ϑεὸς αἶψα καὶ αὐτοὺς
Ηγε, λιλαιομένοισι βαλὼν τάχος, οἷον ἔμελλον
Οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες, ὑπ' ἠερίοιο φέρεσϑαι·
Τοὔνεχ' ἕποντ' ἀνέμοισιν, ἀδυρόμενοι βασιλῆα·
Ως δ' ὅτ' ἀγρευτῆρος, ἐνὶ ξυλόχοισι δαμέντος
Η συὸς, ἠὲ λέοντος ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσσι,
Σῶμ' ἀναγειρόμενοι μογεροὶ φορέουσιν ἑταῖροι
Αχνύμενοι, μετὰ δέ σφι κύνες ποδέοντες ἄνακτα,
Κυζήμῳ ἐφέποντα, ἀνιαρῆς ἕνεκ' ἄγρης·
Ως ὄιγε προλιπόντες ἀνηλέα δηϊοτῆτα,
Λαιψηροῖς ἐφέποντο μέγα στενάχοντες ἀήταις,
Αχλύϊ

Unde nomen iſtud? An ἴχϑυστα fecit, ut ita dictus ſit fluvius? παφλάζειν noſti: Inde Παφλαγὼν & Παφλαγόνες. Pro Παφλαγόνιον hic Verſus deſiderat Παφλαγόνιον. *Pauw.*

560. ὅσοι ναίουσι μακρῇς ὑπὸ πείρασιν Ἰδης] Alii δειράσιν. Quæ duo plurimum divertunt, ideoque nihil muto. *Dausq.* Illud δειράσιν valde ſenocinatur mihi: Nam ναίουσι ὑπὸ πείρασιν Ἰδης revera ambiguum eſt, & coactum. Eo tamen admiſſo, pro μακρῇς ſcribendum eſt μακραῖς, quod de montium jugis rectius etiam dicitur, quam de montium radicibus: Attende & judica. *Pauw.*

561. Ος τε καὶ αἱματόδης] αἱματόεις. *Rhod.*

563. ἔσσυτο ὁδμὴ] ἔσσυτας ὁδμὴ. *Rhod.*

565. Τυπομένους ἰχῶρας] Σαπομένους. Gulielmus Canterus legit Πυϑομένους. *Rhod.* Canteri emendationem ſequor. *Pauw.*

Ibid. ἀποπνέειν ἀλεγεινόν] Verſus

Quotquot longas Idæ radices accolunt.
Qui & ſanguinolentus per benignam (illic) terram labitur,
Quando funeſta Memnonis dies illuxit, in qua ille
Mortem obiit: & tetra atque ingens exhalat Mephitis
Ex unda: Dixeris etiamnum e lethali vulnere
Saniem deſtillare putridam, quæ fœdum exhalet odorem.
Hæc itaque conſiliis Deorum acciderunt: volabant autem
Celeres venti, rigidum Auroræ natum ferentes
Exiguo ſupra terram ſpacio, nubila caligine involutum.
At nec Æthiopes a ductore cæſo
Procul vagati ſunt: Nam Deus repente etiam ipſos
Duxit, celeritatem, quam exoptabant, adjiciens: qua
præditi,
Futurum erat ut paulo poſt in aëre ſublimes ferrentur;
Ideo regem ſuum deplorantes, a tergo ventos ſequebantur:
Ut cum Venatoris in ſaltu proſtrati,
Vel apri, vel leonis faucibus mortiferis,
Cadaver ſublatum laborum patientes ſocii auferunt,
Non ſine magno dolore; pone vero canes, heri ſui
deſiderium
Ipſo gannitu teſtantes, propter venationem triſtificam,
adhæreſcunt.
Ita illi, cum ſævum reliquiſſent conflictum,
Rapidos ventos magno cum gemitu ſectantur,

Pro-

ſus requirit ἀποπτείσιν. *Pauw.*

567. Θοαὶ φέροντις ἄῆται] φορέοντις. *Rhod.*

568. Τυτθὸν. ὑπὲρ γαίης] Ut ſcilicet ſequi poſſent Æthiopes, nondum aves facti: Et ſic πολιῆα δὲ ἦμος, quod præceſſit, caute accipiendum. *Pauw.*

572. ὑπ' ἠερίοιο φέρεσθαι] ὑπηέριοι φορέεσθαι, vel ὑπ' ἠέρος ἔμπα φέρεσθαι. *Rhod.* ὑπ' ἠέρος & ὑπηέριοι non placet de avibus, quæ in aere, non ſub aere, volant: An legendum igitur, Οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες, ὑπηέριοι φορέεσθαι? Non diſplicet, ſed mallem, ſi liceret, Οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες, ὑπ' ἠέρι ὕψι φέρεσθαι. Id enim poſt curſum rapidiſſimum in terra mire quadraret hic. Rhodomanni ἔμπα ſiacceſcit. *Pauw.*

574. Ὡς δ' ὅτ' ἀγρευτῆρες] Ὡς δ' ὁπότ'. *Rhod.*

575. βλοσυροῖσι γίνυσσι] βλοσυρῇσι. *Rhod.*

576. Σῶμ' ἀναχειρόμενοι] ἀειρομένοι. *Rhod.*

578. ἀκμαῖς ἔπι' ἄγρης] ἀνιχνῆς. *Rhod.*

Αχλύϊ θεσπεσίῃ κεκαλυμμένοι· ἀμφὶ δὲ Τρῶες,
Καὶ Δαναοὶ, θάμβησαν, ἅμα σφετέρῳ βασιλῆϊ
Πάντας ἀϊστωθέντας· ἀπειρεσίῃ δ' ἀνὰ θυμὸν
Ἀμφασίῃ βεβόλητο· νέκυν δ' ἀκάμαντες ἄϋπται
Μέμνονος ἀΐσχεμάχοιο θέσαν βαρέα στενάχοντες,
Παρ' ποταμοῖο ῥέεθρα βαθυῤῥόου Αἰσήποιο,
Ἠχί τε Νυμφάων καλλιπλοκάμων πέλει ἄλσος
Καλὸν, ὃ δὴ μετόπισθε μακρὸν περὶ σημ' ἐβάλοντο
Αἰσηποῖο θύγατρες, ἄδην πεπυκασμένον ὕλῃ
Παντοίῃ· καὶ πολλαὶ θεαὶ περιχωσύσαντο,
Ὑΐέα κυδαίνουσαι ἐϋθρόνου Ηριγενείης·
Δύσετο δ' ἠελίοιο φάος, κατὰ δ' ἤλυθεν Ηὼς
Οὐρανόθεν κλαίουσα φίλον τέκος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ,
Κοῦραι ἐϋπλόκαμοι δυώδεκα, τῇσι μέμηλεν
Αἰὲν ἐλισσομένου τέρμονος αἰπὰ κέλευθα,
Νύξ τε, καὶ ἠριγένεια, καὶ ἐκ Διὸς ὀπτίσα βουλῆς
Γίγνεται, οὔ περὶ δῶμα, καὶ ἀῤῥήκτους πυλεῶνας
Στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα, πέριξ λυκάβαντα φέρουσαι
Καρποῖσι βρίθοντα, κυλινδομένοιο περὶ κύκλου
Χειμῶνος κρυεροῖο, καὶ εἴαρος ἀνθεμόεντος,
Ηδὲ θέρους ἐρατοῖο, πολυσταφύλοιό τ' ὀπώρης.
Αἵ δ' ὅτε δὴ κατέβησαν ἀπ' αἰθέρος ἠλιβάτοιο,
Ἀσπετ' ὀδυρόμεναι περὶ Μέμνονα, σὺν δ' ἄρα τῇσι
Πληϊάδες ἐμύροντο, περίαχε δ' οὔρεα μακρὰ,

Καὶ

588. ὃ δὴ μετόπισθε μακρὸν περὶ &c.] An Ellypſis hic præpoſitionis κατὰ, *in quo*, καθ' ὅ? Id neceſſe, ſi ſcriptura recte habeat: Nam ὅ, vel ſimpliciter, vel cum περὶ conjunctum, non quadrat, ut quisque videt. Dura tamen Ellypſis: Id certum. An legendum forte, ὅπη μετέπισθε μακρὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο? *ubi poſtea*, &c. ὅπη aliquando idem, quod οὗ: Quintus Lib. 3. V. 772.

Καί οἱ δῶρον ἔγωγε θεσπίσω ἥνιον ἵππων
Εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπῃ θεὸς ἔσσεται αἰεί.

Alia prætereo. Præcedit, faſcor, ἦχί τε Νυμφάων: Sed ita geminare non erubeſcit Auctor.

Si

Prodigioſa quadam nebula involuti, paſſimque Troës
Et Græci ſtupeſcunt, una cum rege ſuo
Cunctos ita diſparuiſſe; & profundo animos
Silentio percelluntur. Cadaver autem indefeſſi venti
Memnonis bellicoſi cum gravi gemitu repoſuerunt,
Juxta altiflui Æſepi amnis undas:
Ubi pulchre-crinitarum Nympharum lucus exſtat
Amœnus, in quo ei poſtea arduum eduxerunt tumulum
Filiæ Æſepi, omnis generis arboribus
Opacum. Multisque lamentis planxerunt Divæ,
Honorem illum filio pulcrithronæ Auroræ deferentes.
Occidit tum ſolis lumen; & deſcendit Aurora
De cœlo; ut natum cariſſimum lugeret: ſtipabantque illam
Puellæ duodecim capillo decoræ, quarum curæ traditæ ſunt
Arduæ Solis viæ, ſemper circumvolventis,
Noxque & dies, & Jovis voluntate quæcunque
Fiunt: cujus circa aulam & veſtibula nunquam dirumpenda
Verſantur huc atque illuc; annum circumferentes
Fructibus prægnantem; dum circulus ſe circumvertit
Hyemis gelidæ, & veris floridi,
Atque æſtatis jucundæ, racemoſique Autumni:
Hæ tunc delapſæ ab æthere excelſo,
Gravi ſe luctu affligebant propter Memnonem; fletumque illis ſuum
Pleiades conſociabant, adeo quidem ut alti montes circumſonarent,

Et

Si quis Amphimacrum pro Dactylo admittere vellet, ſcribi poſſet, ὃν δὴ μετόπισθε μαχοὶ περὶ σῆμ' ἐβάλοντο: ὃν περί, ſcilicet τέκνον, quod præceſſit. Sed alterum præſtat. *Pauw.*

589. ἄδην πεπνυμένοι ὕλῃ Πιτυοέσσῃ] Hæc otium agunt, ubi Νυμφάων καλλιπλοκάμων ἄλσος καλὸν præcedit. *Pauw.*

590. καὶ πολλαὶ θεαὶ] καὶ πολλά. *Rhod.*

594. Κοῦραι εὐπλόκαμοι δυώδεκα] δυοκαίδεκα. *Rhod.*

595. Αἰεὶ ἁλισσομένου τέρμενος] ἁλισσομένου Ὑπερίονος. *Rhod.* Acute & perbene. *Pauw.*

602. Αἱ ὅτε δὴ] Αἱ τότε δὴ. *Rhod.*

604. Πληϊάδες ἰμύροντο] Πληϊάδες

Καὶ ῥόος Αἰσήποιο, γόος δ' ἄλληκτος ὀρώρει·
Ἡ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσοισιν, ἑῷ παιδὶ χυθεῖσα,
Μακρὸν ἀνεστονάχησε πολύστονος Ἠριγένεια·
Ὤλεό μοι φίλον τεκνον· ἐμὴ δ' ἄρα μητέρι πένθος
Ἀργαλέον περίθηκας· ἐγὼ δ' οὐ σεῖο δαμέντος
Τλήσομαι ἀθανάτοισιν ἐπουρανίοισι φαείνειν,
Ἀλλὰ καταχθονίων ἐσδύσομαι αἰνὰ μέλαθρα.
Ψυχὴ ὅπου σέο νόσφιν ἀποφθιμένου πεπότηται,
Πάντ' ἐπιχθιδαμένου χάεος, καὶ ἀειρέος ὄρφνης,
Οφρα τοι καὶ Κρονίδαο περὶ φρένας ἄλγος ἵκηται·
Οὐ γὰρ ἀτιμοτέρη Νηρηίδος, ἢ Διὸς αὐτοῦ,
Πάντ' ἐπιδερκομένη, πάντ' ἐς τέλος ἄχρις ἄγουσα
Μαψιδίως· οὔτ' ἄρ κεν ἐμὸν φάος ὀπίσαιτο·
Τοὔνεχ' ὑπὸ ζόφον εἶμι· Θέτιν δ' ἐπ' Ολυμπον ἀγέσθω
Ἐξ ἁλὸς, ὄφρα θεῇσι, καὶ ἀνθρώποισι φαείνῃ·
Αὐτὰρ ἐμοὶ στοναχεῦσα μετ' οὐρανὸν εὐρὺν ὄρφνη,
Μὴ ἵνα σεῖο φονῆϊ φάος περὶ σῶμα βάλοιμι.
Ὡς φαμένη ῥέε δάκρυ κατ' ἀμβροσίοιο προσώπου
Ἀενάῳ ποταμῷ ἐναλίγκιον· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
Δεύετο γαῖα μέλαινα· συνάχυτο δ' ἀμβροσίη Νὺξ
Παιδὶ φίλῃ, καὶ πάντα κατέκρυψεν οὐρανὸν, ἄστρα
Ἀχλύϊ,

ἄδις μύρεται. *Rhod.*

605. γόος δ' ἄλληκτος ἐρώρει] Scribe ob Versum ἄλληκτος. *Rauw.*

606. ἐνὶ μέσσοισιν, ἑῷ παιδὶ χυθεῖσα] ἐνὶ μέσσῃσιν ἑῷ περὶ παιδὶ. *Rhod.*

608. Ὤλεό μοι φίλον τέκνον] Φίλε τέκνον. *Rhod.* Locum hunc, illumque Homeri Iliad. X. Τῶν μὴ σὺ φίλον τέκνον, ἄμυνε δὲ δῆϊον ἦμαρ, imperita temeritas vitiavit manifesta ratione carminis reclamante, & Plutarcho Libr. de Homerica Poësi, qui legit φίλε τέκνον, adstructa ratione: πολλάκι γὰρ οὐ πρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον ποιεῖται τὴν ἀπάντησιν. Inibi fusiora. *Dausq.* Quicquid Dausquejus, quicquid alii clamant, φίλον τέκνον absque ullo periculo & hic & in loco illo Homerico ut Amphimacer manere potest. *Rauw.*

614. Οφρα τοι καὶ Κρονίδαο] Οφρα τι. *Rhod.* Non improbo: Hic tamen Amphimacer etiam forte

Et Æſepi fluenta. Luctusque ſe commovit indefinens.
Ipſa igitur in medio ipſarum ſuo circumfuſa nato,
Magno exclamat ejulatu Aurora lamentabilis:
Itane mihi cara ſoboles interiiſti! & matrem tuam luctui
Involviſti inextricabili! Nunquam ego te ſublato
Diis immortalibus lucem reddere ſuſtinebo:
Sed ſqualidas inferorum domos ſubibo,
Quo anima a te procul exſtincto avolavit;
Ut Chaos per omnia cum tetra caligine diffundatur.
Unde etiam Saturnii animum dolor aliquis occupet.
Non enim indignior ſum Nereide, vel Jove ipſo,
Quæ omnia colluſtro, omnia ad finem usque perduco
Sed nequicquam: at non videbit amplius meam lucem.
Infernas igitur tenebras peto; Thetin vero evehat in
Olympum
E mari, ut Diis & mortalibus lumen exhibeat.
At mihi triſtis caligo, cœlo poſt habito, cordi eſt;
Ne unquam circa interfectoris tui corpus radios ſpargam.
Hæc querenti lachrymæ ab immortali vultu promanant,
In modum fluvii perennis; & circa exanimem (heroëm)
Nigra tellus madeſcit; communique dolori nox ambroſia indulget
Cum dilecta nata; omnia inſuper aſtra cœlum obducit
Ca-

forte eſt pro Dactylo: Nam τὶ vim ſententiæ revera minuit. *Pauw.*

617. *οὔτ' ἄρ κεν ἰμὸν φάος ὀπίσαιτο*] *ἀπήραιτο. Rhod.* Ita perperam corrigit Rhodomannus: Nam *οὔτ' ἀπήσαιτο ἰμὸν φάος* non convenit ante *Τοὔνεχ' ὑπὸ ζόφον εἶμι*, quia id ſine dubio aliquid requirit, quod rationem contineat; quare tenebras peteret Aurora, & eam plane neglectam ſuggerat. Recte vulgata, *neque lucem meam curet, ſed negligat, per me liceat; Ideo infernas ego tenebras peto:* Quare quod ad ſententiam attinet, bona eſt, & in ſola Verſus menſura laborat, cui ſuppetias ferre potes, ſi legas vel *οὔτ' ἄρ κεν ἰμὸν γε φάος ὀπίσαιτο*, vel *οὔτ' ἄρ κεν ἰμεῖο φάος ὀπίσαιτο. Pauw.*

622. *μετ' οὐρανὸν*] *Poſt calum:* Languet hic. *Pauw.*

624. *ἀμβροσίη Νὺξ*] *ἀμβροσίοιο πρότερος* paulo ante præceſſit. *Pauw.*

625. *καὶ πάντα κατίκρυψεν οὐρανὸν, ἄστρα*] *καὶ πάντα κατ' οὐρανὸν ἤκρυφεν ἄστρα*, vel quod magis placet, *καὶ πάντα κατίκρυ-*

Ἀχλύϊ, καὶ νεφέεσσι, φέρειν χάριν Ἠριγενείῃ.
Τρῶες δ' ἄστεος ἔνδον ἔσαν περὶ Μέμνονι θυμῷ
Ἀχνύμενοι· πόθεσν γὰρ ὁμῶς ἑτάροισιν ἄνακτα·
Οὐδὲ μὲν Ἀργείοισι μεγ' ἐγήθεσν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Ἐν πεδίῳ κταμένοισι παρ' ἀνδράσιν αὖλιν ἔχοντες
Ἀμφω, ἐϋμμελίην Ἀχιλῆα κυδαίνεσκον·
Ἀντίλοχον δ' ἄρα κλαῖον· ἔχον δ' ἅμα χάρματι πένθος.
Παννυχίη δ' ἀλεγεινὸν ἀνεστονάχιζε γοῶσα
Ἠὼς· ἀμφὶ δέ οἱ κέχυτο ζόφος· οὐδ' ἔτι θυμῷ
Ἀντολίης ἀλέγιζε, μέγαν δ' ἤχθηρεν Ὄλυμπον·
Ἆρχι δέ οἱ μάλα πολλὰ ποδώκεες ἔστενον ἵπποι
Γαῖαν ἐπιστείβοντες ἀναιδέα, καὶ βασίλειαν
Ἀχνυμένην ὀρόωντες, ἐελδόμενοι μέγα νόστου·
Ζεὺς δ' ἄμοτον ἐβρόντησε χολούμενος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
Κινήθη πέρι πᾶσα· τρόμος δ' ἕλεν ἄμβροτον Ἠῶ.
Τόν δ' ἄρα καρπαλίμως μελάχροες Αἰθιοπῆες
Θάψαν ἐδυρόμενοι· τούς δ' Ἠριγένεια βοῶπις,
Πόλλ' ὀλοφυρομένους, κρατεροῦ περὶ σήματι παιδὸς
Οἰωνοὺς ποίησε, καὶ ἠέρι δῶκε φέρεσθαι·
Τοὺς δὴ νῦν καλέουσι βροτῶν ἀπερείσια φῦλα
Μέμνονας· οἳ ῥ' ἐπὶ τύμβον ἐπὶ σφετέρου βασιλῆος

Εσ-

φιν οὐρανὸς ἄστρα. *Rhod.* Reſcribo planiſſima lectione, καὶ πάντα κατέκρυβεν οὐρανοῦ ἄστρα, pro κατεκρύβησαν. *Dausq.* Mihi placet, καὶ πάντα κατέκρυφ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα: Idque aliis, quotquot paulo acutius cernunt, etiam placiturum auguror plane. *Pauw.*

627. ἔσαν περὶ Μέμνονι θυμῷ Ἀχνύμενοι] θυμὸν hic non fuiſſet deterius. *Pauw.*

631. ἐϋμμελίην Ἀχιλῆα κυδαίνεσκον] ἐϋμμελίην μὲν Ἀχιλλέα κυδαίνεσκον. *Rhod.* Rectius, Ἀχιλῆα ἐκυδαίνεσκον. *Dausq.* Non male Dausquejus: Neque neceſſe, ut γ' interponas. *Pauw.*

633. Παννυχίη] Παννυχίῃ absque Jota ſubſcripto. *Pauw.*

637. Γαῖαν ἐπιστείβοντες ἀναιδέα] ἀναιθέα. *Rhod.*

639. ἄμοτον ἐβρόντησε] βρόντησε. *Rhod.*

641. Τόν δ' ἄρα] Coactum eſt Τὸν, ubi diu de Memnone nihil præceſſit diſerte. *Pauw.*

Ibid. μελάχροες Αἰθιοπῆες] μελα-

Caligine & nubibus; ut gratam navet operam Auroræ.
Cæterum Troës in urbem ſe receperant, propter Memnonem animis
Ægri; deſiderabant enim ducem una cum militibus:
Nec tamen Argivi admodum lætabantur: verum & ipſi,
In campo juxta cæſos commilitones poſitis caſtris,
Utrumque (agebant), Achillem enim haſta clarum laudibus vehebant,
Et plangebant Antilochum, ita ut luctu gaudium temperarent.
Totam autem noctem querimoniis & fletibus impendit
Aurora; & circa ipſam ſparſæ erant tenebræ; nec ultra animo ſuo
Ortus curam agebat, ſed exoſus ei erat magnus Olympus.
Et prope illam plurimum alipedes gemebant equi,
Solum fodientes ungulis infloridum, & quanquam
Luctu oppreſſam viderent reginam, reditum tamen magnopere appetebant.
Jupiter ergo inquietum detonabat iratus, & terra
Undique concutiebatur univerſa; adeo ut pavor immortalem quoque Auroram corriperet.
Interea ducem nigricolores Æthiopes
Sepeliunt cum planctu: quos Aurora bovinis oculis prædita
Multum lamentantes, ad ſtrenui filii monumentum,
In aves vertit, aërique ferendos dedit:
Quas longe lateque diffuſæ hominum gentes etiam nunc vocitant
Memnonides; illæ adhuc Principis ſui buſtum

Fre-

λευόχροις Αἰθιοπῆς. *Rhod.*

646. Μέμνονας] Ipſo nomine Herois: Quod notandum: Similiter Ælianus Lib. 5. Cap. 1. de Animal. Γὴν τὴν Παριαιῶν καὶ τὴν γειτονα Κύζικον ὄρνιθας οἰκεῖν μέλανας ἰδεῖν φασι, τὸ δὲ σχῆμα ἱππους ἱέρακας αὐτοὺς ἄγγυσοι δέ εἰσι σαρκῶν, καὶ σωφρονοῦσι περὶ γαστέρα, καὶ αὐτοῖς τὰ σπέρματα εἶναι δεῖπνον ἀπόχρη. ὅταν δὲ ὑπάρξηται τὸ μετόπωρον, εἰς τὴν Ιλιάδα γῆν ἀγέλη τῶνδε τῶν ὀρνίθων (καλεῦσι δὲ αὐτοὺς Μέμνονας) εὐθὺ τοῦ Μεμνονείου τάφου φοιτῶσι. Interpres male

Ἐσσύμενοι γοάωσι, κόνιν καθύπερθε χέοντες
Σήματος· ἀλλήλοις δὲ περιπλονέουσι κυδοιμὸν,
Μέμνονι ἦρα φέροντες· ὅ δ' εἰν Αἴδαο δόμοισιν,
Ἤ που ἐν μακάρεσσι κατ' Ηλύσιον πέδον αἴης
Καγχαλάα· καὶ θυμὸν ἰαίνεται ἄμβροτος Ἠὼς
Δερκομένη· τοῖσι δὲ πέλει πόνος, ἄχρι καμόντες,
Εἰς ἕνα δηώσονται ἀνὰ κλόνον, ἠὲ καὶ ἄμφω
Πότμοι ἀναπλήσωσι, πονεύμενοι ἀμφὶς ἄνακτι.
Καὶ τὰ μὲν, ἐννεσίῃσι φαεσφόρου Ηριγενείης,
Οἰωνοὶ τελέθουσι θοοὶ· τότε δ' ἄμβροτος Ἠὼς
Οὐρανὸν εἰσανόρουσ' ὁμῶς πολυείδεσιν Ωραις,
Αἵ ῥά μιν οὐκ ἐθέλουσαν ἀνήγαγον ἐς Διὸς οὐδας
Παρφάμεναι μύθοισιν, ὅσοις βαρὺ πένθος ὑπείκει,
Καί περ ἐτ' ἀχνυμένην· ἣ δ' οὐ λάθεθ' οἷο δρόμοιο·
Δείδιε γὰρ Ζηνὸς ἄδην ἄληκτον ἐνιπὴν,
Ἐξ οὗ πάντα πέλονται, ὅσ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα

Ev-

male ibi, *Eas autem idcirco Memnonias vocant, quod &c.* Neque melius hic Rhodomannus, ut vides. *Pauw.*

Ibid. *οἵ ῥ' ἐπὶ τύμβον ἰκὶ*] *οἵ ῥ' ἔτι τύμβον ἰκὶ. Rhod.*

651. *καὶ θυμὸν ἰαίνεται ἄμβροτος Ἠὼς Δερκομένη*] Malim legere, *καὶ θυμὸν ἰαίνεται, ἄμβροτον Ἠῶ Δερκόμενος.* Nam sic sententia apta est, quia hæc ad Campum Elysium & Insulam Beatorum in ipsa Terra, se referunt præcise; cum ut nunc leguntur vulgo, præcedentia respiciant generatim, & proinde illud etiam *εἰν Αἴδαο δόμοισιν*: quod certe incongruum, quia eo non pervenit Aurora, nec eas tenebrarum voragines invisit. Attende: Mihi suffragaberis. *Pauw.*

653. *Εἰς ἕνα δηώσονται ἀνὰ κλόνον, ἠὲ καὶ ἄμφω Πότμοι* &c.] *Εἰς ἕνα δηώσωνται. Rhod.* Vice Commentarii est locus ille Ovidii Metamorph. Lib. 13.

Et primo similis volucri, mox vera volucris
Insonuit pennis: pariter sonuere sorores
Innumeræ, quibus est eadem natalis origo.
Terque rogum lustrant: & consonus exit in auras
Ter clangor: quarto seducunt castra volatu.
Tunc duo diversa populi de parte feroces
Bella gerant; rostrisque & aduncis unguibus iras

Exer-

Frequentantes plangunt, cinerem ſuperinſpergentes
Sepulchro; mutuoque inter ſe conflictu tumultuantur,
In Memnonis honorem. Qui in Plutonis aula,
Aut inter beatos, in Elyſio terræ campo,
Exſultat. Unde animo ſolatium ſuo accipit cæleſtis Aurora,
Dum iſta cernit: Illis autem certamen durat, usque dum poſt multum laboris
Altera alteram dimicando confecerit; aut etiam ambæ
Fatum expleverint, pro rege decertantes.
Hæc itaque luciferæ nutu Auroræ
Citæ præpetes peragunt: Tunc vero diva Aurora
In cœlum properavit, una cum variantibus Horis:
Quæ invitam ipſam in Jovis eduxerunt ſolum,
Iis appellantes verbis, quibus gravis cedere luctus ſolet,
Quamvis adhuc angeretur: ſed tamen non eſt oblita curſum ſuum.
Vehementer enim horrebat rigidas Jovis minas,
Ex quo omnia exiſtunt, quæ Oceani fluxus

Com-

Exercent; alasque, adverſaque pectora laſſant;
Inferiæque cadant cineri cognata ſepulto
Corpora: ſeque &c.

Ex quibus evidenter apparet legendum eſſe hic, ἄχροι καμόντες, Εἰς ἴνα δηώσητον ἀνὰ κλόνον, ἠὲ καὶ ἄμφω Πόντιοι ἀναπλήσωσι, πονεύμενοι &c: Cum in duas acies ſeceſſerunt, & diu laborarunt, tandem duæ ex ferociſſimis Monomachiam ineunt, & tamdiu dimicant, donec vel una vel ambæ occubuerint: Ita hæc, & ſuperius ἀλλήλοις δὲ περιπλομένοισι κυδοιμόν, accipienda ſunt. Alii aliter rem enarrant: Vide loco citato Ælianum, &c. Si cum Rhodomanno δηώσωνται ſcribas, vel vulgatum δηώσεσθαι retineas, hæc confuſa ſunt & perturbata. Potuiſſet tamen Quintus fabellam apertius exponere: Id certum, & ex dictis perſpicuum. *Pauw.*

656. τελέθωσι] τελέσσι. *Pauw.*

Ibid. ἄμβροτος Ἠώς] Si numerando aſcendas, Vertus ſunt ſexdecim, in quibus illud ἄμβροτος Ἠώς ter pro clauſula eſt. *Pauw.*

657. εἰσανόρουσ' ὁμῶς] εἰσανέρουσιν ὁμῶς. *Rhod.*

661. Δείδια γὰρ Ζηνὸς] Δείδια γάρ που Ζηνὸς. *Rhod.* Malim, Δείδια γὰρ δὴ Ζηνὸς. *Pauw.*

Ibid. ἄλκτεον ἐπτὴν] Imo ἄλληκτον. *Pauw.*

663.

Ἐντὸς ἐέργει, καὶ γαῖα, καὶ αἰθομένων ἔδος ἄστρων·
Τῆς ῥὰ Πληϊάδες πρότεραι ἴσαν· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ,
Αἰθερίας ὤϊξε πύλας· ἐκέδασσε γὰρ αἴγλην·

663. Ἐντὸς εἴργει] Ἐντὸς ἴσχει. *Rhod.*

664. Τῆς ῥὰ Πληϊάδες] Et Versus laborat, & verba non co-

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Αὐτὰρ ἐπεὶ φάος ἦλθεν ἐϋθρόνου Ἠριγενείης,
Δὴ τότ' ἄρ' Ἀντιλόχοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικαν
Αἰχμηταὶ Πύλιοι, μέγα στενάχοντες ἄναλκα·
Καί μιν ταρχύσαντο παρ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου,
Πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι· περὶ δ' ἔστενον ὄμβριμοι υἷες
Ἀργείων· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμφεχε πένθος
Νέστορι ἦρα φέροντας· ὃ δ' οὐ μέγα δάμνατο θυμῷ·
Ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο, περὶ φρεσὶ τλήμεναι ἄλγος
Θαρσαλέως, καὶ μή τι κατηφιόωντ' ἀχαχῆσθαι·
Πηλείδης δ' ἑτάροιο χολούμενος Ἀντιλόχοιο,
Σμερδνὸν ἐπὶ Τρῴεσσι κορύσσετο· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ,
Καίπερ ὑποτρομέοντες ἐϋμμελίην Ἀχιλῆα,
Τείχεος ἐξεχέοντο μεμαότες, οὕνεκ' ἄρα σφι

Κῆ-

3. Μέγα στενάχοντες ἄναχτα] μεγάλα στενάχοντες. *Dausq.*

13. οὕνεκ' ἄρα σφι &c.] Hoc satis leve: Si finxisset, aliquid de morte Achillis illis fuisse in-

Complectitur, atque tellus, & flammantium ſedes aſtrorum.
Hanc autem Pleiades anteceſſerunt: Tum ipſa
Ætherias reſeravit portas, lumenque terris diffudit.

pulantur apte: Scribe, Τῆς δ' ἅρ Πλειάδες. *Pauw.*

665. ἰκίδασσι γὰρ αἴγλην] ἐκ κίδασσι δ' ἅρ' αἴγλην. *Rhod.*

QUINTI CALABRI
PRÆTERMISSORUM AB HOMERO
LIBER TERTIUS.

CUm igitur pulcre ſedentis jubar Auroræ veniſſet,
Protinus emortuum Antilochi corpus ad naves portant
Haſtigeri Pylii, magnó dúcem gemitu proſequentes:
Atque ipſi juſta faciunt in littore Helleſponti,
Maximo mœrore perculſi: & circumquaque ſuſpiria ducunt ſtrenui filii
Argivum. Omnes enim acerbus luctus occuparat,
Dum gratum Neſtori officium præſtant: qui non prorſus animo frangebatur.
Prudentis enim viri eſt, dolorem ſuſtinere animo
Forti, nec animi ſeſe excruciantem mœroribus ſuccumbere.
Pelides autem ira inflammatus propter ſodalem Antilochum,
Horrendum in Trojanos ſe accingebat: Qui & ipſi,
Quamvis exhorreſcentes haſta clarum Achillem,
E mœnibus erumpebant, promti (ad bellum.) Quoniam ipſis

Deæ

indicatum, id accommodatius fuiſſet longe. *Pauw.*

Κῆρες ἐπὶ στέρνοισι θράσος βάλον· ἦ γὰρ ἔμελλον
Πολλοὶ ἀνοστήτοιο κατελθέμεν Αἰδωνῆος,
Χερσὶν ὕπ' Αἰακίδαο δαΐφρονος, ὃς ῥὰ καὶ αὐτὸς
Φθεῖσθαι ὁμῶς ἤμελλε παρὰ Πριάμοιο πόληι.
Αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε συνήλυθον εἰς ἕνα χῶρον
Τρώων ἔθνεα πολλὰ, μενεπτολέμων τ' Αργείων τε,
Μαιμώωντ' ἐς Αρηα διεγρομένου πολέμοιο.
Πηλείδης δ' ἐν τοῖσι πολὺν περιδάμνατο λαὸν
Δυσμενέων· πάντῃ δὲ φερέσβιος αἵματι γαῖα
Δεύετο, καὶ νεκύεσσι περιστείνοντο ῥέεθρα
Ξάνθου, καὶ Σιμόεντος· ὃ δ' ἐσπόμενος, κεράϊζε,
Μέχρι ἐπὶ πτολίεθρον, ἐπεὶ φόβος ἄμφεχε λαούς.
Καὶ νύ κε πάντας ὄλεσσε, πύλας δ' ἐς οὖδας ἔρεισε
Θαιρῶν ἐξερύσας, ἢ καὶ συνέαξεν ὀχῆας,
Δόχμιος ἐγχειφθείς, Δαναοῖσι δ' ἔθηκε κέλευθον
Ες Πριάμοιο πόλια, διέπραθε δ' ὄλβιον ἄστυ,
Εἰ μή οἱ μέγα Φοῖβος ἀνηλέϊ χώσατο θυμῷ,
Ως ἴδεν ἄσπετα φῦλα δαϊκταμένων ἡρώων·
Αἶψα δ' ἀπ' Οὐλύμποιο κατήλυθε θηρὶ ἐοικὼς,
Ιοδόκην ὤμοισιν ἔχων, καὶ ἀναλθέας ἰούς·
Εστη δ' Αἰακίδαο καταντίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῦ
Γωρυτὸς, καὶ τόξα μέγ' ἴαχεν· ἐκ δέ οἱ ὀσσων
Πῦρ ἄμοτον μάρμαιρε· ποσὶν δ' ὑπεκίνυτο γαῖα·
Σμερδαλέον δ' ἤϋσε μέγας θεὸς, ὄφρ' Αχιλῆα

Τρέ-

15. κατελθέμεν Αἰδωνῆος] Αἰδωνῆος sine apicibus. *Rhod.* Dubito & dubito summopere: Nam, ut recte observat Stephanus in Thesauro, Αἰδωνεὺς non potest fieri ab ἀΐδης quia id nusquam extat ista forma, & quando ἀΐδης contrahitur in duas syllabas, pro eo scribitur ᾅδης: Quare nihil revera est, unde Αἰδωνεὺς commode deduci possit. Quid fiet hoc loco? Quadrisyllabum enim requiritur. Dicam: Legendum opinor plane Ἀδωνῆος. Sic nihil syncerius: Nam ut ab ἀΐδης fit Αἰδωνεὺς, ita ab ᾅδης Ἀδωνεὺς. Vides? Et eo pertinet illud Hesychii, Ἀδωναῖος, Ποσειδῶν, καὶ βόλος, ἢ ἀπὸ τὸν ᾅδην. *Ranzov.*

19.

Deæ fatales in pectora confidentiam injecerant. Namque futurum erat,
Ut plurimi descenderent ad Plutonem, unde nemo gradum revocat,
Sub manibus Æacidæ bellisscientis: qui tamen ipse etiam
Interiturus erat, juxta urbem Priami.
Statim igitur utrinque in unum locum congrediebantur
Variæ Trojanorum gentes & bellicosorum Argivum,
Magno fervore ad excitati prælii Martem ruentes.
Pelides autem inter hos numerosam profligabat turbam
Hostium, & undique ferax sanguine tellus
Madescebat, & stragibus arctabantur fluenta
Xanthi, & Simoentis. Ille autem a tergo premens, strages faciebat
Usque ad urbem: Quia pavor homines occuparat.
Et forte omnes exitio tradidisset; portasque solo æquasset
Cardinibus emotis; aut repagula etiam perfregisset,
Ex obliquo incumbens; Damaisque viam patefecisset
In urbem Priami; & opulentam expugnasset civitatem;
Nisi implacabili in eum ira graviter exarsisset Phæbus,
Ut vidit densas heroum cohortes letho sterni.
Quare extemplo de cælo ferax in morem, iter arripuit,
Pharetram humero gestans, & immedicabiles sagittas;
Et stetit Æacidæ ex adverso; circumque eum
Corytus & arcus immane resonabant: Ex oculis vero illius
Magna vis ignis emicabat; Et sub pedibus terra movebatur:
Mox horrificum extulit clamorem potens Deus, ut Achillem

E

19. μιπτολίμαν τ' Αργείαν τε] τε in fine tollatur. *Rhod.*

21. πολὺν περιδάμνατο λαὸν] Supra Lib. 1. V. 164. scribitur, περὶ δάμνατο πάντας, divisim: Quod non deterius hercule est. *Pauw.*

25. Μέχρι ἐπὶ πτολίεθρον] Μέχρις ἐπὶ. *Rhod.*

26. Καὶ νύ κε πάντας ὄλεσσε, πύλας &c.] Hæc & sequentia ridicule iterum tument: Pro εἰς οὖδας Versus requirit εἰς οὖδας. *Pauw.*

32. θηρὶ ἐοικὼς] θὴρ hic Leo est

Τρέψῃ ἀπὸ πτολέμοιο, θεοῦ ὅπα ταρβήσαντα
Θεσπίην, καὶ Τρῶας ὑπ' ἐκ θανάτοιο σαώσῃ·
Χάζεο Πηλείδη Τρώων ἐκὰς, οὐ γὰρ ἔοικεν
Οὐσ' ἔτι δυσμενέεσσι κακὰς ἐπὶ χεῖρας ἰάλλειν,
Μή σε καὶ ἀθανάτων τις ἀπ' Οὐλύμποιο χαλέψῃ.
Ὡς ἄρ' ἔφη· ὃ δ' ἄρ' οὔτι θεοῦ τρέσεν ἄμβροτον αὐδήν·
Ἤδη γάρ οἱ χῆρες ἀμείλιχοι ἀμφεποτῶντο·
Τοὔνεκ' ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε θεοῦ· μέγα δ' ἴαχεν ἄντην·
Φοῖβε, τίη με θεῇσι, καὶ οὐ μεμαῶτα, μάχεσθαι
Οτρύνεις, Τρωέσσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνων;
Ἤδη γὰρ καὶ πρόσθε μ' ἀποστρέψας ὀρυμαγδοῦ,
Ἤλασας, ὁππότε πρῶτον ὑπεξεσάωσας ὀλέθρου
Εκτορα, τῷ μέγα Τρῶες ἀνὰ πτόλιν εὐχετόωντο.
Ἀλλ' ἀναχάζεο τῇδε, καὶ ἐς μακάρων ἕδος ἄλλων
Ερχεο, μή σε βάλοιμι, καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα.
Ὡς εἰπὼν, ἀπάτερθε θεὸν λίπε, βῆ δ' ἐπὶ Τρῶας·
Οἱ δ' ἔτι που φεύγεσκον ἅμα προπάροιθε πάλησς·
Καὶ τοὺς μὲν σεύεσκεν· ὃ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Φοῖβος, ἐὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
Ω πόποι, ὡς ὄγε μαίνετ' ἀεὶ φρένας· ἀλλά οἱ οὔτι
Οὐδ' αὐτὸς Κρονίδης ἔτ' ἀνέξεται, οὔτέ τις ἄλλος
Οὕτω μαργαίνοντα, καὶ ἀντιόωντα θεοῖσι.
Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ ἄϊστος ὁμοῦ νεφέεσσιν ἐτύχθη·
Ἥρα δ' ἐσσάμενος, στυγερὸν προέηκε βέλεμνον·
Καί ἑ θοῶς οὔτησε κατὰ σφυρὸν· αἶψα δ' ἀνίαι

Δῦ-

est, ut alibi fæpe: Interpres inepte, *fera ſimilis*. Id enim de Deo non poteſt honeſte dici, & ipſum illud *Leoni ſimilis* ſatis adhuc periculoſum eſt. *Rauw.*

38. *Θεοῦ ὅπα ταρβήσαντα Θεσπίην*] Θεσπιείην. *Rhod.*

51. *Ἀλλ' ἀναχάζεο τῇδε*] τῆλε. *Rhod.* *Hinc faceſſe.* Nec inſolens Poëtis adverbium adverbio commutare. Nec ſperno penitus, quod reponebat Rhodomannus, τῆλε, *procul abſcede.* Mutatio Brodæo non placet, nec ejus mihi diſplicet inter-

E duello averteret, conſternatum Dei voce
Prodigioſa, & Troas e pernicie liberaret:
Procul hinc o Pelida, a Trojanis te ſubducito, non enim æquum eſt,
Ut amplius infeſtas hoſtibus manus afferas,
Ne vel Deorum te quiſpiam ex cœlo peſſumdet.
Sic dixit. At ille nihil extimuit immortalem Dei vocem.
Jam enim ſeveræ ipſum Parcæ circumvolabant:
Ideo Deum non curabat: ſed immani clamore adortus eſt:
Phœbe, cur me etiam invitum ad pugnandum cum Diis
Laceſſis, dum fœdifragis Trojanis auxilium præſtas?
Jam enim & antea cum me a conflictu averteres,
Non parum offendiſti, quando primum exitio Hectorem
Subtraheres: quo magnifice ſe Troës in urbe jactabant.
Sed abſcede hinc, & ad cæterorum Deorum ſedem
Te recipe. Ne te feriam quantumvis immortalem.
Sic fatus, ſeorſum linquit Deum, & in Trojanos tendit:
Qui adhuc promiſcue ante urbem fugiebant.
Hos itaque inſectatur. At toto pectore excandeſcens
Phœbus, animum ſuum his verbis affatur.
O Dii! quantus huic mentem furor agit perpetuo. At ejus
Nec ipſe Jupiter deinceps nec quiſquam alius, impetum ſuſtinebit,
Dum adeo luxuriat, & Diis ipſis adverſatur.
Sic ait; & inter nubes conſpectum ſui recondit,
Aeraque prætendens, inimicum emittit telum:
Et continuo eum ſauciat in malleolum pedis; ſtatimque ægritudo

Cor

terpretatio *retrocede hac. Dausq.* Dausqueji *hinc faceſſe* ineptum eſt: Nam τῇδε pro *hinc* non dicunt Græci. Brodæi *retrocede hac* ſatisfacit linguæ genio, & cum demonſtratione loci hic ſtare poteſt, ſed vacillanter & infirme, ubi ſequitur, καὶ ἐς πεμπάτην ἴδος ἄλλων Ἐρχεο. Sine dubio cum Rhodomanno legendum eſt τῆλε: quod planum & perſpicuum. Δ & Λ. commutata ſunt millies. *Pauw.*

55. ἀγχαλέων ἐνὶ θυμῷ Φοῖβος ἰὼν κατὰ θυμὸν] ἐνὶ θυμῷ, κατὰ θυμὸν: Acumen plumbeum & mere Sophiſticum nota. *Pauw.*

57. ἀλλά οἱ οὔτι] Peccat οἱ:

Δῦσαν ὑπὸ κραδίην· ὁ δ' ἀνετράπετ' ἠΰτε πύργος,
Ὅν τε βίη Τυφῶνος ὑποχθονίη στροφάλιγγι
Ῥίζῃ ὑπὲς δαπέδοιο, κραδαινομένης βαθὺ γαίης·
Ὡς ἐκλίθη δέμας ἠὺ κατ' οὔδεος Αἰακίδαο·
Ἀμφὶ δὲ παπτήνας, ὀλοὸν, καὶ ἄκρατον ὀμόκλα·
Τί νύ μοι αἰνὸν ὀϊστὸν ἐπὶ προέηκε κρυφηδόν;
Τλήτω μευ κατέναντα, καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἰκέσθω,
Ὄφρα καί τοι μέλαν αἷμα, καὶ ἔγκαλα πάντα χυθείη,
Ἡμετέρῳ περὶ δουρὶ, καὶ αἴδα λυγρὸν ἵκηται·
Οἶδα γὰρ ὡς οὔτις μοι δυνήσεται, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Ἐγχείῃ δαμάσασθαι ἐπιχθονίων ἡρώων,
Οὐδ' εἴπερ στέρνοισι μάλ' ἄτρομον ἦτορ ἔχησιν,
Ἄτρομον ἦτορ ἔχησι λίην, καὶ χάλκεος εἴη·
Κρύδδα δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι·
Τῷ, μευ ἴτω κατέναντα, καὶ εἰ θεὸς εὔχεται εἶναι,
Χωόμενος Δαναοῖς, ἐπεὶ νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
Ἐμμεναι Ἀπόλλωνα λυγρῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ·
Ὡς γάρ μοι τοπάροιθε Φίλη διεπέφραδε μήτης,
Κείνου ὑπαὶ βελέεσσιν ὀϊζυροῖσιν ἀπολέσθαι
Σκαιῆς ἀμφὶ πύλῃσι· τόδ' οὐκ ἀνεμώλιον ἦεν.
Ἦ, καὶ λοιγὸν ὀϊστὸν ἀμειλίκτοισι χέρεσσιν
Ἑλκεὸς ἐξείρυσεν ἀναλθέος, ἐκ δέ οἱ αἷμα

Εσ-

Nam & ἀείξεται casum quartum amat, & μαργαίνοντα una cum ἀντίοντα cum aperte exhibent: Scribe igitur, ἀλλά ἑ οὔτι. *Pauw.*

63. ἠΰτε πύργος] Inepte, nisi Gigantem & Titanem hic cum ineptiente tibi proponas. *Pauw.*

68. ἐπὶ προέηκε κρυφηδὸν] ἐπιπροίηκε. *Rhod.*

69. καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἰκέσθω] Malim ἱκέσθαι, ut sic· τλήτω μευ κατέναντα καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἱκέσθαι arcte cohæreant, & plenior fit oratio. Versio Latina id dicit ipsius sententiæ ductu. *Pauw.*

70. Ὄφρα καί τοι μέλαν αἷμα] Ὄφρα κέ οἱ. *Rhod.* Ὄφρα καί οἱ μέλαν. *Dausq.* Cum Rhodomanno scribe, Ὄφρα κέ οἱ μέλαν αἷμα: Dausqueji Ὄφρα καί οἱ non convenit, quia aliud hic vulnus: Perspicaciores animadvertunt statim. *Pauw.*

72. οὔτις μοι δυνήσεται] οὔτις μι. *Rhod.*

81.

Cor ſubit: & ſubvertitur ad modum turris,
Quam violentia Typhonis vertigine ſubterranea
Solo affligit, tellure alte ſuccuſſa:
Hoc modo proſtratum fuit humi ſpectabile Æacidæ corpus.
Et circumſpiciens, ferali & immoderato clamore infrendit:
Quis occulte peſtiferum in me contorſit jaculum?
Audeat cominus & aperto Marte mecum congredi;
Ut ater ipſi cruor & viſcera cuncta effundantur
Haſtæ noſtræ impetu, triſtemque ad Plutonem migret.
Compertum enim habeo, quod nemo me poſſit, cominus adortus,
Heroum quidem in terris degentium, haſta ſuperare;
Haud equidem, ſi vel omnis pavoris neſcium cor in pectore gerat,
Cor (inquam) plane timoris expers habeat, totusque ex ære conſtet.
At ſemper imbelles furtim (virtute) clariores inſidiis excipiunt.
Ideo obviam mihi procedat, etiamſi Deum ſe eſſe glorietur
Infenſum Danais. Nam animus mihi auguratur
Apollinem eſſe, horrida caligine involutum.
Sic enim mihi olim prædixit amanda mater,
Calamitoſis illius jaculis me periturum eſſe
Ad Scæam portam: Neque hoc caſſum fuit.
Dixit; & lethalem ſagittam duris manibus
E vulnere immedicabili evellit; & ſanguis ipſi

Emo-

81. ὀπαὶ βελέεσσιν ἀιζυροῖσιν ἀπολέσθαι] Scribe ἀιζυρῶς vel ἀιζυρόις. Nam ἀιζυρῶς haut ſatis probo, quando mortali ab immortali cædi genus eſt honoratum lethi, non miſerabile. *Dausq.* ἀιζυροῖς legendum haud dubie. *Pauw.*

83. Η, καὶ λοιγὸν ἀέκοντι] λυγρὸν ἀέκοντι. *Rhod.* Nexe, ut *urbis Roma.* Rhodomannus λυγρὸν ἀέκοντι: Maluiſſem λοίγιον ἰόν, pernicialilem ſagittam; ut Lib. 6. Κάππιον λοίγιον ἰὸν ἔγχος. vel λοίσθιον ἀέκοντα, ſagittam ſupremum Achilli tractatam. *Dausq.* Recte Rhodomannus λυγρὸν ἀέκοντα: Alia digna ſunt Dausqueji

Εσσυτο τειρομένου· πότμος δέ οἱ ἦτορ ἐδάμνα·
Ασχαλόων δ' ἔρριψε βέλος· τὸ δ' ἄρ' αἶψα χιοῦσαι
Πνοιαὶ ἀνηρείψαντο· δόσαν δέ μιν Απόλλωνι
Ες Διὸς οἰχομένῳ ζάθεον πέδον· οὐ γὰρ ἐώικει
Αμβροτον ὃν ὀλέσθαι ἀπ' ἀθανάτοιο μολόντα·
Δεξάμενος δ' ὄγε χραιπνῶς ἀφίκελο μακρὸν Ολυμπον,
Αλλων ἀθανάτων ἐς ὁμήγυριν, ἦχι μάλιστα
Πανσυδίῃ ἀγέροντο, μάχην ἐσορώμενοι ἀνδρῶν·
Οἱ μὲν γὰρ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ἀρέξαι,
Οἱ δ' ἄρ' Αχαιοῖς, διανδίχα μητιόωντες,
Δέρχοντο χτείνοντας ἀνὰ μόθον, ὀλλυμένους τε.
Τόν δ' ὁπότ' εἰσενόησε Διὸς πινυτὴ παράκοιτις,
Αὐτίκα μιν νείκεσσεν ἀνιηροῖς ἐπέεσσιν·
Φοῖβε, τίη τόδ' ἔρεξας ἀτάσθαλον ἤματι τῷδε;
Λησάμενος κείνοιο, τὸν ἀθάνατοι γάμον αὐτοὶ
Αντιθέῳ Πηλῆϊ συνάρσαμεν, σὺν δ' ἐνὶ μέσσοις
Δαινύμενος ἤειδες, ὅπως Θέτιν ἀργυρόπεζαν
Πηλεὺς ἤγετ' ἄκοιτιν, ἁλὸς μέγα λαῖτμα λιποῦσης,

Καὶ

ingenio. *Pauw.*

85. *Εσσυτο τειρομένου*] Ita Aldus: Basileenses & Rhodomannus ediderunt *Εσσυτο τειρεμένου*: Operarum, credo, incuria: Nam malleus non fuit transfixus jaculo, sed sauciatus: *Καὶ ὁ θοὸς οὔτησε κατὰ σφυρὸν.* Ipse Rhodomannus hic in Versione sua, *& sanguis ipsi erupit cum cruciatu*: Quod *τειρομένου* etiam exprimit. Moneo, ne decipiantur minus periti. *Pauw.*

89. *Αμβροτον ὃν ὀλέσθαι*] *ἦν ὀλέσθαι. Rhod.*

94. *Οἱ δ' ἄρ' Αχαιοῖς, διάνδιχα μητιόωντες, Δέρχοντο* &c.] *Αχαιοῖς, οἱ δὲ διάνδιχα. Rhod.* Vix placet Rhodomanni suspicio: Nam primo *διάνδιχα μητιόωντες* dissentientes in duas partes divisos respicit, & vix tertiam inducere potest: Dein, qui vel Trojanis vel Græcis favebant, æque intuebantur trucidantes & occumbentes, ac alii medii, nec de his id dici potest magis, quam de illis. Aliud subest, nisi memet cogitando fallam: Legerim, *Οἱ δ' ἄρ' Αχαιοῖς, ἤδὲ διάνδιχα μητιόωντες Δέρχοντο χτείνοντας* &c. Sic in duabus factionibus manemus, & de illis dicitur, quod dici par est. *Pauw.*

100. *σὺν δ' ἐνὶ μέσσοις Δαινύμενος ἤειδες*] *ἢ δὲ σὺ μέσσοις Δαινύμενος. Rhod.*

102.

Erupit cum cruciatu; lethumque ejus cor ſubegit.
Telum igitur magna indignatione abjecit. Quod illico advolantes
Auræ correptum Apollini reddiderunt,
In ſacrum Jovis campum remeanti. Non enim fas erat, ut
Immortale jaculum a Deo profectum, interiret.
Quo accepto, feſtinus rediit in ſpacioſum Olympum
Ad aliorum congregationem Deorum: ubi magna frequentia
Ex omnibus locis coibant, ſpectatum pugnam mortalium.
Alii enim Trojanis ſtudebant victoriam præbere,
Alii contra Achivis: Nonnulli etiam ancipiti ſententia fluctuantes,
Qui trucidarent (alios) in acie, & qui occumberent, intuebantur.
Phœbum vero ubi prudens Jovis uxor conſpexit,
Statim moleſtis eum verbis objurgavit:
Phœbe, quare ſcelus iſtud hoc die patraſti?
Connubii illius oblitus, quod ipſi nos Dii
Semideo Peleo conciliavimus, unaque in medio
Epulantium cantabas, quo pacto argenteis pedibus Thetin
Peleus uxorem duceret, cum vaſtum maris gurgitem deſeruiſſet:

Et

102. *ἀλὸς μέγα λαῖτμα λιποῦσης*] *λιποῦσαι. Rhod.* Non erit hæc ſolicitanda lectio, ſic interpretata, *Mari vaſtum hiatum relinquente*, ut Thetidi mare ſit permeabile. Heſychius: *Λαῖτμα — ἄλλοι τὸ διάστημα τοῦ πελάγους, ἐξ οὗ τὸ μέγα καὶ πλατύ.* Id autem poſſe dici conficitur e Calabro poſtea de Nereidibus idem canente:

—— *ἐμφὶ δ' ἄρα σφὶν Νισσομένῃσι θάλασσα διΐστατο· ταὶ δ' ἐφέροντο.*

Si mare diverſum ſtabat illis euntibus; quanto magis Nereidum matri & reginæ patuit? Non male tamen reponat quis *λιποῦσαι*, ut Thetis, dum ducitur a Peleo, ſignificetur mare deſeruiſſe: Quod adſtrui poteſt ex Apollodoro Lib. 3. ex Noſtro Lib. 4. ex Statio Lib. 1. Sylv. in Epithalamio. ex Metam. 11. Claudiano Præfat. in

Καί σευ Φορμίζοντος, ἐπήϊεν ἀθρόα Φῦλα,
Θῆρές τ', οἰωνοί τε, βαθυσκόπελοί τε κολῶναι,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βαθύσχιος ὕλη·
Αλλὰ τάγ' ἐξελάθου, καὶ ἀμείλιχον ἔργον ἔρεξας
Κτείνας ἀνέρα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι σὺν ἄλλοις
Νέκταρ ἀποσπένδων, ἠρήσαο παῖδα γενέσθαι
Ἐκ Θέτιος Πηλῆϊ· τεῆς δ' ἐπελήσαο ἀρῆς,
Ἡρα φέρων λαοῖσι κρατεροῖο Λαομέδοντος,
Ὦ πάρα βουκολέεσκες· ὅδ' ἀθάνατόν περ ἐόντα,
Θνητὸς ἐὼν, ἀκάχιζε· σὺ δ' ἀφρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Ἡρα φέρεις Τρώεσσι, λελασμένος ὅσσ' ἐμόγησας·
Σχέτλιε, οὐ νύ τοι οἶδας ἐνὶ φρεσὶ λευγαλέῃσιν,
Οὔθ' ὅς τις ἀργαλέος, καὶ ἐπάξιος ἄλγεα πάσχειν,
Οὔθ' ὅς τις ἀθανάτοισι τετιμημένος· ἦ γὰρ Αχιλλεὺς
Ηπιος ἄμμι τέτυκτο, καὶ ἐξ ἡμέων γένος ἦεν·
Αλλ' οὐ μὰν Τρῴεσσιν ἐλαφρότερον πόνον οἴῳ

Εσ-

Nupt. Honorii & Mariæ. Quibus in locis & nuptiæ Thetidis cum Peleo agitatæ ſunt in Pelio, non in antro aliquo maritimo, & nuſquam meminerunt mare diſceſſiſſe, quod utique memoratum ſplendoris multum contuliſſet nuptiis: Nec Poetæ ſegnes talia perſequi; etſi non omnes eadem canant, aut omnia. *Dausq.* Rhodomannus perbene λιπούσαν, neque Dausqueji commentum moror, quo nihil revera ineptius: Nam ἀλὸς μίγα λαῖτμα arcte cohæret, & nemo ſeparabit, qui prima linguæ elementa modo didicerit: Hoc notaſſe ſufficiat: Alia ſciens omitto. Vertas autem locum: *quo modo Thetin cum argenteis pedibus Peleus ſibi natus ſit uxorem, vaſtum maris gurgitem relinquentem*, ut ſcilicet cum eo, tanquam marito ſuo, habitaret in Theſſalia. Jungenda ſunt, quæ ipſa Thetis Infra V. 611. & ſeqq. dicit. Interpres non bene; quod imperitos ſeducere poſſet, & Dausquejum forte ſeduxit. *Pauw.*

105. Καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βαθύσχιος ὕλη] Infere ἤλυθε ante ὕλη. *Rhod.* Recipi poſſit, Καὶ ποταμοὶ πάντες, καὶ πᾶσα &c. Rhodomannus, Καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βαθύσχιος ἤλυθε ὕλη. Sed antecedens ἵκηϊν huc conferri etiam poteſt. Infelicius Brodæus, Καὶ ποταμοὶ, καὶ δίνδρια, πᾶσα βαθύσχιος ὕλη. Cur enim bis infulta copula, tertium non adſumetur? *Dausq.* ἤλυθε revera non quadrat hoc loco, & aliud abeſſe ſuſpicor.

Daus-

Et te citharam feriente denſa agmina accurrebant,
Beſtiæ, volucreſque & profundis ſcopulis montes,
Nec non fluvii, & omnis opaca veniebat ſylva.
Sed hæc tibi exciderunt, & facinus crudele peregiſti,
Divinum hominem interficiens: quem una cum aliis Diis
Nectar libans, precatus es, filium naſci
Ex Thetide Peleo, tuique voti oblitus es,
Dum opem fers populis validi Laomedontis:
Apud quem armenta paviſti: Iſque te Deum
Mortalis ærumnis moleſtiſſimis affecit. Et tamen a ſana tu mente dimotus,
Operam Trojanis navas, oblitus quantos exhauſeris labores.
Improbe, nondum veſana mente cognitum habes,
Neque quis impius, & dignus triſtia pati;
Neque quis honorabilis ſit apud Deos. Enimvero Achilles
In nos benignus erat; & a nobis genus ducebat.
Attamen non arbitror Trojanis propterea levius negocium
Forc,

Dausqueji πάντες nimium eſt, & in eo etiam non acquieſco. Quid ſi legamus, Καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα βαθύσχοινος Πηλίου ὕλη? Sic locus opportune deſignatur, in quo nuptiæ celebratæ ſunt, & quæ nimis generaliter dicuntur, commode ad locum & loci vicina reſtringuntur: Attende: Admiſſo Cretico, hæc mea ſuſpicio perquam probabilis eſt. *Pauw.*

110. κρατεροῖο] κραταιοῦ. *Rhod.*

113. λιλαιόμενος ὄσσ' ἐμόγησας] Quam multus hic eſt in oblivione? Ἀλλὰ τά γ' ἐξιλάθου: τεῖος δ' ἐπελήσαο ἀσπὶς: λιλαιόμενος ὄσσ' ἐμόγησας. Bis etiam repetit Ἠρα φέρειν, Ἠρα φέρεις cum iiſdem adjunctis. Ea indole erat Quintus, & multa effundens, verbis iiſdem utebatur libens, ne nimis coarctaretur. *Pauw.*

115. Οὔθ' ὅς τις ἀργαλέος] Οὔθ' ὅτις. *Rhod.*

116. Οὔθ' ὅς τις ἀθανάτοισι τετιμένος] Οὔθ' ὅτις ἀθανάτοισι τετιμένος. *Rhod.*

118. Ἀλλ' οὐ μὰν Τρώεσσιν ἰλαφρότερον πόνον εἶεν] Pro πόνον lego πιν, intellecto tamen πόνον vel ἔργον. Poteſt tamen in εἶεν eſſe Synæreſis, licet Homero non uſitata. *Rhod.* Recte εἴω: Sic ſæpe Homerus & Alii. Quare neſcio, quid hic mentis ſuerit Rhodomanno, quem ſi ſequeremur in legendo ἰλαφρότερον πιν, non neceſſe etiam foret,

Εσσεσθ' Αἰακίδαο δεδουπότος· οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Υἱὸς ἀπὸ Σκύρου θοῶς ἐς ἀπηνέα δῆριν
Αργείοις ἐπαρωγὸς ἐλεύσεται, ἴκελος ἀλκὴν
Πατρὶ ἑῷ· πολέσιν δὲ κακὸν δηίοισι πελάσσει·
Η νύ σει Τρώων ἐπιμέμβλεται, ἀλλ' Αχιλῆϊ
Αμφ' ἀρετῆς μέγηρας, ἐπεὶ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν.
Νήπιε, πῶς ἔτι σοῖσι γε ὄμμασι Νηρηΐνην
Οψει ἐν ἀθανάτοισι Διὸς ποτὶ δώματ' ἰοῦσαν,
Η σε πάρος κύδαινε, καὶ ὡς φίλον ἔδρακεν υἱα;
Η; μέγα νεικείουσα πολυσθενέος Διὸς υἱα,
Ηρη ἀκηχεμένη· ὅ δ' ἄρ' οὐκ ἀμείβετο μύθῳ·
Αζετο γὰρ παράκοιτιν ἑοῦ πατρὸς ἀκαμάτοιο·
Οὐδέ οἱ ὀφθαλμοῖσι κατάντιον εἰσοράασθαι
Εσθενεν, ἀλλ' ἀπάνευθε θεῶν ἄληκτον ἐόντων,
Ηστο κατοπιόων· ἄμοτον δέ οἱ ἐσκύζοντο
Αθάνατοι κατ' Ολυμπον, ὅσοι Δαναοισιν ἄμυνον·
Οσσοι δ' αὖ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι,
Κεῖνοί μιν κύδαινον, ἐνὶ φρεσὶ καχαλόωντες,
Κρύβδην Ηρης· πάντες γὰρ ἐναντίον Οὐρανίωνες
Αζοντ' ἀσχαλόωσαν. ὅ δ' οὔπω λήγετο θυμοῦ
Πηλείδης· ἔτ. γάρ οἱ ἀμαιμακέτοις ἐνὶ γυίοις,
Εζεεν αἷμα κελαινὸν, ἐελδομένοιο μάχεσθαι·
Οὐδ' ἄρα οἱ Τρώων τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἰκέσθαι,
Βλημένου, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἀφέστασαν, εὖτε λέοντος

Αγρό-

ret, ut πόνον vel ἔργον ſubaudirenus: Nam ἑλκοφρότερον ἔσεσθαι, ῥᾷον ἔσεσθαι, & alia id genus ita abſolute amant Græci. Aliquid humani hic paſſus fuit Vir Diligens. *Rauw.*

123. Η νύ σει Τρώων ἐπιμέμβλεται, ἀλλ' &c.] Οὔ νυ τί σοι Τρῶες ἔτι μέμβλεται. *Rhod.*

124. Αμφ' ἀρετῆς μέγηρας] ἐμέγηρας. *Rhod.*

125. Νήπιε, πῶς ἔτι σοῖσι γε ὄμμασι Νηρηΐνην Οψει] σοῖσιν ὑπ' ὄμμασι. *Rhod.* Minus hic arridet ὑπὸ. Fors nihil mutandum, ut Verſus ſit paulo iucundior: Aſſas non deterius ſane ſcribi poſſet, vel σοῖσιν ἐπ' ὄμμασι, vel σοῖσι γ' ἐπ' ὄμμασι: Nam illud ἐπὶ ſine dubio cum ὄψει recte

Fore, quia Æacides occidit. Nam hujus
Natus propediem e Scyro, ad immite bellum,
Argivis præsidio veniet, æquiparans robore
Genitorem suum, & plurimis malum hostibus adferet.
Nec tu adeo Trojanorum curam agis, verum Achilli
Virtutem invidisti, quod hominum præstantissimus esset.
Stulte, quomodo in posterum oculis tuis Thetin
Aspicies, inter Superos, ad Jovis atria euntem,
Quæ te prius insigniter coluit, & tanquam carum filium suspexit?
Dixit, magnis præpotentis Jovis natum probris incessens,
Cum magno animi cruciatu. At is ne verbo quidem respondit:
Reverebatur enim beati sui parentis uxorem.
Nec oculis eam obtueri exadversum
Potuit: sed seorsum a Diis æternis
Resedit, dejectis humi oculis. Graviter vero succensebant illi,
Dii in cœlo, qui Danaum partes tutabantur.
Qui vero Trojanis cupiebant palmam tradere,
Ii laudabant ipsum, intimo pectore lætantes,
Clam Junone. Cuncti enim Cœlites palam
Formidabant ejus iram. At nondum remiserat ferociam animi
Pelides. Nam adhuc in vastis ejus membris
Ater sanguis fervebat, pugnare cupientis.
Nec ullus Trojanorum audebat propius accedere
Ad prostratum, sed procul absistebant, velut perplexi

Ru-

recte jungi potest. *Pauw.*

129. ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀμείβετο μύθῳ] ἠμείβετο vel ἀπαμείβετο. *Rhod.* ἠμείβετο malo. *Pauw.*

132. θεῶν ἄλλκτον ἐόντων] ἄλληκτον. *Pauw.*

133. Ἥρῃ κατοπτεύων] κατωπτεύων *Rhod.*

135. Τρώεσσι μενοίτιον ἔγχεϊ ἐρύσσαι] Eadem verba habemus Versu 93. *Pauw.*

137. Κρυβδὴν Ἥρης] Κρύβδ' Ἥρης. *Rhod.*

139. ἔτι γάρ οἱ ἀμαιμακέτοις] γάρ hic etiam producitur ante οἱ: Diximus supra, & οὐ γάρ οἱ similiter sequitur V. 152. *Pauw.*

Αγρόται ἐν ξυλόχοισι τεθηπότες, ὅντε βάλησι
Θηρητὴρ· ὅ δ' ἄρ' οὔτι, πεπαρμένος ἦτορ ἄκοντι,
Λήθεται ἠνορέης, ἀλλὰ στρέφετ' ἄγριον ὄμμα,
Σμερδαλέον βλοσυρῇσιν ὑπαὶ γενύεσσι βεβρυχὼς·
Ως ἄρα Πηλείδαο χόλος, καὶ λοίγιον ἔγχος
Θυμὸν ἄδην ὀρόθυνε· θεοῦ δέ μιν ἰὸς ἐδάμνα·
Αλλὰ καὶ ὡς ἀνόρουσε, καὶ ἔνθορε δυσμενέεσσι,
Πάλλων ὄμβριμον ἔγχος· ἕλεν δ' Ορυθάονα δῖον
Εκτορος ἐσθλὸν ἑταῖρον, ἀνὰ κροτάφοιο τυχήσας·
Οὐ γάρ οἱ κόρυς ἔσχε μακρὸν δόρυ καὶ μεμαῶτος,
Αλλὰ δι' αὐτῆς αἶψα καὶ ὀστέων ἔνδον ἵκανεν
Ινας ἐγκεφάλοιο· κέχυτο δέ οἱ θαλερὸν κῆρ·
Ιππόνοον δ' ἐδάμασσε, κατ' ὀφρύος ἔνδον ἐρύσας
Ες θέμεθλ' ὀφθαλμοῖο· χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε γλήνη
Εκ βλεφάρων· ψυχὴ δὲ κατ' ἄϊδος ἐξεποτήθη·
Αλκιθόου δ' ἀρ' ἔπειτα, διὰ γναθμοῖο περήσας,
Γλῶσσαν ὅλην ἀπέκερσεν· ὅ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης
Αμπνείων· αἰχμὴ δὲ δι' οὔδατος ἐξεφαάνθη.
Καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε, καταντίον αἴσσοντας,
Δῖος ἀνήρ· πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων θυμὸν ἔλυσσε
Φευγόντων· ἔτι γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἔζεεν αἷμα.
Αλλ' ὅτε οἱ ψύχοντο μέλη, καὶ ἀπήιε θυμὸς,

Εστη,

151. ἀνὰ κροτάφοιο τυχήσας] An ἀνὰ casum patrium amat? Nescio, neque exempla suppetunt: Nam ἀνὰ νηὸς ἔβην, notissimum illud Homericum, huc non pertinet, ut omnes animadvertunt statim. Videndum. Alias ἀνὰ mutandum in ἐπὶ. *Pauw.*

152. καὶ μεμαῶτος] Hoc misere flaccescit hic, ad οἱ relatum: Sed an figuratius forte referendum ad κόρυς, & scribendum καὶ μεμαῦιας vel καὶ μεμαῦια potius? *Pauw.*

154. Ινας ἐγκεφάλοιο] Ινας ἐς ἐγκεφάλοιο. *Rhod.* Per me licet, ita scribas, ut ἔνδον ἐς dicatur paulo disertius: Alias enim scribere sufficit Ινας γ' ἐγκεφάλοιο, verbo ἵκανεν absque præpositione, ut sæpe, constructo: Pueri sciunt. *Pauw.*

Ibid. κέχυτο] κέχυτο. *Rhod.*

155. κατ' ὀφρύος ἔνδον ἐρύσας] ἐρύσας. *Rhod.*

158.

Ruſtici in ſylva a leone; quem perculit
Venator, iſque venabulo pectus transfixum habens,
nequaquam
Fortitudinis oblivíſcitur, ſed truculentam torquet vi-
ſus aciem,
Tremendum immani rictu infrendens:
Ita & ira & exitialis haſta Pelidæ
Animum acriter ſtimulabant: ſed Dei ſagitta eum de-
primebat.
Nihilominus tamen raptim ſurgit, & incurrit in hoſtes,
Quaſſans validam haſtam, confoditque Orythaona exi-
mium,
Probatum Hectoris ſocium, ſecundum tempora forte
ictum.
Non enim caſſis ipſius quamlibet cupientis impediit
oblongam haſtam:
Sed per eam ſubito etiam in oſſa penetravit
Inque fibras cerebri, & floridum ei cor diffidit.
Dein Hipponoum profligat, circa ſupercilium haſta
infixa
In oculi fundamenta, humique decidit ipſi pupula
E palpebris, & anima ad Orcum evolavit.
Poſthæc Alcithoi transverberata mala,
Linguam totam præcidit: qui ad terræ ſolum procubuit
Exſpirans, mucroque per aurem eminebat.
Et hos quidem occidit, ex adverſo irruentes,
Vir divinæ indolis: ſed plurimorum etiam aliorum vi-
tæ finem attulit
Fugientium. Adhuc enim fervebat ipſi in pectore ſanguis.
At cum artus frigeſcerent, & ſpiritus abſcederet,
Con-

158. Αλκιθόῳ] In Libris Homeri dicitur Αλκάθοος. *Pauw.*

160. Ἀμπνείων] Vitium apertum: ἀμπνείων eſt *reſpirans, ſe recreans:* quod alieniſſimum ab hoc loco. Scribe ocyus Ἐκπνείων: Id *exſpirans* eſt, ut nemo neſcit. *Pauw.*

Ibid. δι' οὔδατος ἐξεφαάνθη] δι' οὔατος. *Rhod.*

162. Θυμὸν ἵλυσσε] Θυμὸν ἵλυσε. *Rhod.*

166.

Εστη, ἐρεισάμενος μελίῃ ἔπι· τόι δ' ἐπέτοντο·
Α δειλοὶ Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, οὐδὲ θανόντος
Εγχος ἐμὸν φεύξεσθε ἀμείλιχον, ἀλλ' ἅμα πάντες
Τίσετε αἰνὸν ὄλεθρον Εξιννύσιν ἡμετέρῃσιν.
Ως φάτο· τόι δ' αἴοντες ὑπέτρεσαν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Φθόγγον ἐριβρύχμοιο νεβροὶ τρομέωσι λέοντος,
Δείλαιοι, μέγα θῆρα πεφυζότες· ὡς ἄρα λαοὶ
Τρώων ἱπποπόλων, ἠδ' ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων
Υστατίην Αχιλῆος ὑποτρομέοντες ὁμοκλὴν,
Ελπόμενοί μιν ἔτ' ἔμμεν· ἀνούτατον· ὃς δ' ὑπὸ πότμῳ
Θυμὸν τολμήεντα, καὶ ὄμβριμα γυῖα βαρυνθείς,
Ηριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν, ἀλίγκιος οὔρεϊ μακρῷ·
Γαῖα δ' ὑπεπλατάγησε, καὶ ἄσπετον ἔβραχε τεύχη,
Πηλείδαο πεσόντος ἀμύμονος· οἱ δ' ἔτι θυμῷ
Δήϊον εἰσορόωντες, ἀπειρέσιον τρομέεσκον·
Ως δ' ὅτε θῆρα δαφοινὸν, ὑπ' αἰζηοῖσι δαμέντα,
Μῆλα περιτρομέουσι, περὶ σταθμὸν ἀθρήσαντα
Βλημένον, οὐδέ οἱ ἄγχι παρελθέμεναι μεμάασσιν,
Αλλά ἑ, ὡς ζώοντα, νέκυν περιπεφρίκασιν·
Ως Τρῶες φοβέοντο, καὶ οὐκ ἔτ' ἐόντ' Αχιλῆα.
Αλλὰ καὶ ὣς, ἐπέεσσι Πάρις μέγα θαρσύνεσκε
Λαὸν, ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐγήθησεν· ἦ γὰρ ἐώλπει
Αργείους παύσασθαι ἀμαιμακέτοιο κυδοιμοῦ,
Πηλείδαο πεσόντος· ὃ γὰρ Δαναοῖς πέλεν ἀλκὴ·
Ω φίλοι, εἰ ἐτεόν μοι ἀρήγετε εὐμενέοντες,

Σή-

166. οὐδὲ θανόντος Εγχος ἐμὸν φεύξεσθε &c.] Character hominis insani & ferocientis absque mensura & modo. Vide etiam quæ antea Apollinem provocans, dixit fuciatus. Et sic ineptiit ipse Auctor indolem suam secutus. *Rauw.*

170. Φθόγγον ἐριβρύχμοιο] ἐριβρύχοιο. *Rhod.*

173. ὑποτρομέοντες ὁμοκλὴν] Non convenit participium: Scribe, ὑποτρομέοντον ὁμοκλὴν. *Rauw.*

176. ἀλίγκιος οὔρεϊ μακρῷ] Hic δρῦς vel πύργος non sufficiebat, sed ὄρος erat asportandum, & quidem μακρὸν: Ride ineptias Sophistæ. *Rauw.*

177.

Conſtitit innixus fraxino, cum hoſtes interim avolarent:
Vah timidi Troës & Dardani! Ne quidem exſtincti
Haſtam meam evadetis immitem, ſed ſimul omnes
Atrocem Furiis noſtris interitum perſolvetis.
Sic ajebat; Aſt illi audientes pavitabant: perinde ac ſi in monte
Rugitum leonis frementis hinnuli tremiſcant
Imbelles, immanem beluam fugientes; ſic & agmina
Trojanorum, equeſtrium, & alienigenarum ſociorum,
Ultimum Achillis fremitum expaveſcebant,
Rati ipſum adhuc non vulneratum eſſe: qui fato (letho)
Audacem animum & fortia membra gravatus,
Procubuit inter cadavera, magni inſtar montis.
Telluſque intremuit, magnumque dederunt arma fragorem,
Pelida cadente eximio. Trojani autem adhuc animo
Vehementer conſternato erant, hoſtem reſpicientes.
Perinde ac ſi beluam cruentam, a juvenibus confectam,
Oves circumtrepidant: ubi juxta ovilia viderint
Stratam; nec prope ad eam accedere audent;
Sed mortuam, non aliter quam vivam, ipſam exhorrent.
Ita Trojani formidabant Achillem etiam non ſuperſtitem.
Attamen hoc rerum cardine dictis non parum acuebat Paris
Exercitum, cum animo ſuo exultaret. Namque ſperabat,
Argivos quieturos eſſe a cruento bello,
Pelida everſo. Hic enim Danaum columen erat.
Amici, ſi benevolentia non fucata auxilium mihi præſtatis,

Aut

177. ὑπεπλαταγησε] *Subcrepuit*: Hoc ſatis tenue pro montis excelſi ruina. *Pauw.*

181. περιτρόμοισι, περὶ] Hæc nimis gemella: Sed an forte ſcripſit Quintus παρὰ καλμὸν, *juxta ſtabulum?* Id certe accommodatius etiam ipſa indole ſua. *Pauw.*

182. παρελθόμεναι μεμάασιν] μεμάασιν. *Rhod.*

186. φρεσὶν ἦσιν ἰγνάπτοισι] ἰγνάπτοιν. *Rhod.*

187. Ἀργείους πεύσεσθαι] Mallim

Σήμερον ἠὲ θάναμεν ὑπ' Αργείοισι δαμέντες,
Ἠὲ σαωθέντες, ποτὶ Ιλιον εἰρύσωμεν
Ἵπποις Ἐκτορέοισι δεδουπότα Πηλείωνα·
Οἵ μ' ἐς δηιοτῆτα κασιγνήτοιο θανόντος,
Ἀχνύμενοι φορέουσιν, ἐὸν ποθέοντες ἄνακτα·
Τοῖς εἴπως ἐρύσαιμεν Ἀχιλλέα δηωθέντα,
Ἵπποις μὲν μέγα κῦδος ὀρέξομεν, ἠδὲ καὶ αὐτῷ
Ἐκτορι, εἴγε τις ἐστὶ κατ' ἄϊδος ἀνθρώποισιν
Ἠνόος, ἠὲ θέμιστες· ὃ γὰρ κακὰ μήσατο Τρῶας.
Καί μιν Τρωϊάδες μεγάλα φρεσὶ καγχαλόωσαι,
Ἀμφω περιστήσονται ἀνὰ πτόλιν, ἠΰτε λυγραὶ
Παρδάλιες τεκέων κεχολωμέναι, ἠδὲ λέαιναι,
Ἀνδρὶ πολυχμήτῳ μογερῆς ἐπιΐστορι θήρης·
Ὡς Τρῳαὶ περὶ νεκρὸν ἀποκταμένου Ἀχιλῆος
Ἀθρόον ἀΐξουσιν, ἀπειρέσιον κοτέουσαι·
Αἱ μὲν ὑπὲρ τοκέων κεχολωμέναι· αἱ δὲ ἀνδρῶν·
Αἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων· αἱ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων·
Γηθήσει δὲ μάλιστα πατὴρ ἐμὸς, ἠδὲ γέροντες,
Ὅσσους οὐκ ἐθέλοντας ἐν ἄστεϊ γῆρας ἐρύκει·
Τόν δ' ἡμεῖς εἴπερ ποτὶ πόλιν εἰρύσαντες,
Θήσομεν οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτηισιν ἐδωδήν.
Ὡς φάτο· τοὶ δὲ νέκυν κρατερόφρονος Αἰακίδαο
Ἀμφέβασαν ἐσσυμένως, οἵ μιν φοβέοντο πάροιθεν,
Γλαῦκός τ', Αἰνείας τε, καὶ ὀμβριμόθυμος Ἀγήνωρ,

Ἀλ-

lim hic παύσισθαι. *Pauw.*

200. Ἀμφω περιστήσονται] Ἀμφιπεριστήσονται. *Rhod.*

201. ἠΰτε λέαιναι] Malim fere ἠὲ λέαιναι. *Pauw.*

205. Αἱ μὲν ὑπὲρ τοκέων κεχολωμέναι· αἱ δὲ ἀνδρῶν] αἱ δὲ καὶ ἀνδρῶν. *Rhod.* Scribe, αἱ δ' ὑπὲρ ἀνδρῶν. *Dausq.* Rhodomanni ſuſpiciuncula non placet: Nam καὶ non quadrat: Rectius Dausquejus, αἱ δ' ὑπὲρ ἀνδρῶν. Potes etiam αἱ δέ κεν ἀνδρῶν. *Pauw.*

209. Τὸν δ' ἡμεῖς εἴπερ ποτὶ πόλιν εἰρύσαντες, Θήσομεν &c.] εἴπερ γε ποτὶ πτόλιν εἰρύσαμεν, vel ἀπάτερθε ποτὶ πτόλιν εἰρύσαντες, *ſeorſum ad urbem pertractum. Rhod.* Poſterius Rhodomanni commentum non diſpli-

Aut moriamur hodie ab Argivis debellati,
Aut integra ſalute verſus Ilium raptemus
Interemptum Pelidam, Hectoreis equis,
Qui me ad certamen hoſtile, fratre exſtincto,
Ferunt mœſti, dum heri ſui deſiderio afficiuntur.
Quibus ſi forte abſtraxerimus cæſum Achillem,
Quadrupedibus grande decus conciliabimus, & ipſi
Hectori, ſi ullus eſt apud inferos mortalibus
Senſus, juriſve reſpectus. Ille enim dira in Trojanos
meditatus fuit.
Et Troades ipſum, magna animos lætitia perfuſæ,
Circumſtabunt in urbe, ceu feroces
Pantheræ & leænæ, ob catulos ira fævientes,
Exercitatum virum, operoſæ venationis peritum.
Sic matronæ Trojanæ circa confoſſi Achillis cadaver
Magna frequentia confluent, ingenti ira percitæ:
Aliæ propter parentes indignatæ; aliæ propter maritos:
Pars etiam ſuper filiis; & nonnullæ honoratorum fratrum cauſa.
Maxime vero gaudebit pater meus, & ſeniores,
Quos nolentes in urbe ſenectus retinet.
Hunc vero poſtquam nos in urbem traxerimus,
Altivolantibus eſcam avibus proponemus.
Sic ait: fortis igitur Æacidæ corpus exanime illi
Repente corona cingunt, qui cum horruerant antea,
Glaucus, & Æneas, & firmo pectore Agenor,

At-

plicet, inprimis ſi verba ita ordines, τὸν δ' ἡμεῖς ποτὶ πτόλιν εἰρύσαιτες, θήσομεν ἀπάτερθε σὺν νηῒ ἰδωδήν. Prius languet in vocula εἴπερ & ſententia inde exeunte, ubi præceſſit jam Verſu 195. εἴπως ἐρύσαιμεν Ἀχιλλέα δαμάσσαντα. Dein εἰρύσωμεν ingratius eſt propter ſequens θήσομεν, quæ ſono nimis vicina ſunt: quanquam incommodum illud tolli poſſet legendo εἰρύσαιμεν, ut loco ſuperiori habetur. Prius, ut dixi, longe melius; quod proinde ſequi poſſumus: Niſi forte malueris, quod nunc mihi in mentem venit, Τὸν δ' ἡμεῖς, ἐπεὶ γε ποτὶ πτόλιν vel ποτὶ πτόλιν εἰρύσαιμεν, Θήσομεν &c. *poſtquam ad urbem traxerimus, ut ſperamus, & nobis in votis eſt.* Vide & elige. *Pauw.*

212. Ἀμφίβασαι ἑστυμίνης] Ἀμ-

Αλλοιτ' οὐλομένοιο δαήμονες ἰωχμοῖο,
Εἰρῦσαι μεμαῶτες ἐς Ιλίου ἱερὸν ἄστυ·
Αλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε θεῶν ἐναλίγκιος Αἴας,
Αλλὰ θοῶς περίβη· πάντας δ' ἀπὸ δούρατι μακρῷ
Ωθει ἀπὸ νέκυος, τοί δ' οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
Αλλά οἱ ἀμφεμάχοντο, περισταδὸν αἴσσοντες,
Αἰεν ἐπασσύτεροι, ταναυχειλέες εὖτε μέλισσαι,
Αἴθ' ἐὸν περὶ σίμβλον ἀπειρέσιαι ποτέωνται,
Ανδρ' ἀπαμυνόμεναι, ὅ δ' ἀρ' οὐκ ἀλέγων ἐπιούσας,
Κηρὸὺς ἐκτάμνησι μελίχροας, αἵ δ' ἀκάχωνται
Καπνοῦ ὑπαὶ ῥιπῆς ἠδ' ἀνέρος, ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς
Αντίαι ἀίσσουσιν, ὅ δ' οὐκ ὄθετ', οὐδ' ἄρα βαιὸν·
Ως Αἴας τῶν οὔτι μάλ' ἐσσυμένων ἀλέγιζεν,
Αλλ' ἄρα πρῶτον ἐνήρατ' ὑπὲρ μαζοῖο τυχήσας,
Μαιονίδην Αγέλαον· ἔπειτα δὲ Θέστορα δῖον·
Εἶλε δ' ἄρ' Αρχύθοον, καὶ Αγέστρατον, ἠδ' Αγάνιππον,
Ζώρόν τε, Νίσσόν τε, περικλυτόν τ' Ερύμαντα,
Ος Λυκίηθεν ἵκανεν ὑπαὶ μεγαλήτορι Γλαύκῳ,
Ναῖε δ' ὅγ' αἰπεὺν Μελανίππιον, ἱερὸν Αθήνης,
Αντί' ἐμασικύτοιο Χελιδόνης σχεδὸν ἄκρης,

Τὴν

Αμφιβαν ἰσσομένας. *Rhod.*

216. Αλλά οἱ οὐκ ἀμέλητε] Scribe Αλλά οὔ οὐκ ἀμέλητι. ἀμελεῖν cum casu patrio construitur; ut ipsi Decennes sciunt. *Pauw.*

217. Αλλὰ θοῶς περίβη] Αλλὰ post Αλλὰ præcedens ingratum est. *Pauw.*

Ibid. πάντας δ' ἀπὸ δούρατι μακρῷ Ωθει ἀπὸ νέκυος] An ἀπωθεῖ ἀπὸ νέκυος? Vix placet hic, & malo πάντας δ' ἄρα δούρατι μακρῷ: Nisi præferas forte πάντας δ' ὑπὸ δούρατι μακρῷ. Nam id non inconveniens hic, ut supra V. 125. *Pauw.*

221. Αἴθ' ἐὸν περὶ σίμβλον] Αἴθ' ἑδανὸν, *dulce*, vel Αἴπερ ἐὸν. *Rhod.* Scribe ἴον Poëtarum more. *Dausq.* Cur non sumserunt proximum, Αἴ τι ἐὸν? An metuerunt hiatum? Haud spero. *Pauw.*

Ibid. ποτέωνται] Malim ποτέονται: Nam ab αἴ, non ab εὖτε pendet. *Pauw.*

223. αἵ δ' ἀκάχωνται] ἀκάχονται, ut ποτέονται. *Pauw.*

225. Αντίαι ἀίσσουσιν, ὅ δ' οὐκ ὄθετ'] Hæc modos præcedentes a me restitutos stabiliunt palam,

Atque alii pernicialis belli periti,
Abripere cum conantes ad auguſtam Ilii urbem.
Verum ejus curam non poſthabuit Ajax Diis æquiparandus,
Quin ſubito propugnaret. Omnes igitur longa haſta
Repulit a cadavere: qui tamen impreſſionem non intermiſerunt,
Sed impugnarunt ipſum, circumquaque irruentes,
Subinde denſiores, veluti protenſis apes labiis,
Quæ circa alveare ſuum agmine innumero volitant,
Dum virum (mella vindemiantem) arcent. Qui tamen non magnifaciens invadentes,
Favos caſtrat mellitos. Ac quamlibet illæ crucientur
Fumi impetu & ruſtici; tamen nihilominus
Contra tendunt. Is vero ne minimam quidem (ipſarum) rationem habet.
Sic Ajax irruptionem horum nihili æſtimat:
Sed primum necat, ſupra mammam contingens,
Mœoniden Agelaum, & poſt hunc Theſtora divum.
Stravit & Arcythoum, & Ageſtratum, atque Aganippum,
Zorumque, Niſſumque, præluſtremque Erymantem,
Qui ex Lycia venerat, magnanimi Glauci ductu,
Et celſum Melanippium accolebat, fanum Minervæ,
E regione Maſicyti, Chelidonium juxta promontorium:
Quod

lam, ut vides. *Pauw.*

230. *πειχλυτὸν τ' Ερύμαντα*] *πειχλειτὸν τ'. Rhod.*

232. *αἰπεινὸν Μελανίππιον, ἱερὸν Αθήνης*] *αἰπεινὸν Μελανίππιον, ἱερὸν Αθήνης. Rhod.*

233. *Αντί' ἰμαντικύτοιο Χελιδόνης σχεδὸν ἄκρης*] *Αντία Μασσικύτοιο Χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης. Rhod.* Brodæus *Αντία Μασσικύτοιο*: Strabo Lib. 6. *πρὸς δὲ τῷ Μασικύτῳ ὄρει πόλις αἴδε.* Plinius Lib. 5. Cap. 27. *Mons Maſicytes. Χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης: non procul a Chelidonio promontorio.* Plinius dict. Libr. 5. Cap. 27. *Taurus mons ab Eois veniens litoribus Chelidonio promontorio diſterminatur.* Livius: *Cum Chelidonium promontorium ſuperaſſent.* Sunt & Chelidoniæ inſulæ ex Geographis notæ, veteres Græciæ limites: eas, quod parvæ ſint admodum, Scopulos vocat Ptolemæus. Mela: *Quæ contra Tauri promontorium* (hoc ego Chelidonium appello) *importune navigantibus objacent,*

Τὴν μέγ' ὑποτρομέουσι τεθηπότες εἰν ἁλὶ ναῦται,
Εὖτε περιγνάμπτωσι μάλα στυφελὰς περὶ πέτρας·
Τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, κλυτὸς παῖς Ἱππολόχοιο
Παχνώθη κατὰ θυμὸν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἔσχεν ἑταῖρος·
Καί ῥα θοῶς Αἴαντα κατ' ἀσπίδα πολυβόειαν
Οὔτασεν· ἀλλά οἱ οὔτι διήλασεν ἐς χρόα καλὸν·
Ῥινοὶ γάρ μιν εἴρυντο βοῶν, καὶ ὑπ' ἀσπίδι θώρηξ,
Ὅς ῥά οἱ ἀκαμάτοισι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει·
Γλαῦκος δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
Αἰακίδην Αἴαντα δαμασσέμεναι μενεαίνων·
Καί οἱ ἐπευχόμενος, μέγ' ἀπείλεεν ἄφρονι θυμῷ,
Αἶαν, ἐπεὶ νύ σε φασὶ μεγ' ἔξοχον ἔμμεναι ἄλλων
Ἀργείων, σοὶ δ' αἰὲν ἐπιφρονέουσι μάλιστα
Ἀσπετον, ὡς Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, τῷ σε θανόντι
Πηῷ συνθαπτέεσθαι ἐπ' ἤματι τῷδε καὶ αὐτόν.
Ὡς ἔφατ' ἀκράαντον ἰεὶς ἔπος· οὐδέ τι ἤδη,
Ὅσσον ἀμείνονος ἀνδρὸς ἐναντίον ἔγχος ἐνώμα.
Τόν δ' ὑποδερχόμενος, προσέφη μενεδήϊος Αἴας·

A

Chelidonia nominantur. Strabo: λέγουσι γὰρ ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ταύρου τὰ ὑπερκείμενα ὄρη τῶν Χελιδονίων καλουμένων νήσων. Non deerunt fortaſſe, qui ex Stephano in Voce Χελιδόνιον Verſus hos aliter exponant. Hæc doctiſſimus Brodæus. *Dausq.* De Chelidoniis non multa, ſed nimia ſuo more, Salmaſius ad Solinum. Hunc locum non vidit. Alibi forte plura: In his enim Notulis exſpatiari non libet. *Pauw.*

238. κατ' ἀσπίδα πολυβόειαν] πουλυβόειον. *Rhod.*

240. Ῥινοὶ γάρ μιν εἴρυντο] ἔρυντο. *Rhod.*

246. σοὶ δ' αἰὲν ἐπιφρονέουσι μάλιστα Ἀσπετον] Forte ἐπιφθονέουσι. Primos enim quosque afflat invidentiæ vis. *Dausq.* Illud μάλιστα mallem reticuiſſet Quintus: Nimium enim eſt μάλιστα ἄσπετον. Pro ἐπιφρονέουσι exaſciatius legeretur ἔπι φρονέουσι, ut præpoſitio ſic ſeſe referat apertius ad σοὶ præcedens. Dausquejanum commentum hic adeo ineptum, ut nihil ſupra. *Pauw.*

247. τῷ σε θανόντι Πηῷ συνθαπτέεσθαι] Οἷῳ συνθαπτέεσθαι. *Rhod.* Rhodomannus Οἷῳ. Non placet. Euſtathius in Odyſſ. Β. πηὸς ὁ ἐξ ἀγχιστείας προσγενής. Alias πηὸς affinem ſignat, quod idem docet in Iliad. Θ. & Odyſſ.

Quod magnopere formidant attoniti in ſalo nautæ,
Quando aſperas circum petras inflectunt (naves).
Hoc (ita) extincto, illuſtris Hippolochi natus
Animi mœrore diriguit; Nam contubernalis ejus erat.
Et protinus Ajacis ſcutum, e multis boum coriis confectum,
Verberavit; ſed in honeſtum ejus corpus non impegit.
Boum enim tergora illum tutabantur & ſub clypeo thorax,
Qui membris ejus laſſitudini non obnoxiis circumhærebat.
Glaucus vero non deſtitit a nocivo conflictu,
Æacidam Ajacem debellare contendens,
Et jactabundis eum verbis inceſſens, grande quippiam animo inſipienti minabatur:
Ajax, quandoquidem te ferunt præ aliis excellere
Argivis, & ſupra modum ob te potiſſimum elatos habent animos,
Non minus quam Achillem bella edoctum; cum quo exanimato
Spero te etiam ipſum hoc die mortem obiturum eſſe.
Sic loquebatur, verbum irritum edens: Nec perpendebat
Quanto ſuperiorem contra virum haſtam vibraret.
Quem limis intuitus oculis, ſic compellavit fortis Ajax:

O

dyſſ. γ. quemvis de cognatione. Quæ autem Achilli cum Ajace fuerit cognatio, non ignotum eſt. Infra Ajax Telamonis Achillem *πατροκασίγνητον* dolet, & poſt paullo Achilles ejus *ἀνεψιός* dicitur. *Dausq.* Bonus Dausquejus facit, quod ſolet. Qui talia notant, docti & ingenioſi audiunt, Jupiter. Rhodomannus, de vitio non injuria certus, *Οἷον*: quod a lectione depravata paulo longius abit. Scribere potes perbene, *Ποῖον συνβαπτίσαι*, *mori faciam eum*: Locutio eſt apprime Græca: *ποῖον* autem modus eſt ſubjungendi, non indicandi, qui hic minus congrueret. *Τῷ* vertere debes *ideo*: Quia te non alitet, quam Achille, ſeſe immenſum extulerunt Græci, idcirco faciam, ut cum illo egregio tu alter egregius hodie una ad Orcum eas. Sarcaſticum voculæ animadvertis, ſpero. Interpres ejus rationem habuit nullam. *Pauw.*

Α δείλ', οὔτι οἶδας ὅσον σέο Φέρτερος Εκτωρ
Επλετ' ἐνὶ πτολέμοισι, μένος δ' ἀλέεινε, καὶ ἔγχος
Ημέτερον; πινυτὸν γὰρ ὁμῶς ἔχε κάρτεϊ θυμὸν·
Σοὶ δ' ἤτοι νόος ἐστὶ ποτὶ ζόφον, ὃς ῥά μοι ἔτλης
Ες μόθον ἐλθέμεναι, μέγ' ἀμείνονί περ γεγαῶτι·
Οὐ γάρ μευ ξένος πατρώϊος εὔχεαι εἶναι,
Οὐδέ με δωτίνῃσιν παρφάμενος πολέμοιο,
Νόσφιν ἀποστρέψεις, ὡς Τυδέος ὄμβριμον υἷα,
Αλλὰ καὶ εἰ κείνοιο φύγες μένος, οὐ σε τ' ἔγωγε
Ζωὸν ἀπὸ πτολέμοιο μεθήσομαι ἀπονέεσθαι·
Η ἄλλοισι πέποιθας ἀνὰ κλόνον, οἳ μετὰ σεῖο,
Μυίαις οὐτιδανοῖσιν ἐοικότες, ἀΐσσουσιν
Αμφὶ νέκυν Αχιλῆος ἀμύμονος; ἀλλ' ἄρα καὶ τοῖς
Δώσω ἐπεσσυμένοις θάνατον, καὶ κῆρας ἐρυμνάς.
Ως εἰπὼν, Τρῴεσσιν ἐπεστρωφᾶτο, λέων ὡς
Εν κυσὶν ἀγρευτῆσι, κατ' ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην·
Πολλοὺς δ' ἔτ' ἐδάμασσε, μεμαότας εὖχος ἀρέσθαι,
Τρῶας ὁμῶς Λυκίοισι· περιτρομέοντο δὲ λαοὶ,
Ιχθύες ὡς ἀνὰ πόντον, ἐπερχομένου ἀλεγεινοῦ
Κήτεος, ἢ δελφῖνος ἁλιτρεφέος μεγάλοιο·
Ως Τρῶες φοβέοντο βίην Τελαμωνιάδαο,
Αἰὲν ἐπεσσυμένοιο κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς
Μάρναντ', ἀμφὶ δὲ νεκρὸν Αχιλῆος ἄλλοθεν ἄλλοι
Μυρίοι ἐν κονίῃσιν, ὅπως σύες ἀμφὶ λέοντα,

Κτά-

252. Α δείλ', οὔτι οἶδας] οὔ τοι, vel οὐδέ τι, vel οὔ νυ τι. *Rhod.* Scribe οὐδέ τι οἶδας, vel οὔτι νυ οἶδας. *Dausq.* Non male etiam legeretur, οὔτι γε οἶδας: Nam hiatus non metuendus. *Pauw.*

255. ἐν κοτὶ ζόφον] in tenebris hæret, & obscuratus est in pectore: Locutionem nota. *Pauw.*

257. Οὐ γάρ μευ ξένος] ξεῖνος. *Rhod.*

258. Οὐδέ με δωτίνῃσιν παρφάμενος] δωτίνῃσι παραιφάμενος. *Rhod.* Non necesse: Nam Versus est bonus, quanquam minus jucundus. *Pauw.*

263. Μυίαις οὐτιδανοῖσιν ἐοικότες] οὐτιδανῇσιν. *Rhod.*

265.

O miſer, nonne cognitum habes, quanto te potior Hector
Fuerit in bello: & tamen ſubterfugerit vim & haſtam
Noſtram? prudentiam enim cum virtute bellica conjunxerat:
At tibi animus ad tenebras tendit, qui mihi non vereris
In certamen venire, quamvis longe tibi præſtem.
Non enim paternæ tibi hoſpitalitatis jus intercedere mecum, jactare potes;
Nec muneribus me demulſum a bello
Avertes, ut fortem Tydei natum:
Sed quanquam illius vim effugiſti; non tamen ego te
Soſpitem ex prælio redire ſinam.
An aliis confidis in acie, qui tecum
Non ſecus ac viles muſcæ, vagantur
Circa laudati cadaver Achillis? Sed & hos
Morte, ſi appropinquent, donabo, & nigris Parcis.
Sic fatus, ſe in Trojanos vertebat, tanquam leo
In canes venaticos, per longas convalles & ſylvam;
Et plurimos ibi proſtravit, quibus ſpes erat victoriam obtinendi,
Tam Troas quam Lycios; & contremuerunt cohortes,
Ut piſces in ponto, advenienti triſti
Ceto, aut Delphino, grandi maris alumno.
Ita Troës metuebant Telamoniadæ robur,
Pertinaciter inſtantis in hoc conflictu: ſed tamen etiam ſic affecti
Pugnam capeſſebant, & circa cadaver Achillis, alii hic alii illic,
Sine numero, in pulvere, velut ſues circa leonem,

Tru-

265. *καὶ κῆρας ἐγυμνὰς*] *ἐγυμνὰς. Rhod.*

268. *Πολλοὺς δ' ἴτ' ἰδάμαστε*] *Πολλοὺς δ' ἴτθ' ἰδάμαστε. Rhod.*

270. *ἐπιῤῥομέοιο ἀλεγεινοῦ Κήρεος, ἢ* &c.] Pulchre a Leone ad Cetum & Delphinum tranſit: Ride, ride, Lector. *Pauw.*

274. *ἀμφὶ δὲ νεκρὸν Αχιλῆος*] *Αχιλλέος. Rhod.* Scribe *νεκρὸν Αχιλλέα*, vel *νεκρὸν Αχιλλέος. Dausq.*

275. *Μυρίοι*] Numerus ingens hic. *Pauw.*

Ibid. *ὅπως σύες ἀμφὶ λέοντα*] Hic ad Leonem redit, ſed co-

Κτάνοντ'· ϱὐλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆϱις ὀϱώϱει·
Ἔνθα καὶ Ἱππολόχοιο δαΐφϱονα δάμνατο παῖδα
Αἴας ὀμβϱιμόθυμος· ὃ δ' ὕπτιος ἀμφ' Ἀχιλῆα
Κάππεσεν, εὖτ' ἐν ὄϱεσσι πεϱὶ στεϱεὴν δϱύα θάμνος·
Ὡς ὅγε δουϱὶ δαμεὶς, πεϱικάππεσε Πηλείωνι
Βλήμενος· ἀμφὶ δέ οἱ κϱατεϱὸς πάϊς Ἀ∫χίσαο
Πολλὰ πονησάμενος, σὺν ἀϱηϊφίλοις ἑτάϱοισιν,
Εἵϱυσεν εἰς Τϱῶας, καὶ εἰς Ἰλίου ἱεϱὸν ἄστυ
Δῶκε Φέϱειν ἑτάϱοισι, μέγ' ἀχνυμένοις πεϱὶ θυμῷ·
Αὐτὸς δ' ἀμφ' Ἀχιλῆϊ μαχέσκετο· τὸν δ' ἄϱα δουϱὶ
Μυῶνος καβύπεϱθεν ἀϱήϊος οὔτασεν Αἴας
Χειϱὸς δεξιτεϱῆς· ὃ δ' ἀϱ' ἐσσυμένως ἀπόϱουσεν
Ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο· χίεν δ' ἄφαϱ ὀστέου εἴσω·
Ἀμφὶ δέ οἱ πονέοντο πεϱίφϱονες ἰητῆϱες,
Οἵ ϱά οἱ αἷμα κάθηϱαν ἀφ' ἕλκεος, ἀλλάτε πάντα
Τεῦχον, ὅσ' οὐταμένων ὀλοὰς ἀκέονται ἀνίας.
Αἴας δ' αἰὲν ἐμάϱνατ', ἐναλίγκιος ἀστεϱοπῇσι,
Κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον, ὅπεϊ μέγα τείϱετο θυμῷ,
Ἀχνύμενος δὴ αἰὲν ἀνεψιοῖο δαμέντος·
Ἀ∫χι δὲ Λαέϱταο δαΐφϱονος υἱὸς ἀμύμων
Μάϱνατο δυσμενέεσσι· φοβέοντο δέ μιν μέγα λαοὶ·
Κτεῖναι Πείσανδϱόντε θοὸν, καὶ Ἀϱήϊον υἷα

Mé-

actus, ubi in terra ſtrages. *Pauw.*

276. Κτάνοντ'] Κτείνοντ'. *Rhod.*

Ibid. *οὐλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆϱις ὀϱώϱει*] Illud *περὶ σφίσι* conjunctum, hic minus arridet mihi: An *περὶ* adverbialiter ſumendum? Poteſt: Nam ita alibi etiam Quintus. Sic tamen legere præſtaret, *οὐλομένη δὲ περιξ σφίσι δῆϱις ἐϱώϱει*, ut ne ambiguum ſupereſſet. *Pauw.*

279. *ἔνθ' ἐν ὄϱεσσι περὶ στεϱεὴν δϱύα θάμνος*] Hinc collige, quo corpore fuerit Achilles: Nam Glaucus certe non fuit etiam exiguus. At ſupra jam monti aſſimilaverat Auctor Pelidem: Quare hic modeſtior eſt ſane. *Pauw.*

281. Βλήμενος] Miſere otiatur poſt *δουϱὶ δαμεὶς*. *Pauw.*

283. *καὶ εἰς Ἰλίου ἱεϱὸν ἄστυ*] *καὶ ἐς. Rhod.*

284. *Δῶκε Φέϱειν ἑτάϱοισι*] *ἑτάϱοισιν* jam præceſſit. *Pauw.*

288. *χίεν δ' ἄφαϱ ὀστέου εἴσω*]

Pro

Trucidabantur: ac funeſta inter eos contentio exiſtebat.
Ibi etiam Hippolochi pugnacem ſternit natum
Ajax magnanimus: qui ſupinus prope Achillem
Procubuit, ſicut virgultum in ſylvis duram juxta quercum.
Ita is haſtæ ictu juxta Pelidam labitur
Confoſſus; proque illo valida Anchiſiæ proles
Multis laboribus exhauſtis, Mavortiorum commilitonum ope
Traxit (cadaver) ad Trojanos, & in ſacram Ilii urbem
Dedit aſportandum amicis, magno animi cruciatu affectis.
Ipſe vero pro Achille propugnabat: Sed haſta illum,
Supra muſculum percuſſit Martius Ajax
Manus dexteræ. Quare continuo abſceſſit
E perniciali bello. Ac mox in urbem ſe recepit,
Ubi circa ipſum occupati erant medici periti:
Qui ex vulnere ſanguinem exterſerunt, & alia cuncta
Peregerunt, quæ ſævas vulneratorum ægritudines ſanant.
Ajax autem pugnam continuat, non abſimilis fulgetro;
Et alibi alium neci tradit: Nam valde animi angebatur,
Dolens nimirum perpetuo cæſi patruelis caſum.
Et prope Laërtæ prudentis egregia ſoboles
Cum hoſtibus manum conſerebat, & valde eum formidabant Troum agmina.
Interemit autem celerem Piſandrum, & Martium ejus natum

Max-

Pro ὀϛίου malim ἀϛίος. *Rhod.* Ita legendum abſque dubio: Nihil putidius vulgata. *Pauw.*

292. ἰκελίγκιος ἀϛεροπῇσι] ἀλίγκιος. *Rhod.* Hic iterum fulguri, & quidem πληθυντικῶς, comparatur Ajax. Quam fertile fuit hominis in comparando ingenium? Leo, Delphin, Cete, non explebant ejus comparandi libidinem. *Pauw.*

294. ἀνιψιοῖο δαμέντος] Verſus laborat: Scribe, ἀνιψιοῦ εἷο δαμέντος. *Pauw.*

296. Φοβέοντο] An potius Φέβοντο vel Φοβεῦντο ob Verſum? *Pauw.*

297. Κτείνει Πεισανδρόν τε θεὸν, καὶ Ἀρήϊον υἷα Μάιναλον] Κτεῖνε δὲ & Μάιναλον. Hic ἀρήϊον pro nomine proprio accepi. Ideoque initio ſequentis Verſus

Μέναλον, ὃς ναίεσκε περικλυτὸν οὖδας Ἀβύδου·
Τῷ δ' ἔπι δῖον ἔπεφνεν Ἀτύμνιον, ὃν ποτε Νύμφη
Πηγασὶς ἠύκομος σθεναρῷ τέκεν Ἡμαλίωνι
Γρηνίκου ποταμοῦ παρὰ ῥόοι· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Πρωτέος υἷα δάϊξεν Ὀρέσβιον, ὅς τε μαχεδμῆς
Ἰδης ναιετάεσκεν ὑπὸ πτύχας, οὐδέ ἑ μητὴρ
Δέξατο νοστήσαντα περικλειτὴ Παλάκεια,
Ἀλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν Ὀδυσσέος, ὅς τε καὶ ἄλλων
Πολλῶν θυμὸν ἔλυσεν ἐπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι,
Κτείνων ὄν κε λίχῃσι περὶ νέκυι· ἀλλά μιν Ἀλκων
Υἱὸς ἀριδήλου Μεγακλέος ἔγχει τύψεν
Παρ γόνυ δεξιτερὸν, περὶ δὲ κνημῖδα Φαεινὴν
Ἐβλυσεν αἷμα κελαινὸν· ὁ δ' ἕλκεος οὐκ ἀλέγιζεν,
Ἀλλ' ἄφαρ οὐτήσαντι κακὸν γένεθ', εὖνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Ἰέμενον πολέμοιο δι' ἀσπίδος οὔτασε δουρὶ·
Ὧσε δέ μιν μεγάλῃ τε βίῃ, καὶ χάρτεϊ χειρὸς
Ὕπτιον ἐς γαῖαν· κανάχησε δέ οἱ περὶ τεύχη,
Βλημένου ἐν κονίῃσι· περὶ μελέεσσι δὲ θώρηξ
Δεύετο φοινήεντι λύθρῳ· ὁ δὲ λοίγιον ἔγχος
Ἐκ χροὸς ἐξείρυσε, καὶ ἀσπίδος· ἔσπετο δ' αἰχμῇ
Θυμὸς ἁπαὶ μελέων· λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών·
Τοῦ δ' ἑτάρους ἐπόρουσε, καὶ οὐταμένου περ Ὀδυσσέος·

Οὐδ'

Μαινάλου scribendum putavi. Lectio tamen Aldina ſtabit, ſi τὸ ὗια reſpectum habeat ad τὸ Πεισάνδρου. Ut ſententia ſit, & Martium Piſandri filium Mænalum una interemit. *Rhod.* Ἀρήϊον vix pro nomine proprio eſſe poteſt: Quid ſi legamus uno ductu, Κτεῖνε δὲ Πεισανδρόν τε vel Πεισανδρόν γε, θοὸν καὶ ἀρήϊον ὗια Μαινάλου, ὅς ναίεσκε &c? Sic verba ſane apta ſunt, & perbene etiam ſequitur, Τῷ δ' ἔπι: quod incongruum eſt, ſi de duobus ita conjunctim agatur antea: Nam ſic Τοῖς δ' ἔπι ſcribendum fuiſſet ſine dubio. Si cum Rhodomanno Mænalum pro filio Piſandri habeamus, ὅς ναίεσκε etiam minus conveniens eſt: Nam filius ſeorſim a patre habitare, non creditur in dubio; & proinde perperam de habitatione filii loquuntur verba, non de habitatione patris. In re ambigua

Mænalum: qui nobile Abydi ſolum incolebat.
Poſt quem morte affecit Atymnium præſtantem: Quem olim Nympha
Pegaſis crine decora forti enixa eſt Emalioni,
Ad Granici amnis fluentum. Juxtaque illum
Oresbium Protei natum tranfixit: Qui altæ
Habitabat ſub Idæ ſtriis; nec eum mater
Reducem excepit illuſtris fama Panacea,
Sed palmis ſuccubuit Ulyſſis: Qui & aliorum
Complurium vitam haſta ſæviente rumpit,
Trucidans quemcumque offendit prope cadaver. Sed Alcon ipſum
Megaclis bello expediti filius, pilo ferit
In dextrum genu: circa ſplendidam igitur ocream
Niger effluxit ſanguis. Verum hic nullam vulneris curam habet,
Quin ſubito vulneris autori perniciem creat. Nam ipſum
Pugnæ avidum per ſcutum haſta vulnerat,
Et magna vi ac robore manus impellit eum
Supinum ad terram, ſtrepuntque circa ipſum arma
Lapſantem in pulvere, & circumdata membris lorica
Cruore puniceo madeſcit. Ille autem feralem haſtam
Ex corpore evellit & ſcuto, & una cum cuſpide exiit
Animus ex artubus; & divina illum vita deſeruit.
Inde ſocios ejus invaſit quamvis ſaucius Ulyſſes;

Nec

gua hactenus optimum videtur, quod ego ſuſpicor. *Pauw.*

300. *σθεναρῷ τίκτε Ημαλίωνι*] An potius *Ημαθίωνι*? Vide Suidam in V. *Ημαθία*. *Pauw.*

301. *Γρηνικοῦ ποταμοῦ παρὰ ῥόον*] *ποταμοῖο παρὰ*. *Rhod.*

306. *ἐκ' ἔγχεϊ μαιμώωντι*] *ὀκ' ἔγχεϊ*. *Rhod.*

308. *Υἱὸς ἀρηϊθόοιο Μεγακλέος*] *ἀρηϊθόοιο*. *Rhod.* Ita legendum: Et hoc pro Epitheto habet Rhodomannus: Non improbo: Dubium tamen: Nam Areithous celebris eſt apud Homerum: Quare *Αρηϊθόοιο μεγακλέος* recte etiam legi poſſet. Aldina hic, ut in multis aliis locis, majuſculas non habet. *Pauw.*

318. *λίπτε δέ μιν ἄμβροτος αἰὼν*] *ἔλιπτε δέ μιν*. *Rhod.*

319. *Τοῦ δ' ἑτάρους ἐπόρουσε, καὶ οὐτάμενον περ Ὀδυσσεύς*] *ἐπόρουσε καὶ οὐτάμενός περ Ὀδυσεὺς*. *Rhod.*

Οὐδ' ἀπέληγε μόθοιο δυσηχέος· ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
Πάντες ὁμῶς Δαναοὶ ἐπιμίξ μέγαν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Προφρονέως ἐμάχοντο, πολὺν δ' ὑπὸ χείρεσι λαὸν
Εσσυμένως ἐδάϊζον ἐϋξέστης μελίῃσιν·
Εὖτ' ἄνεμοι θοὰ φύλλα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέωνται,
Λάβρον ἐπιβρίσαντες ἐπ' ἄλσεα υλήεντα,
Αρχομένου λυκάβαντος, ὅτε φθινύθουσιν ὀπῶραι·
Ως τοὺς ἐγχείῃσι βάλον Δαναοὶ μενεχάρμαι·
Μέμβλετο γὰρ πάντεσσιν Αχιλλέος ἀμφὶ θανόντος,
Εκπάγλως δ' Αἴαντι δαΐφρονι, τοὔνεκ' ἄρ' ἔμπης
Τρῶας ἄδην ἐδάϊζε, κακὴ ἐναλίγκιος αἴσῃ·
Τῷ δ' ἐπὶ τόξ' ἐτίταινε Πάρις· τὸν δ' αἶψα νοήσας
Κάββαλε χερμαδίῳ κατὰ κρατὸς· ἐν δ' ἄρα θλάσσεν
Αμφίφαλον χυνέην ὀλοὸς λίθος· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Μάρψεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι κατήριπεν· οὐδέ οἱ ἰοὶ
Ηρκεσαν ἱεμένῳ· ἐχέχυντο γὰρ ἄλλυδις ἄλλοι
Εν κονίῃ· κενεὴ δὲ παρεκτετάνυστο φαρέτρη·
Τόξον δ' ἔκφυγε χεῖρε· φίλοι δέ μιν ἁρπάξαντες,
Ιπποις Εκτορέεσσι Φέρον ποτὶ Τρῳϊον ἄστυ
Βαίον ἔτ' ἐμπνείοντα, καὶ ἀργαλέον στενάχοντα·
Οὐδὲ μὲν ἔντε' ἄνακτος ἑκὰς λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
Εκ πεδίοιο κόμισαν ἑῷ βασιλῆϊ Φέροντες·

Τῷ

324. Εὖτ' ἄνεμοι θοὰ φύλλα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέωνται] Præpositionem κατὰ ante θοὰ positum, in suum locum restitui. *Rhod.* In Aldina scilicet & Basileensi perperam legitur, Εὖτ' ἄνεμοι κατὰ θοὰ φύλλα χθονὶς ἀμφιχέωνται. Pro. ἀμφιχέωνται malim ἀμφὶ χέωνται: *in terram undique.* Θοὰ φύλλα jejune dicitur: κοῦφα, *levia*, haud paulo melius esset: Idem Epithetum ex Rhodomanni correctione habuimus Lib. 1. V. 343. ubi dubitabamus propter Aldinum θοῖς. *Pauw.*

326. Αρχομένου λυκάβαντος &c.] Simile illud Lib. 2. V. 535. Χείματος ἀρχομένου μετὰ τηλεθόωσαι ὀπάων: Ibi autem non θοὰ, sed ἄσπιτα φύλλα, rectius longe. *Pauw.*

329 τοὔνεκ' ἄρ' ἔμπης Τρῶας ἄδην ἐδάϊζε] ἔμπης & ἄδην hic non differunt: An ἐκ παραλλήλου posita sunt? Id necesse, si scriptu-

Nec turbulentæ pugnæ finem fecit. Quo modo & alii
Danai simul omnes promiscue magno pro Achille
Studiose propugnarunt, & numerosam manibus turbam
Exiguo temporis spacio trucidarunt lævibus fraxinis
(id est hastis).
Sicut venti levia humi folia dispergunt,
Magno impetu in sylvosa incumbentes nemora,
Anno incipiente, quando Autumni finis adest.
Ita illos hastis straverunt Danai Martipotentes.
Omnes enim soliciti erant Achille defuncto,
Insigniter autem belli gnarus Ajax; Ideo acriter
Trojanos pro libitu cædebat, lethali fato assimilis.
In hunc vero arcum tetendit Paris: quem subito, re
animadversa,
In caput lapide percussit, & fregit
Galeam cristatam tristis silex. Statim igitur nox (atra
vertigo) illum
Corripuit. Qui & in pulverem collabitur: neque
sagittæ ipsi
Pro votis succurrunt. Disjectæ enim, aliæ alio, fuerant
In pulverem, & inanis prope extensa erat pharetra:
E manibus etiam arcus exciderat. Amici igitur abreptum,
Hectoreis equis ad urbem Trojanam asportabant,
Modice adhuc spirantem, & tristia suspiria ducentem:
Nec tamen arma Domini posthabuerunt; sed & ipsa
E campo sublata, ad principem suum retulerunt.

Quem

scriptura recte habeat, ut certe videtur. *Pauw.*

332. *κατὰ κρατὸς*] *κατὰ κράτος. Rhod.*

334. *οὐδέ οἱ ἰοὶ Ἥρκεσαν ἰεμένῳ*] *Ἔνεικα* jejuna, & cujus vim ego deprehendo nullam: Nam quid *ἀρκεῖν* poterant sagittæ in pharetra? Quid *ἴεσθαι* atra laborans vertigine ex lapide impacto? Hæc sane non conveniunt hic, ut ut sagittandi peritus erat Paris. Si de una sagitta jam in arcu posita & mox mittenda, locutus fuisset Quintus, & sic illa dedisset sola, *οὐδέ οἱ ἰὸς ἥρκεσεν ἰεμένῳ, τόξον δ' ἔκφυγε χεῖρα*, non ineptisset, ut nunc certe facit. *Pauw.*

341. *Ἐκ πεδίοιο κόμισαν*] More communi, *Ἐκ πεδίου κομίσαντο*, vel *ἐκόμισσαν*, vel *Ἐκ πεδίοιο κόμισσαν. Dausq.*

Ibid. *ἰῷ βασιλῆϊ*] *ἄνακτος* Ver-

su

Τῷ δ' Αἴας ἐπὶ μακρὸν ἀΰτεεν ἀσχαλόωντι,
Ω κύον, ὡς θανάτοιο βαρὺ σθένος ἐξυπάλυξας
Σήμερον· ἀλλά σοι εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ,
Ἢ τινος Ἀργείων ὑπὸ χείρεσιν, ἢ ἐμεῦ αὐτοῦ·
Νῦν δ' ἐμοὶ ἄλλα μέμηλε περὶ φρεσὶν, ὡς Ἀχιλῆος
Ἐκ φόνου ἀργαλέοιο νέκυν Δαναοῖσι σαώσω.
Ὡς εἰπὼν, δηΐοισι κακὰς ἐπὶ χεῖρας ἴαλλεν·
Οἱ δ' ἔτι δηριόωντο νέκυν περὶ Πηλείωνος·
Οἱ δέ οἱ ὡς ἄθρησαν ὑπὸ σθεναρῇσι χέρεσσι
Πολλοὺς ἐκπνείοντας, ὑπέτρεσαν, οὐδέ τι μίμνον,
Οὐτιδανοῖς γύπεσσιν ἐοικότες, οὕς τε φοβήσει
Αἰετὸς οἰωνῶν προφερέστατος, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Πώεα δαρδάπτουσι λύκοις ὑποδηωθέντα·
Ὡς τοὺς, ἄλλυδις ἄλλον, ἀπεσκέδασε θρασὺς Αἴας
Χερμαδίοισι θοῖσι, καὶ ἄορι, καὶ μένεϊ ᾧ·
Οἱ δὲ μέγα τρομέοντες, ἀπὸ πτολέμοιο φέβοντο
Παισυδίῃ, ψήρεσσιν ἐοικότες, οὕς τε διΐζων
Κίρκος ἐπισσεύει· τοί δ' ἰλαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Ταρφέα ἀΐσσουσιν, ἀλευάμενοι μέγα πῆμα·
Ὡς ὅιγ' ἐκ πολέμοιο ποτὶ Πριάμοιο πόληα
Φεῦγον ὀϊζυρῶς ἐπιειμένοι ἀλκέα φύζαν,
Αἴαντος μεγάλοιο περιτρομέοντες ὁμοκλὴν,
Ὅς ῥ' ἔπετ' ἀνδρομέῳ πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας·
Καὶ νύ κε δὴ μάλα πάντας ἐπασσυτέρους ἀπόλεσσεν,
Εἰ μὴ πεπλαμένῃσι πύλης ἐπέχυντο πόληα,

Βαιὸν

fu præcedenti eſt. *Pauw.*

348. *δηΐοισι κακὰς ἐπὶ χεῖρας ἴαλλεν*] Legi etiam poteſt *κῆρας*. *Rhod.* Optimum eſt *χεῖρας*, etiamſi *σθεναρῇσι χέρεσσι* proxime ſequatur: Calabrum noſti. *Pauw.*

350. *Οἱ δέ οἱ ὡς ἄθρησαν* &c.] Scabrum eſt *Οἱ δέ*, ubi præcedit *Οἱ δ' ἔτι*. *Pauw.*

351. *οὐδέ τι μίμνον*] *οὐδ' ἔτι*. *Rhod.*

352. *οὕς τε φοβήσει*] *φοβήσῃ*. *Rhod.*

354. *Πώεα δαρδάπτουσι*] *δαρδάπτωσι*. *Rhod.*

358. *Ψήρεσσιν ἐοικότες, οὕς* &c.] Hic Trojanos fluminis comparat,

Quem magno clamore indignantem ſubſecutus eſt Ajax:
Sic, canis, grave mortis robur evaſiſti
Hodie. Sed tibi ſtatim noviſſima dies adferetur,
Aut Argivum alicujus, aut mea ipſius manu.
Nunc autem animus meus aliis curis vacat: quomodo (videlicet) Achillis
Exanime corpus e funeſta ſtrage Danais ſervem.
Hæc locutus, ſævas hoſtibus manus injicit,
Qui adhuc certamen circa Achillis cadaver habebant.
Sed ut viderunt robuſtis ipſius manibus,
Multis ſpiritum eripi; terrore icti non amplius reſiſtebant;
Ignavis vulturibus ſimiles, quos terret
Aquila volucrum præſtantiſſima, quando in collibus
Oves dilacerant, a lupis occiſas:
Sic illos diverſas in partes diſſipavit animoſus Ajax,
Lapidibus rapidis, & enſe, & fortitudine ſua.
Quare majorem in modum conſternati, ex acie fugiebant
Turmatim: Sturnis haud abſimiles, quos infeſtans
Accipiter (circus) perſequitur: Hi gregatim alius poſt alium
Frequentes avolant, grave exitium devitantes.
Non aliter e pugna ad Priami urbem Trojani
Miſere ſe recipiunt, turpem induti fugam;
Magnique Ajacis minas expaveſcunt.
Qui ſectabatur humano cruore manus pollutus.
Nec multum aberat, quin omnes ad internecionem deleviſſet,
Niſi apertis in urbem portis infuſi eſſent,

Exi-

rat, quos vulturibus antea comparaverat, Ajacem vero, quem aquilæ, accipitri: Deſultoria certe levitate. *Pauw.*

360. *Ταυφίαι ἀϊσσουσιν*] *Ταφίης. Rhod.*

362. *ἐπιπτώουσι ἀλκίαι φύζαν*] *ἀκλέα φύζαν. Rhod.*

363. *Αἴαντος μεγάλοιο περιτρομέοντες*] Quam miſere hæret Quintus in illis metuendi verbis, & in iſto metu? Conſidera modo ſingula, videbis. *Pauw.*

365. *μάλα πάντας, ἐκαστοτάτους*] *Omnes omnino, unum poſt alium*: Mirum hercule, mirum. *Pauw.*

366. *Εἰ μὴ πεπτεώτας πύλας ἐπέχυντο πόληος*] Malim *πόλας*: Nam *πεπτεώτας πόλας* minus

Βαιὸν ἀναπνείοντες, ἐπεὶ ζόφος ἦτορ ἴκανεν·
Τοὺς δ' ἔρσας ἀνὰ ἄστυ νομεὺς ὡς αἴολα μῆλα,
Ἤιεν ἐς πεδίον, χθόνα δ' οὐ ποσὶ μάρπτεν ἑοῖσιν,
Εμβαίνων τεύχεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κταμένοισι·
Κεῖτο γὰρ εὐρὺς ὅμιλος ἀπειρεσίῃ ἐπὶ γαίῃ
Αχρις ἐφ' Ελλήσποντον ἀπ' εὐρυχώροιο πόληος
Αἰζηῶν κταμένων, ὁπόσους λάχε δαίμονος αἶσα·
Ως δ' ὅτε λήϊον αὖον ὑπ' ἀμητῆρσι πέσησι,
Πυκνὸν ἐὸν, τὰ δὲ πολλὰ καταυτόθι δράγματα κεῖται
Βριθόμενα σταχύεσσι, γέγηθε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
Ανέρος εἰσορόωντος, ὅ τις κλυτὸν οὖδας ἔχησιν·
Ως οἵ ἀμφοτέρωθε κακῷ δμηθέντες ὀλέθρῳ,
Κεῖντο πολυκαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο
Πρηνέες· οὐδέ τι Τρῶας Αχαιῶν φέρτατοι υἷες
Σύλεον, ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δηωθέντας,
Πρὶν Πηλήϊον υἷα πυρὶ δόμεν, ὅς σφιν ὄνειαρ
Επλετ' ἐνὶ πτολέμοισιν, ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
Τοὔνεκά μιν βασιλῆες ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες,
Αμφὶ νέκυν φορέσυτο ἀπείριτον, εὖτε φέροντες,
Κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι, νεῶν προπάροιθε θοάων·

Αμφὶ

minus placet absolute, & *ἰκέχυντο πόληα* nescio, an eo sensu recte dicatur cum casu quarto. *Pauw.*

367. *ἐπεὶ ζόφος ἦτορ ἴκανεν*] Maxima anxietas, quæ tenebras animo obducit, & morti quasi similis est: Hesychius, *Ζόφος, δυσθυμία.* Qui *φόβος* scriberent, errarent. *Pauw.*

368. *Τοὺς δ' ἔρσας ἀνὰ ἄστυ*] *ἕλσας. Rhod.* Scribe *εἴρξας* vel *ἕλσας. Dausq.* *ἕλσας* vix probo, quia *ἕλσαι* vel *εἰλάσαι ἀνὰ ἄστυ* non ita amant Græci. Scribendum puto, *εἴρξας ἀνὰ ἄστυ*: *εἴργω* idem, quod *εἴργω*: Vide Hesychium. *in urbe includens.* *ἀνὰ* pro *ἐν* accipitur sæpe. *Pauw.*

Ibid. *νομεὺς ὡς αἰόλα μῆλα*] Epithetum coactum: Nam vulgo oves non sunt variæ, sed uniçolores. *veloces* vel *celeripedes* non conveniret hic. *Pauw.*

369. *χθόνα δ' οὐ ποσὶ μάρπτεν ἑοῖσιν*] Homericum: Iliad. Ξ. V. 228. *οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖϊν.* Hoc tamen rarius. *Pauw.*

371. *ἀπειρεσίῃ ἐπὶ γαίῃ*] *ἀπειρεσίῃ* nimium hic de agro Tro-

Exiguum vix dum ſpiritus habentes. Nam a tenebris
cor circumventum erat.
Hos igitur cum in urbem incluſiſſet, ut varias paſtor oves,
In campum redit, nec ſolum pedibus ſuis attingit,
Incedens per arma, & ſanguinem, & cadavera.
Jacebat enim turba, late diffuſa in terra ſpatioſa,
Uſque ad Helleſpontum, ab oppido latipatente,
Juvenum cæſorum, qui ſorti fatali obvenerant.
Ut (accidit) cum ſeges arida a meſſoribus dejicitur,
Quæ denſa provenit; multique illis manipuli jacent
Spicis gravati; Deque opere lætitiam capit animus
Contuentis heri, qui præclarum (hoc) arvum tenet.
Ita illi utrobique funeſta ſubacti morte,
Jacebant flebilis pugnæ obliti,
Facie ad terram verſa. Nec tamen fortiſſima Græcorum pubes Troas,
In pulvere & cruore ſtratos, ſpoliabat,
Priuſquam Pelei natum rogo tradidiſſent, qui præſidium illorum
Erat in bellis, robore ſuo ſtrenue graſſans.
Ideo cum proceres e duello eum extraxiſſent,
Circa procerum cadaver occupati erant: ubi deportatum
In papilione depoſuerant, ante naves feſtinas:

Eum-

Trojano, ubi pugnabant acies diverſæ. *Pauw.*

372. *ἀπ' εὐρυχόροιο πόληος*] *εὐρυχόροιο. Rhod.*

376. *γίγηθε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ*] Hoc *γίγηθε*, & hæc lætitia minus conveniens eſt, ubi *ἀμφοτέρωθι* ſequitur, & non modo Trojanorum, ſed etiam Græcorum hic multa jacebant cadavera. *Pauw.*

379. *Κεῖντο πολυκταύτοιο*] *πολυκλαύτοιο. Rhod.*

381. *ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δηωθέντας*] Hæc otium agunt poſt ſuperiora, & paulo ante præcedens *κακῷ ὀμηθέντες ὀλέθρῳ*: Et ſic ubique Auctor, qui verborum copiam adamavit inſane. *Pauw.*

382. *Πρὶν Πηλῆϊον υἷα πυρὴ δόμεν*] *πυρῇ. Rhod.* Ita ſcribas, per me licet: Non tamen neceſſe, ubi cæſura adeſt. *Pauw.*

384. *ἀπὸ πτολίμου*] *ἐπὶ πτολίμοιο* ſtat Verſu præcedenti. *Pauw.*

385. *Ἀμφὶ νέκυι φορέοντο ἀκτείριτοι*] *νέκυι πορέοντο. Rhod.* Recte: Illud *ἀκτείριτοι* hominis in-

Αμφὶ δέ μιν μάλα πάντες ἀγειράμενοι, στονάχοντο
Αχνύμενοι κατὰ θυμὸν· ὁ γὰρ πέλε κάρτος Αχαιῶν,
Δὴ τότ' ἐνὶ χλισίῃσι λελασμένος ἐγχειάων,
Κεῖτο βαρυγδούποιο παρ' ἠόσιν Ελλησπόντου·
Οἷος ὑπερφίαλος Τιτυὸς πέσεν, ὁππότε Λητὼ
Ερχομένην Πυθῶδε βιάζετο, καί ἑ χολωθεὶς
Ακάματόν περ ἐόντα, θοῶς ὑπεδάμνατ' Απόλλων
Λαιψηροῖς βελέεσσιν, ὅ δ' ἀργαλέῳ ἐνὶ λύθρῳ
Πουλυπέλυθρος ἔκειτο κατὰ χθονὸς εὐρυπέδοιο
Μητρὸς ἑῆς, ἣ δ' υἷα περιστονάχησε πεσόντα,
Ἀχθόμενον μαχάεσσι, γέλασσε δὲ πότνια Λητὼ·
Τοῖος ἄρ' Αἰακίδης δηΐων ἐπικάππεσε γαίῃ,
Χάρμα φέρων Τρῳῆσσι, γόον δ' ἀλίαστον Αχαιοῖς,
Λαῶν μυρομένων· περὶ δ' ἔβρεμε βένθεα πόντου·
Θυμὸς δ' αὐτίκα πᾶσι κατεκλάσθη φίλος ἔνδον,
Ελπομένων κατὰ δῆριν ὑπὸ Τρῳῆσσιν ὀλέσθαι·
Μνησάμενοι δ' ἄρα τοίγε φίλων παρὰ νηυσὶ τοκήων,
Τοὺς λίπον ἐν μεγάροισι, νεοδμήτων τε γυναικῶν,
Αἵ που ὀδυρόμεναι, μίνυθον κενεοῖς λεχέεσσιν,
Νηπιάχοις σὺν παισὶ φίλους ποτιδέγμεναι ἄνδρας,

Μᾶλ-

ineptias iterum prodit, qui *immensa* cerebello suo infixerat ubique. *Pauw.*

387. στονάχοντο] στονάχοντο. *Rhod.*

390. βαρυγδούποιο] An hoc luctum augebat? Ea vis Scholastica in Epitheto latere potest. *Pauw.*

391. Οἷος ὑπερφίαλος Τιτυὸς πέσεν &c.] Comparatio inepta. An Achilles ea magnitudine, qua Tityus? An ea improbitate? Nugæ, nugæ, præsertim in ore hominis Græci, non barbari aut Trojani. Illud πέσεν etiam hiulcum est & scabrum, nec de Achille cadente, sed de Achillis curato cadavere hic sermo. *Pauw.*

395. Πουλυπέλυθρος ἔκειτο] Πουλυπέλιθρος. *Rhod.*

398. Τοῖος ἄρ' Αἰακίδης δηΐων ἐπικάππεσε γαίῃ] Inepte hic cadit Achilles: Nam de eo antea actum satis abundeque. Monui jam verbo. Eo tamen hic recurrendum erat, ut Tityi comparatio aliquatenus quadraret: Nam ad Inferos detrusi ibique in novem jugera exporrecti, ratio haberi non poterat ullo mo-

Eumque cœtu facto omnes graviter planxerunt,
Ex animo dolentes. In quo enim Græcorum robur
steterat,
Is tunc in castris hastarum (rei bellicæ) oblitus
Jacebat, horrisoni prope littora Hellesponti.
Quantus prægrandis Tityus procubuit, quando Latonæ,
Pythonem versus iter facienti, vim intentavit; ipsum-
que exardescens ira
Quamlibet indomitum, subito edomuit Apollo,
Rapidis sagittis: in tabo igitur funesto
Ad multa jugera porrectus jacebat per spacioſum
campum
Matris suæ: Quæ ingemuit filii casum
Superis invisi; Risit autem veneranda Latona.
Tantus Æacides in hostium terra procubuerat,
Gaudium afferens Trojanis, & contra, luctum Achæis
perpetuum
Populisque eum deplorantibus. Infremuerant alti pon-
ti gurgites.
Et cunctis carus intra viscera animus infractus erat,
Augurantibus, a Trojanis in acie se occidione cæsum iri.
Cumque ad naves recolerent dulcium memoriam pa-
rentum,
Quos domi reliquissent; & recens ductarum uxorum,
Quæ in vacuis tunc thalamis mœrore contabescerent,
Parvulis cum natis, dilectorum virorum expectatione
languidæ;

Eo

modo. Vide, quo acumine & judicio fuerit Quintus. *Pauw.*

400. *περὶ δ' ἔβραχε βένθεα πόντου*] *πόντου βένθεα* non fremunt, & Scholasticus hic tumor. *Pauw.*

402. *Ἑλκομένων κατὰ δῆριν ὑπὸ Τρώεσσιν ἁλίσθαι*] Scribatur *ἑλκομένοις*, si cui Enallage casuum Poëtæ usitata non placet. *Rhod.* Non faciam, neque alius faciet, qui judicio pollet. Absque ulla autem ratione hæc dicta sunt, ubi Achillis cadavere potiti fuerant Græci, & Ajax Trojanos, tanquam oves, in urbem abegerat, edita prius horrenda strage. Vident Periti, & digito tantum indico. *Pauw.*

405. *μένθος κεκοῖς λαχέσσιν*] *φέρεσθον. Rhod.* Mallem, ta-

Μᾶλλον ἀνεστονάχοντο· γόου δ' ἔρως ἔμπεσε θυμῷ·
Κλαίοντ' οὐ ἀλίαστον, ἐπὶ ψαμάθοισι βαθείαις
Πρηνέες ἐκχύμενοι, μεγάλῳ παρὰ Πηλείωνι,
Χαίτας ἐκ κεφαλῆς προθελύμνας δηϊόωντες·
Χευάμενοι δ' ἠΐσχυναν ἄδην ψαμάθοισι κάρηνα·
Οἵη δ' ἐκ πολέμοιο βροτῶν ἐς τεῖχος ἁλέντων
Οἰμωγὴ πέλεται, ὅτε δήϊοι ἐμμεμαῶτες,
Καίωσιν μέγα ἄστυ, καταχτείνωσι δὲ λαοὺς
Πανσυδίῃ, πάντῃ δὲ διὰ κτῆσιν φορέωνται;
Τοίη τις παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν ἔπλετ' ἀϋτὴ,
Οὕνεκ' ἀοσσητὴρ Δαναῶν πάις Αἰακίδαο,
Κεῖτο μέγας παρὰ νηυσὶ θεοτεύκτοισι βελέμνοις,
Οἷος ἔφης, ὅτε μιν δεινὴ θεὸς ὀμβριμοπάτρη
Τρώων ἐν πεδίῳ πολυαχέϊ κάμβαλε πέτρῃ·
Μυρμιδόνες δ' ἄληκτον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα,
Εἰλόμενοι περὶ νεκρὸν ἀμύμονος ἄνακτος,
Ἠπίου, ὃς πάντεσσιν ἴσος πάρος ἦεν ἑταῖρος·
Οὐ γὰρ ὑπερφίαλος πέλεν ἀνδράσιν, οὐδ' ὀλοόφρων,

Αλ-

cuiſſet: Nam μίνυθον idem, quod φθινύθον. *Pauw.*

410. Χαίτας ἐκ κεφαλῆς] Malim copulate, Χαίτας τ' ἐκ κεφαλῆς. *Pauw.*

412. βροτῶν ἐς τεῖχος ἁλέντων] ἁλέντων hoc ab ἁλίσκω venit, & captos ſignificat: Intellige autem tales captos, qui poſt pugnam male pugnatam ad urbem fugiunt, & fugientes, antequam urbem ingrediantur, ad mœnia intercipiuntur, urbeque arcentur, quam illis inſciis jam occupavit hoſtis: Sic ſententia bona eſt, & verba etiam ſunt bona: ἁλέντων ἐς τεῖχος ἐκ πολέμοιο. Interpres inſulſe, *a pugna hominibus in mœnia incluſis:* Nam ſic obſidione opus eſt, nec metus ſemper urbi. *Pauw.*

417. Οὕνεκ' ἀοσσητὴρ Δαναῶν] Hoc toties hic ingeſtum, ut nauſeam revera creet. *Pauw.*

418. Κεῖτο μέγας παρὰ νηυσὶ θεοτεύκτοισι βελέμνοις] θεπτεύκτοισι, vel θεοκτήτοισι, vel θεοστεύτοισι. *Rhod.* Mihi placet θεπτεύκτοισι: Ita Poëtæ plus ſemel, ut Syllaba brevis evadat longa: Tyrones ſciunt. Quid autem hic μέγας, quid μέγας κεῖτο βελέμνοις θεπτεύκτοις? Id nonne ambiguum? Haud dubie. Et ſic data opera Quintus, ut mox vide-

Eo magis ſuſpiriis indulgebant. Nam amor luctus animis illapſus fuerat:
Flebant igitur continue per profundas arenas
In ora effuſi, juxta magnum Peliden,
Et pilos e capite radicitus evellebant,
Infuſoque vertices pulvere valde turpabant.
Qualis autem, a pugna hominibus in mœnia incluſis,
Ploratus exiſtit; ubi hoſtes concitati
Magnum oppidum incendunt & populum trucidant
Ad internecionem; & undique facultates diripiunt:
Talis apud naves Achivum vociferatus erat:
Propterea quod opifer Danaum, filius Æacidæ
Ingens, ante naves divinis telis ſtratus eſſet,
Non ſecus atque Mars, cum potens ipſum Dea, Minerva,
In Troum campo ponderoſo profligaſſet ſaxo.
Myrmidones vero indefinenter Achillem deflebant,
Circa boni eximiique principis cadaver ſe volutantes,
Tam utique benigni, ut omnibus æqualem ſe præbuerit ſocium.
Non enim ſuperbus erat erga homines, nec crudelis,

Sed

videbis. *Pauw.*

419. Οἷος Ἄρης, ὅτε μιν &c.] Inepta comparatio Achillis mortui cum Marte vulnerato, & eo quidem ineptior, quod altera ſimilis de Tityo jam præceſſerit: Vide Iliad. Φ. V. 400. ne dubites paulo rudior. Ut tamen comparatione hac inepta uti poſſet Quintus, Verſu præcedenti κεῖτο μέγας θηητεύκτοισι βελέμνοις ita ambigue ſcripſit: Nam in una voce μέγας tota comparatio hæret. Alias pro ea haud dubie dediſſet vel νιφὰς vel νέκυς, ut ſic verba perſpicue dicerent, quod dicere debebant: Hoc jam intelligis, credo. *Pauw.*

420. πολυαχέϊ κάμβαλε πέτρῃ] πολυαχθέϊ κάββαλε πέτρῃ. *Rhod.*

421. ἄλληκτον ἀνεστονάχοντ' Αχιλῆα] Scribe iterum ἄλληκτον. Pro ἀνεστονάχοντ', ut recte legitur hic, paulo ante V. 407. male legitur ἀνεστονάχοντο: quod ibi monere omiſi. *Pauw.*

422. Εἰλόμενοι περὶ νεκρὸν ἀμύμονος Αἰακίδαο] Ante Αἰακίδαο pone αἰὲν. *Rhod.* Non incommode recipies υἱὸν. Brodæus ἑῦν. *Dausq.* Inepte Dausquejus pro more ſuo; neque placet Brodæi ἑῦν: Melius Rhodomannus αἰὲν, in quo tamen etiam non acquieſco. An forte legendum, περὶ νεκρὸν ἀμύ-

Αλλὰ σαοφροσύνῃ καὶ κάρτεϊ πάντ' ἐκέκαστο·
Αἴας δ' ἐν πρώτοισι, μέγα στενάχων, ἐγεγώνει
Πατροκασιγνήτοιο φίλων ἅμα παιδα *
Βλήμενον ἐκβεόσφιν· ἀνητῶν γε μὲν οὔτινι βλητὸς
Ἦεν, ὅσοι ναίουσιν ἐπὶ χθονὸς εὐρυπέδοιο·
Τὸν τότ' ἀχέων ὀλοφύρετο φαίδιμος Αἴας,
Αλλ' ὅτε μὲν κλισίας Πηληϊάδαο δαμέντος
Εσφοιτῶν, ὅτε δ' αὖτε παρὰ ψαμάθοισι θαλάσσης
Εκχύμενος μάλα πουλὺς, ἕπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον·
Ω Αχιλεῦ, μέγα κάρτος ἐϋσθενέων Αργείων,
Κάτθανες ἐς Τροίην Φθίης ἐκὰς εὐρυπέδοιο,
Εκπροθεν ἀπροφάτοιο λυγρῷ βεβλημένος ἰῷ,
Τὸν ῥὰ ποτὶ κλόνον ἄνδρες ἀνάλκιδες ἰθύνουσιν·
Οὐ γάρ τις πιστυός γε σάκος μέγα νωμήσασθαι,
Ηδὲ περὶ κροτάφοισιν ἐπισταμένως ἐς Αρηα
Εὖ θέσθαι πήληκα, καὶ ἐν παλάμῃ δόρυ πῆλαι,
Καὶ χαλκὸν δηΐοισι περὶ στέρνοισι δαΐξαι,
Ιοῖσιν

μοιος οἷο ἄνακτος? ἰὸς & ὁς etiam pluraliter uſurpatur, ut noſti. *Pauw.*

427. Πατροκασιγνήτοιο φίλων ἅμα παιδα *] Verſum ſic refarſi: Πατροκασιγνήτοιο φίλοιθ' ἅμα παῖδα φιλήσας. Quod ſi cui non placeat, poſt παῖδα κρυβηδὸν reponat: Et ſic vertat; magnopere lamentans invocabat crebro dilectum patrui filium clam ſeu furtim &c. *Rhod.* Brodæus ſupplet παῖδα τοκῆων. nec diſplicet. Rhodomannus Πατρ. φίλοιθ' ἅμα παῖδα φιλήσας. Forte legendum, Πατροκασιγνήτοιο φίλοιο μίτυπα φιλήσας, oſculatus ora chari patruelis. Oſculari enim mortuum iterumque iterumque, mos olim increbruit. Reponi κρυβηδὸν haud poteſt: nam propalam amicum lamentari & flere, viri ipſi, & Martis alumni affectabant, idque amicitiæ ſpecimen fuit gentium conſenſu. τὸ κρυβηδὸν autem non patiuntur, quæ ſubeunt hoc ipſo Libro:

——— ἀμφὶ δὲ λαῶν
Μυρομένων δάκρυσι φορύνετο τεύχεα πάντα,
Καὶ κλισίαι, καὶ νῆες, ἐπεὶ μέγα πένθος ὀρώρει.

Dausq. Non placent Interpretum commenta, quæ refutare nihil neceſſe: Se enim aperte refutant ipſa. Rectius ſcripſeris, Πατροκασιγνήτοιο φίλου μάλα παῖδ' ἐπιδέξιον Βλήμενον &c. Sed hæc incerta, & tutius relin-

Sed in omnibus rebus tam prudentia, quam fortitudine pollebat.
Cæterum Ajax in primis magnos ingemiſcens queſtus ciebat,
Carum patrui natum crebro deoſculans,
A Deo percuſſum. mortalium enim nemini vulnerabilis
Erat, quicunque latipatchtem terrarum orbem inhabitant.
Hunc (ergo) tunc multo cum gemitu plangebat nobilis Ajax,
Nunc Pelidæ exanimis tabernaculum
Intrans, nunc in arena maris
Procero corpore ſtratus; Et tandem hæc ſingultans edidit verba.
Heu Achilles, ingens fortium Argivorum columen,
Occubuiſti ad Trojam, procul a latis Phthiæ campis,
Ferali ex improviſo ſagitta confixus,
Qualem ignavi in conflictu homines ejaculantur.
Nemo enim, qui grande ſcutum ſe verſare poſſe confidit,
Et perite temporibus ad Martis opus
Caſſidem accommodare, inque manu pilum vibrare,
Et æneum thoracem in hoſtico pectore tranſadigere,

Subi-

linquere, ut ſunt. *Pauw.*

428. *ἐχθιόφιν*] *ἐχθιόφιν. Rhod.*

Ibid. *Ζητῶν γε μὶν οὔτινι βλητὸς Ηεν*] *γε* hic poſitum pro *γὰρ*: Id enim ſententia requirit. Scribere etiam potuiſſet Quintus non incondite, *Ζητῶν γὰρ ἄν οὔτινι βλητὸς Ηεν. Pauw.*

430. *Τὸν τότ' ἀχαιῶν ὀλοφύρετο*] *Τὸν τότ' ἄδην ἀχαιῶν. Rhod.* Scriptura emendabilis: *Τὸν τότε ἀχνύμενος ὀλοφύρετο. Dauiſq.* Legere præſtat, *Τὸν τότε δὴ ἀχαιῶν ὀλοφύρετο. Pauw.*

431. *Αλλ' ὅτε μὶν κλονέας*] *Αλλοτε Rhod.* Necte, *Ἄλλοτε*, & *ὅτε δ' αὖτε*, vel *Ἀλλ' ὅτε μὶν*, & *ὅτε δ' αὖτε. Dauiſq. Ἀλλοτε* legendum conjunctim: Alia non curo, & naſutis Grammaticis relinquo; ut illis ſeſe delectent domi. *Pauw.*

435. *Κάτθανες ἐς Τροίην φθίμενος ἰκὰς εὐρυκόδοιο*] *ἐι Τροίῃ. Rhod.* Mihi non diſplicet vulgata, præſertim ubi *ἐς* pro *ἐι* ponitur ſæpe. Illud *εὐρυκόδοιο* hic ita habes tertia vice: Junge V. 395. & V. 429. *Pauw.*

436. *Εκτορέῃ ἀπροφάτοιο*] *Εκτόρει. Rhod.*

439. *ἐπισαμένως ἐς Αρηα*] Scribe *ἐπισάμενος ἐς Αρηα*: id ſequitur, & *ἐπισαμένως* reſpuit. *Pauw.*

Ἰοῖσιν γ' ἐπάνευθεν ἐπεσσυμένως πολεμίζειν.
Εἰ γάρ σευ κατέναντα τότ' ἦλυθεν, ὅς σ' ἐβαλέν περ,
Οὐκ ἂν ἀνουτητίγε τεοῦ φύγεν ἔγχεος ὁρμήν.
Ἀλλὰ Ζεὺς τάχα που μήδετο πάντ' ἀπολέσθαι·
Ἡμέων δ' ἐν καμάτοισιν ἐτώσια ἔργα τίθησιν·
Ἤδη γὰρ Τρῴεσσι κατ' Ἀργείων τάχα νίκην
Νεύσει, ἐπεὶ τόσον περ Ἀχαιῶν ἔρχος ἀπήυρα·
Ὤ πόποι, ὡς ἄρα πάγχυ γέρων ἐν δώματι Πηλεὺς
Ὀχθήσει, μέγα πένθος ἀταρπεῖ γήραϊ κύρσας,
Αὐτῇ σὺν φήμῃ μιν ἀποῤῥαίσει μέγα θυμὸν·
Ὧδε δέ οἱ καὶ ἄμεινον ὀϊζύος αἶψα λαθέσθαι·
Εἰ δέ κεν οὐ φθίσει ἑ κακὴ περὶ υἱέος αἶσα,
Ἀ δειλὸς, χαλεποῖς ἐνὶ πένθεσι γῆρας ἰάψει,
Αἰὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν βίοτον κατέδων ὀδύνῃσι,
Πηλεὺς, ὃς μακάρεσσι φίλος περιώσιος ἦεν·
Ἀλλ' οὐ πάντα τελοῦσι θεοὶ μογεροῖσι βροτοῖσιν.
Ὡς ὁ μὲν ἀσχαλόων ὀλοφύρετο Πηλείωνα·

Φοῖ-

442. *Ἰοῖσιν γ' ἐπάνευθεν ἐπεσσυμένως πολεμίζειν*] *ἀπάνευθεν ἐπεσσυμένως πολεμίζει. Rhod.* Singulis vocibus medicinam paro:

Φοῖβος σοὶ δ' ἀπάνευθεν ἐπεσσυμένῳ πολεμίζει.

Sed Phœbus tibi ruenti in hoſtem eminus pugnat. Quo in verſu Achillis laudem ſingula verba multiplicant. Queat etiam *ἐπεσσυμένος* legi. Quæ correctio firmamentum habet ex ſubjectis verſibus: *Εἰ γάρ σευ κατέναντα* &c. *Dausq.* Nihil ſtultius Dausquejano commento: Nam ſic oratio, ut in quisquiliis vulgatis, exitum non habet: Pueri vident. Perbene Rhodomannus absque ullo dubio, *ἀπάνευθεν πολεμίζει*: Pro *ἐπεσσυμένως* malim etiam *ἐπεσσυμένος*: *ἀπάνευθεν ἐπεσσυμένος* ſcilicet perquam commode cohæret. *Pauw.*

444. *Οὐκ ἂν ἀνουτητίγε τεοῦ*] Scribendum hic eſt diviſim plane, *Οὐκ ἄν ἀνουτητί γε τεοῦ*, ut ſic cæſura ſeſe aperiat, quæ ſyllabæ producendæ requiritur. *Pauw.*

445. *Ἀλλὰ Ζεὺς τάχα που μήδετο πάντ' ἀπολέσθαι*] *τάχα που τάδε μήδετο. Rhod.* Scribe *τάχα πρόχυ ἐμήδετο. Dausq.* Rhodomanni *τάδε* flacceſcit, Dausqueji autem *πρόχυ* nimis robuſtum eſt. Quid ſi legamus, *Ἀλλὰ Ζεὺς τάχα που ἐπεμήδετο πάντ' ἀπολέσθαι?* Id certe non diſplicet: Quanquam ſic longe etiam pla-

Subitam eminus ſagittis pugnam inſtituit.
Si enim cominus tibi tunc ſe obtuliſſet, qui vulnus tibi inflixit,
Certe non ſine vulnere haſtæ tuæ impetum effugiſſet;
Sed Jupiter forte in animo habuit hæc omnia perdere,
Atque conatus noſtros in rebus agendis fruſtratur.
Jam enim fortaſſis contra Græcos victoriam Trojanis
Annuet: cum tantum Achivis propugnaculum abſtulerit.
Eheu, quam graviter ſenex in aula Peleus
Ingemiſcet, immanem luctum in moleſta ſenectute ſortitus.
Statim, hoc accepto nuncio vitæ jacturam faciet.
Id quod ipſi etiam conſultius; ut calamitatis memoriam repente exuat.
Quod ſi lethale nati fatum tabe ipſum non conficiet,
Heu miſer in luctibus moleſtis ſenium afflictabit
Perpetuo, ad focum cruciatibus vitam depaſcens,
Peleus (ille) qui Diis excellens amicus fuit.
Sed non cuncta ad (ſperatum) finem perducunt Superi ægris hominibus.
Ita quidem ille ſtomachabundus deflebat Pelidam.

At

placeret magis, *τάχα κε ἐπιμήσατο πάντ' ἀπολέσθαι*: Nam imperfectum *μήδετο* vel *ἐπιμήδετο* ductus ſententiæ certe non amat: Id vident omnes, qui paulo acutius cernunt. Aoriſtus convenit; & Præſens etiam conveniret: Quare non decrunt forte, quibus lenocinabitur, *Αλλὰ Ζεὺς τάχα που νῦν μήδετ' ἄπαντ' ἀπολέσθαι*: Neque id malum, ſed alteri tamen neutiquam præferendum. *Pauw.*

446. *Ημίαν δ' ἐν καμάτοισιν ἐτώσια ἔργα τίθησιν*] Mira locutio, & impedita ſane: *ἐν καμάτοιτιν ἔργα*. Sed *ἐν καμάτοισιν* forte ſcriptum pro *καμάτοιση*, abundante præpoſitione, ut ſolet aliquando: Sic vertendum, *opera noſtra fruſtranea efficit miſeriis. κάματοι* ærumnæ & miſeriæ ſunt ſæpe. *Pauw.*

448. *ἐπεὶ τόσον περ Ἀχαιῶν*] Scribe, ut Verſui adſis, *ἐπεὶ τόσσον περ. Pauw.*

449. *ἐν δώματι*] Malim *ἐν δώμασι. Pauw.*

450. *μέγα πένθος ἀναρκέϊ γήραϊ κύρσας, Αὐτῇ σὺν φθιμένῳ μιν ἀκηδέσσι μέγα θυμὸν*] *ἀναρκέϊ γήραϊ*, & *μὲν ἀκηδέσσι. Rhod.* Rectius *μεγάθυμον. Dausq.* Locus corruptus: *κύρσας* cum caſu quarto non conſtruitur, & *μέγα* abſonum eſt, ubi de morte agitur. Poſteriori medelam attulit Dausquejus, pro *μέγα θυ-*

Φοῖνιξ δ' αὖ ὁ γεραιὸς ἄσπετα κωκύεσκεν,
Ἀμφιχυθεὶς δέμας ἠΰ, θρασὺ σθένος Αἰακίδαο·
Καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε μέγ' ἀχνύμενος πινυτὸν κῆρ,
Ὦ πέπον μοι φίλε τέκνον, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄφυκτον
Κάλλιπες· ὡς ὄφελέν με χυτὴ κατὰ γαῖα κεχεύθει,
Πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοιγε
Ἄλλο χερειότερόν γ' ἐπήλυθεν ἐς φρένα πῆμα,
Οὐδ' ὅτε πατρίδ' ἐμὴν λιπόμην, ἀγαυούς τε τοκῆας,
Φεύγων ἐς Πηλῆα διὲ Ἑλλάδος, ὅς μ' ὑπέδεκτο,
Καί μοι δῶρα πόρεν, Δολόπεσσι δ' ἔθηκεν ἀνάσσειν·
Καὶ σεῦ' ἐν ἀγκοίνῃσι φορεύμενος ἀμφὶ μέλαθρον,
Κόλπῳ ἐμῷ κατέδηκε, καὶ ἐνδυκέως ἐπέτελλεν
Νηπίαχον κομέειν, ὡσεὶ φίλον υἷα γεγῶτα·
Τῷ πιθόμην· σὺ δέ μοι περὶ στέρνοισι γεγηθὼς,
Πολλάκι παππάζεσκες, ἔτ' ἄκριτα χείρεσι βάζων·
Καί μευ νηπιέῃσιν ἀπευνεσίῃσι δίηνας
Στήθεα, ἠδὲ χιτῶνας· ἔχον δέ σε χερσὶν ἐμῇσι
Πολλὸν καὶ χαλόων, ἐπεὶ νύ μοι ἦτορ ἐώλπει
Θρέψειν κηδεμονῆα βίου, καὶ γήραος ἄλκαρ·
Καὶ τὰ μὲν ἐλπομένῳ, βαιὸν χρόνον ἔπλετο πάντα·
Νῦν οἴχῃ ἄϊστος ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ δ' ἐμὸν κῆρ
Ἀχνύτ'

θυμὸν scribens μεγάθυμον, quod mihi in mentem venit, funulae locum attigi, antequam Notulas ejus inspexeram: Sed ubi bonus ille μοι retinet, & una cum eo κύρσαι, verborum telam texit, quæ plane inversa & perversa est. Ne multis te morer, scribendum autumo certo:

Ὦ πόποι, ὡς ἄρα πάγχυ γέρων ἐν δώμασι Πηλεὺς
Ὀχθήσει· μέγα πῆμος ἀτερπέϊ γήρᾳ κύρσας
Αὐτῇ σὺν φρένι μοι ἀποβρίσεις μεγάθυμον.

Sic singula sibi constant. *Pauw.*

459. ὁ γεραιὸς ἄσπετα κωκύεσκεν] Versus requirit ἀάσπετα. *Pauw.*

462. Ὠλέο μοι φίλε τέκνον] Ingratum est μοι, ubi continuo sequitur, ἐμοὶ δ' ἄχος ἀιὲν ἄφυκτον; An forte legendum Ὠλέο τοι φίλε τέκνον? *Pauw.*

465. Ἄλλο χερειότερόν γ' ἐπήλυθεν] χερειότερόν γε ἐπήλυθεν, vel χερειότερόν πατ' ἐπήλυθεν. *Rhod.*

466.

At Phœnix grandævus ſupra modum lamentabatur,
Amplexus inſigne Æacidæ magnanimi corpus.
Et lugubre exclamavit ingenti ſapiens cor mœrore excrucians.
Ergo mihi care fili occidiſti, mihique inevitabilem usque luctum
Reliquiſti. Utinam me humus ſuper injecta occuluiſſet,
Priusquam crudelis tui fati ſpectator eſſem. Non enim mihi
Ulla atrocior animum inceſſit calamitas,
Ne quidem cum deſerui patriam meam, placidosque parentes,
Ad Pelea confugiens per Helladem: Qui me ſuſcepit,
Et meritis affecit tantis, ut etiam Dolopibus præficeret:
Atque te per aulam in ulnis geſtans,
Gremio meo repoſuit, & ſolicite juſſit
Infantis curam agere, non ſecus ac ſi filius meus eſſes;
Cui obtemperavi. Tu vero lætus in ſinu meo,
Crebro patrem me vocitabas, labiis adhuc inarticulatam vocem proferens:
Et meum puerili imprudentia madefactabas
Pectus & tunicam; manibusque meis te tenebam,
Gaudio delibutus. Nam cor meum ſpes erexerat,
Curatorem vitæ & ſenectutis præſidium me educaturum.
Et hæc quidem cuncta votis meis exiguo tempore reſpondebant.
Nunc enim ex conſpectu ad (Stygias) tenebras abiiſti: & cor meum

Mi-

466. ἀγαυούς τε τοκῆας] ἀγαθούς τε. *Rhod.*

472. σὺ δέ μοι περὶ κίρνοισι] σὺ δ' ἐμεῖο, vel ἐμοῖσι, vel ἐμοίγε. *Rhod.*

473. ἵν' ἄκριτα χείρεσι βάζων] χείλεσι. *Rhod.*

474. νηπιέῃσιν ἀκεσσοίῃσι] ἐν ἐπιοίῃσι. Lectum eſt ex Homero legatione Græcorum ad Achillem, ubi Phœnix ipſe Achilli non ſine pueritiæ probro opponit; quod qui ineptum cenſent, aut immemorabile, ineptiunt ipſi. *Dausq.* Recte Dausquejus: *inſtincta puerili*: ἀκεσσοίῃσι non eſt Græcum. *Pauw.*

479. Νῦν εἶχα ἄϊστος ὑπὸ ζο-

Αχνυτ' ὀϊζυρῶς, ἐπειὴ νύ με θυμὸς ἰάπτει
Λευγαλέον· τό με εἶθε καταφθίσειε γοῶντα,
Πρὶν Πηλῆα πυθέσθαι ἀμύμονα, τόν περ ὀΐω
Κωκύσειν ἀλίαστον, ὅτ' ἀμφί ἑ φῆμις ἵκηται·
Οἴκτιστον γὰρ νωϊν ὑπὲρ σέθεν ἔσσεται ἄλγος,
Πατρί τε σῷ καὶ ἐμοί, τοί περ μέγα σεῖο θανόντος
Ἀχνύμενοι, τάχα γαῖαν ὑπαὶ Διὸς ἄσπετον αἶσαν
Δυσόμεθ' ἐσσυμένως· καί κεν πολὺ λώϊον εἴη,
Η ζώειν ἀπάνευθεν ἀοσσητῆρος ἑοῖο.
Η ῥ' ὁ γέρων, ἀλίαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἀέξων·
Πὰρ δέ οἱ Ατρείδης ὀλοφύρετο δάκρυα χεύων·
Ωμωξεν δ', ὀδύνῃσι μέγ' αἰθόμενος κέαρ ἔνδον·
Ωλεο Πηλείδη Δαναῶν μέγα φέρτατε πάντων,
Ωλεο, καὶ στρατὸν εὐρὺν ἀνεχέα θῆκας Αχαιῶν·
Ρηΐτεροι δ' ἄρα σεῖο καταφθιμένοιο πελόμεσθα
Δυσμενέεσσι· σὺ δὲ χάρμα πεσὼν Τρώεσσιν ἔθηκας,
Ὅϊ σε πάρος φοβέοντο, λέοντ' ὡς αἴολα μῆλα·
Νῦν δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι λιλαιόμενοι μαχέονται·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥὰ καὶ βροτοὺς ψευδέσσι λόγοις
Θέλγεις; ὃς κατένευσας ἐμοὶ Πριάμοιο ἄνακτος
Αστυ διαπραθέειν· νῦν δ' οὐ τελέεις ὡς ὑπέστης,

Αλ-

φοι] Νῦν δ' οἴχη γὰρ. *Rhod.* Minus ſcite: Legendum potius, Νῦν δ' οἴχη καὶ ἄϊσος. *Pauw.*

480. ἐπειὴ νύ με θυμὸς ἰάπτει] πίσυρος ἰάπτει. *Rhod.* Nihil certius, ut ex ſequenti τὸ etiam apparet. *Pauw.*

486. ὑπαὶ Διὸς ἄσπετον αἶσαν] Caſtiga ὑπὲρ Διὸς ἄσπετον αἶσαν. Homerus Odyſſ. A.

—— ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.

Gloſſulæ: ὑπὲρ τὸ πεπρωμένον. ita nunc præter fatorum diſpoſitionem: quod quemadmodum intelligendum ſit, indicat Gellius Lib. 13. Cap. 1. & Lud. Cœlius Lib. 11. Cap. 38. apud quem *Merita nec morte peribat*, non *debita* leges. Brodæus apud *Dausq.* Recte Brodæus, ubi de morte ex dolore ſermo eſt. *Pauw.*

491. ὀδύνῃσι μέγ' αἰθόμενος κέαρ ἔνδον] μαλ' αἰθόμενος. *Rhod.* μέγα φέρτατε ſequitur ſtatim, ideoque μάλ' recte reponitur pro μέγ', quod in Aldina & Baſileenſi extat: Illa Rhodomanni

Miſeris modis angitur, ſiquidem ægritudo luctus me confecit
Funeſta: quæ utinam me extinguat inter gemitus & lamenta,
Antequam Peleus (hoc) reſciſcat præclarus; Quem exiſtimo
Supra modum lamentis indulturum, cum rumor ad ipſum perferetur.
Miſerrimus enim propter te nobis cruciatus erit,
Patri tuo & mihi, qui nimio tui defuncti (cauſa)
Mœrore confecti forte terram, immutabili Jovis fato,
Subibimus repente: & quidem multo ſatius fuerit,
Quam ſine protectore noſtro vivere.
Dixerat hoc ſenior, infinitum cumulans in pectore luctum:
Quem juxta plangebat lacrymis Atrides profuſis,
Singultusque edebat, dolore cor penitus ſuccenſus:
Interiiſti Pelida, inter omnes Danaos longe præſtantiſſime!
Interiiſti, & lata Græcorum caſtra munimento privaſti.
Faciliores (ſuperatu) nunc ſumus, te extincto,
Hoſtibus; At ruina tua lætitiam Trojanis conciliaſti:
Qui antea te fugerunt, ut diſcolores leonem oves;
Et nunc ad ſubitas naves cupidi inibunt prælia.
Summe pater, tune etiam mortales mendacibus verbis
Decipis? Annuiſti enim mihi, Priami te regis
Urbem exciſurum. Nunc vero non præſtas, quæ recepiſti:

Sed

manni μίλ' Operarum incuria. αἰθόμενος κῆρ de dolore notes. *Pauw.*

494. στῖο καταφθιμένοιο πτολέμιοθα] καταφθιμένου. *Rhod.*

495. Δυσμενίσσοι· σὺ δὲ χάρμα] Δυσμενίσιν· σὺ δὲ. *Rhod.*

497. λελαιόμενοι μαχίονται] μαχίσονται: Verſio Latina recte, *cupidi inibunt prælia. Pauw.*

498. Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥὰ καὶ βροτοὺς] Emenda, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ βροτοὺς ψευδέσσι λόγοισι. *Rhod.*

499. Πριάμοιο ἄνακτος] Poſt Πριάμοιο repoſui ἄνακτος, reductum ex initio ſequentis verſus. *Rhod.* Ubi male ſcilicet in Aldina & Baſileenſi moratur, huic appicta ſtellula. *Pauw.*

500. νῦν δ' οὐ τελέεις ὡς ὑπέσ-

σης]

Αλλὰ λίαν ἀχάχησας ἐμὰς φρένας· οὐ γὰρ οἵῳ
Εὐρέμεναι πολέμοιο τέχμωρ φθιμένου Αχιλῆος.
Ως ἔφατ', ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κώκυον ἐκ θυμοῖο θρασὺν περὶ Πηλείωνα·
Τοῖς δ' ἄρ' ἐπεβρόμεον νῆες παραμυρομένοισιν·
Ηχὴ δ' ἄσπετος ὦρτο δι' αἰθέρος ἀχαμάτοιο·
Ως δ' ὅτε κύματα μακρὰ βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο
Ορνύμεν' ἐκ πόντοιο, πρὸς ἠϊόνας φορέονται
Σμερδαλέον, πάντῃ δὲ προσαγνυμένης ἁλὸς αἰεί,
Ἀχταὶ ὁμῶς ῥηγμῖσιν ἀπειρέσιαι βοόωσι·
Τοῖος ἄρ' ἀμφὶ νέκυν Δαναῶν στόνος αἰνὸς ὀρώρει,
Μυρμιδόνων ἄληκτον ἀταρβέα Πηλείωνα.
Καί σφιν ὀδυρομένοισι τάχ' ἤλυθε κυανέη νὺξ,
Εἰ μὴ ἄρ' Ατρείδην προσεφώνεε Νηλέος υἱὸς
Νέστωρ, ὅς ῥά τ' ἔχεσκεν ἐνὶ φρεσὶ μυρίον ἄλγος,
Μνησάμενος σφοῦ παιδὸς ἐϋφρονος Αντιλόχοιο·
Αργείων σκηπτοῦχε μέγα κρατέων Αγάμεμνον,
Νῦν μὲν ἀποσχώμεσθα δυσηχέος αἰψα γόοιο
Σήμερον· οὐ γὰρ ἔτ' αὖθις ἐρωήσει τις Αχαιὸς
Κλαυθμοῦ ἄδην κορέσασθαι, ἐπ' ἤματα πολλὰ γοῶντας·
Αλλ' ἄγε δὴ βρότον αἰνὸν ἀταρβέος Αἰακίδαο
Λούσαντες, λεχέεσσιν ἐνὶ θείομεν· οὐ γὰρ ἔοικεν
Αἰσχύνειν ἐπὶ δηρὸν ἀκηδείῃσι θανόντας.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐπέτελλε περίφρων Νηλέος υἱός·
Αὐτὰρ ὁ, οἷς ἑτάροισιν ἐπισπέρχων ἐκέλευεν,

Υδα-

τος] ὄσ' ὑπίσης. *Rhod.*

505. Τοῖς δ' ἄρ' ἐπεβρόμεον νῆες παραμυρομένοισιν] ἄπεια frigida & inepta, nisi de Echo cogites, quam reddebant naves lacrymantibus & gementibus. Pro παραμυρομένοισιν nonne scribendum παρὰ μυρομένοισιν, ut παρὰ sit loco adverbii, & μιχθὰ denotet? *Pauw.*

510. ἀπειρέσιαι βοόωσι] Malim ἀπειρέσιαι, ut nota boatus adhit, sicuti φορέονται σμερδαλέον præcessit eodem tenore. *Pauw.*

512. Μυρμιδόνων ἄληκτον ἀταρβέα Πηλείωνα] Versus Tautologus.

Sed magna pectus meum ægritudine afficis. Non enim arbitror
Belli finem me inventurum, defuncto Achille.
Sic ait intimo corde perturbatus. Tum undique populus
Ex animo deplorabat fortem Pelidam,
Horumque plangori naves fremitu respondebant adeo,
Ut clamor ingens per altum æthera surgeret:
Ut cum vasti fluctus, magni venti turbine
E mari commoti, ad littora feruntur
Horrendum in modum; passimque continua sali allisione,
Promontoria immensa & crepidines reboant:
Tam horrenda Danaum lamentatio excitabatur circa cadaver;
Dum sine modo & fine deplorant imperterritum Pelidam.
Et fusca nox plorantes forte oppressisset:
Nisi Atriden (his) dictis aggressus fuisset Neleo genitus
Nestor; Qui tamen infinitum in animo luctum gerebat,
Reminiscens filii sui cordati Antilochi.
Argivum Imperator Agamemnon potentia excellens,
Nunc desistamus confestim a lamentoso planctu,
Hoc quidem die. Nemo enim posthac Achivos inhibebit,
Quo minus fletu se exsatient, per multos dies lamentantes.
Sed agedum, simulac fœdum intrepido Æacidæ cruorem
Abluerimus, lecto (eum) imponamus; non enim decet
Diuturna (sepulturæ) neglectione mortuos dehonestare.
Hæc ita præcepta dedit prudens Nelei filius.
Cæterum rex familiares suos sine mora jussit,

Mox

logus hic & otiosus. pro ἄληκτον legendum etiam ἄλληκτον. *Pauw.*

522 *Λοὐσαντες, λιχίεσσιν ἐπὶ Σείομεν*] λιχίεσσ' vel λίκτροις. *Rhod.* Hic demum Achillis cadaver curatur ad sepulturam: Et sic male scriptum est supra V. 385. *Ἀμφὶ νίκυν ποιέοντο ἀπείριτον, οὔτε φέροντες Κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι*: Id certum & perspicuum jam ex hisce. Scribendum igitur ibi,

Τευκρικὰ μὲν βασιλῆες ἀπὸ στρ. λέμνου ἐρύσαντες,
Ἀμφὶ νίκυν ποιέοντο ἀπείριτον, οὔτε φέροντες
Κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι &c.

Cum

Ὑδατος ἐν πυρὶ θέντες ἄφαρ χρυεροῖο λέοντος
Θερμῆναι, λοῦσαί τε νέκυν, περί θ' εἵματα ἕσσαι
Καλὰ, τά οἱ πόρε παιδὶ φίλῳ ἀλιπόρφυρα μητὴρ
Ες Τροίην ἀνίοντι· θοῶς δ' ἐπίθησαν ἄναχτι·
Ενδυκέως δ' ἄρα πάντες πονησάμενοι, κατὰ κόσμον
Κάτθεσαν ἐν χλισίῃσι δεδουπότα Πηλείωνα·
Τὸν δ' ἐσιδοῦσ' ἐλέησε περίφρων Τριτογένεια·
Στάζε δ' ἄρ' ἀμβροσίην κατὰ χρατὸς, ἣν ὁρα φασι
Δηρὸν ἐρυκακέειν νεαρὸν χρόα χηρὶ δαμέντων·
Θῆκε δ' ἄρ' ἐρσήεντα, καὶ εἴκελον ἀμπνείουσι·
Σμερδαλέον δ' ἄρα τεῦξεν ἐπισκύνιον περὶ νεκρῷ·
Οἷον ὅτ' ἀμφ' ἑτάροιο δαϊχταμένου Πατρόκλοιο
Χωομένου ἐπέχειτο κατὰ βλοσυροῖο προσώπου·
Βριθύτερον δ' ἄρα θῆκε δέμας, καὶ ἄρειον ἰδέσθαι·
Αργείους δ' ἔλε θάμβος, ὁμιλαδὸν ἀθρήσαντας
Πηλείδην, ζώοντι πανείκελον· ὅς ῥ' ἐπὶ λέκτροιο
Εκχύμενος, μάλα πουλὺς, ἄδην εὔδοντι ἐῴκει·
Αμφὶ δέ μιν μογεραὶ λητίδες, ἃς ῥά ποτ' αὐτὸς
Λῆμνόν τε ζαθέην, Κιλίκων τ' αἰπὺ πτολίεθρον
Θήβην Ηετίωνος ἑλὼν, λήϊσατο κούρας,
Ιστάμεναι γοάασκον, ἀμύσσουσαι χρόα καλὸν·
Στήθεά τ' ἀμφοτέρῃσι πεπληγυῖαι παλάμῃσιν,
Εκ θυμοῦ στενάχεσκον εὔφρονα Πηλείωνα·
Τὰς γὰρ δὴ τίεσκε, καὶ ἐκ δηΐων περ ἐούσας.

Πα-

Cum Achillis cadaver ex acie & cadaverum acervis extraxiſſent proceres, id ferre voluerunt ipſi ad tentorium defuncti: In eo labor ibi, & procexum cura: Vides? Sic utroque loco diverſa dicuntur, & nihil in illis eſt, quod cuiquam diſplicere poteſt. *Pauw.*

526. *Ὑδατος ἐν πυρὶ θέντες ἄφαρ χρυεροῖο λέοντος*] Pro *λέοντος* legendum *λίβητας*. *Rhod.* Nihil propius ſuccurrit. Pro *θέντες*, ſcribendum *θέντας*: Nam caſus primus in hac verborum ſtructura non convenit. *Pauw.*

530. *Ενδυκέως δ' ἄρα πάντες πονησάμενοι*] *πάντα πονησάμενοι*. *Rhod.*

532. *Τὸν δ' ἐσιδοῦσ'*] Ut Supra

Mox frigidæ aquæ ollas igni appoſitas
Calefacere, & cadaver abluere, & veſtibus amicire
Pulcris, quas purpura tinctas caro filio dederat mater,
Trojam proficiſcenti; Celeriter itaque paruerunt Domino.
Cumque ſtudioſe omnia, ut decebat, adminiſtraſſent,
In tabernaculo cæſum Pelidam depoſuerunt.
Quem viſum ſolers Pallas miſeratur,
Ambroſiamque in caput ſtillat: Quam perhibent
Corpus morte extinctorum diu recens (a putredine) ſervare:
Facitque rorulentum, & ſpirantibus ſimilem:
Supercilia etiam in mortuo truculenta reddidit,
Qualia prius, ob Patroclum ſodalem interfectum
Irati, in atroci vultu reſidebant:
Adhæc magnificentius & oculis ſpectantium præſtabilius Achillis corpus exhibet.
Argivos igitur ſtupor ſubiit catervatim ſpectantes
Pelidam viventi ſimilem: Qui in lecto
Experrectus, ad inſignem amplitudinem, dormientis plane formam repræſentaret.
Et prope illum laborioſæ ancillæ, quas ipſe quondam
Lemnum ſacram, & altam Cilicum urbem,
Theben Ectionis, expugnans ceperat puellas,
Stantes lugebant adeo, ut formoſum corpus ſibi lacerarent,
Et pectora utraque tundentes palma,
Ex animo deflebant benevolum Pelidam:
Has enim honeſto loco habuerat, quamvis ex hoſtibus natas.

Ante

• pra V. 427. ſuſpicabamur *παῖδ' ἐκιδέρκων*. *Pauw.*

533. *ἀμβροσίην κατὰ χροὸς, ἣν ὄφρα φάσι*] *κατὰ χρόατος, ἣν ἄφαρ φασι*. *Rhod.*

535. *καὶ εἴκελον ἀμπνείουσι*] Malim *ἀμπνείοντι*. *Pauw.*

538. *Χωομένου ἐπέκειτο*] Ubi tot caſus ſunt patrii, legere præſtat *Χωομένῳ*. *Pauw.*

541. *ζώοντι παρείκελον*] Ita appoſite hic: *εὖδοντι ἐοικὼς* etiam ſequitur. *Pauw.*

Ibid. *ὅς ῥ' ἐπὶ λέκτροιο*] *ὅς ῥ' ἐπὶ*

Πασάων δ' ἔκπαγλον ἀκηχεμένη κέαρ ἔνδον
Βρισηΐς, παράκοιτις ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος,
Ἀμφὶ νέκυϊ στρωφᾶτο, καὶ ἀμφοτέρῃς παλάμῃσι
Δρυπτομένη χρόα καλὸν, ἀΰτεεν· ἐκ δ' ἀπαλοῖο
Στήθεος αἱματόεσσαι ἀνὰ σμώδιγγες ἄερθεν
Θεινομένης· ἀγλαΐῃ δὲ καὶ ἀχνυμένῃς ἀλεγεινῆς
Ἱμερόεις μάρμαιρε· χάρις δέ οἱ ἄμφεχεν εἶδος·
Τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ὀϊζυρὸν γοόωσα·
Ὤ μοι ἐγὼ πάντων περιώσιον αἰνὰ παθοῦσα·
Οὐ γάρ μοι τόσσον πὲρ ἐπήλυθεν ἄλλοτε πῆμα,
Οὔτε κασιγνήτων, οὔτ' εὐρυχόροιο πάτρης,
Ὅσσον σεῖο θανόντος· ἐπεὶ σύ μοι ἱερὸν ἦμαρ,
Καὶ φάος ἠελίοιο πέλες, καὶ μείλιχος αἰών·
Ἐλπωρή τ' ἀγαθοῖο, καὶ ἄσπετον ἄλκαρ ἀνίης·
Πάσης τ' ἀγλαΐης πολὺ φέρτερος, ἠδὲ τοκήων
Ἔπλεο· πάντα γὰρ οἷος ἐὴς δμωῇ πὲρ ἐούσῃ·
Καί ῥά μ' ἔθηκας ἄκοιτιν, ἑλὼν ἀπὸ δούλια ἔργα·
Νῦν δέ τις ἐν νήεσσιν Ἀχαιῶν ἄξεται ἄλλος
Σπάρτην εἰς ἐρίβωλον, ἢ ἐς πολυδίψιον Ἄργος·
Καὶ νύ κεν ἀμφιπολεῦσα, κακὰς ὑποτλήσομ' ἀνίας
Σεῦ ἀπονοσφισθεῖσα δυσάμορος· ὡς ὄφελόν μοι
Γαῖα χυτὴ ἐκάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.
Ὡς ἡ μὲν δμηθέντ' ὀλοφύρετο Πηλείωνα
Δμωῇς σὺν μογερῇσι, καὶ ἀχνυμένοισιν Ἀχαιοῖς,

Mu-

ἐπὶ λίκτροις. *Rhod.*

554. *ἀνὰ σμώδιγγες ἄερθεν*] Nescio an illæ assurgant in pectore, quando palmis percutitur in planctu: de flagris alia res est. *Pauw.*

555. *ἀγλαΐῃ δὲ καὶ ἀχνυμένης ἀλιγεινῆς*] *αἴγλῃ δὲ καὶ ἀχνυμένῃς ἀλιγεινὴν. Rhod.* Recte *αἴγλη*: Pro *ἀλιγεινὴν* mallem *ἀλεγεινῶς*, ubi e vestigio sequitur *ἱμερόεις*, ut ista discrepent, quantum pote. *Pauw.*

556. *Ἱμερόεις μάρμαιρε*] *Ἱμερόεν. Rhod.* Probe, ut jam subindicavi. *Pauw.*

560. *Οὔτε κασιγνήτων, οὔτ' εὐρυχόροιο πάτρης*] *εὐρυχόρου περὶ*, vel

Ante omnes autem intimo pectore conturbata
Briſeis, uxor bello probati Achillis,
Circa cadaver verſatur, & utrinque manibus
Honeſtum corpus lancinans vociferatur, eque tenero
Pectore cruentæ vibices turgeſcunt
Plangentis ſeſe, ſed tamen formæ ſplendor ex ipſa,
licet ſummo dolore cruciaretur,
Amabiliter elucet, & gratia vultum ambit.
Hæc autem verba edidit, miſerabiliter ingemiſcens.
Heu mihi, quæ omnium triſtiſſimis nunc affecta ſum
cladibus.
Non enim unquam tanta me calamitas invaſit,
Nec germanorum nec amplæ patriæ cauſa,
Quanta te fatis concedente. Nam tu mihi feſta dies;
Et ſolis lumen; jucundumque ævum;
Spes etiam (omnis) boni; & ingens curarum levamen;
Splendore omni atque parentibus ipſis optabilior
Eras. Solus enim mihi omnia fuiſti, licet ſerva (tua)
eſſem.
Adhæc me uxoris loco habuiſti, ſervilibus miniſteriis
exemptam:
At nunc in navibus alius quiſpiam Achivum me ab-
ducet,
In fertilem Spartam, aut ſiticuloſum Argos,
Atque ancillæ officio fungens, triſtes perferam dolores,
Te orbata, infelix. utinam me vero
Terra effoſſa abſcondidiſſet, antequam fati tui ſpecta-
trix fuiſſem.
Ita hæc cæſum deplorabat Peliden
Cum miſeris ancillis, & mœſtis Achivis,

Plan-

vel εὐρυχόροιόϊε πάτρης, ut περὶ ſubintelligatur. *Rhod.* Expleo, εὐρυχόροιο πάτρης μεῦ. *Dausq.* Verba non cohærent, ut debent, Verſuſque non eſt integer: Rhodomanni περὶ non placet: Nam quid πῆμα περὶ πάτρης? Itane loquuntur Græci? Haud puto: Scribendum ſuſpicor, Οὔτε καπνιήτην, οὔτ' εὐρυχόρου ἀπὸ πάτρης. Hoc bonum & appoſitum. *Pauw.*

570. Σεῦ ἀκουσφισθεῖσα δυσάμοιος· ὡς ὄφελόν μοι] δυσάμοιος·

Μυρομένη καὶ ἄναχτα, καὶ ἀνέρα· τῆς ἀλεγεινὸν
Οὔπω τοῖ' ἑτέρωθι δάκρυ, καλείβετο δ' ἄχρις ἐπ' οὖδας
Ἐκ βλεφάρων, ὡσείτε μέλαν κατὰ πίδακος ὕδωρ
Πετραίης, ἥ πουλὺς ὕπερ παγετός τε, χιών τε
Ἐκκέχυται στυφελοῖο κατ' οὔδεος, ἀμφὶ δὲ πάχνη
Γήκεθ' ὁμῶς Εὔρῳ τε, καὶ ἠελίοιο βολῇσι·
Καὶ τότε δή ῥ' ἐσάκουσαν ὀρινομένοιο *
Θυγατέρες Νηρῆος, ὅσαι μέγα βένθος ἔχουσι·
Πάσῃσιν δ' ἀλεγεινὸν ὑπὸ κραδίην πέσεν ἄλγος·
Οἰκτρὸν δ' ἐστονάχησαν· ἐπίαχε δ' Ελλήσποντος·
Ἀμφὶ δὲ κυανέοισι καλυψάμεναι χρόα πέπλοις,
Ἐσσυμένως οἵμησαν, ὅπῃ στόλος ἔπλετ' Αχαιῶν,
Πανσυδίῃ πολιοῖο δι' οἴδματος· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Νισσομένῃσι θάλασσα διίσταλο· ταὶ δ' ἐφέροντο
Κλαγγηδὸν, κραιπνῇσιν ἐειδόμεναι γεράνοισιν,
Ὁσσόμεναι μέγα χεῖμα· περιστενάχοντο δὲ λυγρὸν
Κήτεα μυρομένῃσιν· ἔβαν δ' ἄφαρ ἦχι νέοντο,

Παῖ-

μορος· ὃς ὄφελον με. *Rhod.*

574. τῆς ἀλιγεινὸν Οὔχοτ' ἐτέρωθι δάκρυ] Malim copulate, τῆς εἰ ἀλιγεινὸν. *Pauw.*

577. ἥ πουλὺς ὕπερ παγετός. &c.] Ordo est, ὑπὲρ ἧς κατ' οὔδεος στυφελοῖο πουλὺς παγετός τε χιών τε ἐκκέχυται, *supra quem in solo aspero multum glaciei & nivis dejectum & effusum jacet:* οὖδος στυφελὸν est solum ipsius petræ; petræ superficies, altior fonte, & unde humor ad fontem defluit: In illa superficie aspera nix & glacies jacet, quæ liquescens vento molli & sole calido, aquam præbet fonti salienti. Interpres ambigue & obscure. *Pauw.*

578. ἀμφὶ δὲ πάχνη] Male abundat πάχνη, ubi παγετός præcessit una cum nive. *Pauw.*

580. ἐσάκουσαν ὀρινομένοιο *] Supple in fine γόοιο. *Rhod.*

584. κυανέοισι καλυψάμεναι χρόα πέπλοις] κυανέοισι Interpres vertit *caeruleis*: Non bene: Is enim color maris, & minime lugubris: Quare *nigris*, *atris*, malo hic. *Pauw.*

586. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν Νισσομένῃσι θάλασσα διίσταλο] Cui bono hoc miraculum, & quidem in gratiam Nereidum, quæ in mari vivebant & habitabant? An intempestive alludit ad aliud Christianis non ignotum? *Pauw.*

589.

Plangens & dominum & virum: ejuſque acerba
Lacryma nunquam ſiccabatur, ſed ad ſolum uſque deſtillabat
E palpebris; Veluti nigra unda de fonte,
Qui ex petra ſcaturit, ſupra quem glacies & nix
Effunditur ad duram terram, & circumquaque humor concretus
Ab Euro pariter & radiis ſolis liquefactatur.
Tunc vero exaudierunt planctum increbreſcentem
Filiæ Nerei, quæ vaſtum maris gurgitem tenent;
Omnibusque amarus in pectus dolor incubuit;
Et queſtus miſerabiles ediderunt, adeo ut Helleſpontus reſonaret.
Cæruleis igitur corpora peplis velatæ,
Raptim contendunt, ubi claſſis Achivum ſtabat,
Per canos fluctus toto agmine, circumque illas
Viam facientes mare diſcedit; Et feruntur ipſæ
Cum clangore, inſtar gruum citarum,
Quæ duram hyemem præſentiſcunt. Ac triſte gemunt circum
Plorantes balenæ. Statim igitur venerunt quo contendebant,

For-

589. Οσσόμεναι μίγα χεῖμα] Οσσομέναις. *Rhod.* Mira hæc comparatio Nereidum cum gruibus. *Pauw.*

590. μυρομένῃσιν] An ſic ſatis aptum eſt præcedens κλαγγηδὸν absolute? Attende, quæſo. *Pauw.*

Ibid. ἴβαν δ' ἄφαρ ἧχι νέοντο] Interpretor, *Pervenerunt quo iter intendebant.* Brodæus νοεῦντο. Fors, ἧ κελέοντο, aut ἧχι ἔδοντο. *Dausq.* Ineptit vulgata: Nam Græca dicunt, *iverunt autem ſtatim, quo ibant:* Neque audiendi ſunt Interpretes, qui alia comminiſcuntur ad captum ſuum: ἴβαν & νέοντο non differunt, eaque ita juncta ineptias alunt: Id certum. Brodæus νοεῦντο legebat pro νέοντο: Perperam & absque judicio: Nam jam antea dictum eſt, eas iviſſe cito, quo deſtinabant. Dausqueji inaniæ indignæ ſunt, quæ refutentur vel verbo uno. Aliud requiritur: Scribendum opinor plane, ἴσαν δ' ἄφαρ ἧχι νέοντο, *erant vero ſtatim, quo tendebant:* Hoc facile, & conveniens hic: Adventum enim, non iter, ſententia aperte deſiderat: Pueri vident, ſi attendant. *Pauw.*

Παῖδα καϛίγνητον κρατερόφρονα κωκύουσαι
Ἐκπάγλως. Μοῦσαι δὲ θοῶς Ἐλικῶνα λιποῦσαι,
Ἦλυθον, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,
Ἀρνύμεναι τιμὴν ἐλικώπιδι Νηρηΐνῃ.
Ζεὺς δὲ μέγ' Ἀργείοισι, καὶ ἄτρομον ἔμβαλε θάρσος,
Ὄφρα μὴ ἐσθλὸν ὅμιλον ὑποδδείσωσι θεάων,
Ἀμφαδὸν ἀθρήσαντες ἀνὰ στρατόν· αἱ δ' Ἀχιλῆος
Ἀμφὶ νέκυν στενάχοντο καὶ ἀθάνατοί περ ἐοῦσαι,
Πᾶσαι ὁμῶς· ἀκταὶ δὲ περίαχον Ἑλλησπόντου·
Δεύετο δὲ χθὼν πᾶσα περὶ νέκυν Αἰακίδαο
Δάκρυσι, καὶ μέγα πένθος ἐνέστενεν· ἀμφὶ δὲ λαῶν
Μυρομένων, δάκρυσι φορύνετο τεύχεα πάντα,
Καὶ κλισίαι, καὶ νῆες, ἐπεὶ μέγα πένθος ὀρώρει.
Μητὴρ δ' ἀμφιχυθεῖσα, κύσε στόμα Πηλείωνος,
Παιδὸς ἑοῦ, καὶ τοῖον ἔπος φάτο δακρυχέουσα·
Γηθείτω ῥοδόπεπλος ἀν' οὐρανὸν Ἠριγένεια·
Γηθείτω φρεσὶν ἧσι μεθεὶς χόλον Ἀστεροπαίου
Ἄξιος εὐρέεθρος, ἰδὲ Πριάμοιο γενέθλη·

Αὐ-

591. Παῖδα καϛίγνητον κρατερόφρονα] καϛιγνήτης. *Rhod.* Rhodomannus καϛιγνήτης. Promtum mihi, unde firmem: Magis tamen arridet, Παῖδα κάσιν τι ἰὸν. Hesychius, Κάσις, ἡλικιώτης. Ac si Nereides Achille pusione lusitaverint, eumque in amoribus habuerint aliquando. *Dausq.* Perbene Rhodomannus καϛιγνήτης: Dausquejum cum suis deliciis ad pusiones ablego. *Pauw.*

594. Ἀρνύμεναι τιμὴν ἐλικώπιδι Νηρηΐνῃ] Interpres, *Ut honorem hunc deferrent &c.* An id significat ἀρνύμεναι? Nescio, & exemplum requiro. An forte scribendum, Ἀρτάμεναι τιμὴν ἐλικώπιδι Νηρηΐνῃ? Hesychius, Ἀρτάμεναι, ποιοῦσαι. ἄρειν & ἄρεσθαι scilicet verbum est, quod generaliter de omnibus illis dicitur, qui aliquid, quodcunque demum sit, apte & congruenter faciunt. *Pauw.*

601. καὶ μέγα πένθος ἐνέστενεν] πόντος vel βένθος pro πένθος. *Rhod.* Hæc mendum ingenue profitentur. Rhodomannus, καὶ μέγα πόντος ἐνέστενεν: Quod hic minus conveniens est, ubi præcedit ἀκταὶ δὲ περίαχον Ἑλλησπόντου: Nam sic littora maris & ipsum mare perperam separantur, & Calaber de mari agit loco alieno, ubi id nemo accuratior exspectasset. An ita tamen

Fortem ſororis filium lugentes
Efflictim Muſæ etiam, ſubito Helicone relicto,
Acceſſerunt, magnum in corde dolorem geſtantes;
Ut honorem (hunc) deferrent Thetidi, pulcros oculorum orbes habenti:
Jupiter vero magnam & ſecuram Argivis fiduciam indidit,
Ut ne amicum Dearum agmen formidarent,
Aperte viſum in caſtris: Quæ (tum) Achillis
Circa exanime corpus ſuſpiria trahebant, quamvis Diæ immortales eſſent,
Simul omnes, adeo ut littora Helleſponti ſonitu lamentorum miſcerentur.
Tunc vero omne ſolum circa Æacidæ cadaver immadeſcit
Lacrymis, & pontus valde ingemit; populique
Lugentis arma lacrymis tota fœdantur:
Nec non papiliones & naves: Siquidem ingens commotus erat luctus.
Porro mater in Pelidæ amplexum fuſa, oſcula impreſſit ori
Filii ſui, & hanc lacrymans querimoniam protulit.
Lætetur per Cœlum Aurora, roſeo inſignis peplo;
Lætetur animo ſuo, iræ propter Aſteropæum valedicens
Axius latifluus, & Priami genus.

At

tamen Auctor, qui ubique non eſt æque exactus? Sit ita, per me licet: Dubito tamen, quia aliud melius mihi ſuppetit: Legamus enim, *καὶ μέγα πίνθει* vel *πίνθεν' ἰάχησιν*, *& valde ingemiſcebat dolore, excitato dolore ad gemitus profundiſſimos adigebatur*, ſic & ſententia erit apta, & miſſo Oceano hæc apte cum *δεύετο χθών* cohærebunt. Erunt, qui ſic ſcripturi ſunt, *καὶ μέγα πίνθει* vel *πίνθεν' ἰαχέ-σκεν*: Sed id non neceſſe, & minus etiam Emphaticum, niſi fallor. Rhodomanni *βίνθος* caſa nuce non eſt dignum, ideoque alterum ſumſi ſciens. *Pauw.*

602. *δάκρυσι φορύνετο*] *δακρύεσσι. Rhod.*

603. *Καὶ κλισίαι, καὶ νῆες*] Hoc nimium & ineptum. *Pauw.*

608. *Ἄξιος εὐρύθρους, ἰδὲ Πριάμοιο γενέθλη*] *εὐρυρέθρους. Rhod.* Amplector *εὐρύθρους. εὐρύθρους* eſt pulcre fluens, vel cujus pulcra

Αὐτὰρ ἐγὼ πρὸς Ὀλυμπον ἀφίξομαι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Κείσομαι ἀθανάτοιο Διὸς μεγάλα στενάχουσα,
Οὕνεκά μ' οὐκ ἐθέλουσαν ὑπ' ἀνέρι δῶκε δαμῆναι,
Ανέρι, ὃν τάχα γῆρας ἀμείλιχον ἀμφὶ μέμαρφε,
Κῆρές τ' ἐγγὺς ἔασι, τέλος θανάτοιο φέρουσαι·
Αλλά μοι οὐ κείνοιο μέλει τόσον, ὡς Αχιλῆος,
Ον μοι Ζεὺς κατένευσεν, ἐν Αἰακίδαο δόμοισιν
Ιφθιμον θήσειν, ἐπεὶ οὔτι μοι ἤνδανεν εὐνή·
Αλλοτε μὲν ζαὴς ἄνεμος πέλον, ἄλλοτε δ' ὕδωρ,
Αλλοτε δ' οἰωνῷ ἐναλίγκιος, ἢ πυρὸς ὁρμῇ·
Οὐδέ μοι θνητὸς ἀνὴρ δύνατ' ἐν λεχέεσσι μιγῆναι
Γιγνομένῃ, ὅσα γῆ, καὶ οὐρανὸς ἐντὸς ἐέργει,
Μέσφ' ὅτε μοι κατένευσεν Ολύμπιος υἱέα δῖον
Εκπάγλον θήσειν, καὶ ἀρήϊον· ἀλλὰ τὰ μέν που,
Ατρεκέως ἐτέλεσσεν· ὁ γὰρ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν·
Αλλά μιν ὠκύμορον ποιήσατο, καί μ' ἀκάχησεν·
Τοὔνεκ' ἐς οὐρανὸν εἶμι· Διὸς δ' ἐς δῶματ' ἰοῦσα,
Κωκύσω φίλον υἱα, καὶ ὁππόσα πρόσθ' ἐμόγησα
Αμφ' αὐτῷ, καὶ παισὶν ἀεικέα τειρομένοισιν,

Μνή-

sunt fluenta, quo nomine Calabro fluvium cantari ex Homero persuadeor in Catalogo:

Αξίω, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπιχίδναται αἴῃ.

Tunc scribes, *ἠδὲ Περιάμοιο γενέθλη*, non *ἰδὲ*. Non tamen rejiculum, quod Brodæus restituit, *εὐρυρέθρος*, exque Homeri Iliade 2. & 21. potest adseri: — *ἀπ' Αξίου εὐρὺ ῥέοντος*. Porro utrumque fuit: Axius late fluebat, & belle: utrum significarit Calaber e dictione censendum. Cur autem Thetis ld dicat, ratio est: quia Pyrræchmus Pæonum ductor cæsus ab Achille: quo Achille cæso, possit Pæonia videri lætior, quæ significatur Axii sui nobilioris fluvii nomine. *Dausq.* Haud dubie legendum cum Rhodomanno & Brodæo *εὐρυρέθρος*. Quod de Pyrræchmo scribit bonus Dausquejus, somnians, credo, scripsit: Nam Asteropæum hic diserte habet ipse Quintus, isque interfectus fuit ab Achille, non Pyrræchmus, quem Patroclus interfecit, cum Achilles adhuc iratus a bello abstineret: Pueri sciunt ex Iliad. Π. & Φ. *Pauw.*

612.

At ego ad Olympum me conferam, & ad pedes
Jovis immortalis procidam magno cum gemitu,
Quod me invitam viro comprimendam dedit,
(Et tali) viro, quem triſtis ſubito corripuit ſenectus.
Itaque mortis finem adducentia jam fata pro foribus adſtant.
Veruntamen hujus cura non tam afficior, quam Achillis:
Quem mihi in Æacidæ Jupiter aula promiſit, ſe
Fortem effecturum: cum diſpliceret mihi connubium (illud.)
Nunc enim nimbiſonus eram ventus, nunc aqua,
Modo volucrem ſimulabam, aut ignis concitati æſtum.
Nec mihi vir hic poterat thoro jungi,
Quod transformarer in omnia, quæ tellus, & cœlum in ſe complectitur:
Donec nutu mihi confirmavit rex Superum, ſe filium (meum) nobilem
Et formæ majeſtate & belli gloria inſigniturum; Atque hæc quidem
Vere præſtitit. Nam præſtantiſſimus virorum evaſit.
At ſubito illum fato obnoxium fecit, mihique luctum acerbiſſimum conciliavit.
Ideo cœlum peto Jovisque ingreſſa palatium,
Deplorabo cariſſimum natum; Et quos labores ſuſtinuerim
Pro ipſo, filiisque indigna ſorte vexatis,

In

612. γῆρας ἀμείλιχον ἀμφὶ μέμαρφε] ἀμφιμίμαρφε. *Rhod.* Cur ἀμφιμίμαρφε aſpernatus eſt Rhodomannus? *Pauw.*

619. Οὐδέ μοι θνητὸς ἀνὴρ δύναται' ἐν &c.] Vitiatus eſt Verſus: Lege pro θνητὸς, οὗτος vel οὔτις. Aut ſic caſtiga: Οὐδὲ μὲ θνητὸς ἄνηρ δύναται ἐν λεχέεσσι δαμάζειν Γιγνομένην: Vel ita ſcribendum, Οὔ μοι θνητὸς. *Rhod.* Scribe, Οὐδὲ θνητὸς ἀνὴρ, vel Οὐδέ μοι οὔτις ἀνὴρ. *Dausq.* An hic Amphimacer non eſt pro Dactylo vel Spondeo? Id equidem credo: Nam coacta ſunt, quæ Rhodomannus & Dausquejus ſubſtituunt, nihilque naturalius vulgata. *Pauw.*

620. ὅτα γῆ, καὶ οὐρανὸς ἐστὸς ἵεργει] γαῖα καὶ οὐρανὸς. *Rhod.* Neſcio quare: Nam Spondeus ibi non vitiat, & mollius fere eſt vulgivagum. *Pauw.*

Μνήσω ἀκηχεμένη, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὁρίνω.
Ὡς ἔφατ', αἰνὰ γοῶσ' ἁλίη Θέτις· ἡ δέ οἱ αὐτὴ
Καλλιόπη φάτο μῦθον, ἀνηρεμέουσα φρεσὶ θυμόν·
Ἰσχεο κωκυτοῖο θεὰ Θέτι, μήδ' ἀλίουσα,
Εἵνεκα παιδὸς ἑοῖο θεῶν μεδέοντι καὶ ἀνδρῶν
Σεύζεο· καὶ γὰρ Ζηνὸς ἐριβρεμέταο ἄναχτος
Υἷες ὁμῶς ἀπόλοντο, κακὴν περὶ κῆρι δαμέντες·
Κάτθανε δ' υἱὸς ἐμοῖο, καὶ αὐτῆς ἀθανάτοιο,
Ὀρφεὺς, οὗ μολπῇσιν ἐφέσπετο πᾶσα μὲν ὕλη,
Πᾶσα δ' ἄρ' ἐκρεέσσα πέτρη, ποταμῶν τε ῥέεθρα,
Πνοιαί τε λιγέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἄεντων,
Οἰωνοί τε θοῇσι διεσσύμενα πτερύγεσσιν·
Ἀλλ' ἔτλην μέγα πένθος, ἐπεὶ θεὸν οὔτιν' ἔοικεν
Πένθεσι λευγαλέοισι καὶ ἄλγεϊ θυμὸν ἀχεύειν·
Τῷ σε καὶ ἀχνυμένην μεθέτω χόλος υἱέος ἐσθλοῦ·
Καὶ γάρ οἱ κλέος αἰὲν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ,
Καὶ μένος ἀείσουσιν, ἐμῇ ἰοτῆτι καὶ ἄλλων
Πιερίδων· σὺ δὲ μή τι κελαινῷ πένθεϊ θυμὸν
Δάμνασο, θηλυτέρῃσιν ἴσον γοόωσα γυναιξίν·
Ἦ οὐκ ἀΐεις ὅτι πάντας, ὅσοι χθονὶ ναιετάουσιν,
Ἀνθρώπους, ὀλοὴ περιπέπταται ἄσχετος αἶσα,
Οὐδὲ θεῶν ἀλέγουσα; τόσον σθένος ἔλαχε μούνη·
Ἦ καὶ νῦν Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόλῃα
Ἐκπέρσει, Τρώων καὶ Ἀργείων ὀλέσασα

Ανέ-

630. ἀνηρεμέουσα φρεσὶ θυμὸν] ἀρηρεμέουσα. *Rhod.*

631. μηδ' ἀλίουσα] ἀλύουσα. *Rhod.* Scribe ἀλύουτα, mœsta, Homeri voce. Iliad. E. de Venere:

Ὡς ἔφατ', ἡ δ' ἀλύουτ' ἀπεβήσατο· τείρετο δ' αἰνῶς.

Nec placet Brodæi lectio ἀλίουσα: scribendum namque sit ἀλιῶσα. *Dausq.* De Rhodomanni ἀλύουσα nemo dubitare potest sanus. *Pauw.*

635. Κάτθανε δ' υἱὸς ἐμοῖο] υἱὸς ἐμεῖο. *Rhod.*

638. Πνοιαί τε λιγέων ἀνέμων] Aut τε hic producitur ante liquidam, aut scribendum est Καὶ πνοιαὶ λιγέων ἀνέμων. *Pauw.*

647.

In memoriam revocabo mœſtiſſima. Ut etiam ipſius
animo ſcrupulum injiciam.
Sic ait, graviter queritans æquore nata Thetis. Tum
ipſa ei
Calliope, animum ſapientia ſuffultum habens, hæc
verba reddidit:
Cohibe ejulatum Diva Thetis, nec doloris impatiens
Filii tui cauſa, in Deum hominumque regem
Exacerbare. Nam & Jovis altitonantis domini
Filii non minus, iniquo exſtincti fato, interiere.
Mortuus eſt & meus filius, quæ & ipſa ſum Dea im-
mortalis,
Orpheus, cujus carmina inſecuta eſt omnis ſylva,
Et omnis horrida petra, amniumque fluenta,
Ac ſtridulorum ventorum auræ, violenter flantium,
Et volucres ſubitis (aëra) pennis trajicientes.
Sed luctum ingentem fortiter ſuſtinui: quoniam Deo-
rum nulli fas eſt,
Triſti luctu & mœrore animum excarnificare.
Ideo etiam a te, quantumvis perturbata, ira ſuper ſtre-
nuo nato faceſſat.
Nam gloriam ipſius perpetuo inter mortales poëtæ,
Et virtutem carminibus celebrabunt, meo inſtinctu &
aliarum
Pieridum. Quare atro luctui animum nequaquam
Submittas, mortalium fœminarum exemplo ejulans.
Nonne audis, quod omnes, in terra quotquot habitant,
Homines, ſæva & invicta fatorum neceſſitas circumdet,
Nec Deos obſervans? tantum virium ſola obtinet:
Quæ & propediem divitis Priami urbem
Excindet, ubi Troum & Argivum exitio dederit
Ju-

647. Ἢ οὐκ ἀΐεις] ἢ οὐκ hic etiam in unam ſyllabam coaleſcit. Hæc autem miſere otiantur poſt ſuperiora de ipſis Deorum filiis? Sic garruli ſolent. Quin & improbum eſt illud ἀΐεις, ubi cum Thetide, quæ & ipſa Dea, Calliopæ ſermo. *Pauw.*

649. τόσον σθένος ἔλαχε μοῦνη] ἔλαχε. *Rhod.*

651. Τρώων καὶ Ἀργείων] Τρώων

Ανέρας, ὅττε θέλησι· θεῶν δ' οὔτις μιν ἐρύξει.
Ως φάτο Καλλιόπη, πινυτὰ Φρεσὶ μητιόωσα·
Ηέλιος δ' ἀπόρουσεν ἐς ὠκεανοῖο ῥέεθρα·
Ωρτο δὲ νὺξ μεγάλοιο κατ' ἠέρος ὀρφνήεσσα,
Ητε καὶ ἀχνυμένοισι πέλει θνητοῖσιν ὄνειαρ.
Αυτοῦ δ' ἐν ψαμάθοισιν Αχαιῶν ἔδραθον υἷες
Ιλαδὸν ἀμφὶ νέκυν, μεγάλῃ βεβαρηότες ἄτῃ·
Αλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοὴν Θέτιν· ἄγχι δὲ παιδὸς
Εστη σὺν ἀθανάτῃσιν Νηρηΐσιν· ἀμφὶ δὲ Μοῦσαι
Αχνυμένην ἀνὰ θυμὸν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη,
Πολλὰ παρηγορέεσκον, ὅπως λελάθοιτο γόοιο.
Αλλ' ὅτε καγχαλόωσα δι' αἰθέρος ἤλυθεν ἠὼς,
Λαμπρότατον τε φάος πᾶσιν Τρωέσσι φέρουσα,
Καὶ Πριάμῳ, Δαναοὶ δὲ μέγ' ἀχνύμενοι, Αχιλῆα
Κλαῖον ἐπ' ἤματα πολλὰ, περιστενάχοντο δὲ μακραὶ
Ηιόνες πόντοιο, μέγας δ' ὀλοφύρετο Νηρεὺς,
Ηρα φέρων κούρῃ Νηρηΐδι, σὺν δέ οἱ ἄλλοι
Εινάλιοι μύροντο θεοὶ, φθιμένου Αχιλῆος,
Καὶ τότε δὴ μεγάλοιο νέκυν Πηληϊάδαο
Αργείοι πυρὶ δῶκαν, ἀάσπετα νήσαντες
Δοῦρα, τά οἱ Φορέοντες ἀπ' οὔρεος Ιδαίοιο
Πάντες ὁμῶς ἐμόγησαν, ἐπεὶ σφέας ὀτρύνοντες

Ag-

τε καὶ Αργείων. *Rhod.* Recte hic: Junge V. 620. *Pauw.*

652. ὅττε θέλησι] Ita recte Aldus: Basileenses perperam, ὅπτε θέλησι: Eo pertinet Rhodomanni Notula: *Quid si ὅντε, vel ὅν κε, quemcunque? vel οὕς τε, aut etiam ὧτε, quando? Pauw.*

660. Εστη σὺν ἀθανάτῃσιν Νηρηΐσιν] Ησο σὺν ἀθανάτης. *Rhod.*

665. Δαναοὶ δὲ μέγ' ἀχνύμενοι &c.] Hæc usque ad Καὶ τότε δὴ μεγάλοιο mihi videntur insititia & notha: Plane enim aliena sunt ab hoc loco, & cohærentiam dirimunt, quæ inter Αλλ' ὅτε καγχαλόωσα & καὶ τότε δὴ μεγάλοιο est, & esse debet. Rhodomannus cum Parenthesi adest, cui includantur: Sed id non juvat aut incommodum tollere potest. Cum post Πριάμῳ aliquid deesset, nasutus Grammaticus, credo, illa interposuit, ut damnum sarciret;

Id-

Juventutem; quandocunque ipſi libuerit; nec ullus eam Deum remorabitur.
Sic dixit Calliope, prudentiſſima animo conſilia tractans.
Interim Sol in Oceani gurgitem deproperaverat;
Et nox opaca per aëra ſpacioſum ingruebat;
Quæ etiam anxiis mortalibus eſt levamen.
Illic igitur in arenis ſomnum capiunt Achivum nati
Gregatim, circa cadaver, calamitatis mole laſſati.
Somnus autem non complectitur feſtinam Thetin; ſed juxta natum
Sedet cum Nereidibus mortis legi exemptis; Et prope Muſæ
Animi ſe diſcruciantem per vices, alia aliunde,
Multum conſolantur; ut ægritudinem ex animo deleat.
Cæterum ubi ridens per æthera venit Aurora,
Sereniſſimam lucem cum omnibus Trojanis afferens,
Tum Priamo. (Danai autem magno mœrore perculſi, Achillem
Per multos dies deplorabant, gemitusque reddebant longa circumquaque
Ponti littora; & magnus lamentabatur Nereus,
Obſequium præſtans filiæ Nereidi; cumque ipſo, cæteri
Dii marini lugebant, ob interemtum Achillem)
Tunc itaque grandis Pelidæ cadaver
Igni tradiderunt Argivi, magna congeſta ſtrue
Lignorum: quibus ad ipſum advehendis ex monte Idæo
Omnes ſimul laborabant: cum inſtigantes illos Atri-

Idque fecit ſatis ignave & imprudenter: Nam ex ipſis verbis etiam hominis imperitia elucet. Quid φθιμένου Ἀχιλῆος, ubi μέγ' ἀχνύμενοι Ἀχιλῆα præceſſerat, & mox ſequitur μιγάλοιο νέκυν Πηλεϊάδαο? Verboſus & Tautologus fuit Quintus, ſed ea tamen non ita ſtipaſſet, autumo. Adhæc, quid Κλαῖον ἐπ' ἤματα πάλλα hoc loco? Supra V. 520. id rectum eſt, οὐ γὰρ ἔτ' αὖθις ἐρωήσει τις Ἀχαιοὺς Κλαυθμοῦ ἄδην κορέσασθαι, ἐπ' ἤματα πολλὰ γοῶντας: Hic autem ineptum certe & pravum: Lux enim hæc altera poſt interfectum Achillem & curatum ejus cadaver: Hoc apertum eſt, & fraudem etiam detegit plane. *Pauw.*

673. ἐπὶ σφίσι στρύνοντες Ἀργεῖοι

Αργεῖοι προέηκαν ἀπείριτον οἰσέμεν ὕλην,
Ὄφρα θοῶς καίοιτο νέκυς κταμένου Ἀχιλῆος·
Ἀμφὶ δὲ τεύχεα πολλὰ πυρὶ περιννήσαντο
Λιζήων κταμένων· πολλοὺς δ' ἐφύπερθε βάλοντο
Τρώων δμώσαντες ὁμῶς περικαλλέας υἷας·
Σὺν δ' οἵας σύας τ' ἔβαλον ἐρίθοντας ἀλοιφῇ·
Φάρεα δ' ἐκ χηλῶν φέρον ἄσπετα κωκύουσαι
Δμωάδες, καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλοντο·
Χρυσόν τ', ἤλεκτρόν τ', ἐπενήνεον· ἀμφὶ δὲ καίτας
Μυρμίδονες ἐκείραντο, νέκυν δ' ἐκάλυψαν ἄνακτος·
Καί δ' αὐτὴ Βρισηΐς ἀκηχεμένη περὶ νεκρῷ,
Κειραμένη πλοκάμους, πύματον πόρε δῶρον ἄνακτι·
Πολλοὺς δ' ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἀμφιχέοντο·
Ἄλλους δ' ἀμφὶ πυρῇ μέλιτος θέσαν, ἠδὲ καὶ οἴνου
Ἡδέος, οὗ μέθυ λαρὸν ὀδώδει νέκταρι ἶσον·
Ἄλλα δὲ πολλὰ βάλοντο εὐώδεα, θαῦμα βροτοῖσιν,
Ὅσσα χθὼν φέρει ἐσθλὰ, καὶ ὁππόσα δῖα θάλασσα·
Ἀλλ' ὅτε δὴ περὶ πάσχυ πυρὴν διεκοσμήσαντο,
Πεζοὶ ἅμ' ἱππήεσσι, σὺν ἔντεσιν, ἐρρώσαντο
Ἀμφὶ πυρὴν πολὺ δάκρυ· ὅθ' ἕκτοσθεν Ὀλύμποιο
Ζεὺς ψεκάδας κατέχευεν ὑπὲρ νέκυν Αἰακίδαο
Ἀμβροσίας, δίη τε φέρων Νηρηΐδι τιμήν,
Ἑρμείην προέηκεν ἐς Αἴολον, ὄφρα καλέσσῃ

Λαι-

γεῖοι προέηκαν] Qui illi Argivi, ubi præcedit, τὰ οἱ φορέοντες ἄπ' οὔρεος Ἰδαίοιο Πάντες ἐμῶς ἐμόγησαν? Id nemo certe dixerit. Interpres, *cum instigantes illos Atride emisissent*: Cur non reposuit in Græcis Ατρεΐδαι προέηκαν? Miror, miror. *Pauw.*

676. πυρὶ περιννήσαντο] πυρῇ. *Rhod.*

678. Τρώων δμώσαντες ὁμῶς περικαλλέας υἷας] Captivos, quos ad rogum trucidarunt ex more: Interpres ambigue. *Pauw.*

679. Σὺν οἵ' οἵας σύας τ' ἔβαλον] Σὺν οἵ' οἵάς τε σύας τ' ἔβαλον. *Rhod.*

681. Δμωάδες, καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλοντο] Δμωΐάδες. *Rhod.* Laborat Versus: Rhodomannus Δμωΐάδες: Quod ego neicio, an alibi ita occurrat.

Atridæ emisissent, copiosam allatum materiem;
Ut statim cæsi Achillis cadaver cremaretur.
Arma ergo plurima rogo accumulant
Interfectorum juvenum: nec paucos super injiciunt
Una Troum forma insignes natos, quos obtruncaverant.
Adjiciunt etiam oves & porcos onustos pinguedine.
Vestes præterea innumeras ex capsis afferunt plorantes
Ancillæ; omniaque pyræ desuper immittunt.
Aurum denique & succinum coacervant. Capillos autem
Myrmidones abradunt, & cadaver regis (his) cooperiunt.
Ipsa etiam Briseis, dum functum mœret,
Detonsam sibi cæsariem, ultimum domino munus, exhibet.
Hinc multas amphoras adipe plenas affundunt.
Alias insuper rogo apponunt melle refertas & vino
Suavissimo, cujus dulce merum nectaris odorem referebat.
Aliaque multa addunt fragrantia, usque ad demirationem hominum,
Quæ tellus producit, & quæ mare divinum eximia.
Cum itaque rogum satis superque adornassent,
Pedites cum equitibus armati circumierunt
Pyram lacrymosam. Tunc desuper ex Olympo
Jupiter effudit super corpus Æacidæ rorem
Ambrosium, divæque Nereidi honorem deferens,
Mercurium amandavit ad Æolum, ut excirct

Præ-

rat. Accinit tamen δμώϊος, quod in Anthologia extat: Nam ejusdem Commatis est: δμωΐας. Alias scribi posset, Αἱ δμωάδες, καὶ πάντα πυρὸς καθύπερθε βάλεντο. *Pauw.*

683. Μυρμίδονες ἐκείραντο] κείροντο. *Rhod.* κείραντο Dausquejus in Notis ad V. 803. Lib. I. *Pauw.*

686. ἀμφιφορῆας ἁλείφατος &c.] ἀμφιφορῆας, ἀμφιχύτοιο, ἀμφὶ πυρῇ: Quoties hic recurrit illud ἀμφὶ? *Pauw.*

687. ἠδὲ καὶ εἴνυ Ἠέλιος, εὖ μέθυ λαχὸν] εἴνυ, εὖ μέθυ: Nota hoc, non tamen imitare. *Pauw.*

689. βάλεντο εὐώδεα] βάλεντ' εὐώδεα. *Rhod.*

692. ἐρράσαντο Ἀμφὶ πυρὴν πολὺ δάκρυ] Ἀμφὶ πυρὴν πολύδακρυ. *Rhod.*

693. ὁ σφ' ἔκτεινεν Ὀλύμπιος] ὁ σφ'

Λαιψηρῶν ἀνέμων ἱερὸν μένος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Καίεσθ' Αἰακίδαο νέκυς· τοῦ δ' αἶψα μολόντος,
Αἴολος οὐκ ἀπίθησε· καλεσσάμενος δ' ἀλεγεινὸν
Καρπαλίμως Βορέην, Ζεφύροιό τε λάβρον ἀήτην,
Ες Τροίην προέηκε, θοῇ θύοντας ἀέλλῃ·
Οἱ δὲ θοῶς ὄιμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
Ριπῇ ἀπειρεσίῃ· περὶ δ' ἴαχον ἐσσυμένοισι
Πόντος ὁμοῦ καὶ γαῖα· περιχλονέοντο δ' ὕπερθε
Πάντα νέφη, μεγάλοιο δι' ἠέρος ἀΐσσοντα·
Οἱ δὲ Διὸς βουλῇσι δαϊκταμένου Αχιλῆος
Αἶψα πυρὶ ἐνόρουσαν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἀϋτμὴ
Ηφαίστου μελάθροιο· γόος δ' ἀλίαστος ὀρώρει
Μυρμιδόνων· ἄνεμοι δὲ καὶ ἐσσύμενοί περ ἀέλλῃ,
Παννύμαρ καὶ νύκτα νέκυν περιποιπνύοντες,
Καῖον ἐϋπνείοντες· ἀνὰ δ' ἔγρετο πουλὺς *
Καπνὸς ἐς ἠέρα δῖον, ἐπέστενε δ' ἄσπετος ὕλη
Δαμναμένη πυρὶ πᾶσα, μέλαινα δ' ἐγίγνετο τέφρη·
Οἱ δὲ μέγ' ἐκτελέσαντες ἀτειρέες ἔργον ἀῆται,
Εἰς ἑὸν ἄντρον ἕκαστος ὁμοῦ νεφέεσσι φέροντο·
Μυρμίδονες δ' ὅτ' ἄναχτα πελώριον, ὕστατον ἄλλων,

Ηνυσε

ὀ δ' ἴκτοθεν vel ἵκτοθεν Οὐλύμποιο. *Rhod.* ἴκτοθεν præfero. *Pauw.*

702. Οἱ δὲ θοῶς ὄιμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι] Vix placet οἴμησαν φέρεσθαι: Scripſerim non invitus ὄρμησαν vel ὄρμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι. Quam ingratum vero eſt illud θοῶς poſt θοῇ θύοντας ἀέλλῃ? An vitium forte ſubeſt, & ſcribendum, Οἱ δὲ ὁμῶς? Id non improbabile. *Pauw.*

707. Αἶψα πυρὶ ἐνόρουσαν ἀολλέες] πυρῇ. *Rhod.* Id melius ſane. ἀολλέες de duobus, minus exaſciatum eſt, ſi quid video. *Pauw.*

708. Ηφαίστου μελάθροιο] Ηφαίστου μαλεροῖο. *Rhod.*

711. Καῖον ἐϋπνείοντες· ἀνὰ δ' ἔγρετο πουλὺς *] ἐϋ πνείοντες ὁμῶς vel ἄδην. *Rhod.* Brodæus ὁμῶς· ἀνὰ δ'. Rhodomannus ἄδην. Forte ἐὰ πνείοντες· ἀπάνευθ' ἔγρετο. *Dausq.* Nec vulgatum ἐϋ πνείοντες, nec Interpretum commenta probo: Nam ut nihil aliud dicam, ἐσσύμενοί περ ἀέλλῃ & περιποιπνύοντες idem ſignificant, quod ἐϋ πνείοντες, & balbutiem inducunt, quam ego

Præpetum ventorum robur ſacrum. Nam prope erat
Ut Æacidæ cadaver comburetur; Illo igitur adventante
Æolus non difficilem ſe præbuit, ſed advocatos, aſperum
Continuo Aquilonem, & rapidum Zephyri flatum,
Ad Trojam miſit, ſubita procella bacchantes;
Qui mox arripuere viam, ſuper mare ut ferrentur
Magno impetu, & accelerantibus his infremit
Terra ſimul pontusque; glomeranturque in alto
Cunctæ nubes, per magnum volitantes aëra.
Illi igitur, Jove ſic volente, cæſi Achillis
Celeriter in rogum involant conjunctis viribus. Mox
attollitur flamma
Ardentis Vulcani, commovetque ſe planctus infinitus
Myrmidonum. At venti, quamvis concitato turbine
flarent,
Integrum diem & noctem cadaver ſedulo obeuntes,
Validis tamen flatibus urebant. Surgit ergo denſus
In divinum aëra fumus, crepitatque ingens materia,
Dum tota igni abſumitur, & nigra inde favilla exſiſtit.
Cum vero magni rem negotii venti indefatigabiles con-
feciſſent,
In antrum quisque ſuum, cum nubibus ſe receperunt.
Porro Myrmidones, ubi vaſti corporis regem ignis
funeſtus conſumſerat,

Ulti-

ego Auctori impingere nolo. Aliud requiritur, quod Libri meliores fortaſſe proment: Viſne interim conjecturam? Locus integer ita perbelle conſtitui poſſet:

— ἄτειμοι δὲ καὶ ἰσσύμενοί περ ἀέλλῃ,
Πᾶν ἦμαρ καὶ νύκτα ὅλην, περιπεπτύοντες
Καῖον ἐϋ πτείοντα νέκυν· ἀτὰρ δ' ἴγρετο πυλὺς
Καπνὸς ἐς &c.

una voce adjecta & una voce tranſpoſita: νύκτα ὅλην, ut πᾶν ἦμαρ: ἐϋ πτείοντα νέκυν, quia & Minerva, & Jupiter Ambroſiam aſperſerat: Nihil herculo accommodatius. Quid autem videtur de ipſo commento Poëtæ? Vaſtum adeo cadaver, ut non potuerit citius comburi, quam pleno totius diei & totius noctis ſpatio, idque Borea & Zephyro vehementer ſpirantibus, lignoque immenſo coacervato: Si hoc non eſt περιτελοῦς, neſcio, quid erit tandem. Sed Giganteum corpus cum Tityi corpore comparatum,

Ηνυσε πῦρ ἀίδηλον, ἀποκταμένων περὶ νεκρῷ,
Ἱππων τ', αἰζηῶν τε, καὶ ἀλλ' ὅσα δακρυχέοντες
Ομβριμον ἀμφὶ νέκυν κειμήλια θῆκαν Αχαιοὶ,
Δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτοῦ
Φαίνετ' ἀριφραδέως, ἐπεὶ οὐχ ἑτέρῳσιν ὁμοῖα
Ην, ἀλλ' οἷα γίγαντος ἀτειρέος· οὐδὲ μὲν ἄλλα
Σὺν ἐκείνοις ἐμέμικτο, ἐπεὶ βόες, ἠδὲ καὶ ἵπποι,
Καὶ παῖδες Τρώων, μίγδα κταμένοισι καὶ ἄλλοις,
Βαιὸν ἄπωθε κέοντο περὶ νέκυν· ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις
Ριπῇ ὑφ' Ηφαίστοιο δεδμημένος, οἷος ἔκειτο·
Τοῦ δέ κεν ὀστέα πάντα περιστενάχοντες ἑταῖροι,
Αλλεγον ἐς χηλὸν πολυχαίδεά τε, βριαρήν τε,
Αργυρέην· χρυσῷ δὲ διαυγέι πᾶσ' ἐκέκαστο·
Καὶ τὰ μὲν ἀμβροσίῃ, καὶ ἀλείφατι πάγχυ δίηναν
Κοῦραι Νηρῆος, μέγ' Αχιλλέα κυδαίνουσαι·
Ες δὲ βοῶν δημὸν θέσαν, ἀθρόα ταρχύσασαι
Σὺν μέλιτι λιαρῷ· μητὴρ δέ οἱ ἀμφιφορῆα
Ωπασε, τόν ῥα πάροιθε Διώνυσος πόρε δῶρον,
Ηφαίστου κλυτὸν δῶρον ἐΰφρονος· ᾧ ἔνι θῆκαν
Οστέ' Αχιλλῆος μεγαλήτορος· ἀμφὶ δὲ τύμβον
Αργεῖοι, καὶ σῆμα πελώριον ἀμφεβάλοντο
Ακτῇ ἐπ' ἀκροτάτῃ παρὰ βένθεσιν Ελλησπόντου,

Myr-

tum, monteque integro, ita comburendum erat, ut nugæ ſibi eſſent ſimiles. Vide ſequentia, quæ bonus attexuit mox. *Pauw.*

717. Ηνυσε πῦρ ἀίδηλον] Hoc incongrue interponitur inter ὕστατοι ἄλλων & ἀποκταμένων cum ſociis ſuis: Periti vident. *Pauw.*

723. Σὺν ἐκείνοις ἐμέμικτο, ἐπειὴ βόες] Σὺν κείνοις ἐμέμικτ', ἔπειὴ βόες. *Rhod.*

727. Τοῦ δέ κεν ὀστέα] Τοῦ δὲ καὶ. *Rhod.* Non adientior, & κεν retineo. *Pauw.*

728. πολυχαιδέα] Hoc non injuria additum propter oſſa Herois Gigantea. Quanta χηλὸς, quanta Amphora illa! *Pauw.*

732. ἀθρόα ταρχύσασαι] Legi etiam poteſt ταρχήσασαι vel ταρχεύσασαι; a ταραχὴ hæc veniunt per ſyncopen. *Rhod.* Neſcio, cur Rhodomannus ταρχήσασαι & ταρχεύσασαι hic adducat: Nam ſecunda in ταρχύσασαι producitur vulgo, & verbum illa

Ultimum poſt alios, qui necati erant in mortui honorem,
Equos virosque, & quæcunque alia lacrymantes
Achivi, ex theſauris deprompta auguſto cadaveri adjecerant;
Tandem pyram vino reſtinxerunt: Oſſa autem illius
Inſigniter exſtabant; Quia cæteris non æqualia
Erant, ſed invicti gigantis inſtar; Nec alia
Cum his permixta erant. Nam boves & equi,
Et Trojugenæ, promiſcue cum aliis mortuis
Haud longe jacebant, circa cadaver, quod in medio,
Vulcani æſtu conſumtum, jacebat ſeparatim.
Oſſa autem illius omnia, cum gemitu, amici
Collegerunt in urnam capacem & ponderoſam,
Ex argento conflatam, quæ fulgido auro tota inſignita erat.
Et hæc ambroſia atque unguento penitus delibuta reddiderunt
Nerei filiæ, Achillem magno honore afficientes;
Boumque arvinam indiderunt, permixta condientes
Cum dulci melle. Genitrix autem amphoram ipſi
Præbuit, quam olim Bacchus dono ipſi dederat,
Inſigne opus Vulcani; in qua recondiderunt
Reliquias magnanimi Achillis. At buſtum
Et ingens monimentum Græci aggerarunt
In ſummo littore, juxta Helleſponti profunda,

Au-

iſta forma notiſſimum eſt, cum de aliis, vel ſaltem eorum uno, non injuria dubitari poſſit: Videbimus ſuo loco, & apud Heſychium pro ταρχῦσαι Viri Eruditi ταρχόσαι ſcribunt. *Pauw.*

733. μητὴρ δέ οἱ ἀμφιφορῆα Ὤπασε] οἱ, ſcilicet Achilli, vivo & Trojam abeunti: Verte igitur Ὤπασε, *præbuerat*, non *præbuit* cum Interprete: Et tamen hoc durius: Quare μητὴρ οἱ pro μητὴρ οὗ, *mater ejus*, accipiam potius: Nam οἱ de cadavere accipere nolim. *Pauw.*

734. τὸν ῥα πάροιθε Διώνυσος πόρε] Διώνυσος. *Rhod.*

735. Ἡφαίστῳ κλυτὸν δῶρον ἐΰ φρονος] κλυτὸν ἔργον. *Rhod.*

736. ἀμφὶ δὲ τόυβον — ἀμφιβάλοντο] Durum & ingratum hoc; ſic tamen ipſe Auctor;

Μυρμιδόνων βασιλῆα θρασὺν περιχωχύσιτες·
Οὐδέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι ἀταρβέος Αἰακίδαο
Μίμνον ἀδάκρυτοι παρὰ νήεσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Μύροντο σφετέροιο δαϊκταμένου βασιλῆος·
Οὐδ' ἔθελον μογερῶσιν ἔτ' ἀνδράσιν, οὐδὲ μὲν ἵπποις
Μίσγεσθ' Ἀργείων, ἀλοὸν περὶ πένθος ἔχοντες,
Αλλ' ὑπὲρ ὠκεανοῖο ῥοὰς, καὶ Τηθύος ἄντρα,
Ανθρώπων ἀπάτερθεν ὀϊζυρῶν φορέεσθαι,
Ηχι σφέας τοπάρoιθεν ἐγείνατο δῖα Ποδάργη,
Ἀμφω ἀελλόποδας, Ζεφύρῳ κελάδοντι μιγεῖσα·
Καὶ νύ κεν αἶψ' ἐτέλεσσαν, ὅσα σφίσι μήδετο θυμὸς,
Εἰ μὴ σφέας κατέρυξε θεῶν νόος, ὄφρ' Ἀχιλῆος
Ἐλθοι ἀπὸ Σκύροιο θοὸς πάϊς, ὃν ῥὰ καὶ αὐτοὶ
Δέχνυθ', ὁππόθ' ἵκοιτο ποτὶ στρατὸν· οὕνεκ' ἄρα σφιν
Θέσφατα γιγνομένοισι Χάους ἱεροῖο θύγατρες
Μοῖραι ἐπικλώσαντο, καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσι,
Πρῶτα Ποσειδάωνι δαμήμεναι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Θαρσαλέῳ Πηλῆϊ, καὶ ἀκαμάτῳ Ἀχιλῆϊ·
Τέτρατον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι, Νεοπτολέμῳ μεγαθύμῳ,
Τὸν καὶ εἰς Ηλύσιον πεδίον μετόπισθεν ἔμελλον
Ζηνὸς ὑπ' ἐννεσίῃσι Φέρειν, μακάρων ἐπὶ γαῖαν·
Τοὔνεκα καὶ στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ,
Μίμνον πὰρ νήεσσιν, ἑὸν κατὰ θυμὸν ἄνακτα,
Τὸν μὲν ἀκηχέμενοι, τόν δ' αὖ ποθέοντες ἰδέσθαι.
Καὶ τότ' ἐριγδούποιο λιπὼν ἁλὸς ὄμβριμον οἶδμα,
Ηλυθεν Εννοσίγαιος ἔπ' ἠόνας· οὐδέ μιν ἄνδρες
Εδρακον, ἀλλὰ θεῇσι παρίστατο Νηρηΐνῃσι·

Κα

Vitium enim ſubeſſe non puto. *Rauw.*

739. Μυρμιδόνων βασιλῆα &c.] An hoc iterum repetendum? *Rauw.*

740. Οὐδέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι] Οὐδὲ μὶν ἄμβροτοι. *Rauw.*

758. Τὸν καὶ εἰς Ηλύσιον πεδίον] Τὸν καὶ ἐς ob Verſum. *Rauw.*

765.

Audacem Myrmidonum regem luctu prosequentes.
Neque immortales equi impavidi Æacidæ
Manserunt lacrymarum expertes, juxta naves; sed etiam ipsi.
Fletu ob dominum suum, in bello peremtum, se macerabant,
Nec volebant amplius inter homines laborioſos, aut equos
Argivum versari, tam immani luctu affecti erant;
Sed trans Oceani fluxus & antra Tethyos,
Procul ab ærumnosorum hominum commercio, se transferre;
Ubi eis quondam ortum dedit divina Podarge,
A Zephyro sonoro inita, ut ambo procellas cursu æquarent.
Atque sine mora perfeciſſent, quæ ipsis animus destinabat;
Nisi Deorum eos decretum retraxisset, donec Achillis
Impiger filius e Scyro veniret: Quem ipsi etiam
Exspectabant, si quando ad exercitum veniret. Nam illis
Hoc fatum nascentibus sacri natæ Chai
Parcæ agglomerarant, licet immortales divinæque originis essent:
Ut primum a Neptuno domarentur: atque deinde
A forti Peleo: & (tertio) invicto ab Achille:
Quarto autem post hos, a Neoptolemo magnanimo,
Quem etiam in campum Elysium posthac erant
Deportaturi, ad beatorum regionem, Jovis consilio.
Quamobrem acerbo cor mœrore sauciati,
Solicito animi desiderio dominum suum apud naves præstolabant,
Alterum quidem deplorantes, alterum vero tueri cupientes.
Et tunc horrisoni tumidam æquoris undam linquens
Neptunus ad littus venit, nec homines ipsum
Viderunt; sed Deabus Nereo satis adstitit,

Et

765. ἀλλὰ θεῇσι παρίσκε Νηρῆϊ] Νηρῆϊσις. *Rhod.*

Καί ῥα Θέτιν προσέειπεν ἔτ' ἀχνυμένην Ἀχιλῆος·
Ἰσχεο νῦν περὶ παιδὸς ἀπειρέσιον γοόωσα·
Οὐ γὰρ ὅγε φθιμένοισι μετέσσεται, ἀλλὰ θεοῖσιν,
Ὡς ἠὺς Διόνυσος, ἰδὲ σθένος Ἡρακλῆος·
Οὐ γάρ μιν μόρος αἰνὸς ὑπὸ ζόφον αἰὲν ἐρύξει,
Οὐδ' Ἀΐδης, ἀλλ' αἶψα καὶ ἐς Διὸς ἵξεται αὐγὰς·
Καί οἱ δῶρον ἔγωγε θεουδέα νῆσον ὀπάσω
Εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπῃ θεὸς ἔσσεται αἰὲν
Σὸς πάϊς· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων μέγα λαῶν
Κεῖνον κυδαίνουσα θυηπολίης ἐρατεινῆς,
Ἶσον ἐμοὶ τίσουσι· σὺ δ' ἴσχεο κωκύουσα
Εσσυμένως, καὶ μή τι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν.
Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ πόντον ἀπήϊεν ἴκελος αὔρῃ,
Παρφάμενος μύθοισι Θέτιν· τῆς δ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
Βαιὸν ἀνέπνευσεν, τά οἱ θεὸς ἐξετέλεσσεν·
Ἀργεῖοι δὲ γοῶντες ἀπήϊον, ἦχι ἑκάστῳ
Νῆες ἔσαν, τὰς ἦγον ἄφ' Ἑλλάδος· αἱ δ' Ἑλικῶνα
Πιερίδες νίσσαντο, καὶ εἰς ἅλα Νηρηΐναι
Δῦσαν, ἑὸν στεναχοῦσαι εὔφρονα Πηλείωνα.

KOIN-

771. καὶ ἐς Διὸς ἵξεται αὐγὰς] Nisi præcederet ὑπὸ ζόφον αἰὲν ἐρύξει, dicerem scripsisse Quintum, καὶ ἐς Διὸς ἵξεται αὐλὰς. *Pauw.*

772. νῆσον ὀπάσω] ὀπάσσω. *Rhod.*

774. ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων μέγα λαῶν Κεῖνον κυδαίνουσα] μεγαλάων divisi in duas voces. *Rhod.* In Aldina nempe & Basileensi absque ullo sensu legitur μεγαλάων: Si vera sit Rhodomanni suspicio, illud μέγα non positum est suo loco: Nam ad κυδαίνουσα pertinet. Sed an legendum potius, ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων μέγα λαῶν Κεῖνον κυδαίνουσα &c? *finitimorum promiscue populorum genera*; finitimi

Et Thetin allocutus eſt, quæ Achillis adhuc caſum anxie mœrebat.
Deſine tandem nimio indulgere luctui ob natum:
Non enim hic cum manibus inferis degit, ſed cum Diis ſuperis;
Ut mitis Bacchus, & Hercules robuſtus.
Non enim lugubre fatum perpetuis cum tenebris præpediet,
Ut nec Pluto: ſed mox ad lucidas Jovis ſedes evehetur.
Atque ego ipſi muneris loco caram Diis inſulam tradam,
Ad pontum Euxinum, ubi pro Deo habebitur perpetuo
Natus tuus. Et circumquaque finitimorum gentes hominum inſigniter
Gratis illum ſacrificiis venerantes,
Non minori quam me cultu afficient. Ideo parcito lamentis
Confeſtim, nec luctu animum conficito.
Sic fatus, auræ ſimilis in æquor diſceſſit,
Hac Thetidi conſolatione adhibita: Cujus in pectore animus
Nonnihil reſpiravit. Promiſſaque ei Deus adimplevit.
Argivi autem gementes ſe retulerunt, ubi cujusque
Naves erant, quas e Græcia adduxerant. Ad Heliconem etiam
Pierides redierunt, & mare Nereides
Subiere, cordatum ſuum Peliden deflentes.

QUIN-

ximi omnes promiſcue, absque ullo diſcrimine: Ab omnibus honorabitur filius tuus æque, nec eo intuitu diſcrimen erit inter gentes & gentes. Hoc verum forte. *Pauw.*

780. τὰ οἱ θεὸς ἐξετέλεσσεν] τὰ δέ οἱ θεὸς. *Rhod.* τὰ πὶρ οἱ θεὸς. *Dausq.* Rhodomannum ſequor. *Pauw.*

783. Πιερίδες νίσσαντο] Πιερίδες νίσσοντο. *Rhod.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ὣς δὲ μὲν Ἱππολόχοιο δαίφρονος ὄμβριμον υἱὸν
Τρῶες ἀδάκρυτον δειλοὶ λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης ἐριχυδέα φῶτα
Πυρκαϊῆς καθύπερθε βάλον· τὸν δ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Ἐκ πυρὸς αἰθομένοις μάλ' ἐσυμένως ἀνελείρας,
Δῶκε θοοῖς ἀνέμοισι φέρειν Λυκίης σχεδὸν αἴης·
Οἱ δέ μιν αἶψ' ἀπένεικαν ὑπ' ἄγκεα, τῇδ' ἄντροιο
Χῶρον ἐς ἠμερόεντα, πέτρην δ' ἐφύπερθε βάλοντο
Ἀρρηκτον· Νύμφαι δὲ περίβλησαν ἱερὸν ὕδωρ
Ἀεννάου ποταμοῖο, τὸν εἰσέτι φῦλ' ἀνθρώπων
Γλαῦκον ἐπικλείουσιν εὔρροον· ἀλλά τὰ μέν που
Ἀθάνατοι τεύξαντο γέρας Λυκίων βασιλῆϊ·
Ἀργείοισι δ' ἐρίθυμον ἀνέστενάχοντ' Ἀχιλῆα
Νηυσὶ παρ' ὠκυπόροισιν· ἔτειρε δὲ πάντας ἀνίη
Λευγαλέη, καὶ πένθος, ἐπεὶ ῥά μιν ὡς ἐσιδοῦσα

Δί-

7. Οἱ δέ μιν αἶψ' ἀπένεικαν ὑπ' ἄγκεα, τῇδ' ἄντροιο] ὑπ' ἄγκεα τηλόθι Ταύρου. *Rhod.* Rhodomannus τηλόσι Ταύρου. Verba rei parum opportuna: Nam Lyciam partim intra Taurum esse, partim extra Straboni credimus. Tamen quod antrorum cava nativa quædam videantur esse sepulcra, scribendum forte, ὑπ' ἄγκεα Τηθύος ἄντρα, naturæ conformiter & Calabri narratui. Naturæ: nam cava terrarum aquarum sunt receptacula. Narratui: quia Glaucum fluvio versum insinuat Calaber. Semper autem fluvii in vallibus, aut planis. Supra, — ῥοὰς, καὶ Τηθύος ἄντρα. Lib. 12. — ὠκεανοῖο ῥοὰς, καὶ Τηθύος ἄντρα. Sed hæc Tethyos antra videntur in mari esse Atlantico, & cum Oceano juncta. Forte, ὑπ' ἄγκεα

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER QUARTUS.

INterim nec fortem bellicosi Hippolochi filium
Troës indeploratum reliquerunt miseri: verum & ipsi
Ante portam Dardaniam virum præclarum
Rogo imposuerunt. Hunc vero ipse Apollo,
Ex flamma ardente præpropere sublatum,
Rapidis juxta Lyciam regionem ventis asportandum dedit:
Qui protinus eum abstulerunt longe, sub Tauri vallem,
In locum amœnum, & saxum super imposuerunt
Durissimum. Nymphæ autem elicuerunt sacrum liquorem
Perennis fluvii; quem etiam nunc gentes hominum
Largifluum appellant Glaucum. Hoc itaque
Dii in honorem regis Lyciorum effecerunt.
Argivi autem animosum deflebant Achillem,
Ad naves cito meantes; omnesque ægrimonia vexabat
Acerba & luctus: quoniam ipsum, ut ex se genitum Re-

κεκα ἔνδυθι ἄιτρου χῶρον ἐς ἠμιρόεντα. N. L. *Dausq.* Locus difficilis, & qui Libros meliores exspectat: Visne interim conjecturam? Legendum forte, *Οἱ δέ μιν αἶψ' ἀκίνησαν ὑπ'* vel *ἐπ' ἄγκεα Τηλάιδρειο χῶρον ἐς ἠμιρόεντα.* Telandrus urbs est, quæ a Stephano Byzantino Cariæ, a Plinio Lyciæ adscribitur: Ad urbem istam forte convalles, in quarum una depositum fuit Glauci cadaver a Ventis: Attende; Levissima est mutatio, & quæ eo ipso sese commendat non mediocriter. *Pauw.*

9. *περίβλυσαν ἱερὸν ὕδωρ*] *περιβλύσαν. Pauw.*

10. *Λιναίου ποταμοῖο*] *Λιναίου. Rhod.*

15. *ἐπεὶ ῥά κεν ὡς, ἰὼν ἔτι Δίζοντ'*] Forte *Δῖζον τ'*, colebant. *Rhod.* *Δίζοντ'*, *desiderabant*, *curabant*: Hesychius, *Δίζει*, *Φρον-*

Δίζοντ', οὐδέ τις ἦεν ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ἄδακρυς·
Τρῶες δ' αὖ ἁλίαστον ἐγήθεον, εἰσοράωντες
Τοὺς μὲν ἀκηχεμένους, τὸν δ' ἐνὶ πυρὶ δηωθέντα·
Καί τις ἐπευχόμενος, μῦθον ποτὶ τοιον ἔειπεν·
Νῦν πάντεσσιν ἄελπτον ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
Ἡμῖν ὤπασε χάρμα λιλαιομένοισιν ἰδέσθαι,
Ἐν Τροίῃ Ἀχιλῆα δεδουπότα· ἦ γὰρ οἵω
Βλημένου ἀμπνεύσειν Τρώων ἐϊκυδέα φῦλα,
Αἵματος ἐξ ὀλοοῖο, καὶ ἀνδροφόνου ὑσμίνης·
Αἰεὶ δέ οἱ Φρεσὶν ἦσιν ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος,
Λύθρῳ ὑπ' ἀργαλέῳ πεπαλαγμένον· οὐδέ τις ἡμέων
Κοίνῳ ἔσαντα ἰδὼν, ἔτ' ἐπέδραμεν Ἠριγένειαν·
Νῦν δ' οἵω φεύξασθ' Ἀχαιῶν ὄμβριμα τέκνα,
Νηυσὶν ἐϋπρῴροισι, δαϊκταμένου Ἀχιλῆος·
Ὡς ὄφελον μένος ἦεν ἔθ' Ἕκτορος, ὄφρ' ἅμα πάντας
Ἀργείους σφετέρῃσιν ἐνὶ χλισίῃσιν ὄλεσσεν.
Ὡς ἄρ' ἔφη Τρώων τις, ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς·
Ἄλλος δ' αὖ ἐτάρωθε, πύκα φρονέων, φάτο μῦθον,
Φῆσθα σὺ μὲν Δαναῶν ὁλοὸν στρατὸν ἔνδοθι νηῶν,

Πόν-

φροντίζειν, ἐρευνᾶν, ζητεῖν. Male Rhodomannus Δίζοντ': Nam sic ὡς ἰὸν ὕια non scripsisset Quintus, sed ὡς ἰὸν πατέρα: Patrem colit filius, non pater filium: Hoc Vir Diligens non animadvertit, & vulgatam aperte statuminat: Quæ si in Quinto alicui displiceret, non incongrue pro Δίζοντ' scribere posset Φιλεῦντ' vel Φιλοῦντ'. *Pauw.*

18. τὸν δ' ἐνὶ πυρὶ δηωθέντα] ἐν πυρί. *Rhod.*

22. Ἐν Τροίῃ Ἀχιλῆα δεδουπότα] Non cecidit Achilles Iliacos intra muros. Trojam igitur hic de regione capio, ut Dardania civitas ipsa olim, totaque postea regio, ut Lacedæmon, aliaque urbium propria, & regionis, vel provinciæ significantia. *Dausq.* Propter Rhodomanni *ad Trojam* hoc notatum Dausquejo. *Pauw.*

25. Αἰεὶ δέ οἱ Φρεσὶν ἦσιν ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος] Αἰεί οἱ. *Rhod.* δὲ non peccat, & manere potest Αἰεὶ δ' οἱ; Et sic forsan ipse Rhodomannus, ut Typothetæ erraverint. Illud Φρεσὶν ἦσιν copulandum cum λοίγιον ἔγχος: una cum animo furebat hasta ejus pestilens. Si scripsis-

Requirebant, nec quisquam fuit in (tam) latis caſtris
ſine lacrymis.
Troës contra ingenti afficiuntur gaudio, ubi vident
Hos mœrore ſe afflictantes; illum igni conſumtum.
Et quispiam vota concipiens, hæc verba inter illos
edidit.
Nunc omnibus inſperatum cælitus Saturni filius
Gaudium nobis exhibuit, videndi (pridem) cupidis
Interfectum ad Trojam Achillem. Etenim ſpero,
Extincto hoc, nobiles Trojanorum gentes reſpiraturas
A crudeli ſanguinis effuſione, & mortifero prælio.
Semper ipſi inſano animi motu graſſabatur haſta peſtilens,
Triſti cruore polluta, nec ullus e nobis
Illi faciem obvertens diem vidit poſterum.
Ergo nunc perſuaſum habeo, fugam arrepturos fortes
Achivum natos
Roſtratis navibus, in pugna confoſſo Achille.
O ſi adhuc robur Hectoris ſuperſtes eſſet, ut ſimul omnes
Argivos in Caſtris ſuis interneciom daret.
Sic dixit Troum quispiam toto lætus pectore.
Alius autem rem penitus conſiderans, aliunde (his)
verbis diſſeruit.
Tua quidem opinio fert, infeſtas Danaum copias in
navibus,

Ar-

ſcripſiſſet Quintus, *Αλλ' οἱ χείρονες ἰμαίνετο λοίγιον ἔγχος*, id non deterius fuiſſet: *Pauw.*

27. *Κείνῳ ἴσαντα ἰδὼν, ἴτ' ἐπίδρομοι Ηεργίνειαι*] *Κεῖνον ἴσαντα* vel *ἴσαντα ἰδὼν, ἴτ' ἐπίδρομοι. Rhod.* Potes interpretari; Pervenit ad auroram, vixit in craſtinum. Vel, Auroram naſcentem ſibi habuit obviam. Rhodomannus *ἐπίδρομοι*, cui non pugno: hoc enim illuſtrius. Lib. 7. adſtruitur: — *ζωὸς ἴτ' Ηεργίνειαν ἰδέσθαι. Dausq.* Si *ἰδὼν* genuinum ſit, legendum ſine dubio *Κεῖνον ἴσαντα ἰδὼν*: Nam ſic Homerus, ſic Alii loqui ſolent: Pueri ſciunt ex Opere celeberrimo. Sed ſuſpectum eſt *ἰδὼν*, quia plus dicit, quam dictum requiritur: Multi enim *ἴσαντα* viderant Achillem abſque vitæ privatione: Quare ſcripſerim non invitus, *Κείνῳ* vel *Κείνα ἴσαντα ἰὼν, illi occurrens, cum eo congrediens.* Pro *ἐπίδρομοι* perbene Rhodomannus *ἐπίδρομοι. Pauw.*

28. *φεύξασθ' Αχαιῶν ὅμβριμα τέκνα*] *φεύξεσθαι Αχαιῶν. Rhod.*

Πόντον ἐπ' ἠερόεντα, πεφυζότας αἶψα νέεσθαι·
Αλλ' οὐ μὰν δείσουσι, λιλαιόμενοι μέγα χάρμης·
Εἰσὶ γὰρ κρατεροί τε, καὶ ὄμβριμοι ἀνέρες ἄλλοι,
Τυδείδης, Αἴας τε, καὶ Ατρέως ὄμβριμοι υἷες·
Τοὺς ἐγὼ ἔτι δείδοικα, καταπταμένου Αχιλῆος·
Τοὺς εἴθ' ἀργυρότοξος ἀναιρήσειεν Απόλλων,
Καί κεν ἀναπνεύσις πολέμου, καὶ ἀεικέος οἴτου,
Ημῖν εὐχομένοισιν ἐλεύσεται ἤματι κείνῳ.
Ως ἔφατ'· ἀθάνατοι δὲ κατ' οὐρανὸν ἐστεμάχοντο,
Οσσοι ἔσαν Δαναοῖσιν ἐϋσθενέεσσιν ἀρωγοί·
Αμφὶ δὲ κρᾶτ' ἐκάλυψαν ἀπειρεσίοις νεφέεσσι,
Θυμὸν ἀκηχέμενοι· ἑτάροι δέ τ' ἐγήθεον ἄλλοι,
Εὐχόμενοι Τρωέσσι πέρας θυμηδὲς ὀρέξαι.
Καὶ τότε δὴ Κρονίωνα χλυτὴ προσεφώνεεν Ηρη·
Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, τίη Τρωέσσιν ἀρήγεις,
Κούρης ἠϋκόμοιο λελασμένος, ἣν ῥὰ πάροιθεν
Αντιθέῳ Πηλῆϊ πόρες θυμήρε' ἄκοιτιν,
Πηλίου ἐν βάσσῃσι, γάμον δέ οἱ ἔτευξας *
Αμβροτον, οἱ δέ νυ πάντες ἐδαινύμεθ' ἤματι κείνῳ
Αθάνατοι, καὶ πολλὰ δόμεν περικαλλέα δῶρα;
Αλλὰ τάγ' ἐξελάθου· μέγα δ' Ελλάδι μήσαο πένθος.
Ως ἀρ ἔφη· τὴν δ' οὔτι προσέννεπεν ἀκάματος Ζεὺς·

Ηστο

37. Εἰσὶ γὰρ κρατεροί τε] Verſus requirit Εἰσίν. *Pauw.*

38. καὶ Ατρέως ὄμβριμοι υἷες] Ατρέος. *Rhod.* Illud ὄμβριμοι male repetitur poſt ὄμβριμοι ἀνέρες ἄλλοι Verſu præcedenti: An ita ipſe Auctor? Dubito, & vix credo: Quare vel hic vel ibi pro ὄμβριμοι pingendum videtur ἄλκιμοι. *Pauw.*

39. Τοὺς ἐγὼ ἔτι δείδοικα] Τοὺς ἐπ' ἐγὼ, vel Τοὺς δέ τ' ἐγὼ. *Rhod.* Τοὺς ἔτ' ἐγὼ placet mihi. *Pauw.*

40. Τοὺς εἴθ' ἀργυρότοξος] Ubi Τοὺς etiam in principio Verſus antecedentis extat, malim Οὓς εἴθ'. *Pauw.*

46. ἑτάροι δέ τ' ἐγήθεον ἄλλοι] ἕτεροι δέ τ' ἐγήθεον. *Rhod.* Melius, ἕταροι δ' ἐπιγήθεον ἄλλοι. *Dausq.* ἕταροι ſine dubio peccat: Rhodomanni ἕτεροι vix probare poſſum: Nam ἕτεροι ἄλλοι minus recte dicitur. Legendum ſuſpicor, ἑτέρωθι δ' ἐγήθεον

Arrepta fuga per cæruleum mare ſtatim vela daturas.
At cum bello magna cupiditate incumbant, nequaquam fugient.
Sunt & alii validi & conſtantes viri:
Tydides, Ajaxque, & ſtrenui filii Atrei;
Quos adhuc ego pertimeſco poſt occiſum Achillem.
Hos utinam argenteo decorus arcu e medio tollat Apollo,
Forte quies a bello indignaque cæde,
Pro votis, illo tempore nobis contingat.
Sic ait. At in cælo Dii ingemiſcunt,
Qui Danais præpotentibus fautores erant:
Et capita obvelant nubibus immenſis,
Animum contriſtati. Cæteri autem lætantur,
Qui gratum Trojanis (belli) finem optabant afferre.
Atque tunc alloquitur Jovem inclyta Juno.
Jupiter fulminator, cur partes tueris Trojanas?
Pulcricomæ oblitus puellæ, quam ſuperiori tempore
Optatam generoſo Peleo uxorem ſociaſti,
In Pelii vallibus, & nuptias ei ipſe inſtruxiſti,
Supra hominum ſortem: cuncti ſane epulo interfuimus die illa
Immortales Dii, multaque inſignia munera obtulimus.
Sed hæc oblivioni tradidiſti, magnumque deſtinaſti Græciæ luctum.
Sic ait; Hanc vero nullo dignatur reſponſo invictus Jupiter.

Sc-

γήθιον ἄλλοι Εὐχόμενοι Τρώεσσι &c. Sic nihil emaculatius: Non abſimiliter paulo ante habuimus, Αλλος δ' αὖ ἐτέρωθε: Locutio eſt notiſſima. *Pauw.*

52. Πηλέϊ ἐν βάσσῃσι, γάμον δέ οἱ ἔτευξας * Ἀμβροσίοι] Πηλέϊ ἐν βήσσῃσι, γάμον δέ οἱ αὐτὸς ἔτευξας. *Rhod.* Legendum αὐτὸς ἔτευξας, vel εἷος ſolus, γάμον ἄμβροτον. Nota ex Catullo, Luciano, ac aliis ſexcentis fabula. Hiſtoriam adducunt Apollonii 4. Argon. & Ariſtophanis in Nebulis Scholiaſtæ. Dictys quoque Lib. 6. Nam quid Fulgentii Mythologia ineptius? Hæc Brodæus. Ego adſpectu fabulæ, qua Jupiter Thetide abſtinuiſſe perhibetur, veritus ne ex ea potentior patre proles naſceretur, opinor comunodiſſime ſcribi poſſe, γάμον δέ οἱ ἄλλοι ἔτευξας, ac ſi dicat, Juno:

Ηστο γὰρ ἀχνύμενος χραδίην, καὶ πολλὰ μενοινῶν,
Οὔνεκεν ἤμελλον Πριάμου πόλιν ἐξαλαπάξειν
Αργεῖοι, τοῖς αἰνὸν ἐκήδετο λοιγὸν ὀπάσαι
Εν πολέμῳ στονόεντι, καὶ ἐν βαρυηχέϊ πόντῳ·
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε, τὰ δὴ μετόπισθε τέλεσσεν·
Ηὼς δ' ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαφίκανεν·
Κυανέην δ' ἄρα γαῖαν ἐπήϊεν ἄσπετος ὄρφνη,
Ημος ἀναπνείουσι βροτοὶ βαιὸν καμάτοιο·
Αργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶ δόρπεον, ἀχνύμενοί περ·
Οὐ γὰρ νηδύος ἐστὶν ἀπωσέμεναι μεμαύίης
Λιμὸν ἀταρτηρὸν, ὁπόταν στέρνοισιν ἵκηται,
Αλλ' εἴθαρ θοὰ γυῖα βαρύνεται, οὐδέ τι μῆχος
Γίγνεται, ἢν μή τις χορέσῃ θυμαλγέα νηδύν·
Τοὔνεκα δὴτ' ἐπάσαντο, καὶ ἀχνύμενοι Αχιλῆος·
Αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ἐποτρύνεσκεν ἀνάγκη·
Τοῖσι δὲ πασσαμένοισιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος,
Λῦσε δ' ἀπὸ μελέων ὀδύνας, ἐπὶ δὲ σθένος ὦρσεν.
Αλλ' ὅτε δὴ κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἀντολίην ἔχον ἄρκτοι,
Δέγμεναι ἠελίοιο θοὸν φάος, ἔγρετο δ' Ηὼς,
Δή τότ' ἀνέγρετο λαὸς ἐϋσθενέων Αργείων,
Πορφυρέων τρώεσσι φόνον, καὶ κῆρ' ἀϊδηλον·
Κίνυτο δ' ἠΰτε πόντος ἀπείριτος Ικαρίοιο,

Ηδὲ

no: Non tibi Jupiter Thetidem adjunxisti, verum alias parasti nuptias, quibus Thetidem ac Peleum conjunxisti. Legatur Apollodorus Lib. 3. Lactantius Lib. 1. Cap. 11. Lucian. Dialogis, D. August. de Civit. *Dausq.* Bonum est αὐτὰς ἔτευξας: Alia ineptiunt. *Pauw.*

59. τοῖς αἰνὸν ἐκήδετο λοιγὸν ἐπάσαι] ἐμήδετο. *Rhod.* ὀπάσσαι requirit Versus. *Pauw.*

61. Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε, τὰ δὴ &c.] Recte Interpres, *Atque haec ita meditabatur, quae peregit deinde.* Sed sic obscurius paululum est, τὰ μὲν, τὰ δὴ: Malo igitur, Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινεν, ἃ δὴ &c. *Pauw.*

65. Αργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶ δόρπεον] ἐπὶ νηυσὶν ἰδόρπεον. *Rhod.*

67. ὁπόταν στέρνοισιν ἵκηται] *Cum ad pectus venerit & mentis ac cogitationis sedem:* Eo pertinet sequens θυμαλγέα νηδύν. *Pauw.*

71.

Sedebat namque animi ſe excrucians, & multa ſecum volutans;
Quod Priami urbem everſuri eſſent
Argivi, quibus triſte inferre exitium cogitabat
In bello luctifico, & horriſono mari.
Atque hæc ita meditabatur, quæ peregit deinde.
Interea ad altum Oceani gurgitem Aurora pervenerat;
Et nigram denſæ tenebræ invaſerant terram,
Cum nonnihil a labore homines reſpirant.
Tunc in navibus Argivi, quamvis mœſti, cænam ſumpſerunt.
Non enim fieri poteſt, ut ab avido ventre propulſetur
Dira fames, quando viſcera ſubit:
Sed mox gravantur velocia membra, nec ullum remedium
Occurrit, ægrificam niſi quis alvum ſatiaverit.
Propterea eſcam carpſerunt, tametſi lugerent Achillem;
Prædura enim omnes urgebat neceſſitas.
Hos igitur ſaturatos dulcis ſopor opprimit,
Et membra curis laxat, vigoremque renovat.
At cum ad ortum capita vertiſſent urſæ,
Rapidum ſolis jubar exſpectantes, & Aurora ſurgeret;
Tunc etiam ſe commovit præpotentum Argivorum exercitus,
Cædem Trojanis, & funeſtam perniciem meditans,
Et fluctuavit non aliter, quam vaſta maris Icarii unda,

Aut

71. *Αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ἐποτρύνουσιν* &c.] Verſus ingratus & otioſus poſt jam dicta. *Pauw.*

77. *Πορφυρέῃ Τρώεσσι φόνον*] *Πορφύρεον. Rhod.* Non intercedo: Potuit tamen *πορφυρέη* pro *πορφύρεον* uti Quintus. *Pauw.*

78. *Κίνυτο δ' ἠΰτε πόντος ἀπείριτος Ἰκαρίοιο*] Quid *πόντος Ἰκαρίοιο*? An quod Interpres dicit, *maris Icarii unda*? Ne credas: Ita enim Græci locuti fuerunt nunquam. Ut brevis ſim; aut locus eſt corruptus, aut pro *Ἰκάρου Ἰκάριος* placuit Quinto: Duo Icarii, unus Erigones, alter Penelopes pater, celeberrimi ſunt: Hiſce cognominem fecit eum, quem Alii Icarum vocare ſolent: Vides? Sic *πόντος Ἰκαρίοιο* bonum eſt, & apte dicitur. Apud Heſychium legimus vulgo, *Ἰκάριος, υἱὸς Δαιδάλου*, neque mutant Viri Eruditi; accommodate ad

hunc

Ηδὲ καὶ αὐλέον βαθὺ λήϊον, ὁππόθ' ἵκηται
Ριπὴ ἀπειρεσίη νεφεληγερέος Ζεφύροιο·
Ὡς ἄρα κίνυτο λαὸς ἐπ' ἠόσιν Ελλησπόντου.
Καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἑελδομένοισιν ἔειπεν,
Ω φίλοι, εἰ ἐτεόν γε μεμεπτόλεμοι πελόμεσθα,
Νῦν μᾶλλον στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσιν,
Μή πως θαρσήσωσιν, Αχιλλέος οὐκ ἔτ' ἐόντος·
Αλλ' ἄγε σὺν τεύχεσσι, καὶ ἅρμασιν, ἠδὲ καὶ ἵπποις
Ἰόμεν ἀμφὶ πόληα· πόνος δ' ἄρα κῦδος ὀρέξει.
Ως ἔφατ' ἐν Δαναῖσιν· ἀμείβετο δ' ὄμβριμος Αἴας·
Τυδείδη, σὺ μὲν ἐσθλὰ καὶ οὐκ ἀνεμώλια βάζεις,
Οτρύνων Τρώεσσιν ἐϋπτολέμοισι μάχεσθαι
Αργεμάχους Δαναούς, οἵπερ μεμάασσι καὶ αὐτοί·
Αλλὰ χρὴ ἐν νήεσσι μένειν, ἄχρις ἐξ ἁλὸς ἔλθῃ
Δῖα Θέτις· μάλα γὰρ ἐνὶ φρεσὶν ἥδεται ἦτορ
Υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα·
Ως χθιζήμοι ἔειπεν, ὅτ' εἰς ἁλὸς ἤιε βένθος
Νόσφ' ἄλλων Δαναῶν· καί ἑ σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι
Ἐσσυμένην· Τρῶες δὲ, καὶ εἰ θάνε Πηλέος υἱὸς,
Οὐ μάλα θαρσήσουσιν, εἰ ζώοντος ἐμεῖο,
Καὶ σοῖο, καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος Ατρεΐδαο.
Ως ἄρ' ἔφη Τελαμῶνος ἐὺς παῖς, οὐδέ τι ἤδη
Οττι ῥά οἱ μετ' ἄεθλα κακὸν μόρον ἔντυε δαίμων

Αρ-

hunc ipſum locum. Illud ἀκτίτης de mari Icario ſapit Auctoris indolem, & nimium eſt pro ejus ſpatio non ita extenſo. *Pauw.*

80. Ριπὴ ἀπειρεσίη νεφεληγερέος Ζεφύροιο] Nonne νεφεληγερίτεω? *Pauw.*

91. οἵπερ μεμάασσι καὶ αὐτοί] μεμάασι. *Rhod.*

93. μάλα γὰρ ἐνὶ φρεσὶν ἥδεται ἦτορ] Verſus laborat: Scribendum, μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν &c. *Pauw.*

98. εἰ ζώοντος ἐμεῖο] ἔτι ζώοντος ἐμεῖο. *Rhod.* Ita recte ſcribitur: Hoc autem ineptum in ore ipſius Ajacis, qui ſic ſeſe non jactat modo, ſed id etiam facit perquam magnifice primo loco, antequam alios fortiores celebret. *Pauw.*

99.

Aut etiam arida & profunda ſeges, ubi ingruit
Flatus Zephyri immodicus, qui nubes cogit.
Sic etiam movebatur exercitus ad littora Helleſponti.
Et tunc Tydeo ſatus ad Græcos hujus rei cupidos, verba fecit.
Amici, ſi revera bellica virtute præſtamus,
Nunc multo acrius cum infeſtis hoſtibus manus committamus:
Ne unquam animum recipiant, Achille non amplius ſuperſtite.
Ergo agite inſtructi armis & curribus atque equis,
Urbem cingamus. Labor enim gloriam exhibebit.
Sic ait in medio Danaum. Sed procerus Ajax ita eum excepit.
Tydida, tu quidem bene & non incaſſum mones,
Inſtigans cum Trojanis Marte valentibus pugnam redintegrare
Pugnaces Danaos, qui ſponte ſua illuc feruntur.
Verum commorandum eſt in navibus, dum venerit e mari
Diva Thetis, cujus in pectore animus magnopere gaudet,
Ad tumulum nati pulcra certantibus præmia proponere:
Ut heri mihi retulit, cum maris profundum ſubiret,
Seorſum a cæteris Danais; nec jam procul auguror eſſe
Properantem. Troës autem, etiamſi mortem obiit Pelei natus,
Non multum fiduciæ habebunt, me adhuc incolumi,
Et te, atque etiam Agamemnone inculpato.
Ita dixit egregius Telamonis filius, nec præſcivit
Quod atrocem ſibi mortem poſt certamina fatum pararet Cru-

99. *Καὶ σοῖο, καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος Ατρείδαο*] *Καί σεν ἐδὶ καὶ αὐτοῦ. Rhod.* Non improbo Rhodomanni ſuſpicionem, ſed Verſum etiam ſatis bene ſe habiturum eſſe aio, ſi legamus, *Καὶ σεῖο, καὶ αὐτοῦ*: Nam • *καὶ* poteſt eſſe Spondeus vi cæſuræ, ut nemo neſcit in his verſatus. *Pauw.*

101. *Ὅττι ῥά οἱ μετ' ἄεθλα κακὸν μόρον ἔπτατο δαίμων Αργαλέον*] *Αργαλέος. Rhod.* Malim *Αργαλέος*: Nam *δαίμων Αργαλέος* minus placet. Scis, quid *δαίμων* ſignificet ex uſu loquendi. *Pauw.*

108.

Αργαλέον· τόν δ' αὖθις ἀμείβετο Τυδέος υἱὸς·
Ω φίλε, εἰ ἐτεὸν Θέτις ἔρχεται ἤματι τῷδε
Υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα,
Πὰρ νήεσσι μένωμεν, ἐρυκανόωντε καὶ ἄλλους·
Καὶ γὰρ δὴ μαχάρεσσι θεοῖς πείθεσθαι ἔοικεν·
Καί δ' ἄλλως Αχιλῆϊ, καὶ ἀθανάτων ἀέκητι,
Αὐτοὶ φραζόμεθα δόμεν θυμηδέα τιμήν.
Ως φάτο Τυδείδαο δαίφρονος ὄμβριμον ἦτορ·
Καὶ τότ' ἄρ' ἐκ πόντοιο κίεν Πηλῆος ἄκοιτις,
Αὔρῃ ὑπ' ἠόῃ ἐναλίγκιος· αἶψα δ' ἵκανεν
Αργείων εἰς ὅμιλον, ὅπη μεμαῶτες ἔμιμνον,
Οἱ μὲν ἀεθλεύσοντες ἀπειρεσίῳ ἐν ἀγῶνι,
Οἱ δὲ φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆραιν ἴηναι·
Τοῖσι δ' ἄμ' ἀγρομένοισι Θέτις κυανοχρήδεμνος
Θῆκεν ἄεθλα φέρουσα, καὶ ὀτρύνεσκεν Αχαιοὺς
Αὐτίκ' ἀεθλεύειν· τοί δ' ἀθανάτῃ πεπίθοντο.
Πρῶτος δ' ἐν μέσσοισιν ἀνίστατο Νηλέος υἱὸς,
Οὐ μὲν πυγμαχίῃσι λιλαιόμενος πονέεσθαι,
Οὔτε παλαισμοσύνῃ πολυτειρέϊ· τοῦ γὰρ ὕπερθε
Γυῖα, καὶ ἄψεα πάντα, λυγρὸν κατεδάμνατο γῆρας·
Ἀλλά οἱ ἐν στέρνοισιν ἔτ' ἔμπεδος ἔπλετο θυμὸς,
Καὶ νόος· οὐδέ τις ἄλλος ἐριδμαίνεσκεν Αχαιῶν
Κείνῳ, ὅτ' εἰν ἀγορῇ ἐπέων πέρι δῆρις ἐτύχθη·
Τῷ καὶ Λαέρταο κλυτὸς παῖς εἴνεκα μύθων
Εἰν ἀγορῇ ὑπόειξε, καὶ ὃς βασιλεύτατος ἦεν

Πάρ-

108. Αὐτοὶ φραζόμεθα δόμεν] φραζώμεσθα. *Rhod.*

111. Αὔρῃ ὑπ' ἠόῃ ἐναλίγκιος] ὕπνῳ. *Rhod.*

112. Αργείων εἰς ὅμιλον] Versus requirit Αργείων ἐς ὅμιλον. *Ramm.*

114. φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆραιν ἴηναι] Præcessit ἀεθλεύσοντες: quæ, male dissident, cum amice debuissent conspirare; Nam οἱ μὲν & οἱ δὲ, ubi ἔμιμνον præcedit, eandem orationis structuram requirunt. Non dubito, quin verba male descripta sint: Legendum autumo,

— ὅπη

Crudele: Eique reſpondit Tydei natus;
Amice, ſi haud dubie Thetis hoc die veniet,
Ut pulcra ad nati buſtum certamina inſtituat,
Præſtolemur ad naves, inhibentes etiam alios.
Æternis etenim Divis parere decet.
Et alioquin Achilli, etiam ſine Deorum monitu,
Ut gratum deferamus honorem, ipſi conſtituamus.
Talia verba dabat Diomedis bellicoſi cor animoſum.
Et tunc ex ponto Pelei uxor ſeſe extulit,
Auræ matutinæ ſimilis. Et ſtatim venit
Argivum in cœtum: ubi remanſerant promti,
Alii, ut in ludo frequenti decertarent;
Alii, ut Athletarum ſpectaculo animum oblectarent.
Quibus in unum coactis Thetis, cærulea redimita vitta,
Præmia allata depoſuit, & hortatrix fuit Grajugenis,
Ut protinus certamen inirent. Hi igitur Divæ paruerunt.
Ac princeps in medium prodiit Neleo editus,
Non pugillatu contendere cupiens,
Nec plurimum defatigante lucta. Deſuper enim
Membra & cunctos artus moleſta gravabat ſenectus:
Sed vegetus adhuc in pectore animus erat
Et intellectus: nec quisquam Achivum alius contendebat
Cum ipſo, ſi in concione de eloquentia certamen motum eſſet.
Idcirco & clarus Laërtæ natus diſertæ orationis palmam
In concione illi cedebat, & qui ſummum imperium gerebat

In-

— ὅπη μεμαῶτες ἴμιμεν;
Οἱ μὲν ἀεθλεύσασθαι ἀπειρεσίῳ ἐν ἀγῶνι,
Οἱ δὲ φρέσι καὶ θυμῷ ἀέθλητῆρσι ἔῆναι.

Sic oratio rite cohæret, & uti Græcis mos eſt: Heſychius in Lexico: Ἀθλεύεται, διηθῆται: Inde apparet, pro ἀεθλεύειν etiam in uſu fuiſſe ἀεθλεύεσθαι.

Alias legendum fuiſſet, Οἱ μὲν ἀεθλεύσαι μέλ' ἀπειρεσίῳ &c. Sed quod eaſdem non habuiſſet blanditias, ut quiſque animadvertit ſtatim. *Pauw.*

126. Εἰν ἀγορῇ ὑπόεικε] An potius Οἱ 'ν ἀγορῇ ὑπόεικε? Οἱ 'ν pro οἱ ἐν: Certe articulus hic mire conveniret, etiam propter τῷ præcedens. *Pauw.*

Πάντων Αργείων, μέγ' ἐϋμμελίης Αγαμέμνων·
Τοὔνεκ' ἐν μέσσοισιν ἐΰφρονα Νηρηΐνην
Υμνεον, ὡς πάσῃσι μετέπρεπεν εἰναλίῃσιν,
Εἵνεκ' ἐϋφροσύνης, καὶ εἴδεος· ἣ δ' ἀίουσα,
Τέρπεθ'· ὅ δ' ἱμερόεντα γάμον Πηλῆος ἔνισπε,
Τόν ῥά οἱ ἀθανάτοι μάκαρες συνετεκτήναντο
Πηλίου ἀμφὶ κάρηνα· καὶ ἄμβροτον ὡς ἐπάσαντο
Δαῖτα παρ' εἰλαπίνῃσιν, ὅτ' εἴδατα θεῖα φέρουσαι
Χερσὶν ὑπ' ἀμβροσίῃσι θεαὶ παρενήνεον Ωραι
Χρυσείαις κανέοισι, Θέμις δ' ἄρα καλ χαλόωσα,
Αργυρέας ἐτίταινεν ἐπισπέρχουσα τραπέζας,
Πῦρ δ' Ηφαιστος ἔκαιεν ἀκήρατον, ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Αμβροσίην ἐτέρεον ἐνὶ χρυσέοις κυπέλοισιν,
Αἵ δ' ἄρ' ἐὶς ὀρχηθμὸν Χάριτες τράπον ἱμερόεντα,
Μοῦσαι δ' ἐς μολπὴν, ἐπετέρπετο δ' οὔρεα πάντα,
Καὶ ποταμοὶ, καὶ ὕληες, ἰαίνετο δ' ἄφθιτος αἰθὴρ,
Αντρα τε Χείρωνος περικαλλέα, καὶ θεοὶ αὐτοὶ.
Καὶ τὰ μὲν ἀρ Νηλέος εὐς παὶς Αργείοισι
Πάντα μάλ' ἱεμένοις κατελέξατο· τοὶ δ' ἀίοντες
Τέρποντ' ὅσσ' Αχιλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα ἔργα
Μέλπε μέσῳ ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀμφίαχε λαὸς
Ασπασίως. ἄδ' ἄρ' ἔνθεν ἔχων ἐριώδεα φῶτα,

Ex-

128. Τοὔνεκ' ἐν μέσσοισιν] Τοὔνεκ' ἐνὶ. *Rhod.* Non displicet: Potes etiam Τοὔνεκα ἐν μέσσοισιν. *Pauw.*

131. ὁ δ' ἱμερόεντα γάμον Πηλῆος ἔνισπε &c.] Si ad ea attendas, quæ Lib. præced. V. 610. & seqq. de his nuptiis dixit ipsa Thetis, earum sane commemoratio non potuit ei multum voluptatis afferre, & aliud proinde ὑποκείμενον hic sumere debuisset Auctor. *Pauw.*

139. Αμβροσίην ἐτέρεον ἐνὶ χρυσέοις κυπέλοισιν] ἐτέρεαιρον ἐνὶ χρυσέοισι κυπέλλοις. *Rhod.* Recte: Nam κυπέλοισιν pro κυπέλλοισιν hactenus non repperi. *Pauw.*

140. Αἵ δ' ἄρ' ἐὶς ὀρχηθμὸν Χάριτες &c.] Scribe in gratiam Versûs, Αἵ δ' ἄρ' ἐς ἐρχηθμὸν. *Pauw.*

144. Νηλέος ἐὺς παὶς] Νηλῆος. *Rhod.*

146. Τέρποντ' ὅσσ' Αχιλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα &c.] Τέρποντ' ὅσ-

Inter omnes Argivos, fraxinea præſtans haſta Agamemnon.
Ideo in medio agmine ſapientem Nerei filiam
Celebrabat, quod omnes Deas maris præcelleret,
Animi virtute & formæ decore. Quæ cum audiret,
Lætitia afficiebatur. Ille autem de Pelei nuptiis verba fecit,
Quas Dii immortales ipſi confeciſſent,
In jugis Pelii, & ut ambroſio ſeſe invitaſſent
Epulo, in nuptiarum ſolennitate; ubi divinas afferentes eſcas
Palmis cæleſtibus, divæ Horæ accumularunt
Aureis caniſtris, & Themis lætabunda
Argenteas, ſine cunctatione, menſas poſuit:
Vulcanusque purum (fumi) ignem accendit, & juxta Nymphæ
Ambroſiam in aureis ſcyphis miſcuerunt:
Gratiæ autem ad amabilem ſe converterunt ſaltationem,
Et ad cantum Muſæ: unde cunctos montes voluptas permulſit,
Nec non amnes & beſtias, & exultavit æther corruptionis expers,
Antraque Chironis amœna, & ipſi Dii.
Hæc ita Argivis vivida Nelei proles
Omnia pro votis ipſorum memoravit: qui hæc audientes,
Suaviter afficiebantur. Is porro Achillis præſtantis immortalia facta
Oratione diſerta celebrat in medio circo, numeroſusque plauſum dat exercitus
Benevolenter. Inde igitur exordio ducto, Virum fama illuſtrem

Mi-

ὃς δ' Ἀχιλῆος. *Rhod.* Locus aperte depravatus: Rhodomannus parum apte: Nam ἃς δ' non convenit, ubi continuo ſequitur ἃ δ' ἄρ'. Legendum ſuſpicor, Τίρωιθ' ὡς δ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα ἔργα Μίλητι μέσῃ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀμφίαχε λαὸς Ἀχαιῶν. Hæc præ aliis ſcilicet accepta Græcis. *Pauw.*

148. ἃ δ' ἄρ' ἔνθεν ἔχων ἱερηΐ-

Ἐκπάγλως κύδαινεν ἀρηγαμένοις ἐπέεσσιν,
Δώδεχ' ὅπως διέπερσε κατὰ πλόον ἄστεα φώτων,
Ἐνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ὡς ἐδάϊξεν
Τήλεφον, ἠδὲ βίην ἐριαύχενος Ἠετίωνος
Θήβης ἐν δαπέδοισι, καὶ ὡς Κύκνον ἔκτανε δουρὶ
Υἷα Ποσειδάωνος, ἠδ' ἀντίθεον Πολύδωρον,
Καὶ Τρῳϊλον ἀμύμονά τε Στεροπαῖον,
Αἵματι δ' ὡς ἐρύθηνεν ἄδην ποταμοῖο ῥέεθρα
Ξάνθου, καὶ νεκύεσσιν ἀπειρεσίοισι κάλυψεν
Πάντα ῥόον κελάδοντα, Λυκάονος ὁππότε θυμὸν
Νοσφίσατ' ἐκ μελέων, ποταμοῦ σχεδὸν ἠχέντος,
Ἕκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ὡς ἕλε Πενθεσίλειαν,
Ἠδὲ καὶ υἱέα δῖον ἐϋθρόνου Ἠιγενείης·
Καὶ τὰ μὲν Ἀργείοισιν ἐπισταμένοισιν καὶ αὐτοῖς
Μέλπε· καὶ ὡς ἐτέτυκτο πελώριος, ὡς τέ οἱ οὔτις
Ἔσθενε δηριάασθαι ἐναντίον, οὔτ' ἐν ἀέθλοις
Αἰζηῶν, ὅτε ποσσὶ νέοι περιδηριόωνται,
Οὐδέ μεν ἱππασίῃ, οὐδὲ σταδίῃ ἐνὶ χάρμῃ,
Κάλλεϊ θ' ὡς Δαναοὺς μέγ' ὑπείρεχεν, ὡς τέ οἱ ἀλκὴ
Ἔπλετ' ἀπειρεσίη, ὁπότ' Ἄρεος ἔσσυτο δῆρις·
Εὔχετο δ' ἀθανάτοισι, καὶ υἱέα τοῖον ἰδέσθαι
Κεῖνον ἀπὸ Σκύροιο πολυκλύστοιο μολόντα·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα πᾶσιν ἐπευφήμησαν ἐπέεσσιν,
Αὐτή τ' ἀργυρόπεζα Θέτις, καί οἱ πόρεν ἵππους

Ὠκό-

δεκα φῶτα, Ἐκπάγλως &c.] ἴσθι ἰλὼν. *Rhod.* Hæc mendum etiam aperte produnt: Rhodomanni ſuſpicio non eſt unius aſſis, & ἰλὼν ita adhibuit Græcorum nemo. Dicam, quod res eſt: Scribendum, ἕ σ' ἄρ' εὐθετέων, ἰφικόδεα φῶτα Ἐκπάγλως κύδαινεν &c. εὐθετεῖν eſt apte diſponere; verba & orationem concinne digerere: Hoc conveniens & perſpicuum. *Pauw.*

151. ὡς ἐδάϊξεν] Malim copulate, ὡς τ' ἐδάϊξεν. *Pauw.*

154. ἠδ' ἀντίθεον Πολύδωρον] ἰδ' ἀντίθεον. *Rhod.*

155. ἀμύμονά τε Στεροπαῖον] ἀμύμονά τ' Ἀστεροπαῖον. *Rhod.* Ipſeque στερόπη dicitur, atque ἀστε-

Mirum in modum laudat verbis (ad hoc) convenientibus:
,Ut duodecim hominum oppida inter navigandum exſciderit,
Et undecim in ſpacioſa continente; ut percuſſerit
Telephum, & nobilis Eetionis robur
In Thebes ſolo; & ut haſta Cycnum peremerit,
Neptuno ortum; atque Diis ſimilem Polydorum,
Troilum etiam ſpecioſum, & fortem Aſteropæum.
Et ut prorſus ſanguine rubefecerit undam fluminis
Xanthi; & ingenti cæſorum ſtrage obtexerit
Totum fluvium ſtrepitantem; quando Lycaonis animum
E corpore exterminavit, prope ſonorum amnem:
Et ut Hectora ſtraverit; & Pentheſileam vicerit;
Ac tandem etiam filium Auroræ, aurea ſella conſpicuæ.
Atque hæc Argivis, qui nec ipſi neſcii erant,
Commemoravit; & quod excelſa ſtatura fuerit, utque cum ipſo
Nemo cominus contendere valuerit, ſive in certamine
Juvenum, cum pedum curſu diſceptant,
Sive in ludo equeſtri, aut etiam pugna ſtataria.
Et ut formæ præſtantia Danaos longe ſuperarit; & quae ipſi fortitudo
Excellens fuerit, cum Martis ſæviit contentio.
Orabat igitur Deos immortales, (ut daretur) etiam talem videre natum
Illius, e Scyro fluctuoſa profectum.
Argivi autem ſingula verba ſecundo rumore exceperunt,
Ipſa etiam Thetis argentipes: & obtulit ipſi equos

Ali-

ſεραπὶ, crebrius etiam, quam ἀſτεροπὴ: unde ab eo duci proprium non nefas; præſertim præcinente Virgilio: *Brontesque, Steropesque* —. Tamen certo certius reſcribendum Ἀſτεροπαῖον. Iliad. Φ. Polydoro jam cæſo:

Διὸς δ' αὖ τ' Ἀχιλεὺς μιλίην ἰθυντίνιον

Ἀστεροπαίῳ ἰφθίμε κατακτάμεναι μενεαίνων.

Et Calaber exeunte Libro hoc:

Δῶκε δ' ἄρα Σθενίλῳ βριαρὸν κόρυν Ἀστεροπαίου. *Dausq.*

170. Κεῖνον ἀπὸ Σκύροιο] Κείνῳ ἀπὸ Σκύροιο. *Rhod.*

171. πᾶσιν ἐπευφήμησαν ἐπίσσοις] Ut Verſus ſibi conſtet, ſcribe ἔπισσιν. *Rauw.*

Ωκύποδας, τοὺς πρόσθεν ἐϋμμελίῃ Ἀχιλῆϊ
Τήλεφος ὤπασε δῶρον ἐπὶ προχοῇσι Καΐκου,
Εὖτέ ἑ μοχθίζοντα κακῷ περὶ ἕλκεϊ θυμὸν
Ἀκέσατ' ἐγχείῃ, τῇ μὶν βάλε δηϊόωντα
Αὐτὸς ἔσω μηροῖο· διήλασε δ' ὄμβριμον αἰχμὴν.
Καὶ τοὺς μὲν Νέστωρ Νηλήϊος οἷς ἑτάροισιν
Ὦπασεν· οἵ δ' ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδαίνοντα
Ἀντίθεον βασιλῆα. Θέτις δ' ἐς μέσον ἀγῶνα
Θῆκεν ἄρ' ἀμφὶ δρόμοιο βόας· δεκάτῃσι δὲ πάσῃς
Καλαὶ πόρτιες ἦσαν ὑπὸ μαζοῖσιν ἰοῦσαι·
Τάς ποτε Πηλείδαο θρασὺ στένος ἀκαμάτοιο
Ἤλασεν ἐξ Ἰδης, μεγάλῳ περὶ δουρὶ πεποιθώς·
Τῶν πέρι οἵδε ἀνέσταν, ἐελδόμενοι μέγα νίκης·
Τεῦκρος μὲν πρῶτος Τελαμώνιος, ἠδὲ καὶ Αἴας,
Αἴας, ὅς τε Λοκροῖσι μετέπρεπεν ἰοβόλοισιν·
Ἀμφὶ δ' ἄρα ζώσαντο θοῶς περιμήδεα χερσὶν
Φάρεα· πάντα δ' ἔνερθεν, ἅπερ θέμις, ἐκρύψαντο,
Αἰδόμενοι Πηλῆος ἐϋσθενέος παράκοιτιν,
Ἀλλας τ' εἰναλίας Νηρηίδας, ὅσσαι ἅμ' αὐτῇ
Ἤλυθον, Ἀργείων κρατεροὺς ἐσιδέσθαι ἀέθλους·
Τοῖσι δὲ σημαίνεσκε δρόμου τέλος ὠκυτάτου
Ἀτρεΐδης, ὃς πᾶσι μετ' Ἀργείοισιν ἄνασσε·

Τοὺς δ'

176. Ἀχέσατ' ἐγχείῃ] Ἠκέσατ'. *Rhod.*

179. ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδαίνοντα] μέγα κυδαίνοντες. *Rhod.*

180. Θέτις δ' ἐς μέσον ἀγῶνα] ἐς μέσσον ἀγῶνα. *Rhod.*

181. Θῆκεν ἄρ' ἀμφὶ δρόμοιο βόας· δεκάτῃσι δὲ πάσῃς] βόας δέκα· τῇσι δὲ πάσῃς. *Rhod.* Rhodomannus, δέκα· τῇσι δὲ πάσῃς: aptissime: Nec tamen disconvenlet prior lectio, si τὸ δεκάτῃσι verso numeri officio accipias pro δέκα. Suffragatur ratio: nam ubicunque decimus, ibi decem. *Dausq.* De Rhodomanni conjectura non dubitandum. *Pauw.*

188. ζώσαντο θοῶς περιμήδεα χερσὶν] περὶ μήδεα. *Rhod.*

190. Αἰδόμενοι Πηλῆος ἐϋσθενέος παράκοιτιν] Brodæus ridiculum id retur: nam si, inquit, nullæ illic mulieres affuis-

Alipedes; quos ſuperioribus annis Achilli haſta valenti
Telephus dono dederat, apud Caici oſtia,
Cum ægrum animi, propter vulnus inſanabile,
Haſta curaſſet, qua in conflictu eum percuſſerat
Ipſe in femur, validamque infixerat cuſpidem.
Atque hos Neſtor Neleius ſociis ſuis
Tradidit: qui ad naves deduxerunt honorifice prædicantes
Similem Dus regem. Thetis autem in mediam ludorum aream
Decem vaccas, in præmium curſus ſtatuit: quibus omnibus
Inſignes erant vitulæ, ubera adhuc ſubeuntes:
Quas olim invicti animoſa vis Pelidæ
Ex Ida abegerat, magna in haſta fiduciam habens.
Propter quas hi ad certamen prodierunt, magna palmæ cupidine accenſi,
Primus (erat) Teucer Telamonius: at alter Ajax,
Ajax, qui Sagittarios inter Locros eminebat.
Mox igitur religant manibus circum inguina
Feminalia, & ſubter ventrem partes, quas tegi decet, velant,
Verecundia dignantes potentis Pelei uxorem,
Et cæteras maris incolas Nereides, quæ cum ipſa
Venerant, fortia Argivum certamina ſpectatum.
His igitur curſus velociſſimi metam ſtatuit
Atrides, qui in omnes Græcos imperium tenebat:

Eos-

fuiſſent, campeſtria nihilominus pro illius ætatis conſuetudine ſumſiſſent. Scitor ego ex te literatorum Alpha Brodæe, cur inducta campeſtria? Pudoris cauſa dices, & honeſti. Pudor ergo quæritur, ubi virorum duntaxat conventus eſt: at quanto magis, ſi & mulieres convenerint? Id vero caſtiſſimus Poëta voluit. *Dausq.*

191. Νηρηΐδας ὅσσαι ἅμ' αὐτῇ] ὅσσαι in finem relegatum, in priſtinam ſedem vindicavi. *Rhod.* In Aldina nempe & Baſileenſi excuſum eſt, Νηρηΐδας, ἅμ' αὐτῇ ὅσσαι. *Pauw.*

192. χραισμοὺς ἰσιδίσθαι ἀέθλους] ἰτιδίσθαι. *Rhod.* Neſcio, quare: ἰσιδίσθαι ita plus ſemel eſt apud Quintum. *Pauw.*

193. δρόμῳ τέλος ἀκυτάτῳ] ἀκυτάτοιο. *Rhod.*

Τούς δ' ἔρις ὠτρύνεσκεν ἀκήρατος· οἵ δ' ἀπὸ νύσσης
Καρπαλίμως ὄιμησαν, ἐοικότες ἰρήκεσσιν·
Τῶν δὲ καὶ ἀμφίριστος ἔην δρόμος· οἱ δ' ἑκάτερθεν
Αργεῖοι λεύσαντες ἐπίαχον, ἄλλυδις ἄλλος·
Αλλ' ὅτε τέρματ' ἔμελλον ἱκανέμεναι μεμαῶτες,
Δὴ τότε Τεύκροιο μένος, καὶ γυῖα πέδησαν
Αθάνατοι· τὸν γὰρ ῥὰ θεὸς βάλεν, ἠέ τις ἄτη
Οζον ἐς ἀλγινόεντα βαθυῤῥίζοιο μυρίκης·
Τῷ δ' ἄρ' ἐγχριφθεὶς, χαμάδις πέσε· τοῦ δ' ἀλεγεινῶς
Ακρον ἀνεγνάφθη λαιοῦ ποδὸς· αἱ δ' ὑπανέσταν
Οἰδαλέαι ἑκάτερθε περὶ φλέβες· οἱ δ' ἰάχησαν
Αργεῖοι κατ' ἀγῶνα· παρήιξε δέ μιν Αἴας
Τηθύσυνος· λαοὶ δὲ συνέδραμον, οἵ οἱ ἕποντο
Λοκροὶ· αἶψα δὲ χάρμα περὶ φρεὶὰς ἦλυθε πάντων·
Εκ δ' ἔλασαν μετὰ νῆας ἄγειν βόας, ὄφρα νέμωνται·
Τεῦκρον δ' ἐσσυμένως ἕταροι περιποιπνύοντες,
Ηγαγον ἐπισχάζοντα· θοῶς δέ οἱ ἰητῆρες
Εκ ποδὸς αἷμ' ἀφέλοντο· θέσαν δ' ἐφύπερθε μαράων
Εἴρια, συνδεύσαντες ἀλείφασιν· ἀμφὶ δὲ μίτρην
Δήσαντ' ἐνδυκέως· ὀλοὰς δ' ἐκέδασσαν ἀνίας.
Αλλω δ' αὖθ' ἑτέρωθε παλαισμοσύνης ὑπερόπλου
Καρπαλίμως μινύωντο δύω κρατερόφρονε φῶτε,
Τυδέος Ιπποδάμοιο πάις, καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
Οἵ ῥ' ἴσαν ἐς μέσσην· θάμβος δ' ἔχεν ἀθρήσαντας

Αρ-

195. οἵ δ' ἀπὸ νύσσης] Ingratum eſt οἵ δ', ubi præcedit τούς δ' ἔρις, quin & ſequitur τῶν δὲ καὶ. Sic tamen ipſe Quintus, qui & alibi articulos ita nectit. *Pauw.*

198. Αργεῖοι λεύσαντες ἐπίαχον] λεύσαντες. *Rhod.*

200. Δὴ τότε Τεύκροιο μένος] Δὴ τότε δὴ vel πω. *Rhod.* Reſarcio, Δὴ τότε δὴ, aut Δὴ τότε καὶ. *Dausq.* καὶ non placet: Alia non ſunt mala: Poſſet etiam ſcribi, Δὴ τότε μιν. *Pauw.*

204. Ακρον ἀνεγνάφθη λαιοῦ ποδὸς] Illud ἀνεγνάφθη potius laceratum, quam luxatum pedem deſignat: Quo pertinent etiam ſequentia, θοῶς δέ οἱ ἰητῆρες Εκ ποδὸς αἷμ' ἀφέλοντο: Nam quæ luxata

Eosque lis incruenta impulit. Quare a carceribus
Rapide evolarunt, accipitribus non absimiles;
Et cursus eorum ambiguus erat; Ex utroque autem latere
Argivi spectatores acclamabant, alius hinc, alius inde.
Ast ubi proxima metæ loca magno nixu contigerant,
Tunc Teucri vires & membra impedierunt
Dii. Hunc enim Deus aut fors noxia impegit
In tristem ramum Myricæ, alta radice hærentis;
Huic implicitus humi cadit, magnoque dolore
Extremum lævi pedis retusum (luxatum) sauciatur,
atque intumescunt
Turgidæ utrinque venæ. Tum clamorem efferunt
Argivi in theatro, & antevertit eum Ajax
Lætus; militesque concurrunt, qui eum sequuti erant,
Locri, & mox omnium animos lætitia incessit.
Vaccas autem abegerunt ad naves transferendas, ut
(ibi) pascerentur.
Teucrum vero amici subito circumsatagentes
Claudicantem abducunt. Ac protinus ipsi medici
Ex planta sanguinem extergent, ac peniculorum im-
ponunt
Lanas unguento illitas, & fasciam circum
Ligant diligenter, sævosque dispellunt cruciatus.
Alii dehinc prævalidæ luctæ, ex alio loco (surgentes)
Non segniter animum adjecerunt duo viri fortes,
Tydei equum domitoris filius, & præstans viribus Ajax:
Qui in medium processerunt; stuporque tenuit spectantes

Ar-

luxata sunt, sanguinem non emittunt. γνάπτειν est ξύειν: γνάμπτειν, κάμπτειν: Quare proprie hic ἀπογνάφθη accipio, & una cum cute abrasa, pedem violentius intortum autumo. *Pauw.*

209. ἴλασιν —— ἄγειν] Suspecta locutio: Videndum, an ita occurrat alibi. Si scripsisset Quintus, Ἐκ δ' ἴλασιν μετὰ νῆας ἄφαρ βάσαν, ἄφρα νέμοντο, cum vulgo locutus fuisset apte. *Pauw.*

212. Θέσαν δ' ἰφθίμοιο μετάμεν Εἴρια] μετὴ vox non passim obvia, vulgo μέτος dicitur; nisi & hinc sit ille genitivus de Callimachi exemplo, qui νηνέμων extulit a νῆνος. *Dausq.*

218. Θάμβος δ' ἔχεν ἀθρήσαντας Ἀργείους &c.] ἔπεσιν inepta:

Αργείους· ἄμφω γὰρ ἔσαν μαχάρεσσιν ὁμοῖοι·
Σὺν δ' ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες, οἵ τ' ἐν ὄρεσσιν
Αμφ' ἐλάφοιο μάχονται, ἐδητύος ἰσχανόωντες·
Ισον δ' ἀμφοτέροισι πέλει σθένος· οὐδέ τις αὐτῶν
Λείπεται οὐδ' ἦδαιὸν, ἀταρτηρῶν μάλ' ἐόντων·
Ως οἵ γ' ἶσον ἔχον κρατερὸν μένος· ὀψὲ δ' ἄρ' Αἴας
Τυδείδην συνέμαρψεν ἐπὶ στιβαρῇσι χέρεσσι
Αξαι ἐπειγόμενος· ὁ δ' ἄρ' ἰδρείῃ τε, καὶ ἀλκῇ,
Πλευρὸν ὑποκλίνας, Τελαμώνιον ὄμβριμον υἷα
Εσσυμένως ἀνάειρεν, ὑπὲρ μυῶνος ἐρείσας
Ωμον, καὶ ποδὶ μηρὸν ὑποπλήξας ἐτέρωσε,
Κάββαλεν ὄμβριμον ἄνδρα καὶ ἀ χθονὸς· ἀμφὶδ' ἄρ' αὐτῷ
Εζετο· τόιδ' ὠμάδησαν· ὁ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Αἴας ὀμβριμόθυμος, ἀνίστατο δεύτερον αὖτις,
Ορμαίνων ἐς δῆριν ἀμείλιχον· αἶψα δὲ χερσὶ
Σμερδαλέῃσι κόνιν κατεχεύατο· καὶ μέγα θύων,
Τυδείδην ἐς μέσον ἀΰτεεν· ὁ δέ μιν οὔτι
Ταρβήσας, οἴμησε κατ' ἀντίον· ἀμφὶ δὲ πολλὴ
Ποσσὶν ὑπ' ἀμφοτέρων κόνις ὤρνυτο· τοί δ' ἑκάτερθεν

Ταῦ-

Nam millies utrumque viderant Græci, neque illis ignota erat virtus & robur eorum. *Pauw.*

220. *θήρεσσιν ἐοικότες*] Quam belle hoc sequitur post *μαχάμενον ὁμοῖοι*, præsertim si Interpretis *ferarum* sumas, pro quo *Leonum* tibi iterum commendo? Simile, ut nosti, habuimus supra. *Pauw.*

226. *αξαι ἐπειγόμενος*] Quid illud *ἄξαι*? An alter alterum frangebat in luctu, & dividebat in partes? Nihil ineptius aut inconditum magis: Legendum est sine dubio, *ἀγξαι ἐπειγόμενος*: Id faciebant luctantes, & verbum illud proprium luctæ: Pollux Lib. 3. Onomastic. Segm. 155. *ἄγχειν, ῥίφειν, ἀπάγειν, λυγίζειν, ἀγκονίζειν, ἀγκυρίζειν, ἀνατρίπτειν, ῥάσσειν, ὑποσκελίζειν, καὶ πλεκτάνῃ, καὶ κλιμακίζειν, παλαισμάτων εἴδεσι*. Alia prætereo. *Pauw.*

227. *Πλευρὸν ὑποκλίνας*] Latus, quo eum corripere volebat Ajax: Id Tydides subinclinavit, & sic elusit ejus corripiendi conatum. Interpres *coxendicem retrahens*: Perperam & imperite. In latere Ajax corripere volebat Tydidem, ut sic bra-

Argivos. Ambo enim Diis ſimiles erant.
Congrediuntur igitur ferarum more, quæ in monte
De cervo pugnant, cum edendi amor ſtimulat,
Et par utrique vis eſt, neuterque ipſorum
Ne minimum quidem concedit; Tam pertinax eſt ferocia.
Sic æquali hi fortitudine & robore præditi erant. Tandem Ajax
Validis Tydidem manibus corripit,
Fractis viribus profligare properans. Sed hic peritia ac robore
Coxendicem retrahens, procerum Telamonis filium
Continuo elevat, ſupraque brachiorum pulpam connixus
Humero; & genu altrinſecus femur impellens,
Fortem humi virum proſternit, eique
Inſidet. Græci igitur communi voce acclamant: iniquo autem animo ferens
Ajax cordatus denuo ſurgit,
Feſtinans ad implacabile certamen: Ac ſubito manibus
Tremendis pulverem diſpergit, & magna rabie percitus
Tydidem provocat in medium. Qui nihil eum
Expaveſcens, adverſum ruit, multumque
Pedibus amborum pulveris excitatur. Hi igitur utrinque Ut

brachiorum nodo eum conſtringeret: Id eluſit Tydides ſubinclinato latere, ſimulque Ajacem corripiens ſuſtulit, humerum ſuum in ejus brachii pulpam valide immittens: Quo facto ſtatim pede & genu ſuo femur Ajacis altriniecus protruſit, eumque ſublatum ſic proſtravit terræque illiſit: Vides? Hæc ratio pugnæ. ποδὶ Interpres recte vertit *genu*: Eo enim femur protrudendum erat, aut ſaltem parte pedis ſuperiore. *Pauw.*

231. Ἔξετο· τοί ῥ' ὠμάδησαν] ὠμάδησαν. *Rhod.*

232. ἀνίσατο δεύτερον αὖτις, Ορμαίνων ἐς δῆριν ἀμείλιχον] Peſſima diſtinctio, quam Interpretem retinuiſſe miror: An ſemel adhuc proſtratus fuerat Ajax, & ita proſtratus ſemel adhuc ſurrexerat? Sentis ſtatim, ubi id falſum eſt, falſam eſſe diſtinctionem, qua id dicitur, Scribe igitur, ἀνίσατο, δεύτερον αὖτις Ορμαίνων ἐς δῆριν ἀμείλιχον. Id apertum, & factum hic. *Pauw.*

235. Τυδείδην ἐς μέσον ἀΰτεεν] ἐς μέσσον. *Rhod.*

Ταῦροι ὅπως συνόρουσαν ἀταρβέες, οἵ τ' ἐν ὄρεσσι
Θαρσαλέου μένεος πειρώμενοι, εἰς ἓν ἵκωνται,
Ποσσὶ κονιόμενοι περὶ δὲ βρεμέουσι κολῶναι
Βυχμῇ ὑπ' ἀμφοτέρων· τοί δ' ἄσχετα μαιμαῶτες,
Κράατα συμφορέουσιν ἀτειρέα, καὶ μέγα χάρτος,
Θυμὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πονεύμενοι· ἐκ δὲ μόγοιο
Λάβρον ἀνασθμαίνοντες, ἀμείλιχα δηιόωνται·
Πουλὺς δ' ἐκ στομάτων χαμάδις κατεχεύατο ἀφρὸς·
Ὡς οἵγε στιβαρῇσιν ἄδην πονέοντο χέρεσσιν·
Ἀμφοτέρων δ' ἄρα νῶτα, καὶ αὐχένες ἀλκήεντες
Χερσὶ περιχτυπέοντο τετρυγότες, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Δένδρε' ἐπ' ἀλλήλοισι βάλον τ' ἐριθηλέας ὄζους·
Πολλάκι δ' Αἴαντος μεγάλου στιβαροὺς ὑπὸ μηροὺς
Κάββαλε Τυδείδης κρατερὰς χέρας· ἀλλά μιν οὔτι
Ἀφ ὤσαι δύνατο στιβαροῖς ποσὶν ἐμβεβαῶτα·
Τόν δ' Αἴας καθύπερθεν ἐπεσσύμενον ποτὶ γαῖαν
Ἐξ ὤμων ἐτίνασσε, κατὰ χθονὸς οὖδας ἐρείδων·
Ἄλλοτε δ' ἀλλοίως ὑπὸ χείρεσι δηιόωνται·
Λαοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα μέγ' ἴαχον εἰσορόωντες·
Οἱ μὲν Τυδείδην ἐριθυδέα θαρσύνοντες,
Οἱ δὲ βίην Αἴαντος· ὁ δ' ἄλκιμον ἄνδρα τινάξας

Ἐξ

239. εἰς ἓν ἵκωνται] Malim ἵκωνται: Sic enim alia ſequentia melius congruunt. *Pauw.*

240. περὶ δὲ βρεμέουσι κολῶναι] βρεμέουσι. *Rhod.*

241. τοί δ' ἄσχετα μαιμαῶτες] μαιμάωντες. *Rhod.*

243. Θυμὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πονεύμενοι] Interpres, *Mutuam in ſe animi ferociam exercentes:* Quod ego vix probare poſſum: Nam πονεύμενοι eo ſenſu perquam ſuſpectum eſt. Scripſerim non invitus, Θυμῷ ἐπ' ἀλλήλοισι πονεύμενοι, *Ferocia & ira in ſe mutuo laborantes.* Id aptum & probum. Θυμὸν pro κατὰ θυμὸν hic etiam non arrideret mihi. *Pauw.*

248. Χερσὶ περιχτυπέοντο τετρυγότες] Ingratum eſt illud Χερσὶ, ubi præceſſit πονέοντο χέρεσσιν: An ita tamen ipſe Auctor? Poteſt: Sed dubito. Quid ſi legamus paulo ante, Ὡς οἵγε στιβαροῖσιν ἄδην πονέοντο μέλεσσιν?

Ut intrepidi concurrerunt tauri, qui in montibus,
Roboris audacis periculum facturi, congrediuntur;
Pedibus arenam ſpargentes; & reboant ſcopuli
Amborum mugitu; Illi vero truci connixu
Capita indomita committunt & magnas vires,
Mutuam in ſe animi ferociam exercentes, præque labore
Valde anhelantes, crudeliter belligerantur:
Multum etiam ſpumæ ex ore profunditur ad terram.
Similiter etiam illi validis decertabant manibus.
Et amborum terga & firmæ cervices,
Manuum impulſu fragorem edebant; ut cum in ſylvis
Arbores floridos inter ſe ramos concutiunt.
Sæpe in proceri Ajacis validum femur
Fortes injicit manus Tydides: ſed nullo eum modo;
Firmis inſiſtentem pedibus, dimovere poteſt.
Hunc vero Ajax ſuperne, ad terram ſe incurvantem
Humero quaſſat, ad terræ ſolum affligere nitens.
Et alias aliter ſe manibus impetunt.
Hominesque ab omni parte acclamant ſpectantes;
Dum alii gloria inſignem Tydiden exhortantur,
Alii robuſtum Ajacem; Qui tandem virum fortem; ubi impulit

Hu-

σιν? *Pauw.*

249. *Δίνδρι' ἐπ' ἀλλήλοισι βάλ τ' ἐριβηλίας ὄζας*] *βάλωντ'. Rhod.* Perperam: Nam *βαλόντ'* hic ſine dubio participium eſt: *ut arbores ramos floridos in ſe immittentes. Pauw.*

250. *σιβαρὸς ὑπὸ μυχοὺς*] Malim, *σιβαροὺς ἐπὶ μυχοὺς. Pauw.*

252. *Αψ ὦσαι*] *retro trudere*, & ſic proſternere. *Pauw.*

Ibid. *σιβαροῖς ποσὶν*] *σιβαροὺς ὑπὸ κυρούς* præceſſit. *Pauw.*

253. *ἐπισσύμενον*] Malo *ἐπεσσύμενος: καλύπτρην ἐπισσύμενος, ſuperne irruens. Pauw.*

254. *κατὰ χθονὸς οὖδας ἐρείδων*] *Se ſuffulciens pedibus illis robuſtis ad terræ ſolum*, ut ſic validius ſcilicet *in terram quateret ac deprimeret* Tydiden, cujus humeris incumbebat. Interpres Græca non intellexit. *Pauw.*

255. *ὑπὸ χείρεσι δαΐσσεται*] *δαΐσσετο. Rhod.*

258. *ἃ δ' ἄλκιμον ἄνδρα τιτάξας Ἐξ ὤμων ἐκάτερθε*] Eadem pugnæ ratio, quæ paulo ante. *Τὸν δ' Αἴας καλύπτρην ποτὶ γαῖαν ἐξ ὤμων ἐτίνυσσε, Pauw.*

259.

Ἐξ ὤμων ἑκάτερθε, βαλὼν δ' ὑπὸ ποδύα χεῖρα,
Ἐσσυμένως ἐφέηκε κατὰ χθονὸς, ἠΰτε πέτρην
Ἀλκὴ ὑπὸ σθεναρῇ· μέγα δ' ἴαχε Τρώϊον οὖδας
Τυδείδαο πεσόντος· ἐπηΰτησε δὲ λαὸς·
Ἀλλὰ καὶ ὣς, ἀνόρουσεν ἐελδόμενος πονέεσθαι
Τὸ τρίτον, ἀμφ' Αἴαντα πελώριον· ἀλλ' ἄρα Νέστωρ
Ἔστη ἐν μέσσοισι, καὶ ἀμφοτέροισι μετηύδα·
Ἰσχεσθ' ἀγλαὰ τέκνα παλαισιμοσύνης ὑπερόπλου·
Ἴδμεν γὰρ δὴ πάντες ὅσον προφερέστεροί ἐστε
Ἀργείων, μεγάλοιο καταφθιμένου Ἀχιλῆος.
Ὣς φάτο· τοί δ' ἔσχοντο πονεύμενοι· ἐκ δὲ μετώπων
Χερσὶν ἄδην μόρξαντο κατεσσυμένοι περ ἱδρῶτα·
Κύσαν δ' ἀλλήλους· φιλότητι δὲ δῆριν ἔθεντο·
Τοῖς δ' ἄρα Νηϊάδας πίσυρας πόρε πότνα θεάων
Δῖα Θέτις· τάς δ' αὐτοὶ ἐθηήσαντο ἰδόντες
Ἥρωες κρατεροὶ, καὶ ἀταρβέες, οὕνεκα πασάων
Νηϊάδων προφέρεσκον εὐφροσύνῃ τε, καὶ ἔργοις,
Νόσφιν εὐπλοκάμου Βρισηΐδος, ἅς ποτ' Ἀχιλλεὺς
Λήϊσατ' ἐξ Λέσβοιο· νόος δέ γ' ἐτέρπετο τῇσι·
Καί ῥ' ἡ μὲν δόρποιο πέλεν ταμίη καὶ ἐδωδῆς·
Ἣ δ' ἄρα δαινυμένοισι παροινοχόει μέθυ λαρόν·
Ἄλλη δ' αὖ μετὰ δόρπον ὕδωρ ἐπέχευε χέρεσσι·
Ἣ δ' ἑτέρη ἀπὸ δαιτὸς ἀεὶ φορέεσκε τράπεζαν·
Τάς δ' ἄρα Τυδείδαο μένος, καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
Δασσάμενοι, προέηκαν εὐπρώρους ἐπὶ νῆας.
Ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης ὦρτο σθένος Ἰδομενῆος·

Ωρ-

259. Βαλὼν δ' ὑπὸ ποδύα χεῖρα] qua eum sustulit, & pedes terræ subduxit: quod maximum roboris indicium. Quare addit non injuria ἄλκῃ ὑπὸ σθεναρῇ. Hoc autem factum ab Aiace, cum Tydidem utrinque humeris validissime quassans, in terram deprimere non posset. *Pauw.*

261. μέγα δ' ἴαχε Τρώϊον οὖδας Τυδείδαο πεσόντος] Hæc iterum est Quinti τιραιολογία. *Pauw.*

272.

Humeros ejus huc illuc, & manum ventri admovit,
Repente humi dejicit, non secus ac saxum,
Viribus prævalidis: & valde immugiit Trojanus campus,
Tydida cadente, populusque acclamavit.
Sed tamen adhuc certaminis cupidus surrexit
Tertium, in Ajacem statura insignem. At Nestor
Prodit in medium, & affatur utrumque:
Compescite nati illustres, luctam nimis violentam.
Constat enim cunctis, quanto præstantiores sitis
Argivis, postquam defunctus est magnus Achilles.
Sic ait: ast illi desistunt a labore, deque frontibus
Crebro manibus abstergent sudorem destillantem;
Ac mutua dant oscula; & amico tandem affectu certamen deponunt.
Quatuor his ergo Najades dedit veneranda inter Deas,
Sancta Thetis, quas ipsi stupuere intuentes
Validi & intrepidi heroës: Nam inter omnes
Præstabant Najades animi virtute & operum industria;
Præter conspicuam crine Briseidem: Quas olim Achilles
Prædando abstulerat ex Lesbo, animumque his oblectabat.
Una erat procuratrix convivii & ferculorum;
Altera epulantibus dulce vinum infundebat;
Tertia in convivio manibus lymphas affundebat;
Quarta a sumpto cibo perpetuo mensam tollebat.
Has fortis Tydides, & violento corpore Ajax,
Partiti, præmisere ad naves rostratas.
Surrexit ad pugilatus deinceps certamen Idomenei robur venerandum.

Nam

272. Τοῖς δ' ἄρα Νηϊάδας πίσυρας] Vitium ridiculum & apertum, quod præter rem ipsam verborum cohærentia quam maxime aversatur: Ut breviter dicam, quod verum est absque dubio, scribendum Versu hoc Λητάδας πίσυρας, & similiter Versu abhinc tertio Λητάδαι προθέμοσχοι: Sic dicitur, quod aptum est, & Briseis non inter Naiades, sed inter captivas commoratur, ut debet. *Pauw.*

274. οὔνεκα πασάων] πασέων. *Rhod.*

277. νόος δέ γ' ἐτέρπετο τῆσι] τέων. *Rhod.*

284. πυγμαχίης ὄρτο σθένος Ἰδόμ-

Ωρνυτ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἴδρις πέλε παντὸς ἀέθλου·
Τῷ δ' οὔτις κατέναντα χίεν· μάλα γάρ μιν ἅπαντες
Αἰδόμενοι ὑπόειξαν, ἐπεί ῥα γεραίτερος ἦεν·
Τῷ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσοισι Θέτις πόρεν ἅρμα, καὶ ἵππους
Ωκύποδας, τοὺς πρόσθε βίη μεγάλου Πατρόκλοιο
Ηλασεν ἐκ Τρώων, Σαρπηδόνα δῖον ὀλέσσας·
Καὶ τοὺς μὲν θεράποντι πόρεν ποτὶ νῆας ἄγεσθαι
Ιδομενεὺς· αὐτὸς δὲ κλυτῷ ἐν ἀγῶνι μένεσκε.
Φοῖνιξ δ' Αργείοισιν ἐϋσθενέεσσι μετηύδα·
Νῦν μὲν ἄρ' Ιδομενῆϊ θεοὶ δόσαν ἐσθλὸν ἄεθλον
Αὖτως, οὔπω κάμνοντι βίη, καὶ χερσὶ, καὶ ὤμοις,
Αλλ' ἄρ' ἀναιμωτὶ, προγενέστερον ἄνδρα τίοντες·
Αλλ' ἄλλοι νέοι ἄνδρες ἐπεντύνεσθε ἀέθλων
Χεῖρας ὑπ' ἀλλήλοισι δαήμονας ἰθύνοντες
Πυγμαχίης, καὶ θυμὸν ἵηνατε Πηλείωνος.
Ως φάτο· τοί δ' ἀΐοντες, ἐσέδρακον ἀλλήλοισιν·
Ηκα δὲ πάντες ἔμιμνον ἀναινόμενοι τὸν ἄεθλον,
Εἰ μὴ σφέας ἔνισπεν ἀγαυοῦ Νηλέος υἱὸς·
Ω φίλοι, οὔτι ἔοικε δαήμονας ἄνδρας ἀΰτῆς,
Πυγμαχίην ἀλέασθαι ἐπήρατον, ἤ τε νέοισι
Τερπωλὴ πέλεται, καμάτῳ δ' ἐπὶ κῦδος ἀγινεῖ·

Ως

Ιδομενῆος Ωρνυτ', ἐπεί οἱ &c.] πυγμαχίης κρατερὸν vel γεραρὸν σθένος Ιδομενῆος Ωρνυτ', ἐπεί οἱ. *Rhod.* Rhodomannus pro ὦρτο, ut vides, κρατερὸν vel γεραρὸν: Minus perite & nimis arbitrarie. Scribendum ſuſpicor, Αμφὶ δὲ πυγμαχίης πρῶτον σθένος Ιδομενῆος Ωρνυτ', ἐπεί οἱ &c. Locus olim diverſimode fuit ſcriptus: In Libris quibuſdam fuit, quod poſui; in Aliis vero, Αμφὶ δὲ πυγμαχίης ὦρτο σθένος Ιδομενῆος Πρῶτον, ἐπεί οἱ &c: Inde error, cum iſta diverſitas ad Marginem annotata eſſet: Sic millena corrupta ſunt, ut nemo neſcit, in his verſatus. De adverbio πρῶτον nihil dico: Id enim ordo narrationis omnibus & ſingulis commendat ſtatim. *Pauw.*

294. θεοὶ δόσαν ἐσθλὸν ἄεθλον] ἐσλὸν ἄεθλον ad aures jucundius acceſſiſſet. *Pauw.*

295. Αὖτως, οὔπω κάμνοντι βίη] οὐ κάμνοντι. *Rhod.* Αὖτως idem, quod Οὕτως: Interpretis

Gra-

Nam animus illi omnis certaminis peritus erat.
Nemo sed hunc contra venit. Namque omnes illi
Reverentia quadam cesserunt: Quia annis erat grandior.
Propterea in media (spectantium) corona Thetis currum & equos ei dedit
Aëripedes, quos magni vis ante Patrocli
Egerat ex Troum acie, divo Sarpedone peremto.
Hos igitur famulo tradidit ad naves ducendos
Idomeneus. Ipse vero in celebri ludorum consessu mansit.
Tum Phœnix ad strenuos Argivos ita disseruit:
Nunc egregium Dii præmium Idomeneo tribuerunt
Gratis, non vi & manibus atque humeris laboranti,
Sed citra sanguinem, virum ætate provectiorem honorantes.
Verum alii florida ætate viri ad certamen vos accingite,
Manus vobis mutuo directe intentantes gnaras
Pugillatus: Et manes Pelidæ exhilarate.
Sic ait; Ast illi, his auditis, se mutuo aspiciebant:
Et loco se omnes continuissent, periculum certaminis detrectantes;
Nisi objurgasset eos illustris Nelei filius.
Commilitones dilecti, non decet viros belli peritos
Amabile pugillatus certamen defugere; quod juvenibus
Delectamento est, & post laborem affert gloriam.

O

Gratis significationem vocis minus honorificam respicit. *Pauw.*

297. Αλλ' ἄλλοι νέοι ἄνδρες ἐπειτύνεσθε ἄεθλων] ἐπείτυνσθε ἄεθλον. *Rhod.* Durum est Αλλ' ἄλλοι, inprimis post Αλλ' ἄρ' in principio Versus præcedentis. Illud ἐπειτύνεσθε ἀέθλων non male in ἐπειτύνεσθε ἄεθλον mutat Rhodomannus: Attamen malim fere ego ἐπειτύνεσθε ἀέθλῳ, *certamini accingamini*: ut ἐπειτύνεσθε sit καθητικὸν. *Pauw.*

298. Χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλοισι] ἐπ' ἀλλήλοισι. *Rhod.*

300. τοὶ δ' ἄϊστες, ἰσίδρακον ἀλλήλοισιν] Hoc aperte depravatum est: Nam ἰσίδρακον cum casu tertio ita non construunt Græci. An ἐπίδρακον scribendum? Fallor, aut id casum etiam tertium respuit, quanquam facilius certe eum admitteret, quam ἰσίδρακον. Aliud latere suspicor: An legendum, ἰσίδρακον ἀλλήλῳς γε, vel ἀλλήλως περ? Nihil acutius aut melius nunc mihi succurrit. *Pauw.*

302. Εἰ μὴ σφέας ἴσκεν] ἐ-

Ως εἴθ' ἐν γυίοισιν ἐμοῖς ἔτι κάρτος ἔκειτο,
Οἷον ὅτ' ἀντίθεον Πελίην κατεθάπτομεν ἡμεῖς,
Αὐτὸς ἐγὼ, καὶ Αχαστος, ἀνεψιοὶ εἰς ἓν ἰόντες,
Οππότ' ἄρ' ἀμφίριστος ἐγὼ Πολυδεύκεϊ Δίῳ
Πυγμαχίῃ γενόμην, ἔλαβον δέ οἱ ἶσον ἄεθλον·
Εν δὲ παλαισμοσύνῃ με, καὶ ὁ κρατερώτατος ἄλλων
Αγκαῖος θάμβησε, καὶ ἔτρεσεν· οὐδέ μοι ἔτλη
Αντίον ἐλθέμεναι νίκης ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Ηδη που τοπάροιθε παρ' ἀγχεμάχοισιν Επειοῖς
Νίκησ' ἠὺν ἐόντα· πεσὼν δ' ἐκονίσατο νῶτα
Σῆμα παρὰ φθιμένου Αμαρυγκέος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Πολλὴν θηήσαντο βίην, καὶ κάρτος ἐμοῖο·
Τῷ νύ μοι οὐκ ἔτι κεῖνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας,
Καὶ κρατερός περ ἐὼν· ἔλαβον δ' ἀκόνιτος ἄεθλον·
Νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι, καὶ ἄλγεα· τοὔνεκ' ἄνωγα
Υμέας, οἷσιν ἔοικε, ἀέθλια χερσὶ φέρεσθαι·
Κῦδος γὰρ νέῳ ἀνδρὶ φέρειν ἀπ' ἀγῶνος ἄεθλον.
Ως φαμένοιο γέροντος, ἀνίστατο θαρσαλέος φὼς,
Υἱὰς ὑπερθύμοιο καὶ ἀντιθέου Πανοπῆος,
Ος τε καὶ ἵππον ἔτευξε κακὸν Πριάμοιο πόλῃϊ
Υστερον· ἀλλ' οὔ οἱ τις ἐτόλμα ἔνεγγυς ἰκέσθαι,
Εἵνεκα πυγμαχίης· πολέμου δ' οὐ πάγχυ δαήμων
Επλετο λευγαλέου, ὁπότ' Αρεος ἔσσυτο δῆρις·
Καί κεν ἀνιδρωτὶ περικαλλέα δῖος Επειὸς
Ημελλεν τότ' ἄεθλα φέρειν ποτὶ νῆας Αχαιῶν,

Εἰ

γίνεται. *Rhod.*

309. Οππότ' ἄρ' ἀμφίριστος ἐγὼ] ἀμφίριστος ita de persona tibi notes. *Pauw.*

315. πεσὼν δ' ἐκονίσατο νῶτα] Malim ἐκονίσατο, quanquam scio, quid contra dici possit: Videbimus aliquando distinctius. *Pauw.*

317. Πολλὴν θηήσαντο βίην, καὶ κάρτος ἐμοῖο] Πολλοὶ & ἐμεῖο. *Rhod.* Recte Rhodomannus Πολλοί: Nam persona deest, & βίη καὶ κάρτος sententia requirit absolute. *Pauw.*

319. Καὶ κρατερός περ ἐὼν] Tau-

O ſi mihi in membris adhuc vis ineſſet,
Qualis (erat) Peliæ eximio cum juſta fecimus
Ego & Açaſtus patrueles, congreſſi in unum locum;
Quando ancipiti victoria ego cum Pollucc Jovis filio
Pugillatu decertavi; nec minus quam ipſe præmium accepi;
Adhæc in certamine palæſtræ me validiſſimus aliorum etiam
Ancæus ſtupuit & formidavit, nec mihi auſus fuit
Congredi ſpe victoriæ. Namque ipſum
Jam antea inter pugnaces Epeos
Superaveram, (quamvis fortis eſſet) & pulvere tergum fœdaverat cadens,
Juxta tumulum Amarynccі defuncti; inque eo ſternendo
Multi vim & robur meum admirabantur;
Ideo contra me poſthac ille manus non ſuſtulit;
Quamlibet viribus excellens; præmiumque citra pulverem accepi.
At nunc me ſenectus & ærumnæ opprimunt. Idcirco adhortor
Vos, quibus id congruit, ut præmia vendicetis manibus.
Decus enim eſt viro juveni, ex certamine palmam referre.
Hæc loquente ſene, vir audax prodiit,
Filius magnanimi, & Dei inſtar habentis, Panopei,
Qui & equum fabricatus eſt, in pernitiem civitatis Priami
Poſtea. Sed nemo prope ſe ei inferre auſus fuit
Ad cæſtibus confligendum: belli autem non ita ſolers
Erat cruenti, quando Martis ſæviret contentio.
Et tunc absque ſudore Epeus excellens pulcerrima
Dona ad naves Achivum ablaturus erat;

Niſi

Tautologia inepta, ubi præceſſit κρατιρώτατος ἄλλων. Sed & πᾶν ἴσον hiſce interpoſitum: Vide modo. Tota autem hæc oratio Neſtoris, quia laudem ſui ipſius continet ita immodicè, mea opinione ſenſiliter ineptit. *Pauw.*

321. Ὑμέας, οἷσιν ἔοικ', ἀέθλια] οἷσιν ἔοικεν. *Rhod.*

326. ἀλλ' οὔ οἱ τις ἐτόλμα] Non deterius fuiſſet, ἀλλ' εἰ

Εἰ μή οἱ σχεδὸν ἦλθεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱὸς
Αἰχμητὴς Ἀχάμας, μέγα δ' ἐν φρεσὶ χάρτος ἀέξων,
Ἁζαλέους ἱμάντας ἔχων περὶ χερσὶ θοῇσι,
Τούς οἱ ἐπισταμένως Εὐηνορίδης Ἀγέλαος
Ἀμφέβαλεν παλάμῃσ', ἑποτρύνων βασιλῆα. 335
Ὡς δ' αὔτως ἑτάροι Πανοπηϊάδαο ἄνακτος
Θαρσύνεσκον Ἐπειόν· ὅ δ' ἐν μέσσοισι, λέων ὡς,
Εἱστήκει, περὶ χερσὶν ἔχων βοὸς ἴφι δαμέντος
Ῥινοὺς ἀζαλέας· μέγα δ' ἴαχον ἔνθα, καὶ ἔνθα
Λαοὶ, ἑποτρύνοντες εὐρυσθενέων μένος ἀνδρῶν 340
Μίξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Ἔσταν μαιμώωντες ἐνὶ ξυνοχῇσιν ἀγῶνος,
Ἀμφω χεῖρας ἐὰς πειρώμενοι, εἴπερ ἔασιν
Ὡς ποτ' ἐϋτρόχαλοι, μήδ' ἐκ πολέμου βαρύθοιεν·
Αἶψά τ' ἄρ' ἀλλήλοισι κατάντια χεῖρας ἄειραν 345
Ταρφέα παπταίνοντες· ἐπ' ἀκροτάτοις δὲ ποδέσσι
Βαίνοντες κατὰ βαιὸν, ἑὸν γόνυ γουνὸς ἄμειβον,
Ἀλλήλων ἐπὶ δηρὸν ἀλευόμενοι μέγα χάρτος·
Σὺν δ' ἔβαλον νεφέλῃσιν ἐοικότες αἰψηρῇσιν,
Αἴτ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐπ' ἀλλήλῃσι θοροῦσαι, 350

Αστε-

οὔτις ἐτόλμα. *Rauw.*

332. *μέγα δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων, Ἁζαλέους* &c.] Verba non cohærent, ut debent: Lege, vel *μέγα δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἄιξεν Ἁζαλέους ἱμάντας ἔχων περὶ χερσὶ θοῇσι, Τούς* &c. vel *μέγα δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων, Ἁζαλέους ἱμάντας ἔχεν περὶ* &c. *Rauw.*

335. *Ἀμφέβαλεν παλάμῃσ' ἑποτρύνων*] *παλάμῃσιν. Rhod.*

338. *βοὸς ἴφι δαμέντος*] Vi cæsi. Homerus Iliad. Γ.

Η εἰ ῥῆξιν ἱμάντα βοὸς ἴφι κταμένοιο.

Enarrator: *ἴφι κταμένοιο, ἰσχυρῶς καὶ μετὰ βίας ἀναιρεθέντος, τουτέστι σφαγέντος· τὰ γὰρ τῶν θυσιμαίων ζώων δέρματα ἀσθενῆ εἰσιν, ὡς ἂν προδιαφθαρέντα ὑπὸ τῆς νόσου.* Hesiodus:

Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἴφι κταμένοιο.

Moscopulus: *βοὸς ἴφι κταθέντος, ἤγουν κραταιῶς, καὶ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ σφαγέντος, ἀλλ' οὐκ αὐτομάτως ἀποθανόντος, ἀπὸ νόσου δηλονότι, ἢ γήρως, οὗ τὸ δέρμα ἀνίσχυρον γίνεται.* Brodæus apud *Dausq.*

340. *ἑποτρύνοντες εὐρυσθενέων μέ-*

νος

Niſi ei ſe obtuliſſet præluſtris Theſei filius
Acamas, haſta ſtrenuus, & magno animi robore præſtans.
Is ſiccis agiles manus innexas habens loris,
Quibus ei Agelaus Euenorides ſcite
Palmas evinxerat, dominum inſtigans.
Eodem etiam modo Panopidæ principis ſocii
Epeum adhortabantur. Qui ceu leo, in medio
Stabat, manibus inducta gerens bovis violenter cæſi
Arida tergora: magno igitur clamore fremebat hinc atque illinc
Exercitus, fortium vim heroum incitans,
Ut invictas manus ſanguine tingerent. Qui tamen per ſe
Stabant ferociam ſpirantes, intra ludorum ſepta,
Ambo periclitantes manus ſuas, utrum eſſent,
Ut olim flexibiles; an vero a belli continuis moleſtiis ſegniores.
Extemplo igitur contra ſe mutuo palmas extulerunt,
Acute ſe obſervantes; & in pedum digitos
Arrecti, ſenſim genu ſuum genu commutant;
Alter & alterius ſeſe a gravi ictu reducit.
Concurrerunt tandem velociſſimarum inſtar nubium,
Quæ ventorum agitatione inter ſe commiſſæ,

Ful-

μένος ἀνδρῶν] ἰῶσθενίαν. *Rhod.*

345. Αἶψά τ' ἄρ' ἀλλήλοισι] Αἶψα δ' ἄρ'. *Rhod.*

346. Ταρφὶα παπταίνοντες] Pro ὀξία παπταίνοντες ſc. Ita ταρφία explicat Heſychius ſuo loco. *Pauw.*

348. Αλλήλων ἐπὶ δηρὸν ἀλινόμενοι &c.] Poſt hunc Verſum, ſi quid ego video, Verſus unus aut alter deeſt: Nam hæc & præcedentia dicunt, quid fecerint, evitantes alter alterius robur. Poſt illa commemoravit ſine dubio Quintus pugnæ initium: Idque comparatum cum nubium vi. Attende modo: Tranſitus non eſt aptus. Sed verbum, verbum: Locus non eſt mutilus, ſed corruptus: Id commode animadverto, ubi hæc ſcripſeram: Totum ita lege & diſtingue,

— ἐπ' ἀκροτάτοις δὲ ποδοῖσὶ βαίνοντες κατὰ βαιὸν, ἰὼν γόνυ γουνὸς ἄμειβον·
Αλλήλων δ' ἐπὶ δηρὸν ἀλινόμενοι μέγα κάρτος,
Σὺν γ' ἴβαλον νιφάδεσσιν &c.

Sic nihil accommodatius & concinnius, niſi quod pro ἀλινόμενοι nunc paulo ſignatius legeretur ἀλινάμενοι. Vident omnes, qui in his aliquid vident. *Pauw.*

Αστεροπὴν προϊᾶσι, μέγας δ' ὀροθύνεται αἰθὴρ
Θηγομένων νεφέων, βαρὺ δὲ κτυπέουσιν ἄελλαι·
Ὡς τῶν ἀζαλέῃσι περικτυπέοντο γένειαι
Ῥινοῖς· αἷμα δὲ πουλὺ κατέρρεεν· ἐκ δὲ μετώπων,
Ἰδρὼς αἱματόεις θαλερὰς ἐρύθαινε παρειάς·
Οἱ δ' ἄμοτον πονέοντο μεμαῶτες· οὐδ' ἄρ Ἐπειὸς
Λῆσεν, ἐπέσσυτο δ' αἰὲν ἑῷ περὶ κάρτεϊ θύων·
Τῷ δ' ἄρα Θησέος υἱὸς εὐφρονέων ἐν ἀέθλῳ,
Πολλάκις ἐς κενεὸν κρατερὰς χέρας ἰθύνεσθαι
Θῆκε· καὶ ἰδρείῃσι διατμήξας ἑκάτερθε
Χεῖρας, ἐς ὀφρύας τύψεν ἐπάλμενος, ἄχρις ἱκέσθαι
Ὀστέον· ἐκ δέ οἱ αἷμα κατέρρεεν ὀφθαλμοιο·
Ἀλλὰ καὶ ὡς Ἀχάμαντα βαρείῃ χειρὶ τυχήσας,
Τύψε κατὰ κροτάφοιο· χαμαὶ δέ οἱ ἤλασε γυῖα·
Αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἀνόρουσε, καὶ ἔνθορε φωλὶ κραταιῷ·
Πλῆξε δέ οἱ κεφαλήν· ὃ δ' ἂρ ἔμπαλιν ἀΐσσοντος,
Βαιὴν

352. Θηγομένων νεφέων] Hinc ſtabilire haud dubie conjecturam ſuam voluerit Rhodomannus Lib. 2. Verſ. 223. Sed non placet Θηγομένων quoque hic, inprimis ubi ὀροθύνεται accedit, quod a θήγεσθαι vix differt excitandi notione. Quare & hoc loco, vel Πλεττομένων, vel Θιγομένων, vel Τεγγομένων ſcripſerim lubens. *Pauw.*

353. Ὡς τῶν ἀζαλέῃσι περικτυπέοντο &c.] Comparatio inepta propter nimium, quod in ea eſt large. Confer Apollonium Rhodium Lib. 2. initio, qui longe modeſtior. *Pauw.*

355. Οἱ δ' ἄμοτον πονέοντο μεμαῶτες] μεμαότες. *Rhod.*

Ibid. οὐδ' ἄρ' Ἐπειὸς Λῆσεν, ἐπέσσυτο δ' αἰὲν] Λῆγεν. *Rhod.* Brodæus Λῆξεν. Sed & Λῆσεν mihi probatur hac mente: Non eſt Epeus oblitus ſui, vel artis, uti de Ulyſſe. Æneid. 2.

Oblituſve ſui eſt Ithacus diſcrimine tanto.

Dausq. Aut Λῆξεν, aut Λῆγεν ſcribendum eſt ſine dubio: Dausqueji commentum indignum eſt, quod refutem. Pro Aldino Λῆσεν Baſileenſes dederant Λῦσεν: quod in Editione ſua ſecutus eſt Rhodomannus. *Pauw.*

360. καὶ ἰδρείῃσι διατμήξας ἑκάτερθε Χεῖρας] Manus quodammodo junctas habebat Epeus ante medium corpus: Has Acamas, ſuis ita motis, ac ſi a parte dextra & ſiniſtra Epeum pulſare vellet, diremit, & ut ictum a parte dextra & ſiniſtra eluderent, utrinque deduxit:

quo

Fulgur elidunt; & vaſtus ſe æther commovet
Colliſione nubium; graviſque ſtrepitus a nimbis & procellis excitatur.
Ita horum malæ rigidis crepitabant
Cæſtibus; & ſanguis ubertim profluit, deque frontibus manans
Cruentus ſudor floridas colorat genas.
Jugi tamen nixu decertant: nec Epeus
Deſiſtit, ſed valde robore ſuo furens, urget adverſarium.
At huic Theſei natus, certamina in primis callens,
Sæpe in vanum ut manus robuſtas dirigeret,
Effecit, & arte diviſis utrinque
Manibus, ſupercilio ictum intulit irruens, ut penetraret uſque
Ad oſſa; deque oculo cruor manavit.
Nihilominus tamen (ille) dura manu Acamantem contingens,
Plagam temporibus inflixit, ejusdemque humi corpus depreſſit.
Verum hic continuo ſe in pedes levat, & in fortem virum impetum facit,
Pulſatque ejus caput, qui viciſſim in ſe irruentis,
Fron-

quo facto, ſtatim inter manus diremtas & utrinque deductas, adverſarii vultum & ſupercilia ictibus expoſita, pulſare potuit Acamas: Id in certaminibus vocamus *Feintes*. Moneo, quia διατμήσσειν obſcurius eſt: Sic tamen proprie, credo, loquebantur Veteres. *Pauw.*

361. ἐς ὀφρύας τύψει ἐπάλμενος] ἐς ὀφρύα. *Rhod.* Scribe ἐς ὀφρῦς. *Dausq.* ὀφρύα præfero. *Pauw.*

366. ὅ οἱ ἄρ' ἴμπαλιν ἀίσσοντος, βαιὸν ὑποκλίνας] Interpres, *qui viciſſim in ſe irruentis, frontem, paulum declinans, læva manu* &c. Perperam, ubi præceſſit, πλῆξε δέ οἱ κεφαλήν: Nam id pugnum in caput impactum ſignificat, & declinando locum relinquit nullum: Nihil certius, ſi attendas. Quid igitur? Aliter hic accipiendum eſt ἴμπαλιν, quam vulgo accipi ſolet: Vertendum ſcilicet *denuo, iterum*: *ille vero* Acamantis *iterum irruentis frontem, paulum declinans, læva* &c. Cum Acamas in caput Epei impegerat pugnum, mox iterum in Epeum inſiliit, eique pugnum impingere voluit denuo, quem cum declinaſſet Epeus, læva

Βαιὸν ὑποκλίνας, σκαιῇ χερὶ τύψε μέτωπον·
Ἀλλῃ δ' ἤλασε ῥῖνας ἐπάλμενος· ὡς δὲ καὶ αὐτὸς
Μήτοι παντοίῃ χέρας ὤρεγε· τοὺς δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀλλήλων ἀπέρυξαν, ἐελδομένους πονέεσθαι
Νίκης ἀμφ' ἐρατεινῆς· τῶν δ' ἐσσυμένως θεράποντες
Ῥινοὺς αἱματόεντας ἄφαρ σθεναρῶν ἀπὸ χειρῶν
Λῦσαν· τοί δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν καμάτοιο,
Μορξάμενοι σπόγγοισι πολυτρήτοισι μέτωπα·
Τοὺς δ' ἑτάροι τε, φίλοι τε παρηγορέοντες, ἄγεσκον
Αντιχυὺς ἀλλήλων, ὡς κεν χόλου ἀλγεινόεντος
Εσσυμένως λελάθωνται, ἀρεσσάμενοι φιλότητα·
Αλλ' οἱ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων·
Ανδράσι γὰρ πινυτοῖσι πέλει νόος ἤπιος αἰεί·
Κῦσαν δ' ἀλλήλους· ἔριδος δ' ἐπελήθετο θυμὸς
Λευγαλέης· τοῖς δ' αἶψα Θέτις χυανοχρήδεμνος
Αργυρέους κρατῆρας ἐελδομένοισιν ὄπασεν,
Δοιὼ, τοὺς Εὔνηνος Ιάσονος ὄμβριμος υἱὸς
Ωνον ὑπὲρ κρατεροῖο Λυκάονος ἐγγυάλιξεν
Αντιθέῳ Αχιλῆϊ περικλύστῳ ἐνὶ Λήμνῳ·

Τοὺς

frontem Acamantis, dextra vero nares ejus percussit graviter: Vides? Sic singula sibi constant, & post πλῆξε δέ οἱ κιφαλὴν recte sequitur Βαιὸν ὑποκλίνας, quod impetum respicit alterum & novum. Hesychius in Lexico, Τοὔμπαλιν, τὸ ἐμπαλιν, ἀνάπαλιν, ἔπειτα πάλιν. Glossæ Labbæi, *Denuo*, τοὔμπαλιν, ἀρχῆθεν, μετὰ ταῦτα, ἐξαρχῆς. τοὔμπαλιν & ἔμπαλιν, ut ipsi Tyrones sciunt, non differunt. *Pauw.*

369. Μήτοι παντοίῃ χέρας ὤρεγε] Μήτει. *Rhod.* Rhodomanus Μήτει? Sic pro παντοίῃ legendum esset παντοίῳ: Nam μῆτος est generis neutrius. Sed voluit, nisi fallor, Vir Doctus Μήτι: a μῆτις est μήτι pro μήτει, quod ideo secundam producit, ut notum est ex Homero: Sic παντοίῃ convenit. Illud ὄρεγε cum Emphasi accipiendum est: *præbuit, protendit manus*, id est, manus porrigens, manus protendens ferit: Artis vocabulum est, suspicor; & qui pulsabat porrectis manibus, ἐρείγειν χεῖρας dictus ex formula. *Pauw.*

371. Νίκης ἀμφ' ἐρατεινῆς] ἐρατῆς. *Rhod.*

Ibid.

Frontem, paulum declinans, læva manu percutit,
Alteram in nares impingit aſſiliens. Ita & Acamas ipſe
Omni induſtria manus jactat. Sed hos tandem Achivi
A ſe mutuo diremerunt, (ulterius) certare volentes
De dulci victoria: quibus mox famuli
Lora cruenta de robuſtis manibus ſine mora
Relaxant, ipſique pauxillum a labore ſeſe recreant,
Foraminoſis ſpongiis facies abſtergentes.
Hos igitur ſocii & amici verbis mulcentes ducebant
In mutuum complexum, ut acerbæ iræ
Statim memoriam, reſarta (inter ſe) gratia, deponerent.
Hi itaque amicorum monitis ſe faciles & obſequentes
præbuerunt.
Cordatis enim viris, ſemper placida mens eſt.
Mutuaque dederunt oſcula, & animus litis oblivia traxit
Funeſtæ: ſubitoque illis Thetis cæruleo redimiculo
inſignis,
Pro deſiderio (ipſorum) argenteos crateras dedit
Duos; Quos Euneus acer Jaſonis filius,
Precium pro forti Lycaone obtulerat
Semideo Achilli, in Lemno circumflua.

Hos

Ibid. *τῶν δ' ἰσσυμίνως διέκριναν*] Illud *ἰσσυμίνως* non poteſt eſſe ſanum: Nam *ἄφαρ* ſequitur ſtatim, vox *ἰσοδύναμος* & plane eadem. Aut ſcribendum *τῶν δ' ἰσσύμενοι διέκριναν*, aut *τῶν δ' ἰσσυμίνων διέκριναν*. Poſterius ego ſumam, prius ſumere poſſunt, qui volunt. *Pauw.*

375. *Τοὺς δ' ἑτάροι*] *τοὺς δὲ, τῶν δὲ, τοὶ δὲ, τοὺς δὲ*, in hoc verſu & ſex præcedentibus ita eodem modo recurrit quater: quod notes, ut Auctoris indolem accuratius cognoſcas. *Pauw.*

376. *ὥς κεν χόλου ἀλγεπόεντος*] *ἀλγεπόεντος. Pauw.*

377. *ἀρισσάμενοι φιλότητα*] *amicitiam læſam reparantes; amabilem & acceptam, ut antea fuerat, efficientes.* Rarior & abſtrufior eſt locutio, quam iſta Heſychii illuſtrare poſſunt: *Ἀρισσάμεναι, φιλοφρόνησασαι, ἀρεσὸν ποιήσασαι. Ἀρίσασθαι, ἰάσασθαι, ἀρεσὸν ποιῆσαι. Pauw.*

378. *Ἀλλ' οἱ μὲν πεπίθοντα*] Rectius & emaculatius ſcripſiſſet Auctor, *Καὶ οἱ μὲν πέπιθον-το*: An forte errarunt lippientes Scribæ? *Pauw.*

382. *Ἀργυρέους κρατῆρας*] *κρητῆρας. Rhod.*

Ibid. *ἔπασεν*] *ὄπασσεν. Pauw.*

383. *τοὺς Εὔνηος Ἰάσονος*] *Εὔηνος. Rhod.*

Τοὺς Ηφαιστος ἔτευξεν ἀριπρεπέϊ Διονύσῳ
Δῶρον, ὅτ' εἰς Ολυμπον ἀνήγαγε δῖαν ἄκοιτιν
Μίκωνος κούρην ἐριαυδέα, τὴν πότε Θησεὺς
Κάλλιπεν οὐκ ἐθέλων περὶ κλύστῳ ἐνὶ Δίῃ·
Τούς δ' ἠΰς Διόνυσος ἑῷ πόρεν υἱέϊ δῶρον
Νέκταρος ἐμπλήσας· ὅ δ' ἄρ' ὤπασεν Υψιπυλείῃ
Πολλοῖς σὺν κτεάτεσσι Θόας· ἣ δ' υἱέϊ δίῳ
Κάλλιπεν· ὃς δ' Αχιλῆϊ Λυκάονος εἵνεκα δῶκε·
Τῶν δ' ἕτερον μὲν ἔχεσχεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱὸς,
Αλλον δ' ἠΰς Επειὸς ἐὰς ἐπὶ νῆας ἴαλλεν
Γηθόσυνος· τῷ δ' ἀμφιτετρυμένα τύμματα πάντα
Ηκέσατ' ἐνδυκέως Ποδαλείριος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸς
Πρῶτα μὲν ἐκμύζησεν, ἔπειτα δὲ χερσὶν ἑῇσιν
Ράψεν ἐπισταμένως· καθύπερθε δὲ φάρμακ' ἔθηκε
Κεῖνα, τά οἱ πάροιθε πατὴρ ἐὸς ἐγγυάλιξε·
Τοῖσι δ' ἄρ' ἐσσυμένως καὶ ἀναλθέα τύμματα φώτων
Αὐτῆμαρ μογόεντος ὑπ' ἐκ κακοῦ ἰάνονται·

Τῶν

386. Τοὺς Ηφαιστος ἔτευξεν] An potius Τούς δ' Ηφαιστος? *Pauw.*

387. ὅτ' εἰς Ολυμπον ἀνήγαγε] Versus requirit Οὐλυμπον. *Pauw.*

388. Μίκωνος κούρην ἐριαυδέα] Restituendum Μίνως pro Μίκωνος. *Rhod.* Itaque recte Brodæus explosit Μίκωνος; Homerum secutus Odyss. Λ.

— καλήν τ' Αριάδνην
Κούρην Μίνως ἀλοσφρονος, ἣν ποτε Θησεὺς
Εκ Κρήτης &c.

Item ex Hesiodi Theogonia. Adi, si vacat, Apollon. Lib. 3. Argon. Ovid. Metamorph. 8. & Ariadnes Epist. Plutarch. in Theseo. *Dausq.*

389. Κάλλιπεν οὐκ ἐθέλων περὶ κλύστῳ ἐνὶ Δίῃ] οὐκ ἐθέλων γε περικλύστῳ. *Rhod.* Scribe οὐκ ἐθελοντὶ: Solvit enim e Naxo Bacchi jussu. Sic Æneas suæ:

Invitus regina tuo de littore cessi.

Dia autem est Naxus. Callimachus:

Εν Δίῃ· τὸ γὰρ ἔσκε παλαίτερον οὔνομα Νάξῳ.

Dausq. Hic Δίῃ περικλύστῳ habes, ut paulo ante Λήμνῳ περικλύστῳ: Verba sæpe defuerunt homini garrulo. *Pauw.*

396. τῷ δ' ἀμφιτετρυμένα τύμματα πάντα] Lege τῶν δ': Malo etiam ἀμφὶ τετρυμένα divisim: Sono autem ingratum est τετρυμένα τύμματα; An ipse

Quin-

Hos Vulcanus ſpectabili fabricarat Baccho
Honorarium, cum ad cœlum eveheret divam (ſibi) uxorem
Nobilem Minois natam: Quam pridem Theſeus
Deſtituerat, præter voluntatem ſuam, in Dia, maris alluvione cincta.
Eos autem mitis Liber dono dederat filio ſuo (Thoanti)
Nectare repletos, conceſſitque (illos) Hypſipylæ
Thoas, cum multis opibus. Hæc itaque generoſo illos filio
Reliquit; quos pro redimendo Lycaone Achilli tradidit.
Horum alterum obtinuit illuſtris Theſei proles:
Alterum præſtans Epeus ſuas ad naves miſit
Lætus: quibus cuncta inflicta vulnera
Podalirius accurate curat; Nam ſanguinem ipſis
Primum exprimit: Poſtea manibus ſuis
Solerter conſuit, & medicamenta imponit
Illa, quorum ipſi olim parens copiam fecerat, (Æſculapius)
Quibus continuo etiam inſanabiles hominum plagæ
Uno die ab ægrifico malo relevantur.

Ho-

Quintus fortaſſe ſcripſit τετρυμένα τύμματα? *Pauw.*

397. οὔτεκ' ἄρ' αὐτὸς. Πρῶτα μὲν ἐκμύζησιν] αἷμα δ' ἄρ' αὐτὸς. *Rhod.* Rhodomannus αἷμα δ' ἄρ' αὐτὸς: quæ audacior eſt conjectura, & plane ſupervacua: Nam ſatis apte legi poteſt, οὔτεκ' ἄρ' αὐτὰ, ſi articulus neceſſario requiritur: Quo certe carere poſſumus, ut Ellyptice ſubaudiatur, ſicuti faciendum eſt ſæpe, & Rhodomannus hoc ipſo loco facere debuit admiſſa ſuſpicione ſua: Pueri vident, nihilque apertius. ea exſuxit, τὰ τύμματα & ictus ipſos. *Pauw.*

400. Κεῖνε, τά οἱ πάροιθε πατὴρ] Scribe, ut Verſus habeat numeros ſuos, Κεῖνε, τά οἱ προπάροιθε πατὴρ. *Pauw.*

401. Τοῖσι δ' ἄρ' ἰσουμένας καὶ ἀναλθέα &c.] Ex his ſimilibusque Fabellarum Romanenſium Scriptores ſua mutuarunt, credo: ſciunt Lepiduli. *Pauw.*

402. Αὐτῆμαρ μογέοντος ὑπ' ἐκ κακεῦ λαίνονται] Legi etiam poteſt μογέοντος ὑπὲκ. *Rhod.* Non ineptum eſt μογέοντος vel μογέοντος, ſed magis Emphaticum & conveniens μογέοντος? Vide modo illud ἀναλθέα: Quare in gratiam Quinti ita legas, per me licet. *Pauw.*

403.

Τῶν δ' ἄρ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ εὐκομόωντα κάρηνα
Τύμματ' ἀπαλθαίνοντο· κατηπιόωντο δ' ἀνίαι.
Ἀμφὶ δὲ τοξοσύνης, Τεῦκρος, καὶ Οἰλέος υἱὸς
Στάσαν, οἳ καὶ πρόσθε δρόμου περιπειρήσαντο·
Τῶν δ' ἄρα τηλόσε θῆκεν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων
Ἱππόκομον τρυφάλειαν· ἔφη δέ ἑ, πολλὸν ἀμείνων
Ἔσσεται, ὃς κέρσειεν ἀπὸ τρίχας ὀξεῖ χαλκῷ·
Αἴας δ' αὐτίκα πρῶτος ἐὸν προέηκε βέλεμνον·
Πλῆξε δ' ἄρα τρυφάλειαν· ἐπηύτησε δὲ χαλκὸς
Ὀξύτατον· Τεῦκρος δὲ μέγ' ἐγκονέων ἐνὶ θυμῷ,
Δεύτερος ἦκεν ὀϊστὸν· ἄφαρ δ' ἀπέκερσεν ἐθείρας
Οἰὸς βέλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον ἀθρήσαντες·
Καί μιν κυδαίνεσκον ἀπείριτον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Πληγὴ ἐπαλγύνεσκε θοοῦ ποδὸς· ἀλλά μιν οὔτι
Βλάψεν, ὑπαὶ παλάμῃσι θοὸν βέλος ἰθύνοντα.
Καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρε Πηλῆος ἄκοιτις
Ἀντιθέου Τρωΐλοιο, τὸν ἡϊθέων μέγ' ἄριστον
Τροίῃ ἐν ἠγαθέῃ Ἐκάβη τέκετ'· οὐδ' ἀπόνητο
Ἀγλαὸν· ἤδη γάρ μιν ἀταρτηροῦ Ἀχιλῆος
Ἔγχος ὁμοῦ καὶ χάρτος ἀπήμερσαν βιότοιο·
Ὡς δ' ὁπόθ' ἑρσήεντα, καὶ εὐθαλόεντ', ἀνὰ κῆπον,
Ὑδρηλῆς καπέτοιο μάλ' ἀγχόθι τηλεθάοντα,
Ἢ στάχυν, ἢ μήκωνα, πάρος καρποῖο τυχήσας,

Κέρ-

403. τῶν δ' ἄρ' ἀμφὶ πρόσωπα &c.] Τῶν δ' ἄφαρ ἀμφὶ πρόσωπα. *Rhod.* Nimium fere eſt ἄφαρ poſt ἐσσυμένως & αὐτῆμαρ, quanquam hominis indolem novi, cui *ἰσοδύναμα* ſæpius ingeſta non diſplicebant: Adhæc Τῶν δὲ ingratum eſt ipſo nexu ſuo: Quod licet ab ingenio Calabri etiam non abhorreat, ſuſpicionem tamen injicere poſſet, fortaſſe ſcribendum eſſe hic, Ὡς δ' ἄρα ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ εὐκομόωντα &c. Fac, quod lubet: Si totam hanc clauſulam omiſiſſet Quintus, non peccaſſet hercule. *Pauw.*

406. Στάσαν, οἳ καὶ πρόσθε] Ἔσασαν. *Rhod.*

408. ἔφη δέ ἑ, πολλὸν ἀμείνων Ἔσσεται, ὃς κέρσειεν ἀπὸ &c.] ἔφη δέ, ὁ, vel ἑ manente, ſubjunge

Horum igitur in facie & crinitis capitibus ſtatim
Vulnera ſanabantur, & mitius habebant dolores.
Cæterum ad ſagittarum certamen Teucer & Oilei natus
Se obtulerunt, qui & antea curſu inter ſe contenderant.
A quibus procul haſta bonus Agameminon ſtatuit
Galeam equinis ſetis inſignem, & edixit hunc longe ſuperiorem
Fore, qui acuto ære criſtam reſecaret.
Ajax ergo princeps ſuum ejaculatur telum,
Et galeam ferit, æſque tinnitum reddit
Acutiſſimum. Teucer vero magno animi nixu incumbens,
Poſterior emittit ſagittam, & protinus pilos præacutum
Avulſit telum. Ac ſpectatores magnum edunt plauſum.
Quin etiam illum ſupra modum laudant, quod eum
Plaga dolore afficeret, & tamen nihil ipſi
Officeret, volucrem manibus ſagittam dirigenti:
Quare pulcra ei arma Pelei conjunx dedit
Troili præſtantis: Quem Juvenum longe optimum
In ſacra Troja Hecaba peperit; nec fructum cepit
Honorificum (de ipſo). Jam enim ſævi cum Achillis
Haſta ſimul ac robur, vita ſpoliarant:
Ceu in roſcido & florenti horto,
Aquoſam juxta foſſam, creſcentem
Vel ſpicam vel papaver, antequam fructum conſequatur,
Quis-

junge Εστιοθ': At in ἀμείνων ſ finale expungendum. *Rhod.* Non dubito, quin legendum ſit, ἴφη δὶ, ἰ πολλὸν ἀμείνω Εστιοθ', ὅς κίρσειν &c. ὁ ante ὅς flacceſcit, & κίρσειν etiam minus conveniens eſt, ſi recta ſit oratio: Vident Periti. *Pauw.*

411. ἰπηότητι δὶ χαλκὸς] ἰπηΰτητι. *Rhod.* Audacius hoc de ære. *Pauw.*

416. ἀλλά μιν οὔτι Βλάψειν] Quid hic μιν, ubi & μιν & αὐτὸν præcedunt? Scribe, ne impedita ſit oratio articulorum frequentia, οὔτιχ' ἅρ' αὐτὸν Πληγὴ ἐπαλγύνειεν θεοῦ πεδὸς, ἀλλὰ μὶν οὔτι Βλάψειν &c. *Pauw.*

420. αὐδ' ἀκόντητο Αγλαὸν] Αγλαὸν hic adverbialiter ſumendum: ἀκόντητο ἀγλαὸν: quod durum certe. An legendum Αγλαοῦ? Sic verbum indolem ſuam ſervat: ἀκόντητο cum caſu patrio Pueri norunt. *Pauw.*

423. ἐὐθαλόεντ' ἀνὰ κῆπον] ἐὐθαλέεντ'. *Rhod.*

425. Η σάχυν, ἢ μήκωνα] σάχυν

Κέρσῃ τις δρεπάνῳ νεηθηγέϊ, μήδ' ἄρ' ἐάσῃ
Ες τέλος ἠδὲ μολεῖν, μήδ' ἐς σπόρον ἄλλον ἱκέσθαι,
Ἀμήσας κενεόν τε, καὶ ἄσπορον αἰθομένοισι,
Μέλλοιθ' ἑρσήεντος ὑπ' εἴαρος ἀλθαίνεσθαι·
Ως υἱὸν Πριάμοιο, θεοῖς ἐναλίγκιον εἶδος,
Πηλείδης κατέπεφνεν ἔτ' ἄχρηον, εἰσέτι νύμφης
Νηΐδα, νηπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι κουρίζοντα·
Αλλά μιν εἰς πόλεμον φθισίμβροτον ἤγαγε μοῖρα
Ηβης ἀρχόμενον πολυγηθέος, ὁππότε φῶτες
Θαρσαλέοι τελέθουσιν, ὅτ' οὐκέτι δεύεται ἥτορ.
Αὐτίκα δ' αὖτε σόλον περιμήκεά τε, βριαρόν τε
Πολλοὶ πειρήσαντο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἧλαι·
Τόν δ' οὔτις βαλέειν δύνατο στιβαρὸν μάλ' ἐόντα
Αργείων· οἷος δ' ἔβαλεν μενεδήϊος Αἴας

Χει-

χνι & μήκωνα in horto hic minus commode jungit Quintus. *Pauw.*

Ibid. πάρος καρποῖο τυχήσας] τυχῆσαι. *Rhod.*

526. Κέρσῃ τις δρεπάνῳ νεηθηγέϊ] Verſus requirit νεοθηγέϊ: Nam Synizeſin hic admittere nolo. *Pauw.*

427. Ες τέλος ἠδὲ μολεῖν] Ες τέλος ἠδύ. *Rhod.* Ita Rhodomannus ſatis commode. Quam Tautologa autem hæc & impedita? Vide modo ſingula attentius paululum. Sed an forte locus fuit διττογραφούμενος, & duo Verſus in Libris diverſis aliter atque aliter fuerunt ſcripti? Fac pro ἀμήσας habuiſſe quoſdam ἀμᾷ τις: Sic ſtatim videbis in illis eſſe potuiſſe,

Η σάχνι, ἤ μήκωνα, πάρος
καρποῖο τυχῆσαι,
Ἀμᾷ τις κενεόν τε καὶ ἄσπορον
αἰθομένοισι,

Μέλλοιθ' ἑρσήεντος ὑπ' εἴαρος
ἀλθαίνεσθαι·
Ως υἱὸν &c.

In aliis vero,

Η σάχνι, ἤ μήκωνα, πάρος
καρποῖο τυχῆσαι,
Κέρσῃ τις δρεπάνῳ νεοθηγέϊ,
μήδ' ἄρ' ἐάσῃ
Ες τέλος ἠδὺ μολεῖν, μήδ' ἐς
σπόρον ἄλλον ἱκέσθαι·
Ως υἱὸν &c.

Quæ diverſitas ad Marginem notata, perperam migravit in Contextum: Attende; vera eſſe poteſt hæc mea ſuſpicio. *Pauw.*

428. καὶ ἄσπορον αἰθομένοισι] Lego interim αἴθοπι χαλκῷ, dum commodius inveneris. *Rhod.* Vitium manifeſtum: Rhodomanni αἴθοπι χαλκῷ nimis arbitrarium eſt. An legendum, Ἀμήσας κενεόντι καὶ ἄσπορον, αἰροκόμοισι Μέλλοιθ' ἑρσήεντος &c? *creſtere cribris*, quibus lolium

&

Quispiam falce acuta resecat, nec sinit
Ad dulcem pervenire finem, nec ad alteram sementem durare;
Metens (segetem) inanem, & seminis expertem, splendido ære;
Quæ tamen a rorifluo vere maturum incrementum acceptura esset:
Eodem modo etiam natum Priami, Deos forma æquiparantem,
Pelides obtruncaverat, cum adhuc impubis esset, ac sponsæ
Ignarus, cum pueris adhuc teneræ ætatis more ludens:
Et tamen ad perniciale hominibus bellum Parca eum abstraxerat,
Lætæ pubertatis annos ingredientem; quando virilis sexus
Fit audacior, nec amplius cor (viribus) destituitur.
Protinus etiam amplum & gravem discum (solon vocant)
Multi ex agili manu projicere tentant;
Quem nemo (cum esset supra modum ponderosus) mittere poterat
Argivum: Sed solus Ajax fortiter hostes sustinens rotabat (illum)

E

& sordes a semine separantur: Græcissimus est purus putus ἀλθαίνεσθαι αἰροπίνοισι. Vox minus nota decipere potuit Scribas: Dicitur autem & αἰρόπινον & αἰρόπιον: Plura alibi. *Pauw.*

429. ὑπ' ἴσαρος ἀλθαίνεσθαι] ἀλδαίνεσθαι. *Rhod.* Non improbo: Hesychius tamen suo loco Ἀλθαίνει explicat αὔξει, & ἄλθειν ad ἄλδειν referunt Grammaticorum multi: Videbimus alias distinctius. *Pauw.*

430. Ὡς νέον Πριάμοιο &c.] Totum hoc Episodium de morte Troili hic supervacuum est & absque judicio adhibitum. *Pauw.*

431. κατέπεφνεν ἔτ' ἄχρειον] ἔτ' ἄχνοον. *Rhod.*

432. ἡπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι κουρίζοντα] An sic Troilum non facit nimis tenellum? *Pauw.*

435. ἔτ' οὐκέτι δεύεται ἦτορ] ὅτι ingratum est post ὅπποτε: Sed sic sæpe Quintus. *quando non amplius eget cor:* Et hoc jejunum, quia id, cujus penuria cor non amplius laboratur, reticetur. Quo modo autem hoc convenit cum præcedenti. ἡπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι κουρίζοντα]

qui

Χειρὸς ἀπὸ κρατερῆς, ὡσεὶ δρυὸς ἀγρονόμοιο
Ὄζον ἀπαυαθέντα, θέρους ἐϋθαλπέος ὥρῃ,
Ὁππότε λήϊα πάντα κατὰ χθονὸς αὐαίνηται·
Θάμβησαν δ' ἄρα πάντες, ὅσον χειρὸς ἐξεποτήθη
Χάλκεος, ὃν ἀνέρε χερσὶ δύω μογέοντε ἄειραν·
Τὸν ῥά μιν Αγχαίοιο βίη ῥίπτασκε πάροιθεν
Ῥηϊδίως ἀπὸ χειρὸς ἑῆς πειρώμενος ἀλκῆς,
Πρὶν κρατερῇσι χέρεσσι δαμήμεναι Ηρακλῆος·
Ηρακλέης δέ μιν ἠὺς ἑλὼν σὺν λαΐδι πολλῇ,
Αχαμάτης ἔχε χειρὸς ἀέθλιον· ἀλλά μιν ἐσθλῷ
Υστερον Αἰακίδῃ δῶρον πόρεν, ὁππότ' ἄρ' αὐτῷ
Ιλίου εὐπύργοιο συνέπραθε κύδιμον ἄστυ·
Κεῖνος δ' υἱέϊ δῶκεν· ὅδ' ὠκυπόροις ἐνὶ νηυσὶν
Ες Τροίην μιν ἔνειχεν, ἵνα σφετέροιο τοκῆος
Μνωόμενος, Τρῳῆσσιν ἐϋσθενέεσσι μάχοιτο
Προφρονέως, εἴη δὲ πόνος πειρωμένῳ ἀλκῆς·
Τὸν ῥ' Αἴας μάλα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρός.
Καὶ τότε οἱ Νηρηΐς ἀγακλυτὰ τεύχεα δῶκεν
Μέμνονος ἀντιθέοιο, τὰ καὶ μέγα θηήσαντο
Αργεῖοι· λίην γὰρ ἔσαν περιμήκεα πάντα·
Καὶ τάγε κα[χαλόων ὑπεδέξατο κύδιμος ἀνὴρ·
Οἵῳ γὰρ κείνῳ γε περὶ βριαροῖσι μέλεσσιν
Ηρμοσεν ἀπλήτοιο κατὰ χροὸς ἀμφιτεθέντα·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἀνάειρε μέγαν σόλον, ὄφρά οἱ εἴη

Τερ-

qui ita agit, an corde eſt adeo confirmato viribusque ſubnixo? Haud credo, & bonum hic ſibi contrarium puto. *Pauw.*

441. Ὄζον ἀπαυαθέντα] ἀπαυαθέντα. *Rhod.*

443. ὅσον χειρὸς ἐξεποτήθη] Ob Metrum ſcribe χειρός. *Pauw.*

444. Χάλκεος, ὃν ἀνέρε χερσὶ δύω μογέοντε ἄειραν] Χαλκὸς &

μογέοντες. *Rhod.*

445. Τὸν ῥά μιν Αγχαίοιο βίη] Τὸν ῥὰ μὲν Αγταίοιο βίη. *Rhod.*

449. ἀλλά μιν ἐσθλῷ Υστερον] Hoc μιν incongruum facit μὲν præcedens: An ibi legendum etiam, Ηρακλέης δὲ μὲν ἠύς? Id certe ἀλλὰ hic quoque mallet ſibi. *Pauw.*

456. Τὸν ῥ' Αἴας μάλα πολλὸν ἀπὸ

E valida manu, velut quercus ſylveſtris
Ramum arefactum, calidæ æſtatis tempore:
Quando cunctæ fruges in agro jam ſiccescunt.
Omnes igitur ſtupor invaſit, quod tam longe e manu evolaſſet,
Quem vix magno labore duo viri ſuſtuliſſent.
Diſcum hunc Antæus violentus olim jaculabatur
Sine negocio e manu, cum periculum faceret roboris ſui,
Priusquam inter validas manus Herculis eliſus fuit.
Hunc Hercules ſtrenuus cum multa præda adeptus,
Obtinuerat invictæ manus præmium. Sed cum forti
Poſtea Æacidæ (Telamoni) munus attribuit, quando cum ipſo
Ilii turrigeri urbem famigeratam expugnaverat.
Ille filio dedit, qui citis in navibus
Ad Trojam eum attulit, ut parentis ſui
Monimentum habens, pugnam cum robuſtis Trojanis conſereret
Alacrius, & periclitanti vires exercitamentum eſſet.
Hunc ergo Ajax ad longiſſimum torquebat intervallum:
Et tunc Thetis ei tradidit inſignia arma
Memnonis præclari; Quæ magna admiratione proſecuti ſunt etiam
Ipſi Argivi. Cuncta enim magnitudinis erant eximiæ.
Illa ergo vir inclytus ſuſcepit magno cum gaudio.
Hujus enim craſſis membris ſolius
Congruebant, cum corpori enormi applicarentur.
Ipſe tandem ingentem ad ſe recepit Solon, ut ſibi foret Sin-

ἀπὸ σιβαρῆς βάλε χειρός] Suſpectum eſt μάλα πολλὸν: Mallem, ſcriptum eſſet, μάλα πόρρω ἀπὸ σιβαρῆς βάλε χειρός. *Pauw.*

462. ἀπλητοιο κατὰ χρεὸς] Aut hoc, aut antecedens περὶ βριαροῖσι μέλεσσιν, potuiſſet tuto abeſſe. *Pauw.*

463. ὄφρα οἱ εἴη Τερπωλῆς μένος ἠὺ &c.] τερπωλῆς μένος & τερπωλῆς μένος ἠὺ pro oblectamento & oblectamento ſingulari, inflatum eſt & Dithyrambicum: Si πονέεσθαι *exercere* ſignificare poſſet, aut πονέεσθαι μένος ἠὺ dici pro πονέεσθαι κατὰ μένος ἠὺ, ſcriberem non invitus, ὄφρά οἱ εἴη Τερπω-

Γερπωλῆς μένος ἠὺ λιλαιομένῳ πονέεσθαι.
Οἱ δ' ἄρα δηϊόωντες ἐφάλματος, πολλοὶ ἀνέσταν·
Τῶν ἄρ' ὑπέρθορε πολλὸν ἐϋμμελίης Ἀγαπήνωρ
Σήματα· τῷ δ' ὁμάδησαν ἐπ' ἀνέρι μαχρὰ θοράντες·
Καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρε μεγάλοιο Κύκνοιο
Δῖα Θέτις· τὸν γὰρ φάτο ἐπὶ Πρωτεσιλάου
Πολλῶν θυμὸν ἐλόντα, κατέκτανε Πηλέος υἱὸς
Πρῶτον ἀριστήων· Τρῶας δ' ἄχος ἀμφεκάλυψεν.
Αἰγανέῃ δ' ἄρα πολλὸν ὑπέρβαλε δηριόωντας
Εὐρύαλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον· οὐ γὰρ ἔφαντο
Κεῖνον ὑπερβαλέειν, οὐδὲ πτεροέντι βελέμνῳ·
Τοὔνεκά οἱ φιάλην πολυχανδέα δῶκε φέρεσθαι
Μητὴρ Αἰακίδαο δαΐφρονος, ἣν ποτ' Ἀχιλλεὺς
Αργυρέην χτεάτισσε βαλὼν ὑπὸ δουρὶ Μέντα,
Ὁππότε Λυρνησοῖο διέπραθε Τρώϊον ἄστυ.
Αἴας δ' ὄμβριμοθυμος, ἐελδομένος πονέεσθαι
Χερσὶν ὁμῶς καὶ ποσσὶν, ἀνιστάμενος, καλέεσκεν
Ες μέσον, ἠρώων τὸν ὑπέρτατον· οἱ δ' ὀρόωντες,
Θάμβεον ὄμβριμον ἄνδρα, καὶ ἄλκιμον· οὐδέ τις ἔτλη
Αντα μολεῖν· πάντων γὰρ ὑπέκλασε δεῖμ' ἀλεγεινὸν
Ηνορέην· φοβέοντο δ' ἀνὰ φρένα, μή τινα χερσὶ

Τύ-

λὴ μένος ἠὺ λιλαιομένῳ πονέεσθαι. Sed neutrum Sermonis indoles videtur admittere. *Pauw.*

465. Οἱ δ' ἄρα δηϊόωντες ἐφάλματος] ἐφ' ἅλματος. *Rhod.*

467. τῷ δ' ὁμάδησαν ἐπ' ἀνέρι μαχρὰ θοράντες] τοὶ δ' ὁμάδησαν & θοράντι. *Rhod.* τοὶ, *illi*, adversarii ipsi numero multi: Græcos γενικῶς cum Interprete hic vix ac ne vix intelligere possumus. *Pauw.*

469. τὸν γὰρ φάτο ἐπὶ Πρωτεσιλάου] τὸν γάρ μι φάτο. *Rhod.*

472. δηϊόωντας] Hoc melius, quam δηϊόωντες Versu 465. Nam fallor, aut δηϊόω de contentione ludicra minus commode dicitur. An ibi etiam legendum δηριόωντες? Id non improbabile. Quin & Versu 255. malim δηριόωνται: Vide locum. *Pauw.*

477. βαλὼν ὑπὸ δουρὶ Μέντα] Μέντα, Correctio est a Brodæo ex Iliad. B.

Λυρνησσὸν διαπορθήσας, καὶ τείχεα Θήβης,
Κάδδε Μέντ' ἔβαλεν.

Eu-

Singulari oblectamento, si quando exerceri cuperet.
Tum saltu certaturi multi surrexerunt,
Quorum longe transiliit Agapenor hasta fortis
Signa. Græci igitur una voce gratulati sunt viro longe salienti:
Et pulcra ei arma dedit ingentis Cycni
Diva Thetis. Hunc enim, post cædem Protesilai
Multis cum vitam eriperet, Pelei natus interemit
Procerum Trojanorum principem, Troasque luctus cooperuit.
Hasta deinceps leviore (tragula) longe superavit certantes
Euryalus, populusque magno clamore approbavit. Non enim ajebant
Illum (quenquam) vel pennigera sagitta superaturum esse.
Ideo phialam ei capacissimam auferendam dedit
Mater Æacidæ pugnarum periti; quam olim Achilles
Ex argento conflatam acquisivit, cum hasta stravisset Myrtetem;
Quo tempore Lyrnesum, Trojanæ societatis oppidum, evastavit.
Porro Ajax magnanimus, cupiens decertare
Manibus simul & pedibus, surrexit & provocavit
In medium excellentissimum heroum quemque; Qui ut viderunt
Immanem & robustum virum, obstupuere; nec quisquam ausus est
Obviam illi procedere. Tristis enim metus infregerat omnium
Vires; & verebantur apud animum, ne si quem manibus Per-

Eustathius, ὁ δὲ Ομηρικὸς ἐν τούτοις Μύνης ἀνὴρ ἦν τῆς Βριονίδος. Strabo Lib. 13. ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυρνησσὸν, λέγων πόλιν θείαν Μύνητος, ὡς ἂν δυναστευομένην ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐκπεσοῦσαν πάντῃ αὐτὸν μαχόμενον. *Dausq.* Rhodomanus in Versione sua etiam *Mynetem*: An tamen Libri Homerici vel Auctores antiqui discreparunt? *Pauw.*

481. αἳ δ' ἐρέτιτις, Θάμβεον

Τύψας ἀκαμάτησιν, ὑπὸ πληγῇσι πρόσωπον
Συσχέῃ ἐσσυμένως, μέγα δ' ἀνέρι πῆμα γένηται·
Οἳ δὲ πάντες ἔλευσαν ἐπ' Εὐρυάλῳ μενεχάρμῃ
Ἰδμονι πυγμαχίης, εὖ εἰδότι· ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις
Τοῖον ἔπος προέηκεν, ὑποτρομέων θρασὺν ἄνδρα,
Ὦ φίλοι, ἄλλον μὲν Ἀχαιῶν, ὅν κε θέλητε,
Γλήσομαι ἀντιόωντα, μέγαν δ' Αἴαντα τέθηπα·
Πολλὸν γὰρ προβέβηκε· διαῤῥαίσει δέ μοι ἥτορ,
Ἢν μιν ἐπιβρίσαντα λάβῃ χόλος· οὐ γὰρ ὀΐω
Ἀνδρὸς ἀπ' ἀκαμάτοιο σόον ποτὶ νῆας ἰκέσθαι.
Ὡς φαμένοιο, γέλασαν· ὅ δ' ἐν φρεσὶ πάμπαν ἰάνθη
Αἴας ὀμβριμόθυμος· ἄειρε δὲ δοιὰ τάλαντα
Ἀργύρου αἰγλήεντος, ἃ οἱ Θέτις οὕνεκ' ἀέθλου
Δῶκεν ἄτερ καμάτοιο· φίλου δ' ἐμνήσατο παιδὸς
Αἴαντ' εἰσορόωσα· γόος δέ οἱ ἔμπεσε θυμῷ.
Οἵ δ' αὖθ' ἱππασίῃ μεμελημένον ἥτορ ἔχοντες,
Ἐσσυμένως ἀνόρουσαν ἐποτρύνοντος ἀέθλου·
Πρῶτος μὲν Μενέλαος, ἠδ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης,

Εὐ-

&c.] Iterum, ac ſi nunquam vidiſſent Aiacem. *Pauw.*

487. Οἳ δὲ πάντες ἔλευσαν ἐπ' Εὐρυάλῳ] Interpres, *intuiti ſunt Euryalum:* Deduxit igitur ἔλευσαν a λεύσσω, cujus tempus illud neſcio, an alibi reperiatur: Sciunt Periti, neque verba perdere neceſſe. An forte ſcriptum olim ἔλευσσον? Id ſane facilius admitti poſſet, quam ἔλευσαν: Sed dubito, & aliud mendum ſuſpicor: Quid ſi legamus, Οἳ δὲ πάντες ἐπένευσαν ἐπ' Εὐρυάλῳ, *nutum dederunt Euryalo, capite Euryalum ad pugnam hortati ſunt?* Sane hoc appoſitiſſimum foret: Et ita in concione & turba hominum fieri ſolet. *Pauw.*

488. Ἰδμονι πυγμαχίης, εὖ εἰδότι· ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις] Ηθια vel Ειδια πυγμαχίης εὖ εἰδότι, qui pugillatus morem, genera, probe noverat. Hoc & elegantius & rectius mihi videtur. *Rhod.* Hæc ſine dubio corrupta ſunt: Non potuerunt enim ab Auctore quam maxime Tautologo ita relinqui. Rhodomannus, ut vides, Ηθια vel Ειδια πυγμαχίης εὖ εἰδότι: Satis arbitrarie, & parum ſcite: Nam εἰδότι cum caſu patrio conſtrui ſolet. Dicam, quod ſuſpicor: Fors locus fuit διττογραφούμενος, & in Libris quibuſdam pro Ἰδμονι πυγμαχίης ſcriptum fuit Πυγμαχίης

χίης

Percuteret indefeſſis, faciem ictibus
Contunderet repente, eique viro magno eſſet nocumento.
Tandem vero omnes intuiti ſunt pugnacem Euryalum,
Pugillatus gnarum, nec ignorantem (Ajacis vires) qui
in media corona
Hujuſmodi emiſit verba, audacem hominem formidans:
Amici, quemcunque alium Achivum, quem volueritis,
Excipiam occurrentem: ſed magnum Ajacem exhorreſco.
Longe enim antecellit. ruinam allaturus eſſet vitæ meæ,
Si vaſta cum mole incumbentem ira corriperet. Non
enim arbitror
Ab invicto me viro ſalvum ad naves rediturum.
Sic dicente riſerunt; Et toto pectore lætatus eſt
Ajax animo pollens. Accipit igitur duo talenta
Lucidi argenti, quæ Thetis ipſi præmii loco
Dedit citra laborem; & cari recordatur filii
Ajacem dum intuetur, animoque ejus mœror illabitur.
Alii deinceps, animum equeſtri ſtudio addictum habentes,
Sine cunctatione exurgunt, certaminis enim ratio ſic
poſcebat;
Primus Menelaus; deinde Eurypylus, audax pugnator;
Tum

χίης τῷ εἰδότι: Quæ diſcrepantia ad Marginem notata, cum dein mutilate in Libris recentioribus proſtaret Verſus, a ſciolis admiſſa fuit in Contextum, quia ſic rima affabre oppleri poterat. Vides? Hoc perquam probabile: Et ſic locus vacuus eſt relinquendus inter Ἰδμονι πυγμαχίης vel Πυγμαχίης τῷ εἰδότι & ὃς δ' ἐνὶ μίσσοις. Alias ſcribendum ſuſpicarer, Ἰδμονι πυγμαχίης εὐήνορος· ὃς δ' ἐνὶ μίσσοις: Pancratium viros animoſos & fortes efficiens: οἶνος, χαλκὸς, dicitur εὐήνωρ, ut notum. Et hoc improbabile etiam non eſt, ſed audacius paululum. *Pauw.*

490. Ω φίλοι, ἄλλοι μὲν Ἀχαιῶν &c.] ἄλλοι μέν τιν', vel ἄλλοι μέν πω Ἀχαιῶν. *Rhod.* Nihil juvant, qui labantem, uti rentur, verſum injecta ſyllaba ſulcire adnituntur. Eodem menſu uſus eſt Homerus Il. ε.

Φίλε καπίγνυτ', ἐκκόμισαι τέ με, ὃς δέ μοι ἵππους.

Dausq.

495. Ὡς φαμένοιο γέλασσαι] γέλασσαι. *Pauw.*

497. Ἃ οἱ Θέτις οὔνεκ' ἀέθλου, Δῶκεν] εἵνεκ' ἀέθλου. *Rhod.*

502. Μενελάος τὸ' Εὐρύπυλος] Verſus requirit, Μενελάος ἰὸς

Εὐμηλός τε, Θόας τε, καὶ ἰσόθεος Πολυποίτης·
Ἵπποις δ' ἀμφὶ λέπαδνα βάλον, καὶ ὑφ' ἅρματ' ἔρυσσαν
Πάντες ἐπειγόμενοι, πολυγηθέος εἵνεκα νίκης·
Αἶψα δ' ἄρ' εἰς χῶρον ξύνισαν βαβαῶτ' ἐνὶ δίφροις,
Χῶρον ἀν' αἱματόεντ'· ἐπὶ νύσσης δ' ἔσταν ἕκαστοι·
Καρπαλίμως δ' Εὔηρα βάλε κρατερῇς παλάμῃσιν·
Ἵπποι δ' ἐσχριφθέντες, ἐν ἅρμασι ποιπνύοντες,
Ὅππως τις προάλοιτο· πόδας δ' ὑπεκίνυον αὐτῶν·
Οὖατα δ' ὀρθώσαντο, καὶ ἄμπυκα δεύεσαν ἀφρῷ·
Οἵ δ' ἄφαρ ἐγκονέοντες, ἐλαφροπόδων μένος ἵππων
Μάστιγον· οἱ δὲ θοῇσιν ἐοικότες Ἁρπυίῃσιν,
Καρπαλίμως ζεύγλῃσι μέγ' ἔνθορον ἀσχαλόωντες·
Ἅρματα δ' ὦκα φέρεσκον ἀπὸ χθονὸς αἴσσοντα·
Οὐδέ θ' ἁρματροχίας ἰδέειν, οὐδὲ ποδοῖιν
Ἐν χθονὶ σήματα· τόσσον ὑπεξέφερον δρόμον ἵπποι·
Πουλὺς δ' αἰθέρ' ἵκανε κονίσαλος ἐκ πεδίοιο,
Καπνῷ ἢ ὁμίχλῃ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀμφιχέῃ πρώτεσσι Νότου μένος, ἢ Ζεφύροιο,

Χεί-

Εὐρυπύλος. *Pauw.*

506. Αἶψα δ' ἄρ' εἰς χῶρον ξύνισαν] χῶρον hic ſuſpectum habeo, nec injuria, videtur enim ex initio ſequentis Verſus huc ab oſcitante Librario ſuppoſitum. Quid ſi στάδιον legas, ut a me verſum eſt? *Rhod.* Aut hoc εἰς χῶρον, aut ſequens χῶρον ἀν' haud dubie depravatum eſt, & Rhodomanno hactenus adſentior, cui depravatum videbatur hoc prius; Sed cum id mutat in εἰς στάδιον, ab eo diſſentire non poſſum non: Nimia enim eſt mutatio, & minus etiam apta, quia liberior currendi campus hic videtur certantibus adſignatus: Scribendum ſuſpicor, Αἶψα δ' ἄρ' εἰς δῆριν ξύνισαν. Id longe frugalius, & perquam appoſitum, ut vides ſtatim. Erunt, qui per modum Epanaphoræ ſcripturi ſunt, Αἶψα δ' ἄρ' εἰς χῶρον ξύνισαν βαβαῶτ' ἐνὶ δίφροις, Χῶρον εἰς αἱματόεντ'. Sed id ego hic probare non poſſum. *Pauw.*

507. Χῶρον ἀν' αἱματόεντ'] αἱματόεντ'. *Rhod.*

508. Καρπαλίμως δ' Εὔηρα βάλε] ἕλκεα βάλον: utitur hoc vocabulo Homerus Iliad. Υ. *Rhod.* Heſychius, Εὔλκεα, ἱμάντες, ἡνίαι. Item, Εὔλκεσι, ἱμᾶς. Homerus Iliad. Υ.

— τὸν δ' αὐτὸς ἔχων εὔλκεσι βίβρως.

Ea-

Tum Eumelus, Thoasque & par Diis Polypoetes.
Et lora jugalia equis injiciunt, atque ſub currus trahunt,
Omnes lætificæ victoriæ ergo feſtinantes.
Mox igitur in ſtadium conveniunt, conſcenſis ſellis curulibus
Loco arenoſo, & intra carceres quisque ſe continent.
Ac protinus habenas extendunt validis manibus.
Equi autem curribus adjuncti, id operam dabant,
Quo pacto quis (ante alios) exſiliret, & pedes interim movebant,
Aurcsque arrigebant, & phaleras ſpuma rigabant.
Extemplo (certatores) impetu facto pernicium vim equorum
Flagris incitant, qui volucrum more Harpyiarum,
Raptim cum jugis ſuis excurrunt, valde indignantes:
Et currus velociter auferunt, a tellure ſubſultantes,
Nec rotarum veſtigia conſpici poſſunt, nec pedum
Humi notæ, adeo curſum abripiunt equi,
Denſusque adeo pulvis e campo ad auras ſurgit,
Inſtar fumi, aut nebulæ, quam in montibus
Circum juga ſpargit Auſtri vis aut Zephyri,

Tem-

Euſtathius, *εὔληκα μὲν λέγει τὰ ἡνία. Dausq.* *εὔληκα* recte. Sed quid *βέλε* aut *βέλει*? Non dubito, quin ſcribendum ſit *λέβει*: Sic *χρατερῇς παλάμῃσιν* appoſitiſſime accedit. *Pauw.*

509. *ἐν ἅρμασι ποικιλίσιτες*] *ποικιλίσκον. Rhod.*

510. *πόδας δ' ὀκικίνει αὐτῶν*] Forte *κύτας. Rhod.* Neſcio, cur illud *αὐτῶν* diſplicuerit Rhodomanno. *Pauw.*

511. *καὶ ἅρπυκα δινέσαι ἀφρῷ*] Corruptum eſt *δινέσαι*: Nam a *δινέω* non poteſt fieri *δινέσαι. δινέσαι* rectum eſt, nec interjici poteſt: Pueri ſciunt. An ſcribendum, *καὶ ἅρπυκα δινέσαι ἄρ' ἀφρῷ*, vel *καὶ ἅρπυκα δινέσαι ἀφρῷ ᾗ? Pauw.*

512. *ἰλαφροπόδων μίνες ἵππων Μάσιγος.*] Aut Aorilus β. eſto a *μασίζω*, aut ſcribe *Μάστιος*, *Dausq.* Poſterius arridet mihi: Ita Homerus, ita Alii, ut ipſi Tyrones non ignorant. *Pauw.*

514. *ἀσχαλόωντες*] Propter flagellorum ictus, quibus non excitanda erat eorum velocitas. *Pauw.*

516. Οὐδέ ϑ' ἁρματροχίας ἰδέειν &c.] Οὐδ' ἁρματροχίας ἰδέειν σθένος vel *πέλει*. In Homer. Iliad. Ψ. — *οὐδέ τε κείνῃ γίνετ' ἐπισσύτερον ἁρματροχιὴ κατέπισθεν.* Nec retro multam

Χείματος ἐγρομένου, ὁπότ' οὔρεα δεύεται ὄμβρῳ.
Ἵπποι δ' Εὐμήλοιο μέγ' ἔνθορον· αἱ δ' ἐφέποντο
Αντιθέοιο Θόαντος· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἀΰτει
Αρματι· τοί δ' ἐφέροντο δι' εὐρυχόρου πεδίοιο
* * * * *
Οντινα δ' ἵπποι ἄνδρες ὑποτρομέουσι μάλιστα.* 525
Ηλιδος ἐκ δίης, ἐπεὶ μέγα ἔργον ἔρεξεν
Παρφάμενος θοὸν ἅρμα κακο Οἰνομάοιο,
Ος ῥὰ τότ' ἠθέοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον,
Κούρης ἀμφὶ γάμοιο περίφρονος Ἱπποδαμείης·
Αλλ' οὐ μὲν κεῖνος γε καὶ ἱππασίῃσι μιμηλὸς, 530
Ἵππους ὠκύποδας τοίους ἔσχεν, ἀλλ' ἄρα πολλὸν
Ποσσὶν ἀφαυροτέρους· οἱ γάρ τ' εἴδοντ' ἀνέμοισιν.
Η, μέγα κυδαίνων ἵππου μένος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ατρείδην· ὁ γὰρ ἦσι περὶ Φρεσὶ γήθεε θυμῷ·

Τοὺς

fignaverat orbita terram. Differt autem ab ἁμαξοχίᾳ: quod colliſionem curruum ſignificat, ut Porphyrius Cap. 3. Quæſt. Homeric. docet. *Rhod.* Corrigo,

Οὐδ' ἁρματροχίας ἰδέειν τε,
οὐδὲ πόδεσσιν

Εν χθονὶ σήματα.

Scio, quid alii. *Dausq.* Ita recte Dausquejus. *Pauw.*

522. Ἵπποι δ' Εὐμήλοιο μέγ' ἔνθορον· αἱ δ' ἐφέποντο] Nota genus fœmineum, quod maſculo ſæpe in his præfertur, ut Viri Eruditi ſciunt: niſi forte ſimplicius αἱ δ' ἐφέποντο ſcripſerit Quintus. *Pauw.*

524. τοί δ' ἐφέροντο δι' εὐρυχόρου πεδίοιο] Magnus hic eſt defectus. Primus autem a lacuna Verſus cum ſequentibus non cohæret. Ideo Aſteriſcis eum notavi. Sunt autem hæc fragmentum orationis, qua quiſpiam Græcorum Menelai equos laudat. Tota igitur narratio, qua curſum deſcripſit, & Thoantis atque Eurypyli e curru lapſum, intercidit. *Rhod.*

526. Ηλιδος ἐκ δίης] Hæc ab aliis abrupta ſunt. *Rhod.*

527. Παρφάμενος θοὸν ἅρμα κακο Οἰνομάοιο] Παρφάμενος vel Προφθάμενος. *Rhod.* Exſarcio, κακὸς ἁμὸς Οἰνομάοιο. Erat is Myrtilus. Diodorus Lib. 5. Φθείρας δὲ τὸν ἡνίοχον τοῦ Οἰνομάου Μυρτίλον, καὶ λαβὼν συμπράκτορα πρὸς τὴν νίκην, ἔφθασε παραγενόμενος ἐπὶ τὸν Ισθμόν. A quo Myrtilo *Myrtoum mare* Horatio Lib. 1. Senecæ in Thyeſte:

Deceptor (παρφάμενος) *domine Myrtilus, & fide*
Veſtus, qua tulerat, nobile reddidit

Myr-

Tempeſtate exorta, cum montes imbre permadeſcunt.
Equi autem Eumeli longe antevolabant: & inſequebantur equæ
Divini Thoantis. Tum alius alii clamore favebat
Currui. Ipſi interim per latum campum feruntur.
* * * * *
Quem hoſtici viri maxime formidant
Ex (Jovi) ſacra Elide: ſiquidem ingens facinus edidit,
Prævertens volucrem currum maligni Oenomai,
Qui tunc juvenibus crudelem parabat necem,
Ob filiæ nuptias prudentis Hippodamiæ:
Sed tamen nec ille, quamvis accuratum in re equeſtri ſtudium ponens,
Tam veloces equos habebat, ſed pedibus
Longe infirmiores. Hi enim ventorum inſtar habent.
Dixit, magna laude attollens cornipedum virtutem, atque ipſum
Menelaum: cujus animum intimo pectore lætus erat.

Illos

Myrtóo pelagus nomine notior. Vel κακόφρονος Οἰνομάοιο, quippe,

Ος ῥὰ τότ' ἠβήοντι ἀπηλία πεῦχεν ἄλεθρον.

Forte etiam reponendum Ῥηξάμενος: durum enim Παρφάμενος ἅρμα. Rhodomannus Παρφάμενος, recte: niſi quod ad Myrtilum minus tunc commode referetur. *Dausq.* Rhodomannus Παρφάμενος: quod ad Pelopem, non ad Myrtilum, referendum eſt: Non improbo, ſed dubito, quia Παρφάμενος reſpicere poteſt conſilium, quod cum Myrtilo iniit Pelops: *Perſuadens citum currum Oenomai ita adornare & inſtruere, ut inter currendum fracto axe ſubverteretur.* Id autem, quod ſic deſideratur, inter ἔριξιν & Παρφάμενος ſtare potuit. Hoc certe non improbabile: Quanquam μίγα ἔργον ἔριξιν forte inallet victoriam ſine dolo illo adhibito, qui ſane opus magnum attenuabat. Attende & judica: In tenebris hic micamus. Illud κακο mutilatum non male redintegrat Dausquejus, κακόφρονος legens: Altera ejus ſuſpicio nullas blandîtias habet, & digna eſt Auctore ſuo. *Pauw.*

531. Ἵππους ὠκύποδας τοίους ἴσχειν] Ut Verſui bene ſit, ſcribendum ἴσχει. *Pauw.*

533. μίγα κυδαίνων ἵππου μένος] ἵππων μένος. *Rhod.*

534. ὅ γὰρ ἔνι περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῷ] Connexio non eſt bona; Scribendum ſuſpicor, ὅ δ'

Τοὺς δὲ μέγ' ἀσθμαίνοντας, ἄφαρ θεράποντε ἔλυσαν
Ζεύγλης· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀελλόποδας λύον ἵππους (535
Πάντες, ὅσοις ἐν ἀγῶνι περὶ δῆρις ἐτύχθη· *
Αντίθεον δὲ Θόαντα, καὶ Εὐρύαλον μενεχάρμην
Ηκέσατ' ἐσσυμένως Ποδαλείριος ἕλκεα πάντα,
Οσσα περιδρύφθησαν, ἀπ' ἐκ δίφροιο πεσόντες· 540
Ατρείδης δ' ἀλίαστον ἐγήθεεν εἵνεκα νίκης·
Καί οἱ ἐϋπλόκαμος Θέτις ὤπασε καλὸν ἄλεισον
Χρύσεον, ἀντιθέοιο μέγα κτέαρ Ηετίωνος,
Πρὶν Θήβης κλυτὸν ἄστυ διαπραθέειν Αχιλῆα.
Αλλοι δ' αὖθ' ἑτέρωθε μώνυχας ἔντυον ἵππους 545
Ες δρόμον ἰθύνοντες· ἕλοντο δὲ χερσὶ βοείας
Μάστιγας· καὶ πάντες ἀναΐξαντες ἐφ' ἵπποιν,
Εζονθ'· οἱ δὲ χαλινὰ γενείασιν ἀφρίζοντες,
Δάπτον, καὶ ποσὶ γαῖαν ἐπέκτυπον, ἐγκονέοντες
Εκθορέειν· τοῖς δ' αἶψα δρόμος· οἱ δ' ἀπὸ νύσσης * 550
Καρπαλίμως οἵμησαν, ἐριδμαίνειν μεμαῶτες,
Ικελοι ἢ Βορέαο μέγα πνείοντος ἀέλλαις,
Ἠὲ Νότου κελάδοντος, ὅτ' εὐρέα πόντον ὄρινεν
Λαίλαπι καὶ ῥιπῇσι, θυτήριον εὖτ' ἀλεγεινὸν
Αντέλλῃ, ναύτῃσι φέρον πολύδακρυν ὀϊζὺν· 555
Ως οἵ γ' ἐσσεύοντο κόνιν ποσὶ καρπαλίμοισιν

Ev

ἄρ' ἦσι περὶ φρεσὶ &c. *Pauw.*

535. *Τοὺς δὲ μέγ' ἀσθμαίνοντας*] Hic genus masculum habes: Junge, quæ ad V. 522. notavi. *Pauw.*

Ibid. *ἄφαρ θεράποντε ἔλυσαν*] *θεράποντες. Rhod.*

537. *ὅσοις ἐν ἀγῶνι περὶ δῆρις ἐτύχθη*] *ἐν ἀγῶνι δρόμου περὶ δῆρις ἐτύχθη. Rhod.*

538. *καὶ Εὐρύαλον μενεχάρμην*] *Εὐρύτολον. Rhod.* Rhodomannus recte *Εὐρύτολον*, quia illius nomen præcessit: Alias *Εὐρύαλον* manere posset: Nam uterque inter Græcos fuit ad Trojam, ut ex Homero notum. Et sic etiam dici posset, ex hoc Versu corrigendum esse alterum. *Pauw.*

541. *Ατρείδης δ' ἀλίαστον ἐγήθεεν εἵνεκα νίκης*] De Atride præcessit jam, *ὁ δ' ἄρ' ἦσι περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῷ*. *Pauw.*

545. *Αλλοι δ' αὖθ' ἑτέρωθε*] Hi plures erant numero, ideoque eo-

Illos itaque magno anhelitu quaſſantes ilia, ſtatim famuli exſolvunt
Jugo. Tum cæteri etiam procellipedes laxant equos
Omnes, qui in Circo de curſus palma contenderant.
Eximio autem Thoanti, & forti in prælis Eurypylo,
Podalirius mox omnia vulnera medicatur:
Quibus attriti fuerant dum e curru prolaberentur.
Cæterum Atrides gaudio immenſo fruebatur propter victoriam:
Et pulcricoma ei Thetis elegans tradidit poculum,
Ex auro confectum, non vulgare nobilis Eetionis peculium;
Antequam celebrem Thebæ urbem Achilles exſcinderet.
Tum alii ex alia (Circi) parte ſolidungulos inſtruunt equos,
Ad curſum dirigentes, & corripiunt manibus e corio bubulo
Scuticas, atque omnes equis conſcenſis
Reſident; Hi frema mandibulis ſpumantes
Mordent, & ungulis terram tundunt properantes
Excurrere. Quibus extemplo curſus intenditur. Ex carceribus igitur
Raptim evolant, magno ardore contendendi
Similes aut Boreæ procellis acriter flantis,
Aut Noti ſibilantis, quando latum ciet mare
Turbine & æſtu, cum thuribulum horrificum (nimboſum)
Oritur, nautis flebile naufragium afferens.
Ita illi ruunt, pulverem rapidis pedibus

In

eorum nomina non adſcripſit Quintus: ἄλλοις δ' ἱπποισι Infra Verſ. 589. occurrens, huc pertinet. *Pauw.*

Ibid. φάινυχας ἵππους] φαινόπυχας vel φοινόπυχας. *Rhod.* Prius haud dubie ſumendum. *Pauw.*

550. τοῖς δ' αἶψα δρόμος· οἱ δ' ἀπὸ τύσσης] τοῖς δ' αἶψα τάθη δρόμος, vel τοῖς δ' αἶψα δρόμος τέτατ'. *Rhod.* Rhodomannus τάθη vel τέτατ', non male, ſed paulo durius de equitibus, inprimis ubi de ipſis equis ſequitur καρπαλίμως εἵμεναι, quod a δρό-

Εν πεδίῳ χλονέοντες ἀπείριτον· οἱ δ' ἔλατῆρες,
Ιπποις οἷσιν ἕκαστος, τῇ μὲν ἰμάσθλῃ *
Ταρφέα πεπληγὼς, ἑτέρῃ δ' ἐν χερὶ τινάσσων
Νωλεμὲς ἀμφὶ γένυσι μέγα κτυπέοντα χαλινόν·
Ιπποι δ' ἐρρώοντο· βοὴ δ' ἀνὰ λαὸν ὀρώρει
Ασπετος· οἱ δ' ἐπέτοντο διὰ πλατέος πεδίοιο·
Καὶ νύ κεν ἐσσυμένως ἐξ Αργεος αἴολος ἵππος
Νίκησεν μάλα πολλὸν, ἐφεζομένου Σθενέλοιο,
Εἰ μὴ ἄρ' ἐξήρπαξε δρόμου, πεδίον δ' ἀμφίκανε
Πολλάκις· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς Καπανήϊος υἱὸς
Κάμψαι ἐπέσθενε χερσὶν, ἐπεί ῥ' ἔτι νῆις ἀέθλων
Ιππος ἔην· γενεῇ δὲ μάλ' οὐ κακὸς, ἀλλὰ θοοῖο
Θεσπέσιον γένος ἔσχεν Αρίονος, ὃν τέκεν ἵππων
Αρπυια Ζεφύρῳ πολυηχέϊ φέρτατον ἄλλων
Πολλὸν, ἐπεὶ ταχέεσσιν ἐρίδμαινε πόδεσσι
Πατρὸς ἑοῖο θοῇσι καταιγίσι· καί μιν Αδρηστος

Ex

δρόμος τάθη vel τέτατο revera non differt. An legendum, τοῖς δ' αἶψα δρόμος ἵαδ', οἱ δ' ἀπὸ νύσσης Καρπαλίμως οἴμησαν? Sic ex ſimilitudine vocum οἴδ' & ἵαδ' enatus fuiſſet error. *Pauw.*

558. Ιπποις οἷσιν ἕκαστος, τῇ μὲν ἰμάσθλῃ] Poſt ἕκαστος reſtituo ἰκέκλετο. *Rhod.* Verſus etiam mutilus: Rhodomanni ἕκαστος ἰκέκλετο non diſplicet: Sic tamen πεπληγὼς ἰμάσθλῃ minus conveniens eſt: Nam *hortabatur* aliquid mitius & benignius videtur requirere. An ſcribendum, Ιπποις οἷσιν ἕκαστος ἰκέκλετο, τῇ μὲν ἰμάσθλῃν Ταρφέα πεπληγὼς, *illa quidem flagrum crebro percutiens?* Equites & aurigæ, ut notum, flagrum ſæpe quaſſant, & id facientes, ipſum flagrum percutiunt, ut ſic ſonum edat proprium ac domeſticum: Id πεπληγὼς ἰμάσθλῃ dixit Quintus, niſi memet fallam, & cum ἰκέκλετο mirifice conſpirat: Imo hoc ideo etiam commendabile, quia τῇ μὲν ἰμάσθλῃ nimis affine eſt, & ubi ἑτέρῃ δ' ἐν χερὶ ſequitur, nimis etiam ambiguum: Nam ſic τῇ vix ac ne vix ab ἰμάσθλῃ avelli poteſt: Hoc certum & perſpicuum. Vide igitur & judica: Si ἰκέκλετο abſit, ſane probabile eſt, quod ſuſpicor. Brodæus Dausquejo teſte ἐφίζετο abeſſe augurabatur; perquam inficete & perquam incongrue, ita vivam ac valeam. *Pauw.*

559.

In campo glomerantes infinitum. Rectorum autem
Quilibet equos ſuos hortatur, una flagris
Crebro ſtimulans, altera manu agitans
Indefeſſo crepitans circa mandibulas frenum.
Equi interim magna vi feruntur, ac clamor in populo exoritur
Vehemens, illis per latum campi æquor volitantibus.
Et continuo verſicolor ex Argis equus
Longe viciſſet (alios) inſidente Sthenelo:
Niſi e curriculo abripuiſſet herum, & in campi obliquum evagatus eſſet
Crebro; nec quantumvis fortis Capanei filius
Flectere (eum) manibus potuit; Namque certaminum adhuc rudis
Erat equus; ſed origine nequaquam vitioſus: Celeri enim
Genus divinum trahebat ab Arione, quem edidit equorum
Nulli ſecundum Harpyia multiſono Zephyro:
Et quidem multum rapidis pedibus contendebat
Cum velocibus genitoris ſui procellis; Atque hunc Adraſtus

A

559. *ἐτίρη δ' ἐν χερὶ τιτάσσων*] *ἐν χειρὶ. Rhod.*

560. *Ναλειὶς ἀμφὶ γίνυσι μέγα* &c.] Hic etiam *γίνυσι* mediam producit, ſi vitium non ſubſit: Vide Rhodomannum & Dausquejum ad V. 477. Lib. I. *Pauw.*

563. *ἐξ Ἄργεος αἴολος ἵππος*] Interpres, *verſicolor ex Argis equus:* Malo etiam hic, ut V. 336. Lib. I., *velox ex Argis equus. Pauw.*

565. *κιδίοιο δ' ἀμφίκαιε*] *κιδίοιο δ' ἀφίκαιε. Rhod.*

566. *οὐδὲ μὶν ἰσθλὸς Καπανῆος υἱὸς*] *οὐδέ μιν ἰσθλὸς ἐὼν Καπανῆος. Rhod.* Brodæus, *ἰσθλὸς ἐὼν Καπανῆος υἱὸς Κάμψαι ἐπέεσσιν χερσὶν.* Prætulerim *ἰσθλὸς ἐὼν. Dausq.* Non male Rhodomannus *ἰσθλὸς ἐὼν*: Potes etiam, *ἰσθλὸς ἄρα Καπανῆος υἱὸς*: Vim cæſuræ nolti. Pro *μὶν* certe ſcribendum *μιν. Pauw.*

568. *γενεῇ δὲ μάλ' οὐ κακὸς, ἀλλὰ θοῖο* &c.] *οὐ μάλα κακὸς* non placet de equo adeo eximio; neque vocula *μάλα* apte cum *γενεῇ* copulari poteſt. Nonne ſcribendum, *γενεῇ δὲ μὶν οὐ κακὸς, ἀλλὰ θοῖο* &c? Sic certe melior etiam eſt verborum nexus. *Pauw.*

571. *Πελλὴν, ἐπεὶ ταχίστην ἐρίδμαινε πόδεσσι*] Verſus non eſt *ἀρτίκωλος*: Legendum ſuſpicor, *Πέλλην, ἐπεὶ ταχίστην ἐρίδμαι-*

Ἐκ μαχάρων ἔχε δῶρον, ὅθεν γένος ἔπλετο κείνου·
* * * * *

Καί μιν Τυδέος υἱὸς ἐῶ πόρε δῶρον ἑταίρῳ
Τροίῃ ἐνὶ ζαθέῃ· ὁ δέ οἱ μέγα ποσσὶ πεποιθὼς,
Ὠκὺν ἐόντ' ἐς ἀγῶνα καὶ εἰς ἔριν ἤγαγεν ἵππων,
Αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ὀιδόμενος μέγα κῦδος
Ἱππασίης ἀνελέσθαι· ὁ δ' οὔτι οἱ ἤτορ ἴηνεν
Ἀμφ' Ἀχιλῆος ἄεθλα πονεύμενος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Δεύτερος· Ἀτρεΐδης δὲ παρήλασεν ὠκὺν ἐόντα
Ἰδρείῃ· λαοὶ δ' Ἀγαμέμνονα κυδαίνεσκον,
Ἵππουτε Σθενελοῖο θρασύφρονος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν,
Οὕνεκα δεύτερος ἦλθε, καὶ εἰ πολλάκι νύσσης *
Ἐξέθορεν, μεγάλῳ περὶ χάρτεϊ οἷς ποσὶ θύων.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἀτρείδῃ Θέτις ὤπασε καλχαλέοντι
Ἀργύρεον θώρηκα θεηγενέος Πολυδώρου·
Δῶκε δ' ἄρα Σθενέλῳ βριαρὴν κόρυν ἀστεροπαῖαν,
Χαλκείην, καὶ δοῦρε δύω, καὶ ἀτειρέα μίτρην·

Αλ-

ρίδματιστε πόδεσσι. Pauw.

573. *ὅθεν γένος ἔπλετο κείνου*] Deeſt hic aliquid, quomodo Stheneli equus ad Diomedem pervenerit, verum non eſt magna ſenſus jactura, quæ hoc verſu redintegrari poteſt:

Τὸν δ' ἄρα Τυδεΐδῃ δῶκεν· ὁ δ' αὖ μιν κάλλιπεν υἱῷ.
Illum ergo Tydeo donaverat, qui rurſus filio eum reliquerat.

Rhod. Si ita ſuppleas cum Rhodomanno, quam marcide ſequitur Καί μιν τυδέος υἱὸς? Ego ab his ſimilibuſque manus abſtinendas eſſe aio. *Pauw.*

577. *Αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ὀιδόμενος*] *ὀιόμενος*, *Rhod.*

578. *ὀὐδ' οὔτι οἱ ἤτορ ἴηνεν*] *ἴηνεν* pro *ἴκεν* repoſui, & ex *οὐδ' ὁ δ'* feci. *Rhod.* Utrumque ſcilicet in Baſileenſi ex Aldina perperam extat. *Pauw.*

579. *ὃ γὰρ ἔμελλεν ἵκανεν*] Expunge *ἔμελλεν* & lege *ἵκανεν*. *Rhod.* Illud *ἔμελλεν* recte expungit Rhodomannus, & ſic *ἵκανεν* ſcribit pro *ἵκανεν*: Sed unde ipſum illud *ἔμελλεν*? An forte pro *ἵκανεν* in libris quibuſdam fuit *ἵκελλεν*? Certe ex nihilo non creſcunt talia. Notum eſt illud Euripidis in Hecuba de Polymeſtore cæco, Ω μοι ἐγὼ· πᾶ βῶ; πᾶ στῶ; πᾶ κίλσω; Quod ab iſta lectione non abluderet. *Pauw.*

583. *Οὕνεκα δεύτερος ἦλθε*, καὶ

A Superis dono accepit, unde illius ortus erat.

* * * * *

Tydei autem natus eum dono dedit amico ſuo (Sthenelo)
In Diis cara Troja: qui pedibus ejus magnopere confiſus,
Quod pernix eſſet, in Circum & equorum certamen (eum) adduxerat,
Ipſe in primis ſperans ſe inſignem palmam
De hoc Equorum curſu relaturum, verum is animo ipſius nihil gaudii attulit,
In (his) funebribus Achillis ludis ſeſe exercens. Rediit enim
Secundo loco: Atridesque quamlibet velocem prævertit
Arte. Spectatores igitur Agamemnonem honorifico clamore proſequebantur,
Nec non pugnacis Sthenelı equum, & ſimul ipſum,
Quod ſecundum tamen locum obtinuiſſet; & ſi ſæpenumero extra fixos terminos
Exiliiſſet; dum pedibus propter ingens robur ferociret,
Et tunc Atridæ exſultanti Thetis tribuit
Argenteum thoracem a Diis oriundi Polydori.
Sthenelo autem dedit gravem Aſteropæi caſſidem
Ex ære, & haſtilia duo, balteumque inſuper durabilem.

Re-

καὶ τὶ πολλάκι νύσσης] καὶ εἰ μάλα πολλάκι νύσσης. *Rhod.* Forte καὶ εἴνεκα πολλάκι νύσσης. Sthenelus enim pernicitate pedum ſæpe exſiluerat εἵνεκα νύσσης, quod ſolet,

Qui cupit optatam curſu contingere metam.

Alii reponi volunt εἰ μάλα. *Dausq.* δεύτερος ἦλθε & ἐξέθορεν de equo Stheneli, non de Sthenelo, accipienda ſunt: Quod bonus Dausquejus non vidit, ex certamine equeſtri faciens certamen pedeſtre: Ejus commento nihil imperitius aut inſulſius. De equite & equo in his promiſcue loquitur Quintus, ut ex præcedentibus etiam conſtat: Minus accurate profecto. Erunt, qui pro μάλα nihilominus ſic aliquid abeſſe ſuſpicabuntur, quod equum denotet ſignate: Sed quodnam illud eſſe poſſet, ego hercule perſpicere non valeo. Quare hactenus Rhodomanni ſuſpicionem probo. *Pauw.*

587. βριαρὴν, κόρυν ἀστεροπαίου] Ἀστεροπαίου. *Rhod.*

588. ἀτειρέα μίτρην] *validam Zonam:* Vide Iliad. Δ. V. 136. & alibi: Interpres non intellexit. *Pauw.*

Αλλοις δ' ἱππήεσσι, καὶ ὁππόσοι ἤματι κείνῳ
Ηλθον ἀεθλήσοντες Αχιλλῆος ποτὶ τύμβῳ,
Δῶρα πόρεν πάντεσσιν· ἐπὶ σφίσι δ' ἀχνύτο θυμὸν
Υἱὸς Λαέρταο δαίφρονος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Αλκῆς ἱέμενον, κρατερῶν ἀπέρυξεν ἀέθλων
Ελκος ἀνιηρὸν, τό μιν οὔτασεν ὄμβριμος Αλκων,
Αμφὶ νέκυν κρατεροῖο πονεύμενον Αἰακίδαο.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Αλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπηνύσθησαν ἄεθλοι,
Δὴ τότ' Αχιλλῆος μεγαλήτορος ἄμβροτα τεύχη
Θῆκεν ἐνὶ μέσσοισι θεὰ Θέτις· ἀμφὶ δὲ πάντη
Δαίδαλα μαρμαίρεσκεν, ὅσα σθένος Ηφαίστοιο
Αμφὶ σάκος ποιήσε θρασύφρονος Αἰακίδαο·
Καὶ τὰ μὲν εὖ ἤσκητο θεοκμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ,
Οὐρανὸς, ἠδ' αἰθὴρ· γαίη δ' ἅμα κεῖτο θάλασσα·
Εν δ' ἀνεμοὶ, νεφέλαι τε, σελήνη τ', ἠελίός τε,
Κεκριμέν' ἄλλυδις ἄλλα· τέτυκτο δὲ τείρεα πάντα,
Οππόσα δινήεντα κατ' οὐρανὸν ἀμφιφέρονται·
Τῶν δ' ἄρ' ὁμῶς ὑπένερθεν ἀπειρέσιος κέχυτ' ἀὴρ·
Εν τῷ δ' ὄρνιθες ταναυχείλεες ἀμφεποτῶντο·
Φαίης κεν ζώοντας ἅμα πνοιῇσι φέρεσθαι·
Τηθὺς δ' ἀμφιτέτυκτο, καὶ ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα·
Τῶν δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν ἀλεγεινῶν,

Ku-

15. Τῶν δ' ἄφαρ ἐξιχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν ἀλιγει-] κιλαδεινῶν· *Rhod.* Interpres, *E quibus amnium ſuſurran-*

Reliquis vero equitibus, & quotquot illa die
Certatum convenerant ad Achillis buſtum,
Omnibus dona præbuit. Inter hos vero animo triſtis erat
Prudentis Laërtæ filius, quod ſe,
Specimen fortitudinis exhibere cupientem, a ſtrenuis prohibuiſſet ludis
Moeſtificum vulnus, quod acer ipſi inflixerat Alcon,
Pro fortis Æacidæ cadavere propugnanti.

QUINTI CALABRI

PRÆTERMISSORUM AB HOMERO

LIBER QUINTUS.

SEd cum multifaria confecta eſſent certamina;
Tandem magnanimi Achillis cæleſtia arma
In medium collocat Diva Thetis. Undique autem
Variæ effigies renidebant, quas Vulcani ingenium
In clypeo audacis Æacidæ fecerat.
Hæc vero ingenioſe & polite efficta erant in opere divino:
Cælum, & Æther, cumque Terra Pontus inerat,
Venti etiam nubesque, nec non Luna & Sol,
Diverſis inter ſe locis diſtincta; & exſculpta erant omnia ſigna,
Quotquot verſatile per cælum circumferuntur;
Infra quæ ſimul aër infinitus erat diffuſus;
Inque eo alites, roſtris porrectis, circumvolitabant:
Dixiſſes, vivas una cum flaminibus ventorum (huc illuc) ferri:
In margine expreſſa erat Tethys, & profundus Oceani æſtus,
E quibus amnium ſuſurrantium fluxus celeriter ſcaturiebant,

Di-

rantium fluxus celeriter ſcaturiebant. Nihil falſius aut inep-

S

tius;

Κυκλόθεν ἄλλυδις ἄλλη, ἑλισσομένων διὰ γαίης·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' εὖ ἤσκηντο κατ' οὔρεα μακρὰ λέοντες
Σμερδαλέοι, καὶ θῶες ἀναιδέες· ἐν δ' ἀλεγειναὶ
Ἄρκτοι, παρδαλιές τε, σύες δ' ἅμα τῇσι πέλοντο
Ὀμβριμοι, ἀλγαινόεντας ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσι
Θλίγοντες καναχηδὸν ἐϋκτυπέοντας ὀδόντας·
Ἐν δ' ἀγρόται μετόπισθε κυνῶν μένος ἰθύνοντες·
Ἄλλοι δ' αὖ λάεσσι καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
Βάλλοντες, πονέοντο κατάντιον, ὡς ἐτεόν περ·
Ἐνθ' ἄρα καὶ πόλεμοι φθισήνορες· ἐν δὲ κυδοιμοὶ
Ἀργαλέοι ἐνέκειντο· περιπτείνοντο δὲ λαοὶ
Μίγδα ἑοῖς ἵπποισι· πέδον δ' ἅπαν αἵματι πολλῷ
Δευομένῳ ἤιχτο, κατ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο·
Ἐν δὲ Φόβος, καὶ Δεῖμος ἔσαν, στοιβέσσατ' Ἐνυὼ,
Αἵματι λευγαλέῳ πεπαλαγμένη ἄψεα πάντα·
Ἐνθ' Ἔρις οὐλομένη, καὶ ὁμβριμόθυμοι Ἐριν ύες,
Ἡ μὲν ἐποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἄσχετον ἄνδρας
Ἐλθέμεν, αἱ δ' ὁλοῇσι πυρὸς πνείουσαι ἀϋτμὴν·
Ἀμφὶ δὲ Κῆρες ἔθυνον ἀμειλιχοι· ἐν δ' ἄρα τῇσι
Φῶτα λευγαλέου θανάτου μένος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Χαμῖναι ἕλκυντο δυσηχέες· ὧν πέρι πάντα

Ex

ptius : Nam fluvii non currunt ex Oceano in Terram, ſed ex Terra in Oceanum. Sciunt ipſi Pueri, & nihil notius. Quòd tamen Interpres habet, habetur etiam in Græcis: quæ proinde non poſſunt eſſe ſana. Scribe minima mutatione. Τῷ δ' ἄρα ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν &c. τῷ reſpicit ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα, & τῷ ἐξεχέοντο Græciſmus eſt purus putus: *ei effunduntur*, id eſt, in eum effunduntur, ſeſe in eum effundunt lubentes. Erunt Naſuti, qui τῶν jungent cum ποταμῶν ἀλγεινῶν: Sed eos nemo paulo humanior ſequetur: Nam ἐξεχέοντο abſolute, ineptum eſt. Illud ἀλγεινῶν mendum exhibet apertum: Rhodomannus recte κιλαδεινῶν. *Pauw.*

20. ἀλγινόεντας ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσι] ἀλγινόεντας ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσι vel βλοσυραῖς γενύεσσι. *Rhod.* γένυσι media producta retinuit Rhodomannus V. 560. Libr. præced. Monuimus ibi. *Pauw.*

21.

Diverſis in orbem partibus per terram ſe volventium.
Paſſim etiam fabrefacti erant in montibus altis leones
Terrifici, & Thoës audaces atque truces
Urſæ Pardalesque & apri cum illis inerant
Feroces, qui vulnificos ſub noxiis genis
Dentes, cum ſtridore ac fremitu acuebant.
Aderant etiam venatores a tergo canum vim recta incitantes,
Alii autem lapidibus & venabulis citatis
Jaculando contra (feras) rem gerebant, perinde ac ſi vere ita accideret.
Præterea bella homicidalia, & pugnæ
Difficiles inſculptæ erant, ac trucidabantur homines
Promiſcue cum ſuis equis; & omnis campus largo cruore
Imbuti ſpeciem referebat, in ſcuto firmiſſimo.
Juxtaque Metus & Timor erant, & luctifera Bellona,
Omnia membra funeſto tabo fœdata.
Et prope Lis pernicialis, & feroces Erinnyes:
Illa incitans viros, ut ad violentum prælium
Coirent: hæ exitialis incendii flammam exſpirantes.
Et circum Parcæ implacabiles curſitabant; Inter quas
Peſtiferi Lethi vis incedebat; & prope illam
Conflictus elaborati erant horriſoni, quorum undique

E

21. *Θέγγεις καναχηδὸν ἰυκτυπέοντας ὀδόντας*] Ineptum eſt illud *καναχηδὸν ἰυκτυπέοντας*: Nam primo, in ſculptura & pictura ſonus non poteſt habere locum, & res omnis ad oculorum aciem ſeſe refert: Dein, aprorum dentes non ſunt magis ſonori, quam ferarum aliarum. *ὀδόντες προκύπτοντες* vel *ἐκκύπτοντες* in apris notaſſent aliquid ſingulare: Sciunt omnes. *Pauw.*

25. *Ενθ' ἄρα καὶ πόλεμοι*] *ἔνθ'* hic poſitum pro *ἐν τε*, quod *ἐν δὲ* excipit: quare mallem *Ενθ' τε*, ne male accipiatur pro *Ενθα*. *Pauw.*

28. *Δινομένῳ ἤϊκτο*] Conciſior locutio: *πέδον ἅπαν ἴϊκτο πέδῳ δινομένῳ αἵματι πολλῷ*: Eo ruſticitas inducitur, & ambiguitas. *Pauw.*

31. *καὶ ὁμβριμόθυμοι Ερινύες*] Ερινῦς. *Rhod.*

35. *Φέρτα λυγαλέῳ θανάτῳ μίνυε*] Plane, ut V. 308. Lib. I. ſcribendum ſuſpicabamur, *ἀταρτηρὸν δέ οἱ ἄγχι Εισήκει θανάτοιο μίνυς* pro *θανάτοιο τέλος*. *Pauw.*

36. *Τομῆαι ἴκιυντο δυσηχέες*]

Ex μελέων εἰς οὖδας ἀπέρρεεν αἷμα, καὶ ἱδρώς·
Ἐν δ' ἄρα Γοργόνες ἔσχον ἀναιδέες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶ
Σμερδαλέοι πεπόνηντο περὶ πλοκαμοῖσι δράκοντες,
Λινὸν λιχμώωντες· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θαῦμα
Δαίδαλα κεῖνα πέλοντο, μετ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα,
Οὕνεκ' ἔσαν ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι·
Καὶ τὰ μὲν ἂρ πολέμοιο τεράατα πάντα τέτυκτο·
Εἰρήνης δ' ἀπάνευθεν ἔσαν περικαλλέος ἔργα·
Ἀμφὶ δὲ μυρία φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
Ἄστεα καλὰ νέμοντο· δίκη δ' ἐπιΐκετο πάντα·
Ἄλλοι δ' ἀλλ' ἐπὶ ἔργα χέρας φέρον· ἀμφὶ δ' ἀλωαὶ
Καρποῖσι βρίθοντο· μέλαινα δὲ γαῖα τεθήλει·
Αἰπύτατον δὲ τέτυκτο θιοδμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ
Καὶ τραχὺ ζαθέης ἀρετῆς ὄρος· ἐν δὲ καὶ αὐτῇ,
Εἱστήκει φοίνικος ἐπεμβεβαυῖα κατ' ἄκρης,
Ὑψηλὴ, ψάουσα πρὸς οὐρανὸν· ἀμφὶ δὲ πάντες
Ἀτραπιτοὶ θαμέεσσι διειργόμενοι σκοπέλοισι,
Ἀνθρώπων ἀπέρυκον ἑΰν πάτον· οὕνεκα πολλοὶ
Εἰσοπίσω χάζοντο, τεθηπότες αἰπὰ κέλευθα,
Παῦροι δ' ἱερὸν οἶμον ἀνήϊον ἱδρώοντες.
Ες δ' ἔσαν ἀμητῆρες ἀνὰ πλατὺν ὄγμον ἰόντες,
Σπεύδοντες δρεπάνῃσι νεηχέσι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ,
Πολλοὶ ἀμαλλοδέτῆρες· ἀέξετο δ' ἐς μέγα ἔργον·

Ev

Reprehendo vocem compoſitam e ſupero loco ἐνίκειντο; vel ſcribendum κάϊντο: apud Maronem Alecto intermïnatur:

Accendamque urbes inſani
Martis amore.

Dausq. ἐνίκειντο legendum eſt, ut Verſus habeat numeros ſuos. *Pauw.*

Ibid. ὧν πέρι πάντα] ὧν πέρι πάντη. *Rhod.*

39. πεπόνηντο περὶ πλοκαμοῖσι δράκοντες] πλοχμοῖσι. *Rhod.*

41. μετ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα] Vix mihi placet, aut placere poteſt μετὰ hoc loco: Nonne ſcribendum μέγ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα? *Pauw.*

42. ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι] Verti etiam poteſt ζωοῖσιν animantibus. *Rhod.* Ita vertendum

E membris ad ſolum deſtillabat ſanguis & ſudor.
Inditæ etiam Gorgones efferæ; quibus hinc atque illinc
Tremendi circa cincinnos Dracones excuſi erant,
Linguas horribili modo exſertantes. Incredibile autem miraculum
Simulacra illa præbebant, adeo ut hominibus pavorem incuterent.
Similia enim erant vivis & motu præditis.
Et hæc quidem omnia erant belli monſtra.
Pulcræ autem pacis ſeparatim opera fabricata erant.
Nam innumeræ calamitoſorum hominum nationes
Inſignes urbes incolunt, & Juſtitia obit cuncta.
Alii autem aliis officiis manus adhibebant. Et paſſim agri
Fructibus graveſcunt, & tellus nigra floreſcit.
Adhæc in divino (hoc) opere formatus erat celſiſſimus
Et aſper mons ſanctæ virtutis; in quo ipſa
Stat palmæ vertici pedibus innitens;
Ardua & ad cælum pertingens; circumque circa omnes
Viæ, crebris intercluſæ ſcopulis,
Facilem hominum acceſſum arcent. Nam plurimi
Retro cedunt, arduo itinere abſterriti:
Et perpauci ſurſum per ſacram adſcendunt viam ſudantes.
Erant ibi meſſores, ſecundum latum ordinem procedentes,
Qui recens cote ſubactis falcibus properant, eisque ad manus ſunt
Multi mergitum ligatores, & opus ad magnum effectum promovetur.

Il-

dum eſt haud dubie. Cum autem de δαίδαλοις generatim locutus fuiſſet Quintus, ea ad ſolos Gorgonum Dracones hic ſatis jejune reſtringit. *Pauw.*

50. ἐν δὲ καὶ ἀυτῇ, Εἰσήκει] Malim αὐτὴ Εἰσήκει, Virtus ut ipſa dicatur monti inſtare, ſeu palmæ, quæ in montis ſummo. *Dausq.* Ita neceſſario legendum eſt: Interpres, *in quo ipſa ſtat palme vertici pedibus innitens:* Non aliter legit, ut videsi *Pauw.*

57. Ἐς δ' ἴσαν ἀμητῆρες] Ἐν δ' ἴσαν. *Rhod.*

Εν δὲ βόες ζεύγλῃσιν ὑπ' αὐχένας αἰὲν ἔχοντες
Οἱ μὲν ἀπήνας εἵλκον ἐϋσταχύεσσιν ἀμάλλαις
Βριθομένας· οἱ δ' αὖθις ἀροτρέεσκον ἀρούραις·
Τῶν δὲ πέδον μετόπισθε μελαίνετο· τοί δ' ἐφέσποντο
Αἰζηοὶ μετὰ τοῖσι, βοοσσόα κέντρα φέροντες
Χερσὶν ἀμοιβαδίῃς· ἀνεφαίνετο δ' ἄσπετον ἔργον·
Εν δ' αὐλοὶ, κιθάραι τε παρ' εἰλαπίνῃσι πέλοντο·
Εν δὲ χοροὶ ἵσταντο νέων παρὰ ποσσὶ γυναικῶν·
Αἱ δ' ἄρ' ἔσαν ζωοῖσιν ἀλίγκιαι ποιπνύουσαι·
Ασχι δ' ἄρ' ὀρχηθμοῦ τε, καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς,
Αφρὸν ἔτ' ἀμφὶ κόμῃσιν ἔχουσ' ἀνεδύετο πόντου
Κύπρις εὐστέφανος· τὴν δ' Ιμερος ἀμφεποτᾶτο,
Μειδιόωσ' ἐρατειναὶ σὺν ἠϋκόμοις Χαρίτεσσιν·
Εν δ' ἄρ' ἔσαν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες,
Εξ ἁλὸς εὐρυπόροιο κασιγνήτην ἀνάγουσαι
Εἰς γάμον Αἰακίδαο δαίφρονος· ἀμφὶ δὲ πάντες
Αθάνατοι δαίνυντο μακρὴν ἀνὰ Πηλίου ἄκρην·
Αμφὶ δ' ἄρ' ὑδρηλοί τε, καὶ εὐθαλέες λειμῶνες
Εσχον ἀπειρεσίοιο κεκασμένοι ἄνθεσι ποίης·
Αλσεά τε, κρηναί τε, διειδέες ὕδατι καλῷ·
Νῆες δὲ στονόεσσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο,
Αἱ μὲν ἄρ' ἐσσύμεναι ἐπικάρσιαι, αἱ δὲ κατ' ἰθὺ
Νισσόμεναι· περὶ δὲ σφιν ἀείξετο κῦμ' ἀλεγεινὸν,
Ορνύμενον· ναῦται δὲ τεθηπότες ἄλλοθεν ἄλλος
Εσσυμένας φοβέοντο καταιγίδας, ὡς ἐτεόν περ

Λαί-

62. οἱ δ' αὖθις ἀροτρέεσκον ἀρούραις] ἀροτρεύεσκον ἀρούρας. *Rhod.* Rhodomannus ἀροτρεύεσκον, ego ἀροτρίεσκον. *Dausq.* Ride hominis acumen. *Pauw.*

63. τοί δ' ἐφέσποντο] ἐφέποντο. *Rhod.*

65. Χερσὶν ἀμοιβαδίῃς] Nota illud ἀμοιβαδίῃς, si fanum sit, & pro eo non scripserit ipse Quintus ἀμοιβαίῃς. *Pauw.*

67. Εν δὲ χοροὶ ἵσταντο νέων παρὰ ποσσὶ γυναικῶν] Illud παρὰ ποσσὶ ego non satis intelligo: Nam quid *apud pedes* vel *sub pedibus* hic? Nonne legendum,

Illic boves, colla jugis continenter inſerta habentes;
Alii plauſtra trahunt ſpiciferis faſcibus
Onuſta; alii rura invertunt aratris:
A quorum tergo glebæ nigreſcunt; & inſequuntur
Juvenes pone, boum agitatores ſtimulos gerentes,
Manibus alternis: & ingens apparet opus.
Illic tibiæ Citharæque conviviis adhibentur:
Illic choreæ mulierum ætate florentium ſub pedibus
inſtituuntur;
Quæ non aliter ſeſe exercent, quam ſi vivæ exſiſtant.
Et prope ſaltationem & lætitiam feſtivam,
Spumam adhuc capillis aſperſam habens, emergit ſalo
Venus Corolligera: Quam circum Cupido volat,
Ridetque ſuaviter cum Gratiis pulcricomis.
Adſunt etiam Nerei magnanimitate præcellentis natæ,
Ex Ponto lativago germanam deducentes
Ad belliſcii connubia Pelei; & una omnes
Dii epulantur in longis Pelei cacuminibus.
Ac paſſim irrigua & florida prata
Erant innumeri graminis floribus conſita:
Saltusque & fontes, pulcra perſpicui lympha.
Præterea naves ſuper mare feruntur;
Aliæ in obliquum, aliæ in directum
Procedentes, & increbreſcit circa illas aſper fluctus;
Dum ſeſe commovet. Nautæ autem hic illic conſternati,
Imminentes formidant procellas, ac ſi vere ita ſe res
habeat,

Can-

dum, Εἰ δὲ χορὸὶ ἵσαντο νέων ἅμα ποσὶ γυναικῶν? νέων μάλα etiam bonum eſſet, ſed a vulgata paulo longius recederet. *Pauw.*

68. Αἵ οἵ' ἄρ' ἦσαν ζωοῖσιν ἀλίγκιαι ποιπνύουσαι] ζωῇσιν. *Rhod.* Scribe ἀλίγκια. *Dausq.* Uterque bene: ζωῇσιν hic *vivis*: quo modo accipi non poteſt ζωοῖσιν Supra V. 42. propter κινυμένοισι accedens: Repeto in gratiam rudiorum. *Pauw.*

72. Μειδιόων' ἱμερτιὰ σὺν &c.] Vitium manifeſtum: Nam μειδιόων non reſpicit Venerem, ſed Himerum: Lege igitur, Μειδιόων ἱμερτιὰ σὺν &c. *Pauw.*

80. Νῆες δὲ σεύονται] *Naves gemebunda*, id eſt, quæ faciunt, ut homines gemant: Epi-

Λαίφεα λεύκ' ἐρύοντες, ἵν' ἐκ θανάτοιο φύγωσιν·
Οἵ δ' ἔζοντο ἐπ' ἐρετμὰ πονεύμενοι· ἀμφὶ δὲ νηυσὶ,
Πυκνὸν ἐρεσσομένῃσι, μέλας λευκαίνετο πόντος·
Τοῖς δ' ἔπι εἰδιόων καὶ κήτεσιν εἰναλίοισιν
Ἡσχητ' Ἐννοσίγαιος· ἀελλόποδες δέ μιν ἵπποι,
Ὡς ἐτεὸν σπεύδοντες, ὑπὲρ πόντοιο φέρεσκον
Χρυσείῃ μάστιγι πεπληγότες· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στόρνυτ' ἐπεσσυμένων· ὁμαλὴ δ' ἄρα πρόσθε γαλήνη
Ἔπλετο· τοί δ' ἑκάτερθεν ἀολλέες ἀμφὶς ἄνακτα
Ἀγρόμενοι δελφῖνες ἀπειρέσιον κεχάροντο,
Σαίνοντες βασιλῆα· κατ' ἠερόεν δ' ἁλὸς οἶδμα
Νηχομένοις εἴδοντο, καὶ ἀργύρεοι περ ἐόντες·
Ἀλλὰ δὲ μυρία κεῖτο κατ' ἀσπίδα τεχνήεντως,
Χερσὶν ὑπ' ἀθανάτῃς πυκινόφρονος Ἡφαίστοιο·
Πάντα δ' ἄρ' ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥόος ὠκεανοῖο·
Οὔνεκ' ἔην ἐκτόσθε κατ' ἄντυγος· ἦ ἔνι πᾶσα
Ἀσπὶς ἐνεστήριχτο, δέδυντο δὲ δαίδαλα πάντα.
Τῇ δ' ἄρα πὰς κατέκειτο χόρυς μέγα βεβριθυῖα·

Ζεὺς

pithetum Calabri acumine dignum. Interpres Latine non expreſſit. *Pauw.*

86. Οἵ δ' ἔζοντο ἐπ' ἐρετμὰ] ἔζοντ' ἐπ' ἐρετμά. *Rhod.*

88. Τοῖς δ' ἔπι εἰδιόων καὶ κήτεσιν εἰναλίοισιν Ἡσχητ' Ἐννοσίγαιος] Τοῖς δ' ἔπι κυδιόων μετὰ κήτεσιν. *Rhod.* Brodæus εὐδιόων, διατρίβων, *agens*, *degens*: Magis mihi arrideat εὐδιόων, *ſerenans* aut *ſerenus*, voce Apollonio Lib. 2. bene nota. Sequitur namque, ὁμαλὴ δ' ἦν πρόσθε γαλήνη. *Dausq.* Rhodomanni κυδιόων non diſplicet: An vero κυδιόων καὶ κήτεσιν εἰναλίοισιν vertendum, *glorians etiam monſtris marinis, quibus imperat, majeſtatemque ſuam oſtendit?* Id Græca certe non recuſant, ſed jejunum eſt: Quare malim etiam Rhodomanni μετὰ κήτεσιν εἰναλίοισιν. Viſne aliud? Scribi etiam poſſet accommode & bene, Τοῖς δ' ἔπι μειδιόων σὺν vel μετὰ κήτεσιν &c. *Pauw.*

95. κατ' ἠερόεν δ' ἁλὸς οἶδμα] ἠερόεν hic idem, quod μέλαν: μέλας λευκαίνετο πόντος præcedit. Interpres male *ventoſam*: Nam circa Neptunum erat *æquabilis tranquillitas*: Et hanc amabant etiam Delphines: Sciunt, qui Animalium hiſtoriam tenent. Quare ſatis craſſe hic erravit Vir Doctus. Heſychius

in

Candida velà dimittentes, ut mortis diſcrimen effugiant.
Alii ad remos ſedent occupati, & circa naves
Crebro remigum impulſu agitatas, nigrum albeſcit marmor.
Queis ſuper exſultans, cum monſtris Pontivagis,
Elaboratus erat Neptunus, & procellipedes eum caballi,
Tanquam vere properantes, ſuper mare vehebant,
Aurea ſcutica ſtimulati, & fluctus, quacunque
Ruerent, ſternebatur, & æquabilis ante eos tranquillitas
Erat: utrinque autem, frequenti agmine circa regem
Congregati, Delphines effuſe lætabantur,
Blandientes regi (maris) & per ventoſam maris undam
Natantium ſpeciem habebant, quamvis ex argento conflati.
Ac præterea innumera alia artificioſe ſcuto impreſſa erant
Divinis ſolertis Vulcani manibus.
Cuncta autem in modum coronæ altus Oceani fluxus ambiebat.
Nam extimus erat in ora, qua totus
Clypeus obfirmatus, & omnis operis varietas concluſa fuerat.
Juxta illum galea magnæ molis jacebat:

In

in Lexico, *Αιρόεν, μίλαν, βαθὺ, μίγα*: Alia prætereo. *Pauw.*

97. *Αλλα δὲ μυρία κεῖτο κατ' ἀσπίδα*] Alia millena præter tot & tanta jam dicta: Et hæc omnia in uno ſcuto: Quid mirum? Gigas & mons erat, qui illud geſtabat, corporis proceritate. *Pauw.*

99. *Πάντα δ' ἄρ' ἐτετύκτο βαθὺς ῥόος* &c.] Habuimus jam in principio, *Τηθὺς δ' ἀμφιτέτυκτο, καὶ ὠκεανοῖο βαθὺ χεῦμα*, id eſt, ut vertit ibi Interpres, *In margine expreſſa erat Tethys, & profundus Oceani æſtus.* An hoc bis dicendum erat? Quid autem videtur? An circa aërem & cælum recte circumfuſus erat Oceanus, non circa terram ſolam? Mira & nova hæc, ita vivam, collocatio & *τάξις*. *Pauw.*

101. *Ασπὶς ἐτετύκτο, δίδυτο δὲ* &c.] *Ασπὶς* ex fine præcedentis tranſtuli in debitam loci poſſeſſionem: Lege *δίδυτο δὲ*. *Rhod.* Rhodomannus *δίδυτο*: Profecto aptius. Nec male augurem, *δίδεκτο*, oſtentabantur. *Dausq.* In Aldina & Baſileenſi *Ασπὶς* male cum Verſu antecedenti cohæret. Pro *δίδυτο* perbene Rhodomannus

Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέτυκτο, μέγ' ἀσχαλόωντι ἐοικὼς,
Οὐρανῷ ἐμβεβαὼς· περὶ δ' ἀθάνατοι πονέοντο,
Τιτῆνων ἐριδαινομένων, Διΐ συμμεμαῶτες·
Τοὺς δ' ἤδη κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
Ἀλληκτοι, νεφέεσσιν ἐοικότες, ἐξεχέοντο
Οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἄσπετον ὄρνυτο κάρτος·
Οἵ δ' ἄρ' ἔτ' αἰθομένοισιν ἐοικότες, ἀμπνείεσκον.
Ἀμφὶ δὲ θώρηκος γύαλον παρεκέκλιτο καλὸν,
Ἄῤῥηκτον, βριαρόν τε, τὸ χάνδανε Πηλείωνα.
Κνημῖδες δ' ἤσκηντο πελώριαι· ἀμφὶ δ' ἐλαφραὶ
Μοῦνῳ ἔσαν Ἀχιλῆϊ, μάλιστα στιβαραί περ ἐοῦσαι.
Ἀσπὶς δ' ἄσχετον ἄορ ἀδὴν περιμαρμαίρεσκε,
Χρυσείῳ τελαμῶνι κεκαυμένον, ἀργυρέῳ τε
Κουλεῷ· ᾧ ἔπι κώπη ἀρηρεμένη ἐλέφαντος
Θεσπεσίοις τεύχεσσι, μετέπρεπε παμφανόωσα.
Τοῖς δὲ παρεκτετάνυστο κατὰ χθονὸς ὄμβριμον ἔγχος,
Πηλιὰς, ὑψικόμῃσιν ἐειδομένη ἐλάτῃσι,
Λύθρου ἐπιπνείουσα, καὶ αἵματος Ἐκτορέου.
Καὶ τότ' ἐν Ἀργείοισι Θέτις κυανοχρήδεμνος

Θέσ-

δέδεκτο: Dausque jus pessime δέδεκτο: Id videbis statim, si ἦ, ἔνι huc modo revoces. *Pauw.*

103. Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέτυκτο] Nunium est illud ἀμφετέτυκτο, id est, ἐτέτυκτο ἀμφὶ: Nam si Jupiter in galea circum circa effictus erat, ubi Titanes & alii Dii auxiliarii Jovis in ea, totusque belli apparatus? *Pauw.*

108. Οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἄσπετον &c.] Versus mutilus una syllaba: Scribe, Οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἀάσπετον &c. *Pauw.*

112. Κνημῖδες δ' ἤσκηντο πελώριαι] πελώριαι de ocreis incepte tumet: Sic tamen ἐλαφραὶ erant μούνῳ Ἀχιλῆϊ, non Ajaci, aut alicui cuiquam tunc viventium Heroum. *Pauw.*

113. μάλιστα στιβαραί περ ἐοῦσαι] μάλα στιβαραί. *Rhod.*

114. ἄσχετον ἄορ] Egregium Epithetum, sed cui manus Gigantea unius Achillis admovenda erat, ut ne evilesceret. *Pauw.*

115. Χρυσείῳ τελαμῶνι κεκαυμένον] κεκασμένον. *Rhod.* Brodæus κεκασμένον. Cur non retineam κεκαυμένον, & interpreter *aureo baltheo ardens*, seu *fulgens?* Inde decus carmini quæsitius, si vaginam argenteam hinc inde

In qua effictus Jupiter, valde iraſcentis forma,
Cælo inſiſtens, & Dii occupati erant undique,
Jovi auxilium ferendo, contra Titanes litem (ipſi) moventes:
Quos jam vehemens flamma cinxerat, & tela triſulca
Sine fine, nubium inſtar, erumpebant
Cælitus. Inſuperabile enim Jovis robur ſe exſerebat,
Ac hoſtes conflagrantibus ſimiles adhuc anhelitum ducebant.
Prope etiam pulcer thoracis ſinus reclinatus erat,
Adeo firmus, ut frangi nequiret, qui Pelidæ (ſolius) capax erat.
Ocreæ etiam grandes efformatæ erant, & leves utrinque
Soli Achilli, quamvis plurimum gravitatis haberent.
Nec procul fulmineus enſis magnum fulgorem reddebat,
Aureo cingulo ornatus, & argentea
Vagina: in quo manubrium eboris conſtans
Precioſis ſegmentis, inſigni nitore excellebat.
Et juxta hæc porrecta erat humi longa haſta,
Pelias, alticomantium referens magnitudinem abietum,
Cruorem adhuc exhalans (cum aliorum) tum ſanguinem Hectoreum.
Atque tunc cæruleo reticulo velata Thetis inter Argivos Divina

de ambiens incendat ex auro baltheus. Simile venere mare pinxit: — μίλας λευκαίνετο πόντος, cum ſpumeſceret, ſimulque tenebricoſa tempeſtate inhorreret mare. *Dausq.* κεκασμένον haud dubie legendum: Dausquejus facit, quod ſolet. *Pauw.*

116. ὣ ἔπι κώπη ἀρηρομένη] Poſt κώπη eraſi π. *Rhod.* In Baſileenſi nempe ex Aldina eſt, κώπη πεφηρμένη. *Pauw.*

117. Θετπεσίοις τεύχεσι] τεύχεσι hic proprie & native accipiendum: a τεύχω τεῦχος: *ſtructuris, opere. Pauw.*

118. Τοῖς δὲ παρεκτετάνυτο] Malim Τοῖς δὲ παρ' ἐκτετάνυτο. *Pauw.*

119. Πηλιὰς] Hoc ſatis coactum & durum poſt ὄμβριμον ἔγχος: μελίη Πηλιὰς locutio eſt plena; & ita Homerus, ut notum. Illud ſequens, ὑψικόμῃσιν ἰειδομένη ἰλάτῃσι, mire iterum refert Auctoris indolem flatulentam. *Pauw.*

120. Λύθρου ἐκπεπτεώσα, καὶ αἵματος Ἐκτορέου] Λύθρου ἔτι πεπτεώσα, καὶ αἵματος Ἐκτορέοιο. *Rhod.* Efficacius multo Brodæus,

Θεσπέσιον φάτο μῦθον, ἀκηχεμένη Αχιλῆος·
Νῦν μὲν δὴ καὶ ἀγῶνος ἀέθλια πάντα τελέσθη,
Οσσ' ἐπὶ παιδὶ θανόντι μέγ' ἀχνυμένη κατέθηκα·
Αλλ' ἴτω ὅς κ' ἐσάωσε νέκυν, καὶ ἄριστος Αχαιῶν·
Καὶ νύ κεν οἱ θητὰ, καὶ ἄμβροτα τεύχη ἔσασθαι
Δώσω, ἃ καὶ μακάρεσσι μετεύαδεν ἀθανάτοισι.
Ως φάτο· τοίδ' ἀνόρουσαν ἐριδμαίνοντ' ἐπέεσσιν,
Υἱὸς Λαερτάο, καὶ ἀντιθέου Τελαμῶνος
Αἴας, ὃς μέγα πάντας ὑπείρεχεν ἐν Δαναοῖσιν·
Αστὴρ ὡς ἀρίδηλος ἀν' οὐρανὸν αἰγλήεντα
Εσπερος, ὃς μέγα πᾶσι μετ' ἀστράσι παμφαίνησι·
Τῷ εἰκὼς, τεύχεσσι παρίστατο Πηλείδαο·
Ητεε δ' Ιδομενῆ' αὐτὸν, καὶ Νηλέος υἷα,
Ηδ' ἄρα μητιόωντ' Αγαμέμνονα· τοὺς γὰρ ἐώλπει
Ιδμεναι ἀτρεχέως ἐριχυδέος ἔργα μόθοιο·
Ως δ' αὕτως Οδυσεὺς κείνοις ἔπι πάσχυ πεποίθει·
Οἵ γὰρ ἔσαν πινυτοὶ, καὶ ἀμύμονες ἐν Δαναοῖσι·
Νέστωρ δ' Ιδομενῆϊ καὶ Ατρέος υἱέϊ δίῳ,
Αμφω ἐελδομένοισιν, ἔπος φάτο, νόσφιν ἀπ' ἄλλων·
Ω φίλοι, ἦ μέγα πῆμα, καὶ ἄσχετον ἅματι τῷδε
Ημῖν συμφορέουσιν ἀχηδέες Οὐρανίωνες,
Αἴαντος μεγάλοιο, περιφραδέος τ' Οδυσῆος,
Εσσυμένων ἐπὶ δῆριν ἀάσχετον, ἀργαλέην τε·

Τῶν

dæus, ἴτι πτείουσα. *Dausq.*

123. Νῦν μὲν δὴ καὶ ἀγῶνος ἀέθλια &c.] Forte κατ' ἀγῶνος. *Rhod.* Rhodomanni ſuſpicionem probo: Nam καὶ miſere flacceſcit. *Pauw.*

125. Αλλ' ἴτω ὅς κ' ἐσάωσε νέκυν, καὶ ἄριστος Αχαιῶν] Malim fere hic, ὅς γ' ἐσάωσε: Illud καὶ ἄριστος Αχαιῶν, Ellypticum eſt; neque diſplicet: Oportunius tamen legeretur, ὅς γ' ἐσάωσε νίκην, καὶ ἄριστος Αχαιῶν. Sic oratio plena eſt, & καὶ toties non recurrit. Sed in Calabro ſumus: Id meminiſſe oportet. *Pauw.*

134. Ητεε δ' Ιδομενῆ' αὐτὸν καὶ Νηλέος υἷα] Emphaſin hic habet & habere debet αὐτὸν: Sed quam? Senex erat Idomeneus, & propter ſeneſtutem in ago-

Divina verba protulit, (adhuc) ſuper Achille mœrens:
Nunc equidem cuncta ludorum funebrium munera
ſuum finem habent,
Quæ in defuncti nati honorem (licet) graviter dolens, exhibui.
At nunc procedat, qui cadaver ſervavit, & optimus
(eſt) Achivum.
Spectabilia enim & cæleſtia illi arma induenda
Tradam, quæ etiam Diis immortalibus arrident.
Sic ait: Aſt verbis diſceptaturi ſurgunt
Filius Laërtæ, & eximii Telamonis
Ajax, qui longe ſuperabat omnes inter Danaos,
Ut conſpicuum ſplendido in cælo ſidus
Heſperus, qui inter omnes ſtellas clariſſimo fulgore
præſtat.
Hunc referens, armis Pelidæ adſtat,
Et petit (teſtimonium virtutis & arma) ab Idomeneo
præſente & Nelei filio
Conſultoque Agamemnone. Hos enim perſuaſum habebat
Certo glorioſæ (illius) pugnæ res cognitas habere.
Nec minus Ulyſſes eorum judicio ſe totum credebat.
Erant enim ſapientes & integri inter Danaos.
Neſtor igitur cum Idomeneo & nobiliſſimo Atrei filio,
Ut ambo cupiebant, hæc verba communicavit, ſeorſum ab aliis:
Amici, profecto ingens, & cui vix obſiſtatur, malum
hodie
Nobis conciliant Cælites curarum expertes,
Magno Ajace, & prudenti Ulyſſe,
Ruentibus ad vehemens & difficile certamen.

Utri-

agone funebri honoratus fuerat Libro præcedenti: An eo pertinet Articulus? Non poteſt, quia ætate longe adhuc provectior ſine dubio Neſtor Nelei filius. Aliud igitur latet, quod nunc mihi non ſuccurrit: Niſi leve mendum deliteſcat, & ſcribendum ſit, Ηστε δ' Ιδομενῆ' αὐτὸς vel αὐτῷ: Vide & judica. *Pauw.*

135. Ηδ' ἄρα μητιόωντ' Αγαμεμνονιδῃ

Τῶν γάρ θ' ὁππότερῳ δώῃ θεὸς εὖχος ἀρέσθαι,
Γηθήσει κατὰ θυμὸν· ὅ δ' αὖ μέγα πένθος ἀέξει,
Πάντας ἀτεμβόμενος Δαναοὺς· περὶ δ' ἔξοχα πάντων
Ημέας· οὐδέ τι κεῖνος ἐν ἡμῖν ὡς τοπάροιθε
Στήσεται ἐν πολέμῳ· μέγα δ' ἔσσεται ἄλγος Ἀχαιοῖς,
Κείνων ὅντινα δεινὸς ἕλῃ χόλος, οὕνεκα πάντων
Ηρώων προφέρουσιν· ὁ μὲν πολέμῳ· ὁ δὲ βουλῇ·
Αλλ' ἄγ' ἐμεῖο πείθεσθε, ἐπεὶ ῥὰ γεραίτερος εἰμὶ
Λίην, οὐκ ὀλίγον περ· ἔχω δ' ἐπὶ γήραϊ πόλλῳ
Καὶ νόον, οὕνεκεν ἐσθλὰ καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα·
Αἰεὶ δ' ἐν βουλῇσι γέρων πολυίδρις ἀμείνων
Οπλοτέρου πέλει ἀνδρὸς, ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε·
Τοὔνεκα Τρωσὶν ἐφῶμεν εὔφροσι τήνδε δικάσαι
Αντιθέῳ τ' Αἴαντι, φιλοπτολέμῳ τ' Οδυσῆϊ,
Ηδ' ὅστις ἐξεσάωσε νέκυν Πηληϊάδαο
Εξ ὁλοοῦ πολέμοιο· δορύκτητοι γὰρ ἐν ἡμῖν
Πολλοὶ Τρῶες ἔασι, νεοδμήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ·
Οἵ ῥὰ δίκην ἰθεῖαν ἐπὶ σφίσι ποιήσονται,
Οὔτινι ἦρα φέροντες, ἐπεὶ μάλα πάντας Ἀχαιοὺς
Ἰσον ἀπεχθαίρουσι, κακῆς μεμνημένοι ἄτης.
Ως φάμενον, προσέειπεν ἐϋμμελίης Αγαμέμνων,
Ω γέρον, ὡς οὔτις πινυτώτερος ἄλλος ἐν ἡμῖν
Σεῖο πέλει Δαναῶν, οὔτ' ἀρ νέος, οὔτε παλαιὸς,

Ος

μέμνοντα] μητιόεντ'. *Rhod.*

146. ὅ δ' αὖ μέγα πένθος ἀέξει] Post τῶν ὁππότερῳ durum & incongruum eſt ὅ δ' ita ſimpliciter & ἁπλῶς. *Pauw.*

147. Πάντας ἀτεμβόμενος Δαναοὺς] Danaos incuſitans. Heſychius ἀτέμβομαι exponit ἐδυνῶμαι, Euſtathius σίζομαι. Scholiaſtes Apollonii illud Amyci ad Pollucem: — ἵνα μὴ ἀτέμβηαι μετόπισθεν, ſic elucidat: ἵνα μή μοι μέμψῃ ὕστερον ὡς χείρονας (ceſtus loquitur) τὸ γὰρ ἀτέμβειν οἱ πώτροι οὐκ ἐπὶ τοῦ στρίσκεσθαι ἦκουσαν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι. Iterat idem interpretamentum in Lib. 2. *Daniſ.*

148. οὐδέ τι κεῖνος ἐν ἡμῖν] οὐδ' ἔτι. *Rhod.* Poſt ἐν ἡμῖν ſequitur ſtatim ἐν πολέμῳ, quod durius certe. *Pauw.*

152. Αλλ' ἄγ' ἐμεῖο πείθεσθε] ἐμοὶ

Utricunque enim horum palma deus potiri dederit,
Gaudebit is intimo pectore, alter vero magnum ſibi luctum cumulabit,
Iricuſans omnes Græcos, omnium vero maxime
Nos, nec amplius ille nobiſcum, ut prius,
In pugna ſtabit: Sed ingentis cauſa doloris erit Achivis,
Utrumvis illorum maleſuada ira ſubegerit. Quoniam præ cæteris
Heroibus pollent, alter virtute bellica, alter conſiliorum prudentia.
Quare obſequimini mihi, cum ætatis vos præcedam
Spacio non exiguo, & ſenio prolixo adjunctam habeam
Peritiam quoque. Siquidem multas ſecundas & adverſas res expertus ſum.
Semper autem in conſiliorum tractatione peritus ſenex potior
Eſt homine florentioris ætatis; Cum plurimarum rerum cognitione valeat.
Idcirco prudentibus Trojanis negotium permittamus diſceptandi hanc litem,
Inter Diis comparandum Ajacem & belli amantem Ulyſſem;
Uter nimirum eripuerit cadaver Pelidæ
Ex funeſta illa dimicatione; captivi enim inter nos
Multi ſunt Trojani, recens ſub jugum noſtrum redacti:
Qui juſtam ſententiam de illis pronunciabunt,
Nullius gratiam captantes: cum univerſos ſimul Achivos
Æquali odio proſequantur, diræ calamitatis memores.
Taliter orantem affatur haſta pollens Agamemnon:
O Senex, quam nemo alius inter nos conſultior
Te eſt Danaum, neque juvenis, neque ætate provectus;

Qui

ἐμοὶ πείθεσθε: Id Verſus requirit & indoles Sermonis. *Pauw.*

154. *οὔτινες ἐσθλὰ καὶ ἄλγεα πολλὰ μέγηρα*] *ἄλγεα* poſt *ἐσθλὰ* minus concinne dictum: Nam pro voce ſubſtantiali non poteſt haberi *ἐσθλὰ*. *Pauw.*

156. *ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε*] Hoc ſatis Tautologum & ineptum poſt *πολυΐδρις*. *Pauw.*

159. *Ἠδ' ὅτις ἐξεσάωσε νέκυν*] *Ἠδ' ὅτις*. *Rhod.*

17

Ος φὴς Αργείοισιν ἀνηλεγέως χαλεπῆναι
Ἀνέρα, ὅντινα τῶνδε θεοὶ μετόπισθε βάλωνται
Νίκης· οἱ γὰρ ἄριστοι ἐνὶ σφίσι δηϊόωνται·
Καὶ ῥά μοι ἔνδοθεν ἦτορ ἐνὶ φρεσὶ ταῦτα μενοινᾷ,
Ὅφρα δορυκτήτοισι δικασπολίην ὀπάσωμεν·
Τοὺς καὶ ἀτεμβόμενός τις, ὀλέθρια μήσατο ἔργα
Τρωσὶν ἐϋπτολέμοισι, χόλον δ' οὐκ ἄμμιν ὀπάσει.
Ως φάτο· τοί δ' ἕνα θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντες,
Ἀμφαδὸν ἠνήναντο δικασπολίην ἐρατεινήν·
Τῶν δ' ἄρ' ἀναινομένων, Τρώων ἐρικυδέες υἱες
Ἔζοντ' ἐν μέσσοισι, δορύκτητοί περ ἐόντες,
Ὅφρα θέμιν, καὶ νεῖκος ἀρήϊον ἰθύνωσιν·
Αἴας δ' ἐν μέσσοισι, μέγ' ἀσχαλόων, φάτο μῦθον·
Ω Οδυσεῦ φρένας αἰνὲ, τί τοι νόον ἤκαχε δαίμων
Ισον ἐμοὶ φρονέειν περὶ κάρτεος ἀκμήτοιο;
Η φὴς αἶνον ὅμιλον ἐρυκακέειν Αχιλῆος
Βλημένου ἐν κονίῃσιν, ὅτ' ἀμφὶ Τρῶες ἔβησαν,
Ὁππότ' ἐγὼ κείνοισι φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
Σείο καταπτώσσοντος, ἐπεὶ νύ σε γείνατο μητὴρ
Δείλαιον, καὶ ἄναλκιν, ἀφαυρότερόν περ ἐμεῖο,
Ὁσσον τίς τε κύων μεγαλοβρύχοιο λέοντος;

Οὐ

170. *οἵ γὰρ ἄριστοι ἐνὶ σφίσι δηϊόωνται*] *δηριόωνται. Rhod.* Recte: Similis error Libro præcedenti ex ſuſpicione noſtra non uno loco. *Pauw.*

173. *Τοὺς καὶ ἀτεμβόμενός τις, ὀλέθρια μήσατο ἔργα*] *μήσετο. Rhod.* Voluit, credo, *μήσεται.* Pro *Τοὺς καὶ ἀτεμβόμενος* nonne ſcribendum *Τοὺς γὰρ ἀτεμβόμενος*? *Pauw.*

176. *Ἀμφαδὸν ἠνήναντο δικασπολίην ἐρατεινήν*] Quid in *δικασπολίη* ſit, quod *ἐρατεινὴν* dici poſſit, & in hac ipſa difficillima & aleæ plena fuerit eo Epitheto dignum, ego mehercule neſcio. Nonne ſcribendum *ἠνήναντο δικασπολίην ἀλιγκιὴν*? Id certe longe melius eſſet, & omnium exſpectationi hic ſatisfaceret plane. Rhodomannus in Verſione Latina vocem moleſtam callide neglexit. *Pauw.*

181. *τί τοι νόον ἤκαχε δαίμων*] *ἤκαφε. Rhod.* Rhodomannus *ἤκαφε.* Retineo alterum *ἀπρίξ.*

Hoc

Qui præſagis atrociter offenſum iri Argivis,
Heroem, utrumcunque ex his Dii poſtpoſuerint
Victoriæ. Nam præſtantiſſimi inter ſeſe litigant.
Et ſane eandem conſilii rationem animus meus ſecum verſat;
Ut (videlicet) dijudicandi arbitrium captivis tradamus:
Quibus cum alteruter injuriam acceptam feret, perniciali clade afficiet
Bellaces Trojanos; nec in nos iracundiæ bilem effundet.
Sic dixit: Græci igitur unam ſententiam in animis habentes,
Publice controverſiæ hujus dijudicationem detrectabant.
Quibus recuſantibus, præclari Troum nati,
Quamvis bello capti, in medio conſederunt,
Ut jus in (hac) controverſia militari recte adminiſtrarent.
Ajax igitur in medio conſeſſu, magno ſtomacho in hæc verba erumpit:
Hei Ulyſſes improbæ mentis, cur animum tuum malus genius (ita) ſeducit,
Ut de invicto robore mecum contendas?
Num jactas, hoſtium globum te repuliſſe ab Achille,
In pulverem projecto, cum Troës ei undique imminerent?
Quo tempore luctificam ego illis necem intuli,
Te pavitante: Quoniam te mater edidit
Timidum & invalidum, meque tanto debiliorem,
Quanto canis aliquis horrendum frementi leone (deterior eſt),

Non

Hoc ipſo libro de Aſace furibundo, *κακὸς δὲ τις ἔκαχε δαίμων. ἔκαχε, contriſtavit:* admodum namque triſtes ſolent dementire. Ideo ſimiliter Geſtiar invectus in Annonem Lib. 2. Silii:

Dicam etenim, ut ſtimulent atram vel inania mentem.

Quod vitium Græcis *μελαγχολᾶν* dicitur. Præiverat & Lib. 3. *Ἀλλὰ λίαν ἀκάχησας ἰμὰς φρένας.* Dausq. Perbene Rhodomannus *ἔπαφε*: Dausquejum non moror. *Pauw.*

183. *Ἢ φὴς αἶψα ὄμιλον]* Vel *ἤ an*, vel *ὅς* legi poteſt. *Rhod.* Neſcio, cur vulgatum *ἤ* Rhodomanno diſpliceat. *Pauw.*

184. *ἤτ' ἀμφὶ Τρῶες ἴβησαν]* ἀμφὶ

Οὐ γάρ τοι στέρνοισι πέλε μενεδήϊον ἦτορ,
Ἀλλά σοι ἀμφιχάμηλε θάρσος, καὶ ἀτάσθαλα ἔργα.
Ἠὲ τόδ' ἐξελάθου, ὅτ' ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ
Ἐλθέμεναι ἀλέεινες ἅμ' ἀγρομέναισιν Ἀχαιοῖς,
Καί σε καταπτώσσοντα, καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἐφέπεσθαι,
Ἠγαγον Ἀτρεΐδαι; ὡς μὴ ὄφελες ἰκέσθαι·
Σῆς γὰρ ὑπ' ἐννεσίῃσι κλυτὸν Ποιάντιον υἱὸν
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ λίπομεν μεγάλα στενάχοντα.
Οὐκ οἶός δ' ἄρα τότε λυγρὴν ἐπεμήσαο λώβην,
Ἀλλὰ καὶ ἀντιθέῳ Παλαμήδεϊ θῆκας ὄλεθρον,
Ὃς σέο φέρτερος ἔσκε βίῃ, καὶ εὐφρονι βουλῇ.
Νῦν δ' ἤδη καὶ ἐμεῖο κατ' ἀντίον ἐλθέμεν ἔτλης,
Οὔτ' εὐεργεσίης μεμνημένος, οὔτέ τι θυμῷ
Ἀζομένος σέο πολλὸν ὑπέρτερον· ὃς ἐνὶ χάρμῃ
Ἐξεσάωσα πάροιθεν, ὑποτρομέοντα κυδοιμὸν
Δυσμενέων, ὅτε σ' ἄλλοι ἀνὰ μόθον οἰωθέντα
Κάλλιπον ἐν δηΐων ὁμάδῳ, φεύγοντα καὶ αὐτον.
Ὡς ὄφελον καὶ ἐμεῖο θρασὺ σθένος ἐν δαΐ κείνῃ
Αὐτὸς Ζεὺς ἐφόβησεν ἀπ' αἰθέρος, ὄφρα σε Τρῶες
Ἀμφιτόμοις ξιφέεσσι διαμελεΐστὶ κέδασσαν
Δαῖτα κυσὶ σφετέροισι· καὶ οὐκ ἂν ἐμεῖο μενοίνας
Ἐλ-

ἀμφὶ ἱ Τρῶις. *Rhod.*

189. στέρνοισι πέλε μενεδήϊον] πέλει μενεδήϊον. *Rhod.*

190. Ἀλλά σοι ἀμφικάμηλε θάρσος, καὶ ἀτάσθαλα ἔργα] ἀμφιμάμηλε θράσος. *Rhod.* Brodæus ἀμφιμάμηλε θράσος. Forte ἀμφιμάμηνε θράσος: Insanis præ temeritate. *Dausq.* Brodæus & Rhodomannus ἀμφιμάμηλε θράσος. Sic Versus bene habet, sed ipsa sententia adhuc ægrotat: Nam quid θάρσος vel θράσος in meticuloso, & cui placent ἔργα ἀτάσθαλα eo sensu, quo hic tribuuntur Ulyssi? Nihil sane, nihil. Quid multa? Locum turpius depravatum suspicor, & scripserim lubens, Ἀλλά σοι ἀμφιμάμηλαι δόλοι, καὶ ἀτάσθαλα ἔργα. Sic nihil apertius aut signatius, ut quisque videt statim. *Pauw.*

197. Οὐκ οἶός δ' ἄρα τότε] ἄρα τῷγε. *Rhod.*

200. κατ' ἀντίον ἐλθέμεν ἔτλης] καταντίον. *Pauw.*

202. ὃς ἐνὶ χάρμῃ Ἐξεσάωσα] ὃς σ'

Non enim animus tibi eſt in pectore, qui hoſtem intrepide exſpectet,
Sed temeritati & ſceleratis rebus ſtudes.
An tibi elapſum hoc eſt, quod ad ſacram Ilii urbem
Proficiſci cum Achivis conſociatis verebaris,
Et te fugitantem & comitari recuſantem
Adduxerunt Atridæ? utinam vero non veniſſes:
Tuis enim conſiliis celebrem Poeantis filium,
In grata Diis Lemno magnos edentem gemitus reliquimus.
Nec huic ſolummodo triſtem machinatus es injuriam,
Verum etiam Palamedi, divini ingenii viro interitus autor fuiſti.
Qui te fortitudine & conſilio prudenti longe anteibat.
Nunc etiam mihi litem movere non erubeſcis,
Nec beneficii memor (in te collati) nec quicquam apud animum
Honoris tribuens te multo ſuperiori: qui te in pugna
Jam olim ſervavi, conſternatum impreſſione
Hoſtium; cum te alii in conflictu deſertum
Reliquiſſent, inter hoſtium globos, & ipſum fugæ deditum.
O ſi etiam meam vim audacem in illo diſcrimine
Ipſe ex cælo Jupiter conſternaſſet! ut te Troës
Ancipitibus gladiis in fruſta diſſecuiſſent, (lancinatum disjeciſſent)
Canibus ſuis eſcam. Ita non auderes mecum

In

ἄς σ' ἐὶ χάρμῃ. *Rhod.* ἐὶ χάρμῃ, κυδοιμὸν δυσμενέων, διὰ μέθοι, & ἐ δαῖον ὁμάδῳ in his junĉta, nonne ſunt hominis garruli & verboſi? *Pauw.*

208. *Ἀμφιτόμοις ξιφέεσσι διαμαλλοῖσι κίδασσαι Δαῖτα κυσὶ σφετέροισι*] Legi etiam poteſt *κίασσαι. Rhod.* Brodæus junctim explicat *διακίδασσαι*, membra diſcerpſiſſent. Nolim factum. Nam illud eſt *membratim carpſiſſent.* Odyſſ. Σ. — ἵνα σ', αὖθι διαμιλλητὶ τάμῃσι, alibique. *Dausq.* *κίασσαι* melius convenit cum *ἀμφιτόμοις ξιφέεσσι*, *κίδασσαι* autem melius cum *δαῖτα κυσὶ σφετέροισι*; Neutrum igitur ſatis appoſitum eſt, & orationem reddere poteſt nitidam & emaculatam. *Pauw.*

209. *καὶ οὐκ ἂν ἐμεῖο μενοίνας*

Ελθέμεναι κατέναντα, δολοφροσύνησι πεποιθώς.
Σχέτλιε, τίπτε βίη πολὺ φέρτατος ἔμμεναι ἄλλων
Εὐχόμενος, μέσσοισιν ἔχες νέας, οὐδέ τι θυμῷ
Ετλης ὥσπερ ἔγωγε θοὰς ἔκτοσθεν ἐρύσαι
Νῆας; ἐπεὶ νύ σε τάρβος ἐπήϊεν· οὐδὲ μὲν αἰνὸν
Πῦρ νηῶν ἀπάλαλκες· ἐγὼ δ' ὑπ' ἀταρβέϊ θυμῷ
Εστην καὶ πυρὸς ἄντα, καὶ Εκτορος, ὅς μ' ὑπόεικε
Πάντη ἐν ὑσμίνῃ· σὺ δέ μιν δείδιες αἰεί· *:
Ως ὄφελον τόδε νῶϊν ἐνὶ πτολέμῳ τις ἄεθλον
Θῆκεν, ὅτ' ἀμφ' Αχιλῆϊ δεδουπότι δῆρις ὀρώρει,
Οφρ' ἐκ δυσμενέων με, καὶ ἀργαλέοιο χυδοιμοῦ
Εδρακες ἔντεα καλὰ ποτὶ κλισίας Φορέοντα
Αὐτῷ ὁμῶς Αχιλῆϊ δαΐφρονι· νῦν δ' ἄρα μύθων
Ιδρείῃ πίσυνος, μεγάλων ἐπιμαίεαι ἔργων·
Οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἐν ἔντεσιν ἀχαμάτοισιν
Δύμεναι Αιακίδαο δαΐφρονος, οὐδέ μεν ἔγχος
Νωμῆσαι παλάμῃσιν· ἐμοὶ δ' ἄρα πάντα τέτυκται
Αρτια, καί μοι ἔοικε φορήμεναι ἀγλαὰ τεύχη,
Οὕτι καταισχύνοντι θεοῦ περικαλλέα δῶρα·
Αλλὰ τίη μύθοισιν ἐριδμαίνω τε χαχοῖσιν,
Εστάμεν ἀμφ' Αχιλῆος ἀμύμονος ἀγλαὰ τεύχη,
Ος τις φέρτερός ἐστιν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ;
Αλκῆς γὰρ τόδ' ἄεθλον ἀρήϊον, οὐκ ἀλεγεινῶν

Θῆκεν

Ελθέμεναι &c.] ἴσωσις abjecta & plebeja: Si antea in fruſta diſſectus fuiſſet Ulyſſes, non potuiſſet ſane tunc cum Ajace de armis Achilleis litigare: Id ipſi pueruli ſciunt, & ex illorum genere eſt, quæ ne ipſis puerulis ſunt dicenda ſerio. *Pauw.*

210. δολοφροσύνησι πεποιθώς] Hoc noſtrum ἀμφιμίμνλε δόλος etiam ſtatuminat. V. 190. *Pauw.*

212. μέσσοισιν ἔχες νέας] ἔχεις νέας. *Rhod.* Iliad. Θ.

Στῆ δ' ἐπ' Οδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Η ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσχε.

Dausq.

213. θοὰς ἔκτοσθεν ἐρύσαι Νῆας] Iliad. Θ.

Η μὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,
Η δ'

In certamen deſcendere, ſubdola calliditate fretus.
Improbe quare, cum viribus te longe præpollere aliis
Jactas, navigia in medio tenes; nec tanta es animi
Fiducia, ut quemadmodum ego, ad extrema ſubducas celeres
Naves? Quippe te pavor invaſit. At nec hoſticum
A navibus ignem prohibuiſti; ipſe autem animo impavido
Et incendio & Hectori me objeci, qui mihi cedebat
Ubique in prælio; quem tu perpetuo exhorruiſti.
Utinam quis in pugna hoc nobis præmium
Propoſuiſſet, quando circa proſtratum Achillem certamen gliſcebat,
Ut me ex hoſtibus & difficili pugnæ tumultu
Pulcra hæc arma ad papiliones referentem vidiſſes,
Una cum ipſo Achille pugnaci. At nunc verborum
Solertia confidens, ad res magnas aſpiras.
At enimvero tantum tibi virium non eſt, ut invicta Æacidæ
Arma induas bellicoſi, aut haſtam
Vibres manibus. Mihi vero omnia ſunt
Apta; & me decet ſplendida hæc arma geſtare,
Qui pulcerrima Dei (Vulcani) munera neutiquam dedecorem.
Sed quid ignavis inter nos verbis altercantes
Stamus de nitidis generoſi Achillis armis,
Uter noſtrum in exitiali pugna ſit meljor?
Militare enim hoc fortitudinis præmium, non moleſtæ

Gar-

Η δ' ἐπ' Αχιλλῆος, τοί ῥ' ἴσχατα νῆας ἴσαας
Εἵρυσαν ἠνορέῃ πίσυνοι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν.

Sophocles in Ajace Maſtigophoro:

Καὶ νῦν ἐπὶ σχεδαῖς σε. ναυτικαῖς ἐμῷ
Αἴαντος, ἵνθα τάξιν ἰσχάτην ἔχει.

Brodæus apud *Dausq.* Quam

marcidum eſt illud ἐρύσαι θοὰς νῆας poſt ἔχεις νέας? *Pauw.*

217. σὺ δέ μιν δείδιες αἰεὶ *] σὺ δέ μιν μάλα δείδιες αἰεί. *Rhod.*

225. Αιακίδαο δαίφρονος] Αχιλλῆι δαίφρονι V. 222. præceſſit. *Pauw.*

229. μύθοισιν ἐριδμαίνω τε κακοῖσιν] ἐριδμαίνοντε κακοῖσιν. *Rhod.*

Θῆκεν ἐνὶ μέσσοισιν ἐπέων Θέτις ἀργυρόπεζα·
Μύθων δ' εἰν ἀγορῇ χρειὼ πέλει ἀνδρώποισιν·
Οἶδα γὰρ ὡς σέο πολλὸν ἀγαυότερος, καὶ ἀρείων
Εἰμὶ· γένος δέ μοι ἐστὶν, ὅθεν μεγάλῳ Ἀχιλῆι.
Ὡς φάτο· τὸν δ' ἀλεγεινὰ παραβλήδην ἐνένιπεν
Υἱὸς Λαέρταο, πολύτροπα μήδεα νωμῶν·
Αἶαν ἀμετροεπὲς, τίνυ μοι τόσα μάψ ἀγορεύεις;
Οὐτιδανόν με φῆσθα, καὶ ἀργαλέον, καὶ ἄναλκιν
Ἐμμεναι, ὃς σέο πολλὸν ὑπέρτερος εὔχομαι εἶναι
Μήδεσι, καὶ μύθοισι, τά τ' ἀνδράσι κάρτος ἀέξει·
Καὶ γάρ τ' ἠλίβατον πέτρην, ἄῤῥηκτον ἐοῦσαν,
Μήτι ὑποτμήγουσιν ἐν οὔρεσι λατόμοι ἄνδρες
Ῥηϊδίως, μήτι δὲ μέγαν βαρυηχέα πόντον
Ναῦται ὑπεκπερόωσιν, ὅτ' ἄσπετα κυμαίνηται·
Τέχνῃσι δ' ἀγρόται κρατεροὺς δαμόωσι λέοντας,
Παρδάλιάς τε, σύας τε, καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν·
Ταῦροι δ' ὀμβριμόθυμοι ὑπὸ ζεύγλης δαμάωνται
Ἀνθρώπων ἰότητι· νόῳ δέ τε πάντα τελεῖται·
Αἰεὶ δ' ἀφραδέος πέλει ἀνέρος ἀμφιπόλοισι
Πᾶσι, καὶ ἐν βουλῇσιν ἀνὴρ πολυϊδρις, ἀμείνων·
Τοὔνεκ' ἐϋφρονέοντα θρασὺς πάϊς Οἰνείδαο
Λέξατό μ' ἐκ πάντων ἐπιτάῤῥοθον, ὄφρ' ἀφίκωμαι
Ἐς φύλακας· μέγα δ' ἔργον ὁμῶς ἐτελέσσαμεν ἄμφω·
Καί δ' αὐτὸν Πηλῆος ἐϋσθενέα κλυτὸν υἱὰ
Ἠγαγον Ἀτρείδῃσιν ἐπίῤῥοθον· ἦν δὲ καὶ ἄλλου
Ἥρωος χρειὼ τις ἐν Ἀργείοισι πέληται,
Οὐδ' ὅγε χερσὶ τεῇσιν ἐλεύσεται, οὐδέ μεν ἄλλων
Ἀργείων βουλῇσιν· ἐγὼ δέ ἑ μοῦνος Ἀχαιῶν
Ἄξω,

240. Οὐτιδανόν με φῆσθα] με ἔφησθα. *Rhod.* Potes etiam Οὐτιδανός εἰμὶ ἔφησθα vel Οὐτιδανόν εἰμὶ φῆσθα: Cæsuram nolli. *Pauw.*

250. νόῳ δέ τε πάντα τελεῖται] An potius, νόῳ δὲ τὰ πάντα τελεῖται? *Pauw.*

Garrulitatis, in medium depoſuit argentipes Thetis.
Verborum autem neceſſarius in foro uſus eſt hominibus.
Scio equidem, quod te longe nobilior & fortior
Sim; ſiquidem ex eadem, qua magnus Achilles, proſapia genus duco.
Sic ait: hunc vero amaris verbis e regione adoritur
Filius Laërtæ, verſuta conſilia agitans.
Ajax nugator, cur tantum verborum in me temere effutis?
Dicis me (hominem) nullius precii, & improbum, atque imbellem
Eſſe, quem te longe ſuperiorem eſſe auſim dicere
Conſilio & eloquio, quæ hominibus vires augent.
Etenim excelſam petram, quæ alias frangi nequit,
Ingenio ſuccidunt in montibus viri lapidum ſectores;
Non magno negocio. Induſtria etiam procelliſonum mare
Nautæ transmittunt, cum magno æſtu fluctuat.
Arte venatores validos domant leones,
Pardalesque & apros, & aliarum beſtiarum genera.
Adhæc fortes tauri ſubjiciuntur jugo
Hominum induſtria. Ratione denique omnia perficiuntur.
Et ſemper eſt inconſulto homine, in negotiis
Cunctis, & in deliberationibus, homo peritus præſtabilior.
Ideo ingenio & ſapientia valentem audax Oenidæ filius
Socium me ex omnibus delegit, ut accederem
Ad (Trojanorum) vigiles: ubi ingens facinus ambo conjunctim peregimus.
Adhæc ipſum fortis Pelei inclytum natum
Socium Atridis adjunxi: ſi etiam alio
Heroë inter Græcos opus fuerit,
Neque tuis ille manibus adactus veniet, neque aliorum Argivorum conſiliis; ſed Achivum ego ſolus ipſum

Ad-

251. ἀμφιπόλοισι Πᾶσι, καὶ ἐν βουλῇσιν] ἀμφὶ πάσῃσι, *Rhod.* 256. Πηλῆος ἰοσθενέα χλυτὸν υἱὸν] Πηλέος ἰοσθενέος. *Rhod.*

Αξω, μειλιχίοις παραυδήσας ἐπέεσσι,
Δῆριν ἐς αἰζηῶν· μέγα γὰρ κάρτος ἀνδράσι μῦθος
Γίγνεται, εὐφροσύνῃ μεμιγμένος· ἠνορέῃ τε,
Ἀπρηκτος τελέθει· μέγεθος δ' εἰς οὐδὲν ἀέξει
Ανέρος, εἰ μή οἱ πινυτὴ ἐπὶ μῆτις ἕπηται·
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ κάρτος ὁμῶς, καὶ μῆτιν ὄπασαν
Αθάνατοι· τεῦξαν δέ μ' Αργείοισιν ὄνειαρ·
Οὐδὲ μὲν, ὡς σύ μ' ἔφησας, πάρος φεύγοντα σάωσας
Δηΐου ἐξ ἐνοπῆς· οὐ γὰρ φύγον, ἀλλ' ἅμα πάντας
Τρῶας ἐπεσσυμένους μένον ἔμπεδον· οἱ δ' ἐπέχυντο
Αλκῇ μαιμώωντες· ἐγὼ δ' ὑπὸ κάρτεϊ χειρῶν
Πολλῶν θυμὸν ἔλυσα· σύ δ' οὐκ ἀρ ἐτήτυμα βάζεις·
Οὐ γάρ μοι γ' ἐπάμυνας ἀνὰ μόθον, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
Εστης ἦρα Φέρων, μῆτις νύ σε δουρὶ δαμάσσῃ
Φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο· νέας δ' ἐς μέσον ἔρυσσα,
Οὔτι περιτρομέων δηΐων μένος, ἀλλ' ἵνα μῆχος
Αἰὲν ἅμ' Ατρείδῃσιν ὑπὲρ πολέμοιο φέρωμαι·
Καὶ σὺ μὲν ἔκτοσθε στήσας νέας, αὐτὰρ ἔγωγε,
Αὐτὸν ἀειρίσσας πληγῆς ὑπὸ λευγαλέῃσιν,

Es

261. μειλιχίοις παραυδήσας] μειλιχίοισι. *Rhod.*

262. μέγα γὰρ κάρτος ἀνδράσι μῦθος] κράτος. *Rhod.*

263. Γίγνεται, εὐφροσύνῃ μεμιγμένος· ἠνορέῃ τε] Γίγνεται εὐφροσύνῃτι μεμιγμένος, ἠνορέῃ δὲ, vel Γίγνετ' εὐφροσύνῃτι. *Rhod.* Γίγνεται εὐφροσύνῃτι hic mihi videtur potius fere. Pro ἠνορέῃ τε haud dubie ſcribendum ἠνορέῃ δὲ: Sic autem Verſu ſequenti malim, Ἀπρηκτος τελέθει, μέγεθος τ' εἰς οὐδὲν ἀέξει Ανέρος, εἰ &c. Nam ſic oratio plenior eſt, & ἀνέρος etiam ad primum articulum ſe refert commode. *Pauw.*

266. καὶ μῆτιν ὄπασαν] ὄπασσαν. *Pauw.*

267. τεῦξαν δέ μ' Αργείοισιν ὄνειαρ] τεῦξαν δὲ μίγ' Αργείοισιν. *Rhod.* Recte: Nam τεῦξαν δέ με, vel τεῦξαν δ' ἐμὲ Αργείοισιν minus aptum foret: quanquam ſic certe etiam relinquere potuit Calaber. *Pauw.*

268. Οὐδὲ μὲν, ὡς σύ μ' ἔφησας, πάρος φεύγοντα σάωσας] ὡς σύ μ' ἔφησθα. *Rhod.* Ita ſcribendum: Illud με, ut vides, non ſtat ſuo loco, & ad σάωσας pertinet: Ita aliquando Auctores; quanquam id durius, & factum, quando

Adduxero, blandis adhortatus verbis,
Ad juvenum certamen. Magno enim præſidio homi-
nibus oratio
Eſt cum ſapientia temperata. At robur virile
Inefficax eſt, & proceritas ad nihil conducit
Viri, niſi prudens eum conſilium comitetur.
Atqui mihi juxta robur ac conſilium ſuppeditarunt
Dii immortales, & inſigne me Græcis emolumentum
fecerunt.
Nec vero, tu ut affirmas, me nuper fugientem ſervaſti
Ab hoſtili fremitu: non enim fugi: ſed ſimul omnes
Irruentes Trojanos fortiter ſuſtinui; Qui licet im-
preſſionem (in me) facerent
Violento conatu; ego tamen manuum robore,
Multis animum diſſolvi. Non igitur vera tu jactitas.
Non enim me protegebas in acie, ſed tibi ipſi
Stabas opem ferens; ne quis te haſta configeret,
Terga dantem ex conflictu. Naves autem in medium
ſubtraxi,
Non quod vim hoſtium extimeſcam: ſed ut ingenio-
ſam operam
Una cum Atridis aſſidue huic bello impendam.
Tu ſane extremo loco naves ſtatuiſti: At ego
Fœdis me ipſum plagis cum deformaſſem,

Ur-

quando aliqua urgebat neceſſitas: Quæ cum hic nulla, cogitari poſſet ſcribendum, *Οὐδέ μι, ἀϛ σὺ ἴφησθα, πάρος φεύγοντα σάωσαι.* Judica, & fac quod velis. *Pauw.*

270. *εἰ δ' ἐπίχυντο Ἀλιῃ μαιμώωντες*] Forte *ἐπίκιυντο* legitur aptius. *Rhod.* Rectiſſime Brodæus, *circumfuſi in nos impreſſionem faciebant.* Aſſirmo ex Æneid. 2.

Irruimus denſis & circum-
fundimur armis.

Iterato Calaber Lib. 8.

Ως Δαναοὶ Πριάμοιο τότ' ἀμφιχύντο πόληϊ.

Rhodomannus ariolatus eſt fore aptius *ἐπίκιυντο: ἀτέχως* Entibi iterum Lib. 13. — *ἀιγλιηγίως ἐπίχυντο Ες Πριάμοιο πόλιν. Dauſq.* Illud *ἐπίκιυντο* poſt *ἐπισσυμένους* & *μίσοι ἴμπιδον* revera aptius foret, & Quintus forte reliquit ipſe. Dausquejus facit, quod ſolet. *Pauw.*

275. *νίας δ' ἐς μίσσον ἴρυσσα*] *ἐς μίσσον. Rhod.*

Ες Τρώων πτολίεθρον ἐσήλυθον, ὄφρα πύθωμαι
Οππόσα μητιόωντο ὑπὲρ πολέμου ἀλεγεινοῦ·
Οὐδὲ μὲν Εκτορος ἔγχος ἐδείδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Εν πρώτοις ἀνόρουσα μαχέσασθαι μενεαίνων
Κείνῳ, ὅ, τ' ἠνορέῃ πίσυνος προκαλέσσατο πάντας.
Νῦν δέ σευ ἀμφ' Αχιλῆι πολλῷ πλέονας κτάνον ἄνδρας
Δυσμενέων· ἐσάωσα δ' ὁμῶς τεύχεσσι θανόντα·
Οὐδὲ μὲν ἐγχείῃ τρομέω σέθεν, ἀλλά με λυγρὸν
Ελκος ἔτ' ἀμφ' ὀδύῃσιν περινίσσεται, εἵνεκα τευχέων
Τῶνδ' ὕπερ οὐτηθέντα, δαϊκταμένου Αχιλῆος.
Καὶ δέ μοι ὡς Αχιλῆι πέλει Διὸς ἔξοχον αἷμα.
Ως ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο καρτερὸς Αἴας·
Ω Οδυσεῦ δολομῆτα, καὶ ἀργαλεώτατε πάντων,
Οὐ νύ σ' ἐκεῖσ' ἐνάσα πονεύμενον, οὐδέ τις ἄλλος
Αργείων, ὅτε Τρῶες Αχιλλέα δηωθέντα
Ελκέμεναι μενέαινον· ἐγὼ δ' ὑπὸ δουρὶ, καὶ ἀλκῇ,
Τῶν μὲν γούνατ' ἔλυσα κατὰ μόθον, οὓς δ' ἐφόβησα,
Αἰὲν ἐπεσσύμενος· τοί δ' ἀργαλέως φοβέοντο
Χήνεσιν ἢ γεράνοισιν ἐοικότες, οἷς ἐπορούσῃ
Αἰετὸς ἠϊόεν πεδίον καταβοσκομένοισιν·
Ως Τρῶες πτώσσοντες ἐμὸν δόρυ, καὶ θοὸν ἄορ,
Ιλιον ἐς κατέδυσαν, ἀλευάμενοι μέγα πῆμα·
Σοὶ δὲ καὶ εἰ τότε κάρτος ἐπήλυθεν, οὔτι μεῦ ἄλχε

Μάρ-

282. Οὐδὲ μὲν Εκτορος ἔγχος ἐδείδιον] Hinc notes δείδια pro δείδω & δειδίζω: Nam inde ἐδείδιον: Et sic Supra etiam V. 217. δείδιεν. *Pauw.*

283. Εν πρώτοις ἀνόρουσα μαχέσασθαι] Versus μαχέσασθαι sibi requirit. *Pauw.*

285. Νῦν δέ σευ ἀμφ' Αχιλῆι πολλῷ πλέονας] ἀμφ' Αχιλῆϊ πολὺ πλείονας. *Rhod.*

287. Οὐδὲ μὲν ἐγχείῃ τρομέω σέθεν] ἐγχείῃ. *Rhod.*

288. Ελκος ἔτ' ἀμφ' ὀδύῃσιν περινίσσεται] ὀδύης. *Rhod.* Recte correctum ὀδύης, ut Versui bene sit: ἀμφὶ hic adverbialiter adhibetur, nec cum ὀδύης jungendum est. *Pauw.*

Ibid. εἵνεκα τευχέων Τῶνδ' ὑπὲρ οὐτηθέντα &c.] Τῶνδέ μοι ὑπὲρ οὐτηθέντα, δαϊκταμένου Αχιλῆος. *Rhod.*

Urbem Troianam ingressus sum, ut explorarem
Quæ de tristi bello consilia tractarent.
Neque Hectoris hastam pertimui; Quin ipse etiam
Inter primos me accinxi, ad pugnandum promtus
Cum illo, quando fiducia virium omnes provocabat.
Jam vero propter Achillem multo plures (quam tu)
viros peremi
De hostibus; & eripui una cum armis exstinctum.
Nec hastam reformido tuam: nisi me tabificum
Vulnus, adhuc doloribus angat, propter arma
Hæc percussum, cæsumque Achillem.
Adde quod & mihi, ut Achilli, excellens a Jove san-
guinis ortus derivatur.
Talia verba dedit; cui fortis hæc reddidit Ajax.
O dolose Ulysses, & omnium hominum nequissime!
Nequaquam te isthic vidi dimicantem, nec quisquam
alius
Argivum: ubi Achillem Troës peremtum
Abstrahere nitebantur. Ego vero hasta ac viribus utens,
Aliquorum genua enervavi in eo conflictu, & cæteros
in fugam egi
Pertinaciter urgens. Qui magna consternatione fu-
giebant,
Anseribus aut gruibus similes, in quos impetum fecit
Aquila, in campo juxta ripas extenso pascentes.
Ita Troës, hastæ meæ & rapidi ensis metu,
In Ilium sese receperunt, a pernicie sibi caventes.
Ac licet tum fortitudo te incesserit: tamen non prope me
Manus

Rhod. Forte legendum: ἀντὶ τινχίων, Τῶν δ' ὑπὲρ αὐτήθη τε δαιχταμένω Αχιλῆος. pro armis, pro quibus etiam vulneratus sum, lacerato Achille: adeo magno mihi stetere. *Dausq.* Rhodomannus perbene τῶνδέ περ αὐτηθέντα. Quod bonus Dausquejus dedit, perplexum est & male Græcum: Peritti vident statim. τε post δαιχταμένω non indigemus: Aut per se subsistunt casus patrii, aut cum τινχίων copulari debent. *Pauw.* 298. εἰς ἐπορούσῃ Αἰτὸς — καταβοσκομένοισιν] γύπας fœminine efferri solet; χὴν nunc fœminine, nunc masculine: Quare

Μάρναο δυσμενέεσσιν· ἐκὰς δέ που ἦσθα, καὶ αὐτὸς
Αμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι πονεύμενος, οὐ περὶ νεκρῷ
Αντιθέου Αχιλῆος, ὅπου μάλα δῆϊς ὀρώρει.
Ως φάτο· τὸν δ' Οδυσῆος ἀμείβετο κερδαλέον κῆρ·
Αἶαν, ἐγὼν οὐ σεῖο κακώτερος ἔλπομαι εἶναι
Οὐ νόον, οὐδὲ βίην, εἰ καὶ μάλα φαίδιμος ἐσσὶ,
Αλλὰ νόον μὲν ἔγωγε πολὺ προφερέστερός εἰμὶ
Σεῖο κατ' Αργείοισι, βίῃ δὲ κεν ἀμφήριστος,
Ηὲ καὶ ἀγαυότερος· τὸ δέ που καὶ Τρῶες ἴσασιν,
Οἵ με μέγα τρομέουσι, καὶ ἣν ἀπάτερθεν ἴδωνται·
Καί δ' αὐτὸς σάφα οἶδας ἐμὸν μένος, ἠδὲ καὶ ἄλλοι,
Αμφὶ παλαισμοσύνῃ πολυτειρέϊ πολλὰ μογήσας,
Οππότε δὴ περὶ σῆμα δαϊκταμένου Πατρόκλοιο
Πηλείδης ἐρίθυμος ἀγακλυτὰ θῆκεν ἄεθλα.
Ως φάτο Λαέρταο κλυτὸς παῖς ἀντιθέοιο·
Καὶ τότε Τρῴοι υἷες ἔριν δικάσαντ' ἀλεγεινὴν
Αἰζηῶν· νίκην δὲ, καὶ ἄμβροτα τεύχεα δῶκαν,
Πάντες ὁμοφρονέοντες, ἐϋπτολέμῳ Οδυσῆϊ·
Τοῦ δ' ἄμοτον γήθησε νόος· στονάχησε δὲ λαὸς·
Παχνώθη δ' Αἴαντος ἐὺ σθένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτῷ
Ατη ἀνιηρὴ περιχάππεσε· πᾶν δέ οἱ εἴσω
Εζεσε φοίνιον αἷμα· χολὴ δ' ὑπερέβλυσεν αἰνὴ·
Ηπατι δ' ἔγκατ' ἔμικτο· περὶ κραδίῃ δ' ἀλεγεινὸν
Ιξεν ἄχος· καὶ δριμὺ δι' ἐγκεφάλοιο θαμέθλων

Εσ-

Quare emaculatius legeretur, *αἷς ἱκομένῃσι Αἰτὰς — καταβοσκομένῃσιν. Pauw.*

310. *Σεῖο κατ' Αργείοισι*] *μετ' Αργείοισι: Rhod.*

—Ibid. *βίῃ δὲ κεν ἀμφήριστος*] *ἀμφήριστος* de perſona, ut Supra V. 309. Lib. 4. *Pauw.*

311. *Ηὲ καὶ ἀγαυότερος*] *Η καὶ ἀγαυότερος. Rhod.*

312. *Οἵ με μέγα τρομέουσι, καὶ ἣν* &c.] Verba inepta militis glorioſi. *Pauw.*

318. *ἔριν δικάσαντ' ἀλεγεινὴν*] *ἔριν ἀλιγεινὴν*, ut *δικασπολίην ἀλιγεινὴν* ſuſpicabamur V. 176. *Pauw.*

319. *Αἰζηῶν*] Mirum quod

Ηρώων

Manus contuliſti cum hoſtibus: ſed longe alicubi ipſe aberas,
Inter alios ordines pugnans, non pro cadavere
Præclari Achillis, ubi certamen maxime incrudeſcebat.
Sic inquit; cui vulpino Ulyſſes animo (ita) reſpondit.
Ajax, ego me non inferiorem te eſſe confido,
Neque mente, neque viribus; etiamſi valde clarus exiſtas.
Imo mentis induſtria ego longe ſum præponendus
Tibi inter Argivos, & robore corporis par,
Aut etiam inſignior. Id quod etiam apud Trojanos conſtat:
Qui me valde trepidant, ſi vel procul conſpexerint.
Atque tu ipſe probe expertus es meas vires, æque ac alii,
Cum laborioſa mecum lucta multum certares,
Poſteaquam ad trucidati Patrocli monimentum
Fortis Pelides magnifica præmia ſtatuiſſet.
Ita dixit nobilis egregii Laërtæ natus.
Et tunc Trojani dijudicarunt acerbam hanc litem
Heroum: palmamque ac cæleſtia arma tribuerunt
Omnes unanimi ſententia bellaci Ulyſſi.
Cujus mens lætitia ingenti perfunditur; ſed ingemiſcit populus,
Et ſtrenuus Ajacis vigor (triſtitia quaſi) congelaſcit.
Statim igitur ipſum
Ægra noxa circumplectitur; omnisque in corpore ejus
Sanguis puniceus effervet, atraque bilis exuberat,
Viſceribus cum epate commixtis; circumque cor ſævus
Mœror ſubſidit, & acerbus per fundamenta cerebri Pe-

Ἡρώων hic non ſcripſerit Quintus. *Pauw.*

324. Ἐξεσε φοίνιον αἷμα] Interpres, *ſanguis puniceus*: Heſychius, Φοίνιον, φόνιον, δεινὸν, ἐρυθρόν. Ita legendum: Nunc male φονὸν ſequitur poſt Φοίνιον. Prætulerim tamen, *ſanguis truculentus & cadibus aſſuetus*. Talis enim tunc ille Ajacis in bello. *Pauw.*

325. περὶ κραδίῃ δ' ἀλιγηπὸν ἴξεν ἄχος] Sine vitio legeris etiam ἵζεν ἄχος, & forte rectius: ut & interpretatus ſum. *Rhod.* Revera ſignatius eſt ἵζεν: Sic autem pro ἵζεν Editio Baſileenſis, caſu & Operarum, credo, in-

Ἐσσύμενον, μηνίγγας· ἄδην ἀμφήλυθεν ἄλγος·
Σὺν δ' ἔχεεν νόον ἀνδρὸς· ἐπὶ χθονὶ δ' ὄμματα πήξας,
Ἔστη ἀκινήτῳ ἐναλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Ἀχνύμενοί μιν ἄγεσκον ἐϋπρώρους ἐπὶ νῆας,
Πολλὰ παρηγορέοντες· ὁ δ' ὑστατίην ποσὶν οἶμον
Ἤιεν, οὐκ ἐθέλων· σχεδόθεν δέ οἱ ἕσπετο Μοῖρα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μετὰ νῆας ἔβη, καὶ ἀτειρέα πόντον,
Ἀργεῖοι δόρποιο μεμαότες, ἠδὲ καὶ ὕπνου,
Δὴ τότ' ἔσω μεγάλοιο Θέτις κατεδύσετο πόντου·
Σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἴσαν Νηρηΐδες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
Νήχετο κήτεα πολλὰ, τά τε τρέφει ἁλμυρὸν οἶδμα.
Αἱ δὲ μέγα σκύζοντα Προμηθέα μητιόωντα,
Μνώμεναι, ὡς κείνοιο θεοπροπίῃσι Κρονίων
Δῶκε Θέτιν Πηλῆϊ, καὶ οὐκ ἐθέλουσαν ἄγεσθαι.
Κυμοθόη δ' ἐνὶ τῆσι, μέγ' ἀσχαλόωσ' ἀγόρευεν·
Ὦ πόποι, ὡς ὄγε λυγρὸς ἐπάξια πήματ' ἀνέτλη
Δεσμῷ ἐν ἀῤῥήκτῳ, ὅτέ οἱ μέγας αἰετὸς ἧπαρ
Κεῖρεν ἀεξόμενον, κατὰ νηδύος ἔνδοθι βαίνων.
Ὡς φάτο Κυμοθόη κυανοπλοκάμοις ἁλίῃσιν·
Ἠέλιος δ' ἀπόρουσεν, ἐπεσχιόωντο δ' ἀλωαὶ,
Νυκτὸς ἐπεσσυμένης, ἐπεκίδνατο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶ ταναυπρώροισιν ἵαυον,
Ὕπνῳ ὑπ' ἀμβροσίῃ δεδμημένοι, ἠδὲ καὶ οἴνῳ
Ἡδεῖ, τὸν Κρήτηθε παρ' Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ
Ναῦται ὑπὲρ πόντοιο πολυκλύστοιο φέρεσκον.
Αἴας δ' Ἀργείοισι χολούμενος, οὔτ' ἄρα δόρπου

Μνή-

incuria. *Rauw.*

327. μηνίγγας ἄδην ἀμφήλυθεν ἄλγος] μηνίγγας scripsi pro μηνίγκας. *Rhod.* Ut in Basileensi scilicet ex Aldina perperam est. *Rauw.*

333. μετὰ νῆας ἔβη, καὶ ἀτειρέα πόντον] νῆας ἴβαι. In ἀτειρέα π in τ mutavi. *Rhod.* Brodæo placet ἀτειρέα. Puto ἀτειρέα dictum, uti Calabro plus vice simplici πόντος ἀτείρητος. Quod cui minus allubescit, legat ἀτείρεα πόντου ex Odyss. Δ. *Dausq.*

Penetrans dolor meninges etiam inceſſit,
Ac conturbat mentem viri. Fixis igitur humi oculis
Tanquam immotus ſtabat. Sed contubernales
Anxii ad roſtratas eum naves deducebant,
Multum conſolantes. Ipſe vero ultimam pedibus viam
Calcabat invitus: Nam proxime cum Mœra ſubſequebatur.
Porro cum ad naves & indomitum mare ſe recepiſſent
Argivi, cibi & ſomni appetentes,
Tunc in vaſtum ſe pontum demiſit Thetis:
Cumque ea cæteræ etiam abierunt Nereides. Et circa illas
Balænæ multæ natabant, quas ſalſus alit æſtus;
Illæ autem valde iratæ erant ſagaci Prometheo,
Memoria repetentes quod Jupiter oraculis ejus motus
Thetin Peleo, quamvis recuſantem, nuptum dediſſet.
Quare Cymothoë inter illas magna cum indignatione hæc verba protulit.
O Dii! quam dignum hic ſceleratus ſupplicium luit
In vinculis tenaciſſimis: quando ingens ei aquila jecur
Laniabat renaſcens, in intimum ventrem graſſans.
Hæc memorat Cymothoë Nymphis maris, cæruleo capillamento decoris.
Interea ſol abſceſſit, & agri umbras induerunt,
Nocte accelerante, perque cælum ſidera diſpergebantur;
Argivi autem in longiproris navibus cubabant,
Dulci ſomno vinoque ſuperati
Jucundo, quod ex Creta, illuſtris Idomenei ditione,
Nautæ trans fluctiſonum mare advexerant.
Sed Ajax in Græcos exacerbatus, neque cœnæ

Me-

Dausq. ἀπειρίαι Aldina & Baſileenſis: Haud dubie ἀπειρίαι ſcribendum. *Pauw.*

336. Σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἴσαν] Ex ἔσαν feci ἴσαν. *Rhod.* Aldina & Baſileenſis ἦσαν. *Pauw.*

338. σκύζοντο Προμηθέϊ μητίσαντι] Προμηθῆϊ μητιόωντι. *Rhod.*

342. ἐκάξια πήματ' ἀνίτλα] Aldina & Baſileenſis, ἐκάξιαι πήμαθ' ἀνίτλαι, quod neſcio, cur mutatum a Rhodomanno. *Pauw.*

Μήσατ' ἐνὶ κλισίῃ μελιηδέος, οὔτε μὲν ὕπνος
Ἀμφεχεν, ἀλλὰ τεοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων·
Εἵλετο δὲ ξίφος ὀξὺ, καὶ ἄσπετα ποφφύρεσχεν,
Ἠ ὅγ' ἐνιπρήσῃ πυρὶ νῆας, καὶ πάντας ὀλέσσῃ
Ἀργείους, ἢ μοῦνον ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
Δηώσει μελέϊστι θοῶς δολόεντ' Ὀδυσῆα.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ὥρμαινε, τὰ δὴ τάχα πάντ' ἐτέλεσσεν,
Εἰ μή οἱ Τριτωνὶς ἀάσχετον ἔμβαλε λύσσαν·
Μήδετο γὰρ Φρεσὶν ἦσι πολυτλήτου Ὀδυσῆος,
Ἱρῶν μνωομένη, τά οἱ ἔμπεδα κεῖνος ὄρεξεν·
Τοὔνεκα δὴ μεγάλοιο μένος Τελαμωνιάδαο
Τρέψεν ἀπ' Ἀργείων· ὁ δ' ἄρ' ἤϊε λαίλαπι ἶσος
Σμερδαλέῃ, στυγερῇσι καταιγίσι βιβριθυίῃ,
Ἥτε φέρει ναύτῃσι τέρας χρυσοῖο Φόβοιο,
Πληϊὰς εὖτ' ἀκάμαντος ἐς ὠκεανοῖο ῥέεθρα
Δύσεθ', ὑποπτώσσουσα περικλυτὸν Ὠρίωνα,
Ἠέρα συγκλονέουσα, μέμηνε δὲ χείματι πόντος·
Τῇ εἰκὼς οἴμησεν, ὅπῃ μὶν γυῖα φέρεσκον·
Πάντῃ δ' ἀμφιθέεσκεν, ἀναιδέϊ θηρὶ ἐοικὼς,
Ὅς τε βαθυσκοπέλοιο διέσσυται ἄγκεα βήσσης,
Ἀφριόων γενύεσσι, καὶ ἄλγεα πολλὰ μενοινῶν
Ἢ κυσὶν, ἢ ἀγρόταις, οἵ οἱ τέκνα δηώσονται,

Ar-

353. οὔτε μὶν ὕπνος Ἀμφιχεν] οὔτε μιν ὕπνος. *Rhod.*

354. ἀλλὰ τεοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων] ἀλλὰ ἑοῖσιν vel θεοῖσιν. *Rhod.* Rhodomannus non male ἀλλὰ ἑοῖσιν, ut tamen dubitem, an ἑοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο satis exasciatum sit: Nam δύειν & ἐνδύειν sic casum quartum amat. An legendum, ἀλλά ἑ οἷσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων? Alterum Rhodomanni θεοῖσιν non est unius assis. *Pauw.*

356. Ἠ ὅγ' ἐνιπρήσῃ πυρὶ νῆας, καὶ πάντας ὀλέσσῃ] Superfluum est πυρί: Aut versus refingatur, Ἠ ὅγ' ἐνιπρήσας πυρὶ νῆας, πάντας ὀλέσσῃ. *Rhod.* Συνιζήσει scribo νίας. Brodæus τὸ πυρὶ abradit. *Dausq.* Adsentior Dausquejo: νίας καὶ Spondeus est: Ita Poëtæ plus semel: Vide Hephæstionem in Enchiridio. *Pauw.*

358. Δηώσει μελιϊστὶ] Δηώσῃ μελιϊστὶ. *Rhod.*

359.

Memor erat in tabernaculo, neque ſomnus ipſum
Amplectebatur: ſed furiatus armis ſe induit ſtrenuis;
Arripuitque enſem acutum; & atrocia animo deliberavit,
Utrum ipſe incenderet naves, & omnes exitio traderet
Argivos; an ſolum triſtifico gladio
Membratim concideret ſine mora doloſum Ulyſſem.
Hæc ita ſecum agitabat. Quibus & e veſtigio finem
impoſuiſſet:
Niſi Minerva ei rapidum immiſiſſet furorem.
Solicita enim erat in pectore ſuo de patiente Ulyſſe,
Sacrorum memor, quæ perpetuo ille ipſi offerebat.
Ideo proceri Telamoniadæ robur
Ab Argivis avertit: is vero ibat turbini ſimilis
Horrifico, triſtibus procellis gravato,
Qui nautis prodigium gelidi pavoris adfert;
Quando Pleias indefatigabilis Oceani in gurgitem
Mergitur, celebratum Oriona fugiens;
Et aëra perturbat, furitque hyeme ſalum.
Huic ſimilis ruit, quocunque ipſum membra ferebant.
Et circumquaque curſitavit, non aliter quam fera impudens,
Quæ per ſcopuloſæ anfractus vallis graſſatur,
Rictu ſpumans, & triſtia multa deſtinat
Aut canibus aut venatoribus, qui catulos ei infeſtarunt,

E

359. *Καὶ τὰ μὲν ὡς ὥρμαινε, τὰ δὴ τάχα πάντ' ἐτέλεσσεν*] Malim, *ὥρμαινεν, ἃ δὴ τάχα πάντ' ἐτέλεσσεν*, propter *τὰ* præcedens. *Pauw.*

364. *ὀδὺ ἄρ' ἦεν λαίλαπι ἶσος*] Illud *ἦεν* nimis lentum eſt & tardum pro *λαίλαπος* impetu. *Pauw.*

367. *Πληϊὰς εὖτ' ἀκάμαντος*] *Πληϊὰς* ſcripſi pro *Πλειὰς*. *Rhod.* Aldina & Baſileenſis *Πλειὰς*. *ἀκάμαντος ὠκεανοῖο* hic, ut Supra V. 333. *ἀτειρέα πόντον*. *Pauw.*

369. *Ἥιρα συγκλονέουσα*] Poſt *ὑποπτώσσουσα πειρηλυτὸν Ὠρίωνα* de Pleiade, hoc *ἦιρα συγκλονέουσα* de *λαίλαπι* minus commode ſequitur iſta forma & modo. *Pauw.*

370. *ὅππη μὲν γυῖα φέρεσκον*] *ὅππη γε μὲν* antea ſcriptum erat. *Rhod.* In Baſileenſi ſcilicet ex Aldina. *Pauw.*

371. *ἀκαιδέϊ θῆρι ἐοικὼς*, Ος &c.] A comparatione turbinis procelloſi ad comparationem feræ ſævientis hic deſultoria levitate tranſit Quintus. *Pauw.*

374. *οἵ τέκνα δηώσωσι*]

Αὐτρων ἐξερύσαντες· ὁδ' ἀμφὶ γένυσσι βεβρυχὼς,
Εἵπου ἔτ' ἐν ξυλόχοισιν ἴδοι θυμήρεα τέκνα·
Τῷ δ' εἴ τις χύρσειε, μεμηνότα θυμὸν ἔχοντι,
Αὐτοῦ οἱ βιότοιο λυγρὸν περιτέλλεται ἦμαρ·
Ως ὅγ' ἀμείλιχα θῦνε, μέλαν δέ οἱ ἔζεεν ἦτορ,
Εὖτε λέβης ἀλίαστον ἐπ' ἐσχάρῃ Ηφαίστοιο
Ροιβδηδὸν μαίνηται ὑπαὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Γάστρην ἀμφὶ δὲ πᾶσαν ὅτε ξύλα πολλὰ θέρηται,
Εννεσίῃ δρηστῆρος, ἐπειγομένου ἐνὶ θυμῷ,
Εὐτραφέος σιάλοιο περὶ τρίχας ὥς κεν ἀμέρσῃ·
Ως τοῦ ὑπὸ στέρνοισι πελώριος ἔζεε θυμὸς·
Μαίνεθ' ὅτ' ἠΰτε πόντος ἀπείριτος, ἠδὲ θύελλα,
Η πυρὸς ἀκαμάτοιο θοὸν μένος, εὖτ' ἀλίαστον
Μαίνηται κάτ' ὄρεσφι βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο,
Πίπτει δ' αἰθομένη πυρὶ πάντοθεν ἄσπετος ὕλη·
Ως Αἴας ὀδυσῆϊ πεπαρμένος ὄμβριμον ἦτορ,
Μαίνετο λευγαλέως· ἄπλετος δέ οἱ ἔρρεεν ἀφρὸς
Ἐκ στόματος· βρυχὴ δὲ περὶ γναθμοῖσιν ὀρώρει·
Τεύχεα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ὑπέβραχε· τοί δ' ὁρόωντες
Πάντες ὁμῶς ἑνὸς ἀνδρὸς ὑπετρομέεσκον ὁμωλήν·
Καὶ τότ' ἀπ' ὠκεανοῖο χίεν χρυσήνιος ἠώς·
Τπνος δ' οὐρανὸν ἀνῆϊεν, ἴκελος αὔρῃ·
Ηρῃ δὲ ξύμβλητο νέον πρὸς Ολυμπον ἰοῦσῃ

Τη-

δηώσωνται. *Rhod.* Antea conjecerat δηώσατο: quod non deterius fane. *Pauw.*

375. ὁ δ' ἀμφὶ γένυσσι βεβρυχὼς, Εἴ πῃ &c.] Sententia est imperfecta: Nam quid facit θῆε, ἀμφὶ γένυσσι βεβρυχὼς, ut videat forte catulos alicubi? Hoc deest hic, & aperte requiritur. Ne multis te morer, scribendum puto, ὁ δ' ἀμφιθίνυσσι βιβρυχὼς, Εἴ πῃ ἔτ' ἐν ξυλόχοισιν &c. *Ille vero ubique circumcursat, si forte &c.* Sic nihil aptius. Pro θέω etiam θίνω dicitur: Inde ἀμφιθίνυσι, quod imperiti non intellexerunt. In Aldina & Basileensi pro γένυσσι est γένυσι. *Pauw.*

380. ἐπ' ἐσχάρῃ Ηφαίστοιο] Pro ἀπ' ἐσχάρῃ reposui ἐπ' ἐσχάρῃ. *Rhod.* Basileensis ex Aldina ἀπ'.

E fovea extractos; Ideo maxillis infrendens,
Sicubi in ſylvis caros fœtus adhuc cernat.
Cui ſi quis occurrat, animum (ità) rabie percitæ,
Funeſtus ei tunc vitæ dies circumvertit.
Tam ferociter ille curſitabat, & atrum ipſi cor fervebat:
Sicut ahenum ad Vulcani focum graviter
Magno ſonore furit vi ignis ardentis,
Cum undique circa ventrem ejus multa ligna uruntur,
Induſtria miniſtri, magno ſtudio properantis,
Ut ſaginati porcelli ſetas evellat.
Ita magnum illius in pectore cor æſtuabat,
Et ſæviebat tanquam latifluum mare & procella,
Aut rapida vis ignis violenti, quando acriter
Furit in monte magni flatus venti,
Et undique denſa ſylva flamma ſternitur.
Ita Ajax, doloribus cor ingens lauciatus,
Lethali furore agitatur; Et larga ei ſpuma fluit
Ex ore; ac ſtridor inter dentes oritur:
Arma etiam in humeris reſonant. Græci autem videntes,
Cuncti ſimul unius viri fremitum exhorreſcunt.
Et tunc ab Oceano prodiit aurifrenis Aurora:
Et ſomnus in altum abiit Cælum, ſimilis auræ,
Occurritque Junoni, denuo ad Olympum revertenti

A

ἀπ'. *Pauw.*

381. Ῥοιβδηδὸν μαίνηται] μαίνηται durum de lebete. *Pauw.*

382. Γάσσῃ ἀμφὶ δὲ πᾶσαν] ἀμφί γε πᾶσαι. *Rhod.*

383. Ἐνισίῃ ἀρυσσάμενος] De Ἐνισίῃσι removi ultimam ſyllabam. *Rhod.* Ἐνισίῃσι Aldina & Baſileenſis: Ἐνισίῃς etiam rectum fuiſſet. *Pauw.*

384. Εὐρεαφίης σιάλοιο &c.] Hoc ridiculum & vile. *Pauw.*

386. Μαίνετ' ἄρ' ἠΰτε πόντος &c.] Μαίνετο δ' ἠΰτε πόντος. *Rhod.*

388. βίη μεγάλου ἀείρεται] Lege βίῃ in caſu primo: Et ſic etiam recte Interpres in Verſione ſua. *Pauw.*

389. Πίνεται δ' αἰθομένη] Imo πίνεσκε: Nam μαίνηται præcedit. Quam multa autem & diverſa in comparando hic miſcet homo garrulus & judicio deſtitutus! *Pauw.*

390. Ὡς Αἴας ὀδυνῇσι πεπαρμένος] ὀδύνῃσι πεπαρμένος. *Rhod.*

391. Μαίνετο λισσαλέως] Vide, ut in voce μαίνετο hæreat bonus. *Pauw.*

396. Ἕστος δ' οὐρανὸν ἀστέρι] Ἕστος δ' οὐρανὸν ὑψοῦ ἀστέρι. *Rhod.*

Τηθύος ἐξ ἱερῆς, ὅθι που προτέρη μόλεν ἠοῖ·
Ἡ δὲ ἔχυσεν ἑλοῦσ', ἐπεί οἱ πέλε γαμβρὸς ἀμύμων,
Ἐξ οὗ οἱ Κρονίωνα κατεύνασεν ἐν λεχέεσσιν
Ἰδὴς ἀμφὶ κάρηνα, χολούμενον Αργείοισιν·
Αἶψα δ' ἄρ' ἡ μὲν ἔβη Ζηνὸς δόμον, ὃς δ' ἐπὶ λέκτρα
Πασιθέης οἴμησεν· ἀνέγρετο δ' ἔνθεα φωτῶν·
Αἴας δ' ἀκαμάτῳ ἐναλίγκιος Ωρίωνι,
Φοίτα, ἐνὶ στέρνοισιν ἔχων ὀλοόφρονα λύσσαν·
Ἐν δ' ἔθορε μήλοισι, λέων ὡς ὀμβριμόθυμος,
Λιμῷ ὑπ' ἀργαλέῳ δεδμημένος ἄγριον ἦτορ·
Καὶ τὰ μὲν ἐν κονίῃσιν ἐπασσύτερ' ἄλλοθεν ἄλλα
Κάββαλεν, ἠΰτε φύλλα μένος κρατεροῖο Βορέαο
Χεῦε, ὅτ' ἀνυμένου θέρεος μέγα χεῖμα τράπηλαι·
Ὡς Αἴας μήλοισι, μέγ' ἀσχαλόων, ἀνόρουσεν,
Ελπόμενος Δαναοῖσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν·
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀδελφεῷ ἄγχι παραστὰς,
Κεύθε' ἄλλων Δαναῶν, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Σήμερον ἢ τάχα πᾶσιν ὀλέθριον ἔσσεται ἦμαρ,
Αἴαντος μεγάλοιο περὶ φρεσὶ μαινομένοιο,
Ος τάχα νῆας ἐνιπρήσει, κτανέει δὲ καὶ ὑμᾶς
Πάντας ἐνὶ κλισίῃσι, κοτεσσάμενος περὶ τεύχεων·

Ως

Rhod. Verſum non male ita ſupplet Rhodomannus. *Pauw.*

398. Τηθύος ἐξ ἱερῆς] *Ex mari ſacro:* Nam Τηθὺς hic mare eſt. Mallem, locum aliquem Junoni acceptum nominaſſet Quintus: Nam mare ita generaliter, inacceſcit. De ipſa Dea hic cogitare non poſſumus propter ſequens ὅθι. *Pauw.*

399. Ἡ δὲ ἔχυσεν ἑλοῦσ'] Ἡ δέ ἑ κύσεν ἑλοῦσ'. *Rhod.*

402. ὃς δ' ἐπὶ λέκτρα Πασιθέης οἴμησεν] Hypnus ſive Somnus. Catullus in Galliambo:

Ibi Somnus excitum Atin fugiens citus abiit:
Trepidantem eum recepit Dea Paſithea ſinu.

Vide Homerum Lib. 14. Nonnum Lib. 31. Aglaie quoque Gratiarum una Vulcano maritata fuit in Heſiodi Theogonia:

Αγλαΐην δέ οἱ Ηφαιστος ποίησεν ἄκοιτιν.

Id tam a Poëtis decore fingitur,

A Thetye ſacra, quo pridie profecta erat.
Hæc igitur illum oſculo excepit, quod bonus ipſi gener eſſet,
Ex quo Jovem in lecto ſopiverat,
Super Idæ vertice, Argivis iraſcentem.
Statim vero hæc in Jovis ædes conceſſit. At ille ad torum
Paſitheæ volavit; & gentes hominum expergiſcebantur.
Ajax interim, invicto Orioni ſimilis,
Ibat, crudelem geſtans rabiem in pectore.
Tandem in oves impetum facit: ceu leo ferox
Maleſuada fame cor efferum ſubactus;
Atque eas confertim, alias hic, alias illic in pulverem
Dejecit; ut validi Boreæ impetus frondes
Decutit, cum finita æſtate aſpera hyems revertitur,
Sic Ajax magna indignatione in oves incurrit,
Putans triſte exitium Danais ſe inferre.
Atqui tunc Menelaus ad fratrem accedens,
Clam aliis Græcis, his eum verbis affatur:
Hodie procul dubio omnibus funeſta dies aderit,
Magno Ajace animum ſic lymphatum habente:
Qui mox naves ſuccendet, & nos trucidabit
Omnes in tentoriis; dum ob arma (tantopere) iratus eſt.

tur, quam a Scaligero vellicatur inſulſe. *Dausq.*

408. *Καὶ τὰ μὲν ἐν κονίῃσιν* &c.] Hæc ad Leonem referri debent, ut aperte conſtat ex ſequenti, *Ὡς Αἴας μήλοισι, μίγ' ἀσχαλόων, ἐνόρουσεν*: Et tamen ad ipſum Ajacem ſe referunt directo, ſi verba in ordinem cogas. Quid igitur? Nullus ego dubito, quin Verſus unus aut alter ante hunc exciderit, qui Leonis quoque adumbrabat impetum. *διδυμήτορος ἄγχιστος ἑτοῖος, Ος* &c. *Pauw.*

409. *μίνυς κρατερῆϊ βορείᾳ*] *κρατεροῦ βορέαο. Rhod.*

410. *Χεῦε, ὅτ' ἀνυμέναι*] *Χεύῃ* vel *Χεῦεν. Rhod.* Non neceſſe, & ſpiritus aſper facit, ut hiatus non ſit indecorus. Ne ſimus nimium diligentes, præſertim in his. *Pauw.*

411. *μήλοισι, μίγ' ἀσχαλόων, ἀνόρουσεν*] *ἐνόρουσεν. Rhod.*

415. *Σίμβλον ἢ τάχα πᾶσιν* &c.] Hæc ſunt vere puerilia: Eane faceret unus homo? Nugæ, nugæ, præſertim in ore Ducis. *Pauw.*

417. *κτανέει δὲ καὶ ὑμᾶς*] Lege *ἡμᾶς*: Interpres etiam recte, *& nos trucidabit. Pauw.*

Ως ὄφελον μὴ τῶνδε Θέτις πρὶν δῆριν ἔθηκε,
Μήδ' ἄρα Λαέρταο πάϊς μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
Ετλη δηριάασθαι ἐναντίον ἄφρονι θυμῷ·
Νῦν δὲ μέγ' ἀασσάμεθα, κακὸς δέ τις ἤκαχε δαίμων·
Ερκος γὰρ πολέμοιο δεδουπότος Αἰακίδαο
Μοῦνον ἔτ' ἦν Αἴαντος ἐϋ σθένος· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ημέων ἐξολόωσι θεοὶ, κακὰ νῶϊν ἄγοντες,
Ως χεν πάντες ἄϊστον ἀναπλήσωμεν ὄλεθρον.
Ως φάμενον, προσέειπεν ἐϋμμελίης Αγαμέμνων·
Μὴ νῦν ὦ Μενέλαε, μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ,
Σκύζεο μητιόωντι Κεφαλήνων βασιλῆϊ·
Οὐ γὰρ ὅγ' αἴτιός ἐστιν, ἐπεὶ μάλα πολλάκις ἡμῖν
Γίγνεται ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἄχος δ' ἄρα δυσμενέεσσιν.
Ως οἱ μὲν Δαναῶν, ἀκαχήμενοι, ἠγορόωντο·
Μηλονόμοι δ' ἀπάνευθε παρὰ Ξάνθοιο ῥεέθροις
Πῶσσον ὑπαὶ μυρίκῃσιν, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα·
Ως δ' ὅταν αἰετὸν ὠκὺν ὑποπτώσσουσι λαγωοὶ,
Θάμνοις ἐν λασίοισιν, ὅτ' ἐγγύθεν ὀξὺ κεκληγὼς
Πωτᾶτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, τανυσσάμενος πτερύγεσσιν·

Ως

419. Ως ὄφελον μὴ τῶνδε Θέτις πρὶν δῆριν ἔθηκε] Quid illud πρὶν? quid τῶνδε δῆριν? Ne dubites, quin legendum ſit, Ως ὄφελον μὴ τῶνδε Θέτις πέρι δῆριν ἔθηκε. *Pauw.*

422. Νῦν δὲ μέγ' ἀασσάμεθα] ἀασάμεσθα. *Rhod.*

424. ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν Ημέων ἐξολόωσι θεοὶ | ἐξολίσουσι vel ἐξολίκουσι: niſi magis arrideat ἐξαλαῶσι, *e nobis excutant. Rhod.* ἐξαλαῶσι dignum eſt Morbonia: Legendum vel ἐξολίσουσι vel ἐξολίκουσι. Quid autem Ημέων? An ita loquuntur Græci? Vix ac ne vix puto. An ſcribendum Ημῖν? *Nobis perdunt* vel *perdent*: Sane dativus ille non modo in bonam, ſed etiam in malam partem accipitur: Quare id hactenus accommodum eſt. Sed ubi ſequitur κακὰ νῶϊν, ipſum Ημῖν vel Ημέων minus certe quadrat, quia idem Pronomen ſic bis ingeritur perquam ingrate. An ſic tamen ipſe Quintus, cujus indolem novimus? Si ita ſentire velis, per me licet: Dubito tamen, & fors vitium aliud deliteſcit: Quid ſi legamus, ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν Ηλιὸν ἐξολίκουσι θεοὶ, κακὰ νῶϊν ἄγοντες?

Ως

O ſi Thetis de his certamen non inſtituiſſet!
Nec Laërtæ filius longe præſtantiori viro
Litem movere auſus eſſet, animo inſipiente!
Nunc igitur magno malo obnoxii ſumus; & malus nos Genius anxios reddit.
Propugnaculum enim belli, poſt cæſum Achillem,
Solum reſtabat præſtans virtus Ajacis. Sed & hunc
Triſti interitu nobis eripiunt Dii, mala nobis accumulantes:
Ut cuncti ignobili exitio pœnas luamus.
Ita dicentem alloquitur haſtatus Agamemnon.
Ne jam, mi Menelaë, nimis animum mœrori ſubmittens,
Succenſeas prudenti Cephalenum regi (Ulyſſi).
Non enim hic in culpa eſt; cum ſæpenumero nobis
Inſigni ſit emolumento, & contra hoſtibus damno.
Talia de Danais hi mœſti inter ſe conferebant.
Paſtores autem procul ad Xanthi alveum
Exſternati ſub myricis deliteſcebant, ut grave exitium evitarent.
Ceu (ſit) ubi celerem aquilam formidant lepores,
Inter denſos frutices; quando prope acutum clangens
Huc illuc expanſis alis volitat.

Ita

τις? *Sed & hunc inſanientem menteque orbatum perdunt &c.* Id mire profecto conveniret: Quare vide & judica. *Pauw.*

429. *Σεύζιο μητιόωντι Κεφαλλήων βασιλῆϊ*] *μητιόεντι. Rhod.* Illud *μητιόωντι* hic tertia vice habemus in hoc Libro, & hic tertia etiam vice corrigit Rhodomannus: Junge Verſ. 135. & Verſ. 338. An recte, dubito propter ſcripturæ pervicaciam. An forte Calabro hoc pro illo placuit? Id mihi perquam probabile, neque abſonum, ubi *μητιῶν* conſilia agitare ſignificat. Heſychius in Lexico, *Μητίων*, *φρονιζων*, *βουλευομενος*. Alia adſcribere nolo. *μητιόων* igitur eſt, qui multa conſilia agitat, mentemque poſſidet conſiliis agitandis idoneam, prudens, verſutus, vafer. Sentiſne? Pro *Κεφαλλήων* ſcribendum eſt *Κεφαλλλήων* geminata liquida. *Pauw.*

435. *ὠκὺν ὑποπτάσσουσι λαγωοὶ*] *ὑποπτάσσουσι. Rhod.* Non neceſſe, & verborum cohærentia *ὑποπτώσσουσι* hic amat magis. *Pauw.*

437. *πτεινοσύμενοι; πτερύγισσιν*] *Se expandens alis:* Nova locutio, de qua videndum;

Ως οἵγ' ἄλλοθεν ἄλλος ὑπέτρεσαν ὄμβριμον ἄνδρα·
Οψέ δ' ὅγ' ἀγνείῳ καταχταμένου σχεδὸν ἔστη·
Καὶ ῥ' ὀλοὸν γελάσας, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε,
Κεῖσό νυν ἐν κονίῃσι, κυνῶν βόσις ἠδ' οἰωνῶν·
Οὐ γάρ σ' οὔτ' Αχιλῆος ἐρύσσατο κύδιμα τεύχη,
Ων ἕνεκ' ἀφραδέων μέγ' ἀμείνονι δηριάασκες·
Κεῖσο κύων· σὲ γὰρ οὔτι γοήσεται ἀμφιπεσοῦσα
Κουριδίη μετὰ παιδὸς ἀάσχετον ἀσχαλόωσα,
Οὐ τοκῆες· τοῖς οὔτι μετέσσεαι ἐλπομένοισι
Γήραος ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἐπεὶ νύ σε τῆλ' ἀπὸ πάτρης
Οἰωνοί τε, κύνες τε δεδουπότα δαρδάψουσιν.
Ως ἀρ ἔφη, δολόεντα μετὰ κταμένοις Οδυσῆα
Κεῖσθαι ὀϊόμενος, μεμορυγμένον αἵματι πολλῷ.
Καὶ τότε οἱ Τριτωνὶς ἀπὸ φρενὸς, ἠδὲ καὶ ὄσσων
Ἐσχέδασεν μανίην, βλοσυρὸν πνείουσαν ὄλεθρον·
Ἡ δὲ θοῶς ἵκανε ποτὶ Στυγὸς αἰνὰ ῥέεθρα,
Ἠχι θοαὶ ναίουσιν Ερινῦς, αἵ τε βροτοῖσιν
Αἰὲν ὑπερφιάλοισι κακὰς ἐφιᾶσιν ἀνίας.
Αἴας δ' ὡς ἴδε μῆλα κατὰ χθονὸς ἀσπαίροντα,
Θάμβεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀΐσσατο γὰρ χόλον εἶναι
Ἐκ μακάρων· πάντεσσι δ' ὑπεκλάσθη μελέεσσι,
Βλημένος ἄλγεσι θυμὸν ἀρήϊον· οὐδ' ἄρα πρόσσω
Ἐσθενεν ἀσχαλόων ἐπιβήμεναι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,
Αλλ'

Caſum tertium non regit verbum, ut pueri ſciunt. Sed an forte ſcribendum, *Πωτᾶτ' ἔνθα καὶ ἔνθα τ' ἰρμισάμενος πτερύγεσσι*, *alis innixus, alis ſeſe ſuſtulciens?* Sane hoc egregie exprimeret, quod aves facere ſolent, quando huc illuc volitant, ut eſcam ſibi quærant, eaque potiantur per inſidias: Judica. Durum eſt vulgatum: Nam cum alas expandit avis, non ſe, ſed ipſas alas expandit revera. Quare *πανσσάμενος πτερύγεσσι* ea notione profecto coactum eſt & ſcabrum. *Pauw.*

439. *ἀγνείῳ καταχταμένου σχεδὸν ἔστη*] *ἀργειῶνι. Rhod.*

446. *Οὐ τοκῆες*] *τοκίες. Rhod.* ῆ tamen ante ε corripi poteſt. *Pauw.*

450. *μεμορυγμένον αἵματι πολλῷ*] Duoviri hic ſilentes umbras

Ita illi alio alius immanem virum fugitantes extimuere.
Tandem is prope cæſum arietem adſtat,
Et funeſtum ridens, his dictis infit.
Jaceto nunc in pulvere, canum & volucrum cibus.
Nec enim ipſius te Achillis præclara arma defenderunt,
Quorum cauſa fatuus cum multo fortiori contendiſti.
Jaceto canis. Non enim te amplexa lugebit
Uxor cum filio, immoderate dolens;
Neque parentes: quibus nequaquam aderis, ut ſperant,
Commodum ſenectutis levamen: cum te procul a patria
Aves & canes obtruncatum ſint devoraturi.
Sic dixit, veteratorem Ulyſſem inter cadavera
Jacere autumans, multo ſanguine fœdatum.
Et tunc ipſi Minerva a mente & oculis
Diſcuſſit rabiem, ſævæ mortis vulnera ſpirantem.
Quæ confeſtim ad dirum Stygis amnem ſe recepit:
Ubi rapidæ verſantur Furiæ, quæ mortalibus
Superbis perpetuo diros immittunt angores.
Ajax igitur ut vidit oves humi palpitantes,
Obſtupuit toto pectore. Senſit enim fraudem eſſe
A ſuperis; & omnibus elanguit membris,
Martium cor doloribus perculſus, adeo ut nec antevorſum
Nec retrorſum præ ægritudine incedere potuerit:

Con-

bræ. Oppianus Lib. 2. de Africæ Leonibus:

—— —— *πᾶσι δὲ γυίοις*
Πηχὰ μίλαι κυάνοιο φόρει μεμορυγμένον ἄνθος.

Interpres lentabundis manibus ſcripſit interpretamentum. Scies ex Heſychio, etſi affecto: *Μεμορυγμένα* (non *Μεμορυχμένα*, quod vulgo eſt) *μεμολυγμένα*, *μυσαρὰ*, *μεμολυσμένα*, *ἰῤῥυπαμένα*, *ἠσβολισμένα* (non *ἠσβολημένα*) *μεμορωμένα ἅπαντα*. Forte etiam ante reſcribendum, *μόρῳ ἡμαγμένα*, *cæde cruentata*. *Dausq.* *μεμορυγμένον* revera vox eſt rarior, de qua Nos alibi diſtinctius: Nunc iſta non agimus. *Pauw.*

454. *Ηχι θοαὶ ναίουσιν Ερινῦς*] *ναίουσιν Ερινύες*. *Rhod.*

457. *εἶσατο γὰρ χόλον εἶναι Εκ μαχάρων*] *δόλον*: Poteſt tamen retineri *χόλον*, iram. *Rhod.* *χόλον* ſignatius eſt, quam *δόλον*: Sic enim & animus & oculi potuiſſent fallere, & vox adeſt, quæ nihil ponit certo. *Pauw.*

Αλλ' ἔστη, σκοπιῇ ἐναλίγκιος, ἥ τ' ἐν ὄρεσσι
Πασάων μάλα πολλὸν ὑπερτέρη ἐρρίζωται.
Αλλ' ὅτε οἱ παλίθυμος ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη,
Λυγρὸν ἀνεστονάχησεν· ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
Ω μοι ἐγὼν, τί νυ τόσσον ἀπέχθομαι ἀθανάτοισιν,
Οἵ με φρένας βλάψαντο, κακὴν δ' ἐπὶ λύσσαν ἔθεντο,
Μῆλα καταχτεῖναι, τά μοι οὐκ ἔσαν αἴτια θυμῷ;
Ως ὄφελον τίσασθαι Οδυσσέος ἀργαλέον κῆρ
Χείρεσ' ἐμαῖς, ἐπεὶ μὲ κακὴ περικάββαλεν ἄτη,
Λυγρὸς ἐὼν μάλα πάσχω· πάθοι δέ κεν ἄλγια θυμῷ,
Οππόσα μητιόωνται Ερινύες ἀνθρώπεισιν
Αργαλέοις· δοῖεν καὶ ἄλλοις Αργείοισιν
Υσμίνας ὀλοὰς, καὶ πένθεα δακρυόεντα,
Αυτῷ τ' Ατρείδῃ Αγαμέμνονι· μηδ' ὃς ἀπήμων
Ελθοὶ ἐὸν ποτὶ δῶμα, λιλαιόμενός περ ἰκέσθαι.
Αλλὰ τί μοι στυγεροῖσι μετ' ἔμμεναι ἐσθλὸν ἑόντα;
Ερρέτω Αργείων ὁλοὸς στρατός· ἐρρέτω αἰὼν
Ασχετος· οὐ γὰρ ἔτ' ἐσθλὸν ἔχει γέρας, ἀλλὰ χερείων
Τιμήεις τε πέλει, καὶ φίλτερος· ἦ γὰρ Οδυσσεὺς
Τίετ' ἐν Αργείοισιν, ἐμεῦ δ' ἀποπάσχυ λάθοντο
Εργων, ἅπποσ' ἔρεξα, καὶ ἔτλην εἵνεκα λαῶν.
Ως εἰπὼν παΐς ἐσθλὸς ἐϋσθενέος Τελαμῶνος,
Εκτόρεον ξίφος ὦσε δι' αὐχένος· ἐκ δέ οἱ αἷμα

Εσ-

461. ἥ τ' ἐν ὄρεσσι Πασάων μάλα &c.] Hæc absque judicio adjecta ſunt: Sed bonus adjicere voluit, & adjicere debuit, ut Gigantea ſua exornaret bello. *Pauw.*

469. Αλλ' ὅτε οἱ παλίθυμος] οἱ πάλι θυμὸς. *Rhod.*

467. τά μοι οὐκ ἔσαν αἴτια θυμῷ] θυμοῦ, vel ſi mavis θυμῷ: *quæ animo meo* (ſeu iræ) *cauſam non præbuerunt. Rhod.* Rectum eſt θυμῷ: μοὶ θυμῷ: pro μοῦ θυμῷ: Nihil frequentius. Id autem vertendum, *quæ animo meo non erant culpandæ*, & nullius mihi culpæ erant affines: Similiter de Ulyſſe præceſſit V. 430. Οὐ γὰρ ἔ γ' αἴτιός ἐστιν. Rhodomannus θυμοῦ vel θυμῷ male expoſuit *iram*, verbaque aliter ſumſit. *Pauw.*

469. ἐπεὶ μὲ κακὴ περικάββαλεν ἄτη] κακῇ περικάββαλεν ἄτῃ. *Rhod.*

472.

Conſtitit autem ſpeculæ ſimilis, quæ in montibus
Longe cunctis altior radicibus hæret.
Cum vero ſe animus in pectore iterum collegiſſet,
Miſeris modis ingemuit, & his verbis lamentatus eſt.
Hei mihi! cur adeo ſuperis exoſus ſum?
Qui ratione me privarunt, & triſti rabie affecerunt,
Ut oves interficerem, quæ hanc animi impatientiam
mihi non concitarunt.
Utinam de maligno Ulyſſis pectore vindictam ſumere
licuiſſet,
Manibus meis; quod in atrocem me hanc calamitatem
conjecit,
Cum homo ſit longe perditiſſimus. Patiatur autem
eos animi cruciatus,
Quos Furiæ decernunt hominibus
Flagitioſis, dentque (hæ) etiam cæteris Argivis
Exitiales pugnas, & lachrymarum plenos luctus,
Ipſique Atridæ Agamemnoni, nec is incolumis
Redeat domum ſuam, ut redire cupit.
Sed quid me juvat verſari inter ſceleratos virtute præ-
ſtantem?
Male pereat peſtilens Argivum exercitus, valeat ævum
Irrevocabile. Non enim vir bonus amplius præmiis
afficitur, ſed longe deterior
Et honoris & favoris fructum præcipit: ſiquidem Ulyſſes
In precio eſt apud Græcos: meorum vero prorſus obli-
ti ſunt
Facinorum, quæ geſſi pro popularibus, & toleravi.
Hæc ubi dixerat ſtrenuus Telamonis præſtans filius,
Enſem Hectoreum per jugulum adigit. Mox ſanguis illi
Cum

472. *δοῖσι καὶ ἄλλοις Ἀργείοισι*] *δοῖσι δὲ καὶ ἄλλοις. Rhod.*

476. *συγερεῖσι μετ' ἴμμεναι ἐσθλὸν ἰόντα*] *μετίμμεναι* potius conjunctim. *Pauw.*

477. *ἰρρίτην αἰὲν Ἀσχετος*] *Valeat ævum intolerabile*: Id *ἄσχετον* notat hic: Heſychius, *Ἀσχετον, ἀκατάσχετον, οὐκ ἀνασχετὸν, ἄφιλον.* Sic ſequentia conveniunt. Interpres perperam & imprudenter, ut vides nunc. *Pauw.*

478. *οὐ γὰρ ἔτ' ἐσθλὸν ἔχει γέ-*

Εσσύμενον κελάρυζεν· ὅ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
Τυφὼν ὡς, τὸν Ζηνὸς ἐνεπρήσαντο κεραυνοὶ·
Ἀμφὶ δὲ γαῖα μέλαινα μέγα στονάχησε πεσόντος·
Καὶ τότε δὴ Δαναοὶ χίον ἀθρόοι, ὡς ἐσίδοντο
Κείμενον ἐν κονίῃσι· πάρος δέ οἱ οὔτις ἴκανεν
Ἐγγὺς, ἐπεὶ μάλα πάντας ἔχεν δέος εἰσορόωντας·
Αἶψα δ' ἄρα κλαμένου περικάππεσον· ἀμφὶ δὲ κράτα
Πρηνέες ἐκχύμενοι ἄσπετον ἀμφεχέοντο· *
Καί σφιν ὀδυρομένων, γόος αἰθέρα δῖον ἵκανεν·
Ὡς δ' ὅταν εἰροπόκων οἰῶν ἀπὸ νήπια τέκνα
Ἀνέρες ἐξελάσωσιν, ἵνα σφίσι δαῖτα κάμωνται,
Αἱ δὲ μέγ' ἀσπαίρουσι διηνεκέες μεμακυῖαι
Μητέρες ἐκ τεκέων σηκοὺς περιχηρωθέντας·

Ως

γίγας] ἰσθλὸς. *Rhod.*

484. ὅ. σ' ἐν κονίῃσι τανύσθη Τυφὼν ὡς] Ajacis molem & subjecta tibi admetiuntur:

Καί ἑ μίγαν περ ἐόντα θεὸς ἐπὶ νῆας ἔπεικαν
Πολλοὶ ἀείραντες.

Deinde συχθήμερον arfit in rogo:

—— —— ὁ δὲ νύκτα καὶ ἠῶ
Καίετο πὰρ νήεσσιν ἐπειγομένῳ ἀέρμοιο.

Ejuſdem vaſtitatem notavit e Philoſtrato Brodæus: Πάππος μὴν μοι, ξένε, πολλὰ τῶν ἀπιστουμένων ὑπὸ σοῦ γινώσκων, ὃς ἔλεγε διαφθαρῆναί ποτε τὸ σῶμα τοῦ Αἴαντος ὑπὸ τῆς θαλάσσης, πρὸς ᾗ κεῖται, ἐᾷ δὲ αὐτῷ φαντῆναι κατὰ ἐνδεκάπηχυν ἄνθρωπον. *Dausq.* Quid undecim cubiti ad Giganteam molem Typhonis? Nugantur, qui adeo puſilla ad Quintum elucidandum adducunt: Nam pro puſione habuiſſet ille, qui undecim modo cubitos exæquabat. Alia mensura Typhon, Achilles, Ajax, Pentheſilea, Memnon, aliique plures, qui hic in ſcenam prodeunt absque machinis. *Pauw.*

486. Ἀμφὶ δὲ γαῖα μέλαινα μέγα &c.] Hæc Calabri indolem egregie referunt, nec corpus undecim cubitorum efficiet cadens. *Pauw.*

490. ἀμφὶ δὲ κράτα Πρηνέες ἐκχύμενοι ἄσπετον ἀμφεχέοντο *.] Supple κόνιν ἄσπετον ἀμφιχέοντο. *Rhod.* Brodæus νέκυν deeſſe putat, nec abnuo: Ignoratione rituum ſepulcralium Rhodomannus κόνιν. Aut pulverem duntaxat affuſum voluit, quod viliorum animarum cadaveribus datum, vel ſolemnem eo verbo intellexit glebæ injectionem. At peccatur utrimque. Nam utrumque fiebat exuſto jam, immo ſepulto cadavere. Docet ipſe Calaber exeunte libro, collatisque Ajacis oſſibus:

—— ὃ.

Cum ſibilo erumpit, & ipſe in pulverem extenditur,
Ut Typhon, quem Jovis fulmina aduſſerunt.
Et circum circa nigra terra valde ingemit, eo cadente.
Atque tunc Græci frequentes acceſſerunt, ut conſpicati ſunt
In pulvere jacentem. Antea vero nemo ipſi
Propinquaverat. Quod omnes ſimul eum videntes metu præpedirentur.
Extemplo autem circum cadaver ſe proſternunt: & capitibus
Pronis in terram effuſi denſum pulverem inſpergunt,
Et lamentantium ploratus ad Jovis æthera usque aſcendit.
Sicut ubi teneros a lanigeris ovibus agnos
Paſtores abigunt, ut ſibi epulum parent,
Valde ſubſiliunt continuo cum balatu
Matres in caulis, fœtu ipſarum orbatis.

Ita

——— ——— ἐρία δ' αὐτοῦ
Χηλῷ ἐνὶ χρυσείῃ θῆκαν περὶ δὲ σφίσι γαῖαν
Χεῦαν ἀπειρεσίην.

Quamobrem tam intempeſtive hoc loco non infulcienda vox κόνιν. *Dausq.* Perquam probabiliter Rhodomannus κόνιν ἄσπετον, neque audiendus Dausquejus, qui hic pueriliter plane errat. Ne multis te morer, adſcribam modo ea, quæ Libro 3. notat Quintus in luctu Græcorum propter Achillem interfectum:

——— γόον δ' ἔμπλητον Ἀχαιοῖς
Κλαῖόν τ' οὐ ἀλίαστον, ἐπὶ ψαμάθοισι βαθείαις
Πρηνίες ἐκχύμενοι μεγάλῳ περὶ Πηλείωνι,
Χαίτας ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους δηϊόωντες,
Ξεύμενοι δ' ἤσχυναν ἄδην ψαμάθοισι μέλοισι κάρηνα.

Homo lepidus, qui talia ignorabat in ipſo Auctore ſuo! *Pauw.*

492. Καὶ σφὶν ἀδυφείνων, γόος &c.] ἀδυφείνοις. Enallage tamen eſſe poteſt noſtro perfamiliaris. *Rhod.* Aut σφὶν ἀδυφείνων manere debet junctim, ut σφὶν ſit numerus Dualis; aut junctim legendum eſt σφὶν ἀδυφείνοις: Nam Enallage hic non convenit. *Pauw.*

495. Αἱ δὲ μίγ' ἀσκαίρουσι δινηκέες μεμαυῖαι] μίγ' ἀσκαίρουσι δινηκέϊ. *Rhod.* Recte μίγ' ἀσκαίρουσι: δινηκέες manere poteſt. Pro Αἱ δὲ ſcribendum Αἶγε, ut verba apte cohæreant: αἶγε ματέρες. *Pauw.*

496. ἐκ τεκέων σηκοὺς περιχυμβέντας] περὶ χερυβέντας. *Rhod.* ἐκ τεκέων eſt *propter filios*: Interpres male. *Pauw.*

498.

Ὡς οἵγ' ἀμφ' Αἴαντα μέγα στένον ἤματι χείνῳ
Πανσυδίη· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχε δάσκιος Ἰδη,
Καὶ πεδίον, καὶ νῆες, ἀπειρεσίη τε θάλασσα·
Τεῦχρος δ' ἀμφ' αὐτῷ μάλα κήδετο κῆρας ἐπισπεῖν
Ἀργαλέας· τὸν δ' ἄλλοι ἀπὸ ξίφεος μεγάλοιο * *
Ὡς τε παρ' ἐσχαρέῳσι, τέφρην περιειμένος ὤμοις
Καχκεφαλῆς, μάλα πάμπαν ἀδύρετο ὀρφανὸν ἦμαρ
Μητρὸς ἀποφθιμένης, ἣ μιν ἔτρεφε νηΐδα πατρὸς·
Ὡς ὅγε κωκύεσκε, κασιγνήτοιο δαμέντος,
Ἐρπύζων περὶ νεκρὸν· ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
Αἶαν καρτερόθυμε, τίη νύ σοι ἔβλαβεν ἦτορ,
Οἷ αὐτῷ στονόεντα φόνον, καὶ πῆμα βαλέσθαι;
Ἢ ἵνα Τρῴῃσι υἷες ὀϊζύος ἀναπνεύσωσιν,
Ἀργείους δ' ὀλέσωσι, σέθεν κταμένοιο χιόντες;
Οὐ γὰρ τοῖσδ' ἔτι θάρσος, ὅσον πάρος, ὀλλυμένοισιν
Ἔσσεται ἐν πολέμῳ· οὐ γὰρ ἔπλεο πήματος ἄλκαρ·
Οὐδέ τ' ἐμοὶ νόστοιο τέλος σέο δεῦρο θανόντος
Ἀνδάνει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
Ὄφρα μὲ σὺν σοὶ γαῖα φερέσβιος ἀμφικαλύπτῃ·
Οὐ γάρ μοι τοκέων τόσσον μέλει, οἵ πω ἔτ' εἰσὶν,

Εἴπου

498. μίγα δέ σφιν ἐπέβραχε] μίγ' ἀσπαίρουσι, μίγα σίσι, μίγ' ἐπέβραχε: ter hic repetitum μίγα. *Pauw.*

500. Τεῦχρος δ' ἀμφ' αὐτῷ μάλα κήδετο κῆρας ἐπισπεῖν] μὴ δῆτα. *Rhod.* Rhodomannus μὴ δῆτα: quo admisso, non ita quadrat ἀμφ' αὐτῷ. An fors κήδετο rectum est, & post ἀργαλέας desunt etiam quædam, ut τὸν δ' ἄλλοι ἀπὸ ξίφεος μεγάλοιο male illis attextum sit? Id certe verum esse posset. *Pauw.*

501. μεγάλοιο] Hanc lacunam versu hoc olim explevi, ne sensus esset mancus: Ἔσχον· ὁ δ' αἰάζων χέε δάκρυα, οὔτε κοῦρος. *Prohibuerunt: is vero lamentans lacrymas fundebat, non fetus ac puer.* Rhod. In lacunis explendis nimius fuit Rhodomannus: Ipsum autem illud, τὸν δ' ἔσχον ἀπὸ ξιφέος μεγάλοιο, rancidum est, & vix ita dicitur Græce. *Pauw.*

502. Ὡς τε παρ' ἐσχαρέῳσι] Ὡς τε. *Rhod.*

Ibid. τέφρην περιειμένος ὤμοις] Hoc aperte explicat & statuminat illud κόνιν ἔσχατον Rhodomanni V. 491. Et tamen ita ce-

Ita Græci circa Ajacem valde plangebant illo die,
Totis caſtris; magnumque remittebat ſonitum umbroſa Ida,
Et campus atque naves, nec non lativagum mare.
Teucer vero propter ipſum volebat ſibi mortem conſciſcere
Funeſtam, ſed alii ab ingenti eum gladio (prohibebant),
Qui juxta focum humeros cinere conſperſus
Deſuper a capite, majorem in modum deplorat orbitatis tempus,
Matre defuncta, quæ patre orbatum eum educavit.
Sic & ille ejulabat, fratre confoſſo,
Reptans circa cadaver, & hæc verba lugens emiſit.
Ajax magnanime, quid tibi mentem ita corrupit,
Ut tibi ipſi mortem lamentabilem & exitium afferres?
Ideone? ut Trojugenæ a calamitate reſpirarent,
Et Argivos peſſumdarent, te ſublato irruentes?
Non enim his ultra, ut prius, fiducia pereuntibus
In prælio, erit. Tu enim præſidium adverſus (omnem) cladem eras.
Ac nec mihi reditus, te hic extincto, maturatio
Grata eſt: ſed me etiam arbitror hic interiturum eſſe;
Ut tecum me tellus frugifera operiat.
Non enim tam ſolicitus ſum de parentibus, qui forte adhuc ſuperſunt,

Si

cæcutiit, & cæcutire potuit Dausquejus? *Pauw.*

503. *Καικιφαλῆς*] Pro *καὶ ἰκ κεφαλῆς*: Moneo, ne verba ſint ſcabra, ut ſunt certe, ſi cum Interprete copulam omittas. Ubi *ὅμως* præcedit, *Καὶ κεφαλῇ* etiam non ineptum fuiſſet. *Pauw.*

Ibid. *ἐδύρετο ἀμφαὶ ἦμαρ*] *ἐδδύρεται. Rhod.*

504. *ἤ μιν ἔτρεφε νηΐδα πηδὸν*] *ἤ μιν τρέφε. Rhod.*

509. *ἀϊζόος ἀιακτιδώσιν*] *ἀμπτιδώσιν. Rhod.*

511. *ἀλλυμένοισιν*] *Se perditos exiſtimantibus, & jam periiſſe credentibus*: Ita accipiendum: Alias ineptiret *οὐ γὰρ τοῖσδ' ἔτι θάρσος ἀλλυμένοισιν ἔσσεται ἐν πολέμῳ. Pauw.*

512. *οὐ γὰρ ἔπλεο πήματος ἄλκαρ*] *σὺ γὰρ ἔπλεο. Rhod.*

513. *Οὐδέ σ' ἐμοὶ νόστοιο φίλην*] Mallem, *Οὐδ' ἔτ' ἐμοὶ. Pauw.*

516. *εἰ σὺ ἔτ' εἶσιν*, *Ἕκτωρ*

Si

Εἴπου ἔτ' ἀμφινέμονται ἔτι ζωοὶ Σαλαμῖνα,
Ὅσσον σεῖο θανόντος, ἐπεὶ σύ μοι ἔπλε κῦδος.
Ἡ ῥὰ μέγα στενάχων· ἐπὶ δ' ἔστενε δῖα Τέκμησα,
Αἴαντος παράκοιτις ἀμύμονος, ἣν περ ἑοῦσαν
Λητὶδ' ἦν, σφετέρην ἄλοχον θέτο, καί μιν ἁπάντων
Τεῦξεν ἄνασσαν ἔμεν, ὅσσων ἀνὰ δῶμα γυναῖκες
Ἐδνωταὶ μεδέουσι, παρ' ἀνδράσι κουριδίοισιν·
Ἣ δέ οἱ ἀκαμάτῃσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι δαμεῖσα,
Εὐρυσάκην τέκεθ' υἱὸν, ἐοικότα πάντα τοκῆϊ·
Ἀλλ' ὁ μὲν οὖν ἔτι τυτθὸς ἐνὶ λεχέεσσι λέλειπτο·
Ἡ δὲ μέγα στενάχουσα, φίλῳ περιπάπτεσε νεκρῷ
Ἐντυπὰς κονίῃσι, καλὸν δέμας αἰσχύνουσα·
Καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε, μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
Ὤ μοι ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ θάνες, οὔτι δαϊχθείς
Δυσμενέων παλάμῃσιν ἀνὰ μόθον, ἀλλά οἱ αὐτῷ·
Τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐ γὰρ ἐώλπειν
Σεῖο καταφθιμένοιο πολύστονον ἦμαρ ἰδέσθαι
Ἐν Τροίῃ· τὰ δὲ πάντα κακαὶ διὰ χεῖρες ἔχευαν·
Ὡς μ' ὄφελον τοπάροιθε τραφερὴ χάνε γαῖα, *
Πρὶν

ἔτ' ἀμφινέμονται &c.] Hæc implicita ſunt & contorta: Quid autem ter repetitum ἔτι? Itane loquatur quiſquam, cui lingua eſt paulo eruditior? Scribendum, niſi fallor, εἴ πω ἔτ' εἰσὶν, Καί που ἐκαμφινέμονται ἔτι ζωοὶ Σαλαμῖνα. *Pauw.*

518. ἐπεὶ σύ μοι ἔπλε κῦδος] ἔπλεο κῦδος. *Rhod.*

519. ἐπὶ δ' ἔστενε δῖα Τέκμησα] Τέκμησσα. *Pauw.*

521. Λητὶδ' ἦν, σφετέρην ἄλοχον θέτο] Λητίδην. *Rhod.* Non inconcinne repoſuit Brodæus Λητίδην. Nec repudiari queat Λητίδα ἦν, *prædam ſuam.* Nec Λητίδα, σφετέρην ἄλοχον θέτο: Uti inferius: Καὶ τοκέων εἶρυσας ἄμ' ἄλλαις λητίδεσσι. Horatius:

Uſſit Ajacem Telamone natum
Forma captivæ dominum Tecmeſſæ.

Dausq. Cum Rhodomanno ſcribo Λητίδην: Alia naſutis concedo libens. *Pauw.*

528. Ἐντυπὰς κονίῃσι] Ἐντυπὰς ἐν κονίῃσι. *Rhod.* Inſertæ præpoſitura erit adminiculo ἐν κονίῃσι. Sic Homerus Iliad. Ω. Sic Apollonius Lib. I.

— πατὴρ ἑλοῦ ἐπὶ γυίοις
Ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γεράεσσι.

Scho-

Si vivi adhuc potiuntur Salamine;
Quam de te mortuo. Nam tu mihi insigni ornamento eras.
Hæc magno dixit gemitu: Et addebat suspiria nobilis Tecmessa,
Strenui Ajacis conjunx. Quam licet
Captivam, uxoris loco habuit, ipsamque omnium
Dominam esse fecit, quæ in ædibus matronæ
Dotatæ gubernant, cum maritis in virginitate desponsatis.
Hæc autem fortibus ejus brachiis compressa,
Filium Eurysacem peperit, omnia patri similem.
Verum hic tum adhuc tener in cunabulis relictus erat.
Sed mater valde ingemiscens, prope amicum cadaver se prostravit,
Membris pulveri impressis, & elegans corpus deformavit:
Atque lugubrem extulit vocem, magnum intimo corde dolorem persentiens.
Heu, quam infelix ego sum, postquam occidisti, non quidem confectus
Hostium manibus in prælio, sed a teipso.
Ideo me intolerabilis luctus invadit. Non enim sperassem,
Te exstincto me in ærumnis & squalore vitam ductu-ram esse,
Ad Trojam; sed hæc omnia malignæ dissipaverunt Parcæ.
Utinam me olim penitus hiatu deglutiisset alma tellus,
An-

Scholia: ἄγαν περιεσφιγγμένος, ὡς πάντα τὰ μέλη ἐκτυποῦσθαι ἐκ τῆς σφίγξεως. Tum producit Homeri verba. *Dausq.*

529. μέγ' ἀχνυμένη] Præcessit proxime μέγα στενάχουσα: An forte scriptum hic μάλ' ἀχνυμένη, & in istis particulis etiam alibi erratum apud Quintum? Vide & judica, *Pauw.*

534. τὰ δὲ πάντα κακαὶ διὰ χεῖρες ἔχευαν] κῆρες ἔχευαν. *Rhod.*

535. Ως μ' ὄφελον τοπάροιθε τραφερὴ χάνε γαῖα *] τοπάροιθε μάλα, vel περὶ, vel ἄδην. *Rhod.* Rhodomannus, ut vides: Ego aliud latere suspicor: χάνε cum casu tertio construi solet: Quid autem μ' ante ὄφελον? Casus sane quartus potius, quam tertius; Et quid igitur obstat, quominus apte & perspicue legamus, Ως ὄφελον τοπάροιθεν ἐμὲ τραφερὴ χάνε γαῖα? Nihil cer-

Πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοιγε
Ἄλλο χερειότερόν ποτ' ἐσήλυθεν εἰς Φρένα πῆμα,
Οὐδ' ὅτε με πρώτιστον ἐμῆς ἀπὸ τηλόθι πάτρης,
Καὶ τοκέων εἴρυσας ἅμ' ἄλλαις ληϊάδεσσι,
Πολλ' ὀλοφυρομένην, ἐπειὴ νύ με τοπρὶν ἄνασσαν
Αἰδοίην περ ἐοῦσαν ἐπήϊε δούλιον ἦμαρ·
Ἀλλά μοι οὔτε πάτρης Θυμηδέος, οὔτε τοκήων
Μέμβλεται οἰχομένων, ὁπόσον σέο δηωθέντος,
Οὕνεκά μοι δειλῇ θυμήρεα πάντα μενοίνας,
Καί ῥά μ' ἔθηκας ἄκοιτιν ὁμόφρονα, καὶ ἔφησθα
Τεύξειν αὐτίκ' ἄνασσαν ἐϋκτιμένης Σαλαμῖνος,
Νοστήσας Τροίηθεν· τά δ' οὐ θεὸς ἄμμι τέλεσσεν·
Ἀλλὰ σὺ μὲν ἄϊστος ἀποίχεαι, οὐδέ νύ σοι περ
Μέμβλετ' ἐμεῦ, καὶ παιδός, ὃς οὐ πατρὶ τέρψεται ἦτορ,
Οὐ σέο κοιρανίης ἐπιβήσεται, ἀλλά μιν ἄλλοι
Δμῶα λυγρὸν τεύξουσιν, ἐπεὶ πατρὸς οὐκ ἔτ' ἐόντος,
Νηπίαχοι κομέονται ὑπ' ἀνδράσι μάλα πολλὸν
Χειροτέροις· ὀλοῇ γὰρ ἐπ' ὀρφανίῃ βαρὺς αἰὼν
Πᾶσι πέλει, καὶ πήματ' ἐπ' ἄλλοθεν ἄλλα χέονται·
Καὶ δέ με δειλαίην τάχα δούλιον ἄξεται ἦμαρ,
Οἰχομένου σέο πρόσθεν, ὅ μοι θεὸς ὡς ἐτέτευξο.

Ως

te. Potes etiam Ως γ' ὄφελον, si ne literam perdere velis. *Pauw.*

545. καὶ ἔφησθα] καί ῥά μ' ἔφησθα. *Rhod.* Ingrate Rhodomannus καί ῥά μ' ἔφησθα, ubi καί ῥά μ' ἔθηκας præcedit: Aliud sine dubio requiritur. An legendum, καί κεν ἔφησθα? *Pauw.*

547. Νοστήσας Τροίηθεν· τά δ' οὐ &c.] Calabri more extriveris v. Supra: — Κρήτηθε πάρ' Ἰδομενῆος ἀγαῦου. Lib. 7. Μὴ δή μοι Τροίηθε κακὴ φάτις οὖας' ἵκηται. Lib. 8. Μέμνη Φρυγίηθε μελόντα. Lib. 10. Οὐ γάρ τις Θήβηθε μειλίφρονα οἶτον ἀκούσει. *Dausq.* Rhodomannus pro Aldino & Basileensi Τροίηθεν, in contextu posuit Τροίηθε. *Pauw.*

548. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἄϊστος ἀποίχεαι] Ἀλλὰ σὺ νῦν μὲν. *Rhod.* Correctio in proclivi: Ἀλλὰ σὺ νῦν μὲν ἄϊστος. Præstabilior tamen: Ἀλλὰ σύ μοι μὲν ἄϊστος ἀποίχεαι. Ita Lib. 3. Calaber: — νῦν οἴχῃ ἄϊστος ὑπὲρ ζόφον. Cur au-

Antequam atrocis tui fati ſpectatrix eſſem. Non enim mihi
Alia unquam acerbior pectus invaſit miſeria,
Ne quidem tum temporis, quo primum me longe cara patria
Et parentibus raptabas, inter alias captivas,
Valde plangentem, quod me, quæ regina prius
Fuiſſem magnifica, ſervilis conditio tunc oppreſſiſſet.
Sed tamen nec propter jucundam patriam, nec propter parentes
Amiſſos tam curis afficior, quam ob tuum interitum;
Propterea quod miſeræ mihi omnia animo meo grata cupiebas:
Et me unanimem conſtituiſti uxorem; ac pollicebaris, quod me
Cultæ Salaminis propediem reginam facturus eſſes,
A Troja reverſus. Quæ deus nobis haud perfecta dedit.
Sed tu interim ex viventium conſpectu diſcedis, nec ulla te
Mei aut pueri cura tangit; Qui patre animum non exhilarabit:
Nec in regnum tuum (ſucceſſor) evehetur, ſed ipſum alii
Vile mancipium facient: Nam patre non amplius ſuperſtite
Infantes ſubjecti ſunt curæ hominum proh multo
Deteriorum; in funeſta enim orbitate moleſta vitæ conditio
Omnibus exiſtit, & aliunde aliæ ærumnæ accumulantur.
Quin & me miſeram ſervilis mox vitæ ſtatus abripiet,
Te ante abrepto, qui mihi Dei inſtar eras.

Ita

autem ἀποίχεσθαι ſit *ad plures abire* diximus notis ad Baſilium Seleuciæ. *Dausq.* Rhodomanni correctionem ſequor. *Pauw.*

552. κεμίονται ὑπ' ἀνδράσι μάλα πολλοὶ] ὑπ' ἀνδράσιν αἳ μάλα πολλοὶ. *Rhod.* Ἀνδράσι τὸ α perpetim corripit. Scriptum oportuit ἄνδρεσσιν, vel ἀνδράσιν ὡς μάλα. *Dausq.* ἄνδρεσσι vel ἀνδράσσι non diſplicet. μάλα πολλοὶ eſt *ſæpe, plerumque, ut plurimum*: Interpres male. *Pauw.*

555. δούλιον ἄξεται ἡμᾶς] Vel ἴξεται. *Rhod.* Revera melius eſt ἴξεται. *Pauw.*

Ως φαμένην, προσέειπε φίλα φρονέων Αγαμέμνων·
Ω γύναι, οὐ νύ σέ τις δμωὴν ἔτι θήσεται ἄλλος,
Τεύκρου ἔτι ζώντος ἀμύμονος, ἠδ' ἐμεῦ αὐτοῦ,
Αλλά σε τίσομεν αἰὲν ἀπειρεσίοις γεράεσσι,
Τίσομεν ὥς τε θεὴν, καὶ σὸν τέκος, ὡς ἔτ' ἐόντος
Αντιθέου Αἴαντος, ὃς ἔπλετο κάρτος Αχαιῶν·
Αἴθ' ὄφελον μήδ' ἄλγος Αχαιΐδι θήκατο πάσῃ
Αὐτὸς ἑῇ ὑπὸ χειρὶ δαμείς· οὐ γάρ μιν ἀπείρων
Δυσμενέων σθένε λαὸς ὑπ' Αρῃι δηώσασθαι.
Ως ἔφατ', ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Οἰκτρὸν ἀνεστονάχησαν, ἐπίαχε δ' Ελλήσποντος
Μυρομένων, ὀλοὴ δὲ περὶ σφίσι πέπταται ἀνίη·
Καί δ' αὐτὸν λάβε πένθος Οδυσσέα μητιόωντα
Κείνου ἀποκταμένοιο· καὶ ἀχνύμενος κατὰ θυμὸν,
Τοῖον ἔπος μετέειπεν ἀκηχεμένοισιν Αχαιοῖς·
Ω φίλοι, ὡς οὔ πω τὶ κακώτερον ἄλλο χόλοιο
Γίγνεται, ὅς τε βροτοῖσι κακὸν ἐπὶ δῆριν ἄέξει·
Ος καὶ νῦν Αἴαντα πελώριον ἐξορόθυνεν,
Αμφ' ἐμοὶ ἐν φρεσὶν ἧῃσι χολούμενον· ὡς ὄφελόν μοι
Μή ποτε Τρῳῇσι υἷες Αχιλλέος εἵνεκα τευχέων,
Νίκην ἀμφεβάλοντ' ἐριδευέα, τῆς πέρι θυμὸν
Αχνύμενος πάϊς ἐσθλὸς ἐϋσθενέος Τελαμῶνος,
Ωλετο χερσὶν ἑῇσι· χόλου δέ οἱ οὔτι ἔγωγε
Αἴτιος, ἀλλά τις αἶσα πολύστονος, ἥ μιν ἐδάμνα·

Εἰ

559. Τεύκρου ἔτι ζώντος ἀμύμονος, ἠδ' &c.] Versus male habet: Scribe Τεύκρου ἔτι ζώοντος: nisi malueris Τεύκρου τοῦδε ζώντος, quia ἔτι præcedit: Sed id non displicet hic, & alia voculæ significatio est ibi. *Pauw.*

564. οὐ γάρ μιν ἀπείρων Δυσμενίων σθένε λαὸς] Illud ἀπείρων ex asse Quintianum est. *Pauw.*

565. ὑπ' Αρῃι δηώσασθαι] ὑπ' Αρεϊ. *Rhod.* Adsentior, quamquam hic η ab ι etiam corripi potest. *Pauw.*

569. Οδυσσέα μητιόωντα] Hic μητιόωντα iterum recurrit, & Rhodomannus silet. *Pauw.*

573. ὅς τε βροτοῖσι κακὸν ἐπὶ δῆριν ἄέξει] κακὴν ἐπὶ δῆριν. *Rhod.* Rhodomannus κακὴν ἐπὶ δῆ-

δῆ-

Ita dicentem affatur amice affectus Agamemnon:
Heus puella: Nemo deinceps te servituti addicet alius,
Forti Teucro & me inter vivos agente:
Sed te multis assidue muneribus prosequemur,
Et divæ loco honorabimus, sobolemque tuam: non minus, quam si adhuc superstit
Semideus Ajax, qui robur Græcorum erat.
Utinam non toti Græciæ luctum creasset;
Dum sua se manu peremit. Nec enim innumerabile
Hostium agmen Marte eum profligare valuisset.
Sic ait, anxius intimo pectore. Et passim milites
Miseris modis plangebant, adeo ut Hellespontus repercuteret
Planctus; Tam sæva inter eos grassabatur ægritudo.
Ipsum etiam Ulyssem, consilio præstantem, luctus prehendit,
Illius trucidati causa: animumque tristitia gravatus,
Hujusmodi verbis ad mœrentes Argivos dixerunt.
Commilitones Carissimi, quam nihil unquam ira pernitiosius
Esse solet! quæ damnosam inter homines litem excitat.
Quæ nunc etiam Ajacem procerum ad furorem impulit,
In me animo suo exacerbatum. Vellem autem, ut mihi
Nunquam Trojani captivi de Achillis armis
Victoriam insignem tribuissent: Propter quam animo
Perturbatus fortis Telamonis robusti natus
Suis sibi manibus pernitiem intulit. Bilis autem ejus mihi nequaquam
Imputanda est, sed fato cuipiam tristi, quod ipsum evertit.

Si

δῆρα: Non necesse: Nam κακὸν hic substantivum esse potest, & per appositionem connecti cum ὅς: Ita Græci centies, ut nemo nescit Græce doctus. Et hoc jucundius certe, quam κακήν, si attendas. Cogitabam primo, cum Rhodomanni suspicionem oculis usurpabam, ὅς τε βροτοῖσι κακὸν ἐπὶ δηρὸν ἀέξει. *qua facit, ut malum hominibus diutius duret.* ἐπὶ δηρὸν, in longum tempus, longius, diu: Et hoc non modo per se bonum

 est,

Εἰ γάρ μοι κέαρ ἔνδον ἐνὶ στέρνοισιν ἐώλπει
Κεῖνον ἀλαστήσειν καθ' ἓὴν νόον, οὔτ' ἂν ἔγωγε
Ηλθον ἐριδμαίνων νίκης ὕπερ, οὔτέ τιν' ἄλλων
Εν Δαναοῖσιν ἔασα, μεμαότα δηριάασθαι·
Αλλά γε αὐτὸς ἔγωγε θεουδέα τεύχε' ἀείρας,
Προφρονέως ἂν ἔασα, καὶ εἴ τι περ ἄλλο μενοίνα·
Νῦν δέ μιν οὔτι ἔγωγε μέγ' ἀχνύμενον χαλεπῆναι
Ωϊσάμην μετόπισθεν, ἐπεί ῥά οἱ οὔτε γυναικὸς,
Οὔτε περὶ πτόλιος μαχόμην, οὔτ' εὐρέος ὄλβου,
Αλλά μοι ἀμφ' ἀρετῆς νῖκος πέλεν, ἥς πέρι δῆρις
Τερπνὴ γίγνεται αἰὲν ἐΰφροσιν ἀνθρώποισι·
Κεῖνος δ' ἐσθλὸς ἐὼν, στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
Ηλιτεν· οὐ γὰρ ἔοικε μέγ' ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ·
Ανδρὸς γὰρ πινυτοῖο, καὶ ἄλγεα πόλλ' ἐπιόντα
Τλῆναι ὑπὸ κραδίῃ στερεῇ φρενὶ, μήδ' ἀκάχησθαι.
Ως φάτο Λαέρταο κλυτὸς παῖς ἀντιθέοιο·
Αλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο γόου, καὶ πένθεος αἰνοῦ,
Δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἔτ' ἀχνυμένοισιν ἔειπεν·
Ω φίλοι, ὡς ἄρα κῆρες ἀνηλέα θυμὸν ἔχουσαι,
Ημῖν αἶψα βάλοντο λυγρῷ ἐπὶ πένθεϊ πένθος,
Αἴαντος φθιμένοιο, πολυσθενέος τ' Αχιλῆος,
Αλλων τ' Αργείων, ἠδ' υἱέος ἠμετέροιο,
Αντιλόχου· ἀλλ' οὔτι θέμις κταμένους ἐνὶ χάρμῃ
Κλαίειν ἤματα πάντα, καὶ ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ·
Αλλὰ γόου λήσασθαι ἀερκέος, οὕνεκ' ἄμεινον

Eg-

est, sed etiam hic convenit, ubi ipse Ulysses inquit V. 587. Νῦν δέ μιν οὔτι ἔγωγε μέγ' ἀχνύμενον χαλεπῆναι Ωϊσάμην μετόπισθεν, ἐπεί &c. Id tamen vulgatæ non substituam, satis integræ & syncerae. *Pauw.*

582. Κεῖνον ἀλαστήσειν] & sic κακὸν αἶξαι ἐπὶ δηρὸν: Hoc pulchre etiam ad lectionem illam alludit. *Pauw.*

585. Αλλά γε αὐτὸς ἔγωγε θεουδέα &c.] Αλλὰ καὶ αὐτὸς, vel quod verisimilius, Αλλά εἰ αὐτὸς. *Rhod.* Sine dubio scribendum Αλλὰ καὶ αὐτὸς: Sic oratio apte connectitur, quæ alias male cohæret: οὔτ' ἦλθον, ἀλλὰ

Si enim hoc mihi mens in pectore præsagiisset,
Ipsum tam immoderato animo (id) laturum, certe ego
De victoria cum ipso non suscepissem certamen, nec quemquam alium
Inter Danaos qui voluisset litigare, passus essem;
Sed egomet arma tunc divina sublata ipsi
Ultro permisissem, & si quid aliud expetivisset.
Jam vero ego ipsum nunquam doloris molestiæ adeo succubiturum
Existimavi deinceps, quando cum ipso nec de uxore,
Nec de urbe controversarer, nec de ampla possessione:
Sed mihi de virtute contentio erat, cujus nomine certamen
Jucundum perpetuo inter cordatos homines exsistit.
Ideo ille quamvis virtute præstans, iniqua Dei sorte
Peccavit. Non enim decet animum iræ submittere.
Prudentis namque viri (est) res adversas, etiam confertim ingruentes,
Forti animo tolerare, nec propterea mœrori succumbere.
Sic ait celebris Laërtæ præstantis filius.
Ubi vero satietas gemitus queruliquc luctus eos ceperat;
Tandem Neleo satus adhuc contristatis verba fecit.
O amici quam immisericordem affectum habent Parcæ!
Luctum enim luctui funesto repente nobis cumularunt;
Quando Ajax & prævalidus Achilles interiit,
Aliique Argivi, nec non filius meus
Antilochus. At neutiquam fas cæsos in bello
In omne tempus deplorare, & impatiente animo esse,
Sed indecori fletus (tandem) oblivisci; Nam satius (est)

Fa-

ἀλλὰ καὶ: *non modò non venissem, sed etiam.* Et hoc Rhodomannus non animadvertit. *Pauw.*

590. Ἀλλά μοι ἀμφ' ἀριστῆς τῖκος πίλει] τεῖκος πίλει. *Rhod.*

600. Ἡμῖν αἶψα βάλοντο] Ita recte Aldus: Basileenses perperam αἴψ' βάλοντο: Pro quo Rhodomannus αἴψ' ἰβάλοντο. *Pauw.*

604. καὶ ἀσχαλάαν ἰνὶ θυμῷ] Idem Hemistichium habes V. 593. præced. *Pauw.*

605. Ἀλλὰ γάω λήσασθαι ἀιρκίος] ἀτειχίος. *Rhod.* Nec mihi,

Εσθειν, ὅσσα βροτοῖσιν ἐπιφθιμένοισιν ἔοικεν,
Πυρκαϊὴν καὶ σχῆμα καὶ ὀστέα ταρχύσασθαι·
Νεκρὸς δ' οὔτι γόοισιν ἀνέγρεται, οὐδέ τι οἶδε
Φράσασθαι, εἴτε οἱ κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφικάνωσιν.
Ἡ ῥα, παρηγορέων· περὶ δ' ἀντίθεοι βασιλῆες
Ἀθρόοι αἰψ' ἀγέροντο, μέγ' ἀχνύμενοι κέαρ ἔνδον·
Καί ἑ μέγαν περ ἐόντα, θοὰς ποτὶ νῆας ἔνεικαν
Πολλοὶ ἀείραντες· κατὰ καὶ σπείρεσσι κάλυψαν,
Αἶμ' ἀποκαθήραντες, ὅ οἱ βριαροῖς μελέεσσι
Τερσόμενον περίκειτο σὺν ἕντεσι, καὶ κονίῃσι·
Καὶ τότ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων φέρον ἄσπετον ὕλην
Αἰζηοὶ· πάντη δὲ νέκυν περιδινήσαντο·

Πολ-

nec Brodæo displiceat ἀειπίες. Istud alterum tamen non rejiculum, valeatque notare *gemitum immodicum*, qui rationis septa vel cancellos transgrediatur. *Dausq.* Revera ἄειρκτος sese tueri potest: ἕρκος, septum, claustrum: ἄειρκτος, quod septo, quod claustro caret: unde pro immodico, & fine ac modo carente accipi potest. *Pauw.*

606. ὅσσα βροτοῖσιν ἐπιφθιμένοισιν ἔοικεν] Malo ἐπὶ φθιμένοισιν disjunctim. *Pauw.*

607. Πυρκαϊὴν καὶ σχῆμα καὶ ὀστέα ταρχύσασθαι] καὶ σῆμα: πάντα, quod ante ταρχύσασθαι per injuriam sedem fixerat, exterminavi. *Rhod.* Interpres, *Pyram, & tumulum, & ossa terræ mandare:* Et Græca & Latina ineptiunt: Quid σχῆμα hic? An pro eo legendum σῆμα? Sed quid σῆμα, quid πυρκαϊὴν ταρχύσασθαι, quæ separari non possunt? Nugæ, & nugarum nugæ. Scribendum suspicor, Πυρκαϊὴν κατακῆσαι ἰδ' ὅσια ταρχύσασθαι. Id omnes intelligunt, & Sermonis Analogia amat. Cum κατακῆσαι male separatum fuit, κατα in καὶ transiit, & κῆσαι in σχῆμα: Nihil facilius. Illud πάντα, quod in Editione Aldina & Basileensi ante ταρχύσασθαι extat, unde enatum sit, ego non assequor: Videndum. Sed an forte pro ταρχύσασθαι in Libris quibusdam fuit κτερίξαι? Sic certe exhibere potuissent illi, Πυρκαϊὴν κατακῆσαι ἰδ' ὅσια πάντα κτερίξαι. κτερίξαι idem, quod κτερεϊξαι: Hesychius in Lexico, Κτερίζω, κτᾶμαι, σκυλεύω, ἐνταφιάζω. Κτερίσαι, καὶ κτερίξαι, θάψαι, ἐνταφιάσαι. *Pauw.*

608. Νεκρὸς δ' οὔτι γόοισιν] οὔτε γόοισιν. *Rhod.* Recte propter sequens οὐδὲ. *Pauw.*

609. Φράσασθαι, εἴτέ οἱ κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφικάνωσιν] Φράσασθ', εἴτέ οἱ κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφι-

Facere ea, quæ hominibus defunctis debentur,
Pyram & tumulum, & ossa terræ mandare.
Mortuus enim nunquam lamentis revocatur, nec quidquam novit
Ad rationem exigere, simulac immites eum Parcæ absorbuerunt.
His dictis solabatur eos. Divini ergo reges
Frequentes statim convenerunt, magno animos mœrore perturbati:
Et Ajacem quamlibet magnum, ad citas naves portarunt
Multi pariter levantes; linteisque involverunt
Post ablutum cruorem, qui validis ejus membris
Siccus adhærebat, una cum armis & pulvere.
Et tunc e montibus Idæis multum materiæ detulerunt
Juvenes, & undique circa cadaver aggesserunt.

Pri-

φιχάνωσιν. *Rhod.*

612. μέγαν περ ἐόντα] *magnum: περ* hic vacat, ut alibi sæpe: Interpres male. *Pauw.*

613. κατὰ καὶ στείρεσσι κέλυψαν] κατὰ δὲ. *Rhod.* Brodæus στείρεσι. Recte. Forte στείρηι, sepulcrales ut intelligat fascias, quæ Aristophani aliisque χειρίαι. *Dausq.* στείρηι malo, quam στείρεσι: Nam στείρεσσι ista forma etiam suspectum est mihi. *Pauw.*

614. Αἷμ' ἀποκαθήραντες, ὅ οἱ βριαροῖς &c.] ἀποφαιδρύναντες, ὅ. *Rhod.* Ita Rhodomannus in Corrigendis: Antea conjecerat in Notis, Αἷμα καθήραντες, τό μέ οἱ: quod moneo, quia erunt forte, quibus id non displicebit: Ego alterum præfero: Calaber Infra Lib. 8. V. 485. Καί μιν κόσμιον, καὶ ἰδρῶτα, λύθρον τ' ἀποφαιδρύναντο Κύμασιν ἐμβιβαῶντες ἐϋῤῥόου Ελλησπόντου. *Pauw.*

615. σὺν ἵπποισι καὶ ὀχεσφι] Hæc ad περίκειτο pertinent sine dubio: Ingratum autem est σὺν ἵπποισι ita positum & constructum. Vellem scripsisset Auctor, Τετρόμενον περίκειτο σὺν ἰδρῷ καὶ κονίῃσι, ut in loco simili, quem ex Libro 8. paulo ante adscripsimus. *Pauw.*

617. πάντη δὲ νέκυν περιδινήσαντο] περιηγήσαντο. *Rhod.* Undiquaque circum mortuum decurrebant, in armis saltitabant. Distinctius Apollonius Lib. 2. Argonaut.

Τρὶς περὶ χαλκείοις δίχα τεύχεσι δινηθέντες
Τύμβῳ ἐπεκτερέϊξαν. ——

Qui Libro primo de tali honorario tripudio:

Σκαίροντες βητάρμονα ἐνόπλιον ὀρχήσαντο.

Istam ergo solemnem in funere decursionem in orbem τῷ πάντη περιδινήσασθαι Poëta expressit; uti Lib. 5. motionem in orbem nomine exinde du-

Πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα,
Φάρεά τ' εὐποίητα, βοῶν ἐρικυδέα φῦλα·
Ἠδὲ οἱ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένοις ποσὶν ἵπποις,
Χρυσόν τ' αἰγλήεντα, καὶ ἄσπετα τεύχεα φωτῶν,
Ὅσσα πάρος κταμένων ἀποείνυτο φαίδιμος ἀνὴρ·
Ἠλεκτρόν τ' ἐπὶ τοῖσι διειδέα, τὸν ῥά τε φασὶν
Ἐμμεναι ἠελίοιο πανομφαίοιο θυγατρῶν
Δάκρυ· τὸ δὴ Φαέθοντος ὑπὲρ κταμένοιο χέυντο,
Μυρόμεναι μεγάλοιο παρὰ ῥόον Ἠριδάνοιο·
Καὶ τὸ μὲν ἠέλιος γέρας ἄφθιτον υἱέϊ τεύχων,
Ἤλεκτρον ποίησε μέγα κτέαρ ἀνθρώποισιν·
Τὸν ῥὰ τότ' εὐρυπέδοιο πυρῆς καθύπερθε βάλοντο
Ἀργεῖοι, κλυτὸν ἄνδρα δεδουπότα κυδαίνοντες
Αἴαντα· ἀμφὶ δέ οἱ, μέγα στενάχοντες, ἔθεντο
Τιμήεντ' ἐλέφαντα καὶ ἄργυρον ἠερόεντα,

Ηδὲ

to: Ὀπτόσα δινήεντα κατ' οὐρανὸν ἀμφὶ φέρονται. Quamobrem iis verbis non ſignatur lignorum ſubvectorum uſtioni exaggeratio; illa namque his: Πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκαν ξύλα, &c. Ita fit ut minime probem Rhodomanni correctionem, περιπέσαιτο. At neque meam interpretationem hanc unus exoſculor, quando ea decurſio ad rogum aut tumulum fieri ſolitabat: hic autem primulum rogus componitur. Sic igitur ea Calabri expoſuero: *Cadaver in omnem partem verſabant undique.* Tum aptiſſime nectitur:

Πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκαν
ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα.

Dausq. Revera ineptiſſime Rhodomannus περιπέσαιτο: Nam ſic miſere Tautologa ſunt, quæ

e veſtigio ſequuntur, Πολλὰ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκαν ξύλα: Nihil manifeſtius, & Virum Eruditum ita ineptiiſſe miror. Sed quid tibi videtur, de Dausquejo? Legiſtine unquam commenta ridicula magis & inſulſa? Haud puto equidem. De decurſione honoraria non loquar, quam ipſe abjicit, neque apponere debuiſſet ſane, quia ab hoc loco longe alieniſſima eſt; ipſa illa interpretatio hominis, *cadaver in omnem partem verſabant undique*, omnem ſtultitiam hercule ſuperat: Nam cui bono *verſabant undique cadaver?* & ubi id moris? Nugæ, ita vivam, & nugæ nugaciſſimæ, quæ ego neſcio, quomodo in mentem cujusquam ſani ac ſobrii intrare poſſunt. Mittamus eas, & dicamus

Primum igitur multa circa eum ligna posuerunt; deinde oves,
Et bene contextas vestes, eximiaque boum genera.
Adhæc citissimis pedibus exultantes equos,
Aurumque lucidum, & arma innumera virorum,
Quæ trucidatis quondam vir illustris detraxerat.
Et post hæc electrum translucidum; Quod ajunt
Esse natarum Solis, omnium linguarum homines lustrantis,
Lachrymam, quam super extincto Phaëtonte fuderunt,
Lugentes apud magni Eridani amnem.
Et hanc Sol in honorem filii immortalem transmutans,
Electrum fecit, rem inter homines preciosam:
Quale tunc spacioso rogo super injecerunt
Argivi; ut præclarum virum post necem (ita) honorarent,
Ajacem. Apposuerunt etiam ipsi magnis cum suspiriis,
Precioſum ebur, & argentum, ex obscuris terræ visceribus effossum:

Nec

camus uno verbo: Vulgata optima est, inprimis si legas disjunctim, *κίνυν πέρι διήσαντο*, id est, *circa mortuum undique currebant*, ut facerent scilicet, quæ sequuntur, & oportebant fieri: *currebant & festinabant circumcirca*. *κινήσαντο* etiam aptum fuisset, sed minus Emphaticum. Vident omnes, & nihil difficile hic. *Pauw.*

619. *βοῶν ἐμενδίαι φῦλα*] *βοῶν τ'*. *Rhod.* Ita Aldus, quem non secuti sunt Basileenses. *Pauw.*

620. *Ηδὲ οἱ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένοις ποσὶν ἵπποις*] *Ηδὲ καὶ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένους ποσὶν ἵππους*. *Rhod.*

625. *Φαίδιμος ὑπὲρ κταμένοιο κίνυντο*] *κίαντο*, vel *κταμένου κίνυντο*. *Rhod.*

631. *Αἴαντα ἀμφὶ δέ οἱ μέγα στιβάχοντες*] *Αἴαντ' ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλα στιβάχοντες*. *Rhod.*

632. *Τιμῆντ' ἐλέφαντα καὶ ἄργυρον ἠερόεντα*] Pro *ἠερόεντα*, *αἰγλήεντα* ego quidem malim, id est, splendidum. *Rhod. Argentum clarum.* *Ἀὴρ*, sive *aer* namque lucis ac tenebrarum vicissitate varie afficitur; ideoque densissimo usu pro *tenebris* capitur; quandoque pro *luce*. *ἠερόεις* itaque pro *claro* & *splendente* iterum utitur Calaber Lib. 6.

—— —— *ἀπ' ἠερόεντος Ολύμπου*
Σεῖο πατήρ.

De Æsculapio numeris Deorum adscripto. Inde est, quod *ἠέ-*

ριος

Ἠδὲ καὶ ἀμφιφορῆας ἀλείφατος· ἄλλα τε πάντα,
Ὁππόσα κυδήεντα, καὶ ἀγλαὸν ὄλβον ὀφέλλει·
Ἐν δ' ἔβαλον κρατερῷο πυρὸς μένος· ἦλθε δὲ πυκὶὴ
Ἐξ ἁλὸς, ἣν προέηκε θεὰ Θέτις, ὄφρα θέροιτο
Αἴαντος μεγάλοιο βίη· ὁ δὲ νύκτα καὶ ἠῶ
Καίετο πὰρ νήεσσιν, ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
Οἷός που τοπάροιθε Διὸς στονόεντι κεραυνῷ
Ἐγκέλαδος δέδμητο κατ' ἀκαμάτοιο θαλάσσης,
Θρινακίης ὑπένερθεν, ὀλοὴ δ' ὑπετύφετο νῆσος,
Ἡδ' οἷον ζώοντα μέλη πυρὶ δῶκε φέρεσθαι
Ἡρακλέης, Νέσσοιο δολοφροσύνῃσι χαλεφθείς,
Ὁππότ' ἔτλη μέγα ἔργον, ὅλη δ' ἀμφέστενεν Οἴτη·
Ζωοῦ καιομένοιο, μίγη δέ οἱ αἰθέρι θυμὸς
Ἀνδρα λιπὼν ἀρίδηλον, ἐνεκρίνθη δὲ θεοῖσιν
Αὐτὸς, ἐπεί οἱ σῶμα πολύκμητος χάδε γαῖα,
Τοῖος ἄρ' ἐν πυρὶ κεῖτο λελασμένος ἰωχμοῖο
Αἴας σὺν τεύχεσσι· πολὺς δ' ἐπεστείνετο λαὸς
Αἰγιαλοῖς· Τρῶες δ' ἀγάνυντ', ἀκάχοντο δ' Ἀχαιοὶ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δέμας ἠὺ κατήνυσε πῦρ ἀΐδηλον,
Δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτοῦ

Χη-

ριος sit *matutinus*, cum diluceſcit aer. Iliad. A.

Ἠερίη δ' ἀνίβη μέγαν οὐρανὸν — De Thetide eo, cum luceſceret, conſcendente. Heſychio interprete, Ἠερίη, ἑωθινὴ, ὀρθρινὴ, βλέβη. Duæ priores expoſitiones ſunt & in minoribus Homeri Scholiis. Item, Ἠέριοι, ὀρθρινοί. Argentum autem clarum lucis, dieique inſtar ſcribit Plinius Lib. 33. Cap. 3. *Non colore, qui in argento clarior, magisque diei ſimilis, & ideo militaribus ſignis familiarior.* Vide Macrobium Lib. 1. Saturn. Cap. 17. Ea notione non intellecta, Rhodomannus repoſuit αἰγλήεντα pro ἠερόεντα. *Dausq.* ἠερόεντα etiam non allubeſcit mihi, neque Dausquejum moror, qui & res & notiones diverſas perperam confundit. Rhodomanni αἰγλήεντα bonum eſt, ſed longius paulo petitum: Scribendum ſuſpicor, Τιμήεντ' ἐλίφαντα καὶ ἄργυρον ἠερόεντα. Id propius, & ad Τιμήεντα commode accedens. *Pauw.*

637.

Nec non amphoras adipe refertas, cæteraque omnia
Quæ magnifica (ſunt) & ſplendidas opes augent.
Tandem vim rapidi ignis ſubdiderunt; Et flatus venit
E mari, quem diva Thetis excivit, ut cremaretur
Magni Ajacis cadaver; qui per noctem atque diem
Juxta naves, accelerante vento, conflagrabat.
Qualiter olim triſtifico Jovis fulmine,
Enceladus conficiebatur in mari vaſto,
Subter Trinacriam, & tota inſula ſuccendebatur.
Aut qualiter viventia membra igni auferenda dedit
Hercules, Neſſi dolo ad extremas incitas adactus,
Ubi ingens admiſit facinus; tota namque ingemiſcebat Oeta,
Dum vivus (ille) arderet; & ætheri ſe ejus animus immiſcuit
Inſignem virum relinquens, inſertusque fuit Diis
Ipſe, cum corpus ejus tellus labori obnoxia excepiſſet.
Taliter in pyra jacebat, pugnæ oblitus,
Ajax cum armis. Populus autem præ multitudine ſe urgebat
In littore. Et Troës quidem lætabantur; at Græci mœſti erant.
Cæterum ubi grande corpus ignis funeſtus conſumſiſſet;
Tandem rogum vino reſtinxerunt: Reliquias autem Herois

In

637. ὁ δὲ νύκτα καὶ ἦῶ Κελίστο &c.] Hæc & ſequentia ad Giganteas iterum pertinent ineptias. *Pauw.*

640. Ἐγκέλαδος δέδμητο] Supra Achillem Tityo, hic Ajacem Encelado aſſimilat: Quam belle & egregie? *Pauw.*

641. ὅλη δ' ὑπετύφετο νῆσος] ἅλη δ' ὑπετύφετο. *Rhod.*

642. μέλη πυρὶ δῶκε φέρεσθαι] Impropria locutio, & fors male ſana: Nonne legendum, μέλη πυρὶ δῶκε θέρεσθαι? *Pauw.*

647. ἐπεὶ οἱ σῶμα πολύκμητος κάδε γαῖα] Incongruum eſt illud σῶμα κάδε, ubi extructa pyra Hercules ſe combuſſit ipſe: Sic tamen Quintus: Vitium enim non ſuſpicor. *Pauw.*

649. πολὺς δ' ἐπεσείνετο λαὸς] πολὺς δ' ἐσείνετο. *Rhod.*

650. Τρῶες δ' ἀγάνυντ'] Τρῶες δὲ γάνυντ'. *Rhod.*

659.

Χηλῷ ἐνὶ χρυσέῃ θῆκαν· περὶ δὲ σφίσι γαῖαν
Χεῦαν ἀπειρεσίην, Ῥαιτηίδος οὐχ ἑκὰς ἀκτῆς·
Αὐτίκα δ' ἐσκίδναντο πολυσκάρθμους ἐπὶ νῆας,
Θυμὸν ἀκηχεμένοι· τὸν γὰρ τίον ἶσον Ἀχιλλεῖ·
Νὺξ δ' ἐπόρουσε μέλαινα, μετ' ἀνέρας ὕπνον ἄγουσα·
Οἱ δ' ἄρα δαῖτα πάσαντο, καὶ ἠριγένειαν ἔμιμνον,
Βαιὸν ἀποβρίξαντες ἀρεῖσιν βλεφάροισιν·
Αἰνῶς γὰρ φοβέοντο κατὰ φρένα, μή σφι Τρῶες
Νυκτὸς ἐπέλθωσιν, Τελαμωνιάδαο θανόντος.

659. ἀποβρίξαντες ἀρεῖσιν βλεφάροισιν] ἀραιοῖσιν. *Rhod.* Recte Rhodomannus ἀραιοῖσιν: oculis, quos ſopor reddiderat imbecilles. Si ſequentia de metu non accederent, legerem lubens ἀρείοισιν: Nunc cautior ero. *Pauw.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ἦως δ' ὠκεανοῖο ῥόον, καὶ λέκτρα λιποῦσα
Τιθωνοῦ, προσέβη μέγαν οὐρανὸν· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
Κίδνατο παμφαάουσα· γέλασσε δὲ γαῖα, καὶ
Τοί δ' εἰς ἔργα τράποντο βροτοὶ ῥεῖα φθινύθοντες· (αἰθὴρ.
Ἄλλοι δ' ἀλλοίοισιν ἐπώχοντο· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Εἰς ἀγορὴν ἐχέοντο, καλεσσαμένου Μενελάου·
Καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἀνὰ στρατὸν ἠγερέθοντο,
Δὴ τότε ἐν μέσσοισιν ἀγειρομένοισι μετηύδα·

Κέ-

5. Ἄλλοι δ' ἀλλοίοιτιν ἐπώχοντο· αὐτὰρ] ἐπώχοντ'· αὐτὰρ: Vel forte ſic ſcriptum erat, Ἄλλος δ' ἀλλοίοισιν ἐπώχετο· αὐτὰρ. *Rhod.* ἐπώχοντ' ſcribere ſufficit. *Pauw.*

In urna aurea condiderunt, ac terræ ipſis
Aggerem immenſum circumfuderunt; non procul a Rhœteo promontorio.
Et protinus ad agiles naves dilabebantur,
Animo perturbati. Illum enim juxta atque Achillem coluerant.
Tunc atra nox, hominibus ſomnum afferens ingruebat.
Græci igitur ubi cœnam ſumſerant, diem expectabant,
Modicum feſſis palpebris nictantes.
Gravis enim metus inceſſerat animos ipſorum, ne Troës in ipſos
Noctu impreſſionem facerent, Telamoniade e vivis ſublato.

660. μή σφι Τρῶες] μή σφιτι Τρῶες. *Rhod.*

QUINTI CALABRI

PRÆTERMISSORUM AB HOMERO

LIBER SEXTUS.

AUrora autem, relicto Oceani fluxu & lecto Tithoni, ſpacioſum cælum aſcendit, & circumquaque
Omnibus illuceſcens ſe diffudit, riſitque tellus & æther.
Ac homines facile intercuntes ad opera ſeſe convertebant,
Aliique alia aggrediebantur. verum Achivi,
Menelao vocante, in concionem ſeſe effundebant.
Cum igitur univerſi in caſtris coiiſſent,
Ibi in medio congregatorum cœtu ita verba facit.

Au-

8. Δὴ τότε ἐν μέσσοισιν ἀγειρομένοισι] Δὴ τότ' ἐνὶ μέσσοισιν. *Rhod.* Nota Scholaſtici indolem, poſt ἠγερέθοντο ponentis ἀγειρομένοισι. Δὴ τότε ἐν μέσσοισιν in his non peccat. *Pauw.*

Κέκλυτε μῦθον ἐμεῖο θεηγενέες βασιλῆες,
Ὡς ἐρέω· μέγα γάρ μοι ἐνὶ φρεσὶ τείρεται ἦτορ,
Λαῶν ὀλλυμένων· οἵ ῥ' ἤλυθον εἵνεκ' ἐμοῖο
Δῆριν ἐς ἀργαλέην· τοὺς οὐχ ὑποδέξεται οἶκος,
Οὐ τοκέες· πολέας γὰρ ὑπέκλασε δαίμονος αἶσα·
Ὡς ὄφελον θανάτοιο βαρὺ σθένος ἀτλήτοιο
Αὐτῷ μοι ἐποροῦσαι, πρὶν ἐνθάδε λαὸν ἀγεῖραι·
Νῦν δέ μοι ἀλήκτους ὀδύνας ἐνεθήκατο δαίμων,
Οφρ' ὁρόω κακὰ πολλὰ· τίς ἂν φρεσὶ γηθήσειεν,
Εἰσορόων ἐπὶ δηρὸν ἀμήχανα ἔργα μόθοισ;
Αλλ' ἄγεθ ὅσσοι ἔτ' εἰμὲν ἐπ' ὠκυπόροισι νέεσσι,
Καρπαλίμως φεύγωμεν ἒὴν ἐπὶ γαῖαν ἕκαστος,
Αἴαντος φθιμένοιο, πολυσθενέος τ' Αχιλῆος,
Τῶν ἐγὼ οὐκ ὀΐω κταμένων ὑπαλύξαι ὄλεθρον
Ημέας, ἀλλ' ὑπὸ Τρωσὶ δαμήμεναι ἀργαλέοισιν,
Εἵνεκ' ἐμοῦ, Ελένης τε κυνώπιδος, ἧς νύ μοι οὔτι
Μέμβλεται, ὡς ὑμέων, ὁπότε κταμένους ἐσίδωμαι
Εν πολέμῳ· κείνη δ' ἀλαπαδνοτάτῳ σὺν ἀκόιτῃ
Ερρέτω· ἐκ γάρ οἱ πινυτὰς φρένας εἵλετο δαίμων
Εκ κραδίης, ὅτ' ἐμεῖο λίπεν δόμον, ἠδὲ καὶ εὐνήν.
Αλλὰ τὰ μὲν κείνης, Πριάμῳ, καὶ Τρωσὶ μελήσει·
Ημεῖς δ' αἶψα νεώμεθ', ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστιν
Εκφυγέειν πολέμου δυσηχέος, ἢ ἀπολέσθαι.
Ως ἔφατ', Αργείων πειρώμενος· ἀλλὰ δέ οἱ κῆρ,
Καὶ κραδίη πόρφυρε περὶ ζηλήμονι θυμῷ,

Τρῶας

11. οἵ ῥ' ἤλυθον εἵνεκ' ἐμοῖο] ἐμεῖο. *Pauw.*

15. Αὐτῷ μοι ἐποροῦσαι] Αὐτῷ μοι ἐπόρουσε. *Rhod.*

16. Νῦν δέ μοι ἀλήκτους] ἀλλήκτους. *Pauw.*

17. Οφρ' ὁρόω κακὰ πολλὰ] *Dum mala multa video*; Interpres inepte, *Ut adversa multa videam. Pauw.*

24. Εἵνεκ' ἐμοῦ] ἐμεῦ. *Rhod.* Nescio, quare. *Pauw.*

27. ἐκ γάρ οἱ πινυτὰς] ἐκ γάρ hic etiam Spondeus est: Dixi ad Librum 1. *Pauw.*

31. Εκφυγέειν πολέμου δυσηχέος]

Audite, principes Diis nati (generoſiſſimi) orationem meam.
Ut dicturus ſum. valde enim in pectore cor mihi affligitur,
Ob milites pereuntes, qui mea cauſa venerunt
Ad arduum (hoc) certamen; nec eos domus (ſua) recipiet,
Nec parentes. Multos enim Dei fatum (hic) infregit.
Utinam grave intolerandæ mortis robur
Me ipſum invaſiſſet, priusquam huc exercitum contraherem.
Nunc vero perpetuos mihi dolores impoſuit ſors fatalis,
Ut adverſa multa videam. Quis læto animo eſſe queat,
Tam diu ineluctabiles belli labores intuens?
Sed agite quotquot adhuc velocigradis in navibus ſumus,
Raptim quisque ſuam in terram fugiamus,
Ajace extincto, & præpotente Achille:
Quibus interfectis, non ego (quidem) arbitror exitium ſubterfugituros
Nos; ſed bellicoſis Trojanis ſuccubituros eſſe,
Propter me & Helenam impudentem, cujus ego neutiquam
Cura afficior, ut veſtri, quando video interfectos
In prælio. Illa igitur effœminatiſſimo cum adultero
Male pereat; quandoquidem ſanam ei Dæmon mentem abſtulit
E corde, ubi domum & torum meum deſeruit.
Atqui de negociis illius Priamus & Troës ſint ſolliciti.
Nos vero ſubito revertamur. Quoniam multo ſatius eſt
Ex bello horriſono fugere, quam (in eo) perire.
Sic dicit tentans Græcos. Alia vero ratio ipſi
Et cor apud animum Zelotypia laborantem verſat,

Quo-

χίος] Scribe πολίμοιο δυσηχέος, ut Verſus ſit bonus. *Pauw.*

32. ἄλλα δέ οἱ κῆρ, Καὶ κραδίη πόρφυρε] Mira locutio: κῆρ pro animo ſumi poteſt: Sed ſic male ſequitur περὶ ζηλήμονι θυμῷ: Nam θυμὸς ibi ſine dubio eſt animus. Quare neſcio, quomodo κῆρ, κραδίη & θυμὸς hic diſtinguam: Alii videant. Interpretem non moror: Nam ille dixit, quod ſibi viſum, ne-

 glecta

Τρῶας ὅπως ὀλέσῃ, καὶ τείχεα μακρὰ πόληος
Ῥήξῃ ἐκ θεμέθλων, μάλα δ' αἵματος ἆσαι Ἄρηα,
Δίου Ἀλεξάνδροιο μετὰ φθιμένοισι πεσόντος·
Οὐ γάρ τοι ζήλοισι πέλει στυγερώτερον ἄλλο.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινεν· ἐπὶ δ' ἐπιίζανεν ἕδρῃ·
Καὶ τότε Τυδείδης ἐγχέσπαλος ὦρτ' ἐνὶ μέσσοις,
Καί ῥα θοῶς νείκεσεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·
Ἀ δείλ' Ἀτρέος υἱὲ, τί νύ σε δεῖμα κιχάνει
Ἀργαλέον, καὶ τοῖα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις,
Ὡς παῖς, ἠὲ γυνὴ, τῶν περ σθένος ἔστ' ἀλαπαδνόν;
Ἀλλά σοι οὐ πείσονται Ἀχαιῶν φέρτατοι υἱες,
Πρὶν Τροίης κρήδεμνα ποτὶ χθόνα πάντα βαλέσθαι·
Θάρσος γὰρ μερόπεσσι, μέγα κλέος, φύζα δ' ὄνειδος.
Εἰ δ' ἄρα τις καὶ τῶνδ' ἐπιπείσεται, ὡς ἐπιτέλλεις,
Αὐτίκα οἱ κεφαλὴν τεμέω ἰόεντι σιδήρῳ,
Ῥίψω δ' οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτοισιν ἐδωδήν·
Ἀλλ' ἄγεθ' οἵσι μέμηλεν ὁρινέμεναι μένε' ἀνδρῶν,
Λαοὺς αὐτίκα πάντας ὀτρυνάντων κατὰ νῆας,
Δούρατα θηγέμεναι, παρά τ' ἀσπίδας, ἄλλα τε πάντα
Εὖ θέσθαι, καὶ δεῖπνον ἐφοπλίσασθαι ἅπαντας
Ἀνέρας, ἠδ' ἵππους, ὄφρ' ἐς πόλεμον μεμάασιν·
Ἐν πεδίῳ δ' ὤκιστα διακρινέει μένος Ἄρης.

Ὡς

gleſta Græcorum Energia. An vitium forte ſubeſt, & legendum, ἄλλα δέ οἱ κῆρ Καὶ κραδίη, vel Η κραδίη πέρφυγε περὶ ζηλήμοσι θυμῷ? Videndum. *Pauw.*

35. μάλα δ' αἵματος ἆσαι Ἄρηα] ἄσαι Ἄρηα: Optandi modus pro ſubjungendi modo, ut Verſus melius ſonaret: ἄσῃ Ἄρηα enim ingratius fuiſſet. *Pauw.*

39. Τυδείδης ἐγχέσπαλος] Ita Rhodomannus pro Baſileenſi & Aldino ἀγχίσπαλος. *Pauw.*

40. Καί ῥα θοῶς νείκεσεν] νείκεσσεν. *Rhod.*

41. τί νύ σε δεῖμα] τίη νύ σε δεῖμα. *Rhod.*

46. Θάρσος γὰρ μερόπεσσι, μέγα κλέος] κλέος μέγα. *Rhod.* Synecphoneſi ſunt hæc elata, ut Κλυθέλλος, Κλεόνικος, aliaque talia diſſyllaba; ut θεὸς monoſyllabum. Nec opus ordine verſo. *Dauiq.* Ego Rhodomannum ſequor. *Pauw.*

Quomodo Trojanos perdat, & ingentes urbis muros
Ex fundamentis eruat, & Martem sanguine plane exsaturet,
Si Alexander nobilis inter cæsos occubaret.
Non enim profecto quicquam Zelotypia infestius est.
Et hæc quidem ita secum agitabat; suaque residebat sella.
Atque tunc vibrator hastæ Tydides in medio (Græcorum) surrexit,
Et continuo Menelaum bellicosum objurgavit.
Proh meticulose Atrei fili! quid ita te timor corripit
Anxius, & talia inter Argivos concionaris,
Ceu puer, aut fœmina, quorum vires sunt inbecillæ?
Verum tibi præstantissimi Achivum filii non parebunt,
Antequam cuncta Trojæ pinnacula ad terram dejecerint.
Fortitudo enim ingens hominibus gloria, sed fuga dedecus.
Quod si quis horum ut imperas, morem gesserit,
Mox caput ei ferro nigricante præcidam,
Avibusque altivagis escam (illum) projiciam.
Verum agite, quibus curæ est, militum animis stimulos adjicere,
Mox quicquid hic est populorum, jubetote in navibus
Hastas acuere; & juxta clypeos aliaque omnia (armamenta)
Bene collocare; & prandium apparare cunctos
Viros & equos, qui ad bellum promptis sunt animis.
In campo autem quamprimum Mars discernet fortitudinem uniuscujusque.

Sic

49. *οἰμωζεῖν ἀιχμητέτοιιν*] *ἀιχμιλύτοιιν. Rhod.*

53. *καὶ δεῖπνον ἰφοπλίσασθαι ἅπαντας Ἀιδράσι, ἠδ' ἵππους, εἶτ'*] Quid audio? An equi epulas sibi pararent? Mirum; sed nimis hercule mirum: Quare vitium latere autumo, & scribo, *καὶ δεῖπνον ἰφοπλίσασθαι ἅπασιν Ἀιδράσιν, ἠδ' ἵπποις, εἶτ'* *ἐς πόλεμον μεμάασιν. ἀιδράσιν* hic generatim, ubi *ἵπποις* sequitur, idem quod *sibi*, ut discrimen adesset necessarium: Vides? Erunt, qui scripturi sunt, *καὶ δεῖπνον ἰφοπλίσασθαι ἅπαντας Αὐτοῖς, ἠδ' ἵπποις, εἶτ'* &c. Neque id deterius, sed a recepta scriptura remotius. *Pauw.*

Ως φάτο Τυδείδης· κατ' ἄρ' ἕζετο, ἦχι πάρος περ·
Τοῖσι δὲ Θέστορος υἱὸς ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
Ανστὰς ἐν μέσσοισιν, ὅπη θέμις ἔστ' ἀγορεύειν·
Κέκλυτε μεῦ φίλα τέκνα μενεπτολέμων Αργείων·
Ιστε γὰρ, ὡς σάφα οἶδα θεοπροπίας ἀγορεύειν·
Ηδη μὲν καὶ πρόσθ' ἐφάμην δεκάτῳ λυκάβαντι
Πέρσειν Ιλιον αἰπὺ· τόδε δὴ νῦν ἐκτελέουσιν
Αθάνατοι· νίκη δὲ πέλει παρὰ ποσσὶν Αχαιῶν·
Αλλ' ἄγε Τυδέος υἷα, μενεπτόλεμόν τ' Οδυσῆα
Πέμψωμεν Σκύρονδε θοῶς ἐνὶ νηῒ μελαίνῃ,
Οἵ ῥα παρπεπίθοντες Αχιλλέος ὄμβριμον υἷα
Αξουσι, μέγα δ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει.
Ως φάτο Θέστορος υἱὸς εὐφρονος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Γηθόσυνοι κελάδησαν, ἐπεὶ σφίσιν ἦτορ ἐώλπει
Κάλχαντος φάτιν ἔμμεν ἐτήτυμον, ὡς ἀγόρευε.
Καὶ τότε Λαέρταο πάϊς μετέειπεν Αχαιοῖς·
Ω φίλοι, οὐκ ἔτ' ἔοικε μεθ' ὑμῖν πόλλ' ἀγορεύειν
Σήμερον· ἐν γὰρ δὴ κάματος πέλει ἐσσυμένοισιν·
Οἶδα γὰρ ὡς λαοῖσι κεκμηκόσιν, οὐδ' ἀγορητὴς
Ανδάνει, οὔτ' ἄρ' ἀοιδὸς, ὃν ἀθάνατοι φιλέουσι
Πιερίδες· παύρων δ' ἐπέων ἔρος ἀνθρώποισι·
Νῦν δ' ὅπερ εὐαδε πᾶσι κατὰ στρατὸν Αργείοισι,
Τυδείδαο μάλιστα συνεσπομένου τελέσαιμεν·

Αμ-

56. Ως φάτο Τυδείδης· κατ' ἄρ' ἕζετο] κατὰ δ' ἕζετο. *Rhod.*

62. τόδε δὴ νῦν ἐκτελέουσιν] Verſus requirit τὸ δὴ νῦν, & ſententia pro ἐκτελέουσιν mallet ἐκτελέουσιν. *Pauw.*

66. Οἵ ῥα παρπεπίθοντες] Οἵ ῥα παραιπεπίθοντες. *Rhod.*

72. οὐκ ἔτ' ἔοικε μεθ' ὑμῖν πόλλ' ἀγορεύειν Σήμερον] Malim, οὐκ ἐπέοικε. *Pauw.*

73. ἐν γὰρ δὴ κάματος πέλει ἐσσυμένοισιν] ἀχνυμένοισιν. *Rhod.* Hoc eſt, inſtantibus, cui rei moleſtia oboritur, ſi verbis ſupereffluentibus retardentur. Rhodomanno magis placuit ἀχνυμένοισιν. *Dausq.* Haud dubie legendum ἀχνυμένοισιν: Nam ἐσσυμένοισιν hic non eſt unius aſſis: Pueri vident, & bonus Dausquejus ſtultitiam profecto deber.

Sic fatur Tydides; & priorem ſedem occupat.
Ad illos autem Theſtoris filius his verbis infit;
Exſurgens in medium, ubi concionari fas eſt:
Auſcultate me chari bellipotentium Argivorum nati,
Noſtis enim quod perſpicue Deum monita effari ſciam.
Siquidem jam olim etiam prædixi decimo (vos) anno
Expugnaturos eſſe altum Ilium: quod quidem ad exitum perducunt
Superi, & victoria Achivum ante pedes (in propinquo) eſt.
Sed agite filium Tydei, belloque fortem Ulyſſem,
Continuo ad Scyrum nigra in navi mittamus,
Qui ſtrenuum Achillis filium perſuaſum hortationibus ſuis
Adducant; Ingens enim nobis univerſis lumen exhibebit.
Hunc in modum ſapientis Theſtoris natus loquitur, populique corona
Lætabunda acclamat; Animis enim ſuis perſuaſum habebant,
Effatum Calchantis verum eſſe, ut quidem publice diſſeruerat.
Et tunc Laërtæ filius (ſic) Achivis verba fecit.
Amici, non decet amplius ut apud vos multis verbis utamur
Hodie: Laſſitudo enim mœrentes ſubiit;
Novi autem quod hominibus defeſſis neque orator
Volupe ſit, neque poëta; quem immortales amant
Pierides: ſed paucorum (tunc) verborum cupido eſt hominibus.
Nunc autem, quod Achivis omnibus in caſtris placet,
Perficiamus, maxime ſi Tydides itineris comes ſit.

Am-

debet. *Pauw.*

76. *παύρων δ' ἐπέων ἔρος ἀνθρώποισι*] Hoc inepte dictum de omnibus hominibus, ubi de ſolis mœrentibus præcedit: Interpres addita vocula, *ſed paucorum (tunc) verborum cupido eſt hominibus.* Sic dicimus, quod Auctor dicere debuit, non quod Auctor dixit. An vitium forte delituerit, & ſcribendum, *Πυρίδες παύ-*

Αμφω γάρ κεν υἱὸν Φιλοπτολέμου Αχιλῆος
Ἄξομεν, ὄμβριμον υἷα παραιλίνανθ' ἑπέεσσιν;
Εἴ κέν μιν μάλα πολλὰ κιπυραίνῃ κατερύκει
Μητὴρ ἐν μεγάροισιν, ἐπεὶ κρατεροῖο τοκῆος
Ἐλπομένη κατὰ θυμὸν ἀρήϊον ἔμμεναι υἷα *
* * *
Ὡς φάμενον, προσέειπε πύκα Φρονέων Μενέλαος·
Ὦ Οδυσεῦ, μέγ' ὄνειαρ ἐϋσθενέων αἰζηῶν,
Ἠπερ Αχιλλῆος μεγαλόφρονος ὄμβριμος υἱὸς
Ἐλθοι ἀπὸ Σκύροιο, πόροι δέ τις οὐρανιώνων
Νίκην εὐχομένοισι, καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Δώσω οἱ παράκοιτιν ἐμὴν ἐρικυδέα κούρην
Ἑρμιόνην, καὶ πολλὰ, καὶ ὄλβια δῶρα σὺν αὐτῇ
Προφρονέως· οὐ γάρ μιν ὄΐομαι οὔτε γυναῖκα,
Οὔτ' ἄρα πενθερὸν ἐσθλὸν ὑπερφιάλως ἀτόσασθαι.

Ως

παύρων δ' ἐπέων τόν' ἴρος vel ἴρως ἀνθρώποις? In Aldina & Basileensi est ἴρως, quod Rhodomannus in sua mutavit. *Pauw.*

79. Ἀμφω γάρ κεν υἱὸν φιλοπτολέμου] Ἀμφω γάρ κεν ἴοντε. *Rhod.* Mallem equidem: Ἀμφω γάρ κεν υἷα φιλοπτολέμου. Quæ conjectura eadem voce mox repetita firmatur: Ἄξομεν ὄμβριμον υἷα παραιλίνανθ' ἑπέεσσιν. κεν autem productum erit ad exemplum Homeri Odyss. Α. Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί. Odyss. Κ. Οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν, καὶ ἀνάγκῃ. Prior tamen lectio nemini jure propudiosa videri debet, dum nesciat priorem in υἱὸς quandoque corripi, & in φίλος produci. Rhodomannus reponebat, Ἀμφω γάρ κεν ἴοντε. Qui cum vero tunc jungentur subeuntes casus secundi? *Dausq.* Hic plus quam ineptit iterum Dausquejus: Nam propter ipsos illos subeuntes casus secundos scribendum est ἴοντε, ut sic Φιλοπτολέμου Αχιλῆος ὄμβριμον υἷα apte cohæreat, & repetitum υἱὸν non corrumpat Syntaxin: Apage, apage nugarum nugas. *Pauw.*

81. Εἴ κέν μιν] Εἰ καὶ. *Rhod.* Non bene: Nam εἰ κεν, si, hic convenientius, quam εἰ καὶ, etsi. *Pauw.*

82. ἐπεὶ κρατεροῖο — ἀρήϊον ἔμμεναι υἷα *] Si cui non advertsum est, hoc Versiculo, quem olim adjeci, sensum expleat, Δείδιε μὴ σφετέρῃσιν ἀγηνορίῃσιν ὄληται. Metuit ne audacia sua interitum sibi maturet. *Rhod.* Cate notat Brodæus, quosdam ἐπὶ junctim scribere cum ἱλαρομένη, quosdam subaudire ἐπὶ in co-

Ambo enim (simul) profecti strenuum Achillis
Bellicosi natum verbis (amicis) inflexum adducemus,
Etiamsi multis ipsum querelis remoratur
In aula mater: Quandoquidem fortis paremis
Mavortium quoque natum fore animo persuasum habens,

* * *

Ita differenti respondet rem probe perpendens Menelaus.
Ulysses, ingens validorum juvenum emolumentum,
Si strenuus magnanimi Achillis filius
Venerit a Scyro, & cælitum quispiam dederit
Exoptantibus (nobis) victoriam & reditum in terram Græcam,
Dabo ei uxorem, filiam meam nobilissimam,
Hermionem, multaque ac preciosa munera cum illa,
Propenso in eum studio. Non enim arbitror ipsum tum uxorem,
Tum socerum (tam) bonum superbe repudiaturum esse.

Sic

eodem participio. Rhodomanus explet, Δαΐδα &c. Recte nullo additamento Brodæus: rectius, qui Rhodomannum amplectetur, aut adsimile saltem supplementum sufficiet. *Dausq.* Asteriſci sunt a Rhodomanno: Probabile est, aliquid intercidisse, quod sine Libris suppleri nequit. Si nihil intercidisset, scribi posset, Μητὴρ ἐν μεγάροισιν, ἐκεῖ κρατερὸν τεκὸς Ἑλπομένη κατὰ θυμὸν ἀρηΐον ἔμμεναι οἶδε. vel Μητὴρ ἐν μεγάροισιν, ἓὶ κρατερὸν τεκὸς Ἑλπομένη κατὰ θυμὸν &c. sibi & domui ac familiæ egregium fore tutamen. *Pauw.*

85. Ω Ὀδυσεῦ, μέγ' ὄνειαρ ἐυφρονίων αἰζηῶν,] Aptius forte Ἀρηΐων. *Rhod.* Juventa est ab ingenio, ab annis, a viribus præcipitantior, & male consulta: eget præsidio: Ulysses plenus prudentiæ, & moderatior juvenum valentissimum quemque arte sua temperabat, ut Pyrrhum apud Sophoclem in Philoctete prohibet a violentia. Hoc loquitur Menelaus: Hoc Ulysses gloriatur Metamorph. 13.

—— —— *tibi dextera bello*
*Utilis: (*εὐφρονέως εἰ*) ingenium est, quod eget moderamine nostro.*

Quorsum Rhodomannus malit Ἀρηΐων, quam αἰζηῶν? Neltorenime comprehensum voluit? *Dausq.* Revera aptius foret Ἀρηΐων, sed inde non sequitur ita scripsisse Calabrum, qui aptiora non ubique sumsit. Ut hic αἰζηῶν pro Ἀρηΐων scripsit minus apte, ita Libr. præced. V. 319. apte etiam minus αἰζηῶν pro ἐμῶν. *Pauw.*

90. Ἐρμιόνην, καὶ κτήματα, καὶ ἐπιεικὲς

Ὡς ἄρ' ἔφη· Δαναοὶ δὲ συνευφήμησαν ἑπέεσσι·
Καὶ τότε λῦτ' ἀγορή· τοὶ δ' ἐσκίδναντ' ἐπὶ νῆας,
Ἱέμενοι δείπνοιο, τὸ δὴ πέλει ἀνδράσιν ἀλκή·
Καί ῥ' ὅτε δὴ παύσαντο, χορεσσάμενοι μέγ' ἐδωδῆς,
Δὴ τόθ' ὁμῶς Ὀδυσῆι περίφρονι Τυδέος υἱὸς
Νῆα θοὴν εἴρυσεν ἀπειρεσίης ἁλὸς εἴσω·
Καρπαλίμως δ' ἥϊα, καὶ ἄρμενα πάντα βαλόντες,
Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαν· μετὰ δέσφισιν εἴκοσι φῶτες,
Ἰδμονες εἰρεσίης, ὁπότ' ἀντίαι εἰσὶν ἄελλαι,
Ἠδ' ὁπότ' εὐρέα πόντον ὑποστορέσῃσι γαλήνη·
Καί ῥ' ὅτε δὴ κληῖσιν ἐπ' εὐκτύτοισι κάθισαν,
Τύπτον ἁλὸς μέγα κῦμα· πολὺς δ' ἀμφέζεεν ἀφρὸς,
Ὑγραὶ δ' ἀμφ' ἐλάτῃσι διαπρήσσοντο κέλευθοι,
Νηὸς ἐπεσσυμένης· τοὶ δ' ἱδρώοντες, ἔρεσσον·
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ζεύγλῃσι βόες μέγα κεκμηῶτες
Δουρατέην ἐρύσωσι πρόσω μεμαῶτες ἀπήνην,
Ἀχθεϊ τετρυγῶσαν ὑπ' ἄξονι δινήεντι,
Τειρόμενοι, πολὺς δὲ κατ' αὐχένας, ἠδὲ καὶ ὤμους
Ἱδρὼς ἀμφοτέροισι κατέσσυται, ἄχρις ἐπ' οὐδας·
Ὡς τῶν μοχέεσκον ὑπὸ στιβαρῇς ἐλάτῃσιν
Αἰζηοί· μάλα δ' ὦκα διήνυον εὐρέα πόντον·
Τοὺς δ' ἄλλοι μὲν Ἀχαιοὶ ἀποσκοπίαζον ἰόντας·
Θηγον δ' αἰνὰ βέλεμνα, καὶ ἐγχεα, τοῖσι μάχοιλο·
Τρῶες τ' ἄστεος ἐντὸς ἀταρβέες ἐντύνοντο

Es

ἅλβια δῶρα] Repetitum καὶ ingratum est: Jucundius fuisset, Ἑρμείαν, πολλά τε καὶ ἅλβια δῶρα. *Pauw.*

93. συνεὐφήμησαν ἑπέεσσι] ἴπεσσι. *Rhod.*

97. Δὴ τόθ' ὁμῶς Ὀδυσῆι περίφρονι Τυδέος υἱὸς Νῆα θοὴν εἴρυσεν &c.] Pro ipso Ulysse & ipso Diomede hic mallem, commemorasset Quintus milites & socios navales Ulyssis & Diomedis: Id enim fuisset decentius. *Pauw.*

100. Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαν] Scribe, Ἐν γε vel Ἐν τε καὶ αὐτοὶ ἔβαν: δὲ præcedit, & hic alterum respuit. *Pauw.*

103. κληῖσιν ἐπ' εὐκτύτοισι] κληῖσιν ἐπ' εὐκτύτοισι. *Rhod.*

105.

Sic ait. Et Danai fausta in hæc verba acclamatione consenserunt.
Atque tunc concio dimissa fuit. Illi autem disgregabantur ad naves,
Cibum appetentes, qui hominum robur est.
Postquam vero bene saturati finem edendi fecissent,
Tunc cum solerti Ulysse Tydei filius
Velocem navem in mare infinitum protraxit:
Et e vestigio commeatu & aliis necessariis impositis,
Ingressi sunt & ipsi, cumque ipsis viginti viri
Remigationis gnari, quando contrarii sunt flatus,
Et quando amplum mare sternit tranquillitas.
Atque ubi in bene fabricatis transtris consederant,
Vastos maris fluctus pulsant; multaque circumfervet spuma;
Humidæque abiegnis remis sulcantur viæ
Navi deproperante; Nautæ vero non absque sudore remigant.
Veluti si boves, sub jugo valde laborantes,
Ligneum porro nitendo plaustrum trahunt,
Quod præ onere sub axe circumvolubili stridet,
Dumque vexantur, largus per vertices & armos
Sudor utrique ad terram usque defluit.
Ita tunc validos ad remos laborant
Juvenes, & valde properanter latum mare transmeant:
Quos reliqui Græci abeuntes visu prosequebantur,
Acuuntque noxia jacula & hastas, quibus in pugna utebantur.
Contra Trojani in urbe intrepidi armantur,

Ad

105. ἀμφ' ἰλάτῃσι] *remis ab utraque parte navis:* Ita accipiendum ἀμφὶ, quod Interpres perperam neglexit. *Pauw.*

110. Τειρόμενοι, πολὺς δὲ κατ' αὐχένας &c.] πουλὺς. *Rhod.* Ubi μέγα κεκμηῶτες & πρόσω μεμαῶτες præcedunt, τειρόμενοι male sententiam onerat. Sed an legendum forte, Τειρομένοις πολὺς δὲ κατ' αὐχένας, vel Τειρομένοις δὲ πολύς γε κατ' αὐχένας &c? *Pauw.*

113. μάλα σ' ἄκα διήνυον εὐρέα πόντον] Præcessit, Γυρὰι δ' ἀμφ' ἰλάτῃσι διαπρήσσοντο κέλευ-

Ες πόλεμον μεμαῶτες, ἰὰ εὐχόμενοι μαχάρεσαι
Λωφῆσαί τε Φόνοιο, καὶ ἀμπνεῦσαι καμάτοιο.
Τοῖσι δ' ἐελδομένοισι θεοὶ μέγα πῆμα τος ἄλκαρ
Ηγαγον Εὐρύπυλον κρατεροῦ γένος Ηρακλῆος·
Καί οἱ λαοὶ ἕποντο δαΐφρονες ἰωχμοῖο
Πολλοὶ, ὅσοι δολιχοῖο παρὰ προχοῇσι Καΐκου
Ναίεσκον, κρατερῇσι πεποιθότες ἐγχείῃσιν·
Ἀμφὶ δέ οἱ κεχάροντο μέγα φρεσὶ Τρῴοισι υἷες·
Ως δ' ὁπόθ' ἕρκεος ἐκτὸς ἐέργμενοι ἀθρήσωσιν
Ημενοι ἀνέρα χῆνες, ὅς τι σφίσιν εἴδατα βάλλοι,
Σαίνουσιν, τοῦτ' ἦτορ ἰαίνεται εἰσορόωντος,
Ως ἄρα Τρῴοισι υἷες ἐγήθεον, εὖτ' ἐπίδοντο
Ομβριμον Εὐρύπυλον· τοῦ δ' ἐν φρεσὶ θαρσαλέον κῆρ
Τέρπετ' ἀγειρομένοισιν· ἀπὸ προθύρων δὲ γυναῖκες
Θάμβεον ἀνέρα δῖον· ὅδ' ἔξοχος ἔκπεσε λαῶν,
Ηὔτέ τις θῶεσσι λεόντων ἐν ὄρεσσι μετελθών·
Τὸν δὲ Πάρις δείδεκτο· τίεν δέ μιν ἔκτορι ἶσον·
Τοῦ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν· ἴης δ' ἐτέτυκτο γενέθλης·
Τὸν γὰρ δὴ τέκε δίη κασιγνήτη Πριάμοιο

Αστυά-

θοι, Νῆες ἱπεσσυμένης. *Pauw.*

117. μεμαῶτες] Poſt ἀταρβέες facceſcit. *Pauw.*

125. ἕρκεος ἐκτὸς] Rectius eſſet ἕρκεος ἐντὸς: Nam cum intra ſeptum eſt altor, fieri ſolet, quod hic dicitur; & nimis feſtinat vulgatum ἕρκεος ἐκτὸς; ut nihil dicam de Eurypylo jam urbem ingreſſo. Ipſa comparatio jejuna eſt meo judicio. *Pauw.*

126. Ημενοι ἀνέρα χῆνες, ὅς τι σφίσιν &c.] Ημενον ἀνέρα χῆνες, ὅτις σφίσιν. *Rhod.* Ημενον ἀνέρα languet: Pors Ημενοι eſt ab ipſo Quinto, qui duo participia jungere potuit: ἑέργμενοι χῆνες ἀθρήσωσιν ἥμενοι, *inclusi anſeres conſpiciunt ſedentes:* Hoc certe non improbum. Si quid mutandum, pro Ημενοι mallem Ημενοι: χῆνες ἄμπαυοι, *anſeres manſueti:* Id enim ſignificat. *Pauw.*

127. τοῦτ' ἦτορ ἰαίνεται εἰσορόωντος] τοῦ δ' ἦτορ ἰαίνεται. *Rhod.*

131. ὅδ' ἔξοχος ἔκπεσε λαῶν] Incongruum hic eſt ἔκπεσε de Eurypylo, ubi paulo ante dictum de militibus Eurypyli, καὶ οἱ λαοὶ ἕποντο: Nihil hæc λαῶν, caſus ſecundus, perperam ſociatur cum ἔκπεσε, quod tertiam amat. Nonne ſcribendum,

Ad pugnam properantes, & Diis vota facientes,
Ut (tandem) quieſcerent a cæde, & reſpirarent a labore.
Quibus ut deſiderabant, Dii ingens cladis præſidium
Adduxerunt Eurypylum, de proſapia Herculis fortiſſimi.
Ac ſequuntur ipſum homines belli ſcientes
Multi, quotquot longi fluenta Caici
Accolunt, validis confidentes haſtis.
Quem propter animos ad ſummam lætitiam pubes Troica erexit:
Ut, quando incluſi caveæ viderint
Mitem virum anſeres, qui pabulum eis projicit,
Abblandiuntur; Quod ille videns animo voluptatem haurit:
Sic & Troum nati gaudebant, cum viderent
Fortem Eurypylum, cujus in pectore animus fiduciæ plenus
Voluptatem e confluxu illorum percipiebat. A veſtibulis etiam fœminæ
Suſpiciebant virum nobilem, qui eminentiſſimus in exercitu ſequebatur,
Veluti Leo quiſpiam, in montibus cum lupis cervariis congreſſus.
Hunc autem Paris excepit, & pariter atque Hectorem coluit.
Conſobrinus enim ejus erat, & ex eadem ſtirpe natus.
Nam generoſa Priami ſoror illum peperit

Aſtyo-

dum, ὅ ῥ' ἴξοχος ἦγετο λαοὺς? *Rauw.*

134. Τοῦ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν] Illud Τοῦ reſpicit Hectorem, & minus conveniens eſt, quia conſobrinus Hectoris, etiam erat conſobrinus Paridis: Uterque enim Priami filius. Erunt, qui ſcripturi ſunt, Οἳ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν: Sed id eodem revera redit; & ſi animum adverras, minus appoſitum eſt utrumque poſt τίσιν δέ μιν Ἕκτορι ἶσον, quia inter fratrem & conſobrinum nulla eſt conjunctionis & ſanguinis æqualitas. Si de fortitudine Eurypyli locutus fuiſſet Quintus, & ea parte Eurypylum cum Hectore comparaſſet, id poſt τίσιν δέ μιν Ἕκτορι ἶσον quadraſſet: Attende: Segnitiem hanc Auctoris deprehendes ſtatim. *Rauw.*

135. δίη γεγάασι Πριάμοιο] δῖα

Ἀστυόχη, κρατερῇσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι μιγεῖσα
Τηλέφου, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀταρβέϊ Ἡρακλῆϊ
Λάθρῃ ἐοῖο τοκῆος ἐϋπλόκαμος τέκεν Αὔγη·
Καί μιν τυτθὸν ἐόντα, καὶ ἰσχανόωντα γάλακτος,
Θρέψε θοὴ ποτε κεμμὰς· ἑῷ δ' ἴσα φίλατο νεβρῷ,
Μαζὸν ὑποσχομένη, βουλῇ Διὸς· οὐ γὰρ ἐφῆκεν
Ἔκγονον Ἡρακλῆος ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι·
Τόν δ' ἄρα κύδιμον υἱὰ Πάρις μάλα πρόφρονι θυμῷ
Ἦγεν ἐὸν ποτὶ δῶμα δι' εὐρυχόροιο πόληος,
Σῆμα παρ' Ἀσαράκοιο, καθ' Ἕκτορος αἰπὰ μέλαθρα,
Νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθα οἱ ἄγχι
Δώματ' ἔσαν καὶ βωμὸς ἀκήρατος Ἑρκείοιο·
Καί μιν ἀδελφεῶν, πηῶν θ' ὕπερ, ἠδὲ τοκήων
Ἤρετο προφρονέως· ὁ δέ οἱ μάλα πάντ' ἀγόρευεν·
Ἀμφὼ δ' ὡς ὁάριζον, ἀμ' ἀλλήλοισι κίοντες,
Ἦλθον ἐς μέγα δῶμα, καὶ ὄλβιον, ἔνθ' ἄρα ἧστο
Ἀντιθέη Ἑλένη, Χαρίτων ἐπιειμένη εἶδος·
Καί ῥά μιν ἀμφίπολοι πίσυρες περιποιπνύεσκον·
Ἄλλαι δ' αὖτ' ἀπάνευθεν ἔσαν κλυτοῦ θαλάμοιο,

Εργα

δία καστιγνήτη. *Rhod.*

143. Τέκε δ' ἄρα κύδιμον υἱὰ] Τεῦ δ' ἄρα. *Rhod.*

145. Σῆμα παρ' Ἀσαράκοιο] Ἀσσαράκοιο. *Rhod.*

Ibid. καθ' Ἕκτορος αἰπὰ μέλαθρα] Illud καθ' interrumpit procedendi ordinem; & perquam ſuſpectum eſt mihi. Nonne ſcribendum eodem ductu & continuato gradu, Σῆμα παρ' Ἀσσαράκοιο, καὶ Ἕκτορος αἰπὰ μέλαθρα, Νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθά οἱ &c? *Ramm.*

148. Καί μιν ἀδελφεῶν] ἀδελφειῶν. *Rhod.*

151. Ἦλθον ἐς μέγα δῶμα] Ἤλυθον ἐς μέγα δῶμα. *Rhod.*

Ibid. ἔνθ' ἄρα ἧστο] Ita perbene Aldus: Baſileenſes perperam, ἔνθ' ἄρ ἧστο: Inde correctio illa Rhodomanni, ἔνθα δ' ἄρ' ἧστο. *Ramm.*

154. Ἄλλαι δ' αὖτ' ἀπάνευθεν ἔσαν κλυτοῦ θαλάμοιο, Εργα &c.] κλιτοῦ vel κλιτεοῦ θαλάμοιο. *Rhod.* Poſt:

— μετ' ἀγακλυτῆς ἀλόχοιο.
Δριόπεσσι δ' οὔτησι κιχὴς κλυτὸς
Μενέλαος.
— ἀιόθησαι ἀγάκλυτοι βασιλῆες.

Quæ omnia per ν' rectiſſime ſcripta ſunt. Quianam non æque

Aſtyocha, fortibus conſerta brachiis
Telephi: Quem (ut hoc etiam memorem) ex imperterrito Hercule,
Clam patre ſuo, Auge crine decora ſuſcepit.
Et cum parvulus eſſet, & lactis indigens, ipſum
Nutriit olim velox cerva, & tanquam hinnulum ſuum amavit,
Ubera præbens, Jovis decreto. Nec enim fas erat,
Ut Hercule prognatus miſere interiret.
Hujus ergo filium magnificum cupidiſſimo Paris animo,
Suas ad ædes, per amplam urbem deduxit
Præter Aſſaraci monumentum, prope celſam domum Hectoris,
Et ſacrum Minervæ fanum, ubi ei in vicinia
Palatium erat, & intaminata Hercei (Jovis) ara.
Et ſuper germanis ipſum cognatisque ac parentibus
Studioſe rogitabat. Is vero diligenter ei cuncta memoravit.
Ac dum ambo inter ſe procedentes confabulantur,
Veniunt in magnum fortunatumque palatium: ubi ſedebat
Cum Deabus conferenda Helena, Gratiarum formam induta;
Ac quatuor circa illam famulæ in opere erant:
Cæteræ vero extra thalamum erant magnificum,

In-

æque ν in iſtis producatur, atque in illo?

Κλῦτον, ὅτ᾽ ἠῦκομος Νύμφη τέκεν ——.

Ecquid iſto agas?

Ἀμφὶ Μαχάονα κλυτὸν, ἰδ᾽ Ἀγλαΐην κλυτὸν υἱόν.

Cauſæ ergo ſatis eſt, cur non Rhodomanno adhæream reponenti *κλειτοῦ* vel *κλεινοῦ*. Sed quorſum Calaber ancillas circa Helenam quatuor occupat, aliasque ſeorſim

—— —— *κλυτοῦ Θαλάμοιο Ἔργα τιτυσκομένας, ὅσσαι δμωῇσιν ἐώκει?*

Honori dat Helenæ quatuor illi præſentes adſtare, aliasque eſſe ſuper, quæ ſecretioribus inſudent negotiis. Quare reſcribo *κλισιοῦ Θαλάμοιο*: ut aliæ publicitus Helenæ ancillentur, aliæ in penetrali domo ſemotæ ab hoſpitum oculis. Ancillæ Helenæ Æthra & Clymene Iliad. Γ. *Δουρὶ*. Dausque lectio

Εργα τιτυσκόμεναι, ὁπόσα δμωῇσιν ἔοικεν·
Εὐρύπυλον δ' Ελένη μέγ' ἐθάμβεεν εἰσορόωσα·
Κεινος δ' αὖ Ελένην· μετὰ δ' ἀλλήλοις, ἐπέεσσιν
Αμφὶ δ' ἰκανόωντο, δόμῳ ἐνὶ κηώεντι·
Δμῶες δ' αὖτε θρόνους δοιὼ θέσαν ἐγγὺς ἀνάσσης·
Αἶψα δ' Αλέξανδρος κατ' ἄρ' ἕζετο· πὰρ δ' ἄρα τῷγε,
Εὐρύπυλος· Δαναοὶ δὲ πρὸ ἄστεος αὖλιν ἔθεντο,
Ηχι φυλακτῆρες Τρώων ἔσαν ὀμβριμόθυμοι·
Αἶψα δὲ τεύχεα θῆκαν ἐπὶ χθόνα, πὰρ δὲ καὶ ἵππους
Στῆσαν, ἔτι πνείοντας ὀιζυροῖο μόγοιο·
Εν δὲ φάτνῃσι βάλοντο, τά τ' ὠκέες ἵπποι ἔδουσι.
Καὶ τότε νὺξ ἐπόρουσε, μελαίνετό τ' αἶα, καὶ αἰθὴρ·
Οἱ δ' ἄρα δαῖτ' ἐπάσαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
Κήδειοί τε, Τρῶές τε· πολὺς δ' ἐνὶ μῦθος ὀρώρει
Δαινυμένων· πάντῃ δὲ πορὸς μένος αἰθαλόεντος
Δαίετο πὰρ κλισίῃσιν· ἐπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ,
Αὐλοί τε, λιγυοῖσιν ἀρηράμενοι καλάμοισιν·

Αμφὶ

lectio & distinctio, *κλειτοῦ θαλάμοιο Εργα τιτυσκομένας*, non abblanditur mihi: Nam & coacta est, & falsi suspecta. Perquam scilicet probabile est, ne dicam certum, Helenam in ipso Gynæceo & *κλειτῷ θαλάμῳ* hic conspici, eoque referendum esse præcedens *ἔνθ' ἄρα ἧσο*; Morem istius ævi ignorat nemo. Et sic etiam Rhodomannus sine dubio accepit vulgatum *κλυτοῦ θαλάμοιο* cum *ἐπαίνυθεν* conjunctum: In Gynæceo quatuor ancillæ honoratiores Helenæ ministrabant; aliæ seorsim mulierc ularum opera curabant: *ἐπαίνυθεν κλυτοῦ θαλάμοιο, longius a Gynæceo & remotius paulnium.* Nihil facilius aut accommodatius? Sed secretiora & minus trita quærebat. Vir ille catus & eximius. De mensura vocis *κλυτοῦ* hactenus etiam Rhodomanno adsentior. *Pauw.*

157. *μετὰ δ' ἀλλήλοις, ἐπίεσσιν Αμφὶ δ' ἰκανόωντο*] *ἀλλήλους* an legendum sit, consideretur: *Αμφω δικανόωντο. Rhod.* Sine dubio legendum *μετὰ δ' ἀλλήλους ἐπίεσσιν*, si *Αμφω δικανόωντο* rectum sit, ut certe videtur. *μετὰ* absolute positum, vertendum est *dein*: Et hoc non improbum, sed minus tamen appositum hic: An pro eo aliud quid scriptum olim? *Pauw.*

164. *ἔτι πνείοντας ὀιζυροῖο μόγοιο*] Interpres *Adhuc ex ini-*

stii

Intentæ rebus, quæ ancillas decent.
Helena autem Eurypylum intuens valde admirabatur,
Et ille contra Helenam. Mutuoque ſeſe verbis (amicis)
Ambo excipiebant in thalamo ſuaveolenti.
Servæ autem duos thronos prope dominam poſuere:
Moxque Alexander reſedit, & juxta illum
Eurypylus. Interim Danai ante urbem caſtrametantur,
Ubi magnanimi Troum vigiles erant.
Et ſtatim arma ad terram deponunt; ac prope equos,
Adhuc ex triſti labore anhelantes, ſtatuunt,
Et præſepibus injiciunt ea, quibus (celeres) equi veſcuntur.
Atque tunc nox apperebat, nigreſcebatque tellus & æther,
Cibum autem ſumunt ante ardua mœnia
Ceteri Troësque: & prolixa oritur ſermocinatio
Inter cœnantes; ac paſſim ardentis vis ignis
Juxta tentoria accenditur, reſonatque canora fiſtula,
Tibiæque ſtridulis compactæ canuis:

Ac

ſti labore anhelantes: Quod ego non video, qui locum hic habere poſſit: Nam diutius paululum jam a pugna & labore quieverant equi: Vide modo, quæ antecedunt. Græca tamen Interpreti favent: An vitium contraxerunt, & legendum; ἔτι πνείοντας ὀἴζυος μόθοιο, *adhuc pugnam & bellum ſpirantes?* Id ſane convenientius, & ipſum ἔτι appoſitum, quia equi una cum viris toties belli & pugnæ miſerias jam experti fuerant, nec tamen ejus deſiderio minus, quam antea, tenebantur: Moneo paulo diſtinctius, quia erunt, quibus vocula diſplicebit, non rite intellecta. Supra V. 53. habuimus, ἤδη πάντας ἐφοπλίσασθαι ἄνακτας Ἀργείους ἐπ' ἔργον, εἴτ' ἐς πόλεμον μεμάασιν: Illud ἐς πόλεμον μεμάασιν idem dicit, quod πνείοντας ὀἴζυος μόθοιο. *Pauw.*

167. πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο] αἰπεινοῖο. *Rhod.*

168. Κήδεά τε, Τρῶάς τε] Κήδεσι, Τρῳῇς τε. *Rhod.* Infamaret hunc locum tenebris excetra, ni elideretur. Providit Brodæus Κήδεσι reponendum. *Dausq.*

171. Αὐλοί τε, λιγυρῇσιν ἀερρήκτοισι καλάμοισιν] Hæc inepta ſunt, niſi intelligantur de tibiis, quas biſores vocant Poëtæ, & quæ ex una ſtirpe ori admota, exibant geminæ: Alias tibia non eſt, niſi calamus unus & ſimplex, ut omnes ſciunt. Quanquam autem biſores intelligantur, durius tamen eſt, quod hic habemus: Id non nega-

Αμφὶ δὲ Φορμίγγων ἰαχὴ πέλεν ἱμερόεσσα.
Αργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον εἰσοροώντες
Αὐλῶν, φορμίγγων τ' ἰαχὴν, αὐτῶν τε, καὶ ἵππων,
Σύριγγός θ', ἣ δαιτὶ μεταπρέπει, ἠδὲ νομεῦσι·
Τοὔνεκ' ἄρ' ἦσιν ἕκαστος ἐνὶ χλισίῃσι κέλευσε
Νῆας ἀμοιβαίῃσι φυλασσέμεν, ἄχρις ἐς ἠῶ,
Μὴ σφέας Τρῳῆες ἀγαυοὶ ἐνιπρήσωσι νιόντες,
Οἵ ῥα τότ' αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος εἰλαπίναζον·
Ὡς δ' αὔτως κατὰ δῶματ' Αλεξάνδροιο δαίφρων
Δαίνυτο Τηλεφίδης μετὰ κλυτῶν βασιλήων·
Πολλὰ δ' ἄρα Πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι Τρῳϊοι υἱες
Ἐξείης ἤυχοντο, μιγήμεναι Αργείοισιν
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ· ὁ δ' ὑπέσχετο πάντα τελέσσειν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόρπησαν, ἔβαν ποτὶ δῶμαθ' ἕκαστος,
Εὐρύπυλος δ' αὐτοῦ κατελέξατο βαιὸν ἄπωθεν,

Es

gabunt, qui paulo acutius cernunt. An locus non eſt ſanus, & ipſe Quintus ſcripſit, *ἰπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ Αὐλοῖσι λιγυροῖσιν, ἀρηραμίῃ καλάμοισιν*, vel *ἰπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ Αὐλοῖσι, λιγυροῖσιν ἀρηραμίῃ καλάμοισιν*, ut fiſtulam reſpiciant poſtrema? Vide & judica: Ego nihil affirmo, & tertium hoc, quod nunc etiam mihi in mentem venit, tibi admetior, *ἰπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ, Αὐλοί τε, λιγυροῖο ἀρηράμενοι καλάμοιο*: *tibiæ factæ & adornatæ ex ſtridulo calamo.* Caſus patrius ita adhibetur vulgo: Et hoc duobus aliis deterius non eſt. Viſne quartum ex tertio ſumtum? Potes etiam, *ἰπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ Αὐλοῖσι, λιγυροῖο ἀρηραμίῃ καλάμοιο*, ut ſic poſtrema iterum ad fiſtulam pertineant: Et hoc omnium optimum fortaſſe. *Pauw.*

173. *ἐθάμβεον εἰσορόωντες Αὐλῶν, φορμίγγων τ' ἰαχὴν*] Rectius *εἰσαΐοντες*. *Rhod.* Non male Rhodomannus *εἰσαΐοντες*. Recte tamen alterum vindicabitur. Nam cum in videndi ſenſu ſit principatus, videndi appellatio quadrat omnibus ſenſibus, ubi ſenſus cognitioni deſerviunt, teſte D. Auguſtino Lib. 10. Conf. Cap. 35. & Epiſtol. 112. ad Paulinam de videndo Deo: quadrabit & hic. Nam Græci non admodum a Trojanis diſſiti: — *Δαιτὸς δὲ πρὸ ἄστεος αὐλὴ ἰάθυνε, Ηχὶ φυλακτῆρες Τρῴων ἔσαν.* Quin videre integrum fuit tibicines & cithariſtas cum tibiis & citharis. Qui pote, inquis; cum *τότε νύξ ἐπέρουσε, μιλαίνετό τ' αἶψα καὶ μίλτῳ*? Reſpon-

Ac paſſim jucundus Citharārum ſit ſtrepitus.
Argivi itaque procul ſtupeſcunt, dum audiunt
Tibiarum Citharārumque vocem, virorum etiam & equorum,
Ac fiſtulæ, quæ inter convivia & paſtores excellit.
Propterea quilibet in caſtris ſuos juſſit
Ut alternis excubiis naves tutarentur, ad ortum ſolis usque:
Ne Troës clari irruptione ſua eas incenderent;
Qui tunc ante excelſum murum genio indulgebant.
Eodem tempore, in ædibus Alexandri
Telephides cum inclytis regibus epulabatur;
Et multum ſane Priamus & alii Trojani juvenes
Suo quisque loco exoptabant, ut manum conſereret (Eurypylus) cum Argivis
In adverſa (hac) fortuna. Is vero ſe omnia confecturum promiſit.
Porro cum cænati fuiſſent, domum ſe contulerunt:
Eurypylusque ibidem cubuit paulo ſeorſum,

In

ponſum eſto: — *πάντη δὲ μίνος πυρὸς αἰθαλόεντος Δαίετο πᾶς χλισίηπιν. Dausq.* Illud *αὐλῶν φορμίγγων τ' ἰαχὴν* requirit plane *ὑσαΐοντες*: Nam nihil in eo, quod oculis videri poſſit. *Pauw.*

174. *αὐτῶν τι καὶ ἵππων*] *ἀνδρῶν τι καὶ ἵππων. Rhod.* Quid *αὐτῶν τι, καὶ ἵππων*, vel *ἀνδρῶν τι, καὶ ἵππων* hic, ubi de equis nihil præceſſit, & vix etiam aliquid præcedere potuit? Dein, quid repetitio vocis *ἰαχὴν*, & aliorum omnium, quæ cum iſta voce cohærent? Itane Poëta bonus & eruditus? Cras credam, non hodie. *ἀνδρῶν* melius, quam *αὐτῶν*: Id certum & perſpicuum. *Pauw.*

177. *ἀμοιβαίῃσι*] Scilicet *φυλακαῖς*; Nota Ellypſin, quam ipſum *φυλασσόμεν* ſuggerit: Poteſt eo modo venire uſui. Rhodomanno placuit, *Τοῦσιν ἄρ' οἷσιν ἕκαστος ἐνὶ κλισίῃσι κέλευσε Νῆας ἀμοιβαίοισι*: quod ego probare non poſſum: Nam & *οἷσιν* ſuſpectum eſt ita abſolute, & *ἀμοιβαίοισι* ab iſta vocula nimis longe abeſt. *Pauw.*

179. *Οἱ μὰ τότ' αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος εἱλαπίναζον*] Hæc ſatis otioſe accedunt, & ipſum *αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος* V. 167. præceſſit. *Pauw.*

181. *μετὰ κλυτῶν βασιλήων*] *μετ' ἀγακλειτῶν βασιλήων. Rhod.* Ita recte Rhodomannus: Neque obſtat paulo poſt ſequens, *μετ' ἀγακλειτῆς ἀλόχοιο*: Nam ita ſolet Quintus. *Pauw.*

186. *Εὐρύπυλος δ' αὖτοῦ κα-*

Ες τέγος εὐποίητον, ὅπη πάρος αὐτὸς ἵαυεν
Ηὺς Αλέξανδρος μετ' ἀγαλλειτῆς ἀλόχοιο·
Κείνο γὰρ ἔκπαγλόν τε, καὶ ἔξοχον ἔπλετο πάντων
Ενθ' ὅγε λέξατ' ἰών· τοί δ' ἄλλοσε κοίτον ἕλοντο,
Μέχρις ἐπ' Ηριγένειαν ἐύθρονον· αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ
Τηλεφίδης ἀνόρουσε, καὶ ἐς στρατὸν εὐρὺν ἵκανεν
Σύν τ' ἄλλοις βασιλεῦσιν, ὅσοι κατὰ Ιλιον ἦσαν·
Λαοὶ δ' αὐτίκα ἵσαν ἐν ἔντεσι μαιμώωντες,
Πάντες ἐνὶ πρώτοισι λιλαιόμενοι πονέεσθαι·
Ως δὲ καὶ Εὐρύπυλος μεγάλοις περὶ κάτθετο γυίοις
Τεύχεα μαρμαρέηιν ἐεικόμενα στεροπῇσι·
Καί οἱ δαίδαλα πολλὰ κατ' ἀσπίδα δῖαν ἔκειτο,
Οππόσα πρόσθεν ἔρεξε θρασὺ σθένος Ηρακλῆος·
Εν μὲν ἔσαν, βλοσυρῇσι γενειάσι λιχμώωντες
Δοιὼ κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα δρακόντων,
Σμερδαλέον μεμαῶτες· ὁ δὲ σφέας, ἄλλοθεν ἄλλον,
Νηπιαχός περ ἐὼν, ὑπεδάμνατο· καί οἱ ἀταρβὴς
Εσκε νόος, καὶ θυμὸς, ἐπεὶ Διὶ κάρτος ἐώκει
Εξ ἀρχῆς· οὐ γάρ τι θεῶν σθένος οὐρανιώνων
Απρηκτον τελέθει, καὶ ἀμήχανον, ἀλλά οἱ ἀλκὴ
Εσπετ' ἀπειρεσίη, καὶ ὑδύος ἔνδον ἐόντι·
Εν δὲ Νεμειαίοιο βίη τέτοκτο λέοντος,

Ομ-

τιλίξατο βαῖνε ἄτυθι] Legi etiam poteſt αὐτὸς. *ipſe.* *Rhod.* Ubi ſequitur, ὅπη πάρος αὐτὸς ἵαυεν ἠὺς Αλέξανδρος, exaſciatius eſt αὐτῷ. *Pauw.*

201. Δοιὼ κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα δρακόντων] ἐοικότες οἶμα, δρακόντες: vel eſt Enallage cum Periphraſi, οἶμα δρακόντων pro δρακόντες. *Rhod.* Sine dubio legendum & diſtinguendum, Δοιὼ κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα, δρακόντες. *impetu vivis ſimiles.* οἶμα pro καθ' οἶμα adeo notum eſt, ut Virum Eruditum dubitaſſe mirer. *Pauw.*

205. οὐ γάρ τι θεῶν σθένος οὐρανιώνων] γένος οὐρανιώνων. *Rhod.*

206. ἀλλά οἱ ἀλκὴ Εσπετ' ἀπειρεσίη καὶ ὑδύος ἔνδοι ἐόντι] Herculi in utero matris inerant vires immanes. Quibus de ſignis notum? Quia ut evolutus in auras, eveſtigio tantillus infans fauces draconibus eliſit. Quid ſi legatur ἔντος ἐόντι? Quod

In affabre facto conclavi; Ubi prius ipſe dormiebat
Alexander inſignis cum uxore famigeratiſſima.
Illud enim admirabile & excellens erat præ omnibus.
Huc ille ſe conferens requievit. Alii vero alibi cubandi locum ſumſerunt,
Ad Auroræ usque pulchrithronæ adventum. At quamprimum illuxit,
Telephides ſurrexit, & ad late diffuſum exercitum pervenit,
Cum aliis proceribus, qui intra Ilium erant.
Continuo autem milites in armis erant, magna alacritate,
Omnes inter primores ſtrenue rem gerendi percupidi.
Ita & Eurypylus valtis membris circumdedit
Arma, ſplendidis adſpectu fulgetris ſimilia.
Cæterum multa varie efficta in clypeo ipſius divino inerant,
Quæcunque ſuperiori ſeculo audax Herculis robur effecerat.
Inibi erant noxiis lambentes maxillis
Dracones duo, ferocia aſſimiles illis qui (vivi) moventur,
Truculentum (quippiam) conantes. Verum ille alia parte alium,
Quantumlibet infans elidebat, & intrepidus illi
Mentis & animi vigor erat: Namque Jovem viribus repræſentabat,
Ab incunte ætate. Nequaquam enim cæleſtium Deorum ſuboles
Inefficax & ignava machinarumque rudis eſt; ſed robur ei
Ingens adjunctum eſt etiam in utero (adhuc) latenti.
Deinde in eo expreſſa erat vis Nemæi leónis,

Qui

Quod fuerit, Confeſtim ut ab utero proceſſit, Herculem virium documen ære mortalibus dediſſe. *Dausq.* Suo more miſere hallucinatur bonus Dausquejus: Nam *Εστιν* pro *Εστεσι*, non pro *Εστατο*, poſitum eſt, & de Deorum ſobole hæc dicuntur cum præcedentibus *γενικῶς*: Pueri vident, ſi attendant. *Pauw.*

208. *Ἐν δὲ Νεμειαίοις βίη τέτυκτο λέοντος*] *βίη ἐτέτυκτο. Rhod.* Νεμειαίοις iſta forma notes. *Pauw.*

Ομβρίμου Ηρακλῆος ἐπὶ στιβαρῇσι χέρεσσι
Τειρομένου κρατερῶς· βλόσυροῖς δέ οἱ ἀμφὶ γένυσιν.
Αἱματόεις ἀφρὸς ἔσκεν· ἀπυείοντι δ' ἐώκει·
Αγχι δέ οἱ πεπόνητο μένος πολυδειράδος Υδρης,
Αἰνον λιχμώωσα· καρήατα δ' ἀλγινόεντα,
Αλλα μέν οἱ δέδμητο κατὰ χθονὸς, ἄλλα δ' ἄεξεν
Εξ ὀλίγων μάλα πολλά· πόνος δ' ἔχεν Ηρακλῆα,
Θαρσαλέον τ' Ιολαον· ἐπεὶ καρτερὰ φρονέοντε
Αμφω, ὁ μὲν τέμνεσκε καρήατα μαιμώωντα,
Αρπῃ ὑπ' ἀγκυλόδοντι θοῶς· ὁ δὲ καῖε σιδήρῳ
Αἰθομένῳ· κρατερὴ δὲ κατήνυτο θηρὸς ὁμοκλὴ·
Εξείης δ' ἐτέτυκτο βίη συὸς ἀκαμάτοιο,
Αφριόων γένυεσσι· φέρεν δέ μιν ὡς ἐτεόν περ,
Ζωὸν ἐς Εὐρυσθῆα μέγα σθένος Αλκείδαο·
Κεμμὰς δ' εὖ ἤσκητο θοὴ πόδας, ἥτ' ἀλεγεινὸν
Αμφὶ περιχτιόνων μέγ' ἐτίνυτο πᾶσαν ἀλωὴν·
Καὶ τὴν μὲν χρυσοῖο κεραάτος ὄμβριμος ἥρως
Αμφέχεν, οὐλομένοιο πυρὸς πνείουσαν ἀϋτμὴν·
Αμφὶ δ' ἄρα στυγεραὶ Στυφελίδες· αἱ μὲν ὀϊστοῖς
Βλήμεναι, ἐν χονίῃσιν ἀπέπτυσον, αἵ δ' ἔτι φύζης
Μνωόμεναι, παλιοῖο δι' ἠέρος ἐσσεύοντο·

Ταῖσι

210. βλοσυροῖς δέ οἱ ἀμφὶ γένυσιν] βλοσυρῇς vel βλοσυρεῖς: γενύσιν hic mediam iterum producit. *Pauw.*

211. ἀπυείοντι δ' ἐώκει] ἀπεπτείοντι, vel ἀπειλείοντι, *minitanti. Rhod.* Improba dictio. Brodæus ſcribit: ἀπύοντι δ' ἐώκει, rugienti ſimilis erat. Atqui tunc ſcribendum quoque: ἔσκε· ἀπύοντι δ' ἐώκει, ratione quantitatis. Rectior Rhodomanni correctio reſcribentis, ἀπεπτείοντι, vel ἀπειλείοντι. Cui nihilominus meam non poſtfero:

Αἱματόεις ἀφρὸς ἔσκεν, ἀποπτύοντι δ' ἐώκει.

Spumabat Leo (quod depræliantis eſt) ſpuma ſanguinea (quod vi victi eſt & ſaniem exſpuentis) eoque ſpectaculo ſcalptura clypei ferit oculos. *Dausq.* ἀποπτείοντι δ' ἐώκει bonum eſt, alia mala & non unius aſſis: In re aperta verbis parco. *Pauw.*

213. Αἰνὸν λιχμώωσα] Hic ha-

Qui in validis ſtrenui Herculis manibus
Duriter affligebatur, ſævasque ejus circum maxillas
Cruenta ſpuma erat; & expirantis formam habebat.
Prope hunc elaborata erat vis multicipitis Hydræ
Linguas truculenter exſertans: capitaque dolorifica
Partim ei ad terram decuſſa erant, partim renaſcebantur
Ex paucis admodum multa: Et labor tenebat Herculem
Audacemque Jolaum; Quoniam forti animo (inſtabant)
Ambo; alter capita dirum quid molientia falce
Adunca celeriter detruncabat: alter urebat ferro
Candenti. Validæ ergo beluæ (iſtius) minæ (ita) conficiebantur.
Deinde fabricata erat indomiti ſuis violentia,
Spumans genis, & portabat hunc ceu reapſe
Vivum ad Euryſtheum ingens Alcidæ robur.
Artificioſe etiam elaborata erat cerva, pedibus cita; quæ miſeris modis
Totum vicinorum agrum infeſtabat:
Et hanc aureo cornu Heros fortis
Tenebat, pernicioſi vaporem ignis efflantem.
Prope quam inviſæ Stymphalides, quædam ſagittis
Confixæ in pulvere animam exhalant, quædam adhuc de fuga
Cogitantes, per incanum aëra volant:

In

habes Enallagen, quam etiam V. 201. volebat admittere Rhodomannus: Sed alia eſt hujus, alia iſtius loci conditio: Nam hic λιχμώντα ſequitur, ibi ἰσι-κότες præcedit, & ſic non mutantur figurate, ſed propudioſe miſcentur genera: Attende. *Pauw.*

214. *Αλλα μέν οἱ δίδμητο κατὰ χθονὸς*] *Αλλα μέν οἱ τέτμητο* non fuiſſet deterius. *Pauw.*

215. *Ἐξ ὀλίγων μάλα πολλὰ*] Hoc nimium, quia ex uno capite capita modo ſuccreſcebant duo. Sed pugnam protraxit Quintus, & ſic ex paucis produxit admodum multa. *Pauw.*

216. *Θαρσαλέον τ' Ἰολαον' ἑπτὰ κεφτιρὰ φρονέοντε*] Verſus laborat: Scribendum, vel *ἑπτὰ κεφτιρὰ φρονέοντε*, vel *ἑπτὰ κάρτα φρονέοντε*. *Pauw.*

227. *Αμφὶ δ' ἄρα σφιγρὰ Στυφηλίδες*] *Στυμφαλίδες*. *Rhod.* Pro *Αμφὶ* malo *Αγχι*. *Pauw.*

In quas iratus Hercules aliam poſt aliam
Subinde arundinem ejaculatur, ſimilis valde properanti.
Inibi etiam vis ingens præſtantis Augeæ
Solerter in ſcuto invicto effornata erat.
Cui profundum divini Alphei amnem
Fortis Hercules derivat; & paſſim Nymphæ
Opus ingens ſtupent. ſeorſumque erat Taurus,
Ignem ſpirans, quem & ipſum, licet inſuperabilis eſſet,
Fregit valido cornu violenter (comprehenſum:) amboque ipſi
Connitenti brachiorum muſculi invicti intendebantur.
Et hic quidem mugitum edenti ſimilis erat. At juxta eum
In clypeo fabricata erat, Dearum ſpecie veſtita
Hippolyte: Et hanc validis manibus
Dum cingulo varie texto ſpoliare cupit,
Coma arreptam detrahebat ex celeri equo. Seorſum vero
Aliæ pavitabant Amazones. Ibi etiam ſævæ
In terra Threicia erant Diomedis equæ

Vi-

Protulit informesque toris immanibus artus.

Et in 2. Tuſcul. veterum quis:

O pectora! o terga! o lacertorum tori!

ἄμφω μυῶνες erunt ambo lacertorum tori, qui vi cornua tauri prehenderit & tenuerit. Didymo μυὼν συνέσπασεν ἐκ πολλῶν νεύρων, καὶ συνεστραμμένων σάρκων, etſi ibi in Iliad. Π. eſt γαστροκνημία. Alii muſculos dicunt, & Theocritus μύας cum deſcriptione Idyll. 22.

Ἐν δὲ μύες σεμοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὤμου
Ἔσσαν.

Sic Lib. 2.

Περφθάμενες μυῶνα κατ' ἀλγεινόεντα δαΐξε
Ἀμφιάρεω βαπλῆγι.

Dausq. Dausqueji ἐρεισάμενος ἐν τίτανι melius eſt, quam Rhodomanni ἐρεισάμενος τίτανον, propter οἱ præcedens, quod in hac verborum Syntaxi vix a participio ſuo divelli poteſt. Alias ſcribendum, ἐρεισάμενος ἐτίταινε. Pro μυῶνες nemo dubitat, quin certo certius legendum ſit μυῶνας. *Pauw.*

240. Καί ῥ' ὁ μὲν ὡς μυκήσατ' ἰὼν πάλιν] Sed quomodo mugire poterat cornu prehenſus, & ſic γναμφθείς? *Pauw.*

245. ἀμφὶ δὲ λυγραὶ Θρῃΐκιαι &c.] Forte ἄγχι δὲ. *Rhod.* Similiter correximus V. 227. *Pauw.*

246. Διομήδεος ἵπποι ἀνδροβόροι] ἀνδραβόροι poſuimus pro ἀνδροφόροι. Ortus eſt nobis hic error librarius, ut plerique alii, ex vitioſa & ſemibarbara

Ανδροβόροι· καὶ τὰς μὲν ὑπὸ στυγερῇσι φάτνῃς
Αὐτῷ σὺν βασιλῆϊ κακὰ φρονέοντι δάϊξεν·
Εν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο δέμας πέλε Γηρυονῆος,
Τεθνηότος παρὰ βουσὶ· χάρη δέ μιν ἐν κονίῃσιν
Αἱματόεντα κέχυντο, βίῃ ῥοπάλοιο δαμέντα·
Πρόσθε δέ οἱ δέδμητο κύων ὀλοώτατος ἄλλων,

Op-

Græci ſermonis pronunciatione: ubi β (ut & φ, & υ in Diphthongis) eodem ſono, quo f, pronunciatur. Cur ergo non adſuefacimus tandem juventutem ſcholaſticam ad veram illam & genuinam antiquæ Græciæ literarum enunciationem? & nos ipſi quod male didicimus, bene tandem, & magno cum Græcæ literaturæ incremento & fructu dedocemur? An non pudet nos aliquando, beſtias hac in re habere magiſtros, & harum tamen vocibus, quotidie nos erudientibus, aures dociles non accommodare? Certe βῆ βῆ ovium vox apud Cratinum, craſſe, craſſa Minerva præditos docet β non f, ſed b eſſe: & η ſonandum non ut i, ſed ut e craſſum, medium inter a & e; cujus poſterioris nobis occinunt, ſi modo non ſurdi ſimus, etiam ad ravim, capellæ ſuo illo μηκᾶσθαι; ubi mēe, non mi, (ſicut oves in ſuo βληχᾶσθαι, non bli, ſed blēe) nobis occlamant. Nonne κακοζωνότεροι ſumus canibus ipſis, qui ſuum antiquum illud Ariſtophanicum αὖ, αὖ (unde βαΰζω & αὖαι eſt) græciſſant, ubi nobis libet ejus loco af af (ut ita loquar) barbariſſare. Quid? quod κόκκυξ cum ſuo κοκκύζειν, ſonum υ literæ probare debebat, eam eſſe u Gallicum (quod vulgo ſcribitur ū) non i. Sed ut a brutis ad homines adſcendamus: Ruſtici Germaniæ ſuperioris quando ſuum pfeu (quod Græcis φεῦ eſt) efferunt, nonne præcipiunt Grammaticis, φ non f, ſed ph eſſe, ubi π cum ſpiritu e compreſſis labris emittendum. Vulgus Suevicum rectiſſime pronunciat diphtongum αι in Kaiſar: cum literatoribus fere omnibus ſit e, & quidem acutum. Auſcultent Grammatiſtæ puellas, ad cunabula ναῖα eia cantiljantes, utrum αι ſit i, an ei. Devenio a beſtiis & vulgo ad eruditos. His non ignotas eſſe decebat has (ut vocant) maximas ſeu regulas Catholicas: Ut lingua eſt mentis interpres, ita literæ ſunt linguæ miniſtræ & enunciatrices. Hinc ſcriptio pronunciationis Amanuenſis. Ut a mente linguæ, ſic a lingua ſcripturæ commendata, fideliter reddenda ſunt. Hinc quod ſcriptum eſt, ut ſcriptum eſt, integre legi debet. Propter diverſa pronunciationis officia diverſæ ſunt literarum figuræ & appellationes: Et contra, ut diverſa eſt notatio, diverſa etiam pronunciatio,

Virivoræ, quas ad præſepia deteſtanda,
Una cum rege maligne affecto trucidavit.
Inerat & invicti Geryonis corpus,
Extincti juxta boves; ejusque capita (tria) in pulvere
Cruenta hic illic jacebant, vi clavæ ſubacta.
Ante quem domitus fuerat canis (omnium) aliorum
exitioſiſſimus,

Or-

tſo. Item literæ diſtinctæ non ſunt confundendæ. Tum Diphthongi non ut Monophtongi ſunt efferendæ. Quid ergo Diphthongos non legunt ut duas conjunctim vocales? ut αι & ᾳ. αυ, ει, ῃ, ευ, ηυ, οι, ῳ, ου, ωυ, υι, āi, āu, ēi, ēu, ōi, ōu, ȳi. Cur diſtribuunt mutas in Tenues, Medias & Adſpiratas, ſi δ non mollius, quam τ; ϑ non cum ſpiritu & ſibilo (quale s blæſum eſt) enunciant? Cur β cum φ, γ cum χ confundunt? Cur o diſtinguunt in minus & majus, ſi illud non exiliter, ut in noſtro ol (olivum), hoc non craſſa & ruſtice, ut in Teutonico Brot (βρωτὸς), Latino Roma, ipſis ſonet? Si Græcorum non vellent, at Germanorum deberent Proſodiam in elemento υ animadvertere: quando πῦρ fur, vocali nativa & germana proferunt. Jam quid obſtat? Hoc, quod Dion Chryſoſtomus initio Troicæ Orationis conqueritur; Difficile eſſe homines vera docere: ſed multo difficilius dedocere falſa. At res exigui momenti. Imo maximi. Fundamentum enim eſt Græcæ linguæ, quæ totius Philoſophiæ mater eſt. Quo labefactato, non mirum, & bonam hujus ædificii partem jampridem corruiſſe, reliquum vero ruinam paulo poſt ſecuturam, minari. Hoc qualicunque Epeiſodio notas has, alioqui parum jucundas, interpolare volui. *Rhod.* Subſtitue unum horum, Ανδροφόνοι, Ανδροβόροι, Ανδροφάγοι. *Dausq.* Cum Rhodomanno ſcribendum eſt Ανδροβόροι. *Pauw.*

247. καὶ τὰς μὲν ὑπὸ συγιερῇσι φάτνῃς] ὑπὸ συγιερῇσι φάτνῃσιν. *Rhod.* Paulo longius abiret, ſed non deterius eſſet, ὑπὸ συγιερῇς ἅμα φατνῇς. *Pauw.*

248. σὺν βασιλῆι κακὰ φρονέοντι δάϊξεν] Verborum cohærentia mallet δάϊζεν. *Pauw.*

250. χάρη δέ μιν ἐν κονίῃσιν] χάρη δέ οἱ, per Apocopen pro χάρηνα, vel ſcriptum fuit χαρήατα δ' ἐν κονίῃσιν. *Rhod.* χάρη pro χάρηνα ſuſpectum eſt: pro χάρηον dicitur ſæpe. Rectius igitur χαρήατα δ' ἐν κονίῃσιν. Poteſt etiam ſcribi, χάρηνα δὲ ἐν κονίῃσιν, vel χάρηνα δ' οἱ ἐν κονίῃσιν, aut denique χάρηνα μὲν ἐν κονίῃσιν Αἱματόεντα κέχυντο — Πρόσθε δέ οἱ &c. Et hoc poſtremum a recepta ſcripturæ minimum recedit, ſed fors paulo abruptius tibi videbitur: Sume, lector, quod maxime allubeſcit. *Pauw.*

Ορθρῳ ἀνιηρῷ ἐκαλίγκιος, ὄμβριμος ἀλκὴν
Κερβέρῳ, ὅς ῥά οἱ ἔσχεν ἀδελφεός· ἀμφὶ δ' ἔκειτο
Βουκόλος Εὐρυτίων μεμορυγμένος αἵματι πολλῷ· 255
Ἀμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετεύχεατο, μαρμαίροντα.
Ἑσπερίδων ἀνὰ πρέμνον ἀκήρατον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Σμερδαλέος δέδμητο δράκων· ταί δ' ἄλλοθεν ἄλλαι
Πτώσσουσαι, θρασὺν υἷα Διὸς μεγάλοιο φέβοντο·
Ἐν δ' ἄρ' ἔην μέγα δεῖμα καὶ ἀθανάτοισιν ἰδέσθαι, 260
Κέρβερος, ὃν ῥ' ἀχάματι Τυφωέϊ γείνατ' Ἐχιδνα
Ἀντρῳ ὑπ' ἀκρυόεντι, μελαίνης ἀγχόθι Νυκτὸς,
Ἀμφ' ὀλοῇσι πύλῃσι πολυκλαύτου Ἀΐδαο,
Εἴργων νεκρῶν ἄμιλον ὑπ' ἠρόεντι βερέθρῳ·
Ῥεῖα δέ μιν Διὸς υἱὸς ὑπὸ πληγῇσι δαμάσσας, 265
Ἦγε χαριβαρέοντα παρὰ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα,
Ἑλκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ πρὸς λήθεα χῶρον,
Θαραλέως. ἐτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν ἄγχεα μακρὰ
Καυκάσου· ἀμφὶ δὲ δισμὰ Προμηθέος ἄλλυδις ἀλλὰ
Αὐτῆς σὺν πέτρῃσιν ἀναῤῥήξας ἅμα γύιοις, 270

Λῦε

253. Ορθρῳ ἀνιηρῷ ἰκαλίγκιος, ὄμβριμος ἀλκὴν Κερβέρῳ] Ορθρος ἀνιηρῷ ἰκαλίγκιος ὀμβρίμῳ. *Rhod.* ὀμβρίμῳ ἀλκὴν potit ἀνιηρῷ minus accommodum eſt: Quare præter Ορθρῳ nihil forte mutandum. Ορθρος, ἰκαλίγκιος, ἀλκὴν ὄμβριμος, Κερβέρῳ ἀνιηρῷ: Hoc certe non peccat. Pro ὄμβριμος ἀλκὴν antea conjecerat Rhodomannus ὄμβριμον ἀλκὴν: Peropportune, ſi ὄμβριμος diceretur θηλυκῶς, qua de re dubito, & dubitavit etiam ille: Ideo enim ſuſpicionem alia ſuſpicione correxit, credo. Supra tamen habuimus Lib. 4. V. 177. διήλασε δ' ὄμβριμον αἰχμὴν, aliaque exempla non deerunt forte alibi. *Pauw.*

256. Ἀμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετευχέατο] τετεύχατο. *Rhod.* Pro Ἀμφὶ hic etiam ſcribendum videtur Ἀγχι, inprimis ubi proxime ſequitur ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ. *Pauw.*

261. ὅς ῥ' ἀχάματι Τυφωέϊ] Scribe ἀχάματι. *Dausq.*

264. Εἴργων νεκρῶν ἄμιλον] νεκρὸν ὅμιλον. *Rhod.*

466. παρὰ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα] *Ultra Stygis alta fluenta. Pauw.*

267. Ἑλκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ πρὸς λήθεα χῶρον] ἀλήθεα χῶρον. *Rhod.* Brodæus reſcribendum opinatur πρὸς ἀλήθεα χῶρον, ad homines, qui quidem ſubſiſtunt,

Orthrus (nomine), vaſto robore æquiparans triſtem
Cerberum, qui ejus frater erat. Ac prope jacebat
Eurytion bubulcus, multo cruore fœdatus.
Ibi etiam efficta erant aurea mala, quæ rutilaverant
quondam
Heſperidum per ſtipitem intactum. Ad quem
Horrendus Draco proſtratus erat. Illæ autem huc illuc,
Trepidantes audacem magni Jovis natum fuga ſibi
conſulebant.
Adhæc inerat, ingens terror etiam Deorum in oculis,
Cerberus; quem indefeſſo Typhoëo Echidna edidit,
Sub horribili antro, nigram prope Noctem,
Ad exitiales lamentoſi Ditis portas
Exanimem turbam in tenebricoſo Barathro coërcens.
Sed facile Jovis eum filius plagis ſubactum,
Ægroque cápite nutantem, præter vaſta Stygis fluenta
duxit,
Dum nolentem vi ad inſuetum locum fortiter
Pertrahit. Inde excuſæ erant longe convalles
Caucaſi; & vincula Promethei, hinc & illinc
Cum ipſis ſcopulis & membris ſimul abrumpens,

So-

ſtunt, materiaque conſtant. Contra inferorum imagines, imagines ac viſa potius a Poëtis cenſentur, hominem in tres partes dividentibus, corpus, animam, & umbram. Exinde Rhodomannus conjecit πρὸς ἀχθία χῶρον. Sed reſuplnato λ, & præcunte α ſcribi etiam poteſt πρὸς ἀγηθία χῶρον, *ad lætum illætabilem*, uti Silius dixit equos Plutonis *lucem caventes*. Hoc ipſum firmatur illo, Ελκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ: Vi invitum trahi eſt ad illætabilem locum trahi, aut a quo trahi nolis, aut omnino ne trahi quidem. Rhodomanni tamen divinatio Claudiani, aliorumque ſcriptorum locis firmari poteſt. *Dausq.* Veriſſime Rhodomannus πρὸς ἀηθία χῶρον, neque dubium eſt ullum: Inepte Brodæus; ineptiſſimo Dausquejus. *Pauw.*

268. Θαρσαλέως. ἰτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν] δ' poſt ἰτέτυκτο poſui, & in voce ſequenti σ eliminavi. *Rhod.* In Aldina & Baſileenſi ſcilicet perperam excuſum eſt, Θαρσαλέως δ' ἰτέτυκτο ἀπόπροσθεν. *Pauw.*

270. ἀναῤῥήξας ἅμα γυίοις] Illud ἅμα copulandum eſt cum δεσμὰ πάντῃς σὺν πέτρῃσιν, *vincula una cum ipſis ſcopulis*, ut ſic

Λῦε μέγαν Τιτῆνα· λυγρὸς δέ οἱ ἀΐσχόθι κεῖτο
Αἰετὸς ἀλγινόεντι δέμας βεβλημένος ἰῷ·
Κενταύρων δ' ἐτέτυκτο πολυσθενέων μέγα χάρτος
Ἀμφὶ πόλοιο μέλαθρον· ἔρις δ' ὀρόθυνε, καὶ οἶνος,
Ἀντίον Ἡρακλῆϊ τεράατα κεῖνα μάχεσθαι·
Καί ῥ' οἱ μὲν πεύκεσι περιδμηθέντες ἔκειντο,
Τὰς ἔχον ἐν χείρεσσι, μάχης ἄκος· οἱ δ' ἔτι μακρῆς
Δηριόωντ' ἐλάτῃσι μεμαότες, οὐδ' ἀπέληγον
Ὑσμίνης· πάντων δὲ καρήατα δεύετο λύθρῳ,
Θεινομένων ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον ὡς ἐτεόν περ·
Οἴνῳ δ' αἵματα μέμικτο, συνηλλόιωτο δὲ πάντα
Εἴδατα, καὶ κρητῆρες, ἐΰξεστοί τε τράπεζαι·
Νέσσον δ' αὖ ἑτέρωθε παρὰ ῥόον Εὐηνοῖο,
Κείνης ἐκπροφυγόντα μάχης, ὑπεδάμνατ' ὀϊστῷ,
Ἀμφ' ἐρατῆς ἀλόχοιο χολούμενος· ἐν δ' ἐτέτυκτο
Ὀμβρίμου Ἀνταίοιο μέγα σθένος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν
Ἀμφὶ παλαισμοσύνης ἄμοτον περιδηριόωντα
Ὑψοῦ ἀράμενος, κρατεραῖς συνέαξε χέρεσσι·
Κεῖτο δ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐϋῤῥόου Ἑλλησπόντου
Ἀγγαλέον μέγα κῆτος, ἀμειλίκτοισιν ὀϊστοῖς
Βλήμενον· Ἡσιόνης δὲ κακοὺς ἀπελύετο δεσμούς·
Ἀλλα δ' ἄρ' Ἀλκείδαο θρασύφρονος ἄσπετα ἔργα
Ἀμφέχεν Εὐρυπύλοιο διοτρεφέος σάκος εὐρύ·
Φαίνετο δ' ἶσος Ἄρηϊ, μετὰ στίχας ἀΐσσοντι·
Τρῶες δ' ἀμφιέποντες ἐγήθεον, εὖτ' ἐσίδοντο

Τεύ-

sic γυίοις Herculem respiciat, cujus membris & manibus id factum. Si γυίοις cum Interprete referas ad Prometheum, cujus membra cum scopulis avellebantur una, sententia, ut nihil de verborum Syntaxi dicam, inepta est: Nam sic in vinculis nihilominus hæsisset miser. At vincula manibus evulsit Hercules, & cum altius infixa essent, una cum illis evulsit scopulos: Hoc aptum & bonum, ut solutus appareat Titan, & sequens λῦε cum effectu accedat. *Pauw.*

Solutum dedit magnum Titanem (Hercules). Infeſtaque prope illum jacebat
Aquila, vulnifico jaculo corpus transfixa.
Centaurorum etiam efficta erat magna vis prævalidorum,
Ad Pholi ædes. Lisque & merum incitabat
Monſtra illa ut adverſus Herculem pugnarent.
Et pars quidem inter piceas proſtrati jacent,
Quas in manibus ut pugnæ remedium tenuerant, pars adhuc longis
Abietibus connitentes certant, neque deſiſtunt
A conflictu: omniumque capita humectantur cruore,
Non ſecus, ac ſi vere in crudeli pugnæ conflictu faucientur,
Vinoque ſanguis miſcetur, & alterantur ſimul cuncta
Fercula, crateresque, & politæ menſæ.
Neſſum autem alibi, ad Eueni undam,
Fuga elapſum ex hac pugna, conficiebat ſagitta,
Ob venuſtam conjugem ſuccenſus. Inſculptum deinde fuerat
Ingens violenti Antæi robur: Quem ipſum etiam,
Secum lucta ferociter contendentem,
Alte ſublatum, validis manibus confregerat.
Jacebat porro ad undoſi Helleſponti oſtia
Sæva & immanis Balæna, rigidis ſagittis
Confixa, duraque Heſiones vincula reſolvebat (Hercules).
Alia inſuper ardua facinora magnanimi Alcidæ
Amplo ſcuto Eurypyli, a Jove nutriti, continebantur.
Videbatur autem par Marti, ad ordines (militares) feſtinanti:
Trojani vero ſtipantes (eum) lætabantur, cum viderent
Arma

274. *Αμφὶ πέλοια μέλαθρον*] *Αμφὶ φέλοια μέλαθρον. Rhod.*

276. *Καί ῥ' οἱ μὲν πεύκῃσι περιδμηθέντες*] *Καί ῥ' οἱ μὲν πεύκῃσι. Rhod.* *περι* in *περιδμηθέντες* præcedens *πεύκῃσι* reſpicit: Quare rectius ſcriberetur ſeparatim. *Rauw.*

281. *συνηλλοίωτο δὲ πάντα* &c.] *συνηλλοίωτο* de crateribus & menſis minus aptum eſt. *Rauw.*

288. *Ὑψοῦ ἀράμενος*] *Ὑψοῦ ἀειράμενος. Rhod.*

Ibid. *κρατερῇς συνέαξε χέρσι*] *σι*

Τεύχεα, ἠδὲ καὶ ἄνδρα, θεῶν ἐπιειμένον εἶδος·
Τὸν δὲ Πάρις ποτὶ δῆριν ἐποτρύνων, προσέειπε,
Χαίρω σεῖο κίοντος, ἐπεὶ νύ μοι ἦτορ ἔωλπεν
Ἀργείους μάλα πάντας ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
Αὐταῖς σὺν νήεσσιν, ἐπεὶ βροτὸν οὔπω τοῖον
Εδρακον ἐν Τρώεσσιν, ἐϋπτολέμοισί τ' Αχαιοῖς·
Αλλὰ σὺ πρὸς μεγάλοιο καὶ ὀμβρίμου Ηρακλῆος,
Τῷ μέγεθός τε, βίηφί τε, καὶ ἀγλαὸν εἶδος ἔοικας,
Κείνου μνωόμενος, φρονέων τ' ἀντάξια ἔργα,
Θαρσαλέως Τρώεσσι δαϊζομένοις ἐπάμυνον,
Ηνπως ἀναπνεύσωμεν, ἐπεὶ σέγε μοῦνον ὄΐω
Αστεος ὀλλυμένοιο κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλύξαι.
Η, μέγ' ἐποτρύνων· ὁ δέ μιν προσεφώνεε μύθῳ·
Πριαμίδη μεγάθυμε, δέμας μακάρεσσιν ἐοικὼς,
Ταῦτα μὲν ἀθανάτων ἐνὶ γούνασιν ἐστήρικται,
Ος τε θάνῃ κατὰ δῆριν ὑπέρβιον, ἠὲ σαωθῇ·
Ημεῖς δ' ὥσπερ ἔοικε, καὶ ὡς σθένος ἐστὶ μάχεσθαι,
Στησόμεθα πρὸ πόληος· ἔπειτα δὲ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
Μὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρὶν ἢ κτάμεν, ἢ ἀπολέσθαι.
Ως φάλο θαρσαλέως· Τρῳὲς δ' ἐπὶ μακρὰ χάροντο·
Καὶ τότ' Αλέξανδρόν τε, καὶ Αἰνείαν ἐρίθυμον,
Πολυδάμαντά τ' ἐϋμελίην, καὶ Πάμμονα δῖον,

Δηΐ-

ει] Idem vitium, quod Libr. 4. V. 226. correximus: Et hic scribe meo periculo, κρατερῇσι συνάγξι χίρσσι. Id exprimit, quod Antæo factum. *Pauw.*

297. Τὸν δὲ Πάρις ποτὶ δῆριν ἐποτρύνων] ποτὶ δῆρι remigrare jussi apte ἐποτρύνων. *Rhod.* In Aldina scilicet & Basileensi legitur, Τὸν δὲ Πάρις ἐποτρύνων ποτὶ δῆρι. *Pauw.*

300. ἐπεὶ βροτὸν οὔπω τοῖον] οὔπως τοῖον. *Rhod.* Rhodomanus οὔποτε, nec abnuo. Quid si tamen fixiorem oculorum conjectum in Eurypylum ea mora Poëta designavit? Certe sic Homerus Iliad. Γ.

Καλὸν δ' οὔτω ἐγὼ οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσι.

Dausq. ἐπεὶ βροτὸν post ἐπεὶ νύ μοι minus exasciatum est. *Pauw.*

306. Ηνπως ἀναπνεύσωμεν] Ηνπως ἀμπνεύσωμεν. *Rhod.* Non male etiam legeretur, Ηνπως ἀμπνεύσωμεν. *Pauw.*

307.

Arma & virum, Deorum forma indutum.
Quem Paris ad certamen inſtigans (ita) affatus eſt:
Gaudeo te expeditionem (in hoſtes) faciente. Quoniam animus mihi ſperat (fore)
Ut univerſi Argivi internecione deleantur miſerrima,
Cum ipſis navibus: Quandoquidem virum talem nunquam
Vidi inter Trojanos & bellicoſos Achivos.
Sed per magnum & fortem Herculem,
Quem (corporis) magnitudine, viribusque & forma ſpectabili refers,
Memor illius, & digna (illo) facinora animo concipiens,
Fortiter Trojanis, bello attritis, ſuccurrito;
Si forte reſpirare poſſimus: ſiquidem te ſolum confido,
Triſte urbis jam peſſum cunctis fatum avertere poſſe.
Dixit, non leve calcar ipſi addens. Is vero (tali) eum alloquitur ſermone:
Priamide animoſe, Diis corpore (venuſto) ſimilis,
Hæc nempe Deorum in genubus firmiter repoſita ſunt,
Quis vel in prælio violento occubiturus ſit, vel ſalvus evaſurus.
Nos vero, ut decet, & ut poſſimus pugnare,
Pro civitate (Troum) ſtabimus. Deinde & hoc jurejurando confirmo,
Me non prius reverſurum, quam cædem fecerim (Græcorum) aut mortem oppetierim.
Sic fidenter ait. Troësque valde ſuper hoc gaudent.
Et tunc Alexandrum, & Æneam cordatum,
Nec non Polydamantem haſta bonum, & Pammona clarum,

Cum-

307. κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλύξαι] ἀλίξαι vel ἀλίξειν. *Rhod.*

311. νὶ σαωθῆ] Sustuli ναι in fine. *Rhod.* Aldina & Basileensis, νὶ σαωθῆναι. *Pauw.*

314. Μὴ πρὶν ὑποσρέψειν, πρὶν ἢ κτάμεν &c.] Versus laborat: Nam πρὶν brevis, non longa est. Nonne scribendum, vel Μὴ πρὶν ὑποσρέψειν γε, πρὶν ἢ κτάμεν, vel Μὴ πρὶν ὑποσρέψειν, πρὶν γ' ἢ κτάμεν &c? *Pauw.*

317. Πολυδάμαντα τ' ἰφήμιλον] Scribe ἰφημελίην; tum pro Πο-

Δηΐφοβόν τ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ Αἴθικον, ὃς περὶ πάντως
Παφλαγόνων ἐμέλεσκε μάχῃ ἐνὶ τλῆναι ὅμιλον,
Τοὺς ἅμα λέξαλο πάντας, ἐπισταμένους πονέεσθαι,
Ὅππως δυσμενέεσσιν ἐνὶ πρώτοισι μάχωνται
Ἐν πολέμῳ· μάλα δ' ὦκα χίον προπάροιθεν ὁμίλου·
Προφρονέως δ' οἵμησαν ἀπ' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Πολλοὶ ἕποντ' ὠσείτε μελισσάων κλυτὰ φῦλα
Ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσι διηρεφέος σίμβλοιο
Ἐσσύμενοι καναχηδὸν, ὅτ' εἴαρος ἦμαρ ἵκηται,
Ὡς ἄρα τοῖσιν ἕποντο βροτοὶ, περὶ δ' ἦριν ἰοῦσι·
Τῶν δ' ἄρα νισσομένων, πολὺς αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει,
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων· περὶ δ' ἔβρεμεν ἄσπετα τεύχη·
Ὡς δ' ὁπόταν μεγάλοιο βίη ἀνέμοιο θοροῦσα
Κινήσῃ προθέλυμνον ἁλὸς βυθὸν ἀτρυγέτοιο,
Κύματα δ' ὦκα κελαινὰ πρὸς ἠόνας βοόωντα,
Φῦκος ἀποπτύωσιν, ἐρευγομένοιο κλύδωνος,
Ἠχὴ δ' ἀτρυγέτοισι παρ' αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν,
Ὡς τῶν ἐσσυμένων, μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη·
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε πρὸ τειχέος ἐξεχέοντο

Αμφ'

λυδάμαντα malo Πουλυδάμαντα: Nam quid neceſſe Verſum admittere ἀκίφαλον? *Pauw.*

321. Ὅππως δυσμενέεσσιν &c.] Ordo eſt, ὅππως ἐνὶ πρώτοισι μάχωνται δυσμενέεσσιν ἐν πολέμῳ, *ut inter primos & primi pugnarent cum hoſtibus in acie:* μάχεσθαι δυσμενέεσσι pueri norunt, neque cohærent ἐνὶ πρώτοισι δυσμενέεσσι, ut Interpres perperam credidit: Nam id ne quidem Græcum eſt eo ſenſu. Sic autem ἐνὶ, ut vides, hic repetitur ſtatim: Quod paulo ingratius. An legendum, δυσμενέεσσιν ἐπὶ πρώτοισι μάχωνται Ἐν πολέμῳ? ἐπὶ δυσμενέεσσι μάχεσθαι eſt adverſus hoſtes pugnare: Sic Græca dicerent, quod Latina dicunt, & voculæ eſſent diverſæ. Sed ea non eſt hujus Poëtæ diligentia: Quare maneat vulgatum. *Pauw.*

323. Προφρονέως δ' οἵμησαν ἀπ' ἄστεος] Rectius ſcribas, Προφρονέως τ' οἵμησαν. *Pauw.*

325. Ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσι διηρεφέος σίμβλοιο] Quæſtio eſt, quid διηρεφές? ſcribe, Ἡγεμόνεσσιν ἑοῖς δι' ἐϋῤῥαφέος σίμβλοιο: ſummam namque per artem alvearia contexta ſunt. *Dausq.* Quæſtioni ſatisfecit Interpres in Verſione ſua, & in eo acquieſcere debuiſſet bonus. *Pauw.*

327.

Cumque his Deiphobum & Æthicum, qui præ omnibus
Paphlagonibus agmen (hoſtile) in pugna ſuſtinere
pollens erat:
Hos ſimul omnes legit pugnandi gnaros,
Ut cum primoribus hoſtium dimicarent,
In pugna conſerta: citato igitur in primam aciem præ-
cedunt,
Promptisque animis ex urbe erumpunt; ac militum
cohortes
Plurimæ ſequuntur, ceu nobiles apum gentes
Reges ſuos (ſequuntur) ex alvearibus hanc tectis
Effuſæ cum ſtrepitu, cum Veris tempus advenit.
Ita illos ad conflictum egreſſos ſequuntur mortales.
Quorum inceſſu, ingens ad æthera fragor exſurgit,
Ab ipſis ſimul & equis, circumque arma firmiſſima
ſtrepitant;
Ut, cum magni vis venti ingruens
Moverit ex imo infrugiferi maris gurgitem,
Subitoque nigri fluctus ad littora cum ſonore
Fucum marinum exſpuunt, eructante fluctuum æſtu,
Fremitusque (undarum) juxta inculta littora oritur.
Sic illis imminentibus vaſta tellus valde reſonabat.
Alibi autem Argivi ante murum, ordine compoſito
incedunt

Circa

327. *περὶ δῆριν ἰοῦσι*] *ποτὶ δῆριν ἰοῦσι. Rhod.*

328. *πολὺς αἰθέρα δοῦπος ἐρώει*] *αἰθέρι*, vel pro *ἐρώει*, *ἵκανεν. Rhod.* An *αἰθέρα δοῦπος ἐρώει* ſcriptum Ellyptice pro *κατ' αἰθέρα δοῦπος ἐρώει*? Id certe non minus arridet, quam Rhodomanni *αἰθέρι δοῦπος ἐρώει*. Si pro *ἐρώει* ſcribas *ἵκανεν*, nihil exaſciatius & convenientius: Sed ſic a recepta ſcriptura longius recedis: Videndum adhuc. *Pauw.*

329. *Αὐτῶν, τὸ' ἵπποις*] Ut Supra V. 54. hujus Libri ſuſpicabamur legi poſſe paulo liberius, *Αὐτοῖς τὸ' ἵπποις. Pauw.*

Ibid. *ἄντικα τιθύχη*] Hæc ſeparanda: Nam *ἄντικα* adverbii loco eſt, & cum *ἴβερμον* cohæret. Interpres perperam: Moneo Tyrones. *Pauw.*

332. *πρὸς ἠόνας βεβάντα*] *πρὸς ἠϊόνας. Rhod.*

334. *Ἠχὴ δ' ἀτρυγέτοισι παρ' αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν*] *ἀλὸς ἀτρυγέτοιο* præceſſit, & *κύματα πρὸς ἠϊόνας βεβάντα. Pauw.*

336. *πρὸ τειχέος ἐξιχάνουσι*] *ἐ-*

Αμφ' Αγαμέμνονα δῖον· ἀϋτὴ δ' ἔπλετο λαῶν,
Ἀλλήλοις ἐπιμειξομένων, ὀλοοῦ πολέμοιο
Αντιάαν, καὶ μή τι καταπτώσσοντας ἐνισπὴν,
Μίμνειν πὰρ νήεσσιν, ἐπειγομένων μαχέεσθαι·
Τρῳσὶ δ' ἄρ' ἐσσυμένοισι συνήντεον, εὖτε βόεσσι
Πόρτιες, ἐκ ξυλόχοιο ποτὶ σταθμὸν ἐρχομένῃσιν
Ἐκ νομοῦ εἰαρινοῖο κατ' οὔρεος, ὁππότ' ἄρουραι
Πυκνὸν τηλεθάουσι, βρύει δ' ἄλις ἄνθεσι γαῖα,
Πλήθει δ' αὖτε κύπελλα βοῶν γλάγος, ἠδὲ καὶ οἴων,
Μυκηθμός τε πολὺς ὀρίνεται ἔνθα καὶ ἔνθα
Μισγομένων, γάνυται δὲ μετὰ σφίσι βουκόλος ἀνὴρ·
Ὡς τῶν ἀλλήλοισι μετεσσυμένων, ὀρυμαγδὸς
Ορώρει· δεινὸν γὰρ ἀΰτεον ἀμφοτέρωθεν·
Σὺν δὲ μάχην ἐτάνυσσαν ἀπείριτον· ἐν δὲ κυδοιμὸς
Στρωφᾶτ' ἐν μέσσοισι μετ' ἀργαλέοιο φόνοιο·
Σὺν δ' ἔπεσον ῥινοί τε, καὶ ἔγχεα, καὶ τρυφάλειαι
Πλησίον· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἴσον πυρὶ μαρμαίρεσκεν·
Φρίξε δ' ἄρ' ἐγχείῃσι μάχη· περὶ δ' αἵματι πάντη
Δεύετο γαῖα μέλαινα δαϊζομένων ἡρώων,

Ιπ-

σιχόωντο lego. *Rhod.* Rhodomannus ἰσιχόωντο: quianam? *Dausq.* Sequens Ἀμφ' Ἀγαμέμνονα δῖον aperte respuit ἐξιχόωντο, ideoque ἰσιχόωντο perbene reposuit Rhodomannus: Id unum dixisse sufficiat. *Pauw.*

338. ὀλοοῦ πολίμοιο Αντιάαν] Locutionem nota: *belli se participem reddere. Pauw.*

339. καὶ μή τι καταπτώσσοντας ἰνισπὴν] ἰνισπὴν. *Rhod.*

340. ἐπειγομένων μαχέεσθαι] Interpres ἐπειγομένων μαχέεσθαι cum voce ἰνισπὴν jungit, & de hostibus suos ad pugnam impellentibus exponit: Perquam dure & incongrue, ut quisque videt, qui animum advertit. Locus est suspectus: An forte legendum, καὶ μή τι καταπτώσσοντας ἰνισπὴν Μίμνειν πὰρ νήεσσιν, ἐπειγομένων μαχέεσθαι? Sic ἰνισπὴν ἐπειγομένων μαχέεσθαι de ipsis Græcis cohortantibus non inepte dicitur, & καταπτώσσοντας sententiam efficit bonam. Potes etiam scribere ἐπειγομένους μαχέεσθαι, quod per se subsisteret, & ipsos impulsos respiceret: ἰνισπὴν ἐπειγομένων μαχέεσθαι enim agendi, ἐπειγομένους μαχέεσθαι autem patiendi significationem habet, & utrius-

Circa præclarum Agamemnonem, clamorque hominum fervet,
Seſe invicem exhortantium, ſævum belli conflictum
Ut capeſſant, & ne reformidantes fremitum (hoſtium)
Impellentium (ſuos) ad pugnam, apud naves remaneant.
Trojanis igitur irruentibus occurſarunt, ceu vaccis
Vituli, e ſylva ad ſtabulum redeuntibus
Ex vernis paſcuis de monte, quando arva
Confertim germinant; & terra florum copiam producit:
Lac etiam vaccarum & ovium plena reddit Cymbia,
Mugitusque ingens hic & illic oritur,
Dum coëunt: Quo fit ut exſultet inter illas armentarius.
Ita inter ſe illis congredientibus fremitus
Excitatur; Horrendum enim utrinque vociferabantur.
Conſerunt itaque pugnam ingentem; & tumultus
Cum atroci cæde in medio verſatur.
Concurſantque clypei & haſtæ & galeæ
Cominus, & undequaque velut ignis arma ænea fulgent;
Inhorretque lanceis pugna: & circumquaque ſanguine
Trucidatorum juvenum nigra tellus rigatur,

Ve-

utriusque lectionis eatenus diverſa etiam eſt indoles. Vide & judica. *Pauw.*

341. *ὕστι βόεσσι πόρτις*] Hoc caute intelligendum, ne Græci ut imbelles cum vitulis comparentur: Lætitiam ſcilicet exprimit, & alacritatem, qua Græci occurrebant Trojanis: Ea enim talis, qualis vitulorum vaccis occurſantium: Sentis? Hoc tamen ambiguum ſane, & minus conveniens comparationem ita inſtituere. Sed alia etiam hic peccant: Nam quid lætitia bubulci cum pugnæ miſeriis, & mugitus lætarum vaccarum vitulorumque cum clamore congredientium ferroque dimicantium? Nihil ſane, nihil: Quare hic iterum ingenium ſuum prodidit Quintus, & exemplo uſus eſt plane inepto. *Pauw.*

343. *Ἐκ νομοῦ εἰαρινοῖο κατ' οὔρεος*] Hæc explicant præcedens *ἐκ ξυλόχοιο*: Flaccide profecto, & ingrate. *Pauw.*

345. *ἠδὲ καὶ οἶαι*] Scribe *οἰῶν*, duabus ſyllabis. *Pauw.*

346. *Μυκηθμός τε πολὺς ὀρίνεται*] *πολὺς μέγ'* vel *μάλ' ὀρίνεται. Rhod.* Exple, *πολὺς τάχ' ὀρίνεται*, vel *πολὺς ἐπορίνεται. Dausq.* Non male Rhodomannus, *πολὺς μάλ' ὀρίνεται.* Potes etiam non male, *Μύκηθμός τ' ἄρα πολὺς ὀρίνεται. Pauw.*

348. *ἐρυσαγδὸς Ὀρόμοι*] *Ὀρόμοιο. Rhod.*

Ἱππῶν τ' ὠκυπόδων, οἱ θ' ἅρμασιν ἀμφεκέχυντο·
Οἱ μὲν ἔτ' ἀσπαίροντες ὑπ' ἔγχεσιν, οἱ δ' ἐφύπερθεν
Πίπτοντες· στυγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτμὴ·
Ἐν γὰρ δὴ χάλκεος ἔρις πέσεν ἀμφοτέροισι·
Καί ῥ' οἱ μὲν λάεσσιν ἀταρτηρῶς ἐμάχοντο·
Οἱ δ' αὖτ' αἰγανέῃσι τανηλέσιν, ἠδὲ βέλεσσιν·
Ἄλλοι δ' ἀξίνῃσι, καὶ ἀμφιτόμοις πελέκεσσι,
Καὶ κρατερῇσι λάεσσι, καὶ ἀγχεμάχοις δοράτεσσιν·
Ἄλλος δ' ἄλλο χέρεσσι μάχης ἀλκτήριον εἶχε·
Πρῶτοι δ' Ἀργεῖοι Τρώων ὤσαντο φάλαγγας
Βαιὸν ἀπὸ σφέων· τοὶ δ' ἔμπαλιν ὁρμήσαντες,
Αἵματι δεῦον Ἄρηα, μετ' Ἀργείοισι θοροῦντες·
Εὐρύπυλος δ' ἐν τοῖσι μελαίνῃ λαίλαπι ἶσος,
Λαὸν ἐπῴχετο πάντα, καὶ Ἀργείους ἐνάριζε
Θαρσαλέως· μάλα γάρ οἱ ὤπασε κάρτος *
Ζεύς, ἐπίρρα φέρων ἐρικυδέϊ Ἡρακλῆϊ·
Ἔνθ' ἔγε καὶ Νηρῆα, θεοῖς ἐναλίγκιον ἄνδρα,

Μαρ-

357. Οἱ μὲν ἔτ' ἀσπαίροντες ὑπ' ἐγχεσιν] Vitium manifeſtum: Nam ἅρμασιν ἀμφεκέχυντο præcedit, & οἱ δ' ἐφύπερθεν πίπτοντες ſequitur: quæ utraque non ad haſtas, ſed currus pertinent, & vocem ἔγχεσιν, ab illis quam maxime alienam, ablegant ad ipſos Corvos. Ne multis te morer, ſcribendum ſine dubio, Οἱ μὲν ἔτ' ἀσπαίροντες ὑπ' ἄξοσιν, οἱ δ' ἐφύπερθεν Πίπτοντες. Sic nihil convenientius. ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον Πριάμιδες ἐξ ὀχέων notum eſt ex Homero, aliaque id genus obvia ubique. *Pauw.*

358. συγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτμὴ] Quid ἀϋτμὴ & *vapor* hic? Nugæ, nugæ. Scribendum, συγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτὴ. Pueri viderint. *Pauw.*

359. Ἐν γὰρ δὴ χάλκεος ἔρις] χάλκειος *Rhod.* Nonne etiam χαλκείη ſcribendum? *Pauw.*

360. Καί ῥ' οἱ μὲν λάεσσιν ἀταρτηρῶς ἐμάχοντο] οἱ μὲν ξιφέεσσιν ἀταρτηρῶς. *Rhod.* Rhodomannus, οἱ μὲν ξιφέεσσιν, ut vides: Non accedo: Nam hic λάεσσιν optime ſtat loco ſuo: Mox autem legendum, optime etiam loco ſuo, καὶ κρατερῇσι ξιφέεσσι, καὶ ἀγχεμάχοις δοράτεσσιν, quia enſe, non lapidibus, pugnatur etiam cominus, atque adeo inter ea, quibus ita pugnatur, perbene recenſetur enſis: Nihil certius, & miror Virum Eruditum hæc correxiſſe adeo

Velocipedumque equorum, qui curribus circumfusi jacebant,
Alii adhuc palpitantes sub hastis, alii super
Strati, fœdusque per aëra vapor circumfertur.
Invaserat enim utrosque lis ænea.
Pars equidem gladiis ferociter pugnabant:
Pars rursus jaculis acutis & sagittis.
Alii ascias, & quæ utrinque feriunt securibus,
Validisque lapidibus, ac hastis cominus pugnam cientibus:
Aliusque aliud pugnæ tutamen manibus tenebat.
Primi autem Argivi Troum phalanges repulerunt
Paullum a sese. Verum hi vicissim impetu facto,
Martem sanguine madefecerunt, cum in Argivos irruissent.
Eurypylus autem inter hos nigro turbini similis,
Aggrediebatur totum exercitum, & Argivos trucidabat
Strenue. Valde enim concitatum ei robur dederat
Jupiter, gratum præstans officium Herculi nobilissimo.
Hic idem etiam Nirea virum Diis (formæ decore) similem,

Cum

adeo perverse. *Pauw.*

363. Καὶ κρατερῇσι λάϊσσι] κρατεροῖς. *Rhod.* Ante paullo, ubi est, Καί ῥ' οἱ μὲν λάϊσσι, Duoviri reponunt ξιφέεσσι. Verum hic locus inquinatus est, non ille. Siquidem prior in ea voce δίχρους est. Odyss. Z. Ῥυτοῖσι λάϊσσι —. Iliad. Γ. Iliad. Ψ. Calabri Lib. 6. — περιμηκέα λᾶαν ἀείρας. Ilius ergo ita purgabam:

Καὶ κρατερῇσι λαγχίσι, κ' ἀγχιμάχοις δοράτεσσιν.

Est enim λαγχὶς jaculi species. Hesychius, Λαγχίς, δόρυ. Cui non placebit, scribat, Καὶ κρατερῇς ἐλάτῃσι. *Dausq.* Dixi, quod debui, & Dausqueji ineptias tangere nolo. *Pauw.*

366. Βαιὸν ἀπὸ σφέων] Βαιὸν ἀπὸ σφέων. *Rhod.*

367. μετ' Ἀργείοισι θοῶντες] Nova locutio: Nonne scribendum, ἐπ' Ἀργείοισι θοῶντες? Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον de Græcis alacrius in Trojanos irruentibus, ex Homero notum est ipsis pueris. *Pauw.*

370. Θαρσαλέως· μάλα γάρ οἱ ὤτασε χεῖρος *] οἱ ἀάσχετον ὤτασε κέντρος. *Rhod.* Fini sic, κέντρος ἰέντι: dum it, & ad pugnam capit impetum, juvatur a Jove. Vel κέντρος ἰὼν· ἀλκὴν. *Dausq.* Rhodomanni suspicio non displicet. *Pauw.*

372. Εὖθ' ὅγε καὶ Νηρῆα] Νὴ-

Μαρνάμενον Τρώεσσι βάλεν περιμήκεϊ δουρὶ,
Βαιὸν ὑπὲρ πρότμησιν· ὃ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης·
Ἐκ δέ οἱ αἶμ' ἐχύθη· δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη·
Δεύετο δ' ἀγλαὸν εἶδος ἅμ' εὐθαλέεσσι κόμῃσι·
Κεῖτο γὰρ ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι, σὺν κταμένοισιν,
Ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἐλαίης εὐκτεάτοιο,
Ἥντε βίῃ ποταμοῖο κατὰ ῥόον ἠχέντα,
Σὺν τ' ὄχθῃς ἐλάσῃσι, βόθρον διὰ πάντα κεδάσας
Ῥιζόθεν, ἥ δ' ἄρα κεῖται ὑπ' ἄνθεσι βεβριθυῖα,
Ὡς τῆμος Νηρῆος ἐπὶ χθονὸς ἄσπετον οὖδας
Ἐξεχύθη δέμας ἠΰ, καὶ ἀγλαΐῃ ἐρατεινὴ·
Τῷ δ' ἔπι Εὐρύπυλος μεγάλ' εὔχετο δηωθέντι·
Κεῖσό νυν ἐν κονίῃσιν, ἐπεὶ νύ τοι εἶδος ἀγητὸν
Οὔτι λιλαιομένῳ περ ἐπήρκεσεν, ἀλλά σ' ἔγωγε
Νοσφισάμην βιότοιο, λιλαιόμενόν περ ἀλύξαι·
Σχέτλιε, οὐδ' ἐνόησας ἀμείνονος ἀντίον ἐλθών·
Οὔτ' ἀρ κάρτεϊ κάλλος ἀνὰ κλόνον ἰσοφαρίζει.
Ὡς εἰπὼν, κταμένοιο περικλυτὰ τεύχε' ἐλέσθαι
Μήτ' ἐπεσσύμενος, τοῦ δ' ἀντίος ἦλθε Μαχάων
Χωόμενος Νηρῆος, ὃς οἱ σχεδὸν αἶσαν ἀνέτλη·
Δουρὶ δέ μιν στοιχάντι κατ' εὐρέος ἔλασεν ὤμου
Δεξιτεροῦ· σύτο δ' αἷμα πολυσθενέος περ ἐόντος·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπόρουσεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,

Ἀλλ'

ρῖτα: Et sic ubique. *Rhod.*

375. Ἐκ δέ οἱ αἶμ' ἐχύθη· δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη] Ingratum est οἱ recurrens: An forte legendum, Ἐκ δέ τοι αἶμ' ἔχυθη· δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη? *Pauw.*

378. ἐλαίης εὐκτεάτοιο] εὐκτιτάτοιο. *Pauw.*

387. λιλαιόμενόν περ ἀλύξαι] Quam rancidum est illud λιλαιόμενόν περ, ubi præcessit statim λιλαιομένῳ περ? *Pauw.*

389. Οὔτ' ἄρ κάρτεϊ κάλλος &c.] Rotundius legeretur, Οὐ γὰρ κάρτεϊ κάλλος &c. *Pauw.*

391. Μήτ' ἐπεσσύμενος] Μήδετ' ἐπεσσύμενος. *Rhod.* Μήτι' ἐπεσσύμενος, pro Ἐμήνιε, meditabatur, ut *meditantem prælia taurum* canit Maro. Brodæus, Ὠριντ' ἐπεσσύμενος, vel Μήδετ' ἐπεσ-

Cum Trojanis dimicantem, longa trajecit haſta,
Paululum ſupra umbilicum; qui ad terræ ſolum procumbit;
Effunditurque ei ſanguis;& inſignia arma conſperguntur:
Splendida etiam facies cum florida cæſarie madeſcit.
Inter (reliquos) enim occiſos in pulvere & ſanguine jacebat,
Ceu florida divitis oleæ planta,
Quam fluvii impetus, vortice ſonoro,
Una cum ripa, abripit, totam ſcrobem diſſipans
Radicitus: jacetque illa floribus onuſta.
Non aliter tunc ad vaſtum telluris ſolum Nirei
Proſtratum erat inſigne corpus, & amabilis formæ ſplendor;
Cui cæſo admodum inſultabat Eurypylus:
Jaceto nunc in pulvere. Quandoquidem tibi ſuſpicienda forma,
Quamlibet exoptanti, nihil profuit: ſed ego te
Utut elabi cuperes, vita ſpoliavi.
Improbe, non animadverti ſti te cum præſtantiore congreſſum.
At cum robore in conflictu formæ elegantia paria non facit.
Ita fatus, præclara cæſi arma irruens
Auferre deſtinabat, ſed contra eum venit Machaon
Ira commotus ob Nireum, qui proxime illum fato conceſſerat.
Haſta igitur luctifica eum perculit in lato humero
Dextro, emanavitque cruor ejus, quamvis multum roboris haberet;
Sed tamen ne ſic quidem ex prælio profugit atroci:
Imo,

ἐπιοσσόμενος. *Dausq. Μήδετ'* placet etiam mihi. *Pauw.*

394. πολυσθενέος περ ἐόντος] *multum roboris habentis:* Interpretis *quamvis* non convenit hic: Nam quia multum roboris & multum ſanguinis habebat Eurypylus, αἷμα ejus accepto vulnere ἐσύτο, & vehementius proſiliebat. *Pauw.*

Αλλ' ὡς τίς τε λέων, ἢ ἄγριος οὔρεσι κάπρος,
Μαίνετ' ἐνὶ μέσσοισιν ἕως κ' ἐπιόντα δαμάσσῃ,
Ος ῥά μιν οὔτασε πρῶτος, ὑποφθάμενος δι' ὁμίλου·
Τὰ Φρονέων, ἐπόρουσε Μαχάονι· καί ῥα μὶν ὦκα
Οὔτασεν ἐγχείῃ περιμήκεϊ τε, στιβαρῇ τε,
Δεξιτερὸν κατὰ γλουτὸν· ὃ δ' οὐκ ἀνεχάζετ' ὀπίσσω,
Οὐδ' ἐπιόντ' ἀλέεινε, καὶ αἵματος ἐσσυμένοιο,
Αλλ' ἄρα καρπαλίμως περιμήκεα λᾶαν ἀείρας
Κάββαλε κὰκκεφαλῆς μεγαθύμου Τηλεφίδαο·
Τοῦ δὲ κόρυς στονόεντα φόνον, καὶ κῆρ' ἀπάλαλκεν
Εσσυμένως· ὃ δ' ἔπειτα κραταιῷ χώσατο φωτὶ
Εὐρύπυλος· μέγα δ' ἀσχαλόων ενὶ θυμῷ,
Ωκὺ διὰ στέρνοιο Μαχάονος ἤλασεν ἔγχος·
Αἰχμὴ δ' αἱματόεσσα μετάφρενον ἄχρις ἵκανεν·
Ηριπε δ' ὡς ὅτε ταῦρος ὑπὸ γναθμοιο λέοντος·
Αμφὶ δέ μιν μελέεσσι μέγ' ἔβραχεν αἰόλα τεύχη·
Εὐρύπυλος δέ οἱ αἶψα πολύστονον εἰγύσατ' αἰχμὴν
Εκ χροὸς οὐταμένοιο· καὶ εὐχόμενος, μέγ' ἀΰτει·
Α δύλ', οὐ νύ τοι ἦτορ ἀρηράμενον φρεσὶ πάμπαν
Επλετ', ὃς οὐτιδανός περ ἐὼν, μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
Αντα κιές· τῷ καί σε κακὴ λάχε δαίμονος αἶσα·
Αλλά σοι ἔσσετ' ὄνειαρ, ὅτ' οἰωνοὶ δατέονται
Σάρκα τὴν κταμένοιο κατὰ μόθον· ἢ ἔτι ἔλπῃ
Νοστήσειν, καὶ μειὸ μένος καὶ χεῖρας ἀλύξειν;

Εσσὶ

396. Αλλ' ὡς τίς τε λέων] Ἀλλ' ὡς asperius eſt poſt Αλλ' οὐδ' ὥς Verſu præcedenti. *Pauw.*

404. Κάββαλε κακκεφαλῆς] Malim certe κακκεφαλὴν: Alibi aliquando plura. *Pauw.*

407. Εὐρύπυλος· μέγα δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ] Initio aliquid deſideratur: Αγριον vel Ασχετον, aut Λιὰ μάλ', valde, majorem in modum: vel tale quippiam. *Rhod.* Inertia dedit lato ore feneſtram: Claudo:

Εὐρύπυλος μεγάλαυχος· ὃ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ.

Eurypylus glorioſus. Non talis, qui ante cæſo inſultabat Nireo, poſt Machaoni? Et honeſtatis illa plena eſt gloriatio Eurypyli, qua ſe prius adſeruit non

Imo, ut leo quiſpiam, aut aper agreſtis, in montibus
Inter medios (venatores) ſævit donec invadentem ſtraverit,
Qui princeps eum vulneravit, in turba prævertens:
Ita affectus irruit in Machaonem, atque cum ſubito
Prælonga gravique haſta ſauciavit
In clune dextero. Neque is tamen retro pedem tulit,
Nec adorientem declinavit, tametſi copioſe ſanguis profluceret:
Sed extemplo grandem lapidem ſublatum
Rotavit in caput magnanimi Telephidæ,
Cujus galea luctuoſam necem & peſtem repulit
Continuo. Inde forti viro ſuccenſuit
Majorem in modum Eurypylus, graviterque animo commotus,
Statim per Machaonis pectus haſtam adegit.
Et cruenta cuſpis ad dorſum usque pervenit:
Ac veluti taurus maxilla Leonis, ſternitur,
Circumque ejus membra crepitant varia arma.
Eurypylus autem illi ſtatim luctificam extrahit haſtam
E ſauciato corpore, & jactabundus magna voce exclamat:
Infelix! nequaquam tibi animus ratione firma
Conſtitit. Qui cum invalidus ſis, viro longe fortiori
Occurriſti. Ideo & infelicis te genii fatum ſibi vendicavit.
Sed (hic) tibi fructus erit, quod alites devorabunt
Carnem tuam in acie cæſi. An adhuc ſperas
Te reverſurum, & vim atque manus meas effugiturum?

Es

non niſi cum laude a prælio digreſſurum, aut honeſte caſurum. *Dausq.* Haud dubie tale quid requiritur, quale Rhodomannus dixit: Nam ante hunc ictum jam animum contra Machaonem ſumſerat, ut ex præcedentibus manifeſte apparet. Ασχετον & Αγριον non mala ſunt: Deterius autem Αιὲν μάλ', ubi μίγα δ' ἀσχαλόων ſequitur. Eorum alterutrum igitur ſumere potes, donec certiora adferantur ex Libris. Dausquejus facit, quod ſolet. *Pauw.*

411. Αμφὶ δέ μιν μελίσσοι] Αμφὶ δέ οἱ μελίσσοι. *Rhod.*

419. καὶ μεῖο μίνος] καὶ ἐμεῖο μίνος. *Rhod.* In Aldina eſt καὶ

Εσσὶ μὲν ἰητὴρ, μάλα δ' ἤπια φάρμακα οἶδας·
Τοῖς πίσυνος, τάχ' ἔωλπας ὑπεκφυγέειν κακὸν ἦμαρ·
Αλλ' οὐ μὰν οὐδ' αὐτὸς ἀπ' ἠερόεντος Ολύμπου
Σεῖο πατὴρ τεὸν ἦτορ ἔτ' ἐκ θανάτοιο σαώσει,
Οὐδ' εἴ τι νέκταρτε, καὶ ἀμβροσίην καταχεύῃ.
Ως φάτο· τὸν δ' ὄγε βαιὸν ἀναπείων προσέειπεν·
Εὐρύπυλ', οὐδ' ἄρα σοι παλὺν χρόνον αἴσιμόν ἐστι
Ζώειν, ἀλλά σοι ἄγχι παρίσταται οὐλομένη κῆρ
Τρώϊον ἀμπεδίον, τῷ περ νῦν αἴσυλα ῥέξεις.
Ως φάμενον λίπε θυμὸς· ἔβη δ' ἄφαρ ἄϊδος εἴσω·
Τὸν δὲ, καὶ οὔκ ἔτ' ἐόντα, προσηύδα κύδιμος ἀνὴρ·
Νῦν μὲν δὴ σὺ κεῖσο κατὰ χθονός· αὐτάρ ἔγωγε,
Υστερον οὐκ ἀλέγω, καὶ εἰ παρὰ πρόσιν ὄλεθρος
Σήμερον ἡμετέροισι πέλει λυγρὸς· οὔτι γὰρ ἄνδρες
Ζώομεν ἤματα πάντα· πότμος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.
Ως εἰπὼν, οὔταζε νέκυν· μέγα δ' ἴαχε Τεῦκρος,
Ως ἴδεν ἐν κονίῃσι Μαχάονα· τοῦ γὰρ ἄπωθεν
Εἰστήκει μάλα πάγχυ πονεύμενος· ἐν γὰρ ἔκειτο
Δῆρις ἐνὶ μέσσοισιν· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ὀρώρει·
Αλλ' οὐδ' ὡς ἀμέλησε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ,

Νη-

'μεῖο: quod literæ abſentiam indicat. *Pauw.*

422. ἀπ' ἠερόεντος Ολύμπου] ἠερόεντος hic *aërium* notat, & Olympum cæleſtem in aëre diſtinguit ab Olympo in terra: Dausquejus in Notis ad V. 632, Lib. præced. vocem perperam explicuit. Si ἀστερόεντος ſcripſiſſet Calaber pro ἠερόεντος, non peccaſſet ſane, & paulo ſignatius locutus fuiſſet. αἰγλήεντος Ολύμπου ex Ilade notum eſt omnibus. *Pauw.*

424. Οὐδ' εἴ τι νέκταρ τε] Οὐδ' εἴ τοι νέκταρτε. *Rhod.*

426. Εὐρύπυλ', οὐδ' ἄρα σοι παλὺν χρόνον &c.] οὐδ' ἄρα σοί γε, vel οὐδ' ἄρα σοι παυλὸν. *Rhod.*

427. ἀλλά σοι ἄγχι] Ubi σοι eſt in Verſu præcedenti, ἀλλά τοι ἄγχι fuiſſet ſatis. *Pauw.*

428. τῷ περ νῦν αἴσυλα ῥέξεις] αἴσυλα ῥίζεις. *Rhod.* Et mihi placet ῥίζεις, inprimis ubi αἴσυλα id aperte requirit: αἴσυλα ſcilicet vocat Quintus verba magnifica, quibus cæſos inſultabat Eurypylus. Hoſtes occidere non erat αἴσυλον, ſed θεμιτὸν. *Pauw.*

431.

Es medicus quidem, & mitiſſima remedia cognita habes;
Quibus fretus, forte ſperas te diem exitialem evaſurum:
Verum nec ipſe a profundi aëris Olympo
Pater (Aeſculapius) cor tuum a morte ſervabit,
Etiamſi tibi Nectar & Ambroſiam affundat.
Sic ait. Huic vero adhuc modicum ſpirans ille reſpondit.
Eurypylé, nec tibi longum tempus a fatis conceſſum eſt
Vivere; ſed tibi prope adſtat lethalis Parca
In Campo Trojano: in quo nunc nefaria committis.
Ita fantem animus deſerit, & ad inferos ſubito migrat.
Quem jam exanimatum compellat vir Præclarus:
Nunc tu hic terram preme; Ego vero
De futuris non ſum anxius: etiamſi ante pedes exitium
Noſtros hodie ſit funeſtum. Non enim nos homines
Omni tempore vivimus, ſed mors (ſua) cunctis deſtinata eſt.
Sic locutus vulnus intulit cadaveri. Exclamavit autem Teucer,
Ut vidit in pulvere Machaonem, a quo procul
Stabat, ſtrenue rem gerens. Incumbebat enim (verſantibus)
In media acie contentio: & alius in alium inferebatur.
At nec ita tamen neglexit virum nobilem interfectum, Ni-

431. Νῦν μὲν δὴ σὺ κεῖσο] Νῦν μὲν δὴ σύγε κεῖσο. *Rhod.*

435. Ὡς εἰπὼν, εὖταζε νίκην] Vitium ſcripturæ, niſi omnia me fallant: Nam εὐτάζειν νίκην fuiſſet plus, quam inhumanum, & in Eurypylum Herculis ſobolem non quadrat. Scribendum ſuſpicor, Ὡς εἰπὼν, ἔθτσκε vel ἐθέσε νίκην: quod ſatis adhuc durum & violentum. Sed id factum forte, ut arma facilius detraherentur; vel ut ipſum cadaver facilius tolli & auferri poſſet. *Pauw.*

436. τοῦ γὰρ ἄπωθεν Εισήκει μάλα πάγχυ ποιούμενος] Nihil ineptius: Quo modo enim Machaonem cadentem ſic videre potuiſſet, præſertim in media pugna, ubi confertim res agebatur? Scribendum ſine dubio, οὐ γὰρ ἄπωθεν Εισήκει μάλα πάγχυ ποιούμενος. *Pauw.*

438. ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἐράρει] ἄλλος ὄρουεν. *Rhod.*

440.

Νηρῆος, ὃς κεῖτο παρ' αὐτόθι· τὸν δ' ἐνόησεν
Ὕστερον ἀντιθέοιο Μαχάονος ἐν χονίῃσιν·
Αἶψα δ' ὅγ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὰ βοήσας·
Ἔσσυτ' Ἀργεῖοι, μήδ' εἴκετε ἐσσυμένοισι
Δυσμενέεσσιν· νῶϊ γὰρ ἄσπετον ἔσσετ' ὄνειδος,
Αἴκε Μαχάονα δῖον ἅμ' ἀντιθέῳ Νηρῆϊ
Τρῶες ἐρυσάμενοι, ποτὶ Ἰλιον ἀπονέονται·
Ἀλλ' ἄγε δυσμενέεσσι μαχώμεθα πρόφρονι θυμῷ,
Ὄφρα δαϊχταμένους εἰρύσομεν, ἢ ῥὰ καὶ αὐτοὶ
Κείνοις ἀμφὶ θάνωμεν, ἐπεὶ θέμις ἀνδράσιν αὔτη,
Οἵσιν ἀμυνέμεναι, μήδ' ἄλλοις κῦρμα γενέσθαι·
Οὐ γὰρ ἀνιδρωτίγε μετ' ἀνδράσι κῦδος ἀέξει.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Δαναοῖσι δ' ἄχος γένετο· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῖς
Πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον ὑπ' Ἀρεϊ δηωθέντες,
Μαρναμένων ἑκάτερθεν· ἴση δ' ἐπὶ δῆρις ὀρώρει·
Ὀψὲ δ' ἀδελφειοῖο φόνον στονόεντα νόησεν
Βλημένου ἐν χονίῃ Ποδαλείριος, οὕνεκα νηυσὶν
Ἧστο παρ' ὠκυπόροισι, τετυγμένα δούρατι φωτῶν
Ἕλκη ἀκειόμενος· περὶ δ' ἔντεα δύσατο πάντα,
Θυμὸν ἀδελφειοῖο χολούμενος· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
Σμερδαλέοισι στέρνοισιν ἀέξετο, μαιμώωντι

Es

440. Νηρῆος, ὃς κεῖτο παρ' αὐτόθι] Νηρεύς τ', ὃς. *Rhod.* Copula aperte requiritur: Nam ἀνδρὸς ἀγαυοῦ Machaonem respicit. Dausquejus hic puerum egit: Vide modo ejus balbutiem, qua chartam conspurcare nolo. *Pauw.*

443. Ἔσσυτ' Ἀργεῖοι] Ἔσσυθ' vel Ἴσασθ' Ἀργεῖοι. *Rhod.* Non displicet Ἔσσυθ', quanquam sequatur ἐσσυμένοισι: Nam ita solet Quintus. *Pauw.*

Ibid. μήδ' εἴκετε ἐσσυμένοισι Δυσμενέεσσιν· νῶϊ &c.] μήδ' εἴκετε δυσμενέεσσιν Ἐσσυμένοις νῶϊν γὰρ ἀάσκετον ἔσσετ' ὄνειδος. *Rhod.* Reſcribere, εἴκετε δυσμενέεσσιν Ἐσσυμένοις· νῶϊν γὰρ ἀάσκετον &c, res novas moliri eſt, cum altera lectio ſit optime conſtituta, & inſignibus terminis verſus contineatur. Si Rhodomanno fatidioſe colliduntur duo ε ε in εἴκετε ἐσσυμένοισι, quo ſtomacho concoquet Iliade Γ. φίλε ἑκυρέ, aliaque? Etſi τὸ ἀάσκετον ſæpe fugerint veteres,

Nireumque qui prope jacebat: Quem cognovit
Poſt egregium Machaonem, in pulvere ſtratum.
Statim igitur magno clamore Argivos exſtimulat.
Properate Argivi: nec cedite hoſtibus
Ingruentibus. Nobis enim enormi erit probro,
Si Jove ortum Machaonem cum formoſiſſimo Nireo
Troës abſtraxerint, & (ſic) ad Ilium redierint.
Verum agite impenſo cum Trojanis pugnemus ſtudio,
Ut cæſos eripiamus, vel ipſi etiam
Pro illis occumbamus; quia hac lege homines tenentur,
Ut ſuos defendant, ne aliis prædæ fiant.
Non enim absque ſudore gloria inter homines paratur.
Sic ait. At Danai ægre tulerunt: & circum illos
Multi terram ſanguine tinxerunt robore Mavortio trucidati,
Utrobique pugnantium; & æqua fuit pugna.
Tandem luctificam fratris necem reſcivit
In pulverem dejecti Podalirius: Quia naves
Ad veloces reſidebat, haſtis inflicta militum
Vulnera medicans. Quare omnia induit arma,
Propter fratrem ira inflammatus: & robur ei
In pectore immane creſcit, feſtinanti

Ad

teres, ſæpe tamen incurrerunt. Si lecto *δυσμενίεσσιν· τῶϊ γὰρ*, penthemimeris deſiderio tangitur, deſit illa quoque mille locis aliis: Si quid aliud, quod comminiſci modo non datur, efferat, perpendemus. *Dausq.* Revera nihil mutare neceſſe. *Pauw.*

446. *κατὰ Ιλιον ἀπονέονται*] *ἀπονέωνται. Rhod.*

450. *μήδ' ἄλλοις κῦρμα γενέσθαι*] Hæc cum præcedentibus connecti non poſſunt, & talo ſuo vix ſubſiſtunt. Scribe apte & perſpicue, *Οἵοιν ἀμυνέμεναι, μὴ τ'*, vel *μή, ἄλλοις κῦρμα γένηται. Pauw.*

451. *Οὐ γὰρ ἀνιδρωτί γε* &c.] Non convenit *γὰρ* poſt legem dictam de ſuis defendendis: Malim, *Οὐ δ' ἄρ' ἀνιδρωτί γε. Pauw.*

452. *Δαναοῖσι δ' ἄχος γίνετο ἀμφὶ* &c.] *γίνετ' ἀμφὶ. Rhod.*

459. *Θυμὸν ἀδελφειοῖο χολούμενος*] Illud *ἀδελφειοῖο* hic haccide repetitur: Sed ſic ubique Quintus. *Pauw.*

460. *Σμερδαλέοισι σέθεσσιν ἀίξετο*] *Σμερδαλέη. Rhod.* Rhodomannus *Σμερδαλέη*: Non improbo: Nam *Σμερδαλέοις σέθεσσιν* minus appoſitum foret. Niſi

Ες πόλεμον στονόεντα· μέλαν δέ οἱ ἔζεεν αἷμα
Λάβρον ὑπὸ κραδίῃ· τάχα δ' ἔνθορε δυσμενέεσσι,
Χερσὶ θοῇσιν ἄκοντα τανυγλώχινα τινάσσων·
Εἶλε δ' ἄρ' ἐσσυμένως Αγαμήστορος υἱέα δῖον
Κλῦτον, ὃν ἠΰκομος Νύμφη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Παρθενίου, ὅς τ' εἰσι διὰ χθονὸς, ἠΰτ' ἔλασος,
Πόντον ἐπ' Εὔξεινον προχέων καλίῤῥοον ὕδωρ·
Αλλον δ' ἀμφὶ κασιγνήτῳ κτάνε δῖον ἄνδρα
Λᾶσσον, ὃν ἀντίθεον Προνόη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Νυμφαίου ποταμοῖο, μάλα σχεδὸν εὐρέος ἄντρου,
Αντρου θηητοῖο, τὸ δὴ φάτις ἔμμεναι αὐτῶν
Ιερὸν Νυμφάων, ὁπόσαι περὶ μαχρὰ νέμονται
Οὔρεα Παφλαγόνων, καὶ ὅσαι περὶ βοτρυόεσσαν
Ναίουσ' Ηράκλειαν· ἔοικε δ' ἐκεῖνο θεοῖσιν
Αντρον, ἐπεί ῥα τέτυκται, ἀπειρέσιον μὲν ἰδέσθαι
Λαΐνεον, ψυχρὸν δὲ διὰ σπέος ἔρχεται ὕδωρ
Κρυστάλλῳ ἀτάλαντον, ἐνὶ μυχάτοισι δὲ πάντη
Λαΐνεοι κρητῆρες ἐπὶ στυφελῇσι πέτρῃσιν,
Αἰζηῶν ὥς χερσὶ τετυγμένοι, ἰνδάλλονται·

Αμφ'

Nisi adhuc præstet Σμυρδαλίον adverbialiter: Et hoc præstat sane, si attendas. *Pauw.*

464. Αγαμήστορος υἱέα δῖον] Scripsi Αγαμέστορος, ε initiali in η conversο. *Rhod.* Aldina enim & Basileensis Εγαμήστορος. *Pauw.*

465. Κλῦτον] Forte Κλῆτον. *Rhod.* Si quid mutandum, mallem Κλεῖτον: quod nomen est satis celebre. Et sic forsitan ipse Rhodomannus: Nam in Versione Latina est *Clitum*, ut vides. *Pauw.*

466. Παρθενίου, ὅς τ' εἰσι διὰ χθονὸς, ἠΰτ' ἔλασος] Brodæo placet ἠΰτ' ἔλαιον, nobisque placet. Nam idem de Peneo post Homerum Iliade B. & Strabonem Lib. 9. tradit Plinius Lib. 4. Cap. 8. *Accipit amnem Euroten* [Homerus Titaresium] *nec recipit, sed olei modo supernatantem (ut dictum est ab Homero) brevi spatio portatum abdicat, penales aquas, Ditisque genitas, argenteis suis miscere recusans.* Eandem ratiunculam misit in posteros Lucanus Lib. 6.

Solus in alterius nomen cum venerit undæ,

De-

Ad triſte bellum; nigerque ipſi ſanguis æſtuat
Vehementer in corde: ſubitoque irruit in hoſtes,
Palmis agilibus pilum longa cuſpide criſpans.
Atque ſtatim Agameſtoris nobilem filium necat,
Clitum, quem Nympha crine ſuperba peperit ad fluenta
Parthenii; Qui per terram labitur, olei modo,
In pontum Euxinum pulcrifluam undam exonerans.
Alterum etiam virum inimicum trucidat, prope fratrem,
Laſſium, quem Diva Pronoë edidit, juxta alveum
Nymphæi amnis, proxime capacem ſpecum,
Specum illam mirabilem: quam fama refert eſſe ipſarum
Nympharum templum, quotquot in arduis verſantur
Montibus Paphlagonum, & circum racemoſam
Degunt Heracleam: & convenit Diis ejuſmodi
Antrum: Quia vaſto eſt adſpectu,
Lapideumque, & frigida per ſpeluncam unda labitur,
Perinde ac glacies; inque penetralibus paſſim
Crateres ſaxei, ſuper rigidis ſcopulis,
Ceu hominum manibus facti, conſpiciuntur.

Et

Deſendit Titareſus aquas, lapſusque ſuperne
Gurgite Penei pro ſiccis utitur arvis.
Hunc fama eſt Stygiis maxare paludibus amnem,
Et capitis memorem fluvii contagia vilis
Nolle pati, ſuperumque ſibi ſervare timorem.

Solus, inquit Lucanus: quam conſiderate, viderit ipſe, cum de Phaſide idem narret Arrianus in Periplo, de Rhodano in Lemanum ſe evolvente, & impermiſto Ammianus, & Strabo. His probabilis fit adſignata correctio: Sed neque Brodæo diſplicet ἥντε Λάσος ex Stephano: *Dausq.* Brodæus ἥντ' ἴλαιον: quod in Verſione ſua ſecutus eſt Rhodomannus. Quiete fluit Parthenius, & inde nomen fortitus fuit ex quorundam opinione: Vide Stephanum in V. Παρθένιος, & Doctos Apollonii Interpretes ad V. 938. Lib. 2. Argonaut. Eo pertinet ἥντ' ἴλαιον, εἴτι διὰ χθονὸς, ſi ita ſcripſerit Auctor, ut potuit certe: Nam de curſu impermiſto hic infeliciter pro more ſuo cogitat Dausquejus. Λάσος ex Stephano nunc non ſuccurrit mihi; & ſi ſuccurreret, hoc loco non conveniret: Id vident omnes, qui in his paulo acutius cernunt. *Pauw.*

472. Ἱερὸν Νυμφάων] Ἱερὸν Νυμφάων. *Rhod.*

480.

Αμφ' αὐτοῖσι δὲ πάντες, ὁμῶς Νύμφαι τ' ἐρατειναὶ,
Ιστοί τ', ἠλακάται τε, καὶ ἄλλ' ὅσα τεχνήεντα
Εργα πέλει θνητοῖσι, τὰ καὶ περὶ θαῦμα βροτοῖσιν
Εἴδεται, ἐρχομένοισιν ἔσω ἱεροῖο μυχοῖο·
Τῷ ἕνι, δοιαὶ ἔνεισι καταιβασίαι, ἄνοδοί τε,
Η μὲν πρὸς βορέαο τεταγμένη ἠχήεντος
Προιὰς, ἡ δὲ νότοιο κατάντιον ὑγρὸν ἄητος·
Τῇ θνητοὶ νίσσονται ὑπὸ σπέος εὐρὺ θεάων,
Η δ' ἑτέρη, μακάρων πέλεται ὁδὸς, οὐδέ μιν ἄνδρες
Ῥηϊδίως πατέουσιν, ἐπεὶ χάος εὐρὺ τέτυκται,
Μέχρις ἐπ' Αϊδωνῆος ὑπερθύμοιο βερέθρων·
Αλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσι πέλει θέμις εἰσοράασθαι·
Αμφὶ Μαχάονα κλυτὸν, ἰδ' Αγλαΐης κλυτὸν υἷα,
Μαρναμένων ἑκάτερθεν, ἀπέφθιτο πουλὺς ὅμιλος·
Οἳ δὲ δὴ Δαναοὶ σφέας εἵρυσαν, ἀθλήσαντες
Πολλά περ· αἶψα δὲ νῆας ἐπὶ σφετέρας ἐκόμισαν
Ετάροι, ἐπεὶ πλεόνεσσι κακὴ περιπέπτατ' ὀϊζὺς
Αργαλέου πολέμοιο· πόνῳ δ' ἐνέμιμνον ἀνάγκη·
Αλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλοὶ ἐνεπλήσαντο κελαινὰς
Κῆρας ἀν' αἱματόεντα, καὶ ἀλγινόεντα κυδοιμὸν,
Δὴ τότε Αργείων πολέες φύγον ἔνδοθι νηῶν,
Οσσους Εὐρύπυλος μέγ' ἐπῴχετο κῦμα κυλίνδων·

Παῦ-

480. *Αμφ' αὐτοῖσι δὲ πάντες, ὁμῶς Νύμφαι τ' ἐρατειναὶ*] Quid hoc? An Πᾶνες pro *πάντες* legendum cum Interprete? Non puto: Nam quid Panes cum Nymphis? An ut operarentur una? Credo, ſi de re Venerea ageretur, eique incumbendum eſſet ſtrenue: Eo enim Panum tendebat ſalacitas: Quam ob cauſam illos etiam metuebant Nymphæ: Res eſt nota ipſis pueris, qui Antiquitatem a limine modo ſalutarunt. Aliud requiritur, & ab hoc Antro ſacro longe ablegari debent bene vaſati Panes: Lege *Αμφ' αὐτοῖσι δὲ πᾶσαι ὁμῶς Νύμφαι τ' ἐρατειναὶ, Ιστοί τ'* &c. omnes ibi ſimul Nymphæ, de quibus paulo ante actum. *τε* poſt Νύμφαι retinui, quia præter Euphoniam, *ἰστοί τ'*, aliaque ſequentia id tueri poſſunt: Alias induxiſſem. *Pauw.*

481. *καὶ ἄλλ' ὅσα τεχνήεντα* &c.]

Et prope hos Panes, ſimulque amabiles Nymphæ,
Fuſique colique, & ſi quæ alia fabrefacta
Mortalibus ſunt opera. Quæ non ſine magna admiratione homines
Contemplantur, in ſacrum penetrale deſcendentes.
In quo duo ſunt deſcenſus & aſcenſus,
Alter ad ſonori Aquilonis ſpectans
Flatum, alter Auſtro obverſus humidas aſpiranti auras,
Ubi mortales latipatens Divarum luſtrum ſubeunt,
Alter autem Diis iter præbet, nec illum homines
Facile calcant; cum profunda illic ſit vorago,
Usque ad ſeveri Plutonis barathrum:
Hoc igitur Divis (tantum) fas eſt contemplari.
Circa bonum autem Machaonem, & clarum Aglajæ natum
Magna utrobique caterva pugnantium occumbebat.
Sero tandem Danai ipſos extorſerunt, luctati
Multum, & ſtatim ad naves ſuas tranſtulerunt
Pauci. Nam plerosque circumvolabat improba ærumna
Difficilis conflictus; inque labore, neceſſitate adacti, perſiſtebant.
Cum igitur innumeri exſatiaſſent atras
Parcas, in ſanguinolento & luctifico prælio:
Tum Argivum complures in naves fugam ceperunt,
Quos Eurypylus urgebat, magnam advolvens cladem.

Pau-

&c.] Muliercularum intellige opera: Sic enim generaliora reſtringo; niſi fallor, bene. *Pauw.*

482. τὸ καὶ περὶ θαῦμα &c.] περὶ hic adverbium eſt: circum-circa, in orbem undique. *Pauw.*

484. καταιβασίαι, ἄνοδοί τε] καταιβασίαι τ', ἄνοδοί τε. *Rhod.*

485. πρὸς βορέαο - τετραμμένη ἠχήεντος Προιὰς] Πνοιὰς. *Rhod.* Scribe Πρωιὰς. Heſychius, Πρωιὰς, ὄρος, χρημνὸς, οἱ δὲ ὄρους ἔξοχὴν. *Damq.* Haud dubie legendum Πνοιὰς, neglectis Dausqueji inaniis. *Pauw.*

492. Ἀμφὶ Μαχάονα κλυτὸν - ἰὸν Ἀγλαΐης κλυτὸν υἱὸν] Ἀμφὶ Μαχάονα σ' ἐσθλὸν. *Rhod.*

496. Ἑτέρωι, ἵππει πλεόντεσσι &c.] Παῦροι ἵπποι. *Rhod.* Ita legendum ſine dubio. Baſileenſes Aldinum ἑτέρωι male in ἑτέροιο mutaverant, quod in ſua Editione expreſſit Rhodomannus. *Pauw.*

501. μέγ' ἐπέχετο κῦμα κο-

Παῦροι δ' ἀμφ' Αἴαντα, καὶ Ατρέος υἱὲ κραταιὲ
Μίμνον ἐν ὑσμίνῃ· καὶ δὴ τάχα πάντες ὄλοιτο
Δυσμενέων παλάμῃσι περιστροφέοντες ὁμίλῳ,
Εἰ μὴ Οἰλέος υἱὸς ἐϋφρονα Πουλυδάμαντα
Ἔγχεϊ τύψε παρ' ὦμον ἀριστερὸν, ἀγχόθι μαζοῦ·
Ἐκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη· ὃ δ' ἐχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω·
Δηίφοβον δ' οὔτασε περικλυτὸς Μενέλαος
Δεξιτερὸν παρὰ μαζὸν· ὃ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοῇσιν·
Αν δ' Αγαμέμνων δῖος ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον
Πληθύος ἐξ ὀλοῆς· μετὰ δ' Αἴθικον ὤχετο δῖον
Θύων ἐγχείῃσιν· ὃ δ' εἰς ἑτάρους ἀλέεινε·
Τούς δ' ὁπότ' Εὐρύπυλος λαοσσόος εἰσενόησε
Χαζομένους ἅμα πάντας ἀπὸ στυγεροῖο κυδοιμοῦ,
Αὐτίκα κάλλιπε λαὸν, ὅσον κατὰ νῆας ἔλασσεν·
Καί ῥα θοῶς οἵμησεν ἐπ' Ατρέος υἱὲ κραταιὼ,
Παῖδά τε καρτερόθυμον Οἰλέος, ὃς περὶ μὲν θεῖν
Ἔσχε θοὸς, περὶ δ' αὖτε μάχῃ ἔνι φέρτατος ἦεν·
Τοῖς ἔπι κραιπνὸν ὄρουσεν, ἔχων περιμήκετον ἔγχος·
Σὺν δέ οἱ ἦλθε Πάρις τε, καὶ Αἰνείας ἐρίθυμος,

Oς

λίδαι] πῆμα κυλίνδων. *Rhod.* Ita perbene Rhodomannus: Γενόκλεια ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει, ex Homero notissimum est. *Pauw.*

504. περιστροφέοντες ὁμίλῳ] *In turba hinc illuc cursitantes*, ut victi solent: ὁμίλῳ hic numerum designat ingentem, & τῷ πλήθει opponitur. *Pauw.*

508. Δηίφοβον δ' οὔτασε περικλυτὸς] οὔτησε vel οὔτασε περικλειτὸς. *Rhod.*

510. Αν δ' Αγαμέμνων δῖος ἐνήρατο] Εἰθ' Αγαμέμνων, vel Καὶ δ' vel Σὺν δ'. *Rhod.* Nihili est illud Αν δ': Scribendum videtur mihi, Εν δ' Αγαμέμνων &c. *In illis:* Locutio est satis nota; & sic Agamemnonis memoria commode ad Ajacis & Menelai memoriam accedit. *Pauw.*

511. Πληθύος ἐξ ὀλοῆς] ἐξ ἄλλης, rectius. *Rhod. Ex multitudine noxia & exitiali*, hostium nempe, qui omnibus exitium parabant, & necare ad unum volebant omnes. Nescio, cur ὀλοῆς suspectum fuerit Rhodomanno, & in locum ejus substituerit flaccidum illud ἄλλης. Cave assentiaris. *Pauw.*

Ibid. μετὰ δ' Αἴθικον ὤχετο δῖον] Αγαμέμνων δῖος. Versu præ-

cc-

Paucique circa Ajacem & fortes Atrei natos
In acie manserunt. Et sane omnes exitio traditi essent
In turba (illa) versantes, hostium manibus:
Si non Oilei filius consultum Polydamantem
Hasta percussisset, in dextrum humerum juxta papillam,
Ita ut languis erumperet; ipseque paululum pedes re-
ferret.
Deiphobum etiam vulneravit Menelaus gloria praestans
Circa dexteram mammam, qui citatis pedibus effugit.
Unaque illustris Agamemnon magnam trucidavit ca-
tervam
De multitudine hostili. Adortus etiam est Æthicum
nobilem
Hasta ferociens, sed is inter socios se abscondidit.
Ubi vero Eurypylus, populi servator, illos vidit
Universos simul infelici excedere conflictu,
Repente agmen, quod ad naves depulerat, reliquit;
Et subito impetum in fortes Atrei natos fecit,
Et animosam Oilei prolem, qui præ omnibus
Velox erat, inque pugna facile primas tenebat.
In hos rapide incurrit, prælongam gerens hastam:
Eique comites erant Paris, & Æneas acer,

Qui

cedenti est. *Pauw.*

514. Καζομένους ἅμα πάντας] Si Τοὺς praecedens de Polydamante, Deiphobo, & Æthico accipiendum sit, ut certe videtur, ἅμα πάντας nimium est de tribus. *Pauw.*

517. ὃς περὶ μὲν θεῖν ἔσχε θοὺς] ὃς περὶ πάντων ἔσχε θοὺς. *Rhod.* Rhodomannus περὶ πάντων: Non adsentior: Nam sic incondite sequitur, περὶ δ' αὖτε μάχῃ ἐνὶ φέρτατος ἦεν: quia θοὺς primo sine alio adjuncto, nihil dicit, quod distinctionem inducat; dein, quia περὶ absolute sequens, ubi περὶ absolute praecedens exulat, omnem vim & elegantiam suam amittit. πέρι vel περὶ hic idem, quod περισσῶς, *eximie, valde:* Id bis repetitur hic, & ab illa repetitione locus blanditias suas habet. Quid plura? Ne litera mutanda est, & duo in laudem Ajacis hic dicta sunt: Primum ὃς μὲν πέρι θοὺς ἔσχε θεῖν, alterum πέρι δ' αὖτε φέρτατος ἦν μάχῃ: Nihil appositum magis, aut magis Græcum: θοὺς θεῖν, *currere celer:* Ita Latini etiam, Græcos imitati, ut norunt, qui Linguam callent. *Pauw.*

519. Τοῖς ἔπι κραιπνὸν ὄρουσεν]

Ος ῥα θοῶς Αἴαντα βάλεν περιμήκεϊ πέτρῃ
Καχκόρυθα κρατερὴν· ὃ δ' ἄρ' ἐν κονίῃσι τανυσθεὶς
Ψυχὴν οὔτι κάπτυσεν, ἐπεί νύ οἱ αἴσιμον ἦμαρ
Εν νόστῳ ἐτέτυκτο Καφηρίσιν ἀμφὶ πέτῃσι·
Καί ῥά μιν ἁρπάξαντες ἀρηΐφιλοι θεράποντες,
Βαιὸν ἔτ' ἐμπνείοντα φέρον ποτὶ νῆας Αχαιῶν·
Καὶ τότ' ἄρ' οἰώθησαν ἀγαχλυτοὶ βασιλῆες
Ατρείδαι· πὰρ δέ σφιν ὀλέθριος ἵσταθ' ὅμιλος,
Βαλλόντων ἑκάτερθεν, ὅ τ' ἔσθενε χερσὶν ἑλέσθαι·
Οἱ μὲν γὰρ στονόεντα βέλη χέον· οἱ δέ νυ λᾶας
Αλλοι δ' αἰγανέας· τοί δ' ἐν μέσσοισιν ἐόντες,
Στρωφῶντ', εὖτε σύες μέσῳ ἔρχεϊ, ἠδὲ λέοντες,
Ηματι τῷ, ὅτ' ἄναχτες ἀολλίσσουσ' ἀνθρώπους,
Αργαλέως δ' εἰλῶσι, χαχὸν τεύχοντες ὄλεθρον
Θηρσὶν ὑπὸ κρατεροῖς· οἱ δ' ἔρχεος ἐντὸς ἐόντες,
Δίμῶας δαρδάπτουσιν, ὅς τις σφίσιν ἐγγὺς ἵκηται·

Ως

κραιπνὸς ὄρουσεν. *Rhod.* κραιπνὸν hic poſitum adverbialiter pro κραιπνῶς: Rhodomanni κραιπνὸς non indigemus. *Pauw.*

521. περιμήκεϊ πέτρῃ] Ut περιμήκετον ἔγχος præceſſit: Acumen hoc Scholaſticum. *Pauw.*

523. Ψυχὴν οὔτι κάπτυσεν] κάπτυσεν. *Rhod.* Animo non eſt defectus: alibi namque occidere Oïlidæ fatum erat, quod innuunt ſubeuntia. Scribo κάφησεν ex Iliad. Ε. in ſimili:

Αὖθις δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Brodæus κάπτυσεν pro κατέπτυσεν poſitum ratus eſt: quod ſi ita eſſet, ſcriptum oportuit κάπτυσεν, quod inimicum carmini. Rhodomannus κάπυσσεν, quod ſi uſus addiceret, non repugnem: quemadmodum, ſi uſus addiceret, omnium maxime velim κάπτησεν, ut paſſim ἐτόπτησεν. *Dausq.* Rhodomanni κάπυσσεν amplector: κάπύειν poſitum aliquando pro ἐκπνεῖν & ἀποκαπύειν: ſimplex pro compoſito. Heſychius optimus Grammaticorum: Ἐκάπυσεν, ἐξέπνευσεν. κάπυς γὰρ τὸ πνεῦμα. Alibi legitur ſuo loco: Καπυρὸς, καπύουσαι, ἐκπνέων. Ubi duo Articuli perperam ſunt confuſi, & unius interpretamentum intercidit; niſi vox absque interpretamento recenſita fuerit, ut aliquando factum in illo Linguæ Græcæ Theſauro:

Qui ſtatim Ajacem grandi ſaxo perculit,
In firmata galea, ita ut in pulverem extenderetur;
Animam tamen non efflavit; Quia fatalis ipſi dies
In reditu deſtinata erat, juxta Capharei rupes.
Ac tollentes ipſum Mavortii ſatellites,
Adhuc modice ſpirantem ad naves Achivum portarunt.
Et tunc præſidio nudantur illuſtres imperatores
Atridæ, inſtatque eis pernicialis globus
Jaculantium utrinque, quodcunque manibus comprehendi poterat:
Pars enim ſtridentia tela fundunt, pars lapides,
Nonnulli tragulas. Ipſi igitur in medio incluſi
Obverſantur, non ſecus quam apri in medio circo atque Leones
Eo die, quo principes homines congregant,
Et ſæviter includunt, dirum illis exitium apparantes
Inter validas beſtias. Quæ in loco circumſepto verſantes
Servos dilaniant, quicunque eis propinquarit.

Ita

ro: Scribendum enim haud dubie primo, Καπυρὸς: Dein novo Articulo, Καπύστωι, ἱκπτίωι. Viri Eruditi id non animadvertentes, καπύστωι ridicule ad riſum retulerunt, & neſcio quem ridendi modum inde elicuerunt ſibi: Plura forte alias. Dausquejus hic ineptit ſuo more, neque ejus commenta inſulſa refutare lubet. *Pauw.*

527. εἰώθησαν ἀγακλυτοὶ βασιλῆις] ἀγακλειτοὶ βασιλῆις. *Rhod.*

528. ἀλίθριος ἴσαθ' ὅμιλος] ἀλίθριος ὅμιλος, ut πλῆθύος ἁλοῆς paulo ante V. 511. *Pauw.*

533. ὅτ' ἄιακτις ἀολλίσσουσ' ἀνθρώπους] ἀολλίσσωσ' ἀνθρώπους, *Rhod.*

535. Θηρσὶν ὑπὸ κρατεροῖς] Hoc corruptum eſt: Nam de ſervis hic non agitur, quos Reges vel Imperatores a beſtiis trucidari volunt, ſed de beſtiis, quas trucidari volunt illi a ſervis: Nihil certius, ſi ad ſententiæ ductum & inſtitutam comparationem attendas. Scribendum igitur ſuſpicor, κακὸν τεύχοντες ὄλεθρον Θηρσὶν ἐπὶ κρατεροῖς. Sic habebis, quod diximus. *Pauw.*

536. Δμῶας δαϊδάπτουσιν, ὅς τις σφίσιν ἐγγὺς ἵκηται] ὅτις σφίσιν. *Rhod.* Pro ὅς τις ſine dubio Verſus deſiderat ὅτις; Sed an non legendum etiam, Δμώων δαϊδάπτουσιν ὅτις σφίσιν ἐγγὺς ἵκηται? Id certe elegantius foret, ſed an ideo recipiendum ſit, definire nolo. *Pauw.*

Ως οἱγ' ἐν μέσσοισιν ἐπεσσυμένως ἐδάϊζον·
Αλλ' οὐδ' ὡς μένος εἶχον ἐελδόμενοί περ ἀλύξαι,
Εἰ μὴ Τεῦκρος ἵκανε, καὶ Ιδομενεὺς ἐρίθυμος,
Μηριόνης τε Θοὰς, καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης,
Οἵ ῥα πάρος φοβέοντο θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο·
Καί κε Φύγον κατὰ νῆας, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα,
Εἰ μὴ ἄρ' Ατρείδῃσι περιδδείσαντες ἵκοντο
Αντην Εὐρυπύλοιο· μάχη δ' ἀρίδηλος ἐτύχθη·
Ενθα τότ' Αἰνείαο κατ' ἀσπίδος ἔγχος ἔρεισε
Τεῦκρος ἐϋμελίης· τοῦ δ' οὐ χρόα καλὸν ἵαψεν·
Ηρκεσε γάρ οἱ πῆμα σάκος μέγα τετραβόειον·
Αλλὰ καὶ ὡς, δείσας ἀνεχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω·
Μηριόνης δ' ἐπόρουσεν ἀμύμονι Λαοφόωντι
Παιονίδῃ, τὸν ἐγείνατ' ἐϋπλόκαμος Κλεομήδη
Αξίου ἀμφὶ ῥέεθρα· κίεν δ' ὅγ' Ιλιον ἱρὴν
Τρωσὶν ἀρηξέμεναι μετ' ἀμύμονος Αστεροπαίου·
Τὸν δ' ὅγε Μηριόνης νύξ' ἔγχεϊ ὀκρυόεντι
Λιδσίων ἐφύπερθε· θοῶς δέ οἱ εἵρυσεν αἰχμὴ
Εγκατα· τοῦ δ' ὦκιστα ποτὶ ζοφὸν ἔσσυτο θυμὸς·
Αἴαντος δ' ἄρ' ἑταῖρος Οϊλιάδαο δαΐφρων
Αλκιμέδης ἐς ὅμιλον ἐϋσθενέων βάλε Τρώων·
Ηκε δ' ἐπευξάμενος δηΐων ἐς Φύλοπιν αἰνὴν
Σφενδόνῃ ἀλγινόεντα λίθον· διὰ δ' ἔτρεσαν ἄνδρες

Ροῖ-

537. ἐπεσσυμένως ἐδάϊζον] ἐπεσσυμένους ἐδάϊζον. *Rhod.*

540. Μηριόνης τε Θοὰς, καὶ ἰσόθεος &c.] Μηριόνης τε, Θοάς τε, καὶ ἰσόθεος. *Rhod.*

546. Τεῦκρος ἐϋμελίης] ἐϋμμελίης. *Pauw.*

551. κίεν δ' ὅγ' Ιλιον ἱρὴν] κίεν δ' ὅγ' εἰς Ιλιον ἱρὴν. *Rhod.*

552. μετ' ἀμύμονος Αστεροπαίου] Idem Epithetum de Laophonte præcedit. *Pauw.*

553. Τὸν δ' ὅγε Μηριόνης] Τὸν τότε Μηριόνης. *Rhod.*

556. Αἴαντος δ' ἄρ' ἑταῖρος Οϊλιάδαο] Οϊλιάδαο melius. *Rhod.* Nimia hæc Rhodomanni diligentia: Nam uti hic, ita apud Homerum sæpe. *Pauw.*

557. 558. Hi duo Versus Tautologi sunt, & non potuerunt ita ab Auctore connecti, utut Tau-

Ita illi in media (hoſtium) corona invadentes trucidabant.
At neque ſic evadendi, quamlibet cupientibus, erat facultas,
Niſi Teucer veniſſet, & animoſus Idomeneus,
Merionesque, Thoasque, Diis quoque par Thraſymedes,
Qui prius audax Eurypyli robur horrebant:
Et ad naves fugiſſent, grave declinantes nocumentum,
Niſi Atridis metuentes veniſſent
Adverſus Eurypylum. Pugna igitur inſignis excitatur.
Ibi in ſcutum Æneæ haſtam impingit
Teucer lancea præſtans: nec tamen pulchrum ejus corpus lædit.
Noxam enim ab eo depulit ingens clypeus, quadruplici boum tergore obductus.
Terrore tamen hoc modo injecto, aliquantulum retroceſſit.
Meriones autem aggreſſus eſt probatum Laophontem
Pæoniden; quem Cleomede, inſignis capillo, enixa eſt
Ad Axii fluenta: Profectusque hic erat in ſacram Ilion,
Ad opitulandum Trojanis, cum ſtrenuo Aſteropæo.
Hunc Meriones aſpera haſta pupugit
Supra genitalia: & mox illi extraxit cuſpis
Inteſtina: celerrimeque ejus anima ad (Orci) tenebras avolavit.
Ajacis etiam Oilidæ fortis comes
Alcimedes in Troum agmen jaculatur:
Et facta prece, in denſam hoſtium aciem torquet
Triſtificum funda lapidem. Diffugiunt igitur viri,
Pa-

Tautologiam amaverit. Ne dubites, quin Libri hic diſcrepaverint, & in quibuſdam unus ille Verſus, Αλκιμέδης ἐς ὅμιλον ἐΰθρονίαν βάλε Τρώων, comparuerit, in aliis vero ille etiam unus, Ἦκεν ἐπευξάμενος δηΐων ἐς φύλοπιν αἰνὴν: Quæ diverſitas ad Marginem notata, imperitos ſeduxit, & utrumque admittere fecit in Contextum. Si quæras, quem ego præferam mihi: Reſpondebo priorem, quia nomen Alcimedis exhibet, quod alter omittit minus ſcite: Alias uterque eſt æque bonus. *Pauw.*

Ροῖζον ὁμῶς, καὶ λᾶαν περιδδείσαντες ἰόντα·
Τὸν δ' ὀλοὴ φέρε μοῖρα ποτὶ θρασὺν ἡνιοχῆα
Πάμμονος Ἱππασίδην· τὸν δ' ἄρ' ἡνία χερσὶν ἔχοντα,
Πλῆξε κατὰ κροτάφους· θοῶς δέ μιν ἔκβαλε δίφρου,
Πρόσθεν ἑοῖο τροχοῖο, θοὸν δέ οἱ ἅρμα πεσόντος
Λυγρὸν ἐπισσώτροισι δέμας διελίσσετ' ὀπίσσω
Ἱππων ἱεμένων· θάνατος δέ μιν αἰνὸς ἐδάμνα
Εσσυμένως, μάστιγα καὶ ἡνία νόσφι λιπόντα·
Πάμμονι δ' ἔμπεσε πένθος· ἄφαρ δ' ἔθηκεν ἀνάγκη
Ἀμφω, καὶ βασιλῆα, καὶ ἡνίοχον, θοὸν ἅρμα·
Καὶ νύ κεν αὐτοῦ κῆρα, καὶ ὕστατον ἦμαρ ἀνέτλη,
Εἰ μή οἱ Τρώων τις ἀνὰ κλόνον αἱματόεντα
Ηνία δέξατο χερσὶ, καὶ ἐξεσάωσεν ἄνακτα,
Ηδη τειρόμενον δηΐων ὀλοῇσι χέρεσσιν·
Αντίον δ' Αχάμαντα κατ' ἀντίον αἴσσοντα,
Νέστορος ὄμβριμος υἱὸς ὑπὲρ γόνυ δούρατι τύψεν·
Ελκεϊ δ' οὐλομένῳ στυγερὰς ὑπεδύσατ' ἀνίας·
Χάσσατο δ' ἐκ πολέμοιο· λίπεν δ' ἑτάροισι κυδοιμὸν
Δακρυόεντα· οὐ γάρ οἱ ἔτι πτολέμοιο μεμήλει.
Καὶ τότε δὴ θεράπων ἐριηρέος Εὐρυπύλοιο
Τύψε Θόαντος ἑταῖρον Εχέμμονα δηϊοτῆτα
Ωμου

560. Ροῖζον ὁμῶς, καὶ λᾶαν περιδδείσαντες ἰόντα] καὶ λᾶα περιδδείσαντες. *Rhod.* Verſus aperte corruptus: Rhodomannus non male, καὶ λᾶα: Potes etiam, Ροῖζον ὁμῶς λᾶαν τε περιδδείσαντες ἰόντα: In iſtis copulis millies erratum eſt a Scribis. *Pauw.*

562. Πάμμονος Ἱππασίδην τὸν δ' ἄρ' ἡνία χερσὶν ἔχοντα] τὸν ἄρ' ἡνία. *Rhod.* Verſus hic etiam aperte corruptus eſt: Rhodomannus minus concinne & minus erudite: Scribendum ſine dubio, Πάμμονος Ἱππασίδην τὸν δ' ἡνία χερσὶν ἔχοντα, deleta vocula ἄρ', quæ ab Amanuenſibus eſt. *Pauw.*

564. θοὸν δέ οἱ ἅρμα] θοὸν ἅρμα poſt θοῶς ἔκβαλε: Vide; hæc bella ſtudio captavit Quintus. *Pauw.*

568. ἄφαρ δ' ἔθηκεν ἀνάγκη Ἀμφω, καὶ βασιλῆα, καὶ ἡνίοχον, θοὸν ἅρμα] ἄφαρ δέ ἑ θῆκεν. *Rhod.* Brodæus ἡνιοχεῖν. Haut probo καὶ βασιλῆα, καὶ ἡνιο-

Pariter ſtridorem & ſaxum adveniens expaveſcentes,
Quod lethalis Parca tulit in audacem aurigam
Pammonis Hippaſiden: Quem habenas manu tenentem,
Secundum tempora perculit, ſubitoque cum curru exturbavit
Ante ſuam rotam; & velox currus per corpus
Exſangue prolapſi canthis (ſuis) volvebatur a tergo
Equorum properantium, & lugubris eum mors confecit
Extemplo, ſcuticam & frænos procul linquentem.
Quare Pammona mœror invaſit: & ſubito ipſi neceſſitate flagitante, impoſuit
Duplex munus, & domini & aurigæ, rapidus currus.
Atque ibi Parcam & noviſſimum diem expertus fuiſſet,
Niſi ab eo Troum quiſpiam in cruento conflictu
Fræna manibus ſuſcepiſſet, & principem ſervaſſet,
Qui jam ſævis hoſtium manibus vexabatur.
Egregium porro Acamantem, cum ex adverſo ſe inferret,
Acer Neſtoris filius ſupra genu haſta verberat.
A quo noxio vulnere acerbos ſubiit dolores,
Et acie exceſſit; ſociisque pugnam reliquit
Lacrymoſam: Non enim amplius belli cura afficiebatur.
Et tunc celebris Eurypyli ſatelles
Echemmona, Thoantis commilitonem, feriit præliantem, Pau-

ἡνιοχῆν. ἀπρὶξ retineo ἡνίοχον, ſed ἀνάγκῃ tertio caſu ſcripto: Hippaſides namque peremtus Pammonem, cæteroqui regem, fecit aurigam. Alioqui nectenda fuerant βασιλεύειν, καὶ ἡνιοχῆν. *Dausq.* Aldus & Baſileenſes ἀνάγκη in caſu recto: Quod Brodæo obfuit. Si θοὸν ἄρμα pro κατὰ θοὸν ἄρμα ſcriptum eſſet, caſus rectus non peccaret: Sed id nimis durum & coactum. Quare Rhodomannus perbene ἀνάγκῃ ſcripſit, eique non minus bene adjunxit alterum ἄφαρ δέ ἑ ζῶντα. Nihil apertius. Obſerves autem θοὸν ἄρμα hic iterum recurrens. *Pauw.*

573. ὁλοῇσι χίρισσιν] Hoc etiam junge cum κληθὺς ἐξ ὁλοῆς V. 511. *Pauw.*

574. Αντίον δ' Ακάμαντα] Αντίθεον δ' Ακάμαντα. *Rhod.*

578. Δακρυόεντα· οὐ γάρ &c.] Primæ dictioni adde Apoſtrophum. *Rhod.*

579. Θεράπων ἱρικυδέος Εὐρυπύλοιο] Nomen reticetur: Et ſic etiam V. 556. in Libris quibuſdam Ajacis comes non nominabatur. *Pauw.*

580. Τύψε Θόαντος ἑταῖρον Ε-

Ὧμου τυτθὸν ἔνερθε· περὶ κραδίην δέ οἱ ἔγχος
Ἶξεν ἀνιηρὸν· σὺν δ' αἵματι κίεν ἰδρὼς
Ψυχρὸς ἀπὸ μελέων· καί μιν στραφέντα φέρεσθαι
Εἰς ὀπίσω, κατέμαρψε μέγα σθένος Εὐρυπύλοιο·
Κόψε δέ οἱ θοὰ νεῦρα· πόδες δ' ἀέκοντες ἔμιμνον
Αὐτοῦ, ὅπη μιν τύψε· λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών·
Ἐσσυμένως δὲ Θόας νύξεν Πάριν ὀξέϊ δουρὶ
Δεξιτερὸν κατὰ μηρὸν· ὅ δ' ὤχετο τυτθὸν ὀπίσσω
Οἰσόμενος θοὰ τόξα, τά οἱ μετόπισθε λέλειπτο·
Ἰδομενεὺς δὲ λᾶαν, ὅσον σθένε, χερσὶν ἀείρας,
Κάββαλεν Εὐρυπύλοιο βραχίονα· τοῦ δὲ χαμάζε
Κάππεσε λοίγιον ἔγχος· ἄφαρ δ' ἀνεχάσατ' ὀπίσσω
Οἰσέμεν ἐγχείην· τὴν γάρ ῥ' ἔχεν, ἔκβαλε χειρὸς·
Ἀτρεΐδαι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο·
Τῷ δὲ θοῶς θεράποντες ἔβαν σχεδόν, οἵ οἱ ἔνεγκαν
Ἀγὲς δόρυ μακρόν, ὃ πολλῶν γούνατ' ἔλυσε·
Δεξάμενος δ' ὄγε, λαὸν ἐπώχετο, κάρτεϊ θύων,
Κτείνων ὃν κ' ἐφίκηαι· πολὺν δ' ὑπεδάμναθ' ὅμιλον·
Ἔνθ' οὔτ' Ἀτρεΐδαι μένον ἔμπεδον, οὔτέ τις ἄλλος
Ἀχαιμάχων Δαναῶν· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας

Ἀρ-

χίμαχα] Forte Ἐχαίμαχα. *Rhod.* Priami filius ejuſdem nominis eſt apud Homerum Iliad. ε. ubi tamen Codices variant, & pro Ἐχίμαχα alii habent Ἐχήμαχα, quos vulgo ſequuntur Editores: Et ſic etiam Apollodorus in Bibliotheca. Rhodomanni Ἐχαίμαχα ab utroque diverſum eſt. Videbimus alibi diſtinctius. *Pauw.*

Ibid. δῃοτῆτα] In hac voce mendum eſt: Si cui δῃοτῆτι, in hoſtica acie, non placet, legat δῃοιόωντα, quod ſæpe τοῦ μάχεσθαι, pugnandi, ſignificationem habet, vel δῃϊόωντα cum Brodæo. *Rhod.* Mihi non diſplicet δῃοτῆτι; quanquam δῃοτῆτα pro κατὰ δῃοτῆτα, ut δῃοτῆτι pro ἐν δῃοτῆτι, non incondite etiam dici poſſit. *Pauw.*

582. σὺν δ' αἵματι κίεν ἰδρὼς] κήκιεν ἰδρώς. *Rhod.* Ex Etymologo & Homero repono κήκιεν. Brodæus ſcribit γὰρ vel δὲ κίεν. *Dausq.* Purum putum eſt κήκιεν, & imperite Brodæus. *Pauw.*

583. καί μιν στραφέντα φέρεσθαι] στρεφθέντα φέρεσθαι. *Rhod.*

585. πόδες δ' ἀέκοντες ἔμιμνον] Reſtitui ἀέκοντες pro ἀκέ-

οντες.

Paulum infra humerum, & ad cor ejus haſta
Penetravit triſtifica: Cumque ſanguine ebulliit ſudor
Frigidus e membris, & averſum, ut fugeret
Retro, comprehendit ingens vis Eurypyli,
Agilesque ei nervos diſſecat, & pedes inviti hærent
Illic, ubi eum perculerat, ac divina illum vita defecit.
Hinc ſubito Thoas ſauciavit Parin acuta haſta,
In femur dexterum; qui modicum retro ceſſit,
Allaturus arcum levem; quem a tergo liquerat.
Cæterum Idomeneus lapidem manibus, quantum poterat, tollens
Eurypyli brachium pulſat; Cujus humi
Peſtifera haſta decidit: ſtatimque retro veſtigia torquet,
Haſtam allaturus novam: Quam enim habuerat, e manu jam emiſerat.
Atridæ igitur paulum a pugnae moleſtia reſpirarunt.
Ad illum vero mox famuli acceſſerunt, qui attulerunt ei
Haſtam non fragilem & longam, quæ multorum genua enervavit.
Qua accepta, copias (hoſticas) robore concitatus invadebat,
Cædens quemcunque prehendit; magnamque ſubigebat catervam.
Ibi nec Atridæ locum amplius tueri poterant, nec quisquam alius
Bellacium Danaorum. Terror enim omnes cepit

An-

ονται. *Rhod.* ἀχίονται valet absque ſtrepitu, absque itu, inertes, immoti. ἀχίων enim tacitus eſt Homero & Euſtathio. *Dausq.* Aldinum ἀχίονται recte in ἀίχονται mutavit Rhodomannus, & Dausquejus id ſervans ineptit. *Pauw.*

590. Ἰδομενεὺς δὲ λᾶαν] Ἰδομενεὺς δ' ἄρα λᾶαν. *Rhod.*

593. τὴν γάρ ῥ' ἴχνι, ἴκβαλε χειρὸς] Putidum hoc, ubi præceſſit, τοῦ δὲ χαμάζε κάπτοντος λείψιον ἴγχος: Sic ſolent Scholaſtici. Contiguum οἰσόμενον ἰγχείην, flacceſcit etiam ita abſolute: Interpres de ſuo voculam addidit. *Pauw.*

596. Ἀαγὸς δόρυ μακρὸν] Verſus ἀχίφωλος: Nam prima in Ἀαγὸς corripitur. *Pauw.*

598. Κτείνων ὅν κ' ἰκίχησι] ὅν κε κίχησι. *Rhod.* ὅν κε κίχησι vel ὅν κ' ἱκίχεσι non male conve-

nit

Αργαλέον· πᾶσιν γὰρ ἐπέσσυτο πῆμα χορύσσων
Εὐρύπυλος· μετόπισθε δ' ἐπεσσύμενος κεράϊζε·
Κέκλετο δ' αὖ Τρῴεσσί θ', ἱπποδάμοις ἑτάροισιν·
Ω φίλοι, εἴδ' ἄγε θυμὸν ἕνα στέρνοισι βαλόντες,
Τεύξωμεν Δαναοῖσι φόνον, καὶ χῆρ' ἀΐδηλον,
Οἵ δ' ἤ νῦν, μήλοισιν ἐοικότες, ἀπονέονται
Νῆας ἐπὶ σφετέρας· ἀλλὰ μνησώμεθα πάντες
Υσμίνης ὁλοῆς, ἧς παιδόθεν ἵδμονες εἰμέν.
Ως φάτο· τοί δ' ἐπόρουσαν ἀολλέες Αργείοισιν·
Οἱ δὲ μέγα τρομέοντες, ἀπ' ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
Φεῦγον· τοί δ' ἐφέποντο, κύνες ὡς ἀργιόδοντες
Κεμμάσιν ἀγροτέρῃσιν ἐπ' ἄγκεα μακρὰ, καὶ ὕλην·
Πολλοὺς δ' ἐν κονίῃσι βάλον, μάλα περ μεμαῶτας
Εκφυγέειν ὀλοοῖο φόνου στονόεσσαν ὁμοκλὴν·
Εὐρύπυλος μὲν ἔπεφνεν ἀμύμονα Βουκολίωνα,
Νῆσόν τε, Χρομίον τε, καὶ Αντιφον· οἱ δὲ Μυκήνην
Ωκεον ἀκτέατον, τοί δ' ἐν Λακεδαίμονι ναίον·
Τοὺς ἄρ' ὅγ' ἐξεναρίξεν, ἀριγνώτους περ ἐόντας·
Εκ δ' ἄρα πληθύος εἷλεν ἄσπετα φῦλ' ἀνθρώπων,
Οσσα μοι οὐ σθένος ἔστι λιλαιομένῳ περ ἀείσαι,
Οὐδ'

nit cum ἐπῴχετο. Pro Κτείνων fors rectius legeretur Κτείνων τ' copulate, quia κάρτεϊ θύων præcedit. *Pauw.*

602. μετόπισθε δ' ἐπεσσύμενος κεράϊζε] ἐπεσσύμενος poſt ἐπέσσυτο acumen hominis Scholaſtici refert. *Pauw.*

603. Κέκλετο δ' αὖ Τρῴεσσί θ', ἱπποδάμοις &c.] Τρῴεσσι καὶ ἱπποδάμοις. *Rhod.*

604. εἴδ' ἄγε θυμὸν ἕνα στέρνοισι βαλόντες] Ita Aldus: Baſileenſes voculam ἕνα peſſime neglexerunt: Eo ſpectat Rhodomanni illud: ἕνα *vel* ἐνὶ. Haud dubie ſcribendum ἐνὶ: Nihil notius. *Pauw.*

608. Υσμίνης ὁλοῆς, ἧς] ης ita ter repetitum nota. *Pauw.*

616. οἱ δὲ Μυκήνην Ωκεον ἀκτέατον] εὐκτέατον. *Rhod.* Interpretare ἀκτέατον affirmate *opulentam*, cujuſmodi nomina ambigua ſunt ἄξυλος, ἄσαχυς, & alia quammulta. Alioqui non ignaræ mihi ſunt *Mycenæ dites* apud Horatium Lib. I. Od. 7. & Odyſſ. Γ. de Ægiſto, qui ſe Agamemnonis regno impoſuerat::

Ἐκτεί-

Anxius; Nam omnibus imminebat cladem excitans
Eurypylus, & pone inſequens percutiebat.
Adhortabatur etiam Trojanos & ſocios equum domitores,
Amici! Agite quæſo, fixis intra præcordia animis
Stragem Danais atramque perniciem creemus:
Qui nunc ovium more diſcedunt
Ad ſuas naves. Ideo memores ſimus omnes
Exitioſæ hoſtibus pugnæ; cujus a pueris inde usque gnari ſumus.
Sic inquit. At hi globo facto irruunt in Argivos.
Græci autem magna trepidatione ex infelici pugna
Fugiunt; & Troës inſtant; ut albis dentibus canes
Cervis agreſtibus, in porrectis vallibus & nemore;
Multosque in pulvere profligant; quántumvis conantes
Triſtes occidionis funeſtæ minas effugere.
Eurypylus ergo honeſtum Bucolionem neci dedit,
Neſumque Chromiumque & Antiphum: quorum illi Mycenis
Habitabant opulentis, hi vero Lacedæmone domicilia habebant:
Quos ille vita & armis ſpoliavit nil moratus, quod nobiles eſſent.
Ex gregariis autem militibus infinitum hominum agmen letho dedit.
Quos mihi quamlibet cupienti, facultas canendi haud ſuppetit,

Etiamſi

Ἑπταιτὶς δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης.

Iliad. Λ.

Τιμῶσι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.

Sophoclis imitamen eſt Electra:

Φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ἔχειν.

Quare Brodæo reſcribenti εὐκτίλιον aſſentire minime poſſum. *Dausq.*

618. Τοὺς ἄρ' ὅγ' ἐξενάριξεν, ἀριγνώτους περ ἐόντας] *Hos quidem ille interfecit, claros & nobiles.* Interpres inſulſe: περ vacat enim. *Pauw.*

619. ἄσπετα φῦλ' ἀνθρώπων] Verſus requirit ἀάσπετα. *Pauw.*

620. Ὅσσα μοι οὐ σθένος ἴπεα λιλαιομένῳ] ἰσὶ λιλαιομένῳ. *Rhod.*

621.

Οὐδ' εἴ μοι στέρνοισι σιδήρεον ἦτορ ἐνείη·
Αἰνείας δὲ Φέρητα, καὶ Αντίμαχον κατέπεφνεν,
Ἀμφοτέρους Κρήτηθεν ἅμ' Ἰδομενῆϊ κίοντας·
Αὐτὰρ Αγήνωρ δῖος, ἀμύμονα Μῶλον ἔπεφνεν,
Ος ῥ' ἀπ' Αργεος ἦλθεν ὑπὸ Σθενέλῳ βασιλῆϊ·
Τὸν βάλεν αἰγανέῃ νεοθηγέϊ πολλὸν ὀπίσσω
Φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο, τυχὼν ὑπὸ νείατα κνήμης
Δεξιτερῆς· αἰχμὴ δὲ διὰ πλατὺ νεῦρον ἔκερσεν
Αντικρὺ ἰεμένη· παρὰ δ' ἔθρισεν ὀστέα φωτὸς
Αργαλέως· ὀδύνη δ' ἐμίγη μόρος· ἔφθιτο δ' ἀνὴρ·
Αν δὲ Πάρις Μόνυσόν τ' ἔβαλεν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
Αμφω ἀδελφειοὺς, οἵ τ' ἐκ Σαλαμῖνος ἵκοντο
Αἴαντος νήεσσι, καὶ οὐκ ἔτι νόστον ἔλοντο·
Τοῖσι δ' ἔπι, Κλεόλαον ἐΰν, θεράποντα Μέγητος,
Εἶλε βαλὼν καλὰ μαζὸν ἀριστερόν· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Μάρψε χαχὴ, καὶ θυμὸς ἀπέπταto· τοῦ δὲ δαμέντος,
Ενδον ὑπὸ στέρνοισιν ἔτι καρδίη ἀλεγεινὴ
Ταρφέα παλλομένη, πτερόεν πελέμιξε βέλεμνον·
Αλλον δ' ἰὸν ἄρ ἦκεν ἐπὶ θρασὺν Ηετίωνα
Εσσυμένως· τοῦ δ' αἶψα διὰ γναθμοῖο πέρησε
Χαλκὸς· ὁ δὲ στονάχησε· μίγη δέ οἱ αἵματι δάκρυ·
Αλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε· πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος,
Αργείων ἰληδὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πεσόντων·
Καὶ νύ κεν τότε Τρῶες ἐνέπρησαν πυρὶ νῆας,
Εἰ μὴ νὺξ ἐπόρουσε βαθὺν ἠέρ' ἄγουσα *

Χάσ-

621. Οὐδ' εἴ μοι στέρνοισι σιδήρεον &c.] Ineptiæ Viri Scholaſtici: Unde igitur ſtatim tot aliæ iterum Myriades? Rideo, cum hæc ſimiliaque lego. *Pauw.*

625. Ος ῥ' ἀπ' Αργεος ἦλθεν] Ὅστις ἀπ' Αργεος ἦλθεν. *Rhod.*

629. Αντικρὺ ἰεμένη] Αντικρὺς ἰεμένη. *Rhod.*

631. Αν δὲ Πάρις Μόνυσόν τ' ἔβαλεν] Ἐνθα vel Σὺν δὲ Πάρις. *Rhod.* Ego hic etiam lego Ἐν δὲ Πάρις: Junge ſupra Verſ. 510. hujus Libr. Illud Μόνυσον nomen ſuſpectum fere eſt mihi: An forte dedit Calaber Μενέλεω?

Etiamsi mihi ferreum cor pectori ineſſet.
Æneas autem Pheretem & Antimachum ſuſtulit:
Qui ambo cum Idomeneo ex Creta venerant.
Cæterum eximius Agenor Molum haud vituperabilem peremit;
Qui ab Argis venerat, ſub Sthenelo principe.
Hunc venabulo, recens cote ſubacto, ferit longe
Refugientem ex acie, contactum in infimis partibus ſuræ
Dexteræ, cuſpisque latos nervos dirumpit,
In adverſum penetrans, ſimulque oſſa hominis diffringit
Atrociter, & cum dolore mors conjungitur. Atque (ita) vir ille interiit.
Inter alios etiam Paris Monyſum transfixit, & Phorcyn animo virili præditum,
Duos germanos: Qui ex Salamine advecti erant
Ajacis navibus, nec reditu (domum) potiebantur.
Et ſuper his Cleolaum probatum, Megetis miniſtrum,
Stravit ictum circa ſiniſtram mammam; Nox igitur eum
Dira corripuit, & animus avolavit; ejusque exſpirantis
Cor in pectore, adhuc cum dolore luctans,
Crebro motu volatile telum vibrabat.
Alium dehinc calamum eliſit in Eetionem temerarium,
Derepente: Ejusque mandibulam ſubito perrupit
Æs: Ille vero ingemiſcit; & lachryma ejus cum ſanguine permiſcetur.
Alius itaque alium necabat: & ſpaciosus locus in anguſtum redigebatur,
Argivis catervatim inter ſe collapſis.
Et ab eo tunc momento naves incendiſſent Trojani:
Niſi ingruiſſet nox ſubita, ſpiſſum afferens aëra.

Abs-

νόλου? μόνος, μονύλος, ut *μιχὸς, μιχνύλος*. Sed nihil affirmo, & videndum. *Pauw.*

639. *Ἄλλου δ' ἰὸν ἄρ ἧκεν*] *Ἄλλου δ' ἰὸν ἀφῆκεν. Rhod.*

644. *Καὶ νύ κεν τότε Τρῶες ἐνίκησαν* &c.] *Καὶ νύ κεν ἐκτοτε Τρῶες. Rhod.* Ordino: *Καί νυ τότε Τρῶές κεν ἐνίκησαν. Dausq.* Neque Rhodomanni, neque Dausqueji ſuſpicio placet: Scribendum autumo, *Καὶ νύ κε δὴ τότε Τρῶες ἐνίκησαν. Pauw.*

645. *Εἰ μὴ νὺξ ἐκέρουσε βαθὺν ἐπ'*

Χάσσατο δ' Εὐρύπυλος, σὺν δ' ἄλλοι Τρῶϊοι υἷες
Νηῶν βαιὸν ἄπωθε, ποτὶ προχοὰς Σιμόεντος,
Ηχί περ αὖλιν ἔθεντο γεγηθότες· οἱ δ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἀργεῖοι γοάασκον, ἐπὶ ψαμάθοισι πεσόντες,
Πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι κλαμένων ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Πολλοὺς ἐν κονίῃσι μέλας ἐκιχήσατο πότμος. (650

ἠέρ' ἄγουσα *]ιχόουτι θεὸν, vel ἀτέρουσι βαθύσκιον. *Rhod.* Corrigo, βαθεῖαν ἐπ' ἠέρ' ἄγουσα. Sic enim Homerum alibi ſcribere Gellius teſtificatur Lib. 13. Cap. 19. Iliad. Γ. — ἰκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ. Apud quem etiam Odyſſ. Τ. legimus, — ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀίρθη. Recte quoque Brodæus, βαθὺν περὶ ἠέρ' ἄγουσα. Recte Rhodomannus θεὸν injicit, aut βαθύσκιον attegrata voce. *Dausq.* Illud βαθεῖαν ἐπ' ἠέρ' ἄγουσα ex poſitis optimum eſt: In eo autem ἠέρα non eſt *aërem*, ſed *caliginem*, quam nox adducit: Res eſt certiſſima. Quare bonus Dausquejus de genere perperam laborat: Nam ἀὴρ, quando *caliginem* notat, fœminine effertur: Pueri ſciunt. Atque hinc eſt, quod βαθὺν ἠέρα nullo modo probare poſſum: Solæcum enim eſt, & pravum. Rhodomanni βαθύσκιον ἠέρα ineptias alit, quia βαθύσκιος de tenebris nocturnis dici non poteſt. Quod ſumſi, optimum eſt, niſi malueris forte, βάθι-

KOIN-

Abſceſſit igitur Eurypylus, cumque eo cætera pubes Trojana,
Non ita longe a navibus, ad oſtia Simoëntis:
Ubi caſtrametantur lætis animis. Sed in navibus
Argivi ſuper arenis ſtrati lamentantur,
Magno ſe mœrore affligentes propter cæſos; Quod iſtic loci
Plurimos in pulvere nigrum fatum comprehendiſſet.

ἐν γὰρ ἄγνυτο, quia ſic commode plus quam vulgares adducuntur tenebræ, ut in ſummo periculo tutiores eſſent Græcorum naves, citiusque ab illis recederent Trojani cum Eurypylo: Attende: Hoc præſtat forte, & ad mentem Poëtæ accedit mire. *Pauw.*

648. εἵ δ' ἐνὶ νηυσὶν Ἀργείοι γεάασκον, ἐπὶ ψαμάθοισι πεσόντες] Quo modo illud ἐνὶ νηυσὶν convenit cum ſequenti ἐπὶ ψαμάθοισι? An arena erat in navibus, in quam ſeſe proſternerent? Nugæ, & nugæ nugaciſſimæ. Locus eſt corruptus, & ſcribendum absque dubio, εἵ δ' ἐνὶ νηυσὶν Ἀργείοι γεάασκον, ἐπὶ ψιάθοισι πεσόντες. ψιάθοι ſunt ſtoreæ, in quibus milites & ſocii navales cubabant. Nihil aptius & evidentius. *Pauw.*

650. αὖτε δ' ἄρ' αὐτοῦ Πολλοὺς ἐν κονίῃσι &c.] Quam belle illud πολλοὺς conſpirat cum Ἐκ δ' ἄρα πλῆθύος εἶλεν &c. verſu 618. & ſequentibus? Sed ita boni, qui ingenio tument, & ſibi non conſtant. *Pauw.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ
ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ἦμος δ' οὐρανὸς ἄστρα κατέκρυφεν, ἔγρετο δ' ἠὼς
Λαμπρὸν παμφαίνουσα, νέφας δ' ἀνεχάσσατο νυκτὸς,
Δὴ τότ' Ἀρήϊοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων,
Οἱ μὲν ἔβαν πάροιθε νεῶν κρατερὴν ἐπὶ δῆριν,
Ἀντίον Εὐρυπύλοιο μεμαότες, οἱ δ' ἀπάτερθεν
Αὐτοῦ πὰρ νήεσσι Μαχάονα ταρχύσαντο,
Νηρέα θ', ὃς μαχάρεσσιν ἀειγενέεσσιν ἐῴκει
Κάλλεϊ τ', ἀγλαΐῃ τε· βίη δ' οὐκ ἄλκιμος ἦεν·
Οὐ γὰρ ἅμ' ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα·
Ἀλλ' ἔσθλῷ, κακὸν ἆσσον ἀεὶ παρίσταται ἔκ τινος αἴσης·
Ὡς Νηρῆϊ ἄνακτι παρ' ἀγλαΐῃ ἐρατεινῇ
Κεῖτ' ἀλαπαδνοσύνη· Δαναοὶ δ' οὐκ ἀμέλησαν,
Ἀλλά ἑ ταρχύσαντο, καὶ ὠδύραντ' ἐπὶ τύμβῳ
Ὅσσα Μαχάονά δῖον, ὃν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἶσον ἀεὶ τίεσκον, ἐπεὶ τυκτὰ μήδεα ἤδει·

Ἀλ-

4. Οἱ μὲν ἔβαν πάροιθε νεῶν] Cujusvis eſt ſubſtituere πρόπαροιθε. *Dausq.* Id Verſus ſcilicet deſiderat. *Pauw.*

Ibid. κρατερὴν ἐπὶ δῆριν, Ἀντίον Εὐρυπύλοιο μεμαότες] Ubi in fine Libri præcedentis tanto metu correpti erant Argivi, & nemo contra Eurypylum ſtare audebat in acie, nullo judicio eos iterum in prælium educit bonus ita ſimpliciter & nude. Si nox non interceſſiſſet, ignem in naves immiſiſſet Eurypylus, qui non longe a navibus propter tenebras nocturnas recedebat, ut ſic cito orta die in eas impreſſionem facere poſſet: quod ſi tentaſſe cum ſcripſiſſet Auctor initio hujus Libri, & ſic Danaos metu correptos, ipſa neceſſitate cogente, ſe navesque ſuas ſtrenue defen-

QUINTI CALABRI
PRÆTERMISSORUM AB HOMERO
LIBER SEPTIMUS.

CUm vero cælum aſtra occultaſſet, & orta eſſet Eos,
Clare omnibus illuceſcens, noctisque crepuſculum diſceſſiſſet:
Tunc Martii ſtrenuorum Argivorum nati
Partim ante naves proceſſerunt ad validum certamen,
Contra Eurypylum tendentes, partim ſejunctim
Ibi juxta naves Machaoni exſequias peregerunt,
Nircoque, qui Diis æternis ſimilis erat,
Formæ honeſtate & nitore: ſed vi pollens non erat.
Non enim Dii hominibus omnia perfecte donant,
Sed fato quodam malum bono prope adſtat.
Ut Nireo principi cum amabili formæ ſplendore
Conjuncta erat imbecillitas. Danai tamen eum non neglexerunt;
Sed funebria perſolverunt, & ad tumulum deploraverunt ipſum,
Non minus quam Machaona divinum; Quem juxta ac Deos immortales
Semper honore proſecuti erant: quod præclara in promtu conſilia haberet.

Sed

fendiſſe narraſſet, feciſſet, quod conveniens fuiſſet & decens: Hoc vident omnes, qui aliquem habent judicii uſum: Alios autem non curo, aut numero. *Pauw.*

12. *Δαναοὶ δ' οὐκ ἀμέλησαν*] *Δαναοὶ δέ οἱ οὐκ. Rhod.* Rhodomannus, *Δαναοὶ δὲ οἱ οὐκ ἀμέλησαν*: Nonne voluit, *Δαναοὶ δέ οἱ οὐκ ἀμέλησαν*? Id credo equidem: Nam *ἀμελεῖν* caſum patrium amat, & cum caſu tertio ita non conſtruitur Græce. *Pauw.*

15. *ἴσκε κυκτὰ μήδεα εἰδώς*] *κλυτὰ* aut *πυκνὰ μήδεα. Rhod.* Malim *κυκτὰ*. Cur autem de Arte Medica, & ejus in medendo peritia hic nihil? *Pauw.*

Αλλὰ γὰρ ἀμφοτέροις ταυτὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο.
Καὶ τότ' ἄρ' ἐν πεδίῳ ἔτι μαίνετο λοίγιος Ἄρης·
Ὦρτο δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε μέγας κόναβος, καὶ ἀϋτὴ,
Ῥηγνυμένων λάεσσι καὶ ἐγχείῃσι βοείων·
Καί ῥ' οἱ μὲν πονέοντο πολυκμήτῳ ὑπ' Ἀρῇϊ·
Νωλεμέως δ' ἄρ' ἅπαστος ἐδήτυος ἐν κονίῃσι
Κεῖτο μέγα στενάχων Ποδαλείριος· οὐδ' ὅγε πῆμα
Λεῖπε κασιγνήτοιο· νόος δέ οἱ ὥρμαίνεσκε
Χερσὶν ὑπὸ σφετέρῃσιν ἀνηλεγέως ἀπολέσθαι·
Καί ῥ' ὅτε μὲν βάλε χεῖρας ἐπὶ ξίφος· ἄλλοτε δ' αὖτε
Δίζετο φάρμακον αἰνὸν· ἑοὶ δέ μιν εἶργον ἑταῖροι,
Πολλὰ παρηγορέοντες· ὃ δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀνίης,
Καὶ νύ κε θυμὸν ἔῃσιν ὑπὸ παλάμῃσιν ὄλεσσεν,
Εσθλοῦ ἀδελφειοῖο νεοκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
Ει μὴ Νηλέος υἱὸς ἐπέκλυεν, οὐδ' ἀμέλησεν
Αἰνῶς τειρομένοιο· κίχεν δέ μιν ἄλλοτε μέν που
Εκχύμενον περὶ σῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Αμφὶ κάρη χεύοντα κόνιν, καὶ στήθεα χερσὶ
Θεινόμενον κρατερῇσι, καὶ οὔνομα κικλήσκοντα.
Εοῖο κασιγνήτοιο· περιστενάχοντο δ' ἄναχτα
Δμῶες σὺν ἑτάροισι· κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς·
Καί ῥ' ὅγε μειλιχίοισι μέγ' ἀχνύμενον προσέειπεν·
Ισχεο λευγαλέοιο πόνου, καὶ πένθεος αἰνοῦ,
Ὦ τέκος· οὐ γὰρ ἔοικε περίφρονα φῶτα γεγῶτα,

Mύ-

17. Καὶ τότ' ἄρ' ἐν πεδίῳ ἔτι μαίνετο λοίγιος Ἄρης] An potius ἐπιμαίνετο vel ἐπεμαίνετο hic? *Rauw.*

22. οὐδ' ὅγε πῆμα Λεῖπε κασιγνήτοιο] σῆμα Λεῖπε. *Rhod.* Si intelligas casum fratris oblivisci nequaquam potuisse, rectum erit; uti mox de eodem Podalirio, ὃ δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀνίης. Præferendum tamen, ut legatur σῆμα, non πῆμα: fratris enim σήματι, monumento aderat Podalirius. Vide, κίχεν δέ μιν ἄλλοτε μέν που Εκχύμενον περὶ σῆμα. Item, παρ' οὐκ ἔτ' ἐόντι πεσόντα. Denique, ἔγειρεν ἀπὸ χθονὸς οὐκ ἐθέλοντα Nestor. *Dausq.* Haud dubie legendum σῆμα. *Rauw.*

Sedenim ambobus unum circumdederunt monimentum.
Atque tunc in campo adhuc lethalis Mars furebat,
Utrinque vero ingens ſtrepitus & clamor excitabatur,
Cum haſtis & lapidibus tergora boum (i. e. clypei) frangerentur.
Hi quidem difficili Marte ita rem gerebant:
At continenter cibi expers in pulvere
Volvebatur, magno cum gemitu, Podalirius, neque ſepulcrum
Germani relinquebat, animoque ſuo moliebatur,
Suis ſibi manibus crudeliter vitam abrumpere:
Et nunc quidem manus enſi injiciebat; nunc vero
Lethale venenum quærebat. Verum ſui ipſum familiares inhibebant,
Multum conſolantes; ab angore tamen ſibi non temperabat.
Tandem vero ſuis vitam manibus perdidiſſet,
Super recenti ſtrenui fratris tumulo,
Si non (id) Nelei proles cognoviſſet; Quare non poſthabuit
Efficetim ſe excruciantem; Ac offendit ipſum alias
Proſtratum circa monimentum lugubre, alias rurſus
Caput cineribus conſpergentem, & pectus manibus
Validis plangentem, ac vocantem nomen
Sui germani: circum vero Dominum ſuſpiria ciebant
Servi una cum amicis; & iniqua omnes calamitas tenebat.
Neſtor ergo lenibus verbis lugentem compellavit:
Parce funeſto labori & moleſto luctui,
Mi fili; Non enim convenit, ut qui vir cordatus eſt,
Eju-

28. *ὑπὸ παλάμῃσιν ὄλεσσιν*] *ὑπαὶ παλάμῃσιν. Rhod.* Non neceſſe propter cæſuram. *Pauw.*

32. *ἄλλοτε δ' αὖτε Ἀμφὶ κάρη χεύοντα κόνιν*] Junge V. 490. Lib. 5. & quæ ibi notata ſunt. *Pauw.*

35. *Εεῖο καεινγήτοιο*] *Οἷο καεινγήτοιο. Rhod.*

36. *Δμῶες σὺν ἑτάροισι*] *Δμῶες ὁμῶς ἑτάροισι. Rhod.* Scribere ſufficit *Δμῶες σὺν γ' ἑτάροισι. Pauw.*

38. *Ισχιο λιὺγαλέοιο κόνιν*] Forte

Μύρεσθ' οἷα γυναῖκα, παρ' οὐκ ἔτ' ἐόντι πεσόντα·
Οὐ γὰρ ἀναστήσεις μιν ἔτ' ἐς φάος, οὔνεκ' ἄϊστος
Ψυχὴ οἱ πεπότηται ἐς ἠέρα, σῶμα δ' ἄνευθεν
Πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε, καὶ ὀστέα δέξατο γαῖα·
Αὔτως δ' ὡς ἀνέθηλε, καὶ ἔφθιτο· τέτλαθι δ' ἄλλως.
Ασπετον, ὥσπερ ἔγωγε Μαχάονος οὔτι χερείω
Παῖδ' ὀλέσας, δηίοισιν ὑπ' ἄνδρασιν, εὖ μὲν ἄκοντα,
Εὖ δὲ σαοφροσύνης κεκασμένον· οὐδέ τις ἄλλος
Αἰζηῶν φιλέεσκεν ἑὸν πατέρ', ὡς ἐμὲ κεῖνος·
Κάτθανε δ' εἵνεκ' ἐμεῖο, σαωσέμεναι μενεαίνων
Ον πατέρ'· ἀλλά οἱ εἴθαρ ἀποκταμένοιο, πάσασθαι
Σῖτον ἔτλην, καὶ ζωὸς ἔτ' ἠριγένειαν ἰδέσται,
Εὖ εἰδὼς, ὅτι πάντες ἐς ὠμὸν Αΐδαο κέλευθον
Νισσόμεθ' ἀνθρώποις, πᾶσιν τ' ἐπὶ τέρματα κεῖται
Λυγρὰ μόγου στονόεντος· ἔοικε δὲ θνητὸν ἐόντα,
Πάντα φέρειν, ὁπόσ' ἐσθλὰ διδοῖ θεὸς, ἠδ' ἀλεγεινά.
Ως φάθ'· ὅ δ' ἀχνύμενός μιν ἀμείβετο· τοῦ δ' ἀλεγεινὸν
Εζέεν εἰσέτι δάκρυ, καὶ ἀγλαὰ δεῦε γένεια·
Ω πάτερ, ἄσχετον ἄλγος ἐμὸν καταδάμναται ἦτορ
Αμφὶ κασιγνήτοιο περίφρονος, ὅς μ' ἀτίταλλεν,
Οἰχομένοιο ταχῆος ἐς οὐρανὸν, ὡς εἰ νία

ΣΦΗ-

Forte γόου. *Rhod.* Libera te moleſtia. Nec audio reponentem γόου. Præjicta ratio eſt. *Dausq.* 46. τῷ μὲν ἄκοντα] ἄκοντι. *Rhod.* Rhodomannus ἄκοντι: Nihil melius ſuccurrit: Nec tamen id ſatis bonum: Nam κεκασμένον ἄκοντι revera marcidum eſt & ingratum. Videbimus, quid alia felicior nobis ſuppeditabit hora. Apud Heſychium eſt: Ακοντες, ἀκοντίζοντες, μὴ θέλοντες. quod ſi bonum & genuinum eſſet, ne literam mutarem, vocemque hic ita acciperem: Sed de Heſychii loco plus quam dubito: Nam unde ἄκοντες eo ſignificatu? An ab ἄκους ἀκέω vel ἄκω? Non puto, neque veriſimile eſt: Quare ibi ἀκέοντα pro ἀκοντίζοντες ſcribendum ſuſpicor, & illa Gloſſula nihil ad hunc locum pertinet. Ampliandum, ut dixi. Sed an legendum forte, τῷ μὲν ἔχοντα? Id nunc ſubito mihi incidit, & verum eſſe poſſet: Sic τῷ ἔχοντα ad corporis habitum, &

Ejulet, proſtratus juxta defunctum, fœminæ ad exemplum.
Nec enim revocabis ipſum in lucem: cum non apparens
Ipſius anima in aëra avolarit, & cadaver ſeorſum
Flamma rapax depaſta ſit, & oſſa exceperit humus.
Ut autem efflоruit, ſic periit. Quare interim toleres
Forti animo; quemadmodum ego, Machaone nulla parte inferiorem
Filium qui amiſi inter ſævos hoſtes, inſigniter jaculo,
Inſigniter etiam prudentia ornatum. Nec alius quisquam
Juvenum usque adeo dilexit patrem ſuum, ut me ille:
Et occubuit mea cauſa, ſervare enitens
Patrem ſuum. At ſtatim illo extincto capere
Cibum non detrectavi; vivusque etiam deinceps lucem intueri:
Bene perſpectum habens, quod omnes communem Orci viam
Ingrediamur nos homines, & omnibus fixæ ſint metæ
Triſtes acerbi fati: Sed par eſt mortali conditione natum
Cuncta tolerare, quæ proſpera det Deus & adverſa.
Sic ait: huic vero magno animi cruciatu ille reſpondet; triſtesque illi
Adhuc lacrymæ ebulliunt, ſplendidasque genas humectant.
Mi pater vehemens cruciatus meum cor ſubigit,
Propter germanum prudentem, qui me educavit,
Patre in cælum tranſlato, tanquam ſuum filium,

In

& σωφροσύνης κεκασμένον ad animum pertineret: Attende & judica. *Pauw.*

47. σωφροσύνης κεκασμένον] σωφροσύνητι κεκασμένον. *Rhod.*

50. ἀλλά οἱ εἶθαρ ἀποκταμένοιο, πάσασθαι &c.] ἀλλά οὐ εἶθαρ ἀποκταμένοιο. Enallage caſuum hic locum habere non poteſt. *Pauw.*

52. ὅτι πάντες ἐς ἀμὴν Αἴδαο κίλιυθον] ὅτι πάντες ἀμὴν Αἴδαο κίλιυθον. *Rhod.*

53. Νισσόμεθ' ἀνθρώποις, πᾶσιν τ' ἐπὶ &c.] Νισσόμεθ' ἄνθρωποι. *Rhod.* In Aldina & Baſileenſi diſtinguitur, Νισσομεθ', ἀνθρώποις πᾶσιν τ' ἐπὶ &c. Sed

Σφῆσιν ἐν ἀγχοίνῃσι, καὶ ἠπῆρα νούσων
Ἐκ θυμοῖο δίδαξε· μιῇ δ' ἐνὶ δαιτὶ, καὶ εὐνῇ
Τερπόμεθα, ξυνοῖσιν ἰαινόμενοι κτεάτεσσι·
Τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐδέ τι κείνου
Τεθνεότος φάος ἐσθλὸν ἐέλδομαι εἰσοράασθαι. 65
Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀκηχέμενον προσέειπεν·
Πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ἴσον κακὸν ὤπασε δαίμων,
Ὀρφασίῃ, πάντας δὲ καὶ ἡμέας αἶα καλύψει·
Οὐ μὲν ἄρ' ἐκτελέσαντες ὁμὴν βιότοιο κέλευθον,
Οὐδ' εἰς ἥν τις ἕκαστος ἐέλδεται, οὔνεκ' ὕπερθεν 70
Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρεια θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Μοίρης εἰς ἓν πάντα μεμιγμένα· καὶ τὰ μὲν οὔτις
Δέρκεται ἀθανάτων, ἀλλ' ἀπροτίωπτα τέτυκται

Ἀχλύϊ

id vitium non tollit. *Pauw.*

61. *καὶ ἠπῆρα νούσων Ἐκ θυμοῖο δίδαξε*] *ἠπύρια νούσων. Rhod.* Reſtituo *νοσεύντων.* Aut, ſi quis alius mihi autor, *νοσάων*, ut *νησάων* extulit Caliimachus. Brodæus *ἠπύρια*: aptius. *Dausq.* *ἠπύρια* & mihi placet. *Pauw.*

67. *Πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ἴσον κακὸν ὤπασε δαίμων, Ὀρφασίῃ*] *Ὀρφανίῃ*, vel *Ὀρφανίης*, id eſt, orbitatis malo cuncti mortales æque obnoxii ſumus. Si *Ὀρφασίῃ* legatur, ſenſus eſt, cunctis a Deo malum aliquod tribuitur, quod orbitati reſpondeat. *Dausq.* *Ὀρφανίην* etiam legi poteſt per modum appoſitionis: Sive autem *Ὀρφανίῃ* legas, ſive *Ὀρφανίης*, ſenſus eſt, orbitatis malum omnibus æqualiter tribui a Deo: neque audiri debet Rhodomannus, aliter atque aliter exponens. *Pauw.*

69. *Οὐ μὲν ἄρ' ἐκτελέσαντες*] *ἐκτελίσαντας. Rhod.* Recte: Et ſic poſt *κακάψεις* collocandum modo Comma. *Pauw.*

70. *Οὐδ' εἰς ἥν τις ἕκαστος ἐέλδεται*] Illud *εἰς ἥν* vitioſum eſt: Nam neque *ἐέλδεσθαι εἴς τι*, neque *ἐκτελεῖν εἴς τι* dicunt Græci: Alterutrum autem hic reſpicere debet, & quidem prius potius, quam poſterius: Vident omnes, & dubium ſupereſt nullum. Nonne ſcribendum, *Οὐδ' ἢν εἷς τις ἕκαστος ἐέλδεται?* Pro *ἕκαστός τις* & *εἷς ἕκαστος*, paulo copioſius dixit Quintus *εἷς τις ἕκαστος. Pauw.*

71. *Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρεια*] Hoc ſumtum ex Odyſſ. Σ. V. 228. Quid tamen? Nonne articulus ante *χέρεια* hic marcet, cum in loco Homeri præcedat *ἕκαστα*, idque ad *ἐσθλὰ* ſeſe referens faciat, ut articulus ibi vigeat magis? Ita videtur ſane. Quare ſi res mei arbitrii fuiſſet, ſcripſiſſet Quintus, *Ἐσθλά τε καὶ ἀλιγκιὰ. Pauw.*

72.

In ſinu ſuo, & remedia morborum
Fideliter docuit, unaque in menſa & cubili
Nos recreavimus, communi bonorum poſſeſſione fruentes.
Ideo intolerabilis me luctus invadit, nec illo
Mortuo benignam hanc lucem videre cupio.
Sic dixit; Quem ſenex mœrentem ita affatus eſt:
Univerſis hominibus unum & idem malum Deus tribuit
Orbitatis; terra quoque nos omnes operiet,
Non quidem ita, ut eundem vitæ curſum confecerimus,
Nec quèm unusquilibet ſibi exoptat. Namque ſupra
In Deorum genubus tum bona tum mala recondita ſunt,
Omnia in unum fati (cumulum) permixta; atque ea nemo
Divum contuetur, ſed ex improviſo adſunt

Pro-

72. Μοίρης εἰς ἓν πάντα μεμιγμένα] Hic Μοίρης initio legebam κατ' ἔλλειψιν, pro ὑπὸ μοίρας. At commodum effici ſenſum poſtmodo animadverti, ſi retento gignendi caſu ſubintelligatur τεμιεῖον, vel φύραμα, aut ſimile. Et hanc lectionem ut illi præferam, adducit me hoc, quod de fato deinceps loquens ſingulari numero utitur. *Rhod.* Vel Μοίρης hic ſcriptum eſt Ellyptice pro ὑπὸ μοίρης, vel legendum detracta litera Μοίρῃ: Nam ſententia requirit ſine dubio, *a Parca in unum commixta*: Omnia, tam bona, quam mala, ante Deorum genua repoſita ſunt in cælo, non ſeorſim ſingula, ſed confuſe cuncta: Quæ confuſio facta a Parca & fato: Apparet ex ſequentibus, καὶ τὰ μὲν οὕτις Δίρκηται ἀθανάτων — τοῖς ὑπὸ χθῖρας Οὔη μοῖρα τίθηται, καὶ &c. Una Parca omnia ex cælo demittit in terram, tam bona, quam malà, quæ antea miſcuit & in unum conflavit pro arbitrio ſuo, eorum cuſtodiam ita relinquens Diis, ut ante genua illorum jaceant, ibique maneant, donec ea ex cælo demittat in terram, non viſa aut examinata a Diis, ſed occultata & ſubſtracta eorum oculis atque examini: Quin & ipſa Parca, cum ea miſcuerit ſemel, poſtea confuſe demittit mixta, neque illa videt, aut dirigit, ſed ire & ferri ſinit, quo velint caſusque ducat: Vides: Hæc fuit opinio Quinti de fato, Deorum imperio & providentia, quæ ſic ſuſtulit fere omnia. Atque hæc ridicula ſane ſunt, ſed refutare diligentius, non eſt hujus loci: Sententia perſpicua eſt; idque ſufficit. Rhodomannus male, ut facile animadvertis nunc. *Pauw.*

73. ἀλλ' ἀπρονόητα τίτυκ-

Αχλύϊ θεσπεσίῃ κεκαλυμμένα· τοῖς ἐπὶ χεῖρας
Οἵη μοῖρα τίθησι, καὶ οὐχ ὁρόωσ' ἀπ' Ολύμπου
Ες γαῖαν προΐησι· τὰ δ' ἄλλυδις ἄλλῃ φέρονται,
Πνοιὴ ὡς ἀνέμοιο· καὶ ἀνέρι πολλάκις ἐσθλῷ
Αμφεχύθη μέγα πῆμα· λυγρῷ δ' ἐπὶ κάππεσεν ὄλβος
Οὔτι ἐκών· ἄλλος δὲ πέλει βίος ἀνθρώποισι·
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀσφαλέως οὐ νίσσεται, ἀλλὰ πόδεσσι
Πυκνὰ ποτὶ πταίει· τρέπεται δέ οἱ αἴολον εἶδος,
Αλλοτε μὲν ποτὶ πῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Εἰς ἀγαθὸν· μερόπων δὲ πανόλβιος οὔτις ἐτύχθη
Ες τέλος ἐξαρχῆς· ἑτέρῳ δ' ἕτερ' ἀντιόωσι·
Παῦρον δὲ ζώοντας, ἐν ἄλγεσιν οὔτι ἔοικε
Ζωέμεν· ἔλπεαι δ' αἰὲν ἀρείονα, μήδ' ἐπὶ λυγρῷ
Θυμὸν ἔχειν· καὶ γάρ ῥα πέλει φάτις ἀνθρώποισιν,
Εσθλὸν μὲν νίσσεσθαι ἐς οὐρανὸν ἄφθιτον αἰεί,
Αργαλέον δὲ ποτὶ ζόφον· ἕπλετο δ' ἄμφω *
Σεῖο κασιγνήτῳ, καὶ εὐμείλιχος ἔσκε βροτοῖσι,

Καὶ

ται] ἀκρεστίοπτα. *Rhod.*

76. τὰ δ' ἄλλυδις ἄλλῃ φέρονται] ἄλλυδις ἄλλα. *Rhod.*

79. Οὔτι ἐκὼν] Οὔτοι ἐκὼν. *Rhod.* Neſcio, quare: Nam aptum & Emphaticum eſt Οὔτι. *Pauw.*

Ibid. ἄλλος δὲ πέλει βίος ἀνθρώποισι] ἄλλος βίος ita ſimpliciter friget. *Pauw.*

80. ἀλλὰ πόδεσσι Πυκνὰ ποτὶ πταίει] ποτιπταίει. *Rhod.* πόδεσσι de vita durum eſt. *Pauw.*

84. Ες τέλος ἐξαρχῆς] ἐξ ἀρχῆς. *Rhod.*

86. ἔλπεαι δ' αἰὲν ἀρείονα] ἔλπειν. Et hic dubito. *Rhod.* De ἔλπειν ego hic etiam dubito, quia id ἐνεργητικῶς, non παθητικῶς accipi ſolet, & in ſpem adducere, non ſpem habere, ſignificat. Apud Heſychium eſt, ſcio, Ελπειον, ἔλπιζον, & Ελπτίοντες, ἐλπίζοντες: Sed ea ſuſpecta eſſe poſſent. Et quid tamen prohibet, quominus ἔλπω idem illud ſignificare poteſt, quod ἐλπίζω? Imo ἐλπὶς ortu ſuo ab ἔλπω eſt, & eo ipſo activam ſignificationem ſtatuminat: ἔλπω, ἐλπὶς, ἐλπίζω. Et ſic Analogia non reſpuit, quod Uſus quodammodo reſpuebat. Sane Heſychius accedens, facit, ut activum ἔλπειν hic repudiare non audeam, & ſententiæ ductum ſecutus, minus frequentatum illud deſpicere non poſſum: Ut quisque enim videt, ſpes & ſpe-

Profunda caligine obtecta. Quibus manus
Solum admovet fatum, & ne prospiciens quidem, de cælo
In terram demittit, aliaque huc, alia illuc deferuntur,
Ut aura venti; Ideo sæpe fit, ut bono viro
Circumfundatur ingens damnum, & scelerato fœlicitas accidat
Haud sponte sua; diversaque est vitæ humanæ conditio.
Quare nec sine offensione procedit, sed pedibus
Crebro impingit; varieque eius species alteratur,
Interdum in calamitatem lacrymosam, interdum vero
In prosperitatem. Nec ullus mortalium ab omni parte beatus est,
A vitæ primordiis ad exitum usque; aliique alia obveniunt.
Cum itaque homines exiguo tempore vivant, non par est in mœrore
Vitam transigere; sed semper meliora sperare; nec tristitiæ
Animum deditum habere. Etenim fama est inter homines,
Virtute præditum migrare in cælum perpetuo durans,
Viciis vero pollutum ad tenebras Plutonis. Duobus autem præstitit
Frater tuus. Nam & benignus erat erga homines, Et

sperandi actus hic aperte requiritur, neque ἰλξαι aut ἵλασαι, in locum vocis substituta, dicunt, quod debent: Quare hactenus ita sentio, ut tamen cum Rhodomanno non legam ἵλατιν, sed ἵλψαι Quid enim vetat; ubi activum sumsimus, Analogiæ suasu scribere ἵλψαι, & tempus notissimum assumere? *Pauw.*

87. φάτις ἀνθρώποισιν] Est fere, ac si ad Christianorum Dogma Auctor hic alluderet hactenus. *Pauw.*

89. Ἀργαλέων δὲ περὶ ζόφου· ἵπλητο δ' ἄμφω *] περὶ ζόφου ἄϊδος. *Rhod.* Rhodomannus ζόφου ἄϊδος: Sit ita, per me licet: Et quid si tamen legamus, περὶ ζόφου ἄπλητον· ἵπλητο δ' ἄμφω? Sane id non ineptum esset in ore Quinti, cui gemella non displicebant, sive significatione, sive sono. Sic autem lacunæ origo esset aperta: Vide & judica. *Pauw.*

90. καὶ ἠμιλίχος ἴσκε βροτοῖσι] καὶ ὁ μείλιχος. *Rhod.* Extrito ἠ, vel scripto π' ἠμιλίχος, sanus erit versus, & in eo mens sana. *Dausq.* Recte Daus-

Καὶ παΐις ἀθανάτοιο· θεῶν δ' ἐς φῦλον ὀΐω
Κεῖνον ἀνελθέμεναι σφετέρου πατρὸς ἐννεσίῃσιν.
Ὡς εἰπών μιν ἔγειρεν ἀπὸ χθονὸς οὐκ ἐθέλοντα,
Παφφάμενος μύθοισιν, ἄγαν δ' ἀπὸ πήματος αἰνοῦ
Εντροπαλιζόμενον, καὶ ἔτ' ἀργαλέα στενάχοντα· 95
Ες δ' ἄρα νῆας ἴκοντο· πόνον δ' ἔχον ἄλλοι Αχαιοὶ
Αργαλέως, καὶ Τρῶες, ὀρνυμένου πολέμοιο·
Εὐρύπυλος δ' ἀτάλαντος ἀτειρέα θυμὸν Αρηϊ,
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι, καὶ ἔγχεϊ μαιμώωντι,
Δάμνατο δῆϊα φῦλα· νεκρῶν δ' ἐστείνετο γαῖα, 100
Κτεινομένων ἑκάτερθεν· ὁ δ' ἐν νεκύεσσι βεβηκὼς,
Μάρνατο θαρσαλέως, πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας,
Καὶ πόδας· οὐδ' ἀπέληγεν ἀταρτηρῶιο κυδοιμοῦ·
Αλλ' ὄγε Πηνέλεων κρατερόφρονα δουρὶ δάμασσεν,
Αντιόωντ' ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· ἀμφὶ δὲ πολλοὺς 105
Εκτανεν· οὐδ' ὄγε χεῖρας ἀπέτρεπε δῃοτῆτος,
Αλλ' ἔπετ' Αργείοισι χολούμενος, εὖτε πάροιθεν
Ομβριμος Ηρακλέης Φολόης ἀνὰ μακρὰ κάρηνα
Κενταύροις ἐπόρουσεν· ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
Τοὺς ἅμα πάντας ἔπεφνε, καὶ ὠκυτάτους περ ἐόντας, 110
Καὶ κρατεροῦ, ὁλοοῦ τε δαήμονας ἰωχμοῖο·
Ως ὄγ' ἐπασσύτερον Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
Δάμνατ' ἐπεσσύμενος· τοί δ' ἰλαδὸν ἄλλοθεν ἄλλος,
Αθρόοι ἐν κονίῃσι δεδουπότες ἐξεχέοντο·

Ως

Dausquejus, κ' ὐμίλιχος: Rhodomannus minus perite, καὶ ὁ μείλιχος: Nam articulus non convenit hic. *Pauw.*

94. ἄγαν δ' ἀπὸ πήματος αἰνοῦ Εντροπαλιζόμενον | ἄγαν δ' ἀπὸ στόματος. *Rhod.* Rhodomannus ἄγαν δ' ἀπὸ στόματος: commode: etsi alteris verbis consistet sententia. *Dausq.* Rhodománni suspicio abesse non potest: Nam vulgata balbuties est mera. *Pauw.*

96. πόνον δ' ἔχον ἄλλοι Αχαιοὶ Αργαλίως] Αργαλίεν praestaret. *Pauw.*

97. ὀρνυμένου πολίμοιο] ὀρινομένου πολίμοιο. *Rhod.*

106. οὐδ' ὄγε χεῖρας ἀπέτρεπε δῃοτῆτος] Praecesserat jam paulo

Et Divi ſoboles. Quocirca in Deum familiam ſpero
Patris veſtri monitis illum eſſe evectum.
Ita fatus, humo etiam præter animi ſententiam illum levavit,
Verbis demulſum (amicis), ſecumque duxit a triſti monimento
Averſum, & miſere adhuc ſuſpirantem.
Ac venerunt ad naves: Alii autem Achivi negotium habebant
Arduum, itidemque Troës incrudescente pugna.
Eurypylusque indomito animi robore Marti comparandus,
Indefeſſis manibus & haſta immaniter graſſante
Hoſtica agmina ſternebat; Ita ut cadaveribus tellus arctaretur
Utrobique cæſis. Ipſe vero per exſanguia corpora incedens,
Fortiter pugnabat, cruore manus contaminatus
Et pedes; nec finem ſtatuebat calamitoſæ graſſationis:
Sed fortem Peneleum haſta confodit.
Obviam in crudeli pugna factum; & paſſim complures (alios)
Cædit; nec manus a conflictu avertit;
Sed urget Argivos, bile tumens: ut quondam
Acer Hercules per longa cacumina Pholoës
In Centauros impreſſionem fecit, robore ſuo furens;
Quos ad unum omnes trucidavit, quamvis velocitate præſtantiſſimos,
Ac robore, pernicialisque belli peritos.
Sic is confertum haſtipotentum Danaum agmen
Conficit irruens. Qui gregatim hinc & illinc
Magno numero in pulverem cæſi ſternuntur.

Ut

Io ante, οὐδ' ἀπίλιγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ. *Pauw.*

107. Ἀλλ' ἴπετ' Ἀργείοισι χολώμενος] In ſecunda dictione ε faceſſere juſſi. *Rhod.* Aldus enim & Baſileenſes ἴοχετ'. *Pauw.*

111. Καὶ κρατερῶν, ἀλεεινὸν &c.] Καὶ κρατερούς. *Rhod.*

Ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ποταμοῖο
Ὀχθαι ἀποτμήγονται ἐπὶ ψαμώδεϊ χώρῳ
Μυρίαι ἀμφοτέρωθεν, ὅδ' εἰς ἁλὸς ἔσσυται οἶδμα,
Παφλάζων ἀλεγεινὸν ἀνὰ ῥόον, ἀμφὶ δὲ πάντη
Κρημνοὶ ἐπιχτυπέουσι, βρέμει δ' ἄρα μαχρὰ ῥέεθρα
Αἰὲν ἐρειπομένων, εἶκει δέ οἱ ἔρκεα πάντα·
Ὡς ἄρα κύδιμοι υἷες ἐϋπτολέμων Αργείων
Πολλοὶ ἐπ' Εὐρυπύλοιο κατήριπον ἐν κονίῃσι,
Τοὺς κίχεν αἱματόεντα κατὰ μόθον· οἱ δ' ὑπάλυξαν
Ὀσσους ἐξεσάωσε ποδῶν μένος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς,
Πηνέλεων ἐρύσαντο δυσηχέος ἐξ ὁμάδοιο
Νῆας ἐπὶ σφετέρας, καί περ ποσὶ χαρπαλίμοισι
Κῆρας ἀλευόμενοι στυγερὰς, καὶ ἀνηλέα πότμον·
Πανσυδίῃ δ' ἔντοσθε νηῶν φύγον· οὐδέ τι θυμῷ
Εσθενον Εὐρυπύλοιο καταντία δηριάασθαι,
Οὕνεκ' ἄρα σφίσι φύζαν ὀϊζυρὴν ἐφέηκεν
Ηρακλέης, υἱωνὸν ἀτειρέα πάμπαν ἀέξων·
Οἵ δ' ἄρα τείχεος ἐντὸς ὑποπτώσσοντες ἔμιμνον,
Αἶγες ὅπως ὑπὸ πρῶνα φοβεύμεναι αἰνὸν ἀήτην,
Ος τε φέρει νιφετόν τε πολὺν, καὶ κρυερὴν τε χάλαζαν
Ψυχρὸς ἐπαΐσσων, ταί δ' ἐς νομὸν ἐσσύμεναί περ,
Ριπῆς οὔτι κατιθὺς ὑπερκύπτουσι κολῶνας,
Ἀλλ' ἄρα χεῖμα μένουσιν ὑπὸ σκέπας, ἠδὲ φάραγγας
Ἀγρόμενοι θάμνοισιν ὑπὸ σκιεροῖσι νέμονται

Ιλα-

116. ἐπὶ ψαμάδεϊ χώρῳ] ψαμμάδεϊ vel ψαμαθώδεϊ. *Rhod.* Posterius malo: Error ex scriptura compendiaria. *Pauw.*

122. ἐπ' Εὐρυπύλοιο κατήριπον ἐν κονίῃσι] ὑπ' Εὐρυπύλοιο. *Rhod.*

127. Κῆρας ἀλευόμενοι στυγερὰς] ἀλευάμενοι. *Rhod.* Nescio, quare. *Pauw.*

128. ἔντοσθε νηῶν φύγον] ἔντοσθε τείχεος. *Rhod.*

132. Οἵ δ' ἄρα τείχεος ἐντὸς ὑποπτώσσοντες ἔμιμνον] Ubi ad hæc attendas, præcedens ἔντοσθε νηῶν minus appositum est: Nam ἔντοσθε τείχεος, vel ἔντοσθε πύργων sic etiam quadrasset ibi. *Pauw.*

134. Ος τε φέρει] Ος γε φέρει potius, quia τε repetitum se-

Ut (fit) cum exundante immenſo (quodam) fluvio
Ripæ avelluntur in arenoſo loco,
Ex utraque parte innumeræ: ille vero in mare præ-
cipitatur,
Horrendo fluxu exæſtuans: Ac circumquaque
Prærupta dant fragorem, longaque fluenta infremunt;
Subinde ruentibus illis, cunctaque ei ſepta cedunt.
Non aliter celebres bellipotentum Argivum filii
Magna ſtrage ad terram profligantur ab Eurypylo,
Quos in ſanguinolenta acie conſequitur; Elabuntur
autem
Quos pedum vis ſervat: Sed tamen nihilo minus
Ex clamoſa Peneleum turba abripiunt
Ad naves ſuas. Quanquam (ægre) citis pedibus
Peſtes inimicas & crudele fatum evitarent.
Tum præcipiti curſu in naves fugiunt, nec animo illorum
Vires ſuppetunt, ut Eurypylo reſiſtant.
Quia videlicet calamitoſam ipſis fugam immiſerat
Hercules, invictum nepotem robore eximio mactans.
Quare intra murum trepidantes ſe continuerunt,
Ut capellæ, ſub ſcopulo gravem formidantes ventum,
Qui denſam nivem & horridam grandinem affert
Gelido afflatu. Illæ igitur, quamvis ad paſcua properent,
Tamen adverſus turbinem non attollunt ſe ſupra jugum.
Sed dum tempeſtas deſæviat, ſub regmine cunctantur,
& vallis
Sub umbroſis virgultis conglomeratæ paſcuntur

Gre-

ſequitur. *Pauw.*

136. *ὑπερκόπτουσι κολῶνας*] *κολώνης. Rhod.* Rhodomannus *ὑπερκύπτουσι κολώνης*: Non neceſſe: Nam *ὑπερκόπτειν* etiam cum caſu quarto conſtruitur: Vide Suidam in V. *Pauw.*

137. *ἠδὲ φάραγγας*] *ἠδὲ φάραγγος. Rhod.*

138. *Ἀγρόμενοι θάμιστον*] *Ἀγρόμενοι. Rhod.* Rhodomannus reponit *Ἀγρόμενοι.* Inſertiſſime: Nam Atticis ea vox maſcula eſt. Notat Euſtathius in Iliad. Γ. *Ἀττικὸς γὰρ ἀνὴρ τὸν αἶγα λέγει, ὥσπερ καὶ τὸν ἀηδόνα.* Iterumrumque inculcat (adeo viſum memorabile) in Lib. O. *Dausq.* Ubi fœmininum toties præcedit, obſervatiuncula de maſculino Dausquejana eſt ex aſſe: Apage, apage ineptias. *Pauw.*

142.

Ιλαδὸν, ὄφρ' ἀνέμοιο καχαὶ λήξωσιν ἄελλαι·
Ὡς Δαναοὶ πύργοισιν ὑπὸ σφετέροισιν ἔμιμνον,
Τηλέφου ὄμβριμον υἷα μετεσσύμενον τρομέοντες·
Αὐτὰρ νῆας ἔμελλε θοὰς, καὶ λαὸν ὀλέσσειν,
Εἰ μὴ Τριτογένεια θράσος βάλεν Αργείοισιν
Ὀψέ περ· οἵ δ' ἄλληκτον ἀφ' ἕρκεος αἰπεινοῖο
Δυσμενέας βάλλοντες ἀνιηροῖς βελέεσσι,
Κτεῖνον ἐπασσυτέρους· δεύοντο δὲ τείχεα λύθρῳ
Ἀευγαλέῳ· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων πέλε φωτῶν·
Αὖτως δ' αὖ νύκτας τε, καὶ ἤματα δηριόωντο
Μήτειοι Τρῶες, καὶ Αργεῖοι μενεχάρμαι,
Αλλ' ὁτὲ μὲν προπάροιθε νεῶν, ὁτὲ δ' ἀμφὶ μακεδνὸν
Τεῖχος, ἐπεὶ πέλε μῶλος ἀάσχετος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς,
Ἤματα δοιὰ φόνοιο, καὶ ἀργαλέης ὑσμίνης
Παύσανθ', οὕνεκ' ἐχίχανεν Εὐρύπυλον βασιλῆα
Αγγελίη Δαναῶν, ὥς κεν πολέμοιο μεθέντες,
Πυρκαϊῇ δώωσι δαϊκταμένους ἐνὶ χάρμῃ·
Αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἐπίθησε, καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
Παυσάμενοι ἑκάτερθε, νεκροὺς περιταρχύσαντο,
Εν κονίῃ ἐριπόντας· Αχαιοὶ δ' ἔξοχα πάντων
Πηνέλεων μύροντο· βάλον δ' ἐπὶ σῆμα θανόντι
Εὐρὺ μάλ', ὑψηλόν τε, καὶ ἐσσομένοις ἀρίδηλον·
Πληθὺν δ' αὖτ' ἀπάνευθε δαϊκταμένων ἡρώων
Θάψαν, ἀχηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμὸν,
Πυρκαϊὴν ἅμα πᾶσι μίην περινήσαντες,
Καὶ τάφρον· ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ ἀπόπροθι Τρῳϊοι υἷες
Τάρχυσαν κταμένους· ὀλοὴ δ' Ερις οὐκ ἀπέληγεν,
Αλλ' ἔτ' ἐποτρύνεσκε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο

Ar-

142. Αὐτὰρ νῆας ἔμελλε θοὰς &c.] Αὐτὰρ ὁ νῆας Rhod.

144. ἀφ' ἕρκεος αἰπεινοῖο] Pro αἰπεινοῖο reddidi genuinum. Rhod. In Aldina & Basileensi scilicet perperam αἰπεινοῖο. Pauw.

149. Μήτειοι Τρῶες, καὶ Αργεῖοι] Κήτειοι Τρῶές τε, καὶ Αργεῖοι,

Gregatim; donec iniquæ venti procellæ tranſierint.
Sic Danai in turribus ſuis manebant,
Fortem Telephi natum jamjam irruiturum cum tremore formidantes.
Et ſane is conſtituerat naves exercitumque peſſundare,
Si non Minerva fiduciam Argivis adjeciſſet
Quamvis ſero. Hi ergo ab altis propugnaculis ſine intermiſſione
Hoſtes anxificis impetentes telis,
Confertos necabant; adeo ut muri aſpergerentur tabo
Funeſto, gemitusque occumbentium hominum exſiſteret.
Atque ſic noctes atque dies certamen agebant
Cetei Troesque, & pugnipotentes Argivi:
Interdum ante naves, interdum circa longe ductum
Murum; Quandoquidem bellum irrequietum erat.
Nihilominus tamen
Per duos dies a cæde & conflictu laborioſiſſimo
Feriati ſunt. Nam venerat ad Eurypylum regem
Legatio Danaum, ut intermiſſo duello
Rogo tradere occiſos in acie ipſis liceret.
Ipſe igitur ſtatim annuit, & a duro conflictu
Utrobique abſtinentes, mortuis juſta fecerunt
Humi profligatis. Achivi autem præ omnibus aliis
Peneleum lugebant, & monimentum functo aggeſſerunt
Amplum editumque, poſteris etiam conſpicuum.
Turbamque interfectorum heroum ſeparatim
Sepelierunt, ingenti animum luctu conficientes:
Omnibusque unam ſimul pyram conſtruxerunt
Ac buſtum. Sic etiam ipſi Trojugenum nati ſeorſum
Interfectos funerarunt. At ſæva Lis non ceſſabat:
Sed porro audax Eurypyli robur incitabat

Ad

γεῖοι. *Rhod.*

150. Ἀλλ' ὁτὶ μὲν προπάροιθε νεῶν] Ἀλλοτε μὲν. *Rhod.*

153. εὖτεχ' ἱκάνει Εὐρύπυλον &c.] εὖτεχ' ἵκανεν ἐς vel ἐπ' Εὐρύπυλον. *Rhod.* Recte: Rhodomannus, ἵκανεν ἐπ' Εὐρύπυλον: Nam ut nihil de ſententia dicam, id Verſus manifeſte requirit. *Pauw.*

164. Καὶ τάφρον] Καὶ τάφοι. *Rhod.*

Αντιάαν δηΐοισιν· ὅ δ' οὔπω χάζετο νηῶν,
Αλλ' ἔμενεν, Δαναοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν ἀέξων.
Τοί δ' ἐς Σχῦρον ἵκοντο, μελαίνῃ νηῒ θέοντες·
Εὗρον δ' υἱ' Αχιλῆος ἑοῦ προπάροιθε δόμοιο,
Αλλοτε μὲν βελέεσσι, καὶ ἐγχείῃσιν ἐόντα,
Αλλοτε δ' αὖθ' ἵπποισι ποτευόμενον ὠκυπόδεσσι·
Γήθησαν δ' ἐσιδόντες ἀταρτηροῦ πολέμοιο
Εργα μετοιχόμενον, καί πεξ μέγα τειρόμενον κῆρ
Αμφὶ πατρὸς κταμένοιο· τὸ γὰρ προπάροιθε πέπυστο·
Αἶψα δέ οἱ κίον ἄντα τεθηπότες, οὔνεχ' ὁρῶντο
Θαρσαλέῳ Αχιλῆϊ δέμας περικαλλὲς ὁμοῖον·
Τούς δ' ἄρ' ὑποφθάμενος, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν,
Ω ξεῖνοι, μέγα χαίρετ' ἐμὸν ποτὶ δῶμα κιόντες·
Εἴπατε δ' ὁππόθεν ἐστὲ, καὶ οἵ τινες, ἠδ' ὅτι χρειὼ
Ηλθετ' ἔχοντες ἐμοὶ δι' οἴδματος ἀτρυγέτοιο.
Ως ἔφατ' εἰρόμενος· ὁ δ' ἀμείβετο δῖος Οδυσσεὺς·
Ημεῖς τοι Φίλοι εἰμὲν ἐϋπτολέμου Αχιλῆος·
Τῷ νύ σε φασὶ τελέσθαι ἐύφρονα Δηϊδάμειαν·
Καί δ' αὐτοὶ τεὸν εἶδος ἐΐσκομεν ἀνέρι κείνῳ
Πάμπαν· ὁ δ' ἀθανάτοισιν ἐϋσθενέεσσιν ἐῴκει·
Εἰμὶ δ' ἐγὼν Ιθάκηθεν, ὁ δ' Αργεος ἱπποβότοιο,
Εἴποτε Τυδείδαο δαΐφρονος ὄνομ' ἄκουσας,

H

167. *Αντιάαν δηΐοισιν*] *Αντιάαν* de Eurypylo hic minus congruum eſt: Nam ille ſubinde adoriebatur Græcos, qui ante naves & poſt vallum ſe tuebantur ægre. *Pauw.*

171. *Αλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἐγχείῃσιν ἐόντα*] *ἐόντα*. *Rhod.* Recte Brodæus *ἐόντα*. *Dauſq.* Brodæus & Rhodomannus *ἐόντα*: Peſſime: Nam *ἐόντα* cum caſu tertio conſtrui non poteſt: Pueri ſciunt, & Viros Eruditos ita erraſſe miror. Aliud latet: An *ἐόντα* bonum eſt, non per ſe, ſed cum voce *ποτευόμενον* copulatum? *ἄλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἐγχείῃσιν, ἄλλοτε δ' αὖ ἵπποισι ὠκυπόδεσσι ἐόντα ποτευόμενον*: Id hactenus probo, quia nihil eſt, quod *τῷ ἐόντα* ſubſtituere poſſum, & proinde ad pinguius iſtud adigor vel invitus: Alii videant, an melius quid

Ad occurſandum adverſariis: Ideo nusquam a navibus
abſcedebat,
Sed perſeverabat infeſtum in Danaos certamen inſtaurans.
Cæterum legati in Scyrum nigræ navis curſu tandem
appellunt:
Offenduntque Achillis filium ante ſuum palatium,
Nunc quidem ſagittas & pila ejaculantem,
Nunc vero citatis equis ſefe exercitantem.
Et volupe ipſis eſt, ubi vident terribilis belli
Studia tractare, licet ſupra modum excruciaretur animi
Propter patris interitum. Hoc enim jam pridem fama
cognoverat.
Statim igitur illi obviam proceſſerunt, admirabundi,
quod viderent
Cordatum Achillem formoſi comporis ſimilitudine ab
illo exprimi.
Quos præveniens tali oratione excepit:
Salvete plurimum hoſpites, ad ædes meas profecti,
Ac ſignificate cujates & qui ſitis, qua etiam in re
Meam requirentes operam per ſterile ſalum huc ve-
neritis?
Sic ajebat ſciſcitans: Reſpondit autem ſemideus Ulyſſes:
Nos belligero Achilli neceſſitudine devincti ſumus,
Cui te ajunt edidiſſe prudentem Deidamiam.
Atque ipſi formam tuam comparamus iſti viro
Per omnia; qui divis præpotentibus ſimilis erat.
Ego quidem oriundus ſum ex Ithaca; hic vero ex
Argis equorum altrice;
Si quando pugnacis Tydidæ nomen per aures tuas ivit,
At-

quid expiſcari queant. Sed verbum: An ſcribendum, ἀλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἐγχείῃσιν ἰάπτειν? Hoc ſubito mihi in mentem venit, & verum forte: εἶναι ἐν δάκρυσι, εἶναι ἐν τῲ, in lacrymis mittendis, in re aliqua occupari: Similiter εἶναι ἐν βελέεσσι, occupari in mittendis ſagittis. Attende: Ut dixi, fors vera eſt hæc ſuſpicio mea. *Pauw.*

180. ἠδ' ἔτι χαλεπὼ Ἥλιτ' ἔχοντες ἐμοῖο] ἐμεῖο. *Rhod.*

188. ὄνομ' ἄκουσας] οὔνομ' ἄκουσας. *Rhod.*

Ἡ καὶ Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος, ὅς νύ σοι ἄγχι
Αὐτὸς ἐγὼν ἔστηκα, θεοπροπίης εἵνεκ' ἐλθών·
Ἀλλ' ἐλέαιρε τάχιστα, καὶ Ἀργείοις ἐπάμυνον
Ἐλθὼν ἐς Τροίην· ὡς γὰρ τέλος ἔσσετ' Ἀρηϊ·
Καί τοι δῶρ' ὀπάσουσιν ἀάσπετα δῖοι Ἀχαιοί·
Τεύχεα δ' αὐτὸς ἐγὼ τεοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο
Δώσω, ἅπερ φορέων, μέγα τέρψεαι· οὐ γὰρ ἔοικε
Θνητῶν τεύχεα κεῖνα· θεοῦ δέ, που Ἄρεος ὅπλοις
Ἴσα πέλει· πουλὺς δὲ περὶ σφίσι πάμπαν ἄγηρε
Χρυσὸς, δαιδαλέοισι κεκασμένος, οἷσι καὶ αὐτὸς
Ἥφαιστος μέγα θυμὸν ἐν ἀθανάτοισιν ἰάνθη,
Τεύχων. ἄμβροτα κεῖνα, τά σοι μέγα θαῦμ' ἰδόντι
Ἔσσεται, οὔνεκα γαῖα, καὶ οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
Ἀμφὶ σάκος πεπόνηται ἀπειρεσίῳ περὶ κύκλῳ·
Ζῶα πέριξ ἥσκηνται, ἐοικότα κινυμένοισι·
Θαῦμα καὶ ἀθανάτοισι· βροτῶν δ' οὔποτε τοῖα
Οὔτέ τις ἔδρακε πρόσθεν ἐν ἀνδράσιν, οὔτ' ἐφόρησαν,
Εἰ μὴ σὸς πατὴρ, τὸν ἴσα δῖοι τίον Ἀχαιοὶ

Πάν-

189. Ἡ καὶ Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος] Quid videtur? An ita conveniehter de ſe ipſo loquitur homo? *Pauw.*

190. θεοπροπίης εἵνεκ' ἐλθών] θεοπροπίης ἕνεκ'. *Rhod.*

194. Τεύχεα δ' αὐτὸς ἐγὼ τεοῦ πατρὸς] αὐτὸς ἔγωγε τεοῦ. *Rhod.*

200. τά σοι μέγα θαῦμ' ἰδόντι] μέγα θαῦμ' ἐσιδόντι. *Rhod.* Sufficere poſſet, μέγα θαῦμα ἰδόντι: Et ſic ipſe Rhodomannus in Corrigendis. *Pauw.*

202. ἀπειρεσίῳ περὶ κύκλῳ] ἀπειρεσίῳ de orbe ſcuti: Nota tumorem. Sed Achilles Gigas & ſimilis monti. *Pauw.*

203. Ζῶα πέριξ ἥσκηνται] Verba non ſunt apte coagmentata: Scribe, Ζῶα πέριξ δ' ἥσκηνται. *Pauw.*

Ibid. ἐοικότα κινυμένοισι· Θαῦμα &c.] Omittit bonus, quæ erant præcipua ad juvenis bellicoſi animum commovendum; belli nempe & pugnæ ὑποτύπωσιν. Animalia vivis aſſimilanda juvenem ludentem delectare poterant, altera illa Mavortium hunc: Ita ſolent, qui ingenio ſunt Scholaſtico & craſſo. *Pauw.*

204. βροτῶν δ' οὔποτε τοῖα] βροτῶν δ' οὐκώποτε τοῖα. *Rhod.*

205. οὔτ' ἐφόρησαν] οὔτ' ἐφόρησεν. *Rhod.* Ita recte Rhodo-

man-

Atque prudentis Ulyſſis. Qui nunc prope tibi
Egomet adſto oraculi monitu huc profectus.
Quare miſericordem benignumque te offer quamprimum, & Argivis ſuccurre,
Ad Trojam profectus. Sic enim bello finis erit.
Atque inæſtimabilia tibi munera largientur nobiles Achivi.
Egoque ipſe arma divini parentis tui
Reddam: quibus geſtandis magna voluptate afficieris. Non enim conferenda ſunt
Illa hominum armis, ſed ad Dei Martis armaturam
Quam proxime accedunt; Et circumquaque illis adaptatum eſt multum
Auri, variis ſimulacris inſigniti: quibus & ipſe
Vulcanus animum inter cælites magnopere exhilaravit,
Qui divinum illud opus cudit: quod tibi magno miraculo intuenti
Erit. Nam tellus & cælum atque mare
In ſcuto circa orbem immenſum elaborata ſunt,
Et animalia undique perinde ac ſi moveant ſeſe, expreſſa habentur.
Quod & Dii ipſi mirantur; Nec unquam talia hominum
Aliquis inter viros vel vidit antea, vel geſtavit,
Exemto parente tuo. Quem Achivi perinde ac Jovem ipſum coluerunt

Uni-

mannus: Pro Aldino *ἰφόρησαν* in Baſileenſi eſt *ἰφόβησαν*: quo Rhodomanni correctio pertinet, credo: Nam *ἰφόβησαν* in ſua etiam dedit. Dausquejus certe illud *ἰφόβησαν* præ oculis habens & anxie ſibi ſervans, locum hunc ita conſtituit, *βροτὸν δ' οὐπώποτε οἶδα, Οὐδέ τις ἔδρακε πρόσθεν ἐν ἀνδράσιν, οὔτ' ἰφόβησαι, Εἰ μὴ σὸς* &c. Quid ais? Vidiſtine unquam aliquid ineptius & inconſideratius? *Pauw.*

206. *Εἰ μὴ σὸς πατὴρ, τὸν ἴσα δῖοι τίον Αχαιοὶ*] *Εἰ μὴ σός γε πατὴρ, τὸν ἴσον Δῖ. Rhod.* Reſcribo, *Εἰ μὴ στῖο πατὴς, τὸν ἴσως Δῖ τῖον Αχαιοὶ.* Brodæus, *Εἰ μὴ σός γε πατὴρ, τὸν δῖοι τῖον Αχαιοὶ. Dausq.* Rhodomannum ſequor: Mirum, quod naſutus ille Dausquejus pro *ἴσως Δῖ* non ſcripſerit *ἴσα Δῖ*: Nam id æque

Πάντες· ἐγὼ δὲ μάλιστα, φίλα φρονέων, ἀγάπαζον·
Καί οἱ ἀποκταμένοιο, νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικα,
Πολλοῖς δυσμενέεσσιν ἀνηλέα πότμον ὀπάσσας·
Τοὔνεκά μοι κείνοιο περικλυτὰ τεύχεα δῶκε
Δῖα Θέτις· τά δ' ἄρ' αὖθις ἑελδόμενός περ ἔγωγε,
Δώσω προφρονέως, ὁπότ' Ιλιον εἰσαφίκηαι·
Καὶ νύ σε καὶ Μενέλαος, ἐπὴν Πριάμοιο πόληα
Πέρσαντες, νήεσσιν ἐς Ελλάδα νοστήσωμεν,
Αὐτίκα γαμβρὸν ποιήσεται, ὄφρ' ἐθέλησθα,
Αμφ' εὐεργεσίης· δώσει δέ τοι ἄσπετ' ἄγεσται
Κτήματά τε, χρυσόν τε, μετ' ἠυκόμοιο θυγατρὸς,
Οσσ' ἐπέοικεν ἕπεσθαι ἑϋκτεάνῳ βασιλῆϊ.
Ως φάμενον, προσέειπεν Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς·
Εἰ μὲν δὴ καλέουσι θεοπροπίηισιν Αχαιοὶ,
Αὖριον αἶψα νεώμεθ' ἐπ' εὐρέα βένθεα πόντου,
Ην τι φάος Δαναοῖσι λιλαιομένοισι γένωμαι·
Νῦν δ' ἴομεν ποτὶ δῶματ' ἐύξεινόν τε τράπεζαν,
Οἵηπερ ξείνοις γάμοις θεὸς μετόπισθε μελήσει.
Ως εἰπὼν, ἡγεῖθ'· οἱ δ' ἑσπόμενοι, μέγα χαῖρον·

Καὶ

æque bonum est, & ab ἴσον Διΐ etiam non differt: Quare non deerunt forte, qui in ipsa Rhodomanni conjectura id præferent. Pro Aldino δῖοι, Basileenses dederant δῖον. *Pauw.*

208. Καί οἱ ἀποκταμένοιο, νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικα] Scribe, Καί οὐ ἀποκταμένοιο: Nam Enallage casuum hic etiam locum habere non potest. *Pauw.*

211. ἑελδόμενός περ] *Utut ea mihi cupiam*: περ hic Energiam habet. Interpres male: Nam προφρονέως sequitur, & dicit, quod ἑελδόμενός περ dixisse putat. *Pauw.*

215. Αὐτίκα γαμβρὸν ποιήσεται] Αὐτίκα οἱ γαμβρὸν. *Rhod.*

224. Οἵηπερ ξείνοις γάμοις θεὸς μετόπισθε μελήσει] Ηπερ ἔοικε· γάμου δὲ θεοῖς. *Rhod.* Brodæus, Καὶ περὶ, ξεῖνε, γάμοις. Satis placet. Rhodomannus, Ηπερ ἔοικε· γάμου δὲ θεοῖς. Ego, Η μοι ὑπὲρ ξείνοιο· γάμοις θεοῖς μετόπισθε μελήσει. *Quæ mihi pro hospitibus est.* Singulis prope retentis literis, unico μ. emendicato. Vel, Οἵη πάρ ξείνοισι, *quæ hospitibus adest, parari solet.* *Dausq.* Locus difficilis. Interpretum commenta non placent: Nam quid

Rho-

Univerſi; ego autem in primis maximo illum amore
proſecutus ſum,
Et cæſi ejus cadaver ad naves portavi,
Multis hoſtibus ſævam necem cum intuliſſem.
Quamobrem mihi præclara ejus arma conceſſit
Diva Thetis, quæ rurſus ego lubens,
Pro mea in te propenſione, tradam, quando ad Ilium
veneris.
Adhæc Menelaus, poſteaquam urbe Priami
Everſa, navibus in Græciam remeaverimus,
Statim generum ſuum (te) faciet, ſi modo id tibi
gratum eſt,
Pro his meritis, & magnas tibi aſportandas dabit
Opes, aurumque, una cum pulcricoma nata,
Quantas dotis loco regem opulentum comitari par eſt.
Sic locuto reſpondit ſtrenuus Achillis filius.
Si ergo me advocant Achivi, Deum reſponſis moniti;
Cras ſine mora abeamus ſuper latum ponti gurgitem,
Si quid lucis Græcis exoptantibus afferam.
Nunc vero conferamus nos domum, ad menſam hoſ-
pitalem,
Ut decet: matrimonii autem in poſterum Dii ratio-
nem habebunt.
Hæc fatus præceſſit: Illi autem magno delibuti gau-
dio ſubſequuntur.

Cum

Rhodomanni ὅτιπερ ἔοικε? Unde pendet ὅτιπερ? Et inepta, & audax eſt conjectatio. Brodæi ξεῖνε peſſimum eſt, quia non unus, ſed duo hic adſunt hoſpites, quos Neoptolemus compellare debuit ſimul: Pueri vident. Dausquejus Verſum aperte ὑπέρμετρον, ſumma oſcitantia ὑπέρμετρον manere ſinit, & ſuo more ineptit ſtrenue. Viſne ſuſpicionem meam? Dabo, & quidem probabilem, niſi fallor: In hoc loco variarunt olim Libri: Quorum quidam habuerunt,

Οἵη πάρ' κείνου δὲ γάμου μετέκτισθε μιλήσει.

Alii vero,

Οἵη πάρ τ' γάμου δὲ θεοῖς μετέκτισθε μιλήσει.

Quæ diſcrepantia ad Marginem notata, imperitos fefellit, & iſtos errores invexit, quos nunc Libri Noſtri præferunt: Attende & judica. Οἵη πάρ, *qualis nunc ſuppetit mihi, qualem hæc hora ſuóminiſtrabit mihi:* πάρ

Καὶ δὴ ὅτ' ἐς μέγα δῶμα κίον, κάλλιμον αὐλὴν,
Εὗρον Δηϊδάμειαν ἀκηχεμένην ἐνὶ θυμῷ,
Τηκομένην θ', ὡσεί τε χιὼν κατατήκετ' ὄρεσσιν
Εὔρου ὑπαὶ λιγέος, καὶ ἀτειρέος ἠελίοιο·
Ὡς ἤγε φθινύθεσκε, δεδυπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ·
Καί μιν ἔτ' ἀχνυμένην, ἀγακλυτοὶ βασιλῆες
Ασπάζοντ' ἐπέεσσι· παὶς δέ οἱ ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Μυθεῖτ' ἀτρεκέως γενεὴν, καὶ οὔνομ' ἑκάστου·
Χρειὼ δ' ἥντιν' ἴκανον, ἐπέκευφε μέχρις ἐς ἠὼ,
Οφρα μὴ ἀχνυμένην μιν ἕλῃ πολύδακρυς ἀνίη,
Καί μιν ἐπεσσύμενον μάλα λισσομένη κατερύκῃ·
Αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο, καὶ ὕπνῳ θυμὸν ἴηναν
Πάντες, ὅσοι Σκύροιο πέδον περιναιετάασκον
Εἰναλίης, τὴν μακρὰ περιβρομέουσι θαλάσσης
Κύματα ῥηγνύμενα πρὸς ἠιόνας Αἰγαίοιο·
Αλλ' οὐ Δηϊδάμειαν ἐπήρατον ὕπνος ἔμαπτεν,
Οὔνομα κερδαλέον μιμνησκομένην Οδυσῆος,
Ηδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος, οἵ ῥά μιν ἄμφω
Εὖνιν ποιήσαντο φιλοπτολέμου Αχιλῆος,
Παρφάμενοι κείνοιο θρασὺν νόον, ὄφρ' ἀφίκηται
Δήϊον

pro πάρα & πάρεσι. *Pauw.*

226. ὅτ' ἐς μέγα δῶμα κίον, κάλλιμον αὐλὴν] ἐς μέγα δῶμα κίον, καὶ κάλλιμον. *Rhod.*

231. Καί μιν ἔτ' ἀχνυμένην ἀγακλυτοὶ βασιλῆες] ἀχνυμένην περ ἀγακλειτοὶ βασιλῆες. *Rhod.* Rhodomannus ἀχνυμένην περ, ut vides: Non improbo, ſed quia περ ambiguum eſt, malo, ἀχνυμένην οἱ ἀγακλειτοὶ βασιλῆες. Illud ἔτι non ſatis appoſitum eſt, ubi δῦρον ἀκηχεμένην præceſſit: An ſorte ſcripſit Quintus, Καί μιν ἐπαχνυμένην, compoſitum pro ſimplici? *Pauw.*

236. Καί μιν ἐπεσσύμενον μάλα &c.] μιν antecedens facit, ut minus conveniat hoc μιν ſequens: An ſcribendum potius hoc verſu, Καὶ μὲν ἐπεσσύμενον, vel altero præcedenti, Οφρα μὴ ἀχνυμένην μιν? *Pauw.*

240. Κύματα ῥηγνύμενα πρὸς ἠιόνας Αἰγαίοιο] ῥηγνυμένοιο. *Rhod.* Rhodomannus ῥηγνυμένοιο. Poteſt. Sed & illud: ῥηγνύμενα περὶ ἠιόνας Αἰγαίοιο. ἠιόνας neceſſario, niſi mavis ſynecphoneſi. περὶ tritum uſu Poëta-

Cum ergo in magnificas ædes, aulamque pulcerrimam,
veniſſent,
Invenerunt Deidamiam animi ſeſe angentem,
Et liqueſcentem, veluti nix liquitur in montibus
Vi Euri ſtriduli, & ſolis nunquam ceſſantis;
Ita hæc contabeſcebat, poſt caſum illuſtris mariti.
Eamque adhuc mœrore occupatam famigerati prin-
cipes
Amicis verbis ſalutarunt, & filius ad ipſam accedens
Singulorum familiam & nomen retulit non diſſimu-
lanter.
Cauſam autem, quare veniſſent, ad poſteram usque
Auroram ſuppreſſit:
Ne flebilis eam ſolicitudo (alias triſtem) corriperet,
Ipſumque multis precibus retardaret properantem.
Mox cænam ſumſerunt, & ſomno animum reficiunt
Omnes, qui Scyri ſolum incolebant
In mari ſitæ: quam maris circumfremunt magni
Fluctus, Ægæi ad littora ſeſe allidentes (refringentes.)
Verum pulcram Deidamiam ſomnus non cepit,
Dum fraudulentum Ulyſſis nomen recordatur,
Nec non ſemidei Diomedis, qui duo ipſam
Achille, bellorum ſtudioſo, viduaſſent,
Intrepidum illius animum adhortati, ut una iret

Ad

tarum. ῥηγνύμενα ultimam producet, ut illa Catulli:

Rhodumve nobilem, horridamve Thraciam,
Propontida, trucemve Ponticum ſinum.

Senecæ in Thyeſte:

Leve eſt miſerias ferre, perferre grave.

Dausq. Cum Rhodomanno ſcribo ῥηγνυμένοιο, poſito Commate poſt κύματα, ut ſic ῥηγνυμένοιο Αἰγαίοιο per ſe ſubſiſtat, & caſus exhibeat abſolutos, qui commode poſt μακρὰ κύματα Θαλάσσης ſequuntur, & faciunt ut verba apte cohæreant: Vident, qui Græce ſciunt, & Dausquejum non moror, in Græcis tyronem: Quam belle ſcilicet etiam hic menſuram ſyllabæ poſtremæ in voce ῥηγνύμενα, quæ ipſis pueris non ignota eſt, ex Latinis Poëtis adſtruit homo? Recte tamen κλόνας in κόνας contrahit: Id certum, & non diſſimulandum. *Pauw.*

242. Οὔτοκα κηρὸκλείου μιμνηκομένην Ὀδυσῆος] κηρὸκλείου. *Rhod.*

Δήϊον εἰς ἐνοπὴν· τῷ δ' ἄτροπος ἥντετο μοῖρα,
Ἣ ὑπέκλασε νόστον· ἀπειρέσιον δ' ἄρα πένθος
Πατρὶ πόρεν Πηλῆϊ, καὶ αὐτῇ Δηϊδαμείῃ·
Τοὔνεκά μιν κατὰ θυμὸν ἀάσπετον ἄμφεχε δεῖμα,
Παιδὸς ἐπασσυμένοιο ποτὶ πτολέμοιο κυδοιμὸν,
Μή οἱ λευγαλέῳ ἐπὶ πένθεϊ πένθος ἵκηται·
Ἠὼς δ' εἰσανέβη μέγαν οὐρανὸν· οἱ δ' ἀπὸ λέκτρων
Καρπαλίμως ὄρνυντο· νόησε δὲ Δηϊδάμεια·
Αἶψα δ' ἐνὶ στέρνοισι περὶ πλατύσσι χυθεῖσα,
Ἀργαλέως γοάασκεν ἐς αἰθέρα μακρὰ βοῶσα·
Ἠΰτε βοῦς ἐν ὄρεσσιν ἀπειρέσιον μεμακυῖα,
Πόρτιν ἑὴν δίζηται ἐν ἄγκεσιν, ἀμφὶ δὲ μακρὰ
Οὔρεος αἰπεινοῖο περιβρομέουσι κολῶναι·
Ὡς ἄρα μυρομένης, ἀμφίαχεν αἰπὺ μέλαθρον
Πάντοθεν ἐκ πυμάτων· μέγα δ' ἀσχαλόωσ' ἀγόρευε·
Τέκνον, ποῖ δὴ νῦν σοι ἐὺς νόος ἐκπεπότηται,
Ἰλιον ἐς πολύδακρυ μετὰ ξείνοισιν ἕπεσθαι,
Ἧχι πολεῖς ὀλέκοντο ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,
Καίπερ ἐπιστάμενοι πόλεμον, καὶ ἀεικέα χάρμην;
Νῦν δὲ σὺ μὲν νέος ἐσσὶ, καὶ οὔπω δήϊα ἔργα
Οἶδας, ἃ τ' ἀνθρώποισιν ἀλάλκουσι κακὸν ἦμαρ·

Αλ-

247. *Η ὑπέκλασε νόστον*] Η *οἱ ὑπέκλασε νόστον*. *Rhod.* Ita recte Aldus: Basileenses *οἱ* male omiserant. *Pauw.*

254. *Αἶψα δ' ἐνὶ στέρνοισι περὶ πλατύσσι χυθεῖσα*] *περὶ πλατέσσι*. *Rhod.* Quid est *ἐνὶ στέρνοισι χυθεῖσα*, & *περὶ πλατέσσι* post *ἐνὶ στέρνοισι*? Mihi crede, stribligo mera. Interpres de pectoribus Neoptolemi intelligit: Quo jure, quæso, si verba & verborum cohærentiam consideres? An aliquid de filio præcedit, quod hic filium requirit certo? Nihil minus sane. Dicam, quod verum est, tribus verbis: Scribendum, *Αἶψα δ' υἱοῦ στέρνοισι περὶ πλατέσσι χυθεῖσα*. Id apertum est, & dicit, quod debet: *χυθεῖσα περὶ στέρνοισι υἱοῦ*. Qui Græca callent, non dubitabunt: Alios non curo, neque illis scribo. *Pauw.*

256. *μεμακυῖα, Πόρτιν ἑὴν δίζηται*] Comparationis indoles desideraslet ordinem plane contra-

Ad bellum hoſtile: cui inevitabile fatum obveniſſet,
Ejusque reditum infregiſſet. Unde infinitum luctum
Peleo genitori & ipſi Deidamiæ conciliaverat.
Ideo incredibilis animum ejus metus tenebat,
Filio ad belli diſcrimen feſtinante,
Ne ſibi luctus luctu ferali cumularetur.
Interim Aurora in magnum aſcendit cælum, heroësque e lectis
Propere ſurgunt, idque Deidamia (ſtatim) animadvertit.
Confeſtim igitur latis (Neoptolemi) pectoribus circumfuſa,
Miſeris modis lamentatur, ad cælum alte vocem extollens:
Sicut vacca in montibus mugitu indeſinenti
Vitulam ſuam quærit per convalles, & paſſim longa
Editi montis juga circumfremunt.
Ita illa plangente circumſonat ardua domus
Undique ex penetralibus; magnaque tandem indignatione in hæc verba erumpit:
Fili, quo tibi nunc ſana mens avolavit,
Ut hoſpites ad lacrymoſum Ilion comitari velis?
Ubi infelici prælio multi ſalutis jacturam fecerunt,
Quamvis bellum & tetrum conflictum edocti.
Tu vero adhuc adoleſcens es, nec dum res bellicas
Noſti, quæ exitialem ab hominibus diem propulſant.

Quare

trarium: *τοῦτο βοῦς μεμάκῃ, πόρτιν ἑὴν διζομένη*: Hoc omnes vident, qui Artem dicendi norunt, & linguam non habent rudem. Et hic error eſt ipſius Auctoris, niſi legendum arbitreris, *μεμακυῖα, Πόρτιν ἕο ἣν διζηται*: Et hoc ſane non improbabile. Sic *μεμακυῖα* ad præcedens *βοῦτα* ſe principaliter & ex aſſe refert, aliaque ordine accedunt: Vide modo. *Pauw.*

258. *Οὕτως αἰπεινὸν περιβρομέουσι κολῶναι*] *αἰπεινοῖο. Rhod.* Pro *περιβρομέουσι*, ubi *διζηται* præcedit, rectius legeretur *περιβρομέωσι*. Quam inurbana autem comparatio matris ejulantis cum vacca mugiente? *Pauw.*

262. *Ιλιον ἐς πολύδακρυν*] Ita rectè edidit Rhodomannus pro *Ιλιον ἐς πολύδακρυν*, quod in Aldina & Baſileenſi extat, & Dausquejus in ſuis Adnotamentis correxit data opera. *Pauw.*

265. *καὶ οὔπω δῆϊα ἔργα*] *δῆϊα, πολεμικά. Pauw.*

Αλλὰ σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἐοῖς δ' ἐνὶ μίμνε δόμοισι·
Μὴ δή μοι Τροίηθε κακὴ Φάτις οὔαθ' ἵκηται,
Σείο καταφθιμένοιο κατὰ μόθον· οὐ γὰρ ὀΐω
Ελθέμεναί σ' ἔτι δεῦρο μετάτροπον ἐξ ὁμάδοιο·
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ πατὴρ τεὸς ἔκφυγε κῆρ' ἀίδηλον,
Αλλ' ἐδάμη κατὰ δῆριν, ὅπερ καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων
Ηρώων προφέρεσκε, θεὰ δέ οἱ ἔπλετο μητὴρ,
Τῶνδε δολοφροσύνῃ καὶ μήδεσιν, οἵ σε καὶ αὐτὸν
Δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν ἐποτρύνουσι νέεσθαι·
Τοὔνεκ' ἐγὼ δέδοικα, περὶ κραδίῃ τρομέουσα,
Μή μοι καὶ σεῖο, τέκνον, ἀποφθιμένοιο, πέλῃται
Εὖνιν καλλειφθεῖσαν, ἀεικέα πήματα πάσχειν·
Οὐ γάρ πω τι γυναικὶ κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
Η ὅτε παῖδες ὄλωνται ἀποφθιμένοιο καὶ ἀνδρὸς,
Χηρωθῇ δέ μέλαθρον ὑπ' ἀργαλέου θανάτοιο·
Αὐτίκα γὰρ περὶ φῶτες ἀποτμήγουσιν ἀρούρας,
Κείρουσιν δέ τε πάντα, καὶ οὐκ ἀλέγουσι θέμιστας·
Οὔνεκα οὐ τέτυκται ὀϊζυρώτερον ἄλλο
Χήρης ἐν μεγάροισιν, ἀκιδνότερόν τε γυναικὸς.
Η, μέγα κωκύουσα· παὶς δέ μιν ἀντίον ηὔδα·
Θάρσει μῆτερ ἐμεῖο, κακὴν δ' ἀποπέμπεο φήμην·
Οὐ γὰρ ὑπὲρ κῆράς τις ὑπ' Αρεϊ δάμναται ἀνὴρ·
Εἰ δέ μοι αἴσιμόν ἐστι δαΐμεναι, οὕνεκ' Αχαιῶν
Τεθναίην, ῥέξας καὶ ἄξας Αἰακίδῃσιν.
Ως φάτο· τῷ δ' ἄγχιστα κίεν γεγαρὼς Λυκομήδης,

Καί

274. Τῶνδε δολοφροσύνῃ καὶ μήδεσιν] Hæc non ſtant ſuo loco, & cum ἐδάμη κατὰ δῆριν junctа, duritiem quoque habent. *Rauk.*

276. Τοὔνεκ' ἐγὼ δέδοικα] δείδοικα. *Rhod.*

277. Μή μοι καὶ σεῖο, τέκνον] σέο vel σεῦ. *Rhod.*

284. Οὔνεκα οὐ τέτυκται ὀϊζυρώτερον ἄλλο] Τοὔνεκεν οὔτι τέτυκται. *Rhod.* Non improbo, quanquam οὔνεκα pro τοὔνεκα adhibeatur aliquando, & ab hiatu in his periculum ſit nullum: Poſſet etiam ſcribi, οὔνεκα

Quare tu mihi auſcultato, tuisque in ædibus maneto:
Ne funeſtum mihi a Troja nuncium aures feriat,
Te in acie exſtinctum eſſe. Nec enim animus præſagit,
Te huc reverſurum eſſe ſuperſtitem a bello.
Nec enim ipſe tuus parens exitioſam effugit peſtem:
Sed in certamine occubuit, qui te & alios
Heroas longe antecellebat, & Dea matre natus erat:
Idque horum dolo & conſiliis; qui te quoque
Luctificum adire bellum urgent.
Ideo ego trepido & anxio corde metuo
Ne mihi te, fili, extincto contingat,
Ut orba relicta indigniſſimas perpetiar calamitates:
Non enim unquam pejor fœminæ luctus accidit,
Quam ſi liberi intereunt, mortuo etiam marito,
Et funeſta nece domus viduatur.
Statim enim vicini agros reſecant,
Omniaque abradunt; nec jus & fas legum reverentur:
Idcirco non miſerius quicquam eſt
Ac infirmius quam vidua in ædibus mulier.
Dixit majorem in modum ejulans; filius contra (hæc) ipſi refert.
Habe bonum animum, mea mater, & malum omen faceſſere jube.
Non enim præter fatorum diſpoſitionem ullus vir in bello occumbit.
Quod ſi ita fixum eſt, ut oppetam, pro Achivis
Oppetam, edito (prius) aliquo facinore digno Æacidis.
Sic ait. At proxime ad eum accedit ſenio venerabilis Lycomedes,

At-

νίκα vel Τοὔνικα οὐχὶ τέτυκται &c. *Pauw.*

285. Χήρης ἐν μιγάροισιν ἀκιδνότερόν τε γυναικὸς] Et ἀκιδνότερον ab ὀϊζυρώτερον, & γυναικὸς a χήρης durius hic divulſa ſunt. *Pauw.*

289. δαίμονι, οἷπερ Ἀχαιῶν] δαμήμεναι, εἵνεκ' Ἀχαιῶν. *Rhod.*

290. Τεθναίην, ῥέξας καὶ ἄξας Αἰακίδῃσιν] ῥέξας τι καὶ ἄξιον Αἰακίδῃσιν. *Rhod.* Emenda: ῥέξας καὶ ἄξια Αἰακίδῃσιν. Sic, ſic progenies animoſior ſemper patritæ & avitæ gloriæ ſtimulis in melius promovet. *Daniq.*

294.

Καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον προσέειπεν·
Ω τέκος ὁμβριμόθυμον, ἐῷ πατρὶ κάρτος ἐοικὼς,
Οἶδ' ὅτι καρτερός ἐσσι, καὶ ὄμβριμος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς,
Καὶ πόλεμον δέδοικα πικρὸν, καὶ κῦμα θαλάσσης
Λευγαλέον· ναῦται γὰρ ἀεὶ σχεδόν εἰσιν ὀλέθρου·
Αλλὰ σὺ δείδιε τέκνον, ὅπὴν πλόον εἰσαφίκηαι
Ὕστερον, ἢ Τροίηθεν, ἢ ἄλλοθεν, οἷά τε πολλὰ,
Τῆμος, ὅτ' αἰγοκερῆι συνέρχεται ἠερόεντι
Ηέλιος, μετόπισθε βαλὼν ῥυτῆρα βελέμνων
Τοξευτὴν, ὅτε χεῖμα λυγρὸν κλονέουσιν ἀέλλαι,
Ηδ' ὁπότ' ὠκεανοῖο κατὰ πλατὺ χεῦμα φέρονται
Αστρα κατερχομένοιο ποτὶ κνέφας Ωρίωνος·
Δείδιε δ' ἐν φρεσὶν ἦσιν ἰσημερίην ἀλεγεινὴν,
Η ἔνι, συμφέρονται ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου,
Ἐκποθεν ἀΐσσουσαι ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
Η ὅτε Πληϊάδων πέλεται δύσις, ἣν ῥα καὶ αὐτὴν
Δείδιθι μαιμώωσαν ἔσω ἁλὸς· ἐν δὲ καὶ ἄλλα
Αστρα, τά που μογεροῖσι πέλει δέος ἀνθρώποισι
Δυόμεν' ἠδ' ἀνιόντα καὶ ἀτρὺ χεῦμα θαλάσσης.
Ως εἰπὼν, κύσε παῖδα, καὶ οὐκ ἀνέεργε κελεύθου,

Ιμεί-

294. Οἶδ' ὅτι καρτερός ἐσσι, καὶ ὄμβριμος] Quam ingratum hoc poſt Ω τέκος ὁμβριμόθυμον, ἐῷ πατρὶ κάρτος ἐοικὼς? *Pauw.*

295. Καὶ πόλεμον δέδοικα πικρὸν] δειδοικα. *Rhod.*

298. οἷά τε πολλὰ] Interpres, *ut ſæpe uſu venit*, adhibita Parentheſi: Quo jure & qua Energia, non video. Vertere debes, *Sed tu fili, metue, quæ multa metuenda adſunt, tunc, cum Capricorno &c.* Αλλὰ σὺ δείδιε, τέκνον, οἷά τε πολλὰ, τῆμος, ὅτ' &c. Niſi ſcribere velis οἷά τε πολλαὶ, *quæ multi & bona pars hominum metuunt ſemper.* οἱ πολλοὶ eſt vulgus. Erunt, qui ſic mallent οἷά τε πάντες: Sed id videri poſſet nimis propemodum generale, quia multi navigandi audacia ſiunt temerarii: Attende & judica. *Pauw.*

301. Τοξευτὴν] Hoc nimium poſt ῥυτῆρα βελέμνων: Nam τοξευτὴς eſt βελέμνων ῥυτήρ. *Pauw.*

305. Η ἔνι, συμφέρονται ἀν' &c.] συμφορέονται. *Rhod.*

306. Ἐκποθεν ἀΐσσουσαι ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης] ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θρίλλαι. *Rhod.* Perbene

Atque eum belli cupidum ita compellat.
Fili cordate, patrem tuum fortitudine repræſentans,
Scio quod fortis ſis & validus; Sed tamen licet hoc
ita ſe habeat,
Et bellum metuo acerbum, & fluctum maris
Periculoſum. Nautæ enim ſemper vicini ſunt morti.
Ideo cave tibi, mi fili, cum navigationem inſtitues
Poſtmodo, vel a Troja, vel aliunde: (ut ſæpe uſu venit)
Tum, quando cum nebuloſo Capricorno congreditur
Sol, poſt tergum rejecto ſagittarum ejaculatore
Arcitenente: cum ſævam hyemem nimbi concitant;
Et quando in latam Oceani undam rapiuntur
Sidera, deſcendente ad occaſum Orione.
Reformida etiam in animo tuo æquinoctium triſte;
In quo committuntur per latum ponti fundum
Procellæ undecunque exortæ, in marmore vaſto:
Aut cum Plejadum occaſus eſt: Ipſam præterea capellam
Suſpectam habe, in mare ſe præcipitantem, aliaque
Aſtra, quæ ærumnoſis mortalibus terrorem incutiunt,
Dum occidunt vel oriuntur circa ſpacioſum ſali gurgitem.
Sic fatus, oſculum dedit nepoti, nec a profectione retraxit
Cu-

bene Rhodomannus, ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θάλλαι: Sed quid ἔκπεθεν? Idne tibi arridere poteſt? Vix puto: Nihil enim flaccidum magis. *Alicunde venientes procellæ:* Atqui omnes veniunt & venire debent ſemper alicunde. Non puto ita ſcripſiſſe Quintum: Legas, πάντοθεν ἀϊσσουσαι. Sic Emphaſis eſt in verbis, & ſententia apta. *Pauw.*

307. Ἡ ὅτε Πληϊάδων πίλνται δύσις, ἣν ῥα καὶ αὐτὴν Δειδίδιν μαιμώωσαν ἴσω ἀλὸς] πίλνται δύσις αἶγα καὶ αὐτὴν &c. *Rhod.* μαιμώωσαν ἴσα ἀλὸς, *in mare precipitantius factam; in mare concitatam:* δύσις hoc deſignat plenam, cum Pleiades ſe abſcondunt plane, & mare ſuo tempore ſubeunt lubentes: Quod Rhodomannus non animadvertit, ideoque ſcripſit, πίλνται δύσις αἶγα καὶ αὐτὴν a Perperam & inepte: Nam ut nihil aliud dicam, verborum cohærentia lectionem illam reſpuit prorſus. *Pauw.*

308. ἰν δὲ καὶ ἄλλα Ἄστρα] *ſunt vero & alia Aſtra. Pauw.*

310. Δύσιν ἔδ' ἀνιόντα] Malim Δύσιν ἢ ἀνιόντα. *Pauw.*

Ibid. κατὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης]

Ἰμείροντά μόθοιο δυσηχέος· ὅς δ' ἐρατεινὴν
Μειδιόων, ἐπὶ νῆα θοῶς ὥρμαινε νέεσθαι·
Ἀλλά μιν εἰσέτι μητρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔρυκε
Δακρυόεις ὀαρισμὸς, ἐπισπεύδοντα πόδεσσιν·
Ὡς δ' ὅτε τις θοὸν ἵππον ἐπὶ δρόμον ἰσχανόωντα
Εἴργει ἐφεζόμενος, ὅ δ' ἐρχανόωντα χαλινὸν
Δάπτει ἐπιχρεμέθων, στέργον δέ οἱ ἀφριόωντος
Δεύεται, οὐδ' ἵστανται ἐελδόμενοι πόδες οἴμης,
Πουλὺς δ' ἀφ' ἕνα ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ*
Τάρφεα κινυμένοιο πέλει κτύπος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ῥώοντ' ἐσσυμένοιο, χάρη δ' εἰς ὕψος ἀείρει
Φυσσιόων μάλα πολλὰ, νόος δ' ἐπιτέρπεται ἄναχτος·
Ὣς ἄρα κύδιμον υἷα μενεπτολέμου Ἀχιλῆος,
Μητὴρ μὲν κατέρυκε, πόδες δέ οἱ ἐγκονέεσκον·
Ἡ δὲ, καὶ ἀχνυμένη περ, ἐὼ ἐπαγάλλετο παιδί·
Ὃς δέ μιν ἀμφιχύσας μάλα μυρία, κάλλιπε μοῦνην
Μυρομένην ἀλεγεινὰ, φίλου κατὰ δώματα πατρὸς·
Οἴη δ' ἀμφὶ μέλαθρα μέγ' ἀσχαλόωσα χελιδὼν,
Μύρεται αἴολα τέκνα, τά που μάλα τετρυγῶτα
Λινὸς ὄφις κατέδαψε, καὶ ἤκαχε μητέρα κεδνὴν,

H

λάστης] ὠκιστοῖο κατὰ πλατὺ χεῦμα præceſſit paulo ante. *Pauw.*

312. ὅς δ' ἐρατεινὴν Μειδιόων] ἐρατεινὸν. *Rhod.*

317. ὅ δ' ἐρχανόωντα χαλινὸν] ἐρυκανόωντα. *Rhod.*

320. Πουλὺς δ' ἀφ' ἕνα ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ] Πουλὺς δ' ἀμφ' ἑκάτερθεν ἐλαφροτάτοις. *Rhod.* Brodæus ſic explet, Πουλὺς δ' ἀμφ' ἕνα χῶρον ἐλαφροτάτοις. Rhodomannus, Πουλὺς δ' ἀμφ' ἑκάτερθεν. Ambobus adſtitit imago veri: ipſa mecum ſorte Veritas, Πουλὺς δ' οὔπω ἀμφὶς ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσί. Vide ſis connexa in Calabro. Supplementum noſtrum eſt ex Homero, & Nerone Cap. 49. Suetonii,

Ἵππων δ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὖατα βάλλει.

Dauſq. Verſus mutilus & difficilis. Interpretum commenta non probo, & nemo probabit paulo oculatior: Id certum & perſpicuum. Aliud latet: Quod ex Libris melioribus petendum autumo. Viſne interim ſuſpicionem? Dabo: Legi poſſet, Πουλὺς δ' ἄρ κείνοιο ἐλαφροτάτοις ὑπὸ

Cupidum belli clamoſi. Is igitur feſtivum
Ridens, ſtatim ad navem greſſum accelerat:
Sed matris adhuc ipſum in ædibus moratur
Lacrymabilis ſermo, pedibus citatis feſtinantem.
Ut cum quis celerem equum, curſus amore inflammatum,
Cohibet inſidens: Is frænum, quo detinetur,
Mordet adhinniens, & pectus ſpumantis
Rigatur, nec pedes conſiſtunt ad erumpendum promti,
Atque ingens utrinque dum leviſſimis ſe pedibus
Subinde agitat, ſtrepitus exſiſtit; jubæque concitati
Per armos fluctuant: Ac dum caput in altum effert,
Identidem naribus ignem ſpirat, unde animus domini voluptate perfunditur.
Sic & nobilem bellipotentis Achillis natum
Mater quidem detinebat, ſed pedes ei accelerabant.
Illa igitur, quamvis anxia, ſuper filio ſuo lætabatur:
Qui eam plus millies oſculatus, ſolam tandem reliquit,
Acerbo ſe luctu in chari patris aula adflictantem.
Non ſecus ac circum ædes ingenti mœſtitia hirundo
Luget picturatos pullos; quos miſere ſtridentes
Trux ſerpens devoravit, & ſolicitam contriſtavit matrem:

Quæ

ὑπὸ ποσσὶ Ταρφέα κινυμένοισι πέλει κτύπος. *Pauw.*

323. *Φυσσιόων μάλα πολλὰ, νέος δ' ἐπιτίρπεται ἄκμητος*] *ἐπιτίρπετ' ἄκμητος. Rhod.* Pro *Φυσσιόων* ſcribendum *Φυσιόων. Pauw.*

330. *τά που μάλα τετρυγῶτα*] Scribe *τετριγῶτα.* Iliad. B. — *τοὺς ἐλεινὰ κατ' ὄσθια τετριγῶτας.* Ubi Didymus, *τρίζοντας, ὁποίαν δή τινα φωνὴν ἀποτελοῦντας. Dausq.* Nimia eſt hæc Dausqueji diligentia: Nam utrumque dicitur: Quanquam *τρίζειν* de hirundinis pullis revera ſit exaſciatius, quam *τρύζειν*: Plura forte alibi. *Pauw.*

331. *Αἰνὰς ὄφις κατίδηψι*] Hirundo trabibus, feneſtris, veſtibulis, tectis nidum affigit: ecquem tam ſublimi loco ſerpentem pulli hirundinis infeſtum habeant? Huc referre ſerpentes alatos, quos ex Arabia Ægyptum ineuntes fugant Ibes apud Ælianum Lib. 2. Cap. 38. nimium curioſi ſit: Forte caſu neſcio quo generatum in locis ſuperis ſerpentem alius admittit, ut qui Phormione Terentiana *Anguis per impluvium decidit de tegulis.* Pro *χιλιδὸν* ſuavius videbatur *ἀηδὼν* reponi: Sed obex non ſinit, *ἀμφὶ πί-*

Ἡ δ' ὅτε μὲν χήρῃ περιπέπταται ἀμφὶ καλιὴν,
Ἀλλοτε δ' εὐτύκτοισι περὶ προθύροισι ποτᾶται,
Αἰνὰ κινυρομένη τεκέων ὕπερ· ὥς ἄρα κείνου
Μύρετο Δηϊδάμεια· καὶ υἱέος ἄλλοτε μέν που
Εὐνὴν ἀμφιχυθεῖσα, μέγ' ἴαχεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
Κλαῖεν ἐπὶ φλιῇσι· φίλῳ δ' ἐγκατέθετο κόλπῳ,
Εἴ τι ἐνὶ μεγάροισι τετυγμένον ἦεν ἄθυρμα,
Ὦ ἔπι τυτθὸς ἐὼν, μεγάλας φρένας ἰαίνεσκεν·
Ἀμφὶ δέ οἱ καὶ ἄκοντα λελειμμένον εἴπου ἴδοιτο,
Ταρφέα μὲν φιλέεσκε, καὶ εἴ τιπερ ἄλλο γοῶσα,
Εδραχε παιδὸς ἑοῖο δαΐφρονος· οὐδ' ὄγε μητρὸς
Ασπετ' ὀδυρομένης ἔτ' ἐπέκλυεν, ἀλλ' ἀπάτερθε
Βαῖνε θοὴν ἐπὶ νῆα, φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα
Ἀστέρι παμφανόωντι παρείκελον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Εσπετ' ὁμῶς Οδυσῆϊ δαΐφρονι Τυδέος υἱὸς·
Λαοὶ δ' εἴκοσι φῶτες ἀνειράμενοι φρεσὶ θυμὸν,

Τοὺς

λαβρα. Eſt enim hirundo domeſtica, & contubernalis homini. Non ſinit Oppianus Piſcat. Lib. 5.

Ως δ' ὁπότ' ἀεταλίχοισι χλιδῶσι νηπιάχοισι
Νίφλην ὑπὲρ ἀρόφοιο τυχὼν ὄφις ἄγχι πελάσσῃ.

Aut certe per ὄφιν intellige δράκοντα. Lib. 12. Poëta eidem rei deſcribendæ navans operam dicit — κατὰ δάσκιον ἄγκος ἀηδών, per umbroſam vallem, ubi angues ſolent reptare: quo in loco pulli a draconibus diſcerpuntur. Verum a mutatione calamum mentemque ſuſtineo, tum ob antecedentes cauſas, tum quia & alii Poëtæ idem ſcriptitavere. Moſchus Idyll. 2.

Ως δ' ὅτ' ἀδύσεται ἄγρις ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
Ολλυμένοις, οὓς αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας
Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατεσθίει· ἡ δὲ κατ' αὐτοὺς
Πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ κότνια μήτηρ·
Οὔτ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι.

Merito vero, quia & ſerpentes adrepunt ſuperis. Silius Lib. 12.

Haut ſecus occuluit, ſaxi quos vertice fatus
Ales fulva Jovis, tacito ſi ad culmina niſu
Evaſit ſerpens, terretque propinquus hiatu.

Dausq. Multa ſcribis, o bone, & ſic tamen ſcribis nihil, quod proſit. Quantum eſt ſapere! *Pauw.*

332.

Quæ nunc orbatum circa nidum ſe expandit,
Nunc bene fabricatum circa veſtibulum volat,
Miſeros ploratus ciens ſuper natis. Sic illius cauſa
Plorat Deidamia; Ac modo filii
Lecto circumfuſa, alta voce lamentatur, modo
Flet ad poſtes, charoque imponit gremio,
Si quod in domo ludicrum reſtat,
Quo magnum in tenella ætate pectus oblectaverat:
Sive relictum alicubi videt ejus jaculum,
Crebro oſculatur; ſive aliud quippiam inter lugendum
Ad filium pertinens animoſum conſpicit. Verum is matris
Ut ut graviter ejulantis dicto non amplius audiens eſt: ſed alio
Ad citam videlicet navem ſe proripit: feruntque eum feſtina membra,
Perſimilem ſtellæ lucidiſſimæ; Quem
Tydei natus ſimul cum Ulyſſe comitatur,
Et de populo viginti viri, animum prudentia ac fortitudine inſtructum habentes:

Quos

332. Ἡ δ' ὅτε μὲν χήρη περιπίπταται ἀμφὶ καλιὴν] χήρη. *Rhod.* χήρη fœtu viduata: Nec admittenda correctio. χήρην. *Dausq.* χήρην ſine dubio elegantius & ſignatius eſt. *Pauw.*

333. περὶ προθύροισι ποτᾶται] Flacceſcit ποτᾶται poſt præcedens περιπίπταται, quod ſine dubio ſignificat *circumvolat*, non *ſe expandit*, ut hic male habet Interpres. Infra Lib. 8. V. 54. legimus, κόνις δ' εἰς οὐρανὸν εὐρὺν Πίπτατ' ἀειρομένη. ubi recte Interpres, *& pulvis ad cælum latum Volat ſublatus.* Moneo tyrones, quia ſunt, qui *volandi* ſignificatum τῷ πίπταται denegant. *Pauw.*

334. ὣς ἄρα κείνου Μύρτο Δηϊδάμεια] Cur Quintus non ſcripſit κεῖνον, ubi præmiſerat μύρεται αἴολα τέκνα? *Pauw.*

337. Φίλῳ δ' ἐγκατέβητο κόλπῳ] ἐγκάθητο. *Rhod.*

347. Λαοὶ δ' εἴκοσι φῶτες ἀειράμενοι φρεσὶ θυμὸν] Λαοῦ δ' εἴκοσι φῶτες ἀειράμενοι vel ἀρηράμενοι. *Rhod.* Rhodomannus Λαοῦ: Prior tamen oratio illa rectiſſima eſt. Maro Lib. 6.

Huc omnis turba ad ripas effuſa ruebat,
Matres atque viri.

non *Matrum atque virorum.* Recta quoque & eadem ſententia. Rem novam moliris? Scribe Λαιῇ, læva incedebant; non quod omnes læva, nulli pone; ſed quod Diomede ac Ulyſſe dextra ſtipatus Pyrrhus, duos e comitatu domeſtico eximios

Τοὺς ἔχε κεδνοτάτους ἐνὶ δώμασι Δηϊδάμεια,
Καὶ σφέας ἐῷ πόρε παιδὶ θοοὺς ἕμεναι θεράποντας,
Οἳ τότ' Ἀχιλλέος υἷα θρασὺν περιπεπτύεσκον
Ἑσσύμενον ποτὶ νῆα δι' ἄστεος· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
Ἤϊε καὶ χαλόων· κεχάροντο δὲ Νηρηΐναι
Ἀμφὶ Θέτιν· καί δ' αὐτὸς ἐγήθεε Κυανοχαίτης,
Εἰσορόων Ἀχιλῆος ἀμύμονος ὄμβριμον υἷα·
Ὃς δ' ἤδη πολέμοιο λιλαίετο δακρυόεντος,
Καίπερ ἐὼν ἔτι παιδνὸς, ἔτ' ἄχνοος· ἀλλά μιν ἀλκὴ,
Καὶ μένος ὀτρύνεσκεν· ἑῆς δ' ἐξ ἔσσυτο πάτρης,
Οἷος Ἄρης, ὅτε μῶλον ἐπέρχεται αἱματόεντα,
Χωόμενος δηΐοισι μέμηνε μέγα θυμός, *
Καί οἱ ἐπισχήνιον βλοσυρὸν πέλει· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Ὄμματα μαρμαίρουσιν ἴσον πυρὶ, τοῦ δὲ παρειαὶ
Κάλλος ὁμοῦ χρυόεντι φόβῳ καταειμέναι αἰὲν
Φαίνοντ' ἐσσυμένου· τρομέουσι δὲ οἱ θεοὶ αὐτοί·
Τοῖος ἔην Ἀχιλῆος ἐὺς παῖς· οἵ δ' ἀνὰ ἄστυ
Εὔχοντ' ἀθανάτοισι σαωσέμεν ἐσθλὸν ἄνακτα,
Ἀργαλέου παλίνορσον ἀπ' Ἀρηος· οἵ δ' ἐσάκουσαν
Εὐχομένων· ὁ δὲ πάντας ὑπείρεχεν, οἵ οἱ ἕποντο·
Ἐλθόντες δ' ἐπὶ θῖνα βαρυγδούποιο θαλάσσης,
Εὗρον ἔπειτ' ἐλατῆρας ἐϋξόου ἔνδοθι νηὸς,
Ἱστία τ' ἐντείνοντας, ἐπειγομένους τ' ἀνὰ νῆα·

Αἶψα

mios lævorſum habuerit, ipſe medius: ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις Ἤϊε καγχαλόων: Diomedes autem dum ſequebatur Ulyſſem, latus ei claudebat: alioqui non eſſent ipſi quoque μέσσοι, quos inter Pyrrhus. Sed hoc λειποτολόγημα forte quæſitius. Cum ergo Ulyſſes ac Diomedes medium cingant Pyrrhum, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ, ſcribo, Ἄλλοι δ' εἵποντο φῶτες, ſcilicet εἵποντο, uti de Diomede ἕσπετο. *Dausq.* Perbene Rhodomannus Λαοῦ δ' εἵποντο φῶτες ἀρηρέμενοι, neque Dausqueji ineptias moror. *Rauw.*

357. ἑῆς δ' ἐξ ἔσσυτο πάτρης] Malo hic, ἑῆς ἐξέσσυτο πάτρης. *Rauw.*

359. Χωόμενος δηΐοισι μέμηνε μέγα θυμὸς *] δηΐοισι· μέμηνε δέ

Quos tunc maxime induſtrios habebat Deidamia in ædibus,
Et ſuo illos nato dederat expeditos eſſe miniſtros.
Hi tunc audacem Achillis filium ſtipabant,
Per urbem ad navem properantem: Qui in medio illorum
Lætus incedebat; Nereides vero lætitia perfundebantur
Circa Thetin; ipſe etiam Nereus gaudebat,
Strenuum probati Achillis natum conſpiciens:
Qui jam tum lamentabilis belli percupidus erat,
Quamvis adoleſcentulus adhuc eſſet & imberbis. Sed robur ipſi corporis
Ac vis animi faces ſubdidit. Diſcedebatque e patria ſua
Inſtar Martis, cum ad cruentam ſe pugnam confert,
Hoſtibus ſuccenſens; & acri furore animum percitum habet;
Truculentumque ipſi ſupercilium exſiſtit; & utrinque
Oculi fulgent non aliter quam ignis; Genæ vero illius
Pulcritudine ſimul horrificoque terrore veſtitæ perpetuo
Videntur, dum ruit (ad bellum,) horrentque adeo Dii ipſi.
Talis erat bonæ indolis Achillis natus. Cives autem
Vota ſuperis faciebant, ut bonum principem ſalvum præſtarent,
Et reducem a difficili bello. Qui exaudierunt
Precantes. Ille vero eminuit ſupra omnes, qui eum ſequebantur.
Hinc ad littus acriſoni maris progreſſi,
Offendunt remiges intra navem politam
Carbaſa explicantes, aliaque in navi impigre obeuntes.

Ipſe

οἱ μίγα θυμὸς. *Rhod.* Rhodomannus, μίμνε δέ οἱ μίγα θυμὸς: Non ſatis bene, ubi καί οἱ ἐπισκύνιον βλοσυρὸν πίλει continuo ſequitur: Sic certe malim, μίμνε δ' τοι μίγα θυμὸς. *Pauw.*

360. ἐπισκέψιον βλοσυρὸν] ἐπισκύνιον. *Rhod.*

367. οἵ οἱ ἔπεσσε] In ultima voce σ amandavi. *Rhod.* In Aldina & Baſileenſi nimirum ἔπεσσε legitur. *Pauw.*

369. Εὗρον ἔπειτ' ἐλατῆρας ἐΰξόα &c.] Illud ἔπειτ' ſuſpectum eſt mihi: Scripſerim non invitus, Εὗρον ἐκεῖ vel ἐκεῖ γ' ἐλατῆρας &c. *Pauw.*

370. Ἑσσάτ' ἐπιστώτας] Vide, num rectius legas ἐπιστώτας. *Rhod.*

Αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔβη· οἱ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔλυσαν·
Εὐνάς θ', αἱ νήεσσι μέγα σθένος αἰὲν ἔπονται·
Τοῖσι δ' ἄρ' εὐπλοίην πόσις ὤπασεν Ἀμφιτρίτης
Ποσφορέως· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχαιῶν
Τειρομένων ὑπὸ Τρωσὶ, καὶ Εὐρυπύλῳ μεγαθύμῳ· 375
Οἱ δ' Ἀχιλλῆϊον υἷα, παρεζομένοι ἑκάτερθεν,
Τέρπεσκον μύθοισιν, ἑοῦ πατρὸς ἔργ' ἐνέποντες,
Ὁσσά τ' ἀνὰ πλόον εὐρὺν ἐμήσατο, καὶ ποτὶ γαίῃ
Τηλέφου ἀλχεμάχοιο, καὶ ὁππόσα Τρῶας ἔρεξεν,
Ἀμφὶ πόλιν τε φέρων, καὶ ὅσσ' Ἀτρεΐδῃσι· * 380

Τοῦ

Rhod. Rhodomannus, Vide, num rectius legas ἐντόνοντας. Pervidi. ἱστία ἐντείνειν est vela tendere, quod navigaturo necessarium, ideoque hic retento: ἱστία vero ἐντόνειν est ea parare, vel circa allaborare: Antequam autem navem inscendat Pyrrhus, vela præcomposita oportuit: ideoque mihi correctio propudiosa visa. *Dausq.* Rhodomannus non male ἐντόνοντας: Efficacius tamen est ἐντείνοντας: Quanquam adhuc præstaret mea opinione ἐκτείνοντας. *Pauw.*

371. Αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔβη] Ἀλλὰ δ' ἀν' αὐτὸς ἔβη. *Rhod.*

376. Οἱ δ' Ἀχιλλῆϊον υἷα, παρεζομένοι ἑκάτερθεν] Si hæc accipienda sint de Diomede & Ulysse, ut videntur fasse, inprimis ubi παρεζομένοι ἑκάτερθεν adest, probabiliter admodum dici potest, quædam ante hunc Versum deesse, in quibus differte Ulyssis & Diomedis facta fuit mentio: Nam οἱ δὲ non potest commode ad eos referri, & si nihil desit, Argivos respicit omnes, qui in nave erant: Id autem appositum minus, & minus etiam decorum: Quare eo admisso hic non satis diligens fuisset Calaber. Attende, & ex duobus sume, quod maxime tibi placeat. *Pauw.*

380. Ἀμφὶ πόλιν τε φέρων, καὶ ὅσσ' Ἀτρεΐδῃσι *] Mutilatus est hic locus. Ne autem sensus hiet post ἔρεξεν, adapto versum, Ἄλλους τ' ἐν πολίμοισι καὶ Ἕκτορα δῖον ἔλασσας: Dum & alios in præliis & Hectora præclarum occidit: Et sequentia sic castigo, καὶ ὅσ' Ἀτρεΐδῃσι χολωθείς. *Rhod.* Rhodomannus injecto Versu, Ἄλλους τ' ἐν &c. sequentia sic castigat, καὶ ὅσ' Ἀτρεΐδῃσι χολωθείς. Contra, Achilles Atridis iratus præclari gessit nihil, quo renarrato filius in arma stimuletur: Nisi forte viri est socios, naves, Patroclum amicissimum per inertiam hosti objectare, aut nisi obstinatis animis regem oppugnare regium putas. Certe Achillem id temporis, & Agamemnonem deliraſſe notissimo

Ho-

Ipſe igitur ſine mora conſcendit. Miniſtri autem extrinſecus retinacula laxant
Et ancoras, quæ navibus ingens perpetuo robur adhærent.
Tum Amphitritæ maritus (Neptunus) ſecundum eis curſum dedit
Benigne: Magnam enim curam animo gerebat de Achivis,
Qui (tum) a Trojanis & Eurypylo magnanimo premebantur.
Cæterum Heroës, aſſidentes hinc inde Achillis filio,
Colloquio eum mulcebant, patris ipſius facinora commemorantes,
Quæ ſapienter edidiſſet in longa navigatione, & in ditione
Pugnacis Telephi, & quæ in Trojanos deſignaſſet,
Circa urbem raptans (Hectorem), & quæ (incommodaſſet) Atridis iratus.

Il-

Horatii carmine notiſſimum eſt. hæreat cum Τρῶας ἱππεῖν. Dausq. Hectorem autem cecidit jam Atridis placatior, non χολωθείς. Brodæus καὶ ὕστερον Ατρείδῃσι, quantaque ab Agamemnone accepiſſet, dinumerat Iliad. τ.

Ἔστα μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρων, οὓς οἱ ὑπέρη, Αἴθωνας δὲ λέβητας ἑείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·

Conjicio ferri poſſe:

Ἀμφί ἑ ὅπλα φέρων, ἐκίχεέ τε Ατρείδῃσι.

Nam, uti dictum, Atridis iratior a bello & armis feriabatur: ubi autem ſtetit illis ſubſidio eſſe, & rem gratam facere, ἐκίχεε φέρειν, arma ſibi circumdedit, & Troas multis oneravit incommodis. Quid? quod in altera rejicula correctione dativus Ατρείδῃσι non ſane convenit cum Ἀμφὶ πόλιν, & poſt Ατρείδῃσι, haud dubie quædam deſunt, quæ ſine Libris inſtaurare & reficere velle, non eſt hominis ſobrii & ſani. ἀμφὶ πόλιν τε φέρων quin Hectorem reſpiciat ab Achille circa urbem tractum, dubium mihi eſt nullum: Illa de Atridis plane ambigua ſunt & incerta. Dausquejus ineptit ſtrenue, & inſtar pueri balbutit: Rhodomannus verba dedit magis idonea, ſed in ſententia miſere etiam cæcutlit: Ut illud addam a Dausquejo dictis; Putaſne, vaferrimum Ulyſſem & non inſipidum Diomedem juveni commemoraturos fuiſſe contumeliam, patri ab Atridis illatam, & inde ſecutam ejus iram adeo

Τοῦ δ' ἰαίνετο θυμὸς ἐελδομένοιο καὶ αὐτοῦ
Πατρὸς ἀταρβήτοιο μένος, καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
Ἡ δέ που ἐν θαλάμῃσιν ἀκηχεμένη περὶ παιδὶ
Ἐσθλὴ Δηϊδάμεια, πολύστονα δάκρυα χεῦεν·
Καί οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ὑπ' ἀργαλέῃσιν ἀνίαις
Τήκετ', ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μόλιβδος,
Ἠὲ τρύφος κηροῖο· γόος δέ μιν οὔποτ' ἔλιπεν
Δερκομένην ἐπὶ πόντον ἀπείριτον· οὕνεκα μητὴς
Ἀχνυθ' ἑῷ περὶ παιδὶ, καὶ ἣν ἐπὶ δαῖτ' ἀφίκηται·
Καὶ ῥά οἱ ἱστία νηὸς, ἀπόπροθι πολλὸν ἰούσης,
Ἤδη ἀπεκρύπτοντο, καὶ ἠέρι φαίνεθ' ὁμοῖα·
Ἀλλ' ἡ μὲν στοναχίζε, παντμερίη γοόωσα,
Νηῦς δ' ἔθεεν κατὰ πόντον, ἐπισπομένου ἀνέμοιο,
Τύτθὸν ἐπιψαύουσα πολυῤῥοιο θαλάσσης·
Πορφύρεον δ' ἑκάτερθε περὶ τρόπιν ἔβραχε κῦμα·
Αἶψα δὲ μέγα λαῖτμα διήνυσε προτὸποροῦσα·
Ἀμφὶ δέ οἱ πέσε νυκτὸς ἐπὶ κνέφας· ἣ δ' ὑπ' ἀήτῃ
Πλῶε,

funeſtam? Nugæ, nugæ: Alia dicta fuerunt ſine dubio, & res ipſa deſiderat manifeſte. *Pauw.*

381. Τοῦ δ' ἰαίνετο θυμὸς] Τοῦ δ' ἄρ' ἰαίνετο. *Rhod.* Rhodomannus, Τοῦ δ' ἄρ' ἰαίνετο. Inſulſe.. Nam τὸ ἰῶτα in moremque modumque augmenti paſſim longum eſt in talibus. Ita Calaber Lib. 5.

Ἡ δὲ θοῶς ἴκανε κατὰ Στυγὸς αἰνὰ ῥέεθρα.

Odyſſ. Κ. — εἰσόκε σὸν πῦρ ἱάνθῃ —. Nec id imputetur augmento duntaxat: ecce tibi Calaber Lib. 4.

Λάτῃμαρ μογέοντες ὑπ' ἰκ κακοῦ ἰαίνοντο.

Lib. item 10.

Εἰσόκε σ' ἰήσιν ἀνιηρῶν ἐδυνάων.

Apollonius tamen Lib. 1. & 3. vertit nodum. *Dausq.* Prima in ἰαίνεσθαι ſcilicet anceps eſt, neque id ignoravit Rhodomannus, ſed ut Verſus eſſet ornatior, ſcripſit Τοῦ δ' ἄρ' ἰαίνετο. *Pauw.*

382. μένος, καὶ κῦδος ἀρέσθαι] Durius eſt ἀρέσθαι μένος. *Pauw.*

386. ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μόλιβδος &c.] Ingratæ & illepidæ comparationes. *Pauw.*

387. γόος δέ μιν οὔποτ' ἔλιπεν | ἔλειπεν. *Rhod.* Illud οὔποτε hic minus conveniens eſt in luctu primo. *Pauw.*

390 Καὶ ῥά οἱ ἱστία νηὸς &c.] Hæc non male dicuntur hic; ſed ubi jungas cum his poſtremis

Illius itaque animus voluptate perfundebatur, cum ſperaret ſe quoque
Cum Patris intrepidi fortitudine & gloriam rerum geſtarum eſſe adepturum.
At in thalamo, anxia de filio
Præſtans Deidamia, cum multis ſuſpiriis lacrymas fundebat:
Et cor ejus in viſceribus moleſtis curis
Liqueſcebat, ut plumbum molle ſuper prunis,
Aut fruſtum ceræ Nec unquam deſerebat illam mœror
Proſpectantem in vaſtum mare. Namque mater
Solicita eſt de filio, ſi vel ad epulum ſe contulerit.
Et lintea navis nimis longe abeuntis ipſi
Jam abſcondebantur, aëriique apparebant ſimilia.
Atqui hæc (ita) mœrebat, totum diem lamentis impendens.
Navis autem ſecundo vento per mare curſum exſequitur,
Leviter fluctuoſum mare perſtringens;
Purpureusque utrinque carinæ latus circumſtrepit fluctus.
Statim igitur triremis pontigrada magnum emetitur ſalum,
Eique noctis tenebræ circumfunduntur; Tum quo ventus

Et

mis ea, quæ de luctu materno præcedunt Verſu 335. & ſequentibus, videbis ibi dici, quæ demum dies aliquot poſt diſceſſum, vel ſaltem horas aliquot poſt amiſſam ex oculis plane navem, luctus materiem præbere ſolent, & a lugentibus fiunt: Oculos Inprimis conjicio in illa, *φίλῳ δ' ἐγκάθετο κόλπῳ* &c. Attende: Multa in in his *ὕστερον πρότερον* dici animadvertes ſtatim. *Pauw.*

394. *ἐπιψαύουσα πολύῤῥοιο θαλάσσης*] *πολυῤῥεθέοιο. Rhod.* Ut minimum abeamus a literarum veſtigiis, ſcribe *πολυῤῥοίοιο*, ut *ἑκατόμβοιος, δεκάβοιος, λιχεποίης.* Vel *πολυφλοίσβοιο.* Vel *πολυῤῥεθέοιο*, quod & Rhodomanno viſum. Vel *πολυῤῥοίζοιο. Dausq.* *πολυῤῥεθέοιο* præfero. *Pauw.*

396. *Αἶψα δὲ μίγα λαῖτμα διήνυτε πρυτοπορεῦσα*] *Αἶψα δὲ νηῦς & ποντοπορεῦσα. Rhod.* Verſus mutilus eſt: Rhodomannus, *Αἶψα δὲ νηῦς μίγα λαῖτμα*: Non bene: Nam *νηῦς* abundat & ociatur male, ubi *Νηῦς δ' ἔλιπε* præceſſit. Scripſerim non in-

Πλῶε, κυβερνήτη τε, διαπρήσουσα θαλάσσης
Βένθεα· θεσπεσίη δὲ πρὸς οὐρανὸν ἤλυθεν ἠώς·
Τοῖσι δ' ἄρ' Ἰδαίων ὀρέων φαίνονται κολῶναι,
Χρυσά τε, καὶ Σμίνθιον ἔδος, καὶ Σιγιὰς ἄκρη,
Τύμβος τ' Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀλλά μιν οὔτι
Υἱὸς Λαέρταο πύκα φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Δείξε Νεοπτολέμῳ, ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· παρημείβοντο δὲ νήσους
Καλυδναίας· Τένεδος δ' ἀπελίπετ' ὀπίσσω·
Φαίνετο δὲ Πτελεοῦντος ἔδος θ', ὅν Πρωτεσιλάου
Σῆμα πέλει πτελέῃσι κατάσκιον αἰπεινῇσιν·
Αἵ δ' ὁπότ' ἀθρήσωσιν ἀνερχόμενον δαπέδοιο

Ηλιον,

vitus, Αἶψα δέ τοι μέγα λαῖτμα διήνυσε κοντοπορεῦσα. *Pauw.*

398. διαπρήσουσα θαλάσσης βένθεα] διαπρήσσουσα. *Rhod.* Incongruum est θαλάσσης βένθεα, inprimis ubi præmittitur, Τυτθὸν ἐπιψαύουσα κολυμβήθροιο θαλάσσης. Quid autem post illud, & præcedens κοντοπορεῦσα, ipsum διαπρήσσουσα θαλάσσης βένθεα? Itane aliquis, qui modum in loquendo servat? *Pauw.*

401. καὶ Σμίνθιον ἔδος] Σμίνθιον. *Rhod.*

404. ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι] Forte, ἵνα μὴ οἱ πένθος ἀέξῃ Τύμβος ἐνὶ στήθεσσι. conspectus Achilleus tumulus ne Pyrrho luctum incendat. *Dausq.* Criticus misellus & risu mehercule dignus. *Pauw.*

406. Καλυδναίας· Τένεδος δ' ἀπελίπετ' ὀπίσσω] Deest Αἶψα vel Ῥίμφα vel Εἶθα: tum legendum ἀπελείπετ'. *Rhod.* Brodæus εὐστόχως præponit Αἶψα vel Ῥίμφα. *Dausq.*

407. Φαίνετο δὲ Πτελεοῦντος ἔδος θ', ὅν Πρωτεσιλάου Σῆμα &c.] Φαίνετο δ' αὖθ' Ἐλεοῦντος. *Rhad.* Brodæo placet, Φαίνετο δῆτ' Ἐλεοῦντος ἔδος. Eleus oppidum Plinio Lib. 4. Cap. 11. Arrianus: ἐλθὼν δὲ εἰς Ἐλεοῦντα, θύει Πρωτεσιλάῳ ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Πρωτεσιλάου. Herodotus in Polymnia: ὃς καὶ ἐς τοῦ Πρωτεσιλάου τὸ ἱρὸν τὸ ἐς Ἐλεοῦντα ἀγινεόμενος γυναῖκας. Pausanias in Atticis: Ἐλεοῦς ἐν Χερρονήσῳ Πρωτεσιλάῳ ἀνάκειται. Ptolemæus & Stephanus Ἐλαιοῦς scribunt. Ἐλεοῦσα Strabo typographorum negligentia. Hæc Brodæus. Sed mihi adserenda vetus lectio:

Φαίνετο δὲ Πτελεοῦντος ἔδος,
οὗ Πρωτεσιλάου
Σῆμα πέλει ———

Vel quod eodem recidat: Φαίνετο δὲ Πτελεοῦ τόθ' ἕδος, οὗ &c. Alterutrum ex Homeri Catalogo, ex quo historiam excerpsit Calaber:

Αγ-

Et magiſter vocaret, currit, ut transmittat (tandem) maris
Profundum; Hinc alma ad cælum conſcendit Aurora.
Mox Idæorum illis montium vertices apparent;
Chryſaque, & Sminthium delubrum, atque Sigeum promontorium,
Tumulus etiam Achillis ſtrenui. At hunc nondum
Filius Laërtæ, rem altius ſecum conſiderans,
Oſtendit Neoptolemo: ne majorem ipſi luctum conciperet
Animus in pectore. Præterlegunt etiam inſulas
Calydnæas ſubito: Et Tenedos a tergo relinquitur.
Hinc cernitur Pteleuntis ſedes, ubi Proteſilai
Monimentum exſtat, proceris opacum ulmis:
Quæ ubi viderint a tellure ſubvectum

So-

Ἀγχίαλόν τ' Αὐτρωνα, ἰδὲ Πτελεὸν λιχεπόλιν,
Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Ζωὸς ἰών, τότε δ' ἤδη ἔχεν κατὰ γαῖα μέλαινα.

Ubi Euſtathius: *εἶναι δὲ ἱστοροῦσι καὶ Ἰωνικὴν, καὶ Τρωαδικὴν Πτελεὸν, καὶ καλεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἐκεῖ πτελεῶν· ὁ πολίτης Πτελεάτης φασὶ, καὶ Πτελεούσιος, καὶ Πτελεύς.* Præſens autem navigatio Troadicam reſpicit. *Dausq.* Recte Rhodomannus, *Φαίνετο δ' αὖθ' Ελεοῦντος*: Nam locum, ubi ſepulcrum fuit Proteſilai, *Πτελεοῦντα* vocavit nemo, neque in Troade, ſed in Cherſoneſo ſepultus fuit Proteſilaus ad urbem Eleuntem: Diſtincte & perſpicue Philoſtratus in Heroic. Cap. 2. *Κεῖται μὲν οὐκ ἐν Τροίᾳ ὁ Πρωτεσίλαος, ἀλλ' ἐν Χερρονήσῳ ταύτῃ· κολωνὸς δέ πω αὐτὸν ἐπέχει μέγας, ὑπερὶ δή πω ὁ ἐν ἀριστερᾷ· πτελέαι δὲ ταύτας αἱ Νύμφαι παρὰ τῷ κολωνῷ ἐφύτευσαν, καὶ* &c. Sequens *πτελέῃσι* Amanuenſes & Grammaticos indoctos decepit, credo. Pro *ἴδος δ'* non male Dausquejus *ἶδος*: Nam tibicen non requiritur, & *δος* producitur vi cæſuræ; quanquam manere etiam poteſt, vel *ἴδος γ'* ſcribi. Sed *τε* tamen præſtat, quia Emphaſin habere poteſt, & pro *καὶ* accipi. *ὅτ'* ſine dubio mutandum cum Dausquejo in *οὖ*, quod in Verſione ſua etiam expreſſit Interpres. *Pauw.*

409. *Αἳ δ' ὁπότ' ἀθρήσωσιν ἀνερχόμενον δαπίδιον Ηλιον, αὐτίκα τῇσι θεῶς ἀπαναίνεται ἄκρα*] Dextre hunc locum Brodæus retractat, reſcripto *Ιλιον*, & *ἀναίνεται*: nam huic tam ingenti miraculo fidem facit Plinius Lib. 16. Cap. 44. *Sunt hodie ex adverſo Ilienſium urbis juxta Helleſpontum in Proteſilai ſepulcro arbores, quæ omnibus ephebiis ejus, cum in tantum accreverè, ut Ilium adſpiciant, inareſ-*

Ἰμείροντά μόθοιο δυσηχέος· ὅς δ' ἐρατεινὴν
Μειδιόων, ἐπὶ νῆα θοῶς ὥρμαινε νέεσθαι·
Ἀλλά μιν εἰσέτι μητρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔρυκε
Δακρυόεις ὀαρισμὸς, ἐπισπεύδοντα πόδεσσιν·
Ὡς δ' ὅτε τις θοὸν ἵππον ἐπὶ δρόμον ἰσχανόωντα
Εἴργει ἐφεζόμενος, ὅ δ' ἐρηνύοντα χαλινὸν
Δάπτει ἐπιχρεμέθων, στέρνον δέ οἱ ἀφριόωντος
Δεύεται, οὐδ' ἵστανται ἐελδόμενοι πόδες οἴμης,
Πουλὺς δ' ἀφ' ἕνα ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ *
Ταρφέα κινυμένοιο πέλει κτύπος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ῥώοντ' ἐσσυμένοιο, κάρη δ' εἰς ὕψος ἀείρει
Φυσσιόων μάλα πολλὰ, νόος δ' ἐπιτέρπεται ἄναχτος·
Ὣς ἄρα κύδιμον υἷα μενεπτολέμου Ἀχιλῆος,
Μητὴρ μὲν κατέρυκε, πόδες δέ οἱ ἐγκονέεσκον·
Ἡ δὲ, καὶ ἀχνυμένη περ, ἐῷ ἐπαγάλλετο παιδί·
Ὃς δέ μιν ἀμφιχύσας μάλα μυρία, κάλλιπε μούνην
Μυρομένην ἀλεγεινὰ, Φίλου κατὰ δώματα πατρὸς·
Οἴη δ' ἀμφὶ μέλαθρα μέγ' ἀσχαλόωσα χελιδὼν,
Μύρεται, αἴολα τέκνα, τά που μάλα τετρυγῶτα
Λινὸς ὄφις κατέδαψε, καὶ ἤκαχε μητέρα κεδνὴν,

H

λάσσης] ὠκιστοῖο κατὰ πλατὺ χεῦμα præceſſit paulo ante. *Pauw.*

312. ὅς δ' ἐρατεινὴν Μειδιόων] ἐρατεινὸν. *Rhod.*

317. ὅ δ' ἐρηνύοντα χαλινὸν] ἐρυκτιόωντα. *Rhod.*

320. Πουλὺς δ' ἀφ' ἕνα ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ] Πουλὺς δ' ἀμφ' ἑκάτερθεν ἐλαφροτάτοις. *Rhod.* Brodæus ſic explet, Πουλὺς δ' ἀμφ' ἕνα χῶρον ἐλαφροτάτοις. Rhodomannus, Πουλὺς δ' ἀμφ' ἑκάτερθεν. Ambobus adſtitit imago veri: ipſa mecum ſorte Veritas, Πουλὺς δ' οὔπατα ἀμφὶς ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ. Vide ſis connexa in Calabro. Supplementum noſtrum eſt ex Homero, & Nerone Cap. 49. Suetonii,

Ἵππων δ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει.

Dausq. Verſus mutilus & difficilis. Interpretum commenta non probo, & nemo probabit paulo oculatior: Id certum & perſpicuum. Aliud latet: Quod ex Libris melioribus petendum autumo. Viſne interim ſuſpicionem? Dabo: Legi poſſet, Πουλὺς δ' ἄρ κείνοιο ἐλαφροτάτοις ὑπὸ

Cupidum belli clamoſi. Is igitur feſtivum
Ridens, ſtatim ad navem greſſum accelerat:
Sed matris adhuc ipſum in ædibus moratur
Lacrymabilis ſermo, pedibus citatis feſtinantem.
Ut cum quis celerem equum, curſus amore inflammatum,
Cohibet inſidens: Is frænum, quo detinetur,
Mordet adhinniens, & pectus ſpumantis
Rigatur, nec pedes conſiſtunt ad erumpendum promti,
Atque ingens utrinque dum leviſſimis ſe pedibus
Subinde agitat, ſtrepitus exſiſtit; jubæque concitati
Per armos fluctuant: Ac dum caput in altum effert,
Identidem naribus ignem ſpirat, unde animus domini voluptate perfunditur.
Sic & nobilem bellipotentis Achillis natum
Mater quidem detinebat, ſed pedes ei accelerabant.
Illa igitur, quamvis anxia, ſuper filio ſuo lætabatur:
Qui eam plus millies oſculatus, ſolam tandem reliquit,
Acerbo ſe luctu in chari patris aula adflictantem.
Non ſecus ac circum ædes ingenti mœſtitia hirundo
Luget picturatos pullos; quos miſere ſtridentes
Trux ſerpens devoravit, & ſolicitam contriſtavit matrem:

Quæ

ὑπὸ πασσὶ Ταρφέα κινυμένοιο πέλει κτύπος. *Pauw.*

323. *Φυσσιόων μάλα πολλὰ, νέος δ' ἐπιτίρπεται ἵππος*] *ἐπιτίρπετ' ἵππος. Rhod.* Pro *Φυσσιόων* ſcribendum *Φυσιόων. Pauw.*

330. *τά που μάλα τετρυγῶτα*] Scribe *τετριγῶτα.* Iliad. B. — *τοὺς ἑλεεινὰ κατέσθιε τετριγῶτας.* Ubi Didymus, *τρίζοντας, ἐποίων δή τινα φωνὴν ἀποτελοῦντας. Dausq.* Nimia eſt hæc Dausqueji diligentia: Nam utrumque dicitur: Quanquam *τρίζειν* de hirundinis pullis revera ſit exaſciatius, quam *τρύζειν*: Plura forte alibi. *Pauw.*

331. *Αἰνὸς ὄφις κατίδηψι*] Hirundo trabibus, feneſtris, veſtibulis, tectis nidum affigit: ecquem tam ſublimi loco ſerpentem pulli hirundinis infeſtum habeant? Huc referre ſerpentes alatos, quos ex Arabia Ægyptum ineuntes fugant Ibes apud Ælianum Lib. 2. Cap. 38. nimium curioſi ſit: Forte caſu neſcio quo generatum in locis ſuperis ſerpentem alius admittit, ut qui Phormione Terentiana *Anguis per impluvium decidit de tegulis.* Pro *χελιδὼν* ſuavius videbatur *ἀηδὼν* reponi: Sed obex non ſinit, *ἀμφὶ μέλπε-*

Ee *λαι*

Η δ' ὅτε μὲν χήρη περιπέπταται ἀμφὶ καλιὴν,
Αλλοτε δ' εὐτύκτοισι περὶ προθύροισι ποτᾶται,
Αἰνὰ χινυρομένη τεκέων ὕπερ· ὥς ἄρα κείνου
Μύρετο Δηϊδάμεια· καὶ υἱέος ἄλλοτε μέν που
Εὐνὴν ἀμφιχυθεῖσα, μέγ' ἴαχεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
Κλαῖεν ἐπὶ φλιῇσι· φίλῳ δ' ἐγκατέθετο κόλπῳ,
Εἴ τι ἐνὶ μεγάροισι τετυγμένον ἦεν ἄθυρμα,
Ω ἔπι τυτθὸς ἐὼν, μεγάλας φρένας ἰαίνεσκεν·
Αμφὶ δέ οἱ καὶ ἄκοντα λελειμμένον εἴπου ἴδοιτο,
Ταρφέα μὲν φιλέεσκε, καὶ εἴ τιπερ ἄλλο γοῶσα,
Εδρακε παιδὸς ἑοῖο δαΐφρονος· οὐδ' ὄγε μητρὸς
Ασπετ' ὀδυρομένης ἔτ' ἐπέκλυεν, ἀλλ' ἀπάτερθε
Βαῖνε θοὴν ἐπὶ νῆα, φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα
Αστέρι παμφανόωντι πανείκελον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Εσπετ' ὁμῶς Οδυσῆϊ δαΐφρονι Τυδέος υἱὸς·
Λαοὶ δ' εἴκοσι φῶτες ἀνειράμενοι φρεσὶ θυμὸν,

Τοὺς

λαβρα. Eſt enim hirundo domeſtica, & contubernalis homini. Non ſinit Oppianus Piſcat. Lib. 5.

Ως δ' ὁπότ' ὀρταλίχοισι χιλιδόσι πηπιάχοισι
Νίφεα ὑπὲς ὀρόφοιο τυχὼν ὄφις ἄγχι πιλάσσῃ.

Aut certe per ὄφιν intellige δράκοντα. Lib. 12. Poëta eidem rei deſcribendæ navans operam dicit — κατὰ δάσκιον ἄγκος ἀηδὼν, per umbroſam vallem, ubi angues ſolent reptare: quo in loco pulli a draconibus diſcerpuntur. Verum a mutatione calamum mentemque ſuſtineo, tum ob antecedentes cauſas, tum quia & alii Poëtæ idem ſcriptitavere. Moſchus Idyll. 2.

Ως δ' ὅτ' ὀδύρεται ὄρνις ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
Ολλυμένοις, οὓς αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας
Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατισθίῃ· ἢ δὲ κατ' αὐτοὺς
Πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ·
Οὔτ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι.

Merito vero, quia & ſerpentes adrepunt ſuperis. Silius Lib. 12.

Haut ſecus occuluit, ſaxi quos vertice fatus
Ales fulva Jovis, tacito ſi ad culmina niſu
Evaſit ſerpens, terretque propinquus hiatu.

Dausq. Multa ſcribis, o bone, & ſic tamen ſcribis nihil, quod proſit. Quantum eſt ſapere! *Pauw.*

332.

Quæ nunc orbatum circa nidum ſe expandit,
Nunc bene fabricatum circa veſtibulum volat,
Miſeros ploratus ciens ſuper natis. Sic illius cauſa
Plorat Deidamia; Ac modo filii
Lecto circumfuſa, alta voce lamentatur, modo
Flet ad poſtes, charoque imponit gremio,
Si quod in domo ludicrum reſtat,
Quo magnum in tenella ætate pectus oblectaverat:
Sive relictum alicubi videt ejus jaculum,
Crebro oſculatur; ſive aliud quippiam inter lugendum
Ad filium pertinens animoſum conſpicit. Verum is matris
Ut ut graviter ejulantis dicto non amplius audiens eſt: ſed alio
Ad citam videlicet navem ſe proripit: feruntque cum feſtina membra,
Perſimilem ſtellæ lucidiſſimæ; Quem
Tydei natus ſimul cum Ulyſſe comitatur,
Et de populo viginti viri, animum prudentia ac fortitudine inſtructum habentes:

Quos

332. Η δ' ὅτε μὲν χήρη περιπέπταται ἀμφὶ καλιὴν] χήρη. *Rhod.* χήρη fœtu viduata: Nec admittenda correctio. χήρη. *Dausq.* χήρη ſine dubio elegantius & ſignatius eſt. *Pauw.*

333. περὶ προβύροισι ποτᾶται] Flacceſcit ποτᾶται poſt præcedens περιπέπταται, quod ſine dubio ſignificat *circumvolat*, non *ſe expandit*, ut hic male habet Interpres. Infra Lib. 8. V. 54. legimus, κόνις δ' εἰς οὐρανὸν εὐρὺν Πέπτατ' ἀειρομένη. ubi recte Interpres, *& pulvis ad cælum latum Volat ſublatus.* Moneo tyrones, quia ſunt, qui *volandi* ſignificatum τῷ πέπταται denegant. *Pauw.*

334. ὣς ἄρα κείνην Μύρτο Δηϊδάμεια] Cur Quintus non ſcripſit κεῖνον, ubi præmiſerat μύρεται αἴολα τέκνα? *Pauw.*

337. Φίλῳ δ' ἐγκατέβητο κόλπῳ] ἐγκάτθετο. *Rhod.*

347. Λαοὶ δ' εἶχοσι φῶτες ἀειρόμενοι φρεσὶ θυμὸν] Λαοῦ δ' εἶχοσι φῶτες ἀειρόμενοι vel ἀρηρόμενοι. *Rhod.* Rhodomannus Λαοῦ: Prior tamen oratio illa rectiſſima eſt. Maro Lib. 6.

Huc omnis turba ad ripas effuſa ruebat,
Matres atque viri.

non *Matrum atque virorum.* Recta quoque & eadem ſententia. Rem novam moliris? Scribe Λαιῇ, læva incedebant; non quod omnes læva, nulli pone; ſed quod Diomede ac Ulyſſe dextra ſtipatus Pyrrhus, duos e comitatu domeſtico eximios

Τοὺς ἔχε κεδνοτάτους ἐνὶ δώμασι Δηϊδάμεια,
Καὶ σφέας ἑῷ πόρε παιδὶ θοοὺς ἕμεναι θεράποντας,
Οἳ τότ' Αχιλλέος υἷα θρασὺν περιποιπνύεσκον
Εσσύμενον ποτὶ νῆα δι' ἄστεος· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
Ηϊε καʃ χαλόων· κεχάροντο δὲ Νηρηΐναι
Αμφὶ Θέτιν· καί δ' αὐτὸς ἐγήθεε Κυανοχαίτης,
Εἰσορόων Αχιλῆος ἀμύμονος ὄμβριμον υἷα·
Ος δ' ἤδη πολέμοιο λιλαίετο δακρυόεντος,
Καίπερ ἐὼν ἔτι παιδνὸς, ἔτ' ἄχνοος· ἀλλά μιν ἀλκὴ,
Καὶ μένος ὀτρύνεσκεν· ἑῆς δ' ἐξ ἔσσυτο πάτρης,
Οἷος Αρης, ὅτε μῶλον ἐπέρχεται αἱματόεντα,
Χωόμενος δηΐοισι μέμηνε μέγα θυμός, *
Καί οἱ ἐπισχήνιον βλοσυρὸν πέλει· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Ομματα μαρμαίρουσιν ἴσον πυρὶ, τοῦ δὲ παρειαὶ
Κάλλος ὁμοῦ χρυόεντι φόβῳ καταειμέναι αἰὲν
Φαίνονθ', ἑσσυμένου· τρομέουσι δὲ οἱ θεοὶ αὐτοὶ·
Τοῖος ἔην Αχιλῆος ἐὺς πάϊς· οἵ δ' ἀνὰ ἄστυ
Εὔχονθ' ἀθανάτοισι σαωσέμεν ἐσθλὸν ἄνακτα,
Αργαλέου παλίνορσον ἀπ' Αξέος· οἵ δ' ἐσάκουσαν
Εὐχομένων· ὁ δὲ πάντας ὑπείρεχεν, οἵ οἱ ἕποντο·
Ελθόντες δ' ἐπὶ θῖνα βαρυγδούποιο θαλάσσης,
Εὗρον ἔπειτ' ἐλατῆρας ἐϋξόου ἔνδοθι νηὸς,
Ιστία τ' ἐντείνοντας, ἐπειγομένους τ' ἀνὰ νῆα·

Αἶψα

mios lævorsum habuerit, ipse medius: ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις Ηϊε καγχαλόων: Diomedes autem dum sequebatur Ulyssem, latus ei claudebat: alioqui non essent ipsi quoque μέσσοι, quos inter Pyrrhus. Sed hoc λεπτολόγημα forte quæsitius. Cum ergo Ulysses ac Diomedes medium cingant Pyrrhum, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ, scribo, Αλλοι δ' εἴκοσι φῶτες, scilicet εἵποντο, uti de Diomede ἕσπετο. *Dausq.* Perbene Rhodomannus Λαοῦ δ' εἴκοσι φῶτες ἀρηρέμενοι, neque Dausqueji ineptias moror. *Pauw.*

357. ἑῆς δ' ἐξ ἔσσυτο πάτρης] Malo hic, ἑῆς ἐξέσσυτο πάτρης. *Pauw.*

359. Χωόμενος δηΐοισι μέμηνε μέγα θυμὸς *] δηΐοισι μέμηνε δέ οἱ

Quos tunc maxime induſtrios habebat Deidamia in ædibus,
Et ſuo illos nato dederat expeditos eſſe miniſtros.
Hi tunc audacem Achillis filium ſtipabant,
Per urbem ad navem properantem: Qui in medio illorum
Lætus incedebat; Nereides vero lætitia perfundebantur
Circa Thetin; ipſe etiam Nereus gaudebat,
Strenuum probati Achillis natum conſpiciens:
Qui jam tum lamentabilis belli percupidus erat,
Quamvis adoleſcentulus adhuc eſſet & imberbis. Sed robur ipſi corporis
Ac vis animi faces ſubdidit. Diſcedebatque e patria ſua
Inſtar Martis, cum ad cruentam ſe pugnam confert,
Hoſtibus ſuccenſens; & acri furore animum percitum habet;
Truculentumque ipſi ſupercilium exſiſtit; & utrinque
Oculi fulgent non aliter quam ignis; Genæ vero illius
Pulcritudine ſimul horrificoque terrore veſtitæ perpetuo
Videntur, dum ruit (ad bellum,) horrentque adeo Dii ipſi.
Talis erat bonæ indolis Achillis natus. Cives autem
Vota ſuperis faciebant, ut bonum principem ſalvum præſtarent,
Et reducem a difficili bello. Qui exaudierunt
Precantes. Ille vero eminuit ſupra omnes, qui eum ſequebantur.
Hinc ad littus acriſoni maris progreſſi,
Offendunt remiges intra navem politam
Carbaſa explicantes, aliaque in navi impigre obeuntes.
Ipſe

οἱ μίγα θυμὸς. *Rhod.* Rhodomannus, μίμνε δέ οἱ μίγα θυμὸς: Non ſatis bene, ubi καί οἱ ἐπισκύνιον βλοσυρὸν πέλει continuo ſequitur: Sic certe malim, μίμνε δ' τοι μίγα θυμὸς. *Pauw.*

360. ἐπισκέψιον βλοσυρὸν] ἐπισκύνιον. *Rhod.*

367. οἵ οἱ ἔπεσσι] In ultima voce σ amandavi. *Rhod.* In Aldina & Baſileenſi nimirum ἔπεσσιν legitur. *Pauw.*

369. Εὖρον ἔπειτ' ἰλατῆρας ἐΰξους &c.] Illud ἔπειτ' ſuſpectum eſt mihi: Scripſerim non invitus, Εὖρον ἐκεῖ vel ἐκεῖ γ' ἰλατῆρας &c. *Pauw.*

370. Ἰσια τ' ἐντύνοντας] Videnum rectius legas ἐντύνοντας. *Rhod.*

Αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔβη· οἱ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔλυσαν·
Εὐνάς θ', αἱ νήεσσι μέγα σθένος αἰὲν ἔπονται·
Τοῖσι δ' ἄρ' εὐπλοίην πόσις ὤπασεν Ἀμφιτρίτης
Πρηῢς ἐών· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχαιῶν
Τειρομένων ὑπὸ Τρωσὶ, καὶ Εὐρυπύλῳ μεγαθύμῳ· 375
Οἱ δ' Ἀχιλῆϊον υἷα, παρεζομένοι ἑκάτερθεν,
Τέρπεσκον μύθοισιν, ἑοῦ πατρὸς ἔργ' ἐνέποντες,
Ὁσσά τ' ἀνὰ πλόον εὐρὺν ἐμήσατο, καὶ ποτὶ γαίῃ
Τηλέφου ἀλχεμάχοιο, καὶ ὁππόσα Τρῶας ἔρεξεν,
Ἀμφὶ πόλιν τε Φέρων, καὶ ὅσσ' Ἀτρείδῃσι· * 380

Τοῦ

Rhod. Rhodomannus, Vide, num rectius legas ἐντύοντας. Pervidi. ἱστία ἐντείνειν eſt vela tendere, quod navigaturo neceſſarium, ideoque hic retento: ἱστία vero ἐντύειν eſt ea parare, vel circa allaborare: Antequam autem navem inſcendat Pyrrhus, vela præcompoſita oportuit: ideoque mihi correctio propudioſa viſa. *Dausq.* Rhodomannus non male ἐντύοντας: Efficacius tamen eſt ἐντείνοντας: Quanquam adhuc præſtaret mea opinione ἐκτείνοντας. *Pauw.*

371. Αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔβη] Ἀΐψα δ' ἀν' αὐτὸς ἔβη. *Rhod.*

376. Οἱ δ' Ἀχιλῆϊον υἷα, παρεζομένοι ἑκάτερθεν] Si hæc accipienda ſint de Diomede & Ulyſſe, ut videntur ſane, inprimis ubi παρεζομένοι ἑκάτερθεν adeſt, probabiliter admodum dici poteſt, quædam ante hunc Verſum deeſſe, in quibus diſerte Ulyſſis & Diomedis facta fuit mentio: Nam οἱ δὲ non poteſt commode ad eos referri; & ſi nihil deſit, Argivos reſpicit omnes, qui in nave erant: Id autem appoſitum minus, & minus etiam decorum: Quare eo admiſſo hic non ſatis diligens fuiſſet Calaber. Attende, & ex duobus ſume, quod maxime tibi placeat. *Pauw.*

380. Ἀμφὶ πόλιν τε Φέρων, καὶ ὅσσ' Ἀτρείδῃσι *] Mutilatus eſt hic locus. Ne autem ſenſus hiet poſt ἴριξιν, adapto verſum, Ἄλλους τ' ἐν πολίμοισι καὶ Ἕκτορα δῖον ὄλεσσας: Dum & alios in præliis & Hectora præclarum occidit: Et ſequentia ſic caſtigo, καὶ ὅσσ' Ἀτρείδῃσι χολωθείς. *Rhod.* Rhodomannus injecto Verſu, Ἄλλους τ' ἐν &c. ſequentia ſic caſtigat, καὶ ὅσσ' Ἀτρείδῃσι χολωθείς. Contra, Achilles Atridis iratus præclari geſſit nihil, quo renarrato filius in arma ſtimuletur: Niſi forte viri eſt ſocios, naves, Patroclum amiciſſimum per inertiam hoſti objectare, aut niſi obſtinatis animis regem oppugnare regium putas. Certe Achillem id temporis, & Agamemnonem deliraſſe notiſſimo

Ho-

Ipſe igitur ſine mora conſcendit. Miniſtri autem extrinſecus retinacula laxant
Et ancoras, quæ navibus ingens perpetuo robur adhærent.
Tum Amphitritæ maritus (Neptunus) ſecundum eis curſum dedit
Benigne: Magnam enim curam animo gerebat de Achivis,
Qui (tum) a Trojanis & Eurypylo magnanimo premebantur.
Cæterum Heroës, aſſidentes hinc inde Achillis filio,
Colloquio eum mulcebant, patris ipſius facinora commemorantes,
Quæ ſapienter edidiſſet in longa navigatione, & in ditione
Pugnacis Telephi, & quæ in Trojanos deſignaſſet,
Circa urbem raptans (Hectorem), & quæ (incommodaſſet) Atridis iratus.

Horatii carmine notiſſimum eſt. Hectorem autem cecidit jam Atridis placatior, non χολωθείς. Brodæus καὶ ὅτε ἄναξ Ατρείδῃσι, quantaque ab Agamemnone acceperat, dinumerat Iliad. τ.

Ἔστα μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρεν, οὓς οἱ ὑπέρη,
Λέβητας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·

Conjicio ferri poſſe:

Ἀμφί ἑ ὅπλα φέρεν, ἐπίηρά τε Ατρείδῃσι.

Nam, uti dictum, Atridis iratior a bello & armis feriabatur: ubi autem ſtetit illis ſubſidio eſſe, & rem gratam facere, ἐπίηρα φέρειν, arma ſibi circumdedit, & Troas multis oneravit incommodis. Quid? quod in altera rejicula correctione dativus Ατρείδῃσι non ſane cohæreat cum Τρῶας ἴριξεν. Dausq. Ante Ἀμφὶ πόλιν, & poſt Ατρείδῃσι, haud dubie quædam deſunt, quæ ſine Libris inſtaurare & reficere velle, non eſt hominis ſobrii & ſani. ἀμφὶ πόλιν τε φέρων quin Hectorem reſpiciat ab Achille circa urbem tractum, dubium mihi eſt nullum: Illa de Atridis plane ambigua ſunt & incerta. Dausquejus ineptit ſtrenue, & inſtar pueri balbutit: Rhodomannus verba dedit magis idonea, ſed in ſententia miſere etiam cæcutlit: Ut illud addam a Dausquejo dictis; Putaſne, vaferrimum Ulyſſem & non inſipidum Diomedem juveni commemoraturos fuiſſe contumeliam, patri ab Atridis illatam, & inde ſecutam ejus iram adeo

Τοῦ δ' ἰαίνετο θυμὸς ἐελδομένοιο καὶ αὐτοῦ
Πατρὸς ἀταρβήτοιο μένος, καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
Ἡ δέ που ἐν θαλάμῃσιν ἀκηχεμένη περὶ παιδὶ
Εσθλὴ Δηϊδάμεια, πολύστονα δάκρυα χεῦεν·
Καί οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ὑπ' ἀργαλέῃσιν ἀνίαις
Τήκετ', ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μόλιβδος,
Ηὲ τρύφος κηροῖο· γόος δέ μιν οὔποτ' ἔλιπεν
Δερκομένην ἐπὶ πόντον ἀπείριτον· οὕνεκα μητὴς
Αχνυθ' ἑῷ περὶ παιδὶ, καὶ ἣν ἐπὶ δαῖτ' ἀφίκηται·
Καὶ ῥά οἱ ἱστία νηὸς, ἀπόπροθι πολλὸν ἰούσης,
Ηδὴ ἀπεκρύπτοντο, καὶ ἠέρι φαίνετ' ὁμοῖα·
Αλλ' ἡ μὲν στοναχίζε, παντμερίη γοόωσα,
Νηῦς δ' ἔθεεν κατὰ πόντον, ἐπισπομένου ἀνέμοιο,
Τυτθὸν ἐπιψαύουσα πολυῤῥοιο θαλάσσης
Πορφύρεον δ' ἑκάτερθε περὶ τρόπιν ἔβραχε κῦμα·
Αἶψα δὲ μέγα λαῖτμα διήνυσε προτὸ ποροῦσα·
Αμφὶ δέ οἱ πέσε νυκτὸς ἐπὶ κνέφας· ἣ δ' ὑπ' ἀήτῃ
Πλῶε,

funeſtam? Nugæ, nugæ: Alia dicta fuerunt ſine dubio, & res ipſa deſiderat manifeſte. *Pauw.*

381. Τοῦ δ' ἰαίνετο θυμὸς] Τοῦ δ' ἄρ' ἰαίνετο. *Rhod.* Rhodomannus, Τοῦ δ' ἄρ' ἰαίνετο. Inſulſe. Nam τὸ ἰῶτα in moremque modumque augmenti paſſim longum eſt in talibus. Ita Calaber Lib. 5.

Ἡ δὲ θοῶς ἴκανε κατὰ Στυγὸς αἰνὰ ῥέεθρα.

Odyſſ. Κ. — εἰσόκε σὺν πῦρ λάνθῃ —. Nec id imputetur augmento duntaxat: ecce tibi Calaber Lib. 4.

Αὐτῆμαρ μογέοντες ὑπ' ἰκ κακοῦ ἰαίνοντο.

Lib. item 10.

Εἰσόκε σ' ἰῆσιν ἀνιηρῶν ἐδυνάων.

Apollonius tamen Lib. 1. & 3. vertit nodum. *Dausq.* Prima in ἰαίνεσθαι ſcilicet anceps eſt, neque id ignoravit Rhodomannus, ſed ut Verſus eſſet ornatior, ſcripſit Τοῦ δ' ἄρ' ἰαίνετο. *Pauw.*

382. μένος, καὶ κῦδος ἀρέσθαι] Durius eſt ἀρέσθαι μένος. *Pauw.*

386. ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μόλιβδος &c.] Ingratæ & illepidæ comparationes. *Pauw.*

387. γόος δέ μιν οὔποτ' ἔλιπεν | ἔλειπεν. *Rhod.* Illud οὔποτε hic minus conveniens eſt in luctu primo. *Pauw.*

390 Καὶ ῥά οἱ ἱστία νηὸς &c.] Hæc non male dicuntur hic; ſed ubi jungas cum his poſtre-

mis

Illius itaque animus voluptate perfundebatur, cum
ſperaret ſe quoque
Cum Patris intrepidi fortitudine & gloriam rerum ge-
ſtarum eſſe adepturum.
At in thalamo, anxia de filio
Præſtans Deidamia, cum multis ſuſpiriis lacrymas
fundebat:
Et cor ejus in viſceribus moleſtis curis
Liqueſcebat, ut plumbum molle ſuper prunis,
Aut fruſtum ceræ Nec unquam deſerebat illam mœror
Proſpectantem in vaſtum mare. Namque mater
Solicita eſt de filio, ſi vel ad epulum ſe contulerit.
Et lintea navis nimis longe abeuntis ipſi
Jam abſcondebantur, aërique apparebant ſimilia.
Atqui hæc (ita) mœrebat, totum diem lamentis im-
pendens.
Navis autem ſecundo vento per mare curſum exſequitur,
Leviter fluctuoſum mare perſtringens;
Purpureusque utrinque carinæ latus circumſtrepit
fluctus.
Statim igitur triremis pontigrada magnum emetitur
ſalum,
Eique noctis tenebræ circumfunduntur; Tum quo
ventus

Et

mis ea, quæ de luctu materno præcedunt Verſu 335. & ſequentibus, videbis ibi dici, quæ demum dies aliquot poſt diſceſſum, vel ſaltem horas aliquot poſt amiſſam ex oculis plane navem, luctus materiem præbere ſolent, & a lugentibus fiunt: Oculos inprimis conjicio in illa, φίλῳ οἱ ἰγκάθετο κόλπῳ &c. Attende: Multa in in his ὕστερον πρότερον dici animadvertes ſtatim. *Pauw.*

394. ἐπιψαύουσα πολυῤῥοιζοιο θαλάσσης] πολυῤῥοιβδοιο. *Rhod.* Ut minimum abeamus a literarum veſtigiis, ſcribe πολυῤῥοίσιο, ut ἑκατόμβοιος, δεκάβοιος, λιχεπτοίης. Vel πολυφλοίσβοιο. Vel πολυῤῥοβδοιο, quod & Rhodomanno viſum. Vel πολυῤῥοίζοιο. *Dausq.* πολυῤῥοβδοιο præfero. *Pauw.*

396. Αἶψα δὲ μίγα λαῖτμα διήνυσε πρυτοπορεῦσα] Αἶψα δὲ νηῦς & πουτοπορεῦσα. *Rhod.* Verſus mutilus eſt: Rhodomannus, Αἶψα δὲ νηῦς μίγα λαῖτμα: Non bene: Nam νηῦς abundat & ociatur male, ubi Νηῦς δ' ἔθεεν præceſſit. Scripſerim non in-

Πλῶε, κυβερνήτη τε, διαπρήσουσα θαλάσσης
Βένθεα· θεσπεσίη δὲ πρὸς οὐρανὸν ἤλυθεν ἠώς·
Τοῖσι δ' ἄρ' Ἰδαίων ὀρέων φαίνονται κολῶναι,
Χρυσά τε, καὶ Σμίνθιον ἔδος, καὶ Σιγιὰς ἄκρη,
Τύμβος τ' Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀλλά μιν οὔτι
Υἱὸς Λαέρταο πύκα φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Δείξε Νεοπτολέμῳ, ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· παρημείβοντο δὲ νήσους
Καλυδναίας· Τένεδος δ' ἀπελίπετ' ὀπίσσω·
Φαίνετο δὲ Πτελεοῦντος ἔδος θ', ὅν Πρωτεσιλάου
Σῆμα πέλει πτελέῃσι κατάσκιον αἰπεινῇσιν·
Αἵ δ' ὁπότ' ἀθρήσωσιν ἀνερχόμενον δαπέδοιο

Ηλιον,

vitus, Αἶψα δέ τοι μέγα λαῖτμα δεύνυσι κοντοπορεῦσα. *Pauw.*

398. διαπρήσουσα θαλάσσης Βένθεα] διαπρήσσουσα. *Rhod.* Incongruum eſt θαλάσσης βένθεα, inprimis ubi præmittitur, Τυτθὸν ἐπιψαύουσα πολυῤῥοθίοιο θαλάσσης. Quid autem poſt illud, & præcedens ποντοπορεῦσα, ipſum διαπρήσσουσα θαλάσσης βένθεα? Itane aliquis, qui modum in loquendo ſervat? *Pauw.*

401. καὶ Σμίνθιον ἔδος] Σμίνθιον. *Rhod.*

404. ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι] Forte, ἵνα μὴ οἱ πένθος ἀέξῃ Τύμβος ἐνὶ στήθεσσι. conſpectus Achilleus tumulus ne Pyrrho luctum incendat. *Dausq.* Criticus miſellus & riſu mehercule dignus. *Pauw.*

406. Καλυδναίας· Τένεδος δ' ἀπελίπετ' ὀπίσσω] Deeſt Αἶψα vel Ῥίμφα vel Εὐθα: tum legendum ἀπελίπετ'. *Rhod.* Brodæus εὐσέχως præponit Αἶψα vel Ῥίμφα. *Dausq.*

407. Φαίνετο δὲ Πτελεοῦντος ἔδος θ', ὅν Πρωτεσιλάου Σῆμα &c.] Φαίνετο δ' αὖθ' Ελεοῦντος. *Rhod.* Brodæo placet, Φαίνετο δῆτ' Ελεοῦντος ἔδος. Eleus oppidum Plinio Lib. 4. Cap. 11. Arrianus: ἀλλὰν δὲ εἰς Ελεοῦντα, θύει Πρωτεσιλάῳ ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Πρωτεσιλάου. Herodotus in Polymnia: ὃς καὶ ἐς τοῦ Πρωτεσιλάου τὸ ἱρὸν τὸ ἐς Ελεοῦντα ἀγινεόμενος γυναῖκας. Pauſanias in Atticis: Ελεοῦς ἐν Χερρονήσῳ Πρωτεσιλάῳ ἀνάκειται. Ptolemæus & Stephanus Ελαιοῦς ſcribunt. Ελοῦσα Strabo typographorum negligentia. Hæc Brodæus. Sed mihi adſerenda vetus lectio:

Φαίνετο δὲ Πτελεοῦντος ἔδος,
οὗ Πρωτεσιλάου
Σῆμα πέλει ——

Vel quod eodem recidat: Φαίνετο δὲ Πτελεοῦ τόθ' ἔδος, οὗ &c. Alterutrum ex Homeri Catalogo, ex quo hiſtoriam excerpſit Calaber:

Αγ-

Et magiſter vocaret, currit, ut transmittat (tandem) maris
Profundum; Hinc alma ad cælum conſcendit Aurora.
Mox Idæorum illis montium vertices apparent;
Chryſaque, & Sminthium delubrum, atque Sigeum promontorium,
Tumulus etiam Achillis ſtrenui. At hunc nondum
Filius Laërtæ, rem altius ſecum conſiderans,
Oſtendit Neoptolemo: ne majorem ipſi luctum conciperet
Animus in pectore. Præterlegunt etiam inſulas
Calydnæas ſubito: Et Tenedos a tergo relinquitur.
Hinc cernitur Pteleuntis ſedes, ubi Proteſilai
Monimentum exſtat, proceris opacum ulmis:
Quæ ubi viderint a tellure ſubvectum

So-

Αγχίαλόν τ' Αυτρωτα, ἰδὲ Πτελεὸν λιχενοῖο,
Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Ζωὸς ἐὼν, τότε δ' ἤδη ἔχεν κατὰ γαῖα μέλαινα.

Ubi Euſtathius: *εἶναι δὲ ἰσοσυλλάβως καὶ Ἰωνικὴν, καὶ Τρωαδικὴν Πτελεὸν, καὶ καλεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἐκεῖ πτελεῶν ὁ πολίτης Πτελεάτης φασι, καὶ Πτελεούσιος, καὶ Πτελεσύς.* Præſens autem navigatio Troadicam reſpicit. *Dausq.* Recte Rhodomannus, *Φαίνετο δ' αὖθ' Ελεοῦντος*: Nam locum, ubi ſepulcrum fuit Proteſilai, *Πτελεοῦντα* vocavit nemo, neque in Troade, ſed in Cherſoneſo ſepultus fuit Proteſilaus ad urbem Eleuntem: Diſtincte & perſpicue Philoſtratus in Heroic. Cap. 2. *Κεῖται μὲν οὖν ἐν Τροίᾳ ὁ Πρωτεσίλαος, ἀλλ' ἐν Χερρονήσῳ ταύτῃ· κολωνὸς δέ τις αὐτὸν ἐπέχει μέγας, ὑπερὶ δή τι ὁ ἐν ἀριστερᾷ· πτελέας δὲ ταύτας αἱ Νύμφαι παρὰ τῷ κολωνῷ ἐφύτευσαν, καὶ &c.* Sequens *πτελέῃσι* Amanuenſes & Grammaticos indoctos decepit, credo. Pro *ἴδος δ'* non male Dausquejus *ἶδος*: Nam tibicen non requiritur, & *δος* producitur vi cæſuræ; quanquam manere etiam poteſt, vel *ἴδος γ'* ſcribi. Sed *τε* tamen præſtat, quia Emphaſin habere poteſt, & pro *καὶ* accipi. *οἳ* ſine dubio mutandum cum Dausquejo in *οὗ*, quod in Verſione ſua etiam expreſſit Interpres. *Pauw.*

409. *Αἳ δ' ὁπόθ' ἁθρήσωσιν ἀερχόμενον δαπίδοιο Ηλιον, αὐτίκα τῇσι θοῶς ἀπαναίνεται ἄκρα*] Dextre hunc locum Brodæus retractat, reſcripto Ιλιον, & *κὐαίνεται*: nam huic tam ingenti miraculo fidem facit Plinius Lib. 16. Cap. 44. *Sunt hodie ex adverſo Ilienſium urbis juxta Helleſpontum in Proteſilai ſepulcro arbores, quæ omnibus ephebiis ejus, cum in tantum accreverè, ut Ilium adſpiciant, inareſ-*

Ἠλιον, αὐτίκα τῇσι θοῶς ἀπαναίνεται ἄκρα·
Νῆα δ' ἐρεσσομένην ἄνεμος φέρεν ἀγχόθι Τροίης·
Ἰκετο δ' ἠΐχι καὶ ἄλλαι ἔσαν παρὰ θίνεσι νῆες
Ἀργείων, οἱ τῆμος ὀϊζυρῶς πονέοντο
Μαρνάμενοι περὶ τεῖχος, ὅπερ πάρος αὐτοὶ ἔδειμαν
Νηῶν ἔμμεναι ἔρκος, ἐϋσθενέων θ' ἅμα λαῶν,
Ἐν πολέμῳ· τὸ δ' ἄρ' ἤδη ὑπ' Εὐρυπύλοιο χέρεσσι
Μέλλεν ἀμαλδύνεσθαι ἐρειπομένου ποτὶ γαίῃ,
Εἰ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐνόησε κρατεροῦ Τυδέος υἱὸς
Βαλλόμεν' ἔρκεα μακρὰ· θοῆς δ' ἔκθορε νηὸς·
Θαρσαλέως δ' ἐβόησεν, ὅσον χάδεν οἱ κέαρ ἔνδον·
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα κυλίνδεται Ἀργείοισι
Σήμερον· ἀλλ' ἄγε θάσσον ἐς αἰόλα τεύχεα δύντες,
Ἴομεν ἐς πολέμοιο πολυκμήτοιο κυδοιμόν·
Ἤδη γὰρ πύργοισιν ὑφ' ἡμετέροισι μάχονται
Τρῶες ἐϋπτόλεμοι, τοὶ δὴ τάχα τείχεα μακρὰ
Ῥηξάμενοι, πυρὶ νῆας ἐμπρήσωσι μάλ' αἰνῶς·
Νῶϊν δ' οὐκ ἔτι νόστος, ἐελδομένοισι κατὰ θυμὸν,
Ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ μόρον αἶψα δαμέντες,

Kei-

areſcunt, rurſusque adoleſcunt. Vide Autolycum Lib. 3. Epigramm. Græcorum. *Dausq.* Perbene Brodæus Ἰλιον & *αὐχένιται*: Sed quid *ἀντιχόμενον δαπέδοιο* ad Ἰλιον relatum? Amanuenſium quoque furfur haud dubie, & nihil aliud: Quare id una abigere debuiſſet Brodæus, & ut alii Viri Eruditi fecerunt, ſcribere, *ὀπὸς ἀθρήσωσιν ἀντιχομένην δαπέδοιο* Ἰλιον: Vide Olearium ad citatum Philoſtrati locum. *ἀντιχομένην δαπέδοιο* eſt, quod Plinius dicit, *cum in tantum accrevere:* Nihil appoſitum aut perſpicuum magis. Pro Αἳ δ' rectius legeretur Αἳ γ', ut facile evincit ſequens τῇσι. Obſerves autem *αὐτίκα θοῶς*, quæ hic ponuntur *ἐκ παραλλήλου*: Nam id rarius certe: Niſi forte ſcribendum ſit, *αὐτίκα τῇσιν ὅλως αὐχένιται ἄκρα. Pauw.*

417. *ἐρειπομένου ποτὶ γαίῃ*] *ἐρειπόμενον ποτὶ γαίῃ. Rhod.* Caſuum Enallage hic fere locum habere poſſet. *Pauw.*

419. Βαλλόμεν' ἔρκεα μακρὰ] *Concuti & quaſſari*, machinis ſcilicet bellicis, *ardua propugnacula.* Interpres non bene. Per-

Solem; mox illis in momento cacumina areſcunt.
Tandem navem remis promotam ventus ad Trojam appulit;
Venitque, ubi & aliæ in littore naves erant
Argivum; Qui tunc infeliciter bellum gerebant,
Pro muro propugnantes, quem antea eduxerant ipſi,
Ut claſſis munimentum eſſet, & fortium ſimul militum,
In (hoc) bello. Sed jam Eurypyli manibus
Futurum erat, ut deſtrueretur ſolo æquatus;
Niſi propere animadvertiſſet fortis Tydei natus
Dejici ardua propugnacula, & repente ex volucri navi exiluiſſet:
Vocem igitur animoſam ſuſtulit, quantam capere intima præcordia illi potuere.
Commilitones certe ingens advolvitur clades. Archivis
Hodie; Quare agite ocyus armis indutis,
Belli laborioſi conflictum ineamus.
Jam enim ſub turribus noſtris præliantur
Belligeri Troës: ne mox longis mœnibus
Perfractis, naves igni immaniter ſuccendant;
Tum nobis haud amplius, pro animi noſtri deſiderio reditus
Continget. Quin etiam ipſi præter fati decretum ſubito victi cæſique

Perquam autem ingratum eſt ἔρκεα μακρὰ poſt Νηῶν ἴμμεναι ἔρκος: An ſic ipſe Quintus? Poteſt: Sed dubito. An forte ſcripſerat paulo ante manu ſua, Νηῶν ἴμμεναι εἶλαρ, quod ab Amanuenſibus propter ductus literarum implicitos male expreſſum? Vide & judica: Quod poſui, Homericum eſt, ut noſti. *Pauw.*

Ibid. Θοῆς δ' ἔκθορε νηὸς *] Θοῆς δ' ἄφαρ ἔκθορε νηὸς. *Rhod.* Scribe, Θοῆς δὲ τάχ' ἔκθορε νηὸς. *Dausq.*

Ja-

425. Τρῶες ἐϋπτόλιμοι· τοὶ δὴ τάχα τείχια μακρὰ] Ita perbene Aldus: Baſileenſes articulum τοὶ perperam neglexerunt: Inde Rhodomanni ἐϋπτόλιμοι· μὴ δὴ τάχα, & quod in Emendandis maluit poſtea, ἐϋπτόλιμοι· καὶ δὴ τάχα. *Pauw.*

426. ἐμπρήσωσι μάλ' αἰνῶς] ἐνιπρήσωσι vel ἐνιπρήσωσι. *Rhod.* μὴ ἐνιπρήσωσι nempe, & καὶ ἐνιπρήσωσι. Poſterius ἔσσεται, & cum articulo τοὶ, tota verborum cohærentia requirit. *Pauw.*

429.

Κεισούμεσθ' ἐν Τρόιη, τεχέων ἑκὰς, ἠδὲ γυναικῶν.
Ὡς φάτο· τοί δ' ὤκιστα θοῆς ἐκ νηὸς ὄρουσαν
Πανσυδίη· πάντας γὰρ ἔλε τρόμος εἰσαΐοντας
Νόσφι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἐώκει
Πατρὶ μέγα χάρτος· ἔρως δέ οἱ ἔμπεσε χάρμης· *
Καρπαλίμως δ' ἵκοντο ποτὶ κλισίην Ὀδυσῆος·
Ἡ γὰρ ἔην ἄγχιστα νεὼς κυανοπρώροιο·
Πολλὰ γὰρ ἐξημοιβὰ παρ' αὐτόθι τεύχεα κεῖτο,
Ἡ μὲν Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος, ἠδὲ καὶ ἄλλων
Ἀντιθέων ἑτάρων, ὁπόσα κταμένων ἀφέλοντο·
Ἐνθ' ἐσθλὸς μὲν ἔδυ καλὰ τεύχεα· τοὶ δὲ χέρεια
Δῦσαν, ὅσοις ἀλαπαδνὸν ὑπὸ κραδίῃ πέλεν ἦτορ·
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσατο, οἵ τ' Ἰθάκηθεν ἕποντο·
Δῶκε δὲ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κάλλιμα τεύχη
Κεῖνα, τὰ δὴ Σώκοιο βίην εἵρυσε πάροιθεν·
Υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἐδύσατο τεύχεα πατρὸς,
Καί οἱ φαίνετο πάμπαν ἀλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἐλαφρὰ
Ἡφαίστου παλάμῃσι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει,
Καίπερ ἐόνθ' ἑτέροισι πελώρια· τῷ δ' ἅμα πάντα

Φαί-

429. Κεισούμεσθ' ἐν Τροίῃ] Κειρόμεθ' ἐν Τροίῃ. *Rhod.*

431. πάντας γὰρ ἔλε τρόμος εἰσαΐοντας] Pro Aldino τρόμος peſſime Baſileenſes δρόμος, quod in Notis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

433. Πατρὶ μέγα χάρτος· ἔρως δέ οἱ ἔμπεσε χάρμης *] Πατρὶ φίλῳ μέγα χάρτος. *Rhod.* Scribe, Πατρὶ ἑῷ μέγα χάρτος. *Dausq.*

436. Πολλὰ γὰρ ἐξημοιβὰ &c.] Ingratum eſt γὰρ propter γὰρ præcedens: Scribendum ſine dubio, Πολλὰ δ' ἄρ' ἐξημοιβὰ. Sic nexus eſt bonus, & vocula non male recurrit. *Pauw.*

441. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσατο, οἵ τ' Ἰθάκηθεν ἕποντο] Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσαθ', ἅ οἱ. *Rhod.* *Ulyſſes autem induebat* (arma ἀπὸ κοινοῦ) *& comites ab Ithaca.* Sed me lubente Rhodomannus emendat, δύσαθ', ἅ οἱ Ἰθάκηθεν. *Dausq.* Ineptit Dausquejus inepta vertens, & ſine dubio vulgata cum Rhodomanno eſt corrigenda. *Pauw.*

443. Κεῖνα, τὰ δὴ Σώκοιο βίην εἵρυσε πάροιθεν] Iliade Λ. Socus ab Ulyſſe pluribus additur. Brodæus reponit βίῃ. Rhodomannus vertit: *quæ violento Soco olim detraxerat.* Neutrum pro-

bo

Jacebimus ad Trojam, procul a liberis & uxoribus.
Hæc ait: Aſt illi celerrime ex cita navi erumpunt
Toto agmine. Pavor enim omnes audientes ceperat,
Excepto forti Neoptolemo; Quia referebat
Ingens chari patris robur; Quin pugnæ illum cupido inceſſit.
Confeſtim igitur veniunt ad papilionem Ulyſſis.
Erat enim proxime navem cærulea prora inſignem.
Multaque ac varia inibi arma poſita erant,
Cum Ulyſſis ſolertis, tum & aliorum
Cum Diis conferendorum ſociorum, quibus cæſos exuerant.
Tunc ſtrenuus pulcra induit arma, deteriora autem
Sumſerunt, quibus infirmus in pectore animus erat.
Ulyſſes vero ſe accinxit illis, quae ex Ithaca ſecuta fuerant,
Et Tydidæ Diomedi tradit pulcra arma
Illa, quæ violento Soco olim detraxerat,
Filius porro Achillis munit ſe patris armis,
Eique per omnia ſimilis videtur; Illa circumquaque levia,
Vulcani manibus ita fabricata erant, ut membris ejus convenirent:
Quamvis enim aliis nimis grandia eſſent; huic tamen omnia

Nul-

bo ſatis. Malim ſic:

Κεῖνα, τὰ δὴ Σάκεσι βίηι ἤρηρε πάρειθεν.

Id enim videtur loqui Calaber. Similiter Æneid. 5.

Loricam, quam Demoleo detraxerat ipſe Victor.

Alioqui minori mutatione ſcripturiebam:

Κεῖνα, τὰ δὲ Σάκεσι βίηι ἴρηρε πάρειθεν.

Illa, quæ Soci vim ſervarant variis in prœliis, ante congreſſum cum Ulyſſe. *Damiq.* Ego non invitus ſcripſerim, *τὰ δὴ Σάκεσι βίῃ εἴρυσε πάρειθεν. Σάκεσι βίῃ* eſt *Σάκῳ*: *εἴρυσε* autem poſitum pro *ἀφίρυσε*, ſimplex pro compoſito: *quæ Soco olim detraxerat.* Erunt, qui *εἴρυσε Σάκεσι* pro *ἀφίρυσε Σάκεσι* probabunt; & *βίηι* ſic pro *κατὰ βίην* adhibitum cenſebunt: Sed illos reluctans ſequar. Dausqueji *ἤρησι* & *ἴρρυσε*, digna ſunt Viri ingenio. *Pauw.*

445. *ἀμφὶ δ' ἰλαφρὰ Ηφαίστῳ παλάμῃσι περὶ μελίεσσιν ἀρήρει*] *ἰλαφρὰ* cum *ἀρήρει* cohæret, & pro

Φαίνετο τεύχεα κοῦφα· χάρη δέ μιν οὔτι βάρυνε
Πήληξ, ἀλλά οἱ χερσὶ, καὶ ἠλιβατόν περ ἐοῦσαν,
Ῥηϊδίως ἀνάειρεν, ἔθ' αἵματος ἰσχανόωσαν·
Ἀργείων δέ μιν ὅσσοι ἐπέδρακον, οὔτι δύναντο,
Καίπερ ἐελδόμενοι, σχεδὸν ἐλθέμεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
Πᾶν περὶ τεῖχος ἔτειρε βαρὺς πολέμοιο κυδοιμὸς·
Ὡς δ' ὅτ' ἀν' εὐρέα πόντον, ἐρημαίῃ περὶ νήσῳ,
Ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ἐεργμένοι, ἀσχαλόωσιν
Ἀνέρες, οὕς τ' ἀνέμοιο καταιγίδες ἀντιόωσαι,
Εἴργουσιν μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον, οἵδ' ἀλεγεινοὶ
Νηῒ περιτρωχῶσι, καταφθινύθει δ' ἄρα πάντα
Ἤια, τειρομένοισι δ' ἐπιπνεύσῃ λιγὺς οὖρος·
Ὡς ἄρ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἀκηχέμενον τοπάροιθεν,
Ἀμφὶ Νεοπτολέμῳ βίῃ κεχάροντο μολόντι,
Ἐλπόμενοι στονόεντος ἀναπνεύσειν χαμάτοιο·
Ὅσσε δέ οἱ μάρμαιρεν, ἀναίδεος εὖτε λέοντος,
Ὅς τε κατ' οὔρεα μακρὰ, μέγ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ,
Ἔσσυται ἀγρευτῆρσιν ἐναντίον, οἵ τε οἱ ἤδη
Ἄντρῳ ἐπεμβαίνωσιν, ἐρύσασθαι μεμαῶτες
Σκύμνους οἰωθέντας, ἑῶν ἀπὸ τῆλε τοκήων,

Βήσ-

pro ἰλαφρῶς positum est; *circumcirca vero Vulcani arte membris congruebant facile & commode.* Interpres male: Nam sic τῷ δ' ἅμα πάντα Φαίνετο τεύχεα κοῦφα, inepte & ταυτολόγως sequitur. *Pauw.*

448. χάρη δέ μιν οὔτι βάρυνε Πήληξ] An μιν casus patrius est? Haud puto, nec persuadebunt, qui aliter sentiunt. An igitur verba ita ordinanda & supplenda sunt, πήληξ δὲ οὔτι βάρυνε μὲν κατὰ κάρη? Id sane melius: Sed optimum tamen legere, κάρη δὲ μὲν, vel κάρη δέ οἱ οὔτι βάρυνε Πήληξ. *Pauw.*

449. ἀλλά οἱ χερσὶ, καὶ ἠλιβατόν περ ἐοῦσαν] ἀλλά ἑ χερσὶ. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus ob Versum. Illud ἠλιβατὸν de galea pessime tumet: Nam quis ita loquitur sanus & sobrius? *Pauw.*

450. ἔθ' αἵματος ἰσχανόωσαν] ἔτι hic eandem Emphasin habet, quam Supra V. 164. Lib. 6. *Pauw.*

455. Ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ἐεργμένοι] Mox sequitur εἴργουσιν: An in eodem verbo ita hæsit Quintus? Vix puto; quia id ni-

Nullius ponderis videntur: Nec caput ejus gravat
Galea; ſed hanc manibus quamlibet arduam
Facillime tollit, adhuc ſanguini inhiantem.
Argivum autem quotquot eum conſpexerunt, non poterant,
Quanquam cuperent, gradum conferre: quod ipſos
Circa omnem murum gravis pugnæ perplexitas vexaret.
Sicut in late patenti mari, ad inſulam deſertam,
Procul ab hominibus intercluſi, ægro ſunt animo
Nautæ, quos adverſi ventorum turbines
Nimis longo tempore detinent; Miſerique
Per navem curſitant; ac deficiunt omnia interim
Alimenta; Tandem vero extreme afflictis ventus ſecundus aſpirat.
Non ſecus Achivum gens, triſtiſſimo mœrore adfecta,
Ob virtutem Neoptolemi adventantis gaudio percelluntur,
In ſpem erecti, fore ut a labore (tandem) moleſtiſſimo reſpirent.
Oculi autem ipſi fulgebant ut leoni pervicaci,
Qui arduis in montibus, magna indignatione percitum habens animum,
Contra venatores ruit, qui jam ipſius
Antrum ſubeunt, abſtrahere conantes,
Longe a parentibus ſuis, catulos deſertos

In

nimis inficetum hic. Scribendum igitur ſuſpicor, *Ἀνθρώπων ἀπάτιρθ' ἑλελιγμένοι.* Sic *πιρὶ νήσῳ* etiam commodius eſt longe. *Pauw.*

458. *Νηΐ. πιριτρωχῶσι*] Interpres, *Per navem curſitant*: Non improbo, ſed rectius verti poſſe aio, *Cum nave circumeuntſant*, ut ipſum *ἑλελιγμένοι*, & *ἑλελιγμένοι πιρὶ νήσῳ* his etiam illuſtretur. *Pauw.*

459. *ἐπιπνίυσῃ λιγὺς οὖρος*] Malim *ἐπιπνίυσι*: Nam alia eodem modo dicuntur. Poſt hæc autem nonne deſunt ea, quibus gaudium indicatum, quod ex vento ſecundo afflictis & fame enecatis oritur? Attende, quæſo: Comparationis cardo in eo vertitur plane & omnino. Sic autem pro *ἐπιπνίυσῃ* etiam ſcriptum eſſe potuiſſet olim *ἐπιπνίυσας. Pauw.*

461. *Ἀμφὶ Νιοπτολέμῳ βίῃ χιχάροντο μολόντι*] *Ἀμφὶ Νιοπτολέμοιο*

Βήσσῃ ἐνὶ σκιερῇ· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔκ τινος ἄκρης
Ἀθρήσας ὀλοοῖσιν ἐπέσσυται ἀγρευτῆρσι,
Σμερδαλέον βλοσυροῖσιν ὑπαὶ γένυσι βεβρυχὼς·
Ὡς ἄρα Φαίδιμος υἱὸς ἀταρβέος Αἰακίδαο
Θυμὸν ἐπὶ Τρῳέσσιν εὐπτολέμοισιν ὄρινεν·
Οἵμησεν δ' ἄρα πρώτον, ὅπῃ μάλα δῆρις ὀρώρει,
Ἀμπεδίον· τῇ γάρ σφιν ἐπέπλετο τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥηΐτερον δηΐοισι μετὰ κλόνον ἐσσυμένοισιν,
Οὕνεκ' ἀκιδνοτέρῃσιν ἐπάλξεσιν ἠρήρειστο·
Σὺν δέ οἱ ἄλλοι ἔβαν μέγα μαιμώωντες Ἀρῆϊ·
Εὖρον δ' Εὐρύπυλον κρατερόφρονα· τῷ δ' ἅμ' ἑταίρους
Πύργῳ ἐπεμβεβαῶτας, ὀϊομένους περὶ θυμῷ
Ῥῆξιν τείχεα μακρὰ, καὶ Ἀργείους ἀπολέσσειν
Παισυδίῃ· τοῖς δ' οὔτι θεοὶ τέλεσκον ἐέλδωρ,
Ἀλλὰ σφέας Ὀδυσεὺς, καὶ ὁ σθεναρὸς Διομήδης,
Ἰσόθεός τε Νεοπτόλεμος, διός τε Λεοντεύς,
Αἶψ' ἀπὸ τείχεος ὦσαν ἀπειρεσίοις βελέεσσιν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σταθμοῖο κύνες, μογεροί τε νομῆες,
Κάρτεϊ καὶ φωνῇ κρατεροὺς σεύουσι λέοντας,
Πάντοθεν ἐσσύμενοι, τοί δ' ὄμμασι γλαυκιόωντες,
Στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα, λιλαιόμενοι μέγα θυμῷ
Πόρτιας ἠδὲ βόας μετὰ γαμφηλῇσι λαφύξαι,

Αλ-

λίμνοιο βίῃ. *Rhod.*

469. *ἐπίσσυται ἀγρευτῆρσι*] Præcessit, *Ἐσσυται ἀγρευτῆρσιν ἰκαιτίον. Pauw.*

470. *βλοσυροῖσιν ὑπαὶ γένυσι βιβρυχὼς*] *ὑπαὶ γίνυσι. Rhod.* *βλοσυρῇσιν. Pauw.*

474. *τῇ γάρ σφιν ἐπέπλετο τεῖχος* &c.] Abundat *σφιν*, & orationis cohærentiam corrumpit, ubi sequitur *δηΐοισι μετὰ κλόνον ἐσσυμένοισιν.* An tamen appositio hic locum habet, & *σφιν* exponitur istis adjunctis? Durum & incongruum sane hoc, quicquid dicas. An igitur legendum, *τῇ γὰρ μὲν ἐπέπλετο*, vel *τῇ γάρ τοι ἐπέπλετο*? Id non improbabile. *Pauw.*

477. *μέγα μαιμώωντες Ἀρῆϊ*] Interpres, *Martis vim magnam spirantes:* quo admisso, legendum esset *μαιμώωντες Ἄρηος*: Nam ubi desiderium adest, casum patrium adscisit verbum: Quare malim *valde concitatos*

Mar-

In umbroſa valle; Ille igitur alte ex ſpecula quapiam
Proſpiciens, in crudeles impetum facit venatores,
Immanem rictu exitiali rugitum edens.
Hunc in morem alacer interriti Æacidæ filius
Iram in Martipotentes Trojanos acuit.
Primum igitur eo greſſum accelerat, ubi pugna maxime exaſperata erat,
In campo. Hac enim parte imminebat ipſis Achivum murus
Facilior (expugnatu) hoſtibus ad oppugnationem concitatis,
Quod propugnaculis minus validis ibi fultus eſſet.
Cumque eo alii acceſſerunt, Martis vim magnam ſpirantes.
Et deprehenderunt Eurypylum fortem, cumque eo anticos,
In turri conſcendenda occupatos; jam enim animum induxerant
Convellere ſpacioſum murum, & Argivos delere
Ad internecionem. Sed votum illis eventu Deus non comprobavit.
Quin ipſos Ulyſſes, & validus Diomedes,
Deique inſtar gerens Neoptolemus, eximiusque Leonteus,
Confeſtim a muro jaculis innumeris repulerunt.
Haud ſecus ac canes, operoſique paſtores, a caula
Vi & clamore validos abigunt leones,
Undique incurrentes; illi igitur glaucis oculis rutilantes
Huc & illuc obverſantur, magno animorum fervore æſtuantes,
Ut vitulos & boves maxillis ſuis diſcerpant:

Nil

Marte: μαιμᾷν eſt impetu ferri, & ea notione caſum ſextum amat. *Pauw.*

481. τοῖς δ' οὔτι θεοὶ τέλεσκον ἐέλδως] τελέεσκον. *Rhod.*

482. Αλλὰ σφέας Οδυσῆϊ, καὶ &c.] Αλλὰ σφέας' Οδυσῆός τε, καὶ, &c. *Rhod.*

486. σιάουσι λέοντας] σιάωσι. *Rhod.* Non male, nec tamen

Αλλὰ καὶ ὣς εἴκουσι, κυνῶν ὑπὸ καρτεροθύμων
Σευόμενοι· μάλα γάρ σφιν ἐπαΐσσουσι νομῆες·
Βαιὸν, ὅσον τις ἵησιν χειρὸς περιμήκεα λάαν,
* * * *
Οὐ γὰρ Τρῶας εἴα νηῶν ἀπὸ νόσφι φέβεσθαι
Εὐρύπυλος, δηΐων δὲ μάλα σχεδὸν ὀτρύνεσκε
Μίμνειν, εἰσόκε νῆας ἕλκῃ, καὶ πάντας ὀλέσσῃ
Αργείους· Ζεὺς γάρ οἱ ἀπειρέσιον βάλε κάρτος·
Αὐτίκα δ' ὀχρυόεσσαν ἑλὼν, καὶ ἀτειρέα πέτρην,
Ηκεν ἐπεσσυμένως κατὰ τείχεος ἠλιβάτοιο·
Σμερδαλέον δ' ἄρα περιπλατάγησε θέμεθλα *
Εχκεος αἰπεινοῖο· δέος δ' ἕλε πάντας Αχαιοὺς,
Τείχεος ὡς ἤδη συνωχοκότος ἐν κονίῃσιν·
Αλλ' οὐδ' ὡς ἀπόρουσαν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
Αλλ' ἔμενον θώεσσιν ἐοικότες, ἠὲ λύκοισι,
Μήλων λῃϊστῆρσιν ἀναιδέσιν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Αντρων ἐξελάσωσιν ὁμῶς κυσὶν ἀγριῶται,

ne-

neceſſe. *Pauw.*

491. Σινόμενοι· μάλα γάρ &c.] Poſt hunc Verſum tale quippiam puto deeſſe, Ως καὶ Τηλέφῳ υἱὸς ἄμ' ἀνδράσι χάσσατ' ὀπίσσω, Βαιὸν, ὅσον τις ἵησι χειρὸς περιμήκεα λάαν. Et ſic lacunam iſtam expletam eſſe confido. *Rhod.* Codex hiat. Et ſane reddenda ἀντιπαίδοσις, quæ primore ſui parte defecta lectorem fruſtratur hiantem, aliaque paucula. Rhodomannus ſic explet, Ως καὶ Τηλέφῳ &c. aptiſſime. *Dausq.* Lacuna eſt poſt Verſum hunc 491, non poſt Verſum ſequentem 492: Id certum & a Rhodomanno commode dictum: Inſtaurare autem, quæ perierunt, absque Libris labor eſt inanis, & a quo abſtinere debuiſſet Vir Eruditus. *Pauw.*

493. Οὐ γὰρ Τρῶας εἴα] Οὐ γὰρ Τρῶας ἔα. *Rhod.*

495. εἰσόκε νῆας ἕλκῃ] εἰσόκε νῆας ἕλῃ. *Rhod.*

499. Σμερδαλέον δ' ἄρα περιπλατάγησε θέμεθλα *] Σμερδαλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησι. *Rhod.* Rhodomannus ſic: Σμερδαλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησε θέμεθλα. Diſplicet: non enim ſaxi unius quantivis viri jactu fundamenta omnia reſonent; etſi Græcorum propugnaculum e ligno non neſciam. Attegrata igitur voce lege: Σμερδαλέον δ' ἀραβιῶντα περιπλατάγησε θέμεθλα. Homerus ſex-

cen-

Nihilominus tamen cedunt, a canibus magnanimis
Depulsi: Acriter enim ipsis instant pecudum magistri.
Ad exiguum spacium, quo manu quis lapidem jaciat.
* * * *
Non enim Troas a navibus fugari patiebatur
Eurypylus, sed quam proxime apud hostes jubebat
Consistere, donec navibus potiretur, omnesque interimeret
Argivos; Jupiter enim infinitum ei robur suppeditarat.
Statim igitur asperum solidumque corripiens saxum,
Magno impetu in excelsum murum rotat;
Unde terribili omnia circum strepitu fundamenta concutiuntur
Arduæ munitionis, & pavor omnibus Achivis ingruit,
Ceu muro jam in pulverem considente.
Nec tamen idcirco adversa pugna excessere (Græci,)
Sed restiterunt Thoës imitantes, aut lupos,
Impudentes ovium prædones: quando in montibus
E lustris (eos) exigunt agrestes, canum ope;

Tri-

centis locis: *ἀράβησι δὲ τύχε' ἔπ' αὐτῷ. Dausq.* Rhodomanni *πάντα* non injuria displicet Dausquejo, qui pessime reponit ipse *ἀραβιῦται πειρπλατάγησι*: Nam sic duæ voces copulantur, quarum una aperte respuit alteram: Pueri vident, & nihil certius. Aliud requiritur: An forte scribendum, *Σμερδαλέον δ' ἄρα πάγχυ πειρπλατάγησι θέμεθλα*? Id certe non displicet, & vitio caret. Vide autem, quam egregie etiam absque *πάντα* hic iterum *τιρατεύεται* bonus: Unus lapis Eurypyli ita concutiebat murum & muri fundamenta, ut cum terribili fragore videretur mox in terram prolapsurus. Quantus ille Vir, & quantus ille lapis! Balista vix mitti potest talis vi tanta: At manus & brachium Eurypyli pro balista omnium balistarum maxima, quæ usui esse potuissent Gigantibus, cum saxis peterent Jovem, vi sua immani. Nugæ, nugæ; quæ tamen eo deteriores, quo muri mensura est major: Attende modo ad illud *τείχεος ἐλιβάτοιο. Pauw.*

501. *Τείχεος ὡς ἤδη συναχομένοιο*] *συναχομένοις. Rhod.*

504. *Μήλων λιϊστῆρσιν ἀναιδέσιν*] Hoc pulcrum nonne, ubi cum illis comparat Græcos suos? Ride hominis indolem insipidam? *Pauw.*

505. *ἠμὲν κυνὶ ἀγριῶται*] *ἀγριῶ-*

Ἰέμενοι σκύμνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι
Ἐσσυμένως, τοί δ' οὔτι βιαζόμενοι βελέεσσι
Χάζονθ', ἀλλὰ μένοντες, ἀμύνουσι τεχέεσσιν·
Ὡς ἄρ' ἀμυνόμενοι νηῶν ὕπερ, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Μίμνον ἐν ὑσμίνῃ· τοῖς δ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
Ἠτίλει μέγα πᾶσι νηῶν πάροιθε θοάων·
Ἆ δειλοί, καὶ ἄναλκιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
Οὐκ ἂν δὴ βελέεσσι νεῶν ἄπο ταρβήσαντα
Ἠλάσατ', εἰ μὴ τεῖχος ἐμὴν ἀπέρυκεν ὁμοκλὴν·
Νῦν δέ μοι, εὖτε λέοντι κύνες πτώσσοντες ἐν ὕλῃ,
Μάρναθ' ἔνδον ἐόντες, ἀλευόμενοι φόνον αἰπὺν·
Ἦν δὲ πότ' ἐκ νηῶν ἐς Τρῴϊον οὖδας ἵκησθε,
Ὡς τοπάρος, μεμαῶτες ἐπὶ μόθον, οὐ νύ τις ὑμέας
Ῥύσεται ἐκ θανάτοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἅμα πάντες
Κείσεσθ' ἐν κονίῃσιν ἐμοῦ ὑποδμηθέντες.
Ὡς ἔφατ', ἀκράαντον ἰὴς ἔπος· οὐδέ τι ἤδει
Ὁττι ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδετο βαιὸν ἄπωθεν
Χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὅς μιν ἔμελλε
Δάμνασθ' οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι·
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ τότ' ἔσχεν ἄτερ κρατεροῖο πόνοιο,
Ἀλλὰ Τρῶας ἔναιρεν ἀφ' ἕρκεος· οἱ δ' ἐφέβοντο
Βαλλόμενοι καθύπερθε· περιχλονέοντο δ' ἀνάγκῃ
Εὐρυπύλῳ· πάντας γὰρ ἀνιηρὸν δέος ἧρει·
Ὡς δ' ὅτε νηπίαχοι περὶ γούνασι πατρὸς ἑοῖο
Πτώσσουσι βροντὴν μεγάλου Διός, ἀμφὶ νέφεσσι
Ῥηγνυμένην, ὅτε δεινὸν ἐπιστοναχίζεται ἀὴρ·
Ὡς ἄρα Τρῳῇσι υἷες ἐν ἀνδράσι Κητείοισιν
Ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα, Νεοπτολέμον φοβέοντο·
Πᾶν ὅ, τι χερσὶν ἔηκεν, ἐς ἰθὺ γὰρ ἕπτατο πῆμα,

Δυσ-

ῥοιῶται. *Rhod.*

511. Ἠτίλει μέγα πᾶσι νηῶν πάροιθε θοάων.] νεῶν προπάροιθε θοάων. *Rhod.*

513. Οὐκ ἂν δὴ βελέεσσι νεῶν &c.] Οὐκ ἂν δή με βέλεσσι. *Rhod.*

Triſtem ubi catulis necem inferre conantur
E veſtigio; illi autem jaculis violenter impetiti, non tamen
Cedunt, ſed reſiſtentes pignora (ſua) defendunt.
Ita & (Græci) propugnantes pro navibus & ſalute ſua,
Manebant in acie. Quibus audax pugnator Eurypylus
Atroces minas ante ſubitas naves univerſis intentabat.
Vah timidi & imbellem in animis ſpiritum habentes;
Nequaquam me telis perterrefactum a navibus
Repuliſſetis, niſi murus impreſſioni meæ obſtitiſſet.
Nunc igitur mecum, ut canes trepidantes in ſylva cum leone,
Dimicatis, intus vos continentes, dum ſtragem ſubterfugitis funeſtam.
Quod ſi aliquando e navibus in Trojanum campum prodieritis,
Ad pugnam tendentes, ut prius; nemo vos
A querula morte defendet, ſed ſimul omnes
Jacebitis in pulvere, a me contrucidati.
Sic ait vanum effutiens verbum, nec ſciebat
Quod non longe funeſta calamitas ſibi volveretur,
Fortis Neoptolemi manibus, qui ipſum erat
Non multo poſt haſta cruenta (prompta) transfixurus.
Nec vero tum is erat abſque fortii labore,
Sed Troas de muro cædebat: qui fugitabant
Deſuper icti, & neceſſitate ita urgente, glomerabantur
Circa Eurypylum. Omnes enim anxius timor inceſſerat,
Ac veluti pueruli circa patris ſui genua
Horreſcunt magni Iovis tonitru e nubibus
Eliſum, cum aër reboat terrificum:
Hoc modo Trojana pubes, inter milites Ceteos,
Circa magnum regem, Neoptolemum extimuerunt.
Quicquid enim manibus torſit, in perniciem recta volavit,
La-

Rhod. Ita non male Rhodomannus: Fors tamen rectius ego, Οὐκ ἄν δὴ βιλέοντι πῶς μ' ἐπὸ ταρβήσαντα Ηλάσαι. *Pauw.* 533. Ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα, Νεοπτολέμοι φοβέοντο] Correxi

Δυσμενέων κεφαλῇσι φέρον πολύδακρυν Αρηα·
Οἱ δ' ἄρ' ἀμηχανίῃ βεβολημένοι ἔνδοθεν ἦτορ
Τρῶες, ἔφαντ' Αχιλῆα πελώριον εἰσοράασθαι
Αὐτὸν ὁμῶς τεύχεσσι· καὶ ἀμφασίην ἀλεγεινὴν
Κεῦθον ὑπὸ κραδίῃ, ἵνα μὴ δέος αἰνὸν ἵκηται
Ες φρένα Κητείων, μήδ' Εὐρυπύλοιο ἄνακτος·
Αὐτοῦ δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀπειρέσιον τρομέοντες,
Μεσσηγὺς κακότητος ἔσαν, κρυεροῦ τε Φόβοιο·
Αἰδὼς γὰρ κατέρυκεν ὁμῶς, καὶ δείμ' ἀλεγεινόν·
Ως δ' ὅτε παιπαλόεσσαν ὁδὸν κατὰ ποσσὶν ἰόντες
Ανέρες ἀθρήσωσιν ἀπ' οὔρεος ἀΐσσοντα
Χείμαρρον, καναχὴ δὲ περιβρομέει περὶ πέτρῃ,
Οὐδέ τι οἱ μεμάασιν ἀναῤῥόον ἰχήεντα
Θύμεναι ἐγκονέοντες, ἐπεὶ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρον
Δερχόμενοι τρομέουσι, καὶ οὐκ ἀλέγουσι κελεύθου·
Ως ἄρα Τρῶες ἔμιμνον, ἐελδόμενοί περ ἀϋτῆς,
Τεῖχος ὑπ' Αργείων· τούς δ' Εὐρύπυλος Θεοειδὴς
Αἰεν ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον· ἦ γὰρ ἐώλπει
Πολλοὺς δηϊόων τε πελώριον ἐν δαὶ φῶτας
Χεῖρα καμεῖν καὶ κάρτος· ὃ δ' οὐκ ἀπέληγε μόθοιο·
Τῶν δ' ἄρ' Αθηναίη κρατερὸν πόνον εἰσορόωσα,
Κάλλιπεν Οὐλύμποιο εὐωδέος αἰπὰ μέλαθρα·
Βῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς ὀρέων· οὐδ' ἴχνεσι γαίης
Ψαῦε, μέγ' ἐγκονέουσα· φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀὴρ,

Εἰ-

Μιπτόλιμοι. *Rhod.* Quod ſcilicet in Aldina & Baſileenſi extat. *Pauw.*

541. Αὐτοῦ δ' ἄλλοθεν ἄλλος &c.] Pro Αὐτοῦ, *ibi*, lego Αὐτοί, ut ad præcedentia fiat relatio. *Rhod.* Αὐτοῦ, *ibi*, retine: Rhodomannus Αὐτοί. *Dausq.* Haud dubie legendum Αὐτοί: Id ſententia, & verborum Syntaxis requirit. *Pauw.*

547. Οὐδέ τι οἱ μεμάασιν ἀναῤῥόον ἰχήεντα] Οὐδ' ἔτι οἵγε μίμασαν ἀνὰ ῥόον. *Rhod.* Scribere ſufficit, Οὐδ' ἔτι οἱ μεμάασιν ἀνὰ ῥόον. *Pauw.*

548. Θύμεναι ἐγκονέοντες] Βέμμαι. *Rhod.* Non obloquor: Fors

Lacrymoſam belli ſtragem hoſtium capitibus afferens.
Anguſtia itaque rerum cor penitus perculſi
Troës, putarunt immanem ſe Achillem conſpicari
Ipſum cum armis. Sed mœſtam tamen hanc perplexitatem
Animo premebant: ut ne gravis formido ſubiret
Pectus Ceteorum, atque Eurypyli principis.
Ipſi interim ſuo quisque loco ſupra modum trepidantes
Inter (pugnæ) cladem horridumque metum concluſi erant.
Verecundia enim detinebat eos & anxia ſimul conſternatio.
Non aliter, quam ſi ſcrupuloſam pedibus calcantes viam
Homines, vident dè monte præcipitari
Torrentem, ſtrepitusque circa ſcopulum increbreſcit:
Hi non audent per ſonorum fluxum ulterius
Progredi, quamvis feſtinent: Siquidem dum ante pedes exitium
Vident, contremiſcunt, nec ullam viæ rationem habent.
Ita & Trojani ſubſiſtebant, quamvis cupidi irruptionis,
Sub Argivum muro: quos tamen Eurypylus Dei inſtar habens
Semper ad conflictum incitabat. Sperabat enim
Immanem in pugna virum, multos trucidando,
Fatigatum iri manibus & (animi) vigore. Sed is à prælio non deſiſtebat.
Horum itaque ſtrenuum laborem conſpicata Minerva,
Sublimes fragrantis Olympi ædes relinquit,
Venitque ſuper cacumen montium, nec veſtigiis terram
Attingit, feſtinato iter faciens; ſacerque ipſam portat aër,
Aſſi-

Fors tamen præſtat Θυίμειν ἰγχειόντες: Sic Οὐδέ τι etiam manere poteſt Verſu præcedenti: Attende. *Pauw.*

553. Πολλοὺς δηΐων τε πιλώριον ἠδ' ἀνὰ φῶτας] δηΐωντε πιλώριον ἠδ' ἀνὰ φῶτα. *Rhod.*

556. Κάλλιπεν Οὐλύμποιο ἰώδεος αἰπὰ μέλαθρα] Οὐλύμπου, vel manente Οὐλύμποιο, ἰώδεος. *Rhod.* Sed εὐ ab ω ſequente corripi poſſet. *Pauw.*

558. Φέρεν δέ μιν ἴερὸς ἀὴρ] ἱερὸς ἀὴρ, ut ἱερὸν πνίφας, & alia

Εἰδομένην νεφέεσσιν, ἐλαφροτέρην δ' ἀνέμοιο·
Τροίην δ' αἶψ' ἐκίχανε, πόδας δ' ἐπέθηκε κολώνῃ
Σιγείου ἠνεμόεντος· ἐδέρκετο δ' ἔνθεν ἀϋτὴν
Αἰχμαχάων ἀνδρῶν· κύδαινε δὲ πολλὸν Ἀχαιούς·
Υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἔχεν πολὺ φέρτατον ἄλλων,
Θάρσος ὁμοῦ καὶ κάρτος, ἅτ' ἀνδράσιν εἰς ἓν ἰόντα,
Τεύχουσι μέγα κῦδος· ὅδ' ἀμφοτέροισι κέκαστο,
Οὕνεκ' ἦεν Διὸς αἷμα, φίλῳ δ' ἠίχτο τοκῆϊ·
Τῷ καὶ ἄτρεστος ἐὼν πολέας κτάνεν ἀἰχόθι πύργων·
Ὡς δ' ἁλιεὺς κατὰ πόντον ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης,
Τεύχων ἰχθύσι πῆμα, φέρει μὲν Ηφαίστοιο
Νηὸς ἑῆς ἔντοσθε, διεγρομένη δ' ὑπ' ἀϋτμὴ,
Μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οὐδὲ κελαινῆς
Ἐξ ἁλὸς ἀίσσουσι, μεμαῶτες ὕστατον αἴγλην
Εἰσιδέειν, τοὺς γὰρ ῥὰ τανυγλώχινι τριαίνῃ
Κτείνει ἐπεσσυμένους, γάνυται δέ οἱ ἦτορ ἐπ' ἄγρῃ·
Ὡς ἄρα κύδιμος υἱὸς ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος
Λαίνεον περὶ τεῖχος ἐδάμνατο δῃΐα φῦλα.
Ἀντίον ἐπεσσυμένων· πονέοντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ
Ἀλλοι ὁμῶς ἀλλῃσιν ἐπάλξεσιν· ἔβραχε δ' εὐρὺς Αἰ-

lia id genus. *Pauw.*

560. *Τροίην δ' αἶψ' ἐκίχανε*] An non legendum potius, *Τροίῃ δ' αἶψα ἵκανε*? *Pauw.*

561. *Σιγείου ἠνεμόεντος*] *Σιγίῳ. Rhod.*

570. *διεγρομένη δ' ὑπ' ἀϋτμὴ, Μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οὐδὲ κελαινῆς*] *διεγρομένου* vel *διεγρόμενον ὑπ' ἀϋτμῇ Μαρμαίρει*, & *οἱ δὲ κελαινῆς. Rhod.* Scribe, *διεγρόμενοι δ' ὑπ' ἀϋτμῆς Μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οἱ δὲ κελαινῆς.* Piſcium namque loquitur affluentiam, qui ſplendore pelliciebantur in fraudem. Oppianus Cynegetic. 4.

Ὡς δ' ἰχθῦς ἀνὰ νύκτα δολόφρονες ἁρπαλιῆες
Πρὸς βόλον ἰθύνουσι θοαῖς ἀκάστοισι φέροντες
Λαμπομένας δαΐδας.

Brodæus: Cui cur non adſentiam, facit locus ſuperior, *Νεοπτολέμοιο βίη μολὼν.* Sic ergo etiam ferri poteſt *διεγρομένη πυρὸς σέλας*: eſt enim periphraſis *τοῦ φλὸξ. Dauiſ.* Rhodomannus ediderat in ipſo Contextu, *διεγρομένῃ δ' ὑπ' ἀϋτμῇ*, id-

Aſſimilem nubibus, & vento leviorem.
Trojam itaque dicto citius pervenit,& pedes imponit colli
Sigei ventoſi; unde conflictum ſpectat
Virorum cominus pugnantium, ſed Achivos inſigniter decorat.
Cæterum Achillis filius excellentiſſimum inter alios habebat
Robur animi & corporis ſimul; quæ (duo) ſi jungantur, viris
Magnam conciliant gloriam: ipſeque præditus erat utroque.
Quia Jovis erat propago, & chari parentis inſtar habebat.
Quo factum, ut imperterritus magnam prope turres ſtragem perpetraret.
Veluti piſcator in mari vir prædæ cupiditate accenſus,
Dum piſcibus exitium ſtruit, vim defert Vulcani
In ſuam navem: Tum excitatus a flatu
Coruſcat circa navem ignis fulgor: Piſces igitur nigro
E ſalo properant, ultimam lucem geſtientes
Intueri; Hos enim protenſæ cuſpidis tridente
Conficit aſſultantes: Et cor ipſius lætatur ſuper captura.
Ita & nobilis filius feliciter belligerati Achillis
Circa murum lapideum agmina hoſtium proſternit
Adverſum ſe ruentium. Occupati interim ſunt omnes Achivi.
Alii circa alia propugnacula; Hinc remugit ſpacioſum Lit-

idque interpretatus fuerat, *tum excitato ardore*: Non inepte prorſus: Nam ἄϋτμὴ pro φλὸξ ponitur aliquando. At longe exaſciatius & opportunius legitur vel διεγρομένου vel διεγρόμενον ὑπ' ἀϋτμῆ: Id vident omnes, qui Græce ſciunt, ne pueris exceptis: Quare alterutrum ſumendum. Bonus Dausquejus facit, quod ſolet. *Pauw.*

572. μεμαῶτες ὕσκιον αἰγλὴν] μεμαότες. *Rhod.*

576. Ἀχίνεον περὶ τεῖχος] Ἀχαΐνεον περὶ τεῖχος. *Rhod.*

577. Ἀντίον ἐπισσυμένων] Ἀντί᾽ vel ἐσσυμένων. *Rhod.* Utrumque in Libris fortaſſe, & inde error ex annotata varietate. *Pauw.*

578. Ἄλλοι ὁμῶς ἄλληπτι ἐπάλξεσιν] Illud ὁμῶς nove dictum videtur mihi: Interpres aliud uſitatius dedit. *Pauw.*

579.

Αἰγιαλὸς, καὶ νῆες· ἐπεστενάχοντο δὲ μακρὰ
Τείχεα βαλλομένων· κάμαλος δ' ὑπεδάμνατο λαοὺς
Ασπετος ἀμφοτέρωθε· λύοντο δὲ γυῖα, καὶ ἀλκὴ
Αἰζηῶν· ἀλλ' οὔτι μενεπτολέμου Αχιλῆος
Αμφεχεν υἱέα δῖον, ἐπεὶ ῥά οἱ ὄμβριμον ἦτορ
Πάμπαν ἔην ἄτρυτον· ἀνιηρὸν δέ οἱ οὔτι
Ηψατο μαρναμένοιο· μένος δ' ἀκάμαντι ἐοικὼς
Αενάῳ ποταμῷ, τὸν ἀπειρεσίη πυρὸς ὁρμὴ
Οὔ ποτ' ἰοῦσ' ἐφόβησε, καὶ ἢν μέγα μαίνετ' ἀΐτης,
Ηφαίστου κλονέων ἱερὸν μένος, ἢν γὰρ ἵκηται
Εγγὺς ἐπὶ προχοῇσι, μαραίνεται, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
Αψασθ' ἀργαλέη σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο·
Ως ἄρα Πηλείδαο δαΐφρονος υἱέος ἐσθλοῦ,
Οὔτε μόγος στονόεις, οὔτ' ἀρ δέος ἥψατο γούνων,
Αἰὲν ἐρειδομένοιο, καὶ ὀτρύνοντος ἑταίρους·
Οὐ μὴν οὐδὲ βέλος κείνου χρόα καλὸν ἵκανε,
Πολλῶν βαλλομένων, ἀλλ' ὡς νιφάδες περὶ πέτρην
Πολλάκις ἠύτησαν ἐτώσια· πάντα γὰρ εὐρὺ
Εἶργε σάκος, βριαρή τε κόρυς, κλυτὰ δῶρα θεοῖο·
Τοῖς ἐπικαλχαλόων κρατερὸς πάϊς Αἰακίδαο,
Φοίτα μακρὰ βοῶν περὶ τείχεϊ, πολλὰ κελεύων
Ες μόθον Αργείοισιν ἀταρβέα θύναι, οὕνεκα πάντων

Πολ-

579. *ἐπεστενάχοντο δὲ μακρὰ Τείχεα βαλλομένων*] Enalliage caſuum: Nam *βαλλομένων* ipſa *τείχεα* reſpicit, & ſcriptum pro *βαλλόμενα*: *Reſonabant longa mœnia, quando lapidibus verberabantur.* Interpres male. *Pauw.*

584. *ἀνιηρὸν δέ οἱ οὔτι Ηψατο μαρναμένοιο*] *μαρναμένοιο ἥψατο* ſe mutuo amplectuntur arcte. Et quid igitur *οἱ*? Neſcio: Nam *ἀνιηρὸν οὔτι* extrinſecus accedit, & nihil habet, quod proprium & domeſticum erat Neoptolemo, ut locus eſſe poſſit *οἱ*: Sciunt Græce docti. Quare ſuſpecta eſt ſcriptura, & legendum arbitror, *ἀνιηρὸν δέ τοι οὔτι Ηψατο μαρναμένοιο.* Nam *ἀνιηρὸν δέ οὔ οὔτι* ingrate nimis ſonaret. *Pauw.*

585. *μένος δ' ἀκάμαντι ἐοικὼς*] Nonne *ἐοίκει* potius, vel *ἐῴκει*? *Pauw.*

589. *οὐδέ οἱ ἀλκὴ Αψασθ' ἀρ-*

γα-

Littus, atque naves; Et longa resonant mœnia
Gemitu vulneratorum; Laborque homines delassat
Indesinens utrobique; resolvuntur denique membra & vires
Juvenum: Sed nullo modo Martipotentis Achillis
Filium, divinæ indolis, (lassitudo) complectitur. Nam strenuum ejus cor
Prorsus indefatigabile erat, nihilque molestiæ eum
Pugnantem attigit. Quin impetum referebat indefessi
Et perennis fluvii, quem rapida ignis violentia
Nunquam territat imminens, etiamsi graviter insaniat ventus
Sacrum Vulcani robur agitans; Quando enim accesserit
Propius ad alveum, extinguitur; nec vires ejus
Efficaces indomitam contingere aquam valent.
Sic pugnacis etiam Pelidæ generoso nato
Neque tristis labor, neque metus genua apprehendit;
Semper connitenti, & socios instiganti.
Nec vero telum aliquod corpus illius perstringebat,
Cum tamen innumera jacerentur: verum ut nives circa petram,
Crebro strepitabant incassum; omnia enim latus
Arcebat clypeus, firmaque galea, præclara Dei munera;
Quibus exsultans validus Æacidæ filius,
Magno clamore murum obibat, multis cohortans
Argivos ad pugnam haud formidabilem; Quia enim inter omnes

Lon-

γαλίη σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο] ἀργαλίη σθένει ad ἀλκὴ relatum, non satis placet: Scribendum suspicor, οὐδέ οἱ ἀλκὴ Ἀψαυθ' ἀργαλίῳ σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο. *Pauw.*

592. Οὔτε μέγος τετόκοις, ἔτ' ἄρ δέος ἥψατο γούνων] δέος ἥψατο γούνων minus apte dicitur: Nam metus ad animum, non ad genua pertinet. Alterum μέγος rectum est. *Pauw.*

600. Ες μέθον Αργείοισιν ἀταρβίη θύναι, ἔτικα πάντων] Dele θύναι. *Rhod.* Versus difficilis & aperte corruptus. Rhodomannus, πολλὰ χιλιάων Ες μέθον Αργείοισιν ἀταρβίη, ἔτικα πάντων: Male: Nam ita non loquuntur Græci, & ineptum est ἀταρβίη, quia pugna hæc erat quam maxime formidabilis. Taceo, quod in-

Πολλὸν ἔην ὄχ' ἄριστος, ἔχεν δ' ἔτι θυμὸν ὁμοκλῆς
Λευγαλέης ἀκόρητον· ἐοῦ δ' ἄρα μήδετο πατρὸς
Τίσασθ' ἀλγινόεντα φόνον· κεχάροντο δ' ἄναχτι
Μυρμιδόνες· στυγερὴ δὲ πέλεν περὶ τεῖχος ἀϋτὴ·
Ἔνθα δύω κτάνε παῖδε πολυχρύσοιο Μέγητος,
Ος γόνος ἔσχε Δύμαντος, ἔχεν δ' ἐριθυδέας υἷας
Εἰδότας εὖ μὲν ἄκοντα βαλεῖν, εὖ δ' ἵππον ἐλάσσαι
Ἐν πολέμῳ, καὶ μαχὸν ἐπισταμένως δόρυ πῆλαι·
Τοὺς τέκεν ὑπεροίβια μιῇ ὠδῖνι παρ' ὄχθης
Σαγγαρίου, Κέλτον τε, καὶ Εὔβοιον· οὐδ' ἀπόναντο
Ὀλβου ἀπειρεσίοιο πολὺν χρόνον, οὕνεκα μοῖραι
Παῦρον ἐπὶ σφίσι πάσχυ τέλος βιότοιο βάλοντο·
Ἀμφὼ δ' ὡς ἴδον ἦμαρ, ὁμῶς κάτθανον ἄμφω
Χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὃς μὲν ἄκοντι
Βλήμενος ἐς κραδίην, ὁ δὲ χερμαδίῳ ἀλεγεινῷ
Κακκεφαλῆς· βειρὴ δὲ περιθραυσθεῖσα καρήνῳ,
Ἐθραύσθη τρυφάλεια, καὶ ἐγκέφαλον συνέχευεν·

Ἀμφὶ

integram vocem delere, audaçia etiam ſit nimia. Quid faciemus? Legendum forte, *πολλὰ χιλεύων Ες μάθον Αργείους θάρσει ἴεν', οὕνεκα πάντων: cum fiducia ad pugnam ire*: Hoc appoſitum & bonum, rectèque oratio nunc adornata: *ἴεναι* ſcriptum fuit integre: Inde error, & ipſum *θύναι*. Si velis *ἦμεν* pro *ἴεν'*, id etiam ſumere potes tibi. *Pauw.*

601. Πολλὸν ἔην ὄχ' ἄριστος] Ubi Πολλὸν adeſt, ſcribendum ὄγ' ἄριστος. *Pauw.*

603. Τίσασθ' ἀλγινόεντα φόνον] Τίσεσθ'. *Pauw.*

609. Τοὺς τέκεν ὑπεροίβια] Τοὺς τέκεν οἱ Περίβοια. *Rhod.* Brodæus Υπερόβοια. Hæreo. Forte ἡ Περίβοια, quod nomen matris Aſteropæi eſt Iliade Υ. & filiæ Aceſſameni. Forte ἡ Εμίβοια, quod nomen eſt filiæ Alcathoi, matris majoris Ajacis, teſte Didymo in Iliad. Π. & Diodoro Lib. 5. Forte Μελίβοια, quod nomen filiæ Oceani, matris Lycaonis, Apollodor. Lib. 3. Ibidem fuit & Præti uxor Σθενέβοια. Denique his in omnibus conjecturis reſcribi queat, & convenientius quidem, Τοὺς τέκεν οἱ Περίβοια. *Dausq.* Mireris, Lector, Dausqueji ingenium & acumen. Poſui autem ſcripturam Editionis Aldinæ & Baſileenſis: Rhodomannus in ſua dederat, Τοὺς τέκεν ἡ Περίβοια. *Pauw.*

610.

Looge erat præſtantiſſimus, animum habebat belli ter-
ricu]amentorum
Ut ut triſtium inexſatiabilem. Patris etiam ſui cogitabat
Cædem dolendam vindicare: Lætitiam igitur ceperunt
de principe
Myrmidones. Interim horrendus erat conflictus circa
murum.
Ibi duos peremit filios Megetis auro ditiſſimi;
Qui ſoboles erat Dymantis: & gloria illuſtres natos
habebat,
Scientes perite jaculum torquere, perite etiam equum
agitare
In bello, & longam ſolerter haſtam vibrare.
Quos Peribœa ipſi uno partu in lucem extulit, in ripis
Sangarii, Celtum videlicet & Eubium; nec fructum
tamen ceperunt
Immenſæ felicitatis ad longum tempus: quod fata
Plane brevem ipſis vitæ terminum præſtituiſſent.
Atque ut ambo ſimul lucem conſpexerant, (ita &)
ſimul oppetierunt
Confidentis Neoptolemi manibus, alter pilo
In cor ictus, alter triſti lapide
In caput; gravisque illiſa cranio
Galea diffracta eſt, ac cerebrum confudit.

Jux-

610. Κίλτον τε, καὶ Εὔβοιον] καὶ Εὔβιον. *Rhod.* Fors non neceſſe: Εὐβοίας filius Herculis ex Anthippe Theſtii filia notus eſt ex Apollodoro; Εὔβοια Junonis nutrix, a qua inſulæ nomen, ex Strabone & Aliis. *Pauw.*

613. Ἀμφω δ' ὡς ἴδον ἦμαρ, ὁμῶς κάτθανον ἄμφω] ὁμῶς καὶ vel ἅμα. *Rhod.* Sic Verſum differ, ſic refice:

Ἀμφω δ' ὡς ἴδον ἦμαρ ὁμῶς, ὡς κάτθανον ἄμφω.

Dausq. Mihi placet ὁμῶς καὶ: Vocula ὁμῶς ita interponitur, ut ad utramque orationis partem ſeſe referat. ὁμῶς, ἅμα & ὁμῶς, ὡς inepta ſunt & longe ableganda. *Pauw.*

616. βριαρὴ δὲ περιβρανσθεῖσα καρήνῳ, Εθραύσθη τρυφάλεια] Εκλάσθη τρυφάλεια. *Rhod.* Forte: Θρανσθέντι τρυφάλεια καὶ ἰγκεφάλου συνέχυσιν, *etiam cerebrum confudit.* Forte: περιγιαμφθεῖσα καρήνῳ, Εθραύσθη τρυφάλεια. Rhodomannus Εκλάσθη pro Εθραύσθη. *Dausq.* Locus ſine dubio corruptus: Rhodomanni Εκλά-

Ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι φῦλα περιπτείνοντο καὶ ἄλλων
Μυρία δυσμενέων· μέγα δ' Ἄρεος ἔργον ὀρώρει,
Μέσφ' ὅτε δὴ βουλυτὸς ἐπήλυθεν, ἄνυτο δ' ἠὼς
Ἀμβροσίη, καὶ λαὸς ἀταρβέος Εὐρυπύλοιο
Χάσσατο τυτθὸν ἄπωθε νεῶν· οἱ δ' ἀγχόθι πύργων
Βαιὸν ἀνέπνευσαν· καί δ' αὐτοὶ Τρῳῶιοι υἱῆες
Ἀμπαύοντο μόθοιο δυσαλκέος, οὕνεκ' ἐτύχθη
Φύλοπις ἀργαλέη περὶ τείχεϊ· καὶ νύχ' ἅπαντες
Ἀργεῖοι τότε νηυσὶν ἐπὶ σφετέρῃσιν ὄλοντο,
Εἰ μὴ Ἀχιλλῆος κρατερὸς πάϊς ἤματι κείνῳ,
Δυσμενέων ἀπάλαλκε πολὺν στρατὸν, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Εὐρύπυλον· τῷ δ' αἶψα γέφων σχεδὸν ἦλυθε Φοῖνιξ·
Καί μιν ἰδὼν, θάμβησεν ἐοικότα Πηλείωνι·
Ἀμφὶ δέ οἱ μέγα χάρμα, καὶ ἄσπετον ἄλγος ἵκανεν·
Ἄλγος μὲν, μνησθέντι ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος·
Χάρμα δ' ἄρ, οὕνεκά οἱ κρατερὸν παῖδ' εἰσενόησε·
Κλαῖε δ' ὄγ' ἀσπασίως, ἐπεὶ οὔποτε φῦλ' ἀνθρώπων
Νόσφιγόου ζώουσι, καὶ εἴ ποτε χάρμα φέρονται·
Ἀμφεχύθη δέ οἱ, εὖτε πατὴρ περὶ παῖδα χυθείη,
Ὅς τε θεῶν ἰότητι πολὺν χρόνον ἄλγε' ἀνατλὰς,

Ελ-

Ἐλλάσθη non juvat: Nam id ſonio, non re, ab Ἐθραύσθη differt: Nihil certius, aut perſpicuum magis. Dausqueji Θρασυθέντι longe ineptiſſimum eſt: Alterum περιγναμφθεῖσα longe quidem rectius, ſed abſonum tamen de galea, quæ capiti imponitur. Aliud deliteſcit: An ſcribendum, βριαρὴ δὲ περιβριγχοῦσα κάρηνον, Ἐθραύσθη τρυφάλεια? Id optimum foret, ſi περιβριγχοῦν pro *munire*, *vallare* adhiberetur ſimpliciter & γνησίως: Qua de re dubito, & paulo incertior ſum. Quid ſi legamus igitur, βριαρὴ δὲ περιβλητὸν κάρηνον, Ἐθραύσθη τρυφάλεια? In eo certe nihil, quod hic diſplicere poſſit: Quare id hactenus ratum ſit. *Pauw.*

618. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι φῦλα περιπτείνοντο καὶ ἄλλων Μυρία δυσμενέων] φῦλα μυρία; Quam tumidum hoc? Non hominum millia, ſed cohortium millia. *Pauw.*

622. Χάσσατο τυτθὸν ἄπωθε νεῶν· οἱ δ' ἀγχόθι πύργων] Hic etiam minus appoſite a navibus

ad

Juxtaque hos cohortes cæduntur etiam aliorum
Hoſtium innumeræ, & ingens Martis negocium oritur;
Donec veſpera ingruit, & Aurora (dies) finem habuit
Alma. Hinc manus Eurypyli imperterriti
Modicum a navibus recedit. Græci autem juxta turres
Paulum recreantur; Quin etiam ipſi Troum nati
A difficili pugna requieſcunt; Quia fuerat
Operoſum certamen circa murum. Omnes ſane
Argivi tunc una cum navibus ſuis exitio dati eſſent;
Niſi fortiſſimus Achillis filius illa die
Numeroſas hoſtium copias repuliſſet, ipſumque (una)
Eurypylum. Ad illum igitur acceſſit ſenior Phœnix,
Cumque videret eum Pelidæ (adeo) ſimilem eſſe,
obſtupuit,
Et magnum ſimul gaudium atque ingens dolor ipſum
occupavit;
Dolor, quia citiſſimi Achillis memoria velut oculis
obverſaret;
Gaudium vero, quod fortem ipſius filium agnoſceret.
Flevit itaque non illubenter. Nam genus hominum
nunquam
Absque ægritudine vivit, etiamſi quandoque gaudio
fruitur.
Complexusque eum eſt, perinde ac ſi pater in filii
complexum effundatur;
Qui voluntate Deum longo tempore cum ærumnis
conflictatus

Re-

ad turres tranſit Quintus: Junge, quæ ad V. 132. hujus libri noto. *Pauw.*

624. *Ἀμπαύοντο μέθοιθε δυσαλκέος*] Scribe *δυσαίος*. Sophocles contra dixit *ἰὼ ἰὼ ὤναξ* in Philoctete. *Dausq.* Dausquejus facit, quod ſolet: Si quid mutandum, ſcripſerim *μέθοιθε δυσαλγέος*. At nihil muto: *ἀλκὴ* idem aliquando, quod *ἄλκαρ*, *ἀλέξησις*: Inde *δυσαλκέος* hic. *Pauw.*

632. *μυηθέντι παιδὸς ἄντα Ἀχιλλῆος*] *ἄντα* pro *ἄντα* hic poſitum eſt: *palam, aperte*: Et hæc vocula meo judicio minus appoſita eſt hoc loco. Interpres aliter, ſed pro lubitu ſuo. *Pauw.*

636. *οὗτι πατὴρ περὶ παῖδα χυθείη*] *παιδὶ*. *Rhod.*

Ελθοι ἐὸν ποτὶ δῶμα, φίλῳ μέγα χάρμα τοκῆϊ·
Ὡς ὁ Νεοπτολέμοιο χάρη, καὶ στήθεα χύσεν
Ἀμφιχυθεὶς· καὶ τοῖον ἀγαπαζόμενος· φάτο μῦθον·
Χαῖρέ μοι ὦ τέκος ἐσθλὸν Ἀχιλλέος, ὅν ποτ' ἔγωγε,
Τυτθὸν ἐόντ', ἀτίταλλον ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐμῇσι
Προφρονέως· ὅ δ' ἄρ' ὦκα θεῶν ἐριδευέϊ βουλῇ
Ἕρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἀέξετο· καί οἱ ἔγωγε
Γήθεον εἰσορόων ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν·
Ἔσχε δέ μοι μεγ' ὄνειαρ· ἴσον δέ ἑ παιδὶ τίεσκον
Τηλυγέτῳ· ὅ δ' ἄρ' ἶσον ἐῷ πατρὶ τίεν ἐμὸν κῆρ·
Κείνου μέντ' ἄρ' ἔγωγε πατὴς, ὅ δ' ἂν υἱὸς ἔμοιγε
Ἔσκεν, ὅπως φήσασκεν ἰδὼν, ἐνὸς αἵματος ἐσμέν,
Εἵνεχ' ὁμοφροσύνης· ἀρετῇ δ' ὅγε φέρτερος ἦεν
Πολλὸν, ἐπεὶ μακάρεσσι δέμας καὶ κάρτος ἐώικει·
Τῷ σύγε πάμπαν ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρ κείνον ὀΐω
Ζωὸν ἔτ' Ἀργείοισι μετέμμεναι· οὔ μ' ἄχος ὀξὺ
Ἀμφέχει ἤματα πάντα, λυγρῷ δ' ἐπὶ γήραϊ θυμὸν
Τείρομαι· ὡς ὄφελόν με χυτὴ κατὰ γαῖα κέκευθε
Κείνου ἔτι ζώοντος· ὃ καὶ πέλει ἀνέρι κῦδος
Κηδεμονῆος ἑοῦ ὑπὸ χείρεσι ταρχυθῆναι·
Ἀλλὰ, τέκος, ἐκείνου μὲν ἐγὼ οὐ λήσομαι, ἧτορ
Ἀχνυ-

640. καὶ τοῖον ἀγαπαζόμενος, φάτο μῦθον] ἀγαζόμενος. *Rhod.*

647. ὅ δ' ἄρ' ἶσον ἐῷ πατρὶ τίεν ἐμὸν κῆρ] τίεν ἐμὸν κῆρ. *Rhod.*

648. Κείνου μέν τ' ἄρ' ἔγωγε πατὴρ, ὅ δ' ἂν υἱὸς ἔμοιγε] ὅ δ' ἄρ' υἱὸς. *Rhod.* An non ſcribendum copulate magis, Κείνου τ' ἄρ μὲν ἔγωγε πατὴρ, ὅ δ' ἄρ' υἱὸς ἔμοιγε? Dein, ubi ἔμοιγε ſequitur, nonne aptius etiam præcederet Κείνῳ? *Pauw.*

649. ὅπως φήσασκεν ἰδὼν, ἐνὸς αἵματος ἐσμὲν] Hæc mihi non placent ita ſcripta: Nam primo, ὅπως pro ἵνα non recte jungitur cum φήσασκεν indicandi modo: Et dein, ἐσμὲν verba reddit perplexa. An legendum, ὅλως φήσασκεν ἰδὼν, ἐνὸς αἵματος ἔμμεν vel εἶναι? Erunt, qui maluerint, ἐνὸς αἵματος εἰσὶν: Neque id deterius. *Pauw.*

654. Ἀμφίχυτα ἤματα πάντα &c.] Ἀμφίχυτα principium mihi repetivit ex fine antecedentis. *Rhod.* In Aldina & Baſileenſi ἀμφίχυτα male cum Verſu antece-

Redit domum ſuam, magnum caro parenti gaudium
(adferens.)
Ita ille Neoptolemi caput & pectus oſculatus eſt,
Amplexui inhærens, & hæc verba admirabundus edidit.
Salve mihi præclara Achillis proles! Quem ego aliquando
Tenellum adhuc in ulnis meis educavi
Sedulo; quique ſubito, magnifico Deum conſilio
(numine,)
Tanquam florida planta, ſuccrevit: & me, ſi ad illius
Tum corpus reſpicerem, tum loquelam, lætitia inceſſebat,
Magnoque mihi erat emolumento. Nam magni ipſum
faciebam tanquam filium
Unicum, & ipſe me parentis loco colebat.
Illius ego pater, & ipſe mihi filius
Erat; ut aſſeruiſſes hæc intuitus, nos eodem genere
prognatos eſſe,
Propter animorum conſenſionem. Veram ille virtute
me anteibat
Longe: utpote qui cum Diis forma corporis ac robore comparandus eſſet.
Huic vero tu prorſus ſimilis es; ita ut videatur mihi ipſe
Vivus adhuc inter Argivos verſari: propter hunc ergo
acutus me dolor
Angit perpetuo, & miſera inſuper ſenecta animum
Confectum habeo. O ſi me humus infuſa obruiſſet,
Eo adhuc vivente! Hoc enim decus homini eſt,
Si curatoris ſui manibus alicui parentetur.
Propterea, fili, ejus memoriam nunquam animus meus
deponet

Lu-

cedenti cohæret. *Pauw.*

656. ὦ καὶ πίλαι ἀνέρι κῦδος] Nonne ſcribendum potius, ὦ γὰρ πίλαι ἀνέρι κῦδος? Ita ſane Interpres in Verſione ſua. Sed fors καὶ maluit Quintus, quia præcedentibus aliquid adjungit: Attende. *Pauw.*

657. Κυδιμοῖτος] Senectutis ſcilicet & fenis: Ita vox accipienda, quæ alias ineptiret. Nam olim Phœnix κυδιμὸν fuerat Achillis, non Achilles Phœnicis. Qua de cauſa non peccaſſet Quintus, ſi aliam vocem adhibuiſſet minus ambiguam. *Pauw.*

658. Ἀλλὰ, τίπος, ἰκείνῳ μὲν ἰγὼ

Αχνύμενος· σὺ δὲ μή τι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν·
Αλλ' ἄγε Μυρμιδόνεσσι, καὶ ἱπποδάμοισιν Αχαιοῖς
Τειρομένοις ἐπάμυνε, μέγ' ἀμφ' ἀγαθοῖο τοκῆος
Χωόμενος δηΐοισι· κλέος δέ τι ἔσσεται ἐσθλὸν
Εὐρύπυλον δαμάσαντι, μάχης ἀκόρητον ἐόντα·
Τοῦ γὰρ ὑπέρτερός ἐσσι, καὶ ἔσσεαι, ὅσον ἀρείων
Σεῖο πατὴρ κείνοιο πέλεν μογεροῖο τοκῆος.
Ως φάμενον, προσέειπε πάϊς ξανθοῦ Αχιλῆος·
Ω γέρον, ἡμετέρην ἀρετὴν ἀνὰ δηϊοτῆτα
Αἶσα διακρινέει κρατερὴ, καὶ ὑπέρβιος Αρης.
Ως εἰπὼν, αὐτῆμαρ ἐέλδετο τείχεος ἐκτὸς
Σεύεσθ' ἐν τεύχεσσιν ἑοῦ πατρὸς· ἀλλά μιν ἔσχε
Νὺξ, ἥ τ' ἀνθρώποισι λύσιν καμάτοιο φέρουσα,
Εσσυτ' ἀπ' ὠκεανοῖο, καλυψαμένη δέμας ὄρφνῃ·
Αργείων δέ μιν υἷες ἴσον κρατερῷ Αχιλῆϊ
Κύδαινον παρὰ νηυσὶ γεγηθότες· οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
Θαρσαλέως κατέτευξεν ἐὼν ἐπὶ δῆριν ἑτοίμως·
Τοὔνεκά μιν τίεσκον ἀγακλειτοῖς γεράεσσιν,
Ασπετα δῶρα διδόντες, ἅ τ' ἀνέρι πλοῦτον ὀφέλλει·
Οἱ μὲν γὰρ χρυσόν τε, καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ γυναῖκας
Δμωϊδας, οἵ δ' ἄρα χαλκὸν ἀάσπετον, οἱ δὲ σίδηρον,
Αλλοι δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἐν ἀμφιφορεῦσιν ὅπασσαν,
Ἱππους τ' ὠκύποδας, καὶ ἀρήϊα τεύχεα Φωτῶν,
Φάρεά τ' εὐποίητα, γυναικῶν κάλλιμα ἔργα·
Τοῖς ἐπὶ θυμὸν ἴαινε Νεοπτολέμοιο φίλον κῆρ·
Καί ῥ' οἱ μὲν δόρποιο ποτὶ κλισίῃσι μέλοντο,
Υἱὸν Αχιλλῆος θεοειδέα κυδαίνοντες
Ισον ἐπουρανίοισιν ἀτειρέσι· τῷ δ' Αγαμέμνων,
Πόλλ' ἐπικαλχαλόων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·

Ατρε-

ἐγὼ οὐ λήσομαι] κείνε μὲν ἐγὼν. κλέος δέ τοι. *Rhod.*
Rhod. 664. ὅσον ἀρείων] ὅσσον ἀρείων.
662. κλέος δέ τι ἔσσεται ἐσθλὸν] *Rhod.*

675

Lugens. Tu vero ne luctu animum conficias;
Sed age Myrmidonibus, & Achivis equum domitoribus
Infractis bello succurre, magna propter egregium parentem
Iracundia in hostes exardescens. Gloria vero tibi obveniet singularis,
Si Eurypylum, qui pugnæ inexaturabilis est, superaris.
Hoc enim superior es & eris, quanto præstantior
Erat genitor tuus illius ærumnoso parente.
Hæc dicentem interpellavit filius rufi Achillis.
O senex! virtutem nostram in acie
Præpotens fatum, & Mars violentus dijudicabit.
Ita fatus, eodem statim die gestiebat ante murum
Excurrere in armis patris sui: sed impediit ipsum
Nox, quæ ut relaxationem a labore hominibus afferat,
Ruit ab Oceano, tenebris corpus obvelatum habens.
Cæterum Argivum nati non minus illi, quam strenuo Achilli,
Honoris gaudio delibuti apud naves, deferebant. Quia fiduciam
Ipsis injecerat, tam alacriter ad certamen procedendo.
Idcirco magnificis illum præmiis condecorarunt,
Infinita munera quæ homini divitias accumulant, exhibentes;
Alii enim aurum & argentum, alii fœminas
Servitio addictas: nonnulli etiam æris & ferri vim ingentem:
Et aliqui rubrum in amphoris vinum donarunt,
Equosque volucri-pedes, & Martia virum arma,
Ac vestes elaboratas, pulchra mulierum opera.
Quibus benevolum Neoptolemi cor sese oblectavit.
Hi itaque cœnæ in papilionibus operam dederunt,
Divina forma filium Achillis celebrantes,
Æque ac Cœlites immortales. Quem Agamemnon
Magna voluptate perfusus, his verbis compellat.

Haud

675. Θρασυλίης κατέτευξεν ἰὼν ἐπὶ δῆριν] Θρασυλίους κατέτευξεν

Ατρεικέως παῖς ἐσσὶ θρασύφρονος Αἰακίδαο,
Ω τέκος, οὕνεκά οἱ κρατερὸν μένος, ἠδὲ καὶ εἶδος,
Καὶ μέγεθος, καὶ θάρσος, ἰδὲ Φρένας ἔνδον ἔοικας·
Τῷ σοι ἐγὼ μέγα θυμὸν ἰαίνομαι· ἦ γὰρ ἔωλπα
Σῇσιν ὑπαὶ παλάμῃσι, καὶ ἔγχεϊ δῄϊα φῦλα,
Καὶ Πριάμοιο πόλῃα περικλειτὴν ἐναρίξαι,
Οὕνεκα πατρὶ ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρα κεῖνον ὀΐω
Εἰσοράαν παρὰ νηυσὶν, ὅτε Τρῳέσσιν ὁμόκλα,
Χωόμενος Πατρόκλοιο δεδουπότος· ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
Εστι σὺν ἀθανάτοισι· σέ δ' ἐκ μαχάων προέηκε,
Σήμερον Αργείοισιν ἀπολλυμένοις ἐπαμῦναι.
Ως φάμενον, προσέειπεν Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς·
Εἴθε, ὦ Αγαμέμνον, ἔτι ζώοντα κίχανον,
Οφρα με καὶ αὐτὸς ἄθρησεν ἐὸν θυμήρεα παῖδα,
Οὔτι καταισχύνοντα βίην πατρὸς, ὥσπερ ὀΐω
Εσσεσθ', ἤν με σώωσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες.
Ως ἄρ' ἔφη, πινυτῇσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμὸν·
Λαοὶ δ' ἀμφιέποντες, ἐθάμβεον ἀνέρα δῖον.
Αλλ' ὅτε δὴ δόρποιο, καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
Δὴ τότ' ἄρ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ὄμβριμος υἱὸς
Ανστὰς ἐκ δόρποιο, ποτὶ κλισίας ἀφίκανεν
Πατρὸς ἑοῦ· τὰ δὲ πολλὰ δαϊκταμένων ἠρώων
Εντεά οἱ παρέκειτ'· αἱ δ' ἀμφί μιν ἄλλοθεν ἄλλαι

Χῆ-

ἰὼν ἐπὶ δῆϊν. *Rhod.*

694. Οὕνεκα πατρὶ ἔοικας] Hæc marcide repetita sunt post præcedentia, οὕνεκά οἱ κρατερὸν μένος &c, & Τῷ σοι ἐγὼ μέγα &c. Moneo, ut sic iterum tibi notes Calabri indolem. *Pauw.*

700. Εἴθε, ὦ Αγαμέμνον, ἔτι ζώοντα κίχανον] Εἴθε μιν, ὦ Αγαμέμνον. *Rhod.* Scribebam, Εἴθε ἐγὼ, Αγαμέμνον. Rhodomannus, Εἴθε μιν, ὦ Αγαμέμνον. Brodæus, Ως εἴθ', ὦ Αγαμέμνον. *Dausq.* Non male Rhodomannus, Εἴθε μιν, ὦ Αγαμέμνον. Scribere tamen fortasse sufficit geminata litera, Εἴθέ ἐ, ὦ Αγαμέμνον, ἔτι ζώοντα. Ita Quintus sæpe. *Pauw.*

701. Οφρα με καὶ αὐτὸς ἄθρησεν ἐὸν &c.] Οφρα καὶ αὐτὸς. *Rhod.* Scribe, Οφρα μ' κ' αὐτὸς ἄθρη-

Haud dubie audacis Æacidæ proles es,
Mi fili, quia hunc valido robore & forma,
Adhæc ſtatura procera fiduciaque & internis animi virtutibus refers.
Ideo magnam de te voluptatem capio. Namque ſpero
Tuis manibus & haſta infeſta agmina hoſtium
Et famoſam Priami urbem, me diſpoliaturum,
Quandoquidem patris in te inſtar eſt. Quem videor mihi
Cernere apud naves, quomodo minabatur Trojanis,
Ardens ira propter Patroclum neci datum. Verum hic jam
Deorum conſortio fruitur; Et te e Superum cœtu miſit,
Ut Argivis pereuntibus hodie ſalutarem operam naves.
Hæc oranti reſpondet acer Achillis natus.
Utinam, mi Agamemnon, adhuc in vivis offendiſſem illum,
Quo & ipſe dilectum ſuum filium conſpexiſſet,
Nihil dedecorantem patris virtutem, ut mihi promitto
Futurum eſſe, ſi me curarum neſcii Cælites ſalvum præſtent.
Sic dixit prudentibus conſiliis animum confirmatum habens,
Populus autem circumfuſus virum divinum admirabatur.
Poſtquam vero cœnæ & convivii ſatietas eos cepiſſet;
Tunc ſtrenuus animoſi Achillis natus
Surgens ex epulo, ad tabernaculum ſe contulit
Patris ſui; ubi multa bello interfectorum heroum
Arma juxta illum repoſita erant, circaque cum diverſis locis

Vi-

ἄλητον, vel ὄφρα κε μ' αὐτὸς. *Dausq.* Dausqueji ὄφρα με κ' αὐτὸς ſumo, quia a lectione vulgata minimum recedit. *Pauw.*

703. Ἑστιοῦ', ἥν με σάωσιν] σάωσιν: *Rhod.* Cur non ſcripſit σώσειν? An Operarum fortaſſe error eſt? *Pauw.*

708. Αἰεὶ ἐκ δόρποιο] ἐκ δόρποιο hic putide & Scholaſtice repetitur poſt Ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο præcedens. *Pauw.*

Ibid. περὶ κλισίας ἐφίκεσθον Πατρὸς ἑοῦ] Malo περὶ κλισίην propter ea, quæ de armis & captivis ſequuntur. *Pauw.*

Χῆραι λῃϊάδες κλισίην ἐπιπορσύνεσκον,
Ὡς ζώοντος ἄνακτος· ὃ δ' ὡς ἴδεν ἔντεα Τρώων,
Καὶ δμῶας, στονάχησεν· ἔρως δέ μιν εἷλε τοκῆος·
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἄγχεα ῥιπήεντα,
Σμερδαλέοιο λέοντος, ὑπ' ἀγρευτῆρσι δαμέντος,
Σκύμνος ἐς ἄντρον ἵκηται εὐσκιον, ἀμφὶ δὲ πάντη
Ταρφέα παπταίνει κεῖνο σπέος, ἀθρόα δ' αὖτε
Ὀστέα δερκόμενος κταμένων πάρος οὐκ ὀλίγων περ
Ἵππων, ἠδὲ βοῶν, μέγ' ἄχνυται ἀμφὶ τοκῆος·
Ὡς ἄρα Θαρσαλέοιο πάϊς τότε Πηληϊάδαο
Θυμὸν ἐπαχνώθη· δμωαὶ δέ μιν ἀμφ' ἀγάσαντο·
Καί δ' αὐτὴ Βρισηΐς, ὅτ' ἔδρακεν υἱ' Ἀχιλῆος,
Ἄλλοτε μὲν θυμῷ ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἄχνυτ', Ἀχιλλῆος μεμνημένη· ἐν δέ οἱ ἦτορ,
Ἀμφασίῃ βεβόλητο κατὰ φρένας, ὡς ἐτεόντερ
Αὐτοῦ ἔτι ζώοντος ἀταρβέος Αἰακίδαο.
Τρῶες δ' αὖτ' ἀπάνευθε γεγηθότες, ὄμβριμον ἄνδρα

Εὖ-

711. *κλισίην· ἐπιπορσύνεσκον*] Hic recte *κλισίην* est. Pro eo Aldina & Basileensis perperam *κλιτύν*: quod in Notis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

713. *Καὶ δμῶας;*] *δμωὰς. Rhod.* Recte, ut pro servis ancillae adsint. *Pauw.*

714. *Ὡς δ' ὅτ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἄγχεα ῥιπήεντα*] *δι' ἄγχεα ῥωπήεντα. Rhod. ἄγχεα ῥιπήεντα*, per valles vento afflatas. *ῥωπήεντα* non placet: tum quia inter arbusta delitescere leonis ingenio minus convenit: tum quia in aperto campo frequentius excipi leones suetum est, ubi pluribus venatoribus vires explicandi locus: raro namque venator unus leonem captat. Cui *ῥιπήεντα* visum erit intolerabile (ecquis hic?) legat *κοιλήεντα. Dausq.* Ineptit Dausquejus, ut junctum *ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ* demonstrat palam; neque *ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ἄγχεα ῥιπήεντα* connectendum cum *δαμέντος ὑπ' ἀγρευτῆρσι*, sed cum *σκύμνος ἐς ἄντρον ἵκηται*: Pueri vident, nihilque apertius. Quare abjecto *ῥιπήεντα*, quod nullius est frugis, cum Rhodomanno libens substituo *ῥωπήεντα*, quo nihil syncerius & accommodatius. Pro Aldino *καὶ ἄγχεα* pessime Basileae editum fuerat *δι' ἄγχεα*: Atque inde enatum Rhodomanni *δι' ἄγχεα*: quod revera pravum & incongruum, quia arcte copulanda male

Viduæ prædatitiæ (captivæ) tentorium adornabant,
Ceu vivo adhuc rege. Ubi vero ille conſpexit arma Troum,
Et ſervas, ingemuit, & parentis eum deſiderium cepit.
Veluti cum in denſis quercetis, per fruticoſas valles,
Truculenti leonis, a venatoribus occiſi,
Catulus in antrum venerit opacum, circumquaque verſus
Spelæum illud diligenter luſtrat, & congeſta
Videns oſſa dilaniatorum non exiguo numero quondam
Equorum & boum, magno dolore ob parentem adficitur:
Ita magnanimi tunc filius Pelidæ
Animo diriguit: famulæ vero admiratione ipſum proſequuntur.
Nec non ipſa Briſeis, ubi natum Achillis aſpexit,
Nunc ingens animo gaudium ſentit, nunc viciſſim
Recordatione Achillis mœrorem refricat; animusque illi
Stupore percellitur in pectore, quaſi revera
Adhuc ipſe ſuperſtitet Achilles, timere neſcius.
Troës autem ſeparatim exultantes, ſtrenuum virum Eumale divellit. *Pauw.*

717. Ταρφὺα παπτήλιος κεῖνο σκύος] Pro μεῖνο ſeu κεῖνο σκύος legendum arbitror κεινὸν σκύος. *Rhod.* κεῖνο σκύος recte habet. Rhodomannus κεινὸν σκύος. Quomodo vacuum, ſi crebris equorum boumque oſſibus ſparſum? Uti domus vidua patrefamilias demortuo. Nec tamen id ſatis mutationi huic, quemadmodum neque noſtræ conjecturæ κεινὸν σκύος, commune leoni cæſo, & ſuperſtiti catulo. Neutri, inquam, locus: quia prima lectio recte conſtituta. *Dausq.* Vulgatam recte tuetur Dausquejus: Ejus κεινὸν, deterius adhuc, quam Rhodomanni κεινὸν: Id certum. Baſileenſes pro κεῖνο male ediderant μεῖνο. *Pauw.*

719. Ἵππων, ἠδὲ βοῶν, μέγ' ἄχνυται] μεγάλ' ἄχνυται. *Rhod.*

720. πέϊς τότε Πηλῃϊάδαο] Omitte τότε, vel lege Πηλεϊδαο. *Rhod.* τότε Πηλεΐδαο malo. *Pauw.*

721. δμωαὶ δέ μιν ἀμφ' ἀγάσαντο] ἀμφαγάσαντο. *Rhod.* ἀμφὶ hic adverbium eſt: *circum, undique.* Quare Rhodomanni ἀμφαγάσαντο non laudo: Incongrue enim adverbium ἀμφὶ cum ἀγάσαντο jungitur. ἀμφιέπουσις V. 705. aliud eſt, ut quisque videt. *Pauw.*

723. Ἀλλοτε μὲν θυμῷ ἰγηθέι] Injicio μέγ' vel μάλ'. *Dausq.*

Εὐρύπυλον κύδαινον ἐνὶ κλισίῃσι καὶ αὐτοὶ,
Ὁππόσον Ἕκτορα δῖον, ὅτ' Ἀργείους ἐδάϊξε,
Ῥυόμενος πτολίεθρον ἑὸν, καὶ κτῆσιν ἅπασαν. 730
Ἀλλ' ὅτε δὴ μερόπεσσιν ἐπὶ γλυκὺς ἦλυθεν ὕπνος,
Δὴ τότε Γρῳῖοι υἷες, ἰδ' Ἀργεῖοι μενεχάρμαι,
Νόσφι φυλακτῆρες, εὗδον, βεβαρηότες ὕπνῳ.

733. Νόσφι φυλακτῆρες] Νόσφι φυλακτήρων. *Rhod.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Ἦμος δ' ἠελίοιο φάος περιχίδναται αἶαν
Ἐκ περάτων ἀνιόντος, ὅθι σπέος Ἠριγενείης,
Δὴ τότε που Τρῶες, καὶ Ἀχαιῶν ὅμβριμοι υἷες,
Θωρήσονθ' ἑκάτερθεν, ἐπειγόμενοι περὶ δῆριν·
Τοὺς μὲν παῖς ἐσθλὸς Ἀχιλλέος ὀτρύνεσκεν 5
Ἀντιάαν Τρῴεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντας·
Τοὺς δ' ἄρα Τηλεφίδαο μέγα σθένος· ἦ γὰρ ἐώλπει
Τεῖχος μὲν χαμάδις βαλέειν, νῆάς τ' ἀμαθύνειν
Ἐν πυρὶ λευγαλέῳ, λαοὺς δ' ὑπὸ χερσὶ δαΐξαι·
Ἀλλά οἱ ἐλπωρὴ μὲν ἔην ἀλίγκιος αὔρῃ 10
Μαψιδίῃ· κῆρες δὲ, μάλα σχεδὸν ἐστηκυῖαι,
Πολλὸν καθ' χαλάασκον ἐτώσια μητιόωντι·
Καὶ τότε Μυρμιδόνεσσιν Ἀχιλλέος ἄτρομος υἱὸς
Θαρσαλέον φάτο μῦθον, ἐποτρύνων πονέεσθαι·
Κέκλυτέ μευ θεράποντες, ἀρήϊον ἐν φρεσὶ θυμὸν 15

Θέν-

4. Θ(Ω)ρήσονθ' ἑκάτερθεν] Θωρήσονθ'. *Rhod.*

5. Τοὺς μὲν παῖς ἐσθλὸς Ἀχιλλέος] Τοὺς μὲν δὴ vel γὰρ παῖς. *Rhod.*

Eurypylum laudibus & honoribus etiam ipſi in caſtris
proſequuntur,
Non minus quam divinum Hectorem; ubi Argivos
magna ſtrage profligaſſet,
Ab exitio civitatem ſuam cunctasque poſſeſſiones vin-
dicans.
Sed cum dulcis mortalibus ſomnus adventaſſet,
Trojana pubes, & Argivi bello fortes,
Præter excubitores, ſopore gravati quieſcebant.

QUINTI CALABRI
PRÆTERMISSORUM AB HOMERO
LIBER OCTAVUS.

POrro cum ſolis jubar per terram diffunderetur;
Ex finibus regreſſi, ubi Auroræ antrum eſt:—
Tunc Trojani & acres Achivum filii
Utrobique armabantur, ad certamen properantes.
Hos quidem fortis Achillis filius exſtimulabat
Ad occurrendum Trojanis, intrepido animo præditus.
Illos autem magna vis Telephidæ: ſperabat enim
Fore, ut murum terræ affligeret, & naves aboleret
Exitioſo igni, populumque (Græcorum) manibus
(ſuis) trucidaret.
Verum ſpes ei ſimilis erat auræ
Evanidæ: & Parcæ quam proxime adſtantes,
Effuſe cachinnabantur, quod vana ſibi proponeret.
Et tunc imperterritus Achillis filius ad Myrmidones
Animoſam habuit orationem ad ſubeundum (belli)
labores exhortans.
Attendite me clientes, Mavortio pectoribus animo
In-

Rhod. Τοὺς μὲν δὲ præfero. 10. ἰλαυρὴ μὲν ἔτι ἀλίγκιος αὔρῃ *Pauw.* ἰαλίγκιος αὔρῃ *Rhod.*

Θέντες, ἵν' Ἀργείοισιν ἄκος πολέμου ἀλεγεινοῦ,
Δυσμενέεσσι δὲ πῆμα γενώμεθα· μηδέ τις ἡμέων,
Ταρβείτω· κρατερὴ γὰρ ἄδην ἐκ θάρσεος ἀλκὴ
Γίγνεται ἀνθρώποισι· δέος δὲ βίην ἀμαθύνει,
Καὶ νόον· ἀλλ' ἄγε πάντες ἐς ἄρεα καρτύνεσθε,
Ὄφρα μὴ ἀμπνεύσῃ Τρώων στρατὸς, ἀλλ' Ἀχιλῆϊ
Φαίη ἔτι ζώοντα μετέμμεναι Ἀργείοισιν.
Ὡς εἰπὼν, ὤμοισι πατρώϊα δύσατο τεύχη
Παντοθε μαρμαίροντα· Θέτις δ' ἠγάλλετο θυμῷ,
Ἐξ ἁλὸς εἰσορόωσα μέγα σθένος υἱωνοῖο·
Καί ῥα θοῶς οἵμησε πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο,
Ἐμβεβαὼς ἵπποισιν ἑοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν·
Οἷος δ' ἐκ περάτων ἀμφαίνεται ὠκεανοῖο
Ἠέλιος, θηητὸν ἐπὶ χθόνα πῦρ ἀμαρύσσων,
Πῦρ, ὅτε οἱ πώλοισι, καὶ ἅρματι συμφέρετ' ἀστὴρ
Σείριος, ὅς τε βροτοῖσι φέρει πολυκηδέα νοῦσον,
Τοῖος ἐπὶ Τρώων στρατὸν ἤιεν ὄμβριμος ἥρως,
Υἱὸς Ἀχιλλῆος· φέρον δέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι,
Τούς οἱ ἐελδομένῳ νηῶν ἀπὸ λαὸν ἐλάσσαι,
Ὅππασεν Αὐτομέδων· ὃς γὰρ σφέας ἡνιόχευεν·
Ἵπποι δ' αὖτ' ἐχάρησαν, ἐὸν φορέοντες ἄνακτα
Ἰκέλον Αἰακίδῃ· τῷ δ' ἄφθιτον ἦτορ ἐώλπει,
Ἔμμεναι ἀνέρα κεῖνον Ἀχιλλέος οὔτι χερείω·
Ὡς δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγα καγχαλόωντες ἄγερθεν
Ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίην, ἄμοτον μεμαῶτες,
Λευγαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, αἵτε κλονήσει

Χη-

28. ἐκ πειράτων ἀμφαίνεται] Quam indigum hoc, ubi paulo ante ſimiliter dixerat ἐκ πειράτων ἀνίστος? *Pauw.*

30. Πῦρ, ὅτε οἱ πώλοισι] Πῦρ hic accurate diſtinguendum a φάος: Sic repetitio quadrat, quæ alias ineptit. Moneo rudiores; quanquam ipſe Rhodomannus id non ſatis animadvertit: Nam *illo* non requiritur in Verſione, ſi iſta diſtinguas rite. *Pauw.*

33. Υἱὸς Ἀχιλλῆος· φέρον δέ μιν ἄμ-

Indito; ut Argivis remedium triſtifici belli,
Et hoſtibus nocumentum præbeamus. Nec quis noſtrum
Pavitet; Nam ex fiducia propulſandi robur validum
Naſcitur hominibus: Sed timiditas vires attenuat
Et mentem. Verum agite omnes ad bellum roboramini;
Ut ne reſpiret Troum exercitus, ſed Achillem
Exiſtimet adhuc vivum inter Argivos verſari.
Sic fatus paterna humeris arma induit
Undique fulgentia. At Thetis exultavit animo,
E mari proſpiciens magnam nepotis fortitudinem.
Atque mox erupit extra murum præcelſum,
Conſcenſis immortalibus parentis ſui equis.
Qualis vero ex Oceani terminis apparet
Sol, igni ſuper terra radians admirando,
Igni (illo,) quando cum equis & curru illius circumfertur ſidus
Sirium, quod ſollicitum hominibus morbum affert.
Talis in Trojanorum copias tendebat fortis heros
Achille ſatus: & ferebant illum equi immortales,
Quos ipſi, hoſtes a navibus repellere cupienti,
Adduxerat Automedon. Is enim illos gubernabat.
Equi autem gaudebant, quod ferrent dominum ſuum,
Similem Æacidæ. Horumque cor nunquam marcescens in ſpem erigebatur,
Virum illum Achille nihilo inferiorem eſſe futurum.
Ita etiam Argivi magna lætitia affecti, conglomerabantur
Circa vim Neoptolemi, inexplebili pugnæ cupiditate:
Non abſimiles trucibus veſpis, quæ iratæ

Al-

ἄμβροτοι ἵπποι] φόρεον δέ μιν. *Rhod.* Ingrata repetitio, ubi præceſſerat, Ἐμβεβαὼς ἵπποισιν ἑοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν. Sed eam adhibuit bonus, ut ſequentia commode attexere poſſet: Ita ſolet. *Pauw.*

36. εἰν φορέοντες ἄμακτα] φορέοντες poſt φόρεον: Scholaſticum hoc. An tamen pro φόρεον δέ μιν ideo legendum potius ἔφορεον δέ μιν? Non deerunt, qui ita ſentient. *Pauw.*

37. τῷ δ' ἄφθιτον ἦτορ ἐώλπει] τῶν δ' ἄφθιτον. *Rhod.*

41. αἴ τε κλονέονσι Χαλκῶ ἐκποτέονται] κλονέονσι ſuſpectum eſt: Malim igitur, αἴ κοτέονται, ut & verti. *Rhod.* Illud κλονέονσι neſcio, cur ſuſpectum ſit

Alveario evolant, dum pungere cupiunt corpus
Humanum, & omnes circa tectum ruentes,
Magnam cladem inferunt mortalibus, qui prætereunt.
Sic & illi ex navibus & propugnaculis effunduntur,
Ad bellum concitati; & spaciosus arctatur locus:
Totusque campus procul armis virum coruscat,
Sole desuper per aërem rutilante.
Qualiter nubes per vastum aëra fertur,
Magnis Boreæ flatibus agitata;
Cum nix existit, & hyemis tempus
Iniquum; & ubique cælum tenebræ coronant.
Ita tellus utrinque illis coëuntibus repletur,
Non ita procul a navibus: & pulvis ad cælum latum
Volat sublatus, ac strepunt arma virorum:
Simulque currus multi: & effuso cursu ad prælium
contendentes
Equi hinniunt, & unumquemque sua exhortatur
Virtus, ad aciem curis plenam exstimulans.
Ut cum vastos duo venti fluctus conturbant,
Horrendum frementes, in lato sali stagno,

Un-

στις. *Rhod.* Inepte & imperite Rhodomannus περὶ στίγος: quod plane ab hoc loco alienum est, & vocem expellit, quæ hic locum plane habet. στίνος scilicet idem, quod στῖνος: locus angustus, fauces, viarum angustiæ: Ita Homerus, ut nemo nescit, in Iliade non semel. Hesychius, Στεῖνος, στίνημα, στενοχώρημα. Nihil certius & indubitatius. Vide autem generis discrimen: Post κῖτι & ἰελδόμεναι habemus hic πάσης & ἐρμαίνοντες: Incongrue profecto: Nam vel hoc vel illud genus servandum erat. Scribe igitur vel οἵτε & ἰελδόμενοι ibi, vel πᾶσαι & ἐρμαίνουσαι hic, eandemque differentiam in λεωγαλέοις observa. *Pauw.*

44. παρ' ἰσσυμένοισι βροτοῖσι] παρισσυμένοισι. *Rhod.*

46. Μαιμαῶτις Ἄρηϊ· πολὺς δ' ἰσίνετο χῶρος] Μαιμάωτις & ἰσίνετο. *Rhod.*

48. Ἠελίου καθύπερθεν ὑπ' ἴφι μαρμαίροντος] Non placet ὑπ' ἴφι: Scribe ἐπ' ἴφι. *Pauw.*

49. Οἷον δὲ νίφος ἶσι δι' ἤέρος] Οἷον δὴ. *Rhod.* δι' ἤέρος post ἐπ' ἴφι Versu præcedenti. *Pauw.*

50. Πνοιῇσιν μεγάλῃσ' ἐλαυνόμενον] Πνοιῇσιν μεγάλῃσιν. *Rhod.*

53. Ὡς τῶν πλῆντο γαῖα συνερχομένων ἐκάτερθεν] Sic νίφας ἶσι numero singulo satis indigum est V. 49. *Pauw.*

65.

Ἐκπόθεν ἀλλήλοισι περιῤῥηγνύντες ἀέλλας,
Ὁππότε χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου
Μαίνετ', ἀμαιμακέτη δὲ περιστένει ἀμφιτρίτη
Κύμασι λευγαλέοισι, τά δ' ἄλλοθεν ἄλλα φέρονται,
Οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα, τῶν δ' ἀλεγεινὴ
Ὀρνυμένων ἑκάτερθε πέλει κατὰ πόντον ἰωὴ,
Ὡς οἵγ' ἀμφοτέρωθεν ἐπ' ἄρεα συμφορέοντο,
Σμερδαλέον μαιμώωντες· Ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ αὐτὴ·
Σὺν δ' ἔβαλον βρόντῃσιν ἐοικότες, ἢ στεροπῇσιν,
Αἵτε μέγα κτυπέουσι δι' ἠέρος, ὁππότ' ἄηται
Λαῦροι ἐριδμαίνωσι, καὶ ὁππότε λαῦρον ἀέντες,
Συνέφεας ῥήξωσι Διὸς μέγα χωομένοιο
Ἀνδράσιν, οἵ τ' ἐρίθυμον ὑπὲρ θέμιν ἔργα κάμοντα·
Ὡς οἵγ' ἀλλήλοισιν ἐπέχραον· ἔγχεϊ δ' ἔγχος
Συμφέρετ', ἀσπίδι δ' ἀσπὶς· ἐπ' ἀνέρα δ' ἤϊεν ἀνήρ·
Πρῶτος δ' Ὄμβριμος υἱὸς ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος
Δάμνατ' ἐὺν Μελανῆα, καὶ ἀγλαὸν Ἀλκιδάμαντα,
Χῖας Ἀλεξινόμοιο δαΐφρονος, ὅς τ' ἐνὶ κοίλῃ
Καύνῳ ναιετάεσκε, διειδέος ἀγχόθι λίμνης,
Ὄμβρῳ ὑπαὶ νιφόεντι παραὶ ποσὶ Ταρβήλοιο·

Κτεῖ-

65. τῶν δ' ἀλεγεινὴ Ὀρνυμένων ἑκάτερθε πέλει κατὰ πόντον ἰωὴ] Nonne idem dicit præcedens, ἀμαιμακέτη δὲ περιστένει ἀμφιτρίτη Κύμασι λευγαλέοισι? Homo lepidus profecto. *Pauw.*

68. Σμερδαλέον μαιμώωντες] μιμαῶντες. *Rhod.*

69. βροντῇσιν ἐοικότες, ἢ στεροπῇσιν] Ubi continuo sequitur, Αἵτε μέγα κτυπέουσι δι' ἠέρος, illud στεροπῇσιν aut omittere, aut præponere debuisset Quintus. *Pauw.*

71. Λαῦροι ἐριδμαίνωσι] Λάβροι ἐριδμαίνωσι. *Rhod.* Rhodomannus Λάβροι: Fors bene, fors male: Nam λάβρος & λαῦρος pro ἰσοδυναμοῖς habentur sæpe in Libris, quorum loca interpolanda essent plusçula, si λαῦρος minus genuinum esset: Videbimus alias diligentius. Illud certum, si λαῦροι legas hic, mox pro λαῦροι etiam legendum esse λάβροι: Nam in illo λαῦροι ἀέντες post vocem gemellam, diligentia elucet hominis umbratici. *Pauw.*

72. Συνέφεας ῥήξωσι] Σὺν νέφεα. *Rhod.* Brodæus, Forte Σὺν νεφέλας ῥήξωσι, aut Σὺν νέφεα.

Ego

Undecunque inter ſe procellas collidentes:
Quando triſtifica hyems in ſpacioſo maris profundo
Furit, & immenſa circum gemit Amphitrite
Fluctibus ſævis, qui ex partibus diverſis feruntur;
Arduis pares montibus; horridusque illis
Utrinque commotis in ponto fremitus exiſtit.
Ita illi utrinque ad bellum concurrebant,
Horrendo motu perciti. Quin & ipſa contentio faces illis ſubdebat.
Conflixerunt autem non aliter, quam tonitrua aut fulgura,
Quæ magnum fragorem excitant per aërem; ubi venti
Rapidi colluctantur, & quando impetuoſe flando
Nubes perfringunt; Jove graviter iraſcente
Hominibus, qui contra juſtitiam ſeveram facinora patrant;
Ita illi animis infeſtis concurrunt, & haſta haſtæ
Committitur, ſcutum ſcuto, ac vir virum invadit.
Princeps igitur ſtrenuus belligeri Achillis natus
Fortem Melanea ſubigit, & formoſum Alcidamantem,
Pugnacis Alexinomi filios: Qui in depreſſa
Cauno habitabat pellucidum juxta lacum,
Infra nivoſum Imbrum, ad Tarbeli radices.

In-

Ego tamen Ἐκπῴας non confodiſſem. Sunt autem ἐκπῴαι autore Seneca genera quædam ventorum, quæ ruptæ nubes; & in pronum ſolutæ præmittunt. Vide Ariſtotelem circa initium Lib. 3. Meteor. & Plinium Lib. 2. Cap. 48. Verum illud mitius reponatur Σὺν νέφεα. *Dausq.* Rhodomannus & Brodæus Σὺν νέφεα ῥήξωσι: Dubito, an bene. Scribi enim poteſt Συνῴας ῥήξωσι, συνῴαι eſt nubium congeries: quæ vox apprime eſt hujus loci, & ε abjicit, ut Metro exactius obtemperet. Si velis Συνῴαι ῥήξωσι, ita potes etiam: Nam συνῴας aptum quoque & notum ſignificatione ſimili. *Pauw.*

73. ὑπὲρ θίμιν ἔργα κάμοντας] κάμωντας. *Rhod.*

79. διιδίας ἀγχόθι λίμνης] Ita recte Aldus: Baſileenſes male ediderant διαδίας ἀγχόθι λίμνας quod Rhodomannus in Notis correxit. *Pauw.*

80. Ὄμβρῳ ὑπαὶ νιφόεντι] Ἰμβρίῳ. Caſtellum eſt Cariæ ſupra Caunum. Strabo Lib. 14. *Rhod.* Verba Strabonis ſunt: Εἶτα Καῦνος καὶ ποταμὸς πλησίον Κάλβις βαθὺς, ἔχων εἰσαγωγήν· καὶ μεταξὺ Πίσιλις. ἔχει δ' ἡ πόλις νεώρια, καὶ λιμένα κλειστόν· ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ἐν ὕψει φρούριον Ἰμβρος. *Pauw.*

Ibid. παρὰ περὶ Ταρβήλειον] Tar-

Κτεῖνε δὲ Κασσάνδριον θοὸν ποσὶ παῖδα Μύνητα;
Ον τέκε δῖα Κρέουσα παρὰ προχοῇς ποταμοῖο
Λίνδου εὐῤῥείταο, μενεπτολέμων ὅθι Καρῶν
Πείρατα, καὶ Λυκίης ἐριηρύδεος ἄκρα πέλονται·
Εἶλε δ' ἀρ' αἰχμητῆα Μόγυν Φρυγίηθε μολόντα·
Τῶν δ' ἄρα ὁμῶς Πολυνόν τε, καὶ Ἱππόμεδοντα κατέκτα,
Τὸν μὲν ὑπὸ κραδίην, τὸν δὲ κληῖδα τυχήσας·
Δάμνατ' ἄλλοθεν ἄλλον· ἐπέστενε δ' αἶα νέκυσσι
Τρώων· οἱ δ' ὑπείκον ἐοικότες αὐαλέοισι
Θάμνοις, οὓς ὀλοοῖο πυρὸς κατεδάμνατ' ἀϋτμὴ
Ῥηϊδίως, ἐπιόντος ὀπωρινοῦ Βορέαο,
Ὡς τοῦ ἐπεσσυμένοιο, κατηρίπτοντο φάλαγγες·
Αἰνείας δ' ἐδάμασσεν Ἀριστόλοχον μενεχάρμην,
Πλήξας χερμαδίῳ κατὰ κρατὸς· ἐν δ' ἀνέθλασεν
Ὀστέα σὺν πήληκι· λίπεν δ' ἄφαρ ὀστέα θυμὸς·

Tu-

Tarbelos Aquitaniæ annumerat Plinius loco non uno: quod hic disconvenit ordine toto. Tentabam rescribere, *ποσὶν Ατραβύριος*, ut Homerus efformavit *ἰυῤῥίτος ποταμοῖο*. Nam Strabo Lib. 14. *Μετὰ δὲ Λίνδον Ιξία χωρίον καὶ Μυατύριον· εἶθ' ὁ Ατάβυρις, ὄρος τῶν ἰντανθα ὑψηλότατον, ἐν ᾧ ἱερὸν Διὸς Ατραβυρίου*. *Dausq.* Dausquejus *παραὶ ποσὶν Ατραβύριος*. Nihil inceptius aut inconsideratius: Nam Atabyris mons fuit in insula Rhodo, ut nemo nescit in rebus antiquis vel leviter versatus. Sibi igitur habeat bonus commentum suum. Ego de Tarbelo monte ad urbem Caunum ex aliis nihil recordor, nec tamen lectionem vulgatam ideo muto: Quod enim alii non scripserunt, scribere potuit Quintus. Quare maneat nomen, donec convincatur falsi: Fors ipse mons vel collis, in quo situs fuit Imbrus, revera dictus fuit Tarbelus. *Pauw.*

81. *Κτεῖνε δὲ Κασσάνδριον θοὸν ποσὶ παῖδα Μύνητα*] *Κασσάνδροιο*, & pro *Μύνητα* scripsi *Μύνητα*: Legi tamen potest etiam *Μίνητα*. *Rhod.* *Μήνητα* est in Aldina & Basileensi. *Pauw.*

82. *παρὰ προχοῇς ποταμοῖο Λίνδου ἰυῤῥίτοιο*] Lindum urbem novi; Lindum fluvium non novi: An forte Calbis e regione Lindi, a quibusdam dictus fuit Lindus? Nescio, & lectio hic suspecta mihi. Si *παρὰ προχοῇς ποταμοῖο Ξάνθου ἰυῤῥίτοιο, μενεπτολίμων* &c. legeretur, non hæsitarem: Nam Lyciæ & Cariæ fines non iidem apud omnes. Dionysius Periegetes V. 847.

Πρὶς

Interimit etiam Mynetem, Caſſandri filium, pedibus celerem:
Quem edidit nobilis Creuſa, juxta alveum fluvii
Lindi pulcriflui: ubi bellipotentium Carum
Fines, & illuſtris Lyciæ promontoria exiſtunt.
Suſtulit etiam haſta pugnacem Moryn, e Phrygia profectum;
Et cùm his Polynum & Hippomedontem letho dedit,
Illum in cor, hunc in humeri clavem (juncturam) ſaucians;
Et alibi alium proſtravit; ingemitque tellus cadaveribus
Troum: qui ſuccumbebant more aridorum
Virgultorum, quæ rapidi ignis æſtus conficit
Haud difficulter, cum autumnalis Boreas graſſatur.
Ita hoc irruente denſæ (Troum) acies profligabantur;
Æneas autem ſubegit Ariſtolochum pugnacem,
Ictum lapide in caput, & confregit
Bregma una cum caſſide: Statim igitur oſſa animus reliquit.

Ty-

Πρὸς δ' ἄλλα κεκλιμένην Λύκιοι χθόνα ναιετάουσι,
Ξάνθου ἐπὶ προχοῇσιν, ἐυῤῥείτεα ποταμοῖο·
Ἔνθα βαθυκρήμνοιο φαείνεται οὔρεα Ταύρου,
Παμφύλων καὶ μίχρι.

Ubi Lyciæ initium etiam a Xantho. Nunc aliter Libri: Videndum & ampliandum. *Rauw.*

84. καὶ Λυκίης ἐριτίμους] Λυκίης. *Rhod.*

85. Μέρμν Φυγίηθε μολόντα] Morys ex Aſcania, eſt apud Homerum, ſed interfectus ab Ajace Telamonio. *Rauw.*

86. Τῶν δ' ἄρα ὁμῶς] Τῶν δ' ἄρ' ὁμῶς. *Rauw.*

87. Τὸν δὲ κλιδὸν τυχόντας] κλιδὸν potius pro ratione ſcribendi recepta. *Rauw.*

88. Δάμνατ' ἄλλοθεν ἄλλον] Δάμνατο δ' ἄλλοθεν. *Rhod.* Scribi etiam poſſet, Δάμνα δ' ἄλλοθεν ἄλλον. *Rauw.*

89. οἱ δ' ὑπέτικον ἐοικότες αὐλαίοισι θάμνοις, ὅς &c.] Comparatio ridicula & inepta: Vident omnes, neque verba perdere neceſſe. ὑπέτικον eſt *cedebant*, non *ſuccumbebant*. *Rauw.*

92. κατηρείκοντο φάλαγγες] κατηρείκοντο. *Rhod.* Verbum ſimile pro ὑπέτικον adhibere debuiſſet bonus. *Rauw.*

94. Πλῆξεν χειμαδίῳ κατὰ κρατὸς· ἐν δ' ἀνέθλασεν] κατὰ κρᾶτος· ἐν δ' ἀνέθλασσεν. *Rhod.*

95. λίπεν δ' ἄφαρ ἔντεα θυμὸς] Ineptiſſima repetitio vocis ἔντεα, in qua nihil eſt, quod acumen Scholaſticum diligere potuit. Scribe, λίπεν δ' ἄφαρ ἄψυχα

Τυδείδης δ' Εὔμαιον εἶλε θοὸν, ὅς ποτ' ἔναιεν
Δάρδανον αἰπήεσσαν, ἵν' Ἀγχίσαο πέλονται
Εὐναὶ, ὅπου Κυθέρειαν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσεν·
Αν δ' Ἀγαμέμνων κτεῖνεν ἑὸν Στράτον· οὐδ' ὅγε Θρήκῃ
Ικετ' ἀπὸ πτολέμοιο· φίλης δ' ἐκὰς ἔφθιτο πάτρης· 100
Μηριόνης δ' ἐδάμασσε Χλέμον Πεισήνορος υἷα,
Αντιθέου Γλαύκοιο φίλον πιστὸν ἑταῖρον,
Ος ῥά τε ναιετάεσκε παρὰ προχοῇς Αμυροῖο·
Καὶ ῥά μιν ὡς βασιλῆα περιπτίονες τίον ἄνδρες,
Γλαύκου ἀποκταμένοιο, καὶ οὐκ ἔτι ποιμανέοντος, 105
Πάντες, ὅσοι Φοίνικον ἔδος περὶ πάσχυ νέμονται,
Αἰπύ τε Μασσικύτοιο ῥίον, βωμόν τε Χιμαίρης·
Αλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε κατὰ μόθον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Εὐρύπυλος πολέεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλε
Δυσμενέσιν· πρῶτον δὲ μενεπτόλεμον κατέπεφνε 110
Εὔρυτον· αὐτὰρ ἔπειτα Μενοίτιον αἰολομίτρην,

Av-

ἄψια θυμὸς: Membra & cor- ceret, φίλον πιστὸν ἑταῖρον. pus. *Pauw.*

96. Τυδείδης δ' Εὔμαιον εἶλε θοὸν] ἵλεν θεὸν. *Rhod.*

97. Δάρδανον αἰπήεσσαν] Aldina & Basileensis perperam αἰπείσσαν: quod in Notis emendavit Rhodomannus. *Pauw.*

98. Εὐναὶ, ὅπου Κυθέρειαν &c.] Εὐναὶ ex præcedentis fine huc redire jussi. *Rhod.* In Aldina scilicet & Basileensi vox male coaluerat cum Versu antecedenti. *Pauw.*

99. Αν δ' Ἀγαμέμνων κτεῖνεν ἑὸν Στράτον] Ενθ' Ἀγαμέμνων. *Rhod.* Hic etiam placet mihi Ἐν δ' Ἀγαμέμνων: Diximus supra. *Pauw.*

102. Αντιθέου Γλαύκοιο φίλον πιστὸν ἑταῖρον] φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον. *Rhod.* Scribere etiam li-

104. παρὰ προχοῇς Αμυροῖο] Λιμύροιο. *Rhod.* Brodæus: Castiga Λιμύροιο. Stephanus in Voce Λιμύρα. Strabo Lib. 14. Ενθ' ἡ ἐμβολὴ τοῦ Λιμύρα (non Λιμύμα) ποταμοῦ, καὶ ἀντίστι πόλις ἑξήκοντα σταδίους ἔχουσι τὰ Λίμυρα πολίχνη. Ovidius Metamorph. 9.

Jam Cragon, & Limyren —

Appono Melam Lib. 1. Cap. 15. *Post ejus promontorium flumen est Limyra, & eodem nomine civitas.* *Dausq.*

105. Πάντες, ὅσοι Φοίνικον ἔδος] Strabo Lib. 14. ἐν τούτοις δ' ἐστὶ καὶ τὰ Κράμβουσα, καὶ ὁ Ολυμπος, πόλις μεγάλη, καὶ ὄρος ὁμώνυμον, ὃ καὶ Φοινικοῦς καλεῖται. *Dausq.* Φοίνικον illa forma suspectum est mihi: An forte scri-

Tydides porro Eumæum interfecit acrem: qui quondam incolebat
Dardanum ſublimem, ubi Anchiſæ exſtant
Cubilia, qua Cytheream brachiis (ſuis) domuit.
Ibi Agamemnon egregium occidit Stratum; nec is in Thraciam
Rediit a bello, ſed procul a cara patria interiit.
Meriones vero ſuperavit Chlemum, Piſenore natum,
Glauci egregii dilectum & fidum ſodalem,
Qui habitabat prope undas Limyri,
Eumque juxta ac regem homines finitimi colebant,
Glauco cæſo, nec amplius imperii habenas tenente,
Omnes nempe, qui ſolum Phœnicium undique circumhabitant,
Et ardua Maſſicyti juga, aramque Chimæræ.
Alius autem alium peremit in acie. Inter quos
Eurypylus multis funeſtas immiſit Parcas
Hoſtibus. Primum itaque bello acrem occidit
Eurytum; Deinde Menœtium vario balthco ornatum,
Exi-

ſcribendum Φοίνικος ἔδος? ὄρος Φοίνιξ eſt apud Ptolemæum: Plura alias. Interpres incongrue, *ſolum Phœnicium*: Id vides nunc. *Pauw.*

107. βωμόν τε Χιμαίρης] Strabo Lib. 14. περὶ ταῦτα μυθεύεται τὰ ὄρη τὰ περὶ τῆς Χιμαίρας. ἔστι δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χίμαιρα φάραγξ τις ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀναπίπτουσα. Quæ mutila ſunt, ut e ſubjectis patet: ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ Φιλλὸς, καὶ Ἀντίφιλλος, καὶ ἡ Χίμαιρα. ἧς ἐμνήσθημεν ἔμπροσθεν: hic enim *Phellus, Antiphellus, & Chimæra, cujus ſupra meminimus*: atqui ſupra vallis Chimæræ mentio eſt, non montis. Quare ex Euſtathio in Iliad. Z. & in Dionyſium redintegrandus Strabo: Χιμαίρας· ἔστι δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χίμαιρα ὄρος, καὶ φάραγξ τις &c. Quod de monte præter Euſtathium Solinus notat Cap. 52. *Quod in Campania Veſuvius, in Sicilia Ætna, hoc in Lycia mons Chimæra eſt. Hic mons nocturnis æſtibus fumidum exhalat. Unde fabula triformis monſtri in vulgum data eſt, quod Chimæram animal putaverunt.* Meminit Ovidius Lib. 9. Metam. nec fabulæ obliviſcitur:

Quoque Chimæra jugo mediis in partibus ignem,
Pectus, & ora leo, caudam ſerpentis habebat.

Porro aliquanæ ab incolis ibi ara conſtituta ſit, non liquet, etſi non longe ſit Latonæ templum

Αντιθέους ετάρους Ελεφήνορος· ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν,
Αρπαλον, ὅς ῥ' Οδυσῆος δαίφρονος ἔσχεν ἑταῖρος·
Αλλ' ὁ μὲν οὖν ἀπάτερθεν ἔχεν πόνον, οὐδ' ἐπαμύνειν
Εσθενεν ᾧ θεράποντι δεδυπότι· τοῦ δ' ἄρ' ἑταῖρος
Αντιφος ὀμβριμόθυμος ἀποκταμένοιο χολώθη,
Καὶ βάλεν Εὐρυπύλοιο κατ' αντίον· ἀλλά μιν οὔτι
Οὔτασεν, οὕνεκά οἱ κρατερὸν δόρυ τυτθὸν ἄπωθεν
Εμπεσε Μελανίωνι δαίφρονι, τόν ποτε μητὴρ
Γείνατο πὰρ προχοῇσιν εὐῤῥύτας Καΐκου,
Κλειτὴ καλλιπάρῃος, ὑποδμηθεῖσ' Εὐρυάλῳ·
Εὐρύπυλος δ' ἑτάροιο χολωσάμενος κταμένοιο,
Αντίφῳ αἰψ' ἀπόρουσεν· ὅ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοῇσιν
Ες πληθὺν ἑτάρων· κρατερὸν δέ μιν οὔτι δάμασσεν
Εγχος Τηλεπύλαο δαίφρονος, οὕνεκ' ἔμελλεν
Αργαλέως ὀλέσθαι ὑπ' ἀνδροφόνοιο Κύκλωπος
Υστερον· ὡς γάρ που στυγερῇ ἐπιηύδανε μοίρῃ·
Εὐρύπυλος δ' ἑτέρωθεν ἐπώχετο· τοῦ δ' ὑπὸ δουρὶ
Λαιὸν ἐπεσσυμένοιο κατήριπε πουλὺς ὅμιλος·
Ηύτε δένδρεα μακρὰ, βίῃ δμηθέντα σιδήρου,
Οὔρεσιν ἐν λασίοισιν, ἀναπλήσωσι φάραγγας,
Κεχλιμέν' ἄλλοθεν ἄλλα κατὰ χθονὸς, ὡς ἄρ' Αχαιοὶ
Δάμναντ' Εὐρυπύλοιο δαίφρονος ἐγχείῃσιν,
Μέσφ' ὅτε οἱ κίεν ἄιτα μέγα φρονέων ἐνὶ θυμῷ

Υἱὸς

plum autore Strabone, & Dianæ Pergææ in eadem terra Lycia. Brodæus tamen Plinium secutus scribit, *ξανθίῳ τε Χιμαίρας*. *Dausq.* Ab ipso igne & vapore mons non illepide dici potuit *ξανθὸς Χιμαίρας*: Id certum, & verum fortasse. Brodæi *ξανθίῳ* non sapit Calabri indolem, quia abstrusius est & rarius. Dausquejus Strabonem infeliciter tentat, ut apparet ex cohærentia verborum, & *ἴσι δὲ καὶ*: Id moneo in transitu. *Pauw.*

113. *ὅς ῥ' Οδυσῆος δαίφρονος ἔσχεν ἑταῖρος*] *Οδυσῆος ἰῶφρονος.* *Rhod.* Scribe *Οδυσῆϊ δαίφρονι.* Rhodomannus *Οδυσῆος ἰῶφρονος.* Brodæus *ἰῶφρονος* aut *ἰχίφρονος.* *Dausq.* Dausqueji *Οδυσῆϊ δαίφρονι* mihi non displicet. *Pauw.*

119.

Eximios amicos Elephenoris; & juxta illos
Harpalum, qui prudentis Ulyſſis ſocius erat:
Verum ille negocium habebat alibi, neque opitulari
Poterat miniſtro occumbenti. At propter hunc ſodalis
Antiphus cordatus necatum ira inflammatur,
Et in Eurypylum emittit telum, ſed eum neutiquam
Sauciat: Quia valida haſta non ita procul ab eo
Incidit in belli peritum Melanionem: Quem olim mater
Peperit, ad pulcriflui Caici amnem,
Clite, facie inſignis, ab Euryalo compreſſa.
Eurypylus autem propter amicum cæſum iratus,
Antiphum e veſtigio adortus eſt. At hic citis pedibus effugit
In turbam ſociorum, nec rigida eum confecit
Haſta Telephidæ bellacis; Quia futurum erat,
Ut crudeliter dilaniatus a Cyclope homicida interiret
Poſtmodo: Sic enim triſti fato placebat.
Eurypylus autem ab alia parte ſe inferebat, ejusque haſta
Pertinaciter incumbentis fundebatur ingens caterva.
Veluti proceræ arbores cum ferri violentia dejectæ ſunt,
In denſis montibus implent valles,
Alibi aliæ humi proſtratæ. Sic etiam Achivi
Sternebantur bellicoſi Eurypyli haſtis:
Donec contra cum venit, excelſum animum gerens

Fi-

119. *Εμπιστι Μιλανίωνι*] *Εμπιστε Μιλανίωνι. Rhod.*

120. *πὰς προχοῆσιν ἰὺῤῥύτας Καΐκω*] *ἰὺῤῥίτας. Rhod.*

121. *ὑποδμηθεῖσ' Εὐρυάλῳ*] *Εὐρύλῳ* vel *Εριόλῳ* vel *Εὐρύκλῳ. Rhod.* Forte *Εριαύλῳ* vel *Εριούνῳ.* Brodæus *Εὐρόλῳ.* Rhodomannus *Εριόλῳ. Damsq.* Nomen corruptum: Interpretes varie & lubrice: Miror, ubi Eryalus inter Trojanos notus eſt ex Homero: Ego ſane legendum ſuſpicor plane, *ὑποδμηθεῖσ' Ερυάλῳ. Pauw.*

123. *Αντίῳ αἶψ' ἀπόρουσιν*] Vitium apertum: Scribe *αἶψ' ἐπόρουσιν.* Et ſic recte Dausquejus citat in Notis, Latinaque Verſio habet. *Pauw.*

126. *Αργαλίως ἁλίσθαι*] *Αργαλίως; ἁλίσθαι. Rhod.*

127. *σογιρῇ ἐπιχύδαις μοίρῃ*] *ἐπιήδαις. Rhod.* Baſileenſes pro Aldino *ἐπιχύδαις* ediderant *ἐπικόδαις*, idque correctum a Rhodomanno. *Pauw.*

129. *κατήριπε πουλὺς ὅμιλος*] *πουλὺς* ante *ὅμιλος*, ut debui, collocavi. *Rhod.* Aldina & Baſi-

Υἱὸς Αχιλλῆος· τώ δ' ἄμφω δούρατα μακρὰ
Εν παλάμῃσι τίνασσον, ἐπὶ σφίσι μαιμώωντες·
Εὐρύπυλος δὲ πρῶτος ἀνειρόμενος, προσέειπε·
Τίς; πόθεν εἰλήλουθας, ἐναντίον ἄμμι μάχεσθαι;
Η σε πρὸς ἀίδα χῆρες ἀμείλιχτοι φορέουσιν·
Οὐ γάρ τις μ' ὑπάλυξεν ἐν ἀργαλέῃ ὑσμίνῃ·
Αλλά μοι ὅσσοι ἔασιν ἀριστῆες μαχέσασθαι,
Δεῦρο ἴτον, πάντεσσι φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
Αργαλέως· πάντων δὲ παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα
Οστέα τε, σάρκας τε, κύνες διὰ πάντ' ἐδάσαντο·
Αλλά μοι εἰπὲ τίς ἐσσι, τίνος δ' ἐπαγάλλεαι ἵπποις·
Ως φάμενον, προσέειπεν Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς·
Τίπτε μ' ἐπὶ σπεύδοντα ποτὶ κλόνον αἱματόεντα,
Εχθρὸς ἐὼν, ὡσεί τε φίλα φρονέων, ἐρεείνεις
Εἰπέμεναι γενεὴν, ἣν περ μάλα πολλοὶ ἴσασιν;
Υἱὸς Αχιλλῆος κρατερόφρονος, ὅς τε τοκῆα
Σεῖο πάροιθ' ἐφόβησε, βαλὼν περιμήκεϊ δουρὶ·
Καὶ νύ κε μὶν θανάτοιο κακαὶ περὶ κῆρες ἔμαρψαν,
Εἰ μή οἱ στονόεντα θοῶς ἵησατ' ὄλεθρον·
Ιπποι δ' οἱ φορέουσιν, ἐμοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο,
Οὓς τέκεθ' Αρπυια, Ζεφύρῳ πάρος εὐνηθεῖσα·
Οἵ τε καὶ ἀτρύγετον πέλαγος διὰ ποσσὶ θέουσιν,
Ακρ' ὀνύχων ψαύοντες, ἴσον δ' ἀνέμοισι φέρονται·
Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν γενεὴν ἐδάης ἵππων τε, καὶ αὐτοῦ,

Καὶ

leenſis ordine inverſo, ὅμιλος πουλὺς. *Pauw.*

141. *Αλλά μοι ὅσσοι ἔασιν*] Ἀλλά μοι ex fine præcedentis huc in ordinem ſuum tranſtuli. *Rhod.* Aldus & Baſileenſes Verſum præcedentem ita protraxerant. *Pauw.*

144. *Οστέα τε, σάρκας τε*] τε ῥῆ hic pro Spondeo eſt: An igitur non ſcribendum conjunctim Οστέατε, ut ſic quaſi cæſura locus ſit? Ita videtur certe, ſi verba ſint ſana: Qua de re dubitari poteſt. Scribendum forte Οστέα μὶν, vel Οστέα δὲ, σάρκας τε, aut aliud quippiam ſimile. Aldus Verſui Aſteriſcum appoſuit, propter has ipſas ſine dubio voces. *Pauw.*

Ibid.

Filius Achillis. Hi igitur ambo longas haſtas
In manibus quaſſabant, ad ſe mutuo promtis animis viam affectantes.
Eurypylus autem princeps ſciſcitando compellavit (alterum:)
Quis vero tu es? unde veniſti ad pugnandum nobiſcum?
Num te implacabiles ad Ditem Parcæ auferunt?
Nemo enim in aſpero me conflictu effugit,
Sed quotquot ad pugnam promti obviam mihi
Huc venerunt, his omnibus attuli necem luctificam
Truciter, & omnium ad fluenta Xanthi
Oſſa & carnes omnino diſcerpſerunt canes.
Verum expone mihi, quis ſis, & cujus te equis efferas?
Hæc locutum affatur ſtrenuus Achillis filius.
Quare me dum ad cruentum feſtino conflictum,
Hoſtis cum ſis, perinde ac bene (mihi) cupiens interrogas?
Ut genus indicem: quod plurimis perquam notum eſt.
Filius (ſum) Achillis magnanimi; qui parentem
Tuum quondam in fugam vertit, prælonga haſta ictum:
Ubi dirum mortis exitium cum corripuiſſet,
Niſi protinus funeſtam ei plagam ſanaſſet.
Equi autem qui me portant, ſunt egregii mei patris:
Quos Harpya, cum Zephyro olim lecto commiſta, peperit;
Qui etiam ſterile pelagus pedibus transcurrunt,
Extremas (vix) ungulas tingentes; dum æque ac venti feruntur.
Nunc autem poſtquam edoctus es, & de mea ipſius, & equorum proſapia;

Fac

Ibid. *κόνις διὰ πάντ' ἰδάνατο*] *πάντα* poſt *πάντων* Scholaſticum eſt: *πάντεσσι* autem præcedit etiam. *Pauw.*

147. *Τίπτε μ' ἐπὶ σπεύδοντα ποτὶ*] *ἐπισπεύδοντα. Rhod.*

157. *Ακρ' ἀνύχων ψαύοντες*] Quid hoc? An Ellyptice ſcriptum pro *κατ' ἄκρα ἀνύχων ψαύοντες*, id eſt, *ſummis* vel *extremis modo ungulis tangentes maris ſuperficiem?* Dubito, an id Græca ferant; Interpres autem dicit, quod ferre ſine dubio non poſſunt: Quare locus eſt ſuſpectus. Pro *ψαύοντες* ſcri-

Καὶ δόρατος πείρησαι ἀτειρέος ἠμετέροιο
Γνώμεναι ἀντιβίην· γενεὴ δέ οἱ ἐν κορυφῇσι
Πηλίου αἰπεινοῖο, τομὴν ὄθι λίπε, καὶ εὐνήν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ἵππων χαμάδις θόρε κύδιμος ἀνὴρ,
Πάλλων ἔγχείην περιμήκετον· ὃς δ' ἑτέρωθεν
Χερσὶν ὑπὸ κρατερῇσιν ἀπειρεσίην λάβε πέτρην·
Καί ῥα Νεοπτολέμοιο κατ' ἀσπίδος ἧκε φέρεσθαι
Χρυσείης· τὸν δ' οὔτι ποσεσσυμένον στυφέλιξεν,
Ἀλλ' ἅτε πρὼν ἑίστηκεν ἀπείριτος οὔρεϊ μακρῷ,
Τόν ῥα διιπετέων ποταμῶν μένος, οὐδ' ἅμα πάντων,
Λῦ ὅσαι δύνανται· ὁ γὰρ ἔμπεδον ἐρρίζωται·
Ὣς μένεν ἄτρομος Ἀχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς τάρβησε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
Ἀσπετον υἷ' Ἀχιλῆος, ἐπεὶ ῥά μιν ὀτρύνεσκε
Θάρσος ἐὸν, καὶ Κῆρες· ὑπὸ κραδίῃσι τε θυμὸς
Ἔζεεν ἀμφοτέροισι· περὶ σφίσι δ' αἴολα τεύχη
Ἔβραχεν· οἱ δ' ἅτε θῆρες ἐπήϊσαν ἀλλήλοισι
Σμερδαλέοι, τοῖσίν τε κατ' οὔρεα δῆρις ἀέξει,
Ὁππότε λευγαλέῳ λιμῷ βεβολημένοι ἦτορ,
Ἢ βοὸς, ἢ ἐλάφοιο περὶ κταμένου πονέωνται,
Ἀμφω παιφάσσοντες, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
Μαρναμένων· ὣς οἵγε συνήϊσαν ἀλλήλοισι,

Δῃ-

bendum videtur vel *δεύοντες*, vel *βάπτοντες*, vel aliquid simile, quod tingendi notionem habet. *Pauw.*

160. *Γνώμεναι ἀντιβίην*] *Γνώμεναι ἄντα βίην.* Ita enim legere mihi allubescit. *Rhod.*

161. *τομὴν ὄθι λίπε, καὶ εὐνήν*] *τομὴν ὄθι λεῖπε. Rhod.*

164. *ἀπειρεσίην λάβε πέτρην*] *ἀπειρεσίη* de uno lapide, qui manu mittendus erat. *Pauw.*

165. *κατ' ἀσπίδος ἧκε φέρεσθαι Χρυσείης*] *clypeum aureum*: Aliter Homerus: Aliter antea ipse Quintus. Vide V. 96. Lib. 5. & V. 197. Lib. 7. ut ea præteream, quæ in descriptione clypei Libro 5. propter colorem nativum ex auro fieri non poterant. *Pauw.*

166. *τὸν δ' οὔτι ποσεσσυμένον στυφέλιξεν*] *προσεσσυμένην. Rhod.*

167. *ἅτε πρὼν ἑίστηκεν ἀπείριτος*] *ἀπείριτος*: Hoc addendum, ut tumor non abesset: Ideoque

Fac etiam invictæ meæ hastæ periculum,
Ut collatis viribus (ejus) vim cognoscas. Origo autem ejus in vertice
Pelii excelsi, ubi truncum & stationem (suam) reliquit.
Inquit, & ex equis ad terram desilit vir præclarus,
Hastam prolixam vibrans. Ille autem ex altera parte
Ingens saxum validis manibus corripuit,
Et ita torsit, ut in clypeum Neoptolemi ferretur
Aureum. Quem tamen neutiquam concussit impactum:
Sed veluti rupes stabat vasta in arduo monte,
Quam nec omnium simul fluminum vis, quæ Jupiter ex alto præcipitat,
Loco movere potest, siquidem radicibus hæret firmissimis.
Sic intrepidus fortis Achillis natus perstat.
Atqui nec hoc pacto audax Eurypyli robur extimuit
Rapidum Achillis filium: Namque eum impellebat
Temeritas, Deæque fatales. In corde vero animus
Fervebat utrique, & circum illos arma varie ornata
Sonitum dabant. Ipsique in sese mutuo invehebantur; ut bestiæ
Truces, quibus in montibus certamen surgit:
Quando trilti fame cor stimulatæ,
Aut de bove aut cervo interemto contendunt,
Ambæ magno impetu concitatæ, adeo ut valles fremitu resultent
Pugnantium; Ita & hi concurrunt inter sese

Im-

que & οὐδ' ἅμα πάντων adjectum. *Pauw.*

170. Ὡς μίνυν ἄτρομος Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς] ἄτρομος αἰὲν Αχιλλέος. *Rhod.* Recte expleas: Ὡς μίνυν ἄτρομος υἱὸς Αχιλλέος ὀμβριμοθύμου. Vel: Ὡς μίμνυν ἄτρεστος Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς. Sic enim est in hujus libri de-

clivi. *Dausq.* Non placet Rhodomanni αἰὲν, quia nimium est in ictu primo: Neque Dausqueji commenta probo. An scribendum forte, Ὡς μίνυν ἄτρομος ἰσθλοῦ Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς? *Pauw.*

173. ὑπὸ κραδίῃσι τε θυμὸς] κραδίῃσι δὲ. *Rhod.*

Δῆριν συμφορέοντες ἀμείλιχον· ἀμφὶ δὲ μαχραὶ
Λαῶν ἀμφοτέρωθεν ἄδην πονέοντο φάλαγγες
Ες μόθον, ἀργαλέη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει·
Οἵ δ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐοικότες αἰψηρῇσι,
Σὺν ῥ' ἔβαλον μελίῃσι, μεμαότες αἵματι κεδάσσαι
Αλλήλων· τοὺς δ' αἰὲν ἐποτρύνεσκεν Ενυὼ
Εγγύθεν ἱσταμένη· τοί δ' οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
Αλλὰ σφέας ἐδάϊζον ἐς ἀσπίδας· ἄλλοτε δ' αὖτε
Οὔταζον κνημῖδας, ἰδ' ὑψιλόφους τρυφαλείας·
Καί τις καὶ χροὸς ἧψατ', ἐπεὶ πόνος αἰνὸς ἔπειγε
Θαρσαλέους ἥρωας· Eρις δ' ἐπετέρπετο θυμῷ
Κείνους εἰσορόωσα· πολὺς δ' ἐξέρρεεν ἱδρὼς
Αμφοτέρων· οἵ δ' αἰὲν ἐκρατύνοντο μένοντες·
Αμφω γὰρ μαχάρων ἔσαν αἵματος· οἱ δ' ἀπ' Ολύμπου,
Οἱ μὲν γὰρ κύδαινον Αχιλλέος ὄμβριμον υἷα,
Οἵ δ' αὖτ' Εὐρύπυλον θεοειδέα· τοί δ' ἑκάτερθεν
Μάρναντ', ἀχμήτοισιν ἐειδόμενοι σκοπέλοισιν
Ηλιβάτων ὀρέων· μέγα δ' ἔβραχον ἀμφοτέρωθεν
Θεινόμεναι μελίῃσι τότ' ἀσπίδες· ὀψὲ δὲ μαχρὰ
Πηλιὰς Εὐρυπύλοιο διήλυθεν ἀνθεμεῶνος,
Πολλὰ πονησαμένη· τοῦ δ' ἔκχυτο φοίνιον αἷμα

Εσ-

184. Οἵ δ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐοικότες αἰψηρῇσι] Cui bono hæc comparatio, ubi feris seu leonibus comparati fuerant adeo luculente? Non constabat sibi bonus, & ita nugatur ubique. *Pauw.*

188. Αλλὰ σφέας ἐδάϊζον ἐς ἀσπίδας] ἐδάϊζον a δήϊος seu δάϊος, *hostis, hostilis: se mutuo hostiliter adoriebantur petendo identidem clypeos.* Sic verbum convenit, & ejus Energiam tenes. *Pauw.*

189. Οὔταζον κνημῖδας] Interpres *Otreas vulnerabant*: Inepte. Vertendum *Otreas pulsabant.* Homerus Iliad. P. Ως εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην. Ubi inepte etiam Interpres, *Sic fatus vulneravit* eum *ad scutum undique rotundum.* Sequitur enim, Οὐδ' ἔρριξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ Ασπίδι ἐν κρατερῇ. Verbum ibi accipiendum, ut hic. Plura alias. *Pauw.*

193. οἱ δ' αἰὲν ἐκρατύνοντο με-

νον-

Implacabili certamine commissi. Interea circum illos longum extensa
Utrinque populorum agmina strenue rem gerebant,
In conflictu: Atroxque inter eos certamen incrudescebat;
Ipsi autem subitis ventorum flatibus similes,
Hastis conflictabantur cupientes dispergere sanguinem
Mutuum, eosque indesinenter Bellona exacuebat
Prope adstans. Ideoque conflictationis modum non faciebant:
Sed clypeos sibi mutuo tundebant. Quandoque etiam
Ocreas vulnerabant celsisque conis galeas:
Erat & qui corpus stringeret; Nam gravis labor urgebat
Magnanimos heroas. Discordia interim voluptatem animo percipiebat,
Eos intuens: plurimusque sudor manabat
Utrique. Qui in (pugna) durantes, subinde magis confirmabantur.
Uterque enim ex Deorum sanguine erat. Cælitum vero
Alii fortem Achillis filium decoratum gloria volebant,
Alii divina forma præditum Eurypylum. At isti inter se
Dimicabant, præduris similes scopulis
Celsorum montium, & ingentem utrinque strepitum reddebant
Hastis pulsata tunc scuta. Tandem vero longa
Pelias Eurypyli mentum penetrat
Magno labore connixa, unde puniceus continuo sanguis Erum-

ἐστήκεσαν] *ἐκαρτύνοντο. Rhod.*

194. *οἱ δ' ἀπ' Ολύμπου*] Versum hic deesse suspicor post Ολύμπου, qualis sit, *Ἀθάνατοι θηεῦντο, διχόφρονα θυμὸν ἔχοντες*, E cælo Dii cum admiratione spectabant, quorum discors erat animus, partim enim &c. *Rhod.* Rhodomannus Versum hic deesse suspicatur. Brodæo poni videtur *οἱ δ' ἀπ' Ολύμπου* pro *τῶν δ' ἀπ' Ολύμπου. Dausq.* Versus haud dubie deest. *Pauw.*

197. *ἀκμήτοισιν ἐοικότες σκοπέλοισιν Ηλιβάτων ὀρέων*] Comparatio tumida iterum & inepta, quam homo prodigus post alias apposuit suo more. *Pauw.*

199. *ὀψὲ δὲ μακρὰ*] *ὀψὲ δὲ μακρὴ. Rhod.*

200. *διήλυθεν ἀντιερσᾶνος*] *penetrat guttur:* Interpres male, *mentum penetrat.* Similem errorem

Εσσυμένως· ψυχὴ δὲ δι' ἴλχεος ἐξεποτίσθη
Εκ μελέων· ὀλοὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν πέσεν ὄρφνη·
Ηριπε δ' ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονὸς, ἠύτε βλωθρὴ
Η πίτυς, ἢ ἐλάτη, κρυερῷ Βορέαο βίηφι
Εκ ῥιζῶν ἐριποῦσα· τόσην ἐπὶ κάππεσε γαῖαν
Εὐρυπύλοιο δέμας· μέγα δ' ἔβραχε Τρῳΐον οὖδας,
Καὶ πεδίον· χλοερὴ δὲ θοῶς κατεχεύατο νεκρῷ
Ωχροίη, καὶ καλὸν ἀπημάλδυνεν ἔρευθος·
Τῷ δ' ἐπιχαλκάων, μεγαλ' εὐχέι κραιπνὸς Ἄρης·
Εὐρύπυλ', ἦπου ἔφης Δαναῶν νέας, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Δηώσειν, καὶ πάντας ὀϊζυροῖς ἀπολέσσειν
Ημέας· ἀλλά σοι οὔτι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ,
Αλλ' ὑπ' ἐμοί σ' ἐδάμασσε, καὶ ἀκάματόν περ ἐόντα,
Πατρὸς ἐμοῖο μέγ' ἔγχος, ὅπερ βροτὸς οὔτις ἄλυξεν
Ημῖν ἄντα μολὼν, οὐδ' εἰ παγχάλκεος ἦεν.
Η ῥα, καὶ ἐκ νέκυος περιμήκετον εἴρυσεν αἰχμὴν
Εσσυμένως· Τρῶες δὲ μέγ' ἔτρεσαν εἰσορόωντες
Ανέρα καρτερόθυμον· ὃ δ' αὐτίκα τεύχε' ἀπηύρας,
Δῶκε θοοῖς ἑτάροισι φέρειν ποτὶ νῆας Αχαιῶν·
Αὐτὸς δ' εἰς θοὸν ἅρμα θορὼν, καὶ ἀτειρέας ἵππους,
Ἤιεν, οἷός τ' εἶσι δι' αἰθέρος ἀτλήτοιο,
Εκ Διὸς ἀκαμάτοιο σὺν ἀστεροπῇσι κεραυνὸς,

Or

rorem caſtigavimus Lib. 1. *Pauw.*

202. *ψυχὴ δὲ δι' ἴλχιος ἐξεποτίσθη*] ἐξεκοτίλθ. *Rhod.*

204. *ἠύτε βλωθρὴ*] *βλωθρὴ* hic *procera* eſt, non *viridis. Pauw.*

206. *τόσην ἐπὶ κάππεσε γαῖαν*] tantum præciſe terræ ſpatium: Hinc notes, qua magnitudine fuerit Eurypylus. Accinunt ſequentia Giganteis. *Pauw.*

208. *χλοερὴ δὲ θοῶς κατεχεύατο νεκρῷ Ωχροίη*] *κατεχώσατο νεκροῦ Αχροίη* vel *Ωχρίη. Rhod.* Recte illa habent. *Ωχροίη* Poëtæ eſt pallor, qui purpureum colorem devenuſtat extincto jam calore. Haut placet, qui repoſuit *νεκρῷ Αχροίη.* Lib. tamen 9. de Philoctete revaleſcente: *Αχροίη· γὰρ ἰκμὰς ἀπέλυθεν. Dausq.* *ὠχροίη* vel *ὠχρίη* pro pallore nondum mihi obſervavi, & ſi calculum recto pono, mihi etiam non obſervabo. Legendum arbitror pla-

no

Erumpit, animaque per vulnus evolat
E membris, lethalisque oculis offunditur caligo.
Prolabitur itaque in terram cum armis, ut viridis
Vel picea vel abies, horridi vi Boreæ
Ex radicibus evulsa; Tantum telluris spatium occupat
Corpus Eurypyli. Et magnum edit fragorem Trojana tellus,
Ac campus, viridisque statim circumfunditur cadaveri
Pallor, & honestum extinguit ruborem.
Super hoc exultans, magnifice gloriabatur fortis Heros,
Eurypyle, jactitasti sane, te Danaum naves, & ipsos simul,
Hostiliter vastaturum, & nos omnes miseris perditurum esse
Modis: verum nequaquam tibi Dii cupidinem (istam) expleverunt:
Quod mea opera te profligavit, quamlibet indomitum,
Ingens patris mei hasta, quam nullus mortalis evitavit,
Nobis se objiciens, nec si totus esset aheneus.
Dixit: & e cadavere prælongam evellit hastam
Raptim. Troës autem valde expaverunt conspicati
Fortis animi virum. Qui mox arma, (hosti) detracta,
Expeditis sociis ad naves Achivum asportanda dedit.
Ipse autem in celerem currum & indefessos equos
Fertur: Qualis ruit per æthera vastum
Ab invicto Jove fulmen cum fulgetris,

Quod

ne Ἀχροίη: Id pallor est ipsa coloris absentia: Et sic χλοερὴ perquam etiam accommodum est: *pallida coloris absentia*: χλωρὸς pro *pallidus* norunt omnes. νεκρῷ in νεκροῦ non muto: Aperta est ratio. *Pauw.*

210. μεγάλ' εὔχετο κρατερὸς ὤρης] κρατερὸς ἥρως. *Rhod.*

215. ὅππερ βροτὸς οὔτις ἄλυξεν] Præstabilius & jactantioris cum ratione ἀλύξει. Alterum novo militi disconvenit. *Dausq.* Non illepidum est hoc Dausqueji acumen, si ad μεγάλ' εὔχετο & οὐδ' εἰ παγχάλκειος ἦεν attendas; nec tamen vulgatum disconvenit novo militi, ut scribit attracto naso. *Pauw.*

219. ὃ δ' αὐτίκα τεύχεσι κηρὸς] ἀπούρας. *Rhod.*

221. καὶ ἀτειρέας ἵππους] Post εἰς θαὸν ἆσμα minus idoneum est hic. *Pauw.*

222. δι' αἰθέρος ἀτλήτοιο] Legitur commodius ἀπλήτοιο. *Rhod.*

Οι τε περιτρομέουσι καὶ ἀθάνατοι κατιόντα
Νόσφι Διὸς μεγάλοιο, ὅ δ' ἐσσυμένως ποτὶ γαῖαν,
Δένδρεά τε ῥήγνυσι, καὶ οὔρεα παιπαλόεντα,
Ὡς ὁ θοῶς Τρῳῆσσιν ἐπέσσυτο, πῆμα χορύσσων·
Δάμναλο δ' ἄλλοθεν ἄλλος, ὅσους κίχον ἄμβροτοι ἵπποι·
Πλήθετο δὲ χθονὸς οὖδας· ἄδην δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ·
Ὡς δ' ὅτε μυρία φύλλα κατ' οὔρεος ἐν βήσσῃσι
Ταρφέα πεπτηῶτα, χύδην κατὰ γαῖαν ἐρέψῃ,
Ὡς Τρῳῶν τότε λαὸς ἀάσπετος ἐν χθονὶ κεῖτο
Χερσὶ Νεοπτολέμοιο, καὶ Αργείων ἐριθύμων,
Ὧν ἄπλετον μετὰ χερσὶν ὑπέρρεεν αἷμα, καὶ ἱδρὼς,
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων· μάλα δ' ἄντυγες, ἀμφ' ὀχέεσφι
Κινύμεναι, δεύοντο περὶ στροφάλιγξιν ἑῇσι·
Καὶ νύκε Τρῴοισι υἷες ἔσω πυλέων ἀφίκοντο,
Πόρτιες εὖτε λέοντα φοβεύμεναι, ἢ σύες ὄμβρον,
Εἰ μὴ Αρης ἀλεγεινὸς, ἀρηγέμεναι μενεαίνων
Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισι, κατήλυθεν Οὐλύμποιο
Κρύβδ' ἄλλων μακάρων· φέρον δέ μιν ἐς μόθον ἵπποι
Αἴθων, καὶ Φλόγιος· Κόναβος δ' ἐπὶ τοῖσι, Φόβος τε,
Τοὺς Βορέῃ χελάδοντι τέκε βλοσυρῶπις Ερινὺς,
Πῦρ ὀλοὸν πνείοντας· ὑπέστενε δ' αἰόλος αἰθὴρ
Εσσυμένων ποτὶ δῆριν· ὅ δ' ὀτραλέως ἀφίκανεν
Ες Τροίην· ὑπὸ δ' αἶα μέγ' ἔκτυπε, θεσπεσίοισιν

Ιπ-

Rhod. Ita eſt. *Pauw.*

224. *Οι τε περιτρομέουσι καὶ ἀθάνατοι κατιόντα*] Ineptiæ, quæ cachinnos merentur, ubi *κατιόντα* accedit. *Pauw.*

225. *ὅ δ' ἐσσυμένως ποτὶ γαῖαν*] *ἐσσύμενος. Rhod*

226. *Δενδρεά τε ῥήγνυσι*] *τε ῥήγ* hic etiam Spondeus eſt: Vide, quæ ad V. 144. hujus Libri noto: Scio tamen, quid de litera ε. dicturi ſunt multi. Sed fors locus male etiam habet: An ſcribendum, *Δενδρειά τοι* vel *Δενδρειά τ' ἄρ ῥήγνυσι*? *Pauw.*

230. *Ως δ' ὅτε μυρία φύλλα* &c.] Comparatio ſimilis Lib. 3. V. 324. *Pauw.*

234. *Ων ἄπλετον μετὰ χερσὶν ὑπέρρεεν*] Rectius eſſet *κατὰ χερσὶν*: Sed quam ingratum & hoc & illud, ubi præceſſit *χερσὶ*

Νιφτες

Quod delabens ipsi etiam Dii exhorrescunt,
Præter magnum Jovem: Præcipitans autem ad terram
Arbores & asperos montes perfringit.
Sic ille in Troas fertur, magno impetu, exitium (illis)
struens.
Tum alibi alius sternitur, quos immortales equi asse-
quuntur.
Ac oppletur telluris æquor, & cruore totum rubescit,
Ut quando innumera folia, de monte in valles
Confertim delapsa, tellurem cumulatim obtegunt.
Sic innumerabilis tunc Troum multitudo strata erat,
Manibus Neoptolemi & fortium Argivum:
Quorum inter manus larga vis sanguinis & sudoris
demanabat,
Tum ab ipsis tum ab equis, & abunde canthi, ab utro-
que curruum latere
Moti, circa curvaturas suas rigabantur.
Et sane Troum filii intra portas venissent,
Ut vitulæ leonem, aut sues imbrem, fugientes:
Nisi Mars tristificus, auxiliari cupiens
Bellicosis Trojanis, delapsus esset cælo
Clam aliis Diis. Portabant autem illum ad prælium
equi
Æthon & Phlogius, & Combus cum his Phobusque,
Quos gravisono Borcæ peperit Erinnys, truci vultu
conspicienda,
Sævum ignem efflantes; & ingemuit varius æther.
Ruentibus (his) ad conflictum. Devenit ergo propere
Ad Trojam, valde autem terra insonuit, concussa divinis
Equo-

Νεοπτολέμοιο, & αὐτῶν ἠδ' ἵπ-πων sequitur? Sane dubito, an ita ipse Tautologus noster balbutierit. Quid si Amanuenses mutaverint, quod ille scripserat, & legendum sit, Ὡς ἄπλετον μελέεσσιν ὑπέρρεεν αἷμα καὶ ἰδρώς, Αὐτῶν ἠδ' ἵππων? Hoc sane non displicet, & ex literarum compendiis pronus est error. *Pauw.*

236. περὶ στροφάλιγξιν ἑῇσι] *circa axes suos.* ἄντυγες Versu præcedenti sunt *rotæ. Pauw.*

241. φέρον δέ μιν ἐς μέθον ἵπ-ποι] ἔφερον vel φέρεσκε. *Rhod.*

Ii Prius

Ἵππων ἀμφὶ πόδεσσι· μολὼν δ' ἄγχιστα κυδοιμοῦ,
Πῆλε δόρυ βριαρὸν· μέγα δ' ἴαχε, Τρῳσὶ κελεύων
Αντιάαν δηΐοισι κατὰ κλόνον· οἱ δ' ἀΐοντες
Θεσπεσίην ὄπα, πάντες ἐϋάμβεον· οὐ γὰρ ἴδοντο
Αμβροτον ἀθανάτοιο θεοῦ δέμας, οὐδὲ μὲν ἵππους·
Ηέρι δὲ κεκάλυπτο· νόησε δὲ θέσκελον αὐδὴν,
Εκποθε ἀΐσσουσαν ἄδην εἰς οὔατα Τρῳών,
Αντιθέου Ελένοιο κλυτὸς νόος· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
Γήθησεν, καὶ λαὸν ἐπεσσύμενον μέγ' ἀΰτει·
Α δείλοι, τί φέβεσθε φιλοπτολέμου Αχιλῆος
Υἱέα θαρσαλέον; θνητός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτὸς·
Οὐδέ οἱ ἶσον Αρηϊ πέλει σθένος, ὅς μιν ἀρήγει
Ημῖν ἐελδομένοισι· βοᾷ δ' ὄγε μαχρὰ κελεύων
Μάρνασθ' Αργείοισι κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄγε θυμῷ
Τλῆτε φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε·
Οὐ γὰρ ἀμείνονα Τρῳσὶν ὄἰομαι ἄλλον ἰκέσθαι
Αλκτῆρα πτολέμοιο· τί γὰρ ποτὶ δῆριν Αρηος
Λώϊον, εὖτε βροτοῖσι κορυσσομένοις ἐπαμύνει;
Ος νῦν ἡμῖν ἶκαν' ἐπίῤῥοθος· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ

Μνή-

Prius ego malo. *Pauw.*

252. Ηέρι δὲ κεκάλυπτο] Ηέρι θῆ vel potius γὰρ. *Rhod.* Ηέρι γὰρ & mihi abblanditur. *Pauw.*

255. καὶ λαὸν ἐπεσσύμενον μέγ' ἀΰτει] λαὸν ἀπεσσύμενον. *Rhod.* Turbam incitatam alte inclamabat. Quorsum ἀπεσσύμενον? *Dausq.* O bone, ut ne ambiguum sit, fugientes, an irruentes inclamaverit Helenus. Veriſſime Rhodomannus, cujus ἀπεσσύμενον ea notione Homericum eſt. *Pauw.*

258. ὅς μιν ἀρήγει] ὅς νυν, vel ὅς μάλ'. *Rhod.* ὅς νυν ἀρήγει præſtat. *Pauw.*

259. Ημῖν ἐελδομένοισι] Verſus requirit ἧμιν ἐελδομένοισι. *Pauw.*

263. Αλκτῆρα πτολέμοιο] Aldus & Baſileenſes Αλκτῆρα πολέμοιο: quod cæſura tuetur. *Pauw.*

264. εὖτε βροτοῖσι κορυσσομένοις ἐπαμύνει] Armatos defendit, tuetur. Melius legeretur κορυπτομένοις, afflictis mortalibus, & peſſumdatis, quibus peropus eſt defenſore. Qua voce utitur Theocritus. Eam Seneca, Ennius, & priſci reddidere τῷ *arietare.* Plautus Pſeudolo vocat *obvertere cornua.*

Equorum pedibus. Et quam proxime conflictum provectus
Validam quaſſavit haſtam, ſublatoque immani clamore, juſſit Trojanis
Ut hoſtium impreſſionem exciperent. Quos, ubi inaudiverunt
Divinam vocem, omnes ſtupor inceſſit. Non enim contuebantur
Ambroſium immortalis Dei corpus, neque equos:
Aëris enim nebula obtectus erat. Animadvertit autem vocem divinam,
Undecunque ſatis clare ad Troum aures delatam,
Mens celebris eximii Heleni. Is ex animo
Gaviſus populum diffugientem clamore revocat.
Heu timidi, quid fugitis bellicoſi Achillis
Temerarium filium? Mortalis certe & ipſe eſt,
Nec Martem robore æquat, qui ſtrenue opitulatur
Nobis deſiderantibus, magnoque vociferatu nos exhortatur
Ad dimicandum acie cum Argivis. Verum agite animis
Durate amici, & fiduciam in pectoribus concipite.
Non enim meliorem Trojanis exiſtimo alium affore
Belli hoſtilis propulſatorem. Quid enim ad conflictum Marte
Præſtabilius, cum mortalibus in procinctu ſtantibus fert ſuppetias?
Ut nunc venit nobis opitulator, ſed tamen etiam ipſi Me-

nua. Homerus Iliad. X. *καὶ θαλάμους χειραϊζομένους*; ubi apposite Euſtathius: *τὸ δὲ χειραΐζεσθαι ἐνταῦθα φθορὰν δηλοῖ, καὶ βλάβην μετὰ τὰ κέρατα. Οθεν φασὶν ὁ ἄθυμος καὶ ἀόργητος, ἀχείριος λέγεται, ὁ μηδένα χειραΐζων καὶ βλάπτων. Dausq.* Ride hominis acumen, qui novas etiam vocum ſignificationes pro lubitu comminiſcitur: Nam *κερτομέοις* eo ſenſu dixit nemo, & non dixiſſet ſane Quintus, cui humilior erat ſermo. Purum putum eſt *κορυσσομένοις*: Armatos juvat Mars, non vero inermes, quia ut dici ſolet vulgo, Dii non juvant, niſi eos, qui ſe juvare volunt ipſi. *Pauw.*

265. *Ος νῦν ἡμῖν ἴκαν' ἐπίρροθος*] Ος νῦν ἧμιν vel ἄμμιν ἴκανεν ἐπίρροθος. *Rhod.* ἧμιν ἴκανεν

Μνήσασθε πτολέμοιο, δέος δ' ἀπὸ νόσφι βάλεσθε.
Ὡς φάτο· τοί δ' ἵσταντο κατ' ἀντίον Αργείοισιν,
Ηύτ' ἐνὶ ξυλόχοισι κύνες κατέναντα λύκοιο,
Φεύγοντες τοπάροιθε, βίην τρέψωσι μάχεσθαι,
Ταρφέα μηλονόμοιο παροτρύνοντος ἔπεσσιν,
Ως ἄρα Τρώϊοι υἷες ἀνὰ μόθον αἰνὸν Αρηος
Δείματος ἐκτὸς ἔσαν· καταντίον ἀνέρος ἀνὴρ
Μάρναο Θαρσαλέως· περὶ δ' ἔκτυπεν ἔντεα φωτῶν
Θεινόμενα ξιφέεσσι, καὶ ἔγχεσι, καὶ βελέεσσιν·
Αἱχμαὶ δ' ἐς χρόα δύνον· ἐδεύετο δ' αἵματι πολλῷ
Δεινὸς Αρης· ὀλέκοντο δ' ἀνὰ μόθον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
Μαρναμένων ἑκάτερθε· μάχη δ' ἔχεν ἶσα τάλαντα·
Ως δ' ὁπότ' αἰζηοὶ μεγάλης ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς
Ορχατον ἀμπελόεντα διατμήσωσι σιδήρῳ
Σπερχόμενοι, τῶν δ' ἶσον ἀέξεται εἰς ἔριν ἔργον,
Οππότ' ἴσοι τελέθουσιν ὁμηλικίη τε βίη τε,
Ως τῶν ἀμφοτέρωθε μάχης ἀλεγεινὰ τάλαντα
Ἰσα πέλεν· Τρῶες γὰρ ὑπέρβιον εὖ θέμενοι κῆρ
Μίμνον, ἀταρβήτοιο πεποιθότες Αρεος ἀλκῇ·
Αργεῖοι δ' ἄρα παιδὶ μενεπτολέμου Αχιλῆος·
Κτεῖνον δ' ἀλλήλους· ὁλοὴ δ' ἀνὰ μέσσον Ενυὼ
Στρωφᾶτ' ἀλγινόεντι λύθρῳ πεπαλαγμένη ὤμους,
Καὶ χέρας· ἐκ δέ οἱ αἰνὸς ἀπὸ μελέων ῥέεν ἱδρώς·
Οὐδ' ἑτέροισιν ἄμυνεν, ἴσῃ δ' ἐπετέρπετο χάρμῃ,

Αζο-

sumendum. *Pauw.*

266. Μνήσασθε πτολίμοιο] Aldus & Basileenses iterum Μνήσασθε πολίμοιο. *Pauw.*

267. τοί δ' ἵσαντο κατ' ἀντίον Αργείοισιν] κατ' αὐτίον. *Rhod.*

272. κατ' αὐτίον ἀνέρος ἀνὴρ] κατὰ δ' αὐτίον, vel κατ' αὐτία δ' ἀνέρος ἀνὴρ. *Rhod.* Posterius præfero. *Pauw.*

279. διατμήσωσι σιδήρῳ] διατμήξωσι. *Rhod.* Per me licet, quia διατμήσωσι a διατμάω minus usitatum est. *Pauw.*

281. Οππότ' ἴσοι τελέθουσιν] Οππότ' ἴσοι τελέθωσιν, vel Οὔνεκ' ἴσοι τελέθουσιν. *Rhod.* Οὔνεκα non indigemus, & Οππότε pro *quoniam* bonum est: Id autem cum indicandi modo rectius jun-

Memores eſtote belli, & formidinem procul (a vobis) abjicitote.
Sic dixit. At illi fronte in Argivos directa reſiſtunt;
Veluti in ſylvis canes adverſus lupum,
Antea fugientes, vires convertunt ad pugnandum,
Identidem ovium paſtore verbis illos exſtimulante.
Sic & Trojugenæ in acerbo Martis tumultu
Extra metum ſunt: & contra virum vir
Pugnat fidenter, increpantque arma virum,
Pulſata gladiis & haſtis atque jaculis;
Sed & cuſpides in corpus penetrant, ac multo cruore madeſcit
Mars acer; dum trucidantur in conflictu alius poſt alium,
Ultro citroque dimicantium. Nam pugna æquas lances habebat.
Ut cum juvenes in fertili ingentis vineæ ſolo,
Ordines vitibus conſitos amputant ferro
Feſtinantes; horumque certatim opus æquale increſcit:
Quandoquidem ætate atque robore pares ſunt.
Ita illorum utrobique triſtes pugnæ lances
Æquali diſcrimine erant. Troës enim, cum prævalidum animis robur indidiſſent,
Reſiſtebant, imperterriti Martis ope confiſi:
Argivi contra filio bellipotentis Achillis (freti.)
Et trucidabant ſe mutuos: Sævaque in medio Bellona
Verſabatur, triſti ſanie humeros polluta,
Ac manus; teterque ei a membris ſudor defluebat,
Et neutros adjuvabat: ſed ex æqua pugna voluptatem capiebat:

Dum

jungitur ea ſignificatione, quam cum ſubjungendi modo: Quare τελέουσιν etiam probum eſt. *Pauw.*

283. Τρῶες γὰρ ὑπέρβιον εὖ θέμενοι κῆρ] ἐνθέμενοι κῆρ. *Rhod.* Rhodomanni ὑπέρβιον ἐνθέμενοι κῆρ mihi perquam ſuſpectum eſt, & neſcio, an ita dixerint Græci. ὑπέρβιον ἐνθέμενοι ἐν φρεσὶ θυμὸν bonum eſt & uſu tritum. Ego certe vulgatam non muto: κρατέρφι, ὑπερθύμοις, ἀγχίνοις, &c. dicuntur ubique Trojani; quibus ſcilicet virtus adſcribenda erat, ut eo ipſo Græ-

Αζομένη φρεσὶν ἧσι Θέτιν καὶ δῖον Αρηα·
Ενθα Νεοπτόλεμος τηλέκλυτον Περιμήδεα
Δάμναθ', ὃς οἰκί' ἔναιε παρὰ Σμινθήσιον ἄλσος·
Τῷ δ' ἔπι, Κάστρον ἔπεφνε, μενεπτόλεμόν τε Φάληρον,
Καὶ κρατερὸν Περίλαον, ἐϋμελίην τε Μενάλκην,
Ον τέκετ' Ιφιάνασσα παρὰ ζάθεον πόδα Κίλλης
Τεχνήεντι Μέδοντι, δαήμονι τεκτοσυνάων·
Αλλ' ὁ μὲν οἴκοι ἔμιμνε φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ·
Παιδὸς δ' οὐκ ἀπόνητο· πόνον δέ οἱ, ἔργα τε πάντα,
Χηρωσταὶ μετόπισθεν ἀποφθιμένοιο, δάσαντο·
Δηίφοβος δὲ Λυκῶνα, Μενεπτόλεμόν τε κατέκτα,
Τυτθὸν ὑπὲρ βουβῶνα τυχών· περὶ δ' ἔσχεϊ μαχητῷ
Εγχατα πάντ' ἐχύθησαν· ὅλη δ' ἐξέσσυτο νηδύς·
Αἰνείας δὲ Δάμαντα κατέπεφνεν, ὅς τε πάροιθεν
Λυλίδα ναιετάεσκε, συνέσπετο δ' Αρχεσιλάῳ
Ες Τροίην· ἀλλ' οὔτι φίλην πάλιν ἔδρακεν αἶαν·
Εὐρύαλος δ' ἐδάμασσε βαλὼν ἀλεγεινὸν ἄκοντι
Αστραῖον· τοῦ δ' αἶψα διὰ στέρνοιο ποτήθη
Αἰχμὴ ἀνιηρὴ, στομάχου δ' ἀπέκερσε κελεύθους,
Ανέρι κῆρα φέρουσα· μίγη δέ οἱ εἴδατα λύθρῳ·
Τοῦ δ' ἄρα βαιὸν ἄπωθεν, ἕλεν μεγάθυμος Αγήνωρ
Ιππομέννην, Τεύκροιο δαίφρονος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Τύψας ἐς κληῖδα θοῶς· σὺν δ' αἵματι θυμὸς
Εκτορεν ἐκ μελέων· ὀλοὴ δέ μιν ἀμφεχύθη νύξ·
Τεύκρῳ δ' ἔμπεσε πένθος, ἀποκταμένου ἑτάροιο·
Καὶ βαλὲν ὠκὺν ὀϊστὸν, Αγήνορος ἄντα τανύσσας·

Αλ-

corum virtus appareret major: Eo respiciens Auctor, commode scripsit τῷ θύμιος κῆρ ὑπέρβιον, quod improvida Eurypyli cæde male turbatum fuerat. Vides? Hoc accommodum. *Rhau.*

291. Ενθα Νεοπτόλεμος τηλέκλυτον] τηλεκλειτὸν. *Rhod.*

292. παρὰ Σμινθήσιον ἄλσος] Forte Σμινθήϊον. *Rhod.* Recte: Σμίνθιον ἄλσος est apud Stephanum Byzantium de Urbibus, cujus locum accuratius exami-

Dum animo ſuo Thetin & Martem divinum (ſimul) reveretur.
Ibi Neoptolemus celebrem Perimedem
Dejecit; qui ædes tenebat juxta lucum Smintheum:
Et poſt eum Ceſtrum obtruncavit, belloque ſtrenuum Phalerum,
Ac fortem Perilaum, haſtaque bonum Menalcam,
Quem edidit Iphianaſſa, ad ſacras Cillæ radices
Artificioſo Medonti, fabricaturæ perito.
Is quidem domi manſerat in patria tellure (ſibi) dilecta:
De filio autem fructum non cepit. Nam laborem ejus operaque cuncta,
Poſteaquam exſtinctus fuit, alieni hæredes diviſerunt.
Deiphobus autem Lyconem & Meneptolemum interimit,
Paulum ſupra inguen feriens; & circa longam haſtam
Cuncta inteſtina effunduntur, adeoque totus venter erumpit.
Hinc Æneas Damantem occidit, qui olim
Aulidem incolebat, & comes fuerat Arceſilai
Ad Trojam. Sed non vidit denuo patrium ſolum.
Euryalus inſuper ſubigit jaculo miſerabiliter ictum
Aſtræum: Cujus ſubito trans pectus volaverat
Luctifica haſta, & ſtomachi vias præciderat
Homini mortem afferens; cibique illi cum ſanguine permiſcentur.
Nec ita procul ab eo profligat Agenor magnanimus
Hippomenem bonum Teucri pugnacis ſodalem,
In clavem (cervicis) ſubito percuſſum; cumque ſanguine animus
Exilit e corpore, & lethalis ei nox offunditur.
Teucro itaque mœror oboritur interfecto amico,
Et citum emittit telum in Agenorem intendens:

Ve-

minabimus alibi. *Pauw.*

294. *ἐϋμιλίην τε Μηάλκην*] *ἐϋμμιλίην τε, Pauw.*

303. *Αἰνείας δὲ Δάμαντα κατέπιφνεν*] *κατέκτανεν. Rhod.* Scribe *κατέφλασεν.* Heſychius: *Κα-*

Αλλά οἱ οὔτι τύχησεν, ἀλευαμένου μάλα τυτθόν·
Ἔμπεσε δ' ἐγγὺς ἐόντι δαΐφρονι Δηϊφοώντῃ
Λαιὸν ὀφθαλμὸν· διὰ δ' οὔατος ἐξεπέρησεν
Δεξιτεροῦ· γλήνην δὲ διέτμαγεν, οὕνεκα μοῖραι
Αργαλέον βέλος ὧσαν ὅπῃ θέλον· ὃς δ' ἔτι ποσσὶν
Ὀρθὸς ἀνεσταίρισκε· βαλὼν δ' ὄγε δεύτερον ἰὸν,
Λαιμῷ ἐπερροίβδησε· διέρισε δ' αὐχένος ἶνας
Αντικρὺς αἴξας· τὸν δ' ἀργαλέη κίχε μοῖρα·
Αλλος δ' ἄλλῳ τεῦχε μόρον· κεχάροντο δὲ Κῆρες,
Καὶ Μόρος· ἀλγινόεσσα δ' Ερις μέγα μαιμώωσα,
Ηὔσε μάλα μακρὸν· Αρης δέ οἱ ἀντεβόησε
Σμερδαλέον· Τρώεσσι δ' ἐνέπνευσεν μέγα θάρσος,
Αργείοισι δὲ φυΐην· ἄφαρ δ' ἐλέλιξε φάλαγγας·
Αλλ' οὐχ υἷα Φόβησεν Αχιλλέος· ἀλλ' ὅς τε μίμνων,
Μάρνατο θαρσαλέως, ἐπὶ δ' ἕκτανεν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ·
Ως δ' ὅτε τις μύλῃσι περὶ γλάγος ἐρχομένῃσι,
Χεῖρα περιῤῥήσῃ κούρος νέος, αἱ δ' ὑπὸ πλιγῇ

Τυτ-

ταθλάσαι, κατακόψαι. *Dausq.* Apte-Rhodomanaus, & inepte Dausquejus. *Pauw.*

317. *ἐγγὺς ἐόντι δαΐφρονι Δηϊφοώντῃ*] *Δηϊφόωντι* vel *Δηϊφόωντι. Rhod. Δηϊφοώντι* hactenus placet. *Pauw.*

318. *Λαιὸν ὀφθαλμὸν*] *Λαιὸν ἐς ὀφθαλμὸν. Rhod.*

323. *Αντικρὺς αἴξας*] Interpres *ex adverso irruens*: quod de Teucro hic perquam ociose dicitur. An vertendum *Penitus impellens*, sic ut sagitta per jugulum penetraverit in partem jugulo oppositam, ubi cervix & cervicis sunt nervi? Id optimum foret, si *αἴξας ἐνεργητικῶς* occurreret. Sit tamen simile ejus videtur dici: Nam *ἀντικρὺς* fere idem, quod *διαμπερὲς* & *δίολα*, ut notum ex Homero & ejus Interpretibus Antiquis. An Quintus verbum *ἐνεργητικῶς* adhibuit? Potest: Nam talia & hic & alibi plura: Vide Exempli gratia Vers. 29. hujus Libri. Alias *βαλὼν δ' ὄγε δεύτερον ἰὸν* scriptum esset pro *βαλόντος δὲ τοῦγε δεύτερον ἰὸν*, casus nominandi pro casibus gignendi; & *ἐπερροίβδησε* una cum *διέρισε* & *αἴξας ἀντικρὺς* vocem *ἰὸν* respiceret absolute, similiter ut in præcedentibus post *βαλὼν ὠκὺν ὀιστὸν* absolute sequitur de sagitta *οὔτι τύχησεν* & *ἔμπεσε*. Attende, & sume, quod placet: Alterutrum loci indoles videtur requirere. Erunt, qui sumentes posterius, scripturi

sunt;

Verum hunc non contingit. (Pauxillum enim declinabat.)
Sed cecidit Deiphontis bellicosi, qui in propinquo erat,
In lævum oculum, & per aurem usque penetravit
Dexteram, pupillamque diffidit. Quia fata
Sævum impulerant telum quo volebant. Ille autem in pedes
Erectus subsiliebat. Ejaculatus igitur sagittam alteram
Cum stridore in jugulum infixit, & cervicis nervos dissecuit
Ex adverso irruens, eumque triste Fatum apprehendit.
Porro alius alii exitium creabat. Ideo Parcæ lætabantur
Ac Fatalis interitus; tristisque Discordia, valde cruoris appetens (magno ardore percita,)
Immensum tollebat clamorem: Cui Mars ex adverso respondit
Horrendum, & Trojanis magnam inspiravit fiduciam,
Argivisque fugam; Et subito Phalanges tremefactas retro egit.
Sed tamen Achillis filium non consternat. Imo hic subsistens
Fortiter pugnam ciet, & alium post alium interficit:
Ut si quispiam muscis lac obeuntibus
Manum illidat puer tenellus. Qua plaga

Pau-

sunt, βαλὼν δ' ὄγε δεύτερον, ἠὲ Λαιμῷ ἐπερρίβδησε: Et hos genio indulgere sinam. *Pauw.*

324. κεχάροντο δὲ Κῆρες, καὶ Μόρος] Valde ingratum est καὶ Μόρος post ἄλλος δ' ἄλλῳ τεῦχε μόρον: Nonne scribendum, vel Αλλος δ' ἄλλῳ τεῦχε φόνον· κεχάροντο δὲ Κῆρες, καὶ Μόρος, vel Αλλος δ' ἄλλῳ τεῦχε μόρον· κεχάροντο δὲ Κῆρες, καὶ Φόνος? *Pauw.*

429. ἀλλ' ὅς τε μίμνων] ἀλλ' ὄγε μίμνων. *Rhod.* Durum est ἀλλ' ὄγε, ubi ἀλλ' οὐχ præcedit. *Pauw.*

332. Χεῖρα περιῤῥήσῃ κούρος νέος] περιῤῥίξῃ. *Rhod.* Brodæus περιῤῥίξῃ reponit, & exponit *violentius injiciat.* Mallem περιῤῥίψῃ, omnem in partem jaciat. *Dausq.* περιῤῥίξῃ ego non probo, & stribliginem inducit. Non male Dausquejus περιῤῥίψῃ. Potes etiam χεῖρα περιῤῥάσσῃ: ῥάσσω idem, quod ἀῤῥάσσω: inde περιῤῥάσσῃ, *illidat circumcirca.* Vide & elige: Meum non magis, quam Dausquejanum amo. *Pauw.*

Τυτθὸν δαμνάμεναι, σχεδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι
Θυμὸν ἀποπνείουσι, πάϊς δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
Ὡς ἄρα Φαίδιμος υἱὸς ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος,
Γήθεεν ἀμφὶ νέκυσσι, καὶ οὐκ ἀλέγιζεν Ἄρηος
Τρῳσὶν ἐπαμύνοντος· ἐτίνυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλον,
Λαοὺς ἐπαΐσσοντας· ὅπως ἀνέμοιο θύελλας
Μίμνῃ ἐπεσσυμένας ὄρεος μεγάλοιο κολώνῃ,
Ὡς ἄρα μίμνεν ἄτρεστος· Ἀρὴς δέ οἱ ἐμμεμαῶτι
Χώετο, καί οἱ ἔμελλεν ἐναντία δηριάασθαι
Αὐτὸς, ἀποῤῥίψας ἱερὸν νέφος, εἰ μὴ Ἀθήνη
Ἐκποθὲν Οὐλύμποιο θόρεν ποτὶ δάσκιον Ἰδην·
Ἔτρεμε δὲ χθὼν δῖα· καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
Ξάνθου, τόσσον ἔδεισε· δέος δ' ἀμφεκέκλασε θυμὸν
Νυμφάων· Φοβέοντο δ' ὑπὲρ Πριάμοιο πόληος·
Δὴ γάρ οἱ μεγάλοιο Διὸς διεφαίνετο θυμὸς *

Τεύ-

333. Τυτθὸν δαμνάμεναι] Τυτθὸν, *paululum*, non convenit hic, præsertim ubi tenacius τῷ δαμνάμεναι adhæret: Nonne scribendum Θᾶσσον vel Θᾶττον? Ita sane videtur mihi. *Pauw.*

Ibid. σχεδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι] σχεδὸν ἀθρόαι ἄλλοθεν ἄλλαι. *Rhod.* Plene ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις. *Dausq.* Non male Rhodomannus σχεδὸν ἄθροαι, ut Versus habeat numeros suos: ἄλλοθεν ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις Dausquejanum est ex asse. *Pauw.*

337. Τρῳσὶν ἐπαμύνοντος] Scribe Τρῳσὶν ἀμύνοντός περ. ἀμύνω perpetim *u* corripit. In pede libri: —— Διὸς μέγα θαρσαλέοισι Τρῳσὶν ἀμύνοντος. *Dausq.* Versus haud dubie laborat. Dausqueji Τρῳσὶν ἀμύνοντός περ mihi non usque adeo arridet: Mallem, Τρῳσὶν ἀμύνοντος· μάλ' ἐτίνυτο. *Pauw.*

Ibid. ἐτίνυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλον, Λαοὺς ἐπαΐσσοντας] ἄλλον, Λαοὺς ἐπαΐσσοντας. *Rhod.* Dexterrime restituit Brodæus, ἐτίνυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλους Λαὸν ἐπαΐσσοντας. *Dausq.* Recte Λαὸν ἐπαΐσσοντας: ἄλλον manere potest propter ἄλλοθεν, quod ἄλλον & alios atque alios, πληθυντικῶς includit. *Pauw.*

338. ὅπως ἀνέμοιο θύελλας] ὅπως δ' ἀνέμοιο θύελλας. *Rhod.*

339. ὄρεος μεγάλοιο κολώνῃ] In μεγάλοιο est domesticus Quinti fastus. *Pauw.*

341. καί οἱ ἔμελλεν ἐναντία δηριάασθαι] Præcessit οἱ ἐμμεμαῶτι: Quare mallem, scripsisset Quintus, καί τοι ἔμελλεν &c. Et ita scripsit forte. *Pauw.*

343. Ἐκποθὲν Οὐλύμποιο] Editio Rhodomanni habet in Contextu Ἐκτοθὲν, quod in Cor-

Paulatim attritæ omnes prope, alibi (tamen) aliæ
Animam exhalant. At puer ſtudio iſto delectatur.
Sic etiam alacer implacabilis Achillis natus
Gaudet ſtrage cadaverum, & nihili pendit Martem
Trojanis opitulantem; ſed alibi alios multat,
Exercitum (Græcorum) invadentes. Ceu venti procellis
Reſiſtit incumbentibus vaſti montis jugum;
Ita ille perſiſtebat intrepidus. Quare Mars ei tam alacriter contra eunti
Succenſebat. Jamque contra ipſum certamen ingreſſurus erat
Ipſe, nube abjecta ſacra; niſi Minerva
Ex Olympo deſiliiſſet ad Idam opacam.
Intremuit autem alma tellus, & ſonorus alveus
Xanthi; Adeo expavit; timorque infregit animum
Nympharum. Timebant enim civitati Priami.
Nam magni Jovis animus dudum illi ſe prodebat.

Corrigendis mutavit, ſed hic deterius non fuiſſet ſane. *Pauw.*

345. *Ξάνθω, τόσσον ἴδωτο· δίος δ' ἀμφιέλιξαι θυμὸν*] Locum hunc (præter id quod *ἀμφιέλιξαι* legendum eſt) de mendis & defectu ſuſpectum habeo. Ideo in Aldino etiam aſteriſcus, defectus nota, additus eſt. Pro *ἴδωτο* an non recte ſubſtituatur *ἔθυτο* (ut ſenſus ſit, tanta feſtinatione venit Minerva) haud ſcio. *Rhod.* In Aldina nullus ad Verſum hunc aſteriſcus, ſed ad duos Verſus ſequentes, qui in illa Rhodomanni & hac Noſtra etiam habentur. Legi poteſt:

Ἔτρεμε δὲ χθὼν δῖα, καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
Ξάνθῳ τόσσον ἴδωτο, δίος τ' ἀμφέλιξαι θυμὸν
Νυμφάων.

Quantum intremuit terra, tantum expavit Xanthus: *ὅσσον ἴ-*

τρεμε, τόσσον ἴδωτο: Poſtponendum ſubaudire jubet præponendum. Et hoc non ineptum certe. *τρέμειν* de fluvio minus apte dicitur: Nam in unda vel citius vel tardius procedente quis tremor, ubi motus ſemper tremore major? Sic ſane *ἴδωτο* melius convenit fluvio, quia generalius dicit, quod de omnibus dici poteſt: Attende; hic opus eſt judicio: quo tamen non polluit Quintus: Quare ſi cum Rhodomanno legere velis, *Ἔτρεμε δὲ χθὼν δῖα, καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα Ξάνθῳ· τόσσον ἴθυτο· δίος δ' ἀμφέλιξαι θυμὸν Νυμφάων*, per me licet: Sic ſatis bona eſt lectio; neque alia noto, ut eam impugnem, ſed ut in vulgata minorem eſſe difficultatem, quam ſibi perſuaſit Rhodomannus, oſtendam. *Pauw.*

347. *Δὴ γάρ οἱ*] *Δὴ γάρ οἱ.* *Rhod.*

Τεύχεσι δ' ἀμβροσίοισι περὶ στεροπῇσι *
Σμερδαλέοι δὲ δράκοντες, ἀπ' ἀσπίδος ἀχαμάτοιο
Πῦρ ἄμοτον πνείεσκον· ἄνω δ' ἔψαυε νεφέεσσι
Θεσπεσίη τρυφάλεια· θοῷ δ' ἤμελλεν Ἀρηϊ
Μάρνασθ' ἐσσυμένως, εἰ μὴ Διὸς ἠὺ νόημα
Ἀμφοτέρους ἐφόβησεν, ἀπ' αἰθέρος αἰπεινοῖο
Βροντήσας ἀλεγεινὸν· Ἄρης δ' ἀπεχάζετο χάρμης·
Ἵκετο δ' ἐς Θρῄκην δυσχείμερον· οὐδ' ἔτι Τρώων
Μέμβλετό οἱ κατὰ θυμὸν ὑπέρβιον· οὐδὲ μὲν ἐσθλὴ
Παλλὰς ἐν πεδίῳ Τρώων μένει, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Ἶξεν Ἀθηναίων ἱερὸν πέδον· οὐδ' ἔτι χάρμης
Μνώοντ' οὐλομένης· δεύοντο δὲ Τρῴοισι υἷες
Ἀλκῆς· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰέμενοι πολέμοιο,
Χαζομένοισιν ἔποντο κατ' ἴχνιον, ἠὔτ' ἀῆται
Νήεσιν ἐσσυμέναις ἅμα λαίφεσιν εἰς ἁλὸς οἶδμα
Ὄμβριμον, ἢ θάμνοισι πυρὸς μένος, ἢ κεμάδεσσιν
Ὀτρηροὶ κατ' ὄρεσφι κύνες λελιημένοι ἄγρης·

Ως

Rhod. Nescio, cur Rhodomannus Δὴ γάρ mutaverit, quod mihi ita placet, ut Δὴν γάρ mihi displicet. Nihil apertius, si Græce scias. *Pauw.*

348. Τεύχεσι δ' ἀμβροσίοισι περὶ στεροπῇσι *] Τεύχεα δ' ἀμβροσίῃσι περὶ στεροπῇσι Φάεινον. vel περὶ στεροπῆς ἀμάρυσσον. tertio, ab hoc Versu Σὺν γάρ οἱ μεγάλοιο in calce deesse videtur κεραυνοὶ. *Rhod.* Ita constituenda videtur Rhodomanni Notula confusa: Tertia conjectura est, Τεύχεσι δ' ἀμβροσίοισι περὶ στεροπῇσι κεραυνοὶ, eamque juvabat scribendo Versu præcedenti Σὺν γάρ οἱ pro Δὴν γάρ οἱ, ut antea scribendum conjecerat. Et tertia & duæ aliæ balbutiunt, neque dignæ sunt, quæ refutentur. Dicam uno verbo: De fulguribus veris, quæ ex armis Minervæ prorumpebant, hic cogitandum non est, sed de splendore, qui fulgurum instar ex armis ejus exibat: Hoc certum est, & sequentia totusque loci circuitus extra dubium collocat. Sunt hæc plane mutila: Si dixisset Rhodomannus, scribendum forte hic, Τεύχεσι δ' ἀμβροσίοισι περὶ στεροπῇσιν ὁμοῖον, quæ ab aliis amissis in sensum jam indicatum pendebant, dixisset, quod dici poterat absque ullo periculo, nec tamen sponte dixissem ego, quia melius est in his pisce magis obmutescere.

Jun-

Divinisque arma circumquaque fulguribus coruscabant;
Ac horrendi Dracones ab insuperabili scuto
Rapidum ignem spirabant; inque summo nubes attingebat
Cassis divina: Cum veloci igitur Marte destinarat
Repente certamen inire, nisi alma Jovis providentia
Utrumque deterruisset, ab excelso æthere
Terrificum intonans. Mars igitur prælio abscedit,
Et recipit se in Thraciam brumalem: Neque amplius Troum
Cura afficitur animus ejus invictus. Nec sane industria
Pallas in Troum campo mansit: sed etiam ipsa
Se contulit in religiosam Athenienssium terram. Nec amplius de pugna
Soliciti erant. Trojanorum igitur nati destituuntur
Viribus. Argivi autem magna belli cupiditate succensi,
Cedentibus instant e vestigio; tanquam venti
Navibus, quæ erectis carbasis in maris fluctum procurrunt
Vastum: aut virgultis robur ignis: aut cervis
Impigri in montibus canes prædam appetentes.

Ita

Junge, si lubet, cum hoc Versu Versum 197. Lib. 6. ut alia loca præteream. *Pauw.*

349. *Σμιρδαλίοι δὲ ἐρέκοντες*] *Σμιρδαλίοι τε ἐρέκοντες. Rhod.* Cur hoc? An ut oratio ità evaderet plenior, vel verba dulcius sonarent? Nescio, & hanc *ἀκριβείαν* Viri Eruditi miror. *Pauw.*

350. *ἄνω δ' ἴψανε νηΐτοσι Θεσπεσίην τρυφάλειαν*] Illud *ἴψανε νηΐτοσι* aperte corruptum est: Nam cum casu tertio verbum ita non construunt Græci. Legerem *ἴψανε νηΐων*, si versus accineret: Sed genitivum admittere potest nullo modo: Quare *ἴψανε* depravatum puto. An scribendum, *ἄνω δ' ἐπίλασε νηΐτοσι Θεσπεσίην τρυφάλειαν*? Nihil melius certe nunc succurrit mihi. Quid autem videtur de ipsa *ἴπεια*? Nonne omnem mensuram superat, & longè dignissima est Calabri indole? *Pauw.*

357. *Πάλλας ἐν πεδίῳ Τρώων μένει*] *Παλλὰς ἐνὶ πεδίῳ. Rhod.* Scribe *κατὰ πεδίον*, cujus istud alterum glossema. Aut etiam leviuscula additione, *Παλλὰς ἐνὶ πεδίῳ. Dausq. ἐνὶ πεδίῳ* præstat. *Pauw.*

361. *ἠΰτ' ἀήτας Νηΐων ἐστομένησιν ἅμα λαίφεσιν* &c.] Eadem comparatio Lib. 1. V. 316. & seqq. *Pauw.*

367.

Ὡς Δαναοὶ δηΐοισιν ἐπήϊον, οὔνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
Υἱὸς Ἀχιλλῆος μεγάλῳ δορὶ θαρσύνεσκε,
Κτείνων ὅν κε κίχησε κατὰ κλόνον· οἱ δ' ὑπὸ φύζαν
Χασσάμενοι, κατέδυσαν ἐς ὑψίπυλον πτολίεθρον·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνεπνεύσαν πολέμοιο,
Ἑλσαντες Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων,
Ἅρπας ὅπως σταθμοῖσιν ἐπ' οἰοπόλοισι νομῆες·
Ὡς δ' ὁπότ' ἀμπνείωσι βόες μέγα κεκμηῶτες,
Ἄχθος ἀνειρύσαντες ἄνω ποτὶ δύσβατον ἄκρην,
Πυκνὸν ἀναθμαίνοντες ὑπὸ ζυγόν· ὣς ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀμπνευον ἐν τεύχεσσι κεκμηκότες· ἀμφὶ δὲ πύργους
Μάρναθαι μεμαῶτες, ἐκυκλώσαντο πολλὰ·
Οἱ δ' ἄρα ἧσι πύλῃσιν ἐπειρύσαντες ὀχῆας,
Ἐν τεύχεσσιν ἔμιμνον ἐπεσσυμένων μένος ἀνδρῶν·
Ὡς δ' ὅτε μηλοβοτῆρες ἐνὶ σταθμοῖσι μένωσι
Λαίλαπα χυανέην, ὅτε χείματος ἦμαρ ἵκηται
Λάβρον ὁμοῦ στεροπῇσι, καὶ ὕδατι, καὶ νεφέεσσι
Ταρφέσιν, οἱ δὲ μάλ' οὔτι, λιλαιόμενοί περ ἰκέσθαι,
Ἐς νομὸν ἀΐσσουσιν, ἄχρις μέγα λωφήσειε
Χεῖμα, καὶ εὐρύποροι ποταμοὶ μεγάλα βρομέοντες·
Ὡς οἵγ' ἐν τείχεσσι μένον τρομέοντες ὁμοκλὴν
Δυσμενέων· λαοὶ δὲ θοῶς ἐπέχυντο πόληϊ·
Ὡς δ' ὁπότε ψῆρες τανύπτεροι, ἠὲ κολοιοὶ
Καρπῷ ἐλαϊνέῳ θαμέες περὶ πάσχυ πέσωσι,

Βρώ-

367. Κτείνων ὅν κε κίχησε κατὰ κλόνον] Ita Aldus & Basileenses. Rhodomannus dederat in Contextu ὅν κε τύχησι: Quod in Corrigendis mutavit in ὅν κε τύχησι: Minus diligenter profecto & caute. *Pauw.*

367. ὑπὸ φύζαν Χασσάμενοι] Aut ὑπὸ φύζαν hic positum est pro ἐπὶ φύζαν, aut ipsum ἐπὶ φύζαν substituendum: Et hoc rectius sane. Legeretur etiam bene, ὑπὸ φύζας Χασσάμενοι, *fugientes* vel *fuga recedentes admodum consternati.* φύζα proprie est fuga cum magno timore & magna trepidatione; unde pro ipso timore, pro ipsa trepidatione etiam sumitur, reteteque hoc loco sumi potest, si

ὑπὸ

Ita Danai in hoſtes invehebantur; Quoniam ipſis
Filius Achillis immani haſta fiduciam addebat,
Perimens quemcunque deprehendit in pugna. At hi
in fugam
Converſi, altiportam urbem ſubierunt.
Interim Argivi pauliſper a prælio reſpirant,
Cum incluſiſſent Trojanorum gentem in Priami urbe;
Ut agnos in deſertis caulis paſtores includunt.
Ac veluti boves admodum defeſſi reſpirant,
Cum ſurſum traxerunt onus in arcem difficilem acceſſu,
Crebro anhelantes ſub jugo. Ita Achivi
Vires recolligunt, in armis defatigati. Hinc cum turres
Oppugnare cuperent, corona cingunt urbem.
Illi autem, portis ſuis obdentes repagula,
In armis præſtolantur ingruentium impetum virorum:
Ut cum opiliones in ſtabulis remanere cogit
Cæruleus turbo: quando tempeſtatis dies ingruit
Vehemens, ſimul cum fulgetris & aqua atque nubibus
Crebris: ipſique neutiquam, quamvis exeundi cupidi,
Ad paſcua procedunt, donec ingens deſævierit
Tempeſtas, & latiflui torrentes, multum ſtrepitantes.
Ita illi intra muros ſe continent, impreſſionem extimeſ-
centes
Hoſtium: quorum catervæ ſubito circumfunduntur
urbi.
Ac veluti ſturni lativolantes, aut graculi
Frequentes oleagino fructui incumbunt,

Eſcæ

ἐκὸ φύζας placeat. *Pauw.*

376. ἰκυκλώσαιτο πολλὰ] ἰκυκλώσαντο πόλια. *Rhod.* πόλια. Correctio eſt a Brodæo inducto πολλὰ. *Dausq.*

377. Οἳ δ' ἄρα ἦσι πύλῃσιν] Οἳ δ' ἄφαρ, vel ἄρ' ἐῇσι πύλῃσιν. *Rhod.* Neque hoc, neque illo indigemus. *Pauw.*

381. ὀμοῦ σιφοπῇσι, καὶ ὕδατι, καὶ νιφέσσι ταρφέσιν] Parum conveniens eſt νιφέσσι ταρφέσιν poſt ὕδατι & σιφοπῇσι: Nam id in illis ipſis jam ineſt, quia neque fulgura, neque imbres ſunt absque nubibus crebris. Dein λαίλαπα κυκείη & ἤματα χείματος λάβοι eas aperte etiam promunt. Quare & otioſum eſt νιφέσσι ταρφέσιν, & loco non ſtat ſuo. Ita ſolent, qui verba amant. *P.*

387. Ὡς δ' ἐκότε ψῆρες ταμύκτα-

Βρώμης ἱέμενοι θυμηδέος, οὐδ' ἄρα τούς γε
Αἰζηοὶ βοόωντες ἀποτραπῶσι φέβεσθαι,
Πρὶν φαγέειν, λιμὸς γὰρ ἀναιδέα θυμὸν ἀέξει·
Ὡς Δαναοὶ Πριάμοιο τότ' ἀμφεχέοντο πόληϊ
Ὀμβρίμοι· ἐν δὲ πύλῃσι πέσον, μεμαῶτες ἐρύσσαι
Ἔργον ἀπειρέσιον κρατερόφρονος Ἐννοσιγαίου·
Τρῶες δ' οὐ λήθοντο μάχης, μάλα περ δεδιῶτες,
Ἀλλὰ καὶ ὣς, πύργοισιν ἐφεστῶτες, πονέοντο
Νωλεμέως· οἵ δ' αἰεὶ πολυκμήτων ἀπὸ χειρῶν
Θρῴσκον ὁμῶς λάεσσι, καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
Δυσμενέων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ σφίσι τλήμονα Φοῖβος
Ἧκε βίην· αἰεὶ γάρ οἱ ἀμύνειν ἤθελε θυμὸς
Τρωσὶν ἐϋπτολέμοισι, καὶ Ἕκτορος οἰχομένοιο·
Εἰθ' ἄρα Μηριόνης στυγερὸν προέηκε βέλεμνον,
Καὶ βάλε Φιλοδάμαντα φίλον κρατεροῖο Πολίτου,
Τυτθὸν ὑπὸ γναθμοῖο· πάγη δ' ὑπὸ λαιμὸν ἰοστὸς·
Κάππεσε δ' αἰγυπιῷ ἐναλίγκιος, ὅν τ' ἀπὸ πέτρης
Ἰῷ ἐϋγλώχινι βαλὼν αἰζηὸς ὀλέσσῃ,
Ὡς ὁ θοῶς πύργοιο κατήριπεν αἰπεινοῖο·
Γυῖα δέ οἱ λίπε θυμὸς· ἐπέβραχε δ' ἔντεα νεκρῷ·
Τῷ δ' ἐπικαγχαλόων υἱὸς κρατεροῖο Μόλοιο,
Ἄλλον ἐφῆκεν ὀϊστὸν, ἐελδόμενος μέγα θυμῷ
Υἷα βαλεῖν Πριάμοιο πολυτλήτοιο Πολίτην·
Ἀλλ' ὁ μὲν αἶψ' ἀλέεινε, παραιχλίνας ἑτέρωθεν

Οὐ

σύπτεροι] ταυσίπτεροι. *Rhod.*

397. Νωλιμέως· οἵ δ' ἀεὶ πολυκμήτων ἀπὸ χειρῶν] Νωλιμέως. ἰοὶ δὲ πολυκμήτων ἀπὸ χειρῶν. *Rhod.* ἰοὶ legendum eſt ſine dubio: Illud ἀεὶ ſi ſervare poſſem, libentiſſime facerem: Nam Emphaſin ſane habet, & vix abeſſe poteſt. An legendum, Νωλιμέως· ἰοὶ δ' ἀεὶ ἀκαμάτων vel ἀκμήτων ἀπὸ χειρῶν? Sic ſane vocula maneret; neque melius ſuccurrit, & ſatis bonum eſt illud ipſum. *Pauw.*

400. Ἧκε βίην· αἰεὶ γάρ οἱ ἀμύνειν ἤθελε θυμὸς] αἰεὶ γὰρ ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ. *Rhod.* Non male Rhodomannus, ſed paulo audacius. Scribere poſſumus, ne litera mutata, & voculis modo

Eſcæ cupidi jucundæ: Neque eos
Juvenes clamando in fugam vertunt,
Priusquam edendi amorem compreſſerint. Eſurics enim impudentem animum facit.
Ita Danai tunc Priami urbi circumglomerabantur
Fortes, inque portas impetum faciunt, conantes evellere
Immane opus magnanimi Neptuni.
Trojani contra pugnam non detrectabant, quamvis timore perculſi,
Sed nihilo minus propugnaculis inſiſtentes laborem ſuſtinebant
Continuum; ſagittæque e ſtrenuis (ipſorum) manibus
Exſiliebant, ac pariter lapides citaque haſtilia,
In hoſtium agmen. Quia ipſis fiduciæ plenum Phœbus
Indidit robur. Semper enim animus (ejus) promptus erat ad opitulandum
Bellicoſis Trojanis, etiam Hectore ſublato.
Ibi Meriones infeſtum emittit jaculum,
Et ferit Phylodamantem, fortis Politæ amicum,
Paullum infra maxillam; & ſagitta infixa ſedet jugulo;
Ac decidit vulturis in modum; quem de ſaxo
Dejectum, telo acuto juvenis (quiſpiam) exitio mittit.
Ita citato ille de ardua turri delabitur:
Et membra ejus deſerit animus; ſonitumque dant arma ſuper cadavere.
De quo exultans fortis Moli filius,
Alteram ejaculatur arundinem, valde geſtiens animo
Filium ærumnoſi Priami Politen ferire.
Verum hic ſtatim ſibi cavet, alio declinans

Cor-

modo tranſpoſitis, Ηκε βίην· αἰεὶ γάρ οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν: Et hoc ego ſequar; niſi adhuc ſcribere præſtet, Ηκε βίην· ἀεί οἱ γὰρ ἀμύνειν ἤθελε θυμὸς: quod ſane facillimum & ex proximo petitum. *Pauw.*

403. Καὶ βάλε Φιλοδάμαντα &c.] Scribo Φυλοδάμαντα: niſi malis Λαοδάμαντα. *Rhod.* Φυλοδάμαντα mihi non diſplicet. *Pauw.*

410. Ἄλλον ἰφθῖμεν ἐσιδὼν] Paulo rectius hic fuiſſet, niſi fallor, ἀφθῖμεν, quia non in turbam, ſed in unum Politen ja-

Ον δέμας, οὐδέ οἱ ἶος ἐπὶ χρόα κάλὸν ἴαψεν·
Ως δ' ὅτ' ἀλὸς κατὰ πόντον ἐπειγομένης νεὸς οὔρῳ,
Ναύτης παιπαλόεσσαν ἰδὼν ἐνὶ χεύματι πέτρην,
Νῆα παρατρέψῃ, λελιημένος ἐξυπαλύξαι,
Χειρὶ παρακλίνας ὀιήιον, ἦχί ἑ θυμὸς
Οτρύνει, τυτθὴ δὲ βίη μέγα πῆμ' ἀπερύκει·
Ως ἄρ' ὅγε προϊδὼν ὀλοὸν βέλος, ἔκφυγε πότμον·
Οἱ δ' αἰεὶ μάρναντο· λύθρῳ δ' ἐρυθαίνετο τείχη,
Πῦργοι ὑψηλοὶ, καὶ ἐπάλξιες, ἦχί τε Τρῶες
Ἰοῖσι κτείνοντο πολυσθενέων ἀπ' Αχαιῶν·
Οὔτι μὲν οἵγ' ἀπάνευθε πόνων ἔσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν
Πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον· ὀρώρει δ' αἰπὺς ὅλεθρος,
Βαλλομένων ἑκάτερθε· λυγρὴ δ' ἐπετέρπετ' Ενυὼ
Δῆριν ἐπικλονέουσα κασιγνήτην Πολέμοιο.
Καὶ νύκε δὴ ῥήξαντο πύλας, καὶ τείχεα Τροίης
Αργείοι, μάλα γὰρ σφὶν ἄσπετον ἔπλετο κάρτος,
Εἰ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐβόησεν ἀγακλυτὸς Γανυμήδης
Οὐρανοῦ ἐκκατιδὼν· μάλα γὰρ περιδείδιε πάτρης·
Ζεῦ πάτερ, εἰ ἐτεόν γε τεῆς ἔξειμι γενέθλης,
Σῇσι δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι λιπὼν ἐρικυδέα πάτρην,
Εἰμὶ μετ' ἀθανάτοισι, πέλει δέ μοι ἄμβροτος αἰὼν,
Τῷ μευ νῦν ἐσάκουσον, ἀκηχεμένου μέγα θυμῷ·
Οὐ γὰρ τλήσομαι ἄστυ καταιθόμενον προσιδέσθαι,
Οὐδ' ἄρ' ἀπολλυμένην γενεὴν ἐν δηιοτῆτι
Λευγαλέῃ, τῆς οὔτι χερειότερον πέλει ἄλγος·
Εσσεται, ἢν μὴ ἐγώγε μετ' ὄμμασιν οἷσιν ἴδωμαι·

Κεῖ-

eulabatur Meriones. *Pauw.*

421. Πῦργοι ὑψηλοὶ, καὶ ἐπάλξιες] Πῦργοίθ' ὑψηλοὶ. *Rhod.*

422. πολυσθενέων ἀπ' Αχαιῶν] ὑπ' Αχαιῶν. *Rhod.*

428. μάλα γὰρ σφὶν ἄσπετον ἔπλετο κάρτος] σφὶν ἀάσπετον ἔπλετο. *Rhod.*

429. ἀγακλυτὸς Γανυμήδης] ob Versum scribe, ἀγακλειτὸς Γανυμήδης. *Pauw.*

434. Τῷ μευ νῦν ἐσάκουσον] *Eo; Ea propter me nunc exaudi:* Non negligendum est illud

Τῷ.

Corpore ſuo, nec telum formoſæ ejus cuti noxam intulit.
Ac ſicut in maris ſalo, navi ſecundo flatu impulſa,
Nauta aſperum in fluctu ſcopulum conſpicatus,
Avertit navem, evadere cupiens,
Et gubernaculum manu inclinat, quo animus ipſum
Jubet, exiguaque vis ingens damnum avertit:
Sic ille prævidens perniciale telum, effugit lethum.
Illi autem pertinaciter confligebant, adeo ut mœnia cruore rubeſcerent,
Celſæque turres & propugnacula; ubi Troës
Jaculis conficiebantur a prævalidis Achivis.
Nec tamen hi absque cladibus erant: ſed enim eorum
Multi terram cruentabant; & dira ſtrages oriebatur,
Utrinque profligatorum; ſævaque Bellona voluptate afficiebatur,
Derin (contentionem) Martis ſororem concitans.
Et certe perrupiſſent portas & mœnia Trojæ
Argivi; plane enim inexſuperabile eis robur erat:
Niſi extemplo vocem ſuſtuliſſet percelebris Ganymedes
Cælo deſpiciens; valde enim timebat patriæ.
Jupiter omniparens, ſi vere ex tua ſtirpe procreatus ſum,
Et numinis tui conſilio, poſtquam reliqui patriam nobiliſſimam,
Verſor inter Deos, & perenni fruor vita;
Exaudi me nunc, magna animi ægritudine affectum.
Nec enim intueri poſſum, ut urbs (mea) conflagret,
Nec ut familia (Dardanidum) exſtinguatur hoſtium impreſſione
Funeſta. Quo nullus mihi acerbior eſt cruciatus.
Fuerit (ſane,) ſi ego modo oculis meis non aſpexero (exitium Trojæ.)

Il-

Τῷ. Pauw.

437. *τῆς οὔτι χειρίστερον πάλει ἄλγος· Εσσεται, ἢν &c.*] Locus ſcabioſus & corruptus: Quæ Interpres dicit, non ſunt unius aſſis, & ſic ex quovis extundi poteſt quidvis. Scribendum opinor, *τῶν οὔτι χειρίστερον πότε τι ἄλγος Εσσεται, ἢ μὴν ἰηφόγε μιν' ὄμμασιν εἶσιν ἰδωμαι, quibus non acerbior unquam erit cruciatus, ſi quidem oculis meis*

Κεῖνο γὰρ οἴκτιστον, καὶ κύντατον, ὁππότε πάτρην
Δυσμενέων παλάμῃσιν ἐρειπομένην τις ἴδηται.
Ἦ ῥα, μέγα στενάχον Γανυμήδεος ἀγλαὸν ἦτορ·
Καὶ τότ' ἄρα Ζεὺς αὐτὸς ἀπειρέσιον νεφέεσσι
Νωλεμέως ἐκάλυψε κλυτὴν Πριάμοιο πολίτην·
Ἠχλύνθη δὲ μάχη φθισίμβροτος, οὐδέ τις αὐτῶν
Ἐξιδέειν ἐπὶ τεῖχος ἔτ' ἔσθενεν, ἦχι τέτυκτο·
Ταρφέσι γὰρ νεφέεσσι διηνεκέως κεκάλυπτο·
Ἀμφὶ δ' ἄρα βρονταί τε, καὶ ἀστεροπαὶ κτυπέοντο
Οὐρανόθεν· Δαναοὶ δὲ Διὸς κτύπον εἰσαΐοντες,
Θάμβεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι μέγ' ἴαχε Νηλέος υἱὸς·
Ὦ νύμοι Ἀργείων σημάντορες, οὐκ ἔτι νῶϊν
Ἔσσεται ἔμπεδα γυῖα, Διὸς μέγα θαρσαλέοισι
Τρωσὶν ἀμύνοντος· μάλα γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδει
Ἡμῖν· ἀλλ' ἄγε θᾶττον ἐὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες,
Παυσώμεσθα πόνοιο, καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ,
Μὴ δὴ πάντας ἐνιπρήσῃ μάλα περ μενεαίνων·
Τοῖσιν μὲν τεράεσσι πιθώμεθα· τῷ γὰρ ἔοικεν
Ἐπιπίθεσθαι, ἐπεὶ μάλα φέρτατός ἐστιν *
Ἰφθίμων τε θεῶν, ὀλιγοσθενέων τ' ἀνθρώπων·
Καὶ γὰρ Τιτήνεσσιν ὑπερφιάλοισι χολωθείς,

Οὐ-

ea aſpicere debeam. Sic nihil planius. *Pauw.*

439. Κεῖνο γὰρ οἴκτιστον — τις ἴδηται] Hæc otioſe repetita ſunt poſt οὐ πλήσομαι προσιδέσθαι, & alia, quæ ſatis luculente præcedunt. *Pauw.*

441. Ἦ ῥα, μέγα στενάχον Γανυμήδεος ἀγλαὸν ἦτορ] Ita Aldus & Baſileenſes: Rhodomannus in Contextu edidit μέγα στενάχων: quod non deterius certe propter figuram notiſſimam, & Calabro perſamiliarem. *Pauw.*

442. ἀπειρέσιον νεφέεσσι] ἀπειρεσίοις νεφέεσσι. *Rhod.* Recte, ubi continuo ſequitur νωλεμέως. *Pauw.*

444. οὐδέ τις αὐτῶν Ἐξιδέειν ἐπὶ τεῖχος ἔτ' ἔσθενεν] Nihil eſt, quo αὐτῶν commode referri poteſt: Nonne ſcribendum vel οὐδέ τις ἀνδρῶν, vel οὐδέ τις αὐτῷ? Poſterius Græciſmum exhibet venuſtum & notum: οὐδέ τις ἔσθενεν ἐξιδέειν αὐτῷ. Quare id præferendum fortaſſe. *Pauw.*

450. Ὦ νύμοι Ἀργείων σημάντορες]

Illud enim inprimis miſerabile & tetrum eſt, ſi patriam
Hoſtium manibus exſcindi quis viderit.
Iſta nobile Ganymedis pectus magnis cum ſuſpiriis,
diſſerebat.
Atque tunc Jupiter ipſe denſiſſimis nubibus
Continenter, inclytam Priami urbem occultabat.
Et tenebris involvebatur prælium exitiale; nec ullus
eorum
Amplius mœnia, ubi locorum ſita eſſent, oculis ſignare
poterat.
Spiſſis enim nubibus perpetuo obducta erant.
Circumquaque etiam tonitrua, & fulgura cum fragore
elidebantur
E cælo. Danaosque Jovis ſtrepitum audientes
Stupor defixit. Inter quos Nelei filius elata voce hæc
diſſeruit.
O Argivum ductores, non amplius nobis
Firma erunt membra, Jove potenter animoſis
Trojanis opitulante; maximam enim cladem advolvit
Nobis. Sed agite mox ad naves quisque ſuas reverſi,
Superſedeamus labore & difficili prælio;
Ne univerſos igni abſumat, ira majorem in modum
exaſperatus.
Atque his portentis fidem habeamus. Huic enim decet
(nos)
Omnino parere. Siquidem longe præſtantiſſimus eſt
Deumque potentum, & hominum, quibus exiguæ
admodum vires.
Etenim Titanibus (quondam) perfidis iratus,

Cæ-

τορες] Ω φίλοι vel Ω κλυτοὶ Ἀργεῖοι. *Rhod.* Corruptum ſine dubio eſt μοι: Non male Rhodomannus, Ω κλυτοὶ Ἀργεῖοι: Nam Ω νύ τοι Ἀργεῖοι non ſatis accommodum foret. *Pauw.*

456. τῷ γὰρ ἔοικεν] Aſperius eſt τῷ poſt τοῖσιν τιμήεσσι. *Pauw.*

457. Ἐκπίθεσθαι, ἐπεὶ μάλα φέρτατός ἐσσι *] Πάγχυ παραπεπίθεσθαι, ἐπεὶ. *Rhod.* Si quid mens augurat, revocabo Calabri res perditas:

Θυμὸς πείθεσθαι, ἐπεὶ μάλα φέρτατός ἐσσι.

Cœpta namque Græcorum in-

Οὐρανόθεν κατέχευε πυρὸς μένος· ἡ δ' ὑπένερθεν
Καίετο πάντοθε γαῖα· καὶ ὠκεανοῖο πλατὺ χεῦμα
Ἐζέεν ἐκ βυσσοῖο, καὶ ἐς πέρατ' ἄχρις ἰκέσθαι·
Καὶ ποταμῶν τέρσοντο ῥοαὶ μάλα μακρὰ ῥεόντων·
Δάμνατο δ' ὁππόσα φῦλα φερέσβιος ἔτρεφε γαῖα,
Ηδ' ὅσα πόντος ἔφερβεν ἀπείριτος, ἠδ' ὁπόσ' ὕδωρ
Ἀενάων ποταμῶν· ἐπὶ δὲ σφίσιν ἄσπετος αἰθὴρ
Τέφρῃ ὑπεκρύφθη, καὶ λιγυΐ· τείρετο δὲ χθών·
Τοὔνεκ' ἐγὼ δείδικα Διὸς μένος ἤματι τῷδε·
Ἀλλ' ἴομεν ποτὶ νῆας, ἐπεὶ Τρῴεσσιν ἀρήγει
Σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἡμῖν κῦδος ὀρέξει·
Ἀλλοτε γάρ τι φίλῃ πέλει ἠὼς, ἄλλοτε δ' ἐχθρὴ·
Καί δ' οὔπω μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ,
Εἰ ἐτεὸν Κάλχαντος ἐτήτυμος ἔπλετο μῦθος,
Τόν ῥα πάρος κατέλεξεν ὁμηγερέεσσιν Ἀχαιοῖς,
Δηῶσαι Πριάμοιο πόλιν δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.
Ὡς φάτο· τοί δ' ἀπάνευθε περικλυτὸν ἄστυ λιπόντες,
Χάσσαντ' ἐκ πολέμοιο, Διὸς τρομέοντες ὁμοκλήν·
Ἀνέρι γὰρ πεπίθοντο παλαιῶν ἴστορι μύθων·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀμέλησαν ἀποκταμένων ἐνὶ χάρμῃ·
Ἀλλὰ σφέας τάρχυσαν, ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες·
Οὐ γὰρ δὴ κείνους νέφος ἄμφεχεν, ἀλλὰ πόληα
Ὑψηλὴν, καὶ τεῖχος ἀνέμβατον, ᾧ πέρι πολλοὶ
Τρώων υἱες ἄρηι καὶ Ἀργείων ἐδάμησαν·

Ελ-

cidit Neſtor adſpectu Jovis potentiæ, & conditionis mortalium oppugnantium, hoc eſt,

Ἰφθίμων τε θεῶν, ὀλιγοσθενίων τ' ἀνθρώπων.

Dausq. Inceptum eſt Dausqueji Θνητοὺς propter ipſum illud ἀνθρώπων, quod in rem ſuam adducit. Rectius Rhodomannus Πάγχυ παραικιχίβοιαι. Hæc tamen incerta ſunt, ut dixi ſæpius. παπίθοιαι etiam a Calabro proficiſci potuit, & vox ἀνφρενίας, aut alia ſimilis, quam ſine Libris reſtituere non poſſumus, abeſſe a principio. *Pauw.*

461. καὶ ἀκιακοῖο πλατὺ χεῦμα] ἀκιαιεῦ. *Rhod.*

462. καὶ ἐς πίρατ' ἄχρις ἰκέσθαι] Hoc referendum ad ποτ-

ταμῶν

Cælitus effudit vim ignis; Quo infra
Exarſit undique tellus, & latus Oceani fluxus
Ab imo efferbuit, ut ad extrema usque perveniret (fervor.)
Et amnium fluenta exaruerunt (quamvis) latiſſime undantium;
Ac peribant animantium genera, quæcunque alma tellus nutrit,
Et quæ immenſus alit pontus, nec non quæ unda
Perennium fluminum; Et ſuper his ſpacioſus æther
Favilla obtectus erat & fuligine; Ac vexabatur orbis terrarum.
Ideo & ego Jovis potentiam hac die reformido.
Verum corripiamus nos ad naves; cum Trojanos defendat
Hodie; deinceps vero etiam nobis gloriam exhibebit.
Quandoque enim amica eſt dies, quandoque inimica.
Nec dum in fatis eſt, ut celebrem evertamus urbem:
Si haud dubie verum eſt Calchantis oraculum,
Quod olim Achivorum prodidit in concilio,
Nos Priami urbem decimo anno exciſuros.
Hæc memorat. Ipſi igitur longe relicta famigerata urbe
Receſſerunt a pugna, Jovis fremitum contremiſcentes.
Viro enim parebant, vetuſtorum ſermonum perito.
Nec tamen propterea negligunt in conflictu cæſos:
Sed eos terræ mandant, ex pugnæ loco relatos.
Non enim eos nubes obtegebat: ſed urbem
Arduam & murum inſuperabilem. Juxta quem numeroſa
Troum pubes & Argivum, Marte profligata erat.

Re-

ἐὸς μίνος, quod præcedit, & hic ſubaudiri debet, durius profecto & congrue minus. *Pauw.*

463. μάλα μακρὰ βιόντων] Signatius & melius hic ſcripſiſſet Quintus, μάλα λάβρα βιόντων. *Pauw.*

468. Τοὔνεκ' ἐγὼ δείδικα] δείδοικα. *Rhod.*

472. Καί ῥ' οὔπω μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ] Καί ῥ' οὔπω τοι μοῖρα. *Rhod.* Differt Jupiter, inquit Neſtor, urbem vaſtam dare, & nondum hodie fatum eſt id agi. Itaque vulgatiſſimo ſupplemento commodiſſime loci inaniæ ſolidantur: Καί δ' οὔπως νῦν μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ. *Dausq.* Non ineptum eſt Rhodomanni, Καί δ' οὔπω τοι μοῖρα. *Pauw.*

473. Εἰ ἐτεὸν Κάλχαντος ἐτή-

Ελθόντες δ' ἐπὶ νῆας, ἀρήϊα τεύχε' ἔθεντο·
Καί ῥα κόνιν, καὶ ἱδρῶτα, λύθρον τ' ἀποφαιδρύναντο,
Κύμασιν ἐμβεβαῶτες ἐϋῤῥόου Ελλησπόντου·
Ηέλιος δ' ἀκάμαντας ὑπὸ ζόφον ἤλασεν ἵππους·
Νὺξ δ' ἐχύθη περὶ γαῖαν, ἀπέτραπε δ' ἀνέρας ἔργων·
Αργείοι δ' Αχιλῆος ἐϋπτολέμου θρασὺν υἱὰ
Ισα τοκῆϊ τιέσκον· ὅ δ' ἐν κλισίῃσιν ἀνάκτων
Δαίνυτο καλ χαλόων· κάματος δέ μιν οὔτι βάρυνεν,
Οὔνεκά οἱ στονόεντα Θέτις μελεδήματα γυίων
Εξέλετ', ἀκμήτῳ δ' ἐναλίγκιον εἰσοράασθαι
Τεῦξεν· ὅ δ' ἐκ δόρποιο, κορεσσάμενος κρατερὸν κῆρ,
Ες κλισίην ἀφίκανεν ἑοῦ πατρὸς, ἐνθά οἱ ὕπνος
Αμφεχύθη· Δαναοὶ δὲ νεῶν προπάροιθεν ἵαυον,
Αἰεν ἀμειβόμενοι φυλακὰς· φοβέοντο γὰρ αἰνῶς
Τρώων μή ποτε λαὸς, ἢ ἀλχεμάχων ἐπικούρων,
Νῆας ἐνιπρήσῃ, νόστου δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ·
Ως δ' αὔτως Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων,
Αμφὶ πύλας, καὶ τεῖχος ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκον,
Αργείων στονόεσσαν ὑποτρομέοντες ὁμοκλήν.

KOIN-

τυμος ἔπλετο μῦθος] ἐτεὸν ἐτήτυμος nota: Ita rariſſime, credo, alii, præſertim politiores. *Pauw.*

484. ἀρήϊα τεύχε' ἔθεντο] ἀρεῖα τεύχια poſit ἄρτι Verſu præcedenti. *Pauw.*

492. Οὔνεκά οἱ στονόεντα Θέτις μελεδήματα γυίων Εξέλετ'] An μελέδημα de membris & corpore eo ſenſu dici poſſit, ſummopere dubito: Legendum fortaſſe, μελέτηματα γυίων Εξέλετ'. μελετᾶν & μελέτημα de corporis exercitamentis dicitur; & mem-

Regreſſi itaque ad naves Martia arma deponunt:
Tum pulverem & ſudorem cruoremque eluunt,
Fluidi Helleſponti undas ingreſſi.
Sol autem infatigatos ſub caliginem equos præcipitat,
Et nox circa terram funditur, avertitque homines ab operibus.
Cæterum Argivi audacem Achillis boni bellatoris natum
Juxta ac patrem honorabant. Qui in tentoriis regum
Cibum effuſe lætus ſumebat. Nec labor eum gravarat,
Quia triſtem membris ejus curarum moleſtiam Thetis
Exemerat, & infatigabili ut ſimilis videretur
Effecerat. Is vero ex cœna, cum animum fortem explevisſet,
In tabernaculum redit patris ſui, ubi cum ſomnus
Amplectitur. Græci autem ante naves ſomnum ceperunt,
Subinde permutantes excubiarum vices. Verebantur enim anxie
Ne forte Troum exercitus, aut pugnacium ſociorum,
Incenderet naves, & univerſis reditum interciperet.
Sic etiam per urbem Priami Trojanorum gentes
Circa portas & mœnia alternis vicibus ſomno vacabant,
Triſtificam Argivum impreſſionem formidantes.

QUIN-

membris ſic recte tribuitur vox: Cum Emphaſi autem ponitur, & hic accipiendum eſt illud μελίτηματα σοὶ ἕιτα, quod tibi commendo: Non exemerat Thetis Achilli τὰ μελίτηματα, ſic enim ocio diſſluxiſſet, ſed τὰ σοὶ ἕιτα μελίτηματα, quibus laſſitudo inducitur, & aliquis nimium agendo, ad ſuſpiria adigitur: Sentiſne acumen hic plane neceſſarium? *Pauw.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Ημος δ' ἤνυτο νυκτὸς ἀπὸ κνέφας, ἔγρετο δ' ἠὼς
Ἐκ περάτων, μάρμαιρε δ' ἀπείριτος ἄσπετος αἰθὴρ,
Δὴ τότ' ἀπείριτοι υἷες ἐϋσθενέων Αργείων
Αμπεδίον πάπταινον· ἴδοντο δ' Ιλίου ἄκρην
Ανέφελον, χθιζὸν δὲ τέρας μέγα θαυμάζεσκον·
Τρῶες δ' οὐκ ἔτ' ἔφαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
Στήμεναι ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας·
Αντήνωρ δ' ἐν τοῖσι, θεῶν ἠρήσατ' ἄνακτι·
Ζεῦ, Ιδης μεδέων, ἠδ' οὐρανοῦ αἰγλήεντος,
Κλῦθί μευ εὐχομένοιο, καὶ ὄμβριμον ἄνδρα πόληος
Τρέψον ἀφ' ἡμετέρης, ὀλοὰ φρεσὶ μητιόωντα·
Εἰθ' ὅγ' Αχιλλεύς ἐστι, καὶ οὐ κίε δῶμ' Αΐδαο,
Εἴτέ τις ἄλλος Αχαιὸς, ἀλίγκιος ἀνέρι κείνῳ·
Αλλοι γὰρ κατὰ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
Πολλοὶ ἀποφθινύθουσι, κακοῦ δ' οὐ γίνετ' ἐρωὴ,
Αλλὰ φόνος τε, καὶ οἶτος ἐπὶ πλέον αἰὲν ἀέξει·
Ζεῦ πάτερ, οὐδὲ νύ σοί τι δαϊζομένων ὑπ' Αχαιοῖς

Μέμε-

2. Ἐκ περάτων] Ita initio etiam Libri præcedentis: Ab Auroræ adventu jam tres Libros proximos inchoavit Quintus. *Pauw.*

Ibid. μάρμαιρε δ' ἀπείριτος ἄσπετος αἰθὴρ] Concinnius fecit ἀπείριτον. *Rhod.* Mihi concinnius videtur ἀπείριτος ἄσπετον αἰθὴρ, idque a Quinto profectum puto: Græce docti vident statim. *Pauw.*

3. ἀπείριτοι υἷες ἐϋσθενέων Αργείων] ἀπείριτοι ingratum est post ἀπείριτος αἰθὴρ: Id tamen acumen Scholasticum sumsisse vi-

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER NONUS.

CUm autem noctis caligo exacta eſſet, & ſe excitaret Aurora
Ex finibus (Oceani,) ac per infinitum ſublimis æther reſplendeſceret:
Exin numeroſa pubes prævalidorum Argivum
Campum perluſtrat & Ilii verticem conſpicit
Nube deſtitutum; heſternumque prodigium valde demirantur.
Trojani vero decernunt, ſe non amplius extra mœnia ardua
Staturos in pugna. Timore enim magno correpti fuerant.
Itaque Antenor inter eos deûm regem implorat.
Jupiter, Idæ præſidens, & lucido cælo!
Exaudi me precantem, & virum impetuoſum urbe
A noſtra averte, qui pernicialia nobis animo deſtinat:
Sive hic Achilles eſt, nec dum aulam Plutonis ſubiit:
Sive quis alius Achivum viro illi ſimilis.
Reliqui enim in civitate generoſi Priami
Magno numero intercunt: nec calamitatis modus aut finis exſiſtit,
Sed cædes & ſtrages ſubinde magis increſcunt.
Jupiter venerande! nulla non modo noſtrum, qui a Græcis trucidamur,

Cura

videtur data opera. *Pauw.*

4. *ἴδοντο δ' Ιλίῳ ἄκρῃ*] Scribe, ut ne Verſui ſyllaba deſit, *ἴδοντο δὲ Ιλίῳ ἄκρῃ. Pauw.*

5. *Αντίφιλοι*] *Αντίφιλοι* non peccaſſet in Legem Pediam. *Pauw.*

14. *Αλλοι γὰρ κατὰ ἄστυ διηγινέος Πριάμοιο Πολλοὶ ἀποφθιτέθουσι*] Miſere ſtacceſcit *Αλλοι*, &

Μέμβλεται, ἀλλ' ἄρα καὶ σὺ λελασμένος υἷος ἑοῖο
Δαρδάνου ἀντιθέοιο μετ' Αργείοισιν ἀρήγεις·
Αλλά σοι εἰ τόδε θυμὸς ἐνὶ κραδίῃ μενεαίνει,
Τρῶας ὑπ' Αργείοισιν ὀϊζυρῶς ἀπολέσσαι,
Ερξον ἄφαρ, μήδ' ἄμμι πολὺν χρόνον ἄλγεα τεῦχε.
Η ῥα, μέγ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυεν οὐρανόθι Ζεὺς·
Καί ῥ' ὁ μὲν αἶψ' ἐτέλεσσεν· ὃ δ' οὐκ ἤμελλε τελέσσειν·
Δή γάρ οἱ κατένευσεν, ὅπως ἀπὸ πολλοὶ ὄλωνται
Τρῶες ὁμῶς τεκέεσσι· δαΐφρονα δ' υἷ' Αχιλῆος
Τρεψέμεν οὐ κατένευσεν ἀπ' εὐρυχόροιο πόληος,
Αλλά ἑ μᾶλλον ἔγειρεν, ἐπεί νύ ἑ θυμὸς ἀνώγει
Ηρα φέρειν, καὶ κῦδος ἐΰφρονι Νηρηΐνῃ·
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε θεῶν μέγα φέρταλος ἄλλων·
Μεσσηγὺς δὲ πόληος ἰδ' εὐρέος Ελλησπόντου,
Αργεῖοί τε καὶ Τρῶες ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ
Καῖον ὁμῶς ἵπποισι· μάχη δ' ἐπέπαυτο φόνοιο,
Οὕνεκα δὴ Πριάμοιο βίη κήρυκα Μενοίτην
Εἰς Αγαμέμνονα πέμψε, καὶ ἄλλους πάντας Αχαιοὺς,
Λισσόμενος νέκυας περιχαίμεν· οἱ δ' ἐπίθοντο
Αἰδούμενοι κταμένους· οὐ γάρ σφι μῆνις ὀπήδει·
Ημος δὲ φθιμένοισι πυρὰς ἐκάμοντο θαμειὰς,

Δὴ

& vix ac ne vix manere poteſt: Scripſit Poëta, credo, *Λαοὶ γὰρ κατὰ* &c. *Pauw.*

19. *μετ' Αργείοισιν ἀρήγεις*] *μέγ' Αργείοισιν ἀρήγεις. Dausq.*

24. *Καί ῥ' ὁ μὲν αἶψ' ἐτέλεσσεν· ὃ δ' οὐκ* &c.] *Καὶ τὸ μὲν αἶψ' ἐτέλεσσε· τὸ δ' οὐκ* &c. *Rhod.*

25. *Δή γάρ οἱ κατένευσεν*] *Δὴ γάρ* Spondeus hic. *Pauw.*

28. *ἐπεί νύ ἑ θυμὸς ἀνώγει*] *θυμὸς ἄνωγε. Rhod.*

29. *Ηρα φέρειν, καὶ κῦδος ἐΰφρονι Νηρηΐνῃ*] Jovis igitur animus ſubito mutatus poſt Ganymedis preces: Mira & ridicula hæc commenta de Diis. *Pauw.*

33. *μάχη δ' ἐπέπαυτο φόνοιο*] *μάχη φόνοιο* copulandum: pugna cædis: *μάχη φονίη. Pauw.*

36. *Λισσόμενος νέκυας περιχαίμεν*] *περὶ καίμεν. Rhod.* Brodæus & Rhodomannus *περὶ καίμεν.* Falluntur ſpecie recti. Non undiquaque cadaver urebatur? Cur non igitur *περιχαίμεν*? Immo plena ignominiæ vi-

Cura te tangit: verum Tu oblitus etiam filii tui
Dardani Deos æquiparantis, Achivos ſubſidio levas.
Atqui ſi hæc tibi fixa animo ſtat ſententia,
Ut Troas Achivis miſere exſcindendos tradas,
Sine mora id perfice, nec longo tempore nobis ærúm-
nas fabrica.
Sic ait enixe ſupplicans; Quem Jupiter cælitus audivit,
Et alterum quidem continuo perfecit, alterum vero
non perfecturus erat.
Namque annuit ei ut plurimi peſſum irent
Troës, una cum ſobole: verum, ut filium Achillis
Averteret a ſpacioſa urbe, non annuit:
Sed illum magis excitavit; Quandoquidem animus
ipſum jubebat
Amicum officium & honorem exhibere cordatæ Nerei
filiæ (Thetidi.)
Atque hæc ita deſtinabat aliorum deorum potentiſſimus.
Porro inter urbem & longe porrectum Helleſpontum
Achivi & Troës cæſos in prælio
Cremabant una cum equis: & pugna vacationem a
cæde habebat:
Propterea quod potens Priamus caduceatorem Menœten
Ad Agamemnonem legarat, & cæteros Græcos univerſos,
Petens, ut ſibi mortuos comburere liceret. Qui con-
ceſſerant
Reverentia erga functos moti. Non enim iram ha-
bent comitem.
Cum itaque multos hic illic cæſis rogos adornaſſent,
Tan-

viliorum fuere funera, ſi quando ſemiuſta duntaxat, vel uſtulata. Dictum in Silianis Commentariis. *Dausq.* Cum Brodæo & Rhodomanno lego *πυρὶ καίειν*, & bono Dausquejo acumen ſuum concedo lubens. *Pauw.*

37. *Αἰδούμενοι πεμφίνειν*] *Αἰδέμενοι. Rhod.*

Ibid. *οὐ γάρ σφι μῆνις ἐκτέδη*] Pro *σφι* legendum eſt *σφιν*, ne Verſus corruat. Dausquejus in Notis citat, non legit, *σφισι. Pauw.*

38. *Ημος δὲ φθιμένοισι πυρὰς ἐκάμοντο θαμειὰς, Δὴ* &c.] Non ſatisfacit *ἐκάμοντο*: Nam adornare rogos non erat ſatis, ſed illos accendere & comburere erat

Δὴ τότ' Αργεῖοι μὲν ἐπὶ κλισίας ἀφίκοντο·
Τρῶες δ' ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάθρα,
Αχνύμενοι μάλα δεδουπότος Εὐρυπύλοιο· *
Τὸν γὰρ δὴ τίεσκον ἴσον Πριάμοιο τέκεσσι·
Τοὔνεκά μιν τάρχυσαν, ἀποκταμένων ἑκὰς ἄλλων,
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης, ὅθι μακρὰ ῥέεθρα
Δινήεις προΐησιν, ἀεξόμενος Διὸς ὄμβρῳ.
Υἱὸς δ' αὖτ' Αχιλῆος ἀταρβέος ἵκετο πατρὸς
Τύμβον ἐς εὐρώεντα· κύσεν δ' ὅγε δάκρυα χεύων,
Στήλην εὐποίητον ἀποφθιμένοιο τοκῆος·
Καί ῥα περιστενάχων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
Χαῖρε πάτερ καὶ ἔνερθε κατὰ χθονὸς· σὺ γὰρ ἔγωγε
Λήσομαι οἰχομένοιο σέθεν ποτὶ δῶμ' Αΐδαο·
Ὡς εἶθε ζωόν σε μετ' Αργείοισι κίχανον·
Τῷ καὶ τάχ' ἀλλήλοισι Φρένα τερφθέντ' ἐνὶ θυμῷ,
Ιλίου ἐξ ἱερῆς λῃϊσόμεθ' ἄσπετον ὄλβον·
Νῦν δ' οὔτ' ἀρ σύ γ' ἐσεῖδες τεὸν τέκος, οὐδέ σ' ἐγώπερ

Ιδον

erat neceſſe; neque ad naves & urbem redire debebant poſt rogos adornatos, ſed poſt rogos igne conſumtos: Nihil apertius, & ſepulturæ ratio id exigit certo. Scribendum igitur, Ημος δὲ φθιμένοισι πυρὰς καίοντο θαμειὰς, Δὴ &c. Id aptum & bonum. ἀεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαὶ ex Iliade A. notum eſt ipſis Tyronibus. *Pauw.*

39. Δὴ τότ' Αργεῖοι μὲν ἐπὶ &c.] Δή ῥα τότ', vel Δὴ τότ' ἄρ' Αργεῖοι. *Rhod.* Δὴ τότε Αργεῖοι ſufficit, neque hiatum metuo. *Pauw.*

41. Αχνύμενοι μάλα δεδουπότος Εὐρυπύλοιο] μάλα πολλὰ δεδουπότος. *Rhod.* Scribe Αχνύμενοι μάλ' Αρηῒ δεδουπότος Εὐρυπύλοιο. Dices: Mars Libro antegreſſo Græcos inimicat; atque in Trojanos acuit; Verum Αρηῒ, bello, prælio expones: niſi potius Αχνύμενοι μάλα πάγχυ. *Dausq.* Aut πολλὰ cum Rhodomanno, aut πάγχυ potius cum Dausquejo interponendum eſt: Dausqueji alterum ineptum eſt. *Pauw.*

45. Δινήεις προΐησιν, ἀεξόμενος Διὸς ὄμβρῳ] δινήεις adjectivum pro ſubſtantivo, quod Xantho tribuitur. *Rhod.* Ita legunt. Scribendum ariolor: Ξάνθος ἐπικροΐησι. Præmiſſum ἐπὶ ſignificat Xanthum fluctum fluctu-

Tandem Achivi ad tabernacula redierunt,
Troësque ad Priami auro abundantis ædes,
Maximo propter occisum Eurypylum mœrore affecti.
Hunc enim æque ut Priami filios in precio habuerant.
Ideo ipsum humarunt seorsum ab aliis interfectis,
Dardaniam ante portam, ubi magnum fluentum
Xanthus vorticosus promovet, Jovis pluvia augescens.
Cæterum Achillis interriti filius se confert parentis
Ad spacioſum sepulchrum, & profusis lachrymis exosculatur
Fabrefactam defuncti genitoris columnam:
Et juxta edens suspiria, tali cum oratione salutat:
Salve pater etiam subter terra. Non enim ego
Tui obliviscar ad Ditis domum profecti.
Utinam te vivum inter Argivos offendissem:
Quo confestim, mutua animos voluptate recreati,
Ex sacro Ilio opes immensas prædati fuissemus.
Jam vero neque tu vidisti prolem tuam, neque ego te

Vici

fluctibus obruere, ideoque *δινήεις*. Unde conjectura est glossema in versum surrepsisse per inscitiam prioris præposituræ. *Dausq.* *Δινήεις* pro nomine fluvii non placet: Neque *Σκάμος* probo, in cujus locum successerit *Δινήεις*: Nam nihil audacius, ubi *δινήεις* nequidem pro Glossemate esse potuit: Vident omnes, qui in his aliquid vident. Pro *Δινήεις* reponere *Σιμόεις* non difficile est, sed sic sententiæ consulitur, Versui non consulitur: An scribendum, *Ο Σιμόεις προΐηον*, ut Versus sit *ἀκέφαλος*? Nihil melius nunc succurrit: Nam, *μαχρὰ ῥίεθρα Οἱ Σιμόεις προΐηον* commendare nec audeo, nec volo. *Pauw.*

48. *Στέλλη ὑπροίητον*] *ὑπροίητον. Pauw.*

53. *Τῷ καὶ τάχ' ἀλλήλοισι φρένα τερφθέντ' ἐνὶ θυμῷ*] *Τῷ κε τάχ' ἀλλήλοισι φρένας τερφθέντε. Rhod.*

54. *Ἰλίου ἐξ ἱερῆς λητόμεσθ' ἄσπετον ὄλβον*] *λητοσάμεθ'. Rhod.* De gloria non loquitur, sed de opibus: Prædonis sane, non Herois sermo. *Pauw.*

55. *Νῦν δ' οὔτ' ἄρ σύ γ' ἐσείδες τεὸν τέκος*] *ἐσεῖδες ἐὸν τέκος. Rhod.* Quibus hæc durior, inquit Brodæus, synæresis videbitur, *σὸν* reponant. Imo illius in vicem reposuerim *ἐὸν* pro tuo. Sic in capite Libri hujus:

—— *καὶ σὺ λιλαομένους υἷας ἑοὺς*
Δαρδάνιον ἀντιβίοισι μίγ' Ἀργείοισιν ἀρήγεις.

Dausq.

56

Ἰδον ζωὸν ἐόντα, λιλαιόμενος πες ἰδέσθαι·
Ἀλλὰ καὶ ὣς, σέο νόσφι, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντος,
Σὸν δόρυ, καὶ τεὸν υἷα μέγ' ἐν δαΐ πεφρίκασι
Δυσμενέες· Δαναοὶ δὲ γεγηθότες, εἰσορόωσι
Σοὶ δέμας, ἠδὲ φυὴν ἐναλίγκιον, ἠδὲ καὶ ἔργα. 60
Ὡς εἰπὼν, ἀπὸ θερμὸν ὀμόρξατο δάκρυ παρειῶν·
Βῆ δὲ θοῶς ὑπὲρ νῆας ὑπερθύμοιο τοκῆος,
Οὐκ οἷος· ἅμα γάρ οἱ ἔσαν δυοκαίδεκα φῶτες
Μυρμιδόνων· Φοῖνιξ δ' ὁ γέρων μετὰ τοῖσιν ὀπήδει,
Λυγρὸν ἀναστενάχων περικυδέος ἀμφ' Ἀχιλῆος· 65
Νὺξ δ' ἐπὶ γαῖαν ἵκανεν, ἐπέσσυτο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
Οἵ δ' ἄρα δορπήσαντες, ἕλοντ' ὕπνον· ἔγρετο δ' ἠώς·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα δῦσαν ἐν ἔντεσι· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῶν,
Αἴγλη μαρμαίρεσκεν, ἐς αἰθέρα μέχρις ἰοῦσα·
Καί ῥα θοῶς ἔκτοσθε πυλάων ἐσσεύοντο 70
Πανσυδίη, νιφάδεσσιν ἐοικότες, αἵ τε φέρονται
Ταρφέες ἐξ νεφέων, κρυερῇ ὑπὸ χείματος ὥρῃ·
Ὡς οἵγ' ἐξεχέοντο πρὸ τείχεος, ὦρτο δ' ἀϋτὴ
Σμερδαλέη· μέγα δ' αἶα περιστεναχίζετ' ἰόντων·
Τρῶες δ' εὖτ' ἐπύθοντο βοὴν, καὶ λαὸν ἴδοντο, 75
Θάμβησαν· πᾶσιν δὲ κατεκλάσθη κέαρ ἔνδον,

Πότ-

56. *Ἰδον ζωὸν ἐόντα*] Versus ἀκίφαλος: Neque id displicet. Alias scribendum *Εἶδον*: quod pulchre *τῷ ἰσιῖδις* respondet, & ideo recipiendum fortasse. *Pauw.*

57. *καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντος*] Ita Aldus: Basileenses *φθιμένοισι*: quod in Notis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

62. *Βῆ δὲ θοῶς ὑπὲρ νῆας*] *ἐπὶ νῆας*. *Rhod.* Scribe *ὑπὸ νῆας*, ut Iliad. B. — *ἔνθ' ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον.* Brodæus *παρὰ νῆας*. *Dausq.* Brodæum sequor. *Pauw.*

63. *ἅμα γάρ οἱ ἔσαν δυοκαίδεκα φῶτες*] *ἴσαν*, ibant. *Rhod.* Non improbo: Nam rectius sane est *ἴσαν*, quam *ἔσαν*. *Pauw.*

66. *Νὺξ δ' ἐπὶ γαῖαν ἵκανεν — ἔγρετο δ' ἠώς*] Hæc omnia ita uno ductu efferuntur incongrue & invenuste. *Pauw.*

68. *Ἀργεῖοι δ' ἄρα δῦσαν ἐν ἔντεσι*] Hoc confirmat illud Rhodomanni *ἰοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατε*,

Vidi ſuperſtitem, quamvis videndi tui percupidus.
Nihilominus tamen etiam te ſummoto, & inter manes verſante
Tuam haſtam & tuum filium acriter in conflictu exhorreſcunt
Hoſtes, Danaique cum gaudio intuentur (me),
Tibi corpus & formam atque etiam facinora perſimilem.
Ita fatus tepidas a genis lacrymas abſterget:
Et citato abit ad naves animo præſtantis genitoris,
Non ſolus; Nam una cum ipſo erant duodecim viri
Ex Myrmidonibus; & inter hos Phœnix grandævus ſectatur
Flebiliter ingemiſcens propter Achillem præclarum.
Nox autem venit ſuper terram & cælum ſydera invaſerunt.
Illi itaque cæna peracta ſomnum ceperunt. Hinc ſurgebat Aurora;
Tum Argivi arma induunt, & longe ab illis
Splendor radiat, ad æthera usque pertingens.
Ac continuo e portis erumpunt,
Omnibus copiis; nivium in morem, quæ feruntur
Denſæ e nubibus, horrido brumæ tempore.
Taliter hi ſeſe effundunt extra murum, & ingruit clamor
Horrendus, tellusque eorum inceſſu gemiſcit.
Trojani igitur, ubi audiiſſent clamorem, & exercitum vidiſſent,
Obſtupuere, & animus infractus fuit penitus cunctis,
Fa-

σατο, quod V. 354. Lib. 5. nobis videbatur minus exaſciatum. An tamen ſubaudiendum pronomen, & ibi ἑ, hic σφὼϊ omiſſum? Id ſane non improbabile: Nam δύνω vel δύεσθαι ἐν ἵπποισι, id eſt, ἐνδύνω vel ἐνδύεσθαι ἵπποισι, nondum ego video, qui commode dici poſſit abſolute pro arma induere. Eodem Libro 5. V. 224. legimus, Οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἐν ἵπποισιν ἀκαμάτοισιν Δύμεναι Αἰνείαο δαίφρονος: quod eandem locutionem exhibet, & ſubaudito σε adjuvandum eſſet, ſi verum eſt, quod ſuſpicor. Attende; Absque Ellypſi Sermonis proprietas non obſervatur in iſta Phraſi, Ρώννυ.

Fatum adeſſe exiſtimantibus. Circumquaque enim,
ut nubes, apparet
Agmen hoſtium, & inſonant arma viris
Se moventibus, ingensque pulvis pedibus excitatur.
Atque tunc vel deorum quiſpiam fiduciam injecit animo
Deiphobi, & prorſus eum intrepidum fecit: vel etiam ipſum
Animus incitavit ad pugnam, ut a patria (repulſas)
Sævas hoſtium copias haſta neci daret.
Animoſa igitur Trojanos oratione allocutus eſt.
Agedum amici, dignam bello fiduciam animis inferite,
Memores, quantas funeſti belli exitus
Ærumnas imponat hominibus haſta acquiſitis (captivis).
Non enim ſolum de Alexandro certamen eſt,
Aut Helena, ſed geritur pro urbe & nobis ipſis,
Atque uxoribus, nec non charis liberis, & venerandis parentibus,
Omnique (imperii) ſplendore, ac opibus, amabili denique
Terra; quæ me cæſum in pugna operiat
Potius, quam aſpecturus ſim patriam dilectam ſub jugo
Hoſtium. Nullum enim aliud exiſtimo atrocius
Miſeros inter homines malum exſiſtere (poſſe.)
Ideo triſti depulſo pavore, circum me omnes
Confirmate vos ad infeſtum certamen. Nec enim Achilles
Vivus deinceps contra nos pugnam ciebit; Siquidem ipſum
Funeſtus ignis conſumſit. Sed alius quiſpiam Achivum eſt,

Qui

89. ἀλλ' ἴσι περὶ πόλιός τε] πτόλιός τε. *Rhod.* De cæſura iterum non cogitavit. *Pauw.*

92. δαμέντα κατὰ κλόιον ἀμφικαλύψει] ἀμφικαλύψει. *Rhod.*

94. κακώτερον ἔλπεμαι ἄλλο

Ος νῦν λαὸν ἄγειρεν· ἔοικε δὲ πάντ' Αχιλῆϊ·
Μήτε τιν' ἄλλον Αχαιῶν ὑποτρομέειν περὶ πάτρης
Μαρναμένους· τῷ μήτι φεβώμεθα μῶλον Αρηος,
Εἰ καὶ πολλὰ πάροιθεν ἀνέτλημεν μογέοντες·
Η οὔπω τόδε οἶδατ' ἀνὰ φρένας, ὡς ἀλεγεινοῖς
Ανδράσιν ἐκ καμάτοιο πέλει θαλίη τε, καὶ ὄλβος,
Εκ δ' ἄρα λευγαλέων ἀνέμων, καὶ χείματος αἰνοῦ,
Ζεὺς ἐπάγει μεθόπεσσι δι' ἤπερος εὔδιον ἦμαρ,
Εκ τ' ὀλοῆς νούσοιο πέλει σθένος, ἔκ τε μόθοιο
Εἰρήνη; τὰ δὲ πάντα χρόνῳ μεταμείβεται ἔργῳ.
Ως φάτο· τοὶ δ' ἐς Αρηα μεμαότες, ἐντύναντο
Εσσυμένως· καναχὴ δὲ κατὰ πτόλιν ἔπλετο πάντη,
Μῶλον ἐς ἀλγινόεντα κορυσσομένων αἰζηῶν·
Ενθ' ἄρα τῷ μὲν ἄκοιτις ὑποτρομέουσα κυδοιμὸν,
Εντε' ἐποιχομένῳ παρανήνεε δακρυχέουσα·
Τῷ δ' ἄρα νήπιοι υἷες, ἑπειγόμενοι περὶ πατρὶ,
Τεύχεα πάντα φέρεσκον· ὁ δὲ σφίσιν ἄλλοτε μέν που
Αχνυτ' ὀδυρομένοις· ὁτὲ δ' ἔμπαλι μειδιάασκεν,

Παι-

Πῆμα μιγ' ἀιθρώποισι] μετ' ἀιθρώποισι. *Rhod.*

100. Ος νῦν λαὸν ἄγειρεν] ἄγειρεν non malum quoque esset: Sic pro eo, qui cogit, habemus eum, qui incitat & concitat atque accendit. *Pauw.*

101. Μήτε τιν' ἄλλον Αχαιῶν ὑποτρομέειν περὶ πάτρης Μαρναμένους] ἄλλον Αχαιὸν. *Rhod.* Rhodomannus Αχαιὸς: Non accedo, quia aliud vitium haud dubie latet: Nam unde pendet, quæso, μαρναμένους, & ipsum ὑποτρομέειν? Id nemo mihi dixerit, quia revera nihil hoc loco est, unde pendere possunt: Res est certa. Scribe igitur, ut oratio sit concinna & bona, Μήτε τιν' ἄλλον Αχαιῶν δεῖ τρομέειν περὶ πάτρης Μαρναμένους. *Pauw.*

109. τὰ δὲ πάντα χρόνῳ μεταμείβεται ἔργῳ] μεταμείβεται ἔργα. *Rhod.*

114. Εντ' ἐποιχομένῳ παρανήνεε] ἀποιχομένῳ. *Rhod.* Non abit prælior domo antequam arma induerit: tantum abest, ut antequam comportentur. Poterant illa afferri abiturienti, non abeunti jam. Quare lectio illa recta, non Brodæi ἐπειγομένῳ, minus Rhodomanni ἀποιχομένῳ. Neque satis est vocem vicina vertere: vocis enim imagine res aliqua tegitur, quæ

Qui nunc coëgit exercitum : refert tamen Achillem
per omnia.
Nec eſt quod alium Græcorum metuatis, pro patria
Propugnantes. Quocirca ne fugiamus belli peri-
culum,
Etiamſi multos pridem toleravimus labores.
An nondum compertum habetis animo, quod ærum-
noſis
Viris ex labore oriatur florens & beatus rerum ſtatus?
Et poſt noxios ventos, & malignam tempeſtatem
Jupiter hominibus in aëre afferat ſerenam & tranquil-
lam diem?
Et a morbo periculoſo virium integritas redeat, poſt
bellum denique
Pax? hæque res omnes temporis ſucceſſu ita commu-
tantur.
Hunc ad modum verba facit. Illi igitur ad bellum
prompti armantur
Dicto citius. Mox ubique per urbem ſtrepitus exſiſtit,
Viris ad mœſtificam pugnam ſe accingentibus :
Hic alii uxor, timens belli diſcrimen,
Arma profuſis lachrymis abeunti congerit :
Alii parvuli nati curſitantes circa patrem
Cuncta inſtrumenta apportant : Qui nunc propter illos
Plorantes dolet; nunc iterum ridet

Vo-

quæ non poteſt æque in carmen trahi, ac ipſa vox: aut cum re ſignata quippiam annexum eſt, æque ab autore diverſum. *Dausq.* Cum Dausquejo nihil imuto: ἐπιβῆναι aliquando eſt ire aliquo, ut ibi facias, quod facto opus: Ita ſumitur apud Homerum Odyſſ. N. V. 34. ἔφπον ἐπιβῆναι: Sequitur enim, βλέβηται δέ τε γούνατ' ἰόντι: Ita ſumendum eſt hic: eunti ad bellum, ut ibi pugnet, ideoque arma induenti. Vulgo ἐπιβῆναι, irruere, invadere eſt, idque Rhodomannum & Brodæum decepit: Nam iſta ſignificatio hoc loco peccat. Nunc ἐπιβαίνω, ut vides, non deterius eſt, quam Rhodomanni ἀπιβαίνω, & melius certe, quam Brodæi ἐπιγαμβρεύω, ubi mox ſequitur, υἱῆες νῦις ἐπιγάμβρεοι πέρι πατρί: Nam alias, ne quid diſſimulem, ἐπιγαμβρεύω utrique præſta-

Παισὶν ἀγαλλόμενος· κραδίη δέ οἱ δαΐ μᾶλλον
Ὠρυμην ποιέεσθαι ὑπὲρ τεκέων τε, καὶ αὐτοῦ·
Ἀλλὰ δ' αὖτε γεραιὸς ἐπισταμένης παλάμῃσιν
Ἀμφετίθει μελέεσσι κακῆς ἀλκήρια χάρμης,
Πολλὰ παρηγορέων φίλον υἱα, μηδενὶ εἴκειν
Ἐν πολέμῳ· καὶ στέρνα τετυμμένα δείκνυε παιδὶ,
Ταρφέα σήματ' ἔχοντα παλαιῆς δηιοτῆτος·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἐν ἔντεσι θωρήχθησαν,
Ἀστεος ἐξεχέοντο, μέγ' ἰέμενοι πολέμοιο
Λευγαλέου· ταχέεσσι δ' ἐφ' ἵπποισιν ὄρουσαν,
Ἱππῆες· πεζοῖσι δ' ἐπέκρασαν ἔθνεα φωτῶν·
Ἅρμασι δ' ἅρμαθ' ἵκοντο κατ' αντίον· ἔβραχε δὲ χθὼν
Ἐς μόθον ἐσσυμένων· ἑπαΰτεε δ' οἷσιν ἕκαστος
Κεκλομένος· τοί δ' αἶψα συνήϊον· ἀμφὶ δ' ἀνάσφι
Τεύχε' ἐπεσμαράγησε· μίη δ' ἐκάτερθεν ἀϋτὴ
Λευγαλέη· τὰ δὲ πολλὰ θοῶς ποτέοντο βέλεμνα,
Βαλλόμεν' ἀμφοτέρωθεν· ὑπ' ἔγχεϊ δ' ἀσπίδες ἀνδρῶν
Θεινόμεναι κτυπέεσκον ἀάσχετον· αἱ δ' ὑπ' ἀκόντων,
Καὶ ξιφέων· πολέες δὲ καὶ ἀξίνῃσι θοῇσιν
Ἀνέρες οὐτάζοντο· φορύνετο δ' ἔντεα φωτῶν
Αἵματι· Τρωϊάδες δ' ἀπὸ τείχεος ἐσκοπίαζον
Λίζηῶν στονόεντα μόθον· πάσῃσι δὲ γυῖα
Ἔτρεμεν, εὐχομένῃσιν ὑπὲρ τεκέων τε, καὶ ἀνδρῶν,
Ἠδὲ κασιγνήτων· πολιοὶ δ' ἅμα τῇσι γέροντες
Ἕζοντ' εἰσορόωντες· ἔχον δ' ὑπὸ χείρεσι θυμὸν

Παί-

staret sine dubio. *Pauw.*

118. *κραδίη δέ οἱ δαΐ μᾶλλον*] *οἱ ἰν δαΐ μάλλον. Rhod.*

121. *κακῆς ἀλκήρια χάρμης*] Scribe *ἀλκτήρια*, arma, quæ vim arceant. *Dausq.*

122. *παρηγορέων φίλον υἱα, μηδενὶ εἴκειν*] *φίλον υἱέα. Rhod.*

128. *πεζοῖσι δ' ἐπέκρασαν ἔθνεα φωτῶν*] Cur non scripsit *ἔθνεα πεζῶν*, ut de equitibus præcedit *ἐφ' ἵπποισιν ἱππῆες*, & de curribus sequitur *ἅρμασι ἅρμαθ'*? An forte Amanuenses mutarunt? Attende & judica. Quod mihi placet, Rhodomanno

Voluptatem ex filiis capiens; inque acie tanto magis animus
Eum impellit ad labores, pro ſobole & ſeipſo, obeundos:
Alii porro emeritus ſenex doctis manibus
Applicat circa membra diræ præſidia pugnæ (arma)
Multis cohortans dilectum natum, ut nemini cedat
In prælio; & pectus vulneratum oſtentat filio,
Plurima indicia priſtini conflictus repræſentans.
Cum itaque univerſi armis ſe communiiſſent,
Ex urbe erumpunt, magna cupidine pugnæ
Exitialis; inque celeres equites invehuntur
Equites: in pedites vero impreſſionem faciunt agmina virum (pedeſtrium:)
Et curribus currus obviam tendunt, inſonatque tellus,
Dum ad pugnam ita concitantur. Tum acclamatione quiſque ſuos
Accendit. Qui ſtatim pedes conferunt, circumque illos
Arma crepitant, & unus utrinque clamor (exſiſtit)
Atrox; Et magna ſubito evolat telorum vis
Utrinque emiſſorum; ſcutaque virum (alia) haſtis
Percuſſa fragorem dant ingentem, alia pilis
Et gladiis: Multi etiam bipennibus ſubito adactis
Viri fauciantur: Fœdanturque arma virorum
Sanguine. Trojanæ autem mulieres de muro proſpiciunt
Mœſtificam juvenum conflictationem: unde omnibus membra
Tremunt, vota facientibus pro liberis & maritis
Atque germanis: Interque illas incani ſenes
Sedent ſpectantes; & animum curis depaſcuntur

Pro-

no etiam placuit, ut nunc video, in Addendis.

131. ἀμφὶ δ' ἀνά σφι] ἀμφὶ δ' ἄρα σφι. *Rhod.*

142. ἔχον δ' ὑπὸ χείρεσι θυμὸν Παίδων ἀμφὶ φίλων] Forte, ἴδον δ' ὑπὸ κήδεσι θυμὸν. *Rhod.* Brodæus ὑπὸ κήδεσι, & interpretatur, *in dolore erant ob charos filios.* Rhodomannus, ἴδον δ' ὑπὸ κήδεσι θυμὸν. Accedam deruncinandis hujus agri ſentibus opera tertia: ἔχον δ' ὑπὸ χείρεσι θυμὸν. Quia jam

Παίδων ἀμφὶ φίλων· Ἑλένη δ' ἐνὶ δώμασι μίμνεν
Οἵη ἀμφιπόλοισιν· ἔρυκε γὰρ ἄσπετος αἰδὼς·
Οἱ δ' ἄμοτον πονέοντο πρὸ τείχεος· ἀμφὶ δὲ Κῆρες
Γήθεον· οὐλομένη δ' ἐπαΰτεεν ἀμφοτέροισι
Μακρὸν Ἐρις βοόωσα· κόνις δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ
Κτεινομένων· ὀλέκοντο δ' ἀνὰ κλόνον ἄλλοθεν ἄλλος·
Ἐνθ' ἄρα Δηίφοβος κρατερὸν κτάνεν ἡνιοχῆα
Ἱππασίδην· ὃ δ' ἀφ' ἅρματος αἰψηροῖο *
Ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν· ἄχος δέ οἱ ἔσχεν ἄναχτα·

Δεί-

alias ſuper aliis clades acceperant, quia ſibi ſanguis frigebat, expertes bonæ ſpei, & nec filiorum tamen ſecuri, animum malorum contemplatu occupabant, hoc eſt, ἔχον δ' ὑπὸ χείρεσι θυμὸν: ſcilicet *omnia vano augentes timore*, ut Livianis verbis explicem. *Dausq.* Locus difficilior: Rhodomanni ἴδον δ' ὑπὸ κήδεσι θυμὸν hactenus probare non potui, quia in metu repentino locutio non eſt apta: Sciunt Eruditi, quid ſit ἴδειν θυμὸν, ἴδειν καρδίαν. Melius Brodæi ἔχον δ' ὑπὸ κήδεσι θυμὸν, melius Dausqueji ἔχον δ' ὑπὸ χείρεσι θυμὸν Παίδων ἀμφὶ φίλων: *dolore ſubactum habebant animum ob charos filios: pejora animo ſibi concipiebant de charis filiis*: Sic V. 93. hujus Libri habuimus, ἢ ἁρπάσαιμι φίλην ὑπὸ δούρατι πάτρην Δυτμενίων: ne alia exempla adſcribam, quibus ὑπὸ ita abſolute ſumitur, ut a Brodæo factum: Hæc inquam meliora ſunt, & ſi quid mutandum, eorum alterutrum mihi ſumam: Sed fors nihil mutandum: Habebant in manibus animum & fiduciam propter charam ſobolem: Animus illis redibat, dum gnatos pro ſe & publica re videbant dimicantes: De ſene præceſſit V. 120. Ἀλλῳ δ' αὖτε γεραιὸς ἐπισαμένης παλάμῃσιν Ἀμφιτίδι &c. Simile quid de aliis ſenecionibus hic adferendum, ut eorum conditio eſſet diverſa a muliercularum conditione: Nihil decentius. In manibus habebant animum & fiduciam, cujus experimenta dediſſent, ſi pedes & alia membra ad opus fuiſſent æque parata: Attende ad illud ἔζοντο, quod pulchre huic ſententiæ accinit: Adeo debiles erant ſenes, ut ſtare non poſſent diu: Sedentes igitur ſpectabant pugnam; & ita ſedentes in manibus ſentiebant priſtinæ virtutis reliquias, propter ipſam ſobolem ſuam, quæ acriter prò illis dimicabat: Vides? Hoc ineptum non eſt, præſertim in ſcripto hominis Scholaſtici, qui ejusmodi acumina amare ſolet. *Pauw.*

143. Ἑλένη δ' ἐνὶ δώμασι μίμνεν Οἵη ἀμφιπόλοισιν] Οἵη ἅμ' ἀμφιπόλοισιν. *Rhod.* Rhodomannus,

Propter charam ſobolem. Helena vero intra ædes ſe continet
Sola cum famulis: nam ingens eam pudor retrahebat.
Illi autem acriter in opere erant ſub mœnibus, & circum Parcæ
Gaudebant, lethaliſque clamore inceſſebat utroſque
Diſcordia, immane vociferans, ac pulvis rubeſcebat cruore
Interfectorum; dum alibi alius per aciem exitio dabatur.
Ibi Deiphobus obtruncat fortem aurigam
* Hippaſiden. Qui e veloci curru
Decidit in cadavera, dominum vero ejus mœſtitia occupat.

Me-

nus, Οἵῃ ἅμ' ἀμφιπόλοισιν: Certe lenius fluet oratio, ſi adſimile quippiam injiciatur. Quare ſcribo: Οἵῃ ἀμφιπόλοις σύν. ut Odyſſ. O. Ἀρτέμιδι ξύν. Namque præpoſitiones inverti quandoque notat Chariſius Lib. 2. Sic Plautus: —— *quem ad epiſtolam Mneſilochus miſit.* Lucretius Lib. 2.

Nec qua nigra cluent de nigris: ſed variis de.

Calaber Lib. 10.

Ἀγρόμεναι τεκέων σφετέρων ὕπερ, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Εἵρυθ'. ——

Rogat Brodæus: Quidni Οἵα σὺν ἀμφιπόλοισιν? Reſpondeo οἵα ſpondeum eſſe. Deinde οἵα alienum eſt ἰάζοντι Poëtæ. *Dauſq.* Rhodomanni Οἵῃ ἅμ' ἀμφιπόλοισιν præfero. *Pauw.*

148. ὀλίζοντο δ' ἀιὰ κλόνον ἄλλοθεν ἄλλος] ἄλλοθεν ἄλλος cum numero plurium, ut Supra V. 337. Libri præcedentis: Vide. *Pauw.*

149. κρατερὴν κτάνεν ἡνιοχῆα] κτάνεν. *Rhod.*

150. Ἱππασίδην· ὃ δ' ἀφ' ἅρματος αἰψηροῖο *] Deeſt proprium nomen, quale eſt Νίσοιος, aut ſimile. Supra Lib. 6. V. 562. Alcimedes Ajacis Oilei amicus interfecit a partibus Trojanorum aurigam Πάμμονος Ἱππασίδην. *Rhod.* Brodæus Εὔκλεος Ἱππασίδην. Sed πλατυκέρδεα Calabro parum amicum eſt. Deinde voce illa ex Εὔκλεος deformata protraheretur α. Scribo ex loco ſubjectiore:

Ἱππασίδην Εὔκληρον· ὃ δ' ἅρματος ἐξ αἰψηροῦ.

Dauſq. Cum Brodæo errat Dausquejus ex Verſu ſexto ſequenti Euclerum ſibi promens: Nam ſine dubio ibi corruptum eſt nomen: Dein, hic nomen aurigæ non requiritur, ſed nomen Ducis, cujus auriga erat Hippaſides: Nam id aperte probat ſequens, ἅχος δέ οἱ ἔσχεν ἄναχτα. Quare veriſimile conjicit Rhodomannus, nomen τῷ Νίσοιος ſimile intercidiſſe. *Pauw.*

151. ἔσχεν ἄναχτα] Ita Aldina: Rhodomannus ex Baſi-

Δείδιε γὰρ μὴ δῆριν ἐφ' ἡνία χεῖρας ἔχοντα
Υἱὸς ἑὸς Πριάμοιο καταχτείνῃσι καὶ αὐτὸν·
Ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε Μελάνθιος, ἀλλ' ἐπὶ δίφρου
Ἀλτο θοῶς· ἵπποισι δ' ἐπέκλετο μακρὰ τινάσσων·
Εὐκλήρου δ' ἔχε μάστιν· ἔλαυνε δὲ δούρατι θείνων·
Καὶ τοὺς μὲν Πριάμοιο πάϊς λίπεν· ἵκετο δ' ἄλλων
Ες πληΐὺν· πολέεσσι δ' ὀλέθριον ὦπασεν ἦμαρ
Εσσυμένως· ὁλοῇ γὰρ ἀλίγκιος αἰὲν ἀέλλῃ,
Θαρσαλέως δηΐοισιν ἐπεύχετο· τοῦ δ' ὑπὸ χερσὶ
Μυρίοι ἐκτείνοντο· πέδον δ' ἐστείνετο νεκρῶν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὔρεα μακρὰ θοροὼν εἰς ἄγκεα βήσσης
Δρυτόμος ἐγκονέων, νεοθηλέα δάμναται ὕλην,
Ἀνθρακας ὄφρα κάμῃσι, καταχρύψας ὑπὸ γαῖαν
Σὺν πυρὶ δούρατα μακρὰ, τά δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεσόντα
Πρῶνας ὕπερθε κάλυψαν, ἀνὴρ δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
Ὡς ἄρα Δηϊφόβοιο θοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιοὶ
Ἰλαδὸν ὀλλύμενοι, περικάππεσον ἀλλήλοισι·
Καί ῥ' οἱ μὲν Τρῴεσσιν ὁμίλεον· οἱ δ' ἐφέβοντο
Εὐρὺν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥόον· τοὺς δ' ὕδατος εἴσω

Δηΐ-

leenſi dedit ἴσχειν ἄκακτα. *Pauw.*

152. Δείδιε γὰρ μὴ δῆριν ἐφ' ἡνία χεῖρας ἔχοντα] μὴ δή μιν ἐφ', aut μὴ δηρὸν ἐφ'. *Rhod.* Brodæus δηρὸν. Rhodomannus δή μιν. Priori correctioni adverſatur metus, ne cito occidatur. Alteram his poſtfero: Δείδιε μή μιτὰ δῆριν ἐφ' ἡνία χεῖρας ἔχοντα. ne in pugna. Vel: Δείδιε γὰρ μὴ δουρὶ ἐφ' ἡνία χεῖρας ἔχοντα. *Dausq.* Dausqueji ſuſpiciones ineptiunt: Prima tamen magis, quam altera, quia ne verba quidem dat bona omiſſo γὰρ. Brodæi & Rhodomanni δηρὸν etiam pravum eſt, quia nimium in metu ſubitaneo inducit, ut recte animadvertit Dausquejus. Alterum Rhodomanni δή μιν optimum eſt, & ſequi debemus ſine dubio. *Pauw.*

154. Ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε Μελάνθιος] Legendum, Ἀλλά οὔ οὐκ ἀμέλησε: Nam verbum illud caſum ſecundum, non tertium amat. Similem errorem etiam antea correximus. *Pauw.*

155. μακρὰ τινάσσων· Εὔκληρος δ' ἔχε μάστιν· ἔλαυνε &c.] μακρὰ τινάσσων Εὔληρ'· οὐδ' ἔχε μάστιν· ἔλαυνε &c. Nomine iſto Homerus ſemel utitur Iliad. Υ. V. 481.

Metuebat enim, ne si diu manus habenis admotas
haberet,
Etiam ipsum fortis Priami filius lethο daret.
Verum non neglexit cum Melanthius: sed in currum
Celeriter insiliit, & equos voce exstimulavit longe
concutiens
Habenas: Nec flagellum tenebat; sed eos hasta feriens
agitabat.
His itaque Priami filius omissis, intulit se aliorum
In turbam, & plurimis lethiferum diem adduxit
Derepente. Pernicioso enim turbini similis, perpetuo
Animose in hostes invehebatur: Adeo ut manibus illius
Innumeri trucidarentur, campusque in arctum redige-
retur cæsorum multitudine.
Ac veluti per longos montes in saltus convalles de-
scendens
Lignator festinus, sylvam fruticantem prosternit:
Ut carbones faciat; ubi terra condiderit
Prolixa cum igni ligna: Quæ hic illic prolapsa
Juga desuper operiunt: vir autem ille opere delectatur:
Sic etiam festinis Deiphobi manibus Achivi
Gregatim cæsi inter se procumbunt.
Alii vero partim cum Trojanis rem gerunt, partim
fugiunt
Ad latum Xanthi fluxum: Quos in aquam
Dei-

V. 481. *Rhod.* Rhodomannus Ἔλαβ' · οὐδ' ἴχε μάστιν. Eam vocem ante probavimus, nec huic loco disconvenire judicamus. Nisi quod in præcipiti periculo evenit, dicas & flagello insonuisse, & hasta equos egisse. Unde consectarium est cum a Deiphobo, quia prævolabat, relinqui. Tunc retinebis cármen ἀλοχλήρως. *Dausq.* Adeo certa est Rhodomanni correctio, ut qui de ea dubitet, committendus sit Medicis: Apage illum Euclerum; apage illud Eucleri flagellum. *Pauw.*

160. Θρασαλίως δηΐοισιν ἰκτύχετο] ἰκτίρχετο vel ἰκφύχετο. *Rhod.* Hostibus imprecabatur. Nec audio reponentes ἰκφύχετο vel ἰκτίρχετο: etsi ἰκφύχετο reponi possit aptissime. At non idcirco istud alterum oblinendum. *Dausq.* Scribe ἰκφύχετο, & insulsissimum Dausqueji commentum ride. *Pauw.*

161. Μυρίοι ἐκτείνοντο] Itane
μυ-

Δηΐφοβος συνέλασε, καὶ οὐκ ἀπέληγε φόνοιο·
Ὡς δ' ὁπότ' ἰχθυόεντος ἐπ' ἠόσιν Ελλησπόντου
Δίκτυον ἐξερύωσι πολύκμητοι ἁλιῆες,
Κολπωθὲν ποτὶ γαῖαν, ἔσω δ' ἁλὸς εἰσέτ' ἐόντας,
Ενθόρῃ αἰζηὸς, γναμπτὸν δόρυ χερσὶ μεμαρπὼς, 175
Αἰνὸν ἐπὶ ξιφίῃσι φέρει φόνον, ἄλλοθεν δ' ἄλλον
Δάμναται, ὄν κε κίχῃσι, φόνῳ δ' ἐρυθαίνεται ὕδωρ·
Ὡς τοῦ ὑπαὶ παλάμῃσι περὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα
Αἵματι φοινίχθησαν· ἐνεστείνοντο δὲ νεκροὶ·
Οὐδέ μεν οὐδ' ἄρα Τρῶες ἀναιμωτὶ πονέοντο, 180
Αλλὰ σφέας ἐδάϊζεν Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς
Αμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι· Θέτις δέ που εἰσορόωσα,
Τέρπετ' ἐφ' υἱωνῷ, ὅσον ἄχνυτο Πηλείωνι·
Τοῦ γὰρ ὑπὸ μελίῃ πουλὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι
Πίπτεν ὁμῶς ἵπποισιν· ὁ δ' ἑσπόμενος, κεράϊζεν· 185
Ενθ' Αμίδην ἐδάϊξε περικλυτὸν, ὃς ῥά οἱ ἵππων
Εζόμενος συνέκυρσε, καὶ οὐκ ἀπόνητ' ἐρατεινῆς
Ιπποσίης· δὴ γάρ μιν ὑπ' ἔγχεϊ τύψε φαεινῷ
Ες νηδὺν· αἰχμὴ δὲ ποτὶ ῥάχιν ἐξεπέρησεν·
Εγκατα δ' ἐξεχύθησαν· ἕλεν δέ μιν οὐλομένη κὴρ 190
Εσσυμένως, ἵπποιο θοοῦ παρὰ ποσσὶ πεσόντα·

Εἶλε

μυρίοι? Ingens ſane numerus, & quantus ille exercitus, ſi toties cecidiſſent μυρίοι, quoties id ſcribit Quintus? *Pauw.*

171. Δηΐφοβος συνέλασε] Δηΐφοβος συνέλασσε. *Rhod.*

174. ἴσω δ' ἁλὸς εἰσέτ' ἐόντας] εἰσέτ' ἐόντος. *Rhod.*

276. Αἰνὸν ἐπὶ ξιφίῃσι φέρει φόνον, ἄλλοθεν δ' ἄλλον Δάμναται] ἄλλοθεν δ' ἄλλον. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus: Sed ſic locus non eſt emaculatus: Laborat enim in verborum Syntaxi, & poſt ἐνθόρῃ αἰζηὸς non recte ſequitur φέρει ita abſolute. Scribendum puto, Ενθόρῃ αἰζηὸς, γναμπτὸν δορὶ χερσὶ μεμαρπὼς, Αἰνὸν ἐπὶ ξιφίῃσι φέρειν vel φέρων φόνον, ἄλλοθι δ' ἄλλον Δάμναται. Prius elegantius, quam poſterius, ideoque præferendum fortaſſe: ἐνθόρῃ φέρειν, vel μεμαρπὼς φέρειν: Græce docti ſciunt. *Pauw.*

179. ἐνεστείνοντο δὲ νεκροί] Nonne potius, ἐνεστείνοντο δὲ νεκροῖς, ut ἐνεστείνοντο ad ῥέεθρα pertineat? φοινίχθησαν præceſſit numero plurium. *Pauw.*

186.

Deiphobus cogit; nec cædendi finem facit.
Non secus ac si pisciferi in littore Hellesponti
Multo labore exerciti piscatores rete extrahunt
Sinuatum ad terram: Quod cum adhuc in mari est,
Insilit juvenis, inflexoque conto manibus comprehenso,
Tristem Xiphiis necem affert, & alibi alium
Interemit, quemcunque nactus fuerit: stragequè illa
unda cruentatur.
Sic Deiphobi manibus Xanthi fluenta passim
Sanguine rubescebant, inque iis arcte se premebant
cadavera.
At nec Troës incruentam gerebant pugnam:
Sed eos trucidabat violentus Achillis filius
Inter alias phalanges. Thetis itaque procul conspiciens,
Tantum de nepote lætitiæ, quantum de filio luctus,
percepit.
Ejus enim hasta ingens exercitus numerus in pulvere
Occubuit, una cum equis; ipseque insequens strages
edidit.
Ibi Amiden obtruncat nobilem: Qui ipsi equis
Insidens occurrit; nec juvit eum jucundum
Rei equestris studium. Namque hasta illum fulgidæ
perculit
In ventrem ita ut mucro per spinam dorsi penetraret.
Effusa itaque sunt ilia, lethalisque eum Parca cepit
Confestim, ad velocis equi pedes delapsum.

Peri-

186. *Εἰδ' Ἀμίδην ἰδάϊξε περικλυτὸν*] Asperius mihi est' Ἀμίδην, quam Ἀμίγδην: Nam Homerus primam in ἄγδους corripuit, & Martiali licuit esse tam diserto, ut scripserit Lib. 6. ad Stellam:

Sardonychas, Smaragdos, adamantas, jaspidas uno.

Dausq. Suldas in Lexico suo loco, Ἀμίδης, ὄνομα κύριον. Ubi ille Ἀμίγδης Dausqueji, & cur Ἀμίδης asperius, quam Ἀμίγδης? Nugæ & nugacissimæ nugæ. *Pauw.*

Ibid. *ὅς ῥά οἱ ἵππων ἐξόμενος ἐυήνορος*] Nota Ellypsin: ἵππων ἐξόμενος pro ἐφ' ἵππων ἐξόμενος. Sed an forte legendum ἵππῳ vel ἵππου ἐξόμενος, ubi mox sequitur ἵπποισι θεοῦ παρὰ πόσσι πεσόντα? Equo singulari insidebat, non currui cum auriga: Eo etiam pertinet, καὶ οὐκ ἀπόνητ' ἡνιοχῆος Ἰππασίης, si attendas. *Pauw.*

192.

Εἶλε δ' ἄρ' Ασκάνιόν τε, καὶ Οἴνοπα· τὸν μὲν ἐλάσσας
Δουρὶ μετὰ στομάχοιο ποτὶ στόμα· τὸν δ' ὑπὸ λαιμὸν
Καίριος ἔνθα μάλιστα πέλει μόρος ἀνθρώποισιν·
Αλλους δ' ἔκτανεν, ὅσους κίχε, τίς κεν ἐκείνους * 195
Ανδρῶν μυθήσαιτο κατὰ κλόνον, ὅσσοι ὅλοντο
Χερσὶ Νεοπτολέμοιο; κάμεν δέ οἱ οὔποτε γυῖα·
Ως δ' ὁπότ' αἰζηῶν τὶς ἀγρῷ ἐνὶ τηλεθάοντι,
Παννήμαρ κρατερῇσι πονησάμενος παλάμῃσιν,
Ες γαῖαν κατέχευεν ἀπείρονα καρπὸν ἐλαίης 200
Ράβδῳ ἐπισπέρχων, ἐκάλυψε δὲ χῶρον ὕπερθεν,

Ως

192. τὸν μὲν ἐλάσσας Δουρὶ μετὰ στομάχοιο ποτὶ στόμα] Δουρὶ μέγα. *Rhod.* Rhodomannus reſcribit μέγα στομάχοιο ποτὶ στόμα. Quæ correctio etſi non neceſſaria, cum re tamen congruentiſſima eſt. Non neceſſaria; quia intelligi poteſt, ut Pyrrhus telum impulerit *ad os cum ſtomacho*: ibi enim *ſtomachus* naſcitur teſte M. Tullio Lib. 2. de Natura Deorum: *Linguam autem ad radicem ejus hærens ſtomachus excipit, quo primum illabuntur ea, quæ accepta ſunt: oris utraque ex parte tonſillas attingens palato extremo, atque intimo terminatur.* Suffragatur Gellius Lib. 7. Cap. 11. Euſtathius in Iliad. P. Celſus, & Veſſalius. Eam partem vocavit Homerus στομάχοιο θίμιτλα, ubi & *ſtomacho* perfoſſo ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή. Omitti non poteſt Euſtathius in Iliad. Γ. Ες δὲ τῷ, Απὸ στομάχης ἀρηῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ, σφάζεσθαί φησι τοὺς ἄρτας Ομηρος κατὰ στομάχης, ὃ λαμβάνων τὸν στόμαχον κατὰ τὴν τῶν συνήθειαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν τότε. στόμαχοι γάρ φησι τὰ κάτω μέρη τοῦ λαιμοῦ· οἱ βρόγχοι· καὶ στομάχοιο ἀλλαχοῦ θίμιτλα ὁ φάρυγξ, ἢ καὶ στόμα κοιλίας. Nota dignus eſt & Calabri locus Lib. 13.

——— διὰ στομάχοιο πίρησιν,
Ηχι θοαὶ πόσιός τε, καὶ ἐδητύος εἰσι κέλευθοι.

Veteri autem uſu vocis uſum Calabrum inde pateſcit, quod hunc μετὰ στομάχοιο ποτὶ στόμα feriat, alterum ὑπὸ λαιμόν; hoc eſt uno ictu una in parte duos confodere. λαιμὸς enim jugulum Iliad. Τ.

——— οὔπως γὰρ ἴμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις ἐταίρῳ τεθνειῶτος.

Congruentiſſima tamen illa correctio: quod *ſtomachi* os ſuperius, quæ gula, majus eſt ore inferiore ad ventriculum pertinente: ita Gorrhæus & Medici. Adi ad Oribaſium Cap. de lingua & agnatis. *Dausq. μετὰ στομάχοιο ποτὶ στόμα, ad os cum ſtomacho*, inepta locutio eſt,

Perimit etiam Aſcanium & Oenopem, illum feriens
Haſta ſecundum patulum ſtomachi orificium, hunc in gulam;
Ubi maxime præſens ac cita eſt mors hominibus.
Alios etiam porro interficit, quos aſſequitur. Quisnam illos
Enumeret, in conflictu virum quot neci dati fuerint,
Manibus Neoptolemi? nec unquam defatigationem ejus membra ſenſerunt.
Veluti cum juvenum quiſpiam in agro florenti
Toto die validis manibus laborans,
Ad terram decutit infinitum oleæ fructum,
Pertica verberans, & loci ſuperficiem operit:

Ita

eſt, quicquid Dausqueji acumen ſibi confingat. Haud dubie legendum μέγα στομάχοιο πατὰ σῶμα, quod non eſt gula, ut male ſibi perſuaſit Dausquejus, ſed ipſius ventriculi os ſuperius, quod cibum recipit, & revera majus eſt ore ventriculi inferiore, quod cibum emittit, ut nemo neſcit, qui non ignorat corporis fabricam. στόμαχος nempe hic ſine dubio eſt ventriculus: Nam id aperte probat ſequens ὑπὸ λαιμὸν, quod vulnus alia parte inflictum denotare debet, & ineptiſſime in rem ſuam adducit bonus Dausquejus: Vident ipſi Tyrones, qui artem dicendi diſcere modo incipiunt, nihilque perſpicuum magis. Viſne aliud, quod nunc commode adhuc mihi in mentem venit? Vulgata etiam ſervari poteſt, ſi τὸν μὲν ἐλάσσας δουρὶ μετὰ ſcriptum velis pro ἐλάσσας μετὰ δουρὶ, & δουρὶ ſimpliciter: Nam μετὰ aliquando idem, quod διὰ, inſtrumenti notionem habens: Eo pertinet notiſſimus ille locus Homeri Iliad. Ε. V. 344. Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἰήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων. Quare nunc elige, & vide quid præferas tibi: Levicula emendatio locum vulneris magis diſtincte, vulgata lectio minus diſtincte indicat: Id certum. *Rauw.*

195. Ἄλλους δ' ἔκτανεν, ὅσσους κίχε] Ἄλλους δ' ἔκταινεν αὖθις vel αἶψα, vel Ἄλλους δ' αὖτ' ἔκτεινεν, ὅσσους. *Rhod.* Scribe, Ἄλλους δ' ἄλλοτε κτεῖνεν, ὅσσους κίχε. Brodæus, Ἄλλους δ' ἔκταν' ἄνδρας, ὅσσους κίχε. Rhodomanus; Ἄλλους δ' αὖτ' ἔκτεινεν. *Dausq.* Verſus mutilus: Interpretum commenta non placent: Rectius ſcripſerim, Ἄλλους δ' ἔκτανε πάντας, ὅσσους κίχε. *Rauw.*

Ibid. τίς κεν ἐκείνους Ἀνδρῶν μυθήσαιτο] ἐκείνους ἀνδρῶν ſuſpectum eſt iſta forma: Nonne ſcribendum, τίς κεν ἕκαστος vel ἕκαστον Ἀνδρῶν μυθήσαιτο? *Rauw.*

199. Πατρὸς ἀμαιμακέτοιο πανυ-

στάτῳ

Ὡς οὗ ὑπαὶ παλάμῃσι κατήριπε πουλὺς ὅμιλος·
Τυδείδης δ' ἑτέρωθεν, ἐϋμελίης τ' Ἀγαμέμνων,
Ἄλλοι τ' ἐν Δαναοῖσιν ἀριστῆες πονέοντο
Προφρονέως ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· οὐδὲ μὲν ἐσθλοῖς
Τρώων ἡγεμόνεσσι δέος πέλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Ἐκ θυμοῖο μάχοντο, καὶ ἀνέρας αἰὲν ἔρυκον
Χαζομένους· πολέες δέ γε οὐκ ἀλέγοντες ἀνάκτων,
Ἐκ πολέμοιο φέβοντο, μένος τρομέοντες Ἀχαιῶν·
Ὀψὲ δ' ἄρ εἰσενόησε περὶ προχοῇσι Καμάνδρου
Ὀλλυμένους Δαναοὺς κρατερὸς πάϊς Αἰακίδαο
Αἰὲν ἐπασσυτέρους· λίπε δ' οὓς πάρος αὐτὸς ἔναιρεν,
Φεύγοντας προτὶ ἄστυ, καὶ Αὐτομέδοντι κέλευεν
Κεῖσ' ἐλάαν, ὅθι πουλὺς ἐδάμνατο λαὸς Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ὅγ' αἶψα πίθησε, καὶ ἀθανάτων μένος ἵππων
Σεύεσκεν μάστιγι ποτὶ κλόνον· οἵ δ' ἐπέτοντο
Ῥίμφα διὰ κταμένων, κρατερὸν φορέοντες ἄνακτα·
Οἷος δ' ἐς πόλεμον φθισίμβροτον ἔρχεται Ἄρης,
Ἐμβεβαὼς ἵπποισι, περιτρομέει δ' ἄρα γυῖα
Ἐσσυμένου, καὶ θεῖα περὶ στέρνοισι θοῖο
Τεύχη ἐπιβρομέουσιν, ἴσον πυρὶ μαρμαίροντα·
Τοῖος Ἀχιλλῆος κρατεροῦ πάϊς ἤιεν ἄντην
Ἐσθλοῦ Δηϊφόβοιο· κόνις δ' ἐπαείρετο πολλὴ

Ἱπ-

ράμιτος &c.] Inepta comparatio propter ineptam ὑπερβολήν. *Pauw.*

202. Ὡς οὗ ὑπαὶ παλάμῃσι] Ὡς τοῦ ὑπὸ παλάμῃσι. *Rhod.*

203. ἐϋμελίης τ' Ἀγαμέμνων] ἐϋμελίης τ'. *Pauw.*

208. πολέες δέ γε οὐκ ἀλέγοντες ἀνάκτων] πολέες δὲ καὶ οὐκ. *Rhod.* Nihil muto, neque hiatum metuo: Minus etiam convenit καὶ. *Pauw.*

210. περὶ προχοῇσι Καμάνδρου] Σκαμάνδρου. qui tamen a κάμινος & ἄνδρας nomen accepit. *Rhod.* Καμάνδρου Verſus amat magis, quam Σκαμάνδρου: Apud Homerum tamen ſæpe etiam Σκάμανδρος ante ſyllabam brevem: Videbimus aliquando diſtinctius. Quod de Etymo ſcribit Rhodomannus, ineptum eſt. *Pauw.*

218. Οἷος δ' ἐς πόλεμον &c.] Hanc comparationem ubique ingerit bonus. *Pauw.*

219.

Ita illius manibus ingens turba proſternitur.
Cæterum alia parte Tydides, & haſta pollens Agamemnon,
Aliique inter Danaos optimates, negotium obibant
Alacriter, in ſævo certamine. Nec interim ſtrenui
Trojanorum ductores dant metui locum: verum & ipſi
Omni animi conatu præliantur, & ſemper retrahunt viros
Terga dantes. Multi tamen ſine ducum reſpectu
Ex prælio refugiunt, robur Achivum formidantes;
Tandem cognovit ad Scamandri alveum
Profligari Danaos fortis Æacidæ natus
Subinde denſiores. Ideo relicto, quibus antea trucidandis inſtabat,
Ad urbem fugiendi ſpacio, Automedonti præcepit,
Illuc ut (equos) impelleret, ubi magna Achivum multitudo ſternebatur.
Is igitur mox paret, & immortalium equorum tobur
Scutica concitat ad turbatam illam aciem. Hi volant
Subito per cæſorum cumulos fortem (ſecum) dominum ferentes.
Ac qualis ad bellum lethiferum Mars proficiſcitur,
Equis conſcenſis, paſſimque tremiſcit tellus,
Eo properante, & divina circum præcordia Dei
Arma, ignis inſtar fulgentia, intonant.
Talis robuſti Achillis natus tendebat contra
Virtute præſtantem Deiphobum: & frequens attollebatur pulvis

Cir-

219. περιτρομέει δ' ἄρα γαῖα Βοσυμένω] γαῖα Εσσυμένω. *Rhod.* Brodæus ſcribendum opinatur γαῖα. Calaber paullo infra:

——— ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Νισσομένοιο ἄνακτος ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα.

Homerus Iliad. N.

—— τρέμε δ' οὖρεα μακρὰ, καὶ ὕλη
Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.

Brodæus apud *Dausquejum.*

220. Θεῖα περὶ φρεσὶν Θεοῖο Τύχη] Θεῖα Θεοῖο: Vide Scholaſticí acumen. *Pauw.*

223. κόνις δ' ἐπαείρετο πολλὴ] πολλὴ hic nimis exile eſt pro Calabri majeſtate: pulvis immenſus & κόνις ἀπείρων in-

Im dolem

Ἵππων ἀμφὶ πόδεσσιν· ἰδὼν δέ μιν ἄλκιμος ἀνὴρ
Αὐτομέδων, ἐνόησεν ὅς τις πέλεν· αἶψα δ' ἄναχτι
Τοῖον ἔπος κατέλεξε, περικλυτὸν ἄνδρα πιφάσκων·
Ω ἄναξ, Δηϊφόβοιο πέλει στρατὸς, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
Σεῖο πάροιθε τοκῆος ὑπέτρεμε· νῦν δέ οἱ ἐσθλὸν
Η θεὸς, ἢ δαίμων τις ὑπὸ κραδίην βάλε θάρσος.
Ως ἄρ' ἔφη· τὸν δ' ἄρα οὔτι προσέειπεν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Ἵππους ὠτρύνεσκεν ἐλαυνέμεν, ὄφρα τάχιστα
Ολλυμένοις Δαναοῖσιν ἀεικέα πότμον ἀλάλκοι·
Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἀφίκοντο μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι,
Δὴ τότε Δηΐφοβος, μάλα περ κατέων πολέμοιο,
Εστη, ὅπως πῦρ αἰνὸν, ὅ τ' ὕδατος ἐγγὺς ἵηται·
Θάμβεε δ' εἰσορόων κρατερόφρονος Αἰακίδαο
Ἵππους, ἠδὲ καὶ υἷα πελώριον, οὔτι τοκῆος
Μείονα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ φρεσὶν ὥρμαίνεσκεν
Αλλοτε μὲν φεύγειν, ὅτε δ' ἀνέρος ἄντα μάχεσθαι·
Ως δ' ὅτε σῦς ἐν ὄρεσσι νεηγενέων ἀπὸ τέκνων
Θῶας ἀποσσεύῃσι, λέων δ' ἑτέρωθι φανείη
Ἐκποθὲν ἐσσύμενος, τοῦ δ' ἵσταται ἄσπετος ὁρμὴ,
Οὔτε πρόσω μεμαῶτος ἔτ' ἐλθέμεν, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,
Θήγει δ' ἀφριόωντας ὑπὸ γναθμοῖσιν ὀδόντας,

Ως

dolem ejus redoluiſſet. *Rauw.*

225. *Αὐτομέδων, ἐνόησεν ὅστις κέλευ*] *ὅτις κέλευ. Rhod.*

227. *Ω ἄναξ, Δηϊφόβοιο πέλει στρατὸς*] *Ω ἄνα. Rhod.*

Ibid. *ἠδὲ καὶ αὐτὸς Σεῖο πάροιθε τοκῆος ὑπέτρεμε*] Brodæus: *ἠδὲ καὶ αὐτὸς· Σεῖο πάροιθε τοκῆ' ὃς ὑπέτρεμε.* Haut multum aſpernanda lectio. Altera tamen correctionis non eget: quid enim liquidius? & ipſemet Deiphobus ad præſentiam parentis tui tremore ſuccutiebatur. *Dausq.* Haud dubie *ἠδὲ καὶ αὐτὸς* jungendum cum *Δηϊφόβοιο πέλει στρατὸς*: Nam non ſufficiebat nominare phalangem Deiphobi, ſed etiam ipſe Deiphobus nominandus erat: Phalanx hæc Deiphobi, & ipſe hic Deiphobus: Nihil certius. Diſtinguendum igitur poſt *αὐτὸς*, ut *Σεῖο πάροιθε τοκῆος ὑπέτρεμε* per ſe ſubſiſtat. Quid autem *ὑπέτρεμε τοκῆος*? An verbum *παθητικῶς* accipiendum, & ſubaudiendum *ὑπὸ* vel *ἔτι*-

Circa equorum pedes. Conſpicatus igitur illum vir fortis
Automedon, ſenſit quis eſſet, & ſtatim ad principem
Hujuſmodi ſermonem edidit, inſignem gloria virum indicans:
Here Deiphobi (iſte) globus eſt. At ipſe etiam
Parentem tuum antea expavit; nunc vero egregiam ipſi,
Aut Deus, aut Genius quiſpiam, in cor miſit fiduciam.
Sic dixit: cui is nihil reſpondit; ſed eo magis
Equos ad curſum incitavit, ut quam primum
Succumbentibus a Danais indignum propulſaret Fatum.
Cum itaque quam proxime inter ſe coiviſſent:
Exin Deiphobus, quamvis belli admodum cupidus,
Reſtitit; velut ignis rapidus, ſi quando aquam contigerit;
Et obſtupuit, videns Æacidæ magnanimi
Equos & filium procerum, nihilo parente
Inferiorem: Animusque in pectore deſtinabat
Nunc fugere, nunc rurſus cum viro dimicare.
Ut, quando in montibus ſus (agreſtis) a recens natis catulis
Thoas abigit; Leo autem alia ſe parte oſtendit
Irruens. Illius itaque vehemens impetus ſubſiſtit,
Nec porro nec retro pedem movere audentis.
Sed ſpumantes ſub maxillis dentes acuit.

Ita

ἴυκα? Id neceſſe, ut caſus patrii non ſint ſine magiſtro: Durior tamen Ellypſis, & quanquam ὑπατρίμιον παθητικῶς accipi poſſit, ἐνεργητικῶς tamen accipi mavult, quando voces ejus ductui committuntur: Sic autem caſus quartos, non ſecundos aut tertios, amare ſolet. Quare Brodæus certe melius & emaculatius, adhibita diſtinctione, quam ſententia ſibi requirit, Σεῖο πάροιθε τοκῆ' ὀὐπίτριμε· τῶν δέ &c. Quanquam ἐς ſane abeſſe poteſt, & abſolute ſcribi, Δηϊφόβοιο πάλιν τρατὸς, ἠδὲ καὶ αὐτὸς· Σεῖο πάροιθε τοκῆα ὑπίτριμε, τῶν δέ οἱ &c. Attende: Hoc accommodatius fere ad verborum & loci indolem. *Pauw.*

230. Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' ἄρα οὔτι προτέτικτο, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον] τὸν δ' οὔτι προτέτικτο. *Rhod.* Sic recte Rhodomannus: Fors in libris quibusdam ſcriptum fuit, Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄρα οὔτι προτέτικτο, indeque enatus error. *Pauw.*

237. οὔτι τοκῆος Μείων] Ridiculum hoc: Valla ſcilicet

Ως υἱὸς Πριάμοιο σὺν ἄρμασι μίμνε, καὶ ἵπποις,
Πορφύρων Φρεσὶ πολλὰ, καὶ ἀμφαφόων δόρυ χερσὶ·
Τὸν δ' υἱὸς προσέειπεν ἀμειλίκτου Αχιλῆος·
Πριαμίδη, τίνυ τόσσον ἐπ' Αργείοισι μέμηνας
Χειροτέρεις, οἱ σεῖο περιτρομέοντες ὁμοκλὴν,
Φεύγον ἐπεσσυμένοιο, σὺ δ' ἥλπεο πολλὸν ἄριστος
Ἔμμεναι; ἀλλά σοι εἴπερ ὑπὸ κραδίῃ μένος ἐστὶν,
Ἡμετέρης πείρησαι ἀνὰ κλόνον ἀσχέτου ὁρμῆς.
Ως εἰπὼν, οἴμησε λέων ὡς ἄντ' ἐλάφοιο,
Εμβεβαὼς ἵπποισι, καὶ ἅρμασι πατρὸς ἑοῖο·
Καὶ νύ κε μὶν τάχα δουρὶ σὺν ἡνιόχῳ κατέπεφνεν,
Εἰ μή οἱ μέλαν αἶψα νέφος κατέχευεν Απόλλων
Εκποθεν Οὐλύμποιο, καὶ ἐξ ὁλοοῖο μόθοιο
Ηρπασε, καί μιν ἔθηκε ποτὶ πτόλιν· ἦχι καὶ ἄλλοι
Τρῶες ἔσαν φεύγοντες· ὅ δ' ἐς κενεὴν δόρυ τύψας
Ηέρα Πηλείδαο πάϊς, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Ω κύων· ἐξήλυξας ἐμὸν μένος· οὐδέ σοι ἀλκὴ
Ιεμένῳ περ ἄλαλκε· θεῶν δέ τις ὅσσ' ἐκάλυψε,

Νύχ-

corpora fingenda, ut terrorem incuterent ſtatim. *Pauw.*

252. *ἀσχίτυ ὁρμῆς*] Ineptum eſt *ἀσχίτυ*, ubi de ſeipſo loquitur Neoptolemus: Sed talia in his ubique, ac ſi Circulatores audires, vel Thraſonidas. *Pauw.*

254. *Εμβεβαὼς ἵπποισι, καὶ ἅρμασι πατρὸς ἑοῖο*] Hoc toties dictum, ut ſtomachum revera cieat mihi. *Pauw.*

255. *μὶν τάχα δουρὶ σὺν ἡνιόχῳ*] Uno ictu, credo: Nam id promittunt, quæ Libro Primo aliisque præcedentibus ſcripſit Quintus de vaſtiſſimis hiſce Heroibus. *Pauw.*

257. *Εκποθεν Οὐλύμποιο, καὶ ἐξ ὁλοοῖο μόθοιο*] Omoioteleuta notes. *Pauw.*

258. *Ηρπασε, καί μιν ἔθηκε*] Rotundius & exaſciatius legeretur, *καὶ ἐξ ὁλοοῖο μόθοιο Ἁρπάξας μιν ἔθηκε* &c. Pueri vident. *Pauw.*

259. *ὅ δ' ἐς κενεὴν δορὶ τύψας Ηέρα*] *haſtam ferens*; *haſtam percutiens*: Nota locutionem, quæ ſane paulo inſolentior eſt. Sed an legendum forte, *δορὶ τύψας*? *Pauw.*

260. *Ηέρα Πηλείδαο πάϊς, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν*] Expunge *τοῖον*, vel hoc retento *ἔειπε*: quod tamen nolim. *Rhod.* Verſus miſere laborat ipſa abundantia

Ita Priami filius cum curru & equis reſiſtit,
Multa animo verſans, & manibus haſtam tractans.
Eum igitur Achillis ferocis natus affatur.
Priamide, quid adeo furis in Argivos
Imbecilliores? qui reformidantes impreſſionem tuam
Irruentis fugiunt. Tu ergo putaſti te longe præſtantiſſimum
Eſſe: verum ſi tibi in corde vires ſunt,
Periculum fac mei in pugna impetus irrevocabilis.
Ita fatus, irruit tanquam leo in cervum,
Invectus equis & curru patris ſui.
Et mox equidem haſta eum confixiſſet, una cum auriga;
Niſi altam ei nubem offudiſſet Apollo
Deſuper ex Olympo, & e perniciali conflictu (ipſum)
Abreptum tranſtuliſſet ad urbem; quo etiam alii
Trojani fuga ſe ſubduxerant: Haſta igitur impulſa in vacuum
Aëra, Pelidæ filius (his) verbis eum proſecutus eſt.
Proh canis evaſiſti vim meam: Neque vero tibi fortitudo (tua)
Quamlibet conanti opem tulit; Sed deorum aliquis oculos mihi præſtrinxit,
Miſſa

dantia ſua: Rhodomannus male: Nam nec τοῖον, nec ἥῤα abeſſe poteſt, prout legitur nunc. Si legeretur Verſu præcedenti ἐς κενεὸν δορὶ τύψας, omitti poſſet ἥῤα: Id certum. Et quid igitur? An ita legendum? Dubito, quia audacior eſt conjectura. Verſus eſt difficilis: Si Πηλείδης de nepote & poſteris Pelei dixiſſet Quintus, parata eſſet medicina: Scriberem enim, Ἥῤα Πηλείδης, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν. Sed id incertum, & minus probabile propter ambiguum, quod inde naſceretur. An ſcribendum, Ἥῤα παῖς Πηλείδᾳ, ἔειπε τοῖον ποτὶ μῦθον? Imo vel hoc recipiendum videtur, vel alterum illud Rhodomanni opera noſtra interpolatum, donec meliora ex libris adferantur: Nam ut hoc addam; Si ad ἐς κενεὸν adſcriptum fuiſſet loco Gloſſematis ἥῤα, ut potuit certe, conjectura non eſſet adeo difficilis, & nullo negotio vox in contextum potuiſſet immigrare. *Pauw.*

261. Ω κύον' ἐξέλυξας &c.] Ω κύον. *Rhod.*

Νύκτα βαλὼν καθύπερθε· καὶ ἐκ κακότητος ἐρύξας;
* * * *
Εὖτ' ὀμίχλην διέχευε· λύθη δ' εἰς ἠέρα μακρὴν·
Αὐτίκα δ' ἐξεφάνη πεδίον, καὶ πᾶσα περὶ χθὼν·
Τρῶας δ' εἰσενόησεν ἀπόπροθι πολλὸν ἐόντας
Σκαιῇς ἀμφὶ πύλῃσιν· ἔβη δ' ἄρα πατρὶ ἐοικὼς
Λυτία δυσμενέων, οἵ μιν φοβέοντο κιόντα,
Ηὔτε κῦμ' ἀλεγεινὸν ἐπεσσύμενον τρομέουσι
Ναῦται, ὅτ' ἐξ ἀνέμοιο δεγρόμενον φορέηται
Εὐρὺ μάλ', ὑψηλόν τε, μέμηνε δὲ λαίλαπι πόντος,
Ὡς τοῦ ἐπερχομένοιο, κακὸν δέος ἄμφεχε Τρῶας·
Τοῖσιν δ' ἔκφατο μῦθον, ἐποτρύνων, ἑτάροισι·
Κλῦτε φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε
Ατρομον, οἷον ἔσικε φορήμεναι ἄνδρας ἐεσθλοὺς,
Νίκην ἱεμένους ἐϊκυδέα χερσὶν ἀρέσθαι,
Καὶ κλέος ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλ' ἄγε θυμὸν
Παρθέμενοι, πονεώμεθ' ὑπὲρ μένος, εἰσόκε Τροίην
Πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ, καὶ ἐκτελέσωμεν ἕέλδωρ·
Αἰδὼς γὰρ, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἐνθάδε μένοντας

Εμ-

263. *καὶ ἐκ κακότητος ἐρύξας*] *σὶ δ' ἐκ κακότητος ἐρύσσας.* Hic autem aliquid deeſſe, cum hiet oratio, manifeſtum eſt. Expleri tamen hiatus iſte poteſt, ſi pro *ἐρύξας*, quod alias vitiatum eſt, reſtituatur *ἔρυσσιν.* Et mox pro Εὖτ', Ως *ὀμίχλην.* In tertio autem inde verſus initio, *Τρῶας δ' εἰσενόησεν.* Ad hanc igitur caligationem qualemcunque interpretatio conformata eſt. Quod æquus lector boni conſulet. *Rhod.* Mihi placet, *καὶ ἐκ κακότητος ἐρύσσας*, poſt quæ ſequebantur alia, quæ interierunt, & inſtaurare non poſſumus ex ingenio: Id certius certo. *Pauw.*

264. Εὖτ' *ὀμίχλην διέχευε*] Rhodomannus Ως *ὀμίχλην*, ut vidimus: Ego ſcribendum ſuſpicor, Εἶτ' *ὀμίχλην διέχευε*, *Dein caliginem diſſipavit.* Quis autem ille, qui diſſipavit caliginem? Apollo dicit Rhodomannus in Verſione ſua: An recte dubito: Nam ille Trojanis addictus, non modo Deiphobum, ſed etiam totam urbem libens ſpiſſa caligine obduxiſſet, ut Græcorum impetum eluderet, quoties neceſſe erat. Fors alius igitur Deus,

qui

Missa desuper nebula, teque exitio subtraxit.
* * * *
Postquam vero caliginem dissipavit (Apollo,) eaque
in late diffusum aëra resoluta fuit,
Mox apparuit campus, & omnis circum tellus.
Trojanos vero ille cognoscit valde procul abesse
Ad Scæas portas; contendit igitur, patris impetum
referens,
Adversum hostes; qui eum accedentem extimuerunt,
Ut tempestatem fluctuum mœstificam exhorrescunt
ingruentem
Nauræ, cum a vento excitata fertur
Admodum lata & ardua, & turbine pontus sævit.
Ita illo adventante improbus terror incessit Trojanos.
Talem vero sermonem ad exhortandum socios, edebat.
Audite amici, & fiduciam animis immittite
Intrepidam; qualem ferre decet strenuos viros,
Qui celebrem manibus victoriam reportare cupiunt,
Et gloriam ex turbulento bello. Ergo agite animis
Prompti etiam supra vires laboremus, donec Trojæ
Inclytam urbem capiamus, & voti compotes fiamus.
Pudendum enim, quod longissimum ad tempus hic
manentes

Nihil

qui διίχινε ὁμίχλην. Plura nempe desunt fortasse, quam Rhodomannus credidit: ὡς εἶπεν certe, aut aliquid simile, post verba Neoptolemi etiam sine dubio apposuit Calaber suo more. *Pauw.*

266. Τρῶας δ' εἰσιόντας] Hic recte satis Rhodomannus, Τρῶας ὅ δ' εἰσιόντας: Nam alibi etiam apud Quintum articulus a nomine proprio longius distat. Alias inter hunc Versum & Versum antecedentem intercidisset unus, qui Neoptolemi mentionem faciebat disertam. *Pauw.*

275. οἷον ἔοικε φερήμεναι ἄνδρας ἐσθλοὺς] Ita Rhodomannus pro ἄνδρας ἐσθλοὺς, quod in Aldina & Basileensi extat: Recte: Nam Pleonasmus est bonus. Potuisset etiam ἀνέρας ἐσθλοὺς reponere æque bene. *Pauw.*

278. εἰσόκε Τροίην Πέρσαμεν κλυτὸν ἄστυ] Τροίης Πέρσαμεν κλυτὸν ἄστυ. *Rhod.*

280. μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἐνθάδε μίμνοντας] ἔνθα μίμνοντας, vel ἐνθάδ' ἐόντας. *Rhod.* Legendum ἔνθα μίμνοντας: Nam ἐνθάδ' ἐόντας sequens ἴμμεναι aperte

Εμμεναι ἀπρήκτους, καὶ ἀνάλκιδας, οἷα γυναῖκας·
Τεθναίην γὰρ μᾶλλον, ἢ ἀπτόλεμος καλεοίμην.
Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐς Ἀρεος ἔργον ὄρουσαν
Θαρσαλέως, Τρῳέσσι δ' ἐπέδραμον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ,
Προφρονέως μάρναντο περὶ πτόλιν· ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἐκτοσθεν πυλέων ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἀπέληγε
Δεινὸς ἀνὴρ, Τρῳῶν μὲν ἐελδομένων ἀπερύξαι
Δυσμενέων στρατὸν αἰνὸν, ἐϋσθενέων τ' Ἀργείων
Ἀστυ διαπραθέειν· ὁλοὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς·
Καὶ τότε δὴ Τρῳέσσιν ἀρηγέμεναι μενεαίνων,
Ἐκθορεν Οὐλύμποιο, καλυψάμενος νεφέεσσι,
Λητοΐδης· τὸν δ' αἶψα θοαὶ φορέεσκον ἄελλαι
Τεύχεσι χρυσείοισι κεκασμένον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
Μάρμαιραν κατιόντος ἴσον στεροπῇσι κέλευθοι·
Ἀμφὶ δέ οἱ γωρυτὸς ἐπέκτυπεν· ἔβραχε δ' αἰθὴς
Θεσπέσιον· καὶ γαῖα μέγ' ἴαχεν· ἔνθ' ἀκάμαντας
Θῆκε παρὰ Ξάνθοιο ῥόον πόδας· ἐκ δ' ἐβόησε
Σιμοεδαλέων· Τρῳῆσι δὲ θάρσος βάλε, δεῖμα δ' Ἀχαιοῖς,
Μίμνειν αἱματόεντα κατὰ κλόνον· οὐδ' Ἐνοσίχθων
Ὀμβριμος ἠγνοίησε· μένος δ' ἐπέπνευσεν Ἀχαιοῖς
Ἤδη τειρομένοισι· μάχη δ' ἀϊδηλος ἐτύχθη
Ἀθανάτων βουλῇσιν· ὅλοντο δὲ μυρία φῦλα
Ἀϊζηῶν ἑκάτερθε· κοτεσσάμενος δ' ἄρ' Ἀπόλλων

Ar-

---

resuit. *Pauw.*

235. *ἄλλοτε δ' αὖτε Ἐκτοσθεν πυλέων ἀπὸ τείχεος*] Vitium manifestum: Scribe *Ἐκτοσθεν πυλέων*: Et sic Versio Latina. *Pauw.*

286. *οὐδ' ἀπέληγε Δεινὸς ἀνὴρ*] Magis quadrat *Δεινὸς Ἄρης*. *Rhod.* Imo ita legendum sine dubio: Nam *δεινὸς ἀνὴρ* & Neoptolemus hic plane non quadrant. Pueri vident, si attendant. *Pauw.*

288. *ἐϋσθενέων τ' Ἀργείων*] *ἐϋσθενέων δ' Ἀργείων*. *Rhod.*

294. *Μάρμαιραν κατιόντος ἴσον στεροπῇσι κέλευθοι*] Scribe *ἴσοι*, ne Versui fiat injuria. *Pauw.*

295. *Ἀμφὶ δέ οἱ γωρυτὸς ἐπέκτυπεν*] Ingratum est *ἀμφὶ δέ οἱ* post *ἀμφὶ δὲ μακραὶ*. *Pauw.*

297. *ἐκ δ' ἐβόησε Σιμοεδαλέων· Τρῳῆσι δὲ θάρσος βάλε*] *ἐκ δὲ βόη-*

Nihil efficiamus, & ut mulieres (tam) imbelles ſimus.
Emoriar enim potius, quam nomen ignavi geram.
Sic ait: Aſt illi tanto majori ad Martis opus feruntur
Fiducia, Trojanosque incurſant: Qui tamen & ipſi
Impenſo ardore pugnam capeſſunt circa urbem, & quandoque
Intra portas de muris. Nec modum graſſandi fecit
Vir impetuoſus: Trojanis interim cupientibus arcere
Infeſtum hoſtium exercitum, validisque Argivis
Urbem expugnare. pernicialis itaque omnes ærumnæ tenebat.
Exinde dum Trojanis opem ferre inſtituit,
E cælo, nubibus velatus, deſilit
Latoides (Apollo:) Quem præproperi celeriter ferunt turbines
Aureis armis inſignitum; Et late circumquaque
Viæ deſcendentis fulgurum inſtar micant.
Et pharetra circa illum ſtrepit, fragoremque dat æther
Immenſum, ac tellus valde reſonat, ubi infatigatos
Xanthi ripæ pedes impoſuit; Tum vociferatum edit
Immanem, Trojanisque fiduciam adjecit (ſed pavorem Achivis)
Ut in acie cruenta perſiſterent. Nec Neptunum
Hoc violentum latuit: Quin vires ille Achivis inſpirat
Jam labaſcentibus. Hinc exitialis pugna committitur
Deorum immortalium conſiliis: innumeræque cohortes juvenum
Pereunt utrobique. Apollo itaque iratus

Ar-

βάσας Σμερδαλίοι, Τρώεσσι θράσος βάλε. *Rhod.* Probo: Nam ἐκ δ' ἐβάσε Σμερδαλίοι: Τρωσὶν δὲ θράσος βάλε, minus exaſciatum foret. *Pauw.*

299. Μίμνειν αἱματόεντα κατὰ χλόον] Hæc commode a proximo δεῖμα & δεῖμα βάλε pendere poſſunt: Nam δείσας μίμνειν perbene dicitur Græce, ut nemo neſcit Græce doctus. Interpres perperam & perplexe. *Pauw.*

302. ὅλοιτο δὲ μυρία φῦλα Αἰζηῶν ἑκάτερθε] non μυρίοι, ſed φῦλα μυρία αἰζηῶν, & quidem ἑκάτερθε: Inſane nimium hoc. *Pauw.*

Ἀργείοις, ὤρμαινε βαλεῖν θρασὺν υἱ' Ἀχιλῆος
Αὐτοῦ, ὅπου καὶ πρόσθεν Ἀχιλλέα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸν
Οἰωνοὶ κατέλιπον, ἀριστερὰ κεκληγῶτες, (305
Ἀλλά τέ οἱ σήματα πολλὰ· χόλος δέ οἱ οὐκ ἔτ' ἔμελλε
Πείθεσθαι τεράεσσι· τὸ δ' οὐ λάθε Κυανοχαίτην,
Ἠέρι θεσπεσίῃ κεκαλυμμένον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ,
Νισσομένοιο ἄνακτος, ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα· 310
Τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον, ἐελδόμενός μιν ἐρύξαι,
Ἰσχεο, τέκνον, μή τι πελώριον υἱ' Ἀχιλῆος
Κτείνῃς· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς Ὀλύμπιος ἀλλυμέναιο
Γηθήσει· μέγα δ' ἄλγος ἐμοὶ, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
Ἔσσεται εἰναλίοισιν, ὅπως πάρος ἀμφ' Ἀχιλῆα· 315
Ἀλλ' ἀναχάζεο δῖον ἐς αἰθέρα, μή με χολώσῃς·
Αἶψα δ' ἀναῤῥήξας μεγάλης χθονὸς βέρεθρον,
Αὐτὴν Ἰλιον εἴσαρ ἑοῖς ἅμα τείχεσι πᾶσαν
Θήσω ὑπὸ ζόφον εὐρύν· ἄχος δέ τοι ἔσσεται αὐτῷ.
Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἀζόμενος μέγ' ἀδελφεὸν οἷο τοκῆος, 320
Δείσας τ' ἀμφὶ πόλῃος, ἐϋσθενέων θ' ἅμα λαῶν,
Χάσσατ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν· ὁ δ' εἰς ἅλα· τοί δ' ἐμάχοντο,
Ἀλλήλους ὀλέκοντες· Ἔρις δ' ἐπιτέρπετο χάρμῃ·
Μέσφ' ὅτε δὴ Κάλχαντος ὑπ' ἐννεσίῃσιν Ἀχαιοὶ
Ἐς νῆας χάσσαντο, καὶ ἐξελάθοντο μόθοιο· 325

Οὐ

305. τοῦ δ' ἄρα θυμὸν Οἰωνοὶ κατέλιπον, ἀριστερὰ κεκληγῶτες] καταλειπον & κεκλήγοντες. *Rhod.* Solens eſt Poëta noſter in iſtiusmodi παρεκτεμένοις medias ſic augere: Nec reſcribendum κεκλήγοντες, proba licet voce, Homeroque nota. *Dausq.* Mirum hoc de Apolline, qui vaticiniorum Præſes. An ita Alii? Non recordor. *Pauw.*

307. Ἀλλά τέ οἱ σήματα πολλὰ] οἱ ſupervacuum: Ἀλλά τε σήματα πολλὰ. *Rhod.*

310. ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα] Legendum puto, ἐρυμνὴ κίνυτο γαῖα. *Pauw.*

312. Ἰσχεο, τέκνον, μή τι πελώριον υἱ' Ἀχιλῆος Κτείνῃς] Non convenit τι hoc loco: μή τε κτείνῃς. Scribendum ſuſpicor, μή νυ πελώριον υἱ' Ἀχιλῆος Κτείνῃς. *Pauw.*

317. ἀναῤῥήξας μεγάλης χθονὸς βέρεθρον] Inſere ante βερεθρον

Argivis, animum induxit trajicere ferocem Achillis filium
Eo loco, ubi & antea Achillem; Sed ipſius propoſitum
Præpetes deſtituebant; quæ clangorem a ſiniſtra edebant,
Aliaque portenta multa. Attamen ira ejus non amplius
Ceſſura erat prodigiis. Non fefellit autem hoc Neptunum,
Divino (ſpiſſo) aëre obſeptum, circumque pedes
Domini adventantis obſcura movebatur tellus.
Hunc igitur ſermonem edidit, retrahere ipſum cupiens;
Deſiſte fili, neque ſtupendum Achillis filium
Neci trade. Nec enim ipſe Olympius (Jupiter) occiſo illo
Lætabitur; Ingens præterea luctus mihi & omnibus diis
Marinis futurus eſt, ut antehac propter Achillem.
Quapropter abſcede in æthera divinum; ne mihi ſtomachum moveas:
Et mox ubi profundam magnæ telluris voraginem diruperim,
Ipſum Ilium, ſine mora, cum mœnibus ſuis totum
Vaſtis tenebris immergam, teque ipſum pœnitudo inceſſat.
Ita fatus erat: Ille autem dum reverentia proſequitur patruum ſuum
Et urbi validisque ſimul civibus metuit,
Receſſit in cælum ſpatioſum; at hic in mare. Cæterum illi dimicabant
Mutuis cædibus graſſantes. Et pugna Liti voluptati erat:
Donec tandem monitu Calchantis Achivi
In naves ſe receperunt pugnæ (ad tempus) obliti.

Non

ὄρσο, εὐρὺ. *Rhod.* Injicio εὐρὺ, uti infra σπίος εὐρὺ. *Brodæus* αἰπὺ. *Dausq.* εὐρὺ mihi etiam probatur, quanquam ζόφον εὐρὺν mox ſuccedat: Nam ita repetere ſolet Quintus, ut ſæpe vidimus jam. *Pauw.*

322. ἐς εὐρώεντα εὐρὺν] εὐρὺν hic iterum recurrit. *Pauw.*

325. Ες νῆας χάτσαντο] χάτσατο de Apolline & Neptuno etiam præceſſit. *Pauw.*

Οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο δαμήμεναι Ιλίου ἄστυ,
Πρίνγε Φιλοκτήταο βίην ἐς ὅμιλον Αχαιῶν
Ελθέμεναι, πολέμοιο δαήμονα δακρυόεντος·
Καὶ τὸ μὲν ἠγαθέοισιν ἐπέφρασεν οἰωνοῖσιν,
Ηὲ καὶ ἐν σπλάγχνοισιν ἐπέδρακεν· οὐ γὰρ ἄϊδρις
Μαντοσύνης ἐτέτυκτο· θεὸς δ' ὡς ἤϊδεε πάντα·
Τῷ πίσυνοι, στονόεντος ἀποιχομένου πολέμοιο,
Ατρεῖδαι προέηκαν ἐϋκτιμένην ποτὶ Λῆμνον
Τυδέος ὄμβριμον υἷα, μενεπτόλεμόν τ' Οδυσῆα
Νηΐ· θοῇ· οἳ δ' αἶψα ποτὶ πτόλιν Ηφαίστοιο
Ηλυθον, Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης,
Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, ὅπῃ πάρος αἰνὸν ὄλεθρον
Ανδράσι κουριδίοισιν ἐμητίσαντο γυναῖκες,
Εκπαγλον κοτέουσαι, ἐπεὶ σφέας οὔτι τίεσκον,
Αλλὰ δμωῒδεσσι παρευνάζοντο γυναιξὶ
Θρηϊκίαις, τὰς δουρὶ, καὶ ἠνορέῃ κτεάτισσαν,
Πέρθοντες τότε γαῖαν ἀρηϊφίλων Θρηϊκων·
Αἳ δὲ μέγα ζήλοιο περὶ κραδίῃσι πεσόντος,
Θυμὸν ἀνοίδησαν, φίλους δ' ἀνὰ δώματ' ἀκοίτας

Κτεί-

332. *τοτέοντες ἀποιχομένου πολίμοιο*] *ἀποιχόμενοι πολίμοιο. Rhod.*

336. *Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης, Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν*] *διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης Αἰγαίοιο*: Nota generis diſcrimen, quod ego non concoquo. Supra habuimus Lib. 7. V. 239.

—— *ὅσοι Σκύρου πίδον περιναιετάασκον*
Εἰναλίης, τὴν μακρὰ περιβρομέουσι θαλάσσης
Κύματα ῥηγνυμένοιο πρὸς ἠϊόνας Αἰγαίοιο.

Sed id enodare potui, hoc enodare non poſſum. An *θαλάσσης Αἰγαίοιο* Ellyptice ſcriptum pro *θαλάσσης πόντου Αἰγαίοιο*? Neſcio, & vix puto: Nam *θάλασσα πόντου* non dicitur, ut *ἁλὸς πόντος*, quantum ego ſcio. An igitur ſubaudiendum *κύματος*? Id verum eſſe poſſet alibi, non poteſt verum eſſe hic: Adeſt enim *πλατὺ χεῦμα*, & alterum aperte reſpuit. Mihi hic aqua hæret, neque generis diſcrepantiam aſſequor. An forte locus eſt male diſtinctus, & legendum, *Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα, θαλάσσης Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν*, ut

Non enim in fatis erat urbem Ilii capi,
Priusquam Philoctetes violentus in caſtra Græcorum
Veniſſet, lachrymabilis belli (egregie) peritus.
Hoc enim ex fatidicis obſervarat alitibus,
Aut in extis perſpexerat. Non enim ignarus
Artis vaticinandi fuit: imo ut Deus prænovit cuncta.
Huic morigeri cum a triſti prælio digreſſi fuiſſent,
Atridæ ablegarunt in Lemnum, bene habitatam,
Fortem Tydei filium, & bellipotentem Ulyſſem,
Navi citata. Qui celeriter ad Vulcani urbem,
Per latum Ægæi maris fluxum, appulerunt
In Lemnum vitibus abundantem. Ubi olim funeſtum
interitum
Legitimis viris machinatæ fuerant matronæ,
Supra modum iræ indulgentes, quod eas nullo honore afficerent,
Sed ancillis toro commiſcerentur
Thraciis, quas vi, armis ac fortitudine in poteſtatem vindicarant,
Populantes tunc oram belli ſtudioſorum Thracum.
Illæ igitur Zelotypia cordibus atrociter incumbente,
Ira intumuerunt: carosque in ædibus maritos

Im-

ut nota inſulæ accedat, & Lemnus tanquam inſula ipſis literis ſeſe prodat? Omnes inſulæ ſunt νῆσοι θαλάσσης. & hæc vitifera non illepide ita dici potuit hic. Hoc verum forte. Sic Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα per ſe ſubſiſtit, & Ellyptice bonum eſt. Vide & judica. *Pauw.*

340. Ἀλλὰ δμωῇδεσσι παμμιγέζοντο γυναιξὶ] Scribe δμωϊάδεσσι. *Dausq.* Ita ſcribas, per me licet: Subdubitabam tamen Lib. 3. V. 681. in loco non abſimili. An forte ſcribendum δμωῖδεσσι, ut circumflectendo ſyllaba brevis evadat longa? Non improbabile hoc; aut novum. Et ſic Libro 3. pro δμωάδες etiam reponi poſſet δμωῖδες. *Pauw.*

342. Πέρθοντες τότε γαῖαν ἀρηῖφίλων Θρηίκων] Media in Θρηίκων corripi ſolet: Quare Verſus non eſt ſanus. Scribendum ſuſpicor, Πέρθοντες τότε γαῖαν ἀρηϊφίλων μάλα Θρηκῶν. Sed quid etiam illud τότε? An aliquid adeſt, quo ſeſe commode referre poſſit? Non video: Nam ſuperius πάρος ea non eſt indole. Legendum igitur, Πέρθοντες πότε γαῖαν. *Pauw.*

344. Θυμὸν ἀναιδήτοισι, φίλας

Ἀ

Κτεῖνον ἀνηλεγέως ὑπὸ χείρεσιν· οὐδ' ἐλέησαν
Κουριδίους περ ἐόντας· ἐπεί ῥ' ἀπαναίνεται ἦτορ
Ανέρος, ἠδὲ γυναικὸς, ὅτε ζηλήμονι νούσῳ
Αμφιπέσῃ· κρατεραὶ γὰρ ἐποτρύνουσιν ἀνίαι·
Αλλ' αἴδε σφετέροισιν ἐπ' ἀνδράσι πῆμ' ἐβάλοντο
Νυκτὶ μιῇ, καὶ πᾶσαν ἐχηρώσαντο πόλησα,
Παρθένεναι φρεσὶ θυμὸν ἀταρβέα, καὶ μέγα κάρτος.
Οἵ δ' ὅτε δὴ Λῆμνον κίον, ἠδὲ καὶ ἄντρον κοῖλον
Λαίνεον, τόθι κεῖτο πάϊς Ποίαντος ἀγαυοῦ,
Δὴ τότ' ἄρα σφίσι θάμβος ἐπήλυθεν, εὖτ' ἐσίδοντο
Ἀνέρα λευγαλέῃσιν ἐπιστενάχοντ' ὀδύνῃσι,
Κεκλιμένον στυφελοῖο κατ' οὐδεος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Οἰωνῶν πτερὰ πολλὰ περὶ λεχέεσσι κέχυντο·
Αλλα δέ οἱ συνέραπτο περὶ χροΐ, χείματος ἄλκαρ
Λευγαλέου· δὴ γάρ μιν ἐπήνεκε λιμὸς ἀτερπὴς,
Βάλλων ἄσχετον ἰὸν, ὅπη νόος, ἰθύνεσκεν·
Καὶ τὰ μὲν ἂρ κατέδαπτε, τὰ δ' ἕλκεος οὐλομένοιο

Ἀμ-

ol' ἀνὰ δάμαρ' ἀκοίτας] Θυμὸν ἀνειδήσαντο. *Rhod.* Suſpectum eſt ἀνειδήσαντο forma media, & neſcio, an alibi occurrat: Quid ſi φίλας hic primam producat? Id certe non diſpliicet. *Pauw.*

346. ἐπεί ῥ' ἀπαναίνεται ἦτορ] Infirmum eſt illud ἀπαναίνεται, & hic ſane non congruit ſatis. An ſcribendum forte, ἐπεί ῥ' ἀγριαίνεται vel ἐπεὶ ἀγριαίνεται ἦτορ? Id certe plane eſſet hujus loci. *Pauw.*

352. Οἵ δ' ὅτε δὴ Λῆμνον κίον, ἠδὲ καὶ ἄντρον κοῖλον.] Pro κοῖλον lego ἴκανον vel ἵκοντο. Quamvis elegantiæ Smyrnææ non ſatisfacere videatur. Mollior erit Verſus, ſi in medio epitheton inſeratur, ad hunc modum, Οἵ δ' ὅτε δὴ Λῆμνον ζαθέην κίον ἠδὲ καὶ ἄντρον, vel Λῆμνον, κοῖλον δὲ καὶ ἄντρον ἵκανον. *Rhod.* Scribe, ἠδέ τε κοῖλον ἵκ' ἄντρον. Vel ποιητικώτερον utrinque disjecta præpoſitione, ἠδὲ καὶ ἄντρον ἱκεῖνο. ἱκεῖνο, tantopere jactatum in vulgus. *Dausq.* Locus difficilior. κίον & ἵκοντο Rhodomanni in uno eodemque Verſu vix ac ne vix placent, inprimis ubi ἠδὲ καὶ intercedit: Alia autem ejus nimis ſunt arbitraria. ἠδὲ καὶ ἄντρον ἱκεῖνο Dausqueji melius certe, & fors recipiendum. Quid ſi tamen legamus, ἠδὲ καὶ ἄντρον ἀΐδηλον? *antrum obſcurum, tenebricoſum.* Epithetum eſt accommodum, quod ab imperi-

Immaniter trucidarunt (ſuis) manibus, nec miſertum fuit horum,
Quamvis geniali thoro junctι eſſent. Quia alieniſſimus redditur animus
Viri & mulieris, quando in Zelotypiæ morbum
Inciderit. Validiſſimæ enim ægritudines (ita) impellunt.
Quapropter illæ maritis ſuis extremum intuleruntmalum,
Una noctε, totamque viduarunt urbem,
Dum intrepidos animo ſpiritus, & robur ingens concipiunt.
Cum itaque Lemnum Deo ſacram, & antrum contigiſſent
Saxeum; ubi decumbebat clari Poeantis filius:
Exin ſtupor eos inceſſit; ubi viderunt
Hominem inter ſævos cruciatus ſuſpiria ducentem,
Et in rigido ſolo reclinatum: circaque ipſum
Multæ avium plumæ in toro ſtratæ erant.
Alias autem ſibi concinnarat circa corpus, ut hyemem arcerent
Gelidam: quando enim ingrata illum fames invadebat,
Rapidum ejaculans telum, quo mens juberet direxit.
Et ipſas quidem (aves) eſitavit: plumas vero pernicioſo vulneri

Superitis Amamienſibus, quia rarius occurrit, facile in alterum notius mutari potuit. Attende; hoc non deterius certe eſt, quam Dausquejanum *ἰκεῖνο. Pauw.*

353. *Λαῖνεον, τόθι κεῖτο*] *τόθι* eſt *ibi*, & hic non quadrat: Scribe, vel *Λαῖνεον τ', ὅθι κεῖτο*, vel *Λαῖνεον, ὅθι κεῖτο: ὅθι, ubi*. Et hoc ſumendum, etiamſi præcedentia cum aliis aliter conſtituas: Dausquejanum *ἰκεῖνο* ſic etiam peropportunum: *ἄντρον ἰκεῖνο λαῖνεον, ὅθι κεῖτο. Pauw.*

356. *ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ, Οἰωνῶν* &c.] *ἀμφὶ* hic adverbialiter ſumendum, & cum *πτερὰ λιχέσσι κέχυντο* copulandum eſt, non cum articulo *αὐτῷ: Οἰωνῶν πτερὰ πολλὰ οἱ ἀμφὶ πτερὰ λιχέσσι κέχυντο.* Sic habemus mox, *Ἀναλίσκ. δέ οἱ ἀμφὶ κόμαι πτερὰ χρωτὶ κέχυντο.* Interpres prave: Nam ſi *ἀμφὶ αὐτῷ* jungas, male ſequitur *πτερὰ λιχέσσι. Pauw.*

359. *δὴ γάρ μιν ἐκήδετο λιμὸς ἀτειρής*] *δὴ γάρ μιν ἔπειτ' ἔλε λιμὸς ἀτειρής. Rhod.*

361. *Καὶ τὰ μὲν ἄρ κατέδαπ-*

τε,

Ἀμφετίθει καθύπερθε, μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης·
Αὐαλέαι δέ οἱ ἀμφὶ κόμαι περὶ κρατὶ κέχυντο
Θηρὸς ὅπως ὀλοοῖο, τὸν ἀργαλέης δόλος ἄρης
Μάρψη νυκτὸς ἰόντα θοοῦ ποδὸς, ὅς δ' ὑπ' ἀνάγκης
Τειρόμενος, ποδὸς ἄκρον ἀταρτηροῖσιν ὀδοῦσι
Κόψας, εἰς ἐὸν ἄντρον ἀφίκεται, ἀμφὶ δέ οἱ χὴρ
Τείρει ὁμοῦ λιμὸς, καὶ ἀργαλέαι μελεδῶναι,
Ὡς τὸν ὑπὸ σπέος εὐρὺ κακὴ περιδάμνατ' ἀνίη·
Καί οἱ πᾶν μεμάραντο δέμας· περὶ δ' ὀστέα μοῦνον
Ῥινὸς ἔην, ὁλοὴ δὲ παρηϊάδος ἀμφέχυτ' ἀὐτμὴ
Λευγαλέη ῥιπόωντος· ἀνιηρὸν δέ μιν ἄλγος
Δάμνατο· κοῖλαι δ' ἔσκον ὑπ' ὀφρύσιν ἀνδρὸς ὀπωπαὶ
Αἰνῶς τειρομένοιο· γόος δέ μιν οὔτι λίπεν,
Οὕνεκά οἱ μέλαν ἕλκος ἐς ὀστέον ἄχρις ἰκέσθαι,

Πυ-

τε, τὰ δ' ἴλλοις] Interpres reddit, *Et ipsas quidem aves esitavit, plumas vero vulneri* &c. Sed quam difficulter id ex Græcis elicitur, quæ ipsas aves solummodo respicere videntur, & revera respiciunt indole sua? *Rauw.*

362. μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης] Præcessit, Ἀλλα δέ οἱ συνίμαντο περὶ χροΐ, χείματος ἄλκαρ Λευγαλέου. An ista sunt consona, & sic sibi constitit Quintus? *Rauw.*

364. Θηρὸς ὅπως ὀλοοῖο, τὸν ἀργαλέης δόλος ἄρης] δόλος ἄγρης. *Rhod.* Illud Θηρὸς de Leone iterum explico: Nam præter eum fera non est alia, cujus comæ comparari possunt cum comis horridis & incultis hominis afflicti. Sic tamen ὀλοοῖο minus convenit, & aliud Epithetum sumere debuisset Quintus. *Rauw.*

368. Τείρει ὁμοῦ λιμὸς, καὶ ἀργαλέαι] λιμός τε, καὶ. *Rhod.*

371. ὁλοὴ δὲ παρηϊάδος ἀμφέχυτ' ἀὐτμὴ] ὁλοὴ δὲ παρηϊάδας ἄμφιχ' ἀὔτμῃ. *Rhod.* Squallor hoc Versu detergendus. ὁλοὴ δὲ παρηϊάδας, ἀμφέχυτ' αὐχμὴ Λευγαλέη ῥυπόωντος. παρηϊάδας Synizesi: nisi malis vocem primigeniam παρειάδας. *Dausq.* Non male Dausquejus, ut tamen Rhodomanni suspicionem præferam: Nam & αὐχμὴ pro αὐχμὸς suspectum est, & ῥυπόωντος αὐχμὴ significatione nimis gemella sunt. ἀὔτμὴ est atror, qui instar fuliginis obsidebat faciem, ut similis esset circa fornacem operanti: Hoc longe accommodatius, ut vides. Si tamen Dausquejum sequi velis, & παρειάδας, & Λευγαλέου tibi commendo: Nam alia sane non quadrant. *Rauw.*

372. Λευγαλέη ῥιπόωντος] Λευ-

γα-

Superimpoſuit, ut atros mitigarent cruciatus.
Squalidæ vero comæ circa caput illi ſparſæ erant,
Ut perniciali feræ, quam infeſtæ dolus venationis
Veloci pede comprehendit, noctu accedentem: Hæc itaque neceſſitudine
Ad extremas incitas redacta, ſummo pede fævis dentibus ſibi
Amputato, in luſtrum ſuum redit, & cor ejus
Fames ſimul conficit, & acerbi dolores.
Ita illum maligna in vaſto ſpecu ægritudo ſubigebat.
Ac totum ei corpus macie confectum erat, adeo ut ſola oreum oſſa
Cutis hæreret: Quin & fœtidus odor genas ambiebat
Tetra illuvie diffluentis; ægerque illum cruciatus
Opprimebat: concavi denique erant ſub ciliis oculi viri
Graviter afflicti: nec unquam gemitus eum deſerebat:
Quia angebat ipſum, quod lividum vulnus ad oſſa usque penetraverat

Pu-

γαλέου ῥυπόωντος. *Rhod.*

Ibid. ἀνιηρὸν δέ μιν ἄλγος δάμνατο] Dixit jam, Ως τὸν ὑπὸ σπίος εὐρὺ κακὴ περιδάμνατ' ἀνίη. *Rauw.*

374. γόος δέ μιν οὔτι λίπτεν] γόος δέ μιν οὔτι λίλαιπτεν, vel οὔποτε λεῖπεν. *Rhod.*

375. Οὔτεκά οἱ μέλαν ἕλκος ἐς ὀστέον ἄχρις ἱκέσθαι] Pro μέλαν placet μέλει, vel in fine ἵκανεν legendum. *Rhod.* Rhodomannus μέλει vel ἵκανεν. ἀσέχως. Si conjecturis pro ingenio indulgendum, ſcribe: Οὔτεκα ἕλκος ἤμελλεν ἐς ὀστέον ἄχρις ἱκέσθαι. Nam λ non niſi vi deraditur. Nec male: Οὔτεκά οἱ μέλαν ἕλκος ἐς ὀστέον ἄχρις ἔσχε. μέλαν enim poſtulat illud, μιλαίνης ἄλκαρ ἀνίης. Carnemque admorſam ab hydro vel hydra atritate iuſici docent illa Nicandri:

Σάρκα μιλαινομένην, τιτρὼς δ' ὑποσήπεται ὕδρης
Ἰὸς. ———

At quid nobis mutatio eſt τοῦ ἱκέσθαι, cum pari modo cum μίχρις nectat Libro 10. tantum non iiſdem verbis:

— καὶ ἵνδοθι μίχρις ἱκέσθαι
Μυελὸν ἐς λιπόωντα δι' ὀστέου, — οὔτεκα —

Dausq. Locus ſine dubio eſt corruptus: Nam οὔτεκα cum infinitivo non conſtruunt Græci, & peſſime errat Dausquejus, contrarium ex loco Libri 10. adſtruere cupiens, ut ipſi pueri vident, ſi oculos modo aperiant: Phy ineptiæ. Quid reponendum? Dausqueji certe commenta non placent: Et ineptum eſt Rhodomanni μέλει: Nam quid illud de vulnere? Hoc ſane Dithyrambicum ni-

Nn mis,

Πυθόμενον καθύπερθε· λυγραὶ δ' ὑπερέπτον ἀνίαι·
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβολῆσι πολυκλύστοιο θαλάσσης
Πέτρην παιπαλόεσσαν ἀπειρεσίης ἁλὸς ἄλμη
Δάμναθ'; ὑποτμήγουσα μάλα στερεὴν περ ἐοῦσαν,
Θεινομένης δ' ἄρα τῆς, ἀνέμῳ, καὶ κύματι λάβρῳ,
Χηραμοὶ κοιλαίνονται ὑποβρωθέντα θαλάσσης,
Ὡς τοῦ ὑπίσχνιον ἕλκος ἀέξετο πυθομένοιο
Ἰοῦ ἀπὸ στυφελοῖο, τόν οἱ ἀπομόρξατ' ὀδοῦσι
Λυγρὸς ὕδρος, τόν φασιν ἀναλθέα τε, στυγέρον τε
Ἐμμεναι, ὁππότε μιν τέρσῃ περὶ χέρσον ἰόντα
Ἠελίοιο μένος· τῷ καὶ μέγα φέρτατον ἄνδρα
Τεῖρε δυσαθλήτοισιν ὑποδμηθεντ' ὀδύνῃσιν·
Ἐκ δέ οἱ ἕλκεος αἰὲν ἐπὶ χθόνα λειβομένοιο
Χῶρος πεπάλακτο πέδον πολυχανδέος ἄντρου,
Θαῦμα μέγ' ἀνθρώποισι καὶ ὕστερον ἐσσομένοισι·
Καί οἱ πὰρ κλισίην φαρέτρη παρέκειτο γε μακρὴ,
Ἰῶν πεπληθυῖα· πέλοντο δ' ἄρα οἱ μὲν ἐπ' ἄγρην,

Οἳ δ'

mis, neque ita Quintus. Alterum ejus ἵκανεν bonum eſt, idque ſequor lubens. *Pauw.*

376. λυγραὶ δ' ὑπερέπτον ἀνίαι | Mœrores exedebant. Æſchylus:

Φαγέδαινα, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός.

In edacem triſtitiam convenit illud Iliad. Ω.

Τέκνον ἐμὸν, τέο μίχρις ἀδυρόμενος, καὶ ἀχεύων
Σὴν ἴδιαι κραδίην.

Item Pythagoræ ſymbolum Euſtathio & Laërtio referentibus, καρδίαν μὴ ἐσθίειν. Bellerophon apud Homerum, & Ciceronem ingenii facilitate Homerum alterum, *ſuum cor edens* dicitur. Hac mente, recte legitur ὑπερέπτον. Alioqui non invitus legerim: ὑπερέπτας ἀΰτμαι: quo putris ulceris anima olida ſignificetur provolare, ac præterquam quod animam fœtentem Philoctetes exſpiret, ulceris graveolentia magis inficiatur antrum. Sed priora accommodatiora. *Dausq.* Hæc adſcribo, ut rideas hominis acumen. ὑπερέπτου Emphaſin habet, & ad πυθόμενον καθύπερθε per oppoſitionem ſeſe refert. *Pauw.*

378. Πέτρην παιπαλόεσσαν &c.] Comparatio inepta propter audaciam iterum nimiam. *Pauw.*

380. Θεινομένης δ' ἄρα τῆς, ἀνέμῳ] Malim ἄρα τῇσδ', ἀνέμῳ. *Pauw.*

381.

Putrescens desuper ; unde miserabiles (eum) curæ
arrodebant.
Veluti cum in littore fluctuosi maris
Asperam cautem immensi sallugo maris
Vincit subsecando, ut ut dura existat :
Cujus interim, dum a vento & tempestuoso fluctu
verberatur,
Foramina a mari arrosa excavantur.
Ita illius putrescentis sub planta vulnus serpebat,
Ob rigidum virus, quod dentibus ipsi inflixerat
Sævus natrix, quem incurabilem & funestum ajunt
Esse, quando in terram egressum siccarit
Vis solis. Propterea & virum longe optimum
Absumebat, immedicabili cruciatu oppressum.
Cujus e vulnere, perpetuo ad terram destillante
Sanie, capacis antri solum contaminatum erat,
Ingens miraculum hominibus etiam posteris.
Et juxta tabernaculum ampla ei pharetra adjacebat
Sagittis referta : unde evolabant aliæ ad prædam (avium
& ferarum),

Aliæ

381. Χηραμοὶ κοιλαίνονται] Χηραμὰ. *Rhod.* Recte, ut & Metrum & ὑποβρυχίοντα probant. *Pauw.*

382. Ὡς τοῦ ὑπίχιον ἕλκος] Fors, ὑπ' ἰχνίον, divulse. *Dausq.* Non muto: Sic & κοτυκάρδιον ἕλκος, & alia habemus. *Pauw.*

Ibid. πυθομένοιο] Hoc durius a vulnere ad Philoctetem transfertur hic. *Pauw.*

383. Ἰοῦ ἀπὸ συφιλοῖο] Vix placet συφιλοῖο de veneno: An non legendum, Ἰοῦ ἀπὸ συγεροῖο? Neque obstat sequens συγίρου de hydro: Nam ita Quintus centies. *Pauw.*

385. ὁππότε μιν τίρσῃ περὶ χέρσον ἰόντα] περὶ χέρσον ἰόντα pro περιόντα χέρσον: Alias ἐπὶ χέρσον ἰόντα mallem. *Pauw.*

387. Τοῖσι δυσαλήτοισιν ὑποδμηθεὶς ἀδύνῃσιν] δυσαλήτοισιν. *Rhod.* Scribendum videatur e dictis δυσαλήτοισιν: Sed δυσαλήτοισιν expono ineluctabilibus, intolerabilibus malis. Eadem ex utrovis nascitur sententia. *Dausq.* Et mihi tamen arridet magis δυσαλήτοισιν. *Pauw.*

389. Χώρος πιτάλαντο πίδοι] Ἰχῶρος. *Rhod.*

392. πίλνατο δ' ἄρα οἱ μὲν ἐπ' ἄγρῃ, Οἱ δ' ἐς δυσμενίας, τοὺς ἄμπιχε] πίτνατο δ' ἄρ' οἱ μὲν — τοὺς δ' ἄμπιχε. *Rhod.* Illud πίλνατο cur in πίτνατο mutet Rhodomannus, non adsequor: Nam πίλνασθαι vel πίλνειν hic esse significat cum respectu ad fi-

Οἵ δ' ἐς δυσμενέας, τοὺς ἄμπεχε λοίγιον ὕδρου
Φάρμακον αἰνομόροιο· πάροιθε δέ οἱ μέγα τόξον
Κεῖτο πέλας, γναμπτοῖσιν ἀρηράμενον κεράεσσι,
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι τετυγμένον Ἡρακλῆος·
Τοὺς ὁπότ' εἰσενόησε ποτὶ σπέος εὐρὺ χιόντας
Ἐσσυμένους, οἵμησεν ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσαι
Ἀλγινόεντα βέλεμνα, χόλου μεμνημένος αἰνοῦ,
Οὕνεκά μιν τὸ πάροιθε μέγα στενάχοντα λίποντο
Μοῦνον ἐρημαίοισιν ὑπ' αἰγιαλοῖσι θαλάσσης·
Καὶ νύ κεν αἶψ' ἐτέλεσσεν, ἃ οἱ θρασὺς ἤμελε θυμός,
Εἰ μή οἱ στονόεντα χόλον διέχευεν Ἀθήνη,
Ἀνέρας εἰσορόωντος ὁμήθεας· οἱ δέ οἱ ἄγχι
Ἦλυθον, ἀχνυμένοισιν ἐοικότε· καί ῥά μιν ἄμφω
Ἀντρου ἔσω κοίλοιο παρεζόμενοι ἑκάτερθεν,

Ελ-

nem & ſcopum: *erant ad venationem, erant in hoſtes*, id eſt, deſtinati erant venando, deſtinati erant feriendis hoſtibus: Nihil planius & perſpicuum magis, ſi attendas. πέτοντο ἐπ' ἄγρην mihi non arridet, & revera ſcabrum eſt & hiulcum: Alterum πέτοντο ἐς δυσμενίας melius quidem, ſed vulgato ſimplex minus ac naturale. Quid autem δὲ poſt τοὺς? Idne requiritur? Idne infarciendum? Sane animum alibi occupatum habuit Vir Doctus, cum hæc ſcriberet. *Pauw.*

393. λοίγιον ὕδρῃ Φάρμακον αἰνομόροιο] Brodæus ὕδρης, non ὕδρῃ legit. Pauſanias in Corinthiacis: ὑπὸ ταύτῃ ὕδραν τραφῆναι τῇ πλατάνῳ φασὶν· ἐγὼ δὲ τὸ θηρίον τοῦτο καὶ μιγῆναι διωγχεῖν ὑδρῶν ἄλλων, καὶ τὸν ἰὸν οὕτω δή τι ἴσχυν ἀνίκητον, ὡς τὸν Ἡρακλέα ἀπὸ τῆς χολῆς αὐτοῦ τὰς ἀκίδας φαρμακοῦσαι τῶν ὀϊστῶν. Sophocles in Trachin. Ἢ μελαγχόλους ἴβαψεν ἰὸς θρέμμα Λερναίας ὕδρας. Dictys Lib. 4. Servius in 3. Æneid. Diodorus in 5. *Dausq.* Ipſe Quintus antea diſerte:

Ἰοῦ ἀπὸ σκυφίλοιο, τόν οἱ ἀπομόρξατ' ὀδοῦσι
Λυγρὸς ὕδρος, τόν φασιν ἀναλθέα τε, συγηρόν τε
Ἔμμεναι, ὁππότε μιν τέρσῃ περὶ χέστον ἰόντα
Ἠελίοιο μίνος.

Hoc ſequi debuiſſet Brodæus, non quod Alii ſcribunt. *Pauw.*

397. Τοὺς ὁπότ' εἰσενόησε] Malim, & ipſe Quintus maluerit, Τοὺς δ' ὁπότ' εἰσενόησε. *Pauw.*

398. Ἐσσυμένους] Ἐστυμένους. *Rhod.*

Ibid. οἵμησεν ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσαι Ἀλγινόεντα βέλεμνα] Pro

Aliæ in hoſtes, quæ imbutæ erant exitiali Hydræ
Peſtiferæ veneno: & ante ipſum immanis arcus
Depoſitus erat prope, inflexis cohærens cornibus,
Indefatigatæ Herculis manus quem fabricarant.
Cæterum cum animadvertiſſet illos ad ſpeluncam longe latèque patèntem accedere,
Confeſtim properavit in utrumque torquere
Vulnifica tela, graviſſima ira affectus,
Quod ipſum antea inter magnos gemitus reliquiſſent
Solum, in deſerto maris littore.
Et ſine mora perfeciſſet, quod ferox ei animus deſtinarat;
Niſi triſtem ei iram diluiſſet Minerva,
Cum viros familiares videret; Qui propius ad illum
Acceſſerunt mœrentibus ſimiles: amboque ipſum,
In antro convexo aſſidentes utrinque,

De

Pro οἴμησεν mallem ὥρμησεν vel ὤρουσεν: Nam in οἴμησεν ineſt certa viæ & invadendi notio, quæ hic minus apta, quia arcus cum pharetra jacebat prope Philoctetem, & Græci antrum ingreſſi eum ἰσιδόντα κεκλιμένον συφελοῖσι κατ' οὔδεος, ut antea audivimus. Illud τανύσσαι βέλεμνα audax locutio eſt: Nam in βελέμνοις nihil revera eſt, quod extendi & explicari poſſit, ſicuti in aliis, de quibus verbum illud figuratius uſurpatur. Similiter locutus videtur Homerus Iliad. Υ. V. 760. de calamo textorio, cui involvuntur & implicantur fila:

——— ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἰδυζώνοιο
Στήθεος ἱστὸν ἀνὴρ, ὃς τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ,
Πηνίον ἐξέλκων καρπὸν μίτου, ἀγχόθι δ' ἴσχει
Στήθεος. ———

Videbimus alibi diſtinctius: Locus eſt difficilis, ut Eruditi ſciunt. Pro τανύσσαι in Editione Aldina & Baſileenſi perperam excuſum eſt τανίσσαι: quod in Emendationibus ſuis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

401. ἐπικλίσιον ὑπ' αἰγιαλοῖσι θαλάσσης] ἐπ' αἰγιαλοῖσι. *Rhod.*

402. ἄ εἰ θρασὺς ἔμπλε θυμὸς] Rectius forte ἔπλε θυμὸς. *Rhod.* Vulgatius eſt ἔπλε, quam ἔμπλε. *Pauw.*

404. Ἀνέρας εἰσορόωντες ἀμήθεας] Enallage periculoſa, ubi ei ita abſolute præcedit: An forte legendum, Εἰ μή οἱ σανίσσαι χόλον διέχευεν Ἀθήνη Ἀνέρας εἰσορόωντι ἀμήθεας? *Pauw.*

406. Ἀντρῳ ἔσω κοίλοιο] Aldina & Baſileenſis perperam Ἄντρου: quod in Contextu & Notis mutavit Rhodomannus. *Pauw.*

Ελκεος ἀμφ' ὀλοῖο, καὶ ἀργαλέων ὀδυνάων
Ηρατ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἐὰς διεπέφραδ' ἀνίας·
Οἱ δέ ἑ θαρσύνεσκον· ἔφαντο δέ οἱ λυγρὸν ἕλκος
Ἐξ ὀλοοῖο μόγοιο, καὶ ἄλγεος ἰήσασθαι,
Εἰ στρατὸν εἰσαφίκηται Ἀχαϊκὸν, ὃν ῥὰ καὶ αὐτὸν
Φάντο μέγ' ἀσχαλάαν παρὰ νήεσιν, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Ἀτρείδας ἅμα τοῖσι· κακὸν δέ οἱ οὔτιν' Ἀχαιῶν
Αἴτιον ἔμμεναι φάντο, ἀλλ' ἀλεγεινὰς
Μοίρας· ὧν ἐκὰς οὔτις ἀνὴρ ἐπινίσσεται αἶαν,
Αλλ' αἰὲν μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἀπροτίοπτοι
Στρωφῶνθ' ἡμαῖα πάντα, βροτῶν μένος ἄλλοτε μέν που
Βλάπτουσαι κατὰ θυμὸν ἀμείλιχοι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἐκποδὲ κυδαίνουσαι, ἐπεὶ μέγα πάντα βροτοῖσι
Κεῖναι στονόεντα, καὶ ἤπια μηχανόωνται,
Αὐτὰρ ὅπως ἐθέλουσιν· ὅ δ' εἰς αἰῶν' Οδυσῆος,
Ηδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος, αὐτίκα θυμὸν
Ῥηϊδίως κατέπαυσεν ἀνηρῳῖ χόλοιο,

Ex-

408. Ηρατ'] Melius Εἴρατ'. *Rhod.*

410. Ἐξ ὀλοοῖο μόγοιο, καὶ ἄλγεος] Interpres, *Poſt funeſtam calamitatem & cruciatum:* Quod ego non probo. Vertendum, *Propter funeſtam ærumnam & dolorem:* Et hoc λυγρὸν reſpicit: *flebile vulnus*, quia dolores & angores excitabat funeſtos. *Pauw.*

411. Εἰ στρατὸν εἰσαφίκηται Ἀχαϊκὸν] Potius Ἀχαιϊκὸν, ut menſura Verſus ſit certa. *Pauw.*

413. κακὸν δέ οἱ οὔτιν' Ἀχαιῶν Αἴτιον ἔμμεναι φάντο, ἀλλ' ἀλεγεινὰς] ἔμμεν ἔφαντο κατὰ στρατὸν. *Rhod.* Nimia vaſtitudo; nimia ſcabrities. Tollebat Brodæus: κακοῦ δέ οἱ οὔτιν' Ἀχαιῶν Αἴτιον ἔμμεν' ἔφαντο κατὰ στρατὸν Forte: κακοῦ δέ οἱ οὔτιν' Ἀχαιῶν Αἴτιον ἔμμεν' ἔφαν τόδε κεῖσθαι, ἀλλ' ἀλιγεινὰς. Adferebant neminem Græcorum cauſam attuliſſe tam miſeræ illic afflictationi, τοῦ κακοῦ, τόδε κεῖσθαι. Vel rectius, faciliusque: κακοῦ δέ οἱ οὔτιν' Ἀχαιῶν Αἴτιον ἔμμεν' ἔφαντο δακρυδὸν, ἀλλ' ἀλιγεινάς. Neminem hominem ex Achivis mali hujus autorem diſerte adferebant, ſed lugendas Parcas. Hic enim orationis & legationis cardo fuit. *Dauiq.* κακοῦ & ἔμμεν vel ἔμμεν' ἔφαντο legendum ſine dubio. De reliquo nihil ſtatuendum, donec libri auxilium ferant: Nam Brodæi & Rhodomanni κατὰ στρατὸν miſere

fac-

De peſtifero vulnere & cruciatibus acerbiſſimis
Percunctantur: Hic autem ſuas eis ærumnas commemorat:
Qui bono ipſum animo eſſe jubent, promittuntque,
ſe effecturos, ut flebile vulnus
Poſt funeſtam calamitatem et cruciatum, ſanetur,
Si modo ad Græcorum exercitum ſe conferat, quem etiam ipſum
Apud claſſem ægerrime id ferre, aſſerunt, nec non ipſos
Atridas una cum illis. Infortunium vero ipſius neminini Achivum
In caſtris acceptum referendum confirmant, ſed triſtibus
Fatis, ſine quibus nemo in orbem terrarum venit:
Sed ſemper laborioſos inter homines, extra conſpectum
Verſantur per omnes (vitæ) dies. Mortalium interdum vires,
Pro immitis animi arbitrio, deprimunt: quandoque rurſus
Quacumque occaſione in ſublime efferunt. Siquidem cuncta hominibus
Hæc tum triſtia tum læta fabricantur,
Quomodo ipſis lubet. Ille igitur audita Vlyſſis
Et Diis æquandi Diomedis oratione, animum ſtatim
Ac facile ab acerba ira deſiſtere juſſit; licet

Su-

flacceſcit, Dausqueji autem commenta inepta ſunt, & digna auctore ſuo. *Pauw.*

416. *μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν*] Nota hic *μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσι* poſt *οὔτις ἀνὴρ*, & mox *βροτοῖσι* poſt *βροτῶν μίτος*, ut & ante ter repetitum *φάντο*. *Pauw.*

420. *Κῆνται κονίηται*] *Κῆνται καὶ*, vel *Κῆνται ὁμῶς*. *Rhod.* *Κῆνται καὶ* non diſplicet: Poſſet etiam ſcribi *Κῆνται γε κονίηται*. *Pauw.*

421. *Αὐτὰρ ὅπως ἐθέλουσιν*] *Αὐταὶ ὅπως ἐθέλουσιν*. *Rhod.* Forte interpunctione ſublata: *καὶ ἅπτια μηχανόωνται Εἶθαρ ὅπως ἐθέλουσιν*. *Dausq.* Rectius eſt Rhodomanni *Αὐταὶ*, quam Dausqueji *Εἶθαρ*, quia de tempore, quo Parcæ vel læta vel triſtia machinaptur, hic non agitur. *Pauw.*

Ibid. *ὃ δ' εἰς αἰῶ' Ὀδυσῆος*] *ὃ δ' ἐσαῖσιν*. *Rhod.* Sentinam hujus loci dupliciter exhaurire

Εκπαγλον τοπάροιθε χολούμενος, ὅσσ' ἐπεπόνθει·
Οἳ δέ μιν αἶψ' ἐπὶ νῆα, καὶ ἠιόνας βαρυδούπους,
Καὶ χαλόωντες, ἔτειραν ὁμῶς σφετέροισι βελέμνοις·
Καί ῥά οἱ ἀμφεμάσαντο δέμας, καὶ ἀμείλιχον ἔλκος
Σπόγγῳ εὐτρήτῳ, κατὰ δ' ἔκλυσαν ὕδατι πολλῷ·
Ἀμπνύσθη δ' ἄρα τυτθὸν, ἄφαρ δέ οἱ ἐγκονέοντες,
Δόρπον ἐὺν τεύξαντο μεμαότι· ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ,
Δαίνυντ' ἔνδοθι νηὸς· ἐπήλυθε δ' ἀμβροσίη νύξ·
Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνος ὄρουσε· μένον δ' ἄχρις ἠριγενείης
Ἀμφιάλου Λήμνοιο παρ' ἠόσιν· αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ
Πεῖσμα θοῶς εὐνῆσιν ἐϋγνάμπτοισιν ἄειραν,
Ἐκτοθεν ἐγκονέοντες· ἐπιπροέηκε δ' Ἀθήνη,
Ἐξόπιθεν πνείοντα τανυπρώρου νεὸς οὖρον·
Ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι,
Νῆα κατιθύνοντες εὐζυγὸν· ἣ δ' ὑπ' ἰωῇ
Ἔσσυτ' ἐπὶ πλατὺ κῦμα· μέλαν δ' ἀμφέστενε κῦμα
Ῥηγνύμενον· πολιὸς δὲ περίζεε πάντοθεν ἀφρὸς·

Ἀμ-

est. Primum, si legas: ὅ δ' ἰδὼν αἰῶν' Ὀδυσῆος. Potuit enim Philoctetа Ulyssis ac Diomedis ætate animadversa: recreari: quippe quod ὁμήλικες, forte etiam ὁμήλικες: ætatem potissimum si cum ætate compares, atque oribus ora; non annos cum annis. Deinde, quo magis inclino: ἃ δ' ἰσταῖον Ὀδυσῆος, auditis Ulysse ac Diomede: nam uterque locuti, uterque ἔρεπτο, ἴφθιτο &c. Quam in conjecturam incidit quoque Rhodomannus, quod his olim conscriptis, tandem video. *Busq.* ἰσταῖον haud dubie vera lectio est. *Pauw.*

424. Ἐκπαγλον τοπάροιθε χολούμενος, ὅσσ' ἐπεπόνθει] Suo more repetit bonus, quod dictum jam V. 399. & seq. *Pauw.*

437. Ἰσία δ' αἶψ' ἐτάνυσσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι, Νῆα κατιθύνοντες] Vide, num ἐπ' legendum: utrum pedes hic antemnas, an funes, quibus attinetur velum, significent: *Rhod.* Interpres Apollonii *pedes* hos ut cognoscamus, promovet: τὰ σχοινία, εἰς ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς κατὰ τὰς γωνίας πόδας καλοῦσιν, ἰφιξῆς δὲ τούτων πρόποδας. Iterumque de tota congerie rudentum: διαιροῦνται αὐτὰς, οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον μεσουρίας λέγουσιν, τοὺς δὲ κατὰ γωνίας πόδας καλοῦσιν, ἰφιξῆς δὲ τοὺς πρόποδας, μεθ' οὓς εἰσὶ οἱ καλούμενοι τίρτροι, εἶτα οὓς λέγουσι μέ-

Supra modum antea iraſceretur, ob tantam injuriam,
quam perpeſſus erat.
Hi itaque mox eum ad navem & horriſonum littus
Læti transferunt, una cum telis ejus.
Abſtergentque ipſi corpus ac incurabile vulnus
Spongia cavernoſa, & eluunt multa aqua.
Hinc paulum reſpiravit. Mox illi properabundi
Cœnam lautam apparant eſurienti. Ipſi quoque
In navi cibum capiunt: Tum appetente nocte ambroſia,
Sopor eos invadit. Quo factum ut ad auroram uſque
manerent
In littore ſalo circumdatæ Lemni. Cæterum prima luce
Retinacula celeriter cum aduncis anchoris tollunt,
Sedulo extra (navem) laborantes. Cæterum Minervà
immittebat (illis)
Ventum ſecundum, a puppi roſtratæ navis ſpirantem.
Cum igitur velum ſubito ab utroque pede extendiſſent,
Navem bene compactam dirigebant: Quæ flatu impulſa
Fertur in mare late diffuſum, nigerque circumſtridet
fluctus (æquor)
Sulcatum, & incana undequaque æſtuat ſpuma:

Cir-

μέτρους. Utriusque pedis meminit Catullus Epigramm. 4.

—— *Sive utrumque Jupiter*
Simul ſecundus incidiſſet in
pedem

Ubi *pes uterque* ſunt veli partes imae, rudentibus, qui κυρίως pedes ſunt, adhærentes. Plinius Lib. 2. Cap. 47. *Iisdem autem ventis in contrarium navigatur prolatis pedibus, ut noctu plerumque adverſa vela concurrant.* Quod & nos experti ſumus navigantes ventis adverſis, quos nautæ in ſic torta & detorta velæ excipiebant. *Dausq.* Si ita diſtinguatur, ut nunc vulgò diſtinguitur, ſine dubio ſcribendum ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδισσι: Si autem poſt ἐκαίνυσαν diſtinguas, ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδισσι manere poteſt, cum νῆα κατιθύνοντες copulatum: Nihil apertius. Mihi fere placet magis poſterius: Cum utroque pede navigatur, navigatio eſt maxime ſecunda, & absque gubernaculo, peragitur vento ſolo, pedibusque, qui ventum excipiunt: Eo ſpectat κατιθύνοντες νῆα ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδισσι. Conſulere potes Iſaacum Voſſium ad illud Epigramma Catulli Quartum. *Pauw.*

Ἀμφὶ δέ οἱ δελφῖνες ἀολλέες ἐσσεύοντο
Κῦμα διαπρήσσοντες ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα·
Οἵ δ' ἄρ' ἐς Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντ' ἀφίκοντο,
Ἦχι καὶ ἄλλαι νῆες ἔσαν· κεχάροντο δ' Ἀχαιοί,
Ὡς ἴδον οὓς ποθέεσκον ἀνὰ στρατὸν· οἵ δ' ἄρα νηὸς
Ἀσπασίως ἀπέβησαν· ἔχεν δ' ἄρα χεῖρας ἀραιὰς
Ποίαντος θρασὺς υἱὸς ἐπ' ἀνέρας, οἵ ῥά μιν ἄμφω
Λυγρὸν προσκάζοντα ποτὶ χθόνα δῖαν ἔσχον *
Ἀμφοτέρῳ κρατερῇσιν ἐπικλινθέντα χέρεσσιν,
Ἠΰτ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἐς ἤμισυ μέχρι κοπέντα
Φηγὸν ἀφ' ὑλοτόμοιο βίης, ἢ πίονα πεύκην
Τυτθὸν ἐπεστηΐαν, ὅσον λίπε δξυτόμος ἀνὴρ,
Πρέμνον ὑποτμήγων λιπαρὸν, δάος ὄφρα πέληται

Πίσ-

442. Κῦμα διαπρήσσοντες ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα] διαπρήσσοντες. *Rhod.* Illud ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα appositio est ad præcedens Κῦμα: *Undam, maris cani vias.* Interpres male aliis adjectis. Ipsa appositio languet, & melius feciſſet Calaber, si scripsisset, Ἀμφὶ δέ οἱ δελφῖνες ἀολλέες ἐσσεύοντο, Ὡκα διαπρήσσοντες ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα. *Pauw.*

443. Οἵ δ' ἄρ' ἐς Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντ' ἀφίκοντο] Cui pleonasmus præpositionis displicet, legat Οἵ δ' ἄφαρ Ἑλλήσποντον. *Rhod.* ἐς & ἐπὶ hic sine dubio peccant: Scribi posset, Οἵ δ' ἄρα Ἑλλήσποντον: Nam ita vocales ne concurrunt quidem. Sed Rhodomanni, Οἵ δ' ἄφαρ Ἑλλήσποντον, signatius est & convenientius revera. *Pauw.*

448. Λυγρὸν προσκάζοντα ποτὶ χθόνα δῖαν ἔσχον *] ἄγεσκον. *Rhod.* Suppleverim ἕλκεσκον, trahebant: vel ἔχεσκον, tenebant. Potius namque trahebatur, quam ducebatur. Propterea φόρημα dicitur Philoctetes, seu *gestamen* a Sophocle. Post tamen: ἄγων Ποιαντίου υἱὸν: unde ἄγεσκον hic suffici queat. *Dausq.* ἄγεσκον indubitata lectio est. Illud προσκάζοντα fere suspectum mihi: An legendum Λυγρὸν ἐπισκάζοντα? *Pauw.*

449. Ἀμφοτέρῳ κρατερῇσιν ἐπικλινθέντα χέρεσσιν] Hæc repetunt, quæ dicta Versu altero abhinc: Nihil putidius. Sed ut sequentia annectere posset, hæc repetenda erant adeo ignave: Ita Calaber plus semel, ut monuimus jam. Quid vero κρατερῇσιν χέρεσσιν, ubi præcedit χεῖρας ἀραιὰς? Nonne illa e Diametro pugnant? De eo non dubitandum sane vel tantillum. An ita ipse Auctor? Haud puto: Nimis enim aperta & atrox est pugna. Quid igitur? Amanuenses peccarunt,

&

Circumque circa delphines gregatim ruunt,
Undam ſecantes, (in qua ſunt) cani maris viæ.
Mox igitur ad piſcoſum Helleſpontum redeunt,
Ubi etiam aliæ naves in ſtatione erant. Argivi igitur lætitia perfunduntur,
Dum vident quos deſideraverant in caſtris. Qui e navi
Cupide exſcenſum fecerunt. Manus autem macilentas fulciebat
In viris audax Poeantis filius; qui ambo eum
Miſere claudicantem, ad ſacram terram deducebant,
Utrique validis innitentem manibus.
Ut in ſaltu ad medium uſque ſucciſam
Frondatoris robore fagum, aut pinum reſinoſam
Paululum adhuc ſubſiſtentem, homo lignorum ſector relinquit,
Quando pinguem caudicem ſuccidit, ut facis uſum præbeat

Pix

& legendum, *Ἀμφοτέρων χειρῶν ἐπικλινθέντα χείρεσιν*: Utriusque manibus innitentem, & Ulyſſis, & Diomedis: Hi manus habebant validas, ille infirmas: Nihil apertius. Sic *Ἀμφοτέρων* etiam recte habet, neque *Ἀμφοτέροιν*, quod caſum quartum exhibet, Solœciſmum inducit peſſimum. *ἄγεσκον*, hoc adſicio, pulchre etiam huic ſcripturæ accinit. In Editione Baſileenſi pro Aldino *ἐπικλιθέντα* male excuſum eſt *ἐπικλιθέντα*: Id Rhodomannus correxit in Notis. *Pauw.*

450. *ἐς ἥμισυ μέχρι κοπέντα Φηγὸν ἀφ' ὑλοτόμοιο βίης*] *κοπεῖσαν Φηγὸν ὑφ' ὑλοτόμοιο. Rhod.*:

452. *Τυτθὸν ἐπισχυῖαι, ἕνεν λίπι*] *Τυτθὸν ἴθ' ἰσχυῖαν, ἕνεν. Rhod.* *ἰσχυῖαν* pro *ἰσχυῖαν* non requiritur, neque *ἴθ' ἰσχυῖαν* pro *ἐπισχυῖαι*: Nam *τυτθὸν ἐπισχυῖαι* Ellyptice ſcriptum eſt pro *τυτθὸν ἐπισχυῖαι τόσσον*, ut manifeſtum eſt ex *ἕνεν λίπι*, quod ſocium ſubaudire jubet: *Paululum in eo ſubſiſtentem, quod reliquit frondator*: Vides? Sic oratio abſoluta eſt, atque adeo *ἐπισχυῖαι* melius ſane, quam *ἴθ' ἰσχυῖαν*, quod iſtam Ellypſin reſpuit. *Pauw.*

453. *δύο δ' ὄφρα πίλνται Πίσσα περιδμηθεῖσα κατ' εὖρος, τὴν δ' ἀλιγεινῶς Ἀχθομένην*] *περιτμηθεῖσα. Rhod.* Rhodomannus *περιτμηθεῖσα.* fallitur: nam e picea pix ut educatur circumcirca ſæpius cortex abripitur. Plinius Lib. 16. Cap. 12. Calabro lucidiſſimam lucebit facem: *Aperitur picea a parte ſolari, non plaga, ſed vulnere ablati corticis, cum plurimum bipedali hiatu, ut a terra cum minimum abſit. Nec corpori ipſi par-*

Πίσσα περιδμηθεῖσα κατ' οὔρεα, τὴν δ' ἀλεγεινῶς
Αχθομένην ἄνεμος, καὶ ἀδρανίῃ ποτὶ κλίνῃ,
Ως ἄρ' ὑπ' ἀτλήτῳ βεβαρημένον ἄλγεϊ φῶτα
Θαρσαλέοι ἥρωες ἐπικλινθέντα φέρεσκον
Αργείων ἐς ὅμιλον ἀρήϊον· οἱ δ' ἐσιδόντες,
Ωκτειραν μάλα πάντες ἐκηβόλον ἀνέρα, λυγρῷ
Ελκεϊ τειρόμενον· τὸν δὲ στερεὸν, καὶ ἄνουσον
Ωκύτερον ποίησεν· ὅδ' ἤματος αἰψηροῖο
Ισος ἐπουρανίοις Ποδαλείριος, εὖ μὲν ὕπερθεν
Πάσσων φάρμακα πολλὰ καθ' ἕλκεος, εὖ δὲ κιχλήσκων
Οὔνομα πατρὸς ἑοῖο· θοῶς δέ οἱ ἰάχησαν Αχαιοὶ
Πάντες κυδαίνοντες ὁμῶς Ασκληπιοῦ υἷα·
Καί μιν φαιδρύναντο, καὶ ἀμφὶς ἔχρισαν ἐλαίῳ
Προφρονέως· ὀλοὴ δὲ κατηφείη, καὶ ὀϊζὺς
Αθανάτων ἰότητι κατέφθιτο· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν
Τέρπονθ' εἰσορόωντες· ὃ δ' ἄμπνυεν ἐκ κακότητος·
Αχροίῃ γὰρ ἔρευθος ἐπήλυθεν· ἀργαλέῃ δὲ
Ἀδρανίῃ μέγα χάρτος, ἀείξετο δ' ἄψεα πάντα·

Ως

farcitur, ut in cæteris, quoniam haſtula in fructu eſt (in uſum lampadis, quam δάος cum Homero Odyſſ. Δ. Calaber nuncupat): *Poſtea humor omnis e tota confluit in ulcus. Item in tada. Cum id manare deſiit, ſimili modo ex alia parte aperitur, ac deinde alia. Poſtea tota arbor ſuccidiitur.* Compone cum his verba Calabri. *Dausq.* πίσσα eſt pix, non picea, & proinde nec περιδμηθεῖσα, nec περιτμηθεῖσα convenit: Id certius certo. Scribendum & diſtinguendum ſuſpicor:

Πίσσαι περιτμήγνυν λιπαρὸν, δάος ἕρμα κιλίσσαι

Πίσσα περὶ βλητεῖσα, κατ' οὖσα, τὴν δ' ἀλιγεινῶς
Αχθομένην. —— ——

Πίσσα περὶ βλητεῖσα, *pix circumcirca emiſſa & manans:* Ut picem in orbem educerent, ſæpe in orbem apertus fuit cortex: Eo pertinet περὶ, idque requiritur, ut arbor vento cedat eo modo, quo hic cedere dicitur imbecillitate ſua: Vide Theophraſtum Lib. 9. Cap. 2. *Pinguem caudicem ſuccidens, ut fax fiat* vel *ut lumen præbeat pix in orbem eductæ:* totum caudicem, non partem caudicis. Erunt, qui pro βλητεῖσα ſcribent βλυστεῖσα a βλύζω, vel

λει-

Pix in montibus circumfecta: Arborem autem misere
Gravatam ventus & infirmitas (aliquo) acclimnt.
Sic intolerabili virum cruciatu depressum
Animosi heroës incumbentem sibi, deduxerunt
Ad Mavortiam Argivum frequentiam. Qui ubi viderunt,
Omnes vehementer miserti sunt viri, jaculariæ artis peritissimi; tum acerbissimo
Vulnere confecti. At firmum sanumque illum,
Subita cogitatione ocius reddidit
Podalirius, Diis cælestibus æqualis: dum scite desuper
Multa vulneri medicamenta illinit: pieque nomen
Patris sui invocat. Subito igitur lætis vocibus Argivi,
Omnes simul natum Æsculapii celebrabant.
Hinc (aquis) illum mundarunt, oleoque perunxerunt
Animis propensis. Funesta tum ægritudo & calamitas
Deorum numine evanuit: Græci vero ex animo
Gaudebant intuentes; cum ipse a morbo respiraret.
Pallori enim rubor successit, languidæque
Infirmitati robur vegetum: Omnia denique membra
refloruerunt:

Ut

λειφθῖσα a λείβω: Sed βλητῖσα ego præferò: Notissimum est βάλλειν ὄλκην: Ejusdem indolis βλητῖσα hoc. *Pauw.*

455. ἄτιμος, καὶ ἀδρὰν ποτὶ κλίνῃ] ἄτιμός τι, καὶ: & ποτικλίνῃ. *Rhod.* τι abesse potest: ποτικλίνῃ non displicet. Et quid tamen ποτικλίνῃ, ubi nihil adest, cui acclinet picea? An forte legendum potius, ἄτιμος, καὶ ἀδρὰν ποτε κλίνῃ? *Pauw.*

457. ἐπικλιθέντα φίλοισιν] Ita robustis manibus Ulyssis & Diomedis innitebatur Philoctetes, ut ferri potius, quam duci, videretur. *Pauw.*

461. [Ὠκύτερον ποίνην· ὅλ· ἕλκεος αἰψηρῆο] ποίνης τοῦ ἕλκεος αἰψηρῆο. *Rhod.* Brodæus: ποίνην ὁ δήγματος. Rhodomannus: ποίνης τοῦ ἕλκεος. Ego: ποίνη' οἱδήματος, non tam citò intumuit olim ulcus, quam a Podalirio jam persanatum est. *Dausq.* Cum Rhodomanno scribendum est τοῦ ἕλκεος αἰψηρῆο: Nihil perspicuum magis. Inepte Dausquejus οἱδήματος αἰψηρῆο: Ineptius Brodæus ὁ δήγματος αἰψηρῆο: Nam articulus ibi plane non quadrat. Rhodomannus ex Editione Basileensi dederat οἷδ' ἕλκεος: Inde conjecturam suam promsit Dausquejus. *Pauw.*

464. θεῶς δέ οἱ ἰάχηεν· Ἀ-
χαιοὶ]

Ὡς δ' ὁπότ' ἀλδύνηται ἐπὶ σταχύεσσιν ἄρουρα,
Ἣν τοπάρος φθινύθουσαν ἀπέκλυσε χείματος αἰνοῦ
Ὄμβρος ἐπιβρίσας, ἣ δ' ἀλθομένη ἀνέμοισι,
Μειδιάᾳ, τεθαλυῖα πολυχμήτῳ ἐν ἀλωῇ,
Ὡς ἄρα τειρομένοιο Φιλοκτήταο πάροιθε
Πᾶν δέμας αἰψ' ἀνέθηλεν· ἐϋτρόχῳ δ' ἐνὶ κοίλῃ
Κάλλιπε κήδεα πάντα, τά οἱ περιδάμνατο θυμὸν·
Ἀτρεῖδαι δ' ὀρόωντες ἄτ' ἐκ θανάτου ἀνιόντα
Ἄνερα, θαυμάζεσκον· ἔφαντο γὰρ ἔμμεναι ἔργον
Ἀθανάτων· τὸ γὰρ ἦεν ἐτήτυμον, ὡς ἐνόησαν·
Καὶ γὰρ μέγεθός τε, καὶ ἀγλαΐην κατέχευεν
Ἐσθλὴ Τριτογένεια, φάνεν δέ ἑ, οἷος ἔην περ
Τοπρὶν ἐν Ἀργείοισι, πάρος κακότητι δαμῆναι·
Καὶ τότ' ἄρ' ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
Πάντες ὁμῶς οἱ ἄριστοι ἄγον Ποιάντιον υἷα·
Καί μιν κυδαίνοντες, ἐπ' εἰλαπίνῃσι γέραιρον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο ποτοῦ, καὶ ἐδητύος ἐσθλῆς,
Δὴ τότε μιν προσέειπεν ἐϋμελίης Ἀγαμέμνων·
Ὦ φίλ', ἐπειδήπερ σὲ θεῶν ἰότητι τοπάροιθεν
Λήμνῳ ἐν ἀμφιάλῳ λίπομεν βλαφθέντε νόημα,

Μήδ'

χαιοὶ] θεῶς οἱ ἰάχοντες Αχαιοὶ. *Rhod.*

472. Ὡς δ' ὁπότ' ἀλδύνηται] ἀλδαίνηται. *Rhod.*

473. Ἣν τοπάροις φθινύθουσαν ἀπέκλυσε χείματος αἰνοῦ Ὄμβρος ἐπιβρίσας] *Quod antea tabescens abluit tempestatis gravioris Imber ingruens.* De arvo hic cogitandum, quod ex ariditate sordet, & imber copiosior purgat & humectat. Interpres pessime. *Pauw.*

475. τεθαλυῖα πολυχμήτῳ ἐν ἀλωῇ] Illud πολυχμήτῳ ἐν ἀλωῇ hic significat *in laboriosa segete:* Nam ἄρουρα est vox principalis, unde τεθαλυῖα & reliqua pendent. Quare ἀλωὰ hic non potest significare *arvum*, sed *segetem in arvo.* Et hoc novum: Licet enim ἀλωὴ aliquando accipiatur pro segete, si Grammaticos audiamus ad Iliad. I. V. 536., id insolens illud, quod hic habemus, tollere non potest: quia in locis, quos illi respiciunt, ἀλωὴ occurrit sola, hic autem ἄρουρα ἐν ἀλωῇ habemus junctim: Quod sane perquam

Ut quando arvum ſpicarum incremento augetur,
Quod inundatione prius ſuffocaverat ſævæ tempeſtatis
Imber ingraveſcens: illud autem cum a ventis (quaſi) ſanatur,
Ridet, efflореſcens per bene ſubactum agrum.
Ita etiam Philoctetæ, prius malehabentis,
Totum corpus ſubito florem recepit, & in convexa ſpecu
Reliquit omnes curas; quæ ipſi animum confecerant.
Proinde Atridæ, cum viderent veluti ab orco redeuntem
Virum, demirati ſunt; Aſſerebant enim, opus id eſſe
Deorum; Quod & verum, ut exiſtimabant, fuit.
Etenim proceritatem ipſi & formæ nitorem affuderat
Benigna Minerva; Talemque exhibuit videndum, qualis fuerat
Antea inter Argivos, quam infortunio opprimeretur.
Atque tunc in prætorium Agamemnonis opulenti
Omnes ſimul optimates deducebant Pœantium heroëm;
Et honore illuſtri affectum epulo dignabantur.
Sed ubi potus & almi cibi ſatietas eos ceperat,
Tandem compellavit eum haſta probatus Agamemnon:
Amice, Quandoquidem te olim deorum voluntate
In circumflua Lemno, mente capti, deſeruimus:

Ne

quam novum eſt, & ego etiam non ſatis probo. At tamen Auctor ita ſcripſit, & loqui voluit ſuo jure: Vitii enim ſuſpicio in voce ἀλωῇ hactenus nulla. Illud adjiciendum uno verbo: Ubi ἀλωὴ pro ipſa ſegete hic dixit Quintus, admodum probabile eſt, pro πολυκμήτῳ eum pinxiſſe calamo ſuo πολυκτήτῳ: Nam id ſignificationem illam adjuvat, neque aptum eſt πολυκμήτῳ de ſegete: Attende. *Pauw.*

477. ἰύτρεχῳ δ' ἐπὶ κοίλῃ] ἰύτρεχάλῳ δ' ἐπὶ κοίλῃ. *Rhod.*

481. τὸ γὰρ ἦεν ἐτήτυμον, ὡς ἐνόησαν] τὸ δ' ἄρ' ἦεν ἐτήτυμον. *Rhod.* Factum divinitus jactabant. cur? ſic enim res erat, uti cogitabant. Nec admittenda caſtigatio acuti magis, quam conſiderati viri. *Dausq.* Apage nugas: Græcorum τάξις haud dubie τὸ δ' ἄρ' requirit & amat: Pueri vident. *Pauw.*

482. Καὶ γὰρ μίγιθός τε, καὶ] Καὶ γάρ εἰ μίγιθός τε. *Rhod.*

489. ἰϋμιλίης Ἀγαμέμνων] ἰϋμμιλίης. *Pauw.*

490. ἐπειδήπερ σὺ θεῶν ἰότητι τοπάρoιθεν] ἰότητι πάροιθεν. *Rhod.*

492.

Μήδ' ἡμῖν χόλον αἰνὸν ἐνὶ φρεσὶ σῇσι βαλέσθαι·
Οὐ γὰρ ἄνευ μαχάων τάδ' ἐρέξαμεν, ἀλλά που αὖ
Ἤθελον ἀθάνατοι νῶϊν κακὰ πολλὰ βαλέσθαι,
Σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἐπεὶ περίοιδας ὀϊστοῖς
Δυσμενέας δάμνασθαι, ὅτ' ἀντία σείο μάχονται,
Πᾶσαν τ' ἂν ἤπειρον, πέλαγός τ' ἀνὰ μακρὸν ἄϊστοι
Μειράων ἰότητι, πολυσχιδέες τε πέλονται,
Πυκναί τε, σκολιαί τε, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλῃ·
Τῶν δὲ δὴ αἰζηοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος αἶσαν,
Εἰδόμενοι φύλοπιν ὑπὸ πνοιῇς ἀνέμοιο
Σευομένων· ἀγαθὸς δὲ κακῇ ἐνέκυρσε κελεύθῳ
Πολλάκις· οὐκ ἐσθλὸς δ' ἀγαθῇ· τάς δ' οὔτ' ἀλέασθαι,
Οὔτ' ἂρ ἐχών τις ἑλέσθαι ἐπιχθόνιος δύνατ' ἀνὴρ·
Χὴ δὲ σαόφρονα φῶτα, καὶ ἣν φορέηθ' ὑπ' ἀέλλης

Οἴ-

492. Μήδ' ἡμῖν χόλον αἰνὸν ἐνὶ φρεσὶ σῇσι βαλέσθαι] Elt fere, ac si Versus ante hunc desit: Attende ad indolem loci & vocula μήδε. βαλέσθαι pro βαλοῦ accipi potest: Id ego non nego. *Pauw.*

493. ἀλλά που αὖ Ἤθελον ἀθάνατοι] ἀλλά που αὐτοὶ. *Rhod.*

495. ἐπεὶ περίοιδας ὀϊστοῖς] Malim divisim πέρι οἶδας, inprimis ubi casus patrius non accedit. *Pauw.*

497. Πᾶσάν τ' ἂν' ἤπειρον] Πᾶσαν ἀν' ἤπειρον. Etsi nullus in Aldino asteriscus est: tamen non dubito, quin aliquid injuria temporum & librariorum incuria, quæ duo autorem optimum pessime deformarunt, hic intercíderit: Ego juveniliter hoc in loco, ut & quibusdam aliis, ubi sensus minus corruptus est, quondam ludens, versum hunc, initio disputationis istius intercalavi, quo uti poterit, qui volet: Ἀνδράσι γὰρ βιότοιο πολυπλάγκτοιο κίλιννοι Πᾶσαι &c. Hominibus enim vitæ multivagæ viæ &c. *Rhod.* Adjicit Rhodomannus Ἀνδράσι γὰρ &c. Calabro adsimile quidpiam ereptum est. *Dausq.*

498. Μειράων ἰότητι] Μειράων ἰότητι. *Rhod.*

499. Πυκναί τε, σκολιαί τε] Minus aptum est Πυκναί: Rectius scripsisset Quintus Στεινάί τε, σκολιαί τε. De numero hic loqui non necesse, sed de viarum conditione: Πᾶσαν ἀν' ἤπειρον, πέλαγός τ' ἀνὰ μακρὸν, quod præcessit cum ipso forte πολλαί, ad numerum pertinet. *Pauw.*

500. Τῶν δὲ δὴ αἰζηοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος αἶσαν] Τῶν δὲ δι' αἰζηοί, *Rhod.* Recte correctum

Τῶν

Ne in nos (propterea) atrocem iram cordi infixam geras.
Non enim ſine Numine hoc patravimus: ſed ipſi
Dii immortales nobis plurima damna accumulare decreverant,
Te ſummoto. Quoniam apprime noſti ſagittis
Hoſtes proſternere cum pugna te laceſſunt. * *
In omni continente & vaſto pelago, obſcuræ,
Parcarum arbitrio, & multifidæ exſiſtunt (viæ),
Crebræque & obliquæ; aliæ alio converſæ:
Per has in fatalem Dei ſortem juvenes auferuntur,
Inſtar foliorum, quæ flatibus venti
Agitantur. Quo fit, ut bonus malam in viam incidat
Sæpenumero, & improbus in bonam: easque nec devitare,
Nec (quamlibet) volens quis eligere terrenus homo poteſt.
Oportet igitur virum prudentem, etiamſi abripiatur a procella
Diſſi-

Τῶν δὲ δι': Sed quid αἰζηοὶ? An ſoli juvenes Parcarum arbitrio in diverſas & difficiles illas viarum ſemitas conjiciuntur, & alii ſeniores una cum mulierculis ab illa Neceſſitatis lege ſunt immunes? Nihil ineptius, ut ſentis ſtatim, ſi aliquid ſentias. Nemo enim, ſive vir ſive fœmina, ſive juvenis ſive ſenex, ab illo Parcarum imperio ſeſe eximere poteſt, omnesque ei obtemperant & obtemperare debent. Quare locus ſine dubio inſigniter eſt corruptus: An legendum, Τῶν δὲ δι' οἱ θνητοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος αἶσαν? Id bonum eſt, ſed tamen adhuc melius fortaſſe, Τῶν δὲ δι' ἄνθρωποι φορέονθ'. Pro ἄνθρωποι ſcilicet ſcriptum olim ἄνοι in Libris Antiquioribus: Quæ contractio infinitos errores peperit in Libris Recentioribus, & huic loco corrumpendo fortaſſe fuit. *Pauw.*

501. Εἰδόμενοι φύλακιν ὑπὸ πνοιῆς ἀνέμοιο Σινομένων] φύλλοισιν & Σινομένοις. *Rhod.* Vocis modulus contumacius ſedem occupet, ſi ſcribas cum Brodæo: Εἰδόμενοι φυλόπιστιν ὑπὸ πνοιῆς. Sic tentabam: Εἶδος φυλόπιδος μὲν ὑπὸ πνοιῆς ἀνέμοιο Σινομένης. Rectius forte Rhodomannus: Εἰδόμενοι φύλλοισιν —— Σινομένοις. *Dausq.* Rhodomannus perbene absque ullo dubio: Ad alias ineptias nauſeo. *Pauw.*

504. Οὔτ' ἄρ ἰκών τις — ἀνὴρ] Hoc probat αἰζηοὶ peſſime antea præceſſiſſe. *Pauw.*

505. καὶ ἢν φορέηται ὑπ' αἴλης] Parcarum puta: Hoc tamen durum hic. Nonne ſcribendum, καὶ, ἢν φορέηται ὑπ' αἴσης? Facta eliſione, imperitus

Οἴμην ἀργαλέην, στερεῇ φρενὶ τλῆναι ὀϊζὺν·
Αλλ' ἐπεὶ ἀασάμεθα, καὶ ἠλίτομεν, τόδε ἔργον
Ἐξαῦτις δώροισιν ἀρεσσόμεθ' ἀπλήτοισι,
Τρώων ἤν ποθ' ἕλωμεν εὐκτίμενον πτολίεθρον·
Νῦν δ' ἑπτὰ γυναῖκας, εἴκοσι δ' ὠκέας ἵππους
Αθλοφόρους, τρίποδάς τε δυώδεκα· τοῖς ἐπὶ θυμὸν
Τέρψεις ἤματα πάντα· καὶ ἐν κλισίῃσιν ἐμῇσιν
Αἰεί τοι παρὰ δαιτὶ γέρας βασιλήϊον ἔσται.
Ως εἰπὼν, ἤρωϊ πόρεν περικαλλέα δῶρα·
Τὸν δ' ἄρα Ποίαντος προσέφη κρατερόφρονος υἱὸς·
Ω φίλος, οὗτοι ἐγὼν ἔτι χώομαι, οὐδέ μιν ἄλλῳ
Αργείων, εἴ τις ἔτ' ἤντεεν εἵνεκ' ἐμοῖο·
Οἶδα γὰρ, ὡς τρεπτὸς νόος ἀνδράσι πέλεται ἐσθλοῖς,
Οὐδ' αἰεὶ χαλεπὸν θέμις ἔμμεναι, οὐδ' ἀσύφηλον·
Αλλοτε μὲν σμερδνὸν τελέθειν, ὁτὲ δ' ἤπιον εἶναι·

Νῦν

in gratiam Verſus αἴσης mutavit in ἄϊλλης: Hoc non improbabile. *Pauw.*

507. Αλλ' ἐπεὶ ἀασάμεθα] Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμεσθα. *Rhod.*

510. Νῦν δ' ἑπτὰ γυναῖκας, εἴκοσι δ' ὠκέας ἵππους] Νῦν δὲ λάβ' ἑπτὰ, aut ἑλεῖν. *Rhod.* Suſpicor libellionis errato divulſe ſcriptum fuiſſe Νῦν δὲ μὲν; tum deinde μὲν evanuiſſe: ex quo ſic verſum reformo: Νῦν δόμεν ἑπτὰ γυναῖκας. Dixerat Agamemnon: Trojanorum ſpoliis te auctabimus: tantisper honorarium eſto, ſeptem mulieres, viginti equi, tripodes bis ſeni. Vel: Νῦν δὲ τῇ ἑπτὰ γυναῖκας: quod ignoratione intercèptum: id ſit, Nunc ſeptem cape mulieres. Sic Homerus: Τῇ. πίε οἶνον. *Dausq.* Non male Rhodomannus: neque diſplicet. Dauſqueji τῇ. *Pauw.*

512. Τέρψεις ἤματα πάντα] Quia hæc dona dabantur, ut illis interim ſe oblectaret Heros, donec alia meliora poſt captam Trojam acciperet, neſcio an non ſcribendum ſit, Τέρψεις ἤματα ταῦτα: ante excidium nempe, quod ſciebant ex Calchante poſt Philoctetæ adventum inſtare: Et hoc etiam commendat ſequens, καὶ ἐν κλισίῃσιν Αἰεί τοι παρὰ δαιτὶ &c. Eruditi judicent. *Pauw.*

516. οὗτοι ἐγὼν ἔτι χώομαι, οὐδέ μιν ἄλλῳ] οὐδὲ μὲν ἄλλῳ. *Rhod.* οὔ τοι hic ſcribendum disjunctim: Nam τοι poſitum eſt pro σοι. *Pauw.*

517. εἴ τις ἔτ' ἤντεεν εἵνεκ' ἐμοῖο] Mendum hic ſubeſt: lego interim, εἴπερ τις ἔτ' ἤλι-

τεν

Difficilem in viam, firmo pectore infelices caſus perferre.
Quare cum noxa admiſſa in te deliquerimus, facimus hoc
Muneribus deinceps cumulatiſſimis penſabimus:
Si quando munitam Troum urbem capiamus.
Nunc vero accipe ſeptem puellas, & viginti celeres equos,
Certaminum palmis nobiles, & duodecim tripodes:
Quibus animum
Perpetuo oblectabis, & in tabernaculis meis,
Regius tibi honos perpetuo inter convivandum habebitur.
Sic fatus, Heroi munera tradit elegantiſſima:
Cui (ad hunc modum) animoſi Pœantis filius reſpondet.
Amice; Nec tibi amplius ſuccenſeo, nec alii cuiquam
Argivum, ſi forte quis mea cauſa peccarit.
Scio enim, quod mutabilis mens ſit viris bonis:
Neque fas, ut quis perpetuo aut nimis rigidum, aut
ſegniter remiſſum, ſe præſtet;
Sed interdum ſeveritate interdum comitate utendum.
Nunc

τις, dum melius ſe offerat. *Rhod.* Forte, ut Rhodomannus, εἴπω τις ἴτ' ἤλιτιν. Forte: οὐδὲ μὲν ἄλλῳ; Ἀργείων μή τις κακῷ ἤντιν εἵνεκ' ἐμεῖο. *Nemini meo nomine male ſit*, quod optantis. *Dausq.* Locus non eſt adeo difficilis: Proxime ad verum Rhodomannus hic in Notis, εἴπω τις ἴτ' ἤλιτιν: Nam id rectum eſt, ſi unum ἴτ' excipias, cui hic locus eſt nullus. Scribendum credo, & ſic ipſe Vir Eruditus poſtea in Addendis, εἴπω τις ἐπήλιτιν εἵνεκ' ἐμεῖο. ἐπαλιτεῖν haud dubie bonum eſt. Præceſſit, Αλλ' ἐπεὶ ἀατώμεσθα καὶ ἡλίτομεν: Eo reſpiciunt hæc: Nihil planius. Quare neſcio, cur tituhaverit Rhodomannus. Et viſ-

ne adhuc aliud? Dicam: Scribendum fortaſſe, εἴ τις γέ τι ἤλιτεν εἵνεκ' ἐμεῖο: quod facile, & propius ad literarum veſtigia adhuc accedit: Hoc vides ſtatim. Sume igitur, quod placet, & alterutro locum ſanatum eſſe crede. De commento Dausquejano non loquor: Id dignum eſt Morbonia. *Pauw.*

518. Οἶδα γὰρ, ὡς τρίπτολεμος ἀνδράσι πίλεται ἐσθλοῖς] τρίπτολεμος πίλεται τοὺς ἀνδράσιν ἐσθλοῖς. τρίπτολεμοι τε φρένες ἐσθλαὶ inquit Homerus. *Rhod.*

519. ἀδ' ἀτύφελον] Recte Interpres, *aut ſegniter remiſſum*: Et hoc nota. *Pauw.*

520. Αλλοτε μὲν σμερδνὸν τελέθειν, ὁτὲ δ' ἤπιον εἶναι] Hæc a præcedentibus pendent, &

Νῦν δ' ἴομεν ποτὶ κοῖτον, ἐπεὶ χατέοντι μάχεσθαι,
Βέλτερον ὑπνώειν, ἢ ἐπὶ πλέον εἰλαπινάζειν.
Ὡς εἰπὼν, ἀπόρουσε, καὶ ἐς κλισίην ἀφίκανε
Σφῶν ἑτάρων· οἱ δ' αἶψα Φιλοπτολέμῳ βασιλῆϊ
Εὐνὴν ἐντύνοντο, μέγα φρεσὶ καγχαλόωντες·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσπασίως κατελέξατο μέχρις ἐπ' ἠὼ·
Νὺξ δ' ἀνεχάσσατο δῖα· φάος δ' ἐρύθηνε κολώνας
Ἠέλιου· καὶ πάντα βροτοὶ περιποίπνυον ἔργα·
Ἀργεῖοι δ' ὁλοοῖο μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο,
Οἱ μὲν δούρατα θῆγον ἐΰξοα· τοὶ δὲ βέλεμνα·
Ἄλλοι δ' αἰγανέας· ἅμα δ' ἠοῖ δαῖτα πένοντο
Αὐτοῖς ἠδ' ἵπποισι· πάσαντο δὲ πάντες ἐδωδήν·
Τοῖσιν δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄμβριμος υἱὸς,
Τοῖον ἔπος μετέειπεν, ἐποτρύνων πονέεσθαι·
Εἶδ' ἄγε πολέμοιο μεδώμεθα· μή δέ τις ἡμέων
Μιμνέτω ἐν νήεσσι πάρος κλυτὰ τείχεα λύσαι
Τρώϊης εὐπύργοιο, καταπρῆσαί τε κέλευθα.
Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
Δύσαν δ' ἐν τεύχεσσι, καὶ ἀσπίσιν· ἐκ δ' ἄρα νηῶν
Πανσυδίῃ βελέεσσι κεκασμένοι ἐσσεύοντο,
Καὶ βοέοις σακέεσσι, καὶ ἀμφιάλοις κορύθεσσιν·
Ἄλλος δ' ἄλλον ἔρειδε κατὰ στίχας· οὐδέ κε φαίης

Κεί-

proinde vocula μὶν incongrua eſt, & male habet. Scribendum, Ἀλλοτε δὲ σμερδνὸν τιλίθειν, ὁτὲ δ' ἤπιον εἶναι: Sic ſententia bona eſt, & apte cohæret. Vide autem, quam large ἔμμεναι, τιλίθειν, εἶναι hic cumulet Quintus. Erunt, qui ſcripturi ſunt, Ἀλλοτε δὲ σμερδνὸν τιλίθειν, ὁτὲ δ' ἤπιον εἶμεν: Sed cum illis ego non faciam. *Pauw.*

531. δαῖτα πίνοντο Αὐτοῖς ἠδ' ἵπποισι] Junge V. 53. Lib. 6. *Pauw.*

535. Εἶδ' ἄγε πολίμοιο μεδώμεθα· μή δέ τις ἡμέων] Εἶδ' ἄγε δή, vel Εἶδ' ἄγε νῦν: Et ὑμέων. *Rhod.* Scribe, Εἶ' ἄγετε πολίμοιο. Εἶ' conciſum ex εἶα, quod hortantis. *Dausq.* Rectius Rhodomannus; ſed cujus ὑμέων non probo: Res eſt aperta. *Pauw.*

537. καταπρῆσαί τε κέλευθα] Quid hoc? An viæ incenduntur? Nugæ, nugæ. Interpres *vicos* habet: Sed id commentum eſt ejus.

Aliud

Nunc vero cubitum eamus. Quem pugnandi enim neceſſitas ſtimulat,
Hunc ſomno reficere corpus, quam prolixius convivio indulgere, ſatius eſt.
Sic profatus ſe abripuit, & in tentorium ſuorum
Comitum conceſſit. Qui ſtatim bellicoſo regi
Cubile inſtruunt magno animum gaudio delibuti.
Ipſe vero lubens quiete ad matutinam uſque lucem fruebatur.
Exinde nox divina abſceſſit, & punicco colore juga ſtrinxit jubar
Solis, propereque ad omnis generis opera homines ſe accingebant.
Argivi autem, exitialis belli magna cupiditate æſtuantes,
Partim lanceas acuebant politas, partim ſagittas,
Nonnulli etiam frameas. Et cum lucis exortu jentaculum parabant
Sibimet & equis; omnesque cibum ſumebant.
Quos generoſi Pœantis natus fortiſſimus,
His verbis allocutus, ad ſtrenue rem gerendam excitavit.
Nunc agite in belli curam incumbamus; nec quis veſtrum
In navibus ſubſiſtat: priusquam clara mœnia diruerimus
Turritæ Troiæ, incenderimusque vicos.
Sicait: At illi magnum intimo pectore gaudium concipiunt.
Indutis igitur armis atque clypeis, e navibus
Confertis agminibus erumpunt; inſtructi telis,
Ac bubulis ſcutis, galeisque criſtatis:
Et alius alium, in ſuo quisque ordine fulcit, nec dixiſſes,
Illis

Aliud latet, & locus vitio inquinatus eſt: Scribe, *καταπρέπει τι μίλαθρα.* Id perſpicuum eſt, & omnes intelligunt. *Pauw.*

539. *Δύσαν δ' ἐ τεύχεσι*] Junge, quæ ad V. 68. hujus Libri noto. Eadem locutio apud Homerum etiam occurrit, ſed non niſi ſemel, ſi bene memini, Iliade nempe Υ. V. 131. Perpende, quæ dixi. *Pauw.*

541. *καὶ ἀμφιάλοις κορύθεσσιν*] ἀμφιφάλοις. *Rhod.*

542. *οὐδέ κε φαίης Κίπων ἐσσομένων, ἐκὰς ἴμμεναι ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ*

Κείνων ἐσσυμένων, ἐκὰς ἔμμεναι ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ·
Ὡς ἄρ' ἔσαν θαμινοὶ, καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι.

ἄλλῳ] Vitium manifestum: Interpres vertit, ac si scriptum esset, οὐδέ κε φαίης Κείνων ἐσσυμένων, ἐκὰς ἔμμεναι ἄλλον ἀπ' ἄλλου: quod sine dubio pravum est: Nam de illis, qui ita sunt propinqui, ut sese suffulciant mutuo, istud ἔμμεναι ἐκὰς ἄλλον ἀπ' ἄλλου dici non potest, nisi perquam stolide & inepte. Aliud requiritur, neque ita balbutiit Quintus. Credo locum a distinctione laborare, & interpungen-

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Τρῶες δ' αὖτ' ἔκτοσθεν ἔσαν Πριάμοιο πάλῃος
Πάντες σὺν τεύχεσσι, καὶ ἅρμασιν, ἠδὲ καὶ ἵπποις
Ὠκυτάτοις· καὶον γὰρ ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ,
Δειδιότες μὴ λαὸς ἐπιβρίσειεν Ἀχαιῶν·
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐσίδοντο ποτὶ πτόλιν ἀίσσοντας
Ἐσσυμένως, κταμένοισι κυτὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο,
Σπερχόμενοι· δεινὸν γὰρ ὑποτρομέεσκον ἰδόντες·
Τοῖς δ' ἄρ', ἀχνυμένοισιν ὑπὸ φρεσὶ, μῦθον ἔειπε
Πουλυδάμας, ὃ γὰρ ἔσκε λίην πινυτὸς, καὶ ἐχέφρων·
Ὦ φίλοι, οὐκ' ἔτ' ἀνεκτὸς ἐφ' ἡμῖν μαίνεται Ἄρης·
Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως πολέμιόν τι μῆχος
Εὕρωμεν· Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μένοντες·

Νῦν

8. τοῖς δ' ἄρ', ἀχνυμένοισιν] τοῖσι δ' ἄρ', ἀχνυμένοισιν. *Rhod.*

12. Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μένοντες] *Danai enim vincunt manentes*: Quid hoc, & quæ Emphasis in eo? Interpres comminiscitur, quæ nemo Græce doctus probabit. Locus est suspectus: An forte legendum, Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μαχόντας?

Illis incedentibus, alterum ab altero distare:
Tam densi & coaptati inter se erant.

dum esse, οὐδέ κε φαίης Κείνων ἐσσυμένων ἐκὰς, ἔμμεναι ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ: neque dixisses, illis se moventibus procul & paulo longius à te, esse alium post alium, sed omnes globum unum constituere, in quo nec primi, nec secundi, quique massa una motu constabat uno: Eo pertinet sequens, Ὡς ἄρ' ἔσαν θαμινοὶ, καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι: Inter se cohærebant, & quasi coagmentati erant. *Pauw.*

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER DECIMUS.

TRoes autem extra Priami urbem erant
Universi, cum armis, curribus & equis
Velocissimis. Cremabant enim in pugna per-
emtos:
Timentes, ne exercitus Achivum impressionem faceret.
Hos igitur ubi viderunt ad urbem tendere
Raptim, effossæ telluris monimentum cæsis aggera-
runt
Festinantes. Valde enim tremebant visis (hostibus:)
Quibus ægritudine metuque dejectis, verba fecit
Polydamas, qui apprime erat prudens & cordatus.
Amici! Mars non amplius tolerandus in nos furit.
Verum agite; consilium incamus, qua ratione modum
aliquem conficiendi belli
Inveniamus. Danai enim tam mora, quam viribus
(nos) vincunt.

Nunc

τις? μαχέσω est pugnare cupio, in pugnam procedo: Id hujus loci, & sequentibus mire convenient: *Danai enim vincunt nos pugnare cupientes & in pugnam progressos. Pauw.*

Νῦν δ' ἄγε δὴ πύργοισιν ἐϋτμήτοισιν ἐπιβάντες,
Μίμνωμεν νύκτας τε, καὶ ἤματα δηιόωντες,
Εἰσόκε δὴ Δαναοὶ Σπάρτην ἐρίβωλον ἵκωνται,
Ἢ αὐτοῦ παρὰ τεῖχος ἀκηδήσωσι μένοντες,
Ἀχλέες ἐζόμενοι, ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται αὐτῶν
Ῥῆξαι τείχεα μακρὰ, καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμωσιν·
Οὐ γὰρ ἀβληχρὰ θεοῖς τετεύχαται ἄφθιτα ἔργα·
Οὐδέ τι που βρώμης ἐπιδεύμενοι, οὐδὲ ποτῆτος·
Πολλὰ γὰρ ἐν Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάθροις
Ἐμπεδον εἴδατα κεῖται, ἅπερ πολέεσσι καὶ ἄλλοις
Πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔσσετ' ἀγειρομένοισιν ἐδωδὴ
Ἐς χόρτον, εἰ καὶ ἔτ' ἄλλος ἐελδομένοισιν ἵκηται,
Τρὶς τόσος ἐνθάδε λαὸς, ἀρηγέμεναι μενεαίνων.
Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐνένισπε θρασὺς πάϊς Ἀγχίσαο·
Πουλυδάμα, πῶς γάρ σε σαόφρονα φασὶ τετύχθαι,
Ὅς κέλεαι ποτὶ δῆμιν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν;
Οὐ γὰρ ἀκηδήσουσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' Ἀχαιοὶ,
Ἀλλ' ἐπιβήσουσιν, ἀλευομένους ἐσιδόντες·

Νῶϊν

13. *πύργοισιν ἐϋτμήτοισιν ἐπιβάντες*] *ἐϋδμήτοις* vel *ἐϋκμήτοις*. *Rhod.* Præterquam quod Troja bene admodum turrita fuit, (Iliad. H. *Τροίην εὐπύργους ἵκηται*) turres ipſæ e lapide fabrefecto viſebantur; hoc loquitur Calaber, nihil ut opus ſit, mutatio Rhodomanni, *ἐϋδμήτοις* vel *ἐϋκμήτοις*. *Dausq.* Ego cum Rhodomanno ſcribo *ἐϋδμήτοις*, & Dausquejum ſuis deliciis frui lubens libensque ſino. *Pauw.*

16. *ἀκηδήσωσι μένοντες*] Hoc non commendat præcedens *ἐπιπρατέουσι μένοντες*: Attende. *Pauw.*

17. *ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται αὐτῶν Ῥῆξαι*] Malim *αὐτοῖς*. *Pauw.*

19. *Οὐ γὰρ ἀβληχρὰ θεοῖς τετεύχαται ἄφθιτα ἔργα*] *θεοῖσι*. *Rhod.* Recte Rhodomannus *θεοῖσι*: Sed quid *ἀβληχρὰ* & *ἄφθιτα* ita junctim? Nonne ea ſe mutuo ſubvertunt? Id ſpero equidem, videbis & ſenties. Quid igitur? Amanuenſes hic loqui autumno, & ipſum Quintum ſcripſiſſe ſuſpicor, *Οὐ γὰρ ἀβληχρὰ θεοῖσι τετεύχασι ἄπλετα ἔργα*. *Pauw.*

20. *Οὐδέ τι που βρώμης ἐπιδεύμενοι*] *ἐπιδευόμεθ'* forte legendum. *Rhod.* Ita legendum plane. *Pauw.*

28. *Ὅς κέλεαι ποτὶ δῆμιν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν*] *ποτὶ δημὸν*.

Nunc igitur conſcenſis turribus munitis,
In propugnationis certamine noctes diesque perſeveremus:
Donec Danai ad fertilem Spartam remearint;
Aut hic ad mœnia, ſubſiſtentes tædium ceperit
Ingloriæ obſeſſionis. Quoniam facultas ipſis non erit
Perrumpendi altos muros, etiamſi diu multumque laborarint.
Non enim infirmiter a Diis fabricata ſunt æterna hæc opera,
At neque alimonia nos deficit, neque potus.
Nam in opulenti Priami ædibus magna vis
Annonæ tuto repoſita eſt; quæ etiam multis aliis (hic)
Congregatis prolixum ad tempus eſcam præbuerit
Ad ſatietatem; ſi vel alius nobis expetentibus adventet
Huc exercitus triplo major, ad ſuppetias ferendum promtus.
Sic ait: Hunc autem animoſus Anchiſæ filius jurgio inceſſit:
Polydama, quonam pacto te prudentem eſſe ajunt;
Qui diuturno per urbem mœrore nos torqueri jubes?
Non enim longinquitas temporis tædium afferet hic Achivis;
Sed eo gravius incumbent, cum pugnam detrectare nos viderint.

Nos

ρὶν. Rhod. Ineptam complectuntur iſta ſententiam: ego antegreſſæ a Polydamante orationis adſpectu ſcribo *πύργοισιν* vice *τῦ ποτὶ δῆριν*. Itaque ſupra eſt. *Dausq.* Dausquejum ſequetur nemo: Non male Rhodomannus *ποτὶ δῆρὶν*: quanquam obſtat ſequens, *Ἦ πως ἐνδάδε πουλὺν ἔτι χρόνον ἀμφιμάχωνται.* Sed ſic ipſe Calaber potuit minus exacte. Si *ποτὶ* cum caſu quarto ſignificaret *præter* & *ſupra*, optime ſe haberet *ποτὶ δῆριν*: *Qui hortaris nos moleſta paſi præter pugnam in urbe*: fame ſcilicet & peſte. Præceſſit in oratione Polydamantis, *Νῦν δ' ἄγε δὴ πύργοισιν ἐνδμήτοις ἐπιβάντες, Μίμνωμεν τύπτας τε, καὶ ἤματα δῃοιόωντες.* Eo reſpiceret *ποτὶ* & *ποτὶ δῆριν* iſta ſignificatione. An ita fortaſſe Quintus? *Pauw.*

29. *ἀκηδήσουσι πολὺν χρόνον*] *deſides erunt diu. Pauw.*

30. *Ἀλλ' ἐπιβρίσουσιν*] *Ἀλλ'*

Νῶϊν ἔσσεται ἄλγος, ἀποφθιμένων ἐνὶ πάτρῃ,
Ἦ πως ἐνθάδε πουλὺν ἔτι χρόνον ἀμφιμάχωνται·
Οὐ γάρ τις Θήβηθε μελίφρονα σῖτον ὀπάσσει
Ἡμῖν, ἐπὴν εἰρχθῶμεν ἀνὰ πτόλιν· οὐδέ τις οἴσει
Οἶνον Μαιονίηθεν· ἀνιηρῷ δ' ὑπὸ λιμῷ
Φθισόμεθ' ἀργαλέως, εἰ καὶ μάλα τεῖχος ἀμύνει·
Αλλ' εἰ μὲν θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρας ἀλύξαι,
Ἡδ' ἄρ' ὀϊζυρῶς θανέειν πολυάχεϊ θυμῷ
Μέλλομεν, ἐν ἔντεσσι σὺν ἡμετέροις τελέεσσι,
Καὶ γεραροῖς πατέρεσσι μαχώμεθα· καί ῥά ποθι Ζεὺς
Χραισμήσει· κείνου γὰρ ἀφ' αἵματος εἰμὲν ἀγαυοῦ·
Εἰ δέ οἱ ἀῢς κἀκείνῳ ἀπεχθόμενοι θανέωμεν,
Εὐκλειῶς μέγ' ὀλέσθαι ἀμυνομένους περὶ πάτρης
Βέλτερον, ἢ μείναντας, ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι.
Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον εἰσαΐοντες·

Αἶψα

τ' ἐκιβρίσουσιν. *Rhod.* In- *animi excruciabimur, dum ci-*
tegre: Αλλὰ ῥ' ἐκιβρίσουσιν. *ves in patria contabescent.* Vi-
Vel Αλλ' ἐκιβρίσουσ', ἄμμας dent omnes, qui oculos modo
ἀλινομένους ἐσιδόντες. Brodæus aperiunt. Dicam tribus verbis:
etiam recte: Αλλ' ἴτ' ἐκιβρίσου- Scribendum est, aut Νῶϊν, aut
σιν. *Dausq.* ἴτ' non convenit: Ἡμῖν δ' ἔσσεται ἄλγος, ἀποφθι-
Rectius Dausquejus, Αλλὰ ῥ' μένοις ἐνὶ πάτρῃ. Nam Enallage
ἐκιβρίσουσιν: quanquam sic Αλλὰ hic in ἀποφθιμένων non potest
ἐκιβρίσουσιν etiam non pecca- habere locum. νῶϊν pro ἡμῖν
ret. Fors rectissime scripseris, infrequens non est: Locum
si quid interierit, Αλλὰ τάχ' similem videant Tyrones Lib.
ἐκιβρίσουσιν: Nam sic πολὺν 7. V. 427. *Pauw.*
χρόνον & τάχα pulchre faciem 34. Ἡμῖν, ἐπὴν εἰρχθῶμεν
sibi obvertunt. *Pauw.* ἀνὰ πτόλιν] ἄμμιν, vel ἥμιν.

Ibid. ἀλινομένους ἐσιδόντες] *Rhod.*
Illud ἀλινομένους contrarium est 38. Η ἐ' ἄρ' ὀϊζυρῶς θανέειν
τῷ μαχῶντας, quod V. 12. sub- πολυάχεϊ θυμῷ] Η ἄρ, & πο-
stituimus, & suspicionem no- λυαχθεῖ vel πολυαλγεῖ λιμῷ.
stram commode adjuvat. *Pauw.* *Rhod.* πολυαχεῖ θυμῷ, animo

31. Νῶϊν ἔσσεται ἄλγος, ἀπο- bene vocali, aut multisono? quid
φθιμένων ἐνὶ πάτρῃ] Νῶϊν δ' ἔσ- monstri alit ea vox. Re-
σεται ἄλγος. *Rhod.* Interpres scribo πολυαχεῖ, multis ærum-
perquam inepte, *Nos etiam duo* nis gravato. Vel πολυαλγεῖ

λι-

Nos etiam duo animi excruciabimur, dum (cives) in
patria contabescent:
Si forte multo deinceps tempore hic nos oppugnabunt.
Nemo enim a Thebis dulce frumentum suppeditabit
Nobis, postquam inclusi fuerimus urbi; nemo advectabit
Ex Mœonia vinum; sed ægrâ fame
Misere deficiemus, etiamsi mœnia satis hostem arceant.
Idcirco sive, ut funestam necem, & fatale excidium
effugiamus,
Sive ut infeliciter molestissima fame pereamus,
Futurum est; armati (potius) adjunctis liberis nostris,
Et honorandis parentibus præliemur. Erit alicubi, ubi
Jupiter
Opem ferat. Ab hujus enim illustri sanguine propagati
sumus.
Quod si nobis huic etiam invisis moriendum est;
Patriam armis tutantes cum gloria occumbere
Præstabilius est, quam desidentes (domi) miserabiliter
interire.
Talia dicentem cuncti, qui audiebant, cum applausu
excipiunt.

Quare

λιμῷ, inquit Rhodomannus. Quod nonnemo id vocis retentum velit, quia ἄχος dolor ingens, quantitatis syllabariæ modulo refelluntur. *Dausq.* Η δ' ἄρ' manere potest, si Versu præcedenti scribas, Αλλ' ἤ μὲν θάνατόν τε κακὸν. *Sive quidem, sive vero: ἤ μὲν, ἤ δὲ*: Nihil accommodatius. In voce πολυαχῖι sine dubio vitium hæret: Scribendum vel πολυαχθέι vel πολυαλγέι: Nam utrumque æque bonum. Illud ϑυμῷ purum putum est, & pessime mutavit Vir Doctus in λιμῷ: Nam hæc verba Aeneæ bellum & pugnam urgent extra mœnia, eique incumbendum esse hortantur, sive spes victoriæ, sive metus adsit cladis; ipsumque pugnando interire præfert mœnium tuendorum desidiæ: Tota orationis cohærentia probat, quod dico, & verba postrema, ἤ μείναντας ἐϊζυρῶς ἀπολέσθαι, luce meridiana clarent magis. Turpiter hic lapsus est Rhodomannus. *Pauw.*

39. Μίλλομεν, ἐν ἔντεσσι] Μίλλομεν, εἰν ἔντεσσι. *Rhod.*

42. Εἰ δὲ οἱ ἄρ κἀκείνῳ ἀπηχθόμενοι θάνέωμεν] Εἰ δέ πω ἄρ κἀκείνῳ. *Rhod.* Legi etiam non inepte posset, Εἰ δέ τοι ἄρ κἀκείνῳ. *Pauw.*

45. Ως φάτο· τὸν δ' ἄρα πάντες

Αἶψα δὲ δὴ κορύθεσσι, καὶ ἀσπίσι, καὶ δοράτεσσι
Φράχθεν ἐπ' ἀλλήλους· ἐπὶ δ' ἀκαμάτου Διὸς ὄσσε
Δέρκετ' ἀπ' Οὐλύμποιο κορυσσομένους ἐς Αρηα
Τρῶας ἐπ' Αργείοισιν· ἔγειρε δὲ θυμὸν ἑκάστου,
Οφρα μάχην ἀλίαστον ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσῃ
Λαοῖς· ἦ γὰρ ἔμελλεν Αλέξανδρος θανέεσθαι
Χερσὶ Φιλοκτήταο, πονεύμενος ἀμφ' ἀλόχοιο·
Τούς δ' ἄγεν εἰς ἕνα χῶρον Ερις μεδέουσα κυδοιμοῦ,
Οὔτινι φαινομένη· περὶ γὰρ νέφος ἄμφεχεν ὤμοις
Αἱματόεν· φοίτα δὲ μέγαν κλονέουσα κυδοιμόν,
Αλλοτε μὲν Τρώων ἐς ὁμήγυριν, ἄλλοτ' Αχαιῶν·
Τὴν δὲ Φόβος, καὶ Δεῖμος, ἀταρβέες ἀμφεπέποντο,
Πατροκασιγνήτην κρατερόφρονα κυδαίνοντες·
Η δὲ μέγ' ἐξ ὀλίγοιο κορύσσετο μαιμώωσα·
Τεύχεα δ' ἐξ ἀδάμαντος ἔχεν πεπαλαγμένα λύθρῳ,
Πάλλε δὲ λοίγιον ἔγχος ἐς ἠέρα, τῆς δ' ὑπὸ ποσσὶ
Κίνυτο γαῖα μέλαινα, πυρὸς δ' ἄμπνυεν ἀϋτμὴν
Σμερδαλέον, μέγα δ' αἰὲν ἀΰτεεν ὀτρύνουσα
Αἰζηούς· οἱ δ' αἶψα συνήϊον ὀτρύνοντες
Υσμίνην· δείζην γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μέγα ἔργον·

Τῶν

τις ἐπίαχεν] τοὶ δ' ἄρα πάντες. *Rhod.*

47. ἐπὶ δ' ἀκαμάτῳ Διὸς ὄσσε Δέρκετ' ἀπ' Οὐλύμποιο] Brodæus Δερκέτην. Quid? non olim pluralia maſcula verbis ſingularibus maritata ſunt? A me Pindarus in Olymp. Od. II.

—— μελιγάρυες ὕμνοι
Υσίραν ἀρχαὶ λόγων τίλλεται.

In vicem τίλλεται. Suggero aliis etiam ὄσσε neutrum viſum, cum dativus ὄσσει non ſit ex inuſitatis. *Dausq.* Ego non dubito, quin ὄσσε hic ſit neutrum, ut loquuntur. *Pauw.*

53. Ερις μεδέουσα κυδοιμοῦ] μεδέουσα κυδοιμῷ. *Rhod.*

55. φοίτα δὲ μέγαν κλονέουσα κυδοιμόν] κλονέουσα κυδοιμῷ poſt μεδέουσα κυδοιμῷ. *Pauw.*

59. Η δὲ μέγ' ἐξ ὀλίγοιο κορύσσετο μαιμώωσα] Hoc inepte huc tranſlatum ex Homeri loco notiſſimo Iliad. Δ. Vide modo. Interpres tempora mutavit, ut vitium latitaret. *Pauw.*

64. οἱ δ' αἶψα συνήϊον ὀτρύνοντες Υσμίνην] ὀτρύνοντες ὑσμίνην minus aptum eſt poſt ὀτρύ-

νοντες

Quare confeſtim galeis, & ſcutis haſtisque
Se mutuo confirmant. Tum invicti Jovis vultus
Deſpicit e cælo accingentes ſe ad bellum
Troas contra Achivos; & cujusque animum excitat,
Ut pertinax duellum utrique intendat
Exercitui. Prope enim erat, ut Alexander mortem oppeteret
Philoctetæ manibus, pro conjuge laborem ſuſcipiens.
Illos itaque in unum perduxit locum Contentio pugnæ dominatrix
Nulli apparens. Humeris enim circumdatam habet nubem
Cruentam, & incedit magnum ciens tumultum,
Nunc in Trojanorum agmen, nunc Achivorum;
Quam Metus & Terror intrepidi ſtipant,
Magnanimam patris germanam venerantes;
Quæ ex parvo in immenſum ſe concitata attollit:
Armaque habet ex adamante, tabo fœdata:
Et perniciosam in aëra vibrat haſtam: ejusque ſub pedibus
Atra tellus commovetur. Ignis etiam vaporem exſpirat
Horrendum, magnumque edit clamorem, exhortans
Juvenes. Qui ſtatim gradum contulerunt, urgentes
Conflictum. Nam litem in arduum Deus negotium eduxit.

Atque

ιστα αἰζηὼς: Sed hoc ſtudio acumen Scholaſticum captavit: Illa ἐτρύιστα αἰζηὼς, hi ἐτρύιοντες ὑσμίνην: Sentis? *Rauw.*

Ibid. δείζειν γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μίγα ἔργον] ὑσμίνην· δῆριν γὰρ, ut legit Brodæus. *Rhod.* Locus aperte corruptus, & ſenſu carens. δῆριν γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μίγα ἔργον, quod Brodæo & Rhodomanno placuit, mihi non placet: Nam δῆριν poſt ὑσμίνην miſere flacceſcit, & in ipſo δῆριν ἄγε θεὸς ἐς μίγα ἔργον nihil eſt, quod laudem meretur. Aliud latet: An ſcribendum, οἵ ῥ' αἶψα συνήϊον ἐτρύιοντες ὑσμίνην· εἶσιν γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μίγα ἔργον? εἶσιν ὑσμίνην: Pugna hæc æqualis, ut apparet ex ſequentibus, & iſtis poſtremis, Αἶψα ῥ' ἀντιάχιζε Πάρις· πρὸς δ' ἄλλοι θυμὸν τείρετο· τὸν δ' ἀλύοντα μίγ', ἀμφιχύσιν· ἑκτῆρες, Τρῶες

Τῶν δ' ὡς ἀνέμων ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων,
Εἴαρος ἀρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ, καὶ ὕλη
Φύλλα φύει, ἠδ' ὥς τ' ἀνὰ ζαλέης ξυλόχοιο
Πῦρ τρομέει αἰθόμενον, ἠδ' ὡς μέγα πόντος ἀπείρων
Μαίνεται ἐξ ἀνέμοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ ῥοῖβδος
Γίγνετ' ἀπειρέσιος, τρόμεει δ' ὑπὸ γούνατα ναυτῶν,
Ὡς τῶν ἐσσυμένων, μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη·
Ἐν δέ σφιν πέσε δῆρις· ἐπ' ἄλλον δ' ἄλλος ὄρουσε·
Πρῶτος δ' Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν Ἀρπαλίωνα
Υἱὸν Ἀριζήλοιο· τὸν Ἀμφινόμη τέκε μητὴρ
Γῇ ἐν Βοιωτῶν· ὃ δ' ἄρα Πρόθοήνορι δίῳ
Ἕς Τροίην ἵκανεν ἀμυνέμεν Ἀργείοισι·
Τόν ῥα τότ' Αἰνείας ἀπαλὴν ὑπὸ νηδύα τύψας,
Νοσφίσατ' ἐκ θυμοῖο, καὶ ἡδέος ἐκ βιότοιο·

Τῷ

Τρῶες δ' εἰς ἓν ἄγυιον· Δαναοὶ δ' ἐπὶ νῆας Κυανέας ἀφίκοντο θεῶς. Cum quibus jungi debent, quæ paulo ante præcedunt, ne turbas forte excitet ſequens, τῷ γάρ ῥα κυδοιμῷ Νὺξ ἀπέπαυσε μίλαινα: Æqualis utrinque ſtrages, & ſic æqualis utrinque pugna. Pugnam igitur æqualem exaſperabat, & atrociſſimam eſſe volebat Deus: Hæc ſuſpicio non diſplicet. Alias ſcribendum, Οἳ δ' αἶψα συνῆϊον ἐτρύνοντες Ἄρηϊ· δεινὸς γὰρ ἄγε θεὸς εἰς μίγα ἔργον. δεινὸς, quia præcedit de Jove, ἔγειρε δὲ θυμὸν ἑκάστῳ, Ὄφρα μάχην ἀλίαστον ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσῃ Λαοῖς: Et de Eride, φοίτα δὲ μίγαν κλονέουσα κυδοιμὸν, Ἄλλοτε μὲν Τρῶων εἰς ὁμήγυριν, ἄλλοτ' Ἀχαιῶν. Et hæc ſuſpicio etiam non inepta eſt, ſed a lectione depravata paulo longius recedit: Vide & judica. *Pauw.*

66. Τῶν δ' ὡς ἀνέμων] τῶν δὲ δὴ ὡς. *Rhod.* Lego: Τῶν δ' ὁσσὶ. *Dausq.* Malo Rhodomanni Τῶν δὲ δὴ ὡς: Neque male ſcribas, Τῶν δ' ἄρα ὡς. *Pauw.*

Ibid. ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων, Εἴαρος ἀρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ, καὶ ὕλη Φύλλα φύει] Contra Plinius Lib. 2. cap. 47. *Ver aperit navigantibus maria, cujus principio Favonii hybernum molliunt cælum.* Nec audacia ſit reſcribendi ἁβρὸν ἀέντων, cum id inſtitutæ comparationi non æque conveniat: etſi in ea fragor quæratur maxime, non ventorum conflictus, aut procella. *Dausq.* Hæc ſine dubio inepta ſunt: Nam λάβρον ἀέντων de ventis, qui flant tempore verno, quando arbores folia emittunt, dici non

Atque horum fremitus erat, ut ventorum procaciter
spirantium,
Vere ineunte, cum proceræ arbores & sylva
Frondes producunt; aut veluti in arido fruteto
Ignis crepitat ardens; Aut ut mare infinitum magnopere
Sævit a vento sonoro (exagitatum), & circumquaque
stridor
Oritur immanis, adeo ut nautarum genua contremiscant;
Ita illis irruentibus magnum fragorem reddit vasta tellus.
Incubuit itaque illis certamen; & in alium alius impetum fecit.
Primusque Æneas ex Danais stravit Harpalionem,
Filium Arizeli; quem mater Amphinome edidit
In Bæotorum terra. Is cum Prothoënore insigni
Ad Trojam venerat, operam militarem Achivis navatum;
Hunc ibi Æneas, molli in ventre percussum
Anima & dulci vita spoliavit:

Et

non potest, nec ab illis hic sumi comparationis materies. An sic tamen ipse Quintus? Dubito, & vix credo, quia ita errasset nimis crasse. Nonne scribendum, Τῶν δὲ δὴ ὡς ἐνίμων ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων, Χείματος ἀρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ, καὶ ὕλη Φύλλα χέει? Sic nihil naturalius, aut accommodatius: φύλλα χέει, folia fundunt, spargunt, abjiciunt, dejiciunt. Cum prima litera vocis Χείματος omissa fuit in principio Versus, εἴματος facile transiit in εἴαρος, eoque admisso χέει non potuit non mutari in φύει: Error est proclivis, & sese aperiens statim. Erunt, qui pro χέει scribent χύει: Sed id utitatum minus, ideoque hic minus etiam conveniens: Ne simus, quæso, nimis nasuti. *Pauw.*

68. ἠδ' ὡς τ' ἀιάζαλέες ξυλόχοιο Πῦρ τρομέει αἰθόμενον] Et hic insigne mendum est: quod sic utcunque correxi: Φύλλα φύει, ἠδ' ὡστ' ἀιζαλέης ξυλόχοιο Πῦρ βρίμει αἰθόμενον. *Rhod.* Legi etiam potest, ἠδ' ὥστε καθ' ἀζαλέης ξυλόχοιο Πῦρ βρίμει. In Notis conjecerat Rhodomannus, Φύλλα φύει, ὡς τ' αἰνὰ δι' ἀζαλέης ξυλόχοιο Πῦρ βρίμει αἰθόμενον: quod in Addendis non injuria mutavit: Nam & αἰνὰ βρίμει nimium dicit, & ὡς τε non satis apte nectit. Dausquejo pro τρομέει placebat τρέμει, id est, ut ipse exponit, *subsultat*: quod Dausquejanum iterum est vere. *Pauw.*

76. Γῇ ἐν Βοιωτοῖσ' ὃ δ' ἄρα Πρόθοήνορι δίῳ] Γῇ ἐνὶ Βοιωτῶν, ὃ δ' ἄμα Προθοήνορι. *Rhod.*

79. Νεφέσατ' ἐκ θυμοῖο] Locutionem nota. *Pauw.*

81. ἀγλα-

Τῷ δ' ἐπὶ Θερσάνδροιο δαΐφρονος υἷα δάμασσεν
Υἵαλον, ἀγλώχινι βαλὼν κατὰ λαιμὸν ἄκοντι,
Ον τέκε δὶ' Αρέθουσα παρ' ὕδασι Ληθαίοιο
Κρήτῃ ἐν ἀμφίαλῳ· μέγα δ' ἤκαχεν Ιδομενῆα·
Αὐτὰρ Πηλείδαο πάϊς δυοκαίδεκα φῶτας
Τρώων αὐτίχ' ὅλεσσεν ὑπ' ἔγχεϊ πατρὸς ἑοῖο·
Κέβρον μὲν πρώτιστα, καὶ Αξίωνα, Πασίθεόν τε,
Υσμινόν τε, καὶ Υμβράσιον, Χέδιόν τε, Φλέγην τε,
Μνήσαιόν τ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ Εὔνομον, Αμφίνομόν τε,
Καὶ Φάσιν, ἠδὲ Γαηνὸν, ὃς οἰκία ναιετάασκεν
Γαργάρῳ αἰπεινῇ· μετὰ δ' ἔπρεπε μαρναμένοισι
Τρῳσὶν ἐρισθενέεσσι· κίεν δ' ἅμα πίονι λαῷ
Ες Τροίην· μεγάλα γάρ οἱ ὑπέσχετο πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Δαρδανίδης Πρίαμος δώσειν περικαλλέα δῶρα·
Νήπιος· οὐ γὰρ ἐφράσσαθ' ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Εσσυμένως ὀλέεσθαι ὑπ' ἀργαλέου πολέμοιο,

Πρὶν

81. ἀγλώχινι βαλὼν κατὰ λαιμὸν ἄκοντι] εὐγλώχινι. *Rhod.* Dubito: Nam α hic commode intendere poteſt vi ipſius ſententiæ, ut ἀγλώχινι ſit idem, quod εὐγλώχινι: Talia infinita, ut Docti ſciunt. *Pauw.*

86. Κίβρον μὲν πρώτιστα, καὶ Αξίωνα, Πασίθεόν τε] Κίβρον μὲν πρώτον, καὶ Αξίονα. *Rhod.* Non malè Rhodomannus: Potes etiam, Κίβρον μὲν πρώτιστα, κ' Αξίονα. *Pauw.*

87. Υσμινόν τε, καὶ Υμβράσιον, Χέδιόν τε, Φλέγην τε] Hi omnes Trojanorum auxiliares: Quare ſcribo: Ιμβράσιον ἰῶτα non aſperato. Is eſt, quem Maro Æneid. 2. Imbraſum τριγλλάβως nominat:

—— —— *quos Imbraſus ipſe*
Nutrierat Lycia, paribusque
ornaverat armis.

Eundem vide quoque Lib. 12. *Dausq.* Non improbabilis eſt Dausqueji ſuſpicio: Et ita etiam in Verſione ſua Rhodomannus. Pro Χέδιόν τε Operæ Baſileenſes Χίδιόν τε: quas Rhodomannus ſecutus eſt. *Pauw.*

89. Καὶ Φάσιν, ἠδὲ Γαηνὸν] Forte Γαληνὸν. *Rhod.* Illud Γαληνὸν in ipſo Contextu & Verſione ſua expreſſit Rhodomannus: Non ſatis caute. Nam in mutandis nominibus propriis debemus eſſe valde circumſpecti, quia Linguæ antiquiſſimæ in illis ſunt veſtigia. Ea de re alias diligentius. Intra conjecturæ terminos igitur ſe debuiſſet continere. *Pauw.*

91. κίεν

Et poſt eum pugnacis Therſandri filium oppreſſit
Hyialum, acuto haſtili per guttur transfixum:
Quem generoſa Arethuſa ad undas Lethæi peperit,
In Creta mari cincta. Ideo magnum animi cruciatum
Idomenco conciliavit.
Cæterum Pelida ſatus duodecim viros
Ex Trojanis continuó patris ſui haſta orco miſit,
Cebrum principio, deinde Arionem, Paſitheumque,
Hyſminumque; & Imbraſium, Chidiumque, Phlegamque,
Mneſæumque, poſt illos; & Eunomum, Amphinomumque,
Atque Phaſim, nec non Galenum, qui ædes ſuas habebat
In excelſo Gargaro; & eminebat, pugna conſerta, inter
Validos Trojanos: Venerat autem cum pingui agmine
Trojam, ſiquidem plurima illi promiſerat magnique precii
Et decoris munera ſe daturum Priamus Dardanides;
Imprudens. Fatum enim ſuum animo non perpendit.
Nam futurum erat,
Ut repente in prælio adverſo occumberet;

An-

91. *κίεν δ' ἅμα πίονι λαῷ Ες Τροίην*] *ἅμ' ἀπείρονι λαῷ*, cum numeroſo agmine. *Rhod.* Cum opulentis Gargaribus, qui uliginoſam Gargari glebam colebant, & feraciſſimam: Macrobius Lib. 5. Saturnal. Cap. 20. Quod ſi ſcitabere, agatne Poeta de Myſiæ, an de Idæ Gargaro, neſcire me dicam: nam Idenſes Trojanorum imperio obnoxii videntur non defuiſſe, & Myſi pariter Trojanorum accenſentur auxiliis in Catalogo: *Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε. Dausq.* Vulgatam recte tuetur Dausquejus. Paulo ante, *Γαργάρῳ αἰπεινῇ* de civitate accipiendum, non de monte aut montis vertice: Stephanus Byzantius, *Γάργαρα, πόλις τῆς Τρωάδος, ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ τῆς Ἰδης πάλαι Γάργαρος καλουμένη, ἣν Αἰολικὴν ἀποικίζει Στράβων, καὶ Ἑκαταῖος, Ἀλκμὰν δὲ Ἰθλυκῶς τὴν Γάργαρον φησιν.* Ex quibus etiam apparet, de quo Gargaro hic agatur. *Pauw.*

92. *μεγάλα γάρ οἱ ὑπίσχετο πολλὰ καὶ ἐσθλὰ*] *μάλα γάρ οἱ. Rhod.*

Πρὶν δόμου ἐκ Πριάμοιο περικλυτὰ δῶρα φέρεσθαι·
Καὶ τότε μοῖρ' ἀΐδηλος ἐπέχραεν Αργείοισιν,
Εὐρυμένην ἕταρον κρατερόφρονος Αἰνείαο. *
Ωρσε δέ οἱ μέγα θάρσος ὑπὸ φρένας, ὄφρα δαμάσσας
Πολλοὺς, αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσῃ ὑπ' ὀλέθρῳ·
Δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἀνηλέϊ θηρὶ ἐοικώς·
Οἱ δέ μιν αἶψ' ὑπόειξον, ὑφ' ὑστατίῃ βιότοιο
Αἰνὸν μαιμώωντα, καὶ οὐκ ἀλέγοντα μόθοιο·
Καὶ νύ κεν ἔργον ἔρεξεν ἀπείριτον ἐν δαΐ κείνῳ,
Εἰ μή οἱ χεῖρές τε κάμον, καὶ δούρατος αἰχμὴ
Πολλὸν ἀνεγνάμφθη· ξίφος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπῃ
Εσθένεν, ἀλλά μιν αἶσα διέκλασεν· ἀλλ' ὑπ' ἄκοντι
Τύψε κατὰ στομάχοιο Μέγης· ἀνὰ δ' ἔβλυσεν αἷμα
Ἐκ στόματος· τῷ δ' αἶψα σὺν ἄγϊι μοῖρα παρέστη·
Τοῦ δ' ἄρ' ἀποκταμένοιο, δύω θεράποντες Επειοῦ
Δηϊλέων τε, καὶ Αμφίων, ἀπὸ τεύχε' ἑλέσθαι
Ωρμαινον· ἠδ' αὖτε θρασὺ σθένος Αἰνείαο
Δάμνατο μαιμώοντας ὀϊζυρῶς περὶ νεκρῷ·
Ως δ' ὅτε οἰνοπέδῳ τις ἐπαΐσσοντας ὀπώρῃ

Σφῆ-

97. *μοῖρ' ἀΐδηλος ἐπέχραεν Αργείοισιν Εὐρυμένην*] Perſuaderi mihi non ſino, *ἐπέχραεν* active hic uſurpatum eſſe, cum nullum hactenus exemplum reppererim. Quare vitium aut defectum hic eſſe, quod aſteriſcus Aldinus arguit, nullus dubito. Si libere hic mihi agere liceret, ponerem *ἐπ' Αργείοισι πίλασσεν*, fecit imminere Græcis. Verum cum hoc a literatura longius recedat, muto *ἐπέχραεν* in *ἐπέτρεπεν*, & ſpero candidum lectorem hoc, ut alia, æqui bonique facturum. *Rhod.* Optimum eſt, *ἐπέτρεπεν*, quod Dausquejus etiam probavit. *Pauw.*

102. *Οἱ δέ μιν αἶψ' ὑπόειξον, ὑφ' ὑστατίῃ βιότοιο*] *Οἱ δέ οἱ αἶψ' ὑπόειξον, ἐφ' ὑστατίῃ.* *Rhod.* Recte Rhodomannus *δέ οἱ*: Nam *Οἱ δὲ μὲν αἶψ' ὑπόειξον, ἐφ' ὑστατίῃ βιότοιο Αἰνὸν μαιμώωντι, καὶ οὐκ ἀλέγοντι μόθοιο* hic minus conveniret. *Pauw.*

104. *ἔργον ἔρεξεν ἀπείριτον ἐν δαΐ κείνῳ*] *ἐν δαΐ κείνῃ.* *Rhod.* Scribe *κείνος.* *Dausq.* Neutrum malum. *Pauw.*

106. *ξίφος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπῃ Εσθενεν, ἀλλά μιν αἶσα διέκλασεν*] *ξίφεος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπῃ.* *Rhod.*

Antequam ex aula Priami præclara (illa) dona auferret.
Atque tunc funesta Parca in Argivos convertit
Eurymenem, fortis Æneæ familiarem.
Nam magnam ipsius in pectore fiduciam excitavit, ut dejectis
Compluribus, fatalem diem interitu suo compleret.
Proinde alibi alium sustulit, ferinæ beluæ similis,
Eique subito hostes locum dederunt, extremo vitæ momento
Ferociter grassanti, nec ullum pugnæ discrimen curanti.
Et sane facinus edidisset in isto conflictu memorabile,
Nisi manus ejus defatigatæ, & hastæ mucro
Nimium retusus fuisset, ensisque capulus non amplius
Vires habuisset: verum fors fatalis ipsum enervavit. Ideo jaculo hunc
In stomachum percussit Meges: tum sanguis ebulliit
Ex ore, eique derepente Fatum cum dolore adstitit.
Cui interemto Epei ministri duo,
Deileon & Amphion, arma adimere
Properabant; Sed audax Æneæ vis
Irruentes misere trucidavit, juxta cadaver.
Ut cum in vinea quis impetentes Autumni fructum,
Prope

Rhod. Scribo, ξίφος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπῃ Ἐσθίει, ἀλλά μιν αἶσα δέδμασεν, ἠδ' ὑπ' ἄκοντι. *Dausq.* Cum Rhodomanno haud dubie legendum est, ξίφεος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπῃ Ἐσθίεν, ἀλλά μιν αἶσα δέδμασεν. μιν non respicit Εὐρυμένην, sed ξίφεος κώπην. Dausquejus ineptissime, sive Versum, sive sententiam spectes. *Pauw.*

107. ἀλλ' ὑπ' ἄκοντι Τύψε κατὰ στομάχοιο Μέγης] δέδμασεν· τὸν δ' ὑπ' ἄκοντι. *Rhod.*

109. τῷ δ' αἶψα σὺν ἄγκι μοῖρα παρίστη] αἶψα σὺν ἄλγεϊ. *Rhod.* Rhodomannus ἄλγεϊ. quippe? Hesychius: Ἄγος, κλαῦσμα (Scribo κλάτμα) τραῦμα. Itaque in Calabro retenta, σὺν ἄγκι μοῖρα παρίστη, simul cum vulnere mors affuit: Unde ἀμέσως insequitur: τῷ δ' ἄρ' ἀποκταμένοιο. *Dausq.* Recte Rhodomannus σὺν ἄλγεϊ, quod ejus Editio in ipso Contextu præfert. Dausquejus pro more suo: In re aperta verbis parco. *Pauw.*

112. ἠδ' αὖτε θρασὺν σθένος Αἰνείαο] τοὺς δ' αὖτε. *Rhod.*

114. Ὡς δ' ὅτε οἰνοπίδῃ] Ὡς δ' ὅτ' ἐν οἰνοπίῃ. *Rhod.*

Σφῆκας τερσομένῃσι παρὰ σταφυλῇσι δαμάσσῃ,
Οἵ δ' ἄρ' ἀποπνείουσι, πάρος γεύσασθαι ὀπώρης,
Ὡς τοὺς αἶψ' ἐδάμασσε, πρὶν ἔντεα λῆσασθαι·
Τυδείδης δὲ Μένοντα, καὶ Ἀμφίνοον κατέπεφνεν,
Ἀμφω ἀμύμονε φῶτε· Πάρις δ' ἕλε Δημολέοντα
Ἱππασίδην, ὃς πρόσθε Λακωνίδα γαῖαν ἔναιε
Πὰρ προχοῇς ποταμοῖο βαθυῤῥόου Εὐρώταο,
Ἦλυθε δ' ἐς Τροίην ὑπ' ἀρηϊθόῳ Μενελάῳ·
Καί ῥ' ὁ Πάρις κατέπεφνε τυχὼν ὑπὸ μαζὸν ὀϊστῷ
Δεξιὸν· ἐκ δέ οἱ ἦτορ ἀπὸ μελέων ἐκέδασσε·
Τεῦκρος δὲ Ζέχιν εἷλε περικλυτὸν, υἱὰ Μέδοντος,
Ὃς ῥά τε ναιετάεσκεν ὑπὸ Φρυγίην πολύμηλον,
Ἄντρον ὑπὸ ζάθεον καλλιπλοκάμων Νυμφάων,
Ἠχί πατ' Ενδυμίωνα παρ' ὑπνώοντα βόεσσιν
Ὑψόθεν ἀθρήσασα κατήλυθε δῖα σελήνη
Οὐρανόθεν· δριμὺς γὰρ ἄγε πάθος ἠϊθέοιο
Ἀθανάτην πονέουσαν· ἧς ἔτι νῦν περ *
Εὐνῆς σῆμα τέτυκται ὑπὸ δρυσὶν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ

Ex

115. τερσομένῃσι παρὰ σταφυλῇσι δαμάσσῃ] *prope uvas a ſole coctas & aduſtas.* Nota τερσομένῃσι eo ſignificatu. *Pauw.*

116. πάρος γεύσασθαι ὀπώρης] Ingratum eſt ὀπώρης poſt ὀπάων præcedens, quanquam ſignificatio eſt diverſa. *Pauw.*

123. Καί ῥ' ὁ Πάρις κατέπεφνε] Καί ῥ' ὁ Πάρις κατέπεφνε. *Rhod.*

128. Ενδυμίωνα παρ' ὑπνώοντα βόεσσιν] Hic potius ſcribendum eſt conjunctim, παρυπνώοντα βόεσσιν. *Pauw.*

130. δριμὺς γὰρ ἄγε πάθος ἠϊθέοιο Ἀθανάτην πονέουσαν· ἧς ἔτι νῦν περ *] Forte πονέουσαν ἐν ἄντροις· τῆς δ' ἔτι *Rhod.* Apollodorus Lib. 1. τὴν κάλλει διενεγκόντος ἠράσθη Σελήνη. Catullus de Coma Berenices quam venuſte:

Ut Triviam furtim ſub Latmia ſaxa relegans
Dulcis amor gyro devocet aërio.

Adi ad D. Auguſtini adyta Lib. 7. de Civit. Cap. 16. Pauſanias Eliacôn 1. Ηλεῖοι μὲν ἀποφαίνουσιν Ενδυμίωνος μνῆμα· Ηρακλεῶται δὲ ἐς Λάτμον τὸ ὄρος ἀποχωρῆσαί φασιν αὐτὸν· καὶ ἄδυτον Ενδυμίωνός ἐστιν ἐν τῷ Λάτμῳ. Seneca Hippolyt.

Arſit obſcuri Dea clara mundi
Nocte deſerta, nitidosque fratri

Tra-

Prope uvas matureſcentes veſpas occidit;
Quæ exſpirant antequam vindemiam guſtarint.
Sic illos celeriter obtruncavit, priusquam arma praedam ſibi feciſſent.
Tydides autem Menontem & Amphinoum necat,
Ambos viros egregios. Ac Paris trajecit Demoleontem
Hippaſiden: Qui olim habitarat in regione Laconica,
Ad oſtia profundi amnis Eurotæ:
Venerat autem ad Trojam, Menelai bellicoſi ductu.
Atque Paris eum letho dedit, telo per mamillam tranſacto
Dexteram; animamque e membris illius exegit.
Atqui Teucer Zechim confecit nobilem, Medontis filium,
Qui domicilium habebat in Phrygia ovium fœcunda,
Infra antrum Nymphis pulchriconis conſecratum:
Ubi olim Endymionem, prope boves dormientem,
Ab alto cum videret dia Luna; demiſit ſe
Cælitus; Acerbum enim juvenis deſiderium attrahebat
Divam viri amore occupatam. Hujus etiamnum
Tori monimentum exſiſtit ſub quercubus: Circa quem
Ef-

Tradidit currus aliter regendos.

Mela Lib. 1. Cap. 17. Nunc ad correctionem accingamur re præſtituta. Una harum eſto: **Αθανάτην ποτίστραι ἱρωτύλαι**, vel **ἰκτιφαλὶς**, vel **ἱρμαιὶς**, vel **ἐπ' ἅμματι**: Denique: **ἄγνι πόδος ἠϊθέοιο Αθανάτην ποτίστραι ἰκτιφαλίγγι**. Diſplicet illa Rhodomanni: **ἠϊθέοιο Αθανάτην ποτίστραι ἐπ' ἀέρι**: quia **ἠϊθέοιο ἀέρι** ſolœca oratio eſt. *Dausq.* Verſus mutilus: Dausqueji commenta non placent, & peſſimum revera eſt Rhodomanni **ποτίστραι ἐπ' ἀέρι.** Conjectari poſſum, **ὀρινὺς γὰρ ἄγι πόδος ἠϊθέοιο Αθανάτην ποτίστραι ἐν αἰθέρι**, vel **ἐφ' ἅρματι**, *dum laborabat in aëre*, vel *in curru*, & iter ſuum nocturnum perage-bat: **ποιεῖν** ſimpliciter eſt opus ſuum facere; agere quod partium ſuarum eſt. Et hoc improbabile non eſt, ſed ſtudioſius commendare nolo, quia, ut monuimus plus ſemel, in his ſimilibusque a Libris exſpectandum eſt auxilium. Illud **ἵς ἔτι νῦπτιρ** cur tetigerit Rhodomannus, non adſequor. *Pauw.*

132. **ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ Ελκέχυτ'** &c.] Leviter depravatum eſt **ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ**: Scripſit enim Quintus, **ἀμφὶ γὰρ αὐτῇ Ελκέχυτ'** &c. Nexus verborum & narrationis ordo probant. Circa cubile olim lac boum effuſum eſt: Cum ſcilicet ad Endymionem inter boves dormitantem acceſſit Luna, lac boum,

Ἐκχέχυτ' ἐν ξυλόχοισι βοῶν γλάγος· οἱ δέ νυ φῶτες
Θηεῦντ' εἰσέτι κεῖνο· τὸ γὰρ μάλα τηλόθι φαίης
Ἐμμεναι εἰσορόων πολιὸν γάλα· κεῖθ' ἵησι
Λευκὸν ὕδωρ, καὶ βαιὸν ἀπόπροθεν ὀπποθ' ἵκηται,
Πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα· πέλει δ' ἄρα λάϊνον οὖδας·
Ἀλκαίῳ δ' ἐπόρουσε Μέγης Φυλήϊος υἱὸς·
Καί μιν ἀεὶ σπαίρουσαν ὑπὸ κραδίην ἐπέρησεν
Ἐγχείῃ· τοῦ δ' ὦκα λύθη πολυήρατος αἰών·
Οὐδέ μιν ἐκ πολέμοιο πολυκλαύτοιο μολόντα,
Καίπερ ἐελδόμενοι μογερὴ δέξαντο τοκῆες,
Φύλακίς εὔζωνος καὶ Μάργασος, οἵ ῥ' ἐνέμοντο
Ἀρπάσου ἀμφὶ ῥέεθρα διειδέος, οὔ ἀλεγεινῷ
Μαιάνδρῳ κελάδοντα ῥόον, καὶ ἀπείρῑτον οἶδμα
Συμφέρετ', ἤματα πάντα λάβρῳ περὶ χεύματι θύων·

Γλαύ-

neſcio quo modo & qua vi, ex uberibus circa amantium cubile effluxit large: Hoc ſine dubio inter *μυθολογούμενα* fuit. *Pauw.*

135. *κεῖθ' ἵησι Λευκὸν ὕδωρ, καὶ βαιὸν ἀπόπροθεν ὀπποθ' ἵκηται, Πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα*] *κεῖθε δ' ἵησι* vel *κεῖνο δ' ἵησι*, & *ἵκηαι. Rhod.* Scribe, *κάδδε ἵησι* pro *κατὰ δὲ.* Tryphiodorus: *κάδδε οἱ ὦμος*, per humeros. Brodæus: *κ' εἰ προῖσι.* Rhodomannus: *κεῖθι δ' ἵησι. Dausq.* In his non eſt ſenſus. Interpretes imperite & male: Nam primo, lac boum non ibat per ſylvam, ſed circa cubile effuſum erat in ſylva: Dein, id revera lac, non aqua: Nihil certius & evidentius. Meliora dabo: Sine dubio verba dicere debent, quid viſum fuerit propius accedenti id, quod longius remoto videbatur lac canum: Quare aliquid latet, quod ejusdem plane indolis eſt, cujus & præcedens & ſequens. Scribendum ſuſpicor, *τὸ γὰρ μάλα τηλόθι φαίης Ἐμμεναι εἰσορόων πολιὸν γάλα· εἰ δὲ ἵης πρό, Λευκὸν ὕδωρ· καὶ βαιὸν ἀπόπροθεν ὀπποθ' ἵκηαι, Πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα, πέλει δ' ἄρα λάϊνον οὖδας.* Sic nihil accommodatius: Quod lac canum videbatur longius remoto, propius accedenti videtur aqua candida, quæ fluit & ſe movet: At ſimulac proxime ad eam acceſſeris, non eſt aqua candida, vi ſua fluens, ſed ſolum marmoreum, & ipſa illa aqua fluens, in fluxu ſuo concrescit ſtatim: Vides? Nunc ſingula apta ſunt. *πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα* elegantia eſt Poetica: Siſtitur & concreſcit circa fluenta ſua, id eſt, pro aqua fluente

Effuſum eſt in nèmore lac boum; Et mortales
Illud adhuc demirabundi ſpectant. Nam a longinquo id dixeris
Aſpiciens canum lac eſſe. Exinde autem profluit (ut videtur)
Candida aqua. Quando vero ad modicum inde ſpacium acceſſeris,
Ex omni parte fluxus concreſcunt, tandemque nihil aliud quam ſolum eſt marmoreum.
Porro in Alcæum irruit Meges, Phylcia proles,
Et cor ipſi quod perpetuo motu agitatur, tranſadigit
Haſta; ſtatim igitur amabile ejus ævum diſſolutum fuit:
Nec a lacrymoſo reverſum bello,
Quamvis exoptarent ærumnoſi parentes, exceperunt,
Phyllis bene ſuccincta & Margaſus: Qui vitam degebant
Ad pellucidi Harpaſi undas, ubi cum ſonoro
Mæandro fluxum reſonantem, immodicumque æſtum,
Committit, per omnes dies tumido aquarum agmine furens.

te fit lapis, & motus ille, qui antea apparebat, quieſcit & ceſſat plane in ipſo fluxu. *Pauw.*

142. *μογερὴ δίξαντο τοκῆες*] *μογεροὶ δίξαντο τοκῆες. Rhod.*

143. *Φύλαϊς ἰῦζων; καὶ Μάργατος*] *Φύλλις ἰῦζωνες. Rhod.* Rhodomannus *Φύλλις ἰῦζωνες.* Nihil muto: etſi non neſcium illud mihi: — *& Phyllida ſolus habeto.* Nota Lais: Phylais non æque, ideone tenebris mergenda? *Dausq.*

144. *οὔ ἀλιγεινῷ Μαιάνδρῳ κιλάδοντα ῥόοι, καὶ ἀπείριτον εἶδμα Συμφίρει*] Forte *κιλαδεινῷ. Rhod.* Rhodomannus: Forte *κιλαδεινῷ. κιλαδεινῷ Μαιάνδρῳ κιλάδοντα* vulnerat aures meas: adſtruitque veterem ſcriptionem Liber 14.

Χείμαῤῥοί τ' ἀλιγεινὸν ἀείξομενοι Διὸς ὄμβῳ. Dausq.

An *ἀλιγεινῷ* de Mæandro bonum eſt propter flexus & anfractus plurimos, qui moleſtiam creant ipſi fluvio, & faciunt ut cum labore currat? Dubito, & longius petitum eſt hoc ipſum. Rhodomannus *κιλαδεινῷ*: Minus bene: Nam *κιλαδεινῷ Μαιάνδρῳ ῥόοι κιλάδοντα συμφίρεται* nimis argutum & Scholaſticum eſt. An forte ſcribendum *ἰρατεινῷ*? Plinius Lib. 5. Cap. 29. de Mæandri itinere, *poſtremo Cariam placidus; omnesque eos agros fertiliſſimo rigans limo, ad decimum a Mileto ſtadium lenis illabitur mari. Pauw.*

Γλαύκου δ' ἐσθλον ἑταῖρον ἐϋμελίην Σικυλαχῆα
Υἱὸς Οἰλῆος σχεδὸν οὔτασεν ἀντιόωντα,
Βαιὸν ὑπὲρ σάκεος· διὰ δὲ πλατὺν ἦλασεν ὦμον
Αἰχμὴ ἀνιηρὴ· περὶ δ' ἔβλυσεν αἷμα βοείῃ·
Αλλά μιν οὔτι δάμασσεν, ἐπεί ῥά οἱ μόρσιμον ἦμαρ
Δέχνυτο νοστήσαντα Φίλης παρὰ τείχεσι πάτρης·
Εὖτε γὰρ Ιλιον αἰπὺ θοοὶ διέπερσαν Αχαιοὶ,
Δὴ τότ' ἄρ' ἐκ πολέμοιο φυγὼν, Λυκίην ἀφίκανεν
Οἷος ἄνευ ἑτάρων, τὸν ἄστεος ἄγχι γυναῖκες
Αγρόμεναι τεκέων σφετέρων ὕπερ, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Εἴρυθ'· ὃς δ' ἄρα τῇσι μόρον κατέλεξεν ἁπάντων·
Αἳ δ' ἄρα χερμαδίοισι περισταδὸν ἀνέρα κεῖνον
Δάμνανθ', οὐδ' ἀπόνητο μολὼν ἐς πατρίδα νόστου,
Αλλά ἑλᾶες ὕπερθε μέγα στενάχοντα κάλυψαν·
Καί ῥά οἱ ἐκ βελέων ὁλοὸς περὶ τύμβος ἐτύχθη
Πὰρ τέμενος, καὶ σῆμα κραταιοῦ Βελλεροφόντου,
Τῷ ἕνι, κυδαλίμης Τιτηνίδος ἀγχόθι πέτρης·
Αλλ' ὁ μὲν αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσας ὑπ' ὀλέθρου,
Υστερον ἐννεσίῃσιν ἀγαυοῦ Λητοΐδαο
Τίεται ὥστε θεὸς, φθινύθει δέ οἱ οὔποτε τιμή·
Ποίαντος δ' ἐπὶ τοῖσι πάϊς κτεῖνε Δηϊονῆα,
Ηδ' Αντήνορος υἱὸν ἐϋμελίην Ακάμαντα·
Αλλων δ' αἰζηῶν ὑπεδάμνατο πουλὺν ὅμιλον·
Θῦνε γὰρ ἐν δηΐοισιν ἀτειρέϊ ἶσος Αρηϊ,
Η ποταμῷ κελάδοντι, ὃς ἔρχεα μακρὰ δαίζει
Πλημμύρων, ὅτε λάβρον ὀρινόμενος πέτρῃς, *

Εξ

147. ἐϋμελίην Σκυλακῆα] ἐϋμμελίην. *Pauw.*

151. ἐπεί ῥά οἱ μόρσιμον ἦμαρ Δέχνυτο νοσήσαντα] ἐπεί ῥά ἑ *Rhod.* Brodæus & Rhodomannus ἐπεί ῥά ἑ. Ego sic elucido veterem lectionem: Quoniam ei fatalis dies excepit reducem. Nec altera tamen correctio ulli jure propudiosa videri debet: mihi non necessaria. *Dausq.* Ineptit Dausquejus, & ἐπεί ῥά ἑ scribendum sine dubio. *Pauw.*

155. τὸν ἄστεος ἄγχι γυναῖκες]

τὸν

Glauci deinde fidelem ſocium haſta probatum Scylaceum
Oïlei filius, cominus congreſſum, fauciat,
Paulum ſupra ſcutum, & latum transfigit humerum
Ægrifica cuſpis, circumque tergora bubula cruor manat;
Verum non interimit ipſum. Nam fatalis eum dies
Exſpectabat reverſum ſub charæ mœnibus patriæ.
Cum enim Ilium arduum acres evertiſſent Achivi:
Ibi elapſus e bello in Lyciam redit,
Solus absque (militiæ) ſociis. Eum itaque prope urbem matronæ
Concurſu facto, ſuper natis & maritis
Rogitant; Quibus ipſe fata omnium commemorat.
At hæ virum illum circumſtantes lapidibus
Obruunt; ita ut nihil ei reditus in patriam prodeſſet:
Sed ſaxa illum magnos inter gemitus cooperierunt.
Atque ex miſſilibus (illis) funeſtum ei ſepulchrum eſt factum,
Juxta lucum & monimentum fortis Bellerophontis,
In quo ſitus eſt, juxta Titanidem petram fama nobilitatam.
Hic itaque cum fatalem diem hoc exitio compleviſſet,
Monitu Apollinis (toto orbe) celebrati poſterioribus ſeculis
Colitur ut Deus, nec unquam aboleſcit ipſius honos.
Pœantis autem filius poſt illos occidit Deioneum:
Et Antenore natum Acamantem haſta potentem:
Aliorumque juvenum magnam catervam profligavit.
Currebat enim inter hoſtes ad invicti Martis inſtar,
Aut ſonori amnis, qui magna ſepta evertit
Exundans; quando tempeſtuoſe de petra concitatus,

Et

τὸν δ' ἄρτιος ἄγχι. *Rhod.*

163. Τῷ ἰνὶ] *In quo eſt*: ne ſcilicet videretur Cenotaphium. Moneo rudiores, ut Emphaſin ſentiant. *Pauw.*

167. ἐπὶ τοῖσι πάϊς κτείνε Δηϊοπῆα] πάϊς κτάνε Δηϊοπῆα. *Rhod.*

168. ἐυμελίην Ακάμαντα] ἐυμμελίην iterum. *Pauw.*

172. Πλημμύρων, ὅτε λάβρος ὀρινόμενος πίτρης, *] ὀρινόμενος κατὰ

Ἐξ ὀρέων ἀλεγεινὰ μεμιγμένος ἔρχεται ὄμβρῳ,
Ἀέναός περ ἐὼν καὶ ἀγάρροος, οὐδέ νυ τόνγε
Εἴργουσιν προβλῆτες, ἀάσπετα παφλάζοντα,
Ὡς οὔτις Ποίαντος ἀγακλειτοῦ θρασὺν υἱὰ
Ἔσθενεν ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν καὶ ἄπωθε πελάσσαι·
Ἐν γὰρ οἱ στέρνοισι μένος περιώσιον ἦεν·
Τεύχεσι δ' ἀμφεκέκαστο δαίφρονος Ἡρακλῆος
Δαιδαλέοις· περὶ γάρ οἱ ἐν ζωστῆρι φαεινῷ
Ἄρκτοι ἔσαν βλοσυραὶ, καὶ ἀναιδέες· ἀμφὶ δὲ θῶες
Σμερδαλέοι, καὶ λυγρὸν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωσαι
Παρδάλιες· τῶν δ' ἄγχι, λύκοι ἔσαν ὀμβριμόθυμοι,
Καὶ σύες ἀργιόδοντες, ἐϋσθενέες τε λέοντες,
Ἐκπάγλως ζωοῖσιν ἐοικότες· ἀμφὶ δὲ πάντη
Ὑσμῖναι ἐνέκειντο μετ' ἀργαλέοιο Φόνοιο·
Δαίδαλα μέν οἱ τόσα περὶ ζωστῆρα τέτυκται·
Ἄλλα δέ οἱ γωρυτὸς ἀπείριτος ἀμφεκέκαστο·
Ἐν μὲν ἔην Διὸς υἱὸς ἀελλοπόδης Ἑρμείης
Ἰνάχου ἀμφὶ ῥέεθρα καταχτείνων μέγαν Ἄργον·
Ἄργον, ὃς ὀφθαλμοῖσιν ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκεν·
Ἐν δὲ βίη Φαέθοντος ἀναρρόου Ἠριδανοῖο,
Βλημένος ἐκ δίφροιο· καταιθομένης δ' ἄρα γαίης

Ὡς

κατὰ πέτρης. *Rhod.* Verſus mutilus. Rhodomanni κατὰ πέτρης probare non poſſum, quia ἐξ ὀρέων ſequitur: Nam iſta nimis Tautologa ſunt, ut quiſque intelligit ſtatim. An ſcribendum, ὅτε λάβρον ὁρινόμενος, πέτρῃσίν τ' Ἐξ ὀρέων ἀλεγεινὰ &c.? Id melius ſane: πετρήεις a πέτρος, ſicuti πετρήεις a πέτρη. Ut tamen dicam, quod ſentio, ὁρινόμενος λάβρον minus appoſitum eſt ita nude, & aliquid videtur requiri, quod ipſum illud deſignet, a quo concitatus ſit fluvius: Si Libri addicerent, libentiſſime ſcripſerim, ὅτε λάβρον ὁρινόμενος ἀνέμοισι, Ἐξ ὀρέων &c. Sic nihil aptius & accommodatius. Fors πέτρης diverſa lectio eſt Verſus ſequentis: Nam pro Ἐξ ὀρέων in Libris quibusdam extare potuit Ἐκ vel Ἐξ πέτρης: quod cum ad Marginem indicatum eſſet, aliquis imperitior Verſui mutilo appinxit, ut eum integraret. Attende: Hæc mea ſuſpicio

ſorte

Et pluviæ commixtus, non ſine damno triſtifico de montibus præcipitatur:
Cum alias ſit perennis undoſoque curſu feratur. Nec illum
Objectæ moles, rapide æſtuantem, cohibent.
Sic nemo audacem inclyti Pœantis filium
Vel eminus oculis intuitus, propius accedere poterat.
Excellens enim robur in ejus pectore erat.
Inſtructus autem venerat armis bellicoſi Herculis
Varie elaboratis. Nam in balthei ſplendentis circulo
Feroces & impavidæ inerant urſæ, juxtaque Thoes
Horrendi, ac truculentum ſuperciliis (veluti) ridentes
Pantheræ; Quas juxta lupi aderant feroces,
Et ſues albis dentibus, robuſtique leones,
Mirifice inſtar viventium efficti. Undique præterea
Conflictus cum funeſta cæde inibi continebantur.
Tot igitur rerum ſimulacra in cingulo ſolerter efformata erant.
Aliis autem prægrandis pharethra exornata fuit.
Inerat enim pernix Mercurius Jove ſatus,
Apud Inachi fluenta procerum Argum mactans,
Argum (illum) qui oculis alternatim ſomnum capiebat.
Inerat etiam violentus Phaëthon, ſuper Eridani unda
Curru excuſſus; & de terra conflagrante

Ceu

ſorte veriſſima eſt. *Pauw.*

180. *πεϱὶ γάϱ οἱ ἰν ζωστῆϱι φαεινῷ*] *οἱ ἰνὶ ζωστῆϱι. Rhod.*

187. *Δαίδαλα μὶν οἱ τόσα πεϱὶ ζωστῆϱα τέτυκται*] *τέτυκτο. Rhod.* Recte Rhodomannus *τέτυκτο* in gratiam ſenſus & Syntaxeos: Sed ſcribe etiam, ne Verſus ſit æger, *Δαίδαλα μίν οἱ τόσσα. μίν* ante *οἱ* produci poteſt. *Pauw.*

188. *γωϱυτὸς ἀπειϱίτης*] Nota tumorem. *Pauw.*

192. *ἀταῤῥέος Ηϱιδανοῖο*] *ἀτὰ ῥέος Ηϱιδανοῖο. Rhod.*

193. *καταιθομένης δ' ἄϱα γαίης Ως ἔτεϊ παύσοιτο αἴγας ἰνὶ ἄϱεϊ καπτὸς*] *Ως ἔτεϊ καύσαιτο, μέγας ἰνὶ ἄϱεϊ καπτὸς. Rhod.* Rhodomannus *καύσαιτο.* Prave: non enim fumus urit, ut vetus verbum eſt:

Fumo comburi nil poteſt, flamma poteſt.

Fumus item ſublime fertur. Odyſſ. A. — *καπνὸν ἀποβρώσεται ἠϋκόμοιο Ηϱης γαίης.* Nec tamen fertur in immenſum, ſed ut

Ὡς ἐτεὸν παύσοιτο μέγας ἐνὶ ἀέρι καπνὸς·
Περσεὺς δ' ἀντίθεος βλοσυρὴν ἐδάϊζε Μέδουσαν,
Ἀστρων ἤχι λοετρὰ πέλει, καὶ τέρματα γαίης,
Πηγαὶ δ' ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου, ἔνθ' ἀκάμαντι
Ἠελίῳ δύνοντι συνέρχεται ἑσπερίη νύξ·
Ἐν δὲ, καὶ ἀκαμάτοιο μέγας πάϊς Ἰαπετοῖο,
Καυκάσου ἠλιβάτοιο παρηώρητο κολώνῃ
Δεσμῷ ἐν ἀῤῥήκτῳ· κεῖρε δέ οἱ αἰετὸς ἧπαρ
Αἰὲν ἀεξόμενον· ὅ δ' ἄρα στενάχοντι ἐῴκει·
Καὶ τὰ μὲν ἂρ τεύξαντο κλυταὶ χέρες Ἡφαίστοιο
Ὀμβρίμῳ Ἡρακλῆϊ· ὅ δ' ὤπασε παιδὶ φορῆναι
Ποίαντος· μάλα γάρ οἱ ὁμωρόφιος φίλος ἦεν·
Αὐτὰρ ὁ κυδιόων ἐν τεύχεσι, δάμναϊο λαοὺς·
Ὃν δέ οἱ μετόρουσε Πάρις, στονόεντας ὀϊστοὺς
Νωμῶν ἐν χείρεσσι μετὰ γναμπτοῖο βιοῖο
Θαρσαλέως· τῷ γάρ ῥα συνήϊεν ὕστατον ἦμαρ·
Ἦκε δ' ἀπὸ νευρῇφι βέλος· ἡ δ' ἰάχησεν, *
Ἰοῦ ἐπεσσυμένοιο· ὅ δ' οὐχ ἅλιον φύγε χειρῶν·

Αλλ'

ut fumi copia eſt, aut vis, celſius, aut demiſſius, & in certa aëris regione finitur vaneſcens in auras: ubi vaneſcit, ceſſare dicitur. Hoc intellexit Calaber, fumum inferna ſui parte ſpiſſiorem; ſuperna rariorem, & evanidum: hoc faberrimus artifex Vulcanus ad verum repræſentavit. Nec fumus uritur, nec καθητικῶς ſignat καύσαιτο, ut intrudi poſſit cum ratione. *Dausq.* Hæc ſenſum non habent. Rhodomannus, ut ſenſum haberent, perperam ſcripſit Ὡς ἐτέον καύσαιτο: Nam id ſignificare non poteſt Græce, quod in Verſione Latina dixit. Taceo, quod καύσαιτὸ poſt καταιθομένης plane ineptum ſit. Aliud latet: Dausqueji enim balbutiem non curo, qui & Rhodomannum male redarguit, & Græca ad mentem ſuam contortuplicatam ridicule explicuit. An ſcribendum, καταιθομένης δ' ἄρα γαίης, Ὡς ἐτέον, ἐπαίρετο μέγας ἐνὶ ἠέρι καπνὸς, vel Ὡς ἐτέον πις, ἄιρτο μέγας ἐνὶ ἠέρι καπνὸς? *ſublatus erat atque ſuſpenſus in aëre fumus ingens*: Hoc appoſitiſſimum ſane, & nihil in eo, quod turbat, niſi paulo audacior mutatio: At nihil modeſtius mihi ſuppetit: Quare vel hoc ſumere debes, vel aliud acutius comminiſci. *Pauw.*

207.

Ceu vere arderet, ingens in aëre fumus glomerabatur.
Ad hæc Perſeus Deo ſimilis horrendam cædebat Meduſam,
Hic, ubi ſiderum lavacra & terræ fines exſiſtunt,
Fontesque profundi Oceani, ubi cum indefatigabili
Sole quando occidit, nox Heſperia congreditur.
Inibi etiam invicti magnus Japeti filius
Ad ardui rupem Caucaſi ſuſpenſus erat
Vinculis validiſſimis, & aquila exedebat jecur ejus,
Subinde renaſcens. Unde ipſe ingemiſcenti ſimilis erat.
Hæc celebres Vulcani manus fabricaverant
Forti Herculi. Qui ferenda illa dedit nato
Pœantis, cum admodum familiaris ei amicus eſſet.
His igitur armis ſe magnifice oſtentans, globos militum dejiciebat.
Tandem in cum invectus eſt Paris triſtificas ſagittas
Manibus verſans, una cum flexili arcu
Confidenter; Huic enim ultimus dies imminebat.
Emiſit igitur a nervo citum telum, qui ſtridorem dedit
Evolante ſagitta: quæ nec incaſſum e manibus fugit.

A

207. Οψὲ δέ οἱ μετόμισθε Πάρις] Nonne ἐπόμισθε? *Pauw.*

210. Ἦκε δ' ἀπὸ νευρῆφι βέλος· ἣ δ' ἴαχησεν *] ἀπὸ νευρῆφι θοὸν βέλος. *Rhod.* Tam ſuffici poteſt πικρὸν (eo namque telo occidit Cleodorus) quam θοὸν, quod recte Brodæus. *Dausq.*

211. Ἰῷ ἐπισσυμένοιο] ἀπισσυμένοιο. *Rhod.* Incitata jam ſagitta, ſive auras tranante, & Cleodorum petente. Quod ſcire altioris paullo eſt cognitionis, quam ſagittam a nervo receſſiſſe, quod aliter fieri nefas, & niſi Bruto, incognitum nulli. Quare vana eſt Rhodomanni correctio reponentis ἀπισσυμένοιο. Ἰῷ ἐπισσυμένοιο rectiſſime & æquiſſime dicam, ſagitta *involante*, non *volante* duntaxat, ut Brodæus, non *avolante*, ut alii in mentem eſſe potuit. *Dausq.* ἣ, quod Verſu præcedenti cum his cohæret, vocem νευρῆφι aperte reſpicit: Quare ipſi pueri decennes ſentiunt ſtatim ſtolidiſſimi Dausquejt ineptias. Si ſcripſiſſet homo, Ἦκε δ' ἀπὸ νευρῆφι θοὸν βέλος, ἣ δ' ἴαχησεν, pretioſiſſimum illud ἐπισσυμένοιο potuiſſet retinere: Sic enim ἣ δ' ἴαχησεν Paridem reſpiceret: *& boavit lætus involante ſagitta.* Sed ſic ſibi, non Calabro profuiſſet. *Pauw.*

Ibid. ἣ δ' οὐχ ἅλιον φύγε χειρῶν] φύγε χειρῶν: Impropria

Αλλ' αὐτοῦ μὲν ἅμαρτεν, ἀλευομένου μάλα τυτθὸν,
Καί ῥ' ἔβαλεν Κλεόδωρον ἀγαχλυτόν περ ἐόντα,
Βαιὸν ὑπὲρ μαζοῖο, διήλασε δ' ἄχρις ἐς ὦμον·
Οὐ γὰρ ἔχεν σάκος εὐρὺ, τό οἱ λυγρὸν ἔσχεν ὄλεθρον· 215
Αλλ' ὄγε γυμνὸς ἐὼν, ἀνεχάζετο· τοῦ γὰρ ἀπ' ὤμων
Πουλυδάμας ἀπάραξε σάκος, τελαμῶνα δαΐξας
Βουπλῆγι στιβαρῷ· ὅ δ' ἐχάσσατο μαρνάμενος περ
Αἰχμῇ ἀνιηρῇ· στονόεις δέ οἱ ἔμπεσεν ἰὸς
Αλλοθεν αἰΐξας· ὡς γάρ νύ που ἤθελε δαίμων 220
Θήσειν αἰνὸν ὄλεθρον ἐϋφρονος υἱέϊ Λέρνου,
Ον τέκετ' Αμφιάλη Ροδίων ἐν πίονι γαίῃ·
Τόν δ' ὡς οὖν ἐδάμασσε Πάρις στονόεντι βελέμνῳ,
Δὴ τότε δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄμβριμος υἱὸς
Εμμεμαὼς, θοὰ τόξα τιταίνων οἱ μέγ' ἀΰτει· 225
Ω κύον, ὡς σοὶ ἔγωγε φόνον, καὶ κῆρ' ἀΐδηλον
Δώσω, ἐπεί νύ μοι ἄντα λιλαίεαι ἰσοφαρίζειν·
Καί κεν ἀναπνεύσουσιν, ὅσοι σέθεν εἵνεκα λυγρῷ
Τείροντ' ἐν πολέμῳ· τάχα γὰρ λύσις ἔσσετ' ὀλέθρου,
Ενθάδε σεῖο θανόντος, ἐπεί σφισι πῆμα τέτυξαι. 230
Ως εἰπὼν, νευρὴν εὔστροφον ἀγχόθι μαζοῦ

Εἴ-

pria locutio: Nam ſagitta non emittitur manibus, ſed arcu & nervis, qui manibus tenentur, & ſic locutioni impropriæ locum præbent. An tamen ſcribendum φύγε νεύρων, vel νευρῆς? Præcedens νευρῇφι non obſtat ſane, quominus vocem hic repetierit Quintus: Sic enim centies ille. Pro ὅ δ' οὐχ ἅλιον Rhodomannus in Addendis τὸ δ' οὐχ ἅλιον: Male, ubi inter βέλος & articulum hunc intercedit ἰῷ: Feſtinanti id excidit absque dubio. ἅλιον adverbium eſt, & poſitum pro ἁλίως. *Pauw.*

213. ἔβαλεν Κλεόδωρον ἀγακλυτόν περ ἐόντα] Scribe, ut Verſui bene ſit, ἀγακλειτόν περ ἐόντα. *Pauw.*

222. Ον τέκετ' Αμφιάλη Ροδίων ἐν πίονι γαίῃ] ἀμφιάλη, & proprium matris nomen eſſe poteſt, & adjectivum cum Jota ſubſcripto, ſalo cincta. *Rhod.* Ultro damus τοκῆς, & τοκέντας eſſe parentes: plurimum tamen τοκῆι, & τοκέσθαι matris eſt, non patris, uti parere. Ideo lego Αμφιάλη in recto, non ἀμφιάλῃ. *Dausq.* Matris nomen hic

A Philoctete quidem, paululum devitante, aberravit,
At Cleodorum quamvis nobilem feriit,
Aliquantulum ſupra papillam, inque humerum uſque adegit.
Non enim latum habebat ſcutum, quod triſtem ei necem avertiſſet,
Sed inermis pedem referebat. Ejus enim ab humeris
Polydamas ſcutum avulſerat, cum lorum ponderoſa
Securi dirupiſſet. Retroceſſerat igitur; licet adhuc haſta
Vulnifica præliaretur. Sed triſtis eum ſagitta inceſſit,
Aliunde advolans. Sic enim fatalis genius volebat quodammodo
Acerbum vitæ exitum imponere prudentis Lerni filio (Cleodoro),
Quem Amphiale in opulenta Rhodiorum terra pepererat.
Cumque hunc itaque Paris lugubri telo proſtraviſſet,
Mox ſtrenuus egregii Pœantis filius,
Impetu facto, ſubito intendens arcum, magno illum clamore inceſſit.
Proh canis! Quam (ſubito) tibi necem cum fato exitiali
Inferam! dum cominus æquiparare me contendis.
Atque ſic fiet, ut reſpirent, qui tua cauſa triſtiſſimo
Bello vexantur: ſtatim enim exitialium malorum finis erit,
Te hic interemto; Quia tu illis perniciem affers.
Sic fatus, nervum mox tortilem ad papillam uſque

Ad-

hic etiam mihi placet. *Pauw.*

228. Καί κεν ἀναπτύσσουσιν, ὅσοι σίδε] Pro ἀναπλεύσωσιν, quod eſt navibus patriam repetent, reſtitui ἀναπτύσσωσιν. Quod commodius ad ſenſum videtur: ut ſit antitheton τῷ τείρειν ἐν πολέμῳ, quod mox ſequitur. *Rhod.* Aldus & Baſileenſes ἀναπλεύσουσιν: Probo Rhodomanni ſuſpicionem. Hic autem ita loquitur Philoctetes, ac ſi interfecto Paride, ſpes erat finiendi bellum per conventiones & pacta, quibus ſemper interceſſerat ille: Attende modo: Sic magis adhuc arridebit ἀναπτύσσουσιν; imo id neceſſarium plane cenſebis loco. *Pauw.*

231. Ὡς εἰπὼν, νευρὴν ἰθύνεφορι ἀγχόθι μαζοῦ] νευρὴν τάχ' ἐν-

Εἵρυσε· κυκλώθη δὲ χέρας, καὶ ἀμείλιχος ἰὸς
Ἰθύνθη· τόξον δὲ αἰεὶ ὑπερέσχεν ἀκωκὴ
Τυτθὸν ὑπ' αἰζηοῖο βίῃ· μέγα δ' ἔβραχε νευρὴ,
Ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο δυσηχέος· οὐδ' ἀφάμαρτε
Δῖος ἀνὴρ· τοῦ δ' οὔτι λύθη χέρε, ἀλλ' ἔτι θυμῷ
Ἐσθενεν· οὐ γάρ οἱ τότε καίριος ἔμπεσεν ἰὸς,
Ἀλλὰ παρέθρισε χροὸς ἐπιτραύθην χρόα καλὸν·
Ἑξαῦτις δ' ὄγε τόξα τιτύσκετο· τὸν δὲ παραφθὰς,
Ἰῷ εὐγλώχινι βάλεν βουβῶνος ὕπερθε
Ποίαντος φίλος υἱὸς· ὃ δ' οὐκ ἔμιμνε μάχεσθαι,
Ἀλλὰ θοῶς ἀπόρουσε κύων ὡς, εὖτε λέοντα
Ταρβήσας χάσσηται, ἐπεσσύμενος τοπάροιθεν,
Ὡς ὄγε λευγαλέῃσι πεπαρμένον ἦτορ ἀνίῃς
Χάζετ' ἀπὸ πτολέμοιο· συνεκλονέοντο δὲ λαοὶ,
Ἀλλήλους ὀλέκοντες· ἐν αἵματι δ' ἔπλετο δῆϊς

Κτει-

ἴσερφον. *Rhod.* Scribo: νευρὴν μὲν ἴσερφον. Rhodomannus: τάχ' ἴσερφον. *Dausq.* Fortius eſt Rhodomanni τάχ'. *Pauw.*

233. τόξον δὲ αἰεὶ ὑπερέσχεν ἀκωκὴ Τυτθὸν] Forte δ' αἰνὴ ὑπερέσχεν. *Rhod.* Scribe τόξῳ caſu ſecundo. Rectius ἀεὶ, rectius ἰοὶ. Rhodomannus δ' αἰνὴ. *Dausq.* Perbene Rhodomannus δ' αἰνὴ: δὲ ἀεὶ vel δ' αἰεὶ non convenit hic: ineptum autem plane δ' ἰοὶ. ὑπερ in ὑπερέσχεν ſignificat *trans*, *ultra*; & ſic τόξον amat caſu quarto, quod prorſus reſpueret, ſi *ſupra* ſignificaret: Moneo rudiores, ne cum Dausquejo male cæſpitent. *Pauw.*

234. μέγα δ' ἔβραχε νευρὴ, Ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο] Miror, quod acutiſſimus ille Dausquejus pro ἀπεσσυμένοιο hic non ſcripſerit ἐπεσσυμένοιο, ut ſic locus cum paulo ſuperiore ſibi niteret vere. *Pauw.*

237. οὐ γάρ οἱ τότε καίριος ἔμπεσεν ἰὸς] Nota γάρ productum ante οἱ. *Pauw.*

238. Ἀλλὰ παρέθρισε χροὸς ἐπιτραύθην χρόα καλὸν] φωτὸς ἐπιγεγράβδην. *Rhod.* Scribo χρωτὸς & ἐπιγράβδην, vel φωτὸς, ex Iliad. Δ.

Ἀκροτάτῃ δ' ἄρ' ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα καλὸν.

ex Nonno Lib. 22.

—— —— βέλος ἔπτυτο μηρῷ,
Λιπτὸς ὀϊστὸς ἔτι, φωτὸς ἔτι χροὸς ἄκρα χαράξῃ.

Quæ poſtrema ſunt interpretamentum τῷ ἐπιγράψαι, quod conſcribillare magis eſt, quam lacerare. Iliade P. dixit Homerus ἐπιλίγδην γράψαι. Lycophron: Πτερωτοῖσι χίρσαι αἰετὸς διαγράφων. *Dausq.* Locus depra-

Adducit; Hinc cornu in circuli modum circumagitur, ſævaque arundo
Dirigitur, ita ut ex arcu ſagittæ mucro promineret
Aliquantulum, juvenis vi (reducta). Tum liquide inſonat chorda
Erumpente telo cum ſtrepitu. Nec aberrat
Vir præſtans; Atqui cor illius nondum diſſolvebatur; ſed animo adhuc
Valebat: Non enim opportuno ipſi loco ſagitta infigebatur,
Sed ſtrictim formoſum hominis corpus ſauciaverat.
Contra vero ille arcum (in hoſtem) dirigit: Sed illum præveniens,
Acuto telo verberat ſupra inguen
Dilectus Pœantis filius; Qui diutius ad confligendum haud moratur,
Sed ſubito aufugit; ut canis quando leonem
Pavitans retrocedit; qui tamen cum impetu adortus illum antea fuerat:
Sic Paris acerbiſſimo transfixum cruciatu pectus habens,
Ex acie ſe proripit. Mox turbantur inter ſeſe exercitus,
Mutuasque edunt ſtrages. Sanguine itaque conflictus inundat

Utrin-

pravatus. Rhodomannus non ſatisfacit mihi: Nam audacior eſt conjectura, & minus conveniens, quia videtur requiri deſignatio loci, quo vulneratus erat Paris in corpore. Legendum arbitror, *Ἀλλὰ παρὰ θώρηκος χειρὸς ἐπιγράβδην χρόα καλὸν. χειρὸς, brachii*: Ita proprie & venuſte accipienda vox. Vides? Sic minima mutatione utrumque vitium eſt ſublatum. *Pauw.*

239. *Ἐξαῦτις δ' ὄγε τόξα τιτύσκετο*] Ineptum eſt illud *ἐξαῦτις*, & ab hoc loco plane alienum: Nam *denuo*, *rurſus* ſignificat, & pro Paride hic nobis obtrudit Philoctetem, de quo ita loqui poterat Auctor, non de Paride: Res eſt longe apertiſſima, & miror Interpretem, qui *contra* dedit, ſuo plane arbitrio Linguaque contemta. Scribendum ſine dubio, *Ἐξάντες δ' ὄγε τόξα τιτύσκετο.* Sic *contra* locum habet: Nam id *ἐξάντες* ſignificat: Heſychius opportune, *Ἐξάντες, ἐξεναντίας, ὀπὲ δὲ τὸ ὑγιές.* Ab *ἐξάντης* eſt *ἐξάντες*, adverbialiter uſurpatum. *Pauw.*

241. *ὅ δ' οὐκ ἔμιμνε μάχεσθαι*] *ὅ δ' οὐκέτ' ἔμιμνε. Rhod.* Potes etiam, *ὅ δ' οὐχὶ ἔμιμνε. Pauw.*

244. *πεπαρμένον ὦτορ ἀνίης*] *πε-*

Κτεινομένων ἑκάτερθε· νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νέκυσσι
Παντοδίῃ, ψεκάδεσσιν ἐοικότες, ἠὲ χαλάζῃ,
Ἢ χιόνος νιφάδεσσιν, ὅτ' οὔρεα μακρὰ, καὶ ὕλην
Ζηνὸς ὑπ' ἐννεσίῃ ζέφυρος, καὶ χεῖμα παλύνει,
Ὡς οἱ ἀμφοτέρωθεν ἀνηλέϊ χειρὶ δαμέντες,
Ἀθρόοι ἀλλήλοισι δεδουπότες, ἀμφεχέοντο·
Αἰνὰ δ' ἀνεστενάχιζε Πάρις· περὶ δ' ἕλκεϊ θυμὸν
Τείρετο· τὸν δ' ἀλύοντα μέγ', ἀμφεχέοντ' ἰατῆρες·
Τρῶες δ' εἰς ἑὸν ἄστυ κίον· Δαναοὶ δ' ἐπὶ νῆας
Κυανέας ἀφίκοντο θοῶς· τοῦ γάρ ῥα κυδιμοῦ,
Νὺξ ἀπέπαυσε μέλαινα· μόγον δ' ἐξείλετο γυίων,
Ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισι πόνου ἀλκτῆρα χέασα·
Ἀλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοὸν Πάριν ἄχρις ἐς ἠώ·
Οὐ γάρ οἱ τις ἄλαλκε λιλαιομένων περ ἀμύνειν
Παντοίοις ἀχέεσσιν, ἐπεί ῥά οἱ ἄϊσιμον ἦεν
Οἰνώνης ὑπὸ χερσὶ μόρον, καὶ κῆρας ἀλύξαι,
Ἢν ἔλθῃ· ὃ δ' ἄρ' αἶψα θεοπροπίῃσι πιθήσας,
Ἤιεν οὐκ ἐθέλων· ὀλοὴ δέ μιν ἦγεν ἀνάγκη

Κου-

πεπαρμένος ἵππῳ ἀνίης. *Rhod.*

247] νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νέκυσσι] Cur non ſcripſit, νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νεκροῖσι? Idne Metro obfuiſſet? Abſit, ita ſenſerit ipſe Quintus. An forte imperiti id autumantes, νεκροῖσι mutarunt in νέκυσσι? Poteſt. *Pauw.*

248. ψεκάδεσσιν ἐοικότες] Nihil ineptius, ubi ἐπέκειντο præcedit: Quid enim? An guttæ jacent ſupra guttas, & ita jacentes, a nobis videntur oculis noſtris? Hercule, nihil putidius. De grandine, de nive res eſt certa: de gutta inaudita plane. An igitur balbutiit bonus? Sit ita, per me licet, Nimis tamen abſonum hoc: Quare ἐπέκειντο corruptum eſſe ſuſpicor, & legendum ἐπέχυντο. Sic putidiſſimum ſchema abeſt: Quæ enim magna copia ruunt & aggeruntur, ἐπιχύσθαι dicuntur figurate: Nihil notius. Mox ſequitur ἀμφεχέοντο: quod verbum ſimile hic præceſſiſſe innuit: Ita enim ſolet Quintus. *Pauw.*

251. Ὡς οἱ ἀμφοτέρωθεν ἀνηλέϊ χειρὶ δαμέντες] Ὡς οἵγ', & κραὶ δαμέντες. *Rhod.* Recte κραὶ pro χειρὶ. *Pauw.*

254. τὸν δ' ἀλύοντα μέγ', ἀμφεχέοντ' ἰατῆρες] Nec ἰατῆρες, nec ἰατὴρ κ corripere poſſunt

Ulla

Utrinque cadentium: & cadavera cadaveribus incumbunt:
Acervatim, in modum pluviæ aut grandinis,
Aut guttarum nivis, cum edtos montes & ſylvam,
Jovis nutu, Zephyrus & hyems conſpergunt.
Ita hi utrinque a ſæva Parca profligati,
Denſe inter ſeſe prolapſi conglomerabantur.
Paris autem graviter ingemiſcebat, & ob vulnus, animi
Angebatur; Quem languentem ſtudioſe obibant medici.
At Troës in urbem ſuam redierunt; Danai contra ad naves
Cæruleas ſtatim receſſerunt. A prælio enim
Nox avocavit nigra, & laſſitudinem membris exemit,
Infuſo palpebris ſomno, qui laboris depulſor eſt.
Verum ſopor celerem Parin haud corripit uſque dum illuxit.
Nemo enim ipſi medetur, quamvis opitulari ſtuderent
Omnis generis remediis. Siquidem fatale ei erat,
Ut Oenones manibus exitiales Parcas evitaret,
Si medicaretur ipſum. Quocirca ut oraculis morem gereret,
Iter ſuſcepit invitus; Triſtis enim adduxit eum neceſſitas

In

ulla ratione: non magis, quam διάτρον. Pura puta eſt inſcientia, α in ἀρχίατρος explendo verſui contrahere: viderint, qui faciunt. Autor Paralipomenôn Linguæ Græcæ ne quidem in iſtis uſquam produci aſſerit. Errat. Hic mihi multa probatiſſimorum Autorum loca ad dicendum benigne ſuppetunt. Calabrum ita reſtituo: ἀλύοντα μίγ', ἀμφιχέοντο ἰατροί. *Dausq.* Cum Dausquejo ſcribe, ἀμφιχέοντο ἰατροὶ vel ἰητροὶ: Nam de Amphimacro hic cogitare nolo. *Pauw.*

256. τῶ γάρ ῥα κυδοιμὸν νὺξ ἀπέπαυσε μέλαινα] Scribo, τὼς γάρ ῥα. Troas & Græcos. *Dausq.* Recte Dausquejus τὼς, quod de Trojanis & Græcis recte etiam explicat junctim: Pugnam æqualem nox diremit: Junge, quæ antea notavi ad V. 64. hujus Libri. *Pauw.*

260. Οὐ γάρ οἱ τις ἄλκαλκε] Οὐ γάρ hic iterum eſt Spondeus. *Pauw.*

263. Ἦ, ἴλεῃ] Legeris forte rectius Ἦ, ἰθέλῃ, *ſi modo vellet* opitulari, vel ἄλεῃ, quod interpretatione mea expreſſi.

Κουριδίης εἰς ὦπα· λυγροὶ δέ μιν ἀντιόωντες
Καχχορυφῆς ὄρνιθες ἀΰτεον, οἵ δ' ἀνὰ χεῖρα
Σκαιὴν ἀΐσσοντες· ὁ δὲ σφέας ἄλλοτε μέν που
Δείδιεν εἰσορόων, ὁτὲ δ' ἀκράαντα πέτεσθαι
Εἴδετο· τοὶ δέ οἱ αἰνὸν ὑπ' ἄλγεσι φαίνον ὄλεθρον·
Ἶξε δ' ἐς Οἰνώνην ἐριχυδέα· τόν δ' ἐσιδοῦσαι
Ἀμφίπολοι, θάμβησαν ἀολλέες, ἠδὲ καὶ αὐτὴ
Οἰνώνη· ὃ δ' ἄρ αἶψα πέσεν παρὰ ποσσὶ γυναικὸς,
Ἀμφὶ μέλαιν' ἐφύπερθε, καὶ ἔνδοθι μέχρις ἰκέσθαι *
Μυελὸν ἐς λιπόωντα δι' ὀστέου, οὔνεκεν ἠὺν
Φάρμακον αἰνὸν ἔπυθε κατ' οὐτάμενον χρόα φωτός·
Τείρετο δὲ στυγερῇ βεβλημένος ἦτορ ἀνίῃ·
Ὡς δ' ὅτε τις νούσῳ, καὶ ἀργαλέῃ μέγα δίψῃ
Αἰθόμενος κραδίην, ἀδινὸν κέαρ αὐαίνηται,

Or

Rhod. Hv ἰθίλῃ legendum sine dubio: Nam ad Oenonen accedere, non erat satis, ut rei eventus docuit: Nihil perspicuum magis. Hv ἄλθῃ non convenit. *Pauw.*

265. λυγροὶ δέ μιν ἀντιόωντες Καχχορυφῆς ὄρνιθες ἀΰτεον] Ita non loquuntur Græci: Scribe, λυγροὶ δέ οἱ ἀντιόωντες. *Pauw.*

268. ὁτὲ δ' ἀκράαντα πέτεσθαι Εἴδετο] Quid Εἴδετο? Interpres habet *videntur*: Inepte, ut quisque videt, qui oculos modo aperit. Scribe absque dubio & mora, ὁτὲ δ' ἀκράαντα πέτεσθαι Ελπετο. Nihil accommodatius: Inter spem & metum pendebat. *Pauw.*

270. Ἶξε δ' ἐς Οἰνώνην] Ita Rhodomannus pro Aldino & Basileensi Ἶζε, quod in suis Adnotamentis diserte correxit Dausquejus. *Pauw.*

273. Ἀμφὶ μέλαιν' ἐφύπερθε] Heic defectum esse suspicor: licet Brodæus pro μέλαιν' μέλας legat. Sensus tamen ne hiaret, ut potuimus, opera data est. *Rhod.* Ex his fortasse sententiam quis extundet, certe commodam non eliciet. Moliebar ego aliquam ex his correctionem:

Ἰὸς δ' ἀμφὶ μέλαν κῆρ ἔσσυτο
μέχρις ἰκέσθαι

venenum sagittæ Philoctetæ, de quo anterius. Vel: Ἀμφὶ μέλαν ἰκέσσατο κακοῦ ἶς μέχρις ἰκέσθαι. Vel: Ἀμφὶ μέλαν οἱ πέρθει, ἰχῖδνι μέχρις ἰκέσθαι Μυελὸν. Vel: Ἀμφὶ μέλαινα ἴφυτ' ἐδύναι καὶ μέχρις ἰκέσθαι. Vel: Αἶσα μέλαινα δ' ἔπιπτε κῆρ καὶ μέχρις ἰκέσθαι. Sic ἔνδοθι rejectum erit, ut interpretamentum illius Μυελὸν ἐς λιπόωντα. Denique sic locus ordinari potest,

In uxoris conſpectum; infauſtæque ei occurſantes
E vertice alites accinuerunt, aliæ ad manum
Siniſtram volantes. Ipſe vero illas modo
Formidat ſuſpiciens, modo temere vagari
Videntur. Quæ tamen funeſtam inter cruciatus mortem ei portendebant.
Venit igitur ad nobilem Oenonen. Quem cum viderunt
Ancillæ, ſimul omnes, demirantur, nec non ipſa
Oenone. Ipſe vero ſtatim ad pedes uxoris ſe abjecit,
Circumquaque lividus, non ſuperne tantum, ſed ut intrinſecus etiam veniret (livor)
Ad pinguem uſque medullam per oſſa. Quia formoſum
Sauciati viri corpus exitiale putrefecerat venenum.
Et triſti animum cruciatu ex ictu angebatur:
Non ſecus ac ſi quis, morbo & aſpera ſiti valde
Cor ſuccenſum habens, toto pectore areſcit,

Quem

teſt, reſtitui, & conlucari ipſiusmet Calabri verbis:

— ὃ δ' ἄρ' αἶψα πίσυι παρὰ ποσσὶ γυναικὸς,
Τίρητο δὲ συγιεῦς βιβολημένον ἦτορ ἀνίῃ
Ἀμφὶ μέλαιν' ἰφύπερθε, καὶ ἔνδοθι, μέχρις ἰκέσθαι
Μυελὸν ἐς λιπόωντα —

Aut mutatione quamminima: Ἀμφὶ μελαίνηθ' ὕπερθε (Paris) καὶ ἔνδοθι μέχρις ἰκέσθαι. Atritas quippe circumfuſa cuti proſerpebat ad intima. Ita locorum anguſtiæ Vertumnos pariunt. *Dausq.* Hic ſine dubio interciderunt quædam, quibus vulneris atrocitas deſcripta fuit: Qui aliter ſentit, nihil ſentit. Brodæi & Dausqueji commenta riſum mihi incutiunt. *Pauw.*

274. οὔτεκεν ἧΰν Φάρμακον αἰνὸν ἔπυθε κατ' οὐτάμενον χρόα φωτὸς] κατουταμένῳ χρόα φωτὸς. *Rhod.* Rhodomannus, ut vides κατουταμένῳ χρόα φωτὸς: Non accedo: κατουταμένου non amat mos loquendi, & ἧΰν tam longe diſſitum a χρόα, cui κατουταμένῳ apponitur, verborum ſtructuram efficit perquam ingratam: Adhæc οὔτεκεν ἧΰν durius eſt ipſo ſono, & Quintus non dediſſet, credo, ſed οὔτεκα ἧΰν, ubi hiatus non metuebat ſimiles. Quid multa? Locum non tentavit Vir Doctus, ubi eum tentare debuerat; Scribo, & ſcribo, niſi fallor, certo, οὔτεκα νηδὺν Φάρμακον αἰνὸν ἔπυθε κατ' οὐτάμενον χρόα φωτὸς. Habuimus βάλεν βουβῶνος ὕπερθε: Sic νηδὺν apprime convenit, & locus eſt ſynceriſſimus.

Ουτε περιζέουσα χολὴ φλέγει, ἀμφὶ δὲ νωθὴς
Ψυχή οἱ πεπότητ' ἐπὶ χείλεσιν αὐαλέοισιν,
Αμφότερον, βιότου τε, καὶ ὕδατος ἰμείρουσα,
Ως τοῦ ὑπὸ στέρνοισι καταίθετο θυμὸς ἀνίη·
Καί ῥ' ὀλιγοδρανέων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Ω γύναι αἰδοίη, μὴ δή νύ με τειρομενόν περ
Ἐχθήρῃς, ἐπεὶ ἂρ σε πάρος λίπομεν ἐν μεγάροισι
Χήρην, οὐκ ἐθέλων περ· ἄγον δέ με κῆρες ἄφυκτοι
Εἰς Ελένην, ἧς εἵνεκα πάρος λεχέεσσι μιγῆναι,
Σῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι θανὼν, ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσα·
Αλλ' ἄγε πρός σε θεῶν, οἵ τ' οὐρανὸν ἀμφινέμονται,
Πρός τε τεῶν λεχέων, καὶ κουριδίης φιλότητος,
Ητιον ἔνθεο θυμῷ· ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἄλαλκε,
Φάρμακ' ἀλεξήσοντα κατ' ἔλκεος οὐλομένοιο
Θεῖσα, τὰ μεμόρηται ἀπωσέμεν ἄλγεα θυμοῦ,
Ην ἔλῃς· σῇσιν γὰρ ὑπὸ φρεσὶν, εἴτε σαώσαι
Μήδεαι ἐκ θανάτου δυσήχεος, εἴτε καὶ οὐκί·
Αλλ' ἐλέαιρε τάχιστα, καὶ ὠκυμόρων σθένος ἰῶν
Εξάκεσ', ὥς μοι ἔτ' ἀμφὶ μένος, καὶ γυῖα τέθηλε·
Μή δέ τί με ζήλοιο λυγροῦ μεμνημένη ἔμπης,
Καλλίψης θανέεσθαι ἀμειλίκτῳ ὑπ' οἰστῷ,
Πὰς ποσὶ σοῖσι πεσόντα· Λιταῖς δ' ἀποθύμια ῥέξεις.

Aï

simus. *Pauw.*

279. *Ου τε περιζέουσα χολὴ φλέγει*] *Ου τε περιζέουτα. Rhod.*

285. *σε πάρος λίπομεν ἐν μεγάροισι*] *πάρος λίποι ἐν μεγάροισι. Rhod.*

289. *Αλλ' ἄγε πρός σε θεῶν*] *σε λίτομαι*: Ellypsin verbo rudioribus indico. *Pauw.*

291. *ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἄλαλκε*] Interpres, *triſtemque offenſa dolorem abige.* Ego ἄχος explicare malo de dolore, quo laborabat Paris ex vulnere, propter ipſum ἄλαλκε. *Pauw.*

293. *Θεῖσα, τὰ μεμόρηται ἀπωσέμεν*] *τά μοι μεμόρηται. Rhod.*

294. *Ην ἔλῃς*] *Ην ἰθέλῃς* vel *ἐλεῃς. Rhod.* Scio non diſpliciturum nonnullis eam lectionem. Sed ſcribendum forte, *Ην κε θέλῃς.* Rectius, *Ην σύγε λῇς.* Vocis inſcientia labem fecit. Brodæus, *Ην ἔτλης*, vel *ἰθέλῃς.* Super re adeundus Apollodorus Lib. 3. Bibliothecæ. *Dausq.*

Quem ſcilicet bilis efferveſcens inflammat; languida igitur
Anima ipſi circum ſicca labia volitat,
Duabus de cauſis; quod tum vitæ tum aquæ appetens eſt.
Ita in pectore illius cor ægritudine exurebatur.
Atque vix trahens animam, hoc tandem ſermone illam affatur:
Uxor honoranda, ne quæſo me tantopere afflictum
Odio proſequaris hoſtili; qui te olim delerui in ædibus (noſtris)
Viduam; haud equidem volens. Adegerunt enim me inevitabiles Parcæ
Ad Helenam. Cujus priusquam lecto me admiſcerem utinam
Tuis in brachiis exſtinctus animam exhalaſſem!
Verum age, perque Deos qui cælum incolunt,
Perque tuum thalamum & maritalem amorem,
Induc manſuetum animum, triſtemque (offenſæ) dolorem abige,
Salutaria exitiabili vulneri medicamina
Imponens, quæ fatis decretum eſt ut animo (meo) angores depellant;
Si modo velis. Tuo enim in arbitrio, ſive ſervare
A morte (me) lamentabili, ſive non, conſtituas.
Quin miſerere (mei) quamprimum, & mortiferum virus ſagittarum
Medendo expugna, dum mihi vires adhuc & membra vigent:
Et ne me, triſtis Zelotypiæ affectioni pertinaciter indulgens,
Sinas immitis ſagittæ vulnere vitam profundere,
Ad pedes tuos proſtratum; Litasque ita offendas,

Quæ

Dausq. Vel ἰθίλης vel ἰλιῆς ſcribendum: quia Αλλ' ἰλάσκεο ſequitur, ἰθίλης ego præfero. *Pauw.*

295. Μήδεαι ἐκ θανάτου δυσηχέος] ἐκ θανάτοιο δυσηχέος. *Rhod.*

297. ὥς μοι ἔτ' ἀμφὶ μίνυς, καὶ γοῖκα τίθησι] An hæc ſatis conveniunt cum iliis, quæ V. 273. & ſequentibus dicta ſunt? *Pauw.*

299. Καλλίψης θαλίοιτο]

Αἵ ῥα καὶ αὐταὶ Ζηνὸς ἐριγδούποιο θύγατρες
Εἰσὶ, καὶ ἀνθρώποισιν ὑπερφιάλοις κοτέουσαι,
Ἐξόπιθε στονόεσσαν ἐπιθύνουσιν Ἐριννὺν,
Ἀλλὰ χόλον· ἀλλὰ σὺ πότνα, κακὰς ἀπὸ κῆρας ἔρυκε *
Ἐσσυμένου, εἰ καί τι παρήλιτο ἀφραδίῃσιν.
Ὡς ἄρ' ἔφη· τῆς δ' οὔτι φρένας παρέπεισε κελαινὰς,
Ἀλλά ἑ κερτομέουσα, μέγ' ἀχνύμενον προσέειπεν·
Τίπλε με εἰλήλουθας ἐναντίον, ἦν ῥα πάροιθεν
Κάλλιπες ἐν μεγάροισι, μέγ' ἄσπετα κωκύουσαν,
Εἵνεκα Τυνδαρίδος πολυκήδεος, ἦ παριαύων,
Τέρπεο καγχαλόων, ἐπεὶ πολὺ φερτέρη ἐστὶν
Τῆς σέο κουριδίης; τὴν γὰρ Φάτις ἔμμεν ἀγήρω·
Κείνην ἐσσυμένως γουνάζεο, μή δέ νύ μοί περ
Δακρυόεις, ἐλεεινὰ καὶ ἀλγινόεντα παραύδα·
Αἵ γάρ μοι μέγα θηρὸς ὑπαὶ κραδίῃ μένος εἴη
Δαρδάψαι σέο σάρκας, ἔπειτα δέ θ' αἷμα λαφύξαι·
Οἷά με πήματ' ἔοργας, ἀτασθαλίῃσι πιθήσας·
Σχέτλιε, ποῦ νύ τοι ἐστὶν ἐϋστέφανος Κυθέρεια;
Πῇ δὲ πέλει γαμβροῖο λελασμένος ἀκάματος Ζεὺς;
Τοὺς ἐχ' ἀοσσητῆρας· ἐμεῦ δ' ἀπὸ τῆλε μελάθρων
Χά-

Καλλείψῃς θωύσσεσθαι. *Rhod.*

304. Ἀλλὰ χόλον· ἀλλὰ σὺ πότνα, κακὰς ἀπὸ κῆρας ἔρυκε *] Ἀλλὰ χόλον λίπε πότνα, κακὰς δ' ἀπὸ, vel Καὶ χόλον· ἀλλὰ σὺ πότνα κακὰς ἀπὸ κῆρας ἔρυκε. *Rhod.* Hæc aperte decumbunt. Rhodomannus non male, sed ita tamen, ut in ejus suspiciunculis non acquiescam: Nam καὶ χόλον post τοιέουσαν Ἐριννὺν languidum sane est, & incongrue accedit: Alterum vero, Ἀλλὰ χόλον λίπε πότνα, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἔρυκε, audaculum est, & minus etiam aptum: Nam ἀλλὰ χόλον λίπε πότνα non exspectamus fere hic. Aliud latet, ex Libris forte petendum. Vitiane suspicionem? Legi posset non incommode, aut inepte, Ἐξόπιθε τοιέουσαν ἐπιθύνουσιν Ἐριννὺν Πάγχολον· ἀλλὰ σὺ πότνα &c. Pro ἔρυκε Basileenses pessime ediderant ἔρεκε: Id correxit etiam Rhodomannus. *Ranzo.*

305. Ἐσσυμένου, εἰ καί τι παρήλιτο ἀφραδίῃσιν] Ἐσσυμένως, εἰ καί τι παρήλιτον. *Rhod.*

308.

Quæ & ipſæ Jovis altitonantis filiæ
Sunt, & ſuperbis hominibus iratæ
In poſterum luctuoſam immittunt Erinnym;
Verum o veneranda omitte iram, & malignis obſta Parcis
Repente: etiamſi per ſtultum errorem aliquid in te deliquerim.
Sic dixit: illius vero turbidam mentem non inflexit.
Quin conviciis hominem inceſſens magno cruciatu affectum ſic compellavit.
Quid? tune in conſpectum meum prodire audes? quem olim (tam perfide)
In ædibus deſeruiſti, graviſſimo luctu percitam
Ob Tyndaridem tot malorum conciliatricem: cujus tu concubitu
In ſinu gaudens fruebare. Quandoquidem longe præſtantior eſt
Legitima tua uxore; Nam & ſenectæ haud obnoxiam eſſe fama perhibetur.
Huic illico hinc faceſſens ad genua accidas: nec mihi
Lacrymis oppletus miſerabilia & triſtia oggannias.
Utinam enim immanis beluæ vis cordi meo ſubeſſet,
Ut dilaniarem carnes tuas, & inſuper ſanguinem exorberem,
Ob mala quibus me affeciſti, ſceleratæ libidini morem gerens.
Perfide, ubi nunc tibi eſt coronigera Venus?
Ubi immortalis eſt Jupiter, generi oblitus?
Hos habe tibi opitulatores, ac procul ab ædibus meis

Hinc

308. Τίπτε με εἰλήλυθας ἐναντίον] Τίπτε μοι vel μεν. *Rhod.*

309. μήγ' ἄπιστα κακόεσσαν] μάλ' ἄπιστα hic niteret magis, ubi μεγάροισι præcedit: Sed ea diligentia non fuit. Calaber. *Pauw.*

315. Αἴ γάρ μοι μίγα θηρὸς] Lexnæ. *Pauw.*

317. Οἷά με πήμαθ' ἵεργας] Οἷα. hic ponitur θανμαστικῶς: Non improbo: Quid tamen ipſum illud θανμαστικὸν hoc loco? Nonne eadem ſerie rectius ſequeretur, quod præcedentium quaſi rationem redderet? Ita ſane videtur mihi. Quare mallem Τοῖά με πήμαθ' ἵεργας.

Χάζεο, καὶ μαχάρεσσι, καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἀλεγεινὸν·
Σεῖο γὰρ εἵνεκ' ἀλιτρὲ, καὶ ἀθανάτους ἔλε πένθος,
Τοὺς μὲν ἐφ' ὑιωνοῖς, τοὺς δ' ὑμάσιν ὀλλυμένοισιν·
Αλλά μοι ἔρρε δόμοιο, καὶ ἐς Ελένην ἀφίκανε,
Ης σε χρεὼν νυκτός τε, καὶ ἤματος ἀσχαλόωντα,
Τρύζειν πὰρ λεχέεσσι, πεπαρμένον ἄλγεϊ λυγρῷ,
Εἰσόκε σ' ἰήνειεν ἀνιηρῶν ὀδυνάων.
Ως φαμένη, γοόωντα φίλων ἀπέπεμπε μελάθρων·
Νηπίη· οὐ δ' ἄρ' ἐφράσσαθ' ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλον
Κείνου ἀποφθιμένοιο, καὶ αὐτῇ κῆρες ἔπεσθαι
Εσσυμένως· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσε Διὸς αἶσα·
Τὸν δ' ἀρ ἐπεσσύμενον λασίης ὑπὲρ ἄκριας Ιδης,
Λυγρὸν ἐπισκάζοντα, καὶ ἀχνύμενον μέγα θυμῷ,
Ηρη τ' εἰσενόησε, καὶ ἄμβροτον ἦτορ ἰάνθη,
Εζομένη κατ' Ολυμπον, ἦχι Διὸς ἔπλετ' ἀλωή·
Καί ῥά οἱ ἀμφίπολοι πίσυρες ἱδρυόωντο,
Τάς ποτ' ἄρ' ἠελίῳ χαροπὴ δμηθεῖσα σελήνη,
Γείνατο οὐρανὸν εὐρὺν ἀτειρέας, οὐδὲν ὁμοίας
Αλλήλαις· μορφὴ δὲ διέχριθεν ἄλλη ἀπ' ἄλλης·
Η δ' ἑτέρη, χειμῶνι καὶ αἰγοκερῇι μέμηλε·

Τέ-

Pro Aldino με Basileenses dederant τε, quod Rhodomannus in Editione sua expressit. *Pauw.*

324. Αλλά μοι ἔρρε δόμοιο, καὶ ἐς Ελένην] Versus requirit εἰς Ελένην. *Pauw.*

327. Εἰσόκε σ' ἰήνειεν] Nota ἰήνειεν eo sensu, quo hic accipiendum est. *Pauw.*

335. Εζομένη κατ' Ολυμπον, ἦχι Διὸς ἔπλετ' ἀλωὴ] Ολυμπον, ὅπη Διὸς. *Rhod.* Recte Rhodomannus ὅπη pro ἦχι: Sed quid Διὸς ἀλωή? An Jupiter in cælo habet aream, in qua vel triturat, vel crescit frumentum? Nihil pote ineptius. Vitium hæret sine dubio, & scribendum, ὅπη Διὸς ἔπλετο αὐλή. Cum Aphæresis literam absorpsisset, syllaba ab imperitis adjecta est, ne cum Paride claudicante claudicaret Versus. Sed verbum: Quid ἔπλετο? Nonne præsens decentius esset hic? De eo non dubitandum. Et quid si igitur legamus, Εζομένη κατ' Ολυμπον τ' vel Ολυμπον γ', ἦχι Διὸς πέλετ' αὐλή? Hoc mihi subito in mentem venit, cum literas po-

Hinc apage, & Diis & hominibus dolenda noxa.
Nam tua o ſcelus, cauſa, etiam Deos immortales luctus apprehendit,
Alios propter nepotes, alios propter filios, exitio datos.
Quin e tectis te meis hinc amoliris, & ad Helenam contendis,
Cujus diu noctuque, ſumma cum indignatione te oportet
Juxta lectum quiritari, acerbiſſimo dolore confectum,
Donec moleſtiſſimis (his) cruciatibus te levet.
Ita fata, plorantem a caris ædibus dimiſit;
Stolida! Non enim fatum ſuum perpendebat. Namque futurum erat,
Ut illo exſtincto, ipſam quoque Parcæ ſequerentur
E veſtigio; Ita enim ſors Jovis telam ei texebat.
Porro dum ille ſuper hirſutæ Idæ juga properat,
Miſerabiliter claudicantem animoque valde perturbatum,
Juno animadvertit, & ingens pectore immortali gaudium concipit,
Sedens ea cæli parte, ubi Jovis ara exſiſtit:
Et juxta eam quatuor famulæ ſedebant:
Quas quondam Luna venuſta a Sole compreſſa
Peperit in amplo cælo infatigabiles, nulla in re ſimiles
Sibi mutuo. Forma enim alia ab alia diverſa eſt. *
Altera hyemis & Capricorni agit curam. *

Qua-

poſtremas antecedentis correctionis exararem, & forte veriſſimum eſt; Vide & judica. *Pauw.*

336. *Καί ῥά οἱ ἀμφίπολοι πίσυρες ἰδρύοντο*] *πίσυρες σχεδὸν ἕδριόωντο. Rhod.* Emendo: *Καὶ παρὰ ἀμφίπολοι πίσυρες θρόνῳ ἑδριόωντο.* throno Junonis adſidebant. *Dausq.* Perbene Rhodomannus, poſt quem aliquid cornicari voluit Criticus miſellus. *Pauw.*

338. *Γείνατο οὐρανὸν εὐρὺν ἀστειφέας*] *Γείνατ' ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν. Rhod.*

339. *μορφὴ δὲ διίκριθεν ἄλλη ἀπ' ἄλλης*] Scribe, *μορφῇ δὲ διίκριθεν ἄλλη ἀπ' ἄλλης. Pauw.*

340. *Η δ' ἐτέρη*] Hic aſteriſmos feci, propter defectum non obſcure apparentem. Tale autem quiddam deſieri exiſtimo: *Πρώτη μὲν θέρεος κραταιόδιος ἴλ-*

λαχε

Τέτρασί μοίρῃσι βροτῶν διαμείβεται αἰὼν,
Αἳ χεῖναι ἐφέπουσιν ἀμοιβαδὸν· ἀλλὰ τὰ μέν που,
Αυτῷ Ζηνὶ μέδοντι κατ' οὐρανὸν· αἳ δ' ὀάριζον
Οππως λοίγιος αἶσα περὶ φρεσὶν οὐλομένῃσι
Μήδετο, Τυνδαρίδος στυγερὸν γάμον ἐντύνουσα
Δηϊφόβῳ, καὶ μῆνιν ἀνιηρὴν Ελένοιο,
Καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικὸς, ὅπως τέ μιν υἷες Αχαιῶν
Ημελλον μάρψαντες ἐν ὑψηλοῖσιν ὄρεσσι,
Χωόμενον Τρῳέσσι, θοὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθαι,
Ως τε οἱ ἐννεσίῃσι κρατεροῦ Τυδέος υἱὸς
Επτομένου Οδυσῆος ὑπὲρ μέγα τεῖχος ὀροῦσαι,
Αλκαθόῳ στονόεντα φέρειν ἤμελλον ὄλεθρον,
Αρπάξας ἐθέλουσαν ἐύφρονα Τριτογένειαν,
Ητ' ἐρύμη πόλιός τε, καὶ αὐτῶν ἔπλετο Τρῳῶν·
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ θεῶν τις ἀπειρέσιον χαλεπήνας
Εσθενεν ὄλβιον ἄστυ διαπραθέειν Πριάμοιο,
Αθανάτης ἔμπροσθεν ἀκηδέος ἐμβεβαυίας·

Οὐ-

λαχε μοῖραν, Η δ' ἑτέρη &c. Et mox, Εἴκοσι δ' αὖ τριτάτῃ· τετράτῃ δ' ἐπιτέρπετ' ὀπώρῃ· Τέτρασι γὰρ μοίρῃσι &c. Prima laboriferæ ætatis partem fortita eſt. Vere autem tertia, & Autumno quarta ſe oblectat. *Rhod.* Interpres, *Altera hyemis & Capricorni agit curam*: Græca præciſe contrarium dicunt: *Alterius vero hyems & Capricornus curam agunt*: Et hoc ineptum eſt, ſi de Horis dixerit Quintus, quod dici ſolet vulgo. An legendum, Τῇ δ' ἑτέρῃ χειμῶνος ἅμ' αἰγοκερῇ μέμηλε? *Pauw.*

341. Τέτρασι μοίρῃσι βροτῶν] Rhodomannus, Τέτρασι γὰρ μοίρῃσι, ut in Notula præcedenti vidimus: Non male. *Pauw.*

342. Αἳ χεῖναι ἐφέπουσιν ἀμοιβαδὸν] Αἳς χεῖναι. *Rhod.*

343. Αὐτῷ Ζηνὶ μέδοντι κατ' οὐρανὸν] μέλοιτο, vel μέλονται ἀν' οὐρανὸν, ut Brodæo placet. *Rhod.* Rhodomanni μέλοιτο non arridet: Sic enim αἳ δ' ὀάριζον inconcinne ſequitur. Rectius Brodæus, μέλονται ἀν' οὐρανὸν: Malo tamen, μέλουσι κατ' οὐρανὸν. *Pauw.*

346. καὶ μῆνιν ἀνιηρὴν Ελένοιο, Καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικὸς] Forte: Καί ῥ' ἔλον ἀμφὶ γυναικὸς. Quicquid erat de Helena futurum: verbi gratia, futuram Deiphobi conjugem parum benevolentem, immo *ſcelus exitiale*, quod

Quatuor enim partibus hominis vita ſubinde permutatur,
Quas illæ per vices obeunt. Verum hæc
Ipſi per cælum Jovi curæ fuerint. Illæ autem inter ſe conferebant,
Ut ſors funeſta exitiali conſilio
Deſtinaſſet, inceſtas Helenæ nuptias conciliare
Deiphobo. Acerbam præterea Heleni indignationem,
Et ſtomachum propter uxorem iſtam. Utque Græcórum filii
Abreptum in excelſis montibus, dum Trojanis
Iraſcitur, ad citas naves abducturi eſſent.
Ut denique ejus inſtinctu robuſti Tydei filius
Comitante Vlyſſe, ſuper ardua irrumpens mœnia,
Flebilem allaturus ſit interitum Alcathoo,
Ubi ſapientis Minervæ ſimulacrum non invitum abſtraxerit,
Quod munimentum urbis & ipſorum erat Trojanorum.
Nullus enim Deorum, licet maxima (in Trojanos) iracundia exardeſcens,
Opulentam Priami urbem exſcindere valebat,
Quamdiu hæc Dea curarum expers, pro illa ſtaret.

At-

quod Libro N. canit Calaber, & Maro in 6. Quorſum enim poſt μῆνιν pene continenter χόλον ſuggereret? *Dausq.* Ulcus vidit bonus, ſed ſanare non potuit, artis imperitia. Scribe, mutata leviter literula, καὶ μῆνιν ἀειρὲν Ελένοιο, Καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικὸς. *Pauw.*

350. κρατερῷ Τυδέος υἱὸς] κρατερὸς Τυδέος. *Rhod.*

351. Ἐκτομένην Οδυσῆος ὑπὲρ μέγα τεῖχος ἐρύσαι] Ἐκτομένην, & ἐρούσας. *Rhod.*

352. Φέρτερον ἤμελλεν ἄλεθρον] ἤμελλεν. *Pauw.*

354. Ἡ τ' ἰρὴν πτόλιός τε] Ἡ τ' ἴμμα πτόλιός τε. *Rhod.* Hæc a Brodæo cate reſtituta eſt lectio, ne quis eam ſibi arroget. De re ſcripſimus ad Libr. Silii 13. *Dausq.* De conjectura puſilla hoc dignum notatu: Vide hominis animum & ingenium. *Pauw.*

357. Ἀλκάτης ἴμπεσθεν ἀκηδέες ἰμβριβαρῖαι] Si Trojæ aut Trojanorum incurioſa eſt Pallas (ἀκηδὴς tantum valet) qui tutela? Scribo, Ἀλκάτης ἴμπροσθ' εὐκηδέες. *Dausq.* ἀκηδέες hic Epithetum eſt generale, quod omnibus Diis tribuitur paſſim, quia doloris ſunt ex-

per-

Οὐδέ οἱ ἄμβροτον εἶδος ἐτεκτήναντο σιδήρῳ
Ανέρες, ἀλλά μιν αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
Κάββαλεν ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοις πόλιμα·
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὀάριζε Διὸς δάμαρ ἀμφιπόλοισιν·
Αλλα δέ πολλ' ἐπὶ τοῖσι· Πάριν δ' ἄρα θυμὸς ἐν Ιδῃ
Κάλλιπεν, οὐδ' Ελένη μιν ἐσέδρακε νοστήσαντα·
Αμφὶ δέ μιν Νύμφαι μέγ' ἐκώκυον, οὔνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Εἰσέτι που μέμνηντο κατὰ φρένας, ὅσα πάροιθεν
Εξέτι νηπιάχοισι συναγρομένης ὀάριζε·
Σὺν δέ σφι μύροντο θοοὶ βοῶν ἀγροιῶται,
Αχνύμενοι κατὰ θυμὸν· ἐπεστενάχοντο δὲ βῆσσαι·
Καὶ τότε δὴ Πριάμοιο πολυτλήτοιο γυναικὶ
Δεινὸν Αλεξάνδροιο μόρον Φάτο βουκόλος ἀνήρ·
Τῆς δ' ἄφαρ, ὡς ἐσάκουσε, τρόμῳ περιπάλλετο θυμὸς·
Γυῖα δ' ὑπεκλάσθησαν· ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον·

Ωλεό

pertes, eo etiam tempore, quo homines, quibus favent, vel maxime dolent. Notiſſima ſunt illa Homeri. Il. Ω.

Ως γὰρ ἐπικλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
Ζώειν ἀχνυμένους, αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσὶ.

Inde manavit Epitheti uſus: Significat autem in his idem, quod ἄλυπος, id eſt, *doloris expers*, non *curæ expers*, ut vulgo exponitur minus provide: Heſychius in Lexico, Ακηδὴς, ἄταφος, ἄλυπος. Dausqueji correctio neceſſaria non eſt, ut quisque videt nunc. Et cur, quæſo, ſi Minervam in iſto Epitheto conſiderabat, ut Trojæ præſidem, non dixit Vir catus, ἀκηδέος hic ſumi pro πολυκηδέος, intendente litera prima? Id ſane melius fuiſſet, quam εὐκηδέος comminiſci, quod nullibi hactenus offendi. *Pauw.*

363. *οὐδ' Ελένη μιν ἐσέδρακε νοστήσαντα*] An Ελένη μὲν, quia μιν ſequitur mox; vel pro μιν ſcribendum ſemel νιν? *Pauw.*

365. *ὅσα πάροιθεν*] ὅσσα πάροιθεν. *Rhod.*

366. *Εξέτι νηπιάχοισι συναγρομένης ὀάριζε*] Εἰσέτι vel Εξέτι νηπιάχοιο. *Rhod.* Scribe νηπιάχῃσι: Nymphas loquitur. *Dausq.* Sine dubio legendum, Εξέτι νηπιάχοιο, *a puero*, *ab ipſa infantia*. Εἰσέτι putidiſſimum foret, ubi Εἰσέτι præcedit, & νηπιάχοισι συναγρομένης copulari non poteſt, ſive ſermonis indolem, ſive Nympharum conditionem ſpectes: Verbis parco in re clara, & Virum

Do-

Atqui nec ferro divinam ejus formam architectati fuerant
Viri, ſed e cælo ipſe Jupiter illud.
Demiſerat, in urbem Priami, auro abundantis.
De his ergo confabulabatur Jovis uxor cum miniſtris,
Et de pluribus inſuper aliis. Parin interim anima in Idæ montibus
Deſtituit; nec Helena reducem illum vidit;
Ac circumfuſæ illi Nymphæ valde plangebant: Nam memori
Ejus animo etiamnum recolebant, quos olim ſermones
Cumin tenella ætate cœtus facerent, cum ipſis contuliſſet.
Et cum his una celeres boum paſtores lugebant,
Ex animo mœrentes; lamentis autem reſpondebant valles.
Et tunc Priami afflictiſſimi (ſenis) uxori
Funeſtum Alexandri obitum bubulcus quidam nunciavit.
Cujus, ubi audivit, animus tremore concutitur,
Membraque infracta labant; Et in hæc tandem querula erupit verba:

Itane

Doctum vel leviter dubitaſſe miror. ὑπιάχῃ bono Dausquejo invidebit nemo. *Pauw.*

367. Σὺν δέ σφι μόρσιμα θεοὶ βοῶν ἀγροιῶται] βοῶν· θεοὶ ἀγροιῶται. *Rhod.* Brodæus: βόται ἀγροιῶται, *agreſtes bubulci.* κακοφάτως. Magis in proclivi eſt ordo verſui redditus: βοῶν θεοὶ ἀγροιῶται. Recte: niſi ſi quis prætulerit: βουθόοι ἀγροιῶται, qui Paridi in montibus agenti, atque armenta ſervanti nonnunquam auxilium tulerint, ut ipſe Paris eandem ſibi Ovidii ore gloriam arrogat:

Ipſe puer caſis abductæ armenta recepi
Hoſtibus, & cauſam nominis inde tuli.

Qui autem idem ſtudium profitentur, vicariam præſtare ſolent opem. Unde nec abs re, nec inconcinne dici queant βουθόοι ἀγροιῶται, atque ab eodem affectu, quo vivo videntique Paridi opem tulerunt, proficiſci luctum eorum, ac gemitum. Auxilium, inquam, vel opem adverſum feras, aut prædones. Atque in pede Libri hujus dicuntur luctum ferre Paridi ἐμῷ ἑτάρῳ, καὶ ἄνακτι, μελοιμένοι. *Dausq.* Veriſſime Rhodomannus βοῶν θεοὶ. *Pauw.*

373.

Ὤλεό μοι φίλε τέκνον· ἐμοὶ δ' ἐπὶ πένθεϊ πένθος
Κάλλιπες αἰὲν ἄφυκτον, ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἄλλων
Παίδων ἔσκες ἐμοῖο, μεθ' Ἕκτορα· τῷ νύ σε λυγρὴ
Κλαύσομαι, εἰσόκε μοι κραδίη πάλλεται ἦτορ· *
Οὐ γὰρ ἄνευ μαχάρων τάδε πάσχομεν, ἀλλά τις αἶσα
Μήδετο λοίγια ἔργα, τὰ μὴ ὄφελλ' ἐνόησα,
Ἀλλ' ἔθανον προπάροιθεν ἐν εἰρήνῃ τε, καὶ ὄλβῳ,
Ἐλπομένη καὶ ἔτ' ἄλλα κακώτερα θηήσασθαι,
Παῖδας μὲν κταμένους, κεραϊζομένην δὲ πόλιχα,
Καὶ πυρὶ δαιομένην Δαναῶν ὑπὸ καρτεροθύμων·
Σύν τε νυοὺς, θύγατράς τε μετὰ Τρωῇσι καὶ ἄλλαις,
Ἑλκομένας ἅμα παισὶ, δορυκτήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ.
Ὡς φάτο κωκύουσα· πόσις δέ οἱ οὔτι πέπυστο·
Ἀλλ' ὁ γὰρ Ἕκτορος ἧστο τάφῳ ἐπὶ δάκρυα χεύων,
Οὕνεκ' ἄρ' ἄριστος ἔην, καὶ ἐρύετο δούρατι πάτρην·
Τοῦ περὶ πευκαλίμας ἀχαιῶν φρένας οὔτι πέπυστο·
Ἀλλ' Ἑλένη μάλα πολλὰ διηνεκέως γοάωσα,
Ἄλλα μὲν ἐν Τρῳῆσσιν ἀύτεεν, ἄλλα δέ οἱ κῆρ

373. Ὤλεό μοι φίλε τέκνον] Nonne μόν vel τοι potius, ubi ἐμοὶ ſequitur? *Pauw.*

375. Παίδων ἔσκες ἐμοῖο] Scribe ἐμοῖο. *Dauſq.*

376. εἰσόκε μοι κραδίη πάλλεται ἦτορ *] κραδίη ἰνὶ πάλλεται ἦτορ. *Rhod.*

378. τὰ μὴ ὄφελλ' ἐνόησα] ὄφειλ' ἐνόησα. *Rhod.* An interliſa ſyllaba ον? quo jure? Scribo: μὴ ὄφελον ἐνόησα, ſtructura Calabro cognitiſſima. Vel: μὴ ὄφελα νοῆσαι, quæ noſſe non debui. *Dauſq.* Recte Dausquejus, μὴ ὄφελον ἐνόησα: Alterum μὴ ὄφελα νοῆσαι pravum eſt: Nam ut nihil aliud dicam, ſic peſſime ſequitur, Ἀλλ' ἔθανον: Pueri vident. Rhodomanni ὄφειλ' ἐνόησα plane Solæcum eſt: Nam modos finitos admittit unum ὄφελον adverbialiter uſurpatum, & absque modo infinito non poteſt eſſe ὄφελε: Nihil certius. *Pauw.*

379. Ἀλλ' ἔθανον προπάροιθεν ἐν εἰρήνῃ τε, καὶ ὄλβῳ] Mortuam ſe dicit Hecuba nimiis bonis, in pace atque opulentia. Forte tamen nunquam illa tantum penitioris hauſerat ſapientiæ: unde reſcribi queat: Εἴθ' ἔθανον προπάροιθεν. Utinam eſſem tunc mortua, cum timerem (ἐλπομένη) alia, atque alia

Itane occidisti mihi care fili, mihique luctum luctu cumulatum
Nulla unquam ratione vitabilem relinquis? cum longe præstantissimus aliorum
Fueris liberorum meorum post Hectorem. Ideo te miserrima
Deplorabo, quousque mihi in corde animus movebitur;
Nec enim sine Deum numine hæc patimur, sed fatum aliquod
Funestos hosce casus destinavit. Quos utinam non cognovissem,
Sed multo ante in pace & felicitate diem meum obiissem.
Auguror vero me adhuc graviora his spectaturam esse,
Filios (nimirum) interfectos, & urbem devastatam,
Ignique succensam a Danais fortissimis:
Simul etiam nurus & filias, inter alias Trojanas,
Una cum sobole, bellica necessitudine ad servitutis jugum abstractas.
Hos ploráns questus edebat. Maritus autem ejus, nihil dum resciverat;
Verum ad Hectoris tumulum sedebat lacrymas fundens:
Propterea quod optimus fuisset, & hasta patriam defendisset.
De hoc igitur, dum prudens cor mœrore affligit, nihil dum audierat:
Sed Helena magnopere sine intermissione lamentans,
Alia quidem inter Trojanos propalam edebat, alia vero in corde suo

Talia

alia deteriora videre. *Dausq.* Ubi μὴ ὄφελον ἰνόησα ipse Dausquejus perbene scripserat, non potuit turpius & puerilius aberrare, quam hoc ipso loco aberravit: Res est certa; res est perspicua. *Pauw.*

383. Σύν τε νυοὺς] Ita in Contextu recte Rhodomannus pro Aldino & Basilecnsi Σύν τ' ἐυ-

ούς: Id tamen in suis Adnotamentis data opera correxit Dausquejus. *Pauw.*

387. Οὔτιε ἄρ' ἄριστος ἦν] Οὔτιε' ἄριστος ἦν. *Rhod.*

388. Τῷ πεοὶ πευκαλίμας ἀχαιῶν φοίνας οὔτι πέπυστο] ἀχέων. *Rhod.* Rhodomannus verissime restituit ἀχέων: Sed quid τῷ περὶ vel τῷ πέρι potius? Idne

Εν κραδίῃ μενέαινε· φίλον δ' ἀνὰ θυμὸν ἔειπεν·
Ανερ, ἐμοὶ, καί Τρῳσὶ, καί οἱ αὐτῷ μέγα πῆμα,
Ωλεο λευγαλέως· ἐμὲ δ' ἀνὰ στυγερῇ κακότητι
Κάλλιπες, ἐλπομένην ὀλοώτερα πήματ' ἰδέσθαι·
Ως ὄφελόν μ' Αρπυιαι ἀνηρείψαντο πάροιθεν, 395
Οππότε σοι ἑπόμην ὀλοῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ·
Νῦν δ' ἄρα καί σοι πῆμα θεοὶ δόσαν, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῇ
Αἰνομόρῳ· πάντες δέ με ἄσπετον ἐρρίγασι,
Πάντες δ' ἐχθαίρουσιν ἐμὸν κέαρ· οὐδέ πῃ οἶδα
Εκφυγέειν· εἰ γάρ κε φύγω Δαναῶν ἐς ὅμιλον, 400
Αὐτίκα εἰχίσουσιν ἐμὸν δέμας· εἰ δέ κε μίμνω,
Τρῳαὶ, καὶ Τρῶες με περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι,
Αἶψα διαῤῥαίσουσι· νέκυν δ' οὐ γαῖα καλύψει·
Αλλὰ κύνες δάψουσι, καὶ οἰωνῶν θοὰ φῦλα·
Ως ὄφελόν μ' ἐδαμάσσατο πάρος πήματ' ἰδέσθαι. 405
Ως ἔφατ', οὔτι γοόωσα πόσιν τόσον, ὅσον αἰνῆς
Μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη· ἀμφὶ δὲ Τρῳαὶ,
Ως κεῖνον στενάχοντο· μετὰ φρεσὶ δ' ἄλλα μενοίνων,

Αἰνὸν

bonum poſt antecedentia? Abſit, abſit? Interpres, *De hoc igitur*: Sed id Græca non habent. Scribendum ſuſpicor, Τῷ περὶ πινυτῇ ἀχέοντι φρεσὶν ὅτι πίπνυσο. *Quare ex animo prudenti dolens, nihil dum inaudiverat.* τῷ ita centies in his occurrit. *Pauw.*

393. ἐμὶ δ' ἀιὰ συγερῇ κακότητι] ἐν συγερῇ κακότητι. *Rhod.*

401. Αὐτίκα εἰχίσουσιν ἐμὸν δέμας] Αὐτίχ' ἀειχίσουσιν. *Rhod.*

402. Τρῳαὶ, καὶ Τρῶες με περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι] Longe emaculatius legeretur, Τρῶες, καὶ Τρῳαὶ με περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι: Et ſic Quintum ſcripſiſſe puto. *Pauw.*

405. Ως ὄφελόν μ' ἐδαμάσσατο πάρος πήματ' ἰδέσθαι] μ' ἐδάμασσα, πάρος τάδε πήματ' ἰδέσθαι. *Rhod.* Corrigo dictione Calabro perfamiliari: Ως ὄφελον μ' ἐδάμασσα, πάρος τόδε πῆμά γ' ἰδέσθαι. *Dausq.* Ride Dausquæji acumen, qui rotundius illud Rhodomanni, τάδε πήματ', ampiecti noluit. *Pauw.*

406. Ως ἔφατ', οὔτι γοόωσα πόσιν τόσον, ὅσον αἰνῆς] ὅσσον ἄρ' αἰνῆς, vel εἰς ὅσον αἰνῆς. *Rhod.* Scribe οὐ: Item τόσσον, non τόσον. Vel: Ως ἔφατ', οὔτι τόσον γοόωσα πόσιν, ὅσον αἰνῆς. *Dausq.* Melius hic Dausque-

jus,

Tacite volvebat, animumque dilectum sic allocuta est.
Mi vir, & mihi, & Trojanis, tibique ipsi magna pernicies,
Acerbam oppetiisti mortem, neque in calamitate horrenda
Reliquisti, quæ graviora mala me intuituram præsagio.
O si me Harpyiæ jam pridem abripuissent:
Cum te perniciali Dei (cujusquam) fato sectarer.
Nunc vero & tibi malum dederunt Dii, & mihi ipsi
Infortunatæ. Omnes enim me extremo cum horrore aversantur,
Omnes hostili cor meum affectu prosequuntur: nec usquam novi
Effugii locum. Nam si in Danaum frequentiam me propripuero;
Statim contumelioſe tractabunt corpus meum: Sin manſero,
Trojades & Trojani me ab omni parte circumstantes
Subito discerpent, ita ut nec cadaver humo condatur,
Sed canes, & rapidæ volucrum gentes id dilanient.
Utinam vero me confeciſſem ipſa, priusquam hæc mala adſpexiſſem.
Sic fata est: nec tam virum deplorans, quam gravis
Delicti memoriam refricans lugebat: & passim Trojanæ (matronæ)
Quasi ob illum (Parin) gemitus ducebant, sed mente alia versabant,

Dum

jus, quam Rhodomannus, qui Versum dedit ὑπερμέτρον. Potes etiam scribere, Ὡς ἴφατ', οὕτι πόσιν γοόωσα τέοιο, ὅσον αἰνῆς: Quod minimum recedit a recepta lectione. ὅσον αἰνῆς, quod Editio Rhodomanni habet in Contextu, ab Operis est, vel Correctore insulso. *Pauw.*

407. Μύριτ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη] Illud μύριτ' inconcinnum est, ubi οὕτι γοόωσα ad præcedens ἴφατ' se applicat, & applicare debet: Pueri vident. An igitur legendum, Ὡς ἴφατ', οὐδὲ πόσιν γοόωσα τέοιο, ὅσον αἰνῆς Μύριτ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη? Imo sic satis apta est verborum cohærentia, & nihil in ea male redundat. *Pauw.*

408. Ὡς κείνου σινάζοντο] Melius: ἀμφὶ δὲ Τρῶαι, Ὡς κείνῃ,

Αἰνὸν ὑπὲρ τοκέων μεμνημέναι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
Αἳ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων, ἠδὲ γνωτῶν ἐριτίμων·
Οἵη δ' ἐκ θυμοῖο δαΐζετο κυδαλίμοιο
Οἰνάνη· ἀλλ' οὔτι μετὰ Τρωῇσιν ἐοῦσα
Κώκυσεν, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐνὶ σφετέροισι μελάθροις
Κεῖτο βαρυστενάχουσα παλαιοῦ λέκτρον ἀκοίτεω·
Οἵη δ' ἐν ξυλόχοισι περιστρέφεται κρύσταλλος
Αἰπυτάτων ὀρέων, ἥ τ' ἄγκεα πολλὰ παλύνει
Χευαμένη ζεφύροιο καταιγίσιν, ἀμφὶ δὲ μακραὶ

Axgies

στενάχοντο. Troæ pariter ac illa, gemebant: at propior ſanguis eas incendebat ad flendos ſuos: Igitur ſe flere ficto gemitu adſimulabant, & intus ſibi canebant. De tali fictione Martialis Lib. 1. Epigr. 34.

Amiſſum non flet, cum ſola eſt, Gellia patrem:
Si quis adeſt, juſſa proſiliunt lacryma.

Modo Troades gemebant Paridem, ut illa Oenone, quæ occiderat virum, ſeu adulterum, dum curare negligit: ut illa, inquam, quia animitus gaudebant tantorum malorum ſibi autorem tandem abiiſſe de vita. Pulcre Publius Syrus: *Haredis fletus ſub perſonâ riſus eſt.* Troadum autem lacrymas non ab amore Paridis manare illud indicio eſt:

— *μετὰ φρεσὶ δ' ἄλλα μενοίνων*
Αἰνὸν ὑπὲρ τοκέων μεμνημέναι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.

De Oenone:

— *οὔτι τόσον γοόωσα πόσιν, ὅσον αἰνὴς*
Μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη.

Poſtilla tamen inſanam adſpicies in rogum dare ſe. *Dausq.* Recte Dausquejus, Ὡς κείνη: Nam Ὡς κείνη eo ſenſu, quo Interpres id expoſuit, & hic exponendum eſt, non dicunt Græci. Troades, ut Helena, Parin dolebant palam; in animo alia vero dolebant, quam Helena: Cum illa enim doleret intus crimen admiſſum, illæ dolebant intus viros & conſanguineos ſuos: Similis erat fictus Helenæ & Troadum luctus; diſſimilis autem verus. Ita intellige verba, ἀμφὶ δὲ Τρωιὴ, Ὡς κείνη, στενάχοντο· μετὰ φρεσὶ δ' ἄλλα μενοίνων, quæ ſic accommodatiſſima ſunt. Dausquejus præter correctionem dicit, quæ melius tacuiſſet, & ſummæ incuriæ documentum præbet, cum de Oenone ſcribit, quod de Helena ſcribere debuiſſet: Nihil oſcitantius, ita vivam ac valeam, excogitari poſſet. *Pauw.*

415. Οἵη δ' ἐν ξυλόχοισι περιστρέφεται κρύσταλλος Αἰπυτάτων &c.] περισφέται legendum cenſeo cum τὸ περιστρέφεται nihil commodi ad ſententiam aliquam

Dum aliæ parentum & virorum memoriam repetunt,
Aliæ etiam filiorum & fratrum honoratiſſimorum.
Sola autem ex animo, qui in ea generoſus erat, diſ-
cruciabatur
Oenone: ſed tamen non inter Trojanas verſans,
Plangebat: verum ſeparatim in ædibus ſuis
Jacebat, graviter priſtini mariti thalamum ingemiſcens.
Quemadmodum vero glacies, quæ in ſaltubus tan-
quam corona cingit
Præcelſos montes, valles copioſe humectat,
Diffuſa Zephyri procellis: & circumquaque altæ
Mon-

quam bonam habeat. *Rhod.* Intelligo nivem gelatam, conglobatam, & inſtar ſaxorum agglomeratam, quæ hinc & hinc Solis radiis percuſſa, ubi liquitur, ejus moles variis locis vertuntur, volvuntur, rotantur, & tandem prorſus exaqueſcunt. Eapropter retento *περιερίφεται*: etſi Rhodomannus pronunciarit eam vocem nihil habere commodi ad ſententiam aliquam bonam, reponatque *περιείφεται*. *Dausq.* Locus difficilis, quem uno ductu breviter tibi explanabo. *περιερίφεται* de glacie & grandine accipiendum, quæ ventis agitatur, antequam decidat: Sic *περιερίφεται ὀρέων αἰπυτάτων* optimum eſt: Circa montes torquetur, circa montes circumagitur. Cui mox recte ſubjicit Quintus, *εὖτ' ἄγχια πολλὰ πολύνει*, *cum valles copioſe conſpergit*: Ita enim legendum puto pro ἤ τ', quod minus appoſitum eſt. Illud *Χειμέρη ζεφύροιο κατειγίνη* commode præcedens *περιερίφεται* confirmat: Nam ab illis *κατειγίνη* & procellis eſt ipſa glaciei ſeu grandinis circa montes *περιερροὴ*. Sequentia, *ἀμφὶ δὲ μακραὶ Ακρεις ὑδρηλῇσι κατειβόμεναι λιβάδεσσι Σείονθ'*, non poſſunt eſſe ſana: Nam quid *κατειβόμεναι ὑδρηλῇσι λιβάδεσσι*, ubi de glacie concreta adhuc ſermo, & mox demum de liquefacta ſequitur? Nihil ineptius hercule, & minus conveniens: Amanuenſes igitur hic loquuntur, non ipſe Auctor, qui ita ineptire non potuit. Scribendum autumo, *ἀμφὶ δὲ μακραὶ Ακρεις ὑδρηλῇσιν ἀραιοτάτῃσι νιφάδεσσι Σείονθ'*: Montium vertices & extrema glaciei & grandinis vi perculſa, concutiuntur & agitantur quaſi: Hoc omnes vident loco convenire. Sic tandem de liquefacta agitur opportune, & ſententia ſibi conſtat. Unum illud addendum: *ὑδρηλῇσιν νιφάδεσσι* de glacie conferta aptum eſt; ſed aptius tamen & ſignatius eſſet vel *ὑαλίῃσιν* vel *ὑαλίηεσσιν νιφάδεσσι*: Et ſic forte ſcribendum. Hæc autem ab *εὖτ'* etiam pendent. *Pauw.*

Ἀκρίες ὑδρηλῇσι κατειβόμεναι λιβάδεσσι
Σεύονθ', ἡ δὲ νάπῃσιν, ἀπειρεσίη περ ἐοῦσα,
Πιδύκος ἐσσυμένης κρυερὸν περιτήκεται ὕδωρ,
Ὡς ἤγ' ἀσχαλόωσα, μέγα στυγερῇ ὑπ' ἀνίῃ
Τήκετ' ἀκηχεμένη πόσιος περὶ κουριδίοιο·
Αἰνά τ' ἀναστενάχουσα, φίλον προσελέξατο θυμόν·
Ω μοι ἀτασθαλίης, ὤ μοι στυγεροῦ βιότοιο,
Η πόσιν ἀμφαγάπησα δυσάμμορος, ᾧ συνεώλπειν
Γήραϊ τειρομένη, ποτὶ κλυτὸν οὐδὸν ἱκέσθαι,
Λιὴν ὁμοφρονέουσα· θεοὶ δ' ἐτέρωσε βάλοντο·
Ὡς μ' ὄφελόν ποτε χῆρες ἀνηρείψαντο μέλαιναι,
Ὁππότε νόσφιν ἔμελλον Ἀλεξάνδροιο πέλεσθαι·
Ἀλλὰ καὶ εἰ ζώός μ' ἔλιπεν, μέγα τλήσομαι ἔργον,
Ἀμφ' αὐτῷ θανέειν, ἐπεὶ οὔτι μοι εὔαδεν ἠώς.
Ὡς φαμένης ἐλεεινὰ κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο
Δάκρυα, κουριδίοιο ἀναπλήσαντος ὄλεθρον
Μνωομένη, ἅτε κηρὸς ὑπαὶ πυρὶ, τήκετο λάθρῃ·
Αἶψα γὰρ πατέρα σφὸν, ἠδ' ἀμφιπόλους εὐπέπλους,
Μέχρις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐπ' εὐρέος ὠκεανοῖο
Νὺξ ἐλύθη, μερόπεσσι λύσιν καμάτοιο φέρουσα·
Καί ῥα τόθ' ὑπνώοντος ἐνὶ μεγάροισι τοκῆος,
Καὶ δμώων, πυλεῶνας ἀναῤῥήξασα μελάθρων,
Ἐκθορεν, ἠΰτ' ἀέλλη· φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα·

Ως

426. Γήραϊ τειρομένη, ποτὶ κλυτὸν οὐδὸν ἱκέσθαι] τειρομένη γε ποτὶ, vel τειρομένη ποτ' ἀγακλυτὸν, vel βιότῳ κλυτὸν. *Rhod.* Res eſt minime ſperabilis, *ſenio torqueri*: eo reſcriptum venio:

Τειρομένη κλυτὸν ποτὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.

Dausq. Cum Rhodomanno lego, Γήραϊ τειρομένη, βιότῳ κλυτὸν: Nihil apertius: κλυτὸν οὐδὸν per ſe denotat nihil. Dausqueji acumen & audaciam non moror. *Rauw.*

433. κουριδίοιο ἀναπλήσαντος ὄλεθρον] κουριδίοιο δ' ἀναπλήσαντος. *Rhod.*

434. ἅτε κηρὸς ὑπαὶ πυρὶ] Cur hoc addidit? An prior comparatio glaciei liqueſcentis non ſufficiebat? An hæc fortior

Montium arces aquoſum diſtillantes humorem,
Præcipitant: illa autem, quamvis ſpiſſiſſima per nemora exſiſtat,
In gelidam tamen undam, (ceu) fonte ſcaturiente, liquitur.
Ita hæc perturbata, triſti ægritudine magnopere
Liqueſcebat; cum ſe ob virum, cui virgo nupſerat, afflictaret:
Graviterque ſuſpirans earum alloquebatur animum.
Heu mihi ob ſcelus! proh vitam mihi acerbam!
Quæ maritum ſummo (prius) amore complexa ſum miſera: cum quo ſperabam (me)
Senio confectam ad præclarum vitæ limen perventuram,
Perpetua concordia fruens. Sed Dii alio detorſerunt.
Utinam vero me nigræ Parcæ jam olim abripuiſſent,
Quando futurum erat, ut ab Alexandro divellerer.
Verum etiamſi me vivus repudiavit, magnum tamen facinus audebo,
Ut propter ipſum morti occumbam. Quandoquidem mihi lux (vitalis) non amplius grata eſt.
Ita querentis miſerabiles de palpebris effundebantur
Lacrymæ, dumque mariti fato defuncti
Memoria uritur, uti cera igni, tacite liqueſcit.
Patrem enim ſuum, & ancillas decore veſtitas reveretur,
Donec ſuper almam terram a lato Oceano
Nox diffuſa eſt, mortalibus relaxationem laboris afferens.
Tunc ergo genitore cum famulis ſomnum capiente
In aula, foribus domus perruptis
Exſilit, procellæ inſtar, & cita eam membra abripiunt.

Ut

tior illa? Lepidus, hercule, fuit Quintus in comparando. *Pauw.*

435. *Αζετο γὰρ πατέρα σφὸν, ἰδ' ἀμφιπόλως ἰϋκίπλως*] *πατέρα σφὸν, ἰδ' ἀμφιπόλως. Rhod.*

436. *ἰπ' εὐρέος ὠκιανοῖο*] *ἀπ' εὐρέος ὠκιανοῖο. Rhod.*

437. *Νὺξ ἰλύθη*] *Νὺξ ἰχύθη. Rhod.*

440. *Ἐκβοσιν, ἤὔτ' ἀίλλη*] *ἤὔτ' ἀίλλα. Rhod.* Recte *ἀίλλα* ob Verſum. Durum autem eſt illud *ἤὔτ' ἀίλλα*, ſi ad *ἔκβοσιν* attendas. *Pauw.*

Ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὔρεα πόρτιν ἐρασσαμένην μέγα ταύρου,
Θυμὸς ἐποτρύνει ποσὶ καρπαλίμοισι φέρεσθαι
Εσσυμένως, ἥ δ' οὔτι λιλαιομένη φιλότητος,
Ταρβεῖ βουκόλον ἄνδρα, φέρει δέ μιν ἄσχετος ὁρμὴ,
Εἴ που ἐνὶ ξυλόχοισιν ὁμήθεα ταῦρον ἴδοιτο,
Ὡς ἡ ῥίμφα θέουσα, διήνυε μακρὰ κέλευθα,
Διζομένη τάχα ποσσὶ πυρῆς ἐπιβήμεναι αἰνῆς·
Οὐδέ τι οἱ κάμε γούνατ'· ἐλαφρότεροι δ' ἐφέροντο
Εσσυμένως πόδες αἰέν· ἔπειγε γὰρ οὐλομένη χὴρ,
Καὶ Κύπρις· οὐδέ τι θῆρας ἐδείδιε λαχνήεντας,
Αντομένη ὑπὸ νύκτα, πάρος μέγα πεφρικυῖα·
Πᾶσα δέ οἱ λασίων ὀρέων ἐστείβετο πέτρη,
Καὶ χρημνοί· πᾶσαι δὲ διεπρήσαντο χαράδραι·
Τὴν δέ που εἰσοράωσα τόθ' ὑψόθι δῖα σελήνη,
Μνησαμένη κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ενδυμίωνος,
Πολλὰ μάλ' ἐσσυμένην ὁλοφύρατο· καί οἱ ὕπερθε
Λαμπρὸν παμφαίνουσα, μακρὰς ἀνέφαινε κελεύθους·
Ιχνίο δ' ἐμβεβαυῖα δι' οὔρεος, ἦχι καὶ ἄλλαι
Νύμφαι Αλεξάνδροιο μακρὰ περιχωκύεσκον·
Τὸν δέ τι που κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
Μηλονόμοι ξυνίοντες ἀπ' οὔρεος ἄλλοθεν ἄλλοι
Υλην θεσπεσίην παρενήνεον, ὄφρα φέροντες
Υστατίην καὶ πένθος ὁμῶς ἑτάρῳ ἄνακτι,

Κλαί-

451. Αντομένη ὑπὸ νύκτα] Αντομένους. *Rhod.* Recte Αντομένη: Forte rectius Αντομένους ὑπὸ νύκτα. *Dausq.* Et mihi probatur magis Αντομένους. *Pauw.*

453. πᾶσαι δὲ διεπρήσαντο χαράδραι] διεπρήσσοντο. *Rhod.*

457. Λαμπρὸν παμφαίνουσα; μακρὰς ἀνέφαινε κελεύθους] παμφαίνουσα hic non fuiſſet detectius. *Pauw.*

459. μακρὰ περιχωκύεσκον] μακρὸν περιχωκύεσκον. *Rhod.* μακρὰ melius, quam μακρὸν, & cæſura adeſt. *Pauw.*

460. Τὸν δέ τι που κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν] Τὸν δ' ἴτι, & αὐτῷ. *Rhod.* Brodæus αὐτοῦ Ego αὐτῷ Τλην θεσπεσίην παρενήνεον. *Dausq.* Sine dubio αὐτῷ ſcribendum. *Pauw.*

462. ὄφρα φέροντες Υστατίην καὶ

Ut cum montibus juvencam tauri amore correptam
Animus exſtimulat, ut rapidis pedibus feratur
Concitato. Hæc præ deſiderio complexus nihil
Metuit bubulcum, ſed impetu non reſtringendo aufertur:
Sicubi in ſaltu taurum familiarem conſpiciat.
Sic illa raptim currens longum iter perficit,
Confeſtim pedibus funeſtum conſcendere rogum cupiens.
Nec deficiunt ei genua, ſed levitate ſubinde majori
Pedes quam ocyſſime feruntur. Urget enim exitialis Parca,
Et Venus. At nec feras timet hirſutas
Obviam illis facta ſub noctem, quas (tamen) antea mirum quam exhorrebat:
Omnis vero denſorum montium ſcopulus ipſi calcatur,
Omnes cum rupibus valles & foſſæ penetrantur.
Hanc ubi ex alto divina intuetur Luna,
Memor apud animum honeſti Endymionis,
Feſtinantem magna miſeratione proſequitur; & deſuper ei
Splendide affulgens longas oſtendit vias:
Tandem progreſſa per montem, eo venit ubi etiam aliæ
Nymphæ circa Alexandrum prolixos ciebant planctus.
Hunc autem rapidus jam ignis cinxerat, quia ipſi
Opiliones e diverſis Idæ partibus congregati
Incredibilem aggeſſerant lignorum ſtruem, ut officium luctus
Poſtremum, cum ſodali (olim) tum principi, exhiberent.

Ma-

καὶ πίνδος] ἦρα, quod τιμὴν ei hic ſignificat. *Rhod.* Recte Rhodomannus ἦρα φίροντες: Illud ὑστατίην hic vim habet adverbii, & poſitum eſt Ellyptice pro ὑστατίην ἡμέραν: Alias enim ſcribendum eſſet, ἦρα φίροντες ὑστατα δὴ καὶ πίνδος. Vident, qui Græce ſciunt. *Pauw.*

Ibid. ὁμῶς ἑτάρῳ ἄνακτι] ἑτάρῳ καὶ ἄνακτι. *Rhod.* Ita Rhodomannus ὁμῶς cum his junc-

Κλαίοντες μάλα πολλὰ περισταδόν· ἡ δέ μιν οὔτι
Ἀμφαδὸν ὡς ἄθρησε, βοήσατο τειρομένη περ,
Ἀλλὰ καλυψαμένη περὶ φάρεϊ καλὰ πρόσωπα,
Αἶψα πυρὶ ἐνέπαλτο· γόον δ' ἄρα πουλὺν ὄρινε,
Καίετο δ' ἀμφὶ πόσει· Νύμφαι δέ μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
Θάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο μετ' ἀνέρι πεπτηυῖαν·
Καί τις ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
Ἀτρεχέως Πάρις ἦεν ἀτάσθαλος, ὃς μάλα κεδνὴν
Κάλλιπε κουριδίην, καὶ ἀνήγαγε μάργον ἄκοιτιν,
Οἳ αὐτῷ, καὶ Τρῳσὶ, καὶ ἄστεϊ λοίγιον ἄλγος·
Νήπιος· οὐδ' ἀλόχοιο περίφρονος ἄζετο θυμὸν
Τειρομένης, ἥπέρ μιν ὑπὲρ φάος ἠελίοιο,
Καίπερ ἀπεχθαίροντα, καὶ οὐ φιλέοντα, τίεσκεν.
Ὡς ἄρ' ἔφη Νύμφη τις ἀνὰ φρένας· οἵ δ' ἐνὶ μέσσῃ
Πυρκαϊῇ καίοντο, λελασμένοι ἠριγενείης·
Ἀμφὶ δὲ βουκόλοι ἄνδρες ἐθάμβεον, εὖτε πάροιθεν
Ἀργεῖοι θάμβησαν ἀολλέες, ἀθρήσαντες
Οἰνώνην, Καπανῆος ἐπεκχυμένην βελέεσσιν,
Ἀμφὶ πόσιν δμηθέντα Διὸς στονόεντι κεραυνῷ·
Ἀλλ' ὅτε δ' ἀμφοτέρους ὁλοὴ πυρὸς ἧνυσε ῥιπὴ,

Οἰνώ-

cto, quod si jungeretur cum antecedentibus, legi etiam posset, ἱτάρῳ ποτ', vel ἱτάρῳ περὶ ἄιαχτι. *Pauw.*

464. ἡ δέ μιν οὔτι Ἀμφαδὸν ὡς ἄθρησε, βοήσατο] Malim γοήσατο: μιν γοήσατο. *Pauw.*

467. Αἶψα πυρὶ ἐνέπαλτο] *Rhod.* Non improbo: nec tamen necesse. *Pauw.*

470. ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν] id est, ἀνὰ θυμὸν τοῖον ἔπος ἔειπεν ποτὶ θυμὸν: Locutionem nota, Scholasticam sane. *Pauw.*

477. οἵ δ' ἐνὶ μέσσῃ Πυρκαϊῇ καίοντο] Observa voces gemellas: Sed an δαίοντο forte legendum pro καίοντο? *Pauw.*

480. ἀθρήσαντες Οἰνώνην, Καπανῆος ἐπεκχυμένην βελέεσσιν] Εὐάδνην, & μελίεσσιν. *Rhod.* Non male Rhodomannus Εὐάδνην: An tamen figuratius hic loquitur Vir Scholasticus, & uxorem Capanei vocat Οἰνώνην, quia eodem erga maritum fuerat affectu? *videntes alteram Oenonen*? Hoc non improbabile. Imo nihil mutandum: Nam

Majoremque in modum circumſtantes plorabant. Illa vero nullam,
Ubi coram illum vidit, emiſit vocem quamlibet afflicta:
Sed cum faciem decoram pallio involviſſet,
Subito in pyram ſe conjicit, magnumque excitavit luctum,
Et conflagravit juxta maritum. Nympharum autem alibi aliæ
Cum ſtupore demiratæ ſunt, quando cum viro mortem illam oppetere viderunt.
Nec deerat, quæ animum ſuum his verbis compellaret.
Profecto ſcelere ſe Paris obſtrinxit; qui in magno precio habendam
Repudiavit uxorem, & pellicem duxit luxu perditam,
Sibimet & Trojanis & urbi peſtilentem cruciatum.
Fatuus! nec cordatæ conjugis reſpexit affectionem
In ærumnis. Quæ (tamen) illum plus quam ſolis lucem (vitam)
Amabat; quamvis non amore, ſed odio ipſam proſequeretur.
Sic una ex Nymphis intra animum loquebatur. Illi interim in medio
Rogo Auroræ (vitalis diei) obliti cremabantur.
Et circumquaque viri armentarii mirabantur; ut olim
Argivi catervatim demirati ſunt, ubi cernerent
Euadnen Capanei membris circumfuſam,
Juxta maritum luctifico Jovis fulmine ictum (expirare;)
Cæterum ubi rapidus ignis æſtus utrumque conſumſit,

Oeno-

Nam ut nunc video, diſtinctio peccat, & ſcribendum eſt, ἀθρήσαιτις Οἰνώνη Καπανῆος, ἰπιχυμένην μηλίεσσιν Ἀμφὶ πόσιν θρῴσκοντα Διὸς τοκέεσσι κιχανῶ. Quo admiſſo, commode figuratius illud oratio promit. Si Καπανῆος ita maneat diſtinctum, ut nunc vulgo eſt, ſive Εὐάδνην, ſive Οἰνώνη legas, verba

Οἰνώνην τε, Πάριν τε, μιῇ δ' ὑποκάββαλε πέτρῃ,
Δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτῶν
Χρυσέῳ ἐν κρητῆρι θέσαν· περὶ δὲ σφίσι σῆμα
Εσσυμένως τεύξαντο· θέσαν δ' ἄρα δοιὼ ὕπερθεν
Στήλας, αἵπερ ἔασι τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.

ba perplexa ſunt & intricata: Nihil apertius. *Pauw.*

484. μιῇ δ' ὑποκάββαλε πέτρῃ] ὑποκάββαλε τίφρῃ. *Rhod.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

ΤΡῳαὶ δὲ στενάχοντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἐδύναντο
Ελθέμεναι ποτὶ τύμβον, ἐπεὶ μάλα τηλόθ' ἔκειτο
Αστεος αἰπεινοῖο· νέοι δ' ἑκάστοτε πόλλος
Νωλεμέως πονέοντο· μάχη δ' οὐ λῆγε πόνοιο,
Καίπερ Αλεξάνδροιο δεδουπότος, οὕνεκ' Αχαιοὶ
Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο ποτὶ πτόλιν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τείχεος ἔντοσθεν ἐπεὶ σφέας ἦγεν ἀνάγκη·

3. Νέοι δ' ἑκάστοτε πόλλος Νωλεμέως ποιέοντο] ἔκτοσθε πόλιος. *Rhod.* Corrigo ἑκάτερθε. Nunc enim Trojanos muro clauſos adoriuntur Achivi, — Αχαιοὶ Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο: nunc ipſi Troes τείχεος ἔντοσθεν, ἐπεὶ σφέας ἦγεν ἀνάγκη. Ita eſt Horatii querimonia: *Iliacos intra muros pugnatur, & extra.* Utraque, ἑκάτερθε. Mox infra, μαιμάωσιν· ἑκατέρθε. *Dauiſ.* Cum Rhodomanno ſcribendum eſt ἔκτοσθε πόλιος. Dausquejus ineptit: Apparebit etiam ex mox ſequentibus. *Pauw.*

4. μάχη δ' οὐ λῆγε πόνοιο] Sic Aldina: Baſileenſis perperam, μάχη δ' οὐκ λῆγε: quod in ſua expreſſit Rhodomannus. *Pauw.*

5. οὕνεκ' Αχαιοὶ Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο

Oenonen ſimul & Parin, & in unum (eos) cinerem
redegit:
Tandem pyram vino reſtinguunt, & oſſa eorum
In cratere aureo condunt, circumque illa monimentum
Continuo educunt, arduasque ſuperimponunt
Columnas, quarum una in hanc, altera in illam partem
converſa eſt.

488. αἴκιε ἴασι τετραμμέναι ἀνδις ἄλλη; Ita loquuntur Graeci. *Pauw.*
ἄλλοθις ἄλλη] τετραμμέναι ἄλ-

QUINTI CALABRI
PRÆTERMISSORUM AB HOMERO
LIBER UNDECIMUS.

TRojanæ autem matronæ ſuſpiria ducebant per urbem, nec poterant
Venire ad tumulum (Paridis,) cum nimis procul ſitus eſſet
A celſa urbe: Juvenesque extra mœnia
Continenter in opere erant. Pugna enim laboris finem non habebat,
Quamvis exſtincto Alexandro: Quod Achivi
Trojanos ad urbem uſque perſequerentur; Et hi
Neceſſitate urgente, e mœnibus erumperent.

In

στέοντο ποτὶ πτόλιν, ἠδὲ καὶ αὖτοὶ Τείχεος ἔντὸς] Imperite Interpres, *quod Achivi Trojanos ad urbem usque perſequerentur*: Nam nox & tenebræ pugnam diremerant, ut vidimus V. 256. Libri præcedentis. Vertas igitur, *quod Achivi Trojanos ad urbem & ſub ipſis mœnibus invaderent.* Extra portas & urbem erant excubitores, & quædam illos contra vim ſubitam defenſuræ cohortes: Hos invadebant Græci, & ſic pugna finita incipiebat de novo. Nunc Auctor non ineptit, ut face-

Ἐν γὰρ δὴ μέσσοισιν Ἔρις, στονόεσσά τ' Ἐνυὼ
Στρωφῶντ', ἀργαλέῃσιν Ἐριννύσιν ἴκελαι ἄντην,
Ἀμφω ἀπὸ στομάτων ὀλοὸν πνείουσαι ὄλεθρον·
Ἀμφ' αὐτῇσι δὲ Κῆρες, ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσαι,
Ἀργαλέως μαίνοντο· Φόβος δ' ἐτέρωθε, καὶ Ἄρης,
Λαοὺς ὀτρύνεσκον· ἐφέσπετο δὲ σφίσι Θυμὸς,
Φοινήεντι λύθρῳ πεπαλαγμένος, ὄφρά ἑ φῶτες,
Οἱ μὲν καρτύνωνται ὁρώμενοι, οἱ δὲ φέβωνται
Πάντῃ· αἰγανέαι τε, καὶ ἔγχεα, καὶ βέλε' ἀνδρῶν,
Ἀλλυδὶς ἄλλα χέοντο, κακοῦ μεμαῶτα φόνοιο·
Ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι δοῦπος ἐρειδομένοισιν ὁρώρει,
Μαρναμένων ἑκάτερθε, κατὰ φθισήνορα χάρμην·
Ἔνθ' ἄρα Λαοδάμαντα Νεοπτόλεμος κατέπεφνε·
Ὃς τράφη ἐν Λυκίῃ Ξάνθου καλὰ ῥέεθρα· *
Ὃν ποτ' ἐριγδούποιο Διὸς δάμαρ ἀνθρώποισι
Λητὼ δὴ ἀνέφηνεν, ἀναῤῥήξασα χέρεσσι
Ἰρηχὺ πέδον Λυκίης ἐριδούπου, ὀππόθ' ἑοῖο

Δάμ-

Faceret ſane, ſi Interpres verum perhiberet. Illud ἦδὲ καὶ αὐτοὶ ambiguum eſt, neque convenit loco: Scribe, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ: Sic verba appoſita ſunt, & perſpicue dicunt, quod debent. Et hæc Dausqueji ἑκάτερθι etiam redarguunt plane. *Pauw.*

8. Ἐν γὰρ δὴ μέσσοισιν Ἔρις] Illud γὰρ pertinet ad ſuperius, μάχη δ' οὐ λῆγε πόνοιο: Moneo, ne turbas alicui excitet: Hanc autem Proſopopœiam, quoties vel paulo acrius pugnatur, vel pugnandum eſt, ubique ingerit bonus. *Pauw.*

10. ὀλοὸν πνείουσαι ὄλεθρον] ὀλοὸν ὄλεθρον Scholaſticum eſt. *Pauw.*

13. ἐφέσπετο δὲ σφίσι Θυμὸς] Parum ridet hic Deus, etſi ominis boni nomen audio. Magis ex mente Poetæ rescribatur Δεῖμος, quod firmant ſubeuntia: ὄφρα ἑ φῶτες, Οἱ μὲν καρτύνωνται, ὁρώμενοι, οἱ δὲ φέβωνται. Et in antegreſſis Φόβος, & Δεῖμος cum Marte in campum deſcenderunt. Nomus Baſſaricôn ΚΘ. Φόβον & Δεῖμον Martis filios facit:

Θερμὸς Ἄρης ἀνέπαλτο. Φόβον καὶ Δεῖμον ἀγείρας
Ζεῦξαι φοίνιον ἅρμα ταχύδρομον.

Iliade Δ.

Ὦρσε δὲ τὸν μὲν Ἄρης, τὸν δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Δεῖμός τ', ἠδὲ Φόβος, καὶ Ἔρις

In medio igitur eorum Contentio & Bellona triſtiſonans
Verſantur, ſævis plane Furiis aſſimiles,
Ambæque e faucibus funeſtam ſpirantes necem;
Et juxta eas Parcæ, impudentem animum præferentes,
Atrociter bacchantur. Ab alia vero parte Terror & Mavors
Cohortes exſtimulant. Quibus a tergo adeſt Ira
Cruento tabo polluta, ut militum,
Qui illam videant, pars vires colligat, pars in fugam agatur.
Tum quaquaverſum jacula & haſtæ telaque virum
Huc illuc ſparguntur, diræ ſtragis percupida,
Et circum illos fragor connitentes oritur,
Dum exitiali inter ſe pugna contendunt.
Ibi Neoptolemus Laomedontem interfecit,
Educatum in Lycia, juxta amœna Xanthi fluenta:
Quem mortalibus olim grandiſoni Jovis concubina
Latona produxit manibus (ſuis) dirumpens
Aſperum celebris Lyciæ ſolum: cum ſui (ipſam)
Pre-

Ερις ἄμοτον μεμανῖα.

& Lib. 10. Calaber:

Τὴν δὲ (Ερίδα) Φόβος, καὶ Δεῖμος ἀταρβέες ἀμφιπέτοντο
Πατροκασιγνήτην —

Dausq. Recte Θυμὸς, Ira: Et Dausqueji Δεῖμος non convenit, ubi Φόβος jam præcedit: Nihil apertius. *Pauw.*

15. *οἱ δὲ φίβονται Πάντη· αἰγανίοιτε, καὶ ἔγχεα*] *οἱ δὲ φίβονται· Πάντη δ' αἰγανίοι τε, καὶ. Rhod.*

18. *δοῦπος ἰριδομένοισιν ἀρωρεῖ*] Fors *ἰριζομένοισιν* dicat aliquis. Minime gentium: dum jacula, haſtæ, tela mutuo incumbunt, & colliduntur, *ἰριδέονται* dicuntur. *Dausq.* Ipſi milites dicuntur *ἰριδέεσθαι*, cum fixo pede in hoſtes incumbunt valide: Moneo aperte, quia bonus Dausquejus monuit ambigue & obſcure: Locutio non ignota eſt, & recte Interpres, *& circum illos connitentes oritur fragor. Pauw.*

19. *Μαιμάων ἰκάνεσθε*] Hæc etiam Enallage eſt ſatis audax; quanquam ipſum *ἰριδομένοισιν* eam revera temperat. *Pauw.*

21. *Ος τράφη ἐν Λυκίῃ ξανθῷ καλὰ ῥέεθρα*] *Ξάνθε παρὰ καλὰ ῥέεθρα. Rhod.*

23. *ἀναβήξασα χέρσοι Τρηχὺ πέδον Λυκίης*] Latona igitur parturiens etiam in Lycia oberravit, antequam in Delo peperit. *Pauw.*

24. *ἐπτάβ' ἑοῖο Δέμνατ' ἐπ' ὠδίνεσσι* — *ἔσχε δὲ δῖνος ἄγυιαν*] Locus difficilis & intricatus: Nam

Δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσι πολυτλήτησιν ἀνίη
Θεσπεσίου τοκετοῖο, ὅσην ὠδῖνες ἔγειρον·
Τῷ δ' ἐπὶ Νῖρον ὄλεσσε, βαλὼν ἀνὰ δηϊοτῆτα
Δουρὶ διὰ γναθμοῖο· πέρησε δ' ἄρα στόμα χαλκὸς
Γλώσσαν ἔτ' αὐδήεσσαν· ὁ δ' ἔγχεος ἄσχετον αἰχμὴν
Αμπεχε βεβρυχὼς· περὶ δ' ἔρρεεν αἷμα γένυσσι
Φθεγγομένου· καὶ τὸν μὲν ὑπὸ κρατεροῦ χειρὸς ἀλκῆς
Εγχείη στονόεσσα ποτὶ χθονὸς οὖδας ἔρεισε
Δευόμενον θυμοῖο· βάλεν δ' Εὐήνορα δῖον
Τυτθὸν ὑπαὶ λαπάρην, διὰ δ' ἤλασεν ἐς μέσον ἦπαρ
Αἰχμὴν· τῷ δ' ἀλεγεινὸς ἄφαρ συνέχυρσεν ὄλεθρος·
Εἶλε δ' ἀριφιτίωνα, καὶ Ιππομέδοντα δάμασσε
Μαινάλου ὄμβριμον υἷα, τὸν Ωχυρόα τέκε Νύμφη
Σαγγαρίου ποταμοῖο παραῤῥόον· οὐδέ νυ τόνγε
Δέξατο νοστήσαντα· κακαὶ δὲ κῆρες ἄμερσαν
Παιδὸς ἀνιηραί· μέγα δ' υἱέος ἔμβαλε πένθος·
Αἰνείας δὲ Βρέμοντα, καὶ Ανδρόμαχον κατέπεφνεν,
Ος τράφη ἐν Κνωσσῷ· ὁ δ' ἄρα ζαθέῃ ἐνὶ Λύκτῳ·
Αμφω δ' εἰς ἕνα χῶρον ἀπ' ὠκυπόδων πέσον ἵππων·

Καί

Nam & ἰοῖο a θεσπεσίῳ τοκετοῖο nimis longe abeſt, & ὠδῖνες poſt ὑπ' ὠδίνεσσι πολυτλήτησιν ἀνίῃ Tautologiam inducunt peſſimam. Prius corrigere poſſum ſcribendo, ἐπτόθ' ἰ οἵην Δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσι πολυτλήτησιν ἀνίῃ: *cum eam ſolam & ab omnibus derelictam* &c. Poſterius corrigere non poſſum. An ita Auctor Tautologus balbutiit? Vix puto: Nimis enim inepta eſt geminatio. Scis, quid ſuſpicor? Pro uno Verſu fortaſſe Verſus irrepſerunt duo, cum in Libris diverſis non eodem modo ſcriptus eſſet unus: In his lectum fuerit, ἐπτόθ' ἰοῖο Δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσι, πολυτλήτησιν ἀνίῃς, in illis vero, ἐπτόθ' ἰοῖο θεσπεσίῳ τοκετοῖο θεὴν ὠδῖνες ἔτειρον, vel ἐπτόθ' ἰ οἷο θεσπεσίῳ τοκετοῖο ἕλκει ὠδῖνες ἔτειρον. Sic breviter, & non inepte dicitur, quod dicendum erat, neque nimio laborat locus. *Pauw.*

28. πίεζεν δ' ἄρα σῶμα χαλκὸς Γλῶσσαν] ἀνὰ σῶμα. *Rhod.*

31. καὶ τὸν μὲν ὑπὸ κρατεροῦ χειρὸς ἀλκῆς] ὑπὸ κρατερῇ χειρὸς ἀλκῇ. *Rhod.* Malim fere κρατερῆς χειρὸς ἀλκῇ. *Pauw.*

34. Τυτθὸν ὑπαὶ λαπάρην, διὰ δ' ἤλασεν ἐς μέσον ἦπαρ Αἰχμὴν] *Hiatus.*

Præmeret laborioſis cruciatibus ægritudo
Partus divini, quantam parturientis dolores excitabant.
Poſt hunc Niruin exitio dedit, ſauciatum in conflictu
Per mandibulam haſta, adeo ut per os ferrum penetraret
Linguam adhuc loquentis. Tum ipſe rapidam haſtæ
cuſpidem
Impactam gerebat frendens, & circum genas ſanguis
manabat
Loquentis. Et hunc quidem validæ manus ſtrenuitate (a
jactu)
Triſtis haſta ad terræ ſolum affixit,
Vita deſtitutum. Sed generoſum Euenora percuſſit
Paulum infra ilia, & adegit in medium hepar
Haſtam; cui mox dolendus contigit interitus.
Sternit etiam Iphitionem: & Hippomedonta necat,
Fortem Mœnali filium, quem Ocyrhoë nympha enixa
eſt
Ad Sangarii amnis decurſum, nec eum
Suſcepit reducem: ſed infeſtæ ipſam Parcæ orbarunt
Filio, nec ſine curis moleſtiſſimis tam gravem de na-
to luctum concepit.
Porro Æneas Bremontem & Andromachum occidit:
Hic nutritus erat in Gnoſo, ille in ſacra Lycto:
Amboque in unum locum ex velocibus equis deciderunt.

Unus

μὴν] Nonne Τυτθὸν ὄντ' ἐλεφαίρεις? Notiſſimum eſt illud Homeri Odyſſ. I. Οὐτάμεναι πρὸς ἕθλος, ὅθι φρένες ἦκαι ἔχουσιν. Procerrimus autem Neoptolemus, & ſine dubio Euenore longe major, ut proinde vulnus ita aſſurgens minus adhuc conveniat. *Pauw.*

36. Εἶλε δ' ἀριφρίσσα] Εἶλε δ' ἄρ' Ἰφιτίωνα. *Rhod.*

37. Μαιάλιον ὄμβριμον υἱὸν, τὸν Ὠκυρόη τέκε Νύμφη] Ὠκυρόην. *Rhod.* An hic idem Mænalus, de quo Lib. 3. V. 298? *Pauw.*

38. Σαγγαρίου ποταμοῖο παραῤῥέον] παρὰ ῥέον. *Rhod.*

39. καὶ δὲ χῆρις ἄμιτρος] καὶ δὲ ἡ χῆρις ἄμιτρος. *Rhod.*

40. Παιδὸς ἀνηρὰ μέγα δ' υἱὸς ἴμβαλε πίτνος] Haud ſcio, an non rectius ſit ἀνιηρὸν. Poteſt tamen ἀνιηρῶς absque errore magno reſtitui. Pro ἴμβαλε forte ἔλλαβε. *Rhod.* Commodius ἀνιηρὸν. Adſentio quoque Rhodomanno rectius fore ἔλλαβε πίτνος. *Dausq.* Ego ἀνιηρῶς & ἔλλαβε probo: ἴμβαλε non eſt anius aſſis: neque dubitare de-

Καί ῥ' ὁ μὲν ἀσπαίρεσκε, πεπαρμένος ἔγχεϊ μακρῷ
Λαιμὸν· ὅ δ' ἀλγινόεντος ἀνὰ χροτάφοιο θέμεθλα
Χερμαδίῳ στονόεντι μάλα κρατερῆς ἀπὸ χειρὸς
Βλήμενος ἐκπνείεσκε, μέλας δέ μιν ἄμπεχε πότμος.
Ἵπποι δ' ἐπτοίηντο, καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθε
Φεύγοντες, πολλοῖσιν ἐνεπλάζοντο νέκυσσι·
Καὶ τοὺς μὲν θεράποντες ἀμύμονος Αἰνείαο
Μάρψαντες, κεχάροντο φίλῃ περὶ λαῖδι θυμόν·
Αν δὲ Φιλοκτήτης ὁλοῷ βάλε Πείρασον ἰῷ
Φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο· διέθρισε δ' ἀγκύλα νεῦρα
Γούνατος ἐξόπιθεν κατὰ δ' ἔκλασεν ἀνέρος ὁρμήν·
Καὶ τὸν μὲν Δαναῶν τις ὅτ' ἔδρακε γυιωθέντα,
Εσσυμένως ἄμερσε κάρητος ἐς δόρυ τύψας
Αλγινόεντα τένοντα· ὁλοὴ δ' ὑπεδέξατο γαῖα
Σῶμα· κάρη δ' ἀπάτερθε κυλινδομένη πεφόρητο,
Ιεμένου φωνῆς· ταχὺς δ' ἅμα πέπτατο θυμὸς·
Πουλυδάμας δὲ Κλέωνα, καὶ Εὐρύμαχον βάλε δουρὶ,
Οἱ Σύμηθεν ἵκανον ὑπαὶ Νηρῆι ἄνακτι,
Αμφω ἐπιστάμενοι δόλον ἰχθύσι μητίσασθαι
Αἰνὸν ἀπ' ἀγκίστροιο, βαλεῖν δέ τε εἰς ἅλα δῖαν
Δίκτυα, καὶ παλάμῃσι περιφραδέως ἀπὸ νηὸς,
Ἰθὺ καὶ αἶψα τρίαιναν ἐπ' ἰχθύσι νωμήσασθαι·

Αλλ'

bnerat Vir Doctus. *Pauw.*

52. Αν δὲ Φιλοκτήτης ὁλοῷ βάλε] Σὺν δὲ, vel Εν δὲ, vel Ενθα, vel Αλλὰ. *Rhod.* Εν δὲ placet mihi; Diximus antea semel iterumque. *Pauw.*

53. διέθρισε δ' ἀγκύλα νεῦρα] ἀγκύλα ἄρματα Homeri apud Etymologum exponuntur ἄρματα ἰσχυρὰ: Similiter νεῦρα ἀγκύλα non male exponerentur hic. *Pauw.*

56. Εσσυμένως ἄμερσε κάρητος] ἤμερσε vel ἀπάμερσε καρήατος. *Rhod.* Scribo ἀπάμερσε καρήατος. *Dausq.*

Ibid. ἐς δόρυ τύψας Αλγινόεντα τένοντα] ἐς δορὶ τύψας. *Rhod.* Illud ἐς δόρυ τύψας non male Rhodomannus mutat in ἐς δορὶ τύψας: Sic tamen ἐς etiam longius a vocibus suis abest, neque ita Græci, credo, quibus aliqua erat scribendi peritia. Quare nondum mihi satisfacit conjectatiuncula. Legendum

Unus palpitabat prælonga transfixus hasta
Jugulum; alter circa temporum doloribus obnoxiorum
fundamenta
Tristi saxo e valida manu (elisо)
Ictus, animam exhalabat; unde nigra cum mors amplectebatur.
Equi autem consternati erant, aurigisque excussis
Fugientes in strage cadaverum errabant:
Quos cum præstantis Æneæ famuli
Arripuissent, ob dulcem prædam ex animo gaudebant.
Ibi Philoctetes exitiali percussit jaculo Pirasum,
Fugientem ex acie, & curvatiles nervos disrupit,
In posteriori poplitis parte, atque ita hominis impetum fregit.
Atqui hunc quispiam Danaum ut vidit mutilatum,
Statim capite privavit, feriens hasta
In tristes cervicis nervos (tendines,) funestaque tellus
suscepit.
Truncum: Caput vero procul devolutum ferebatur
Loqui (adhuc) gestientis, & celer una animus avolabat.
Hinc Polydamas Cleonem & Eurymachum hasta trajicit,
Qui ex Syma venerant sub Nireo principe;
Ambo docti piscibus insidias struere
Exitiales hamo, & demittere in sacrum mare
Retia, & scitis manibus de navi
Directe & expedite tridentem in pisces vibrare.

Ve-

dum suspicor, εὖ δορὶ τύψας. εὖ de omnibus dicitur, quæ fiunt, ut fieri debent. ἀλγινόεντα τένοντα hic accipiendum, ut ἀλγινόεντες χροτάφοιο, & alia plura in his: *tendinem, qui percussus erumnam gignit certam:* Pro τένοντα autem scribendum cum Rhodomanno τένοντ'. *Pauw.*

59. Ἰαχὴν φωνῆς ταχὺς ὀλ' ἅμα πίπτατο θυμὸς] Φωνῆς ἰαχήσας. *Rhod.* Ita Versus se habebit recte: Pro ἅμα πίπτατο θυμὸς longe signatius & emaculatius scribas ἅμ' ἀπιπτάτο θυμὸς. *Pauw.*

61. ὑπαὶ Νηρῆϊ ἄνακτι] Νηρῆϊ ἄνακτι. *Pauw.*

64. καὶ παλάμῃσι περιφραδέως] Ordo verborum est, βαλεῖν δὲ καὶ παλάμῃσι περιφραδέως ἀπὸ νηὸς εἰς ἅλα δίκτυα. Moneo, quia Interpres minus apte. *Pauw.*

65. ἴθὺ καὶ αἶψα χεῖρας ἐκ-

Αλλ' οὔ σφιν ἐπὶ πῆμα θαλάσσια ἤρκεσεν ἔργα·
Εὐρύπυλος δὲ μενεπτόλεμον βάλε φαίδιμον Ελλον,
Τόν ῥα παραὶ λίμνῃ Γυγαίῃ γείνατο μητὴρ
Κλειτὼ καλλιπάρῃος· ὅ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
Πρηνὴς· τοῦ δ' ἀπάτερθεν ὁμῶς δόρυ κάππεσε μακρὸν
Ωμου ἀπὸ βριαροῖο, κεκαμμένη ἄορι λυγρῷ
Χεὶρ, ἔτι μαιμώωσα ποτὶ κλόνον ἔγχος ἀείρai
Μαψιδίως· οὐ γάρ μιν ἀνὴρ εἰς ἔργον ἐνώμα,
Αλλ' αὔτως ἥσπαιρεν, ἅτε βλοσυροῖο δράκοντος
Οὐρὴ ἀποτμηθεῖσ' ἀναπάλλεται· οὐδέ οἱ ἀλκὴ
Εσπεται ἐς πόνον αἰπὺν, ἵνα χραύσαντα δαίξῃ·
Ως ἄρα δεξιτερὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐς αἰχμὴν
Ωρμαινεν πονέεσθαι· ἀτὰρ μένος οὐκέτ' ὀπήδει·
Αὐτὰρ Οδυσσευς Αἶνον ἐνήρατο, καὶ Πολύϊνδον,
Αμφω Κητείους· τὸν μὲν δούρατι, τόν δ' ἀλεγεινῷ
Αορι δηώσας· Σθένελος δ' ἕλε δῖον Αβαντα,
Αἰγανέην προΐεις· ἡ δ' ἀσφαράγοιο διὰ πρὸ
Εσσυμένη, ἀλεγεινὸν ἐς ἰνίον ἦλθε τένοντος·
Λῦσε δ' ἄρ' ἀνέρος ἦτορ· ὑπέκλασε δ' ἄψεα πάντα·
Τυδείδης δ' ἕλε Λαοδόκον, Μελιόν τ' Αγαμέμνων·

Δηϊ-

ἰχθύσι νωμήσασθαι] καὶ αἶψα νωμήσασθαι ἰθὺ &c. Ita verba ordinari debent. *Pauw.*

66. Αλλ' οὔ σφιν ἐπὶ πῆμα] σφιν ἐπὶ hic Dactylus eſt: An tamen legendum σφιν γ' ἐπὶ πῆμα? *Pauw.*

67. Εὐρύπυλος δὲ μενεπτόλεμον βάλε φαίδιμον Ελλον] μενεπτόλιμος. *Rhod.* Alii Εὐρύαλος. *Dausq.* Εὐρύπυλος inter Græcos ex Homero notiſſimus eſt. *Pauw.*

70. τοῦ δ' ἀπάτερθεν ὁμῶς δόρυ κάππεσε μακρὸν] ὁμῶς δορὶ κάπεσι μακρῷ. *Rhod.* Inhærentem olim hic cicatricem perſanavit Brodæus. *Dausq.*

71. Ωμου ἀπὸ βριαροῖο, κεκαμμένη ἄορι λυγρῷ] μακρῷ, Ωμου ἀπὸ βριαροῖο κεκομμένη. *Rhod.*

76. ἵνα χραύσαντα δαίξῃ] χραύσαντα de vulnere graviſſimo nota: Aliter enim, & quidem de vulnere levi, accipitur vulgo. Sed an ſcribendum fortaſſe θραύσαντα? Id certe appoſitiſſimum foret: Heſychius etiam Θραύσει exponit ἀμύνει: Eruditi ſciunt, nec probare ulterius neceſſe. *Pauw.*

77.

Verum res maritimæ pernitiem eis non averterunt.
Bellax autem Eurypylus confecit Hellum insignem:
Quem prope Gygæam paludem mater peperit
Clito pulchris genis renidens, pronoque corpore in pulverem
Extensus fuit, & procul ab eo cum longa hasta decidit,
Ex valido humero abscissa tristi gladio,
Manus, etiamnum ad conflictum lanceam attollere cupiens,
Sed frustra, non enim vir (amplius) ad opus illam dirigebat.
Ideo incassum palpitavit: ceu sævi Draconis
Cauda resecta subsilit, nec vires eam
Sequuntur ad certamen arduum, quo sauciatorem pungat.
Sic etiam dextra viri fortis hasta
Contendebat pugnare, sed nulla amplius vis comitabatur.
Cæterum Vlysses Ænum & Polyindum sustulit
Ambos Cetæos: illum hasta, hunc dolorifico
Ense confodiens. Sthenelus autem egregium necavit Abantem
Pilum ejaculatus, quod penitus per guttur
Adactum, in tristes occipitis nervos pervenit:
Et cor viri dissolvit, omniaque membra infregit.
Tum Tydides prostravit Laodocum, Meliumque Agamennon;

Dei-

77. *Ὡς ἄρα δεξιτερὴ χειροφόρους ἀνδρὸς ἐς αἰχμὴν ὁρμαίνειν πεπίεσθαι*] Nonne scribendum *ἐς αἰχμῇ ὁρμαίνειν πεπίεσθαι*? *ὁρμαίνειν ἐς πεπίεσθαι αἰχμῇ*, ut paulo ante *οὐδέ οἱ ἀλκὴ ἔσπεται ἐς πόνον αἰχμῆς. ὁρμαίνειν ἐς πεπίεσθαι αἰχμὴν* non est bene Græcum, & *ὁρμαίνειν ἐς αἰχμὴν πεπίεσθαι* sententia non fert, quia hasta hærebat in ipsa manu abscissa: Attende. *Pauw.*

79. *Αἶνιν ἐπῆρτο, καὶ Πολυΐδην*] An Πολύϊδον potius, vel *Πολυίδινον*? ab *ἴδνος* est *ἰδνόω*. *Pauw.*

80. *τὸν μὲν δούρατι, τὸν δ' ἀλιγεινῷ*] *τὸν μὲν δορὶ, τὸν δ'*. *Rhod.*

83. *ἀλιγεινὸν ἐς ἰνίον ἔλθε τένοντος*] Inepta lectio: *in occiput tendinis.* Contrarium præcise requiritur: Scribe igitur, *ἀλιγεινὸν ἐς ἰνίῳ ἦλθε τένοντα*, *in tendinem occipitis.* Nihil apertius. *ἀλιγεινὸν* hic idem,

Δηίφοβος δὲ Δρύαντα, καὶ Αλκιμον· αὐτὰρ Αγήνωρ
Ιππασον ἐξενάριξεν, ἀγαπλυτόν περ ἐόντα,
Ος ῥ' ἀπὸ Πηνειοῦ ποταμοῦ κίεν· οὐδ' ἐρατεινὰ
Θρέπτα τοκεῦσιν ἔδωκεν, ἐπεί ῥά νιν ἔκλασε δαίμων·
Αν δὲ Θόας ἐδάμασσε Λάλον, καὶ ἀγήνορα Λύγκον·
Μηριόνης δὲ Λυκῶνα, καὶ Αρχέλοχον Μενέλαος,
Ος ῥά τε Κωρυκίην ὑπὸ δειράδα ναιετάασκεν,
Πέτρην δ' Ηφαίστοιο περίφρονος, ἥ τε βροτοῖσι
Θαῦμα πέλει· δὴ γάρ μιν ἐναίθεται ἀκάματον πῦρ
Ασβεστον νυκτός τε, καὶ ἤματος· ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ
Φοίνικες θαλέουσι, φέρουσι δ' ἀπείρονα καρπὸν,
Ρίζης καιομένης ἅμα λάεσιν· ἀλλὰ τὸ μεν που
Αθάνατοι τεύξαντο καὶ ἐσσομένοισιν ἰδέσθαι·
Τεῦκρος δ' Ιππομέδοντος ἀμύμονος υἷα Μενάιτην
Εσσυμένως ὥρμαινε βαλεῖν ἐπιόντα βελέμνῳ·
Καί ῥα νόῳ, καὶ χερσὶ, καὶ ὄμμασιν ἰθύνεσκεν
Ἰὸν ἀπὸ γναμπτοῖο κεράατος, ὃς ἀλεγεινὸς
Αλτο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἐς ἠέρα· τῷ δ' ἀπὸ νευρὴ
Εἰσ-

quod ἀλγινόεν antea. *Pauw.*

87. ἀγαπλυτόν περ ἐόντα] Verſus requirit ἀγαπλειτόν περ. *Pauw.*

90. Αν δὲ Θόας ἐδάμασσε Λάλον] Εν δὲ, vel Σὺν δὲ, vel Αλλὰ. *Rhod.* Diximus paulo ante ad V. 52. *Pauw.*

92. Ος ῥά τε Κωρυκίην ὑπὸ δειράδα ναιετάασκεν] Sub hoc colle in Cilicia fuit & antrum Corycium, ubi Jovem enervatum depoſuit Typhon, Apollodori Lib. 1. Vide Strabonem Lib. 14. Pomponium Cap. 13. *Dausq.* Peſſime Dausquejus, qui Vulcani rupem Verſui ſequenti de montibus Hephæſtiis in Lycia explicat, hic collem Corycium Ciliciæ adſcribit: Nam ſic jungenda longiſſimo intervallo ſeparantur. Fuerunt, qui Corycum in Lycia prodiderunt: Hos ſequi debuiſſet Vir Naſutus. Vide Salmaſium in Solinum: Nos ea de re alibi. *Pauw.*

93. Πέτρην δ' Ηφαίστοιο περίφρονος] Brodæus: Neſcio, an Hephæſtium civitatem in rupe ſitam intelligat, & ipſam, inquit Plinius, *ſæpe flagrantibus jugis*: An Hephæſtios Lyciæ montes. Inclino ego in Lyciam, de qua Cteſias: Οτι πῦρ ἐστιν ἐγγὺς Φασηλίδος ἐν Λυκίᾳ ἀθάνατον, καὶ ὅτι ἀεὶ καίεται ἐπὶ πέτρας καὶ νύκτα, καὶ ἡμέραν, καὶ

Deiphobusque Dryantem & Alcimum. Atque Agenor
Hippaſo ſpolia detraxit, quamlibet nobili,
Qui a Peneo fluvio advenerat, nec amabilem
Parentibus mercedem præ nutricatione rependit, quando cum ſors belli (ita) fregit.
Inter alios etiam Thoas ſuperavit Lalum, & fortem Lyncum;
Merionesque Lyconem, & Archelochum Menelaus,
Qui ſub vertice Corycio habitabat,
Et Vulcani ſolertis rupe: quæ mortalibus
Admirationi eſt: perennis enim hanc flamma inurit,
Citra reſtinctionem, tam diu quam noctu: & circa ipſam
Palmæ florent, uberemque fructum ferunt,
Radice (licet) ardente cum ſaxis: ſed hoc ita
Dii fecerunt, etiam poſteris ſpectandum.
Teucer porro Hippomedontis egregii filium
Impetuoſius invectum ſagitta ferire conſtituit.
Mente igitur & manibus oculiſque dirigit
A flexibili cornu telum: quod cruciatus plenum
Exſiluit e cita manu in virum; eique chorda

Ad-

καὶ ὕδατι μὲν οὐ σβέννυται, ἀλλ' ἀναφλέγει, φορυτῷ δὲ σβέννυται. Perſpicuum magis id erit e Methodii verbis: Ὅτι ἐλαιάμπελόν ἐν Ὀλύμπῳ ἐγὼ (ὄρος δὲ ἔστιν ὁ Ὀλύμπος τῆς Λυκίας) πῦρ αὐτομάτως κατὰ τὴν ἀκρώρειαν τοῦ ὄρους κατώθεν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδόμενον, περὶ ὃ πῦρ ἀγνὸς φυτὸν ἔστιν, οὔτε μὴν ὑδαλὶς, καὶ χλοερὸν, οὔτε δὲ σύσκιον, ὡς ἀπὸ πηγῆς μᾶλλον αὐτὸ βιβλαστηκέναι. Δι' ἥντινα οὖν αἰτίαν, εἰ φύσεις εἰσὶ φθαρτῶν, καὶ ὑπὸ πυρὸς ἀναλωμένων σωμάτων, οὐ μόνον οὐ καταφλέγεται τὸ φυτὸν τοῦτο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀκμαιότερον ὑπάρχει, εἰ τῇ φύσει ἐστὶν ἴδιον τοῦτο, καὶ ταῦτα περὶ αὐτὰς ἀγνῶ ῥίζας τοῦ πυρὸς ἐστυφομένου; Quibus poſtremis reſpondere videntur illa Calabri: Φοίνικες θαλλοῦσι, φέρουσι δ' ἀπείρονα καρπόν. Ῥίζης καιομένης ἄμα λάμπει. Calaber palmas obſerit, Methodius lignum. *Dausq.* Scriptura leviter peccat: Legendum, Πίτρῃ τ' Ἡφαίστου περίφρονος. Urbs Hephæſtium etiam in Lycia: Quare neſcio, an bonus Dausquejus Brodæi mentem recte ceperit? Attende modo. *Pauw.*

95. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ Φοίνικες θαλλοῦσι] Malo ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ, ſcilicet πίτρῃ. *Pauw.*

102. ὃς ἀλιγενὲς Λαὸς] ὃς δ' ἀλιγενὲς. *Rhod.*

103. θοῆς ἀπὸ χειρὸς] Impropria locutio, quam V. 211.

Εἰσέτι που καπάχιζεν· ὃ δ' ἀντίον ἀσπαίρεσκεν
Βλημένος, οὕνεκα χῆρες ὁμῶς φορέοντο βελέμνῳ
Καίριον εἰς κραδίην, ὅθιπερ νόος ἔζετ' ἀνδρῶν,
Καὶ μένος· ὀτραλέαι δὲ ποτὶ μόρον εἰσὶ κέλευθοι·
Εὐρύαλος δ' ἄρα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρὰς
Λᾶαν μέγαν, Τρώων δὲ θοὰς ἐλέλιξε φάλαγγας·
Ὡς δ' ὅτε τις γεράνοισι τανυφθόγγοισι χολωθεὶς
Οὖρος ἀνὴρ πεδίοιο, μέγ' ἀσχαλόων ἐπορούσῃ,
Δινήσας περὶ κρατὶ θοῇ καλὰ νεῦρα βόεια,
Ἄλλα βάλει κατέναντα, διασκεδάσει δ' ὑπὸ ῥοίζῳ
Ἠέρι πεπταμένας δολιχὰς στίχας, αἱ δὲ φέβονται,
Ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην εἰλεύμεναι ἀΐσσουσι,
Κλαγγηδὸν μάλα πάγχυ, πάρος κατὰ κάσμον ἰοῦσαι,
Ὡς ἄρα δυσμενέες φοβερὸν βέλος ἀμφεφόβηθεν
Ὁμβρίμου Εὐρυάλοιο· τὸ δ' οὐχ ἅλιον φέρε δαίμων,
Ἀλλ' ἄρα σὺν πήληκι κάρη κρατεροῖο Μέλητος
Θλάσε περὶ πληγῇσι· μόρος δ' ἐκίχανεν ἀρητός·
Ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε, περιστεναχίζετο δ' αἶα·

Ὡς

Libr. præced. etiam habuimus. Et ſic nihil ibi mutandum ſane. *Pauw.*

Ibid. *τῷ δ' ἀπὸ νευρὴ Εἰσέτι που καπάχιζεν*] *τῷ δ' ἀπὸ νευρὴ. Rhod.* Scripſerim potius, *τῷ δ' ἐπὶ νευρῇ. Pauw.*

106. *ὅθιπερ νόος ἔζετ' ἀνδρῶν*] *ὅθιπερ νόος ἔζεται ἀνδρῶν. Rhod.*

109. *Λᾶαν μέγαν, Τρώων δὲ θοὰς ἐλέλιξε φάλαγγας*] *Λᾶαν μέγαν. Rhod.* Sic Verſui bene eſt. Quid autem? An unus vir uno lapide potuit *ἐλελίξειν* Trojanorum phalanges, & ſequens comparatio commode inſtituitur? *Pauw.*

112. *Δινήσας περὶ κρατὶ θοῇ καλὰ νεῦρα βόεια*] *θοῇ χερὶ νεύρα. Rhod.* Haut certum eſt emendabilem eſſe verſum hunc. Rhodomannus *θοῇ χειρὶ*. Brodæus *θοῷ*, aut potius *θοῶς*. reſtiſſime. Haut, inquam, emendatoribus iſtis genus eget. Nam & *τὸ κρᾶς*, & *ἡ κρᾶς* docet Euſtathius in Odyſſ. M. inque Iliadem Υ. *Σημειωτέον δὲ ὅτι κοινῶς μὲν ἡ κρᾶς λέγεται, τῆς κρατὸς*. Iterumque eodem genere videtur extuliſſe Lib. 5. Calaber, ubi de ſolius Ajacis capite ſermo eſt: — *ἀμφὶ δὲ κρᾶτα*: nam excipere *συνεκδεχῇ* & plurale nomen ſtatuere durum eſt. Sed & genere neutro crebriuſcule uſus eſt Poeta. *Dausq.* Mittamus genus, & ſuma-

Adhuc ſtridebat: Cum e regione ille palpitaret,
Ictus. Nam Parcæ una cum jaculo ferebantur
Ad opportunum cordis locum: ubi mens hominum ſedet,
Et (vitale) robur, maturæque ad mortem ſunt viæ.
Adhæc Euryalus ex prævalida emittit manu
Immane ſaxum, & celeres Troum phalanges loco dimovet.
Ut cum quiſpiam gruibus querulis iratus
Vir arvorum cuſtos, magna indignatione eas invadit,
Rotansque circum caput manu rapida nervis bubulis (fundam,)
Lapidem obviam mittit, & cum ſtridore diſſipat
Longos ordines per aëra volitantes; Hæ autem in fugam vertuntur;
Ac inter ſe implicitæ & glomeratæ huc illuc feruntur,
Magno clangore, cum prius tamen decore (cuneato agmine) incederent.
Sic etiam hoſtes formidabile jaculum expaverunt
Validi Euryali, neque hoc incaſſum tulit Deus:
Sed una cum caſſide fortis Meletis caput
Plaga comminuit: & inevitabile (hominem) fatum comprehendit.
Alius autem alium trucidavit, unde tellus longe lateque ingemuit.

Ut

ſumamus notionem: Eane convenit hic, rectèque dicitur χραιὶ θοῇ? Non equidem puto. Legendum igitur vel cum Rhodomanno θοῇ χειρὶ, vel cum Brodæo potius θοᾶς καλὰ: Id enim minus a recepta abit. Niſi θοῇ forte pro θοῇ χειρὶ ſcriptum ſit Ellyptice; ſimiliter ut ἀμφοτέραις pro ἀμφοτέραις χερσὶ, & alia habemus iſtius Commatis: Et hoc verum eſſe poſſet: Quare non abjicio adhuc vulgatam. *Pauw.*

113. Ἀλλὰ βάλλει κατέναντα, διαπεσάσσι δ' ὑπὸ ῥοίζῳ] Λᾶαν βάλλῃ κατέναντα, διαπεσάσῃ δ' ὑπὸ. *Rhod.*

120. Θλάσσι περὶ πλαγῇσι μόρος δ' ἐκίχανεν ἀρητὸς] Θλάσσε, & ἐκίχανεν ἄφυκτος. *Rhod.* Rhodomannus ἄφυκτος. Ego ἀτηρὸς, vel μόρος δ' ἐκίχανεν ἄρ ῆτορ, ut ſuperius Λῦσε δ' ἄρ ἀνέρος ῆτορ. *Dausq.* Cave mutes. μόρος ἀρητὸς optime dicitur: fatum lugubre, noxium, deprecandum: ab ἀρὴ & ἀράομαι. Nihil notius Græce doctis: Quare Rhodomannum vocem

Ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ἀνέμοιο
Λαῦρον, ὑπαὶ ῥιπῆς βαρυηχέος, ἄλλυδις ἄλλα
Δένδρεα μακρὰ πέσησιν ὑπ' ἐκ ῥιζῶν ἐριπόντα,
Ἀλσεος ἐκ πεδίοιο, βρέμει δέ τε πᾶσα περὶ χθών· 125
Ὡς οἵγ' ἐν κονίῃσι πέσον καναχήσε δὲ τεύχη
Ἀσπετον, ἀμφὶ δὲ γαῖα μέγ' ἔβραχεν· οἱ δὲ κυδοιμῷ
Ἀργαλέου μνώοντο, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες·
Καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαο μόλε σχεδὸν ἠὺς Ἀπόλλων,
Ἡδ' Ἀντηνορίδαο δαίφρονος Εὐρυμάχοιο· 130
Οἱ γὰρ δὴ μάρναντο πολυσθενέεσσιν Ἀχαιοῖς,
Ἀγχι μάλ' ἑσταότες κατὰ φύλοπιν, εὖθ' ὑπ' ἀπήνη
Δοιοὶ ὁμηλικίῃ κρατεροὶ βόες, οὐδ' ἀπέλῃγον
Ὑσμίνης· τοῖς δ' αἶψα θεὸς ποτὶ μῦθον ἔειπεν,
Μάντεϊ εἰδόμενος Πολυμήστορι, τόν ποτε μήτηρ 135
Γείνατ' ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇς, θεράποντ' Ἑκάτοιο·
Εὐρύμαχ', Αἰνεία τε θεῶν γένος, οὔτι ἔοικεν
Ὑμέας Ἀργείοισιν ὑπειχέμεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Ὑμμιν ὑπαντιάσας κεχαρήσεται ὄμβριμος Ἄρης,
Ἢν ἐθέλητε μάχεσθαι κατὰ κλόνον· οὕνεκα μοῖραι 140
Μακρὸν ἐπ' ἀμφοτέροισι βίου τέλος ἐκλώσαντο.
Ὡς εἰπὼν, ἀνέμοισι μίγη, καὶ ἄϊστος ἐτύχθη·
Οἱ δὲ νόῳ φράσσαντο θεοῦ μένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτοῖς
Θάρσος ἀπειρέσιον κατεχεύατο· μαίνετο δὲ σφι
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔνθορον Ἀργείοισιν, 145
Ἀργαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵ τ' ἀλεγεινὸν

Ex

mutasse miror. *Pauw.*

125. *Ἀλσεος ἐκ πεδίοιο*] Hic *εὐπεδίοιο* lego. *Rhod.* Rectum est *Ἀλσεος ἐκ πεδίοιο*, quamvis *ἐκ ῥιζῶν* præcedat: Nam ita aliquando geminare solet Quintus. Rhodomannus perperam, *Ἀλσεος εὐπεδίοιο*: Nam id incongruum est ita absolute, nec Epithetum *εὐπεδίοιο* convenit loco. Si quid mutandum, scripserim *Ἀλσεος ἐν πεδίοισι*. *Pauw.*

140. *Ἢν ἐθέλητε μάχεσθαι κατὰ κλόνον*] *μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον*. *Rhod.* Commatio, nudaque vocali: *Ἢν ἐθέλητε, μάχεσθε*. Vel quod

Ut (fit) quando valido ingravescente vento,
Tempestuose horrisono cum impetu aliæ hic, aliæ illic,
Longæ arbores prosternuntur, radicitus erutæ
In fertili luco; unde omnis circumfremit regio;
Ita hi in pulvere sternebantur: & crepitabant arma
Immaniter: circumquaque etiam terra fragorem reddebat: Alii autem pugnæ
Operosæ intenti, mutuas sibi clades inferebant.
Et tunc prope ad Æneam, mitis Apollo, & ad bellicosum
Eurymachum Antenoris natum, accessit.
Hi enim comminus cum prævalidis Achivis dimicabant,
Contiguam in acie stationem habentes; velut ante plaustrum
Duo ejusdem ætatis robusti boves; Nec remittebant quicquam
De pugna. Quos Deus statim hoc sermone compellat,
Auguris faciem indutus Polymestoris; Quem olim mater
Edidit ad Xanthi undas, Phœbi ministrum:
Eurymache Æneaque Deum genus, nullo modo vos
Argivis cedere par est. Nec enim ipse
Præpotens Mars, vobis occurrens, gaudebit,
Si vobis in acie pugnam continuare libeat: Quia Parcæ
Longum utrique vitæ terminum agglomerarunt.
Hæc fatus, ventis se commiscuit, & aspectui subtraxit.
At illi mente sua Dei potentiam deprehenderunt. Nam derepente immensa
Ipsis fiducia infunditur; furoremque concipit
Animus in pectore. In Argivos itaque exiliunt,
Acribus vespis non absimiles, quæ tristi

Ani-

quod Rhodomanno placet: *μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον. Dausq.* Haud dubie legendum cum Rhodomanno, *μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον*. Nam Dausqueji *Ἠιθέλητε, μάχεσθε*, misere ineptit. *Pauw.*

143. *αἶψα δ' ἄρ' αὐτοῖς Θάρσος ἀπειρέσιον κατεχεύατο*] Scilicet θεὸς. Interpres vertit, ac si *καταχεύετο* legisset: *Nam derepente immensa ipsis fiducia infunditur.* Neque id malum. *Pauw.*

148.

Ἐκ θυμοῦ κοτέοντες, ἐπιβρίσωσι μελίσσαις,
Εὖτε περὶ σταφυλῇσι αὐαινομένῃς ἐν ὀπώρῃ
Ἐρχομένας ἐσίδωσιν, ἢ ἐκ σίμβλοιο θοροῦσας,
Ὡς ἄρα Τρῴῃσι υἷες ἐϋπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
Ἐνθορον ἐσσυμένως· κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμναὶ,
Μαρναμένων· ἐγέλασσε δ' Ἄρης· ἰάχησε δ' Ἐνυὼ,
Σμερδαλέον· μέγα δὲ σφὶν ἐπέβραχεν αἰόλα τεύχη·
Οἱ δ' ἄρα δυσμενέων ἀπειρέσια φῦλα δάϊζον
Χερσὶν ἀμαιμακέτῃσι· κατηρείποντο δὲ λαοὶ
Αὕτως, ἠύτ' ἄμαλλα θέρευς δυσθαλπέος ὥρῃ,
Οἵ ῥά τ' ἐπισπέρχωσι θοοὶ χέρας ἀμητῆρες,
Δασσάμενοι κατ' ἄρουραν ἀπείρονα μακρὰ πέλεθρα·
Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ χερσὶ κατηρείποντο φάλαγγες
Μυρίαι· ἀμφὶ δὲ γαῖα νεκρῶν περιπεπλήθυια,
Αἵματι πλυμμύρεσκεν· Ἔρις δ' ἀρ ἰαίνετο θυμῷ,
Ὀλλυμένων· οἱ δ' οὔτι κακοῦ παύοντο μόθοιο,
Ἀλλ' ἅτε μῆλα λέοντος ἀπηνέος· οἱ δ' ἄρα φύζης *

Leu-

148. περὶ σαφυλῇσι αὐαινομένῃς ἐν ὀπώρῃ] περὶ σαφυλῆς αὐαινομένης. *Rhod.* αὐαινομένης hic idem, quod τεθρομένῃσι V. 115. Lib. præced. *toſtis & a ſole aduſtis.* Interpres ibi bene, hic male. *Pauw.*

154. δυσμενίων ἀπειρέσια φῦλα δάϊζον] δυσμενίων ἀπειρεσίσια. *Rhod.*

156. ἠΰτ' ἄμαλλα θέρευς δυσθαλπέος ὥρῃ] θέρευς εὐθαλπέος ὥρῃ. *Rhod.* ἄμαλλα pro ſegete notes. Dura tamen locutio: Nam manipuli proprie non proſternuntur, aut falce ſecantur, ſed calami ſegetiferi, ex quibus manipuli fiunt. Quare imitari non debes, quod hic legis: Revera enim vox ab hoc ipſo loco aliena eſt indole ſua, neque transferendi licentia eam ſatis commodam efficere poteſt. Pro δυσθαλπέος veriſſime Rhodomannus εὐθαλπέος: χειμῶνος δυσθαλπέος rectum eſt, & ex Homero cuivis notum. *Pauw.*

157. Οἵ ῥά τ' ἐπισπέρχωσι] Ἠὲ ῥά τ' ἐπισπέρχωσι. *Rhod.* *in quam feſtinant, & incitate feruntur:* ἐπὶ ἢ ἐπισπέρχωσι. *Pauw.*

159. κατηρείποντο φάλαγγες Μυρίαι] Hyperbole inepta. *Pauw.*

161. Ἔρις δ' ἄρ ἰαίνετο θυμῷ, Ὀλλυμένων] Præcedit paulo ante, κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμναὶ

ται

Animi commotione percitæ, apes invadunt,
Quando circum uvas ſicceſcentes Autumni tempore
Volitare aut ex alveolis erumpere vident.
Non ſecus Troum nati in bello ſpectatos Achivos
Invehuntur cum impetu. Nigræ autem Parcæ conflictu
Eorum lætantur, ridetque Mars, & clamorem Bellona tollit
Horrificum. Magnum inſuper ſtrepitum varia illorum arma excitant.
Ibi ergo innumeras hoſtium catervas perrumpunt
Invictis manibus, & profligatur vulgus,
Non aliter quam ſeges fervidæ æſtatis tempore,
Quam meſſores impigris manibus gnaviter obeunt (demetunt,)
Prolixa inter ſe jugera per longe lateque patens arvum partiti.
Sic illorum manibus funduntur phalanges
Infinitæ, adeo ut terra cadaveribus obſita undique
Sanguine inundaret. Contentio ſane magnum animo gaudium concepit
Ex illorum interitu. Hi tamen pugnam infeſtam non intermittunt,
Sed, ut leones oves, invadunt (Græcos:) Qui triſtem Cir-

ναὶ Μαρμαίνων: Quid videtur? Nonne emaculatius ſcripſiſſet Calaber facta permutatione, *κεχάροντο δὲ Κῆρες ἰαμεναὶ Ὀλλυμένων* ibi, & *Ἔρις δ' ἰαίνετο θυμῷ, Μαρμαίνων* hic? Ita ſane videtur mihi. *Pauw.*

163. *Ἀλλ' ἄτι μῆλα λίοντος ἀκμνίος*] Hic defectum eſſe initio ſuſpicabar: Ideoque aſteriſcum adjeci. Sed poſtea in integrum reſtitui poſſe verſum animadverti, ſi in duabus voculis exigua fiat literarum mutatio, hoc modo: *λίοντις ἰκτίν. Rhod.* Deſit, quo ſignificetur leonem ovium in medio ingentem dare ſtragem, reliquas in fugam agere: ſic Æ-nea medias Achivorum phalanges turbante, pars occidunt,

— — *οἳ δ' ἄρα φύζης*
Λευγαλίης μιμνοντο —

Tamen inſtitutæ contentionis reliquias apte componit Rhodomannus: *Ἀλλ' ἄτι μῆλα λίοντις ἰκτίν. Dausq.* Perquam probabilis eſt Rhodomanni ſuſpicio. *Pauw.*

169.

Λευγαλέης μνώοντο· καὶ ἐξ ὁλοοῦ πολέμοιο
Φεύγον, ὅσοις ἀδάϊκτον ἔτι σθένος ἐν ποσὶ κεῖτο·
Υἱὸς δ' Αγχίσαο δαΐφρονος αἰὲν ὀπήδει
Δυσμενέων μετόπισθεν ὑπ' ἔγχεϊ νῶτα δαΐζων·
Εὐρύμαχος δ' ἑτέρωθεν· ἰαίνετο δ' ἄμβροτον ἦτορ
Υψόθεν εἰσορόωντος ἠΐου Απόλλωνος·
Ως δ' ὅτε τις σιάλοισιν ἀνὴρ ἐς λήϊον αὖον
Ερχομένοις, πρὶν ἀμάλλαν ὑπ' ἀμητῆρσι δαμῆναι,
Αντί' ἐπισσεύῃ κρατερούς κύνας, οἵ δ' ὀρόωντες
Εσσυμένως τρομέουσι, καὶ οὐκ ἔτι μέμβλεται αὖτως
Υδατος, ἀλλὰ τρέπονται ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν
Πανσυδίῃ, τούς δ' αἶψα κύνες κατὰ ποσσὶ κιχόντες,
Εξόπιθεν δάπτουσιν ἀμείλιχα, τοὶ δὲ φέβονται
Μακρὸν ἀνιάζοντες, ἄναξ δ' ἐπιτέρπετ' ἀρούρης,
Ως ἀρ ἰαίνετο Φοῖβος, ὅτ' ἔδρακεν ἐκ πολέμοιο
Φεύγοντ' Αργείων πουλὺν στρατὸν· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
Εργα

169. *εἰσορόωντος ἠΐου Απόλλωνος*] *ἠΐου* ab *ἰὸς* jaculum, vel potius *ἰᾶσθαι* ſanare. *Rhod.* Caſtigo *ἰοῖο Απόλλωνος*. Anteriore libro exeunte noctu Oenone facibus Lunæ adminiculata contendit ad ſui Paridis rogum: ineunte vero libro undecimo dieſcit, & pugna inſtauratur. Dum res geritur, eodem mane Apollo verſus in Polymneſtorem dat ſe videndum Æneæ, atque Eurymacho, & vim animis ſuſcitat. Tandem ita digreditur, ut e celſiore loco gaudeat eos intueri deprælientes *ἰοῖος Απόλλων.* — *ἰαίνετο δ' ἄμβροτον ἦτορ Υψόθεν εἰσορόωντος ἰοῖο Απόλλωνος*. Res diluceſcet e libro 2. Apollonii:

Εἰδ' ἄγε δὴ τότε μὲν Ἐοῖο Απόλλωνος,
Τῆνδ' ἰερὴν πλείωμεν, ἐπὶ κάτισσοι φαάνθη
Ηῶος μετιών, τάδε εἴζομεν εἶα πάρεστι.

Ubi Scholiaſtes: *Ηρόδωρος οὖν φησιν Ἐῷον μὲν Απόλλωνα προσαγορεύεσθαι, καὶ βωμὸν αὐτῷ εἶναι ἐν τῇ νήσῳ, ὃ καθὸ ἕῳθεν ἐπιφάνη αὐτοῖς* (quod in Calabro locum habet, uti monſtravimus) *ἀλλὰ καθὸ οἱ Αργοναῦται ὄρθρου εἰς αὐτὴν κατέπλευσαν.* Brodæus *ἰοῖο* reponebat, quod Apollinis medici, aut jaculantis eſt, idque etiam adſtrui poteſt ex eodem Apollonii Lib. 2., ex Macrobio, aliisque. *Dausq.* Mihi etiam placet *ἰοῖο Απόλλωνος*. Dausquejus ſua difficulter probaſſet ex narrationis ſerie; & ſic etiam dedit Epithetum parum conveniens, ubi

Circumſpectant fugam, & ex funeſto prælio
Se tollunt, quibuscunque integra adhuc vis in pedibus reſidebat.
At filius Anchiſæ belliſcii uſque ſectabatur,
Pone hoſtium terga haſta cædens,
Eurymachusque alibi. Hinc ergo lætitiam haurit cor divinum
Jaculatoris (vel ſanatoris) Apollinis, ex alto deſpicientis:
Ac veluti vir quiſpiam in porcellos, in aridam ſegetem
Irruentes, antequam manipuli a meſſoribus fuerint proſtrati,
Obviam concitat robuſtos canes, quibus viſis illi
Repentino terrore concutiuntur; nec amplius curæ ipſis eſt
Paſtus; ſed in triſtem vertuntur fugam
Gregatim; Quos ſubito canes pedibus inſecuti,
A tergo lacerant crudeliter; Illi autem fugiunt
Alto cum grunnitu: unde agri dominus voluptatem capit:
Sic & voluptate perfundebatur Phœbus, cum e prælio cerneret
Fugam corripere Argivum numeroſas copias; Non enim ultra eis
Studio

ubi præceſſit jam, *καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαο μάλα σχεδὸν ἦὼς Ἀπόλλων*: Nam ibi *ἠώς* adhibuiſſet Quintus, ſi Dausquejanum habuiſſet in mente. Nihil autem ſimile in iſtis Apollonii, ubi Ἠώς pro indigitamento eſt: Eruditi vident, & ſuo more diverſa miſcet bonus. *Pauw.*

171. *περὶ ἀμάλλαις ὀπ' ἀμητῆρσι δαμῆναι*] Hic etiam ἄμαλλαι pro ſegete eſt, quæ adhuc ſtat in arvo. *Pauw.*

173. *καὶ οὐκ ἔτι μίμβλεται ὕδατος*] *μίμβλεται αὐτοῖς Ἐΐδατος. Rhod.* Rhodomannus *Ἐΐδατος. ὑπὸ ἴυγι.* Brodæus infra eſt, repoſito *Δρώγματος*. *Dausq.*

176. *τοὶ δὲ φόβονται Μακρὸν ἀνιάζοντες*] Forte *ἀνιῦζοντες. Rhod.* Valide mœſti. Nec abſque veri colore Rhodomannus *ἀνιῦζοντες*: etſi non ampletti ſuadeat illud, *ἀνιηρὸν ἰκὶ φόζαν. Dausq.* Perquam probabile eſt Rhodomanni *ἀνιῦζοντες*: Sic vox porcorum etiam quadantenus exauditur. *Pauw.*

179. *οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς Ἔργα θεῶν μεμέλητο*] *Ἔργα νίων*, vel *χερῶν. Rhod.* Rhodomannus *Ἔργα νίων.* Adjuvo illo jactato verſu:

Ἔργα

Εργα θεῶν μεμέλητο· πόδας δ' εὔχοντο θεοῖσιν
Ὠκα φέρεσθαι· κείνοις γὰρ ἔτ' ἀνὰ ποσὶν ἔπλετο νόστου
Ελπωρή· πάντας γὰρ ἀπήϊσεν ἔγχεϊ θύων
Εὐρύμαχός τε, καὶ Αἰνείας· σὺν δέ σφιν ἑταῖροι·
Ἐνθά τις Αργείων, ἢ χάρτεϊ πάγχυ πεποιθὼς,
Η μοίρης ἰότητι, λιλαιομένης μιν ὀλέσσαι,
Φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος ἵππον ἔρυκε,
Γνάμψαι ἐπαιγόμενος ποτὶ φύλοπιν, ὄφρα μάχηται
Αντία δυσμενέων· τὸν δ' ὀμβριμόθυμος Αγήνωρ
Παρφθάμενος Μυῶνα, κατ' ἀλγινόεντα δάϊξεν
Αμφιτόμῳ βουπλῆγι, βίη δ' ὑπόειξε σιδήρῳ,
Οστέου οὐταμένοιο βραχίονος· ἀμφὶ δὲ νεῦρα
Ρηϊδίως οἴμησε· φλέβες δ' ὑπερέβλυσαν αἷμα·
Αμφεχύθη δ' ἵπποιο κατ' αὐχένας· αἶψα δ' ἄρ αὐτὸς
Κάππεσεν ἀμφὶ νέκυς· λεῖπεν δ' ἄρα χείρας κεκράται
Στερρὸν ἔτ' ἐμπεφυυῖαν ἐϋγνάμπτοιο χαλινοῦ,

Οἷα

1. Εργα νίων, βουλαὶ δὲ μίσων, τύχαι δὲ γερόντων.

Verum cum Dii ſæpicule in prælia coeant, pugna non inconcinne, Deorum erit opus: quæ pugna cui non erit curæ, nec Deorum opera. Illius ergo maneat in ſtatione recompoſitum Εργα θεῶν. *Dausq.* Legendum eſt Εργα χειρῶν, quibus mox ἔργα ποδῶν commode opponuntur: Εργα νίων ambiguum eſt, & nihil dicit certo. Quid autem Dausqueji Εργα θεῶν? Commentum, hercule, adeo inſulſum, nt nihil excogitari poſſet magis. *Pauw.*

181. Ὠκα φέρεσθαι· κείνοις γὰρ ἔτ' ἀνὰ ποσὶν ἔπλετο νόστου Ελπωρὴ] Ὠκα φέρειν· μούνοις γὰρ ἔτ' ἐν ποσὶν. *Rhod.* Recte: Nam Ὠκα φέρεσθαι· οἵη γὰρ ἔτ' ἐν ποσὶν ἔπλετο νόστου Ελπωρὴ longius a vulgata recederet: una & ſola ſpes: οἵη. *Pauw.*

182. πάντας γὰρ ἀπήϊσεν ἔγχεϊ θύων] ἐπήϊσεν. *Rhod.*

189. Παρφθάμενος Μυῶνα, κατ' ἀλγινόεντα δάϊξεν] μυῶνα κατ' ἀλγινόεντα δάϊξεν. *Rhod.*

190. βίη δ' ὑπόειξε σιδήρῳ, Οστέου οὐταμένοιο βραχίονος] βίη δ' ὑπόειξε σιδήρῳ Οστέον οὐταμένοιο βραχίονος. *Rhod.* Fugitantem equum neſcio quis in hoſtem reflexit vi, qua erat. Agenor ſecuri disjecit hominis brachium: ſic βίη ὑπόειξε σιδήρῳ, vis ferro ceſſit, deciſo brachio. Torquet hæc ludibundus Rhodomannus. *Dausq.* Ineptis, o bone: Nam ut de brachio deciſo

Studio erant negocia manuum, ſed orabant Deos, ut pedes ſeſe
Ocius auferrent. Solis enim in pedibus adhuc erat reditus
Spes; quandoquidem omnes invadebant hasta debacchans
Eurymachus & Æneas, unaque cum illis belli ſocii.
Ibi quidam Argivum, aut robore nimium fretus,
Aut fati inſtinctu, extinguere ipſum cupientis,
Fugientem ex pugna clamoſa equum inhibebat,
In aciem reflectere properans, ut confligeret
Cum hoſtibus. Hunc autem magnanimus Agenor
Præveniens in muſculo, non ſine magno cruciatu, vulnerat,
Ancipiti ſecuri: mox violentiæ ferri cedit
Os brachii ſauciati; & nervos undique
Facili negotio præſecat, venæque cruorem ebulliunt,
Qui collo equi circumfunditur: ille vero ſtatim
Mortuus juxta procubuit deſtituitque validam manum,
Adhuc tenaciter flexibili freno adhærentem,

Qualis deciſo conſtet, cum Rhodomanno minime ludibundo ſcribendum eſt plane, βίη δ' ὑπὲκ ωξι σιδήρυ Οϊου βραχίονος: Id vident omnes; quibus judicium eſt paulo ſubactius tuo. *Pauw.*

191. ἀμφὶ δὲ νεῦρα Ῥηϊδίως ὄιμησι] Ῥηϊδίως ἔμησι. *Rhod.*

193. Ἀμφιχύθη δ' ἵππειο κατ' αὐχένας] κατ' αὐχένος. *Rhod.*

Ibid. κεῖτο δ' ἄρ αὐτὸς Κάπρεσιν ἀμφὶ νέκυσι] *Circumcirca mortuus*: plane mortuus: Nota Phraſin. Sed an forte legendum, κεῖτο δ' ἄρ αὐτὸς Κάπρεσιν ἄγχι νέκυς? *Pauw.*

194. λεῖπεν δ' ἄρα χεῖρας ἐπικρατὲς] χεῖρα κρατερὴν. *Rhod.*

195. Στερφὸν ἔτ' ἰμαντοφυῆος ἀϋγενέντος χαλινῷ] ἱμαντοφυῆα. *Rhod.* Caſus hice ſecundi referendi ad ſequentia: Οἷα τότε (ſcribe πότε) ζώοντος ἐών. Ut erat olim viventis hominis manus: ita jam flexilis fræni, firmiter adhuc inhærens. Quare cum Rhodomanno reponendum non eſt ἱμαντοφυῆα: non enim e fræno manus enata eſt, ſed quodammodo innata firmitudine premendi. Sic eloquitur Homerus Iliad. Z. & Σ. Ἐνθ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ —. Et adſimilem locum Odyſſ. A. explanans Euſtathius: Ὅτι ἀμφῦναι λέγεται τὸ ἅψασθαι γενικῶς, καὶ ἐμπλακῆναι, καὶ οἷον εἰς ἓν γενέσθαι ὡς ὅτε τις πέλυκος ἀμφῦναι λέγει πέτρας, ἢ παῖδα τραχήλῳ μητρός. Sic hoc loco manus fræno. *Dausq.* Caſus ſecundi non poſſunt pendere a ſequentibus; nec tamen jungi

Οἷα τότε ζώοντος ἔην· μέγα δ' ἔπλετο θαῦμα,
Οὕνεκα δὴ ῥυτῆρος ἀπεκρέμαθ' αἱματόεσσα,
Λρεος ἐννεσίῃσι, φόβον δηΐοισι φέρουσα·
Φαίης κεν χατέουσαν ἐφ' ἱππασίῃ πονέεσθαι·
Σῆμα δέ μιν φέρεν ἵππος ἀποκταμένοιο ἄνακτος· 200
Αἰνείας δ' ἐδάμασσε βαλὼν ὑπὲρ ἰξύα δουρὶ
Λἰθαλίδην· αἰχμὴ δὲ παρ' ὀμφαλὸν ἐξεπέρησεν
Εγκατ' ἐφελκομένη· ὁ δ' ἀρ ἐν κονίῃσι τανύσθη,
Συμμάρψας χείρεσσιν ὁμῶς χολάδεσσιν ἀκωκὴν,
Δεινὰ μάλα στενάχων· γαίῃ δ' ἐνέρεισεν ὀδόντας 205
Βεβρυχὼς· ψυχὴ δὲ, καὶ ἄλγεα κάλλιπον ἄνδρα·
Αργεῖοι δὲ βόεσσιν ἐοικότες ἐπτοίηντο,
Οτ' ἄμοτον μεμαῶτας ὑπὸ ζεύγλῃ, καὶ ἀρότρῳ,
Τύψει ὑπαὶ λαπάρην ταναοῖς ὑπὸ χείλεσιν οἶστρος,
Αἵματος ἱέμενος, τοί δ' ἄσπετον ἀσχαλόωσιν 210
Ἔργου ἐκὰς φεύγοντες, ἐπὶ ὀφίσι δ' ἄχνυται ἀνὴρ
Αμφ' ἄροτρον, πονέων τε πόνον, τρομέων τ' ἐπὶ βουσὶ,
Μὴ δήπου κατόπισθεν ἐπαΐσσοντος ἀρότρου,
Κέρσῃ νεῦρα σίδηρος ἀμείλιχος, ἐν ποσὶ κύρσας·
Ως Δαναοὶ φοβέοντο· περὶ σφίσι δ' ἄχνυτο θυμὸν 215

Υἱὸς

cum præcedenti ἰκπιφυῖαν, quod tertios amat. Scribendum igitur autumo, Στιβρὸν ἔτ' ἰμπιφυῖαν ἰϋγνάμπτῳ τε χαλινῷ: Nam ἰκπιφυῖαν Rhodomanni revera non eſt unius aſſis. Erunt, qui numero plurium ſcribent, ἰϋγνάμπτοισι χαλινοῖς: Et hos genio indulgere ſinam. *Pauw.*

196. Οἷα τότε ζώοντος ἔην] Οἷος ἔτι, vel Οἷα πότε. *Rhod.* Mihi non diſplicet τότε, quia eo ipſo momento adhuc vivebat vel vixerat eques ille Græcus: πότε intervallum ponit fere nimium inter vitam & mortem: Simile autem incommodum in ἔτι, ſed minus tamen. *Pauw.*

199. Φαίης κεν χατέουσαν ἐφ' ἱππασίῃ πονέεσθαι] χατέουσαν ἐθ' ἱππασίῃ. *Rhod.* Non neceſſarium, ſed paulo ſignatius eſt ἐθ'. *Pauw.*

201. ὑπὲρ ἰξύα] Nota ὑπὲρ eo ſenſu cum caſu quarto: Nam ita rarius Græci, ſi bene memini. Pro ὑπαὶ λαπάρην V. 34. hujus Libri ſuſpicabamur ὑπὲρ λαπάρης: Ibi etiam hoc exemplo ſcribere potes ὑπὲρ λα-

Qualis vivente adhuc (illo) fuerat: & magnum erat miraculum.
Nam sanguinolenta ex habena dependebat,
Martis nutu, terrorem hostibus afferens.
Dixisses illi adhuc opus esse, ut equitationi operam navet.
Et caballus eam trucidati (domini) indicium gestabat.
Cæterum Æneas, supra lumbum hasta ictum, dejecit
Æthaliden: & cuspis juxta umbilicum exiit,
Intestina secum trahens. Is igitur in pulvere stratus,
Manibus corripuit una cum intestinis cuspidem,
Cum gemitu immani, unque terram dentes impressit
Rugiens: tandem simul anima atque cruciatus hominem deseruerunt.
Tum demum Argivi attoniti erant boum more,
Quos graviter sub jugo ad aratrum, connitentes
Rostro extento subter ilia æstrum pungit,
Sanguinem appetens. Hi igitur supra modum indignantes,
Procul ab opere fugiunt, ac propter illos vir (rusticus) animi discruciatur,
Tum aratri labore occupatus, tum bobus metuens;
Ne forsan pone rigidum assultantis
Aratri ferrum pedibus illisum nervos secet.
Ita Danai consternati erant. Quorum causa magnum animo dolorem conceperat,

A-

λαπάρην. *Pauw.*

206. *Ψυχὴ δὲ, καὶ ἄλγεα κάλλιπεν ἄνδρα*] Non displiceret etiam, *ψυχὴ δὲ κατ' ἄλγεα κάλλιπεν ἄνδρα. Pauw.*

208. *Οὓς ἅμοτον μεμαώτας*] *Οὓς ἅμοτον μεμαώτας. Rhod.*

209. *Τύψει ὑπαὶ λαπάρην*] *Τύψη* vel *Τύψειν. Rhod.*

Ibid. *ταιαοῖς ὑπὸ χείλεσιν*] *ὑπὸ, ὑπαὶ*, & *ὑπὸ* hic contigua notes. *Pauw.*

213. *Μὴ δήπου κατόπισθεν ἐκαΐσσοντες ἀρότρου*] Non improbo scripturam, sed longe significatius scribi posse aio, *Μὴ δήπου κατόπισθεν ἐκαΐσσοντες, ἀρότρῳ Κίρκης νεῦρα σίδηρος* &c. Nam sic *ἐκαΐσσοντες* commode sequitur post *τρομέων τ' ἰτὶ βουσὶ*, & oratio est concinna: *ἐκαΐσσοντες* autem figuratius scriptum pro *ἐκαΐσσοντας*, casus primus pro casu secundo: quæ Enallage cum satis frequens sit, etiam in scriptis politiorum, hoc tamen loco fortasse ab imperitis non fuit observa-

Υἱὸς Ἀχιλλῆος· μέγα δ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
Ἀ δειλοί, τί φέβεσθε, ἐοικότες οὐτιδανοῖσι
Ψήρεσιν, οὕς τ' ἐφόβησε κατ' ἐναντία κίρκος; *
Ἀλλ' ἄγε θέσθ' ἀνὰ θυμὸν, ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστι
Τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ ἀνάλκιδα φύζαν ἐλέσθαι. 220
Ὡς φάτο· τοί δ' ἐπίθοντο, θρασὺν νόον ἐν φρεσὶ θέντες
Εσσυμένως· ὁ δὲ Τρῳσὶ, μέγα φρονέων, ἐνόρουσε·
Πάλλων ἐν χείρεσσι θοὸν δόρυ· τῷ δ' ἄρα λαοὶ
Μυρμιδόνων ἐφέποντο, βίην ἀτάλαντον ἀέλλῃ
Εν στέρνοισιν ἔχοντες· ἀνέπνευσαν δὲ κυδοιμοῦ 225
Αργεῖοι· ὅ δ' ἄρ' αἶψα φίλῳ πατρὶ θυμὸν ἐοικὼς,
Αλλον ἐπ' ἄλλῳ ἔπεφνε κατὰ μόθον· οἱ δ' ἀπιόντες,
Χάζοντ' ἤϋτε κύματ' ἐκ βορέαο θυέλλης
Πόλλ' ἐπιπαφλάζοντα κυλίνδεται αἰγιαλοῖσιν,
Ορνύμεν' ἐκ πόντοιο, τά δ' ἔκποθεν ἄλλος ἀήτης 230

Av-

ta, & sic errorem induxit pronum: Attende & judica. *Pauw.*

218. *Ψήρεσιν, οὕς τ' ἐφόβησε κατ' ἐναντία κίρκος* *] θορὼν, vel *μολὼν κατεναντία*. *Rhod.* Brodæus illustrat, expletque rescripto *ἐφόβησεν ἰὼν*. Sic Homerus Iliad. P.

Τῶν δ' ὅτε ψαρῶν πίφος ἵρχεται ἠὲ κολοιῶν
Οὖλον κεκληγυῖαι, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
Κίρκον —

Vel: *ἐφόβησ' οἰμῶν*. Iliad. X.

Ἤϋτε κίρκος ὄρεσφιν ἰλαφρότατος πετεηνῶν
Ῥηϊδίως οἴμησε κατὰ τρήρωνα πέλειαν.

Dausq.

219. *Ἀλλ' ἄγε θέσθ' ἀνὰ θυμὸν*] θέσθ' ἰνὶ θυμὸν. *Rhod.* *ἀνάθεσθε θυμὸν*, revocate animos. *Dausq.* *θέσθ' ἀνὰ θυμὸν*: Locutio elegans: animum resumite: animum, qui male positus est, corrigite & recte ponite. De calculo, quo luditur, eleganter adhibetur *ἀνατθέσθαι*, quando male positus, a ludente rectius ponitur suo loco: Inde ad alia transfertur quævis. Rhodomannus id ignoravit: Alias *θέσθ' ἰνὶ θυμὸν* non invexisset contra Sermonis nitorem. Videre potes Suidam in V. *Ἀνατίθεσθαι*, ne alios adducam hic. *Pauw.*

228. *Χάζοντ' ἤϋτε κύματ' ἐκ βορέαο θυέλλης*] *κύματ' ὑπὲκ* vel *κύματ' ἄτ'*. *Rhod.* Mihi legendum videtur plane, *ἤϋτε κύματ'* vel *κύματ'*, *ἄτ'* vel *ἄγ' ἐκ βορέαο θυέλλης*: Sic oratio apte cohæret, & alia recte sequuntur. *Pauw.*

230. *Τά δ' ἔκποθεν ἄλλος ἀή-*

τη

Achille ſatus, ingentique clamore exercitum (a fuga) cohibet.
Proh timidi! quid trepidatis non aliter quam imbelles
Sturni; quos circus (falco) ex adverſo ruens territat?
Verum agite, reſumatis animum. Nam multo præſtabilius eſt continuo
In bello occumbere, quam fugam imbellem capeſſere.
Sic ait. Aſt illi morem gerebant, cum audacem pectori animum
Indidiſſent. Ipſe igitur magno animi ſpiritu in Trojanos impreſſionem facit,
Rapidum in manibus haſtile quaſſans; eumque cohortes
Myrmidonum ſectantur, vim turbini parem
In pectoribus gerentes: tum a conflictu reſpirant
Argivi. Mox Neoptolemus patrem animo repræſentans,
Alium ſuper alium neci tradidit in conflictu. Pars obverſis tergis
Retro ceſſerunt; ut fluctus a Boreæ procella
Cum magno æſtu littoribus advolvuntur
E mari concitati: Hos autem alius undecunque ventus Aquilo: cui in hoc lubenter adhæreo. Nec id eo falſum eſt, quod tradit Lucretius Lib. 5.

Nonne vides etiam diverſis nubila ventis
Diverſas ire in partes?

Nam quin duo venti ſibi invicem contrarii, ſimul aliquando ſpirent, neque Theophraſtus in libello, qui eſt *περὶ ἀνέμων*, negat; neque, qui multum navigarunt, repugnant. Hæc Brodæus. *Dausq.* Rhodomanni *Αντίον* non indigemus, & Quinti *ἔκτοθεν*, ubi *Αντίος* adeſt, revera ociatur male: Ad ſingula attende, videbis ſtatim. *Pauw.*

της Αντίος ἀΐξας] *Αντίον. Rhod.* Ex Homero Iliad. 1.

Ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα
Βορέης καὶ Ζέφυρος.

& Iliad. II.

Ὡς δ' Εὖρός τε, Νότος τ' ἰρινδαίνετον ἀλλήλοιϊν.

Virgilius: *Una Eurus, Notusque ruunt.* Vegetius Lib. 4. Cap. 38. *Hi ſæpe ſinguli, interdum duo, magnis autem tempeſtatibus etiam tres pariter flare conſueverunt.* Seneca Lib. Natural. Quæſt. 5. Cap. 16. Virgilium notans fieri nullo modo opinatur, ut in unam tempeſtatem congregentur Eurus, Favonius, Auſter, &

Ἀντίος αἴξας, μεγάλῃ περὶ λαίλαπι θύων
Ὥσῃ ἀπ' ἠιόνων βορέου ἔτι βαιὸν ἀέντος·
Ὡς Γρῆας Δαναοῖσιν ἐποιχομένους τοπάροιθεν
Υἱὸς Ἀχιλλῆος θεοειδέος ὦσεν ὀπίσσω
Τυτθὸν, ἐπεὶ μένος ἠὺ θρασύφρονος Αἰνείαο
Φυγέμεν οὐκ εἴασε, μένειν δ' ἀνὰ φύλοπιν αἰνὴν
Θαρσαλέως· ἑκάτερθε δ' ἴσην ἐτάνυσσεν Ἐνυὼ
Υσμίνην· ἀλλ' οὔτι κατ' ἀντίον Αἰνείαο
Υἱὸς Ἀχιλλῆος πῆλε δόρυ πατρὸς ἑοῖο,
Ἀλλ' ἄλλῃ τρέπε θυμὸν, ἐπεὶ Θέτις ἀγλαόπεπλος
Ἀζομένη Κυθέρειαν, ἀπέτραπεν υἱωνοῖο
Θυμὸν, καὶ μέγα κάρτος· ἐπ' ἄλλων δ' ἔθνεα λαῶν
Δάμνατο μυρία φῦλα· δαϊκταμένων δ' ἐνὶ χάρμῃ
Οἰωνοὶ κεχάροντο, μεμαῶτες ἔγκατα φωτῶν
Δαρδάψαι, καὶ σάρκας· ἐπεστενάχοντο δὲ Νύμφαι
Καλλιρόου Σιμόεντος, ἰδὲ Ξάνθοιο θύγατρες·
Καί ῥ' οἱ μὲν πονέοντο· κόνιν δ' ἀκάματοι ἀῆται
Ὥρσαν ἀπειρεσίην· ἤχλυσε δὲ πᾶσαν ὕπερθεν
Ἠέρα θεσπεσίην, ὥς τ' ἀπρότιπτον ὁμίχλην·
Οὐδ' ἄρα φαίνετο γαῖα· βροτῶν δ' ἀμάθυνεν ὀπωπὰς
Ἀλλὰ καὶ ὣς μάρναντο· καὶ ἐς χεῖρας ὄντιν' ἔλοντο, (250
Κτάνον ἀνηλεγέως, καὶ εἰ μάλα φίλτατος ἦεν·
Οὐ γὰρ ἔην φράσασθαι ἀνὰ κλόνον, οὔτ' ἐπιόντα
Δήϊον,

236. Φυγέμεν οὐκ εἴασε] Φυγέμεν οὐκ εἴασε. *Rhod.*

237. ἑκάτερθε δ' ἴσην ἐτάνυσσεν Ἐνυὼ Υσμίνην] Hic etiam habes ἴσην ὑσμίνην, quod V. 65. Libr. præced. reſtituimus. *Pauw.*

238. ἀλλ' οὔτι κατ' ἀντίον Αἰνείαο] κατ' αὐτίον. *Rhod.*

242. ἐπ' ἄλλων δ' ἔθνεα λαῶν] ἔθνεσι λαῶν. *Rhod.*

243. Δάμνατο μυρία φῦλα] Solemnis hic Calabro tumor. *Pauw.*

244. μεμαῶτες ἔγκατα φωτῶν] μεμαότες. *Rhod.* Gaudium hoc coactum & incongruum, ubi hactenus cæſorum cadavera fuerant ſepulta, idque, ſi Dis ita placet, dolentes ſubinde viderant aves. *Pauw.*

245. ἐπεστενάχοντο δὲ Νύμφαι] Ita recte Aldus: Rhodomannus

Adverſum ruens & magno turbine graſſans,
Aquilone adhuc parum ſpirante a littore depellit.
Ita Trojanos in Danaos prius invectos
Divina ſpecie præditi Achillis filius retro ad modicum intervallum
Compulit. Nam fidentis Æneæ conſtantia
Fugere non permiſit, ſed (auctor fuit) ut in pugna quamlibet adverſa fortiter
Perſiſterent, utrinque autem æqualem intendit Bellona
Pugnam: verum adverſus Æneam neutiquam
Filius Achillis haſtam patris ſui vibravit,
Sed alio convertit animum; Quia Thetis peplo inſignis
Venerem honorans avertit nepotis
Animum & robur ingens. Inter alias vero nationes
Tribus innumerabiles proſternebat. Tum de cæſis in acie
Alites gaudent; quod viſcera & carnes hominum
Laniare cuperent: ingemiſcunt vero Nymphæ,
Pulcriflui Simoentis & Xanthi filiæ.
Illi quidem pugnæ labores tolerabant. At venti indefeſſi pulverem
Immenſum excitabant; qui tenebris prætexuit ſuperne totum
A Deo diffuſum aëra, ac ſi nebula foret viſui non pervia.
Nec apparuit tellus. Nam mortalibus proſpectum ademerat:
Nihilominus tamen pugnæ immorantur: & quemcunque manibus (ſuis) obviam habent,
Sine reſpectu trucidant, etiamſi arctis amicitiæ vinculis adſtrictus eſſet.
Non enim diſcernere erat in iſto tumultu, hoſtisne

Ac-

nus cum Baſileenſibus edidit ἐσυάχοντο δὲ Νύμφαι, idque incorrectum reliquit. *Pauw.*

247. κόνιν δ' ἀκάματοι ἄῆται] ἀκάμαντες ἄῆται. *Rhod.*

251. καὶ ἐς χεῖρας ὄντιν' ἕλοιτο] καὶ ἐς χέρας. *Rhod.*

252. Κτάνεν ἀπηλεγέως] Κτεῖνον ἀπηλεγέως. *Rhod.*

253. Οὐ γὰρ ἔην φράσασθαι]

Δήϊον, οὔτ' ἄρ' ἑταῖρον· ἀμηχανίη δ' ἔχε λαοὺς·
Καὶ νύ κε μίγδ' ἐγένοντο, καὶ ἀργαλέως ἀπόλοντο
Πάντες ὁμῶς, ὀλοοῖσι περὶ ξιφέεσσι πεσόντες
Ἀλλήλων, εἰ μή σφιν ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
Ἦρκεσε τειρομένοισι, κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἔλασσεν
Ὑσμίνης, ἀλοὰς δέ κατεπρήϋνεν ἀέλλας·
Οἱ δέ τε δηριόωντο· πόνος δ' ἄρα τοῖσιν ἐτύχθη
Πολλὸν ἐλαφρότερος, δέρκοντο γὰρ εἴτε δαΐξαι
Χρειὼ δήϊον ἄνδρα κατὰ κλόνον, εἴτ' ἀλέασθαι·
Καί ῥ' ὁτὲ μὲν Δαναοὶ Τρώων ἀνέεργον ὅμιλον,
Ἄλλοτε δ' αὖ Τρῶες Δαναῶν στίχας· ἔπλετο δ' αἰνὴ
Ὑσμίνη· πιφάδεσσι δ' ἐοικότα πίπτε βέλεμνα
Ἀμφοτέρωθε ἰάντα· δέος δ' ἔχε μηλοβοτῆρας
Ἐκποθὲν Ἰδαίων ὀρέων ὁρόωντας ἀϋτήν·
Καί τις ἐς αἰθέρα δῖον ἐπουρανίοισιν ἀείρων,
Εὔχετο δυσμενέας μὲν ὑπ' ἄξεϊ πάντας ὀλέσθαι,
Τρῶας δὲ στονόεντος ἀναπνεῦσαι πολέμοιο,
Ἦμαρ δ' εἰσιδέειν πότ' ἐλεύθερον· ἀλλά οἱ οὔτι
Ἔκλυον· αἶσα γὰρ ἄλλα πολύστονος ὡρμαίνεσκεν·
Ἄζετο δ' οὔτε Ζῆνα πελώριον, οὔτέ τιν' ἄλλον
Ἀθανάτων· οὐ γάρ τι μετατρέπεται νόος αἰνὸς
Κείνης, ὅντινα πρῶτον μετ' ἀνδράσι γεινομένοισιν

Av-

Rectius φράσσασθαι: Sed talia & hic & alibi plura; de quibus paulo diligentius aliquando. Aldina ſibilum geminat. *Pauw.*

256. Πάντες ὁμῶς] Hic etiam paratragœdiatur bonus, ſuo more ne unum excipiens. *Pauw.*

Ibid. ὀλοοῖσι περὶ ξιφέεσσι πεσόντες Ἀλλήλων] An potius, ὀλοοῖσι ἐπὶ ξιφέεσσι πεσόντες Ἀλλήλων? *Pauw.*

267. ἰάντα ἰάχοντας] Nota Literarum ſimilitudinem & ſonum gemellum. *Pauw.*

268. Καί τις ἐς αἰθέρα δῖον ἐπουρανίοισιν ἀείρων] ἐς αἰθέρα χεῖρας ἐπουρανίοισιν. *Rhod.* Probo: Nam nihil acutius ſuccurrit, & ἀείρων *manus* aperte deſiderat. *Pauw.*

269. Εὔχετο δυσμενέας μὲν ὑπ' ἄξεϊ πάντας ὀλέσθαι] ὑπ' Ἀρεϊ πάντας. *Rhod.* Brodæus Ἀρεϊ. An ἄγκεϊ, in valle? Paſtor, cui perſonam hanc induit Calaber,

Accederet, an amicus. Tanta perplexitas homines præ-
pediebat.
Et commixti inter ſe fuiſſent, fœdaque occidione pe-
riiſſent
Univerſi in mortiferos illapſi gladios
Mutuo: niſi de cælo Saturnius
Opem tuliſſet afflictis, & pulverem longe diſpuliſſet
A conflictu, dirasque ſedaſſet procellas.
Certamen igitur inſtaurarunt. Et labor illis tum erat
Multo facilior. Cernebant enim utrum vulnerandus
In acie hoſtis, an cavendus eſſet.
Nunc vero Danai Troum reprimebant agmen:
Interdum rurſus Trojani Danaum ſeries; & omnino
graviſſimus erat
Conflictus: niviumque ritu cadebant tela
Utrinque emiſſa, & metu opiliones corripiebantur,
Cum procul ex Idæis montibus prælium viderent.
Et quiſpiam, ad æthera palmas cælitibus tendens,
Precabatur ut hoſtes ad unum omnes Marte (ſiniſtro)
ad internecionem cæderentur,
Troesque a lamentabili bello reſpirarent,
Et liberam tandem lucem intuerentur: ſed illum (Dii)
nequaquam
Exaudiverunt. Alia enim lachrimabile fatum animo
moliebatur:
Et nec magnum Jovem, nec quemvis alium Deorum
Curabat. Nulla enim in re mutatur rigidum ejus
Decretum, quod primum in lucem natis

Homi-

laber, erat in Ida monte, & ima deſpicientis votum fuit omnes Achivos *in valle* occumbere. *Dausq.* Pro ὑπ' ἄξιϊ Rhodomannus & Brodæus ὑπ' Ἀρϊϊ: Recte: Poteſt tamen legi etiam ὑπ' ἰγχϊϊ. Dausquejus ineptit ſuo more. *Pauw.*

275. ὕττια πρῶτα μιτ' ἀιδράσι γινομένοιτιν] Hic non leve mendum eſt, ex Librarii oſcitantia ortum. Neſcio autem, utrum ὑπ' ἀσπάσι, an vero ἀὰγὰς legenduin ſit. In proximo huic verſu legendum videtur, Ἀνδεάσιν, ἢ πολίεσσιν. *Rhod.* Scribe, ὕττια πρῶτα μιτ' ἀιδράσι γινομένοιτιν, Ἀιδράσιν ἢ ἀπ-

ταῖς.

Ανδράσιν ἐν πολέεσσιν, ἐπικλώσηται ἀφύκτῳ
Νήματι· τῇ δ' ὑπὸ πάντα μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
Τῆς δ' ἐξ ὑπ' ἐννεσίῃσι πόνος, καὶ δῆρις ὀρώρει
Ἱππομάχοις Τρώεσσι, καὶ ἀγχεμάχοις Ἀχαιοῖς·
Ὑπέχον ἀλλήλοισι φόνον, καὶ ἀνηλέα πότμον
Νωλεμέως· οὐ γάρ τιν' ἔχεν δέος, ἀλλ' ἐμάχοντο
Προφρονέως· θάρσος γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρας ἐς αἰχμὴν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπέφθιθον ἐν κονίῃσι,
Δὴ τότ' Ἀργείοισιν ὑπέρτερον ὦρνυτο θάρσος
Παλλάδος ἐννεσίῃσι δαίφρονος, ἥ ῥα μολοῦσα
Ὑσμίνης ἄγχιστα, μετ' Ἀργείοισιν ἄμυνεν,
Ἐκπέρσαι μεμαυῖα κλυτὴν Πριάμοιο πόληα·
Ἡ ῥα μέγα στενάχιζεν, Ἀλεξάνδροιο δαμέντος.

Καὶ

σοῦσιν. Siquidem fata dantur nascentibus, & perficiuntur morientibus. Hinc Iliad. Υ. prohibetur Æneas cum Achille concurrere:

Μή μοι ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκῃαι.

Scribit Antoninus Liberalis Metamorph. 3. *ἐπίκλωσαν γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον αὐτὸν* (Meleagrum) *ἔτεσθαι χρόνον, ἐφ' ὅσον ἂν ὁ δαλὸς διαμένῃ.* Apollodor. Lib. 1. Sic in Oedipo Senecæ: *Primusque dies dedit extremum.* Meleagri mater facem incendit, & morientibus dictata monstrant Calabrum id voluisse. Aut leges: *Ἀνδράσιν ἢ πολίεσσιν.* Viris, aut urbibus. Nam urbium quoque fata sunt: ita L. Tarutius Firmanus fata urbis Romæ canere non dubitabat ex ejus nativitate, autore M. Tullio Lib. 2. de divin. Prudentius Lib. 2. contra Symmachum:

— — *Sic urbibus adsert*
Hora diesque suum, cum primum mœnia jungunt,
Aut Fatum, aut Genium, cujus moderamine regnent,
Addit & arcanum rerum....

Dausq. Locus difficilis: Rhodomannus non comminiscitur, quæ opem ferre possunt: Nam & *ὑπ' ἀτράσι*, & *ὑπ' αὐγάς*, utraque ineptiunt. Et tale judicium etiam ferendum de duobus illis Dausqueji. Aliud latet: quod ex Libris melioribus fortasse petendum, ut omnis corrigendi conatus absque illis sit irritus: Nam repetitio forte a vocum defectu, quæ ut alia in his, ad plura abierant. Visne interim suspicionem? Legendum fortasse, *ἔστιν πρῶτον ὑπ' ἀνδράσι γενομένοις Ἀδραστίοις, πολίεσσι τ', ἠπι-*

Hominibus & civitatibus non fugiendo agglomeravit
Filo: Ejusque arbitrio cuncta, qua corrupta intercunt,
qua orta (vicissim) crescunt.
Hujus etiam nutu labor & contentio exorta fuerat
Inter Trojanos ex equis pugnantes, & cominus con-
gredientes Græcos:
Qui stragem sibi mutuo & crudele fatum afferebant
Absque remissione. Nemo enim metu afficiebatur: sed
promptissime
Pugna decernebant; fiducia enim viros ad hastam per-
trahit.
Cum itaque plurimi in pulvere mortem oppetissent;
Tandem major Achivos fiducia incessit,
Bellacis Minervæ suggestione: quæ cum proxime
Ad conflictum se contulisset, pro Argivis propugnavit,
Exscindere cupiens celebrem Priami urbem,
Quæ in magno tum luctu, sublato Alexandro, versabatur.
Tunc

ἐπικλώσηται ἀφύκτῳ Νήματι. *Hominibus imbecillis & urbibus.* Elegans Epithetum est ἀδρανέσιν de hominibus, quotquot sunt, rectèque urbes eatenus ab illis distinguuntur: Stabilior enim earum conditio. Vides? Hoc satis appositum est. *Pauw.*

277. τῇ δ' ὑπὸ πάντα μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀίξει] ὑπὸ πάντα τὰ μὲν φθινύθει. *Rhod.*

278. Τῆς δ' ἐξ ὑπ' ἰνεσίῃσι πόνος] Τῆς δ' ἄρ' ὑπ' ἰνεσίῃσι. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus: Potes etiam proxime ad receptam, Τῆς δὲ γ', vel Τῆς δὲ τ' ὑπ' ἰνεσίῃσι. *Pauw.*

279. καὶ ἀγχιμάχοις Ἀχαιοῖς] καὶ ἀγχιμάχοισιν Ἀχαιοῖς. *Rhod.*

280. Ὑπέχον ἀλλήλοισι φόνον, καὶ ἀιηλέα πότμον] Οἵ φέρον ἀλλήλοισι φόνον, καὶ ἀιηλέα πότμον. *Dausq.* Probo Rhodomanni Οἵ φέρον: Nam nihil melius aut propius mihi succurrit: Dausqueji commentum hiulcum & incongruum est. *Pauw.*

283. πολλοὶ μὲν ἀπίφθιθον ἰὸν χονίῃσι] ἀπίφθιθεν. *Rhod.*

284. Δὴ τότ' Ἀργείοισιν ὑπέρτερον ὦρνυτο θάρσος] Δὴ τότε δ' Ἀργείοισι. *Rhod.* Rhodomanni Δὴ τότε δ' Ἀργείοισιν vix placet hic: Nam δ' pro δὴ durum est. Malo vel Δὴ τότ' ἐπ' Ἀργείοισιν, vel Δὴ τότε Ἀργείοισιν: Hiatus majores & lubriciores habnimus. *Pauw.*

285. ἤ ῥα μελῶσα Τυμβίνῃ ἄγχιστα, μετ' Ἀργείοισιν ἄμυνεν] Nonne legendum, μέγ' Ἀργείοισιν ἄμυνεν? Attende. *Pauw.*

294.

Καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαν ἐριχυδέα δῖ' Αφροδίτη
Αὐτὴ ἀπὸ πτολέμοιο, καὶ οὐλομένης ὑσμίνης
Ηρπασεν ἐσσυμένως· περὶ δ' ἠέρα χεύατο πουλὺν·
Οὐ γὰρ ἔτ' αἴσιμον ἦεν ἀνὰ μόθον ἀνέρι κείνῳ
Μάρναθ' Αργείοισι πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο·
Τῷ γὰρ ἄδην ἀλέεινε περίφρονα Τριτογένειαν,
Εκ θυμοῦ Δαναοῖσιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαν,
Μὴ καὶ ὑπὲρ κῆράς μιν ἕλῃ θεὸς· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ
Φείσατο πρόσθεν Αρηος, ὅπερ πολὺ Φέρτερος ἦεν·
Τρῶες δ' οὐκ ἔτ' ἔμιμνον ἀνὰ στόμα δῃϊότητος,
Αλλ' ὀπίσω χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες·
Εν γάρ σφιν, θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισιν,
Ενθορον Αργείοι, μέγα μαιμώοντες Αρῃϊ·
Τῶν δ' ἄρα δαμναμένων ποταμοὶ πλήθοντο νέκυσσι
Καπ πεδίον· πολλοὶ γὰρ ἄδην πέσον ἐν κονίῃσιν
Ανδρες, ἠδ' ἵπποι· μάλα δ' ἅρματα πολλὰ κέχυντο,
Βλλομένων· πάντῃ δ' ἀπερείσιον ἔρρεεν αἷμα,
Τετὸς ὥς· ὁλοὴ γὰρ ἐπήϊεν αἶσα χυδοιμόν·
Καί ῥ' οἱ μὲν ξιφέεσσι πεπαρμένοι, ἢ μελίῃσι,
Κεῖντο παῤ αἰγιαλοῖσιν, ἀλίγκιον κεχυμένοισι

Δού-

294. Τῷ γὰρ ἄδην ἀλέεινε περίφρονα Τριτογένειαν] Forte rectius erit Τόνικ' ἄδην. *Rhod.* Nec mihi satis arridet Τῷ γὰρ ἄδην: Sed id cum Rhodomanno ideo non mutabo in Τόνικ' ἄδην: Aliud enim melius & facilius mihi est in promtu: Scribe, Τῷ καὶ ἄδην ἀλέεινε: Sic verborum cohærentia optima est. *Pauw.*

300. Εν γάρ σφιν] Η γάρ σφιν. *Rhod.* Rhodomannus ἤ γάρ: Non improbo: Attamen manere potest Εν γάρ, ut ἐν σφιν ἔνθορον scriptum sit geminate pro σφὶν ἔνθορον. Talia habemus multa, eaque venusta censentur sæpe. *Pauw.*

302. Τῶν δ' ἄρα δαμναμένων, ποταμοὶ πλήθοντο νέκυσσι Καπ πεδίον] Incongruum est ποταμοὶ καπ πεδίον, quia soli fluvii non excipiebant cæsos, sed una cum fluviis ipse campus, in quo fiebant cædes: Pueri sentiunt. Nonne scribendum, ποταμοὶ πλήθοντο νέκυσσι, Καὶ πεδίον? Ita videtur sane: Et hanc suspiciunculam confirmat sequens, πολλοὶ γὰρ ἄδην πέσον ἐν κονίῃσιν. *Pauw.*

304.

Tunc vero Æneam illuſtrem diva Venus
Ipſa e belli diſcrimine & pernicioſo conflictu
Subito eripuit, denſamque circumfudit nebulam.
Non enim in fatis erat, ut vir iſte in conflictu amplius
Manus cum Argivis pro arduis (patriæ) mœnibus conſereret.
Idcirco ſapientem Minervam impenſe cavebat,
Ex animo Danais opitulari conantem,
Ne & præter fata ipſum Dea tolleret e medio: cum nec ipſi
Antea Marti peperciſſet, qui longe præſtantior erat.
Troës ergo non amplius in prima conflictus acie perſiſtebant,
Sed retro mentibus attonitis ſe verterunt.
Crudivoris enim beluis ſimiles in eos
Incurſarunt Argivi, valde Marte (ſecundo) graſſantes.
Occumbentium itaque cadaveribus opplentur amnes
Per totum campum. Ingens enim numerus in pulvere ſternitur
Tum virorum, tum equorum, ac plurimi interemtorum currus
Paſſim fuſi jacent; & ubique magna cruoris vis dimanat
Pluviæ in morem. Exitiale enim fatum per pugnam tumultuariam oberrabat.
Illi ergo gladiis confixi aut haſtis,
Jacebant in littore, non aliter quam disjectæ

Ta-

304. Ἀνδρες, ἠδ' ἵπποι] Ἀνίρες, ἠδ' ἵπποι. *Rhod.* Scribe ex ſupero: Ἀνδρες, ἄδην ἵπποι. *Dausq.* Recte ſine dubio Rhodomannus, Ἀνίρες, ἠδ' ἵπποι. *Pauw.*

305. πάντη δ' ἀπειρέσιον ῥέεν αἷμα, ὑετὸς ὡς] Hoc minus accommodum: *fluebat ſanguis, ut pluvia*: Si dixiſſet, *cadebat, ut pluvia*, & ipſum *cadebat* de ſanguine potuiſſet adhiberi, dixiſſet, quod debebat: Sciunt Eruditi; & *cadere* de pluvia uſurpatur, non *fluere*. An balbutiit Quintus? Credo: Nam menda vix ſubeſſe poteſt; niſi forte ſcribendum putes; πάντη δ' ἀπειρέσιον ῥέεν αἷμα ὑδωρ ὡς. *Pauw.*

308. ἀλίγκιοι πεχυμένοισι δασὺς] ἐπεχυμένοισι. *Rhod.*

312.

Δούρασιν, εὖτ' ἐπὶ θινὶ βαρυγδούποιο θαλάσσης
Ανέρες ἄσπετα δεσμὰ πολυκμήτων ἀπὸ γόμφων
Λυσάμενοι, σχεδάσωσι διὰ ξύλα μακρὰ, καὶ ὕλην
Ηλιβάτου σχεδίης, πάντη δ' ἀναπλήθεται εὐρὺς
Αἰγιαλὸς, τοῖσιν δὲ μέλαν ποτὶ κλύζεται οἶδμα,
Ως ὅιγ' ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι δηωθέντες,
Κεῖντο πολυκλαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο.
Παῦροι δὲ προφυγόντες ἀνηλέα δηϊότητα,
Δῦσαν ἀνὰ πτολίεθρον, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα.
Τῶν δ' ἄλοχοι, καὶ παῖδες, ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Τεύχεα πάντα δέχοντο, κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ.
Πᾶσι δὲ θερμὰ λοετρὰ τετεύχατο· πᾶν δ' ἀνὰ ἄστυ
Εσσυντ' ἰητῆρες, κατ' οὐταμένων αἰζηῶν
Οἰκία ποιπνύοντες, ἵν' οὐταμένους ἀκέσωνται.
Τοὺς δ' ἄλοχοι, καὶ τέκνα περιστενάχοντο μολόντας
Ἐκ πολέμου· πολλοὺς δὲ καὶ οὐ παρεόντας ἀΰτεον.
Καὶ ῥ' οἱ μὲν, στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ,
Κεῖντο, βαρυστενάχοντες ἐπ' ἄλγεσιν· οὐδ' ἐπὶ δόρπον
Ἐκ καμάτοιο τρέποντο· θοοὶ δ' ἐπαΰτεον ἵπποι
Φορβῇ ἐπιχρεμέθοντες ἄδην· ἑτέρωθι δ' Αχαιοὶ
Πὰρ κλισίῃς, νήεσσί θ' ὁμοίϊα Τρωσὶ πένοντο.

Ημος

312. Ηλιβάτου σχεδίης] Epithetum inconcinnum de rate. *Pauw.*

313. τοῖσιν δὲ μέλαν ποτὶ κλύζεται οἶδμα] ποτικλύζεται. *Rhod.*

316. Παῦροι δὲ προφυγόντες] Unde igitur illi, qui Urbem poſtea defenderunt ſtrenue? Non conſtitit ſibi bonus. *Pauw.*

318. ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα] αἱματόεντας. *Rhod.*

321. Εσσυντ' ἰητῆρες, κατ' οὐταμένων αἰζηῶν] ἰητῆρες ἀν' οὐταμένων: Si non melius eſt duale ἰητῆρε. *Rhod.* ἀν' οὐταμένων vix probare poſſum, quia ἀνὰ ἄστυ proxime præcedit: Rectius ἰητῆρε: Et tamen duale minus etiam appoſitum. An forte ſcribendum, Εσσυτ' ἰητροὶ vel ἰατροὶ, κατὰ οὐταμένων αἰζηῶν? aut Ιητροὶ vel Ιατροὶ ἴσσυτο, κατ' οὐταμένων αἰζηῶν? Vide, & judica. *Pauw.*

322. ἵν' οὐταμένους ἀκέσωνται] Poſt οὐταμένων αἰζηῶν Verſu prædenti: ποιπνύοντες κατ' οὐταμένων οἰκία, ἵν' οὐταμένους ἀκέσωνται: Hoc nempe perſpicuum & exactum. Sed

Tabulæ, cum in maris horriſoni crepidine,
Homines, tenacibus firmorum clavorum vinculis
Reſolutis, longe diſpergunt ligna, & materiam
Arduæ ratis, & paſſim vaſtum repletur
Littus, aſſeresque nigra alluit unda ſali:
Ita illi in pulvere & tabo trucidati
Jacebant, lachrimoſæ non amplius pugnæ memores.
Pauci tandem ex infeſto prælio elapſi
Urbem ſubierunt, cum grave exitium devitaſſent.
Quorum uxores & liberi a corpore ſanguinolento
Quicquid armorum eſſet, fœdo cruore pollutum, recipiunt;
Cunctisque tepida lavacra apparantur, & per totam urbem
Diſcurrunt medici ſauciatorum juvenum
Ædes ſedulo obeuntes, ut vulneratos curent.
At uxores & nati cum gemitu circumſiſtunt reverſos
A bello: Multos etiam non præſentes inclamant.
Hi ergo (Troës) curis acerbiſſimis cor ſauciati
Jacebant, & graviſſima trahebant ſuſpiria ob cruciatus:
nec ad cœnam
A labore ſe convertebant. Quin & celeres acclamabant equi,
Crebro hinnitu pabulum poſcentes. Alibi autem Achivi
In tabernaculis & navibus eadem, quæ Trojani, exſequebantur.

Poſt-

Sed an vitium forte ſubeſt? *Pauw.*

324. *πολλοὺς δὲ καὶ οὐ παρεόντας ἄὔτευν*] Lege, ſi placet, *ἄὔτευν*. *Rhod.* Rhodomannus *ἀΰτευν*: Haut placet. Aut enim Verſus eſto Dactylicus affectui ſerviens ſuos incitatius clamantium, aut *συνίζησις* percommoda. *Dausq.* Illud *πολλοὺς* non convenit cum præcedenti *Πολλοὶ δὲ προφυγόντες ἀσπίδα δηϊοτῆτα*; *Δόσαν ἀνὰ πτολίεθρον*: Attende modo. *Pauw.*

326. *βαιὸν ὑπ' ἄλγεσιν*] Non deterius fuiſſet hic *ὑπ' ἄλγεσιν*. *Pauw.*

Ibid. *οὐδ' ἐπὶ δόρπον ἔκ καμάτοιο τρέποντο*] Non dubito, quin legendum ſit, *οἱ δ' ἐπὶ δόρπον ἔκ καμάτοιο τρέποντο*. Læſi trahebant ſuſpiria ob cruciatus, illæſi ad cœnam ſe convertebant poſt laborem: Patet ex ſequenti *ἑκαΰτεον* de equis, & eo, quod de Argivis additur, ſimili. *Pauw.*

334

Ημος δ' ὠκεανοῖο ῥοὰς ὑπερήλασεν ἠὼς
Ἵππους μαρμαίροντας, ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν,
Δὴ τότ' Ἀρήϊοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων,
Οἱ μὲν ἔβαν Πριάμοιο ποτὶ πτόλιν αἰπήεσσαν,
Οἱ δ' ἂρ ἐν κλισίῃσιν ἅμ' ἀνδράσιν οὐταμένοισι
Μίμνον, μήποτε λαὸς ἐπιβρίσας ἀλεγεινὸς,
Νῆας ἕλῃ, Τρῳῆσσι φέρων χάριν· οἳ δ' ἀπὸ πύργων
Μάρναντ' Ἀργείοισι· μόθος δ' ἀλεγεινὸς ὀρώρει·
Σχαιῆς μὲν προπάροιθε πύλης Καπανήϊος υἱὸς
Μάρναθ' ἅμ' ἀντιθέῳ Διομήδεϊ· τοὺς δ' ἂρ ὕπερθε,
Δηΐφοβος μενεπτόλεμος, κρατερός τε Πιλίτης
Σὺν ἄλλοις ἑτάροισιν ἐρητύοντες ὀϊστοῖς,
Ἡδ' ἄρα χερμαδίοισι· περιχτυπέοντο δὲ φωτῶν
Βαλλόμεναι κόρυθές τε, καὶ ἀσπίδες, αἵ τ' ἀλεγεινὸν
Αἰζηῶν ῥύοντο μόρον, καὶ ἀμείλιχον αἶσαν·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἰδαίῃσιν ἐριδμαίνεσκε πύλῃσιν
Υἱὸς Ἀχιλῆος· πονέοντο δέ οἱ πέρι πάντες
Μυρμιδόνες, κρατεροῖο δαήμονες ἰωχμοῖο·
Τοὺς δ' ἀπὸ τείχεος εἶργον ἀπειρεσίοις βελέεσσι
Θαρσαλέως, Ἐλενός τε, καὶ ὀμβριμόθυμος Ἀγήνωρ,
Τρῳὰς ἐποτρύνοντες ἀνὰ μόθον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Προφρονέως μάρναντο φίλης περὶ τείχεσι πάτρης·
Ἐς πεδίον δὲ πύλῃσι, καὶ ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας
Νισσομένους, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Εὐρύπυλος ποτέοντο

Νω-

334. Οἱ δ' ἂρ ἐν κλισίῃσιν] Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ κλισίῃσιν. *Rhod.*

340. Δηΐφοβος μενεπτόλεμος, κρατερός τε Πιλίτης] Δηΐφοβός τε, & Πολίτης. *Rhod.*

341. Σὺν ἄλλοις ἑτάροισιν ἐρητύοντες ὀϊστοῖς] Σύν τ' ἄλλοι σθεναροῖσιν ἐρητύσκον. *Rhod.* Rhodomannus, Σύν τ' ἄλλοι σθεναροῖσιν. Quianam? offendit τὸ Σὺν? talia pleno modio profunderemus ex campis Homericis, si lubentia esset. An σθεναροὶ ὀϊστοὶ obtrudendi? Non opinor, cum nimium sint fragiles. *Dausq.* Versum ἀκίφαλον hic non amo, & lubens cum Rhodomanno fulcrum appono. Ejus ἄλλοι σθεναροῖσιν non sumam mihi: Nam Epi-

the-

Poſtquam vero. Oceani gurgitem Aurora tranſmiſerat
Rutilantibus equis, & gentes mortalium ſurrexerant:
Exin Mavortii fortium Argivorum nati
Partim ad altam Priami urbem contendunt,
Partim in tabernaculis apud faucios milites
Remanent; ne quando hoſtilis exercitus facta impreſſione
Naves caperet, Trojanis operam navans. Qui de turribus (iterum)
Decernunt cum Argivis. Nam aſperrimus excitatus fuerat conflictus.
Ante Scæam equidem portam, Capanei natus
Eximio Diomede ſocio, pugnam ciet. Hos deſuper
Deiphobus bellipotens fortisque Polites,
Unaque alii, validis arcebant telis
Atque lapidibus. Hinc ſonitum reddebant percuſſæ
Virorum galeæ & ſcuta, quæ dolorificam
A juvenibus necem, & immite fatum propulſabant.
Ad Idæam vero portam certamen habebat
Natus Achillis: Et juxta illum in opere erant cuncti
Myrmidones, ſtrenui conflictus haud ignari.
Quos a muro repellebant infinitis jaculis
Audacter Helenus, & magnanimus Agenor,
Troas ad pugnam excitantes, qui tamen ipſi
Magna promtitudine, pro caræ muris patriæ, propugnabant.
In portis vero, quæ in campum & ad citas naves
Tendunt, Ulyſſes & Eurypylus occupati erant

Con-

thetum eſt coactum, & quod *ἀισσοῖς* revera non recte tribuitur: Adhæc *ἄλλοι* nimis generale eſt, & omnes alios, qui murorum defenſioni poterant adhiberi, comprehendit quaſi. *Σὺν ἄλλοις ἑτάροισιν* reſtrictum magis: Quanquam id etiam ſatis adhuc patulum, ne quid diſſimulem. An forte legendum, *Σὺν λαοῖς ἑτάροισιν, cum popu-*

lis ſociis? Hoc non rejiculum ſane. Et ſic Emphatice ſequeretur certe de Heleno & Agenore, *Τρῶας ἐκατρόωντας ἀϊὰ μόθον.* Judica. *Pauw.*

346. *Υἱὸς Ἀχιλῆος*] Verſus requirit *Υἱὸς Ἀχιλλῆος. Pauw.*

353. *Νισσαμένους, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Εὐρύπυλος ποτέοντο*] *Νισσομένης*, vel *Νισσομένοις Rhod.* Rhodomannus *Νισσομένης* vel

Νωλεμέως· τοὺς δ' ἠὺς ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας λάεσσι, μέγα φρονέων, ἀπέρυκε·
Πρὸς δὲ ῥόον Σιμόεντος ἔχεν πόνον ἀλγινόεντα
Τεῦχρος εὐμελίης· ἄλλῃ δ' ἔχεν ἄλλος ὀιζὺν·
Καὶ τότ' ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα κύδιμοι ἄνδρες
Κείνου τεχνήεντι νόῳ ποτὶ μῶλον Ἄρηος
Ἀσπίδας ἐντύναντο, βάλλον δ' ἐφύπερθε χάρηνα,
Θέντες ἐπ' ἀλλήλοισι· μιῇ δ' ἅπαν ἤρμοσεν ὁρμῇ·
Φαίης κεν μεγάροιο κατηρεφὲς ἔμμεναι ἔρκος
Πυκνὸν, ὃ οὔτ' ἀνέμοιο διέρχεται ὑγρὸν ἄέντος
Ῥιπὴ ἀπειρεσίη, οὔτ' ἐκ Διὸς ἄσπετος ὄμβρος·
Τοῖαι Ἀργείων πεπυκασμέναι ἀμφὶ βοείαις
Καρτύναντο φάλαγγες· ἔχον δ' ἕνα θυμὸν ἐς ἀλκὴν,
Εἰς ἓν ἀρηράμεναι· καθύπερθε δὲ Τρῴοισι υἷες
Βάλλον χερμαδίοισι· τὰ δ' ὡς στυφελῆς ἀπὸ πέτρης
Γαῖαν ἐπὶ τραφερὴν ἐκυλίνδετο· πολλὰ δὲ δοῦρα,
Καὶ βέλεα στονόεντα, καὶ ἀλγινόεντες ἄκοντες
Πήγνυντ' ἐν σακέεσσι, τὰ δ' ἐν χθονὶ, πολλὰ δ' ἄπωθεν
Μαψιδίως φορέοιτο περιγναμφθέντα βελέμνοις,
Πάντοθε βαλλομένων· οἱ δὲ κτύπον οὔτι φέβοντο

Ἀσπι-

Νισσομένοις: Dubito, an recte: Nam πύλῃσι νισσομέναις nimis sane durum est & crassum. Maluerim, Ες πεδίον δὲ πύλῃσι, καὶ ἀκροτόρους ἐπὶ νῆας Νισσομένους: Sic νίσσεσθαι tribuitur illis, quibus revera competit, & portæ, ut par est, quiescunt. Pro Ὀδυσσεύς τε scribendum Ὀδυσεύς τε, ut Versus recte habeat. *Pauw.*

357. Τεῦχρος εὐμελίης] εὐμμελίης. *Pauw.*

360. βάλλον δ' ἐφύπερθε χάρηνα] βάλλον δ' ἐφύπερθε καρήατα. *Rhod.*

361. Θέντες ἐπ' ἀλλήλοισι] Scribe, Θέντες ἐπ' ἀλλήλῃσι: Nam ἀσπίδας respicit vocula. *Pauw.*

Ibid. μιῇ δ' ἅπαν ἤρμοσεν ὁρμῇ] ἅρμῃ, una junctura & veluti compage. Hæc lectio genuina mihi videtur. *Rhod.* Istis componendæ testudinis peritia, ac imperaverat Ulysses, uno impetu res effecta, tota testudo contexta est. Nec inepte legas εἱρμῇ, uno nexu: quod & Apollonius Lib. 2. Argonaut.

ac-

Continenter; illos præſtans ab excelſo propugnaculo
Æneas nihil humile animo verſans, ſaxis abigebat.
Verſus Simoentis undam negotium habebat moleſtum
Teucer haſta præſtans, alibique alius cum ærumnis conflictabatur.
Tunc illuſtres viri, qui circa bellicoſum Ulyſſem erant,
Solerti ejus conſilio, contra Martis difficultates,
Scuta inſtruxerunt, & ſupra capita extulerunt,
Inter ſe conſerta, totumque opus una velut textura cohæſit.
Dixeris ſane id opacum domus eſſe tectum,
Ita denſum, ut nec venti humidum flantis penetret
Vis ingens, nec e cælo cadens largus imber.
Taliter Argivum, condenſatis undique ſcutis,
Se roborarunt Phalanges, & unum ad perrumpendum gerebant animum
In unum conſertæ. Deſuper autem Trojanorum nati
Impetebant (illos) ſaxis: Quæ tanquam à petra duriſſima
Ad almam terram devolvebantur: multa etiam haſtilia,
Et triſtificæ ſagittæ, nec non vulnifica pila
Clypeis infigebantur; quædam etiam telluri, multaque procul
Incaſſum ferebantur, ſpiculis circumflexa,
Cum ex omni parte jacerent. At illi fragorem nihil extimeſcebant

Im-

accurate ad vivam imaginem nobis expreſſit:

Ως δ' ὅτε τις κεράμῳ κατερίψεται ἰρκὶὸν ἀνὴρ,
Δώματος ἀγλαΐζι τε, καὶ ὑετὸν ἔμμεναι ἄλκαρ,
Ἄλλῳ δ' ἴμπεδον ἄλλος ὀμῶς ἰπαμοιβὸς ἄρηρεν,
Ὡς οἵγ' ἀσπίσι τῆα συναρτύναντες ἔρυψαν.

Dansq. μιῇ δ' ἅπαν ἥρμοσεν ἁρμῇ vertendum, *ani vero impetui conveniebat totum*, id eſt, ita adornatum erat totum illud machinamentum, ut uno impetu vel promoveri vel ſtare deberet. Interpretes male accipiunt, & ſic male etiam corrigunt. *Pauw.*

373. *Πέπτοτε βαλλεμίῃσι*] *βαλλεμίῃσι* hic poſitum pro *βάλλουσι*: Moneo, ne perperam de Enallage cogites. *Pauw.*

Ασπετον, οὐδ' ὑπεῖκον, ἅτε ψεκάδων ἀϊόντες
Δοῦπον· ἔσω δ' ὑπὸ τείχεος ὁμῶς ἴσαν· οὐδέ τις αὐτῶν
Νόον ἀφειστήκει· συναρηράμενοι δ' ἐφέσποντο, (375
Ὡς νέφος ἠερόεν, τὸ ῥά που περὶ χείματι μέσσῳ
Αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο μακρὸν διέτεινε Κρονίων·
Πουλὺς δ' ἀμφὶ φάλαγγι δρόμος· καναχὴ δ' ὑπὸ ποσσὶ
Νισσομένων ἐτέτυκτο· κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἄηται 380
Ορνυμένην μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαπέδοιο φέρεσκον
Αἰζηῶν μετόπισθε· περίαχε δ' ἄκριτος αὐδή,
Οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιτρομέουσι μέλισσαι·
Ασθμα δ' ἀνήιε πολὺ χύδην, περίχευε δ' ἀϋτμὴ,
Λαοῦ ἀποπνείοντος· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θυμῷ 385
Ατρεῖδαι κεχάροντο, περὶ σφίσι κυδιόωντες,
Δερκόμενοι πολέμοιο δυσηχέος ἄτρομον ἔρκος·
Ωρμηναν δὲ πύλῃσι θεηγενέος Πριάμοιο

Athœi

374. *Ασπετον, οὐδ' ὑπεῖκον*] *οὐδ' ὑπόεικον. Rhod.* Scribe *οὐδ' ὑπόεικον.* Namque id *ποιητικώτερον*, quam *οὐδὲ ὑπεῖκον. Dausq.*

375. *ἔσω δ' ὑπὸ τείχεος ὁμῶς ἴσαν*] Scribe *ὑπὸ τεῖχος*: Muro intellige teſtudinem ſubeuntium mœnia in morem modumque muri firmatam. *Dausq.* Dausquejus recte corrigit, ſed male interpretatur: Nam *τεῖχος* eſt ipſe murus Trojæ, ut Latina etiam Verſio dicit. *Pauw.*

376. *συναρηράμενοι δ' ἐφέσποντο*] *ἐφέποντο. Rhod.*

377. *τὸ ῥά που περὶ χείματι μέσσῳ*] Nonne *τὸ ῥά που ἐν χείματι μέσσῳ? Pauw.*

383. *Οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιτρομέουσι μέλισσαι*] *περιβρομέουσι. Rhod.* Cur alveario tectæ trepident apes? fumo, aut fera ſubeunte trepident. Cum Poeta Græcorum & Trojanorum certamen cum apibus componat, ſuſpicio eſt ſcribendum *ὑπὸ σφήκεσσι περιτρομέουσι μέλισσαι*, uti ſupra:

Αργαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἀλιγεινὴν
Ἐκ θυμῷ κεκιόντες ἐπιβρίσασι μελίσσαις.

Item in concurſu veſparum cum apibus ingens quidam bombus circumſtrepit. Statque cum emendatione hac altera Rhodomanni *περιβρομέουσι*: niſi *ἀπὸ κοινῷ* ſubaudias *ἴαχον*, quod perfacile. Neutram autem correctionum in carmen infero, neque alias plerasque ſimilibus in locis, quod minime ſunt neceſſariæ. Et vero *περιτρομέουσι* ferri poteſt, ſi exponas *trepidant* ſeu *moventur*, cujus trepidationis comes eſt bombus.

Ferri

Immenſum, neque cedebant; perinde ac ſi ſtillarum
pluvialium audirent
Strepitum: verum ſubter uno agmine ad murum graſſabantur; nemoque illorum
Sejunctus ſtabat, ſed inter ſe conferti comitabantur:
Ut nubes tenebricoſa, quam media hyeme
Ex ſummo cælo late diſtendit Jupiter.
Citatus autem Phalangi curſus, & ſtrepitus ſub pedibus
Graſſantium erat, pulveremque ſeorſum venti inde
Obortum paululum ſupra terram attollebant
A tergo Juvenum, & vox confuſa circumſonabat;
Uti in alvearia ſuſurrant apes:
Et prolixe magnus efferebatur anhelitus, & vaporem
circumfundebat
Agmine reſpirante, ac ſupra modum animo (ſuo)
Lætabantur Atridæ, apud ſe gloriantes,
Cum viderent ſecurum triſtiſonæ pugnæ munimentum.
Properarunt itaque, ut in Priami Jove ſati portas

Denſo

Ferri poteſt & *σμήνεσσι*, ſi quis pertinacius tueri velit. *Dausq.* Bonus Dausquejus hic iterum ſtrenue ineptit. Cum Rhodomanno ſine dubio legendum eſt *περιβρομέουσι*, quod ad *περίμυκε δ' ἄκριτος αὐδὴ* pertinet. Pro *ὑπὸ σμήνεσσι*, niſi fallor, opportunius legeretur *ἐπὶ σμήνεσσι*: Nam apes ad alvearia potius ſtrepitant, quam ſub alvearibus. *Pauw.*

384. *Ἄσθμα δ' ἀνήϊε πολὺ χύδην, περίχυτο δ' ἀὔτμὴ, Λαὸς ἀπορνύντος*] *πολὺ*, & *ἀΰτμὴν*. *Rhod.* Pro *ἀΰτμὴ* & mihi legendum videtur *ἀΰτμὴν*. *Ἄσθμα* hic ſpiritus, qui anhelando exauditur, & ſpiritus, qui abſque ſono reſpirando exit, dicitur utroque ſenſu: Priorem verba prima, poſteriorem verba ſequentia ſuggerunt. Quid autem ipſum *ἀΰτμὴν* hic? Nonne *περιττία* Auctoris? Nam ſpiritus vix ita videtur in ipſis locis frigidis media hyeme, nedum in locis calidis alio anni tempore, quod hic ſine dubio habemus. Mirum, quod *ἀΰτμὴν* illam non luculentius deſcripſerit, & pro captu ſuo non contulerit cum illo vapore, qui ex Lemniis caminis egreditur operante Vulcano: Id enim plane egregium fuiſſet. *Pauw.*

388. *πύλῃσι Θεαγενέος Πριάμοιο*] An portæ, quæ ad naves Græcorum, & in campum præbebant exitum, igitur dicebantur proprie Priami portæ? Ita videtur: Junge Verſ. 352. & ſeqq. *Pauw.*

Αθρόοι ἐγχριφθέντες ὑπ' ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
Ρῆξαι τείχεα μακρὰ, πύλας δ' εἰς οὐδας ἐρεῖσαι,
Θαιρῶν ἐξερύσαντες· ἔχεν δ' ἄρα μῆτις ἀγαυὴ
Ελπωρὴν· ἀλλ' οὔ σφιν ἐπήρκεσαν οὔτε βόειαι,
Οὔτε θοοὶ βουπλῆγες, ἐπεὶ μένος Αἰνείαο
Ομβριμον ἀμφοτέρῃς ἐπαρηρότα χείρεσι λᾶαν
Εμμεμαὼς ἐφέηκε· δάμασσε δὲ τλήμονι πότμῳ
Ανέρας, οὓς κατέμαρψεν ἐν ἀσπίσιν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Φερβομένας ὑπὸ πρῶνα βίη κρημνοῖο ῥαγέντος
Αἶγας, ὑποτρομέουσι δ' ὅσαι σχεδὸν ἀμφινέμονται,
Ως Δαναοὶ θάμβησαν· ὃ δ' εἰς ἔτι λᾶας ὕπερθεν
Βάλλεν ἐπασσυτέρους· κλονέοντο δὲ πάγχυ φάλαγγες·
Ως δ' ὅτ' ἐν οὔρεσι πρῶνας Ολύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
Αμφὶ μιῇ κορυφῇ συναρηρότας ἄλλυδις ἄλλον
Ρήξῃ ὑπὸ βροντῇσι, καὶ αἰθαλόεντι κεραυνῷ,
Αμφὶ δὲ μηλονόμοι τε, καὶ ἄλλ' ὅσα πάντα φέβονται,
Ως ἄρ' Αχαιῶν υἷες ὑπέτρεσαν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
Αἰνείας συνέχευε θοῶς ἔρυμα πτολέμοιο
Ασπίσιν ἀκαμάτῃσι τετυγμένος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ
Θάρσος ἀπειρέσιον θεὸς ὤπασεν· οὐδέ τις αὐτῶν
Εσθενέν οἱ κατὰ δῆριν ἐναντίον ὅσσε βαλέσθαι,
Οὕνεκά οἱ μάρμαιρε περὶ βριαροῖς μελέεσσι
Τεύχεα θεσπεσίῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσιν·

Εἰ-

389. Αθρόοι ἐγχριφθέντες] ἐγχριμφθέντες. *Rhod.* Non neceſſe: Nam utrumque dicitur. *Pauw.*

398. ὑποτρομέουσι δ' ὅσαι σχεδὸν ἀμφινέμονται] Rectius ὅσοι. quotquot in vicinia montes accolunt. *Rhod.* Suſpicioni favet ſequens Ως Δαναοὶ θάμβησαν: Poteſt tamen metus Græcorum etiam comparari cum metu capellarum, ſicuti Græcorum cædes comparatur cum capellarum cæde. Et ſic accommodatius certe eſt ὅσαι: quotquot prope paſcuntur. *Pauw.*

401. Ολύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς] Malim fere hic, Ολύμπιος οὐρανόθεν vel οὐρανόθι Ζεὺς. *Pauw.*

407. Ασπίσιν ἀκαμάτῃσι τετυγμένος] τετυγμένον. *Rhod.*

Ibid. οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ] Hoc per-

Denſo cum agmine impreſſione facta, ſecurium vi ancipitum
Perfringerent longum murum, & portas ſolo affligerent
Cardinibus evulſas; ac ſpecioſum hoc commentum non carebat
Spe (ſua.) Sed nec ſcuta ſuffecerunt ipſis,
Nec rapidi bipennes. Quoniam vis Æneæ
Grave ſaxum, utraque comprehenſum manu,
Connixus dejecit, & miſerabili oppreſſit morte
Viros, quos deprehendit ſub ſcutis. Quemadmodum in montibus
Paſcentes ſub ſcopulo exſtanti avulſæ rupis moles
Capellas (deruit;) trepidantque cæteræ, quæ prope gramina carpunt.
Sic Danai conſternabantur. Ille vero deſuper lapides adhuc
Frequentiores jactabat, & ordines prorſus deſtruebantur.
Non ſecus ac Jupiter Olympius de cælo rupes in monte
Uno vertice cohærentes diverſis partibus
Tonitruis & coruſco fulmine abrumpit;
Paſſimque ovium magiſtri, & cætera cuncta fugitant.
Sic & Achivum nati formidine percellebantur, quod ipſorum
Præſidium bellicum Æneas tam ſubito confudiſſet,
Validis confectum ſcutis. Nam huic
Summam Deus fiduciam ſuppeditarat, ita ut nemo hoſtium
Ipſi in certamine oculos obvertere auderet:
Quandoquidem ipſi rutilabant robuſta in membris
Arma, non aliter quam fulgura divinitus accenſa.

Ste-

perquam ingratum eſt, ubi οὔτις ἄρ' αὐτῶν præcedit proxime: An tamen ita balbutiens Scholaſticus? Sane tota hæc Periodus jejuna eſt: Nam & οὐδέ τις αὐτῶν mox ſequitur, & οὔτις οἱ id excipit ſtatim. An tamen omnia ita ab ipſo Quinto relicta ſint, dubito: Non injuria certe V. 405. legi poſſet; ὀχέτρισαι, ὀχπέτ' ἄρ' αὐτῶι. *Pauw.*

Εἵστήκει δέ οἱ ἄγχι δέμας κεκαλυμμένος ὄρφνῃ
Δεινὸς Ἄρης· καὶ πάντα κατιθύνεσκε βέλεμνα,
Καὶ μόρον, καὶ δέος αἰνὸν ἐπ' Ἀργείοισι φέροντα·
Μάρνατο δ' ὡς ὁπότ' αὐτὸς Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
Ἀσχαλόων, ἐδαΐζεν ὑπέρβια φῦλα γιγάντων
Σμερδαλέον, καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε,
Τηθύν τ', ὠκεανόν τε, καὶ οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντα
Γῦι' ἐλελίζετ' Ἄτλαντος ὑπὲρ καμάτου Διὸς ἐρωῆς,
Ὡς ἄρ ὑπ' Αἰνείαο κατηρείποντο φάλαγγες
Ἀργείων ἀνὰ δῆϊν· ὃ γὰρ περὶ τεῖχος ἀπάντη
Ἐσσυτο δυσμενέεσσι χολούμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν,
Πᾶν ὅ, τι παρέκυρσεν, ἐπειγομένῳ ποτὶ μῶλον,
Βάλλεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκτήρια χάρμης
Κεῖτο μενεπτολέμων ἐπὶ τείχεσι Δαρδανιώνων,
Τοῖσί περ Αἰνείας μεγάλῳ ἐπὶ κάρτεϊ θύων,
Δυσμενέων ἐπέρυκε πολὺν στρατὸν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καρτύναντο· κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς
Ἀμφὶ πόλιν· πολλοὶ δὲ κατέκταθεν, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
Οἱ δὲ καὶ Τρώων· μέγα δ' ἴαχον ἀμφοτέρωθεν,
Αἰνείας μὲν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κελεύων,
Μάρνασθ' ἀμφὶ πόλης, ἑῶν τεκέων τε, καὶ αὐτῶν
Πρόφρονέως· υἱὸς δὲ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος

Ἀρ-

414. Καὶ μόρον, καὶ δέος αἰνὸν] Ἢ μόρον, ἢ δέος αἰνὸν. *Rhod.* Recte, si Amphimacrum pro Dactylo non adhibuerit Auctor. *Pauw.*

415. ὡς ὁπότ' αὐτὸς Ὀλύμπιος &c] Hæc iterum egregie tument, & Calabro dignissima sunt. *Pauw.*

418. Τηθύν τ', ὠκεανόν τε] Inepta locutio hic, sive Tethyn pro mari, sive pro terra accipias. Sed an legendum fortasse, vel καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε Τηθύος, ὠκεανόν τε, καὶ οὐρανὸν, vel καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε, Τηθύος ὠκεανόν τε, καὶ οὐρανὸν? *Pauw.*

419. Γῦι' ἐλελίζετ' Ἄτλαντος ὑπὲρ καμάτου Διὸς ἐρωῆς] ὑπ' ἀκαμάτου Διὸς ἐρωῆς. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus: Vulgatam ex diversa lectione enatam suspicor: Nam in aliis Libris fortasse fuit, Γῦι' ἐλελίζετ' Ἀτλαν-

Stetitque juxta ipſum obtectus umbra corpus,
Truculentus Mars, & omnia in directum egit jacula,
Aut mortem aut tetram formidinem inferentia Argivis:
Pugnavitque, ut ipſe in cælo Jupiter Olympius, quando
Violentas Gigantum tribus (cohortes) horrenda ſtrage
Dejecit, & concuſſit amplum orbem terrarum,
Tethymque cum Oceano & cælum: ubi omnia circumquaque,
Membra Atlantis potenti Jovis impetu commovebantur.
Non aliter ab Æneа proſternebantur agmina
Argivum, in (iſta) dimicatione. Nam huc illuc per murum
Ruebat, hoſtibus ſuccenſens, & e manibus,
Quicquid ipſi ad pugnam concitato offerretur,
Vibrabat. Quia magna vis miſſilium, quibus hoſtilem impreſſionem arcerent,
Repoſita erat in bellipotentium Dardanidarum muris.
His tum Æneas, magno robore furens,
Numeroſum hoſtis exercitum inhibet: & circa ipſum
Troës (iterum) confirmantur. Hinc maligna omnes difficultate vexantur
Circa urbem. Multique trucidantur tum Achivorum,
Tum Trojugenarum, & utrobique magnum extollunt clamorem.
Æneas quidem Trojanos bellaces hortabatur,
Ut pro urbe, liberiſque ſuis, atque ſemetipſis, propugnarent:
Alacriter: Achillis vero armipotentis filius

Ar-

τλαντες ἅπαντα Ζηνὸς ἰφῃ. *Pauw.*

423. Πᾶν ὅ, τι παρίκυρσιν] Πᾶν ὅτι οἱ παρίκυρσιν. *Rhod.* οἱ, quod ab Aldina & Baſileenſi perperam abeſt, Editio Rhodomanni in Contextu habet, Correctoris, credo, opera. *Pauw.*

424. ἴπτει μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκτήρια χάρμης &c] Illud ἴπτει non apte ſequitur poſt Πᾶν ὅτι οἱ παρίκυρσιν: δὲ aut alia particula ſimilis nexum dediſſet bonum. *Pauw.*

427. Δυσμενίων ἰκάνει πολὺν σρατὸν] ἀκάνει. *Rhod.*

430. Οἱ δὲ καὶ Τρῶων] Οἵ δέ τε καὶ Τρῶων. *Rhod.*

Αργείους ἐκέλευε παρὰ κλυτὰ τείχεα Τροίης
Μίμνειν, ἄχρι πόλημα περιπρήσαντες ἕλωσι·
Τούς δ' ἄμφω στονόεσσα, καὶ ἄσπετος ἄμπεχ' ἀϋτὴ,
Μαρναμένους πρόπαν ἦμαρ ἀνὰ κλόνον· οὐδέ τις ἦεν
Ἀμπνευσις πολέμοιο, λιλαιομένων ἀνὰ θυμὸν
Τῶν μὲν, ἑλεῖν πτολίεθρον ὑπ' Ἀρεϊ, τῶν δὲ, σαῶσαι·
Αἴας δ' αὖτ' ἀπάτερθε θρασύφρονος Αἰνείαο
Μαρνάμενος Τρωέσσι κακὰς περὶ κῆρας ἄλλεν
Σφῆσιν ἐκηβολίῃσιν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἄλλοτε μέν που
Ἰθὺ βέλος πεπότητο δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἀλγινόεντες ἄκοντες· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλον ἔπεφνεν·
Οἱ δὲ περιπτώσοντες ἀμύμονος ἀνέρος ἀλκὴν,
Ες μόθον οὐκ ἔτ' ἔμιμνον· ἔλειπε δὲ τείχεα λαὸς·
Καὶ τότε οἱ θεράπων πολὺ φέρτατος ἐν δαὶ Λοκρῶν
Ἀλκιμέδων ἐρίθυμος, ἑῷ πίσυνος βασιλῆϊ,
Θάρσεϊ τε σφετέρῳ, καὶ θαρσαλέῃ νεότητι,
Ἐμμεμαὼς πολέμοιο, θοοῖς ἐπιβήσατο ποσσὶ
Κλίμακος, ὄφρα κέλευθον ἐπὶ πτόλιν ἀνδράσι θείη
Λευγαλέην σφετέρου καρήατος, ἠδὲ καὶ ἄλκαρ
Ἀσπίδα θεὶς, καθύπερθεν ἀνῄκε λυγρὰ κέλευθα,
Ἀτρομον ἐνθέμενος κραδίῃ νόον· ἔνθ' ἄρα χειρὶ

Αλ-

435. ἄχρι πόλημα περιπρήσαντες ἕλωσι] Pro περὶ πρήσαντες. Nescio, an non accommodatius legeretur, ἄχρι πόλημα πυρὶ πρήσαντες ἕλωσι. *Pauw.*

439. Τῶν μὲν, ἑλεῖν πτολίεθρον ὑπ' Ἀρεϊ] ὑπ' Ἀρεϊ minus accommodum est in his, quia ipse Ἄρης ad latus Æneæ pugnabat pro Trojanis. Qui sunt paulo diligentiores & eruditiores, ubi ita se res habet, ab ejusmodi locutionibus abstinebunt sedulo. *Pauw.*

445. Οἱ δὲ περιπτώσοντες] Οἱ δὲ περιπτώσοντες. *Rhod.*

449. Θάρσεϊ τε σφετέρῳ, καὶ θαρσαλέῃ νεότητι] Vide illud Θάρσεϊ & θαρσαλέῃ, ut sic acumen Scholastici tibi notes. *Pauw.*

452. Λευγαλέην σφετέρου καρήατος, ἠδὲ καὶ ἄλκαρ Ἀσπίδα θεὶς, καθύπερθεν ἀνῄκε λυγρὰ κέλευθα] Λευγαλέην σφετέρου δὲ καρήατος ἴμμιναι ἄλκαρ, Ἀσπί-

δα

Argivos jubebat ad clara Trojæ mœnia
Durare, donec urbem undique incenſam in poteſtatem redegiſſent.
Utroſque igitur lamentabile & atrox prælium diſtinebat,
Totum in conflictu diem conterentes, nec ulla a prælio
Reſpiratio erat, quod ex animo cuperent,
Hi ut vi Martia urbem expugnarent, illi ut ſervarent.
Cæterum Ajax, ſejunctim a forti Ænea
Pugnans, funeſtum Trojanis exitium afferebat
Jaculatione a longinquo uſus. Nam ei interdum
Directa per aërem ſagitta volabat, interdum rurſus
Vulnifica pila, aliumque poſt alium necabat.
Idcirco Trojani, præſtantis viri fortitudinem extimeſcentes,
In conflictu non amplius perſiſtunt, ſed corona civium muros deſtituit.
Atque tunc miniſter ipſius longe ſtrenuiſſimus Locrorum in conflictu,
Alcimedon animoſus, ſuo rege fretus,
Et propria temeritate, audacique juventa,
Cum belli cupiditate æſtuaret, ſubitis pedibus conſcendit
Scalas, ut viam commilitonibus in urbem ſterneret (hoſtibus)
Exitialem, & ut capitis munimentum foret;
Scuto ſuperinjecto, ſurſum periculoſo aſcenſu nititur;
Intrepidam namque animo fiduciam indiderat: Inque manu

Nunc

δα θεὶς καθύπερθεν, ἀνήϊε. Rhod. Locus difficilior: Rhodomannus non male: Poſſet etiam legi, *Λευγαλέην· σφετέρῃ χερσὶς δ' ἔρυμ' ἠδὲ καὶ ἄλκαρ, Ασπίδα θεὶς καθύπερθεν, ἀνήϊε λυγρὰ κέλευθα.* Sed alterum tamen praferendum. Illud *ἀνήϊε λυγρὰ κέλευθα* Tautologum eſt, ubi *ἐπιβήσατο κλίμακος*, & *κέλευθον λευγαλέην* jam præceſſit. *Pauw.*

454. *ἔνθ' ἄρα χειρὶ*] Malim fere, *ἐν σὶ' ἄρα χειρί*: Et ſic, ut nunc video, Aldus. *Pauw.*

456.

Αλλοτε μὲν δόρυ πάλλεν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Εἶρπεν ἄνω· τὸν δ' αἶψα διηερίη φέρεν οἶμος·
Καὶ νύ κε δὴ Τρῳέσσιν ἄχος γένετ', εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ
Ηδη ὑπερκύπτοντι, καὶ εἰσοράωντι πόληα
Υστάτιον, καὶ πρῶτον, ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας ἐπόρουσεν, ἐπεί ῥά νιν οὐ λάθε χάρμη,
Οὐδ' ἀπάτερθεν ἔοντα· βάλεν δέ μιν εὐρέϊ πέτρῳ
Κακκεφαλῆς· μεγάλη δὲ βίη κρατερόφρονος ἀνδρὸς
Κλίμακά οἱ συνέαξεν· ὃ δ' ὑψόθεν ἠύτ' ὀϊστὸς
Εσσυτ' ἀπὸ νευρῆς· ὀλοὸς δέ οἱ ἔσπετο πότμος
Αμφελιλυξαμένῳ· στονόεις δέ οἱ ἦερι θυμὸς
Αἶψα μίγη, πρὶν γαῖαν ἐπὶ στυφελὴν ἀφικέσθαι·
Ηριπε δ' ἐν θώρηκι κατὰ χθονὸς, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Νόσφιν ἀπεπλάγχθη βριαρὸν δόρυ, καὶ σάκος εὐρὺ,
Καὶ κρατερὴ τρυφάλεια· περιστονάχησε δὲ Λοκρῶν
Λαὸς, ὅτ' ἔδρακον ἄνδρα κακῇ δεδμημένον ἄτῃ·
Δὴ γάρ οἱ λασίοιο κάρητος ἄλλυδις ἄλλη
Εγκέφαλος πεπάλακτο· συνηλλοίωτο δὲ πάντα
Οστέα, καὶ θοὰ γυῖα, λυγρῷ πεπαλαγμένα λύθρῳ·
Καὶ τότε δὴ Ποίαντος υἱὸς, παῖς ἀντιθέοιο,
Ως ἴδεν Αἰνείαν περὶ τείχεα μαιμώοντα
Θηρὶ βίην ἀτάλαντον, ἄφαρ προέηκεν ὀϊστὸν,
Ιθύνων ἐς φῶτα περικλυτὸν· οὐδ' ἀφάμαρτεν
Ανέρος· ἀλλά οἱ οὔτι δι' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο

Es

456. τὸν δ' αἶψα διηερίη φέρεν οἶμος] Ac ſi volaſſet, non per ſcalam aſcendiſſet: Inepta hominis Scholaſtici ἔννοια. *Pauw.*

460. ἐπεί ῥά νιν οὐ λάθε χάρμη] Ita recte Aldus: Peſſime Baſileenſes, ἐπεί ῥά νιν λάθε οὐ χάρμην: quod ita in Notis correxit Rhodomannus, ἐπεί ῥά μιν οὐ λάθε χάρμη. Moneo, ne male mutes νιν, quod melius, quam μιν, quia id ſequitur ſtatim. *Pauw.*

465. Αμφελιλυξαμένῳ] Αμφιελιλιξαμένῳ. *Rhod.* Sic male comparatur cadens cum ſagitta nervo excuſſa. Ingenium ſine judicio habuit Calaber: Alias non copulaſſet contraria. *Pauw.*

470.

Nunc ſævam vibrat haſtam, nunc iterum
Surſum reptat, eumque ſine mora iter aërium effert.
Et ſane Trojanis luctum peperiſſet: niſi ipſi
Jam ſuper eminenti, urbemque tam poſtremum
Quam primum intuenti, de excelſo propugnaculo
Æneas occurriſſet. Nam hæc illum oppugnatio non latebat
Etiam procul agentem. Ideo vaſto eum ſaxo perculit
In caput, & ingens robur fortis viri (Æneæ)
Scalas illius confregit. Is e ſublimi, ceu ſagitta
A nervo (excuſſa,) in præceps agitur: e veſtigio fatum exitiale adeſt
Circumagitato: animaque ejus cum gemitu aëri
Statim permiſcetur, antequam rigidam attigiſſet tellurem.
Delabitur ergo ad humum in (ſolo) thorace. Nam ab eo procul
Aberraverat gravis haſta, & immane ſcutum,
Firmaque caſſis. Gemitum itaque edidit Locrorum
Manus, cum viderunt triſti virum caſu dejectum.
Nam ex hiſpido ei capite huc atque illuc
Cerebrum diſpergebatur, & comminuta omnia
Oſſa, agiliaque membra triſti tabo fœdata erant.
Atqui tunc generoſa eximii Pœantis ſoboles,
Ut conſpexit Æneam, circa muros ruentem,
Violentæ beſtiæ inſtar, ſubito intorquet ſagittam
In nobilem directam virum, nec aberrat
Ab homine: verum nequaquam per inſuperabile ſcutum
In

470. *Λαὸς, ὅτ' ἴδρακον*] Paulo figuratius pro *ἴδρακεν. Pauw.*

472. *Ἐγκέφαλος πεπάλακτο*] Interpres, *Cerebrum diſpergebatur*: Non male: Nam a *πάλλω* eſt *πάλάσσω*. Pro *fadari* tamen accipi ſolet vulgo, & ita ſequitur ſtatim: Quare ſi cum alio Auctore mihi res eſſet, quam cum Quinto, ſcriberem lubens, *Ἐγκέφαλος κεκίδασο. κιδάω* & *σκιδάω* non differunt, ut ipſi pueri ſciunt. *Pauw.*

Ibid. *συνελλοίωτο δὲ πάντα Ὀστέα*] *συνηλοίητο. Rhod.*

474. *Ποίαντος υἱὸς, πάῖς ἀντιθέοιο*] *Ποίαντος ἱὺς πάῖς ἀντιθέοιο. Rhod.*

476. *Θηρὶ βίην ἀτάλαντος*] *Θηρὶ, Leoni. Pauw.*

479.

Ες χρόα καλὸν ἵκαν', ἀπέτραπε γὰρ Κυθέρεια,
Καὶ σάκος, ἀλλ' ἄρα τυτθὸν ἐπέχρα δέρμα βοείης·
Οὐδ' ἄρα μαψιδίως χαμάδις πέσεν, ἀλλά μιν ὄντα
Μεσσηγὺς σακέός τε, καὶ ἱπποχόμου τρυφαλείης,
Τύψεν· ὁ δὲ πύργοιο κατήριπεν, εὖτ' ἀπὸ πέτρης
Ἄγριον αἶγα βάλησιν ἀνὴρ στονόεντι βελέμνῳ·
Ὡς ὁ πεσὼν, τετάνυστο· λίπεν δέ μιν ἱερὸς αἰών·
Αἰνείας δ' ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε πέτρην·
Καί ῥα Φιλοκτήταο κατέκτανεν ἐσθλὸν ἑταῖρον
Τοξαίχμην· θλάσεν δὲ κάρη, συνέαξε δὲ πάντα
Ὀστέα σὺν πήληκι· λύθη δέ οἱ ἀγλαὸν ἦτορ·
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε πάϊς Ποίαντος ἀγαυοῦ·
Αἰνεία, νῦν ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ σῇσιν ἄριστος
Ἔμμεναι, ἐκ πύργοιο πονεύμενος, ἔνθα γυναῖκες

Δυσ-

479. *Ες χρόα καλὸν ἵκαν', ἀπέτραπε*] *καλὸν ἵκανεν, ἀπέτραπε. Rhod.*

480. *ἀλλ' ἄρα τυτθὸν ἐπέχρα δέρμα βοείης*] *ἐπέγραφε. Rhod.* Non neceſſe: *χράω* & *χραύω*, leviter ſaucio, & in cute tantum: idem *ἐπιχράω* & *ἐπιχραύω*: Videndus Euſtathius. Vulgo *ἐπιχράω* ſumitur pro impetuoſe adorior: Sed tunc jungitur cum caſu tertio, non cum caſu quarto, qui notionem aliam inducit, & utraque verba commode diſtinguit. Debemus in his eſſe cauti, ne improbemus temere, quæ ipſa ſermonis Analogia probat. *Pauw.*

481. *ἀλλά μιν ὄντα Μεσσηγὺς σακέός τε, καὶ &c*] *Μίδοντα*, vel *Μίνοντα. Rhod.* Duumviri reponunt *Μίνοντα*, vel *Μίδοντα*, Neuter placet. Expono. Non Æneam tetigit Philoctetæ jaculum, ſed eum, cujus caput inter Æneæ ſcutum & galeam exſtabat. Ecqua illi nomenclatio? Celat Poeta, quia parum nobilis, quem partim ſcutum Æneæ, partim galea furabatur hoſtium oculis; niſi qua inter utrumque capitis aliquid oculis & ictibus expoſitum erat. *Dausq.* Locus ſine dubio corruptus: Nam nihil mehercule ineptius, quam quod hic comminiſcitur Dausquejus. Brodæo & Rhodomanno placuit *Μίδοντα*, vel *Μίνοντα*: An illis adſentiemur? Dubito, & vix puto: Nam nudum nomen hic non videtur ſufficere, ſed aliud præter illud requiri, quod virum paulo ſignatius denotaverit. Apparet ex ſequenti, *Αἰ-*

νείας

In pulchrum corpus penetrat. Venus enim avertit
Et clypeus: sed scuti bubuli corium nonnihil strinxit,
Nec tamen frustra humi cadit, sed Menontem
Inter clypeum & galeam juba equina insignem,
Ferit. Qui mox de turri devolvitur: veluti de rupe
Capram sylvestrem stridula arundine dejicit venator.
Ita ille lapsus exporrigitur: sacrumque ævum ab eo decedit.
Quare Æneas, socii vicem indigne ferens, saxum ejaculatur,
Eximiumque Philoctetæ amicum perimit
Toxæchmen: caput enim illi contuderat, omniaque ossa
Cum galea confregerat: unde nobile ipsi cor resolutum.
Illum igitur magno clamore incessit clari Pœantis natus.
Ænea, nunc animo tuo persuades, quasi strenuissimus
Sis, dum e turri rem geris, unde etiam fœminæ

Im-

νείας δ' ἑτάροιο χελωσάμενος: quod sane notam nomini appositam, virumque accuratius designatum supponit. Si in præcedentibus Menon vel Medon sæpius commemoratus fuisset, & quidem ut socius & amicus Æneæ, nudum nomen sufficere posset, & commode illud ἑτάροιο mox accederet: At nulla ejus memoria in illis hucusque, & nomen ex literarum vestigiis fictum modo a Viris Eruditis, ut locum explanarent: Quare nunc nomini aliquid accedere deberet, quod facere poterat, ut ἑτάροιο mox sequeretur opportune. Quid plura? Fallor, aut post μιν ὄντα Versus unus intercidit, in quo vel nomen, vel conditio hominis ita, ut par erat, commemorabatur: Admisso priori, pro μιν ὄντα, vel μὶν ὄντα, vel aliud simile scriptum fuit, quod cum amissis arcte cohærebat: admisso autem posteriori, Μέδοντα vel Μένοντα non improbo, quod similiter cum sequentibus cohæserit: Hæc mea est de his sententia. *Pauw.*

483. ὁ δὲ πύργοιο κατήριπεν] ὁ δ' ἐκ πύργοιο κατήριπεν. *Rhod.*

488. θλάσεν δὲ κάρη] θλάσσεν δὲ κάρη. *Rhod.*

491. Αἰνεία, νῦν ἔλπεαι] νῦν ἔλπεαι Synecphonesis est: Etenim ι & ε pro una syllaba inter metiendum efferuntur. Licet νῦν etiam correptum inveniatur sine circumflexo. *Rhod.* Sine dubio legendum, Αἰνεία, νὺ ἔλπεαι, absque circumflexo. *Pauw.*

493.

Δυσμενέεσσιν μάρναντα ἀνάλκιδες· εἰ δέ τις ἐσσὶ,
Ἴσχεο τείχεος ἐκτὸς ἐὼν ἔντεσιν, ὄφρα δαείης
Ποίαντος Θρασὺν υἱὰ καὶ ἔγχεσι, καὶ βελέεσσιν·
Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' οὔτι Θρασὺς παΐις Ἀγχίσαο,
Καίπερ ἐελδόμενος, προσεφώνεεν, οὔνεκ' ὀρώρει
Δῆρις ὀϊζυρὴ περὶ τείχεα μακρὰ, καὶ ἄστυ
Νωλεμέως· οὐ γάρ τι κακοῦ παύοντο μόθοιο·
Οὐδέ σφιν μάλα δηρὸν ὑπ' Ἀρεϊ τειρομένοισιν
Ἔσχε λύσις καμάτοιο, πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει.

493. Δυσμενίεσσιν μάρναντα ται, vel Δυσμενίεσσι μάχονται. ἀνάλκιδες] Δυσμενίσι μάρναι. *Rhod.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

(ης

Ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλὰ κάμον περὶ τείχεος Τροί-
Αἰχμηταὶ Δαναοὶ, πολέμου δ' οὐ γίνετο τέκμωρ,
Δὴ τότ' ἀριστήων ἄγυριν ποιήσατο Κάλχας,
Εὖ εἰδὼς ἀνὰ θυμὸν, ὑπ' ἐννεσίης Ἑκάτοιο,
Πτήσιας οἰωνῶν, ἠδ' ἀστέρας, ἄλλα τε πάντα
Σήματ', ὅσ' ἀνθρώποισι θεῶν ἰότητι πέλονται·
Καί σφιν ἀγειρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·

Μη-

1. Πολλὰ κάμον περὶ τείχεος Τροίης] περὶ τείχεα, vel τείχεσι. *Rhod.* περὶ τείχεα emendant Brodæus & Rhodomannus. Quid vetor ſcribere περὶ τείχεος ἱρῆ, ſacri, Θεοκμήτυ, ab Apolline & Neptuno ducti? Τροίης Gloſſema fuerit, quod ex ora in Verſum inſcite irrepſerat. περὶ τείχεος: quia ſolido libro antecedente id pugnatur: a Trojanis, ut a ſacro

Imbelles hoſtibus repugnant: ſi vero quid vales,
Armatus extra mœnia præſtolator, ut experiaris,
Quid audax Pœantis filius & haſta & ſagittis poſſit.
Sic ait: Huic vero nihil intrepidus Anchiſiæ natus,
Quamlibet cupiens, reſpondet. Quia coortum fuerat
Ærumnoſum undique circum urbis mœnia certamen,
Et quidem indeſinenter. Nec enim de pugna infeſta
quicquam remittebant,
Nec ipſis diutiſſime licet bello vexatis,
Relaxatio dabatur ærumnarum. Labor tamen inefficax
erat.

494. Ισχιο τείχιος ἴκτος ἰὼ ἴππιον] Ερχιο τείχιος ἴκτος. *Rhod.*

QUINTI CALABRI
PRÆTERMISSORUM AB HOMERO
LIBER DUODECIMUS.

CUm itaque plurimum laboris inſumſiſſent circa
mœnia Trojæ
Haſtipotentes Danai, nec dum bello finis impo-
neretur:
Tandem Calchas proceres in conſilium vocat;
Inſtinctu Apollinis, exploratos animo habens
Avium volatus, & ſtellarum portenta, cæteraque omnia
Prodigia, quæ Deorum voluntate hominibus obtingunt:
Et hujusmodi eos oratione congregatos alloquitur.

Ne

ſacro muro vim hoſtilem defendant: a Græcis, ut demoliantur. Non κατὰ τείχεα dumtaxat; ſed in ipſis foſſis, ageribusque murorum ſtat prælium. *Dausq.* Mireris, mireris hominis acumen. Ego Brodæum & Rhodomannum ſequor. *Pauw.*

Ασπετον, οὐδ' ὑπείκον, ἅτε ψεκάδων ἀϊόντες
Δοῦπον· ἔσω δ' ὑπὸ τείχεος ὁμῶς ἴσαν· οὐδέ τις αὐτῶν
Νόον φίν ἀφειστήκει· συναρηράμενοι δ' ἐφέσποντο, (375
Ως νέφος ἠερόεν, τὸ ῥά που περὶ χείματι μέσσῳ
Αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο μακρὸν διέτεινε Κρονίων·
Πουλὺς δ' ἀμφὶ φάλαγγι δρόμος· καναχὴ δ' ὑπὸ ποσσὶ
Νισσομένων ἐτέτυκτο· κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἄηται 380
Ορνυμένην. μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαπέδοιο φέρεσκον
Αἰζηῶν μετόπισθε· περίαχε δ' ἄκριτος αὐδή,
Οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιτρομέουσι μέλισσαι·
Ασθμα δ' ἀνήϊε πολὺ χύδην, περίχευε δ' ἀϋτμὴ,
Λαοῦ ἀποπνείοντος· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θυμῷ 385
Ατρεῖδαι κεχάροντο, περὶ σφίσι κυδιόωντες,
Δερκόμενοι πολέμοιο δυσηχέος ἄτρομον ἔρκος·
Ωρμηναν δὲ πύλῃσι θεηγενέος Πριάμοιο

Αθρόοι

374. *Ασπετον, οὐδ' ὑπείκον*] *οὐδ' ὑπόεικον. Rhod.* Scribe *οὐδ' ὑπόεικον.* Namque id *ποιητικώτερον*, quam *οὐδὲ ὑπεῖκον. Dausq.*

375. *ἴσαν δ' ὑπὸ τείχεος ὁμῶς ἴσαι*] Scribe *ὑπὸ τεῖχος*: Muro intellige teſtudinem ſubeuntium mœnia in morem modumque muri firmatam. *Dausq.* Daúsquejus recte corrigit, ſed male interpretatur: Nam *τεῖχος* eſt ipſe murus Trojæ, ut Latina etiam Verſio dicit. *Pauw.*

376. *συναρηράμενοι δ' ἐφέσποντο*] *ἐφίποντο. Rhod.*

377. *τὸ ῥά που περὶ χείματι μέσσῳ*] Nonne *τὸ ῥά που. ἐν χείματι μέσσῳ? Pauw.*

383. *Οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιτρομέουσι μέλισσαι*] *περιβρομέουσι. Rhod.* Cur alveario tectæ trepident apes? fumo, aut fera ſubeunte trepident. Cum Poeta Græcorum & Trojanorum certamen cum apibus componat, ſuſpicio eſt ſcribendum *ὑπὸ σφήκεσσι περιτρομέουσι μέλισσαι*, uti ſupra:

Αργαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἀλιγεινὴ
Εκ θυμῶ κορέουτες ἐπιβρίσωσι μελίσσαις.

Item in concurſu veſparum cum apibus ingens quidam bombus circumſtrepit. Statque cum emendatione hac altera Rhodomanni *περιβρομέουσι*: niſi *ἀπὸ κοινῦ* ſubaudias *ἴαχον*, quod perfacile. Neutram autem correctionum in carmen infero, neque alias plerasque ſimilibus in locis, quod minime ſunt neceſſariæ. Et vero *περιτρομέουσι* ferri poteſt, ſi exponas *trepidant* ſeu *moventur*, cujus trepidationis comes eſt bombus.

Ferri

Immenſum, neque cedebant; perinde ac ſi ſtillarum
pluvialium audirent
Strepitum: verum ſubter uno agmine ad murum graſſabantur; nemoque illorum
Sejunctus ſtabat, ſed inter ſe conferti comitabantur:
Ut nubes tenebricoſa, quam media hyeme
Ex ſummo cælo late diſtendit Jupiter.
Citatus autem Phalangi curſus, & ſtrepitus ſub pedibus
Graſſantium erat, pulveremque ſeorſum venti inde
Obortum paululum ſupra terram attollebant
A tergo Juvenum, & vox confuſa circumſonabat;
Uti in alveario ſuſurrant apes:
Et prolixe magnus efferebatur anhelitus, & vaporem
circumfundebat
Agmine reſpirante, ac ſupra modum animo (ſuo)
Lætabantur Atridæ, apud ſe gloriantes,
Cum viderent ſecurum triſtiſonæ pugnæ munimentum.
Properarunt itaque, ut in Priami Jove fati portas

Denſo

Ferri poteſt & *σμήνεσσι*, ſi quis pertinacius tueri velit. *Dausq.* Bonus Dausquejus hic iterum ſtrenue ineptit. Cum Rhodomanno ſine dubio legendum eſt *περιβρομέουσι*, quod ad *περίμυκε δ' ἄκριτος αὐδὴ* pertinet. Pro *ὑπὸ σμήνεσσι*, niſi fallor, opportunius legeretur *ἐπὶ σμήνεσσι*: Nam apes ad alvearia potius ſtrepitant, quam ſub alvearibus. *Pauw.*

384. *Ἄσθμα δ' ἀϊήτοι πολὺ χώετο, περίχυτο δ' ἄὔτμὴ, Λαῶν ἀπορνυίντων*] *πουλὺ*, & *ἄὔτμὴν*. *Rhod.* Pro *ἄὔτμὴ* & mihi legendum videtur *ἄὔτμὴν*. *Ἄσθμα* hic ſpiritus, qui anhelando exauditur, & ſpiritus, qui abſque ſono reſpirando exit, dicitur utroque ſenſu: Priorem verba prima, poſteriorem verba ſequentia ſuggerunt. Quid autem ipſum *ἄὔτμὴν* hic? Nonne *περιπνοία* Auctoris? Nam ſpiritus vix ita videtur in ipſis locis frigidis media hyeme, nedum in locis calidis alio anni tempore, quod hic ſine dubio habemus. Mirum, quod *ἄὔτμὴν* illam non luculentius deſcripſerit, & pro captu ſuo non contulerit cum illo vapore, qui ex Lemniis caminis egreditur operante Vulcano: Id enim plane egregium fuiſſet. *Pauw.*

388. *πύλῃσι θεσπεσίοις Πριάμοιο*] An portæ, quæ ad naves Græcorum, & in campum præbebant exitum, igitur dicebantur proprie Priami portæ? Ita videtur: Junge Verſ. 352. & ſeqq. *Pauw.*

Αθρόοι ἐγχριφθέντες ὑπ' ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
Ρῆξαι τείχεα μακρὰ, πύλας δ' εἰς οὐδας ἐρεῖσαι,
Θαιρῶν ἐξερύσαντες· ἔχεν δ' ἄρα μῆτις ἀγαυὴ
Ελπωρὴν· ἀλλ' οὔ σφιν ἐπήρκεσαν οὔτε βόειαι,
Οὔτε θοοὶ βουπλῆγες, ἐπεὶ μένος Αἰνείαο
Ομβριμον ἀμφοτέρης ἐπαρηρότα χείρεσι λᾶαν
Εμμεμαὼς ἐφέηκε· δάμασσε δὲ τλήμονι πότμῳ
Ανέρας, οὓς κατέμαρψεν ἐν ἀσπίσιν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
Φερβομένας ὑπὸ πρῶνα βίη κρημνοῖο ῥαγέντος
Αἶγας, ὑποτρομέουσι δ' ὅσαι σχεδὸν ἀμφινέμονται,
Ως Δαναοὶ θάμβησαν· ὁ δ' εἰς ἔτι λᾶας ὕπερθεν
Βάλλεν ἐπασσυτέρους· κλονέοντο δὲ πάγχυ φάλαγγες·
Ως δ' ὅτ' ἐν οὔρεσι πρῶνας Ολύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
Αμφὶ μιῇ κορυφῇ συναρηρότας ἄλλυδις ἄλλον
Ρήξῃ ὑπὸ βροντῇσι, καὶ αἰθαλόεντι κεραυνῷ,
Αμφὶ δὲ μηλονόμοι τε, καὶ ἄλλ' ὅσα πάντα φέβονται,
Ως ἄρ' Αχαιῶν υἷες ὑπέτρεσαν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
Αἰνείας συνέχευε θοῶς ἔρυμα πτολέμοιο
Ασπίσιν ἀκαμάτῃσι τετυγμένος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ
Θάρσος ἀπειρέσιον θεὸς ὤπασεν· οὐδέ τις αὐτῶν
Εσθενέν οἱ κατὰ δῆριν ἐναντίον ὅσσε βαλέσθαι,
Οὕνεκά οἱ μάρμαιρε περὶ βριαροῖς μελέεσσι
Τεύχεα θεσπεσίῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσιν·

Εἰ-

389. Αθρόοι ἐγχριφθέντες] ἐγχριμφθέντες. *Rhod.* Non neceſſe: Nam utrumque dicitur. *Pauw.*

398. ὑποτρομέουσι δ' ὅσαι σχεδὸν ἀμφινέμονται] Rectius ὅσοι. quotquot in vicinia montes accolunt. *Rhod.* Suſpicioni favet ſequens Ως Δαναοὶ θάμβησαν: Poteſt tamen metus Græcorum etiam comparari cum metu capellarum, ſicuti Græcorum cædes comparatur cum capellarum cæde. Et ſic accommodatius certe eſt ὅσαι: quotquot prope paſcuntur. *Pauw.*

401. Ολύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς] Malim fere hic, Ολύμπιος οὐρανόθεν vel οὐρανόθι Ζεὺς. *Pauw.*

407. Ασπίσιν ἀκαμάτῃσι τετυγμένος] τετυγμένον. *Rhod.*

Ibid. οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ] Hoc per-

Denſo cum agmine impreſſione facta, ſecurium vi an-
cipitum
Perfringerent longum murum, & portas ſolo affligerent
Cardinibus evulſas ; ac ſpecioſum hoc commentum
non carebat
Spe (ſua.) Sed nec ſcuta ſuffecerunt ipſis,
Nec rapidi bipennes. Quoniam vis Æneæ
Grave ſaxum, utraque comprehenſum manu,
Connixus dejecit, & miſerabili oppreſſit morte
Viros, quos deprehendit ſub ſcutis. Quemadmodum
in montibus
Paſcentes ſub ſcopulo exſtanti avulſæ rupis moles
Capellas (deruit ;) trepidantque cæteræ, quæ prope gra-
mina carpunt.
Sic Danai conſternabantur. Ille vero deſuper lapides
adhuc
Frequentiores jactabat, & ordines prorſus deſtruebantur.
Non ſecus ac Jupiter Olympius de cælo rupes in monte
Uno vertice cohærentes diverſis partibus
Tonitruis & coruſco fulmine abrumpit ;
Paſſimque ovium magiſtri, & cætera cuncta fugitant.
Sic & Achivum nati formidine percellebantur, quod ip-
ſorum
Præſidium bellicum Æneas tam ſubito confudiſſet,
Validis confectum ſcutis. Nam huic
Summam Deus fiduciam ſuppeditarat, ita ut nemo
hoſtium
Ipſi in certamine oculos obvertere auderet :
Quandoquidem ipſi rutilabant robuſta in membris
Arma, non aliter quam fulgura divinitus accenſa.

Ste-

perquam ingratum eſt, ubi οὔτις ἄρ' αὐτῶν præcedit proxime: An tamen ita balbutiens Schodaſticus? Sane tota hæc Periodus jejuna eſt : Nam & οὐδέ τις αὐτῶν mox ſequitur, & οὔτις ἄρ' id excipit ſtatim. An tamen omnia ita ab ipſo Quinto relicta ſint, dubito : Non injuria certe V. 405. legi poſſet ; ὑπέτρεσαν, ἔκπεσε ἄρ' αὐτῶν. *Pauw.*

Εἵστήκει δέ οἱ ἄγχι δέμας κεκαλυμμένος ὄρφνῃ
Δεινὸς Ἄρης· καὶ πάντα κατιθύνεσκε βέλεμνα,
Καὶ μόρον, καὶ δῆος αἰνὸν ἐπ' Ἀργείοισι φέροντα·
Μάρναθ' ὡς ὁπότ' αὐτὸς Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
Ἀσχαλόων, ἐδαΐζεν ὑπέρβια φῦλα γιγάντων
Σμερδαλέον, καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε,
Τηθύν τ', ὠκεανόν τε, καὶ οὐρανὸν, ἀμφὶ δὲ πάντα
Γῦι' ἐλελίζετ' Ἄτλαντος ὑπὲρ καμάτου Διὸς ἐρωῆς,
Ὡς ἀρ ὑπ' Αἰνείαο κατηρείποντο φάλαγγες
Ἀργείων ἀνὰ δῆϊν· ὃ γὰρ περὶ τεῖχος ἀπάντη
Ἐσσυτο δυσμενέεσσι χολούμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν,
Πᾶν ὅ, τι παρέκυρσεν, ἐπειγομένῳ ποτὶ μῶλον,
Βάλλεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκτήρια χάρμης
Κεῖτο μενεπτολέμων ἐπὶ τείχεσι Δαρδανιώνων,
Τοῖσί περ Αἰνείας μεγάλῳ ἐπὶ κάρτεϊ θύων,
Δυσμενέων ἐπέρυκε πολὺν στρατὸν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καρτύναντο· κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζὺς
Ἀμφὶ πόλιν· πολλοὶ δὲ κατέκταθεν, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
Οἱ δὲ καὶ Τρώων· μέγα δ' ἴαχον ἀμφοτέρωθεν,
Αἰνείας μὲν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κελεύων,
Μάρνασθ' ἀμφὶ πόληος, ἑῶν τεκέων τε, καὶ αὐτῶν
Πεφροντέως· υἱὸς δὲ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος

Ag-

414. Καὶ μόρον, καὶ δῆος αἰνὸν] Ἢ μόρον, ἢ δῆος αἰνὸν. *Rhod.* Recte, si Amphimacrum pro Dactylo non adhibuerit Auctor. *Pauw.*

415. ὡς ὁπότ' αὐτὸς Ὀλύμπιος &c] Hæc iterum egregie tument, & Calabro dignissima sunt. *Pauw.*

418. Τηθύν τ', ὠκεανόν τε] Inepta locutio hic, sive Tethyn pro mari, sive pro terra accipias. Sed an legendum fortasse, vel καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε Τηθύος, ὠκεανόν τε, καὶ οὐρανὸν, vel καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε, Τηθύος ὠκεανόν τε, καὶ οὐρανὸν? *Pauw.*

419. Γῦι' ἐλελίζετ' Ἄτλαντος ὑπὲρ καμάτου Διὸς ἐρωῆς] ὑπ' ἀκαμάτου Διὸς ἐρωῆς. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus: Vulgatam ex diversa lectione enatam suspicor: Nam in aliis Libris fortasse fuit, Γῦι' ἐλελίζετ' Ἀτλαι-

τλαι-

Stetitque juxta ipsum obtectus umbra corpus,
Truculentus Mars, & omnia in directum egit jacula,
Aut mortem aut tetram formidinem inferentia Argivis:
Pugnavitque, ut ipse in cælo Jupiter Olympius, quando
Violentas Gigantum tribus (cohortes) horrenda strage
Dejecit, & concussit amplum orbem terrarum,
Tethymque cum Oceano & cælum: ubi omnia circumquaque,
Membra Atlantis potenti Jovis impetu commovebantur.
Non aliter ab Æneæ prosternebantur agmina
Argivum, in (ista) dimicatione. Nam huc illuc per murum
Ruebat, hostibus succensens, & e manibus,
Quicquid ipsi ad pugnam concitato offerretur,
Vibrabat. Quia magna vis missilium, quibus hostilem impressionem arcerent,
Reposita erat in bellipotentium Dardanidarum muris.
His tum Æneas, magno robore furens,
Numerosum hostis exercitum inhibet: & circa ipsum
Troës (iterum) confirmantur. Hinc maligna omnes difficultate vexantur
Circa urbem. Multique trucidantur tum Achivorum,
Tum Trojugenarum, & utrobique magnum extollunt clamorem.
Æneas quidem Trojanos bellaces hortabatur,
Ut pro urbe, liberisque suis, atque semetipsis, propugnarent
Alacriter: Achillis vero armipotentis filius

Ar-

τλητος ἄκμητος Ζηνὸς ἱρωῆ. *Pauw.*

423. Πᾶν ὅ, τι παρίκυρσιν] Πᾶν ὅτι οἱ παρίκυρσιν. *Rhod.* οἱ, quod ab Aldina & Basileensi perperam abest, Editio Rhodomanni in Contextu habet, Correctoris, credo, opera. *Pauw.*

424. ἐπεὶ μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκτήρια χάρμης &c] Illud ἐπεὶ non apte sequitur post Πᾶν ὅτι οἱ παρίκυρσιν: δὲ aut alia particula similis nexum dedisset bonum. *Pauw.*

427. Δυσμενίων ἰκάρυκε πολὺν στρατὸν] ἀκάρυκε. *Rhod.*

430. Οἱ δὲ καὶ Τρῶων] Οἵ δέ τε καὶ Τρώων. *Rhod.*

Argivos jubebat ad clara Trojæ mœnia
Durare, donec urbem undique incenſam in poteſtatem redegiſſent.
Utroſque igitur lamentabile & atrox prælium diſtinebat,
Totum in conflictu diem conterentes, nec ulla a prælio
Reſpiratio erat, quod ex animo cuperent,
Hi ut vi Martia urbem expugnarent, illi ut ſervarent.
Cæterum Ajax, ſejunctim a forti Æneа
Pugnans, funeſtum Trojanis exitium afferebat
Jaculatione a longinquo uſus. Nam ei interdum
Directa per aërem ſagitta volabat, interdum rurſus
Vulnifica pila, aliumque poſt alium necabat.
Idcirco Trojani, præſtantis viri fortitudinem extimeſcentes,
In conflictu non amplius perſiſtunt, ſed corona civium muros deſtituit.
Atque tunc miniſter ipſius longe ſtrenuiſſimus Locrorum in conflictu,
Alcimedon animoſus, ſuo rege fretus,
Et propria temeritate, audacique juventa,
Cum belli cupiditate æſtuaret, ſubitis pedibus conſcendit
Scalas, ut viam commilitonibus in urbem ſterneret (hoſtibus)
Exitialem, & ut capitis munimentum foret;
Scuto ſuperinjecto, ſurſum periculoſo aſcenſu nititur;
Intrepidam namque animo fiduciam indiderat: Inque manu

Nunc

δα θὶς καθόπιθεν, ἀνήϊε. Rhod. Locus difficilior: Rhodomannus non male: Poſſet etiam legi, *Λιυγαλίην· ὀφιτίμῃ χρατὸς δ' ἴμῃ· ἠδὲ καὶ ἄλκαρ, Ασπίδα θὶς καθόπιθεν, ἀνήϊε λυγρὰ κίλιυθα.* Sed alterum tamen præferendum. Illud *ἀνήϊε λυγρὰ κίλιυθα* Tautologum eſt, ubi *ἐπιβήσατο κλίμακος*, & *κίλιυθον λιυγαλίην* jam præceſſit. *Pauw.*

454. *ἐνθ' ἄρα χειρὶ*] Malim fere, *ἐν δ' ἄρα χειρὶ*: Et ſic, ut nunc video, Aldus. *Pauw.*

456.

Αλλοτε μὲν δόρυ πάλλεν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Εἶρπεν ἄνω· τὸν δ' αἶψα διηερίη φέρεν οἶμος·
Καὶ νύ κε δὴ Τρῳέσσιν ἄχος γένετ', εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ
Ηδη ὑπερκύπτοντι, καὶ εἰσοράωντι πόληα
Υστάτιον, καὶ πρῶτον, ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας ἐπόρουσεν, ἐπεί ῥά νιν οὐ λάθε χάρμη,
Οὐδ' ἀπάτερθεν ἐόντα· βάλεν δέ μιν εὐρέϊ πέτρῳ
Κακκεφαλῆς· μεγάλη δὲ βίη κρατερόφρονος ἀνδρὸς
Κλίμακά οἱ συνέαξεν· ὃ δ' ὑψόθεν ἠύτ' ὄϊστὸς
Εσσυτ' ἀπὸ νευρῆς· ὀλοὸς δέ οἱ ἔσπετο πότμος
Αμφελιλυξαμένῳ· στονόεις δέ οἱ ἦερι θυμὸς
Αἶψα μίγη, πρὶν γαῖαν ἐπὶ στυφελὴν ἀφικέσθαι·
Ηριπε δ' ἐν θώρηκι κατὰ χθονὸς, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Νόσφιν ἀπεπλάγχθη βριαρὸν δόρυ, καὶ σάκος εὐρὺ,
Καὶ κρατερὴ τρυφάλεια· περιστονάχησε δὲ Λοκρῶν
Λαὸς, ὅτ' ἔδρακον ἄνδρα κακῇ δεδμημένον ἄτῃ·
Δὴ γάρ οἱ λασίοιο κατ' ἰνίου ἄλλυδις ἄλλη
Εγκέφαλος πεπάλακτο· συνηλλοίωτο δὲ πάντα
Οστέα, καὶ θοὰ γυῖα, λυγρῷ πεπαλαγμένα λύθρῳ·
Καὶ τότε δὴ Ποίαντος υἱὸς, παῖς ἀντιθέοιο,
Ως ἴδεν Αἰνείαν περὶ τείχεα μαιμώοντα
Θηρὶ βίην ἀτάλαντον, ἄφαρ προέηκεν ὀϊστὸν,
Ιθύνων ἐς φῶτα περικλυτὸν· οὐδ' ἀφάμαρτεν
Ανέρος· ἀλλά οἱ οὔτι δι' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο

Es

456. τὸν δ' αἶψα διηερίη φέρεν οἶμος] Ac ſi volaſſet, non per ſcalam aſcendiſſet: Inepta hominis Scholaſtici ἔννοια. *Pauw.*

460. ἐπεί ῥά νιν οὐ λάθε χάρμη] Ita recte Aldus: Peſſime Baſileenſes, ἐπεί ῥά νιν λάθε οὐ χάρμαν: quod ita in Notis correxit Rhodomannus, ἐπεί ῥά μιν οὐ λάθε χάρμη. Moneo, ne male mutes νιν, quod melius, quam μιν, quia id ſequitur ſtatim. *Pauw.*

465. Αμφελιλυξαμένῳ] Αμφιλιλιξαμένῳ. *Rhod.* Sic male comparatur cadens cum ſagitta nervo excuſſa. Ingenium ſine judicio habuit Calaber: Alias non copulaſſet contraria. *Pauw.*

470.

Nunc ſævam vibrat haſtam, nunc iterum
Surſum reptat, eumque ſine mora iter aërium effert.
Et ſane Trojanis luctum peperiſſet: niſi ipſi
Jam ſuper eminenti, urbemque tam poſtremum
Quam primum intuenti, de excelſo propugnaculo
Æneas occurriſſet. Nam hæc illum oppugnatio non latebat
Etiam procul agentem. Ideo vaſto eum ſaxo perculit
In caput, & ingens robur fortis viri (Æneæ)
Scalas illius confregit. Is e ſublimi, ceu ſagitta
A nervo (excuſſa,) in præceps agitur: e veſtigio fatum exitiale adeſt
Circumagitato: animaque ejus cum gemitu aëri
Statim permiſcetur, antequam rigidam attigiſſet tellurem.
Delabitur ergo ad humum in (ſolo) thorace. Nam ab eo procul
Aberraverat gravis haſta, & immane ſcutum,
Firmaque caſſis. Gemitum itaque edidit Locrorum
Manus, cum viderunt triſti virum caſu dejectum.
Nam ex hiſpido ei capite huc atque illuc
Cerebrum diſpergebatur, & comminuta omnia
Oſſa, agiliaque membra triſti tabo fœdata erant.
Atqui tunc generoſa eximii Pœantis ſoboles,
Ut conſpexit Æneam, circa muros ruentem,
Violentæ beſtiæ inſtar, ſubito intorquet ſagittam
In nobilem directam virum, nec aberrat
Ab homine: verum nequaquam per inſuperabile ſcutum

In

470. *Λαὸς, ὅτ' ἴδρακον*] Paulo figuratius pro *ἴδρακεν*. *Pauw.*

472. *Ἐγκέφαλος πεπάλακτο*] Interpres, *Cerebrum diſpergebatur*: Non male: Nam a *πάλλω* eſt *παλάσσω*. Pro *fœdari* tamen accipi ſolet vulgo, & ita ſequitur ſtatim: Quare ſi cum alio Auctore mihi res eſſet, quam cum Quinto, ſcriberem lubens, *Ἐγκέφαλος κεκόδασο. κεδάω* & *σκεδάω* non differunt, ut ipſi pueri ſciunt. *Pauw.*

Ibid. *συνεκλοίωτο δὲ πάντα Οσίη*] *συνηλοίητο. Rhod.*

474. *Ποίαντος υἱὸς, πάϊς ἀντιθέοιο*] *Ποίαντος ἱὸς πάϊς ἀντιθέοιο. Rhod.*

476. *Θηρὶ βίην ἀτάλαντος*] *Θηρὶ, Leoni. Pauw.*

479.

Ες χρόα καλὸν ἵκαν', ἀπέτραπε γὰρ Κυθέρεια,
Καὶ σάκος, ἀλλ' ἄρα τυτθὸν ἐπέχρα ε δέρμα βοείης·
Οὐδ' ἄρα μαψιδίως χαμάδις πέσεν, ἀλλά μιν ὄντα
Μεσσηγὺς σακέός τε, καὶ ἱπποκόμου τρυφαλείης,
Τύψεν· ὁ δὲ πύργοιο κατήριπεν, εὖτ' ἀπὸ πέτρης
Ἄγριον αἶγα βάλησιν ἀνὴρ στονόεντι βελέμνῳ·
Ὡς ὁ πεσὼν, τετάνυστο· λίπεν δέ μιν ἱερὸς αἰών·
Αἰνείας δ' ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε πέτρην·
Καί ῥα Φιλοκτήταο κατέκτανεν ἐσθλὸν ἑταῖρον
Τοξαίχμην· θλάσεν δὲ χάρη, συνέαξε δὲ πάντα
Ὀστέα σὺν πήληκι· λύθη δέ οἱ ἀγλαὸν ἦτορ·
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε πάϊς Ποίαντος ἀγαυοῦ·
Αἰνεία, νῦν ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ σῇσιν ἄριστος
Ἔμμεναι, ἐκ πύργοιο πονεύμενος, ἔνθα γυναῖκες

Δυσ-

479. *Ες χρόα καλὸν ἵκαν', ἀπέτραπε*] *καλὸν ἵκανεν, ἀπέτραπε. Rhod.*

480. *ἀλλ' ἄρα τυτθὸν ἐπέχρα δέρμα βοείης*] *ἐπέγραφε. Rhod.* Non neceſſe: *χράω* & *χραύω*, leviter ſaucio, & in cute tantum: idem *ἐπιχράω* & *ἐπιχραύω*: Videndus Euſtathius. Vulgo *ἐπιχράω* ſumitur pro impetuoſe adorior: Sed tunc jungitur cum caſu tertio, non cum caſu quarto, qui notionem aliam inducit, & utraque verba commode diſtinguit. Debemus in his eſſe cauti, ne improbemus temere, quæ ipſa ſermonis Analogia probat. *Pauw.*

481. *ἀλλά μιν ὄντα Μισητὴς σακέός τε, καὶ &c*] *Μίδοντα*, vel *Μίσητα. Rhod.* Duumviri reponunt *Μίσητα*, vel *Μίδητα*, Neuter placet. Expono. Non Æneam tetigit Philoctetæ jaculum, ſed eum, cujus caput inter Æneæ ſcutum & galeam exſtabat. Ecqua illi nomenclatio? Celat Poeta, quia parum nobilis, quem partim ſcutum Æneæ, partim galea furabatur hoſtium oculis; niſi qua inter utrumque capitis aliquid oculis & ictibus expoſitum erat. *Dausq.* Locus ſine dubio corruptus: Nam nihil mehercule ineptius, quam quod hic comminiſcitur Dausquejus. Brodæo & Rhodomanno placuit *Μίδοντα*, vel *Μίσητα*: An illis adſentiemur? Dubito, & vix puto: Nam nudum nomen hic non videtur ſufficere, ſed aliud præter illud requiri, quod virum paulo ſignatius denotaret. Apparet ex ſequenti, *Αι-*

νείας

In pulchrum corpus penetrat. Venus enim avertit
Et clypeus: sed scuti bubuli corium nonnihil strinxit,
Nec tamen frustra humi cadit, sed Menontem
Inter clypeum & galeam juba equina insignem,
Ferit: Qui mox de turri devolvitur: veluti de rupe
Capram sylvestrem stridula arundine dejicit venator.
Ita ille lapsus exporrigitur: sacrumque ævum ab eo decedit.
Quare Æneas, socii vicem indigne ferens, saxum ejaculatur,
Eximiumque Philoctetæ amicum perimit
Toxæchmen: caput enim illi contuderat, omniaque ossa
Cum galea confregerat: unde nobile ipsi cor resolutum.
Illum igitur magno clamore incessit clari Pœantis natus.
Ænea, nunc animo tuo persuades, quasi strenuissimus
Sis, dum e turri rem geris, unde etiam fœminæ

Im-

νείας δ' ἑτάροιο χολωσάμενος: quod sane notam nomini appositam, virumque accuratius designatum supponit. Si in præcedentibus Menon vel Medon sæpius commemoratus fuisset, & quidem ut socius & amicus Æneæ, nudum nomen sufficere posset, & commode illud ἑτάροιο mox accederet: At nulla ejus memoria in illis hucusque, & nomen ex literarum vestigiis fictum modo a Viris Eruditis, ut locum explanarent: Quare nunc nomini aliquid accedere deberet, quod facere poterat, ut ἑτάροιο mox sequeretur opportune. Quid plura? Fallor, aut post μιν ὄντα Versus unus intercidit, in quo vel nomen, vel conditio hominis ita, ut par erat, commemorabatur: Admisso priori, pro μιν ὄντα, vel μὶν ὄντα, vel aliud simile scriptum fuit, quod cum amissis arcte cohærebat: admisso autem posteriori, Μέδοντα vel Μήονα non improbo, quod similiter cum sequentibus cohæserit: Hæc mea est de his sententia. *Pauw.*

483. ὁ δὲ πύργοιο κατήριπεν] ὁ δ' ἐκ πύργοιο κατήριπεν. *Rhod.*

488. θλάσσεν δὲ κάρη] θλάσσεν δὲ κάρη. *Rhod.*

491. Αἰνεία, νῦν ἔολπας] νῦν ἔολπας Synecphonesis est: Etenim ι & ο pro una syllaba inter metiendum efferuntur. Licet νῦν etiam correptum inveniatur sine circumflexo. *Rhod.* Sine dubio legendum, Αἰνεία, νὺ ἔολπας, absque circumflexo. *Pauw.*

493.

Δυσμενέεσσιν μάρναται ἀνάλκιδες· εἰ δέ τις ἐσσὶ,
Ἰσχεο τείχεος ἐκτὸς ἐὼν ἕρτεσιν, ὄφρα δαείης
Ποίαντος θρασὺν υἱὰ καὶ ἔγχεσι, καὶ βελέεσσιν·
Ὡς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' οὔτι θρασὺς παΐις Αγχίσαο,
Καίπερ ἐελδόμενος, προσεφώνεεν, οὕνεκ' ὀρώρει
Δῆρις ὀϊζυρὴ περὶ τείχεα μακρὰ, καὶ ἄστυ
Νωλεμέως· οὐ γάρ τι κακοῦ παύοντο μόθοιο·
Οὐδέ σφιν μάλα δηρὸν ὑπ' Αρεϊ τειρομένοισιν
Εσχε λύσις καμάτοιο, πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει.

493. Δυσμενίεσσιν μάρναται ται, vel Δυσμενίεσσι μάχονται. ἀνάλκιδες] Δυσμενίοι μάρναι. *Rhod.*

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

(ης

Ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλὰ κάμον περὶ τείχεος Τροίη-
Αἰχμηταὶ Δαναοὶ, πολέμου δ' οὐ γίνετο τέκμωρ,
Δὴ τότ' ἀριστήων ἄγυριν ποιήσατο Κάλχας,
Εὖ εἰδὼς ἀνὰ θυμὸν, ὑπ' ἐννεσίης Ἑκάτοιο,
Πτήσιας οἰωνῶν, ἠδ' ἀστέρας, ἄλλα τε πάντα
Σήματ', ὅσ' ἀνθρώποισι θεῶν ἰότητι πέλονται·
Καί σφιν ἀγειρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·

Μη-

1. Πολλὰ κάμον περὶ τείχεος Τροίης] περὶ τείχεα, vel τείχεσι. *Rhod.* περὶ τείχεα emendant Brodæus & Rhodomannus. Quid vetor ſcribere περὶ τείχεος ἱρῆ, ſacri, θεοκμήτω, ab Apolline & Neptuno ducti? Τροίης Gloſſema fuerit, quod ex ora in Verſum inſcite irrepſerat. περὶ τείχεος: quia ſolido libro antecedente id pugnatur: a Trojanis, ut a ſacro

Imbelles hoſtibus repugnant: ſi vero quid vales,
Armatus extra mœnia præſtolator, ut experiaris,
Quid audax Pœantis filius & haſta & ſagittis poſſit.
Sic ait: Huic vero nihil intrepidus Anchiſæ natus,
Quamlibet cupiens, reſpondet. Quia coortum fuerat
Ærumnoſum undique circum urbis mœnia certamen,
Et quidem indeſinenter. Nec enim de pugna infeſta
quicquam remittebant,
Nec ipſis diutiſſime licet bello vexatis,
Relaxatio dabatur ærumnarum. Labor tamen inefficax
erat.

494. Ιοχιο τείχιος ἴκτος ἰς ἴτιιιιι] Ερχιο τείχιος ἴκτος. *Rhod.*

QUINTI CALABRI
PRÆTERMISSORUM AB HOMERO
LIBER DUODECIMUS.

CUm itaque plurimum laboris inſumſiſſent circa
mœnia Trojæ
Haſtipotentes Danai, nec dum bello finis impo-
neretur:
Tandem Calchas proceres in conſilium vocat;
Inſtinctu Apollinis, exploratos animo habens
Avium volatus, & ſtellarum portenta, cæteraque omnia
Prodigia, quæ Deorum voluntate hominibus obtingunt:
Et hujusmodi eos oratione congregatos alloquitur.

Ne

ſacro muro vim hoſtilem defendant: a Græcis, ut demoliantur. Non περὶ τείχια dumtaxat; ſed in ipſis foſſis, ageribusque murorum ſtat prælium. *Dausq.* Mireris, mireris hominis acumen. Ego Brodæum & Rhodomannum ſequor. *Pauw.*

Μηκέτι πὰρ τείχεσσιν ἀφιζόμενοι πονέεσθε,
Αλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε,
Η δόλον, ὃς νήεσσι, καὶ ἡμῖν ἔσσετ' ὄνειαρ·
Η γὰρ ἔγωγε χθίζον ἐσέδρακον ἐνθάδε σῆμα·
Ιρηξ σεῦε πέλειαν· ἐπειγομένη δ' ἄρα κείνη,
Χηραμὸν ἐς πέτρης κατεδύσατο· τῇ δὲ χολωθεὶς
Αργαλέως, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀγχόθι μίμνε
Χηραμοῦ· ἣ δ' ἀλέεινεν· ὁ δ' ἐνθέμενος χόλον αἰνὸν,
Θάμνῳ ὑπεκρύφθη· ἣ δ' ἔκθορεν ἀφραδίῃσιν,
Εμμεναι ἐλπομένη μιν ἀπόπροθεν· ὃς δ' ἐπαρθεὶς,
Δειλαίῃ τρήρωνι φόνον στονόεντ' ἐφέηκε·
Τῷ νῦν μήτι βίῃ πειρώμεθα Γρώϊον ἄστυ
Περσέμεν, ἀλλ' εἴ τι που δόλος ἀνύσσῃ, καὶ μῆτις·
Ως ἀρ ἔφη· τῶν δ' οὔτις ἔφη φρεσὶ τεκμήρασθαι
Αλκαρ ὀϊζυροῖο μόθου· δίζοντο δὲ μῆχος
Εὑρέμεναι· μοῦνος δὲ σαοφροσύνῃσι νόησεν
Υἱὸς Λαέρταο, καὶ ἀντίον ἔκφατο μῦθον·
Ω φίλ', ἐπουρανίοισι τετιμένε πάγχυ θεοῖσιν,
Εἰ ἐτεὸν πέπρωται ἐϋπτολέμοισιν Αχαιοῖς
Ἐκπέρσαι Πριάμοιο δολοφροσύνῃσι πόλημα,
Ιππον τεκτήναντες, ἀριστέες ἐς λόχον ἄνδρες
Βησόμεθ' ἀσπασίως· λαοὶ δ' ἀπὸ νόσφι νέεσθαι
Ες Τένεδον σὺν νηυσὶν, ἐνιπρῆσαι δ' ἄρα πάντα
Ες χλισίην, ἵνα Τρῶες ἀπ' ἄστεος ἀθρήσαντες,

Es

8. πὰρ τείχεσσιν ἀφιζόμενοι πονέεσθε] ἰφιζόμενοι. *Rhod.*

10. ὃς νήεσσι, καὶ ἡμῖν ἔσσετ' ὄνειαρ] Durum & incongruum eſt illud νήεσσι, & quidem primo loco ante ἡμῖν: Sic tamen ipſe Quintus, niſi omnia me fallant. *Pauw.*

13. τῇ δὲ χολωθεὶς Αργαλέως] τῇ δ' ὁ χολωθεὶς. *Rhod.* ὃς δὲ χολωθεὶς, non deterius, ſed paulo remotius eſſet. *Pauw.*

17. ὃς δ' ἐπαρθεὶς] ὃς δ' ἐπαειρθεὶς. *Rhod.*

20. ἀλλ' εἴ τι που δόλος ἀνύσσῃ, καὶ μῆτις] εἴπου τι δόλος, καὶ μῆτις ἀνύσσῃ. *Rhod.*

29. λαοὶ δ' ἀπὸ νόσφι νέεσθαι] Recte Aldus λαοὶ δ' ἀπὸ νόσφι: Baſileenſes perperam, λαοὶ δ' ἀπὸ νό-

Ne amplius muros (Trojæ) obſidendo bellum ducatis;
Quin aliud animis (veſtris) conſilium verſetis,
Aut dolum, qui navibus & vobis (ipſis) ſit emolumento.
Etenim heri mihi hic oblatum eſt augurium:
Accipiter columbam perſequebatur: illa autem agitata
In cavernam ſcopuli ſe ſubducebat: cui infenſus (ille)
Graviter, ad longum tempus manebat prope
Receſſum: at illa ſibi cavebat. Tandem ſævam iram infixam gerens,
Dumeto ſe abſcondit: illa igitur imprudenter evolat,
Putans ipſum procul abeſſe; qui ubi ſe ſuſtuliſſet,
Luctuoſam necem miſeræ columbæ immiſit.
Quare ne amplius vi tentemus urbem Trojanam
Capere, ſed an dolus & conſilium aliquid forte efficiat (periclitemur.)
Sic ait. At nemo illorum ſe ratione aliqua diſpicere dixit
Ærumnoſi belli remedium: quamvis cuperent fabricam (aliquam)
Reperire. Solus autem ſolertia ſua excogitavit (quippiam)
Laertæ filius, & contra hæc verba edidit.
Amice (Calcha,) omnino Diis cæleſtibus honorate:
Si vere in fatis eſt, ut belligeri Argivi
Dolis Priami urbem expugnent:
Fabricato equo, viri principes ad inſidias occultas
Ingrediemur cum promte. Copiæ autem recedant
Navibus in Tenedum, & incendant omnia
In caſtris: ut Troës ex urbe conſpicati,

Depo-

νίσφι: quod Rhodomannus correxit in Notis. Illud νίεσθαι vice imperativi non diſplicet, ſed durius mihi videtur hoc loco: Maluerim ἀπὸ νίσφιν ἵεσθαι. Lapſus eſt facilis, & qui Verſui ſequenti ſic etiam obfuit ſtatim: Nam & ibi ſcripſerim non invitus, ἐπιχράσαντο δὲ πάντα, vel δ' ἅπαντα. Si ſuperiora cum his connectas, & inprimis principium orationis, εἰ ἐτὸν πίπρωται, credo, ad cohærentiam attendens, ſuffragaberis mihi non difficulter. *Pauw.*

31. Ες κλισίην] Ες κλισίης. *Rhod.*

Ες πεδίον προχέωνται ἀταρβέες· ἀλλά τις ἀνὴρ
Θαρσαλέος, τόν γ' οὔτις ἐπίσταται ἐν Τρωέσσι,
Μιμνέτω ἐκτοθ' ἵππου, ἀρήϊον ἐνθέμενος κῆρ,
Οστις ὑποκρίναιτο, βίην ὑπέροπλον Αχαιων,
Ρέξαι ὑπὲρ νόστοιο λιλαιομένων μιν, ἀλύξαι,
Ιππῳ ὑποπλήξας εὐεργέϊ· τόν δ' ἐκάμοντο
Παλλάδι, χωομένῃ Τρώων ὑπὲρ αἰχμητάων·
Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐπὶ δηρὸν ἀνειρομένοισι πιφαύσκειν,
Εἰσόκε οἱ πεπίθωνται, ἀταρτηρότερ ἐόντες,
Ες δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θοῶς ἐλεεινὸν ἐόντα,
Οφρ' ἡμῖν ἀλεγεινὸν ἐς Αρηα σῆμα πέληται,
Τοῖς μὲν ἄρ' αἰθαλόεντα θοῶς ἅμα πυρσὸν ἀείρας,
Τούς δ' ἄρ' ἐποτρύνας ἐκβήμεναι εὐρέος ἵππου,
Οππότε Τρῴοι υἷες ἀκηδέες ὑπνώουσιν.
Ως φάτο· τόν δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
Κάλχας μιν θαύμαζεν, ὅπως ὑπεθήκατ' Αχαιοῖς
Μῆτιν, καὶ δόλον ἐσθλὸν, ὃς Αργείοισιν ἔμελλεν
Νίκης ἔμμεναι ἄλκαρ, ἀτὰρ μέγα Τρωέσι πῆμα·
Τοὔνεκ' ἀριστῆεσσιν ἐϋπτολέμοισι μετηύδα·

Μη-

33. *τόν γ' οὔτις ἐπίσταται ἐν Τρώεσσι*] Ita Aldus: Basileenses & Rhodomannus minus bene, *τόν δ' οὔτις*. *Pauw.*

34. *Μιμνέτω ἔκτοθ' ἵππου*] *Μιμνέτω ἔκτοθεν ἵππου*. *Rhod.*

37. *Ιππῳ ὑποπλήξας εὐεργέϊ*] *ὑποπτήξας*. *Rhod.* Brodæo arridet *ὑποκλίξας*, hæc verbis contexens. Rhodomanno *ὑποπτήξας*, cum se timide sub equum recepisset: sensu commodo. Ego *Ιππῳ ὑπαλγήσας*, sub equo dolens, & dolorem ostentans: ex quo infra legimus *Σίνιτα δυσάμορον*. Vel, *Ιππῳ ὑποβρύξας*, sub equo dormitans, ut somnum captarit, quo se in Troum laqueos scienter velut nescienter indueret. Vel, *Ιππον ὑποπτύξας εὐεργίᾳ*, equum amplexus factum fabre. Cum enim donum esset Minervæ, & suppositicius equus sacro Palladio surrepto, fuit instar aræ sacræ miseris, & supplicibus confugium, ac tutela: Quod paullo post suggesto versu firmatur:

Αθανάτων βουλῇσι παρὰ ποσὶ κάπτισον ἵππον
Οἱ δὲ καὶ οὐκ ἐθέλοντες ἀναγκαίῃ με λίποιτε,
Αζόμενοι μεγάλοιο Διὸς κραταιφάτα κούρην.

Hæc

Depoſito metu in campum erumpant. Sed vir quiſpiam
Audax, quem nemo inter Trojanos novit,
Extra equum maneat, Martium ſibi animum indens:
Qui ſimulet, ſe vim Argivorum prævalidam,
Pro reditu ipſum immolare volentium, effugiſſe,
Cum ſe timide ſub equum fabrefactum recepiſſet: quem condiderint
Palladi, offenſæ propter haſtigeros Trojanos.
Et hæc prolixe ſciſcitantibus ita commemoret,
Donec ei fidem, quamlibet difficiles, adhibeant;
Eumque ſtatim in urbem ducant, miſerabilem viſu,
Quo luctificæ nobis irruptionis ſignum oſtendat,
Aliis quidem (in Tenedo,) ardentem ſubito facem attollens,
Alios vero ex capaci equo exire jubens,
Quando Trojani curarum expertes ſomnum carpent.
Sic ait: Hunc igitur omnes prædicant, & præ aliis
Calchas eum demiratur, quod ſuggeſſiſſet Argivis
Bonum conſilium, & dolum, qui Argivis futurus
Erat victoriæ adjumentum; at ingens clades Trojanis.
Ideo ad bellicoſos principes ſic verba fecit.

No-

Hæc Sinon. *Dausq.* Unum Rhodomanni ὑποπτήξας bonum eſt. *Pauw.*

39. Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐπὶ δηλὸν ἀπειρομένοιτι πιφαύσκειν] Hic etiam malo πιφαύσκῃ: Sic μιμνέτω, & omnis verborum cohærentia nitet. *Pauw.*

41. Ες δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θεῶς ἐλεεινὸν ἐόντα, Οφρ' ἡμῖν] Scribe: ἄγωσι, νέως ἐλεεινὸν ἐόντα, Οφρ' ἡμῖν, tantisper miſerum, dum nobis. *Dausq.* Non diſplicet: Nam revera minus congruum eſt θεῶς, ubi præcedit ἐπὶ δηρὸν. An tamen legendum potius, Ες δὲ πόλιν μιν ἄγωσιν ἅλως ἐλεεινὸν ἐόντα? Attende; illud Dausqueji nimis fere acutum eſt. *Pauw.*

42. ἀλεγεινὸν ἐς Αρκα σῆμα πέλῃται] ἐς Αρεα. *Rhod.* σῆμα πέλῃται, *ſignum ſit*, *ſignum fiat*: Locutio minus apta de homine. δέος ὄφρα πέλῃται de pice, rectius eſt Lib. 9. V. 453. *Pauw.*

43. αἰθαλόεντα θεῶς ἅμα πυρσὸν ἀείρας] Non convenit ἅμα hoc loco: legendum ſine dubio ἀνὰ πυρσὸν ἀείρας. In poſteriori articulo collocari potuiſſet ἅμα. *Pauw.*

45. Οππότε —— ὑπιόντιν] ὑπιόντιν, vel ὑπιόντουσιν. *Rhod.* Non neceſſe. *Pauw.*

Μηκέτι νῦν δόλον ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε,
Ω φίλαι, ἀλλὰ πίθεσθε ἐϋπτολέμῳ Ὀδυσῆϊ·
Οὐ γάρ οἱ ἔσσετ' ἄπρηκτον ἐϋφρονέοντι νόημα·
Ηδη γὰρ Δαναοῖσι θεοὶ τελέουσιν ἐέλδωρ·
Σήματα δ' οὐκ ἀτέλεστ' ἀναφαίνετ' ἄλλοθεν ἄλλα
Ζηνὸς· ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ μέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης
Βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι· παραΐσσουσι δὲ λαοὺς
Δεξιοὶ ὄρνιθες, ταναῇ ὀπὶ κεκληγότες·
Αλλ' ἄγε μηκέτι πολλὸν ἐπὶ χρονὸν ἀμφὶ πόληα
Μίμνωμεν· Τρῳσὶ γὰρ ἐνέπνευσεν μέγ' ἀνάγκη
Θάρσος, ὅπερ πρὸς Αρηα καὶ οὐτιδανόπερ ἐγείρει·
Κάρτιστοι δὲ τότ' ἄνδρες ἐπὶ μόθον, ὁππότε θυμὸν
Παρθέμενοι, στονόεντος ἀφειδήσουσιν ἀλέθρου·
Ως νῦν Τρῴϊοι υἱῆες ἀταρβέες ἀμφιμάχονται
Αστυ περὶ σφέτερον· μέγα δέ σφιν μαίνεται ἦτορ.
Ως φάμενον, προσέειπεν Αχιλλέος ἄμβριμος υἱὸς·
Ω Κάλχαν, δηΐοισι κατ' ἀντίον ἄλκιμοι ἄνδρες
Μάρναθ'· ὅσσοι δ' ἐκτὸς ἀλευάμενοι ἀπὸ πύργων
Οὐτιδανοὶ πονέονται, ὅσων φρένα δεῖμα χαλέπτει·
Τῷ νῦν μήτι δόλον φραζώμεθα, μήτέ τι μῆχος
Αλλο· πόῤῥω γὰρ ἔοικεν ἀριστέας ἔμμεναι ἄνδρας,

Καὶ

51. *ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε*] Vide num rectius legatur, *μητιάασθαι*. & in sequenti versu *πιθέσθαι*. enallage Græcis Poetis usitata. *Rhod.* Ita Rhodomannus, ut Versus sequens esset compactior: Nam alia non potest esse emendandi ratio: At hiatus ibi non magis metuendus, quam alibi. *Pauw.*

52. *ἐϋπτολέμῳ Ὀδυσῆϊ*] *ἀριστέσσιν ἐϋπτολέμοισι* præcessit. *Pauw.*

55. *ἀναφαίνετ' ἄλλοθεν ἄλλα*] *ἀναφαίνεται ἄλλοθεν ἄλλα. Rhod.*

56. *ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ μέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης*] *ὑπερμέγα. Rhod.* Hircum olet ἃ, & expellendum est procul: Quid si legamus, *αἱ μὲν γὰρ ὑπερμέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης Βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι*? Id sane sententia & Syntaxis sibi expetit: *αἱ βρονταὶ*. At sic Versus non habet Dactylum, sed Amphimacrum in principio: Quid igitur? Eumne hic admittemus? Possumus hercule: Alias excogitandum est aliud remedium.

Visne

Nolite alterius porro doli rationes vobiſcum inire
Amici, ſed obſequimini pugnaci Ulyſſi.
Commentum enim hujus prudentis viri non irritum erit.
Jam enim Dii Græcis deſiderium perficient:
Nec vana hinc inde ſigna exhibentur
A Jove. Namque deſuper magnum fragorem edunt per ſudum
Tonitrua cum fulgetris, & prætervolant populum
Aves dextræ, intenſa voce clangentes.
Quare ne quæſo longo tempore in urbis obſidione
Commoremur. Trojanis enim neceſſitas inſpiravit magnum
Animi robur, quæ ad defenſionem etiam ignavum exſtimulat.
Et fortiſſimi tunc ſunt homines ad pugnam, cum animis
Obfirmatis luctificam mortem contemnunt.
Ut nunc Troum nati abjecto terrore propugnant
Pro urbe ſua, valdeque ipſis animus furit.
Ita loquentem interpellavit fortis Achillis natus.
Heus Calcha, ſtrenui viri cominus cum hoſtibus
Pugnant; Extra autem conſpectum caute rem gerentes de turribus,
Præliantur imbelles, quorumcunque animum timor infringit.
Quare nequaquam dolos nunc meditemur, aut machinas
Alias; labore enim viros præcellere decet,

Et

Viſne ſuſpicionem aliam? Legi poſſet, Σήματὰ δ' οὐκ ἀτίλις' ἀναφαίνει ἄλλοθεν ἄλλη Ζεὺς· αἰ μὲν γὰρ &c. et quidem commode ac minima mutatione. Quare vide, & elige nunc, ſi melius non ſuppetat tibi. *Pauw.*

58. τειαὶ ἐπὶ κικλήγοντες] κικληγόντες, ut Odyſſ. Ξ. *Rhod.*

63. γενέντος ἀφειδήσουσιν ἀλίθμῳ] ἀφειδήσωσιν. *Rhod.*

67. ἀξιοῖσι κατ' ἀντίον ἄλκιμοί] κατακτῖλον. *Rhod.*

68. ὕστοι δ' ἐκτὸς ἀλευάμενοι ἀπὸ πύργων Οὐτιδανοὶ &c] Μάρναιθ' ὅτοσοι δ' ἐκτὸς: vel ἄλλοι δ' ἐκτὸς. *Rhod.* Locus corruptus: Rhodomanni ὅτοσοι non eſt unius aſſis: ἄλλοι aptius & melius: Nec tamen id probo; quia plane legendum ſuſpicor, Μάρναιτ' αἰ δ' ἐκτὸς, vel εἰ δ' ἐκτὸς ἀλευάμενοι ἀπὸ πύργων Οὐτιδανοὶ κατέκτα, ὅσσοι &c.

Καὶ δορὶ· Θαρσαλέοι γὰρ, ἀμείνονες ἐν δαὶ φῶτες.
Ὡς φάμενον, προσέειπε μένος Λαερτιάδαο·
Ὦ τέκος ὁμβριμόθυμον ἀταρβέος Αἰακίδαο,
Ταῦτα μὲν ὡς ἐπέοικεν ἀμύμονι φωτὶ, καὶ ἐσθλῷ, 75
Θαρσαλέως μάλα πολλὰ πονεύμενοι· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον*
Κάλχαντος βουλῇσι θοὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες,
Ἵππον τεκταίνωμεν ὑπαὶ παλάμῃσιν Ἐπειοῦ,
Ὅς ῥά τε πολλὸν ἄριστος ὑπ' Αργείοισι τέτυκται,
Εἵνεκα τεκτοσύνης· δέδαεν δέ μιν ἔργον Αθήνη. 80
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πάντες ἀριστῆες πεπίθοντο,
Νόσφι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν
Πείθε Φιλοκτήταο νόον, κρατερὰ φρονέοντος·
Ὑσμίνης γὰρ ἔτ' ἔσχον ὀϊζυρῆς ἀκόρητοι·
Ὥρμαινον δὲ μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον· ἀμφὶ δὲ λαοὺς 85
Σφωϊτέρους ἐκέλευον ἀπειρέσιον περὶ τεῖχος
Πάντα φέρειν, ὅσα δῆριν ἐνὶ πτολέμοισιν ὀφέλλει,
Ἐλπόμενοι πτολίεθρον ἐϋκτίμενον ἐξαλαπάξαι·
Ἀμφὼ γὰρ βουλῇσι θεῶν ἐς δῆριν ἵκοντο·
Καὶ νύ κεν αἶψα τέλεσσαν, ὅσα σφίσιν ἤθελε θυμὸς, 90

Sic nihil concinnius : Vident periti. *Pauw.*

72. Καὶ δορὶ· Θαρσαλέοι γὰρ, ἀμείνονες ἐν δαὶ φῶτες] Θαρσαλέοι δ' ἄρ'. *Rhod.* Pro Aldino δορὶ Basileenses δορὺ: quod in Notis correxit etiam Rhodomannus. *Pauw.*

75. Ταῦτα μὲν ὡς ἐπέοικεν ἀμύμονι· φωτὶ, καὶ ἐσθλῷ] Hic aliquid omissum esse conjectura est non dubia: cujus quia jam copia non datur, lege cum Brodæo ποιευμένῳ in Versu sequenti. *Rhod.* Deest aliquid in hanc sententiam:

— ποιεύμενοι ἀμφὶ πόλῃσι
Πολλοὺς δὴ Τρώων προϊάψαμεν Αἰδι, πολλαὶ
Ψυχαὶ δ' Αργείων μάλα γ' ἐὺ· κλειῶς ἀπόλοντο
Κατπεδίον· καὶ νῦν δεκάτῳ λυκάβαντος ἰόντες
Οὐδέτι πω τέκμωρ Τροίῃ ἀμφαδὸν ἑλέσθαι·
Χρὴ δέ τι μῆχος ἄρεσθαι ἰφιφρεῖν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον &c.

Dausq. Hic sine dubio interciderunt quædam, neque corrigere debemus, quæ aperte mutila sunt. Brodæi commentum revera est jejunum: Plura enim dixit Ulysses, Orator non indoctus. Hic autem ποιευμέ-

Et haſta (virtute bellica :) in prælio enim præſtantiores ſunt viri fortes.
Hæc diſſerentem conſtans Laertiades affatur.
O magnanime imperterriti Æacidæ fili,
Iſta quidem (dicis,) ut virum honeſtum & fortem decet,
Qui multos labores audacter ſuſcipit : verum age ocius
Calchantis conſiliis ad rapidas naves digreſſi,
Equum fabricemus manibus Epei,
Qui inter Argivos longe optimus exſiſtit
Architecturæ cauſa. Minerva enim fabrile opus ipſum docuit.
Sic ait, & cuncti optimates illi morem geſſere,
Excepto pugnaci Neoptolemo, nec fortem
Philoctetæ, ſemper ardua ſpirantis animum inducere potuit.
Nondum enim calamitoſi conflictus ſaturi erant,
Sed cupiebant prælio diſceptare : & milites
Suos jubebant circa vaſtum murum
Omnia deferre, quæ oppugnationem in bellis adjuvant,
Sperantes munitam ſe urbem expugnaturos :
Siquidem ambo Deorum conſiliis ad certamen venerant.
Et ſine mora perfeciſſent, quæ animus illis affectabat :

Niſi

ῳ legens, ὡς pro οὕτως ſumſit, non pro ὥστις : Id certum & perſpicuum. At mihi cum Interprete ὡς pro ὅστις placet, ut ſic mutilatio ſit apertior, & verba ad Sermonis Analogiam ſint accommodata magis : Quare & ὡς legendum potius, quam ὡς. Deſunt autem, niſi fallor, ea, quibus Ulyſſes dixit, Græcos etiamſi nunc dolo uterentur, pro imbellibus haberi non poſſe, quia tot fortitudinis ſpecimina antea ediderant : Quo pertinent Θαρσαλέως μάλα πολλὰ πεπύμενοι : quæ Græcos reſpiciunt certo certius. Dausquejana non placent. *Pauw.*

79. πολλὸν ἄριστος ὑπ' Ἀργείοισι τέτυκται] in Ἀργείοισι. *Rhod.*

88. Ἑλπόμενοι πτολίεθρον ἰῦκτίμενον ἐξαλαπάξαι] ἰύκτιτον. niſi quis præciſa ἐξ ab ultima voce pro Dactylo Tribrachyn in quinta regione malit. *Rhod.* Utrumque in Libris olim repertum, πτολίεθρον ἰύκτιτον ἐξαλαπάξαι, & πτολίεθρον ἰύκτίμενον ἀλαπάξαι : Ex confuſa enim lectione diverſa haud dubie error. De Tribrachi non cogitandum, ubi cæſura adeſt. *Pauw.*

Εἰ μὴ Ζεὺς νεμέσησεν ἀπ' αἰθέρος, ἀμφὶ δὲ γαῖαν
Αργείων ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ, σὺν δ' ἐτίναξεν
Ηέρα πᾶσαν ὕπερθε, βάλεν δ' ἅμα πάντα κεραυνὸν
Ηρώων προπάροιθεν· ὑπεσμαράγησε δὲ πᾶσα
Δαρδανίη· τῶν δ' αἶψα μετετράπετ' ἠὺ νόημα
Ες Φόβον· ἐκ δ' ἐλάθοντο βίης, καὶ κάρτεος ἐσθλοῦ·
Καί ῥα κλυτῷ Κάλχαντι, καὶ οὐκ ἐθέλοντι πίθοντο·
Ες δ' ἄρα νῆας ἴκοντο σὺν Αργείοισι καὶ ἄλλοις,
Μάντιν ἀγαφσάμενοι, τὸν ἂρ ἐκ Διὸς ἔμμεν ἔφασαν,
Η Διὸς, ἢ Φοίβοιο· πίθοντο δέ οἱ μάλα πάντα·
Ημος δ' αἰγλήεντα περιστρέφετ' οὐρανὸν ἄστρα
Πάντοθε μαρμαίροντα, πόνου δ' ἐπιλήθεται ἀνὴρ,
Δὴ τότ' Αθηναίη, μακάρων γένος ἀμφιλιποῦσα,
Ηλυθε παρθενικῇ ἀταλάφρονι πάντ' εἰκυῖα
Ες νῆας, καὶ λαὸν· ἀρηϊφίλου δ' ἄρ Επειοῦ
Εστη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐν ὀνείρατι, καί μιν ἀνώγει
Τεῦξαι δούρειον ἵππον· ἔφη δέ οἱ ἐγκονέοντι
Αὐτὴ συγκαμέειν· αὐτὴ δ' ἄφαρ ἔνδοθι βῆναι
Εἰς ἔργον ὀτρύνουσα· θεῆς δ' ὄγε μῦθον ἀκούσας,
Καγχαλόων ἀνὰ θυμὸν, ἀκηδέος ἔκθορεν ἵππου·
Εγνω δ' ἀθάνατον θεὸν ἄμβροτον· οὐδέ οἱ ἦτορ
Αλλο παρὲξ ὥρμαινε, νόον δ' ἔχεν αἰὲν ἐπ' ἔργῳ

Θεσπε-

93. Ηέρα πᾶσαν ὕπερθε] Scribendum Ηέρα πάντα: Nam masculum est ἀὴρ pro aëre. *Pauw.*

Ibid. βάλεν δ' ἅμα πάντα κεραυνὸν] ἀκάμαντα κεραυνὸν. *Rhod.* Perbene: quanquam ἀδάμαντα profecto non deterius esset. *Pauw.*

97. καὶ οὐκ ἐθέλοντι πίθοντο] ἐθέλοντι. *Rhod.* Non necesse, si mutato accentu legas ἐθελοντί, *Pauw.*

99. τὸν ἂρ ἐκ Διὸς ἔμμεν ἔφασαν] ἴφηνται, vel ἴφασκον. *Rhod.*

100. Η Διὸς, ἢ Φοίβοιο] Disertius & emaculatius fuisset, Ἐκ Διὸς, ἢ Φοίβοιο. *Pauw.*

103. ἀμφιλιποῦσα] Nonne pro ἀμφὶ λιποῦσα, & ἀμφὶς λιποῦσα, *seorsum linquens?* Sic ἀμφιβαλεῖν pro ἀμφισβαλεῖν, & ἀμφιγνοεῖν pro ἀμφισγνοεῖν habemus: Vide Hesychium in Le-

Niſi Jupiter indignationem oſtendiſſet de cælo. Nam terram circumquaque
Sub pedibus Argivum tremefecit, & concuſſit
Omnem ſuperne aëra, & rapidum intorſit fulmen,
Ante heroës: unde infremuit omnis
Dardania. Quare audax illorum propoſitum ſubitò convertitur
In pavorem, & obliviſcuntur impetus ac ſtrenui roboris,
Atque celebri vati etiam nolentes parent.
Contulerunt igitur ſe in naves una cum aliis Argivis,
Vatem ſuſpicientes, quem ex Jove eſſe dicebant,
A Jove (equidem) aut certe a Phœbo, eique in omnibus morem geſſerunt.
Cum vero fulgido in cælo ſydera circumvolvuntur
Undique ſplendentia, & laborum obliviſcitur mortalis;
Ecce, Minerva gente Deorum relicta,
Omnia teneræ virgini aſſimilis, venit
Ad naves & exercitum Græcorum, & bellacis Epei
Supra caput aſtitit in ſomnio, atque ipſum juſſit
Ligneum equum conſtruere: illique promiſit ſi operi incumberet,
Se ipſam auxiliaturam, & mox ipſam equum ingreſſuram eſſe;
Ad opus (ita) inſtigans: is igitur auditis Deæ verbis,
Animo lætatus, ſecuro e ſomno ſubſilit,
Deamque immortalem ac beatam agnoſcit; nec corde ſuo
Aliud præter (equum) voluit: ſed mentem ſemper habet in opere

Divi-

Lexico. *Pauw.*

108. *αὐτὴ δ' ἄρα ἵππῳ ἐνδοθι βῆναι*] Minerva in equum non ingreſſa eſt cum Heroibus: Et quid igitur? An mendax fuit Dea, & hîc dixit, quæ facere non habebat in animo? Haud puto. Vitium mea opinione delitéſcit, & ſcribendum, *αὐτὴ δ' ἄρα ἐγγύθι βῆναι* &c. Sic nihil verius & convenientius: Pueri vident. *Pauw.*

109. *Εἰς ἔργον ἐτρύνουσα*] *Εργον ἐκοτρύνουσα*, vel *ἐνοτρύνουσα*. *Rhod.* *Εργον εἰς ἐτρύνουσα* mihi non diſplicet. *Pauw.*

110. *ἀκαδίης ἔκθορεν ὕπνος*] *ἔκθορεν ὕπνος*. *Rhod.*

118.

Θεσπεσίῳ· πινυτὴ δὲ περὶ Φρένας ἧιε τέχνη·
Ἠὼς δ' ὁππόθ' ἵκανεν, ἀπωσαμένη κνέφας ἠΰ
Εἰς ἔρεβος, χαροπὴ δὲ δι' ἠέρος ἧιεν αἴγλη,
Δὴ τότε θεῖον ὄνειρον ἐν Αργείοισιν Επειὸς,
Ὡς ἴδεν, ὡς ἤκουσεν, ἑελδομένοισιν ἔειπεν·
Οἱ δέ οἱ εἰσαΐοντες ἀπειρέσιον κεχάροντο·
Καὶ τότ' ἄρ' Ατρέος υἱέες ἄγγεα τηλεθάοντα
Ιδης ὑψικόμοιο θοοὺς προέηκαν ἰκέσθαι
Ανέρας· οἱ δ' ἐλάτῃσιν ἐπιβρίσαντες ἐς ὕλην,
Τάμνον δένδρεα μακρὰ· περικτυπέοντο δὲ βῆσσαι
Θεινομένων· δολιχαὶ δὲ κατ' ἰκρία μακρὰ κολῶναι
Δεύοντ' ἐκ ξυλόχοιο· γάπη δ' ἀνεφαίνετο πᾶσα·
Πρέμνα δ' ἀπαυαίνοντο βίην ποθέοντ' ἀνέμοιο·
Καὶ τὰ μὲν ἀρ πελέκεσσι διατμήγοντες Αχαιοὶ,
Εσσυμένως φορέεσκον ἐπ' ἠόνας Ελλησπόντου
Ἐξ ὄρεος λασίοιο· μόγησε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
Αἰζηῶν τε, καὶ ἡμιόνων· πονέοντο δὲ λαοὶ
Αλλοθεν ἄλλος, ὑποδρήσσοντες Επειῷ· *

Οἱ

118. *Οἱ δέ οἱ εἰσαΐοντες ἀπειρέσιον κεχάροντο*] Vulgo *εἰσαΐοντες* cum casu secundo vel quarto construitur: Quare pronomen *οἱ* vel a *κεχάροντο* pendet, vel mutandum est in *ἑ* aut *οὗ*. *Pauw.*

119. *Ατρέος υἱέες ἄγγεα τηλεθάοντα*] *Ατρέος υἷες ἐς ἄγκεα*, vel *υἷε ἐς ἄγκεα*. *Rhod.* Pro *ἄγγεα* scribendum est *ἄγκεα*: *υἱέες* manere potest: Nam ut ipsi pueri sciunt, *ἰκέσθαι* Ellyptice cum casu quarto construi solet; imo id venustius, quam si præpositio accedat. Versus tamen paulo modulatior fere est, si *υἷες* vel *υἷε ἐς* legas: Et eo respexit forte Rhodomannus. *Pauw.*

121. *οἱ δ' ἐλάτῃσιν ἐπιβρίσαντες ἐς ὕλην*] Pro *ἐς ὕλῃ*. Sed an ita scripsit forte ipse Quintus? Sane potuit, neque alterum arcessere habuit necesse. *Pauw.*

123. *δολιχαὶ δὲ κατ' ἰκρία μακρὰ κολῶναι Δεύοντ' ἐκ ξυλόχοιο*] *κατ' εὔρεα μακρὰ*. *Rhod.* Rhodomannus ita legens, vertit, *ac longa in spatiosis montibus juga Lignis nudantur.* Perperam sine dubio & imperite: Nam *ξύλοχος* non est lignum, sed locus ligno abundans, sylva, nemus: Hoc certum. *δεύ-*

ονται

Divino, & ſapiens ars circum præcordia ejus verſatur.
Cum tandem Aurora veniſſet denſasque abegiſſet tene-
bras
Ad Erebum, & roſeum per aëra jubar ſpargeretur:
Mox divinum inter Argivos ſomnium Epeus,
Ut viderat, ut audiverat, cupidis expoſuit:
Qui audientes ipſum gaudio incredibili perfunduntur.
Et tunc Atridæ in frondoſas Idæ
Alticomantis valles ire juſſerunt expeditos
Viros, qui abietibus robore ſuo incumbentes in ſylva,
Proceras arbores ſuccidunt; reſonantque convalles
Cæſarum impulſu, ac longa in ſpacioſis montibus juga
Lignis nudantur, omnisque pateſcit ſaltus;
Truncique areſcunt, venti flatum expetentes.
Quos ſecuribus ſcindentes Argivi,
Subito deportant ad Helleſponti littora,
Ex monte hirſuto. Tum occupatus erat in opere animus
Juvenum & mulorum, negotiumque habebant homines
Innumeri, alibi alii adminiſtrantes Epeo.

Pars

ἐστὸ autem ἐκ ξυλόχοιο non dicunt Græci, ſed δεύοντο ξυλόχοιο: Id etiam notum. Quare Verſio illa peſſime habet, & ipſa Græca, ſive cum Rhodomanno legas κατ' οὔρια, ſive vulgatam lectionem ſequaris, etiam bona eſſe non poſſunt. Ne multis te morer, ſcribendum ſuſpicor, δολιχῶν δὲ κατ' ἰκρία μακρὰ κολώνων Σεύοντ' ἐκ ξυλόχοιο, *antennæ vero & trabes longæ deturbabantur de jugis excelſis ex ſylva.* κατασεύοντο, cadebant præcipites. De cædendo loquitur τάμνειν: de ſono cædendi περικτυπέοντο, δὲ βῆσσαι: de ruina & lapſu hæc ipſa: Sic ordine progreditur oratio, & verba dicunt, quod debent: Hoc vides, ſpero. δολιχῶν κολώνων a κατὰ & κατασεύοντο pendet: Nam ἰκρία μακρὰ δολιχῶν κολώνων, vel δολιχῶν κολώνων ἐκ ξυλόχοιο minus appoſitum eſſet hic. *Pauw.*

125. βίην ποθέοντ' ἀείμοιο] Flacceſſit ποθέοντ' hoc loco. *Pauw.*

128. μόγεον δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ Αἰζηῶν τε, καὶ ἡμιόνων] Θυμὸς ἡμιόνων, ut θυμὸς αἰζηῶν? Quam ſuave & Scholaſticum hoc? *Pauw.*

130. Ἀλλοθεν ἄλλος, ὑποδρήσοντες Ἐπειῷ] Μύριοι ἄλλοθεν. *Rhod.* Ἀλλοθεν ἄλλος ἐόντι ὑποδρήσοντες. Brodæus Πάντη ἄλλοθεν. Rhodomannus Μύριοι. *Dausq.* Verſus aperte mutilus, quem ita-

Οἱ μὲν γὰρ τέμνεσκον ὑποχριθέντι σιδήρῳ
Δοῦρά τε, καὶ σανίδας διεμέτρεον· οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὄζους
Λείαινον πελέκεσσιν ἔτ' ἀπρίστων ἀπὸ φιτρῶν·
Αλλος δ' ἄλλο τι ῥέξε πονεύμενος· αὐτὰρ Επειὸς
Ιππου δουρατέοιο πόδας κάμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Νηδύα τ', ἠδ' ἐφύπερθε συνήρμοσε νῶτα, καὶ ἰξὺν
Εξόπιθεν· δειρὴν δὲ πάρος, καθύπερθε δὲ χαίτην
Αὐχένος ὑψηλοῖο καθήρμοσεν, ὡς ἐτεόν περ
Κινυμένην· λάσιον δὲ κάρη, καὶ εὔτρυχον οὐρὴν·
Οὔατα δ', ὀφθαλμοὺς τε διειδέας, ἄλλα δὲ πάντα,
Οἷς ἐπικίνυται ἵππος· ἀέξετο δ' ἱερὸν ἔργον
Ως ἐτεὸν ζώοντος, ἐπεὶ θεὸς ἀγέρι τέχνην
Δῶκ' ἐρατὴν· τετέλεστο δ' ἐπὶ τρισὶν ἤμασι πάντα.
Παλλάδος ἐννεσίῃσι· πολὺς δ' ἐπεγήθησε λαὸς
Αργείων· θαύμαζε δ' ὅπως ἐπὶ δούρατι θυμὸς,

Καὶ

instaurare non poſſumus ſine Libris. Præcedentia loquuntur, de illis, qui in littore cum Epeo fabricabantur equum: Quare nota diſtinctionis commode adeſſet. An forte legendum, *τεύ-ευτο δὲ λαοὶ Θῆνα πας' ἄλλοθεν ἄλ-λος, ὑποδρήσσοντες Επειῷ*? Id non ineptum certe. Interpretum commenta non placent. *Pauw.*

131. *τέμνεσκον ὑποχριθέντι σι-δήρῳ*] *ὑποχριτθέντι σιδήρῳ*. Ita enim Poetæ *κατ' ἀναλογίαν* formant. *Rhod.* Recte Rhodomannus in Verſione Latina, *ferro diſcreto, ſerra: κρίνω, dirimo*: idem *ὑποκρίνω*: Locutio notanda, quæ paulo obſcurior certe. An peccaſſet Quintus, ſi ſcripſiſſet *ὑποκριτθέντι σιδήρῳ*, quod ipſum *πρίονι* deſignaſſet apertius? Non puto, hercule. *Pauw.*

134. *Αλλος δ' ἄλλο τι ῥέζε*] Ita recte Aldus: Baſileenſes *ῥίξε*: quod in ſua Editione expreſſit Rhodomannus. *Pauw.*

135. *αὐτὰρ ἔπειτα Νηδύα τ'*] Perquam ingratum eſt *αὐτὰρ*, ubi proxime præceſſit *αὐτὰρ Ε-πειὸς*. An vitium forte ſubeſt, & ſcribendum, *Ιππῳ δουρατέ-οιο πόδας κάμε· καὶ τάχ' ἔπειτα Νηδύα τ', ἠδ'*? Id certe ab Auctoris ſtylo non abluderet; At nihil affirmo. *Pauw.*

139. *λάσιον δὲ κάρη, καὶ εὔ-τρυχον οὐρὴν*] *εὔτριχον*: vel legi non incommode poteſt *εὔτρο-χον*, rotundam ſeu teretem. *Rhod.* Scribe *εὔτειχον*. Pariavit hæc Calaber: *λάσιον δὲ κάρη, καὶ εὔτριχον οὐρὴν*: nam equo juba, & cauda, ſi bene pilis horrificent, gemina ſunt ornamenta. *Dauiq.* *εὔτριχον* ego etiam

Pars enim ferro diſcreto (ſerra) ſecabant
Ligna, & aſſeres dimetiebantur: pars ramos
Levigabant ſecuribus a truncis nondum ſectis:
Aliusque alium peragebat laborem. At Epeus
Lignei equi pedes (primum) fabricavit, deinde vero
Ventrem; hinc deſuper coagmentavit dorſum & armos
Poſterius, & anterius cervicem, jubamque ſupra
Arduam cervicem concinnavit perinde, ac ſi vere
Se moveret; Hiſpidum etiam caput, & ſetoſam caudam;
Nec non oculos perſpicuos, & cætera cuncta,
Quibus equus movetur: ſacrumque opus creſcebat,
Ut (equi) vere viventis: ſi quidem Dea artem viro
Amabilem dederat; Adeoque intra triduum cuncta abſoluta erant,
Palladis afflatu; & populoſus ſuper hoc gaudebat exercitus
Græcorum, ac mirabatur quanam ratione ligno animus

Et

etiam ſcribo: ἐὔτροχον in cauda protenſa equi, non video quem uſum & Energiam habere poſſit. Pro λάσιον δὲ κέρκον rectius legas, λάσιόν τε κέρκον. *Pauw.*

140. ἄλλα δὲ κάντα] Hic etiam exaſciatius legeretur, ἄλλα τε πάντα: Et ſic Aldina. *Pauw.*

141. Οἷς ἐκινήσατο ἵππος] Locutio jejuna & minus apta: Præcedit enim, Ὄσσατο δ', ὀφθαλμούς τε, ἄλλα δὲ κάντα: oculis autem, & aliis membris præter pedes, de quibus antea actum, non movetur equus, ſed illa cum equo pedum miniſterio moventur una. An aliud dedit Quintus? Neſcio, & non ſuccurrit, quod commode ſubſtitui poſſit. Sed an ſcribendum forte, Οἷς ἐκινήσατο, vel Οἷς ἔτι κίνητος ἵππος, *quibus equus ſit equus, & equus eſt?* Cogitandum. *Pauw.*

144. πολὺς δ' ἐκιγήθησε λαὸς] ἐκιγήθει λαὸς. *Rhod.*

145. Θαύμαζε δ' ἵππους ἐπὶ δαίδαλα θυμὸς] Cuncti ſciebant Græci tabulis animum non ineſſe. Quocirca ſcribendum ariolor ῥυθμὸς: concinnitatem namque mirabantur, membrorum e ligno cum membris conſenſionem. Aut ab eadem mente ἐπὶ δαίδαλα ἄρμενα. ἐκίκλα. Certe nec multo ante, eſt, ἐν συνάμοσι νῶτα, καὶ ἴξον. *Dausq.* Θυμὸς hic eſt animus & vigor equi generoſi, qui in ipſo ligno apparebat. Dausquejus ineptit: ῥυθμὸς in omnibus operibus ineſſe debet, iſque mirandi materies hic non ſatis larga. *Pauw.*

146.

Καὶ τάχος ἐκπεπότηται ποδῶν· χρεμέθοντι δ' ἐῴκει·
Καὶ τότε δῖος Ἐπειὸς ὑπὲρ μεγαχήτεος ἵππου
Εὔχετ' ὑπ' ἀκαμάτῳ Τριτωνίδι χεῖρας ὀρέξας·
Κλῦθι θεὰ μεγάθυμε σάω δ' ἐμὲ, καὶ τεὸν ἵππον.
Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἐσάκουσε θεὰ πολύμητις Ἀθήνη,
Καί ῥα οἱ ἔργον ἔτευξεν ἐπιχθονίοισιν ἀγητὸν
Πᾶσιν, ὅσοι μιν ἴδοντο, καὶ οἱ μετόπισθε πύθοντο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ Δαναοὶ μὲν ἐγήθεον ἔργον Ἐπειοῦ
Δερκόμενοι, Τρῶες δὲ πεφυζότες ἔνδοθι πύργου
Μίμνον, ἀλευάμενοι θάνατον, καὶ ἀνηλέα κῆρα,
Δὴ τότ' ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοὰς, καὶ Γηθύος ἄντρα,
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο θεῶν ἀπάτερθε μολόντος,
Ἔμπεσεν ἀθανάτοισιν ἔρις· δίχα δέ σφιν θυμὸς
Ἔπλετ' ὀρινομένων· ἀνέμων δ' ἐπιβάντες ἀέλλας,
Οὐρανόθεν φορέοντ' ἐπὶ χθόνα· τοῖσι δ' ὑπ' αἰθὴρ
Ἔβραχεν· οἱ δέ, μολόντες ἐπὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα,
Ἀλλήλων ἴσταντο κατακτίσιν, οἱ μὲν Ἀχαιῶν,
Οἱ δ' ἀρ ὑπὲρ Τρώων· πολέμου δ' ἔρος ἔμπεσε θυμῷ·
Τοῖσι δ' ὁμῶς ἀγέροντο καὶ οἱ λάχον εὐρέα πόντον·
Καί ῥ' οἱ μὲν, δολόεντα, κοτεσσάμενοι, μενέαινον
Ἵππον ἀμαλδῦναι σὺν νήεσιν, οἱ δ' ἐρατεινὴν
Ἰλιον· αἶσα δ' ἔρυκε πολύτροπος· ἐς δὲ κυδοιμὸν

Τρέ-

146. Καὶ τάχος ἐκπεπότηται ποδῶν] ἐκπεπότητο. *Rhod.* Si moles ingens equi, & ſuapte ſponte immobilis, quæ alias lapſibus, rotis, funibus, (hæc ante Calaber vocat ἄλλα τε πάντα, οἷς ἐπικίνυται ἵπποι) & junctis vulgi operis promovetur, qui *celeritas pedum volabat?* quod iis verbis tegitur. Surrogo, quod rectum reor: Καὶ λάχος ἐκπεπότητο ποδῶν. Et pars pedum elaborata eſt. Prius moles ipſa quanta quanta ſurgebat, incurrebat in oculos, poſt illa baſes, ſeu pedes. *Dausq.* Hic plus quam ineptit bonus Dausquius: id vident ipſi tyrones. Ut equi vigor, ita pedum velocitas in ligno apparebat: Nihil planius aut perſpicuum magis. *Pauw.*

148. Εὔχετ' ὑπ' ἀκαμάτῳ Τριτωνίδι χεῖρας ὀρέξας] Melius vi-

Et pedum celeritas fabricata eſſent, & hinnienti ſimilis videretur.
Et tunc divinus Epeus pro ſtupendæ magnitudinis equo
Vota fecit, ad invictam Minervam manibus porrectis.
Audi Dea magnanima, & ſoſpita me, atque tuum equum.
Sic dixit: eumque exaudiit Minerva ingenioſa Dea:
Et opus ipſius effecit admirandum terrigenis
Univerſis; qui id viderunt, & qui poſtea audiverunt.
Cæterum cum Danai lætarentur, opus Epei
Contemplantes, & Trojani trepidantes intra turres
Se continerent ut mortem & Parcam immiſericordem ſubterfugerent;
Interim ad Oceani fluxus & Tethyos antra
Jove magnanimo, procul a Diis, profecto,
Cælitibus contentio incidit, & diſcors eis animus
Fuit in ea commotione: procellis igitur ventorum conſcenſis,
Cælitus ad terram deferuntur, & æther ſub illis
Remugit, ipſique delati ad Xanthi vortices
Adverſum ſe mutuo conſiſtunt; pars quidem Argivum,
Pars vero Troum cauſa: animosque belli cupido inceſſit.
Et aggregantur illis etiam, quī vaſtum mare ſortiti ſunt.
Atque tum alii ira perciti cupiebant inſidioſum
Equum abolere cum navibus: alii contra amabile
Ilium. Sed fatum varie omnia mutans prohibet, & ad conflictum

Men-

videtur ἐπ' ἀκαμάτῳ. *Rhod.* Ita ſcribendum haud dubie. *Pauw.*

154. Τρῶες δὲ πιφυζότες ἴσαθι πύργῳ] πιφυζότες ἴσαθι πύργων. *Rhod.* Pro Aldino πιφυζότες Baſileenſes πιφυζόντες: id Rhodomannus etiam correxit. *Pauw.*

158. δίχα δέ σφιν θυμὸς] δίχα δὲ σφίσι θυμὸς. *Rhod.*

159. Ἕπλετ' ἐριπεμένοις] ἐριπεμένοις. ἐτίρωσις tamen caſuum fuerit, ſi concinnitas non obſtet. *Rhod.* Enallage eſt inconcinna & nimis periculoſa: Quare ἐριπεμένοις etiam arridet mihi. *Pauw.*

160. Οὐρανόθεν φορέοντ' ἐπὶ χθόνα] φορέοντο ἐπὶ vel κατὰ. *Rhod.* φορέοντο ἐπὶ bonum eſt. *Pauw.*

Τρέψενόον μαχάρεσσιν· Αρης δ' ἐξῆρχε μόθοιο·
Αλτο δ' Αθηναίης κατεναντίον· ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
Σύμπεσον ἀλλήλοισι· περὶ σφίσι δ' ἄμβροτα τεύχη
Χρύσεα κινυμένοισι μέγ' ἴαχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
Εὐρὺς ὑπεσμαράγησε, κελαινὴ δ' ἔτρεμε γαῖα
Αθανάτων ὑπὸ ποσσὶ· μακρὸν δ' ἅμα πάντ' ἄϋσαν·
Σμερδαλέη δ' ἐνοπὴ μέχρις οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε,
Μέχρις ἐπ' Αϊδονῆος ὑπερθύμοιο βερεθρων·
Τιτῆνες δ' ἐφύπερθε μέγ' ἔτρεσαν· ἀμφὶ δὲ μακρὴ
Ιδη ὑπέστενε πᾶσα, καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
Αενάων ποταμῶν· δολιχαὶ δ' ἅμα τοῖσι χαράδραι,
Νῆες τ' Αργείων, Πριάμοιό τε κύδιμον ἄστυ·
Αλλ' οὐκ ἀνθρώποισι πέλεν θέος· οὐδ' ἐνόησαν
Αὐτῶν ἐννεσίῃσι θεῶν ἔριν· οἱ δὲ, χολώνας
Χερσὶν ἀποῤῥήξαντες ἀπ' οὔδεος Ιδαίοιο,
Βάλλον ἐπ' ἀλλήλους· αἱ δὲ ψαμάθοισιν ὁμοῖαι,
Ρεῖα διεσκίδναντο· θεῶν περὶ δ' ἄσχετα γυῖα
Ρηγνύμενα διὰ τυτθὰ· Διὸς δ' ἐπὶ πείρασι γαίης

Οὐ

173. μακρὸν δ' ἅμα πάντ' ἄϋσαν] πάντες ἄϋσαν. *Rhod.* πάντα plene, & πάντα γ' ἄϋσαν, hiatus ne fit. πάντα, aër, pontus, terra, inferi, cælum, Ida, fluvii, torrentes, naves Græcorum, Troja, omnia ſtrepitu, clamore, tumultu perſonabant. Sic aptius, quam πάντες, quod voluere alii. *Dausq.* Perbene Rhodomannus πάντες, Dausqueji πάντα ineptit. *Pauw.*

175. Μέχρις ἐπ' Αϊδονῆος ὑπερθύμοιο βερέθρων] ἐπ' Αἰδωνῆος. *Rhod.* Durum eſt μέχρις ita repetitum ſine copula: Nonne ſcribendum, Μέχρις τ' Αδωνῆος ὑπερθύμοιο βερέθρων? De Αδωνῆος vide nos ad initium Lib. 3. *Pauw.*

176. Τιτῆνες δ' ἐφύπερθε μέγ' ἔτρεσαν] Quid audio? An Titanes locum occupant, qui facit, ut τρέσαι ἐφύπερθε potuerint dici? Nihil, hercule, falſius. Vitium ſine dubio hæret: Legendum autumo, Τιτῆνες δ' ἀπάτερθε μέγ' ἔτρεσαν. Sic nihil convenientius: Scis, quo detruſi omnium peſſimi. *Pauw.*

180. Αλλ' οὐκ ἀνθρώποισι πέλεν θέος· οὐδ' ἐνόησαν &c.] Hoc inepte fictum eſt, inprimis ubi Dii rupes ab Ida avulſas in ſe evibrabant ſtrenue, & res agebatur in vicinia Græcorum & Trojanorum. Vident & ſentiunt omnes. Ubi autem ſubſide-

Mentem Diis convertit. Mars itaque pugnæ initium
feçit,
Et contra Minervam profiluit: ita & alii
Inter ſe concurrêre: circumque eos immortalia arma
Ex auro valde crepitabant ex commotione, & pontus
circumquaque
Latifluus inſonuit: nigraque contremuit tellus,
Deum ſub pedibus: ac magnum omnes clamorem ſuſtulerunt,
Adeo ut vox horrenda ad altum uſque cælum pervaniret,
Et ad magnanimi Plutonis barathrum,
Supraque Titanes magnopere expaveſcebant. Ad hæc
ardua
Ida ingemuit penitus, & ſonora fluenta
Perpetuorum amnium, longæque cum his voragines,
Ac naves Argivum, Priami denique urbs inclyta.
Sed hominibus non erat metus, nec ſenſerunt
Deorum litem, ipſorum conſiliis: Qui rupes
Manibus avulſas ab Idæo monte,
In ſe ultro citroque evibrant. Hæc autem inſtar arenarum
Facile diſperguntur, circa velocia Deorum membra
In minutas partes confractæ; ſed Jovis in finibus terræ
Men-

ſiderunt illæ rupes, diſſipatæ ipſa alliſione in corpora divina? Nonne novos tumulos & colles effecerunt ſtatim? Quid etiam ipſa Ida? Nonne planities facta fuit, ita a Diis diſrupta & avulſa? Nonne mutatio ſoli & montis adeo egregia ab omnibus notata fuit ſtatim? Totum commentum hujus pugnæ ineptum eſt: Sed omnium ineptiſſima certe hæc pars ejus. *Pauw.*

181. *Αὐτῶν. Ἐπεὶνηνι θεῶν*] Verſum complevi retracto *αὖ-τῶν* ex fine prioris verſus in priſtinam ſtationem. *Rhod.* In Aldina ſcilicet & Baſileenſi *αὐτῶν* male cum Verſu præcedenti cohæret. *Pauw.*

182. *ἀπορρήξαντες ἀπ' αὐδὲις Ἰδαίοιο*] *ἀπ' αὖρης Ἰδαίοιο*, credo, ut Interpres vertit. *Pauw.*

184. *Ῥεῖα διεκλίνατο θεῶν περὶ δ' ἄσχετα γυῖα*] Scribe & diſtingue, *Ῥεῖα διεκλίνατο, θεῶν περὶ ἄσχετα γυῖα. Pauw.*

185. *Ῥηγνύμενα δὲ τυπῇ*] *Ῥηγνύμεναι δὲ τυπῇ. Rhod.*

Οὐ λάθον ἠὺ νόημα· λιπὼν δ' ἄφαρ ὠκεανοῖο
Χεύματ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιε· τὸν δὲ φέρεσκον
Εὖρος, καὶ Βορέης· Ζέφυρος δ' ἐπὶ τοῖσι, Νότος τε·
Τούς δ' ὑπὸ θεσπέσιον ζυγὸν αἰόλος ἤγαγεν Ἰρις
Ἁρματος αἰὲν ἐόντος, ὅ οἱ κάμεν ἄμβροτος αἰὼν
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν ἀτειρέος ἐξ ἀδάμαντος·
Ἵκετο δ' Οὐλύμποιο ῥίον μέγα· σὺν δ' ἐτίναξεν
Αἰθέρα πᾶσαν ὑπερχολούμενος· ἄλλοτε δ' ἄλλαι
Βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι μέγ' ἐκτύπεον· ἐν δ' ἀραυναὶ
Ταρφέες ἐξεχέοντο ποτὶ χθόνα· καίετο δ' ἀὴρ
Ἀσπετος· ἀθανάτῃσι δ' ὑπὸ φρένας ἔμπεσε δείμα·
Πάντων δ' ἔτρεμε γυῖα, καὶ ἀθανάτων περ ἐόντων·
Τῶν δὲ περιδδείσασα κλυτὴ Θέμις, εὖτε νόημα
Ἆλτο διὰ νεφέων· τάχα δέ σφεας εἰσαφίκανεν·
Οἵη γὰρ στονόεντος ἀπόπροθι μίμνε μόθοιο·
Τοῖον δ' ἔκφατε μῦθον, ἐρυκανόωσα μάχεσθαι·
Ἰσχεσθ' ἰωχμοῖο δυσηχέος· οὐ γὰρ ἔοικεν,
Ζηνὸς χωομένοιο, μινυνθαδίων ἕνεκ' ἀνδρῶν
Μάρνασθ' αἰὲν ἐόντας, ἐπεὶ τάχα πάντες ἄϊστοι
Ἔσσεσθ'· ἦ γὰρ ὕπερθεν ἐφ' ὑμέας οὖρεα πάντα
Εἰς ἓν ἀναῤῥήξας, οὔθ' υἱῶι, οὔτε θυγατρῶν

Φεί-

188. Ζέφυρος δ' ἐπὶ τοῖσι, Νότος τε] Malo Ζέφυρος τ'. *Rauw.*

191. Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν] ὑπ' ἀκαμάτῃσιν non deterius fuisset. *Rauw.*

193. Αἰθέρα πᾶσαν ὑπερχολούμενος] ὑπερβεχολούμενος. *Rhod.* Brodæus ὑπερχωλούμενος. Inepte. Rhodomannus ὑπερβεχολούμενος. Ego ὑπερκεχολωμένος. Exitu hujus libri, γάμῳ κεχολωμένοι εἰσίν. *Dausq.* Recte Rhodomannus ὑπερβεχολούμενος; sed rectius Dausquejus ὑπερκεχολωμένος: Nam sic sine dubio scripsit ille. *Rauw.*

194. ὁμῶς στεροπῇσι μέγ' ἐκτύπεον· ἐν δὲ καυναὶ] μέγ' ἔκτυπεον· ἐν δὲ καυναὶ. *Rhod.*

196. ἀθανάτῃσι δ' ὑπὸ φρένας ἔμπεσε δείμα] ἀθανάτοισι. *Rhod.*

197. καὶ ἀθανάτων περ ἐόντων] Quam flaccidum hoc post ἀθανάτοισι? Sic tamen ipse Quintus: Nam ἀκαμάτων non sufficeret. *Rauw.*

Mentem perſpicacem non fefellerunt: ſtatim igitur relicto Oceani
Stagno, latepatens cælum conſcendit, eumque vehunt
Eurus & Boreas, Zephyrusque Notusque cum illis:
Quos Iris multicolor duxerat ſub jugum divinum
Currus ſempiterni, quem immortale Ævum illi fabricavit,
Indefatigatis manibus, ex rigido adamante.
Venit itaque in magnum Olympi verticem, & concuſſit
Totum deſuper æthera iratus; aliasque alia
Tonitrua, fulguribus mixta, valde reboant, & inter hæc fulmina
Crebra ad terram effunduntur: flagratque aër
Infinitus. Tum metus Deorum mentibus ingruit,
Omniumque membra tremuerunt, quamvis immortales eſſent.
His igitur timens inclyta Themis, tam cito quam cogitatio,
Per nubes deſiliit, & celeriter ad eos devenit.
Sola enim extra triſtem remanſerat pugnam.
Et hunc ſermonem ad dirimendum pugnam edidit.
Deſiſtite a tumultuoſa conflictatione: Non enim decet,
Jove indignante, propter homines caducos
Immortales Deos inter ſe decertare. Alias ſubito omnes evanidi
Eritis. Namque ſuper vos ex alto cunctis montibus
In unum colliſis, neque filiis neque filiabus

Par-

198. *Τῶι δὲ κιριδδείσατα χλοτὴ Θέμις*] Ita recte Aldina: Baſileenſis perperam *κιριδείσασα*: quod Rhodomannus correxit in Notis. *Pauw.*

201. *Τοῖσι δ' ἴκφασι μῦθον*] *Τοῖσι δ' ἴκφατο. Rhod.* Rectiſſime, ne dicam Græciſſime, *μῦθον ἰκφάναι*, nec exempla moramur. Fruſtra ſufficitur *ἴκφατο*. *Dausq.* Sibi habeat bonus elegantias ſuas: Ego cum Rhodomanno ſcribo *ἴκφατο*, idque facient omnes, qui Literis Græcis probe ſunt imbuti. *Pauw.*

206. *Εἰς ἴν' ἀναμίξας, οὔθ' υἱῶν*] Malim *ἀναμίξει, οὔτ' υἱῶν*. *Dausq.* Cave adſentiaris: Nam ſic verborum cohærentia vitiatur. *Pauw.*

Φείσεται, ἀλλ' ἄρα πάντας ὁμῶς ὕπερθε καλύψει
Γαίη ἀπειρεσίη· οὐδ' ἔσσεται ἄμμιν ἄλυξις
Ες φάος· ἀργαλέος δὲ περὶ ζόφος αἰὲν ἐρύξει.
Ὡς φάτο· τοὶ δὲ πίθοντο, Διὸς τρομέοντες ὁμοκλὴν·
Ἰσμίνης δ' ἔσχοντο· χόλον δ' ἀπὸ νόσφι βάλοντο
Ἀργαλέον· φιλότητα δ' ὁμηθέα ποιήσαντο·
Καὶ ῥ' οἱ μὲν νίσσοντο πρὸς οὐρανόν· οἱ δ' ἀλὸς εἴσω·
Οἱ δ' ἀνὰ γαῖαν ἔμιμνον· ἐϋπτολέμοισι δ' Ἀχαιοῖς
Υἱὸς Λαέρταο πυκιὰ φρονέων, φάτο μῦθον·
Ὦ νῦν μοι Ἀργείων σημάντορες ἀκριτόμυθοι,
Νῦν μοι ἐελδομένῳ τεκμήρατε, οἵτινες ἐστὲ
Ἐκπάγλως κρατεροὶ καὶ ἀμύμονες· ἦ γὰρ ἱκάνει
Ἔργον ἀναγκαίης· ἀλλὰ μνησώμεθ' Ἄρηος,
Ες δ' ἵππον βαίνωμεν ἐύξοον, ὄφρά τι τέκμωρ
Εὕρωμεν πολέμοιό δυσηχέος· ὡς γὰρ ἄμεινον
Ἔσσεται, ἢν καὶ δόλῳ, καὶ κήδεσιν ἀργαλέοισιν
Ἄστυ μέγ' ἐκπέρσωμεν, οὗ εἵνεκα δεῦρο μολόντες,
Πάσχομεν ἄλγεα πολλὰ, φίλης ἀπὸ τηλόθι γαίης·
Ἀλλ' ἄγε δὴ μένος ἠὲ, καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θέσθε·
Καὶ γάρ τις κατὰ δῆριν ἀτιμήσ ὑπ' ἀνάγκης
Θαρσήσας ἀνὰ θυμὸν, ἀμύμονα φῶτα κατέκτα

Χει-

207. ἀλλ' ἄρα πάντας ὁμῶς ὕπερθε καλύψει] ὁμῶς ἰφύπερθε. *Rhod.*

208. οὐδ' ἔσσεται ἄμμιν ἄλυξις Ες φάος] ὔμμιν ἄλυξις. *Rhod.*

211. Ἰσμίνης δ' ἔσχοντο] Rectius ἴσχοντο, quia ἴσχεσθ' præcessit. *Pauw.*

215. Υἱὸς Λαέρταο πυκιὰ φρονέων] πύκα φρονίων *Rhod.* Græcissimum est πυκιὰ φρονεῖν, ut πυκινὰ φρονεῖν in Odyssea. Modulus usitatissimus. Nec refelli eam lectionem patitur Theocriti versus Idyll. KB.

Λαιῇ δὲ σῆμα τύψε· πυκιὰ δ' ἀράβησεν ὀδόντες.

Dausq.

216. Ὦ νῦν μοι Ἀργείων σημάντορες] Ὦ φίλοι Ἀργείων σημάντορες. *Rhod.* Abundat forte Ω: Nam νῦν μοι data opera geminare potuit Vir Scholasticus, ut Emphaticum & nervosum. Alias Rhodomannus non male φίλοι Ἀργείων, quanquam

Parcet, ſed ſimul omnes opprimet
Vaſta telluris mole; nec effugium vobis erit
Ad lucem; quin tenebræ (vos) perpetuo caligo detineat.
Sic ait: illi vero Jovis minas reformidantes paruere,
Et a pugna deſtiterunt, iramque abjecerunt
Moleſtam, & familiarem inter ſe amicitiam inſtaurarunt.
Alii itaque redierunt in cælum; alii in mare;
Pars in terra manebant. Tum ad bellaces Achivos
Prudens Laërtæ filius (his) verbis diſſeruit;
Amici Argivum duces, quorum in verbis ſæpe judicium deſideratur,
Nunc, ut deſidero, mihi oſtendite, qui ſitis
Inſigniter fortes, nec culpandi: Enimvero jam incumbit
Neceſſitatis opus. Idcirco Martis (virtutis bellicæ) memores ſimus,
Equumque dedolatum ingrediamur: ut exitum aliquem
Clamoſi belli inveniamus: Sic enim præſtabilius
Erit, ſi dolo & operoſa arte
Magnam urbem expugnemus: cujus gratia huc vecti
Multas toleramus ærumnas, procul a natali ſolo.
Sed agite quæſo generoſum, & forte animis robur indatis.
Nam in conflictu quiſpiam acerbæ neceſſitatis ſtimulo adactus,
Si fiduciam (animo) conceperit, præſtantem virum interficit (ſæpe,)

Li-

quam κλυτοὶ Ἀργεῖοι ad literarum veſtigia propius accedit. *Pauw.*

222. Ἐσσεῖται, ἤν κεν δόλῳ, καὶ κήδεσιν ἀργαλέοισιν] ἤν κε δόλῳ, καὶ μήδεσιν. *Rhod.* κήδεσιν ἀργαλέοισιν, difficili cura urbem evaſimus. Alius μήχεσιν, alius μήδεσιν. κῆδος eſt cura, vel in illo pervulgato: τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος: quod & ἀκηδίη, *accidia*, aliaque eodem ex fonte ſatis ſuperque manifeſtant. *Dausq.* μήδεσιν haud dubie legendum: Sed quid μήδεσιν ἀργαλέοισιν, ubi de dolo ſermo eſt? Nihil certe, nihil. Scribendum ſuſpicor, ἤν κε δόλῳ, καὶ μήδεσιν ἀγκυλόεσσι. ἀγκυλομήτης notiſſimum eſt ipſis pueris: Et ſic ἀγκυλόεντα μήδεα conveniunt dolo, & cum dolo recte junguntur. *Pauw.*

227. ἀμύμονα φῶτα] Quid ſi ἀμείνονα? *Rhod.* Ita legendum plane. *Pauw.*

Χειρότερος γεγαώς· μάλα γὰρ μέγα θυμὸν ἀέξει
Θάρσος, ὅπερ τε μάλιστα πολὺ λώϊον ἀνθρώποισιν·
Αλλ' ἄγ' ἀριστῆες μὲν εὐρὺν λόχον ἐντύνεσθε·
Οἱ δ' ἄλλοι Τενέδοιο πρὸς ἱερὸν ἄστυ μολόντες,
Μίμνετε, εἰσόκεν ἄμμε ποτὶ πτόλιν εἰρύσσουσι
Δήϊοι, ἐλπόμενοι Τριτωνίδι δῶρον ἄγεσθαι·
Αἰζηῶν δέ τις ἐσθλὸς, τὸν οὐ σάφα Τρῶες ἴσασι,
Μιμνέτω ἄγχ' ἵπποιο, σιδήρεον ἐνθέμενος χῆρ·
Καί οἱ πάντα μέδοντα μάλ' ἔμπεδον, ὁππόσ' ἔγωγε
Πρόσθ' ἐφάμην· καὶ μή τι περὶ φρεσὶν ἄλλο νοήσῃ,
Οφρα μὴ ἀμφαδὰ Τρῳσὶν Αχαιῶν ἔργα πέληται.
Ως φάτο· τὸν δὲ Σίνων ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Αλλων δειδιότων· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἔμελλεν
Εκτελέειν· τῷ καί μιν ἐϋφρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν
Ηὗς ἀγάσσατο λαός· ὅ δ' ἐν μέσσοισιν ἔειπεν·
Ω Οδυσεῦ, καὶ πάντες Αχαιῶν φέρτατοι υἷες,
Εργον μὲν τόδ' ἔγωγε λιλαιομένοισι τελέσσω,
Εἴτε μ' ἀεικίζωσι, καὶ εἰ πυρὶ μητίοωνται

Βάλ-

229. Θάρσος. ὅπερ τε μάλιστα πολὺ λώϊον ἀνθρώποισιν] Triplex jam mihi verſus emendatio ſuccurrit. Primo enim pro πολὺ λώϊον, πολύλλιτον, exoptatiſſimum, legi poteſt. Deinde, cui id minus probatur, ſubſtituat φίλτι κλέος, gloriam adfert. Tertio, cui retinendum videtur πολὺ λώϊον, loco μάλιστα ponat φόβῳ, cujus ſenſum in verſione reddidi. Si cui vero nec tum ſatisfiat, de quarta & meliore circumſpiciat: & cogitet nos ſolis hic conjecturis niti. *Rhod.* Securus alienæ divinationis reſcribo: Θάρσος, ὅπερ τε φίλτι μάλα λώϊον ἀνθρώποισιν. Vel: ὅπερ τιλίβει πολὺ λώϊον ἀνθρώποισιν. Vel: ὅπερ τ' ἀλκῆς πολὺ λώϊον ἀνθρώποισιν. Sententia non abſimilis Odyſſ. H.

— θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
Εργοισι τιλίβει, εἰ καὶ πόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.

Dauiſq. Locus difficilior, quem tentarunt, non emendarunt Interpretes. An forte ſcribendum, Θάρσος, ὅπερ τε μάλιστα ὀνήϊον ἀνθρώποισιν, *fiducia, quæ hominibus maxime prodeſt?* ὄνησις & ὀνήϊος idem, quod ὀνήσιμος: Nihil notius. Vide & judica: Ego nihil temere affirmo. *Pauw.*

230,

Licet ipſe ſit deterior. Nam valde animum confirmat
Audacia, quæ metu longe potior eſt hominibus.
Accingite igitur vos principes ad inſidias ſolertes.
At vos alii ad ſacram Tenedi urbem
Opperimini, donec nos ad urbem traxerint
Hoſtes, donum Minervæ deduci putantes.
Juvenum autem quiſpiam fortis, quem Troës non certo noverunt,
Prope equum maneat, ferreo corde præditus:
Atque ipſi omnia curæ ſint quam diligentiſſime, quæ ego
Antea propoſui, & nihil aliud in animo cogitet;
Ne Græcorum res Trojanis notæ fiant.
Sic dixit. Sino autem ei reſpondet, & infit,
Aliis reformidantibus: Ingens enim facinus erat
Patraturus: Ideoque ob bonum animi propoſitum ſtrenuus
Illum exercitus demiratur: is igitur in medio cœtu (ita) fatur:
Ulyſſes, & præſtantiſſimi Argivum nati omnes:
Rem hanc ego exoptantibus perfectam dabo,
Etiamſi me indignis modis tractent, ignique deſtinent Vi-

230. Αλλ' ἄγ' ἀρίστῃς μὶν τοὶ ἐὺν λόχον ἐντύνεσθε] μὶν ἐὺν λόχον. *Rhod.* ἐὺν & ſententiæ & verſui obeſt: Rhodomannus non male ἰὺν. Si τοὺς in Libris fuiſſet, de Amphimacro cogitaſſem. *Pauw.*

234. ἰσθλὸς, τὸν οὐ σάφα Τρῶες ἴσασι] ἰσθλὸς, ὃν οὐ. *Rhod.*

236. Καὶ εἰ πάντα μίδοντα μάλ' ἴμπεδον] πάντα μέλοιτο μάλ'. *Rhod.* Brodæus πάντα μίδοντα, exponitque omnia curet & provideat. Rhodomannus μέλοιτο μάλ'. Ego Καὶ εἰ πάντα μιδίσθω ἴμπεδον, abraſo τῷ μάλα. Heſychius: Μεδίσθω, φροντιζέσθω. Potius autem mihi μιδέσθω, quam μίδωνται, ut reſpondeat anteriori μιμνίτω. *Dausq.* Rhodomannus procul omni dubio recte μέλοιτο μάλ' ἴμπεδον: Ipſi tyrones vident & ſentiunt ſtatim. *Pauw.*

245. Εἴτε μ' ἀτιτάλλουσι, καὶ εἰ πυρὶ μητιόωνται Βάλλειν ζωὸν ἐόντα] εἴτε & εἰ καὶ ita Græce non poſſunt jungi, & ineptit Interpres, qui inde extudit, quod Græca promere non valent: εἴτε eſt *ſive*, εἰ καὶ *etſi*: Pueri ſciunt, neque ignorat quisquam. Quid igitur? Locus eſt corruptus, & legendum fortaſſe, Εἴτε μ' ἀτιτάλλουσ', εἴτ' ἐν πυρὶ μητιόωνται Βάλλειν ζωὸν ἐόντα,

Βάλλειν ζωὸν ἐόντα· τὸ γὰρ νύ μοι εὔαδε θυμῷ,
Ἢ θανέειν δηΐοισιν ὑπ' ἀνδράσιν, ἢ ὑπαλύξαι,
Ἀργείοις μέγα κῦδος ἐελδομένοισι φέροντα.
Ὡς φάτο θαρσαλέως· μέγα δ' Ἀργεῖοι κεχάροντο·
Καί τις ἔφη, ὡς τῷδε θεὸς μέγα κάρτος ἔδωκε
Σήμερον· οὐ γὰρ πρόσθεν ἔην θρασὺς· ἀλλά ἑ δαίμων
Οτρύνει πάντεσσι κλυτὸν Τρῳέσσι γενέσθαι,
Ἢ νῶϊν· νῦν γὰρ οἴομαι ἐσσυμένως περ
Ἀργαλέου πολέμου τέκμωρ εὔδηλον ἔεσθαι.
Ὡς ἄρ ἔφη κατὰ λαὸν ἀρηϊφίλων τις Ἀχαιῶν·
Νέστωρ δ' αὖ ἑτέρωθεν ἐποτρύνων μετέειπεν,
Νῦν χρειὼ φίλα τέκνα βίης, καὶ θάρσεος ἐσθλοῦ·
Νῦν γὰρ τέρμα πόνοιο θεὸς, καὶ ἀμύμονα νίκην
Ἡμῖν ἐλδομένοισι φίλας ἐς χεῖρας ἄγουσιν·
Αλλ' ἄγε θαρσαλέως πολυχαλκέος ἔνδοθεν ἵππου
Βαίνετ', ἐπεὶ μερόπεσσι κλέος μέγα θάρσος ὀπάζει·
Ὡς ὄφελον μέγα κάρτος ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι κεῖτο,
Οἷον ὅτ' Αἴσονος υἱὸς ἔσω νεὸς ὠκυπόροιο
Αργώης καλέεσκεν ἀριστέας, ὁππότ' ἔγωγε
Πρῶτος ἀριστήων καταβήμεναι ὁρμαίνεσκον,
Εἰ μὴ ἄρ' ἀντίθεος Πελίης ἀέκοντά μ' ἔρυκε·
Νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι πολύστονον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὥς,
Ὡς νέος ἡβώων καταβήσομαι ἔνδοθεν ἵππου
Θαρσαλέως· θάρσος δὲ θεὸς, καὶ κῦδος ὀπάσσει.

Ὡς

re, sive contumelia me afficiant, sive in ignem &c. εἴτε bis positum convenit. Alias etiam legi posset, *λιλαιομένοισι τελέσσω. Εἴτε, ἀτιμίζωσι καὶ μ' ἐν πυρὶ μητίσωνται* &c. *me contumelia, licet, afficiant, & in ignem* &c. idque alteri præstaret, si μ' non esset positum paulo incommodius: Sic tamen Poetæ aliquando ob Metri necessitatem, cui parendum est semper. Quare cogita, & sume, quod tibi arrideat. *Pauw.*

253. Ἢ νῶϊν· νῦν γὰρ οἴομαι ἐσσυμένως περ] νῦν γάρ πω οἴομαι. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus: Potes etiam νῦν γάρ τοι οἴομαι, idque non deterius certe. *Pauw.*

268.

Viventem injicere. Hoc enim animo meo allubescit,
Ut aut morte ab infestis hominibus afficiar, aut evadam,
Magnam interim cupientibus Argivis gloriam acquirens.
Sic ait confidenter; unde magnum Argivis gaudium exsistit.
Et dixit quispiam: Quam præclaram Deus huic fortitudinem indidit
Hodie! Antea enim audax non fuit. Sed Genius ipsum
Impellit ut omnibus Trojanis exitium afferat,
Aut nobis. Nunc enim spero celeriter
Manifestum difficilis belli exitum fore.
Sic fatur in exercitu Martiorum quispiam Græcorum.
Nestor autem alibi instigans (hæc) edisserit.
Nunc, dilecti filii, opus est virtute & strenua fiducia.
Nunc enim Dii laborum finem, & victoriam
Expetentibus nobis in caras (quasi) manus adducunt.
Quare intrepidis animis in capacis equi viscera
Conscendite. Nam magnam hominibus gloriam fiducia conciliat.
Utinam vero præstans illa vis in genibus meis reposita esset,
Ut (erat), cum Æsonis natus in properam navem
Argoam optimates convocaret; ubi ego
Primus inter principes in eam descendere festinabam:
Nisi eximius me Pelias invitum retraxisset.
Nunc vero querula me senectus opprimit, sed tamen nihilominus
Velut juvenis ætate florens equum ingrediar
Animose. Deus porro fiduciam, & celebrem eventum dabit.

Sic

262. Ὡς ὄφελον μέγα θάρσος ἐμοῖς ἐπὶ γούνατα κεῖτο] Præcessit proxime μέγα θάρσος: An ita voculas geminavit Quintus? Potest: Fors tamen ibi scribendum κλέος μάλα θάρσος ὀπάζει. Illud ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι κεῖτο etiam explanare potest superius ἔχον ὑπὸ χείρεσι θυμὸν V. 141. Lib. 9. Ut dixi, senes in manibus habebant animum & fiduciam, quæ nulla in genubus. *Pauw.*

269. Θαρσαλέως θάρσος δὲ θεὸς,

Ως φάμενον, προσέειπε πάϊς ξανθοῦ Αχιλῆος·
Ω Νέστωρ, σὺ μὲν ἐπὶ νόῳ προφερέστερος ἀνδρῶν
Πάντων· ἀλλά σε γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρψεν·
Οὐδέ τις ἐμπεδός ἐστι βίη χατέοντι πόνοιο·
Τῷ σε χρὴ Τενέδοιο πρὸς ἠόνας ἀπονέεσθαι·
Ες δὲ λόχον νέοι ἄνδρες, ἐθ' ὑσμίνης ἀκόρητοι,
Βησόμεθ', ὡς σὺ γεραιὲ λιλαιομένοις ἐπιτέλλεις.
Ως φάτο· τῷ δ' ἄγχιστα κιὼν Νηλήϊος υἱὸς,
Αμφοτέρας οἱ ἔχυσε χεῖρας, κεφαλήν τ' ἐφύπερθεν,
Οὔνεχ' ὑπέσχετο πρῶτος ἐς εὐρέα δύμεναι ἵππον
Αὐτὸς, ὃν οὔτι κέλευε γεραίτερον ἔντοθι μίμνειν
Αλλοις σὺν Δαναοῖσιν· ἐέλδετο γὰρ πονέεσθαι·
Καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον, προσέειπεν·
Εσσὶ πατρὸς κείνοιο βίη, καὶ ἐΰφρονι μύθῳ,
Αντιθέου Αχιλῆος· ἔολπα δὲ σῇσι χέρεσσιν
Αργείους Πριάμοιο διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ·
Οφὲ δ' ἀρ ἐκ καμάτοιο μέγα κλέος ἔσσεται ἡμῖν,
Πολλὰ πονησαμένοισι κατὰ κλόνον ἄλγεα λυγρά·
Αλγεα μὲν περὶ ποσσὶ θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν,
Εσθλὰ πολλὸν ἄπωθε· πόνον δέ γε μέσσον ἔλασσαν·
Τοὔνεκα ῥηϊδίη μὲν ἐς ἀργαλέην κακότητα
Αἰζηοῖσι κέλευθος, ἀνιηρὴ δ' ἐπὶ κῦδος,
Μέσφ' ὅτε τις στονόεντα πόνον διὰ ποσσὶ περήσει.

Ως

θεὸς, καὶ κῦδος ἐκάστοις] Poſt Θαρσαλίως hic longe rectius legeretur κάρτος δὲ θεὸς &c. Vident omnes, qui oculis non ſunt capti. *Pauw.*

271. Ω Νέστωρ, σὺ μὲν ἐπὶ νόῳ προφερέστερος] μὲν ἐστὶ νόῳ. *Rhod.*

272. γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρψεν] ἀμφιμέμαρπτεν. *Rhod.*

274. Τῷ σε χρὴ Τενέδοιο πρὸς ἠόνας ἀπονέεσθαι] Verſus peſſime laborat: Scribe, Τῷ σε χρὴ Τενέδοιο πρὸς ἠϊόνας ἀπονεῖσθαι. *Pauw.*

278. Αμφοτέρας οἱ ἔχυτε χεῖρας] Verſus requirit χέρας. *Pauw.*

280. ὃν οὔτι κέλευε γεραίτερον ἔντοθι μίμνειν] κέλευε γεραίτερος. *Rhod.* γεραίτερος rectum eſt, ſed locum non efficit ſatis rectum,

Sic orantem compellat rufi Achillis filius.
Mi Neſtor, ſapientia quidem præcellis viros
Omnes, verum aſpera te ſenectus occupavit,
Nec res gerendas affectanti vires ſatis firmæ ſuppetunt.
Quapropter ad Tenedi te littora ſecedere oportet;
Nos autem juvenes, necdum pugnando ſaturati, ad
inſidias
Nos conferemus; ut tu ſenior cupientibus præcipis.
Sic fatur. Ad eum igitur proxime accedens Nelcia
proles,
Ambas ipſius manus & caput deſuper oſculatur:
Quod princeps amplum ſe equum ſubiturum
Receperat. Quem ſenior nequaquam foris manere juſſit,
Cum cæteris Danais: Laboris enim deſiderio tenebatur.
Ideo belli cupidum ſic alloquitur.
Patris illius ſoboles es tum viribus, tum cordata oratione,
Achillis divini: proinde tuis manibus ſpero
Argivos inclytam Priami urbem expugnaturos eſſe.
Tandem vero ex labore ingens vobis gloria continget,
Multis exhauſtis moleſtiis & ærumnis acerbis in con-
flictu.
Incommoda enim ante pedes Dii hominibus poſuerunt:
Sed commoda admodum procul: inque medio labo-
rem obtenderunt.
Ideo facilis eſt & plana ad triſtem improbitatem
Juvenibus via, ſed moleſta ad gloriam;
Donec quis acerbum laborem pedibus ſuperarit.

Sic

ctum, ſi attendas: Scribendum puto:

Αὐτὰς, ὃν οὔτι χίλιοι γιγαίτερος ἔνδοθι βαίνειν,
Ἀλλοῖς σὺν Δαναοῖσιν· ἴέλδετο γὰρ πονέεσθαι·

Cum pro *ἔνδοθι* ſcriptum fuit *ἄκτοθι*, ſtatim *βαίνειν* in *μίμνειν* tranſire debuit. *Pauw.*

286. *Οψὲ δ' ἄρ' ἐκ κακότητος μέγα κλέος ἔσσεται ἡμῖν*] Ita recte Aldus: Baſileenſes male *ἔσσεται ὑμῖν*: quos in Contextu & Verſione ſua ſecutus eſt Rhodomannus. *Pauw.*

288. *Ἀλγεα μὲν περὶ πᾶσι θεοὶ θέσαν*] Rectius *παρὰ πᾶσι*. *Rhod.*

289. *Εὐθλὰ πολλὸν ἄπωθε*] *Εὐθλὰ δὲ πολλὸν ἄπωθε. Rhod.*

292. *πόνον διὰ πᾶσι περήσει*] *περήσῃ. Rhod.*

300

Ὡς φάτο· τὸν δ' Ἀχιλῆος ἀμείβετο κύδιμος υἱός·
Ὦ γέρον, ὡς σύγ' ἔολπας ἐνὶ Φρεσὶ, τοῦτο πέλοιτο
Ἡμιν εὐχομένοισιν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτως·
Εἰ δ' ἑτέρως ἐθέλουσι θεοὶ, καὶ τοῦτο τετύχθω·
Βουλοίμην δ' ὑπ' Ἀρηϊ ἐϋκλειῶς ἀπολέσθαι,
Ἠὲ φυγὼν Τροίηθεν, ὀνείδεα πολλὰ φέρεσθαι.
Ὡς εἰπὼν, ὤμοισι κατ' ἄμβροτα θήκατο τεύχη
Πατρὸς ἑοῦ· τοί δ' αἶψα καὶ αὐτοὶ θωρήχθησαν
Ἡρώων οἱ ἄριστοι, ὅσοις θρασὺς ἔπλετο θυμὸς·
Τούς μοι νῦν καθ' ἕκαστον ἀνειρομένῳ σάφα Μοῦσαι
Εσπεθ', ὅσοι κατέβησαν ἔσω πολυχανδέος ἵππου·
Υμεῖς γὰρ πᾶσαν μοι ἐνὶ φρεσὶ θήκατ' ἀοιδὴν,
Πρίν μοι ἀμφὶ παρειᾷ κατασκίδνασθαι ἴουλον,
Σμύρνης ἐν δαπέδοισι περικλυτὰ μῆλα νέμοντι,
Τρὶς τόσον Ερμοῦ ἄπωθεν, ὅσον βοόωντος ἀκοῦσαι,
Αρτέμιδος περὶ νηὸν ἐλευθερίῳ ἐνὶ κήπῳ,
Οὔρεϊ οὔτε λίην χθαμαλῷ, οὔθ' ὑψόθι πολλῷ·
Πρῶτος μὲν κατέβαινεν ἐς ἵππον κητώεντα
Υἱὸς Αχιλλῆος, σὺν δ' ὁ κρατερὸς Μενέλαος,

Hδ'

300. Πατρὸς ἑοῦ· τοί δ' αἶψα καὶ αὐτοὶ θωρήχθησαν] Versus ingratus: An tamen mavis, αὐτοὶ ἐθωρήχθησαν? *Pauw.*

305. Πρίν μοι ἀμφὶ παρειᾷ κατασκίδνασθαι ἴουλον] παρειᾷ ἀνασκίδνασθαι ἴουλον. vel παρείᾳ κατὰ συνίζησιν: cujus tamen Atticum παρεῖα esse potest. Sed ego contentus sum castigatione prima. *Rhod.* Castigo: ἀμφὶ παρειάδ' ἀνασκίδνασθαι ἴουλον. *Dausq.* Si παρεῖα pro παρείᾳ alicubi extaret, in lectione illa ne literam mutans acquiescerem: Nunc vocem ita inflexam non reperiens, cum Rhodomanno haud invitus scribo, ἀμφὶ παρειᾷ ἀνασκίδνασθαι ἴουλον: quanquam κατασκίδνασθαι sane accommodatius est, quam ἀνασκίδνασθαι: Id certum. Et quid tamen prohibet, quominus Analogiam sequamur Linguæ, & ubi παρείου habemus, similiter non admittamus παρεῖου? Certe ubi ad κατασκίδνασθαι attendo, in id inclino plane, & locum hunc vocem ita inflexam nobis exhibere suspicor. Dausqueji παρειάδα pro gena, suspectum est valde, ut sciunt Græce docti: παρειὰ eo significatu genuinum est &

Sic ait, cui præclarus Achillis filius respondit.
O senior, quod tu animo tuo speras, id eveniat
Nobis exoptantibus. Nam ita fieri multo conducibilius,
Quod si aliter Diis visum est, & hoc fiat.
Malim autem ego glorioſam in bello mortem oppetere,
Quam a Troja fugiendo multum reportare ignominiæ
atque probri.
Sic fatus cæleſtia humeris apposuit arma
Parentis sui, statimque & cæteri seſe armarunt
Inter heroas optimi, quibus animus erat audentior.
Quos mihi nunc singulatim exquirenti, Musæ perspicue
Recensete, quotquot in multicapacem equum conscen-
derunt.
Nam vos omnigenum animo meo carmen indidistis,
Antequam mihi circa genas lanugo spargeretur,
In campis Smyrnæ inclytas oves pascenti,
Ter tanto ab Hermo fluvio spacio, quanto vociferantem
audias,
Prope Dianæ templum, in libero horto,
Monte nec nimis humili, nec in altum nimis porrecto,
Princeps equidem in vastum ascendit equum
Filius Achillis, unaque fortis Menelaus,

Et

notum. *Pauw.*

306. *Σμύρνης ἐν δαπέδοισι περικλυτὰ μῆλα νέμοντι*] Rhodomannus per *μῆλα* hic discipulos intelligit, & auditorio præfuisse existimat Quintum: An vere, dubito; quia de ea ætate loquitur Auctor, quæ docendo nondum apta esse solet. Ego proprie verba accipere malo; & per oves inclytas intelligo eas, quæ ad templum Dianæ pertinebant jure proprio: Scis animalia sacra, & in usus sacros, fuisse intra templorum septa: Hisce præfuit Quintus, eaque pascens didicit artem Poeticam, ejusque prima posuit tyrocinia: Sic singula pulchre sibi constant. *Pauw.*

308. *ἐλευθερίῳ ἐνὶ κήπῳ*] In horto venusto, & cujus facies erat amœna & liberalis. *Pauw.*

309. *οὔθ' ὑψόθι πολλῷ*] Hoc parum respondet præcedenti *οὔτε λίην χθαμαλῷ*: Nam *ὑψόθι* adverbium est, non adjectivum, ut nemo nescit: Et sic asperius sane hic locutus est Quintus. An tamen scripsit fortasse ipse *οὔθ' ὑψοῦ πολλῷ*? Id certe ad *χθαμαλῷ* propius accederet. Nihil tamen affirmo. *Pauw.*

317

Ηδ' Οδυσεὺς, Σθένελός τε, καὶ ἀντίθεος Διομήδης·
Βῆ δὲ Φιλοκτήτης τε, καὶ Αντικλος, ἠδὲ Μενεσθεὺς·
Σὺν δὲ Θόας ἐρίθυμος, ἰδὲ ξανθὸς Πολυποίτης·
Αἴας τ', Εὐρύπυλός τε, καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης·
Μηριόνης τε, καὶ Ιδομενεὺς, ἀριδεικέτω ἄμφω·
Σὺν δ' ἀρ ἐϋμελίης Ποδαλείριος, Εὐρύμαχός τε,
Τεῦκρός τ' ἀντίθεος, καὶ Ιαλμενὸς ὀμβριμόθυμος,
Θάλπιος, Αντιλοχός τε, μενεπτόλεμός τε Λεοντεὺς·
Σὺν δ' Εὔμηλος ἔβη θεοείκελος, Εὐρύαλός τε,
Δημοφόων τε, καὶ Αμφίμαχος, κρατερός τ' Αγαπήνωρ·
Σὺν δ' Αχάμας τε, Μέγης τε κρατεοῦ Φιλέος υἱὸς·
Αλλοι δ' αὖ κατέβαινον, ὅσοι ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
Οσσους χάνδανεν ἵππος. *
Ιππον ἔτευξεν· ἐπίστατο δ' ᾧ ἐνὶ θυμῷ
Η μὲν ἀνοίξαι κείνους πτύχας, ἠδ' ἐπερεῖσαι·
Τοὔνεκα δὴ πάντων βῆ δεύτατος· ἔρυσε δ' εἴσω
Κλίμακας, ἧς ἀνέβησαν· ὅ δ' αὖ μάλα πάντ' ἐπιέρσας,
Αὐτοῦ περὶ κληῖδι καθέζετο· τοὶ δὲ σιωπῇ
Πάντες ἔσαν, μεσσηγὺς ὁμῶς καὶ ὀλέθρου *
Οἱ δ' ἄλλοι νήεσσιν ἐπέπλεον εὐρέα πόντον,

Es

317. Σὺν δ' ἄρ ἐϋμελίης Ποδαλείριος] ἰϋμμελίης. *Pauw.*

322. Μέγης τε κρατεῦ Φιλέος υἱὸς] κρατεαὶ Φυλέος. *Rhod.*

323. Αλλοι δ' αὖ κατέβαινον &c.] Si plures Heroas non enumeraverit Quintus, quam novem & viginti, quorum nomina præcedunt, non video, cur Muſas ita operoſe invocaverit. An plura interciderunt hic? Poteſt; nec tamen id admodum probabile. Illud credo; poſt ἔξοχ' ἄριστοι deeſſe etiam aliqua: Nam ὅσοι ἔσαν præcedens, vix patitur, ut ὅσσους χάνδανεν ſecutum fuerit: Niſi voculas geminaſſe velis Auctorem geminando aſſuetum: Quanquam hæc geminatio ſane nimia. Vide & perpende ſingula. *Pauw.*

324. χάνδανεν ἵππος] Luxata hic ſunt exemplaria. Tale autem quid ad ſenſum abſolvendum deeſſe arbitror, Οσσους χάνδανεν ἵππος· ἔβη δ' ἐπὶ τοῖσιν Επειὸς, Ος μίγας ἵππου ἔτευξεν &c. *Rhod.*

326. Η μὲν ἀνοῖξαι κείνους πτύχας, ἠδ' ἐπερεῖσαι] κείνας πτύχας

Et Ulyſſes, Sthenelusque, ac divinus Diomedes.
Acceſſit etiam Philoctetes, & Anticlus; & Meneſtheus,
Simulque Thoas animoſus, & rufus Polypoetes,
Ajaxque, Eurypylusque, & par Deo Thraſymedes:
Merionesque, & Idomeneus, ambo apprime illuſtres:
Et cum illis Podalirius haſta bonus, Eurymachusque,
Teucerque fortis, & Jalmenus magnanimus,
Thalpius, Antilochusque, bellaxque Leonteus:
Et una Eumelus introiit Deo ſimilis, Euryalusque
Demophoonque, & Amphimachus, validusque Agapenor:
Nec non Acamas, & Meges fortis Phylei natus;
Alii denique intrarunt, qui longe optimi erant;
Quot (videlicet) equus capiebat: poſt quos ſubiit etiam Epeus,
Qui magnum equum fabricarat, & ſolertia ſua noverat
Tum aperire, tum claudere illius (equi) receſſus.
Propterea omnium poſtremus ingreſſus eſt, & intro attraxit
Scalas, quibus aſcenderant. Tandem ipſe omnibus probe occluſis,
Juxta clauſtra inibi conſedit: cæteri autem taciti
Erant omnes, inter vitam & mortem (conſtituti).
Aſt alii navibus latum mare ſulcabant,

Suis

χας. *Rhod.* Unde hic τὸ ω? Piſides aliter:

Ὁ τῆς ὄιν πρὶν διαιτοῖξας τὸ σόμα.

Reſcribo: Η μὲν ἀνοῖξαι ἐκείνοιο πτύχας, ἠδ' ἐκρῖσαι. *Dausq.* Scribere ſufficit, Η μὲν ἀνοῖξαι κείνοιο πτύχας. *Pauw.*

327. ἴρυσι δ' εἴσω] εἴρυσι δ' εἴσω. *Rhod.*

328. ἕ δ' αὖ μάλα πάντ' ἐκτίρας] τῷ μάλα πάντ' ἐκρῖσας. *Rhod.* Rhodomannus ἐκρῖσας: Non male: Prætulerim tamen ἐκτίρξας: ἴργω idem, quod εἴργω: inde ἐκτίρξας. Pro αὖ ſine dubio legendum eſt ῥ̄. *Pauw.*

329. Αὐτῷ περὶ κληῖδι καθίζετο] Αὐτῷ πὰρ κληῖδι. *Rhod.*

330. μετοπίσθε ἑμῶς καὶ ὀλέσθαι] μετοπίσθε. ἑμῶς βιότῳ καὶ ὀλέσθαι. *Rhod.* βιότῳ intercidit mea etiam opinione, ſed poſt ἴσαν intercidiſſe credere malo, quam poſt. ἑμῶς: Πάντες ἴσαν. βιότῳ μετοπίσθε ἑμῶς καὶ ὀλέσθαι. *Pauw.*

Ες κλισίας πρήσαντες, ὅπη πάρος αὐτοὶ ἴαυον·
Τοῖσι δὲ κοιρανέοντες, δύω κρατερόφρονε φῶτε
Σήμαινον, Νέστωρ τε, καὶ αἰχμητὴς Ἀγαμέμνων·
Τοὺς δε, καὶ ἑλδομένους καταβήμεναι ἔνδοθεν ἵππου
Ἀργεῖοι κατέρυξαν, ἵν' ἐν νήεσσι μένοντες,
Ἄλλοις σημαίνωσιν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἄνδρας
Ἔργῳ ἐποίχονται, ὁπότ' εἰσορόωσιν ἄνακτας·
Τοὔνεκ' ἄρ' ἔκτοθι μίμνον ἀριστῆες παρεόντες·
Οἱ δὲ θοῶς ἀφίκοντο πρὸς ἠόνας Γενέθλιο·
Ἰύνας δ' ἔνθ' ἔβαλον κατὰ βένθος· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
Νηῶν ἐσσυμένως· ἀπὸ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔδησαν
Ἠιόνων· αὐτοὶ δὲ παρ' αὐτόθι μίμνον ἔκηλοι,
Δέγμενοι ὁππότε πυρσὸς ἐελδομένοισι φανείη·
Οἱ δ' ἄρ ἐν ἵππῳ ἔσαν δηίων σχεδόν· ἄλλοτε μέν που
Φθείσθαι ὀϊόμενοι, ὁτὲ δ' ἱερὸν ἄστυ δαίξαι·
Καὶ τὰ μὲν ἐλπομένοισιν ἐπήλυδεν ἠριγένεια·
Τρῶες δ' εἰσενόησαν ἐπ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου
Καπνὸν ἔτ' ἀΐσσοντα δι' ἠέρος· οὐδ' ἄρα νῆας
Δέρκοντ', αἴ σφιν ἔνειχαν ἀφ' Ἑλλάδος αἰνὸν ὄλεθρον·
Γηθόσυνοι δ' ἄρα πάντες ἐπέδραμον αἰγιαλοῖσι,
Τεύχη ἐφεσσάμενοι· ἔτι γὰρ δέος ἄμφιχε θυμόν·
Ἵππον δ' εἰσενόησαν ἐΰξοον· ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ
Θάμβεον ἑσταότες· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἐτύχθη·
Ἀγχόθι δ' αὖτε Σίνωνα δυσάμμορον εἰσενόησαν·

Καί

332. Ες κλισίας πρήσαντες] Ας κλισίας πρήσαντες. *Rhod.*

333. Τοῖσι δὲ κοιρανέοντες, δύω] κοιρανέοντε, δύω. *Rhod.*

340. ἀφίκοντο πρὸς ἠόνας Τενέθλιο] πρὸς ἠόνας Τενέδοιο. *Rhod.*

341. Ἰύνας δ' ἔνθ' ἔβαλον κατὰ βένθος] ἔβαλον κατὰ βένθος. *Rhod.*

348. Τρῶες δ' εἰσενόησαν — Καπνὸν ἔτ' ἀΐσσοντα δι' ἠέρος] ἰκαΐσσοντα. *Rhod.* Flamma jam languerat, aut etiam nulladum erat: fumus tamen adhuc sublime ferebatur. Hæc Calabromens. Non placet Rhodomannus scribens ἰκαΐσσοντα: quia rerum constantiam labefacit. *Dausq.* Rhodomanni ἰκαΐσσοντα ego etiam non probo: Nam

NOX

Suis tentoriis incensis, ubi antea ipsis quies nocturna fuerat.
Quibus cum imperio duo fortes viri
Præerant, Nestor & hastipotens Agamemnon.
Hos enim, quantumvis cupidos equum ingrediendi,
Argivi retinuerant, ut in navibus manentes
Aliis imperarent. Nam longe melius homines
Opus aggrediuntur, quando principes in conspectu habent.
Ideo licet primarii essent, foris tamen manebant.
Mature igitur delati sunt ad littora Tenedi,
Ubi ancoras dejiciunt in profundum, ipsique exscendunt
E navibus propere, & retinacula alligant
Littori, ibique subsistunt quieti,
Præstolantes tantisper, dum fax desiderantibus ostenderetur.
Equo autem inclusi prope hostem erant, modo
De se actum esse putantes, modo se urbem sacram excisuros.
Atque hæc sperantibus aurora supervenit.
Cæterum Troës animadvertunt in littore Hellesponti
Fumum, adhuc attollentem se per aëra, neque naves
Vident, quæ funestum ex Græcia interitum eis attulerant:
Cuncti igitur hilares ad littus procurrunt,
Armis induti. Nam adhuc metus animos obtinebat:
Tum equum probe politum conspiciunt, & juxta illum
Resistentes stupent. Nam opus erat immane.
Infelicem etiam Sinonem in propinquo vident,

Atque

nox integra Interceſſerat, ut ex Verſu præcedenti apparet, & cum ſub veſperam caſtra incendiſſent Græci, poſt ſolem demum exortum fumum hunc attentius conſiderarunt Troës: Quare ἔτι, ſi ad narrationis ſeriem attendas, quantivis pretii revera eſt. Dausqueius pro more ſuo ambigue & obſcure. *Pauw.*

355. Σίνων δυσάμμορος ἱστανόησαν] Hic tertia vice recurrit ἱστανόησαν: Nam ἱστανόησαν κατὰν, & ἱστανόησαν ἴκτην præceſſit. Sed an forte loco medio ſcri-

Καί μιν ἀπειρόμενοι Δαναῶν ὕπερ, ἄλλοθεν ἄλλος
Μέσσον ἐχυκλώσαντο περισταδόν· ἀμφὶ δὲ μύθοις
Μελιχίοις εἴροντο πάρος· μετέπειτα δ' ὁμοκλῇ
Σμερδαλέῃ· καὶ πολλὰ δολόφρονα φῶτα δάϊζον
Πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἰέν· ὃ δ' ἔμπεδον ἠύτε πέτρη
Μίμνεν, ἀτειρέα γυῖ' ἐπιειμένος· ὀψὲ δ' ἄρ' αὐτοῦ
Οὔαθ' ὁμῶς, καὶ ῥῖνας ἀπὸ μελέων ἐτάμοντο,
Πάμπαν ἀεικίζοντες, ὅπως νημερτέα εἴπῃ,
Ὁππως βὰν Δαναοὶ σὺν νήεσιν, ἠδὲ καὶ ἵππος
Ἐνδον ἐρητύεσκεν· ὃ δ' ἐνθέμενος Φρεσὶ κάρτος,
Τοῖα δ' ἀρ' ἐν μέσσοισι δολοφρονέων ἀγόρευεν·
Ἀργεῖοι μὲν νηυσὶν ὑπὲρ πόντοιο φέβονται,
Μακρῷ ἀκηδήσαντες ἐπὶ πτολέμῳ ἀνίῃ·
Κάλχαντος δ' ἰότητι, δαΐφρονι Γριτογενείῃ
Ἵππον ἐτεκτήναντο, θεῆς χόλον ὄφρ' ἀλέωνται,
Πάγχυ κοτεσσαμένης Τρώων ὕπερ· ἀμφὶ δὲ νόστου
Ἐννεσίῃ Ὀδυσῆος ἐμοὶ μενέαινον ὄλεθρον,
Ὄφρα με δηώσωσι, δυσηχέος ἄγχι θαλάσσης,
Δαίμοσιν εἰναλίοις· ἐμὲ δ' οὐ λάθον, ἀλλ' ἀλεγεινὰς
Σπονδάς τ', οὐλοχύτας τε μάλ' ἐσσυμένως ὑπαλύξας,
Ἀθανάτων βουλῇσι παραὶ ποσὶ κάππεσον ἵππου·
Οἱ δὲ, καὶ οὐκ ἐθέλοντες, ἀναγκαίῃ με λίποντο,
Ἀζόμενοι Διὸς μεγάλου κρατερόφρονα κούρην.
Ὡς φάτο κερδοσύνῃσι· καὶ οὐ κάμεν ἄλγεσι θυμὸν·

Ar-

scribendum, ἵππον εἰσορόωσιν? Fac, quod lubet: Ego nihil affevero. *Pauw.*

360. Πολλὸν ἐπὶ χρόνον] Hoc polit πολλὰ Scholaſtici ingenium & acumen iterum prodit. *Pauw.*

363. ὅπως νημερτέα εἴπῃ, Ὁππως] Vide repetitum ὅπως & ὅππως, quæ licet ſignificatione diſcrepent, ita ſane non jungerent politiores. *Pauw.*

364. ἠδὲ καὶ ἵππος Ἐνδον ἐρητύεσκεν] ἤτι καὶ, vel εἴτι καὶ. *Rhod.* Rhodomannus perperam & incongrue: Scribendum ſuſpicor, ἠδέ τι ἵππος Ἐνδον ἐρητύεσκεν. *Pauw.*

368. Μακρῷ ἀκηδήσαντες ἐπὶ πτολέμῳ ἀνίῃ] Μακρῷ ἀκηδέσαντες

Atque ſcitantes ex illo de Danais (Græcis,) ex alia parte alius
In medio circumſtando includunt: blandisque hinc inde
Verbis initio rogitant; ſed poſt ea increpatione
Terribili; flagris etiam multis fallacem virum inceſſunt
Ad ſatis longum tempus. Is vero immotus tanquam ſaxum
Permanet, indefeſſa membra gerens. Tandem illi
Aures ſimul & nares a membris reſecant,
Plane deformantes; ut veritatem eloquatur,
Quo pacto Danai cum navibus avecti ſint, & num equus aliquid
Incluſum geſtet. Is vero viribus animo ſumtis,
Talia in medio, dolos nectens profatur.
Argivi equidem cum claſſe trans mare fugiunt,
Propter bellum diuturnum mœrore confecti:
Sed Calchantis monitu Minervæ bellicoſæ
Equum fabricarunt; ut Deæ iram placarent,
Graviter offenſæ propter Trojanos; pro reditu autem felici,
Necem mihi Vlyſſis conſilio, intentabant,
Quo me undiſonum prope ſalum hoſtium ritu mactarent
Diis marinis: me tamen non fefellerunt; ſed e triſtibus
Libaminibus molisque ſalſis citato curſu elapſus,
Divum conſilio, ad pedes equi me abjeci.
Illi igitur inviti, neceſſitate (religionis adacti) me reliquerunt,
Cum fortem Jovis magni filiam revererentur.
Sic doloſe memorat, nec animum propter dolores deſpondet.

For-

τες ἐπὶ πτολίμοιο ἀυλῇ. Brodæus inter πτολίμῳ & ἀυλῇ interponit καὶ. *Rhod.* Recte Rhodomannus. *Pauw.*

370. Ἵππον ἐτεκτήναντο] Aldina & Baſileenſis perperam ἵππων: quod in Contextu & Notis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

378. Ἀζόμενοι Διὸς μεγάλω κρατερόφρονα κούρην] Ἀζόμενοι μεγάλοιο Διὸς. *Rhod.* Rhodomannus non male μεγάλοιο Διὸς: Præſtat tamen fortaſſe,

Ανδρὸς γὰρ κρατερῆιο κακὴν ὑποτλῆναι ἀνάγκην·
Τῶν οἱ μὲν πεπίθοντο κατὰ στρατὸν· οἱ δ' ἄρ' ἔφαντο
Ἐμμεναι ἱπεροπῆα πολύτροπον, οἷς ἄρα βουλὴ
Ἡδανε Λαοκόωντος· ὁ γὰρ πεπνυμένα βάζων,
Φῆ δόλον ἔμμεναι αἰνὸν ὑπ' ἐννεσίῃσιν Ἀχαιῶν·
Πάντας δ' ὀτρύνεσκε θοῶς ἐμπρῆσαι μὲν ἵππον,
Ἵππον δουράτεον, καὶ γνῶναι εἴ τι κεκεύθε·
Καὶ νύ κέ οἱ πεπίθοντο, καὶ ἐξήλυξαν ὄλεθρον,
Εἰ μὴ Τριτογένεια, κοτεσσαμένη περὶ θυμῷ
Αὐτῷ, καὶ Γρηέσσι, καὶ ἄστεϊ, γαῖαν ἔνερθεν
Θεσπεσίην ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ Λαοκόωντος·
Τῷ δ' ἄφαρ ἔμπεσε δείμα· τρόμος δ' ἀμφέχλασε γυῖα
Ἀνδρὸς ὑπερθύμοια· μέλαινα δέ οἱ περὶ κρατὶ
Νὺξ ἐξεχύθη· στυγερὸν δὲ κατὰ βλεφάρων πέσεν ἄλγος·
Σὺν δ' ἔχεεν λασίοισιν ὑπ' ὀφρύσιν ὄμματα φωτός·
Γλῆναι δ' ἀργαλέῃσι πεπαρμέναι ἀμφ' ὀδύνῃσι,
Ῥιζόθεν ἐκλονέοντο· περιστρωφῶντο δ' ὀπωπαὶ,
Τειρομέναι ὑπένερθεν· ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἵκανεν
Ἀχρι καὶ ἐς μήνιγγας, ἰὸ' ἐγκεφάλοιο θέμεθλα·
Τοῦ δ' ὁτὲ μὲν φαίνοντο μεμιγμένοι αἵματι πολλῷ
Ὀφθαλμοί, ὁτὲ δ' αὖτε δυσαλθέα γλαυκιόωντες·
Πολλάκι δ' ἔρρεον οἷον ἀπὸ στυφελῆς ὅτε πέτρης

Εἴ-

Ἀζόμενοι Ζηνὸς μεγάλου. Ista ſunt ſæpe commutata. *Pauw.*

381. Τῶν οἱ μὲν πεπίθοντο κατὰ στρατὸν· οἱ δ' ἄρ' ἔφαντο] Cohærentia verborum male habet, & tranſitio non eſt bona: Scribe, Τῷ δ' οἱ μὲν πεπίθοντο κατὰ στρατὸν &c. *Pauw.*

385. ὀτρύνεσκε θοῶς ἐμπρῆσαι μὲν ἵππον] ἐμπρεσέμεν ἵππον. *Rhod.*

386. καὶ γνῶναι εἴ τι κεκεύθει] Forte γνώμεναι. *Rhod.* Rhodomannus malebat γνώμεναι. Ego malo γνῶναι propter ſonum, niſi fallor, jucundiorem. *Pauw.*

393. Νὺξ ἐξεχύθη· στυγερὸν δὲ κατὰ βλεφάρων πέσεν ἄλγος] Verſus laborat: Scribe, Νὺξ ἐχύθη· στυγερὸν δὲ &c. *Pauw.*

398. Ἀχρι καὶ ἐς μήνιγγας] ἐς μήνιγγας. *Rhod.*

401. οἷον ἀπὸ συρικτῆς ὅτε πέτρης Εἴβεται ἐξ ὀρέων ριφητῷ πεπαλαγμένον ὕδωρ] Εἴβει. *Rhod.*

ἔτι

Fortis enim viri eſt, inevitabile malum ſufferre.
Pars quidem exercitus fidem habebat: Alii vero dicebant
Verſutum impoſtorem eſſe; quibus ſcilicet conſilium
Laocoontis placebat. Is enim prudenti oratione
Aſſëverabat, exitiales inſidias eſſe, Græcorum conſiliis
ſtructas,
Et hortabatur omnes, ut e veſtigio equum comburerent,
Equum (illum) ligneum, & cognoſcerent num quid
abſconditum ibi lateret:
Et ſane obſecuti fuiſſent illi, & devitaſſent exitium:
Niſi Minerva, animum infenſum gerens
Ipſi & Trojanis oppidoque, terram penitus
Almam ſub pedibus Laocoontis concuſſiſſet.
Unde mox eum terror invaſit: tremorque infregit artus
Viri fortiſſimi, & nigra ipſius capiti
Nox circumfuſa eſt, dirusque palpebris cruciatus incubuit,
Ac hirſuta infra ſupercilia viſum hominis conturbavit,
Tum pupulæ, ſævis doloribus compunctæ,
Radicitus convelluntur, & diſtorquentur oculi
Intrinſecus afflicti, & acerba ægritudo pertingit
Ad meninges uſque & cerebri fundamenta:
Et nunc multo ſanguine permiſta apparent ejus
Lumina, nunc incurabili glaucomate affecta;
Crebroque fluxu deſtillant, ac ſi a rigido ſcopulo
Nivi-

ὅτι εἴβει ἀπὸ πέτρης συφελὴς ὕδωρ πεπαλαγμένον νιφετῷ ἐξ ἐρέων. An hoc juvat Rhodomanni ſuſpicionem Lib. 10. V. 172, quam ut nimis Tautologam repudiavimus. Si ita ſentire velis, per me licet: Nimis tamen vicinum ἐξ ἐρέων ibi eſt τῷ κατὰ πέτρης, & nimis contra diſſitum a voce ὄμβρῳ: Quare hoc exemplo illud nondum ſatis probare queo. Si manente menſura, κατὰ πέτρης ἐρχεται μεμιγμένος ὄμβρῳ ἐξ ἐρέων, ſcriptum eſſet, non hæſitarem: Nunc verba aliter ordinata ſunt, & diſcrimen inducunt apertum. Quid autem hic πεπαλαγμένον? An nix aquam contaminat & lædat? Hoc durum certe; quanquam ſcio colorem & ſaporem aquæ aliquatenus mutari nive. An forte legendum τεταραγμένον, *commotum*, *conturbatum*? Id ſane & mollius eſſet, & con-

Εἴβεεν ἐξ ὀρέων νιφετῷ πεπαλαγμένον ὕδωρ·
Μαινομένῳ δ' ἤιχτο· καὶ ἔδραχε διπλόα πάντα,
Αἰνὰ μάλα στενάχων· καὶ ἔτι Τρῳέσσι κέλευεν,
Οὐδ' ἀλέγιζε μόγοιο· Φάος δέ οἱ ἐσθλὸν ἀμερσε
Δῖα θεὴ· λευκαὶ δὲ ὑπὸ βλέφαρ' ἦσαν ὀπωπαὶ
Αἵματος ἐξ ὀλοοῖο· περιστενάχιζε δὲ λαὸς,
Οἰκτείρων φίλον ἄνδρα, καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην
Ἔρριγ', ὡς μὴ δή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν·
Οὕνεκα λωβήσαντο δέμας μογεροῖο Σίνωνος,
Ἐλπόμενοι κατὰ θυμὸν, ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν·
Καί σφιν ἐς αἰνὸν ὄλεθρον ἀνεγνάμφθη νόος ἔνδον·
Τοὔνεκα προφρονέως μιν ἄγοντο ποτὶ Τρώϊον ἄστυ,
Οἷόν περ οἰκτείραντες· ἀγειρόμενοι δ' ἄρα πάντες,
Σειρὴν ἀμφεβάλοντο θοῶς περιμήκεϊ ἵππῳ,
Δησάμενοι καθύπερθεν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἐσθλὸς Ἐπειὸς
Ποσσὶν ὑπὸ βριαροῖσιν ἐΰτροχα δούρατα θῆκεν,

Οφρα

venientius: Nam illa coloris & saporis mutatio pulchre ταραγμῷ, & conturbationi adscribi potest. Attende & judica. *Pauw.*

406. λευκαὶ δὲ ὑπὸ βλέφαρ' ἦσαν ὀπωπαὶ Αἵματος ἐξ ὀλοοῖο] γλαυκαὶ δὲ ὑπὸ. *Rhod.* Variat Poeta Laocoontis faciem; jam signat τὰ ὑπώπια, *sugillata.* Hesychius: Ὑπώπια, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδήματα. ἀπὸ μίξεως δὲ ὅλην τὴν ὄψιν δηλοῖ, καὶ τὰ πελιώματα. Super quibus adeundus Pollux, & Commentarius in Aristophanis Pacem, ac Vespas. Nec reponendum γλαυκαὶ: prædixit enim, ὀφθαλμοὶ γλαυκιόωντες. *Damsq.* Sine dubio λευκαὶ cum Rhodomanno mutandum in γλαυκαὶ: Cum antea vel sanguine ruberent, vel glaucomate laborarent oculi, nunc & sanguine rubebant & glaucomate laborabant simul, vitiumque duplex cum lucis privatione concurrebat una. Dausquejus misere ineptit: Ipsi tyrones vident. *Pauw.*

408. καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην Ἔρριγ', ὡς μὴ δή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν] Illud ὡς μὴ δὴ post ἔρριγα suspectum est mihi: Nam quid ὡς ibi? Ne morer, scribendum suspicor, καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην Ἐρριγὼς, μὴ δή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν. Ab ἔρριγα est ἐρριγὼς: Si malueris Ἐρρίγων ab ἐρρίγα, sic etiam scribere potes: Sed ut vides, tunc mutanda est litera. *Pauw.*

412.

Nivibus temperata unda de montibus promanet.
Furenti autem ſimilis erat, & omnia quæ cerneret duplicia erant,
Miſereque ingemiſcebat: ſed tamen adhuc Trojanos inſtigabat,
Nec rationem habebat doloris. Tandem jucundam ei lucem abſtulit
Cæleſtis Dea, glaucique ipſius oculi erant intra palpebras
A diro ſanguine, ac populus circumgemebat,
Amicum hominem commiſerans, & immortalem Minervam
Formidabant; necubi ex imprudentia illam offendiſſent,
Quod corpus ærumnoſi Sinonis mutilaſſent,
Cum animo perſuaſum haberent, illum omnia vere narrare.
Tandem ad triſte exitium mens illis ſe inflexit:
Quocirca ultro eum ad urbem ducebant,
Tandem miſerti: & omnes inter ſe congregati
Catenam arduo equo repente injiciunt,
Superne religatam. Nam induſtrius Epeus ipſi
Verſatiles rotas validis pedibus ſubjecerat,

Ut

412. *Καί σφιν ἐς αἶνὸν*] Hic verſus duos proxime præcedentes vitioſe anteverterat. Propterea tertio iterum loco reponendus ante illum, *Τοῦνεκα προφρονίης. Rhod.* In Aldina ſcilicet & Baſileenſi hic eſt Verſuum ordo:

—— —— παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν·
Καί σφιν ἐς αἶνὸν ἄλεθρον ἀτεγνάμφθη νόος ἔνδον,
Οὕνεκα λωβήσαιτο δίμας μογεροῖο Σίνωνος,
Ελπόμενοι κατὰ θυμὸν ἑτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν·
Τοῦνεκα προφρονίης ——

quem ita in ſua Editione mutavit Rhodomannus, uti hic editum vides: Non improbo; ſed malo tamen,

—— —— παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν·
Οὕνεκα λωβήσαιτο δίμας μογεροῖο Σίνωνος·
Καί σφιν ἐς αἶνὸν ἄλεθρον ἀτεγνάμφθη νόος ἔνδον,
Ελπομένοις κατὰ θυμὸν ἑτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν·
Τοῦνεκα προφρονίως ——

Rauw.

413. *προφρονίως μιν ἄγοιτο ποτὶ Τρώιον ἄστυ*] *ἄγοι ποτὶ Τρώιον ἄστυ. Rhod.*

Οφρα κεν αἰζηοῖσιν ἐπὶ πτολίεθρον ἔπηται,
Ελκόμενος Τρώων ὑπὸ χείρεσιν· οἱ δ' ἅμα πάντες
Εἵλκον ἐπιβρίσαντες ἀολλέες, ἠΰτε νῆα
Ελκωσιν μογέοντες ἔσω ἁλὸς ἠχήεσσης
Αἰζηοί, στιβαραὶ δὲ περιστενάχοντο φάλαγγες
Τριβόμεναι, δεινὸν δὲ τρόπις περιτετριγυῖα,
Αμφὶς ὀλισθαίνουσα κατέρχεται εἰς ἁλὸς οἶδμα·
Ως οἵγε σφίσι πῆμα ποτὶ πτόλιν ἔργον Επειοῦ
Παντυδίῃ μογέοντες, ἀνείρυσαν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
Πολλὸν ἄδην στεφέων ἐριθηλέα κόσμον ἔθεντο·
Αὐτοὶ δ' ἐστέψαντο. χάρη· μέγα δ' ἤπυε λαὸς,
Ἀλλήλοις ἐπιχελομένων· ἐγέλασσε δ' Ενυὼ,
Δερκομένη πολέμοιο κακὸν τέλος· ὑψόθι δ' Ηρη
Τέρπετ'· Αθηναίη δ' ἐπεγήθησεν· οἱ δὲ μολόντες
Αστυ ποτὶ σφέτερον, μεγάλης κρήδεμνα πόληος
Λυσάμενοι, λυγρὸν ἵππον ἐσήγαγον· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Τρωϊάδες· πᾶσαι δὲ περισταδὸν εἰσορόωσαι,
Θάμβεον ὄμβριμον ἔργον· ὃ δέ σφισιν ἔκρυφε πῆμα·
Λαοχόων δ' ἔτ' ἔμιμνεν ἐποτρύνων ἑτάροισιν
Ἵππον ἀμαλδῦναι θαλερῷ πυρὶ· τῷ δὲ οἱ οὔτι
Πείθοντ', ἀθανάτων γὰρ ὑποτρομέεσκον ὁμοκλήν·

Τῷ

420. ἠΰτε νῆα Ελκωσιν μογέοντες] Ελκέουσι μογέοντες. *Pauw.*

422. στιβαραὶ δὲ περιστενάχοντο φάλαγγες] περιστενάχουσι. *Rhod.*

428. μέγα δ' ἤπυε λαὸς. Αλλήλοις ἐπιχελομένων] Durissima Enallage: Nam & casus & numeri mutantur, idque ne hilo interposito aut adjecto. Αλλήλοις ἐπιχελόμενος non vitiasset Versum. Sed an λαὸς ἐπιχελόμενοι ἀλλήλοις forte scriptum uno ductu? Haud puto, & ista separanda, ut λαὸς respiciat collectos, ἐπιχελόμενοι vero singulos: Illud enim discrimen Enallagem revera facit excusabilem. *Pauw.*

431. Αθηναίη δ' ἐπεγήθησεν] ἐπεγήθει. *Rhod.*

435. ὃ δέ σφισιν ἔκρυφε πῆμα] Ita Aldus, sensu perspicuo & bono: Basileenses pessime ediderant ὃ δέ σφισιν ἐκφυγε πῆμα, quod in Contextu & Versione sua expressit Rhodomannus: Infelicissime profecto: Nam quod Latine dicit, ne malleo

Ut juvenes in urbem ſequi poſſet,
Troum manibus attractus. Qui omnes ſimul
Cónnixi trahunt longa ſerie, veluti navem
Magna contentione trahunt in mare ventiſonum
Nautæ; validique circumgemiſcunt cylindri,
Dum premuntur; tandem vero carina graviter ſtridens,
Celeri lapſu in maris æſtum devolvitur.
Ita illi ſtructuram Epei ſibi ipſis nocumentum, ad urbem,
Catervatim laborantes, promovent; circaque ipſum
Prolixum floridis e corollis ornatum appendunt,
Ipſi etiam ſertis capita redimiti; & magnum populus clamorem edit,
Dum inter ſeſe cohortantur. Ridet autem Bellona,
Funeſtum belli finem proſpiciens, & cælitus Juno
Voluptate afficitur, ac Minerva lætatur. Tandem progreſſi
Ad urbem ſuam, magnæ civitatis mœnibus
Dirutis, funeſtum introduxerunt equum, ululatumque tollunt
Trojanæ nurus; & quotquot in corona illa videbant,
Sublimem machinam ſtupuerunt. Ea vero jam perniciem ſuam evaſerat.
Sed Laocoon adhuc perſeverabat adhortando ſocios,
Ut fervido igni equum abolerent. Qui tamen ei nequaquam
Obtemperarunt. Divum enim indignationem pertimeſcebant.

Huic

malleo quidem Steropæo ex Græcis extundi poteſt, quæ plane contrarium dicunt: Pueri vident, & *οἱ* vel *τὰν πῆμα* in iſtam ſententiam debuiſſet eſſe ſcriptum, non *σφίσιν*. Ipſe tamen de lectione Aldina nihil ſciens, eamque ab Eruditis Criticis profectam autumans, ſcribit in Notis: *Alii legunt ἔκφυσε, quæ ipſis malum occuluerat. Pauw.*

438. *Πείθοντ', ἀθανάτων γὰρ ὑποτρομέουσιν ὀμοκλὰς*] Verſui integritatem reddidi, verbi *Πείθοντ'* reductione ex fine proximæ ſuperioris in principium hujus. *Rhod. πίθοντο* ſcilicet in Aldina & Baſilcenſi pars eſt Verſus præcedentis. *Pauw.*

439.

Τῷ δ' ἐπικύντερον ἄλλο θεὰ μεγάθυμος Ἀθήνη
Δυστήνοις τεχέεσσι ἐμήδετο Λαοκόωντος·
Δὴ γάρ που πέλεν ἄντρον ὑπὸ στυφελῷδεϊ πέτρῃ
Ἠρόεν, ἀνητοῖσιν ἀνέμφατον, ᾧ ἔνι θῆρες
Σμερδαλέοι ναίεσκον, ἔτ' οὐλομένοιο γενέθλης
Τυφῶνος, νήσοιο κατὰ πτύχας, ἥν τε Καλύδνην
Λαοὶ ἐπικλήσκουσιν ἔσω ἁλός, ἀντία Τροίης·
Ἔνθεν ἀναστήσασα, βίην καλέεσκε δρακόντων
Ἐς Τροίην· οἱ δ' αἶψα θεῆς ὑποκινηθέντες,
Νῆσον ἐὴν ἐτίναξαν· ἐπεσμαράγησε δὲ πόντος
Νισσομένων, καὶ κῦμα διΐστατο· τοί δ' ἐφέροντο
Αἰνὸν λιχμώοντες· ἔφριξε δὲ κήτεα πόντου·
Ἀμφὶ δ' ἄρα στενάχοντο μετὰ Ξάνθοιο θύγατρες,
Νύμφαι καὶ Σιμόεντος· ἀπ' Οὐλύμποιο δὲ Κύπρις
Ἀχνυτο· τοί δ' ἄφαρ ἷζαν ὅπῃ θεὸς ὀτρύνεσκε,
Θήγοντες βλοσυρῇσι γενείασι λοιγὸν ὀδόντων,
Δυστήνοις ἐπὶ παισὶ· κακὴ δ' ἐπενίσσατο Φρύγα
Τρῶας, ὅτ' εἰσενόησαν ἀνὰ πτόλιν αἰνὰ πέλωρα·
Οὐδέ τις αἰζηῶν, οὐδ' εἰ μένος ἄτρομος ἦεν,

Μεῖ-

439. Τῷ δ' ἐπικύντερον ἄλλο] Τῷ δ' ἔτι κύντερον ἄλλο, *Rhod.* τῷ δ' ἔτι; *ideo, propterea. Pauw.*

442. Ἠρόεν, ἀνητοῖσιν ἀνέμφατον] ἀνέμβατον. *Rhod.*

443. ἔτ' οὐλομένοιο γενέθλης Τυφῶνος] ἀπ' οὐλομένοιο. *Rhod.* Non male Rhodomannus ἀπ' οὐλομένοιο γενέθλης: Et tamen ἔτι etiam manere poteſt: θῆρες γενέθλης ἔτι Τυφῶνος οὐλομένοιο: *adhuc* Typhonis illius vetuſtiſſimi proſapiæ: Emphaſis eſt in vocula. *Pauw.*

444. ἥν τε Καλύδνην Λαοὶ ἐπικλήσκουσιν] κικλήσκουσιν, vel ἐπικλήζουσιν. *Rhod.*

449. καὶ κῦμα διΐστατο] *& fluctus diſceſſit ſeque in modum plateæ ſeparavit.* Nonne hic etiam aliquid latet, quod ad verum miraculum alludit? *Pauw.*

451. Ἀμφὶ δ' ἄρα στενάχοντο μετὰ Ξάνθοιο θύγατρες, Νύμφαι καὶ Σιμόεντος] Hæc ſana eſſe non poſſunt: Nam ſi cum Interprete vertas, *una cum Xantho filiæ ejus Nymphæ, & Simoëntis*, verba implexa & perplexa efficis. Sine dubio legen-

Huic autem magnanima Dea Pallas aliud (malum) fœdius
Excogitavit, in miſeros (videlicet) Laocoontis natos.
Antrum enim ſub aſpera alicubi petra erat
Tenebricoſum, mortalibus inacceſſum, in quo beſtiæ
Horrendæ ſtabulabantur, ſuperſtites de exitioſi proſapia
Typhonis, in receſſu (quodam) inſulæ, quam Calydnam
Homines appellant, in mari, e regione Trojæ.
Inde excitam Draconum vim advocat
Ad Trojam. Hi a Dea repente inſtigati
Inſulam ſuam concutiunt, reſonatque pontus
Horum inceſſu, & fluctus eis dat locum; ipſique ferebantur
Horribiliter linguas vibrantes: adeo ut & maris cete cohorreſcerent,
Ac ſuſpiria ducerent una cum Xantho (ejus)
Nymphæ, & Simoëntis: At de cælo proſpiciens Cypris
Indoluit. Illi autem ſubito venerunt quo Dea impellebat,
Acuentes noxiis mandibulis dentium perniciem
In pueros infelices. Dirus igitur invaſit pavor
Trojanos, cum obſcœna in urbe monſtra viderent.
Nec ullus juvenum, quamvis vim animi intrepidam haberet,

Ma-

gendum, μετὰ Ξάνθοιο θυγατρῶν Νύμφαι καὶ Σιμόεντος, una cum *Xanthi filiabus Nymphæ etiam Simoëntis.* Hoc facile eſt, & verba ſibi deſiderant plane. *Pauw.*

453. τοί ὁ' ἄφαρ ἵζαν ὅπῃ θεὸς ὁρμήσειε] ἵξαν ἔπειτα. *Rhod.*

455. Κακὴ δ' ἐπινίσσατο φρύγα Τρῶας] ἐπινίσσετο φύζα vel φρίκη. *Rhod.* Apage verbi monſtrum. Redige φύζα. Gloſſema eſt alterum Τρῶας fortaſſe per Φρύγας; ſive *Phrygas* explicantis. Brodæus videtur legiſſe φυγὰ, qua in voce nec Dorum κλαυσμὸν hoc equidem loco probo, nec ſyllabæ modum. *Dausq.* ἐπινίσσετο φύζα: Vide Heſychium in V. Φύζω. Habulmus etiam alibi. *Pauw.*

464.

Μεῖναι ἔτλη· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμφεχε δεῖμα,
Θῆρας ἀλευομένους, ὀδύνη δ' ἔχεν· ἔνθα γυναῖκες
Οἴμωζον· καί που τις ἑῶν ἐπελήσατο τέκνων,
Αὐτὴ ἀλευομένη στυγερὸν μόρον· ἀμφὶ δὲ Τροίη
Ἕστεν' ἐπεσσυμένων· πολλοὶ δ' ἄφαρ εἰς ἓν ἰόντες,
Γυῖα περιδρύφθησαν· ἐνεστείνοντο δ' ἀγυιαῖς
Ἀμφιπεριπτώσσοντες· ἐλέλειπτο δὲ μοῦνος ἄπωθεν
Λαοκόων ἅμα παισὶ· πέδησε γὰρ οὐλομένη κὴρ,
Καὶ θεὸς· οἱ δέ οἱ υἷας, ὑποτρομέοντας ὄλεθρον,
Ἀμφοτέρους ὀλοῇσιν ἀνηρείψαντο γένυσσι,
Πατρὶ φίλῳ ὀρέγοντι ἑὰς χέρας· οὐδ' ὃς ἀμύνειν
Ἔσθενεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀπόπροθεν εἰσορόωντες,
Κλαῖον ὑπὸ κραδίῃσι τεθηπότες· οἱ δ' ἄρ Ἀθήνης
Προφρονέως τελέσαντες ἀπεχθέα Τρωσὶν ἐφετμὴν,
Ἀμφω ἀϊστώθησαν ὑπὸ χθόνα· τῶν δ' ἔτι σῆμα
Φαίνεθ' ὅπου κατέδυσαν ἐς ἱερὸν Ἀπόλλωνος
Περγάμῳ ἐν ζαθέῃ· προπάροιθε δὲ Τρώϊοι υἷες
Παίδων Λαοκόωντος ἀμείλιχα δηωθέντων
Τεῦξαν ἅμ' ἀγρόμενοι κενεὸν τάφον· καὶ ἐπὶ δάκρυ
Χεῦε πατὴρ ἀλαοῖσιν ἐπ' ὄμμασιν· ἀμφὶ δὲ μήτηρ
Πολλὰ κωκυομένη, κενεῷ ἐπαΰτεε τύμβῳ,
Ἐλπομένη τι καὶ ἄλλο κακώτερον· ἔστενε δ' ἄτην

Ανέ-

464. Ἀμφιπεριπτώσσοντες· ἐλέλειπτο δὲ μοῦνος ἄπωθεν] ἴλλιπτο δὲ μοῦνος. *Rhod.*

467. ἀνηρείψαντο] Legi etiam poteſt ἀνηρίψαντο, deglutierunt, devorarunt. *Rhod.* Non accedo: Nam ἀνηρείψαντο longe accommodatiſſimum eſt, & ἀνηρίπτεσθαι potius pro edere & veſci ſumitur, quam pro deglutire & devorare: Sciunt, qui Linguam callent. *Pauw.*

468. Πατρὶ φίλῳ ὀρέγοντι ἑὰς χέρας] ὀρέγοντε vel ὀρέγοντας. *Rhod.* Laocoon liberos circum brachia porrexerat, dracones vi extraxere ſumma. Quid duumviris mutatio eſt? Etſi non inepte legas ὀρέγοντας. Utrumque potuit. Sequamur codices, dum fas, & jura ſinunt. *Dausq.* Dausquejus, ut Græca dicerent, quod volebat, Comma delevit poſt γίνοσι, & poſuit poſt φίλῳ: Sic ſcilicet ἀνηρείψαντο πατρὶ φίλῳ cohæret. Sed

Manere ſuſtinuit: Omnes enim horrendus occupaverat metus,
Dum beſtias fugiunt, & dolore correpti erant. Ibi fœminæ
Plorabant, nec nulla ſuæ prolis immemor erat,
Dum ipſa triſte fatum devitat. Paſſim itaque Troja
Ingemit diſcurſu hominum: & multis inter ſe coeuntibus,
Membra ſauciantur. In plateis enim ſeſe premebant
Hinc inde trepidantes. Solus autem procul relictus erat
Laocoon una cum filiis. Pernicialis enim Parca impediverat,
Et Dea (Minerva.) Tum monſtra natos illius exitii metu perculſos,
Ambos venenatis corripiunt genis,
Qui licet caro parenti manus tenderent, opem tamen ferre
Haud valebat. Procul autem Troës hoc conſpicati
Cordibus attonitis plorabant. Cum itaque Minervæ
Juſſum Trojanis inimicum promte exſecuti eſſent (dracones,)
Uterque evanuit ſub terram. Horumque veſtigium adhuc
Conſpicitur ubi ſubierunt in Apollinis templum,
In ſacra Pergamo. Ante vero Trojani
Natorum Laocoontis crudeliter interemtorum
Cenotaphium in cœtum coacti excitarunt. Et lachrymas ſuper illud
Fudit cæcis oculis genitor, materque
Multis lamentis inani ſuper buſto ejulavit,
Etiam aliud malum atrocius præſagiens: deplorabat autem noxam

Viri

Sed quis, ubi ad ἐφίγοντι attendit, iſtam ſententiam ſequetur, & Rhodomanni ſuſpicionem rejiciet? Nemo, hercule, nemo, cui cor recte ſalit. *Pauw.*

476. καὶ ἐπὶ δάκρυ χεῦε πατὴρ ἀλαοῖσιν ἐπ' ὄμμασιν] Nonne ὑπ' ὄμμασιν hic? *Pauw.*

481.

Ἀνέρος ἀφραδίῃ· μαχάρων δ' ὑποδείδιε μῆνιν·
Ὡς δ' ὅτ' ἐρημαίην περιμύρεται ἀμφὶ χαλιὴν,
Πολλὰ μάλ' ἀχνυμένη κατὰ δάσκιον ἄγχος ἀηδὼν,
Ἧς ἔλι νήπια τέκνα, πάρος κελαδεινὸν ἀείδειν,
Δάμναθ' ὑπὸ γναθμοῖσι βλοσυροῖο δράκοντος,
Μητέρι δ' ἄλγεα θῆκε, καὶ ἄσπετον ἀσχαλόωσα
Μύρεται, ἀμφὶ δόμον κενεὸν μάλα κεχληγυῖα,
Ὡς ἤγε στενάχιζε λυγρὸν τεκέων ἐπ' ὀλέθρῳ,
Μυρομένη τεκέων ἐπὶ σήματι· σὺν δέ οἱ ἄλλο
Πῆμα μάλ' ἀργαλέον πόσις πέλεν ἀμφ' ὀλοοῖο,
Τοὺς μὲν ἀποφθιμένους, τόν δ' ἄμμορον ἠελίοιο·
Τρῶες δ' ἀθανάτοισιν ἐπεντύνοντο θυηλὰς,
Λείβοντες μέθυ λαρὸν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει
Λευγαλέου πολέμοιο βαρὺ σθένος ἐξυπαλύξειν·
Ἱερὰ δ' οὐ καίοντο, πυρὸς δ' ἐσβέννυτ' ἀϋτμὴ,
Ὄμβρου ὅπως καθύπερθε δυσηχέος ἐσσυμένοιο·
Καπνὸς δ' αἱματόεις ἀνεκήκιε· μηδὰ δὲ πάντα
Πίπτε χαμαὶ τρομέοντα· κατηρείποντο δὲ βωμοί·

Σπογ-

481. Ὡς δ' ὅτ' ἐρημαίην περιμύρεται ἀμφὶ χαλιὴν] Illud περιμύρεται ἀμφὶ nimium fere eſt: Nam μύρεται ἀμφὶ χαλιὴν rem omnem dicit plane. Sed an περιμύρεται ἀμφὶ ſcriptum pro ἀμφιπεριμύρεται vel μύρεται ἀμφὶ περὶ ? Ita opinor. *Pauw.*

484. Δάμναθ' ὑπὸ γναθμοῖσι βλοσυροῖο δράκοντος] ὑπὸ γναθμοῖσι μίνος βλοσυροῖο. *Rhod.* Brodæus κακῷ βλοσυροῖο δράκοντος. Injectio puerilis. Sufficio δόλος βλοσυροῖο. Nec male Rhodomannus μίνος. *Dausq.* Rhodomanni μίνος longe rectius, quam Dausqueji δόλος, qui hic non convenit certe; Potes etiam, Δάμναθ' ὑπὸ γναθμοῖσι πικρῷς βλοσυροῖο δράκοντος. Sequens, Μητέρι δ' ἄλγεα θῆκε, utrumque fert, ubi νήπια τέκνα præcedit genere neutro: Imo id ſignatius & commodius fere ſuſpicione mea admiſſa: Vide & judica. *Pauw.*

485. καὶ ἄσπετον ἀσχαλόωσα Μύρεται &c.] Putidiſſima repetitio eorum, quæ jam dicta V. 481. & 482. *Pauw.*

488. Μυρομένη τεκέων ἐπὶ σήματι] Repetitio etiam peſſima, ubi τεκέων ἐπ' ὀλέθρῳ proxime præcedit: Sed hanc Amanuenſibus adſcribo, non ipſi Auctori: Legendum enim autumo plane,

Viri temeritate (attractam,) & ſuperum iram extimeſcebat.
Ut cum deſolatum circa nidum queritur,
Plurimum ingemiſcens in opaca valle, Luſcinia,
Cujus implumes pullos, antequam liquida voce cantillarent,
Rictu ſuo peremit vis noxii Draconis,
Matrique dolores repoſuit: ſummopere igitur dolens,
Magno circa vacuum nidum ſtridore lamentatur.
Ita & illa miſerabiliter ob interitum ſubolis ingemiſcebat,
Ad monumentum natorum lugens, unaque altera ipſi
Calamitas acerbiſſima ob maritum cæcitate affectum, acceſſerat:
Illos igitur extinctos, hunc ſolis intuitu privatum (deflebat.)
Cæterum Troës ſacra Diis adornarunt,
Dulce merum libantes. Etenim ſpem animo gerebant,
Gravem funeſti belli molem ſe effugituros.
Sed victimæ non ardebant, & ignis flamma extinguebatur,
Ac ſi imber ſonorus deſuper effuſus eſſet.
Et cruentus inde fumus ſurſum attollebatur, cunctaque (hoſtiarum) femora
Trementia ad terram cadebant. Lababant etiam aræ.

Ad-

plane, *Μυρμίκη κισσῷ ἐπὶ σήματι. Pauw.*

489. *πόφιος πίλιν ἀμφ' ἀλοοῖο*] Forte *ἀλαοῖο. Rhod.* Placet: Nam *ἀλοοῖο* non quadrat. *Pauw.*

490. *Τὰς μὲν ἀποφθιμένους, τὸν δ' ἄμμορον ἠελίοιο*] Hæc nihil habent, a quo regantur, & inter cælum & terram miſere pendent. Rhodomannus verbum ſubaudit: Nullo jure, ut quisque videt. Aliud remedium deſiderat locus, qui ſine dubio male habet: Scribendum opinor plane, *Τῶν μὲν ἀποφθιμένων, τοῦ δ' ἄμμορον ἠελίοιο.* Caſus patrii hic appoſitiſſimi ſunt, & abſoluti, nihil aliud requirunt ad ſedes ſuas retinendas: Pueri ſciunt. *Pauw.*

493. *βαρὺ σθένος ἐξυπαλύξειν*] *ἐξυπαλύξαι* hic non fuiſſet deterius. *Pauw.*

Σπονδαὶ δ' αἷμα γίγνοντο· θεῶν δ' ἐξέῤῥεε δάκρυ,
Καὶ νηοὶ δεύοντο λύθρῳ· στοναχαὶ δ' ἐφέροντο
Ἐκποθὲν ἀπροφάτοιο· περισείοντο δὲ μακρὰ
Τείχεα, καὶ πύργοι μεγάλ' ἐκτύπεον, ὡς ἐτεόν περ·
Αὐτόματοι δ' ἂρ ὀχῆες ἀνωΐγνυντο πυλάων,
Αἰνὸν κεκληγοντες· ἐπεστενάχοντο δὲ λύγρὸν.
Ἐννύχιοι ὄρνιθες, ἐρημαῖον βοόωντες·
Ἀστρα δὲ πάντ' ἐφύπερθε θεοκμήτοιο πόληος
Ἀχλὺς ἀμφεκάλυψε, καὶ ἀννεφέλου περ ἐόντος
Οὐρανοῦ αἰγλήεντος· ἀπαυαίνοντο δὲ δάφναι
Πὰρ νηὸς Φοίβοιο, πάρος θαλεραί περ ἐοῦσαι·
Ἐν δὲ λύκοι, καὶ θῶες ἀναιδέες ὠρύσαντο
Ἐκτοθε πυλήων· μάλα μυρία δ' ἀνεφαάνθη
Σήματα, Δαρδανίδῃσι, καὶ ἄστεϊ πῆμα φέροντα·
Ἀλλ' οὐ δειμ' ἀλεγεινὸν ἐπὶ Τρώων φρένας ἶξε,

Δερ-

498. Σπονδαὶ δ' αἷμα γίγνοντο] δ' αἷμα γίνετο. *Rhod.*

500. περισείοντο δὲ μακρὰ Τείχεα] περιστείοντο. *Rhod.*

501. καὶ πύργοι μεγάλ' ἐκτύπεον, ὡς ἐτεόν περ] μεγάλ' ἔκτυπον. *Rhod.* Quem ſenſum hic habeat ὡς ἐτεόν περ, ego non video: Concutiebantur revera muri; fragorem revera edebant turres: Igitur ὡς ἐτεόν περ non modo incongruum eſt, ſed etiam evertit, quæ præcedentia ponunt, & nocet revera, non prodeſt. Viſne ſuſpicionem? Fors Verſus unus poſt hunc deeſt, quo dixit Calaber turres fragorem edidiſſe, ac ſi revera ab hoſtibus quaſſarentur machinis bellicis: quo ſic etiam περισείοντο de muris referri debet: Muri tremebant; turres fragorem edebant, ac ſi hoſtes eas pulſarent machinis ſuis, urbemque invaderent undique. Sic ὡς ἐτεόν περ convenire potuit, & quo pertinuerit, vides. *Pauw.*

506. Ἀχλὺς ἀμφεκάλυψε] In prima regione Trochæus eſt, qui adjecta ſyllaba in Dactylum evadit, hoc modo, Ἀχλὺς ἄρ' ἀμφεκάλυψε. *Rhod.*

507. ἀπαυαίνοντο δὲ δάφναι Πὰρ νηὸς Φοίβοιο] Πὰρ νηόν. *Rhod.* Scribe νηῷ, propter ædem, non navem. Supra: εἰς ἱερὸν Ἀπόλλωνος. Ædes iſta Apollinis erat in arce Pergami. Calaber: Περγάμῳ ἐν ζαθέῃ. Ibi namque ſtabat. Homerus: —— θῆκεν Ἀπόλλων Περγάμῳ ἐν ἱερῇ, ἔνθι οἱ νηὸς γ' ἔστηνετο. *Dausq.*

510. Ἐκτοθε πυλήων] Ἐκτοσθεν πυ-

Adhæc libamina in ſanguinem vertebantur, Divumque e ſimulachris exundabant lacrymæ.
Quid? quod templa ſanie rigari, ſuſpiriaque edi
Ex improviſo undecunque: Alti inſuper muri
Concuti; & magnum turres fragorem reddere, ac ſi vere commoverentur.
Tum ſponte repagula portarum ſeſe aperiunt
Cum ſtridore horrendo; & feralem gemitum edunt
Aves nocturnæ, ſolitarium (quiddam) canentes.
Præterea omnia ſidera ſupra urbem, a Diis fabricatam, Caligo texerat; cum tamen ſine nubibus tum eſſet
Splendidus æther: exareſcuntque lauri
Juxta Apollinis fanum, quæ antehac floridiſſimæ fuerant.
Simul autem lupi & Thoës efferi ululant
Extra portas; & innumera oſtentantur
Prodigia, quæ Dardanidis & (horum) urbi exitium præferunt.
Interea metus triſtis Troum pectora haud ſubiit,

Ta-

πυλῶν. *Rhod.* Plaga hac ope medicabilis: Ἐντοσθεν πυλῶν. Nam extra portas ululare lupos, longe Trojanis fuerit. Medicina conſit ex eo: τέρατα πάντα κατ' ἄρν. Item ex hoc ἀμέσως junctο: Εν δὲ (non Ἐντοσθι) λύκοι, καὶ θῶες ἀναιδέως ὠρύοντο. Quod indubitanter terribilius, ideoque ſuetum inter minacia prodigia referri. Civil. Libr. 4. Appianus: κύνες ὠρύοντο ὁμαλῶς οἷα λύκοι, σὺν βολαῖς ἀηδέσι, καὶ λύκοι τὴν ἀγορὰν διέθεον, οὐκ ἐπιχωριάζον ἐν τῇ πόλει ζῷον. Georgic. Libr. 1.

— — — *alta*
Per noctem reſonare lupis ululantibus urbes.

Dausq. Hic Dausquejum ſequor: Lupi & thoes intra portas ululantes urbis excidium portendebant, quæ diruta fieret ferarum domicilium. Et ſic infeliciſſimum hoc ſine dubio portentum. *Pauw.*

Ibid. μέλα μυρία δ' ἀνιφάντα Σήματα] Placet ἐξιφάντα vel ἀμφιφάντα. *Rhod.* Ego ἀμφιφάντα mihi ſumo: Nam & proxime accedit ad lectionem receptam, & labia Quinti reſpirat plane. ἰφαάνη ἀμφὶ, ubique, undique apparuerunt. *Pauw.*

512. δεῖμ' ἀλιγινὸν] Sequitur ἀλιγινὰ τέρατα: Et hic Viri Scholaſtici iterum videt acumen, quod in πάντα & πάντοθι recurrit etiam mox. *Pauw.*

Δερκομένων ἀλεγεινὰ τεράατα πάντα κατ' ἄστυ·
Κῆρες γὰρ πάντων νόον ἔκβαλον, ὄφρ' ἐπὶ δαιτὶ
Πότμον ἀναπλήσωσιν ὑπ' Αργείοισι δαμέντες·
Οἵη δ' ἔμπεδον ἦτορ ἔχεν, πινυτόν τε νόημα
Κασσάνδρη, τῆς οὔποτ' ἔπος γένετ' ἀκράαντον,
Αλλ' ἄρ' ἐτήτυμον ἔσκεν, ἀκυύετο δ' ἐκ τινος αἴσης,
Ως ἀνεμώλιον ἦεν, ἵν' ἄλγεα Γρωσὶ γένηται·
Η ῥ' ὅτε σήματα λυγρὰ κατὰ πτόλιν εἰσενόησεν,
Εἰς ἓν ἅμ' ἀΐσσουσα, μέγ' ἴαχεν, εὖτε λέαινα,
Ην ῥά τ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης,
Οὐτάσῃ ἠὲ βάλῃ, τῆς δ' ἐνὶ Φρεσὶ μάρναται ἦτορ
Πάντῃ ἀν' οὔρεα μακρὰ, πέλει δέ οἱ ἄσχετος ἀλκὴ,
Ως ἄρα μαιμώωσα Διόπροπον ἔνδοθεν ἦτορ,
Ηλυθεν ἐκ μεγάροιο· κόμαι δέ οἱ ἀμφεκέχυντο
Ωμοις ἀργυφέεσσι, μετάφρενον ἄχρις ἰοῦσαι·
Οσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀλιδέα τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ,
Εξ ἀνέμων ἅτε πρυμνον, ἄδην ἐλελίζετο πάντη·
Καί ῥα μέγα στενάχησε, καὶ ἴαχε παρθένος ἐσθλὴ·
Α δειλοὶ, νυν ἔβημεν ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ γὰρ ἡμῖν
Εκπλειον πυρὸς ἄστυ, καὶ αἵματος, ἠδὲ καὶ οἴτου
Λευγαλέου· πάντη δὲ τεράατα δακρυόεντα
Αθάνατοι Φαίνουσι, καὶ ἐν ποσὶ κείμεθ' ὀλέθρου·

Σχέ-

519. Ως ἀνεμώλιον ἦεν] ἀνεμώλιον genere neutro; vanum esse, quod Cassandra præsignificabat. Non ἀνεμώλιος. Ex utravis lectione licet eadem emergat sententia. *Dausq.* Receptum ἀνεμώλιον accommodatissimum est. *ac si vanum esset.* Interpres non bene. *Pauw.*

521. Εἰς ἓν ἅμ' ἀΐσσουσα] Hic quis impune legerit Εἰς ἓν ἅμ' ἀΐσσουσα, promiscue simul apparentia. *Rhod.* Rhodomannus ἀΐσσουσα. Ego ἀμάσασα, in unum congerens ostenta hæc omnia. *Dausq.* Bonus Dausquejus hic iterum balbutit: Cum Rhodomanno legendum est sine dubio, Εἰς ἓν ἅμ' ἀΐσσουσα. In unum simul concurrentia. *Pauw.*

523. τῆς δ' ἐνὶ Φρεσὶ μάρναται ἦτορ] τῆς δ' ἐν Φρεσὶ μαίνεται ἦτορ. *Rhod.*

527.

Tametſi omnia hæc dira per urbem monſtra viderent.
Parcæ enim mentem omnibus exculſerant, ut poſt epulas
Fatum ſuum, ab Argivis trucidati, explerent.
Sola autem cor integrum, & mentem ſanam habebat
Caſſandra, cujus verba nunquam effectu carebant,
Sed veriſſima erant; Fato autem quodam audiebatur,
Quod vana eſſent, ut exitium Trojanis veniret.
Quæ cum triſtia portenta in urbe cognovit,
In unum ſimul concurrentia, alte exclamat; quemadmodum læna,
Quam in ſylva vir prædæ inhians
Vulnerarit, aut jaculo fixerit: Ejus cor in pectore furit,
Per omnium montium juga; nemoque illius impetum cohibuerit.
Sic in corde fatidico velut œſtro agitata
Exiliit ex ædibus, & comæ diffuſæ erant
Per humeros argenteos, & per tergum uſque tendebant:
Oculi autem ipſius impudenter rutilabant: At cervix ei
Huc illuc ſubinde agitabatur, ut virgultum a ventis.
Tandem graviter ingemuit, & in hæc verba erupit virgo præclara:
Proh miſeri, nunc tenebras ſubimus: circa enim nos undique
Urbs igni & ſanguine atque exitio plena eſt
Ferali, & paſſim monſtra luctifica
Dii ſuperi oſtendunt, & in mortis veſtibulo poſiti ſumus.

Oper-

527. Ὡμοις ἀργυφέοισι] Nonne potius ἀργυφείοισι? ἄργυφος nondum repperi. *Pauw.*

528. Οσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀναιδέα] μάρμαιρον. *Rhod.* Non neceſſe: ὄσσε enim plus ſemel eſt generis neutrius: Ita habuimus in præcedentibus Libris: Hic autem ἀναιδέα genus iſtud non ſpernit. *Pauw.*

Ibid. τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ] Illud ὑπὸ referendum ad ἰλιλίζετο *Pauw.*

530. Καί ῥα μίγα σειάχησε] σειάχητε. *Rhod.*

532. Ἐκπλεῖον πυρὸς ἄϋσε, καὶ αἵματος] Forte Ἐμπλεῖον. *Rhod.* Quanquam Ἐκπλεῖον legi poſſit non inepte, mihi tamen etiam arridet magis Ἐμπλεῖον: Loci indolem conſidera. *Pauw.*

Σχέτλιοι, οὐδέ τι ἴστε κακὸν μορον, ἀλλ' ἄρα πάντες
Χαίρετε ἀφραδέοντες· ἃ γὰρ μέγα πῆμα κέκευθεν·
Αλλά μοι οὐ πείθεσθ', οὐδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύσω,
Οὕνεκ' Ερινύες ἄρα γάμου κεχολωμέναι αἰνοῦ
Αμφ' Ελένης, καὶ Κῆρες ἀμειλιχοι ἀΐσσουσι
Πάντη ἀνὰ πτολίεθρον· ἐπ' εἰλαπίνη δ' ἀλεγεινῇ
Δαίνυσθ' ὕστατα δόρπα, κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ,
Ηδη ἐπιψαύοντες ὁμὴν ὁδὸν εἰδώλοισιν.
Καί τις κερτομέων, ὀλοφώϊον ἔκφατο μῦθον·
Ω κούρη Πριάμοια, τίη νύ σε μάργος ἀνώγει
Γλῶσσα, κακοφραδίη τ', ἀνεμώλια πάντ' ἀγορεύειν;
Οὐ δέ σε παρθενικὴ, καὶ ἀκήρατος ἀμφέχει αἰδώς,
Αλλά σε λῦσσ' ὀλοὴ περιδέδρομε· τῷ νύ σε πάντες
Αἰὲν ἀτιμάζουσι βροτοὶ πολύμυθον ἐοῦσαν·
Ερρε, καὶ Αργείοισι κακὴν προτιόσσεο Φήμην,
Ηδ' αὐτῇ· τάχα σε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλγος
Μίμνει Δαοκόωντος ἀναιδέος· οὐ γὰρ ἔοικεν
Αθανάτων φίλα δῶρα δαϊζέμεν ἀφραδέοντα.
Ως ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἀνὰ πτόλιν· ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
Κούρην μωμήσαντο, καὶ οὐ φάσαν ἄρτια βάζειν,
Οὕνεκά σφι πῆμα, καὶ ἀργαλέον μένος αἴσης

Αγχι-

537. Αλλά μοι οὐ πείθεσθ', οὐδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύσω] Malim πείσεσθ', οὐδ' εἰ &c. Nam futurum apprime convenit, ubi hic demum loqui incipiebat Caſſandra. *Pauw.*

538. Οὕνεκ' Ερινύες ἄρα γάμου κεχολωμέναι αἰνῷ Αμφ' Ελένης] αἰνὰ γάμου. *Rhod.* Verſus laborat: Rhodomannus pro ἄρα reponit αἰνὰ: Sed αἰνὰ κεχολωμέναι αἰνῷ neſcio, an Viro Scholaſtico adſcribere poſſumus absque contumelia: Nihil ſimile certe mihi, ſi bene memini, obſervavi haƈtenus. Aliud igitur deliteſcit, niſi fallor: An forte ſcribendum, ἄμμι γάμῳ κεχολωμέναι? Id ſane optimum foret, ſed paulo longius ab ἄρα recedit. Quid ſi igitur ſcribamus ἄκρα γάμῳ κεχολωμέναι? Imo id vicinum plane & bonum. ἄκρα, extreme, ſumme: ita iratæ, ut iratiores eſſe non poſſint. *Pauw.*

542. Ηδη ἐπιψαύοντες ὁμὴν ὁδὸν εἰδώλοισιν] Nota ἐπιψαύον-

τες

O perditi! Nec tamen fatum exitiale cognoſcitis, ſed omnes
Animis capti exultatis. Hic enim (equus) ingens malum occultat.
Atqui fidem mihi non habetis, neque ſi prolixa oratione utar:
Quoniam Furiæ, horrendum iraſcentes ob nuptias horrendas
Helenæ, & immites Parcæ curſitant
Undique per urbem; Ideo in triſti epulo
Ultima fercula obſcœno inquinata tabo capietis,
Jam commune cum umbris mortuorum iter ingredientes.
At cavillans quiſpiam exitioſum protulit ſermonem:
O nata Priami, quare effrenis te jubet
Lingua, & ſtultiloquentia omnia incaſſum pronunciare?
Neque te virgineus & ſincerus pudor ambit;
Sed pernicialis circum te rabies curſitat: unde fit, ut te nulli
Homines unquam honore dignentur; cum tam garrula exiſtas.
Abito in malam rem, & funeſta Argivis oracula edito,
Tibique ipſi. Forte acerbius te ſupplicium
Manet, quam Laocoontem temerarium. Non enim decet,
Cara Superum dona a (quoquam) demente violari.
Sic Troum quiſpiam in urbe blaterat. Ad hunc modum & alii
Puellam contumelioſe objurgant; nec ſana eam loqui, ajunt.
Quia exitium illis & vis fati ineluctabilis
Immi-

τις hic cum caſu quarto, ſi vitium non ſubſit. Fors tolerabilior conſtructio propter præpoſitionem: ἐπεφαύοντες ἐδὲν pro ψαύοντες ἐπὶ ἐδὲν. *Rauw.*

547. Ἀλλά σε λῦσσ' ἐλεὴ πεμπίδρομε] Nonne legendum, ne toties σε recurrat, Ἀλλά γε λῦσσ' ἐλεὴ? *Rauw.*

550. Ἠδ' αὐτῇ· τάχα σε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλγος] τάχα πω, vel τάχα δή σε. *Rhod.*

555. Οὔτικά σφι πῆμα, καὶ ἀργαλέον μίτος αἴσης] Οὔτικα δή σφισι πῆμα. *Rhod.* Scribe, Οὔτικά σφιν μέγα πῆμα. Malim vero:

Αγχι παρειστήκει· τοί δ' οὐ νοέοντες ὄλεθρον,
Κείνην χερτομέοντες ἀπέτρεπον εὐρέος ἵππου·
Η γάρ οἱ μενεαίνε διὰ ξύλα πάντα κεδάσσαι,
Ηὲ καταπρήσαι μαλερῷ πυρὶ· τοὔνεκα πεύκης
Αἰθομένης ἔτι δαλὸν ἀπ' ἐσχαρεῶνος ελοῦσα,
Εσσυτο μαιμώωσ'· ετέρῃ δ' ἐνὶ χειρὶ Φέρεσκεν
Αμφίτυπον βουπλῆγα· λυγρῷ δ' ἐπεμαίνετο ἵππῳ,
Οφρα λόχον στονόεντα καὶ ἀμφαδὸν ἀθρήσωσι
Τρῶες· τοί δ' αἶψα χερῶν ἀπὸ νόσφι βαλόντες
Πῦρ, ὁλοόν τε σίδηρον, ἀχηδέες ἐντύνοντο
Δαῖτα λυγρὴν· μάλα γάρ ῥα ἐπήϊεν ὑστατίη νύξ·
Αργειοι δ' ἐντοσθεν ἐγήθεον εἰσαΐοντες
Δαινυμένων ὅμαδον κατὰ Ιλιον, οὐδ' ἀλεγόντων
Κασσάνδρης, τήν ῥ' αὐτοὶ ἐθάμβεον, ὡς ετέτυκτο
Ατρεχέως εἰδυῖα νόον, καὶ μῆτιν Αχαιῶν·
Η δ' ἅτε πόρδαλις ἔσσυτ' ἐν οὔρεσι καγχαλόωσα,
Ηὔτ' ἀπὸ μεσαύλοιο κύνες, μογεροί τε νομῆες

Σεύ-

vero: Hς ἵππα σφίσι πῆμα. *Dausq.* Posterius hoc Dausqueji ineptum est: Prius aptum, & melius, quam Rhodomanni Οὔπικα δή σφισι πῆμα: Nam κίνος ἀργαλέος facit, ut sine Epitheto lubens esse nequeat πῆμα. *Pauw.*

558. διὰ ξύλα πάντα κιδάσσαι] Recte etiam legatur κιάσσαι, perfringere. *Rhod.* Rhodomanni κιάσσαι non placet mihi præ κιδάσσαι: Ex lignis compactis constabat equus: hæc κιδάσσαι & dissolvere volebat Cassandra: Nihil aptius & naturalius: Non finduntur enim ligna, sed dissolvuntur, cum tales machinæ destruuntur. κιάσσαι proprie est findere & secare; κιδάσσαι dissolvere & dissipare: Sciunt, qui Linguam callent. διακιδάσσαι igitur hic idem, quod διαλύσαι. Quid autem videtur? An una Cassandra facere poterat, quod hic animo agitasse dicitur? Fallor, aut πάντα, & tota ἔννοια Virum Scholasticum iterum prodit. *Pauw.*

564. τοί οἱ αἶψα χειρῶν ἀπὸ νόσφι βαλόντες] τοί δέ οἱ αἶψα χειρῶν. *Rhod.* Scribe, τοί δ' αἶψηα χειρῶν. *Dausq.* Perbene Rhodomannus τοί δέ οἱ αἶψα: Nam οἱ requiritur, ut constet de cujus manibus agatur: Vident, qui animum advertunt. *Pauw.*

Imminebat: propterea nihil de interitu cogitantes,
Illam conviciis impetitam ab immani equo abigebant.
Inſtituerat enim omnia ipſius ligna diſſipare (perfringere,)
Aut fervido igni cremare. Idcirco piceæ
Ardentis adhuc titione a foco correpto,
Cum impetu (furens) irruebat, alteraque manu gerebat
Ancipitem bipennem, ac rabide impetebat equum exitialem,
Ut inſidias luctificas aperte contemplarentur
Troës; ſed hi confeſtim e manibus ipſi extorſerunt
Ignem & ferrum perniciale: hinc ſecuri appararunt
Funeſtas dapes: præpropere enim ingruebat nox ſuprema.
Græci interim in equo lætantur, dum audiunt
Ut cum ſtrepitu per Ilion convivantur, nihilique pendunt
Caſſandram: cujus tamen ipſi admiratione ducebantur, quod eſſet
Tum exacte gnara animi & conſilii Græcorum.
Illa vero ruebat, ut pardalis in monte infrendens,
Quam a ſtabulo canes & ſeduli paſtores

Citato

Rauw.

566. *μάλα γάρ μα ἐπῆεν ὑστατιη νὺξ*] *μάλα γάρ ὄφιν ἐπῆεν. Rhod.* Non neceſſe: Nam pronomen abeſſe poteſt, & hiatus non minus periculoſos prætervectus eſt Rhodomannus plus ſemel: Vide modo illud *Χαίρετε ἀφραδίοντες* V. 536. *Rauw.*

568. *οὐδ' ἀλιγόιτων Κασσάνδρης*] Malo *οὐκ ἀλιγόιτων. Rauw.*

571. *ἅτε πάρδαλις ἴσσυτ' ἐν οὔρεσι καγχαλόωσα*] *ἐν οὔρεσιν καγχαλόωσα. Rhod.* Vix adſentiri poſſum, quia mox ſequitur *ἀχνυμένη περ.* Quid igitur? *καγχαλόωσα* hic idem, quod *μειδιόωσα.* Ipſe Quintus de pardalibus Lib. 10. V. 181.

— — *ἀμφὶ δὲ θῆες*
Σμερδαλέοι, καὶ λυγρὸν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωσαι
Παρδάλιες.

Riſus in pardali non ſignum animi læti, ſed animi trucis: Sentiſne? *Rauw.*

572. *Ἠΰτε μεσαύλοιο κύνες*] *ἀπὸ μεσσαύλοιο. Rhod.*

Σεύοιτ' ἐσσυμένως, ἡ δ' ἄγριον ἦτορ ἔχουσα,
Ἐντροπαλιζομένη, ἀναχάζεται, ἀχνυμένη κῆρ,
Ὡς ἤγ' εὐρέος ἵππου ἀπέσσυτο ἐσσυμένη περ
Τρώων ἀμφὶ Φόνον· μάλα γὰρ δέχνυτο πῆμα.

573. Σεύοιτ' ἐσσυμένως] Quid si ἐμμενέως? *Rhod.* Nimis næc vicina: Sic tamen fortasse Quintus: Nam ἐμμενέως Rhodomanni minus profecto congruum est. *Pauw.*

575. Ὡς ἤγ' εὐρέος ἵππου ἀπέσσυτο ἐσσυμένη περ] ἀχέσσυτο ἀχνυμένη περ. *Rhod.* Brodæus: ἐσσυμένη περ, vel σχεζομένη. Non adspectu modulli, sed veri posterior arrideret potius correctio, si qua mihi sederet mutatio. Quorsum? ἐσσυμένη περ valet: licet incitatissima, tamen abiit ab equo, in quem ferebatur incitata. *Dausq.* Certo certius scribendum est ἀχνυμένη περ, ut verba sequentia sensum habeant bonum. Ingrata tamen est, fateor, vocis repetitio: sed quæ in Calabro toleranda. Nisi dicere velis, clausulam duorum Versuum mutasse locum, & scribendum esse,

Ἡ τ' ἀπὸ μεσσαύλοιο κύπις μογερή τε νομῆες

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Οἱ δ' ἄρ' ἀνὰ πολίεθρον ἐδόρπεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ ὁμῶς σύριγξι μέγ' ἤπυον· ἀμφὶ δὲ πάντη
Μολπὴ ἐπ' ὀρχηθμοῖσι, καὶ ἄκριτος ἔσχεν ἀϋτὴ
Δαινυμένων, ἥ τε πέλει περὶ δαιτὶ, καὶ οἴνῳ·
Ὧδε δέ τις χείρεσσι λαβὼν ἐνὶ πλεῖον ἄλεισον,
Πίνεν ἀκηδέστως· βαρέθοντο δέ οἱ φρένες ἔνδον·

Ἀμφὶ

4. Δαινυμένων, ἥ τε πέλει περὶ δαιτὶ, καὶ οἴνῳ] εἴη τε πέλει. *Rhod.* Scribe εἴη τε. Brodæus ἔτις cum ruina carminis. *Dausq.* Recte Rhodomannus. Brodæus for-

Citato propulsant: Quæ licet effero corde sit prædita,
Aversa tamen cum indignatione retrocedit.
Ita & Cassandra a spacioso equo recurrit, licet perturbata
Ob Trojanorum cædem: gravissimam enim expectabat cladem.

Σίνοντ' ἰσσυμένως, ἕ δ' ἄγριον ἦτορ ἔχουσα,
Εἰτροχαλιζομένη ἀναχάζεται, ἰσσυμένη περ·
Ὡς ἔγ' εὐρέες ἵπποι ἀπέσσυτο ἀκέοντι κῆρ

Et hoc certe non improbabile: Nam & ἀκέοντι κῆρ post ἄγριον ἦτορ ἔχουσα, & ἀκέοντι περ post ἀπέσσυτο minus profecto convenit: Attende, attende, quæso. Istis autem ita transpositis Rhodomanni correctio V. 571. non incongrua esset, si quis eam præfracte vellet. *Pauw.*

576. Τρώων ἀμφὶ φόνον· μάλα γὰρ δέχτο πῆμα] Τρώων ἀμφὶ φόνον μάλα γὰρ μέγα. *Rhod.* Interjungo νοΐ, sic, μάλα γὰρ νοῖ δέχτο πῆμα. Animo namque præsagiebat Cassandra quodcunque futuri. Brodæus, μάλα γὰρ τόδε δέχτο πῆμα. Rhodomannus, Τρώων &c. *Dausq.* Rhodomannum sequor, præsertim in Τρώων ἀμφὶ. *Pauw.*

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER TERTIUSDECIMUS.

INterea Trojani per urbem convivia agitant, interque illos
Tibiæ cum fistulis valde resonant, & ubique
Cantio cum tripudiis, & confusus exsistit vociferatus
Convivantium: qualis esse solet in convivio & compotatione.
Ibi quispiam pleno poculo manibus correpto,
Secure bibit. Unde ipsi mens penitus gravatur,

Et

fortasse voluit ἦτις γε vel ἥτις τε. *Pauw.*

6. βαρύνετο δέ οἱ φρένας ἔνδον] βαρύνετο. *Rhod.*

8.

Αμφὶ δ' ἄρ' ὀφθαλμοὶ στρεφεδίνεον· ἄλλο δ' ἐπ' ἄλλῳ
Ἐκ στόματος προΐεσχεν ἔπος, κεκαλουμένα βάζων·
Καί ῥά οἱ ἐν μεγάρῳ κειμήλια, καὶ δόμος αὐτὸς
Φαίνετο, κινυμένοισιν ἐοικότα· πάντα δ' ἐώλπει.
Αμφὶ περιστρωφᾶσθαι ἀνὰ πτόλιν· ἀχλὺς δ' ὅσσε
Αμφεχεν· ἀκρήτῳ γὰρ ἀμαλδύνονται ὀπωπαὶ,
Καὶ νόος αἰζηῶν, ὁπότ' ἐς Φρένα χανδὸν ἵκηται·
Καί ῥα καρηβαρέων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Η ῥ' ἄλιον Δαναοὶ πολὺν στρατὸν ἄγκυραν
Σχέτλιοι, οὐδ' ἐτέλεσσαν ὅσα φρεσὶ μηχανόωντο,
Αλλ' αὖτως ἀπόρουσαν ἀπ' ἄστεος ἡμετέροιο,
Νηπιάχοις παίδεσσιν ἐοικότες, ἠδὲ γυναιξίν.
Ως ἀρ ἔφη Τρώων τις, ἐεργόμενος Φρένα οἴνῳ,
Νήπιος· οὐ δ' ἄρ' ἐφράσσατ' ἐπὶ προθύροισιν ὄλεθρον.
Εὖτε γὰρ ὕπνος ἔρυκεν ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλον,
Οἴνῳ ἀναπλήθοντας ἀπειρεσίῳ, καὶ ἐδωδῇ,
Δὴ τότ' ἄρ' αἰθαλόεντα Σίνων ἀνὰ πυρσὸν ἄειρεν,
Δεικνὺς Αργείοισι πυρὸς σέλας· ἀμφὶ δέ οἱ κὴρ
Ασπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή μιν ἴδωνται
Τρῶες ἐϋσθενέες· τάχα δ' ἂν φυτὰ πάντα γένηται·
Αλλ' οἱ μὲν λεχέεσσι πανύστατον ὕπνον ἴαυον,
Πολλῷ ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρηότες· οἱ δ' ἐσιδόντες,
Εκ Τενέδου, νήεσσιν ἐπὶ πλόον ἐντύνοντο·
Αὐτὸς δ' ἄγχ' ἵπποιο Σίνων κίεν· ἦκα δ' ἄϋσεν,
Ωκα μάλ', ὡς μήπου τις ἐνὶ Τρῳέσσι πύθηται,

Αλλ'

8. Εκ στόματος προΐεσχεν ἔπος] προΐεσχεν. *Rhod.*

11. Αμφὶ περιστρωφᾶσθαι] Rectius hic conjunctim Αμφιπεριστρωφᾶσθαι. *Pauw.*

Ibid. ἀχλὺς δ' ὅσσε] ὅσσε δ' ἄρ' ἀχλὺς. *Rhod.* Non neceſſe: Nam Spondeo in quinta ſede uti potuit Calaber: Verſus ſic minus jucundus eſt, fateor: Sed tales in his plures. *Pauw.*

15. Η ῥ' ἄλιον Δαναοὶ πολὺν στρατὸν ἄγκυραν] πολὺν στρατὸν ἐνθάδ' ἄγκυραν. *Rhod.* Ita Rhodomannus non male: Aliud tamen

Et oculi vertigine corripiuntur; aliudque ſuper alio
Verbum, ore ſuo mutilata loquens, effutit.
Quin etiam res in ædibus reconditæ, ac domus ipſa,
non ſecus
Illi videntur ac ſi ſe commoveant, omniaque in urbe
Circumverſari putat; caligo & inſuper lumina
Involvit: viſus enim mero hebetatur,
Nec non animus juvenum, ſi immodice in pectora deſcendat:
Tandem caput gravatus, in hæc verba erupit:
Nequicquam, me Hercule, Danai numeroſum exercitum huc contraxerunt
Improbi, nec perfecerunt quæ animis machinabantur;
Sed negocio infecto ab urbe noſtra refugerunt,
Puſillis pueris aut fœminis perſimiles.
Sic quiſpiam Trojanorum fatur, mentem vino impeditus;
Quam ſtolidus! Nec interitum pro foribus advertit!
Cum enim ſomnus in urbe alium alibi vinctum teneret,
Immoderate vino repletos & cibo:
Ibi demum ardentem Sino facem ſuſtulit,
Ignis flamma ſignum dans Argivis; & cor ipſius
Valde ſolicitum erat in pectore, ne ipſum viderent
Strenui Troës, & mox omnia patefierent.
Verum illi in cubilibus ultimo ſomno indulgebant,
Multo mero onerati. Græci autem ſigno conſpecto,
Ex Tenedo claſſi ad navigandum ſeſe accingunt.
Tum Sinon ipſe ad equum accedit, & tacitam vocem
edit,
Tacitam omnino, ne quis forte inter Trojanos exaudiret;
Niſi

tamen latere poteſt. *Pauw.*

22. *Οἵῳ ἀναπλήθοντας*] Nota *ἀναπλήθοντας* paſſive: *ἀναπλήθοντας* non indigemus. *Pauw.*

26. *Τάχα δ' ἂν φυτὰ πάντα γίνηται*] *τάχα δ' ἀμφαδὰ πάντα. Rhod.* Duce loci genio pervenit ad rectum Rhodomannus, dum relegato *δ' ἂν φυτὰ πάντα* ponere occupat *ἀμφαδὰ*, palam fiant omnia, diſpaleſcant. *Dausq.*

31. *Ὦκα μάλ', ὡς μήτις*] *Ἦκα μάλ'. Rhod.*

Αλλ' οἷοι Δαναῶν ἡγήτορες, ὧν ἀπὸ νόσφιν
Υπνος ἄδην πεπότητο, λιλαιομένων πονέεσθαι·
Οἵ ῥά οἱ ἔνδον ἐόντες, ἐπέκλυον· ἐς δ' Οδυσῆα
Πάντες ἐπ' οὔατ' ἔνευσαν· ὁ δὲ σφέας ὀτρύνεσκεν
Ηια, καὶ ἀτρεκέως ἐκβήμεναι· οἱ δ' ἐπίθοντο
Ες μόθον ὀτρύνοντι· καὶ ἐξ ἵπποιο χαμάζε
Ωρμαινον πονέεσθαι· ὅ δ' ἰδρείῃσιν ἔρυκε
Πάντας ἐπεσσυμένους· αὐτὸς δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
Ἱππου δουρατέοιο ἀτρέμας ἔνθα καὶ ἔνθα
Πλευρὰ διεξώϊξεν ἐϋμελίῳ ὑπ' Επειῷ·
Βαιὸν δ' ἐξανέδυσ' ἰδὼν ὕπερ· ἀμφὶ δὲ πάντη
Τρῶας παπταίνεσκεν, ἐγρηγορότας εἴπου ἴδοιτο·
Ως δ' ὅτ' ἀργαλέῳ λιμῷ βεβολημένος ἦτορ
Εξ ὀρέων ἔλθῃσι λύκος, κατέων μάλ' ἐδωδῆς,
Ποίμνης πρὸς σταθμὸν εὑρὺν, ἀλευόμενος δ' ἄρα φῶτας
Καὶ κύνας, οἵ ῥά τε μῆλα φυλασσέμεναι μεμάασι,
Βαίνῃ ποσσὶν ἔκηλος ὑπὲρ ποιμνήϊον ἕρκος·
Ως Οδυσεὺς ἵπποιο κατήϊεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Ομβριμοι ἄλλοι ἕποντο Παναχαιῶν βασιλῆες
Νισσόμενοι κλίμαξι κατὰ στίχας, ἅσπερ Επειὸς
Τεῦξεν ἀριπρεπέεσσιν ἐϋσθενέεσσι κέλευθα

Ιππον

34. Οἵ ῥά οἱ ἔνδον ἐόντες, ἐπέκλυον] Malo, Οἱ δ' ἄρ' οἱ ἔνδον ἐόντες. *Pauw.*

36. Ηια, καὶ ἀτρεκέως ἐκβήμεναι] καὶ ἀτρεμέως. *Rhod.* Suspectum est ἀτρεμέως ista forma. ἀτρεκέως ab Hesychio & aliis Grammaticis, etiam ἀκριβῶς exponitur: An ἀτρεκέως ἐκβήμεναι hic est solerter & certo per scalam descendere, ne pes lubricus cæspitaret, & sic excitaret strepitum? Cogitandum. *Pauw.*

37. Καὶ ἐξ ἵπποιο χαμᾶζε Ωρμαινον πονέεσθαι] Malim hic, Ωρμαινον φορέεσθαι, *volebant una erumpere omnes*: Sic opportunius sequitur, ὁ δ' ἰδρείῃσιν ἔρυκε Πάντας ἐπεσσυμένους: Attende, quæso, ad indolem loci. *Pauw.*

40. Ἱππου δουρατέοιο ἀτρέμας ἔνθα καὶ ἔνθα] δουρατέοιο μαλ' ἀτρέμας. *Rhod.*

41. ἐϋμελίῳ ὑπ' Επειῷ] ἐϋμελίῃ ὑπ' Επειῷ. *Rhod.*

42. Βαιὸν δ' ἐξανέδυσ' ἰδὼν ὕπερ] ὄπερ]

Niſi Danaum ſolummodo ductores, a quibus quam longiſſime
Somnus avolarat, Trojam expugnare cupientibus.
Incluſi ergo illum audiunt, & ad Ulyſſem
Cuncti aures inclinant; Is hortabatur illos, ut
Quiete ſine ullo ſtrepitu exirent. Qui & obtemperant
Ad certamen inſtiganti; & ex equo humi
Ad pugnandum feſtinant. Sed ille ſolerter inhibet
Cunctos cum impetu erupturos: ipſeque manibus impigris
Lignei equi perplacide hinc illinc
Latera aperit, Epei haſtati auſpiciis,
Et paulum emergit ſuſpiciens, ac circumquaque
Troas luſtrat, num vigilantem videat aliquem.
Ut cum triſti fame cor ſtimulatus,
Et valde cibum appetens, de monte lupus ſe confert
Ad amplum gregis ſtabulum; ſed viros devitans
Et canes, qui ad cuſtodiendum oves promti ſunt,
Tacito greſſu ad ſeptum paſtorale incedit:
Sic Ulyſſes ex equo deſcendit, & poſt ipſum
Alii fortes Græcorum principes ſequuntur,
Gradatim per ſcalas euntes; quas Epeus
Fecerat, ut tranſitum ſtrenuis proceribus commodarent.
Tum

ὕπερ] ἐξανίδυσιν. *Rhod.* Quid ἰδὼν ὕπερ hic? An *ſpeciens ex alto*, ut ὕπερ poſitum ſit pro ὕπερθε? Ita videtur, ſi locus recte habeat: Qua de re dubitari poſſet: An forte ſcribendum, ἐξανίδυσιν ἰδεῖν ὕπερ, *emerſit, ut ſpecularetur*, ὑπὲρ ἰδεῖν pro ὑπὲρ τὸ ἰδεῖν poſito? Id ſane non deterius eſſet. *Pauw.*

43. Τρῶας παπταίνουσιν, ἐγρηγορότας εἴπω ἴδοιτο] ἐγρηγορότ' εἴπω, vel εἴ τιν' ἴδοιτο. *Rhod.* ἐγρηγορότ' εἴπω Metro ſatisfacit: ſed ἐγρηγορότ' εἴ τιν' ſententia requirit, ut participium a voce Τρῶας commode divellatur: Nihil apertius. *Pauw.*

44. Ὡς οἳ ὅτ' ἀργαλέῳ λιμῷ] Ὡς οἳ ἀπότ' ἀργαλέῳ. *Rhod.*

51. Νισσόμενοι κλίμαξι κατὰ σίχας] Sic ſcriptum pro κλίμαξιν κατὰ σίχας: Caſus tertius pro caſu ſecundo. Illæ σίχες efficiebant ipſas ſcalas: Moneo, ne male accipias. *Pauw.*

52. Τεῦξιν ἀριπρεπέουσιν ἐυσθενέουσι κέλευθα] ἀριστέουσιν ἐυσθενέουσι. *Rhod.* Hæc ſine dubio ſana non ſunt. Rhodomannus non male, ἀριστέουσιν ἐυ-

Ἵππον ἐπερχομένοισι, καὶ ἐξ ἵπποιο χιοῦσιν·
Οἵ ῥα τότ' ἀμφ' αὐτοῖσι κατήϊον ἄλλοθεν ἄλλοι,
Θαρσαλέοι, σφήκεσσιν ἐοικότες, οὕς τε χλονήσει
Δρυτόμος, οἵ δ' ἄρα πάντες, ὁρινόμενοι περὶ θυμῷ,
Οἶστρου ὑπερπροχέονται, ὅτε κτύπον εἰσαΐουσιν·
Ὡς οἵγ' ἐξ ἵπποιο μεμαότες ἐξεχέοντο
Ες Γρώων πτολίεθρον ἐΰκτιτον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι
Πάλλ' ἐνὶ στέρνοισι κέαρ· τάχα τοὶ μὲν ἔναιρον
Δυσμενέας, τοί δ' ἔρεσσον ἔσω ἁλὸς· αἱ δ' ἐφέροντο
Νῆες ὑπὲρ μέγα χεῦμα· Θέτις δ' ἴθυνε κέλευθα,
Οὖρον ἐπιπροϊοῦσα· νόος δ', ἰαίνετ' Ἀχαιῶν·
Καρπαλίμως δ' ἐλθόντες ἐπ' ἠόνας Ἑλλησπόντου,
Ἐνθ' αὖθις στήσαντο νέας, σὺν δ' ἅρμενα πάντα
Εἵλον ἐπισταμένως, ὅσα νήεσιν αἰὲν ἔπονται·
Αὐτοὶ δ' αἶψ' ἐκβάντες, ἐς Ἴλιον ἐσσεύοντο
Ἀτρομοι, ἠΰτε μῆλα περὶ σταθμὸν ἀΐσσοντα
Ἐκ νομοῦ ὑλήεντος, ὀπωρινὴν ὑπὸ νύκτα,
Ὡς οἵγ' ἀνίαχοι Τρώων ποτὶ ἄστυ νέοντο,
Πάντες ἀριστῆεσσιν ἀρηγέμεναι μεμαῶτες·

Οἵ

ἰῦσθενέσσι: Quid ſi tamen legamus, Τεῦξεν ἀριπρεπέα μάλ' ἰῦσθενέσσι κέλευθα? Sane ἀριπρέπειν ἰῦσθενέσσι coactius etiam eſt: Noſtrum autem blandius: Vide igitur & judica. *Pauw.*

54. Οἵ ῥα τότ' ἀμφ' αὐτοῖσι κατήϊον] ἀμφ' αὐτῆσι κατήϊον. *Rhod.*

55. οὕς τε χλονήσει Δρυτόμος] χλονήσῃ *Rhod.*

57. Οζῳ ὑπερπροχέονται] Οζῳ ὑπερπροχέονται. *Rhod.*

60. Πάλλ' ἐνὶ στέρνοισι κέαρ] Πάλλετ' ἐνὶ στέρνοισι. *Rhod.*

Ibid. τάχα τοὶ μὲν ἔναιρον] τάχα δ' οἱ μὲν ἔναιρον. *Rhod.*

61. τοί δ' ἔρεσσον ἔσω ἁλὸς· αἱ δ' ἐφέροντο] τοὶ δ' ἔσχον ἔσω ἁλός. *Rhod.*

63. Οὖρον ἐπιπροϊοῦσα] Οὖρον ἐπιπροϊεῖσα. *Rhod.*

67. ἐς Ἴλιον ἐσσεύοντο Ἀτρομοὶ] Ineptum eſt ἄτρομοι, ubi de ovibus ſequitur, quibus cor impavidum nunquam tribuitur: Scribendum ſuſpicor, ἐς Ἴλιον ἐσσεύοντο Ἀτρίμας, ἠΰτε μῆλα. *Pauw.*

68. περὶ σταθμὸν ἀΐσσοντα] Lege ποτὶ σταθμὸν ἀΐσσοντα: Sic enim loquuntur Græci eo ſenſu. *Pauw.*

70. Ὡς οἵ γ' ἀνίαχοι Τρώων ποτὶ

Tum ingredientibus equum, tum egredientibus ex equo:
Qui tunc per illas descendebant, alii aliunde,
Intrepido animo: non absimiles vespis, quas turbat
Lignator: Hæ omnes animo commotæ
Ex ramo effunduntur, cum strepitum exaudivere.
Non aliter ex equo illi concitati effunduntur
In munitam Troum urbem, illisque
In pectoribus cor palpitat. Statim igitur hi trucidabant
Hostes. Illi autem in mari (jam) erant, & ferebantur
Naves in spacioso gurgite. Ac Thetis cursum dirigebat
Secundum immittens ventum: unde Achivum animus
lætitiam concepit.
Propere igitur evecti ad littora Hellesponti,
Iterum ibi naves statuunt, & armamenta cuncta
Scite colligunt, quæ naves perpetuo comitantur.
Ipsi autem excensione facta, ad Ilion properant
Impavidi ceu oves ad ovile, festinantes
Ex nemoralibus pascuis sub crepusculum autumnale.
Ita etiam illi silentes ad urbem Trojanorum ibant,
Omnes auxilium ducibus ferre parati.

Veluti

πρὸ ἄστυ νίσσετο] Iliade N. legitur αὐΐαχοι, quam recte nescio. *Rhod.* Prima in ἀΐαχοι producitur, ut in ἀθάνατος aliisque gemellis, quæ nemo ignorat: Et sic Versus numeros suos habet. Apud Homerum vulgo scribitur αὐΐαχοι: idque recensuit Hesychius, altero ἀΐαχοι omisso: nisi quod pro ἀΐαχοι in eodem Articulo, quo αὐΐαχοι adducit, scribendum videatur ἀΐαχοι: Quanquam apud Eustathium etiam est ἄΐαχοι, idque eodem modo ab eo exponitur & mensuratur, quo ἀΐαχοι: Mihi tamen ipsum ἀΐαχοι perplacet. αὐΐαχοι forte scriptum a quibusdam in gratiam Metri, quod sic certius ipsa vi sua: Eustathius Æolismum in eo agnoscit, & ϝ insertum ait more Æolico in vocem ἀΐαχοι: Sit ita, per me licet: Rarius tamen illud in vocum initio, ubi α στοιχεῖον vel αὐξητικὸν apponitur. Multa in Homero correcta esse scimus a Nasutis: Inter ea forte ipsum αὐΐαχοι, quod Æolismo incrustarunt boni; cum ἀΐαχοι vulgatum & naturale, ejusdem sit indolis & mensuræ, cujus est ἀθάνατος, vocesque similes, ut diximus: Plura alias. Hoc autem ἀΐαχοι præcedens nostrum ἀτρίμας confirmat, ut vides. *Pauw.*

Οἵ δ' ὥστ' ἀργαλέῳ λιμῷ περιπαιφάσσοντες, *
Σταθμῷ ἐπιβρίσουσι κατ' οὔρεα μακρὰ, καὶ ὕλην,
Εὔδοντος μογεροῦ σημάντορος, ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις
Δάμναθ' ἕρκεος ἐκτὸς ὑπὸ κνέφας· ἀμφὶ δὲ πάντη, * 75
Αἵματι, καὶ νεκύεσσιν, ὀρώρει δ' αἰνὸς ὄλεθρος,
Καίπερ ἔτι πλεόνων Δαναῶν ἔκτοσθεν ἐόντων·
Αλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἔβαν ποτὶ τείχεα Τροίης,
Δὴ τότε μαιμώωντες, ἀνηλεγέως ἐπέχυντο
Ες Πριάμοιο πόλια, μένος πνείοντες Αρηος· 80
Πᾶν δ' εὖρον πτολίεθρον ἐνίπλειον πολέμοιο,
Καὶ νεκύων· πάντη δὲ περὶ στονόεντα μέλαθρα
Καιόμεν' ἀργαλέως· μέγα δὲ φρεσὶν ἰαίνοντο·
Εν δὲ καὶ αὐτοὶ Τρωσὶ κακὰ Φρονέοντες, ἐνόρουσαν·
Μαίνετό τ' ἐν μέσσοισιν Αρης, στονόεσσα τ' Ενυὼ· 85
Πάντη δ' αἷμα κελαινὸν ὑπέρρεε, δεύετο δὲ χθὼν
Τρώων ὀλλυμένων, ἠδ' ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων·
Τῶν οἱ μὲν, θανάτῳ δεδμημένοι ὀχρυόεντι,
Κεῖντο κατὰ πτολίεθρον ἐν αἵματι· οἵ δ' ἐφύπερθε
Πίπτον, ἀναπνείοντες ἐὸν μένος· οἵ δ' ἄρα χειρὶ 90
Δράγδην ἔγκατ' ἔχοντες, ὀϊζυρῶς ἀλάληντο

Αμφὶ

72. Οἵ δ' ὥστ' ἀργαλίῳ λιμῷ περιπαιφάσσοντες *] Non dubito, quin in hac comparatione ſit aliquid mancum. Deeſt enim in protaſi nomen beſtiarum, quibus Græci comparantur. In apodoſi autem nulla eſt accommodatio, quam hic autor accuratiſſime obſervat. quare aſteriſcos adjeci. Jactura tamen quodammodo compenſetur, ſi initium ita formes: Θῶες ἅτ' vel Ως λύκοι, ἀργαλίῳ. *Rhod.* Aptius Θῶες ἅτ' ἀργαλίῳ. *Dausq.* Poſt περιπαιφάσσοντες Verſus intercidit, in quo nomen ferarum, & ne litera mutanda. *Pauw.*

73. Σταθμῷ ἐπιβρίσουσι] ἐπιβρίσουσι vel ἐπιβρίθουσι. *Rhod.*

75. Δάμναθ' ἕρκεος ἐκτὸς] Δάμναθ' ἕρκεος ἐντὸς: vel Δάμνανται ἕρκεος ἐντὸς. *Rhod.*

76. Αἵματι, καὶ νεκύεσσι &c] Et hic aliquid deſideratur præter accommodationem, ſeu ſimilitudinis redditionem. Senſus tamen non ita mancus eſt. Lego interim, ὀρώρει δεινὸς ὄλεθρος. *Rhod.* Poſt ὑπὸ κνέφας inter-

Veluti lupi, maleſuada fame concitati,
Ad ſtabulum contendunt, per arduos montes & ſylvam,
Dormiente magiſtro ex defatigatione, aliasque poſt alias
Dilacerant, per noctem intra ſepta. (ita tunc) circumquaque (plena erant omnia)
Cruore & cadaveribus: & funeſta cædes oriebatur,
Quamvis major pars Danaum adhuc extra urbem eſſet.
Poſtquam vero cuncti ad Trojæ mœnia acceſſere,
Magno ſtatim impetu præcipites infunduntur
In Priami urbem, vim Martis ſpirantes,
Totumque oppidum bello repletum oſtendunt
Ac ſtragibus, & ubique domos luctuoſas
Terribiliter conflagrantes: unde magnum animis voluptatem capiunt.
Tum ipſi etiam in Trojanos hoſtili animo impetum fecerunt:
Inter ipſos autem Mars furebat, & luctifica Bellona.
Et ubique ater fluebat ſanguis, ac terra madefiebat,
Intereuntibus Trojanis, & alienigenis belli ſociis.
Quorum alii horrenda morte proſtrati
Jacebant per urbem in ſanguine. Alii ſuper eos
Cadebant efflantes animam ſuam. Alii etiam manu
Comprehenſis viſceribus miſere vagabantur

Per

ſerciderunt quædam: ἀμφὶ δὲ πάντη ſeparandum: Id enim cohæret cum Αἵματι καὶ νεκύεσσι, & ab amiſſis pependit; eaque ordine ſuo exceperunt illa, ἐμάρτη δ' αἰνὰ ἕλκεα &c. Moneo, ne Rhodomanni ſuſpiciuncula tibi ſit fraudi. *Pauw.*

79. ἀνηλίγιος ἰκίχυντο ες Πριάμοιο πόλιν] ἰκίχυντο. *Rhod.* Male Rhodomannus ἐκίχυντο: Nam ἰκίχυντο optimum & Homericum eſt: Tyrones ſciunt: Habuimus etiam alibi apud Quintum. *Pauw.*

81. ἴυγες πτολίεθρον ἐπίπλειον πολίμοιο] Ita recte Aldus: Baſileenſes perperam ἐν πολίεσσι quod in Notis correxit Rhodomannus. *Pauw.*

84. Ἐν δὲ καὶ αὖτοὶ Τρῶες κακὰ φρονέοντες, ἐπόρουσαν] κακὰ φρονέοντες, ὄρουσαν. *Rhod.*

85. Μαίνετό τ' ἐν μέσσοισιν Ἄρης] Μαίνετο δ' ἐν. *Rhod.*

90. ἀπαστεύοντες ἐν μέσσοις] Imo ἀπωστεύοντες: Simile mendum correximus alibi in his. *Pauw.*

Αμφὶ δόμους· ἄλλοι δὲ ποδῶν ἑκάτερθε κοπέντων,
Αμφὶ νεκροὺς εἵρπυον ἀάσπετα κωκύοντες·
Πολλῶν δ' ἐν κονίῃσι μαχέσασθαι μεμαώτων,
Χεῖρες ἀπηράχθησαν ὁμῶς κεφαλῇσι καὶ αὐταῖς·
Φευγόντων δ' ἑτέρωθεν μελίαι διὰ νῶτα πέρησαν
Αντικρυς ἐς μαζοὺς ὧν δ' ἰξύας ἄχρις ἱκέσθαι
Αἰδοίων ἐφύπερθε διαμπερὲς, ᾗχι μάλιστα
Αρεος ἀκαμάτοιο πέλει πολυώδινος αἰχμὴ,
Πάντῃ δ' ἀμφὶ πόληα κυνῶν ἀλεγεινὸς ὀρώρει
Ωρυθμὸς· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων αἰζηῶν,
Επλετο λευγαλέη· περὶ δ' ἴαχε πάντα μέλαθρα
Ασπετον· οἰμωγὴ δὲ πέλεν στονόεσσα γυναικῶν,
Εἰδομένων γεράνοισιν, ὅτ' αἰετὸν ἀθρήσωσιν,
Υψόθεν αἴσσοντα δι' αἰθέρος, οὐδ' ἄρα τῇσι
Θαρσαλέον στέρνοισι πέλει μένος, ἀλλά ἑ μοῦνον
Μακρὸν ἀνατρύζουσι, φοβεύμεναι ἱερὸν ὄρνιν,
Ως ἄρα Τρωϊάδες μέγα κώκυον ἄλλοθεν ἄλλαι,
Λἱ μὲν, ἀνεγρόμεναι λεχέων ἄπο, ταί δ' ἐπὶ γαῖαν
Θρῴσκουσαι· τῆς οὔτι μίτρης ἔτι μέμβλετο λυγρῆς,
Αλλ' αὖτως ἀλάλητο, περὶ μελέεσσι χιτῶνας
Μοῦνον ἐφεσσάμεναι· ταί δ' οὐ φθάσαν οὔτε καλύπτρην,
Οὔτε

93. Αμφὶ νεκρὺς εἵρπυον] Ἀμφὶ νεκρὺς εἵρπυζον. *Rhod.*

94. μαχέσασθαι μεμαώτων] μαχήσασθαι. *Rhod.*

96. Φευγόντων δ' ἑτέρωθεν μελίαι διὰ νῶτα πέρησαν] Φευγόντων δ' ἑτέρωσε. *Rhod.* Scribe, ἑτέρως, parte alia: vel ἑτέρωι, quod Brodæo visum. *Dausq.* ἑτέρωι haud dubiè sumendum. *Pauw.*

97. ὧν δ' ἰξύας ἄχρις ἱκέσθαι] Malo fere, τῶν δ' ἰξύας ἄχρις ἱκέσθαι. *Pauw.*

99. πέλει πολυώδινος αἰχμὴ] πέλει πολυώδυνος αἰχμὴ. *Rhod.*

106. ἀλλά ἑ μοῦνον Μακρὸν ἀνατρύζουσι, φοβεύμεναι ἱερὸν ὄρνιν] ἀλλάγε μοῦνον. *Rhod.* Sed ei (aquilæ) *valide dumtaxat obstrepitant*; non etiam tuentur se: Sic Troades μέγα κώκυον. Rhodomannus manu adserit ἀλλάγε, cum τὸ ἕ ad aquilam pertineat. *Dausq.* Perbene Rhodomannus ἀλλάγε: Nam ἑ excludit sequens ἱερὸν ὄρνιν: Pueri vident. Pro Μακρὸν rectius legeretur

Per ædes. Alii pedibus utrinque amputatis,
Inter mortuos reptabant, horrendum in modum ululantes.
Adhæc multorum qui concitati fuerant ad dimicandum, in pulvere
Manus detruncatæ jacebant, una cum ipsis capitibus.
Aliorum inter fugiendum per dorsa transfixæ erant hastæ
Usque ad mammas; quibusdam autem ad lumbos usque adactæ erant
Penitus supra pubem, ubi maxime
Dolorifica est Martis indefessi cuspis.
Undique etiam per urbem excitabatur tristis canum
Ululatus, & juvenum cæsorum gemitus
Erat miserabilis, omnesque domus resonabant
Horrendum, & tristissimus fœminarum ploratus existebat,
Grues repræsentantium, cum aquilam viderint,
Ex alto irruentem per æthera; nec illis
Fortis pectori vis residet, sed tantummodo
Multum stridunt, sacram (Jovis) alitem formidantes.
Ita & Trojades hic & illic magnos ciebant ploratus,
Partim de lectis excitatæ, partim ad terram
Prosilientes; Quædam nec tristis mitræ erant memores,
Sed neglectim errabant, subuculis duntaxat
Corpori injectis. Aliæ nec redimiculum prius poterant,

Aut

retur Μακρὰ propter ὑμοιοτέλευτον: Ab hiatu enim periculum est nullum. *Pauw.*

109. ταὶ δ' ἐπὶ γαῖαν Θρώσκωσαι] Quæ hic differentia a præcedentibus, Αἱ μὲν ἀνεγρόμεναι λιχέων ἄπο? Certe qui de lectis excitantur, ad terram de lectis prosiliunt, & proinde differentia hic revera est nulla. Fallor, aut legendum, Αἱ μὲν ἀνεγρόμεναι λιχέων ἔπι, ταὶ δ' ἐπὶ γαῖαν Θρώσκωσαι. Sic differentia est aperta: Quædam expergefactæ lamentabantur in ipsis lectis, aliæ &c. *Pauw.*

110. τᾶς οὔτι μίτρας ἔτι μέμβλετο] τᾶς δ' οὔτι μίτρας. *Rhod.*

112. ταὶ δ' οὐ φάσαι οὔτε καλύπτρᾳ, Οὔτι βαθὺν μιλέσσιν ἔχει πέπλον] Interpres οὔτε καλύπτρᾳ vertit *nec redimiculum*: Male: Nam *redimiculo* hic locus est nullus, & si ita accipias, de tunica perperam præcessit: Ea enim carebat etiam

Οὔτε βαθὺν μελέεσσιν ἔχειν πέπλον, ἀλλ' ἐπιόντας
Δυσμενέας τρομέουσαι, ἀμηχανίῃ πεπέδηντο,
Παλλόμεναι κραδίην· μοῦνον δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
Αἰδῶ ἀπεκρύψαντο δυσάμμοροι· αἱ δ' ἀλεγεινῶς
Ἐκ κεφαλῆς τίλλοντο κόμην, καὶ στήθεα χερσὶ
Θεινόμεναι, γοάασκον ἄδην· ἕτεραι δὲ κυδοιμὸν
Δυσμενέων ἔτλησαν ἐναντίον, ἐκ δ' ἐλάθοντο
Δείματος, ὀλλυμένοισιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
Ἀνδράσιν, ἢ τεκέεσσιν, ἐπεὶ μέγα θάρσος ἀνάγκη
Ὧπασεν· οἰμωγὴ δὲ κατὰ φρένας ἔκβαλεν ὕπνου
Νηπιάχους· τῶν οὔπω ἐπίστατο κήδεα θυμὸς·
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισιν ἐπέπνεον· οἱ δ' ἐπέχυντο
Πότμον ὁμῶς ὁρόωντες ὀνείρασιν· ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
Κῆρες ὀϊζυρῶς ἐπεγήθεον ὀλλυμένοισιν·
Οἵ δ' ὥστ' ἀφνειοὶ σῦες κατὰ δῶματ' ἄνακτος,

Ei-

etiam peplo, & ſic nulla iterum eſt inter hunc & præcedentem articulum differentia. Adhæc, de plane nudis hic agitur, ut evidenter demonſtrant illa, *μοῦνον δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν Αἰδῶ ἀπεκρύψαντο δυσάμμοροι*: Ad nuditatem autem conſtituendam non ſufficit unius pepli abſentia. Quid plura? Aliud hic ſignificare debet vox: Vertas, *nec tegumentum*: Generalis ſignificatio generaliter eſt accipienda, & *καλύπτρη* a *καλύπτω* id omne, quod tegit: Tale autem habebant nihil hæ commemoratæ: Hoc commodum & bonum: neque operimentum habebant ullum, neque peplum. Quia *χιτῶνας* proxime præcedit, Quintus pro *χιτῶνα* hic dedit *καλύπτρην*. Erunt, qui pro *καλύπτρην* ſcripturi ſunt *κάλυμμα*: Sed id non neceſſe, & eadem laxitas in illa voce. *Rauw.*

122. *οἰμωγὴ δὲ κατὰ φρένας ἔκβαλεν ὕπνου Νηπιάχους*] *οἰμωγὴ δ' ἀταλάφρονας ἔκβαλεν ὕπνου. Rhod.* Rhodomannus ad veri ſpeciem reformat hunc locum, ſurrogato *ἀταλάφρονας*. *Dausq.* Mirum, quod Dausquejus non dixerit, *κατὰ φρένας* hic copulandum eſſe cum *ὕπνου*, & ſomnum ſignificare, qui ipſum animum, ipſam mentem vincit ac ſopit: Sic enim dormiunt ſine dubio infantes, quibus mens eſt tenella, & cogitatio fere nulla, quæ in ipſo ſomno remeare ſolet, & ſeſe exſerere; ut quieſcente corpore non tamen

Aut prolixum membris peplum circumdare, ſed irruentes
Dum extimeſcunt hoſtes, ſtupore præpediebantur
Animo perculſæ; & manibus ſolummodo properis
Pudenda tegebant miſeræ: nonnullæ triſtem ad modum
E vertice comas evellebant, & præcordia manibus
Plangentes, queſtibus omnia replebant. Aliæ etiam conflictum
Cum hoſtibus inire audebant, oblitæque
Pavoris, opem ferre contendunt pereuntibus
Viris aut liberis; cum neceſſitas inſignem fiduciam
Indidiſſet. Lamentatio autem ſomnum excuſſit teneris
Infantibus, quorum animus curarum adhuc ignarus erat.
Alii vero juxta alios exſpirabant: Pars etiam ſternebantur
Ita, ut mortem una cum ſomniis viderent, paſſimque diræ
Parcæ infelici gaudio afficiebantur ob pereuntium ſtragem.
Illi enim, ut ſues in opulenti regis atriis,

Con-

men quieſcat mens. Et hoc ſi dixiſſet, aliquid dixiſſet hercule, quod haud paulo melius fuiſſet longe plurimis ab eo dictis. Neque hæc noto, ut Rhodomanni conjecturam reprobem, ſed ut demonſtrem, quid ad vulgatam lectionem tuendam paulo ſpecioſius dici poſſet. *Pauw.*

124. *Αλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισιν ἀπίπτιον*] *ἀπίπτιον. Rhod.* Fors *ἐποίπτιον*, ſatagebant. Brodæus *ἀπίπτιον*: non inconcinniter. *Dausq. ἀπίπτιον* haud dubie legendum. Dausqueji *ἐποίπτιον* Dausquejanum eſt vere. *Pauw.*

Ibid. *οἱ δ' ἐπίχυντο Πέτμοι ἡμῶς ἑρέωντες ἐνείρασιν*] *οἱ δ' ἐκέχυντο. Rhod.* Vulgatum *ἐπίχυντο* non deterius eſt, quam Rhodomanni *ἐκέχυντο*: Id certum. Sed quid & hoc & illud, ubi de iſtis ſermo, qui dormientes in lecto trucidabantur? Nihil certe, nihil: Quare vitium deliteſcere autumo, ſed aliud, quam ſibi confinxit Rhodomannus: Legendum ſcilicet ſuſpicor, *οἱ δ' ἀπόλοντο*, vel *ὀλέκοντο*. *Πέτμοι ἡμῶς ἑρέωντες ἐνείρασιν*. Sic commoda eſt ſententia, & verbum convenit. *Pauw.*

127. *Οἱ δ' ἄρ' ἀφιεὶ σῦες κατὰ δῶμα' ἄνακτος*] *ἀφιεῖσ σύες κατὰ. Rhod.*

Εἰλαπίνην ἀλλήλοισιν ἀπείριτον ἐντύνοντος,
Μυρίοι ἐκτείνοντο· λυγρῷ δ' ἀνεμίσγετο λύθρῳ
Οἶνος ἔτ' ἐν κρητῆρσι λελειμμένος· οὐδέ τις ἦεν,
Ος κεν ἄνευθε φόνοιο φέρε στονόεντα σίδηρον,
Οὐδ' εἴ τις μάλ' ἄναλκις ἔην· ὀλέκοντο δὲ Τρῶες·
Ως δ' ὑπὸ θώεσι μῆλα δαίζεται, ἠὲ λύκοισι,
Καύματος ἐσσυμένοιο δυσαέος ἤματι μέσσῳ,
Ποιμένος οὐ παρεόντος, ὅτε σκιερῷ ἐνὶ χώρῳ
Ἰλαδὸν ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα
Μίμνωσιν κεῖνοι, γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος,

Νηδύα

128. Εἰλαπίνην ἀλλήλοισιν ἀπείριτον ἐντύνοντος] ἄλλοισιν. Brodæus arbitratur legendum esse πτοῖσιν, propinquis, & significari charistia, convivium, cui nemo nisi propinquus adscribatur: ut Valerius Maximus Lib. 2. Naso Fastor. Lib. 2. & hinc J. Rosinus Antiq. Roman. Lib. 4. Cap. 6. scribunt. *Rhod.* Brodæus πτοῖσιν, ut εἰλαπίνη convivium sit, quo cognati & consanguinei convenire solebant *Charistia* celebrantes. Ovidius Fastor. Lib. 2.

Proxima cognati dixere Charistia Patres,
Et venit ad socios turba propinqua Deos.

Valerius Maximus Lib. 2. *Convivium etiam solemne maiores instituerunt, idque Charistia appellaverunt, cui praeter cognatos, & affines nemo interponebatur.* Recte de illa festivitate; parum loco congruenter: Æneas septem navibus septem cervos sufficit: cognati & affines, quos πτῶν nomine signari posse non diffitemur, quot naves putas impleant? tres, quatuorve. Damus ultro; etsi id pernimium. Cur vero tribus, quatuorve centuriis hominum μυρίοι, sues necessarii? Immo raro in propinquorum conviviis plures ducentis considunt: cur ergo μυρίοι? cur πτοῖσιν? An forte, ubi σύες μυρίοι, aliud praeterea edulium nullum? gens Siculæ. Repono ego Εἰλαπίνην ἄλλοισιν, *aliis*, quibuslibet, ut in orbem eant convivia. Vel λαοῖσιν; nam qui populos conviviis excipiat, dives ille, & beatus vel illius Romani judicio, qui divitem putabat, qui suo censu legionem alere posset: & hic convivator audit ἄναξ ἀφνειός. *Dausq.* Locus corruptus. ἄλλοισιν flaccescit magis, quam hesterna rosa. πτοῖσιν nimis angustum est & coactum. Quid autem Charistia illa hoc loco? Vocis conditionem sequuntur, & vi publica adducuntur huc. De numero male argutatur Dausquejus: Nam μυρίοι Trojanos præcise respicit, qui magno

Convivium aliis magnificum apparantis,
Sine numero mactabantur, & fœdo cruore permiscebatur
Vinum adhuc in crateris reliquum, nec quisquam erat (Græcorum,)
Qui absque cæde luctificum ferrum gestasset,
Neque si quis admodum imbellis esset: cædebantur autem Trojani,
Veluti cum Thoes, aut lupi, oves laniant
Molesto solis æstu grassante medio die,
Pastore non præsente, quando in umbroso loco
Gregatim inter se conjunctæ omnes
Manent, dum ille lac domum reportat:

Tunc

gno numero trucidabantur ut sues. Ad cædis atrocitatem & modum occidendi crudeliorem referri debet suum assimilatio: Animal est abjectum: quod absque ulla commiseratione occiditur truculente: Et sic occidebantur etiam Troës numero immenso. Convivium vero dapsile hominis opulentioris hic commemorandum erat, ut ad numerum maximum paulo propius accederet numerus major. Hæc est vera indoles loci, quam homo Nasutus non animadvertit. Alia animalia præter sues ad convivium opiparum requiruntur: Sed illa commemorare nihil attinebat hic. Ego non dubito, quin legendum sit λαοῖσιν, quod positum pro λάῳ, numerus plurium pro numero singulo: Nihil frequentius apud Poëtas: Id autem vel urbis cives vel turbam hominum majorem designat. Sic locus perspicuus est & planus, nec in corrigendo multum indulgemus nobismet ipsi: Fors pro λαοῖσιν in Libris quibusdam scriptum fuit ἄλλοισιν: quæ differentia ad Marginem notata, statim nullo negotio excludere potuit ἀλληλοισιν: Vides? Ut de scriptura implicita nihil dicam, sic error fuit admodum pronus. *Pauw.*

133. Ὡς δ' ὑπὸ θώϊσι μῆλα δαΐζεται] Scribe potius, Ὡς τ' ὑπὸ θώϊσι μῆλα. Cui bono autem hæc comparatio, ubi altera de suibus præcessit? *Pauw.*

134. Καύματος ἰσσυμένοιο δυσαίος ἥματι μέσσῳ] δυσαίος est *graviter strepentis, dum spirat*: Quid illud hic? Nescio, & scribendum suspicor δυσαίῃ. Id aptum enim, & de æstu opportune dictum: Nisi forte malueris, Καύματος ἰσσυμένοιο δι' ἀέρος ἥματι μέσσῳ: quod ἰσσυμένοιο certe diligeret. Vide & judica. *Pauw.*

137. Μίμνωσιν κτῖνοι, γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντες] Μίμνωσιν, κτίνοισι γλάγος. *Rhod.*

Νηδύα πλησάμενοι πολυχανδέα, πάντ' ἐπιόντες,
Αἷμα μέλαν πίνουσιν, ἅπαν δ' ὀλέκουσι μένοντες
Πῶϋ, κακὴν δ' ἄρα δαῖτα λυγρῷ τεύχουσι νομῆϊ,
Ὡς Δαναοὶ Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Κτείνον ἐπεσσύμενοι, πυμάτην ἀνὰ δηϊοτῆτα.
Οὐδ' ἄρ' ἦην Τρώων τις ἀνούτατος, ἀλλ' ἄρα πάντων
Πλαγκτὰ μέλη πεπάλακτο, μελαινόμεν' αἵματι πολλῷ·
Οὐδέ μὲν Αργείοισιν ἀνούτατος πέλε δῆρις,
Αλλ' οἱ μὲν δεπάεσσι τετυγμένοι, οἱ δὲ τραπέζαις,
Οἵ δ' ἔτι καιόμενοι ὑπ' ἐσχαρεῶσι τυπέντες
Δαλοῖς, ἠδ' ὀβελοῖσι πεπαρμένοι, ἐκπνείεσκον,
Οἷς ἔτι που καὶ σπλάγχνα συῶν περὶ θερμὰ λέλειπτο
Ηφαίστου μαλεροῖο περιζείοντος ἀϋτμῇ·
Αλλοι δ' αὖ πελέκεσσι, καὶ ἀξίνῃσι θοῇσιν
Ησπαιρον τμηθέντες ἐν αἵματι· τῶν δ' ἀπὸ χειρῶν
Δάκτυλοι ἐτμήθησαν, ἐπὶ ξίφος εὖτε βαλόντες

Χεῖ-

138. Νηδύα πλησάμενοι πολυχανδέα, πάντ' ἐπιόντες] In principio orationis eſt, Ως δ' ὑπὸ θώϊτι μῆλα δαΐζεται, ἢ λύκοισι: Quare hæc ita ſimpliciter & nude non potuerunt ſequi. Nec tamen vitium ſcripturæ delitescere videtur: Unde eſt, quod ſuſpicer, Verſum unum ante hunc intercidiſſe, in quo ferarum per oppoſitionis legem fiebat mentio, & quem proinde hic ipſe congruenter excipiebat: Attende; videbis. Sed verbum: An legendum fortaſſe, Μίμνουσιν, ἠὲ λέοντε γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντες, Νηδύα πλησάμενοι πολυχανδέα τοὶ δ' ἐπιόντες, Αἷμα μέλαν πίνουσιν, ἅπαν δ' ὀλέκουσι &c? Hoc non improbabile, ſi nihil deſit: Quare addidi, cum in mentem mihi incideret ſubito. *Pauw.*

144. Πλαγκτὰ μέλη πεπάλακτο, μελαινόμεν' αἵματι πολλῷ] Γραπτὰ μέλη. *Rhod.* πλαγκτὸς Odyſſ. Φ. valet *inſane, cui mens emota, ſuccuſſa, errans.* Id vero tranſlatitium eſt. Cur proprie πλαγκτὰ μέλη non erunt membra excuſſa ſuis ſedibus hoſtili vi, aut trepidantia? Rhodomannus reponebat Γραπτὰ. Si mihi mutatio quæſita fuiſſet, Πλεκτὰ, icta membra prætuliſſem. *Dausq.* Locus ſine dubio corruptus: Nam quod Dausquejus comminiſcitur ad ejus integritatem probandam, adeo ineptum eſt, ut nihil ineptius excogitari poſſet. An membra errabant, ut mens erraī?

Tunc ut ventrem expleant multivorum, cunctas adorti
Atrum bibunt sanguinem, totumque perseverantes exitio dant
Gregem, & triste misero pastori epulum struunt.
Ita Danai in urbe Priami alium post alium
Cædebant adorti, in ultimo (isto) conflictu:
Nec ullus Troum vulneris expers erat, sed omnium
Flexibiles artus fœdati erant, multo (videlicet) cruore denigrati.
Nec tamen Argivis incruentum erat certamen:
Sed alii poculis icti, alii mensis,
Pars a focis adhuc ardentibus percussi
Titionibus, animam exhalabant, & verubus transfixi,
Quibus etiamnum calida suum viscera adhærebant,
Ita ut fervidus Vulcanus vapore suo circum æstuaret.
Erant qui securibus & asciis præacutis
Dissecti, in sanguine palpitarent; nonnullorum a manibus
Digiti præcidebantur, cum ensi admovissent

Mirat? Nugæ, & nugatum nugæ. Si dixisset *πάντων πλαγκτὰ μέλη* hic scriptum esse pro *πάντων πλαζίντων μέλη* & *πάντας πλάζοντας* a Viro Scholastico; aliquid dixisset, quod longe melius fuisset, nec tamen probassem ego. Ut verbo dicam, quod sentio: Rhodomanni *Γεμετὰ* non placet mihi, & cum Dausquejo legendum opinor *Πλαγκτὰ μέλη*: quod perspicuum sane & bonum. *Pauw.*

145. *Οὐδὲ μὲν Αργείοισιν ἀναιδέστατος πόλε δῆρις*] *ἀναιδέτατος πόλε*, vel *ἀναιδέτατος ἴκλετο*. *Rhod.*

146. *Αλλ' οἱ μὲν δεκάεσσι τετυγμένοι*] Scribo *τετομμένοι*. *Dausq.* Ita recte Dausquejus: Nam *τετυγμένοι* a *τύχω* & *τυγχάνω*, *assequor*, non satisfacit. *Pauw.*

147. *Οἱ δ' ἔτι καιόμενοι ὑπ' ἰσχαρεῶσι τυπέντες Δαναοῖς*] *καιομένοισιν ἐπ' ἰσχαρεῶσι*. *Rhod.* An non legendum potius, *καιομένοισιν ἐπ' ἰσχαρεῶσι τυπέντες Δαναοῖς*? Ita videtur: Et hoc ipse Rhodomannus fortasse voluit, in cujus Versione est, *a focis adhuc ardentibus percussi titionibus*. *Pauw.*

148. *ἠδ' ἐβελοῖσι πεπαρμένοι*] Malim *ἤ* vel *ἔτ' ἐβελοῖσι*: *aut verubus transfixi*. *Pauw.*

149. *Οἷς ἔτι πυ καὶ σπλάγχνα*] *Οἷς* respicit *ἐβελοῖσι* præcedens: durius certe & ingratius, ubi *ἐκπεπλεγμένα* interponitur. *Pauw.*

153. *ἐπὶ ξίφεα τῦτε βαλόντες Χεῖρας*] *τῦτε βάλοντο*. *Rhod.*

154.

Χεῖρας, ἐελδόμενοι στυγερὰς ἐπὶ κῆρας ἀμύνειν·
Καί που τις βρεχμόν τε, καὶ ἐγκέφαλον συνέχευε,
Λάαν βαλὼν ἑτάροιο κατὰ μόθον· οἱ δ' ἅτε θῆρες,
Οὐτάμενοι σταθμοῖς ἐνὶ ποιμένος ἀγραύλοιο,
Αργαλέως μαίνοντο, διεγρομένοιο χόλοιο,
Νύχθ' ὑπὸ λευγαλέην· μέγα δ' ἴσχανόωντες Αρηος
Αμφὶ δόμους Πριάμοιο κυδοίμεον, ἄλλοθεν ἄλλον
Σεύοντες· πολλοὶ δὲ καὶ ἐγχείῃσι δάμησαν
Ἀργείων· Τρῶες γὰρ ὅσοι φθάσαν ἐκ μεγάροιϊν
Η ξίφος, ἢ δόρυ μακρὸν ἑῇς ἀνὰ χερσὶν ἀείραι,
Δυσμενέας δάμναντο, καὶ ὡς βεβαρηότες οἴνῳ·
Αἴγλη δ' ἄσπετος ὦρτο δι' ἄστεος, οὕνεκ' Αχαιῶν
Παλλοὶ ἔχον χείρεσσι πυρὸς σέλας, ὄφρ' ἀνὰ δῆριν
Δυσμενέας τε, φίλους τε, μάλ' ἀτρεκέως ὁρόωσι·
Καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἀνὰ μόθον ἀντιόωντα
Αἰχμητῆρα Κόροιβον, Μύγδονος υἷα, *
Ἐγχείῃ κοίλοιο διὰ στομάχοιο πέρησεν,
Ηχι θοαὶ πόσιός τε καὶ εἴδατός εἰσι κέλευθοι·
Καὶ τὸν μὲν περὶ δουρὶ μέλας κιχήσατο πότμος·
Κάππεσε δ' ἐς μέλαν αἷμα, καὶ ἄλλων ἔθνεα νεκρῶν·
Νήπιος· οὐ δ' ἀπόνητο γάμων, ὧν οὕνεχ' ἵκανεν

Χθι-

154. ἐελδόμενοι στυγερὰς ἐπὶ κῆρας ἀμύνειν] Non convenit ἐπὶ, & Amanuenſes aperte ciet: Scribe στυγερὰς ἀπὸ κῆρας ἀμύνειν. *Pauw.*

156. Λάαν βαλὼν ἑτάροιο κατὰ μόθον] Λᾶα βαλὼν ἑτέροιο. *Rhod.* Λᾶα βαλὼν ſine dubio ſcribendum: ἑτάροιο non muto, & longe melius eſt Rhodomanni ἑτέροιο: Nam id nihil definit, & de Trojano æque intelligi poteſt, ac de Græco & ſocio: Vident omnes, & Viri Eruditi hic etiam ἀβλεψίαν miror. *Pauw.*

160. ἄλλοθεν ἄλλον Σεύοντες] Interpres peſſime, *aliunde alium Concitantes*: Vertendum, *aliunde alium quatientes, fugantes, proſternentes*: Sic aptum eſt, quod ſequitur. *Pauw.*

161. πολλοὶ δὲ καὶ ἐγχείῃσι &c] Similia jam luculente præceſſerant, & ingrata eſt repetitio. *Pauw.*

169. Αἰχμητῆρα Κόροιβον, Μύγδονος υἷα *] ἀγανὸν Μύγδονος υἱὸν. Meminit hujus Virgi-

lius

Manus, ſævas a ſe Parcas profligare cupientes.
Et quiſpiam forte fortuna occiput & cerebrum alterius,
Saxum ejaculatus, in conflictu illo comminuit. Illi autem tanquam feræ
Sauciatæ in ſtabulo paſtoris ruſtici,
Bile concitata immaniter graſſabantur
In funeſta nocte. Et Martis cupidine fervidi,
Ad aulam Priami pugnam ciebant, aliunde alium
Concitantes. Ubi haſtis (Trojanorum) proſtrati fuerunt multi
Græcorum. Quotquot enim Troum ex ædibus copiam habuerant
Vel gladium, vel haſtam prolixam, manibus ſuis efferendi,
Hoſtes cædebant, etiam ita ut vino gravati erant.
Ingens interim ſplendor per urbem excitatus erat. Nam Achivum
Plurimi manibus igneas faces gerebant, ut inter dimicandum
Hoſtes & amicos certo dignoſcerent.
Et tunc Tydei natus in pugna occurſantem
Haſtæ vibratorem Coræbum, clari Mygdonis filium,
Haſta per cavum jugulum transfodit,
Ubi præcipites cibi & potus ſunt meatus:
Atque illum hoc modo confixum atra mors apprehendit.
Procubuit ergo in nigrum cruorem, aliorumque ſtragem cadaverum,
Vecors! non enim fructum percepit e nuptiis, quarum cauſa venerat

Pridie

lius Æneid. 2. *Rhod.* Poſſit ita locus reſtitui: *Αἰχμητῆρα Κόροιβον ἄμ' ἄλλοις Μύγδονος υἱα.* En tibi ex illo cœtu mox cadit Eurydamas, & Æneid. 2. cum Coræbo ſunt Æneas, Ripheus, Iphitus, Hypenis, Dymas. Brodæus *Κόροιβον ἀμύμονα.* Rhodomannus *ἀγαυοῦ Μύγδονος. Dausq.*

Ego hactenus vel Brodæum vel Rhodomannum ſequor. *Pauw.*

172. *Καὶ τὸν μὲν περὶ δουρὶ μίλας κιχήσατο πότμος*] *μίλας ἐκιχήσατο πότμος. Rhod.*

173. *Κάππεσε δ' ἐς μίλαι αἷμα*] *μίλαι αἷμα* poſt *μίλας πότμος* Verſu antecedenti. *Pauw.*

175.

Χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο, καὶ ὑπέσχετ' Ἀχαιοὺς *
Ἰλίου ἀψ ὧσαι· τῷ δ' οὐ θεὸς ἐξετέλεσσεν
Ἐλπωρήν· Κῆρες γάρ οἱ προέηκαν ὄλεθρον·
Σὺν δέ οἱ Εὐρυδάμαντα κατέκτανεν ἀντιόωντα,
Γαμβρὸν ἐϋμελίην Ἀντήνορος, ὅς ῥα μάλιστα
Θυμὸν ἐνὶ Τρῴεσσι σαοφροσύνῃσ' ἐκέκαστο·
Ἔνθα καὶ Ἰλιονῆϊ συνήντετο δημογέροντι,
Καί οἱ ἐπὶ ξίφος αἰνὸν ἐρύσσατο· τοῦ δ' ἄρα πάγχυ
Γηραλέου κλάσθησαν ἄδην ἐνὶ σώματι γυῖα·
Καί ῥα περιτρομέων μάλα χείρεσιν ἀμφοτέρῃσι,
Τῇ μὲν ἄορ συνέδραξε θοὸν, τῇ δ' ἥψατο γούνων
Ἀνδροφόνου ἥρωος· ὁ δ' ἐς μόθον ἐσσυμένως περ
Ἢ χόλου ἀμβολίῃ, ἢ καὶ θεοῦ ὀτρύναντος,
Βαιὸν ἔπαισε γέροντος ἑὸν ξίφος, ὄφρα τι εἴπῃ,
Λισσόμενος θοὸν ἄνδρα, καὶ ὄμβριμον· ὅς δ' ἀλεγεινὸν
Ἴσχεν ἐσσυμένως· στυγερὸν δέ νιν ἄμφεχε δεῖμα·
Γουνοῦμαί σε, τίς ἐσσι πολυσθενέων Ἀργείων·
Αἴδεσε ἀμφὶ γέροντος τεὰς χεῖρας, ἀργαλέον τε

Λῆγε

175. Χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο, καὶ ὑπέσχετ' Ἀχαιοὺς *] ὑπὸ Πριάμοιο πάλιν, καὶ. *Rhod.*

179. Γαμβρὸν ἐϋμελίην Ἀντήνορος] ἐϋμελίην. *Pauw.*

185. Τῇ μὲν ἄορ συνέδραξε θοὸν] συνέδραξε hoc utrum activa diathesi usurpetur, Grammaticis disceptandum trado. Sed quid agent? cum Grammatici tanti auctoritate, quantus est Cointus, sit confirmatum. *Rhod.* Dubitent an id verbi rectum, quibus lubentia est: certe Zacharias utitur simplici activo in primum Theocriti Idyllium. *Dausq.* Apud Hesychium etiam est Δράξαι, κρατῆσαι: Alia conquirere nolo: Dubium enim mihi videtur nullum. *Pauw.*

186 ὅ δ' ἐς μόθον ἐσσυμένως περ] ἐσσύμενός περ. *Rhod.*

188. Βαιὸν ἔπαισε γέροντος ἑὸν ξίφος] ἔπαυσε γέροντος. *Rhod.*

190. Ἴσχεν ἐσσυμένως· στυγερὸν δέ νιν ἄμφεχε δεῖμα] ἴαχεν ἐσσυμένως, & δέ μιν. *Rhod.* Recte Rhodomannus ἴαχεν: νιν cur in μιν mutet, nescio. *Pauw.*

191. Γουνοῦμαί σε, τίς ἐσσι πολυσθενέων Ἀργείων] Ita non loquuntur Græci eo sensu, quo hic locutus fuisset Quintus: Lege, Γουνοῦμαί σ', ὅστις ἐσσι πολυσθενέων Ἀργείων. Pueri sciunt.

Pridie in urbem Priami, & receperat ſe Achivos
Ab Ilio depulſurum : ſed nequaquam perfecit illi Deus
Votum. Parcæ enim prius ei necem immiſerunt.
Unaque Eurydamantem occidit, cum contra ipſum iret,
Haſta valentem Antenoris generum, qui maxime
Inter Trojanos integritate animi præcellebat.
Ubi & Ilioneo ſenatori occurrit,
Sævumque in eum enſem ſtrinxit. Hujus in corpore
Ætate confecto prorſus membra labefactabantur;
At licet utraque manu admodum contremiſceret,
Altera tamen acutum corripit gladium, altera genuā
tangit
Sanguinarii Herois. Qui quamvis ad cædem feſtinaret,
Tamen vel iræ remiſſione, vel Dei impulſu
Enſem a ſene pauliſper cohibuit, donec aliquid verbo-
borum faceret
Viro acri & ſtrenuo ſupplicans. Ille autem miſerabilem
Continuo vocem edit. Nam horridus ipſum metus oc-
cuparat.
Supplex te oro, quicunque es præpotentium Argivorum,
Tempera manibus tuis reverentia quadam a vetulo, &
ſævam

Iram

ſciunt. *Pauw.*

192. *Αἴδεσαι ἀμφὶ γίροντος τιὰς χεῖρας*] *Αἴδεσαι ἀμφὶ γίροντι τιὰς χεῖρας. Rhod.* Scribe, *Αἴδεσαι ἀμφὶ γίροντα τιὰς χέρας. Dausq.* Hæc aperte corrupta ſunt: Rhodomannus & Dausquejus, *Αἴδεσαι ἀμφὶ γίροντι* vel *ἀμφὶ γίροντα τιὰς χέρας*: quod ego probare non poſſum: Nam *αἴδεσαι χέρας*, & *αἴδεσαι χέρας ἀμφὶ γίροντι* vel *ἀμφὶ γίροντα*, eo ſenſu, quo hic accipiendum eſſet, quis unquam dixit, aut dicere potuit? Aliud latet: An forte ſcribendum, *Αἴδεσαι ἀμφιγίροντος ἰμὰς χέρας? valde ſenis, circumcirca ſenis: ἀμφὶ γέροντι.* Sic *ἀμφὶ* ſumitur ſæpe in compoſitis. Alias legi poſſet, *Αἴδεσαι ἀντιβαλοῦντος ἰμὰς χέρας.* Una manu tangebat genu, altera cohibebat gladium: Attende: Utrumque bonum eſt, ſed poſterius a lectione recepta paulo longius divertit. *Pauw.*

Ibid. *ἀργαλέου τε Λῆγε χόλοιο*] *ἀργαλέῳ τε Λήγε χόλῳ. Rhod.* Rhodomannus repoſuit, *ἀργαλέῳ τε Λήγε χόλῳ*: prave: nam Homerus hoc dicendi genus præ-

Λῆγε χόλοιο· καί ῥα πέλει μακρὸν ἀνδρὶ κῦδος
Ανδρα νέον κτείναντι, καὶ ὄμβριμον· ἢν δὲ γέροντα
Κτείνῃς, οὐ νύ τις αἶνος ἐφέψεται εἵνεκεν ἀλκῆς·
Τοὔνεκ' ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐς αἰζηοὺς τρέπε χεῖρας,
Ελπόμενός ποτε γῆρας ὁμοίιον εἰσαφικέσθαι.
Ως φάμενον, προσέειπε κρατεροῦ Τυδέος υἱὸς·
Ω γέρον, ἔλπομ' ἔγωγε ποτὶ γῆρας ἐσθλὸν ἱκέσθαι·
Αλλά μοι ὡς ἔτι κάρτος ἀέξεται, οὔτιν' ἐάσω
Εχθρὸν ἐμῆς κεφαλῆς, ἀλλ' αἰδὶ πάντας ἰάψω,
Οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸς ἀνὴρ καὶ δῆιον ἀνδρ' ἐπαμύνει.
Ως εἰπὼν, λαιμοῖο διήλασε λοίγιον ἔγχος
Δεινὸς ἀνὴρ· ἴθυσε δ' ὅπη θνητοῖς ἐπὶ πότμος
Ψυχῆς εἶσι τάχιστα, καὶ αἵματος αἰνὰ κέλευθα·
Καὶ τὸν μὲν μόρος αἰνὸς ὑπέκλασε δηωθέντα
Τυδείδαο χέρεσσιν· ὅ δ' εἰς ἥρωας ἐναίρων
Εσσυτ' ἀνὰ πτολίεθρον, ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
Δάμνατο δὴ συνάβαντα· βάλεν δ' ὑπὸ δούρατι μακρῷ
Υῖα

præivit Calabro Iliad. Φ. Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὀι μένος. Marcus Tullius *artem deſinere* non erubuit, nec *bellum* Silius. *Dausq.* Mihi Λῆγε etiam non diſplicet cum caſu quarto. *Pauw.*

193. καί ῥα πέλει μακρὸν ἀνδρὶ κῦδος] καὶ γάρ ῥα πέλει. *Rhod.* Scribe, καὶ γάρ ῥα πέλει μακρὸν ἀνέρι κῦδος. *Dausq.* Cum Dausquejo haud dubie legendum eſt, καὶ γάρ ῥα πέλει μακρὸν ἀνέρι κῦδος: Nam alias Verſus non eſt ſanus. Erunt, qui mordicus retinebunt ἀνδρὶ, ut ſequens ἄνδρα ſocium habeat vere ſocium: Et hi ſic legere debebunt, καὶ γάρ ῥα πέλει κῦδος μακρὸν ἀνδρὶ. *Pauw.*

198. προσέειπε κρατερῦ Τυδέος υἱὸς] κρατερῶ. *Rhod.*

199. Ω γέρον, ἔλπομ' ἔγωγε ποτὶ γῆρας ἐσθλὸν ἱκέσθαι] ἔλπομ' ἔγωγ' ἐσθλὸν ποτὶ γῆρας ἱκέσθαι, vel ἔλπομ' ἔγωγε πρὸς ἐσθλὸν γῆρας ἱκέσθαι, vel ἔλπομ' ἐγὼ ποτὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι. Odyſſ. Ο. οὔδ' ἵκετο γήραος οὐδόν. *Rhod.* Prius tibi commendo. *Pauw.*

204. ἴθυσι δ' ὅπη θνητοῖς ἐπὶ πότμος Ψυχῆς εἶσι τάχιστα, καὶ αἵματος αἰνὰ κέλευθα] ἴθυσι δ' ὅπη. Pro εἶσι reſtituendum videtur ἐσί: quod ſequens etiam copulativa requirit. Niſi hic elleipſin verbi ſubſtantivi eſſe malis, ut verſio noſtra habet. *Rhod.* ἴθυσι rectum eſt, & ſubſtituendum hic: Illud, ἐπὶ πό-

Iram omitte. Nam magnum viro decus eſt,
Si juvenem & fortem interfecerit virum: Si vero ſenem
Occideris, nulla te laus fortitudinis ergo inſequetur.
Idcirco a me ad eos qui ætate florent, manus avertas,
Si ad ſimilem te ſenectam perventurum ſperas.
Sic orantem, affatur validi natus Tydei.
Heus ſenior! ſpero equidem me bonam ſenectam aſſecuturum;
Donec tamen robur mihi viget, nullum ſuperſtitem ſinam
Mei capitis hoſtem, ſed Plutoni omnes demittam,
Quia etiam vir bonus de hoſte vindictam ſumit.
Ita fatus, lethali enſe jugulum tranſadigit
Vir immanis, & eo direxit, ubi mortalibus fatum
Ad animam celerrime tranſit, & funeſtæ ſanguinis viæ exiſtunt.
Hunc itaque triſtifica mors hoſtiliter cæſum proſtravit
Manibus Tydidæ. Is ſtragem faciendo ad Heroes
In urbe contendit, ſuo robore majorem in modum graſſans.
Et ſtrenuum Abantem perimit, longaque haſta proſternit

Eury-

ἀκότμως εἶσι &c, Rhodomannus mire torquet, quia leve mendum, quo Amanuenſium ſocordia laborat, non animadvertit: Scribendum enim, ut ipſe Quintus ſcripſiſſe videtur, ὅπη θνητοῖς ἐπὶ κότμον ψυχῆς κίνει τάχιστα καὶ αἵματος κινάκιλινθα. ψυχὴ & αἷμα pro Synonymis habuit Auctor, qui in ſanguine ipſam animam quæſivit cum aliis multis: Nihil notius. εἶσι bonum eſt; neque ἴσι deterius foret: ſed quid mutare neceſſe? *Pauw.*

206. Καὶ τὸν μὲν μόρος αἰνὸς ἀπέκλασε] Præceſſit αἰνὰ κίλιν-

θα: id notes iterum. *Pauw.*

207. ὅ. δ' εἰς ἥρωας ἰναίρων Ἔσσυτ' ἀνὰ κτολίεθρον] ἰταίρων. *Rhod.* Rhodomanni ἰταίρων peſſimum eſt, ſi huc pertineat: Quanquam ἰναίρων certe minus aptum eſt propter ſequens ἰῷ μίγα χάρτει θύων. An ipſe Rhodomannus fortaſſe voluit εἰς ἥρωας ἰταίρους? Id non rejiculum foret ſane. *Pauw.*

209. Δάμνατο δὴ ευτάβαντα] Δάμνατο δ' ἠὺν Ἄβαντα. *Rhod.* Scribe, Δάμνατο δ' ἠὺν Ἄβαντα. In quam correctionem ingenii divitias contulerunt Brodæus & Rhodomannus. *Dausq.* Al-

Υἷα Περιμήστοιο περικλυτὸν Εὐρυκόωντα·
Αἴαντ' Ἀμφιμέδοντα, Δαμαστορίδην τ' Ἀγαμέμνονα,
Ἰδομενῆα δὲ Μίμαντα· Μέγης δ' ἔλε Δηϊοπίτην·
Υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἀμαιμακέτῳ ὑπὸ δουρὶ
Πάμμονα δῖον ὄλεσσε, βάλεν δ' ἐπιόντα Πολίτην·
Τηϊφονόν τ' ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε· τοὺς ἅμα πάντας,
Υἱῆας Πριάμοιο, καὶ ἀντιόωντ' ἀνὰ δῆριν
Δάμνατ' Ἀγήνορα δῖον· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλον ἔπεφνε
Ἡρώων, πάντῃ δὲ μέλας ἀνεφαίνετ' ὀλέθρος
Ὀλλυμένων· ὁ δέ, πατρὸς ἑοῦ κατάειμένος ἀλκὴν,
Μαιμώων, ἐδάιζεν ὅσους κίχεν· ἔνθα καὶ αὐτῷ
Δυσμενέων βασιλῆι καὶὰ Φρονέων ἐνέκυρσεν,
Ἑρμείου ποτὶ βωμὸν· ὁ δ' ὡς ἴδεν υἷ' Ἀχιλῆος,

Ἐγὼ

dinum συνάβαττε Basileenses in συνάβητε mutaverant. *Rauw.*

212. *Μίγης δ' ἔλε Δηϊοπίτην*] Legendum suspicor *Δηϊοχίτην*: Vide Homerum Iliad. Λ. V. 420. *Rauw.*

215. *Τηϊφονόν τ' ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε*] *Τιτίφονόν τ'*. *Rhod.* Hinc Tisiphonus in Historia Trojana ignotus, innotescit nobis: isque addendus Priami filiis ab Aliis commemoratis. Si Lib. 1. V. 403. nunc cum Rhodomanno legere velis, *μετατελείμοιο δ' ἄκοιτιν Τιτιφόνης*, per me licet: Nondum tamen me pœnitet conjecturæ meæ. *Rauw.*

218. *πάντῃ δὲ μέλας ἀνεφαίνετ' ὄλεθρος Ὀλλυμένων*] Durum est *ὄλεθρος ὀλλυμένων*, quanquam *ὀλλυμένων*, ut genitivus absolutus, commate distinguatur ab *ὄλεθρος*. An forte legendum, *πάντῃ δὲ μέλας ἀνεφαίνετο λύθρος Ὀλλυμένων*? *λύθρος* & *λύθρον* utrumque dicitur, ut Eruditi sciunt. *Rauw.*

222. *Ἑρμείου ποτὶ βωμὸν*] *Ἑρκείου*. *Rhod.* Corrigo *Ἑρκείου*. Jovem Herceum loquitur, ut Lib. 6.

Νηΐτιός ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθα οἱ ἄγχι
Δῶμα τέτυκται, καὶ βωμὸς ἀκήρατος Ἑρκείοιο.

Hausit Calaber ex magni Poetæ fontibus Odyss. X.

Ἡ ἰκάνες μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
Ἑρκεῖον ἵζανε τετυγμένον, ἔνθ' ἔσαν πολλαὶ
Λαίτμης, Ὀδυσεύς τε θεοῦ ἐπὶ μητρὶ ἴκηαι.

Iterumque Iliad. Ω. describunt ista Jovem Herceum, ubi de Priamo:

Εὔχετ' ἴπτιτα ἑκὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λιῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανίῳ εἰσκαιδών.

Ubi Eustathius: *μέσῳ δὲ ἕρκει ὁ γέρων ἔρχεται, ὡς ἔστι βωμῷ ἐν-*

Eurycoontem, nobilem Perimneſti filium.
Ajax autem Amphimedontem, & Damaſtoriden Agamemnon,
Idomeneusque Mimantem, & Deiopeten Meges occidit.
Cæterum Achille ſatus haſta invicta
Generoſum Pammona neci tradit, & inferentem ſe Politem confodit,
Tiſiphonumque poſt hos interimit, eosque omnes ſimul
Priami filios. Congreſſum præterea in certamine hoſtico ſecum
Agenorem Jove ortum ſubigit, aliumque poſt alium necat
Ex Heroibus. Ubique ergo nigræ mortis imago erat,
Intercuntibus Trojanis. At ille patris ſui robore inſtructus,
Dum huc illuc ruit, quotquot prehendit, trucidavit; tandem ipſum
Hoſtium regem animo infeſto nactus eſt,
Ad aram (Jovis) Hercei. Is ut conſpexit Achillis natum, Sta-

τος αὐτόθι Ἑρκείου Διὸς. Euripides in Troadibus:

—— —— πρὸς δὲ κρηπίδωι βάθροις
Πίπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἑρκείου θυτήρ.

Seneca Agamemnone: *Sparſum cruore regis* (Priami) *Herceum Jovem*. Meminit Sophocles in Trachiniis, & in Antigona, Athenæus, alii. Mecum Brodæus ſine robore idem adſerit, & Turnebus Advers. Lib. 14. Cap. 15. firmans ex Athenæo. Sedit nihilominus Commentatori in Lib. 2. Æneid. hoc Calabri loco retinere Ἑρκείῳ. Tu vide ſis. Memorabile viſum eſt Pauſaniæ ex mente Leſcheos Poetæ Priamum non ad aram Hercei Jovis cæſum, ſed pro foribus. Sic ille in Phocicis: Πρίαμον δὲ οὐκ ἀποθανεῖν ἔφη Λέσχεως ἐπὶ τῇ ἑρκάρᾳ τοῦ Ἑρκείου, ἀλλ' ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ πάρεργον τῷ Νεοπτολέμῳ πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γίνεσθαι θύραις. Operæ vero pretium fuerit cognoſſe, cujusmodi Jovis Hercei iſtius ſimulacrum fuerit. Idem Pauſanias Corinthiacis: Ζεὺς ξόανον, δόρυ μὲν, ἢ κιφθάμιν, ἔχων ἐν ἀριστερᾷ χειρί, τρίτον δὲ ἐπὶ τοῦ κεφαλῆς. *Dausq.* Mihi etiam Ἑρκείῳ placet; quamvis non neſciam, quid de diſſenſu in his dici poſſit. *Pauw.*

Εγνω ἄφαρ τὸν ἐόντα, καὶ οὐ τρέσεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Θυμὸν ἐέλδετο παισὶν ἐπὶ σφετέροισιν ὀλέσθαι·
Τοὔνεκά μιν προσέειπε λιλαιόμενος θανέεσθαι,
Ω τέκος ὀμβριμόθυμον ἐϋπτολέμου Αχιλῆος,
Κτεῖνον, μή δ' ἐλέαιρε δυσάμμορον· οὐ γὰρ ἔγωγε
Τοῖα παθὼν, καὶ τόσσα, λιλαίομαι εἰσοράασθαι
Ηελίου φάος παντερχέος, ἀλλά που ἤδη
Φθεῖσθαι ὁμῶς τεκέεσσι, καὶ ἐκλελαθέσθαι ἀνίης
Λευγαλέου, ὁμάδου τε δυσηχέος· ὡς ὀφελόν με
Σεῖο πατὴρ κατέπεφνε, πρὶν αἰθομένην ἐσιδέσθαι
Ιλιον, ὁππότ' ἄποινα περὶ κταμένοιο φέρεσκον
Εκτορος, ὃν ἔπεφνε πατὴρ τεὸς· ἀλλὰ τὸ μέν που*
Κῆρες ἐπεκλώσαντο· σύ δ' ἡμετέροιο φόνοιο
Λασον ὄμβριμον, ὅπως λελάθωμ' ὀδυνάων. *
Ως φάμενον, προσέειπεν Αχιλλέος ὄμβριμος υἱὸς·
Ω γέρον, ἐμμεμαῶτα, καὶ ἐσσυμενόν περ ἀνώγεις·
Οὐ γὰρ σ' ἐχθρὸν ἐόντα μετὰ ζωοῖσιν ἐάσω·
Οὐ γάρ τι ψυχῆς πέλει ἀνδράσι φίλτερον ἄλλο.
Ως εἰπὼν, ἀπέκοψε κάρη πολιοῖο γέροντος
Ρηϊδίως, ὡς εἴ τις ἀπὸ στάχυν ἀμήσεται
Λήϊον ἀζαλέοιο, θέρευς εὐελπέος ὥρῃ·

Η δὲ

223. *οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ Θυμὸν ἐέλδετο παισὶν ἐπὶ σφετέροισιν ὀλέσθαι*] *ὀλέσσαι. ὀλέσθαι* retineri potest, si *Θυμὸς* scribatur: Tunc vero ita interpretandum: Quia animo suo post filios occumbere propositum habebat. *Rhod.* Ne litera mutanda, si *θυμὸν αὐτῷ* pro *κατὰ θυμὸν αὐτῷ* scriptum dicamus Ellyptice: Vident omnes, qui Græce sciunt. *αὐτῷ* absolute pro *eo ipso in loco* minus probo; quia nihil adest, quod istam notionem commendat hic: Si liberi cecidissent ad aram Jovis Hercei, aliud esset. Rectius autem ego, quam Rhodomannus, si quid mutandum foret, scripserim, *οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸς Θυμὸν ἐέλδετο παισὶν ἐπὶ σφετέροισιν ὀλέσθαι. Pauw.*

229. *Ηελίῳ φάος παντερχέος*] *Ηελίοιο φάος. Rhod.*

230. *Φθεῖσθαι ὁμῶς τεκέεσσι*] *Φθίσθαι. Rhod.* Utrumque dicitur, & nihil mutare necesse. *Pauw.*

Ibid. *καὶ ἐκλελαθέσθαι ἀνίης Λευ-*

Statim quis eſſet cognovit, nec refugit. Nam eo ipſo in loco,
Poſt filios ſuos, vitam profundere exoptabat.
Ideo ad moriendum promtus, his illum verbis compellavit.
Heus animoſa bellipotentis Achillis ſuboles!
Cæde, nec miſerare me infelicem. Nequaquam enim ego,
Talia & tanta paſſus cupio intueri
Solis omnia luſtrantis jubar. Sed jam jam
Una cum filiis perire, & ægritudinis obliviſci
Acerbiſſimæ, luctuoſique belli. O ſi me
Parens tuus obtruncaſſet, antea quam in ignem ſubſidere viderem
Ilium! Quando redemtionis precium afferebam pro cæſo
Hectore, quem tunc trucidaverat genitor tuus. Verum hæc ſuis ita
Fuſis Parcæ diſpenſarunt. Quare tu cæde noſtra
Animum ferocem exſatia, ut dolorum (tandem) oblivio nos capiat.
Hæc memorantem, alloquitur fortis Achillis natus.
O ſenex, cupidum & properantem me invitas.
Non enim te cum ſis hoſtis, inter vivos relinquam.
Nam vita nihil carius eſt hominibus.
Sic fatus cani ſenis caput abſcindit,
Tam facile, quam ſi quis ſpicam demeſſuerit
Aridæ ſegetis, ſperatæ æſtatis tempore.

Illud

Λευγαλίου] *Λευγαλίης. Rhod.*

234. *Ἕκτορος, ὃν ἔπιφνε πατὴρ τεὸς*] *ὅν μοι* vel *τον ἔπιφνε. Rhod.* Scribe, *ὃν κατέπιφνε. Dausq.* Non male Dausquejus *ὃν κατέπιφνε*, quanquam verbum idem præcedat: Nam ſic ſæpe Quintus. *Pauw.*

236. *Λαοὶ ὄμβριμοι, ὅπως λιλάθωμαι ἀδινάων* *] *ὄμβριμον ἦτορ* vel *ἔγχος. Rhod.*

237. *Ἀχιλλίος ὄμβριμος υἱὸς*] *ὄμβριμον* Verſu antecedenti eſt. *Pauw.*

238. *Ὦ γέρον, ἠμιμαῶτα, καὶ* &c] In his Heroicis nihil Heroicum & generoſum: Id aperte etiam oſtendunt hæcce. *Pauw.*

242. *ὡς εἴ τις ἀπὸ σάχυν ἀμήσεται*] *ἀμήσηται. Rhod.*

243. *Λεῖον ἀζαλέοιο*] *Λεῖα ἀζαλέοιο. Rhod.*

Ibid. *Θέρεος εὐλαπίης ἄρη*]

Η δὲ μέγα μείζουσα, κυλίνδετο πολλὸν ἐπ' αἶαν,
Νόσφ' ἄλλων μελέων, ὁπόσοις ἐγκίνυτ' ἀνήρ·
Κεῖτο δ' ἄρ ἐς μέλαν αἷμα, καὶ εἰς ἑτέρων φόνον ἀνδρῶν
Ολβῳ, καὶ γενεῇ, καὶ ἀπειρεσίοις τεκέεσσιν·
Οὐ γὰρ δὴν ἐπὶ κῦδος ἀέξεται ἀνθρώποισιν,
Αλλ' ἄρα καὶ ὄνειδος ἐπέσσυται ἀπροτίοπτον·
Καὶ τὸν μὲν πότμος εἷλε· κακῶν δ' ὄγε λήσατο πολλῶν·
Οἵ δ' ἐπὶ Αστυάναχτα βάλον Δαναοὶ ταχύπωλοι
Πύργου ἀφ' ὑψηλοῖο, φίλοι δέ οἱ ἦτορ ὄλεσσαν,
Μητρὸς ἁφαρπάξαντες ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐόντα,
Εκτορι χωόμενοι, ἐπειὴ σφίσι πῆμα κόρυσσε
Ζωὸς ἐών· τῷ καί οἱ ἀπεχθήραντο γενέθλην,
Καί οἱ παῖδ' ἐκβάλοντο κατ' ἔρκεος αἰπεινοῖο
Νήπιον, οὔτι δῆριν ἐπιστάμενον πολέμοιο·
Ηύτε πόρτιν ὄρεσφι λύκοι, κατέοντες ἐδωδῆς,

Κρη-

Illud εὐελπίδος mihi ſuſpectum eſt: Scribendum forte εὐθαλπίδος: Nam id hujus loci, non alterum, ſi attendas. *Rauw.*

244. Η δὲ μέγα μείζουσα, κυλίνδετο πολλὸν ἐπ' αἶαν] μέγ' οἰμώζουσα, vel μέγα τρύζουσα. *Rhod.* Recipit Brodæus μέγα μείζουσα, exponitque, *magno edito ſono.* Mallem, Η δὲ μέγα ζείουσα, propter ebullientem e cæſa cervice ſanguinem. Vel Η οἰ' ὀλίγα πνείουσα, quia jam vitales ſpiritus diffabantur. Vel μέγα τρύζουσα: Euſtathius in Odyſſ. Ω. Ιτέον δέ, ὅτι τρύζειν μὲν διὰ τοῦ υ ψιλοῦ ἐπὶ τρυγόνων, αἴ καὶ ἀπὸ τοιούτου γίνονται ῥήματος. At præpoſſit forte, Η δὲ μιγ' οἰμώζουσα. *Dauſq.* Cum Brodæo nihil mutandum: Heſychius in Lexico, Μειζῶντες, μύοντες· λαλοῦντες. Ubi legendum ſuſpicor, Μειζῶντες, μύζοντες. μύζω omnes norunt: Idem μειζω: utrumque factum a ſono; hoc a μει, illud a μυ. Pro μείζω autem quidam μειζάω: unde μειζῶντες, quod alicubi reppererit Heſychius: Niſi ſcribere malis Μείζοντες a μειζω: quod ego certe non improbem; levicula enim eſt mutatio. Interpretationem Brodæi non probo; incongrua quippe eſt, & nihil definit: μύζειν eſt labris compreſſis ex naſo ſonum emittere, qui gemitus eſt inſtar: Idem μειζειν: quod mire convenit, & apprime eſt hujus loci: Vident omnes. Alia commenta nunc refutare non lubet: Ne unum illorum arridet mihi: Id dixiſſe ſufficiat; & ſi quid

Illud autem magno cum gemitu procul ad terram provolvebatur
A cæteris membris, quibus ſeſe homo commovet.
Jacebat ergo (truncus) in atro tabo, & aliorum ſtrage virorum,
Cum opulentia, ac genere, numeroſaque prole.
Non enim diu gloria inter homines viget:
Sed aliquando etiam dehoneſtatio ex improviſo ingruit.
Hunc equidem fatum ita ſuſtulit; inque omnium malorum oblivionem venit.
Danai autem, equorum celeritate clari, Aſtyanactem præcipitem miſerunt
E turri excelſa, eammque illi vitam exſtinxerunt,
A matre abſtracto; cujus in ulnis tum erat.
Hectori (quippe) ſuccenſebant: quod tantum ipſis mali cumulaverat,
Dum vixit. Ideo proſapiam ejus odio habebant,
Filiumque de arduis mœnibus dejiciebant
Infantem, necdum certamina belli edoctum.
Ceu vitulum in montibus lupi, victus penuria ſtimulati,

quid mutandum fuiſſet, μύζοντα pro μιζοῦσα ego unice probaſſem. *Pauw.*

245. Νόσφ' ἄλλοι μιλίοι, ὀπόσοις ἰγχίυτ' ἀνὴρ] ἰγχίυται. *Rhod.* Hæc ſtabiliunt illud, οἷς ἰκτίνυται ἵππος, V. 141. Libri præcedentis: Non tamen apta & commoda eſt locutio. An hic etiam ſcribendum fortaſſe, ὀπόσοις ἰγγίυται ἀνὴρ? Digitum labellis impono, & ne hiſcere volo. *Pauw.*

249. Αλλ' ἄρα καὶ ὄυιδος ἰπίσσυται ἀπροτίακτον] Αλλ' ἄρα καὶ τάχ' ὄυιδος. *Rhod.* Scribe, καί οἱ ὄυιδος. *Dausq.* Præcedens δὴ requirere videtur τάχα. *Pauw.*

251. Οἳ δ' ἐπὶ Ασυάναχτα βάλον Δαναοὶ ταχύπωλοι] Οἱ δέ πω. *Rhod.* Scribe: Οἱ δ' ἀπὸ Ασυάναχτα βάλον, pro ἀπίβαλον. *Dausq.* Rhodomannum ſequor. *Pauw.*

255. τῷ καί οἱ ἀπιχθήραιτο γυίβλην] Mallem καὶ οὐ, quia οἱ παῖδ' ſequitur. *Pauw.*

256. Καί οἱ παῖδ' ἰκβάλοντο] παῖδ' ἰβάλοντο. *Rhod.*

257. Νήπιον, οὔτι δὴν ἰπιστάμινον πολίμοιο] οὐκ ἔτι δῆθεν vel οὔτοι δήμν. *Rhod.* Rhodomannus non male, οὔτοι δῆμν: Potes etiam, οὔτι γε δῆμν. *Pauw.*

Κρημνὸν ἐς ἠχήεντα κακοφραδίῃσι βάλωνται,
Μητρὸς ἀποτμήξαντες εὐγλαγέων ἀπὸ μαζῶν;
Ἡ δὲ θέει γοόωσα φίλον τέκος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μακρὰ κινυρομένη, τῇ δ' ἐξόπιθεν κακὸν ἄλλο
Ἐλθῃ, ἐπεί κε λέοντες ἀναρπάξωσι καὶ αὐτὴν·
Ὡς τὴν ἀσχαλόωσαν ἄδην περὶ παιδὸς ἑοῖο,
Ἦγον δῆιοι ἄνδρες ἅμ' ἄλλῃς ληιάδεσσι
Κούρην Ἠετίωνος ἀμύμονος αἰνὰ βοῶσαν·
Ἡ δ' ἄρα παιδὸς ἑοῖο, καὶ ἀνέρος, ἠδὲ τοκῆος
Μνησαμένη, φίλον αἰνὸν ἐΰσφυρος Ἠετιώνη,
Ὥρμηνεν θανέεσθαι, ἐπεὶ βασιλεῦσιν ἄμεινον
Τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ χείρεσσιν ἀμφιπολεύειν·
Καί ῥ' ἀλοφυδνὸν ἄϋσε, μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
Εἶδ' ἄγε νῦν καὶ ἐμοῖο δέμας κατὰ τείχεος αἰνοῦ,
Ἢ κατὰ πετράων, ἢ καὶ πυρὸς αἶψα βάλεσθε
Ἀργεῖοι· μάλα γάρ μοι ἀάσπετα πήματ' ἔασι·
Καὶ γάρ μευ πατέρ' ἐσθλὸν ἐνήρατο Πηλέος υἱὸς
Θήβῃ ἐνὶ ζαθέῃ, Τροίῃ δ' ἐνὶ φαίδιμον ἄνδρα,

259. Κρημνὸν ἐς ἠχήεντα κακοφραδίῃσι βάλωνται] ἠχήεντα Epithetum eſt ingratum, & κακοφραδίῃσι hic ſatis profecto otioſum eſt. An lupus famelicus vitulum in rupem animo benevolo dejicit unquam? *Pauw.*

260. Μητρὸς ἀποτμήξαντες εὐγλαγέων ἀπὸ μαζῶν] Rectius fuiſſet ἀποῤῥήξαντες. Pro εὐγλαγέων Verſus deſiderat ἰϋγλαγέων. *Pauw.*

268. Μνησαμένη, φίλον αἰνὸν ἐΰσφυρος Ἠετιώνη] Μνησαμένη φίλου ἥτορ, ut ἰλλειπτικῶς ſubaudiatur κατὰ. *Rhod.* Brodæus φίλον αἰῶνα. Rhodomannus φίλου ἥτορ. Edure ambo. Reſcribo φίλον αἷμα, aut interpretor veterem lectionem inducto commatio; *filii, viri, parentis laudes grata memoria uſurpans*; ſcriptoque αἶνον. Heſychius: Αἶνα, ἐπαίνα, ὕμνα. Utrum admiſeris, peroptime ſententia ſecum congruet. Nec ita multo ante Calaber:

—— —— ἦν δὲ γέροντα
Κτείνῃς, οὔ νύ τις αἶνος ἐφίψεται εἴνικι ἀλκῆς.

Dausq. Inepte Brodæus & Dausquejus: Rhodomannus non male, Μνησαμένη φίλου ἥτορ: Legi

E rupe ventosa deturbant animis infestis,
A gravidis matris uberibus avulsum;
Quæ dulcem fœtum lugens huc illuc currit,
Magno cum questu: Sed aliud exinde malum ipsi
Accedit, quando leones etiam ipsam abripuerint.
Sic animi se excruciantem ob filiolum suum,
Viri hostiles inter alias captivas abduxere
Probi Eetionis natam, miserabili vociferatu omnia implentem.
Interim filii sui, & mariti, parentisque simul
Caro animo recordata pulcra Eetione
Mori properat. Quia regibus satius est
In bello occumbere, quam vilioribus servitutem servire.
Ideo lugubriter exclamat, magno dolore animum penitus confecta:
Agedum, nunc & meum corpus de funesto muro,
Vel de petris, aut etiam in ignem, continuo detrudite
Argivi: Nam ineluctabiles ærumnæ me premunt.
Probum enim meum genitorem sustulit Pelei natus,
In sacra Theba, illustremque virum ante Trojam,

Qui

Legi etiam posset, *Μητρομίνη πολύαινος ἰὺτφυρος Ηετιώνη*: Nihil tamen affirmo, & nec meam, nec Rhodomanni suspicionem pro indubitata habeo. Illud *Ηετιώνη*, & *ἰὺτφυρος Ηετιώνη*, post *Η σ'*, & *κούρη Ηετίωνος*, perquam injucundum est spatio tantillo: An ipse Calaber scripsit remotius paululum?

Ως τὴν ἀσχαλόωσαι ἄδην περὶ παιδὸς ἑοῖο,
Κούρη Ηετίωνος ἀμύμονος ἀπὰ βοῶσαι,
Ηγοι δῆθεν ἄνδρες ἅμ' ἄλλης λητίδεσσι·
Η σ' ἅμα παιδὸς &c. Rauw.

272. *Εἶδ' ἄγε νῦν καὶ ἰμαῖα δίμας*] *ἰμαῖο δίμας. Rhod.*

273. *ἢ καὶ πυρὸς αἶψα βάλεσθε*] Recte Interpres, *aut etiam in ignem continuo detrudite.* Et hic notes *κατὰ* diversimode acceptum, & sic tamen copulata verba: Dubito, an ita terfiores; nec sane credo. Sed an forte scribendum, *ἰμαῖο δίμας κατὰ τείχεος ἀνοῦ*, Η *κατὰ πετράων, καὶ ἐν πυρὶ*, vel *ἢ ἐν πυρὶ αἶψα βάλεσθε*? *ἐν πυρὶ* pro *εἰς πῦρ*: Notissimus est Versus ille Hesiodi· *Κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. Rauw.*

Ος μοι ἔην μάλα πολλὰ, τάτ' ἔλδετο θυμὸς ἐμοῖο·
Καί μοι κάλλιπε τυτθὸν ἐν ἡμετέροις ἔτι παῖδα,
Ω ἔπι κυδιάασκον ἀπείριτον, ᾧ ἔπι πολλὰ
Ελπομένη ἀπάφησε κακὴ, καὶ ἀτάσθαλος αἶσα·
Τῷ νύ μ' ἀκηχεμένην πολυτειρέος ἐκ βιότοιο
Νοσφίσατ' ἐσσυμένως, μή δ' εἰς ἐὰ δώματ' ἄγεσθε
Μίγδα δορυκτήτοισιν, ἐπεὶ νύ μοι οὐκ ἔτι θυμῷ
Εὔαδεν ἀνθρώποισι μετέμμεναι, οὕνεκα δαίμων
Κηδεμονῆας ὄλεσσεν· ἄχος δέ μοι ἄχνυται αἰνὸν
Εκ Τρώων στυγερῆσιν ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθεῖσαν.
Η ῥα, λιλαιομένη χθόνα δύμεναι· οὐ γὰς ἔοικεν
Ζωέμεναι κείνοισιν, ὅσων μέγα κῦδος, ὄνειδος
Αμφιχάνη· δεινὸν γὰς ὑπόψιον ἔμμεναι ἄλλων·
Οἱ δὲ βίη ἀέκουσαν ἄγον ποτὶ δούλειον ἦμαρ·
Αλλοι δ' ἄλλοις ἐν δώμασιν θυμὸν ἔλειπον
Ανέρες· ἐν δ' ἄρα τοῖσι βοὴ πολύδακρυς ὀρώρει·
Αλλ' οὐκ ἐν μεγάροις Αντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Αργεῖοι μνήσαντο φιλοξενίης ἐρατεινῆς,
Ος ξείνησε πάροιθε κατὰ πτόλιν, ἠδ' ἐσάωσεν
Ισόθεον Μενέλαον ὁμῶς Οδυσῆϊ μολόντα·
Τῷ δ' ἐπίηρα φέροντες Αχαιῶν φέρτατοι υἷες,
Αὐτὸν μὲν ζώοντα λίπον, καὶ κτῆσιν ἅπασαν,

Καὶ

277. τάτ' ἔλδετο θυμὸς ἐμοῖο] θυμὸς ἐμεῖο. *Rhod.*

278. κάλλιπε τυτθὸν ἐν ἡμετέροις ἔτι παῖδα] ἐν ἡμετέροις pro ἐν ἡμετέροις δόμοις: Ellypſin nota. *Pauw.*

279. ᾧ ἔπι πολλὰ Ελπομένη ἀπάφησε &c.] Ελπομένῃ ἀπάρησε. *Rhod.*

285. ἄχος δέ μοι ἄχνυται αἰνὸν] ἄχος δέ με δίχνυται, vel ἄχος δέ μοι ὄρνυται αἰνὸν. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus: Sed ſi ὄρνυται legamus, pro ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθεῖσαν Verſu ſequenti ſcribendum eſt ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθείσας. Erunt, qui ſcripturi ſunt ἄχος δέ μοι ἄχνυμαι αἰνὸν Εκ Τρώων στυγερῆσιν ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθεῖσα. Et hoc vitio quidem caret, ſed minus tamen accommodum eſt. *Pauw.*

289. δεινὸν γὰς ὑπόψιον ἔμμεναι ἄλλων] ὑπόψιον, *ſub oculis*, *ſub nutu*, ſub poteſtate: Nota locutionem, de qua alias paulo

Qui mihi plurimorum bonorum inſtar erat, quæ animus meus exoptaret:
Et parvulum mihi filium adhuc in (ædibus) noſtris reliquerat,
Quo magnifice me extollebam: & de quo cum non exiguas
Spes concepiſſem, improba & iniqua me ſors fefellit.
Quare me doloribus oppreſſam, ex ærumnoſa hac vita
Quamprimum exterminate: nec domum veſtram abducite,
Inter ancillas haſta vendicatas. Nam animo meo non amplius
Gratum eſt inter homines verſari: poſteaquam malus genius
Curatores ſuſtulit: Et ſævus me luctus excipit
Poſt acerbiſſimos dolores, a Trojanis deſtitutam.
Sic dixit, terram ſubire cupiens. Non enim decorum videtur
Illis vivere, quorum inſignem gloriam improperium
Abſorpſit. Grave enim eſt ab aliis deſpectui haberi.
At Græci vi recuſantem ad ſervilem conditionem abducunt.
Cæterum alii aliis in ædibus vitam relinquebant
Viri: inter quos flebilis excitabatur vociferatus.
Verum non itidem domi Antenoris. Nam hujus
Amicæ hoſpitalitatis memores erant Argivi:
Quod is olim in urbe hoſpitio exceperat & ſervarat
Egregium Menelaum, una cum Ulyſſe eo profectum:
Ideo ut gratiam ei referrent fortiſſimi Græcorum filii,
Vitam ipſi & omnes facultates conceſſerunt,

Themin

lo accuratius. *Pauw.*

290. *βίῃ ἀέκουσαι ἄγον ποτὶ δούλιον ἦμαρ*] *ποτὶ δούλιον ἦμαρ. Rhod.*

291. *Αλλοι δ' ἄλλοις ἐνδώμασιν θυμὸν ἔλειπον*] *Αλλοι δ' ἀλλοίοις*, vel *αὖτ' ἄλλοις. Rhod.* Rhodomanni *Αλλοι δ' αὖτ' ἄλλοις* non diſplicet: alterum diſplicet. Pro *δώμασιν* legendum *δώματι*, ut Verſui bene ſit. *Pauw.*

295. *Ος ξείνητε πάμπαν κατὰ πτόλιν*] *Ος ξείνισσε. Rhod.*

Καὶ Θέμιν ἀζόμενοι παντδερκέα, καὶ Φίλον ἄνδρα·
Καὶ τότε δὴ πάϊς ἐσθλὸς ἀμύμονος Αγχίσαο,
Πολλὰ καμὼν περὶ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
Δουρὶ, καὶ ἠνορέῃ, παλλῶν δ' ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσας,
Ως ἴδε δυσμενέων ὑπὸ χείρεσι λευγαλέῃσιν
Αἰθόμενον πτολίεθρον, ἀπολλυμένους θ' ἅμα λαοὺς
Πανσυδίῃ, καὶ κτῆσιν ἀπείριτον, ἐκ τε μελάθρων
Ελκομένας ἀλόχους ἅμα παίδεσιν, οὐκ ἔτ' ἄρ' αὐτῷ
Ελπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτυχέα πάτρην,
Αλλά οἱ ὥρμαίνεσκε νόος μέγα πῆμ' ὑπαλύξαι·
Ως δ' ὅθ' ἁλὸς κατὰ βένθος ἀνὴρ οἰήϊα νωμῶν
Νηὸς ἐπισταμένως, ἄνεμον, καὶ κῦμ' ἀλεγεινὸν
Πάντοθεν ἐσσύμενον, στυγερῇ δ' ὑπὸ χείματος ὥρῃ
Χεῖρα κάμῃ, καὶ θυμὸν, ὑποβρυχίης δ' ἄρα νηὸς
Ολλυμένης, ἀπάνευθε λιπὼν οἰήϊα μοῦνα,
Τυτθὸν ἐπὶ σκάφος εἶσι, μέλει δέ οἱ οὐκ ἔτι νηὸς
Φορτίδος· ὡς πάϊς ἐσθλὸς ἀμύμονος Αγχίσαο
Αστυ λιπὼν δηίοισι καταιθόμενον πυρὶ πολλῷ,
Υἱέα, καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάσας, φορέεσκε,
Τὸν μὲν ἐπὶ πλατὺν ὦμον ἐφεσσάμενος κρατερῇσι
Χερσὶ, πολυτλήτῳ ὑπὸ γήραϊ μοχθίζοντα,
Τὸν δ' ἀπ' ἄλλης μάλα χειρὸς, ἐπιψαύοντα πόδεσσι

Γαί-

306. οὐκ ἔτ' ἄρ' αὐτῷ Ελπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτυχέα πάτρην] εὐτιχία. *Rhod.* In facili correctio εὐτιχία. *Dausq.* Rhodomannus & Dausquejus εὐτιχία πάτρην: Rectius, quod ad Metrum, ſed deterius, quod ad ſententiam attinet: Nam πάτρη εὐτυχὴς apprime convenit; & πάτρη εὐτιχὴς aliquid continet, quod minus revera quadrat: πόλις enim εὐτιχὴς dici ſolet, non πάτρη: Hoc quiſque intelligit ſtatim. An Auctor nimium feſtinans, ſyllabam brevem forte adhibuit pro ſyllaba longa, & τυχία loco Dactyli eſt? Id verum eſſe poteſt, ſed plerique verum eſſe negabunt. Quid igitur? An εὐτιχία admittemus Metro obtemperantes? Per me licet; niſi forte ſcribendum putes, ἰδεῖν εὐτυχίαν πάτρην, *patriam ipſarum*

Themin omnia luſtrantem, virumque amicum hoc pacto honorantes.
Tunc etiam præſtans Anchiſæ nobilis filius,
Cum multum pertuliſſet laboris pro urbe Priami a diis oriundi
Haſta & virili animo, multisque vitam ademiſſet;
Ut vidit ſævis hoſtium manibus
Urbem cremari, & cives ſimul funditus
Ac immenſas opes interire, e domibus etiam
Raptari maritas cum liberis: non diutius ipſi
Spem animus retinebat patriæ munitæ conſpectu fruendi;
Sed immane exitium ſubterfugere mente ſua deſtinabat,
Ut cum in alto mari vir clavum gubernans
Navis, perite ventum & fluctum devitat,
Ex omni parte imminentem. Sed tandem triſti hyemis tempore
Manu animoque defatigatur. Ideoque nave jam fluctibus oppreſſa
Ac pereunte, deſtitutis & procul relictis gubernaculis,
In exiguam ſe ſcapham confert, nec amplius cura affi-citur navis
Onerariæ. Ita ſtrenuus Anchiſæ præclari filius
Urbem permittens hoſtibus, multo conflagrantem igne,
Filium & patrem ſuum ereptos auferebat:
Cum hunc in latum humerum validis collocaſſet
Manibus, ægra ſenectute gravatum,
Illum autem tenerrima manu (apprehenſum,) & ſtringentem pedibus

Ter-

iterum letam & abſque calamitate: Quod ſane non rejiculum eſt, & facile etiam ex vulgata ſcriptura exit. *Pauw.*

310. ἄειμεν, καὶ χῦμ' ἀλιγειὸν] χῦμ' ἀλιείην. *Rhod.* Ita ſine dubio legendum, ut oratio non ſit ſine vinculo. *Pauw.*

311. τυγερῇ δ' ὑπὸ Χείματος ἤρῃ Χείρα κάμῃ] Non deterius fuiſſet τυγερῇ ὑπὸ χείματος ἔρμῃ. *Pauw.*

317. ἀναρπάσας, φορέοντι] Penultima in ἀναρπάσας brevis eſt: Scribe igitur ἀναρπάξας. Et ſic recte etiam Dausquejus. *Pauw.*

320. Τὸν δ' ἀπ' ἄλλης μάλα χεὶρ

Γαίης οὐλομένην, οὐδὲ Φοβούμενον ἔργα μόθοιο,
Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος· ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης
Ἐκρέματ' ἐμπεφυῶς ἀπαλὸς πάϊς· ἀμφὶ δὲ δάκρυ
Χεύατό οἱ ἀπαλῇσι παρειάσιν· αὐτὰρ ὁ νεκρῶν
Σώματ' ὑπέρθορε πολλὰ θοοῖς ποσί· πολλὰ δ' ἐν ὄρφνῃ
Οὐκ ἐθέλων στείβεσκε· Κύπρις δ' ὁδὸν ἡγεμόνευεν,
Υἱωνὸν, καὶ παῖδα, καὶ ἀνέρα πήματος αἰνοῦ
Πρόφρων ῥυομένη· τοῦ δ' ἐσσυμένου ὑπὸ ποσσὶ
Πάντη πῦρ ὑπόεικε· περισχίζοντο δ' ἀϋτμαὶ
Ἡφαίστου μαλεροῖο· καὶ ἔγχεα, καὶ βέλη ἀνδρῶν
Πίπτον ἐτώσια πάντα κατὰ χθονὸς, ὁππόσ' Ἀχαιοὶ
Κείνῳ ἐπέρριψαν, πολέμῳ ἐνὶ δακρυόεντι·
Καὶ τότε δὴ Κάλχας μεγάλ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
Ἰσχεσθ' Αἰνείαο κατ' ἰφθιμένοιο καρήνου
Βάλλοντες στονόεντα βέλη, καὶ λοίγια δοῦρα·
Τὸν γὰρ θέσφατόν ἐστι θεῶν ἐρικύδεϊ βουλῇ
Θύμβρην εὐρυρέεθρον ἀπὸ Ξάνθοιο μολόντα,
Τευξέμεν ἱερὸν ἄστυ, καὶ ἐσσομένοισιν ἀγητὸν

Ανθρώ-

χειρὸς] Τὸν δ' ἀπαλῆς μάλα. *Rhod.* Veriſſime Rhodomannus ἁπαλῆς pro ἀπ' ἄλλης reſtituit: Sed unde ſic pendet ἀπαλῆς μάλα χειρὸς? Id nemo mihi dixerit: Attamen aliquid, a quo pendeat, ſine dubio requiritur: Scis, quid Auctor dederit? Dicam: ἀπαλῆς κατὰ χειρὸς. Sic nihil convenientius. *Pauw.*

321. Γαίης οὐλομένην, οὐδὲ φοβούμενον ἔργα μόθοιο] Γαίης, οὐλομένην δὲ φοβυμένον. *Rhod.*

322. ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης Ἐκρέματ' &c.] Hæc male habent, & ad unum referuntur male, cum ad duos manifeſte pertineant, & pertinere etiam debeant: Scribe diſtinctione mutata, ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης Ἐκρέματ' ἐμπεφυῶς· ἀπαλὸς πάϊς ἀμφὶ δὲ δάκρυ Χεύατό οἱ ἀπαλῇσι παρειάσιν. Anchiſes pendebat firmiter adhærens filio, dura neceſſitatis lege; Aſcanius ad latus currens ejulabat miſere: Quid autem Æneas? Id ſequentia dicunt, & duobus tertium rite adjungunt: Nihil apertius & convenientius, ut quiſque videt, qui oculis non eſt captus. Scis, quid Interpretem & miſellos deſcriptores fefellit? Particula δὲ propter Metrum non eſt poſita poſt ἀπαλὸς, ſed poſt ἀμφὶ, & ſic paulo remotior eſt, quam vul-

go

Terram, ac diri conflictus negocia extimescentem,
E tumultuosi belli discrimine educebat: necessitate igitur sic exigente,
Tenellus puer adhærens (quasi) pendebat, & lachryma
Per teneras illi genas fundebatur: ipse interim Æneas cæsorum
Cadaverum multa transiliebat citis pedibus, & multa in tenebris
Invitus calcabat: Venusque viæ ductrix erat,
Nepotem & filium maritumque ex tristi periculo
Propenso animo eripiens. Festinantis autem sub pedibus
Undique ignis locum dabat, & diffindebantur circumquaque flammæ
Ardentis Vulcani, hastæque & tela hostium
Omnia ad terram irrita cadebant, quæ Achivi
In illum per lacrymosum hoc prælium conjecerunt.
Et tunc Calchas magna voce ad cohibendum militem exclamavit;
Desinite in fortis Æneæ caput
Stridentia vibrare tela, & perniciales hastas;
Nam magnifico Deorum consilio decretum est, ut iste
A Xantho (hinc) ad latisluum Tybrim profectus,
Sacram condat urbem, etiam posteris stupendam

Mor-

go esse solet: Id locum reddidit ambiguum minus attentis: At ita Poetæ aliquando in gratiam Metri, ut dixi. Vide autem, quam prodige Auctor suum ἀπαλὸς hic nobis admetiatur: Id enim ejus ingenium quoque prodit vere ἀπαλὸν. Illud non prætereundum: παρειάουτι hic male scriptum est pro παρειῶσι: Nam id *genas* notat, cum alterum παρειάουτι notet *serpentes inflatis buccis*, ut nemo nescit Græce doctus. *Pauw.*

328. τῷ δ' ἱστορίην ὑπὸ πορ-] &c.] Quot miracula hic? Ad singula attende. Sed cur cadavera etiam non cedebant de via, ne Heros eximius cum patre & filio ea transilire haberet necesse? *Pauw.*

332. πολίμῳ ἰνὶ δακρυόεντι] Quam otiose accedunt hæc? Talia in his infinita, quæ Versus absolvunt, & ad sententiam nequicquam faciunt. *Pauw.*

334. κατ' ἰφθιμοισιν κρατὸς] κατ' ἰφθίμοιο. *Pauw.*

337. Θύμβρην εὐρυρέεθρον] Θύμβρη ἐπ' εὐρυρέεθρον. *Rhod.*

340.

Ανθρώποις, αὐτὸν δὲ πολυσπερέεσσι βροτοῖσι
Κοιρανέειν· ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνάξειν,
Ἀχρὶς ἐπ' ἀντολίην τε, καὶ ἀκάματον δύσιν ἔλθῃ·
Καὶ γάρ οἱ Θέμις ἐστὶ μετέμμεναι ἀθανάτοισιν,
Οὕνεκα δὴ παῖς ἐστὶν ἐϋπλοκάμου Ἀφροδίτης·
Καὶ δ' ἄλλως τοῦδ' ἀνδρὸς ἐὰς ἐπεχώμεθα χεῖρας,
Οὕνεκά οἱ χρυσοῖο, καὶ ἄλλοις ἐν κτεάτεσσιν·
Ἀνδρα σάοι φεύγοντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν·
Τῶν πάντων προβέβουλεν ἑὸν πατέρ', ἠδὲ καὶ υἷα·
Νὺξ δέ μιν, ἦμιν ἔφηνε καὶ υἱέα πατρὶ γέροντι
Ἧπιον ἐκπάγλως, καὶ ἀμεμφέα παιδὶ τοκῆα·
Ὡς φάτο· τοί δ' ἐπίθοντο, καὶ ὡς θεὸν εἰσοράασκον
Πάντες· ὅ δ' ἐσσυμένως ἐξ ἄστεος οἷο βεβήκει,
Ἠχί ἑ ποιπνύοντα πόδες Φέρον· οὐδέ τι Τροίης
Ἀργεῖοι πτολίεθρον ἐϋκτίμενον διέπερθον·
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
Δηΐφοβον κατέπεφνε, καρηβαρέοντα κιχήσας
Ἀμφ' Ἑλένης λεχέεσσι δυσάμμορον· ἣ δ' ὑπὸ φύζῃ
Κεύθετ' ἐνὶ μεγάροισιν· ὅ δ' αἵματος ἐκχυμένοιο
Γήθεεν ἀμφὶ φόνῳ· τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·
Ὦ κύον, ὥς τοι ἔγωγε φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
Σήμερον· οὐδέ σε διακιχήσεται ἠριγένεια
Ζωὸν

340. ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνάξειν, Ἀχρὶς — ἔλθῃ] Jejune dictum; ac si finis imperii instaret, quando ad ortum & occasum propagatum esset. Debuerat Quintus pro ἀνάξειν verbum adhibere, quod casum quartum adamabat: Sic Emphatice scribere potuisset, Ἀχρὶς ἐπ' ἀντολίην — ἔλθῃ. Oculati vident. An tamen legendum fortasse, ἀνάξειν Ἀχρὶς ἐπ' ἀντολίην — ἴδηαι? *Pauw.*

342. Καὶ γάρ οἱ Θέμις ἐστὶ] Nonne potius, Καὶ δ' ἄρ οἱ Θεμὶς ἐστί? ἄρ æque ante οἱ produci potest, ac γὰρ. *Pauw.*

344. ἐὰς ἐπιχώμεθα χεῖρας] ἀπιχώμεθα. *Rhod.*

345. Οὕνεκά οἱ χρυσοῖο, καὶ ἄλλοις ἐν κτεάτεσσιν] Defectum hic esse satis apparet: Quem ut aliquo modo farciam, lego, Οὕνεκά τοι, vel Οὕνεκα δὴ χρυσοῖο — Ὅσσα σάοι φεύγοντα. *Rhod.* Hæc mutila non erunt sane,

Mortalibus, & ut ipſe longe lateque diſperſis gentibus
Imperet. Ejusque exinde progenies regnet,
Donec ad ortum & occaſum inſuperabilem imperii fines
extendat.
Nam & ipſi fas eſt Deorum conſortio frui;
Propterea quod Veneris pulcricomæ natus eſt.
Alias etiam ab hoc viro manus noſtras abſtineamus,
Quod auro, & inter alias poſſeſſiones,
Quæcunque ſervarint (aliquem) vel in longinquam
terram fugientem,
His ergo omnibus, patrem ſuum prætulit & filium;
Et nox una declaravit ipſum parenti ſeni filium
Mirifice pium, & filio parentem inculpatum.
Sic ait; illi vero obſequuntur; & ut Deum ſuſpiciunt
Omnes (Æneam). Qui ſubito ex urbe ſua exibat,
Quo properantem pedes ferebant. Adhæc vero Trojæ
Oppidum munitum Argivi populabantur.
Tunc etiam Menelaus triſtifico enſe
Deiphobum obtruncat, vino ſomnoque gravatum;
cum deprehendiſſet
Infelicem juxta Helenæ thalamum: Hæc autem fuga ſe
Abdiderat in palatio. At ille, cum ſanguis profunderetur,
Cæde gaudebat: atque hæc inſuper verba emittebat.
Proh canis! ſic flebilem tibi necem attuli
Hodie: nec alma te Aurora offendet

Am-

ſane, ſi ſcripſeris, Οὔτιχά οἱ χρυτοῖο, καὶ ἄλλων ἐν κτιάτισσιν Οσσα. σάοι φυγέντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν, Τῶν πάντων &c. Nihil perſpicuum magis. Fors duplex ſcriptura fuit in Libris Vetuſtis, & pro eo, quod poſuimus, in quibusdam extitit, Οσσα σάοι φυγάδ' ἄνδρα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν: Quæ diverſitas ad Marginem notata, loco fuit corrumpendo: Nihil frequentius, ut ſciunt Peritii. *Pauw.*

348. Νὺξ δέ μιν ἦμαρ ἔφηνε καὶ νίκα] Νὺξ δὲ μίη μιν ἔφηνε. *Rhod.* Mihi placet, Νὺξ δὲ μί' ἦμαρ ἔφηνε καὶ νίκα &c: quod utique facilius & jucundius. *Pauw.*

352. οὐδέ τι Τρώιης Ἀργεῖοι πτολίεθρον] οἱ δ' ἔτι Τρώιης. *Rhod.*

356. ἣ δ' ὑπὸ φύζη] *pra timore*: Sic φύζη accipitur, & Supra habuimus. *Pauw.*

360. οὐδέ τι διαιχήσεται Ηει-

Ζωὸν ἔτ' ἐν Τρώεσσι, καὶ εἰ Διὸς εὔχεαι εἶναι
Γαμβρὸς ἐρισμαράγοιο· μέγας δέ σ' ἐδέξατ' ὄλεθρος
Ημετέρης ἀλόχοιο, παρ' ἡμετέροισι δαμέντα
Αργαλέως· ὣς εἴθε καὶ οὐλομένοιο πάροιθε
Θυμὸν Αλεξάνδροιο, κατὰ μόθον ἀντιόωντος,
Νοσφισάμην· καί κέν μοι ἐλαφρότατον πέλεν ἄλγος.
Αλλ' ὁ μὲν ἵκανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα, *
Τίσας αἴσιμα πάντα· σέ δ' οὐκ ἀρ ἔμελλεν ὀνήσειν
Ημετέρη παράκοιτις, ἐπεὶ Θέμιν οὔποτ' ἀλιτροὶ
Ἀνέρες ἐξαλέονται ἀκήρατον, οὕνεκ' ἄρ αὐτοὺς
Εἰσοράα νυκτός τε, καὶ ἤματος· ἀμφὶ δὲ πάντη
Ανθρώπων ἐπὶ φῦλα διηερίη πεπότηται,
Τινυμένη σὺν Ζηνὶ κακῶν ἐπιΐστορας ἔργων.
Ως εἰποὼν, δηΐοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον·
Μαίνετο γάρ οἱ θυμὸς, ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἀέξων,
Ζηλήμων· καὶ πολλὰ περὶ φρεσὶ θαρσαλέῃσι
Τρωσὶ κακὰ φρονέεσκε, τὰ δὴ θεὸς ἐξετέλεσσεν,
Πρέσβα Δίκη· κεῖνοι γὰρ ἀτάσθαλα πρῶτοι ἔρεξαν
Αμφ' Ελένῃ, πρῶτοι δὲ καὶ ὅρκια πημήναντο
Σχέτλιοι, ὁππότε κεῖνο δι' ἐκ μέλαν αἷμα, καὶ ἱρὰ
Αθανάτων ἐλάθοντο, παραιβασίῃσι νόοιο·
Τῷ καί σφιν μετόπισθεν Ερινύες ἄλγεα τεῦχον·
Τοὔνεκ' ἀρ οἱ μὲν ὄλοντο πρὸ τείχεος, οἱ δ' ἀνὰ ἄστυ

Τερ-

γίνεια] δῖα κιχήσεται Ηριγένεια. *Rhod.*

363. Ημετέρης ἀλόχοιο, παρ' ἡμετέροισι δαμέντα] Ημετέρης ἀλόχοιο παρὰ λέκτροισι δαμέντα. *Rhod.* βραχίοσι duriuſcule; leuius intelligetur χερσὶ, & reſcribetur ἡμετέρῃσι, ut paſſim ἀμφοτέραις absque adjectione ſubſtantivæ vocis. Brodæus reponebat παρὰ λέκτροισι, aut λιχέεσσι. *Dausq.* Recte Brodæus & Rhodomannus: Dausquejus balbutit ſuo more. *Pauw.*

367. Αλλ' ὁ μὲν ἵκανεν ὑπὸ ζόφον ἀκρυόεντα *] Αλλ' ὁ μὲν ἤδη ἵκανεν. *Rhod.* Scribe ἵκανε ἄϊσος ὑπὸ, vel Αλλ' ὁ μὲν ἰθὺς ἵκανεν ὑπὸ ζόφον. *Dausq.* Rhodomanni ἤδη ἵκανεν non diſplicet mihi. *Pauw.*

380. ὁππότε κεῖνο δι' ἐκ μέλαν αἷμα]

Amplius vivum inter Trojanos; etiamsi Jovis te esse
prædicas
Tonantis generum. Nam atrox te accepit interitus,
In lecto conjugis nostræ cæsum
Hostiliter. O si pridem quoque perditum
Alexandrum, (singulari) mecum pugna congressum, vita
Spoliassem; certe animi molestia esset mihi (nunc) leviſ-
sima.
Verum is jam horridas (Orci) tenebras subiit,
Omnibus quæ fato debentur persolutis. Tibi interim
non profutum erat
Mea conjux. Quia nunquam Themin scelerati
Homines castam effugiunt: propterea quod illos
Noctu diuque intuetur, & circumquaque
Ad hominum nationes per aëra volitat,
Cum Jove malorum facinorum conscios puniens.
Sic fatus, immite hostibus exitium patrabat.
Nam ira sub corde intumescens, ac Zelotypia flagrans
Illi furebat, multaque animo intrepido
Trojanis mala meditabatur, quæ Dea utique ad exitum
perduxit
Veneranda Justitia: Illi enim primi tetra peregerant
Circa Helenam; & primi fœdus violarant
Scelesti: cum nigrum illum cruorem, & sacra
Deorum immortalium trangressione mentis oblivioni
tradidissent.
Ideoque Furiæ ipsis postea acerbissimas pararunt cala-
mitates:
Idcirco alii occubuerunt ante mœnia, alii in urbe,
Cum

αἷμα] δὶς scribendum conjunctim. *Pauw.*

381. *Ἀθανάτου ἰλάθοντο, παραι-βασίῃσι νόοιο*] Legi sic etiam potest, *ἀλίτοντο*, nefarie seu scelerate violarunt. *Rhod.* Rhodomannus *ἀλίτοντο*: Male sine dubio: Nam δὶς cum *ἰλάθοντο* cohæret, & sic *τῷ ἀλίτοντο* locus est nullus. Miror Viri Eruditi incogitantiam. *Pauw.*

383. *Τοὔνεκ' ἄρ οἱ μὶν ὄλοντο.*] Ingratum est *Τοὔνεκα* post *Τῷ* Versu præcedenti: An non scribendum saltem, *Οὕνεκ' ἄρ' οἱ μὶν*? Si vel unum Versum 382,

Τερπόμενοι παρὰ δαιτὶ, παρ' ἠϋκόμοις ἀλόχοισιν·
Ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος, ἐνὶ μυχάτοισι δόμοιο
Εὗρεν ἑὴν παράκοιτιν, ὑποτρομέουσαν ὁμοκλὴν
Ανδρὸς κουριδίοιο θρασύφρονος· ὅς μιν ἀθρήσας,
Ωρμηνε κτανέειν ζηλημοσύνησι νόοιο,
Εἰ μή οἱ κατέρυξε βίην ἐρόεσσ' Αφροδίτη,
Η ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔκβαλε ξίφος, ἔσχε δ' ἐρωὴν·
Τοῦ γὰρ ζῆλον ἐρεμνὸν ἀπώσατο· καί οἱ ἔνερθεν
Ηδὺν ἐφίμερον ὦρσε κατὰ φρενὸς, ἠδὲ καὶ ὄσσων·
Τῷ δ' ἄρα θάμβος ἄελπτον ἐπήλυθεν· οὐδ' ἄρ' ἔτλη,
Κάλλος ἰδὼν ἀρίζηλον, ἐπὶ ξίφος αὐχένι χῦραι,
Αλλ' ὥσπερ ξύλον αὖον ἐν οὔρεϊ ὑλήεντι
Εἰστήκει, τὸ μὲν οὔτι βορέαο θύελλαι
Εσσύμεναι κλονέουσι δι' ἠέρος, οὔτε νότοιο·

Ως

vel duos ſequentes Quintus adhibuiſſet ſolos, id ego non improbaſſem. *Pauw.*

384. *Τερπόμενοι παρὰ δαιτὶ, παρ' ἠϋκόμοις ἀλόχοισιν*] Geminatum *παρὰ* non eſt ab Auctore, ſed ab Amanuenſium filiis: Scribe, vel *παρὰ δαιτὶ σὺν ἠϋκόμοις*, vel *κατὰ δαιτὶ παρ' ἠϋκόμοις*. *Pauw.*

390. *Η ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔκβαλε ξίφος, ἔσχε δ' ἐρωὴν*] *ἔβαλε ξίφος*, vel *ξίφος ἔκβαλεν*. *Rhod.* Prius mea opinione præſtat. *Pauw.*

392. *Ηδὺν ἐφίμερον ὦρσε κατὰ φρενὸς*] *ἐφ' ἵμερον ὦρσε*. *Rhod.* Brodæus: An *ὐφίμερον*? Homerus Odyſſ. Ψ. — *ὐφίμερον ὦρσε γόοιο*. Alii ſeparant *ἐφ' ἵμερον*. Iliad Ξ. *Δός μοι νῦν φιλότητα καὶ ἵμερον*. Itaque prætulerim. *Dauſq.* Sine dubio legendum, *ἐφ' ἵμερον ὦρσε*, quo nihil notius aut vulgatius. Et ſimiliter *ὐφ' ἵμερον ὦρσε* ſcribendum apud Homerum. *Pauw.*

393. *Τῷ δ' ἄρα*] *Sic vero. Pauw.*

Ibid. *οὐδ' ἄρ' ἔτλη*] *οὐδ' ἄρ' ἀνέτλη*. *Rhod.* Scribe, *ἔτλη περ*, vel *οὐδέ περ ἔτλη*. Brodæus felicius, *οὐδ' ἄρ' ἐτ' ἔτλη*. *Dauſq.* Rhodomanni *ἀνέτλη* non probo, quia *ἀνατλᾶν perpeti, perferre* ſignificat. Brodæi *ἐτ' ἔτλη* ingratum eſt ipſo ſono. Dausqueji *οὐδέ περ ἔτλη* non diſplicet. Legi etiam poſſet, *οὐδ' ἄρ' ἐτόλμα*: Sed *ἔτλη* convenientius hic notione ſua. *Pauw.*

394. *Κάλλος ἰδὼν ἀρίζηλον*] *ἀρίδηλον*. *Rhod.* *ἀρίζηλον*, invidenda forma; & carmen excuſabile. ζ namque poſitionem conſonantium literarum eſt cum debilitat. Homerus Odyſſ. X. V. 330. ex editione Henrici Ste-

Cum in convivio apud uxores pulcricomas voluptati operam dabant.
Tandem vero Menelaus, in penetralibus ædium,
Invenit uxorem ſuam, exhorreſcentem iram
Animoſi viri, qui legitime eam duxerat: Qui conſpicatus illam,
Zelotypiæ impulſu ad interficiendum properavit:
Niſi vim ipſius inhibuiſſet amabilis Venus;
Quæ illi gladium e manibus excuſſit, & impetum repreſſit.
Triſtem enim Zelotypiam ejus abegit; & in intimo illi
Pectore & oculis dulcem amorem excitavit.
Inſperatus ergo ſtupor eum invaſit, nec ſuſtinuit,
Ubi illuſtre formæ decus conſpexit, gladium cervici admovere;
Sed velut aridum in ſylvoſo monte lignum
Stabat immotus, quod neque rapidi Boreæ turbines
Per aëra concitati agitant, neque Auſtri.

Ita

Stephani:

Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκαζε κῆρα μέλασαι.

Nonnus ad amuſſim exactus Poeta Cap. 1. Paraphras.

Ἐκ Ναζαρὶθ δύναται καλὸν ἔμμεναι; —

Oppianus:

Φθογγὴν ἐκ στομάτων μεροπηΐδα τοντορύζοντες.

Nazianzenus:

Τί πλέον νίκησον ἀναχλοάζουσι τοκῆες.

In Epigrammate:

Βαπτίζεται δ' ὕπνῳ γείτονι τῷ θανάτῳ.

In quibus omnibus σ pro ζ ſurrogari non poteſt. *Dausq.* Eo etiam pertinet in Anacreonticis, *Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε Γράφε, ζωγράφων ἄριστε.* In illis autem ſimilibusque ζ pro σ haberi, ego autumo plane. Videbimus alias diligentius. *Pauw.*

Ibid. *ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι*] *ἐπικῦρσαι* hic poſitum pro *ἐπιχρεῶσαι*: Eruditi ſciunt. Minus autem aptum eſt, *οὐδ' ἔτλη ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι*, quia Venus, ut antea dictum, enſem manibus Menelai excuſſerat. Sic tamen Quintus ſuo ingenio. *Pauw.*

396. *Εἰσέχει, τὸ μὲν οὔτι βορέαο θύελλαι**] *οὔτι θοαὶ βορέαο. Rhod.* Scribe, *οὔτι πνοιαὶ, μακραὶ, καλαὶ.* Brodæus *θοαὶ. Dausq. θοαὶ* aliis præſtat. *Pauw.*

397. *Ἐσσύμεναι κλονέουσι δ' ἤϊρος*] *δ' ἤϊρος* Interpres recte cum *Ἐσσύμεναι* jungit, ſed ſic ſuo loco non ſtat ſane. *Pauw.*

Ως ὁ ταφὼν, μένε δηρόν· ὑπεκλάσθη δέ οἱ ἀλκὴ,
Δερκομένου παράκοιτιν· ἄφαρ δ' ὄγε λήσατο πάντων,
Οσσα οἱ ἐν λεχέεσσιν ἀνήλιτε κουριδίοισι·
Πάντα γὰρ ἠμάλδυνε θεὴ Κύπρις, ἤπερ ἀπάντων
Αθανάτων δάμνησι νόον, θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
Αλλὰ καὶ ὡς, θοὰν ἆορ ἀπὸ χθονὸς αὖθις ἀείρας,
Κουριδίῃ ἐπόρουσε· νόος δέ οἱ ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ
Ωρμᾶτ' ἐσσυμένοιο· δόλῳ δ' ἀρ ἔθελγεν Αχαιοὺς·
Καὶ τότε μιν κατέρυξεν ἀδελφεὸς ἱέμενόν περ,
Μειλιχίοις μάλα πολλὰ παραυδήσας ἐπέεσσι·
Δείδιε γὰρ μὴ δέ σφιν ἐτώσια πάντα γένηται·
Ισχεο νῦν Μενέλαε χολούμενος· οὐ γὰρ ἔοικε
Κουριδίην παράκοιτιν ἀναιρέμεν, ἥς πέρι πολλὰ
Αλγε' ἀνέτλημεν, Πριάμῳ κακὰ μητιόωντες·
Οὔ γάρ τοι Ελένη πέλει αἰτίη, ὡς σύγ' ἔολπας·
Αλλὰ περὶ ξείνοιο Διὸς, καὶ σεῖο τραπέζης
Λησαμένου· τῷ κέν μιν ἐν ἄλγεσι τίσατο δαίμων.
Ως φάθ'· ὅ δ' αἶψ' ἐπίθησε· θεοὶ δ' ἐρικυδέα Τροίην,
Κυανέοις νεφέεσσι καλυψάμενοι, γοάασκον,
Νόσφιν ἐϋπλοκάμου Τριτωνίδος, ἠδὲ καὶ Ἥρης,
Αἳ μέγα κυδιάασκον ἀνὰ φρένας, εὖτ' ἐσίδοντο
Περθόμενον κλυτὸν ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο·
Αλλ' οὔ μὲν οὐδ' αὐτὴ ἐΰφρων Τριτογένεια
Πάμπαν ἄδακρυς ἔην, ἐπεί ῥά οἱ ἔνδοθι νηοῦ

Κασ-

398. ὑπεκλάσθη δέ οἱ ἀλκὴ, Δερκομένου παράκοιτιν] Enallage iterum perquam ſuſpecta: Scripſerim non invitus Δερκομένῳ. *Pauw.*

405. Καὶ τότε μιν κατέρυξεν ἀδελφεὸς ἱέμενόν περ] Illud αὖθις ἀείρας percutiendi iterum copiam præbebat Menelao, de quo ſic dici poterat commode, eum τλῆναι vel οὐ τλῆναι ξίφος ἐπὶ Ελένης αὐχένι κῦραι: Moneo, ut perſpicias, noſtram ἐπίκρισιν eſſe bonam paulo ante. *Pauw.*

404. νόος δέ οἱ ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ Ωρμᾶτ' ἐσσυμένοιο] Enallage etiam inſolens: Legendum videtur, vel νόος δέ οὐ ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ Ωρμᾶτ' ἐσσυμένοιο, vel νόος

Ita ille attonitus diu manebat, & debilitatum ipsi robur
erat
Conjugis adspectu. Statim igitur omnium memoriam
abjecit,
Quæ in maritali ejus toro perfide egerat.
Omnia enim alma Cypris abolevit, quæ omnium
Deorum & mortalium hominum mentem edomat.
Nihilominus tamen rapido de terra ense rursus levato,
In uxorem irruit: sed ratio ipsi in mente alia
In hac festinatione agitabat, & hoc astu Achivos delusit.
Atque tunc eum frater, (per se) cupientem (desistere),
cohibuit
Perblandis multum verbis interpellans.
Metuebat enim, ne omnia ipsis irrita fierent.
Desiste nunc Menelae ab ira: Non enim decet te
Uxorem legitimam occidere; cujus causa multas
Ærumnas toleravimus, Priamo exitium machinantes.
Non enim Helena tibi in causa est, ut tu quidem censes,
Sed Paris, Jovis hospitalis & mensæ tuæ
Oblitus. Ideo vindictam de eo acerbam Deus sumsit.
Sic dixit. At ille morem gessit. Dii autem celebrem
Trojam
Atris nubibus obtecti lugent,
Præter Minervam pulcricomam & Junonem:
Quæ magna lætitia animos delibutos habent, ubi vident
Exscindi inclytam generosi Priami urbem.
Veruntamen nec ipsa ingeniosa Pallas
Omnino lachrymarum expers est. Nam hujus in templo
Vali-

γάος δέ τοι ἄλλ' ἐπὶ &c. Erunt forte, qui dicturi sunt, casum patrium post οἱ non male congruere, quia ipsum μὲ in his positum est pro οὐ: Sed id non satisfacit. *Pauw.*

408. Δείδια γὰρ μὴ δή σφιν] μὴ δὴ. *Rhod.*

413. Ἀλλὰ περὶ ξείνοιο Διὸς, καὶ σεῖο τραπέζης Ἀτρεΐδαι] Ἀλλὰ Πάρις ξείνοιο Διὸς, & Ἀτρείδης. *Rhod.* Rectissime Brodæus Πάρις pro περὶ, & Ἀτρείδης pro Ἀτρεΐδαι. *Dausq.*

414. τῷ κέν μιν ἐν ἄλγεσι θέσαο δαίμων] τῷ καί μιν. *Rhod.*

420. Ἀλλ' οὐ μὲν οὐδ' αὖτε] Ἀλλ' οὐ μάν, vel μὲν. *Rhod.*

421. Πάμπαν ἄδακρυς ἔστι, ἐπεὶ ῥά οἱ] ἔστι, ἐπειή ῥά. *Rhod.*

Καασάνδρην ἴσχυεν Οἰλέος ὄμβριμος υἱὸς,
Θυμοῦ τ', ἠδὲ νόοιο βεβλημένος· ἡ δέ οἱ αἰνὸν
Εἰσοπίσω βάλε πῆμα, καὶ ἀνέρα τίσατο λώβης·
Οὐδέ οἱ ἔργον ἀεικὲς ἐσέδρακεν, ἀλλά οἱ αἰδὼς
Καὶ χόλος ἀμφεχύθη, βλοσυρὰς δὲ τρέψεν ὀπωπὰς
Νηὸν ἐς ὑψόροφον· περὶ δ' ἔβραχε θεῖον ἄγαλμα,
Καὶ δάπεδον νηοῖο μέγ' ἔτρεσεν· οὐδ' ὅγε λυγρῆς
Λῆγεν ἀτασθαλίης, ἐπεί οἱ φρένας ἄασε Κύπρις·
Πάντῃ δ' ἄλλοθεν ἄλλα κατηρείποντο μέλαθρα
Ὑψόθεν· ἀζαλέῃ δὲ κόνις συνεμίσγετο καπνῷ·
Ὦρτο δ' ἄρα κτύπος αἰνὸς· καίοντο δὲ πάντα
Αντιμάχοιο μέλαθρα· καταίθετο δ' ἄσπετα ἄκρη
Πέργαμον ἀμφ' ἐρατὴν, περὶ θ' ἱερὸν Απόλλωνος,
Νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἀμφί τε βωμὸν
Ερμείου· θάλαμοι δὲ κατεπρήθοντ' ἐρατεινοὶ
Υἱώνων Πριάμοιο· πόλις δ' ἀμαθύνετο πᾶσα·
Τρῶες δ' οἱ μὲν παισὶν ὑπ' Αργείων ὀλέκοντο,
Οἱ δ' ὑπὸ λευγαλέου τε πυρὸς, σφετέρων τε μελάθρων,
Ενθά σφι καὶ μοῖρα κακὴ, καὶ τύμβος ἐτύχθη·
Αλλοι δὲ ξιφέεσσιν ἐὸν διὰ λαιμὸν ἔλασσαν,
Πῦρ ἅμα δυσμενέεσσιν ἐπὶ προθύροισιν ἰδόντες·
Οἱ δ' ἀρ ὁμῶς τελέεσσι καταχτείναντες ἄκοιτιν,
Κάππεσον, ἄσχετον ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκη·

Καί

423. Θυμῷ τ', ἠδὲ νόοιο βεβλημένος] βεβλαμμένος. *Rhod.* βεβλημένος plane rejiculum non eſt: *ictus*, *ſauciatus*. Βλητὸς, ὁ ἀπόπληκτος, notum eſt ex Heſychio. Θυμῷ τ' ἠδὲ νόοιο pro κατὰ θυμοῦ ἠδὲ νόοιο notes: Et hoc βεβλημένος non odit ſane. *Pauw.*

425. Οὐδέ οἱ ἔργον ἀεικὲς ἐσέδρακεν] Nonne potius, Οὐδέ τοι ἔργον, ubi οἱ ſtatim ſequitur? *Pauw.*

432. Ὦρτο δ' ἄρα κτύπος αἰνὸς· καίοντο δὲ πάντα Αντιμάχοιο μέλαθρα] αἰνὸς ὁμοῦ vel ἄδην. *Rhod.* Vocula intercidit: Rhodomanni ſuſpiciunculæ non ita arridenᵗ mihi. Maluerim, αἰνὸς ἄγαν. Sed quid πάντα Αντιμάχοιο μέλαθρα? Idne aptum? Credat Judæus apella, non ego:

Validus Oilei filius Caſſandræ vicium offert,
Animo & mente captus: Illa igitur ſævum ei
Poſtea malum immiſit,& ſtupri pœnas de homine ſumſit.
At facinus ejus ſceleſtum non adſpexit; ſed pudor ei
Iraque offuſa erant, & oculos truces avertebat
Ad ſublime templum: infremuit autem cæleſte ſimulachrum,
Et fani ſolum valde contremuit. Ille tamen a turpi interim
Scelere non abſiſtebat. Quia mentem illi Venus corruperat.
Paſſim autem alibi aliæ ruunt domus
A vertice, & ſiccus pulvis fumo commiſcetur,
Ac ſimul gravis fragor increbreſcit. Et tum conflagrant totæ
Antimachi ædes; & arx munita ardet,
Circa elegans Pergamum, & templum Apollinis;
Sacrumque Minervæ templum, & circa aram
Hercei (Jovis). Thalami etiam venuſti cremantur
Nepotum Priami, & (breviter) tota urbs in cinerem redigitur.
At Trojani partim ab Argivum pube letho dabantur,
Partim a perniciali igni & ſuis ipſorum ædibus (oppreſſi);
Ubi illis & fatum triſte & buſtum fuit.
Alii etiam gladiis jugulos transfixerunt,
Flammam cum hoſtibus in veſtibulo conſpicati.
Alii una cum natis uxore interemta,
Procubuerunt, immane facinus neceſſitate exequentes.

Et

ego: Haud dubie aliquid poſt πάντα interiit temporis injuria: Attende modo, neque dubitabis. *Pauw.*

433. καταίθετο δ' ἄστεα ἄκρη] ἄστεος ἄκρη. *Rhod.*

435. ἀμφί τε βωμὸν Ερμείω] Ερκείω. *Rhod.*

440. Εἰθά σφί καὶ μοῖρα κακὴ] Scribe ob Verſum, Εἰθά σφιν. *Pauw.*

444. ἔσχιτο ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκῃ] Vide num legendum ſit ἀναπλήσαντες. *Rhod.* Rhodomannus ἀναπλήσαντες: quod vulgato deterius eſt, ſi Κάπτεσον cum Emphaſi ſumas: Poſt interfectos liberos & con-

Καί ῥά τις οἰόμενος δηΐων ἐκὰς ἔμμεναι αὐτὸν,
Ἐκποθεν Ηφαίστοιο θοῶς ἀνὰ κάλπιν ἀείρας,
Ωρμηνεν ποτέεσθαι ἐφ' ὕδατι· τὸν δὲ παραφθὰς
Αργείων τις, ἔτυψεν ὑπ' ἔγχεϊ, καί οἱ ὄλεσσε
Θυμὸν ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρημένον· ἤριπε δ' εἴσω
Δώματος· ἀμφὶ δέ οἱ κενεὴ περικάππεσε κάλπις·
Αλλος δ' αὖ φεύγων τις διὰ μεγάροιο, μεσόδμῃ
Εμπεσε καιομένῃ, ἐπὶ δ' ἤριπεν αἰπὺν ὄλεθρον·
Πολλαὶ δ' αὖτε γυναῖκες ἀνιηρὴν ὑπὸ φύζαν
Εσσύμεναι, μνήσαντο φίλων ὑπὸ δώματι παίδων,
Οὓς λίπον ἐν λεχέεσσιν· ἄφαρ δ' ἀνὰ ποσὶν ἰοῦσαι,
Παισὶν ὁμῶς ἀπόλοντο, δόμων ἐφύπερθε πεσόντων·
Ιπποι δ' αὖτε, κύνες τε δι' ἄστεος ἐπτοίηντο,
Φεύγοντες στυγεροῖο πυρὸς μένος· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Στειβον ἀποκταμένους· ζωοῖσι δὲ πῆμα φέροντες,
Αἰὲν ἐρήγνυντο· βοὴ δ' ἀμφίαχεν ἄστυ,

Καί

jugem, ſe interfecerunt ipſi, & ſic ἔργον ἄσχετον ἀπεπλήσαν ἀνάγκη. Vides? Sic ἀπαπλήσαντες ſignatius eſt, quam ἀπατλήσαντες. *Pauw.*

448. ἔτυψεν ἀπ' ἔγχεϊ, καί οἱ ὄλεσσε] Ita Aldus: Baſileenſes οἱ neglexerunt: Unde illud Rhodomanni καί μιν ὄλεσσε. Figuratius autem eſt οἱ hoc loco, & obvium minus: Si ſcripſiſſet Quintus καὶ τάχ' ὄλεσσε, id non deterius fuiſſet: μιν enim aut ἑ non amat præcedens. τὸν. *Pauw.*

451. Αλλος δ' αὖ φεύγων τις διὰ μεγάροιο, μεσόδμῃ Εμπεσε καιομένῃ] Αλλῳ δ' αὖ φεύγοντι διὰ μεγάροιο, μεσόδμῃ Εμπεσε καιομένῃ. *Rhod.* Editio Aldina φεύγει: pro quo Rhodomanus ex Baſileenſi φεύγον. *Pauw.*

452. ἐπὶ δ' ἤριπεν αἰπὺν ὄλεθρον] Forte ἐπὶ δ' εἵρυσεν. *Rhod.* Hæc aperte corrupta ſunt, & ita deformata, poſtquam Αλλος τις ſcriptum male pro Αλλῳ Rhodomanni ἐπὶ δ' εἵρυσεν αἰπὺν ὄλεθρον non arridet mihi: Fors legendum, ἐπὶ δ' ἔπηχεν αἰπὺς ὄλεθρος: vel ἐπὶ δ' ἔχραεν αἰπὺς ὄλεθρος. Sic nihil exaſciatius. Viſne tamen aliud, quod nunc mihi etiam incidit ſubito? Legendum fortaſſe, Αλλος δ' αὖ φεύγων τι διὰ μεγάροιο, μεσόδμῃ Εμπεσε καιομένῃ, ἐπὶ δ' ἤριπεν αἰπὺν ὄλεθρον. Sic minimum mutatur: αἰπὺν ὄλεθρον Ellyptice poſitum pro κατ' αἰπὺν ὄλεθρον: Hoc ita inſolitum

Et quiſpiam procul ab hoſtibus ſe eſſe exiſtimans,
E flamma alicunde raptim ſublata urna,
Aqua rem gerere inſtituit; ſed prævertens illum
Argivum quiſpiam haſta ferit, & exitio eum mittit
Temeto mentem gravatum: In mediam igitur domum
Collabitur; & inanis propter eum urna ruit.
Alii per domum fugienti media columna
Incumbit ardens, arduamque ſecum mortem attrahit.
Plurimæ etiam matronæ in fugam mœſtificam
Actæ, memores erant caræ in domo ſubolis,
Quam in cunis liquerant: ſubito igitur pedibus regreſſæ
Una cum natis peribant, ædibus deſuper collapſis.
Equi autem & canes per urbem conſternati vagabantur,
Horrendi ignis vim fugientes; & pedibus
Calcant cæſos, viventibus etiam noxam inferentes
Horrendum infremunt; clamorque per urbem reſonat.

Ac

ſolitum non eſt. Alias ſcribendum, *ἐπὶ δ' ἔτραχεν μικρὸν ἄλιθρον.* Inquies, *ἔμπεσε μικρὸν* minus ſignatum eſt, quam *μικρὸν ἔμπεσε*: Fateor: Sed ſic tamen potuit Quintus, qui ubique non eſt æque diſertus. Sin minus, ex allis duobus eligere potes, quod cupias. Suſpiciones promo, & ubi literarum veſtigia præeunt, eorum ductum ſequor. *Pauw.*

453. *Πολλαὶ δ' αὖτε γυναῖκες ἄνιηρὴν ὑπὸ φύζαν Εσσύμεναι*] Malim *ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν Εσσύμεναι*, vel *ἀνιηρῇ ὑπὸ φύζῃ* aut *ἀνιηρῆς ὑπὸ φύζας Εσσύμεναι*: *φύζα* pro maxima anxietate jam habuimus plus ſemel. Vulgatum eſt implicitum: Nam *Εσσύμεναι* ab *ἀνιηρὴν ὑπὸ φύζαν* ſeparandum eſſet, & poſterius illud vertendum *ſub miſeram fugam*, id eſt, dum miſere fugiunt: Interpres non bene. *Pauw.*

455. *ἄφαρ δ' ἀνὰ ποσσὶν ἰῶσαι*] *ἀνὰ ποσσὶν ἰῶσαι. Rhod.*

459. *ζωοῖσι δὲ πῆμα φέροντες*] Illud *πῆμα* perquam ſuſpectum eſt mihi: Nam quod damnum inferebant viventibus? Id non dicitur, & vix ac ne vix etiam dici potuit, ubi de eorum pavore & ululatu ſermo eſt unice. Scribendum ſuſpicor, *ζωοῖσι δὲ δεῖμα φέροντες*: metum incutiebant metu & ululatu ſuo. *Pauw.*

460. *Αἰὲν ἰάχγυιτο*] *Αἰὲν ἰαχούντο. Rhod.* Ita veriſſime Rhodomannus: *Αἰὲν*, fateor, manere poſſet, ſed *Αἰὲν* adeo vicinum & appoſitum, ut omnibus ſeſe commendet ſtatim. *Pauw.*

461.

Καί τινος αἰζηοῖο διὰ φλογὸς ἐσσυμένοιο *
Φθεγγομένου· τοὺς δ' ἔνδον ἀμείλιχος αἶσα δάμασσεν·
Αλλον δ' ἄλλα κέλευθα φέρεν στονόεντος ὀλέθρου·
Φλὸξ δ' ἀρ ἐς ἠέρα δῖαν ἀνέγρετο· πέπταto δ' αἴγλη
Ασπετος· ἀμφὶ δὲ φῦλα περιχτιόνων ἐρόωντο 465
Μέχρις ἐπ' Ιδαίων ὀρέων ὑψηλὰ κάρηνα,
Θρηϊκίης τε Σάμοιο, καὶ ἀγχιάλου Τενέδοιο·
Καί τις ἁλὸς κατὰ βένθος ἔσω νεὸς ἔκφατο μῦθον·
Ηυσαν Αργεῖοι κρατερόφρονες ἄσπετον ἔργον,
Πολλὰ μάλ' ἀμφ' Ελένης ἑλικοβλεφάροιο καμόντες, 470
Πᾶσα δ' ἀρ ἡ τοπάροιθε πανόλβιος, ἐν πυρὶ Τροίη
Καίεται· οὐδέ θεῶν τις ἐελδομένοισι ἄμυνεν·
Πάντα γὰρ ἄσχετος αἶσα βροτῶν ἐπιδέρκεται ἔργα·
Καὶ τὰ μὲν ἀκλέα πάντα, καὶ οὐκ ἀρίδηλα γεγῶτα,
Κυδήεντα τίθησι, τά δ' ὑφόθι μείονα θῆκε· 475
Πολλάκι δ' ἐξ ἀγαθοῖο, πέλει κακὸν· ἐκ δὲ κακοῖο
Εσθλὸν, ἀμειβομένοιο πολυτλήτου βιότοιο.
Ως ἀρ ἔφη μερόπων τις, ἀπόπροθεν ἄσπετον αἴγλην
Εἰσορόων· στονόεσσα δέ τ' ἄμφεχε Τρῳὰς ὀϊζύς·
Αργεῖοι δ' ἄνα ἄστυ κυδοίμεον, ἠὔτ' ἀῆται 480
Λαῦροι ἀπείρονα πόντον ὀρινόμενοι κλονέουσιν,
Οππότ' ἀρ ἀντιπέρηθε δυσαέος Αρκτούροιο
Βηλὸν ἐς ἀστερόεντα θυτήριον ἀντέλλησιν,
Ες νότον ἠερόεντα τετραμμένον, ἀμφὶ δ' ἀὴς αὐτῷ
Πολλαὶ ὑπόβρυχα νῆες ἀμαλδύνονθ' ἑνὶ πόντῳ, 485

Oppu-

461. Καί τινος αἰζηοῖο διὰ φλόγος ἐσσυμένοιο *] Defectus ſuſpicio. *Rhod.* Poſt hæc abſque ullo dubio interciderunt quædam: Vide modo illud τοὺς δ' ἔνδον, & ſi ambigas, in poſterum te Pyrrhonis aſſeclam præbe. *Rauw.*

465. ἀμφὶ δὲ φῦλα περιχτιόνων ἐρόωντο] ὀρόωντο. *Rhod.*

467. καὶ ἀγχιάλου Τενέδοιο] Magis placet ἀμφιάλου. Inſula enim eſt Tenedus. *Rhod.* Et mihi ἀμφιάλου magis placet. Spatium autem hoc ſatis breve, ubi Sinonis facem Græcos ad Tenedum vidiſſe ſcribit Auctor: Recurre ad V. 344. Lib. 12. & V. 23. hujus

Ac juvene aliquo, per flammam dum fugit,
Evocante (alios), crudele fatum qui intus erant exſtinxit.
Aliumque aliæ lamentoſæ mortis viæ auferunt.
Incendium vero in ſublimem aëra tollitur, ac ſplendor (inde) volitat
Immenſus, finitimorumque gentes id paſſim vident,
Ad ardua uſque Idæorum montium cacumina,
Threïciamque Samum, Tenedumque mari cinctam.
Et quiſpiam in maris gurgite navigans, (hujuſmodi) verba edidit:
Difficillimum fortes Argivi opus perfecerunt,
Plurimis laboribus propter Helenam ſpecioſam exantlatis:
Et Troja illa quondam omnibus bonis abundans, tota igni
Conflagrat. Nec ullus Deorum, ut optabant, tutatus eſt.
Inſeparabile enim fatum cuncta mortalium facta intuetur,
Ac omnia quæ ſunt ignobilia & obſcura,
Illuſtria facit, & elata in altum, humiliora facit.
Sæpe etiam ex bono malum exſiſtit, & ex malo
Bonum: Vita laborioſa (ſic) vices alternante.
Ita quiſpiam mortalium dixit, e longinquo immenſum fulgorem
Adſpiciens. Interim flebilis adhuc calamitas Trojanos undique anguſtabat.
Argivi autem per urbem tumultuabantur: Sicut ventorum flatus
Validi ſpacioſum mare turbant, quando concitantur;
Cum (videlicet) e regione ventoſi Arcturi
In cælo ſtellato acerra oritur,
Ad auſtrum obſcurum converſa, circa cujus ortum
Multæ naves ſubmerſæ hauriuntur in mari,

Graſ-

hujus Libr. *Pauw.*

479. τοιόσσα δέ τ' ἄμφιχε Τρῶας ἰὸς] τοιόσσα δ' ἴτ' ἄμφιχε. *Rhod.*

480. χὔτ' ἄῆται Λκῦροι] Hic etiam λκῦροι eſt pro λάβροι: Junge V. 71. Lib. 8. & quæ ibi noto. *Pauw.*

483. Βλὰν ἐς ἀστρόεντα] Cæli limen; aër, in quo ſtellæ lucent. *Pauw.*

485. Πολλαὶ ὑπόβρυχα νῆες] Hic ὑπόβρυχα ſine dubio loco adverbii eſt ab ὑπόβρυχος: Paulo

Ορνυμένων ἀνέμων· οἷς ἴκελοι ὖιες Αχαιῶν
Πόρθεον Ιλιον αἰπὺ· τὸ δ' ἐν πυρὶ καίετο πολλῷ,
Εὖτ' ὄρεος λασίῃσιν ἄδην καταείμενον ὕλης,
Εσσυμένως καίηται ὑπὲρ πυρὸς ὀρνυμένοιο
Εξανέμων, δολιχαὶ δὲ περιβρομέουσι κολῶναι, 490
Τῷ δ' ἄρα λευγαλέως ἐνιτείρεται ἄγρια πάντα,
Ηφαίστου βίῃ περιστρεφθέντα καθ' ὕλην·
Ως Τρῶες κτείνοντο κατὰ πτόλιν, οὐδέ τις αὐτοὺς
Ρύετ' ἐπουρανίων· περὶ γὰρ αἰνὰ πάντοθε μοῖραι
Μαχραὶ περιστήσανλο, τά περ βροτὸς οὔποτ' ἄλυξε· 495
Καὶ τότε Δημοφόωντι, μενεπτολέμῳ τ' Ακάμαντι
Θησῆος μεγάλοιο δι' ἄστεος ἤντετο μητὴρ,
Καίπερ ἐελδομένη· μαχάρων δέ τις ἡγεμόνευεν,
Ος μιν ἄγειν κείνοισι καταντίον· ἡ δ' ἀλεκτο
Φεύγουσ' ἐκ πολέμοιο, καὶ ἐκ πυρὸς· οἱ δ' ἐσιδόντες 500
Αἴγλη ἐν Ηφαίστοιο δέμας, μεγεθός τε γυναικὸς,
Αὐτὴν ἔμμεν ἔφαντο θεηγενέος Πριάμοιο
Αντιθέην παράκοιτιν· ἄφαρ δέ οἱ ἐμμεμαῶτες,
Χείρας ἐπερρίψαντο, λιλαιόμενοί μιν ἄγεσθαι
Ες Δαναοὺς· ἡ δ' αἰνὸν ἀναστενάχουσα, μετηύδα· 505
Μὴ νύ κε κύδιμα τέκνα Φιλοπτολέμων Αργείων,

Δήϊον

lo incertior eſt locus ille Homeri Odyſſ. E. V. 319. Τὸν δ' ἄρ' ὑπέβρυχα θῆκε κελὸν χρόνον. *Pauw.*

488. Εὖτ' ὄρεος λασίῃσιν ἄδην καταείμενον ὕλης] Εὖτε δ' ὄρος, vel Ηὔτ' ὄρος λασίῃσιν. *Rhod.* Poſterius hic ego malo. *Pauw.*

489. Εσσυμένως καίηται ὑπὲρ πυρὸς ὀρνυμένοιο Εξανέμων] Εξ ἀνέμων. *Rhod.* Illud ὑπὲρ πυρὸς ὀρνυμένοιο Εξ ἀνέμων ego non intelligo: Nam quid ὑπὲρ πυρὸς? Idne aptum & bonum? Cras credam, non hodie. An ſcribendum, ὑπαὶ πυρὸς ὀρνυμένοιο Εξ ἀνέμων? Ita videtur: Niſi malueris forte, Εσσυμένως καίηται ἅπαν πυρὸς ὀρνυμένοιο Εξ ἀνέμων. Error facilis ex literarum compendiis. *Pauw.*

491. Τῷ δ' ἄρα λευγαλέως] Τῷ hic generalius eſt: *Hoc autem modo*; *Sic vero*: Nam ſi ad πυρὸς ſpecialius referas, male & incondite nimis ſequeretur Ηφαί-

Graſſantibus ventis. His ſimiles Argivum nati,
Celſum Ilion vaſtabant; quod multo igni cremabatur.
Ac veluti mons, denſis veſtitus ſylvis,
Subito conflagrat, igne ſupra excitato
A ventis, & longæ circumfremunt cautes;
In quo omnes feræ miſere afflictantur
Vulcani æſtu huc illuc agitatæ per ſylvam:
Ita Troës cædebantur in urbe, nec quiſquam ipſos
Cælitum eripiebat. Nam undique circum eos Parcæ retia
Longa extenderant, quæ nullus homo unquam effugit.
Et tunc Demophoonti, bellacique Acamanti
Magni Theſei mater in urbe occurrebat;
Id ſane exoptans: Deorum vero quiſpiam præibat,
Qui hanc obviam illis duxit: oberrabat enim
E belli & incendii diſcrimine fugiens. Cum igitur illi vidiſſent
In Vulcani ſplendore corpus, & magnitudinem fœminæ,
Priami generoſi ipſam eſſe putabant
Eximiam uxorem; Ideo ſtatim impetu in eam facto,
Manus injecerunt; abſtrahere ipſam cupientes
Ad Danaos. Illa autem miſere ingemiſcens, (ſic eos) affatur.
Ne quæſo me, clari bellipotentum Argivorum nati,

Ut

Ηφαίστου βίη: Moneo, ne Auctor balbutiiſſe videatur. *Pauw.*

492. Ηφαίστε βίῃ πιφιστιφθίντα] Ηφαίστοιο βίηφι πιφιστιφθίντα. *Rhod.*

493. Ως Τρῶες κτείνοντο κατὰ πτόλιν] Illud κτείνοντο requirit, ut ſuperius ἰντείφιται vertamus *conſumuntur*, *intereunt*: Alias enim comparatio eſt nulla. Conſumuntur & pereunt feræ, per ſylvam undique diſcurrentes, ut flammam evadant, ſed fruſtra, tota ſylva flammis undique obſeſſa: Sic λίνα μακρὰ, & alia etiam pulchre concinnunt: Quin & καίηται ἄκαι, ſi id forte arrideat tibi, ſic magis fit commendabile. *Pauw.*

494. πιρὶ γὰς αἰνὰ πάντεθε μοῖραι Μακραὶ πιφιστήσαντο] πιρὶ γὰς λίνα πάντεθε μοῖραι Μακραὶ πιφιστήσαντο. *Rhod.*

499. Ος μὲν ἄγειν κτείνοισι κατακτίσιν] Ος μὲν ἄγειν. *Rhod.*

Ibid. ἢ δ' ἀλίκτο] ἢ δ' ἀλάλητο. *Rhod.* Pro Aldino ἀλίκτο Baſilcenſes ἀλλίκτο. *Pauw.*

506. Μὴ νύ κε κύδιμα τέκνα] Μὴ νύ μοι κύδιμα. *Rhod.*

511.

Δήϊον ὡς ἐρύοντες, ἐὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθε·
Οὐ γὰρ Τρωϊάδων γένος εὔχομαι, ἀλλά μοι ἐσθλὸν
Αἷμα πέλει Δαναῶν μάλ' ἐϋκλεὲς, οὕνεκα Πιτθεὺς
Γείνατό μ' ἐν Τροιζῆνι· γάμῳ δ' ἐδνώσατο δῖος
Αἰγεύς· ἐκ δ' ἄρ' ἐμοῖο κλυτὸς πάϊς ἔπλετο Θησεύς·
Αλλά με πρὸς μεγάλοιο Διὸς, τερπνῶν τε τοκήων,
Εἰ ἐτεὸν Θησῆος ἀμύμονος ἐνθάδ' ἵκοντο
Υἷες ἅμ' Ατρείδῃσι, φίλοισι δὲ παίδεσι κείνου
Δείξατ' ἐελδομένοισι κατὰ στρατὸν, οὔσπερ ὀΐω
Υμμιν ὁμήλικας ἔμμεν· ἀναπνεύσει δέ μευ ἦτορ,
Ην κείνους ζώοντας ἴδω, καὶ ἀριστέας ἄμφω.
Ως φάτο· οἱ δ' ἀΐοντες ἐοῦ μνήσαντο τοκῆος
Αμφ' Ελένης ὅσ' ἔρεξε, καὶ ὡς διέπερσαν Αφίδνας
Κοῦροι ἐριγδούποιο Διὸς πάρος, ὁππότ' ἂρ αὐτοὺς
Υσμίνης ἀπάνευθεν ἀπεκρύψαντο τιθῆναι,
Νηπιάχους ἔτ' ἐόντας· ἀναμνήσαντο δ' ἀγαυῆς
Αἴθρης, ὅσσ' ἐμόγησε δορυκτήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ,
Αμφω ὁμῶς ἑκύρητε, καὶ ἀμφίπολος γεγαυῖα
Αντιθέης Ελένης· σὺν δ' ἀμφασίῃ κεχάροντο·
Δημοφόων δέ μιν ἠὺς ἐελδομένη προσέειπεν·
Σοὶ μὲν δὴ τελέουσι θεοὶ θυμηδέα ἔλδωρ
Λυτίκ', ἐπεί ῥα δέδοιχας ἀμύμονος υἱέος υἷας
Ημέας, οἵ σε φίλης συναειράμενοι παλάμῃσιν,
Οἴσομεν ἐς νῆας, καὶ ἐς Ελλάδος ἱερὰν οὖδας

Αξο-

511. ἐκ δ' ἄρ' ἐμοῖο] ἐκ δ' ἄρ' ἐμεῖο. *Rhod.*

514. *φίλοισι δὲ παίδεσι κείνου*] Non convenit *δὲ* hoc loco: Scribe, *φίλοισι γε παίδεσι κείνου*. *Pauw.*

526. *Δημοφόων. δέ μιν ἠὺς ἐελδομένη προσέειπεν*] *ἐελδομένην*. *Rhod.*

528. *ἐπεί ῥα δέδοιχας ἀμύμονος*] *ἐπεί ῥα δέδοεκας*. *Rhod.* *δέδοικας* venerata es: non *δέδοεκας*, quod Rhodomannus reponebat: multi Troum Demophontem cum Acamante viderunt, quibus ea ſpectio ſaluti minime fuit. Verum uti neque nova vocula infulcienda; ſic neque ad novam τῷ *δέδοικας* interpretationem confugien-

Ut hoſtem abſtractam ad naves veſtras ducatis.
Non enim Trojanorum genus mihi vendico, ſed mihi clarus
Sanguis eſt e Danais, & inprimis nobilis. Nam Pittheus
Genuit me in Troezene, matrimonio autem ſibi junxit divinus
Ægeus, & ex me natus eſt famigeratus Theſeus.
Sed me per magnum Jovem & jucundos parentes,
Si revera fortis Theſei huc venerunt
Nati cum Atridis, caris illius filiis
Oſtendite, expetentibus hoc in exercitu. Quos equidem arbitror
Vobis ætate pares eſſe: & refocillabitur cor meum,
Si illos vivos & virtute excellentes videro ambos.
Sic ait: illi autem ſimulac audierunt, recordati ſunt parentis ſui,
Quæ feciſſet propter Helenam, & ut Aphidnas populati eſſent
Olim Jovis Tonantis filii: cum ipſos
Procul a pugnæ diſcrimine nutrices abdidiſſent
Adhuc parvulos: meminerunt etiam illuſtris
Æthræ, quanta perpeſſa eſſet ſub jugo captivitatis;
Utrumque facta, ſocrus ſimul & ancilla
Formoſæ Helenæ; cumque tacito ſtupore lætabantur.
Tandem fortis eam Demophoon id expetentem alloquitur:
Tibi equidem gratum Dii votum implent
Hoc ipſo momento; nam vides natos egregii tui filii
Nos; qui te amicis ſublatam manibus
Transferemus ad naves, & in ſacram Græciæ terram
Luben-

ſugiendum: ſupero namque loco Æthræ vox a timore eſt:

δείδω νύ μι κύδιμα τέκνα φιλοπτολέμων Αρχείων
Δείδω ὃς ἰόντες —

verebatur hoſtis eſſe loco. *Dausq.* Hoc poſterius non indignum fortaſſe eſt hominis Scholaſtici acumine: Alterum δείδοικας ſimplicius & naturalius. *Pauw.*

Ἄξομεν ἀσπασίως, ὅθπερ πάρος ἐμβασίλευες·
Ὡς φάμενον, μεγάλοιο πατρὸς προσπλύξατο μήτηρ,
Χείρεσιν ἀμφιβαλοῦσα· χύσεν δέ οἱ εὐρέας ὤμους,
Καὶ κεφαλὴν, καὶ στέρνα γένειά τε λαχνήεντα·
Ὡς δ' αὔτως Ἀχάμαντα χύσεν· περὶ δέ σφισι δάκρυ
Ἡδὺ κατὰ βλεφάροιϊν ἐχεύατο μυρομένοιϊν·
Ὡς δ' ὁπότ' αἰζηοῖο μετ' ἀλλοδάποισιν ἐόντος
Λαοὶ φημίξωσι μόρον, τόν δ' ἔκποθεν υἷες
Ὕστερον ἀθρήσαντες ἐς οἰκία νοστήσαντα,
Κλαίουσιν μάλα τερπνὸν· ὃ δ' ἔμπαλι παισὶ καὶ αὐτὸς
Μύρεται ἐν μεγάροισιν ἑπωμαδὸν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
Ἡδύ τι μυρομένῳ γοερὴ περιπίπτ' ἰωὴ,
Ὡς τῶν μυρομένων, λαρὸς γόος ἀμφιδέδηει.
Καὶ τότε που Πριάμοιο πολυκτήτοιο θύγατρα,
Λαοδίκην ἐνέπουσιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι,
Εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὄφρα ἑ γαῖα
Ἀμφιχάνῃ, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλεια ἔργα·
Τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε, καὶ αὐτίκα γαῖαν ἔνερθεν
Ῥῆξεν ἀπειρεσίην· ἣ δ' ἐννεσίῃσι θεοῖο
Κούρην δέξατο δῖαν, ἔσω κοίλοιο βερέθρου,
Ἰλίου ὀλλυμένης, ἧς εἵνεκά φασι καὶ αὐτὴν
Ἠλέκτρην βαθύπεπλον ἐὸν δέμας ἀμφικαλύψαι
Ἀχλύϊ, καὶ νεφέεσσιν ἀκηχεμένην χορὸν ἄλλων

Πληϊά-

536. κατὰ βλεφάροιϊν ἰχνύετο μυρομένοιϊν] Vel: μυρομένοισιν. *Rhod.* μυρομένοισιν præfero. *Pauw.*

539. ἐς οἰκία νοστήσαντα] In οἰκίαν, removi. *Rhod.* Aldina & Basileensis scilicet οἰκίαι. *Pauw.*

542. Ἡδύ τι μυρομένῳ γοερὴ περιπίπτ' ἰωὴ] Forte μυρομένην γοερὴ περιπίπτατ' ἰωὴ. *Rhod.* Ita recte Rhodomannus, quanquam μυρομένων ingratum est, ubi μυρομένων mox sequitur: Sed sic ipse Quintus cum ingeniolo suo: μυρομένοις enim non conveniret satis. Verbum autem μύρεσθαι in tribus Versibus contiguis hic ter repetitum nota. *Pauw.*

547. πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλεια ἔργα]: ἐπὶ δούλια ἔργα.

γα.

Lubenter ducemus, ubi prius regina eras.
Sic loquentem magni parentis genitrix amplexatur
Manibus circumdans, amplosque ejus humeros oscu-
latur,
Caput etiam & præcordia hispidumque mentum.
Similiter & Acamantem suaviatur: & lacrymæ ipsis
Flentibus a palpebris destillant præ gaudio:
Ut (fit,) cum viri inter peregrinos versantis
Vulgus interitum disseminavit: Eum liberi alicunde
Domum reversum postmodo conspicati,
Jucundo fletu excipiunt, & ipse vicissim liberorum
In complexu domi lacrymatur, perque ædes
Querula vox dulci indulgentium fletui circumquaque
resultat.
Ita illis in lacrymas solutis suavis ploratus excitabatur.
Et tunc opulenti Priami filiam
Laodicen perhibent ad æthera manus sustulisse
Vota facientem Diis immortalibus, ut terra ipsi
Dehiscceret prius quam servilia ad opera manum admo-
veret.
Quam Deorum aliquis exaudiit, & extemplo terram
subter
Amplissimam rupit. Quæ Dei voluntate
Eximiam puellam intra cavam voraginem excepit,
Ilio pessum eunte: cujus causa etiam ipsam ferunt
Electram, prolixo peplo vestitam, corpus suum obvelasse
Tenebris & nubibus, subducentem se a choro aliarum
Pleia-

ya. Rhod.

548. *αὐτίκα γαῖαν ἔτυψεν Ῥῆξεν ἀπειρεσίην*] *ἀπειρεσίην*: Epithetum grande in re tantilla, ut una deglutiatur puella. *Pauw.*

553. *ἀκηχεμένην χερὸν ἄλλων Πληϊάδων*] Pro *ἀκηχεμένην* lego *ἀλευαμένην*, cum magis appositum jam non adsit: *ἀκηχεμένην* enim ita usurpatum non arbitror, invenies. *Rhod.* Rhodomanni *ἀλευαμένην* firmat locus Hygini in Astronom. Poet. Lib. 2. Cap. 21. *Alii dicunt Electram non apparere ideo, quod Pleiades existimentur choream ducere stellis: sed postquam Troja sit capta, & progenies ejus, quæ a Dardano fuerat, sit*

Πληϊάδων· αἱ δέ οἱ ἀδελφειαὶ γεγάασιν·
Αλλ' αἱ μὲν μογεροισιν ἐπ' ὄψεϊ ἀνθρώποισιν
Ιλαδὸν ἀντέλλουσιν ἐς οὐρανὸν· ἡ δ' ἄρα μούνη
Κεύθεται αἰὲν ἄϊστος, ἐπεί ῥά οἱ υἱέος ἐσθλοῦ
Δαρδάνου ἱερὸν ἄστυ κατήριπεν· οὐδέ οἱ αὐτὸς
Ζεὺς ὕπατος χραίσμησεν ἀπ' αἰθέρος, οὕνεκα μοίρας
Εἶχει καὶ μεγάλοιο Διὸς μένος· ἀλλὰ τὸ μέν που,
Αθανάτων τάχ' ἔρεξεν ἐὺς νόος, ἠὲ καὶ οὐχί·
Αργεῖοι δ' ἔτι θυμὸν ἐπὶ Τρῳῆσσιν ὄρινον.

eversa, dolore permotam, ab his se removisse, & in circulo, qui Arcticus dicitur, constitisse. Et sic etiam Scholiastes Homeri & Arati. Dubito tamen, an id voluerit Calaber: Nam si ad singula, quæ hic dicuntur, attendas, Electra ex mente ejus, se a Pleiadum choro non separavit, sed in eo latitavit, & cum antea stante Troja hominibus appareret, mox Troja eversa non amplius apparuit: Eo pertinent verba; idque notissima illa Ovidii etiam volunt:

Pleiades incipiunt humeros relevare paternos:
Quæ septem dici, sex tamen esse solent.
Sive quod Electra Trojæ spectare ruinas

555

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΑὶ τότ' ἀπ' ὠκεανοῖο θεὰ χρυσόθρονος Ηὼς
Οὐρανὸν εἰσανόρουσε· χάος δ' ὑπεδέξατο νύκτα·
Οἱ δὲ βίῃ Τροίην εὐερκέα δηώσαντο

Ar-

2. Χάος δ' ὑπεδέξατο νύκτα] Acceptius mihi sit φάος: Nec Brodæi interpretamentum rectum est: χάος, chaos, in quod nox se recipit: namque a Calabri mente

Pleiadum, quæ ejus ſunt germanæ.
Verum hæ in conſpectum laborioſis hominibus
Gregatim oriuntur in cælo: Illa autem ſola
Extra viſum perpetuo occultatur; propterea quod præſtantis ejus filii
Dardani urbs ſacra de culmine decidit Nec ipſe huic
Jupiter ſupremus de cælo opem tulit. Fato enim
Etiam magni Jovis potentia cedit. Atqui hoc forte
Sapiens Deorum mens ſubito peregit, aut etiam minime.
Argivi autem adhuc iram in Trojanos ſtimulabant.

Non tulit, ante oculos oppoſuitque manus.

Sic autem ἀλεωμένη non convenit: Niſi id dictum velis de vitatione, quæ fit absque mutato loco: Quod ego certe dubito, an Linguæ uſus ferat. Quid ſi χορὸν ſcriptum ſit Elliptice pro κατὰ χορὸν? ἐς εἰνικά φασι καὶ αὐτὴν Ηλίκτοιν ἰὸν δέμας ἀμφικαλύψαι ἀκηχεμένην ἀχλύϊ καὶ νεφέεσσι κατὰ χορὸν ἄλλων Πληϊάδων: Ita ſane Græci aliquando durius paululum. Attende & judica. *Pauw.*

554. αἱ δέ κε ἀδελφεαὶ γεγάασιν] αἳ δή οἱ. *Rhod.*

560. ἀλλὰ τὸ μέν πω, Δαναοῖσιν τάχ' ἔειξεν ἰὸς νόος, οἷ καὶ ἐπῆν] Hoc non Poeticum eſt, ſed Scholaſticum: Periti vident. *Pauw.*

QUINTI CALABRI PRÆTERMISSORUM AB HOMERO LIBER QUARTUSDECIMUS.

ATque tunc ab Oceano Aurora, aureæ ſellæ inſidens Dea,
In cælum evecta eſt, & chaos noctem excepit.
Summa autem vi munitam Trojam hoſtiliter vaſtarunt Argivi,

te devium eſt. *Dausq.* Recte Brodæus; recte Rhodomannus, *& chaos noctem excepit*: Nam χάος vaſtus hiatus, in quo propter denſiſſimas tenebras omnia indigeſta, quique noctis proptcrea

Αργεῖοι, καὶ κτῆσιν ἀπείρονα λῃΐσαντο,
Χειμάῤῥοις ποταμοῖσιν ἐοικότες, οἵ τε φέρονται
Ἐξ ὀρέων καναχηδὸν ὀρινομένου ὑετοῖο,
Πολλὰ δὲ δένδρεα μακρὰ, καὶ ὀπποσα φύετ' ὄρεσφιν
Αὐτοῖς σὺν πρώτεσσιν ἔσω φορέουσιν θαλάσσης,
Ὡς Δαναοὶ πύρσαντες ὑπαὶ πυρὶ Τρώϊον ἄστυ,
Κτήματα πάντα φέρεσκον ἐϋσκάρθμους ἐπὶ νῆας·
Σὺν δ' ἄρα Τρωϊάδας καταγίνεον ἄλλοθεν ἄλλας,
Τὰς μὲν ἔτ' ἀδμῆτας, καὶ νηΐδας οἷο γάμοιο,
Τάς δ' ἀρ ὑπ' αἰζηοῖσι νέον φιλότητι δαμείσας·
Αλλας δ' αὖ πολιοπλοκάμους· ἑτέρας δ' ἄρ' ἐκείνων
Οπλοτέρας, ὧν παῖδας ἀπειρύσαντ' ἀπὸ μαζῶν,
Υστάτιον χείρεσσι γλάγος περιμαιμώωντας·
Τοῖσιν δὴ Μενέλαος ἐνὶ μέσσοισι καὶ αὐτὸς
Ηγεν ἑὴν παράκοιτιν, ἀπ' ἄστεος αἰθομένοιο,
Ἐξανύσας μέγα ἔργον· ἔχεν δὲ χάρμα, καὶ αἰδὼς·
Κασσάνδραν δ' ἄγε δῖαν ἐϋμελίης Αγαμέμνων·
Ανδρομάχην δ' Αχιλῆος ἐὺς παῖς· αὐτὰρ Οδυσσεὺς
Εἶλκε βίῃ Εκάβην· τῆς δ' ἀθρόα δάκρυ' ἀπ' ὄσσων,
Πίδακος ὥς, ἐχεύοντο· περιτρομέεσκον δὲ γυῖα,
Καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβῳ· δεδάϊκτο δὲ χαίτας

Κρά-

terea receptaculum: Appositè Plutarchus in Libello de Primo Frigido: μόνη δὲ ἡ γῆ τῶν σωμάτων ἀεὶ ἀφώτιστός ἐστι καὶ ἄτρωτος ὑφ' ἡλίου καὶ σελήνης τῷ φωτίζεσθαι· θάλπεται δὲ ὑπ' αὐτῶν, καὶ παρέχει χλιαίνειν ἐπ' ὀλίγον μέρος ἐνδομύχῳ τῷ θερμῷ· τὸ δὲ λαμπρὸν οὐ παρέχεται ὑπὸ στερεότητος, ἀλλ' ἐπιπολῆς περιφωτίζεται· τὰ δ' ἐντὸς ὄρφνη, καὶ χάος, καὶ ἄδης ὀνομάζεται· καὶ τὸ ἔρεβος τοῦτο ἦν ἄρα τὸ χθόνιον καὶ ἔγγαιον σκότος. Alia prætereo. Dausque jus pessime: Nam φάος ὑπεδείξατο νύκτα vel nihil, vel noctis initium & lucis absentiam denotat: Ejus contrarium autem hic aperte requiritur. φάος ἐπεδείξατο νύκτα significaret, quod bonus ille voluit: Phy ineptiæ. *Pauw.*

8. ἔσω φορέουσι θαλάσσης] φορέουσι. post φέρεσκον Calabri videtur acumen. *Pauw.*

9. Ὡς Δαναοὶ πύρσαντες ὑπαὶ πυρὶ] πίρσαντες. *Rhod.*

16. Ὑστάτιον χείρεσσι γλάγος πιεῖν

Argivi, immenſasque opes exſpoliarunt,
Torrentibus hyeme collectis ſimiles, qui præcipitantur
De montibus cum fremitu, pluvia ingruente:
Multasque arbores, & alia quæ in montibus naſcuntur,
Una cum ipſis verticibus in mare auferunt.
Sic Danai igni vaſtata urbe Trojana,
Opes univerſas aſportant ad veloces naves.
Unaque Troades hinc illinc abigunt,
Partim adhuc innuptas, & conjugii ſui expertes,
Partim nuper a juvenibus amore ſubjugatas;
Nonnullas etiam incano obſitas capillo; Aliaſque illis
Florentiores: a quarum uberibus infantes abſtraxerant,
Ultimum labiis (ſuis) lac appetentes.
In medio horum etiam ipſe Menelaus
Ab urbe ardente uxorem ſuam ducebat,
Opus ingens exſecutus, gaudiumque & pudor eum tenebat. (mnon;
Caſſandram autem faticanam abducebat fortis Agame-
Andromacham vero generoſus Achillis filius. At Ulyſſes
Vi Hecubam trahebat: cujus largæ ex oculis lacrymæ
Ut ex fonte promanabant, membraque tremore concutiebantur:
Adhæc cor metu trepidabat; evulſerat autem ſibi comas A cano

πειμαιμώνιας] χείλεσσι. *Rhod.* πειμαιμώνιας hic cum caſu quarto conſtruitur: quod notes, ſi vitium non ſubſit. Pro χείρεσσι cum Rhodomanno ſcribatur χείλεσσι, per me licet: quanquam χείρεσσι profecto rejiculum non ſit: Nam infantes ab ubere abſtracti, manus protendere ſolent, & eo diutius fugendi deſiderium indicare: Videmus quotidie. *Pauw.*

19. ἴχεν δέ χάρμα, καὶ αἰδὼς] ἴχεν δὲ ἡ χάρμα. *Rhod.* Ita Aldus: Baſileenſes ἡ neglexerant. *Pauw.*

20. ἰῦμιλίης Ἀγαμέμνωνι] ἰῦμιλίης. *Pauw.*

23. Πίδακος ὥς, ἰχνύντο· πεπιτρομέεσκον δὲ γυῖα] ἰχέοντο vel χεύοντο· πεπιτρομέεσκε δὲ γυῖα. *Rhod.*

24. Καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φίβῳ.] ἀλάλυκτο: Euſtathius Iliade K. ἀυσχιράνειν & ἀδημονεῖν interpretatur. *Rhod.* Scribe ἀλάλητο. *Dausq.* Nihil ineptius, quam illud ἀλάλητο: In Notis Rhodomanni ἀλάλητο excuſum eſt perperam: An inde ſuum ἀλάλητο confinxit bonus? *Pauw.*

Ibid. ἀτὰρ ἐκ χείτας κρά-

Κράατος ἐκ πολιοῖο· τέφρη δ' ἐπιπέπτατο πολλὴ,
Τήν που ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἄδην κατεχεύατο χερσὶν,
Ὀλλυμένου Πριάμοιο, καὶ ἄστεος αἰθομένοιο·
Καί ῥα μέγα στοναχίζετ' ἀμφί ἑ δούλειον ἦμαρ
Μάψ ἀεκαζομένην· ἕτερος δ' ἑτέρην γοάωσαν
Ἡγε Γραϊάδων σφετέρας ἐπὶ νῆας ἀνάγκη·
Αἱ δ' ἀδινὸν γοάωσαι, ἀνίαχον ἄλλοθεν ἄλλαι,
Νηπιάχοις ἅμα παισὶ κινύμεναι μάλα λυγρῶς·
Ὡς δ' ὁπότ' ἀργιόδουσιν ὁμῶς σὺν νήπια τέκνα
Σταθμοῦ ἀπὸ προτέροιο ποτὶ σταθμὸν ἄλλον ἄγωσιν
Ἀνέρες ἐγρομένῳ ὑπὸ χείματι, ταί δ' ἀλεγεινὸν
Μίγδα περιτρύζουσι διηνεκὲς ἀλλήλοισιν,
Ὡς Γραϊαὶ Δαναοῖσιν ὑπεστενάχοντο δαμεῖσαι·
Ἴσην δ' αὖ καὶ ἄνασσα, καὶ δμωΐς, φέρεν ἀνάγκη·
Αλλ' οὐ μὲν Ελένην γόος ἄμφεχεν, ἀλλά οἱ αἰδὼς
Ομμασι κυανέοισιν ἐφίζανε· καί οἱ ὕπερθεν
Καλλὰς ἀμφερύθηνε παρηίδας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ασπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή ἑ χιοῦσαι
Κυανέας ἐπὶ νῆας, ἀεικίσσωνται Αχαιοὶ·
Τοὔνεχ' ὑποτρομέουσα, φίλῳ περιπάλλετο θυμῷ·
Καί ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ὑπέερθε καλύπτρῃ,

Εσπε-

τος ἐκ πολιοῖο] Ita Aldus & Basileenſes : διδάϊκτο δὲ χαίται in Editione Rhodomanni Operarum eſt error, quem ipſe correxit in Addendis. *Pauw.*

28. Καί ῥα μέγα στοναχίζετ' ἀμφί ἑ δούλειον ἦμαρ] στοναχίζειν, ἤτ' ἄμφιχυ δούλιον, vel στοναχίζειν, ἤτ' ἀμφί ἑ. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus: Malim tamen, Καί ῥα μέγα στοναχίζει τέ μ' ἀμφί ἑ δούλιον ἦμαρ: Nam id facilius & rotundius. *Pauw.*

29. Μάψ ἀεκαζομένην] Rectius ſcripſeris, Μάψ ἀεκαζομένην, ſive Rhodomannum, ſive me Verſu præcedenti ſequaris. *Pauw.*

31. Αἱ δ' ἀδὴν γοάωσαι] Præceſſit ἕτερος ἑτέρην γοάωσαι, & κινυόμεναι ſequitur. *Pauw.*

32. κινύμεναι μάλα λυγρῶς] κινυρόμεναι. *Rhod.* Si Tautologiam non amaret Quintus, ſcriberem κινυρομένοις. *Pauw.*

33.

A cano vertice, multumque cineris inſperſum erat,
Quem a foco alicubi copioſe manibus infuderat,
Priamo intereunte, & urbe conflagrante:
Et valde ingemuit, quod ſervilis conditio occupaſſet eam
Fruſtra reluctantem. Alius itaque aliam plorantem
Troadum vi ad naves ſuas abducebat:
Quæ ubertim ejulantes aliæ alibi vociferabantur,
Cum teneris natis miſerum in modum queritantes:
Ceu (fit,) cum teneros fœtus una cum ſcrofis albidentibus,
A priori ſtabulo ad aliam ſtationem agunt
Ruſtici, propter hyemem ingruentem: Illi igitur triſtem
Edunt grunnitum promiſcue inter ſe & continenter.
Ita & Trojanæ a Græcis captæ ingemiſcebant.
Æqualem vero & Domina & ſerva tunc neceſſitatem tolerabant.
Helenam tamen luctus non detinebat: ſed pudor ipſius
Nigros inſederat ocellos, & deſuper ipſi
Pulcras rubore malas ſuffuderat: intus autem cor ejus
Varia in pectore verſabat; ne ipſam delatam
Nigras ad naves, crudelem in modum tractarent Græci.
Ideo trepida caro concutiebatur pectore.
Et calyptra ſuperne caput obvelata

Veſti-

33. ἐπόν' ἀργιόδοντι ἰμᾶς ἐνὶ ῥήτια τίκτει] ἰμᾶς ὑσὶ vel συσὶ. *Rhod.*

35. καὶ δ' ἀλιγκιὸν Μίγδα περιτρύζουσι διηνεκὲς ἀλλήλοισιν] Nonne ἀλλήλῃσιν? ἀλλήλοισιν vix reſpicere poteſt τίκτει. *Pauw.*

37. Ὡς Τρωαὶ Δαναοῖσιν ὑπεστυάχοντο δαμεῖσαι] Malim hic Δαναοῖσιν ὑπ' ἰστυάχοντο δαμεῖσαι. *Pauw.*

38. Ἴσην δ' αὖ καὶ ἄνασσαν, καὶ δμῳὴν φέρειν ἀνάγκη] ἄνασσαν φέρειν, καὶ δμωῒς ἀνάγκη. *Rhod.*

39. Ἀλλ' οὐ μὲν Ἑλένην γόος ἄμφεχεν] Ἀλλ' οὐ μὰν. *Rhod.*

41. Καλλὰς ἀμφιρύτην παρηΐδας] Καλὰς. *Rhod.*

45. Καί μὰ καλυψαμένη κεφαλὴν ὑπένερθε καλύπτρη] Nihil ineptius: Contrarium enim dicitur ejus, quod dici debuerat: Scribe ocyus, καλυψαμένη κεφαλὴν ἐφύπερθε καλύπτρη. Nihil certius. *Pauw.*

Εσπετο νισσομένοιο κατ' ἴχνιον ἀνδρὸς ἑοῖο,
Αἰδοῖ πορφύρουσα παρήϊον, ἠΰτε Κύπρις
Εὖτέ μιν Οὐρανίωνες ἐν ἀγκοίνῃσιν Αρηος
Αμφαδὸν εἰσενόησαν, ἐὸν λέχος αἰσχύνουσαν,
Δεσμοῖς ἐν θαμινοῖσι δαήμονας Ηφαίστοιο,
Τοῖς ἐνὶ κεῖτ' ἀχέουσα φρεσὶν, αἰθομένη τε
Ιλαδὸν ἐγρομένων μαχάρων γένος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ηφαιστον· δεινὸν γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίτας
Αμφαδὸν εἰσοράασθαι ἐπ' αἴσχεϊ θηλυτέρῃσι·
Τῇ Ελένῃ εἰκυῖα δέμας, καὶ ἀκήρατον αἰδὼ,
Ηΐε σὺν Τρωάσι δορυκτήτοισι καὶ αὐτὴ
Νῆας ἐπ' Αργείων εὐηρέας· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Θάμβεον, ἀθρήσαντες ἀμωμήτοιο γυναικὸς
Αγλαΐην, καὶ κάλλος ἐπήρατον· οὐδέ τις ἔτλη
Κείνην οὔτε κρυφηδὸν ἐσβολῇσι καλέψαι,
Οὔτ' οὖν ἀμφαδίην, ἀλλ' ὡς θεὸν εἰσορόωντο
Ασπασίως· πᾶσιν γὰρ ἐελδομένοισι φαάνθη·
Ως δ' ὅτ' ἀλασμένοισι δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης
Πατρὶς ἐὴ μετὰ δηρὸν ἐπευχομένοισι φανείη,
Οἵδε καὶ ἐκ πόντοιο, καὶ ἐκ θανάτοιο φυγόντες,
Πάτρῃ χεῖρ' ὀρέγουσι γεγηθότες ἄσπετα θυμῷ,
Ως Δαναοὶ περὶ πάντες ἐγήθεον· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
Μνῆστις ἔην καμάτοιο δυσαλγέος, οὐδὲ κυδοιμοῦ·
Τοῖον γὰρ Κυθέρεια νόον ποιήσατο πάντων,

Ηρα

47. Αἰδοῖ πορφύρουσα παρήϊον] Repetitio, ubi id dictum paulo ante: Sed ita bonus, ut sequentia commode diceret: Talia habuimus plura in his, quæ sane notanda, quia hominis ingenium produnt. *Pauw.*

51. Τοῖς ἐνὶ κεῖτ' ἀχέουσα φρεσὶν, αἰθομένη τε] ἀχέουσα περὶ φρεσὶν, αἰθομένη τε. *Rhod.*

52. Ιλαδὸν ἐγρομένων μαχάων γένος] Ιλαδὸν ἀγερομένων. *Rhod.*

53. ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίτας Αμφαδὸν εἰσοράασθαι] ἀκοίτῃς vel ἀκοίτεω, vel ἀκοίτευ. *Rhod.* Casum patrium malo, cum ὀφθαλμοῖσιν conjunctum. *Pauw.*

55. Τῇ Ελένῃ εἰκυῖα δέμας] Malim Τῇδ' Ελένῃ. *Pauw.*

56. Ηΐε σὺν Τρωάσι δορυκτήτοισι]

Veſtigia mariti ſui procedentis ſequebatur,
Purpureas habens pudore genas, non ſecus ac Cypris,
Cum eam Cælites in Martis brachiis
Palam viderunt, torum ſuum dehoneſtantem,
In denſis periti Vulcani nexibus,
In quibus jacebat ex corde dolens, & reverens
Genus Deorum turmatim congregatorum, ipſumque
Vulcanum. Grave enim eſt in oculis mariti
Aperte deprehendi in turpitudine, matronis.
Hanc corpore & integro pudore Helena repræſentans,
Una cum Troadibus bello captis etiam ipſa abibat
Ad claſſem Argivum remigio inſtructam, & circumquaque homines
Stupore percellebantur, cum viderent mulieris inculpatæ
Splendorem & formam amabilem. Nec ullus ſuſtinebat
Illam vel tecte ſaltem maledictis inceſſere,
Nedum aperte, ſed Deæ inſtar eam contemplabantur
Cum voluptate. Nam prout omnes concupierant, in conſpectum tandem venerat.
Ut cum errantibus per mare inexhauſtum
Patria ſua poſt longum tempus exoptantibus apparuerit,
Hi tum ex mari, tum ex morte elapſi
Patriæ manus tendunt, ingenti animum lætitia perfuſi.
Ita univerſi lætabantur Danai. Non enim amplius eis
In mentem venit acerbi laboris & belli;
Talem enim Venus mentem omnium effecerat,

Dum

τοισι] σὺν Τρωῇσι. *Rhod.*

60. οὔτε χρυφηδὸν ἐσβολῇσι χαλίψαι] ἐκεσβολίῃσι χαλίψαι. *Rhod.*

63. Ὡς δ' ὅτ' ἀλωομένοισι] ἀλωομένοισι. *Rhod.* ἀλώομαι pro ἀλάομαι, ut μιώομαι pro μιάομαι: Inde ἀλωομένοισι, pro quo ἀλεωμένοισι vulgatius fere eſt. Moneo rudiores. *Pauw.*

64. Πατρὶς ἰὴ] Ita Aldus: Baſileenſes per errorem Πατρὶς ἰῇ: Id Rhodomannus emendavit. *Pauw.*

66. Πάτρη χεῖρ' ὀρέγουσι] Languet Πάτρη poſt Πατρὶς: Sed ſic Quintus, apud quem languent plura. *Pauw.*

68. Μνῆσις ἵκει] Operæ Baſileenſes perperam Μνῆσθις: quod correctum a Rhodomanno in Notis. *Pauw.*

72,

Ηρα φέρουσ' Ελένη ἑλικώπιδι, καὶ Διὶ πατρί·
Καὶ τότ' ἄρ' ὡς ἐνόησε φίλον δεδαϊγμένον ἄστυ
Ξάνθος ἔθ' αἱματόεντος ἀναπείων ὁρυμαγδοῦ,
Μύρετο σὺν Νύμφαισιν, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ
Ἐκποθε, καὶ Πριάμοιο κατημάλδυνε πόλια·
Ὡς δ' ὅτε λήϊον αὖον ἐπιβρίσασα χάλαζα
Τυτθὰ διατμήξῃ, στάχυας δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ
Ριπῇ ὑπ' ἀργαλέῃ, καλάμη δ' ἄρα χεύατ' ἔραζε
Μαψιδίη, καρποῖο κατ' οὔδεος ὀλλυμένοιο
Λευγαλέως, ὀλοὸν δὲ πέλει μέγα πένθος ἄνακτι·
Ὡς ἄρα καὶ Ξάνθοιο περὶ φρένας ἦλυθεν ἄλγος,
Ἰλίου οἰωθέντος· ἔχεν δέ μιν αἰὲν ὀϊζύς,
Ἀθάνατόν περ ἐόντα· μακρὴ δ' ἀμφέστενεν Ἰδη,
Καὶ Σιμόεις· μύροντο δ' ἀπόπροθι πάντες ἔναυλοι
Ἰδαῖοι, Πριάμοιο πόλιν περιχωσύοντες·
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες,
Μέλποντες νίκης ἐριαυχέος ὄμβριμον ἀλκήν·
Ἀλλοτε δὲ ζάθεον μακάρων γένος, ἠδὲ καὶ αὐτῶν
Θυμὸν τολμήεντα, καὶ ἄφθιτον ἔργον Ἐπειοῦ·
Μολπὴ δ' οὐρανὸν ἶκε δι' αἰθέρος, εὖτε κολοιῶν
Κλαγγὴ ἀπειρεσίη, ὁπότ' εὐδιον ἦμαρ ἴκωνται
Χείματος ἐξ ὀλοοῖο, πέλει δ' ἄρα νήνεμος αἰθὴρ·
Ὡς τῶν πὰρ νήεσσι μέγ' ἔνδοθι γηθόμενον κὴρ

Αθα-

72. Ξάνθος ἔθ' αἱματόεντος ἀναπείων ὁρυμαγδοῦ] Interpres. *cruentum adhuc conflictum spirans*: An id significat ἀναπνέων, dubito: Vulgo certe aliter accipitur, & respirare ab eo, quod difficile & molestum est, significat: Nihil notius. An igitur legendum ἀπαπνείων pro ἀναπείων? Id sane denotat, quod locus hic desiderat, Versioque Latina dedit. *Pauw.*

73. ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ Ἐκποθε. καὶ &c.] Nihil flaccidum magis, quam illud Ἐκποθε: Nonne scribendum, ἐπὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ Πάντοθε, καὶ &c? Omnia in Trojæ exitium omne conspiraverant. *Pauw.*

79. ὀλοὸν δὲ πέλει μέγα πέν-

θος

Dum formoſæ Helenæ gratificatur, & Jovi patri.
Tum demum ut caram ſibi urbem exciſam vidit
Xanthus, cruentum adhuc conflictum ſpirans,
Lugebat cum Nymphis, quod calamitas Trojæ incubuiſſet
Alicunde, Priamique urbem deleviſſet:
Sicut ubi matureſcentem ſegetem opprimens grando
Minutatim diſſecat, omnesque decutit ſpicas
Violento impetu, & culmus humi ſternitur
Inanis, fructu ad terram excuſſo ac pereunte
Miſerabiliter: unde triſtis & ingens exſiſtit luctus patrifamilias.
Ita etiam Xanthi mentem dolor obruebat
Ilio deſolato, perpetuaque illum triſtitia obtinebat
Quamvis Deum; longaque ingemuit Ida paſſim,
Atque Simois, & procul omnes luxere ſpeluncæ
Idææ, Priami urbem deplorantes.
Græci autem ad naves effuſa cum lætitia ſe recipiebant,
Strenuum glorioſæ victoriæ robur celebrantes,
Quandoque cæleſte etiam Deorum immortalium genus, & ſuum ipſorum
Animum intrepidum: Denique immortale Epei machinamentum.
Et cantus per æthera cælum uſque penetrabat, veluti graculorum
Infinitus clangor, quando dies ſerenus venerit
Poſt rigidam hyemem, & tranquillus eſt æther.
Ita Græcis apud naves intimo corde lætantibus,

Dii

λος ἅπαντι] An potius, ἀλλὰ δὲ πάλιν μάλα πάντος? *Rauw.*

83. Πάντες ἴναυλοι Ἰδαῖοι] *omnes Idæ torrentes:* Interpres male *ſpeluncæ. Rauw.*

85. κωγχαλόωντες] Baſileenſes vitioſe κωγχαλάωντες; quod emendatum a Rhodomanno. *Rauw.*

90. ἀπὸτ' εὐδιανήμας ἵκηται] ἤμας ἵκηται. *Rhod.*

92. Ὡς τῶν πὰρ νήεσσι μίγ' ἴυδεν γεθόωντων κῆρ] γηθοώντων. *Rhod.*

98.

Αθάνατοι τέρποντο κατ' οὐρανὸν, ὅσσοι ἀρωγοὶ
Ἐκ θυμοῖο πέλοντο φιλοπτολέμων Ἀργείων·
Ἄλλοι δ' αὖ χαλέπαινον, ὅσοι Τρώεσσιν ἀμύνον;
Ἐρχόμενοι Πριάμοιο καταιθόμενον πτολίεθρον·
Ἀλλ' οὐ μὰν ὑπὲρ αἶσαν, ἐελδομένοιπερ, ἀμύνειν
Ἔσθενον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ μόρον οὐδὲ Κρονίων
Ῥηϊδίως δύνατ' αἶσαν ἀπωσέμεν, ὃς περὶ πάντων
Ἀθανάτων γένος ἐστὶ, Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται·
Ἀργεῖοι δ' ἄρα πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία θέντες,
Καῖον ὁμῶς σχίζῃσι· καὶ ἐσσύμενοι περὶ βωμοὺς,
Λείβεσκον μέθυ λαρὸν ἐπ' αἰθομένῃσι θυηλαῖς,
Ἥρα θεοῖσι φέροντες, ἐπεὶ μέγα ἤνυσαν ἔργον·
Πολλὰ δ' ἐν εἰλαπίνῃ θυμηδέϊ κυδαίνεσκον
Πάντας, ὅσους ὑπέδεκτο σὺν ἔντεσι δούριος ἵππος·
Θαύμαζον Σίνωνα περικλυτὸν, οὔνεκ' ὑπέστη
Λώβην δυσμενέων πολυκηδέα· καί ῥά ἑ πάντες
Μολπῇ, καὶ γεράεσσιν ἀπειρεσίοισι τίεσκον
Αἰέν· ὅ δ' ἐν φρεσὶν ἦσιν ἐγήθεε τλήμονι θυμῷ
Νίκῃ ἐπ' Ἀργείων· σφετέρῃ δ' οὐκ ἄχνυτο λώβῃ·
Ἀνέρι γὰρ πινυτῷ, καὶ ἐπίφρονι, πολλὸν ἄμεινον
Κῦδος καὶ χρυσοῖο, καὶ οὐδέος, ἠδὲ καὶ ἄλλων
Ἐσθλῶν, ὁππόσα ἐστὶ, καὶ ἔσσεται ἀνθρώποισιν·
Οἵ δ' ἄρα πὰρ νήεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντες,

Δόρ-

98. ἠδὲ Κρονίων Ῥηϊδίως δύνατ' αἶσαν ἀπωσέμεν] *Non facile*: An igitur *difficile* poteſt? De Parcarum in Jovem imperio etiam alibi Quintus non ſemel, ſed abſque tali diſtinctione: Vide modo Libri præcedentis extremum: Quare neſcio, cur voculam iſtam hic adhibuerit. Sed fortaſſe dubitavit, hæc ſcribens. *Pauw.*

99. ὃς περὶ πάντων Ἀθανάτων γένος ἐστὶ] An potius μέτος vel σθένος? Sed γένος tuetur ſequens, Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται. *Pauw.*

101. πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία θέντες] Obſcurum & ambiguum eſt ἐπὶ μηρία θέντες ita ἁπλῶς: Illud βωμοὺς, quod ſequitur, hic

Dii in cælo voluptate afficiebantur, qui adjutores
Fuerant ex animo bellicoſorum Argivum:
Alii contra indignabantur, qui Trojanorum partes
foverant,
Cum viderent Priami urbem conflagrare.
Nec tamen præter fatum, quámvis cuperent, opem ferre
Valebant: quandoquidem nec Saturnius ipſe obſiſten-
te fato,
Parcam facile depellere poteſt, qui (tamen) omnes
præſtat
Deos generis dignitate. Nam ex Jove omnia exſiſtunt.
Cæterum Argivi multa boum femora (aris) impoſita
Comburebant una cum fiſſis lignis, & circumeuntes
altaria
Dulce merum libabant ſuper incenſas hoſtias,
Gratias Diis agentes quod arduo operi finem impo-
ſuiſſent.
Multis etiam laudibus in hilari convivio cohoneſtabant
Omnes, quos ligneus equus armatos ſuſceperat:
Inprimis admirationi ipſis erat Sino inclitus, qui ſu-
ſtinuiſſet
Triſtiſſimam hoſtium mutilationem. Ideo omnes illum
Carmine & innumeris præmiis honorabant
Perpetuo. Is vero tolerantem in pectore animum læ-
titia perfundebatur
Propter Argivum victoriam, nec ægre ferebat ſui mu-
tilationem.
Viro enim cordato & prudenti multo præſtantior eſt
Gloria auro, & fundis, atque aliis
Bonis, quæcumque ſunt & erunt hominibus.
Græci itaque apud naves, animum intrepidum ha-
bentes,

Con-

hic collocare debuiſſet Auctor. Sed paulo ſomniculoſior forte erat, cum hæc pangeret. *Pauw.*

107. Θαύμαζον Σίνωνα περι-] *Rhod.* κλυτὸν ἦ Θαύμαζον δὲ Σίνωνα.

110. ὁ δ' ἐν ἵπποις ἔνδον ἐγκ-] ἐν ἵπποις. *Rhod.*

121.

Δόρπεον ἀλλήλοισι διηνεκέως ἐνέποντες,
Ηὐσαμεν πολέμοιο μακρὸν τέλος· ἠράμεθ' εὐρὺ
Κῦδος, ὁμῶς δηΐοισι μέγα πτολίεθρον ἑλόντες·
Ἀλλὰ Ζεῦ, καὶ νόστον ἐελδομένοις κατάνευσον·
Ὡς ἔφαν· ἀλλ' οὐ πᾶσι πατὴρ ἐπὶ νόστον ἔνευσεν· 120
Τοῖς δέ τις ἐν μέσσοισιν ἐπιστάμενος· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
Δεῖμα πέλεν πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
Εὐνομίης ἐτρέποντο, καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς·
Ος δή τοι πρῶτον μὲν ἐελδομένοισιν ἄειδεν,
Λαοὶ ὅπως συνάγερθεν ἐς Αὐλίδος ἱερὸν οὖδας, 125
Ηδ' ὡς Πηλείδαο μέγα σθένος ἀχαμάτοιο
Δώδεκα μὲν κατὰ πόντον ἰὼν διέπερσε πόληας,
Ενδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον· ὅσσατ' ἔρεξεν
Τήλεφον ἀμφὶς ἄνακτα, καὶ ὄβριμον Ηετίωνα·
Ως Κύκνον κατέπεφνεν ὑπέρβιον, ἠδ' ὅσ' Αχαιοὶ, 130
Μαρνάμενοι μετὰ μῆνιν Αχιλλέος, ἔργα κάμοντο·
Εκτορά δ' ὡς εἵρυσεν ἕης περὶ τείχεα πάτρης·
Ως θ' ἕλε Πενθεσίλειαν ἀνὰ μόθον, ὥς τ' ἐδάμασσεν
Υἱέα Τιθωνοῖο, καὶ ὡς κτάνε καρτερὸν Αἴας
Γλαῦκον ἐϋμελίην, ἠδ' ὡς ἐρικυδέα φῶτα 135
Εὐρύπυλον κατέπεφνε θοοῦ πάϊς Αἰακίδαο·
Ως τε Πάριν δαμάσαντο Φιλοκτήταο βέλεμνα,
Ηδ' ὁπόσοι δολόεντος ἐσήλυθον ἔνδοθεν ἵππου
Ανέρες, ὥς τε πόλια θεηγενέος Πριάμοιο

Πέρσαν·

121. ἐπισάμενος· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς] Hic luxata sunt exemplaria, quæ sic aliquando restituere conatus fui: ἐπισάμενος κιλαρίζειν Μέλπε πολυχρονίοιο μόθοιο τέλος· οὐ γὰρ. *Rhod.* Inter ἐπισάμενος & οὐ γὰρ sine dubio intercidérunt quædam: Quod Rhodomannus insercit, jejunum est. *Pauw.*

122. Δεῖμα πέλεν πολέμοιο δυσηχέος] ἀταρβίῃ θυμὸν ἔχοντες præcellit jam. *Pauw.*

123. Εὐνομίης] opera pacis & animi sedati hic opponuntur operibus belli & animi concitati: Nota εὐνομίας eo significatu. *Pauw.*

124.

Convivabantur, (hæc) continue inter ſe memorantes;
Impoſuimus (tandem) ſerum bello finem, & amplam
retulimus
Gloriam: magnifica urbe una cum hoſtibus expugnata.
Jam reditum etiam exoptantibus Jupiter nutu (tuo) con-
firma.
Sic loquebantur; at non omnibus Jupiter reditum an-
nuebat.
Horum autem in medio quiſpiam citharam pulſare
doctus, *
Diuturni belli exitum canit. Non enim amplius illis
Metus ſuberat turbulenti belli: ſed ad opera
Æquitatis & lætitiæ amabilis ſe convertebant.
Is itaque principio deſiderantibus canebat;
Quo pacto exercitus ad ſacrum Aulidis ſolum coiverit:
Deinde quomodo acris infatigabilis Pelidæ vis,
Per inſulas maris graſſans, duodecim urbes everterit,
Et undecim in vaſta continente: quæque patrarit
Circa regem Telephum & ſtrenuum Ectionem:
Ut Cycnum prævalidum neci dederit: Tum quas Achivi
Res geſſerint præliando, poſt commotam Achillis iram.
Utque Hectorem circa patriæ ipſius mœnia raptarit:
Ut Penthesileam in conflictu ſubegerit, & proſtraverit
Natum Tithoni. Adhæc uti fortis Ajax interemerit
Glaucum bellacem: & quemadmodum illuſtrem virum
Eurypylum ſtrenui Æacidæ filius ſuſtulerit:
Quomodo Parin necarint ſagittæ Philoctetæ.
Tandem quot ingreſſi ſint equum doloſum
Heroës: & quod generoſi Priami

Urbe

124. Ος δή τοι πρῶτον μὲν ἐυλ-
δομένοισιν ἄειδεν] Malim, Ος δή
τοι πρῶτος μὲν. *Rauw.*

126. Ηδ' ὡς Πηλείδαο μίγη
ἐθέλοις &c.] Junge cum his,
quæ Lib. 4. V. 150. et Lib. 7. V.
377. habuimus: Eodem enim
recidunt. *Rauw.*

130. Ως Κύκνον κατέπεφνεν
ὑπέρβιον] Scribe vel Χ' ὡς Κύ-
κνον, vel Ως τε Κύκνον: Nam
copula aperte requiritur. *Rauw.*

134. καὶ ὡς κτάνε καρτερὸν
Αἴας] καρτερὸς Αἴας. *Rhod.*

135. Γλαῦκον ἐυμελίῃ] ἐύμ-
μελίῃ. *Rauw.*

Πέρσαντες, δαίνυντο κακῶν ἀπὸ νόσφι κυδοιμῶν·
Ἄλλη δ' ἄλλος ἄειδεν, ὅ τι φρεσὶν ἧσι μενοίνα·
Ἀλλ' ὅτε δαινυμένοισι μέσον περιτήλετο νυκτὸς,
Δὴ τότε που δόρποιο, καὶ ἀκρήτοιο πότοιο
Παυσάμενοι, λαθικηδέα κοῖτον ἔλοντο·
Χθιζὸν γὰρ καμάτοιο μένος κατεδάπτετο πάντας·
Τῷ καὶ παννύχιοι λελιημένοι εἰλαπινάζειν,
Παύσανθ', οὔνεκεν ὕπνος ἄδην ἀέκοντας ἔρυκεν.
Ἄλλη δ' ἄλλος ἴαυεν· ὁ δ' ἐν κλισίῃσιν ἑῇσιν
Ἀτρείδης ὀάριζε μετ' εὐκόμοιο γυναικὸς·
Οὐ γάρ πω κείνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὕπνος ἔπιπτεν,
Ἀλλὰ Κύπρις πεπότητο περὶ φρένας, ὄφρα παλαιοῦ
Λέκτρου ἐπιμνήσωνται, ἄχος δ' ἀπὸ νόσφι βάλωνται·
Πρώτη δ' αὖθ' Ἑλένη τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
Μὴ νύ μοι ὦ Μενέλαε χόλον ποτὶ βάλλεο θυμῷ·
Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐθέλουσα λίπον σέο δῶμα, καὶ εὐνὴν,
Ἀλλά μ' Ἀλεξάνδροιο βίη, καὶ Γρῶϊοι υἷες,
Σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἀνηρείψαντο κιόντες·
Καί με μεμαυῖαν οἰζυρῶς ἀπολέσθαι
Ἢ βρόχῳ ἀργαλέῳ, ἠὲ καὶ ξίφεϊ στονόεντι,
Ἔργον ἐνὶ μεγάροισι, παρηγορέοντες ἔπεσσι,

Σεῦ

142. μέσον περιτήλετο νυκτὸς] περιτέλλετο vel περιτίλλετο. *Rhod.* περιτέλλετο malo. *Pauw.*

143. δόρποιο, καὶ ἀκρήτοιο πότοιο] Notes ὁμοιοτέλευτα hercule ingrata. *Pauw.*

144. Παυσάμενοι, λαθικηδέα κοῖτον ἔλοντο *] Post Παυσάμενοι interponendum ὕπνῳ. *Rhod.* Injicio, perficioque versum, αὐτίχ' ἕλοντο. λαθικηδέα κοῖτον exprimunt illa Maronis Lib. 4. — *corda oblita laborum.* & Homeri ὕπνος λύων μελεδήματα θυμῷ. *Dausq.* Rhodomannus ὕπνῳ λαθικηδέα κοῖτον, ut Versus sit integer: Non accedo: Nam ὕπνῳ κοῖτον nimium dicit, & κοῖτος hic est ipse ὕπνος. Dausquejus imperite, Παυσάμενοι, λαθικηδέα κοῖτον αὐτίχ' ἕλοντο: Nam sic pro Versu mutilo habemus Versum podagrosum. Aliud desideratur: An legendum, Παυσάμενοι Δαναοί, λαθικηδέα κοῖτον ἕλοντο? Ita Calaber plus semel: Nihil tamen adfirmo: Scis, quid de mutilatis.

Urbe ſolo æquata, (nunc) extra nocivos belli tumultus convivarentur:
Et alibi alius canebat quod animo ſuo volvebat.
Poſtquam vero convivantibus medium noctis ingruebat,
Tandem cœnæ & meracæ compotationi
Fine impoſito, ſecuram ſomni quietem ceperunt.
Pridiana enim laboris, moleſtia omnes exhauſerat.
Idcirco licet per totam noctem convivium extendere cuperent,
Deſinebant tamen; quod ſomnus quamlibet invitos valde gravabat.
Alibi itaque alius decubuit. In papilione vero ſuo
Atrides cum formoſa uxore confabulabatur:
Nondum enim horum oculis ſomnus inciderat:
Sed Venus animis obverſabatur: ut priſtini
Thori memores eſſent, & mœrorem procul abjicerent.
Prior itaque Helena his maritum verbis compellat.
Ne quæſo iram mihi animo fixam geras, mi Menelaë.
Non enim ego volens domum lectumque tuum reliqui;
Sed me Alexandri violentia Trojana ſuboles,
Te procul abſente, illuc profecti abripuerunt.
Et me funeſte vitam illico abrumpere properantem
Aut ſævo laqueo, aut triſtifico enſe,
Domi cohibuerunt, (blandis) demulcentes verbis,

Tua

latis ſentiam. *Pauw.*

149. *ὁάριζε μετ' ἰυκνήμιδι γυναικὶς*] *μετ' ἀσκνήμιδι. Rhod.*

154. *Μή νύ μοι ὦ Μενέλαε χόλον ποτὶ βάλλεο θυμῷ*] Imo *ποτιβάλλεο* una voce: *ποτὶ* alias non convenit. *Pauw.*

158. *Καί με μεμαυῖαι ἀίζηλῶς ἀπολέσθαι* *]. *Καί με βίῃ μεμαυῖαι ἀίζηλῶς ἀπολέσσαι*: vel *Καί μ' αἶσι*, vel *αὖθις*, vel *ἄφαρ*, vel *ἴκτερ. Rhod.* Brodæus, *Καί θυμῷ μεμαυῖαι*, vel *Καί μ' αὖτις μεμαυῖαι*. Forte commodius:

Καὶ μεμαυῖαι ἀίζηλῶς ἐπολίσθαι ἐκεῖνι,

vel *ἑτοίμως*. *Dausq.* Multa hic habes, ſed parum bona: Hactenus placet mihi, *Καί με μάλα μεμαυῖαι ἀίζηλῶς ἀπολέσθαι. Pauw.*

159. Il *βοάχω ἀργαλίῃ, ἦ καὶ ξιφεῖ σοὶ εἶσιν*] *ἦ* in *ἦὲ* corripitur a vocali ſequente: An tamen ſcribendum potius, *ἦ καὶ ξιφεῖ σοὶ εἶσιν*? Hoc loco id certe deterius non eſſet. *Pauw.*

Σεῦ εἵνεκ' ἀχνυμένην, καὶ τηλυγέτοιο θυγατρὸς·
Τῆς νύσε, πρός τε γάμου πολυγηθέος, ἠδὲ σεῦ αὐτοῦ,
Λίσσομαι, ἀμφ' ἐμέθεν στυγερῆς λελαθέσθαι ἀνίης.
Ὡς φαμένην, προσέειπε πύκα Φρονέων Μενέλαος·
Μήτέ τιν῀ν μέμνησ', ἀλλ' ἴσχομεν ἄλγεα θυμῷ· * 165
Ἀλλὰ τὰ μέν που πάντα μέλας δόμος ἐντὸς ἔέργει
Λήθης· οὐ γὰρ ἔοικε κακῶν μεμνῆσθαι ἔτ' ἔργων.
Ὡς φάτο· τὴν δ' ἔλε χάρμα, δέος δ' ἐξέσσυτο θυμοῦ·
Ἔλπετο γὰρ παύσεσθαι ἀνιηροῖο χόλοιο
Οἳ πόσιν· ἀμφὶ δέ μιν βάλε πῆχεε· καί μιν ἀπ' ἄμφω
Δάκρυ κατὰ βλεφάρων ἠλείβετο ἠδὺ γοώντων· (170
Ἀσπασίως δ' ἄρα τώγε παρ' ἀλλήλοισι κλιθέντε,
Σφωϊτέρου κατὰ θυμὸν ἀνεμνήσαντο γάμοιο·
Ὡς δ' ὅτε που χισσός τε, καὶ ἡμερὶς ἀμφιβάλλονται
Ἀλλήλοις περὶ πρέμνα, τά δ' οὔποτε ἴς ἀνέμοιο 175
Σφῶν ἀπὸ νόσφι βαλέσθαι ἐπισθένει, ὥς ἄρα τώγε
Ἀλλήλοις συνέχυντο, λιλαιόμενοι φιλότητος·
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ τοῖσιν ἐπήλυθεν ὕπνος ἀπήμων,
Δὴ τότ' Ἀχιλλῆος κρατερὸν κῆρ ἰσοθέοιο
Ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς οὗ υἱέος, οἷος ἔην περ 180
Ζωὸς

161. Σεῦ εἵνεκ' ἀχνυμένην] Σεῖο ἕνεκ'. *Rhod.*

165. Μήτέ τι νῦν μέμνησ', ἀλλ' &c.] Forte Μηκέτι. *Rhod.* Rhodomannus Μηκέτι: quod ego probo, quia alterum μήτε non ſequitur. τι Emphaticum eſt & bonum: Quare ſi Μήτι γε legeretur, id cum Μηκέτι non commutarem. *Rauw.*

169. Ἔλπετο γὰρ παύεσθαι ἀνιηροῖο χόλοιο] Rectius ſit παύσασθαι, idque ἐξέσσυτο & loci cohærentia mavult: Neque aliter, ut nunc video, Aldina. *Rauw.*

170. καί μιν ἀπ' ἄμφω Δάκρυ κατὰ βλιφάρων &c.] καί σφιν ἀπ' ἀμφοῖν. *Rhod.* Locus haud dubie corruptus. Rhodomannus legit, καί σφιν ἀπ' ἀμφοῖν Δάκρυ κατὰ βλιφάρων ἠλείβετο: An recte ſatis, vehementer dubito: Nam ἀπ' vix ac ne vix jungi poteſt cum ἠλείβετο: Sic autem pravum eſt ſine dubio, ἀπὸ σφιν ἀμφοῖν Δάκρυ κατὰ βλεφάρων ἠλείβετο. Legendum ſuſpicor, καί σφιν ἄρ' ἀμφοῖν Δάκρυ κατὰ βλιφάρων ἠλείβετο ἠδὺ γοώντων. *Rauw.*

174. χισσός τε, καὶ ἡμερὶς ἀμφιβάλ-

Tua & unicæ filiæ cauſa me afflictantem :
Per quam te conjugiumque noſtrum lætabile ac teipſum
Obſecro, ut omnem moleſtiam propter me conceptam
expectores.
Ita loquentem affatur prudens Menelaus.
Ne amplius horum refrices memoriam ; ſed comprima-
mus animo dolores. *
Atque hæc omnia atra in ſe coerceat domus
Oblivionis. Non enim rerum perperam geſtarum me-
miniſſe amplius decet.
Sic ait : illam itaque gaudium corripit, metusque ex
animo fugit.
Sperabat enim finem moleſtæ iræ facturum
Maritum ſuum. Ideo brachia ei circumdat, & utrique
Lacrymæ e palpebris deſtillant amanter flentibus.
Ac perlubenter in mutuos complexus effuſi,
Ex animi ſententia memores erant conjugii ſui.
Ac veluti hedera & vitis conſtringunt
Se mutuo ramuſculorum nexu, quos nulla unquam
vis venti
A ſe divellere poteſt : ita & iſti duo
In amplexu mutuo hærebant, conjugalem appetentes
conſuetudinem.
Cæterum cum & ipſos placidus invaſiſſet ſomnus :
Ibi ſtrenua divini Achillis anima
Supra caput filii ſui aſtitit, qualis erat,

Cum

βάλλονται] ἀμφιβάλονται. *Rhod.*

175. Ἀλλήλοις περὶ πρέμνα] Rhodomannus, qui ἀμφιβάλλονται correxit, ſic etiam corrigere debuiſſet hæcce : Nam ubi ἀμφιβάλλονται reſcripſeris, Ἀλλήλοις ſubſiſtere non poteſt, & mutandum eſt ſtatim in Ἀλλήλους : Pro paſſivo ἀμφιβάλλονται ſic ſcilicet aſſumitur medium ἀμφιβάλλονται, quod vitis & hederæ Energian ſervat, & pro caſu tertio deſiderat caſum quartum : Nihil certius, ſi Græcis vel leviter ſis imbutus. *Pauw.*

176. Ὡς ἄρα τώγε Ἀλλήλοις συνίχυντο] συνίχοντο. *Rhod.* συνέχοντο emaculatius ſane eſt. *Pauw.*

179. Ἀχιλλῆος κρατερὸν κῆρ] Interpres, *ſtrenua Achillis anima* : κῆρ hic notes : Neſcio, an alibi ita occurrat. *Pauw.*

Ζωὸς ἐὼν, ὅτε Τρῳσὶν ἄχος πέλε, χάρμα δ' Αχαιοῖς.
Κῦσε δέ οἱ δειρὴν, καὶ φάεα μαρμαίροντα
Ασπασίως· καὶ τοῖα παρηγορέων, προσέειπεν·
Χαῖρε τέκος· καὶ μήτι δαΐζεο πένθεϊ θυμὸν,
Εἵνεκ' ἐμοῖο θανόντος· ἐπεὶ μακάρεσσι θεοῖσιν
Ηδη ὁμέστιός εἰμι· σὺ δ' ἴσχεο τειρόμενος κῆρ
Αμφ' ἐμέθεν, καὶ κάρτος ἄδην ἐμὸν ἔνθεο θυμῷ·
Αἰεὶ δ' Αργείων πρόμος ἵστασο, μηδενὶ εἴκων
Ηνορέῃ· ἀγορῇ δὲ παλαιοτέροισι βροτοῖσι
Πείθεο· καὶ νύσε πάντες ἐύφρονα μυθήσονται·
Τῖε δ' ἀμύμονας ἄνδρας, ὅσοις νόος ἐμπεδός ἐστιν·
Εσθλῷ γὰρ Φίλος ἐσθλὸς ἀνὴρ· χαλεπῷ δ' ἀλεγεινός·
Ην δ' ἀγαθὸν Φρονέῃς, ἀγαθῶν καὶ τεύχεαι ἔργων·
Αἰνὸς δ' οὔποτ' ἀνὴρ ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' ἵκανεν,
Ωτινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος· οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
Πρέμνον δυσβατόν ἐστι, μακροὶ δέ οἱ ἄχρις ἐπ' αἰθρην
Οζοι ἀπηέξηθ'· ὁπόσοισι δὲ κάρτος ὀπηδεῖ,
Καὶ πόνος, ἐκ καμάτου πολυγηθέα καρπὸν ἀμῶνται,
Ξεῖς ἀρετῆς ἀνάβαντες ἐϋστεφάνου κλυτὸν ἔρνος·
Αλλ' ἄγε κύδιμος ἔσσο· καὶ ἐν φρεσὶ πευκαλίμῃσι
Μήτ' ἐπὶ πήματι πάγχυ δαΐζεο θυμὸν ἀνίῃ,
Μήτ' ἐσθλῷ μέγα χαῖρε· νόος δέ τοι ἤπιος ἔστω
Ες τε φίλους ἑτάρους, ἔς θ' υἱέας, ἔς τε γυναῖκας,

Μηδὲ

185. Εἵνεκ' ἐμοῖο θανόντος] Ξίνεκ' ἐμεῖο. *Rauw.*

186. σὺ δ' ἴσχεο τειρόμενος κῆρ Αμφ' ἐμέθεν] Sed vix dixerat, καὶ μή τι δαΐζεο πένθεϊ θυμὸν Εἵνεκ' ἐμοῖο θανόντος. *Rauw.*

193. ἀγαθῶν καὶ τεύχεαι ἔργων] καὶ τεύξεαι. *Rhod.*

194. Αἰνὸς δ' οὔποτ' ἀνὴρ ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' ἵκανεν,] Nimium est illud Αἰνὸς, inprimis ubi sequitur mox, Ωτινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος: Fallor, aut scribendum est, Κεῖνος δ' οὔποτ' ἀνὴρ &c. Literis primis Versuum, scis quid factum sit: Inde errores infiniti. Illud ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' incongruum est, ubi trunco & arbori assimilatur virtutis conditio; Sic tamen

Vix

Cum adhuc viveret, ubi Trojanis dolori & Achivis
gaudio erat.
Oſculatusque fuit ipſius collum, & oculos fulgentes
Propenſe, ac talibus eum demulcens compellavit.
Salve fili, & nequaquam animum luctu conficias
Propter me defunctum. Nam beatis Diis
Nunc ſum familiaris. Ideo deſine cor abſumere
Mea cauſa: quin potius virtute mea animum inſtrue.
Perpetuo autem Argivum propugnatorem age, nulli
cederis
Fortitudine: verum in concione ſenioribus te viris
Auſculta: tum demum te omnes cordatum prædicabunt.
Præſtantes etiam viros, quibus mens firma eſt, cole.
Bonus enim vir boni amicus eſt, & improbus improbo.
Quod ſi bonum animo tractabis, bonorum & operum
ſucceſſum conſequeris.
Sed vir improbus nunquam ad virtutis terminos per-
venit,
Cui non juſta mens eſt. Illius enim
Arbor difficilis acceſſu eſt, altique ei ad cælum uſque
Rami excreverunt. Quos autem fortitudo comitatur
Et labor, jucundiſſimum ex labore fructum metunt,
Ad inclytum coronatæ virtutis germen enixi.
Quare age, dignum te laude geras, & in cordato pectore,
Neque propter res adverſas animum ægritudine nimium
excrucies:
Neque in rebus ſecundis lætitia te efferas. Benigna
etiam tibi mentis affectio ſit
Erga caros amicos, erga filios, erga uxores.

Et

Vir Scholaſticus, cui ingenium fuit minus concinnum. *Pauw.*

197. Οζοι ἀκτείξηθ' ὑπόσοισι δὲ &c.] Οζοι ἀκτείξηθιν ὑπόσοισι. *Rhod.* Ita Rhodomannus in Corrigendis, cum antea in Emendationibus poſuerat ἀκτείξηθ': Operæ haud dubie peccarunt, & ipſe voluit ἀκτάξθαι. *Pauw.*

199. Εἰς ἔριν ἐς διαβάσιος ἰῦσιφάτου κλυτὸν ἔρνος] Illud ἔρνος etiam miſere languet poſt Πρίαμον δυσβατόν ἐσι &c, et ἀέρτης ἐπὶ τέρμαθ'. *Pauw.*

Μνωομένῳ κατὰ θυμὸν, ὅτε σχεδὸν ἀνθρώποισιν
Οὐλομένοιο μόροιο πύλαι, καὶ δώματα νεκρῶν·
Ἀνδρῶν γὰρ γένος ἐστὶν ὁμοίιον ἄνθεσι ποίης,
Ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι, τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
Τοὔνεκα μείλιχος ἔσσο, καὶ Ἀργείοισιν ἔνισπε,
Ἀτρείδῃ δὲ μάλιστα, καὶ Ἀγαμέμνονι, εἴγε τι θυμῷ
Μέμνησθ', ὅσσ' ἐμόγησα περὶ Πριάμοιο πόληα,
Ἠδ' ὅσα λῃσάμην πρὶν Τρώϊον οὖδας ἱκέσθαι,
Τῷ μοι νῦν κατὰ θυμὸν ἐελδομένῳ περὶ πάντων,
Λῃίδος ἐκ Πριάμοιο Πολυξένην εὐπέπλου
Ὄφρα θοῶς ῥέξωσιν, ἐπεὶ σφίσι χώομαι ἔμπης
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάρος Βρισηίδος· ἀμφὶ δ' ἄρ' οἶδμα
Κινήσω πόντοιο, βαλῶ δ' ἐπὶ χείματι χεῖμα,
Ὄφρα καταφθινύθοντες ἀτασθαλίῃσιν ἕῃσι,
Μίμνωσ' ἐνθάδε πολλὸν ἐπὶ χρόνον, εἰσόκ' ἔμοιγε
Λοιβὰς ἀμφιχέωνται, ἐελδόμενοι μέγα νόστου·
Αὐτὴν δ', εἴ κε θέλωσιν, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸν ἕλωνται,
Κούρην ταρχύσασθαι ἀπόπροθεν, οὔτι μεγαίρω.
Ὡς εἰπὼν, ἀπόρουσε θοῇ ἐναλίγκιος αὔρῃ,
Αἶψα δ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον, ἧχι τέτυκται *
Οὐρανοῦ ἐξ ὑπάτοιο καταιβασίη, ἄνοδός τε,
Ἀθανάτοις μακάρεσσιν· ὅ δ' ὁππότε μιν λίπεν ὕπνος,
Μνήσατο πατρὸς ἑοῖο· χόος δέ οἱ ἦϋς ἀάνθη·

Ἀλλ'

204. *Μνωομένῳ κατὰ θυμὸν, ὅτε σχεδὸν ἀνθρώποισι*] ὅτι σχεδὸν. *Rauw.*

209. *Ἀτρείδῃ δὲ μάλιστα, καὶ Ἀγαμέμνονι*] *Ἀτρείδῃ δὲ μάλιστ' Ἀγαμέμνονι. Rhod.*

210. *Μίμνησθ'*] Peſſimum eſt *Μίμνεσθ'*; Nam perſonæ ſecundæ hic locus eſt nullus, ut quisque videt ſtatim: Scribe igitur *Μίμνεστ'* vel *Μίμνησθ'*. *Rauw.*

211. *Ἠδ' ὅσα λῃσάμην πρὶν Τρώϊον οὖδας ἱκέσθαι*] Hoc iterum Prædonis eſt, non Herois. *Rauw.*

213. *Πολυξένην εὐπέπλου*] *Πολυξένην.* Ita verſus depoſtulat. *Damiq.*

218. *εἰσόκ' ἔμοιγε Λοιβὰς ἀμφιχέωνται.*] Sanguis Polyxenæ effundendus erat, & ſic Achilles mortuus frui debebat virgine, ut alii aliarum corpore fruerentur vivi: Ita intellige *λοιβὰς*: Has & nihil aliud, deſiderabat

Et tibi ſuccurrat animo, quod in propinquo ſint hominibus
Pernicialis fati portæ, & functorum habitacula.
Genus enim humanum ſimile eſt plantarum floribus,
Floribus vernis; Alii intereunt, illi contra naſcuntur;
Idcirco mitis eſto. Et Argivis refer,
Maxime vero Atridæ Agamemnoni, ſi quid eorum adhuc animo
Memori hæret, quæ magno labore geſſerim ad Priami urbem,
Et quantum prædæ coegerim, antequam in campum Trojæ perventum eſt.
Ideo mihi nunc ex animo præ cunctis (aliis) cupienti,
E Priami ſpoliis Polyxenam decenter amictam
Quamprimum mactent: Nam ipſis ſuccenſeo adhuc
Magis, quam olim propter Briſeidem: & undique fluctus
Maris commovebo, ac tempeſtati tempeſtatem accumulabo;
Ut peccatis ſuis intabeſcentes,
Ad longum hic maneant tempus: donec mihi
Libamina diffuderint, magno reditus deſiderio adacti.
Ipſam vero, ſi volent, quando animam eripuerint,
Puellam ſepeliri a me ſeorſum, non invideo.
Sic fatus; velocis in morem auræ ſubito receſſit:
Et confeſtim in campum Elyſium migravit, ubi eſt
Deſcenſus ex alto cælo & aſcenſus
Diis immortalibus. Ille autem cum ſomnus ipſum reliquiſſet,
Recordabatur patris ſui, generoſusque ejus animus lætitia percellebatur.

At

rabat anima Heroïs: Ideo addit, *Λύτὴν δ', εἴ κε θέλωσι &c. Pauw.*

223. *Αἶψα δ' ἐς Ηλύσιον πεδίον, ἵχι τέτυκται* *] Poſt *πεδίον* deeſt forte *μόλεν* vel *κίεν*. *Rhod.* Forte *ἐς Ηλύσιον πέδον ἵκτατο*: auræ namque Achillis aſſimilavit umbram. Brodæus *κίεν* inſerit, aut *μόλεν* recte. *Dausq.*

224. *Οὐρανοῦ ἐξ ὑπάτοιο καταιβασίη, ἄνοδός τε] καταιβασίη τ', ἄνοδός τε. Rhod.*

226. *γόος δέ οἱ ἦν ἀϋτὴ] γόος δέ οἱ ἦν. Rhod.*

Αλλ' ὅτ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν Ηριγένεια,
Νύκτα διασκεδάσασ', ἐφάνη δ' ἄρα γαῖα, καὶ αἰθήρ,
Δὴ τότ' Αχαιῶν υἷες ἀπ' ἐκ λεχέων ἀνόρουσαν
Ιέμενοι νόστοιο· νέας δ' ἐς βένθεα πόντου
Εἶλκον καγχαλόωντες ἀνὰ φρένας, εἰ μὴ ἄρ' αὐτοὺς
Εσσυμένους κατέρυκεν Αχιλλέος ὄμβριμος υἱός,
Εἰς ἀγορήν τε κάλεσε, καὶ ἔφατο πατρὸς ἐφετμήν·
Κέκλυτέ μευ Φίλα τέκνα μενεπτολέμων Αργείων
Πατρὸς ἐφημοσύνην ἐρικυδέος, ἣν μοι ἔνισπε,
Χθιζὸν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας ὑπνώοντι·
Φῆ γὰρ ἀειγενέεσσι μετέμμεναι ἀθανάτοισιν·
Ηνώγει δ' ὑμέας τε, καὶ Ατρείδην βασιλῆα,
Οφρά οἱ ἐκ πολέμοιο γέρας περικαλλὲς ἄροιτε,
Τύμβον ἐπ' εὐρώεντα Πολυξένην εὐπέπλον·
Καί μιν ἔφη ῥέξαντας, ἀπόπροθι ταρχύσασθαι·
Εἰ δέ οἱ οὐκ ἀλέγοντες ἐπιπλώοιτε θάλασσαν,
Ηπείλει κατὰ πόντον ἐναντία κύματ' ἀείρας,
Λαὸν ὁμῶς νήεσσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξειν.
Ως Φαμένου, πείθοντο, καὶ ὡς θεῷ εὐχετόωντο·
Καὶ γὰρ δὴ κατὰ βένθος ἀέξετο κῦμα θυέλλη
Εὐρύτερον, καὶ μᾶλλον ἐπίτριμον, ἢ πάρος ἦεν,
Μαινομένου ἀνέμοιο· μέγα δ' ὀροθύνετο πόντος

Χερσὶ

233. Εἰς ἀγορήν τε κάλεσε, καὶ ἔφατο πατρὸς ἐφετμήν] κάλεσσε, καὶ ἔνεφατο. *Rhod.* Scribe:

Εἰς ἀγορὴν κάλεσσε, καὶ ἔνεφατο πατρὸς ἐφετμήν.

Dausq. Ego Rhodomannum sequor. *Pauw.*

236. Χθιζὸν ἐνὶ λεχέεσσι] Forte Χθιζὸς. *Rhod.* Ita legas, per me licet: Eodem jure scribere possem V. 145. hujus Libri, Χθιζὸς γὰρ καμάτοιο μέτος. *Pauw.*

240. Πολυξένην εὐπέπλον] Πολυξείνην. *Rhod.*

242. Εἰ δέ οἱ οὐκ ἀλέγοντες ἐπιπλώοιτε θάλασσαν] Illud οἱ referri debet ad ἐπιπλώοιτε θάλασσαν: Nam ἀλέγοντες cum casu secundo vel quarto construitur: Nihil notus. An tamen legendum. Εἰ δέ ἑ vel Εἰ δ' οὐ οὐκ ἀλέγοντες? Id verum forte:

At poſtquam Aurora in amplum aſcendit cælum,
Diſpulſa nocte, & luci expoſita fuit tellus & æther:
Exin Achivum nati e ſtratis exſilierunt,
Reditus percupidi: navesque in altum maris gurgitem
Traxiſſent geſtientes animis; niſi eis
Properantibus obſtetiſſet præſtans Achillis natus,
Et ad concionem vocaſſet. Ubi parentis mandata expoſuit.
Audite ex me, cari bello præſtantium Argivum nati,
Clariſſimi patris mandatum, quod mihi indicavit
Heri in lecto, per noctem dormienti:
Dixit enim, ſe Diis intereſſe immortalibus:
Juſſitque vos & Imperatorem Atriden,
Ut ſibi ex manubiis belli honorarium perpulcrum deligatis,
Polyxenam (videlicet) decore amictam, vaſto ſuper tumulo (immolandam.)
Edixit etiam, ut eam ſacrificio peracto ſeparatim tertæ mandetis.
Quod ſi ſpreto ipſius mandato mare ſulcaveritis,
Interminatur, ſe adverſis in mari fluctibus excitatis,
Exercitum una cum navibus longo tempore hic remoraturum.
Talia dicenti aſſentiuntur: & (Achilli) tanquam Deo vota faciunt.
Namque ſubito in profundo inſurgit fluctus cum procellis
Vaſtior & magis continuus, quam antea fuerat,
Vento furente: & ingens commovebatur Pontus Nep-

ſorte: Nam durius eſt vulgatum, ita ut dixi, acceptum. *Pauw.*

247. καὶ μᾶλλον ἰκτίρμων, ἢ πάρος ἦεν] ἰκτίρμων. *Rhod.* Rhodomannus ἰκτήρμων: Utrumque in Libris invenitur, & a Grammaticis recenſetur: Videbimus diſtinctius alibi. *Pauw.*

248. μίγα δ' ἐρεθόνετο πόντος] μίγας δ' ἐρεθόνετο. *Rhod.* Non neceſſe, ubi cæſura adeſt. *Pauw.*

250.

Χεροὶ Ποσειδάωνος· ὁ γὰρ κρατερῷ Ἀχιλῆϊ
Ἧρα φέρειν· πᾶσαι δὲ θοὰς ἐνόρουσαν Θύελλαι
Ἐς πέλαγος· Δαναοὶ δὲ μέγ' εὐχόμενοι Ἀχιλῆϊ,
Πάντες ὁμῶς μάλα τοῖα πρὸς ἀλλήλους ὀάριζον,
Ἀτρεχέως γενεῇ μεγάλου Διὸς ἦεν Ἀχιλλεύς·
Τῷ καὶ νῦν θεός ἐστι, καὶ εἰ πάρος ἔσχε μεθ' ἡμῖν·
Οὐ γὰρ ἀμαλδύνει μακάρων γένος ἄμβροτος αἰών·
Ὡς φάμενοι, ποτὶ τύμβον Ἀχιλλέος ἀπονέοντο·
Τὴν δ' ἄγον ἠΰτε πόρτιν ἐς θάνατον, θυηλὰς
Μητρὸς ἀπειρύσαντες, ἐνὶ ξυλόχοισι βοτῆρες,
Ἡ δ' ἄρα μακρὰ βοῶσα, κινύρεται ἀχνυμένη κῆρ·
Ὡς τῆμος Πριάμοιο πάϊς περικωκύεσκε
Δυσμενέων ἐν χείρεσσιν· ἄδην δέ οἱ ἔκχυτο δάκρυ·
Ὡς δ' ὁπότε βριαρῷ ὑπὸ χείματι καρπὸς ἐλαίης,
Οὔπω χειμερίῃσι μελαινόμενος ψεκάδεσσι,
Χεύει πολλὸν ἄλειφα, περιτρύζωσι δὲ μακραὶ
Ἁρμεν' ὑπὸ σπάρτοισι, βιαζομένων ὑπ' αἰζηῶν,
Ὡς ἄρα καὶ Πριάμοιο πολυτλήτοιο θυγατρὸς
Ἑλκομένης ποτὶ τύμβον ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος,
Αἰνὸν ὁμῶς στοναχῇσι κατὰ βλεφάρων ῥέε δάκρυ·

Καί

250. πᾶσαι δὲ θοῶς ἐνόρουσαν θύελλαι] ἐνόρουσαι ἀέλλαι. *Rhod.*

253. Ἀτρεικίης γενεῇ μεγάλου Διὸς ἦεν Ἀχιλλεύς] γενεὴ. *Rhod.* Rhodomanni γενεῇ non improbo: Similiter habuimus de Æthra Libr. præced. V. 508. Οὐ γὰρ Τρωϊάδων γένος αὔχομαι: Nam ut hic γενεῇ, ita ibi sumitur γένος. Non tamen rejiculum vulgatum, Ἀτρεικίης Ἀχιλλεὺς ἦεν μεγάλου Διὸς γενεῇ, *erat a magno Jove ortu & progenie. Pauw.*

257. Τὴν δ' ἄγον ἠΰτε πόρτιν ἐς θάνατον, θυηλὰς] ἐς ἀλωτάτοιο θυηλὰς, *Rhod.* Scribe, ἐς ἀλατάτοιο θυηλὰς. Correctio est a doctissimo Brodæo. *Dausq.* Minus conveniens est Τὴν, ubi nomen Polyxenæ non est in vicinia. *Pauw.*

261. Δυσμενέων ἐν χείρεσσιν] Δυσμενέων ἐν χερσὶν. *Rhod.*

264. Χεύει πολλὸν ἄλειφα, περιτρύζωσι δὲ μακραὶ] Χεύῃ, vel περιτρύζωσι, ut modi conveniant. ὅτε autem & ὁπότε tam indicativo, quam conjunctivo præponuntur. *Rhod.* Mirof, ubi

Neptuni manibus. Is enim forti Achilli
Hanc gratiam impendit. Omnes vero repente turbines irruunt
In Pelagus. Danai igitur magnis se votis obstringentes Achilli,
Cuncti simul talia inter sese identidem memorabant:
Revera magni Jovis propago fuit Achilles.
Ideoque nunc Deus est, etsi antea nobiscum fuit.
Non enim superum progeniem abolet sempiternum ævum.
Sic fati; ad bustum Achillis redeunt,
Et Polyxenam ducunt, sicut juvencam ad Dei (alicujus) sacrum
Pastores a matre abstractam in sylva (ducunt;)
Illa prolixo reboans mugitu, mœsto corde lamentatur;
Ita tunc Priami nata ululatu complebat omnia,
Inter inimicorum manus, & ubertim ei lacrymæ promanabant.
Sicut ubi duram sub hyemem olivæ fructus,
Nondum hybernis pruinis nigrescens,
Multum pinguedinis emittit, & stridet ingens
Trapetum, dum sparteis funibus torquetur a juvenibus;
Non secus etiam multa experti Priami natæ,
Dum abstrahitur ad bustum sævi Achillis,
Tristes lacrymæ cum gemitibus ex oculis defluebant:

Adeo-

ubi hanc modorum convenientiam toties in his neglexit Rhodomannus. Pro ἄλιφα hic habes ἄλειφα, de quo Herodianus apud Eustathium, ut notum. *P.*

265. Ἁρμὸν ὑπὸ σπάρτοισι, βιαζομένων ὑπ' αἰζηῶν] Abime alterum ὑπὸ, & σπάρτοισι funes sparteos torquendo prælo intellige, ut Iliade B.

Δοῦρά τέ σφιν πολλὰ μάλ', καὶ σπάρτα λέλυνται.

Vide Plinium Lib. 24. Cap. 9. Ejusmodi funes *Serilla* vocavit Pacuvius, in Niptris. *Dausq.* Recte Dausquejus βιαζομένων αἰζηῶν: Nam ὑπὸ Versum corrumpit. μακρὰ ἄρμενα sunt phalanges, quibus una cum funibus comprimitur torcular: Quare dubito, an pro ὑπὸ σπάρτοισι non accommodatius legeretur ἐπὶ σπάρτοισι: Attende & judica. *Pauw.*

278.

Καί οἱ κόλπος ἔνερθεν ἐπλήθετο· δεύετο δὲ χρὼς,
Ατρεκέως ἀτάλαντος ἐϋκτεάνῳ ἐλέφαντι·
Καὶ τότε λευγαλέοις ἐπὶ πένθεσι κύντερον ἄλγος
Τλήμονος ἐς κραδίην Εκάβης πέσεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Μνήσατ' ὀϊζυροῖο, καὶ ἀλγινόεντος ὀνείρου,
Τόν ῥ' ἴδεν ὑπνώουσα παροιχομένῃ ἐνὶ νυκτὶ·
Η γὰρ ὀΐετο τύμβον ἐπ' ἀντιθέου Αχιλῆος
Εστάμεναι γοόωσα· κόμαι δέ οἱ ἄχρις ἐπ' οὖδας
Εκ κεφαλῆς ἐκέχυντο, καὶ ἀμφοτέρων ἀπὸ μαζῶν
Ερρεε φοίνιον αἷμα ποτὶ χθόνα· δεύετο δὲ σῆμα·
Τοῦ περιδειμαίνουσα, καὶ ὀσσομένη μέγα πῆμα,
Οἰκτρὸν ἀνωλύζεσκε· γόῳ δ' ἐπὶ μακρὸν ἀύτει,
Εὖτε κύων προπάροιθε κινυρομένη μεγάροιο,
Μακρὸν ὑλαγμὸν ἵησιν, ἐὸν σπαργεῦσα γάλακτι,
Τῆς ἀπὸ νήπια τέκνα, πάρος Φάος εἰσοράασθαι,
Νόσφι βάλωσιν ἄναικτες, ἔλωρ ἔμεν οἰωνοῖσιν,
Η δ' ὁτὲ μέν θ' ὑλακῇσι κινύρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ωρυθμῷ, στυγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτὴ·
Ως Εκάβη γοόωσα, μέγ' ἴαχεν ἀμφὶ θυγατρὶ
Ω μοι ἐγὼν, τί νυ πρῶτον, ὑπ' ὔστατον, ἀχνυμένη κῆρ,
Κωκύσω, πολέεσσι περιπλήθουσα κακοῖσιν;
Υἷέας ἢ πόσιν, αἰνὰ, καὶ οὐκ ἐπίολπα παθόντας;

Η πό-

278. δεύετο δὲ σῆμα] δεῦε δὲ σῆμα. *Rhod.*

280. Οἰκτρὸν ἀνωλύζεσκε] Nota ἀλύζω pro ἀλολύζω: Nam inde ἀνωλύζεσκε pro ἀνωλολύζεσκε. *Pauw.*

282. Μακρὸν ὑλαγμὸν ἵησιν, ἐὸν σπαργεῦσα γάλακτι] ἵησι, νέον, νεϊσίῳ, νεΐησιν, ἑῷ σπαργεῦσα γάλακτι. *Rhod.* Lege, ἑῷ σπαργεῦσα γάλακτι. Pro σπαργεῦσα scripturiebam σφαργεῦσα, quod in Odyſſea lectum: Οὔβατα δὲ σφαργεῦντο. Id autem diſtenti uberis eſt: At manum, animumque ſuſtinere cogit Heſychius: Σπαργᾶν, ὅτι οἱ μασοὶ πλήρεις ὦσι γάλακτος. Item: Σπαργῶσι, πλημμυροῦσι, ἀκροάζουσιν. *Dausq.* ἑῷ σπαργεῦσα γάλακτι & mihi placet. σπαργᾶν & σπαργεῖν magis trita ſunt & nota, quam σφαργεῖν, ut ſciunt ipſi Tyrones:

Adeoque ſinus ei ſubtus replebatur, madeſcebatque cutis
Revera precioſiſſimo ebori ſimilis.
Tunc etiam poſt (tot) funeſtos luctus fœdior cruciatus
In cor Hecubæ infelicis irruit. Animus namque ejus
Reminiſcebatur miſeri ac dolorifici ſomnii,
Quod præterita nocte quieſcens viderat.
Nam putabat ſe ad ſemidei Achillis tumulum
Stare lugentem: & capilli ad terram uſque ipſi
A capite defluebant, & geminis ab uberibus
Manabat lethalis cruor humi, & monimentum rigabat.
Ob hoc metu anxia, & calamitatem non exiguam præ-
ſagiens,
Miſerabilem ululatum edit, & cum gemitu majorem
in modum exclamavit;
Non ſecus ac canis, ante ædes (veluti) lamentans
Magnum latratum emittit, ſuo lacte diſtenta,
A qua tenellos catulos, priusquam lucem intuerentur,
Procul abjecerint domini; ut alitibus præda fiant:
Illa igitur nunc latrando luctum prodit, nunc rurſus
Ululando, odioſusque per aëra queſtus fertur.
Ita & Hecuba lamentans magnum filiæ cauſa vocife-
ratum edidit.
Heu mihi! Quid primum aut ultimum mœſto corde
Deplorem, innumeris calamitatibus oppleta?
Natos an virum, dira & inſperata perpeſſos?

An

nes: Quare Dausquejum in eo iterum agnoſco vere: *Pauw.*

288. Ω μοι ἐγὼν, τί νυ πρῶτον, τὸ ὕστατον, ἀχνυμένη κῆρ] πρῶτον, τὸ ὕστατον. *Rhod.* Corrige ex Odyſſea: Ω μοι ἐγὼν, τί νυ πρῶτα; τί δ' ὕστατον ἀχνυμένη κῆρ. *Dausq.* Legi etiam poteſt, τί νυ πρῶτον ἢ ὕστατον. *Pauw.*

290. Τίπτε, ἢ πόθεν] ἢ hic non convenit: Scribendum ſuſpicor, Τίπτε καὶ πόθεν. *Pauw.*

Ibid. αἰνὰ, καὶ οὐκ ἰπίελπτα παθόντας] Scribe ἰπίελπτα, inſperata. Vel οὐκ ἰπίιπτα. Heſychius: Ἐπίιπτα, Φορητὰ, ὑποχωρητὰ. Utitur Homerus Odyſſ. Θ. *Dausq.* Mutare non audeo ἰπίελπτα, quia mox recurrit, & apud Heſychium eſt ſuo loco, Ὄλπα, ἢ ἔλπις: Sic enim vocis matrem habemus: ἔλπα, ἄελπτος, ἰπίελπτος, &c. *Pauw.*

291.

Ἡ πόλιν, ἠδὲ θύγατρας ἀδευκέας, ἠδ' ἐμὸν αὐτῆς
Ἦμαρ ἀναγκαῖον, ἢ δούλειον; οὕνεκα κῆρες
Σμερδαλέαι πολέεσσί μ' ἐνείλήσαντο κακοῖσι·
Τέκνον ἐμὸν, σόι τ' αἰνὰ, καὶ οὐκ ἐπίολπα, καὶ αὐτῇ
Ἀλγε' ἐπεκλώσαντο· γάμου δ' ἀπὸ νόσφι βάλοντο,
Ἐγγὺς ἐόνθ' Ὑμεναῖον, ἐπεκρήναντο δ' ὄλεθρον
Ἀσχετον, ἀργαλέον τε, καὶ οὐ φατὸν· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Καὶ νέκυς ἡμετέρῳ ἐνὶ μαίνεται αἵματι θυμὸν·
Ὡς μ' ὄφελον μετὰ σεῖο φίλον τέκος ἤματι τῷδε
Γαῖα χανοῦσα κάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.
Ὡς φαμένης, ἄλκτα κατὰ βλεφάρων χεύοντο
Δάκρυα· λευγαλέον γὰρ ἔχεν μέγα πένθεϊ πένθος.
Οἷδ' ὅτ' ἔβαν ποτὶ τύμβον Ἀχιλλῆος ζαθέοιο,
Δὴ τότε οἱ φίλος υἱὸς ἐρυσάμενος θοὸν ἄορ,
Σκαιῇ μὲν κούρην κατερήτυε, δεξιτερῇ δὲ
Τύμβῳ ἐπιφαύων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
Κλῦθι πάτερ σέο παιδὸς ἐπευχομένοιο, καὶ ἄλλων
Ἀργείων, μήδ' ἦμιν ἔτ' ἀργαλέως χαλέπαινε·
Ἤδη γάρτοι πάντα τελέσσομεν, ὅσσα μενοινᾷς
Σῇσιν ἐπὶ πραπίδεσσι· σὺ δ' ἵλαος ἄμμι γένοιο,
Τεύξας εὐχομένοισι θοῶς θυμηδέα νόστον.
Ὡς εἰπὼν, κούρης διὰ λοίγιον ἤλασεν ἄορ
Λευκανίης· τὴν δ' αἶψα λίπεν πολυήρατος αἰὼν,
Οἰκτρὸν ἀναιμώξασαν ἐφ' ὑστατίῃ βιότοιο·
Καί ῥ' ἡ μὲν πρηνὴς χαμάδις πέσε· τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ

Φοι-

291. ὠδὲ θύγατρας ἀδευκέας] Brodæus ἐπεκρήναντο. Dausq. acerbas, acerbique doloris cauſam mihi præbentes: Epithetum eſt paulo incertius: Eruditi ſciunt. *Pauw.*

292. Ἦμαρ ἀναγκαῖον, ἢ δούλειον] Ἦμας ἀναγκαῖον, καὶ δούλιον. *Rhod.*

296. ἐπεκρήναντο δ' ὄλεθρον] Signatius eſt ἐπεκρήναντο, quam ἐπεκρήναντο; inprimis poſt Ὑμεναῖον ἀπὸ νόσφι βάλοντο, quod factum, non conſilium, exprimit. *Pauw.*

298. ἡμετέρῳ ἐνὶ μαίνεται αἵματι] Malim fere ἐνιμαίνεται conjunctim. *Pauw.*

301.

An urbem & natas infelices, & meum ipſius
Diem violentum & ſervilem? Nam Parcæ
Horrendæ plurimis me involverunt malis.
Et tibi etiam ipſi, mea nata, graves nec unquam exſpectatas
Miſerias agglomerarunt ſua colo, & procul a nuptiis repulerunt
Hymenæum, qui jam prope erat, exitiumque (tibi) conciliarunt
Inevitabile, ſævum, & infandum: Nam Achilles
Etiam exſtinctus animi ſævitiam exſerit in noſtrum ſanguinem.
Utinam vero me tecum, dulciſſima proles, hodie
Terra dehiſcens obtexiſſet, antequam interitus tui ſpectatrix forem.
Ita querentis continuæ ex oculis funduntur
Lacrymæ. Funeſtum enim luctum luctu auctum habebat.
Græci autem cum ad ſepulchrum divini Achillis perveniſſent,
Mox filius ejus dilectus enſem acutum ſtringens,
Læva quidem puellam tenebat, dextera autem
Buſtum contingens, tali cum oratione appellabat.
Audi, pater, filium tuum precantem, alioſque
Argivos, nec amplius infeſto nobis animo ſuccenſe.
Jam enim tibi omnia peragemus, quæ deſideras
Animo tuo. Tu ergo propicius ſis nobis,
Dulcem extemplo optantibus reditum ſternens.
His dictis mortiferum adigit gladium per puellæ
Jugulum: quam & extemplo dulcis vita deſtituit,
Miſere ingemiſcentem in extremo vitæ articulo.
Prona igitur humi prolabitur, & cervix ejus

Circum-

301. Ὡς φαμένης, ἄληκτα] ἀλλήκτα. *Pauw.*

302. λιγυαλίοι γὰρ ἔχει μέγα πίθοι πίνος] μετὰ πίθοι. *Rhod.*

305. δεξιτερῇ δὲ Τύμβῳ ἐπιψαύων] Τύμβῳ ἐπιψαύων. *Rhod.*

315. τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ Φοινίχθη περὶ πάντων] περὶ πάντα. *Rhod.*

Φοινίχθη περὶ πάντων, χιὼν ὡς, ἤ τ' ἐν ὄρεσσιν
Η συὸς, ἢ ἄρκτοιο κατ' οὐταμένης ὑπ' ἄκοντι,
Αἵματι φύροντι θοῶς ἐρυθαίνεθ' ὕπερθεν·
Αργεῖοι δέ μιν αἶψα δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρεσθαι
Ες δόμον ἀντιθέου Αντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴν
Κεῖνος ἐνὶ Τρώεσσιν ἑῷ πάρος υἱέϊ δίῳ
Εὐρυμάχῳ ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν·
Ος δ' ἐπεὶ οὖν τάρχυσε κλυτὴν Πριάμοιο θύγατρα
Εγγὺς ἑοῖο δόμοιο, παραὶ Γανυμήδεος ἱρὸν
Δώματα, καὶ νηῷο κατ' ἀντίον Ατρυτώνης,
Δὴ τότε παύσατο κῦμα, κατευνήθη δὲ θύελλα
Σμερδαλέη, καὶ κῦμα κατεπρήϋνε γαλήνη·
Οἱ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ἔβαν, μέγα καγχαλόωντες,
Μέλποντες μαχάρων ἱερὸν γένος, ἠδ' Αχιλῆα·
Αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο, βοῶν ἀπὸ μηρὰ ταμόντες
Αθανάτοις· ἐρατὴ δὲ θυηπολίη πέλε πάντη·
Οἱ δέ που ἀργυρέοισι, καὶ ἐν χρυσέοις κυπέλοισι
Πίνον, ἀφυσσάμενοι λαρὸν μέθυ· γήθεε δέ σφι
Θυμὸς, ἐελδομένων σφετέρην ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι·
Αλλ' ὅτε δὴ δόρποιο, καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
Δὴ

Rhod. Brodæus *περὶ πάντα*. Tranſlatum reor., & divulſum ex compoſito *περιφοινίχθη*, & ſcribendum *Φοινίχθη πέρι πᾶσα*. *Dauſq.* Dausqueji *Φοινίχθη πέρι πᾶσα* non diſplicet: Scribendum tamen *περὶ*, non *πέρι*: Nam *περιφοινίχθη* non copulandum hic, ſed *ὑποφοινίχθη*: quod bonus non animadvertit. *περὶ πᾶσα* per ſe ſubſiſtit: *circum omnis*. *Pauw.*

317. *ἢ ἄρκτοιο κατ' οὐταμένης ὑπ' ἄκοντι*] *κατουταμένης*. *Pauw.*

318. *Αἵματι φόροντι θοῶς ἐρυθαίνεθ' ὕπερθεν*] *Αἵματι ποιφυρόεντι*. *Rhod.*

319. *Αργεῖοι δέ μιν αἶψα δόσαν* &c.] Poſtquam ſanguine libatum erat Achilli aperto virginis jugulo: Eo pertinet *λοιβὰς ἀμφιχέωνται* Verſu 219. *Pauw.*

324. *παραὶ Γανυμήδεος ἱρὸν Δώματα*] *ἱρὰ Δώματα*. *Rhod.*

325. *νηῷο κατ' ἀντίον Ατρυτώνης*] *κατακτίον*. *Pauw.*

327. *καὶ κῦμα κατεπρήϋνε γαλήνη*] Verſu præcedenti *κῦμα* etiam

Circumquaque rubeſcit, nivis inſtar, quæ in monte
Vel ſuis, vel urſæ jaculo ſauciatæ,
Purpureo ſanguine repente in ſummo purpureum colorem bibit.
Græci autem illam extemplo ad urbem dederunt auferendam
In domum præſtantis virtute Antenoris: Quia ipſam
Hic inter Trojanos antehac filio ſuo
Eurymacho domi ſuæ uxorem educaverat.
Hic ergo poſtquam nobilem Priami natam funeraſſet,
Prope domum ſuam, juxta ſacram Ganymedis
Ædem, & e regione templi Minervæ;
Exin fluctus reſedit, & ſopita eſt procella
Horrenda, fluctumque tranquillitas pacavit.
Illi ergo ſine mora naves conſcendunt, lætitia exſultantes,
Sacrumque Deorum genus celebrant, atque ipſum Achillem.
Mox etiam ſolennes inſtituunt dapes, cum boum ſemora præſecuiſſent
Diis immortalibus, & ubique lætum erat ſacrificii epulum.
Ipſi interim ex argenteis & aureis poculis
Dulce merum haurientes bibebant, gaudioque delibutus ipſis erat
Animus, quod in terram ſuam ſe (propediem) redituros ſperarent.
Cum vero cibi & convivii ſatietas illos cepiſſet;

Tan-

etiam adeſt: An ita Quintus? Dubito; & pro κῦμα hic ſcriptum forte primum οἶδμα. *Pauw.*

328. & 329. Plane gemella habuimus V. 85. & ſeqq. hujus Libri. *Pauw.*

332. καὶ ἐν χρυσέοις κυπέλλοι-σι] vel χρυσέοισι κυπέλλοις. *Rhod.* Ita reponendum arbitror: Junge V. 139. Lib. 4. & quæ ibi notata ſunt. *Pauw.*

333. γήθει δ' ὀφι Θυμὸς, ἰλάδομένων ὀφιτίρων &c] ἰλαδομένοις. *Rhod.*

Δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
Κλῦτε φίλοι, πολέμοιο μαχρὴν φυγόντες ὁμοκλὴν,
Οφρα λιλαιομένοισιν ἔπος θυμηδὲς ἐνίσπω·
Ηδὴ γὰς νόστοιο πέλει θυμηδέος ὥρη·
Αλλ' ἴομεν· δὴ γάς που Αχιλλέος ὄμβριμον ἦτορ
Παύσατ' ὀϊζυροῖο χόλου, κατέρυξε δὲ κῦμα
Ομβριμον Εννοσίγαιος· ἐπιπνείουσι δ' ἀῆται
Μειλίχιοι· οὐδέ τι κῦμα κορύσσεται· ἀλλ' ἄγε νῆας
Εἰς ἁλὸς οἶδμ' ἐρύσαντες, ἀναμνησώμεθα νόστου.
Ως φάτ' ἐελδόμενος· οἱ δ' ἐς πλόον ἐντύνοντο·
Ενθα τέρας θηητὸν ἐπιχθονίοισι φαάνθη,
Οὕνεκα δὴ Πριάμοιο δάμαρ πολυδακρύτοιο,
Εκ βροτοῦ ἀλγινόεσσα κύων γένετ'· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Θάμβεον ἀγρόμενοι· τῆς δ' ἄψεα λαίνα πάντα
Θῆκε θεὸς, θαῦμα μέγα ἐσσομένοισι βροτοῖσι·
Καὶ τὴν μὲν Κάλχαντος ὑπ' ἐννεσίῃσιν Αχαιοὶ
Νηὸς ἐπ' ὠκυπόροιο πέραν θέσαν Ελλησπόντου·
Καρπαλίμως δ' ἄρα νῆας ἔσω ἁλὸς εἰρύσαντες,
Κτήματα πάντ' ἐβάλοντ', ὁπόσ' Ιλιον εἰσανιόντες,
Ληίσαντο πάροιθε, περικτίονας δαμάσαντες,
Ηδ' ὁπόσ' ἐξ αὐτῆς ἄγον Ιλίου, οἷσι μάλιστα

Γέη·

337. μαχρὴν φυγόντις ὁμοκλὴν] Scribe προφυγόντες. *Dausq.* Mihi placet, ut Verſui bene ſit, φεύγοντες. *Rauw.*

339. νόστοιο πέλει θυμηδέος ὥρη] θυμηδέος poſt θυμηδὲς: Hoc viri Scholaſtici acumen. *Rauw.*

341. Κατέρυξε δὲ κῦμα Ομβριμον Εννοσίγαιος] Et hic ὄμβριμον κῦμα poſt ὄμβριμον ἦτορ ſtudio ſcripſiſſe videtur Quintus. *Rauw.*

343. Μειλίχιοι· οὐδέ τι κῦμα κορύσσεται· ἀλλ' ἄγε νῆας] Verſus male habet: Scribe Μειλίχοι· οὐδέ τι. κῦμα κορύσσεται poſt κῦμα κατέρυξε. non indignum eſt Calabri ſtylo: Alterum longe deterius V. 326. & 327. ideoque a nobis tentatum. *Rauw.*

345. Ως φάτ' ἐελδόμενος] ἐελδομένοις. *Rhod.*

350. Θῆκε θεὸς, θαῦμα μέγα ἐσσομένοισι βροτοῖσι] Θῆκε θεὸς, μέγα θαῦμα καὶ ἐσσομένοισι. *Rhod.* Non neceſſe: Nam γα in μέγα per cæſuram producto,

Ver-

Tandem Neleo ſatus bonæ ſpei plenos affatur.
Audite dilecti, qui diuturnas belli minas effugiſtis,
Ut gratum (id) cupientibus ſermonem proferam.
Jam enim optati reditus tempus adeſt.
Quare diſcedamus. Nunc enim fortis Achillis animus
Cladiferam abjecit iram: & undam compreſſit
Neptunus violentam, adſpirantque auræ
Placidæ, nec fluctus attollitur. Ideo agite navibus
In maris æſtum protractis de reditu cogitemus.
Sic ait ad cupidos: qui (mox) ad navigationem ſeſe inſtruebant.
Ibi prodigium mortalibus ſtupendum exhibetur.
Nam Priami afflictiſſimi uxor
Ex homine in tetram canem mutatur: populus igitur undique
Congregatus obſtupeſcebat: cuncta tandem ejus membra in ſaxum
Vertit Deus; ingens miraculum etiam poſteris hominibus.
Cæterum hanc monitu Calchantis, Achivi
Expedita navi trans Helleſpontum collocarunt.
Et properanter navibus in mare pertractis,
Omnes impoſuerunt opes, quaſcunque ad Ilium proficiſcentes,
Domitis (bello) finitimis de præda ceperant:
Et quaſcunque ex ipſa aſportabant Troja; quibus maxime

Gau-

Verſus non eſt pravus: *καὶ* autem ſententia non requirit, quia præceſſit jam *τίφας θηητὸν ἐπιχθονίοισι φαάνθη*, & *ἀμφὶ δὲ λαοὶ Θάμβεϊ ἀγρόμενοι*. Fac tamen, quod lubet. *Pauw.*

351. *Ἀχαιοὶ Νηὸς ἐπ' ὠκυπόροιο πέρην θέσαν Ελλησπόντου*] Interpres *Νηὸς ἐπ' ὠκυπόροιο* vertit, *expedita navi*: quod Græce non ſignificat, ſed *in expedita navi*: Sic autem *θέσαν πέρην Ελλησπόντου* non convenit, ut quiſque videt. Fallor, aut aliquid deeſt vel inter *Ἀχαιοὶ* & *Νηὸς*, vel inter *ὠκυπόροιο* & *πέρην*, ut verba dixerint, *Achivi navi expedita impoſitam trans Helleſpontum collocarunt*: In iſtam ſententiam quadrat

Γήθεον, οὕνεκ' ἔσαν μάλα μυρία· τοῖς ἅμα πολλαὶ
Λῃάδες συνέχοντο μάλ' ἀχνύμεναι κατὰ θυμόν·
Αὐτοὶ δ' ἔντὸς ἴκοντο νεῶν· ἀλλ' οὔ σφι Κάλχας
Εσπετ' ἐπειγομένοισιν ἔσω ἁλὸς, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Αργείους κατέρυκε· Καφηρίσι γὰρ περὶ πέτραις
Δείδιεν αἰνὸν ὄλεθρον, ἐπεσσύμενον Δαναοῖσιν·
Οἱ δέ οἱ οὔτι πίθοντο· παρήπαφε γὰρ νόον ἀνδρῶν
Αἶσα κακὴ· μοῦνος δὲ θεοπροπίας εὖ εἰδὼς
Αμφίλοχος, θοὸς υἱὸς ἀμύμονος Αμφιαράου,
Μίμνεν ὁμῶς Κάλχαντι περίφρονι· τοῖσι γὰρ ἦεν
Αἴσιμον ἀμφοτέροισιν, ἐῆς ἀπὸ τηλόθι γαίης,
Παμφύλων Κιλίκων ποτὶ πτολίεθρα ναίεσθαι·
Αλλὰ τὰ μὲν μετόπισθε θεοὶ θέσαν· αὐτὰρ Αχαιοὶ
Νηῶν πείσματ' ἔλυσαν ἀπὸ χθονὸς, ἠδὲ καὶ εὐνὰς
Εσσυμένως ἀνάειραν· ἐπίαχε δ' Ελλήσποντος
Σπερχομένων· νῆες δὲ περιπλύζοντο θαλάσσῃ·
Αμφὶ δ' ἄρα σφίσι πολλὰ περὶ πρώρῃσιν ἔκειντο
Εντε' ἀποκταμένων· καθύπερθε δὲ σήματα νίκης
Μυρί' ἀπηώρητο· κατεστέψαντο δὲ νῆας,
Καὶ κεφαλὰς, καὶ δοῦρα, καὶ ἀσπίδας, ἦσι μάχονται

Αντία

ἐπ' ἀκυπόρεια νῆας, quod ſyncerum videtur & vitii expers. *Pauw.*

357. τοῖς ἅμα πολλαὶ] Verborum cohærentia requirit τοῖς δ' ἅμα πολλαὶ. *Pauw.*

358. Λῃάδες συνέχοντο μάλ' ἀχνύμεναι] συνέπιπτον. *Rhod.* Rhodomannus συνέπιπτον: Non refragor: Fors tamen συνέχοντο manere poteſt, ſi τοῖς ad κτήματα, non ad Argivos, referas: Inter illa κτήματα erant multæ bello captæ, & iſtis κτήμασιν ἅμα συνέχοντο miſeræ, jam pro hominibus res factæ, & inter bona, non inter perſonas, recenſendæ: Scis, quid Jus Romanum de ſervorum conditione & capitibus ſcribat: Eo pertinere poteſt lectio vulgata. Attende ad nexum verborum, & ſequens Αὐτοὶ δ' ἔντὸς ἴκοντο νεῶν. *Pauw.*

359. ἀλλ' οὔ σφι Κάλχας Εσπετ'] ἀλλ' οὐ σφισι Κάλχας. *Rhod.*

360. ἀλλὰ καὶ ἄλλους] Notæ literarum & ſoni ſimilitudinem, etiam poſt ἀλδε. *Pauw.*

368. Παμφύλων Κιλίκων ποτὶ πτολίεθρα ναίεσθαι] Κιλίκων τε

τε;

Gaudebant, quod innumeræ eſſent. Eos autem multæ
Fœminæ bello captæ comitabantur, ægro animo (ſortem) ferentes.
Ipſi tandem ingreſſi fuerunt naves; Sed Calchas nequaquam illis
Se comitem dabat, propere ſe mari committentibus. Quin & cæteros
Argivos revocabat. Nam Capharides circa petras
Lugubre exitium Danais imminens, horrebat.
Hi vero dicto ejus non audientes erant: (deceperat enim mentem
Fatum inimicum) ſolus duntaxat fatidicæ artis probe gnarus
Amphilochus, acer præſtantis Amphiarai filius,
Cum docto Calchante remanſit. His enim erat
Ambobus fato decretum, ut procul a ſua patria,
Ad Pamphylorum Cilicumque urbes proficiſcerentur.
Verum hoc poſtea Dii perfecerunt. Interim Achivi
Navium retinacula a terra ſolvunt, & ancoras
Præpropere tollunt. Reſonatque fretum Helles
Horum feſtino diſceſſu, & naves mari circumluuntur:
In quarum proris multa undique jacebant ipſis
Arma cæſorum: ſuperne etiam ſigna victoriæ
Plurima ſuſpenſa erant, coroniſque naves induerant,
Et capita haſtasque & clypeos, quibus pugnaverant.

Contra

γίνεσθαι. *Rhod.* Cilicum Pamphyliis conterminorum. Diverſi omnino ſunt populi. Mallus autem in Cilicia eſt. Sed operæ pretium eſt Strabonem audire: Πλησίον δὲ καὶ Μαλλὸς ἐφ' ὕψους κειμένη, κτίσμα Ἀμφιλόχου, καὶ Μόψου τοῦ Ἀπόλλωνος. Deinde: ταύτην γὰρ τὴν ἕξιν μεταφέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς εἰς τὴν Κιλικίαν, καλέσας αὐτὴν ἱππότιν Παμφυλίαν τραγικῶς, καθάπερ καὶ τὴν Κιλικίαν Καρίαν. Tzetzes in Lycophronem: Μετὰ τὰ κατὰ Τροίαν ὁ Μόψος, καὶ Ἀμφίλοχος ἦλθον εἰς Κιλικίαν. Ἀμφίλοχος δὲ ὁ Ἀμφιάρεω υἱὸς &c. Omnis prorſus tolletur difficultas, ſi Παμφύλων, Κιλίκων τε ποτὶ πτολίεθρα γίνεσθαι legas, τε adjecto. Nam qui ναίεσθαι defendunt, ridiculi ſunt. Brodæus apud. *Dauiq.*

376. καὶ δοῦρα, καὶ ἀσπίδας, ἧσι μάχοιτο] εἶσι μάχοντο. *Rhod.* Malo ἧσι μάχοιτο. *Pauw.*

Αντία δυσμενέων· ἀπὸ δὲ πρώρηθεν ἄναχτες
Εἰς ἅλα κυανέην λεῖβον μέθυ, πολλὰ θεοῖσιν
Εὐχόμενοι μακάρεσσιν, ἀκηδέα νόστον ὀπάσσαι·
Εὐχόμενοι δ' ἀνέμοισι μίγεν, καὶ ἀπόπροθι νηῶν
Μαψιδίως νεφέεσσι, καὶ ἠέρι συμφορέοντο·
Αἱ δ' ἄρα παπταίνεσκον ἐς Ιλιον ἀχνύμεναι κῆρ
Λητάδες· καὶ πολλὰ κινυρόμεναι, γοάασκον
Κρύβδην Αργείων, μέγ' ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχουσαι·
Καί ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
Αμπεχον ἀγκοίνῃσι· τὰ δ' οὔποθ' ὑπὸ δούλειον ἦμαρ
Εστενεν, οὔτε πάτρης ἐπὶ πήμασιν, ἀλλ' ἐπὶ μαζῷ
Θυμὸν ἔχον· κηδέων γὰρ ἀπόπροθε νήπιον ἦτορ·
Πάσῃσιν δ' ἐλέλυντο κόμαι, καὶ στήθεα λυγρὰ
Αμφ' ἰνύχεσσι δέδρυπτο· παρειῇσι δ' ἐπὶ δάκρυ
Αὐλέον περίχειτο· κατείβετο δ' ἄλλ' ἐφύπερθε
Πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων· δέρκοντο δὲ τλήμονα πάτρην

380. Εὐχόμενοι δ' ἀνέμοισι μίγεν, καὶ &c.] Εὐχωλαὶ δ' ἀνέμοισι. *Rhod.* εὐχιρῶς Rhodomannus, Εὐχωλαὶ σφ' ἀνέμοισι, ut ventis commissa vota dicantur. An etiam εὐτόχως? Quid vetat orari superos, orari ventos, præsertim ab ituris mari? Legantur commentarii nostri ad Lib. 17. Silii Italici, ubi ab Italia in Africam solvit Scipio, & miro consensu hæc Calabri pagina cum Silio convenire judicabitur. Æneas Lib. 3. *Poscamus ventos* —: Idemque anterius *Placemus ventos.* Inibi Lib. 2. *sanguine placantur venti.* Adeo nil mirum est orari ventos. τὸ vero μίγεν jungendum est νηΐοισι, ut navigantes a terris avulsi dicantur missi, quibus cœlum undique & undique pontus. *Dausq.* Cum Rhodomanno haud dubie scribendum est, Εὐχωλαὶ σφ' ἀνέμοισι μίγεν: Bonus Dausquejus non viriliter, sed aniliter ineptit: Nihil stultius, hercule, legi unquam. *Pauw.*

385. καὶ δὲ μέτωπα Αμπεχον ἀγκοίνῃσι· τὰ δ' οὔποθ' ὑπὸ δούλειον ἦμαρ] Vitiosus est hic locus, quem sic castigo: χέρας· αἱ δὲ τὰ πίνια Αμπεχον ἀγκοίνῃσι· τὰ δ' οὔπω δούλιον ἦμαρ. *Rhod.* Locus male habet sine dubio; sed an ita constituendus sit, ut Rhodomannus credidit, summopere dubito: Plures enim habitus captivarum hic mihi videntur adumbrati. Quid igitur? Fallor, aut καὶ δὲ μέτωπα Αμπεχον ἀγκοίνῃσι vertendum est, *hæ vero frontem*

Αἰθο-

Contra hoſtes. De proris autem Imperatores
In cæruleum æquor merum libabant: multum Deos
Precantes, ut curarum expertem ipſis reditum donarent:
Sed preces ventis miſcebantur, & a navibus
Temere cum nubibus & aëre auferebantur.
Porro mœſto ad Trojam corde reſpiciebant
Captivæ, & multa (ſecum) queritantes plorabant
Clam Græcis, magnum animis luctum continentes.
Aliæ equidem genibus manus impoſitas habebant, aliæ adhuc pignora
Ulnis amplexabantur, quæ nondum ſervitutis tempus
Gemebant, neque patriæ ob cladem, ſed in mamma
Animum habebant. Extra curas enim eſt cor infantile.
Omnibus autem diſſolutæ comæ, & miſera pectora
Unguibus laniata erant, inque genis lacrymæ
Hærebant ſqualidæ, & aliæ deſuper ſtillabant
Confertim ex palpebris. Reſpectabant autem infelicem patriam

Omni-

& tempora cingebant ulnis, ut faciunt ſcilicet, qui capite prono in ulnas quaſi recumbunt; iſque dolentium ſæpe eſt habitus, præſertim ſi ejulent & lachrymas fundant clanculum, ut hæ captivæ: Nihil notius in vita quotidiana. Jam autem id, quod capitis inclinationem deſignabat, ut habitus ille deſcriberetur plene, poſt ἀγκοίνῃσι intercidiſſe ſuſpicor; & porro alia etiam quædam poſt illa, quibus Schema aliarum captivarum depingebatur; tandemque de illis fiebat ſermo, quibus infantes erant tenelli; ut proinde ante τὰ δ' οὔπω' ὑπὸ δούλιον ἦμαρ Verſus duo vel tres exciderint: Hæc eſt mea de his ſuſpicio, eo probabilior, quo Amanuenſis ab ἄμπεχον ἀγκοίνῃσι facilius ad τίκια, & illa, quæ de τίκιοις dicebantur, tranſire potuit feſtinans, omiſſis intermediis. Illud, τὰ δ' οὔπω' ὑπὸ δούλιον ἦμαρ ἔσκεν, non poteſt eſſe ſanum: Pro δούλιον ſcribendum δούλιον: οὔπω' ὑπὸ enatum, niſi fallor, ex diverſa lectione: In his nempe Libris legebatur, τὰ δ' οὔποτε δούλιον ἦμαρ; in illis vero τὰ δ' οὔπω δούλιον ἦμαρ: quod poſterius cum ipſius Poetæ ſit, annotatum vel correctum οὔποτε errorem induxit: Nihil frequentius: Periti ſciunt. *Pauw.*

389. Πάσσητι δ' ἰλίλυιτο κόμαι] Illud Πάσσητι non obſcure etiam indicat, habitus captivarum per partes antea deſcriptas fuiſſe plures. *Pauw.*

Αἰθομένην ἐπὶ πάγχυ, πολὺν δ' ἀνὰ καπνὸν ἴοντα·
Ἀμφὶ δὲ Κασσάνδρην περιχυδέα παπταίνουσαι
Πᾶσαί μιν ζητεῦντο, θεοπροπίης ἀλεγεινῆς
Μνωόμεναι· ἡ δέ σφιν ἐπεγγελάασκε γοώσαις,
Καίπερ ἀκηχεμένη στυγερῆς ἐπὶ πήμασι πάτρης.
Τρώων δ' ὅσσοι ἄλυξαν ἀνηλεγέος ἐκ πολέμοιο,
Ἀγρόμενοι κατὰ ἄστυ, περὶ νέκυας πονέοντο,
Θαπτέμεναι μεμαῶτες· ἄγον δ' ἀλεγεινὸν ἐς ἔργον
Ἀντήνωρ· αὐτοὶ δὲ πυρὴν πολέεσσι τίθεντο·
Ἀργεῖοι δ' ἄλληκτον ἐνὶ φρεσὶ καγχαλόωντες,
Ἄλλοτε μὲν κώπῃσι διέπρησαν μέλαν ὕδωρ,
Ἄλλοτε δ' ἱστία νηυσὶ μεμαῶτες ἐντύνοντο
Ἐσσυμένως· ὀπίσω δὲ θοῶς ἀπελείπετο πᾶσα
Δαρδανίη, καὶ τύμβος Ἀχιλλέος· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν
Καίπερ ἰαινόμενοι, κταμένων μνησθέντες ἑταίρων,
Ἀργαλέως ἀχάχοντο, καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γαῖαν
Εἰσέβαλον· ἡ δέ σφιν ἐφαίνετο τηλόθι νηῶν
Χαζομένη· τοί δ' αἶψα παρ' ἀγχιάλοιο φέροντο
Ῥηγμῖνας Τενέδοιο· παρημείβοντο δὲ Χρύσαν,
Καὶ Φοίβου Σμινθῆος ἕδος, ζαθέοιό τε Κίλλης·
Λέσβος τ' ἠνεμόεσσ' ἀνεφαίνετο· κάμπτετο δ' ἄκρη
Ἐσσυμένως Λεκτοῖο, τόθι ῥίον ὕστατον Ἰδης·

Λαί-

398. Τρώων οἳ ὅσσοι ἄλυξαν ἀνηλιγέος ἐκ πολέμοιο] ἀνηλέος ἐκ πολέμοιο. *Rhod.*

400. ἄγον οἳ ἀλιγεινὸν ἐς ἔργον Ἀντήνωρ] ἄγεν δ' ἀλιγεινόν. *Rhod.*

402. Ἀργεῖοι οἳ ἄλληκτον] Ἀργεῖοι οἳ ἀλληκτον. *Rauw.*

403. κώπῃσι διέπρησαν μέλαν ὕδωρ] διέπρησσον. *Rhod.*

404. Ἄλλοτε οἳ ἱστία νηυσὶ μεμαῶτες ἐντύνοντο] μεμαότες. *Rhod.* Recte μεμαότες: Sed quid ἐντύνοντο hic? Nonne scribendum ἐντείνοντο? Ita videtur sane: Nam naves jam in cursu. Versu 370. Lib. 7. non inepte Rhodomannus Ἰσία τ' ἐντύνοντας pro vulgato Ἰσία τ' ἐντείνοντας: quod tamen non mutavimus ibi. Vide locum: Apertum est discrimen. *Rauw.*

408. καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γαῖαν Εἰσέβαλον· ἡ δέ σφιν ἐφαίνε-

το

Omnino conflagrantem, & denſum inde fumum ſeſe
elevantem.
Caſſandram etiam nobilem cum intuerentur,
Cunctæ ipſam admirabantur, mœſtificæ divinationis
Memores: quæ tamen eos plorantes deridebat,
Quamvis ægra animi propter triſtis patriæ exitium.
Trojanorum autem quotquot e crudeli bello evaſerant,
In urbe collecti cadaveribus operam dabant,
Ad ſepeliendum promti. Ad triſte autem opus Dux erat
Antenor; ipſique (unum) multis rogum exſtruxerunt.
At Argivi continenti gaudio exſultantes,
Alias remis nigram undam diſſecabant,
Alias carbaſa navibus intendebant connixi
Feſtinanter. Tum ſubito a tergo relinquitur omnis
Dardania & Achillis tumulus. Illi autem quamvis
Animo gauderent; dum cæſos recordantur ſocios,
Graviter tamen dolent. Interea peregrinorum terram
Advecti ſubeunt, quæ procul a navibus ipſis videtur
Retro cedere: cito etiam prætervehuntur maritimæ
Tenedi littora: leguntque Chryſam,
Et delubrum Apollinis Sminthii, ſacræque Cillæ ſe-
dem.
Tum Lesbus ventiſona apparet, & circumitur promon-
torium
Lecti rapido curſu, ubi Rhium ultima pars Idæ.

Vela-

τὸ τηλόθι πεῦσι χαζομένη] Vitium apertum: Nam terra, quam petimus, non videtur procul a navibus recedere, ſed terra, quam relinquimus: Pueri ſciunt, & nihil indubitatius. Legendum ſuſpicor, καὶ ἀλλοδαπὸν περὶ γαῖαν Εἰσίδρασον· ἡ δέ σφιν ἐφαίνετο &c. περὶ pro πέρην, *circumcirca*: Sic locus eſt planus, & verba dicunt, quod debent. *Pauw.*

410. τοὶ δ' αἶψα παρ' ἀγχιάλοιο φέροντο. Ῥυμῖνας Τενέδοιο] Cur hic ἀγχιάλοιο in ἀμφιάλοιο non mutavit Rhodomannus, ut Supra V. 467. Libri præcedentis? An non eadem neceſſitas hic, quæ ibi? Ego certe utroque loco vocem mutandam autumo, ne a nobismet ipſi divortium faciamus. *Pauw.*

414. τόθι ῥίον ὕψοθεν Ἴδης.] Interpres, *ubi Rhium ultima pars Idæ:*

Λαίφεα πρησθέντα περίαχεν· ἀμφὶ δὲ πρῴραις
Εβραχεν οἶδμα κελαινὸν· ἐπεσχιόωντο δὲ μακραὶ
Κύματα· λευκαίνοντο δ' ὑπὲρ πόντοιο κέλευθοι·
Καὶ νύ κεν Αργεῖοι κίον Ελλάδος ἱερὸν οὖδας
Πάντες ἁλὸς κατὰ βένθος ἀκηδέες, εἰ μὴ ἄρα σφι
Κούρη ἐριγδούποιο Διὸς νεμέσησεν Αθήνη·
Καί ῥ' ὁπότ' Εὐβοίης σχεδὸν ἦλυθον ἠνεμοέσσης,
Δὴ τότε μητιόωσα βαρὺν, καὶ ἀνηλέα πότμον
Αμφὶ βασιλῆϊ, καὶ ἄδχετον ἀσχαλόωσα,
Ζηνὶ θεῶν μεδέοντι παρισταμένη, Φάτο μῦθον,
Αθανάτων ἀπάνευθε· χόλον δέ οἱ οὐ χάδε θυμὸς·
Ζεῦ πάτερ, οὐκ ἔτ' ἀνεκτὰ θεοῖς ἐπιμηχανόωνται
Ανέρες, οὐκ ἀλέγοντες κατὰ φρένας οὔτε σεῦ αὐτοῦ,
Οὔτ' ἄλλων μακάρων, ἐπεὶ τίσις οὐκ ἔτ' ὀπηδεῖ
Ἀνδράσι λευγαλέοισι, κακοῦ δ' ἄρα πολλάκις ἐσθλὸς
Συμφέρετ' ἄλγεσι μᾶλλον, ἔχει δ' ἄλκητον ὀϊζύν·
Τοὔνεκ' ἀρ οὔτε δίκην τις ἔθ' ἅζεται, οὐδέ τις αἰδὼς
Ἐστι παρ' ἀνθρώποισιν· ἔγωγε μὲν οὔτ' ἐν Ολύμπῳ
Ἐσσομαι, οὔτ' ἔτι σεῖο κεχλήσομαι, εἰ μὴ Αχαιῶν
Τίσσομ' ἀτασθαλίην, ἐπεὶ νύ μοι ἔνδοθεν ἦτορ

Υἱὸς

Idæ: Male: Vertendum eſt, *ubi cacumen poſtremum Idæ*: Strabo Lib. 13: Τὸν δὲ αὐτὸν κόλπον (Ἀδραμυττηνὸν) καὶ Ἰδαῖον λέγουσιν· ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ Λέκτου ῥάχις ἀνατείνουσα πρὸς τὴν Ἴδην, ἀπέρκειται τῶν πρώτων τοῦ κόλπου μερῶν. *Pauw.*

415. *Λαίφεα πρησθέντα περίαχεν*] Λαίφεα δὲ πρησθέντα. *Rhod.*

416. *ἐπεσχιόωντο δὲ μακραὶ Κύματα*] ἐπεσχιόωντο. *Rhod.* Pro Aldino ἐπεσχιόωντο Baſileenſes ἐπεσχιόντο: quod Rhodomannus correxit. An vere, ſummopere dubito: Nam quid ἐπεσχιόωντο de fluctibus, qui ſe attollunt? Illine tenebras offundunt? Non equidem puto. Sed offundant? Idne convenit hic, ubi de navigatione ſecunda agitur? Nequaquam ſane. Aliud latet: Fallor, aut Quintus ſcripſit, ἐπεσχίζοντο δὲ μακραὶ Κύματα. *incidebantur*, fluctuum ſuperficies ſecabatur: Id appoſitiſſimum eſt de nave, quæ vento ſecundo fertur, & pulchre convenit cum ſequenti,

Velaque inflata ſtrident, & proras circum
Nigra murmurat unda, ac tenebris inhorreſcunt vaſti
Fluctus, & ſulci in ſuperficie maris albeſcunt.
Perveniſſent equidem Argivi in ſacrum Græciæ ſolum
Omnes per profundum maris incolumes: niſi ipſis
Altiſoni Jovis nata infenſa fuiſſet Minerva.
Poſtquam igitur ad ventoſam delati fuerant Euboeam,
Tunc gravem ſævumque interitum animo ſuo meditans
Regi Locrorum, & vehementer indignata,
Jovi Deorum principi ut aſtitit, hæc verba (ad ipſum)
fecit,
Seorſum a diis: iramque animus non capiebat.
Jupiter parens, non toleranda amplius in Deos machi-
nantur
Mortales: Neque enim tuimet rationem habent,
Neque aliorum cælitum: dum pœna non conſequitur
amplius
Homines improbos. Sed ſæpenumero bonus quam pra-
vus
Magis cum rebus adverſis conflictatur, miſeriamque
habet perpetuam.
Ideo nec juſtitiam quis porro colit, nec ullus pudor
Inter homines ſupereſt. Ego ſane in cælo nequaquam
Manebo, nec deinceps tua filia vocabor, ſi non Achi-
vum
Scelus ulciſcar. Quandoquidem cor mihi penitus

Noxa

ὶ, λευκαίνοντο δ' ὑπὲρ πόντοιο κέλευθοι. *Pauw.*

423. Ἀμφὶ βασιλῆϊ, — ἄσχαλόωσα *] Ἀμφὶ Λοκρῶν βασιλῆϊ. *Rhod.* Ita non male Rhodomannus, quanquam minus ſane nitet μητιόωσα βαρὺν πότμον ἀμφὶ βασιλῆϊ: Si ſcriptum ſuiſſet Αἴαντι βασιλῆϊ, id certe prætuliſſem ego. *Pauw.*

427. οὐκ ἀλίγοιτις κατὰ φρένας οὔτι σιῦ αὐτῷ] οὐκ ἀλίγοντας ἀνὰ φρένας, vel οὐδ' ἀλίγουσι κατὰ φρένας. *Rhod.* Scribe, οὐκ ἀλίγουσι. *Dausq.* Utrumque Rhodomanni bonum eſt; tertium Dausqueji pravum: Ipſi tyrones vident. *Pauw.*

430. ἔχει δ' ἄλαστον ὀϊζὺν] ἄλαστον ὀϊζύν. *Pauw.*

434. Τίσεσθ' ἀτασθαλίην] Τίσεσθ' ἀτασθαλίῃ. *Pauw.*

435.

Υἱὸς Οἰλῆος μέγ' ἐνήλιτεν, οὐδ' ἐλέαιρεν
Κασσάνδρην, ὀρέγουσαν ἀχηδέας εἰς ἐμὲ χεῖρας
Πολλάκις, οὐδὲ ἔδεισεν ἐμὸν γένος, οὐδέ τι θυμῷ
Ηδέσατ' ἀθανάτην, ἀλλ' ἄσχετον ἔργον ἔρεξεν·
Τῷ νύ μοι ἀμβροσίῃσι περὶ φρεσὶ μήτι μεγήρῃς
Ρέξαι, ὅπως μοι θυμὸς ἐέλδεται· ὄφρα καὶ ἄλλοι
Αἰζηοὶ τρομέουσι θεῶν ἀρίδηλον ὁμοκλὴν.
Ως φαμένην, προσέειπε Ζεὺς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν·
Ω τέκος, οὔτι ἔγωγ' ἀνθίσταμαι οὕνεκ' Αχαιῶν,
Αλλὰ καὶ ἔντεα πάντα, τά μοι πάρος ἦρα φέροντες
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν ἐτεκτήναντο Κύκλωπες,
Δώσω ἐελδομένῃ· σὺ δὲ σῷ κρατερόφρονι θυμῷ
Αὐτὴ χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἐπ' Αργείοισιν ὄρινον.
Ως εἰπὼν, στεροπήν τε θοὴν, ὀλοόν τε κεραυνὸν,
Καὶ βροντὴν στονόεσσαν ἀταρβέος ἀγχόθι κούρης
Θήκατο· τῆς δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη
Αὐτίκα δ' αἰγίδα θοῦριν ἑλύσατο, παμφαινόωσάν,
Ἄῤῥηκτον, βριαρήν τε, καὶ ἀθανάτοισιν ἀγητὴν·
Εν γάρ οἱ πεπόνητο χάρη βλοσυροῖο Μεδούσης
Σμερδαλέον· κρατερὸν δὲ, καὶ ἀκαμάτου πυρὸς ὁρμὴν
Λαῦρον ἀποπνείοντες, ἔσαν καθύπερθε δράκοντες·

Εβρά-

435. μέγ' ἐνήλιτεν] Nota ἐνέλιτεν, nisi placuerit magis ἀνήλιτεν: Si legeretur paulo ante ἀκεσὴ νύ μοι ἔνδοθι νηοῦ, ſignatius videretur ἐνήλιτεν. An forte ita ſcribendum? Nihil adfirmo: Sed loci deſignatio ſane perquam accommoda eſſet. Vide & judica. *Pauw.*

436. ἀρέγουσαν ἀχηδίας εἰς ἐμὲ χεῖρας] ἀχηδίας, *neglectas*, quarum rationem Ajax habebat nullam, cum eas Caſſandra obtenderet ſupplex: Ita hoc accipiendum. *Pauw.*

437. οὐδὲ ἔδεισεν] οὐδ' ἄρ', vel οὐδέτ', vel οὐδ' ἔδδεισεν. *Rhod.* Fors οὐδὲ ἔδεισεν non mutandum? Nam hiatus iſſiusmodi etiam alibi in his. *Pauw.*

Ibid. ἐμὸν γένος] Hic aptiſſime legi etiam poteſt, ἐμὸν μέγος. *Rhod.* Ita legere ſane præſtat: Nam γένος ad ἀθανάτην appropinquat nimis, cum in-

ter

Noxa enormi Oilei natus offendit; neque miſertus eſt
Caſſandræ, innocuas ad me palmas extendentis,
Crebro; nec genus meum extimuit; nec ullam animi
Reverentiam exhibuit Deæ, quin facinus temerarium
patraret.
Ideo divina tua mente ne invideas mihi (quæſo)
Facere ut animus mihi expetit. Quo & alii
Juvenes manifeſtas Deorum minas exhorreſcant.
Ita loquentem placidis Jupiter verbis affatur.
Nata, ego Græcorum cauſa neutiquam tibi obſiſto.
Imo etiam omnia mea arma, quæ mihi olim gratificantes
Indefatigatis manibus Cyclopes fabricarunt,
Dabo expetenti. Tu igitur pro animi tui fortiſſimi arbi-
trio
Ipſa triſtificam in Argivos tempeſtatem excita.
Hæc fatus, fulgur ſubitum & fulmen exitiabile
Mœſtificumque tonitru, juxta puellam intrepidam
Poſuit: illius proinde animus magnam in pectore læ-
titiam percepit.
Extemplo induit Ægidem impetuoſam omni ex parte
coruſcantem,
Firmam validamque & Diis (ipſis) ſtupendam.
In hac enim effictum erat noxiæ Meduſæ caput
Terrificum, validique & qui ignis vim indomiti
Abunde efflarent, Dracones in ſummitate erant.

Ægis

ter μένος & ἀθανάτην diſcrimen ſit paulo majus. *Pauw.*

440. ὄφρα καὶ ἄλλοι Αἰζηὸὶ τρομέωσι] τρομέωσι. *Rhod.*

442. Ως φαμένη, προέηκε Διὸς ἀγαιοῖς ἐχέσσιν] Ut ſuam habeat εὐρυθμίαν verſus, qua præ omnibus aliis excellit hic Poeta γλαφυρώτατος, legendum exiſtimo, προέηκε ἄναξ, vel προέηκε πατὴρ. *Rhod.* Hoc judicium & hanc ἀκριβείαν Rhodomanni miror: Pluſcula enim iſtius Commatis in his, quæ non mutavit ipſe. *Pauw.*

443. οὔτε ἔγωγ' ἀνθίσαιμι οὔτε Ἀχαιῶν] εἴτε Ἀχαιῶν. *Rhod.*

445. Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν] ὑπ' ἀκαμάτῃσιν non deterius fuiſſet. *Pauw.*

451. Αὐτίκα δ' αἰγίδα θοῦρις ἐλύσατο] ἐδύσατο. *Rhod.*

455. Λαῦροι ἀποπτάντες] Hic etiam Λαῦροι habes pro Λάβροι. *Pauw.*

457.

Εβραχε δ' αἰγὶς ἅπασα περὶ στήθεσσιν ἀνάσσης,
Οἷον ὅτε στεροπῇσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθὴρ·
Λάζετο δ' ἔντεα πατρὸς, ἅπερ θεὸς οὔτις ἄειρε,
Νόσφι Διὸς μεγάλοιο· τίναξε δὲ μακρὸν Ολυμπον·
Σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε, καὶ οὔρεα· πᾶσα δ' ὕπερθε
Νὺξ ἐχύθη περὶ γαῖαν· ἐπήχλυσεν δὲ θάλασσα·
Ζεὺς δὲ μέγ' εἰσορόων, ἐτέρπετο· κίνυτο δ' εὐρὺς
Οὐρανὸς ἀμφὶ πόδεσσι θεῆς· περὶ δ' ἔβραχεν αἰθὴρ,
Ὡς Διὸς ἀκαμάτοιο ποτὶ κλόνον ἐμμεμαῶτος·
Η δ' ἄφαρ ὑπὲρ πόντοιο ἠερόεντος Φέρεσθαι
Οὐρανόθεν προέηκεν ἐς Αἴολον ἄμβροτον Ιριν,
Τόφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀέλλῃ
Ελθέμεναι χραναοῖο Καφηρέος, ἔνθεν Αχαιῶν
Νωλεμέως χριμφθέντας ἀνοιδήνασθαι θάλασσαν,

Λευ-

457. Οἷον ὅτε στεροπῇσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθὴρ] Imo βροντῇσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθὴρ: Nam tonitru, non fulgure, infremit æther. *Pauw.*

460. Σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε, καὶ οὔρεα] Pro οὔρεα melius leges ἤέρα, ut ſententia ſit, totus aër nubibus obductus erat. *Rhod.* Rhodomannus ἤέρα: Altera mihi potior lectio: nam in atra caligine, & offuſis cælo nubibus, montes ipſi confunduntur, nec quis ubi ſit, facile dixerit. Immo quandoque tanta derepente rerum confuſio naſcitur, ut cælum, terra, mare in unum coire videantur, aut ire in nihilum,

— ἔστε θάλασσαν, ἰδ' οὐρανὸν, ἠδὲ καὶ αἶαν
Φαίνεθ' ἁλληλέεσιν ἐμῶς συναρηρότα πάντα.

Dausq. Cum Rhodomanno ſine dubio legendum eſt Σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε, καὶ ἤέρα, neque Dausqueji balbutiem moror. *Pauw.*

262. Ζεὺς δὲ μέγ' εἰσορόων, ἐτέρπετο] εἰσορόων, ἐπιτέρπετο. *Rhod.*

465. Η δ' ἄφαρ ὑπὲρ πόντοιο ἠερόεντος φέρεσθαι] Verſum male diſtortum ſic in juſtam compagem rediges: Η δ' ἄφαρ ἠερόεντος ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι. *Rhod.* Cur Iridem non miſit Dea, antequam armis ſummi Jovis cælum & terram concuteret? *Pauw.*

467. Τόφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀέλλῃ Ελθέμεναι χραναοῖο &c.] Hæc fæde depravata ſic utcunque emendare liceat:

Οφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀέλλῃ
Εἰς ἅλμην χραναοῖο Καφηρέος
ἔνθεν Αχαιοῖς

Νω-

Ægis igitur tota circa pectus reginæ insonabat,
Ut (solet) cum vastus æther fulguribus infremit.
Corripuitque arma patris, quæ nemo Deorum suscepit;
Præter magnum Jovem, & amplum concussit Olympum.
Tum nubes & aëra confudit; totaque desuper
Nox circa terram, se effudit, ac tenebris mare involutum fuit.
Jupiter autem intuens magnam inde voluptatem cepit; lætumque se commovit
Sub pedibus Deæ cælum, & æther immugiit,
Ac si invictus Jupiter ad prælium festinaret.
Ipsa autem, ut celerrime supra obscurum mare ferretur;
Demisit ex cælo ad Æolum immortalem Iridem:
Ut omnes simul ventos turbine ingravescentes mitteret
In salum asperi Capharei: unde Achivos
Continue adorti, mare tumidum concitarent,

Exi-

Νωλιμέως χρυμφθίντες ἀϊοιδέ-
νατι θάλασσαν,
Λιυγαλίῃς ῥιπῇσι μιμηιότες.

Rhod. Scribe *ἀϊοιδήιασθ' ἅλα πᾶσαν.* Cætera planam, apertamque continent sententiam; nisi si quis *ἑαυτοστιμωρουμένῳ* partes agit. *Dausq.* Hæc difficilia sunt, & non leviter depravata, quicquid Criticus miscellus crocitet. Rhodomannus minus gnaviter & perite: Quid si legamus?

Ὀφρ' ἀϊμους ἅμα πάντας ἐπι-
βρίσαντας ἀϊώγῃ
Θῖν' ἰλθεῖν χραιαοῖο Καφηρίος,
ἔνθα δ' Αχαιοῖς
Νωλιμέως χριμφθέντας ἀϊοιδῆν'
αἰνὰ θάλασσαν,
Λιυγαλίῃς ῥιπῇσι μιμηιότας.

Id certe ad lectionem vulgatam satis prope accedit, & longe accommodatius est: Pro Θῖν' ἰλθεῖν scriptum aliquando Ελθεῖν θῖνα; id ab Imperitis mutatum in Ελθέμεναι, & sic vocula amissa, sine qua χραιαοῖο Καφηρίος subsistere non potest: Hoc non ita difficile. Ex *ἀϊώγῃ* autem nullo fere negotio fieri potuit *ἀΐλλῃ*, quod venti ingravescentes videbantur requirere. Alia levioris sunt momenti. Sane medecina, quam adhibemus, non est admodum violenta, & proinde eam recipere possumus absque ulla injuria. Erunt, qui inter *ἀΐλλῃ* & Ελθέμεναι Versum intercidisse existimabunt: Et horum sententia vera esse posset: Sic ad Καφηρίος usque ne litera mutanda esset, & in reliquis menda levicula hærerent. Sume, quod animo tuo allubescat, vel etiam meliora prome, si potes. Visne

Λευγαλέης ῥιπῇσι μεμηνότας· ἣ δ' ἀΐουσα,
Ἐσσυμένως οἴμησε περιγναμφθεῖσα νεφέεσσι·
Φαίης κεν πῦρ ἔμμεναι ἀμ' ἠέρι, καὶ μέλαν ὕδωρ·
Ἵκετο δ' Αἰολίην, ἀνέμων ὅθι λάβρον ἀέντων
Ἄντρα πέλει, στυγερῇσιν ἀρηράμεν' ἀμφὶ πέτρῃσι,
Κοῖλα, καὶ ἠχήεντα· δόμοι δ' ἄγχιστα πέλονται
Αἰόλου Ἱπποτάδαο· κίχεν δέ μιν ἔνδον ἐόντα
Σύν τ' ἀλόχῳ, καὶ παισὶ δυωκαίδεκα· καί οἱ ἔειπεν,
Ὅπως Ἀθηναίη Δαναῶν ἐπεμήδετο νόστῳ·
Αὐτὰρ ὅγ' οὐκ ἀπίθησε, μολὼν δ' ἔκτοσθε μελάθρων,
Χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν ὄρος μέγα τύψε τριαίνῃ,
Ἔνθ' ἄνεμοι κελαδεινοὶ δυσηχέες ηὐλίζοντο
Ἐν κενεῷ κευθμῶνι· περίαχε δ' αἰὲν ἰωὴ,
Βρυχομένη ἀλεγεινά· βίᾳ δ' ἔρρηξε κολώνην·
Οἳ δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο· κέλευσε δὲ πάντας ἐρεμνὴν
Λαίλαπα συμφορέοντας ἀήμεναι, ὄφρ' ἀλεγεινὸν
Ὀρνυμένης ἁλὸς οἶδμα, Καφηρέος οἶδμα καλύψῃ·

Οἱ

aliquid, quod mihi in mentem venit hisce scriptis? Versus secundus ita etiam legi potest, Ἐλθέμεναι κραναάς τε Καφηρίδας, ἔνθα τ', vel ἔνθα δ', Ἀχαιοῖς: quod certe minus a vulgata recedit. Scriberem κραναούς τε Καφηρέας: Sed numerum multitudinis pro numero singulo de rupibus ita hactenus non offendi. *Pauw.*

471. περιγναμφθεῖσα νεφέεσσι] νέφεσσι. *Rhod.*

472. Φαίης κεν πῦρ ἔμμεναι ἀμ' ἠέρι] πῦρ ἔμμεν' ἀμ' ἠέρι. *Rhod.*

474. Ἄντρα πέλει στυγερῇσιν ἀρηράμεν' ἀμφὶ πέτρῃσι] συφελῇσιν. *Rhod.*

477. Σύν τ' ἀλόχῳ, καὶ παισὶ δυωκαίδεκα] καὶ παισὶ δυώδεκα. *Rhod.*

478. Ὅπως Ἀθηναίη Δαναῶν] Ὁππόσ' Ἀθηναίη. *Rhod.*

481. Ἔνθ' ἄνεμοι κελαδεινοὶ δυσηχέες ηὐλίζοντο] κελαδεινά. *Rhod.* Non accedo: nam κελαδεινὰ δυσηχέες incongruum est. Aliud latet: An scribendum κελαδεινοὶ ἀνηλέες, vel ἀπηχέες? Nihil assevero, & in hoc loco mihi non satisfacio. *Pauw.*

482. Ἐν κενεῷ κευθμῶνι] Illud ηὐλίζοντο ἐν κενεῷ κευθμῶνι Tautologum est satis ingrate, si superiora relegas. *Pauw.*

483. βίᾳ δ' ἔρρηξε κολώνην] βίῃ δ' ἔρρηξε. *Rhod.* βίη in casu recto etiam non peccaret. *Pauw.*

485.

Exitiosis flatibus furentes. Illa simulac audivit,
Ocyus viam arripuit, incurvans se circa nubes:
Dixisses ignem & aquam cum aëre permixta.
Venit tandem in Æoliam, ubi ventorum tumide flantium
Antra sunt rigidis munita petris,
Cava & sonora: ædesque proxime adhærent
Æoli Hippotadæ: offendit autem ipsum domi
Una cum uxore & duodecim natis, expositque illi
Quæ Minerva contra Græcorum reditum consilia agitaret.
Hic ergo non repugnavit: sed egressus ex ædibus,
Validis in manibus sceptro montem percussit:
Ubi venti magno strepitantes murmure stationem habent
In vacua spelunca; perpetuoque sonus circumfremit,
Horrendum rugiens: et vi dirupit collem;
Tum illi celeriter effunduntur: Quos omnes jussit atrum
Cogentes turbinem, flatus intendere; ut terribilis
Maris commoti tempestas Capharei sinum obrueret.

Ex-

485. ἔφρ' ἀλιγενὴν Ὀϊλῆος ἀλὸς εἶδμα, Καφηρίος εἶδμα καλόψῃ] ἀλὸς εἶμα. *Rhod.* Priore loco rescribit εἶμα Rhodomannus. Posteriore Brodæus ἄκρα. Verum εἶδμα geminare lubens audio, uti apud Accium: *Unda sub undis labunda sonit*: Sic maris unda Capharei undam trudit & obruit. Nec absque scelere prætereundus nobis est Solinus Cap. 19. *Caphareus prominet in Hellespontum, ubi post Ilii extidium Argivam classem vel Minervæ ira, vel quod certior prodit memoria, sidus Arcturi gravibus affecit casibus.* *Daniq.* Dignum est hominis Scholastici ingenio repetitum εἶδμα: Quare ne literam muto cum σχολαστικώτατῳ Dausquejo. Brodæi ἄκρα non convenit, & Rhodomanni εἶμα adeo vicinum est τῷ εἶδμα, ut ubi discrimen non adest majus, acumen Scholasticum eandem vocem captasse videatur plane extra dubium. Pro ἀλὸς εἶδμα, quod Aldus habet, Basileenses dederunt ἀλὸς εἶγμα: Fors lectionem Aldinam ignoravit Rhodomannus, & sic errorem Basileensium corrigens, ab ea descivit imprudens. *Pauw.*

Οἱ δὲ θοῶς ὤρνυντο, πάρος βασιλῆος ἀκοῦσαι
Πᾶν ἔπος· ἐσσυμένοισι δ' ἐπεστενάχιζε θάλασσα
Ἀσχέτον· ἠλιβάτοισι δ' ἐοικότα κύματ' ὄρεσσιν,
Ἀλλοῖα ἄλλα φέροντο· κατεκλάσθη γὰρ Ἀχαιῶν
Θυμὸς ἐνὶ στέρνοισιν, ἐπεὶ νέας ἄλλοτε μέν που
Ὑψηλὸν φέρε κῦμα δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Οἷα κατὰ χρημνοῖο κυλινδομένας Φορέεσκεν
Βυσσὸν ἐς ἠερόεντα· βίη δέ τι ἄσχετος αἰὲν
Ψάμμον ἀναδύεσκε, διοιγομένοιο κλύδωνος·
Οἱ δ' ἀρ' ἀμηχανίῃ βεβολημένοι, οὔτ' ἐπ' ἐρετμῷ
Χεῖρα βαλεῖν ἐδύναντο τεθηπότες, οὔτ' ἄρα λαίφη
Εσθενον ἀμφίκερα, λελιημένοι, εἰρύσασθαι
Ῥηγνύμεν' ἐξ ἀνέμων, οὐδ' ἔμπαλιν ἰθύνασθαι
Ες πλόον· ἀργαλέαι γὰρ ἐπεχλονέοντο θύελλαι·
Οὐδὲ κυβερνήτοισι πέλεν μένος εἰσέτι νηῶν
Χερσὶν ἐπισταμένῃσι θοῶς οἰήια νωμᾶν·
Πάντα γὰρ ἄλλυδις ἄλλα κακαὶ διέχευαν ἄελλαι·
Οὐδέ τις ἐλπωρὴ βίου πέλεν, οὕνεκ' ἐρεμνὴ
Νὺξ ἅμα, καὶ μέγα χεῖμα, καὶ ἀθανάτων χόλος αἰνὸς
Ὦρτο· Ποσειδαὼν γὰρ ἀνηλέα πότμον ὄρινεν,
Ηρα κασιγνήτοιο φέρων ἐριθυδέϊ κούρῃ·
Η ῥα καὶ αὐτὴ ὕπερθεν ἀμείλιχα μαιμώωσα,
Θῦνε μετ' ἀστεροπῇσιν· ἐπέκτυπε δ' οὐρανόθεν Ζεὺς,
Κυδαίνων ἀνὰ θυμὸν ἑὸν τέκος, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
Νῆσοί

490. κατεκλάσθη γὰρ Ἀχαιῶν Θυμὸς ἐνὶ στέρνοισιν] κατεκλάσθη δ' ἄρ' Ἀχαιῶν. *Rhod.*

494. βίη δέ τι ἄσχετος αἰὲν] βίη δέ τις ἄσχετος. *Rhod.*

495. Ψάμμον ἀναδύεσκε] ἀναπτύεσκε vel ἀναβλύεσκε. *Rhod.* ἀναβλύεσκε præfero. *Rauv.*

497. οὔτ' ἄρα λαίφη Εσθενον ἀμφίκερα, λελιημένοι, εἰρύσασθαι] ἀμφίκειρα Brodæo *bicipitia.* quo vero flexu ἀμφίκειρα? Orbili fidem tuam! Divelle prave composita ἀμφὶ κέρα. Sic Æneid. 3. *cornua* dicuntur. *Dausq.* Recte Dausquejus ἀμφὶ κέρα: Nihil

Extemplo igitur erumpunt, priusquam audivissent regis
Totum edictum, horumque impetu mare infremuit
Vehementer, arduisque pares montibus aquarum cumuli
Hinc inde ruunt: unde frangebatur Achivum
Animus in pectore. Nam modo naves
Per aëra arduus efferebat fluctus, modo
Quasi per præcipitium devolutas, abripiebat
In cæcum gurgitem; ac vehemens æstus subinde
Arenam hiante fluctu evomebat.
Illi vero ad consilii inopiam redacti, nec remo
Adjicere manum præ stupore poterant, nec lintea
Ut percupiebant, circa antennas demittere valebant,
A ventis lacerata; nec rursus dirigere
Ad cursum. Sævæ enim procellæ adversum tumultuabantur,
Nec magistris ultra vires restabant ad navium
Gubernacula peritis manibus expedite flectendum.
Omnia enim huc & illuc turbines dissiparant,
Nec ulla spes vitæ reliqua erat: quod atra
Nox simul & ingens tempestas, gravisque Deum ira
Se commoverat. Neptunus enim sævam excierat mortem,
Dum illustri fratris natæ operam navat.
Quæ & ipsa immaniter sæviens desuper,
Fulguribus acriter rem gerebat; & tonitrua cælitus addebat Jupiter,
Id honoris ex animo suboli deferens suæ. Omnes autem undique

Insulæ

Nihil certius. Pro εἱρύσασθαι nonne legendum etiam εἰλύσασθαι, *complicare*? εἰς πλόον ἐθύσασθαι est *explicare*: Sic apta est oppositio, quæ nunc vel exigua vel nulla. *Rawl.*

501. Οὐδὲ κυβερνήτειοι πάλιν μένος] κυβερνήτῃσι. *Rhod.*
504. Οὐδέ τις ἐλπωρὴ βίου πάλιν] ἐλπωρὴ βίοτου πάλιν. *Rhod.*
506. ἀπηλία πόντου ἔφυτο] ἀπὸ λία πόντου. *Rhod.*

Νῆσοί τ', ἤπειροί τε κατεκλύζοντο θαλάσσης,
Εὐβοίης οὐ πολλὸν ἀποπροθεν, ἥχι μάλιστα
Τεῦχεν ἀμειλίχτοισιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγεα δαίμων
Αργείοις· στοιαχὴ δὲ, καὶ οἰμωγὴ κατὰ νῆας
Επλετ' ἀπολλυμένων· κανάχιζε δὲ δούρατα νηῶν
Αγνυμένων· αἱ γάρ ῥα συνωχαδὸν ἀλλήλοισιν
Αἰὲν ἐρήγνυντο πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει·
Καὶ ῥ' οἱ μὲν κώπῃσιν ἀπωσέμεναι μεμαῶτες
Νῆας ἐπεσσυμένας, αὐτοῖς ἅμα δούρασι λυγροὶ
Κάππεσον ἐς μέγα βένθος· ἀμειλίχῳ δ' ὑπὸ πότμῳ
Κάτθανον· ὧν οὐκ ἄρα σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν ἄλλα
Νηῶν δούρατα μακρὰ· συνηλλοίωντο δὲ πάντων
Σώματα λευγαλέως· οἱ δ' ἐν νήεσσι πεσόντες,
Κεῖντο, καταφθιμένοισιν ἐοικότες· οἱ δ' ὑπ' ἀνάγκης
Νήχοντ' ἀμφὶ πεσόντες ἐϋξέστοισιν ἐρετμοῖς·
Αλλοι δ' αὖ σανίδεσσιν ἐπέπλεον· ἔβραχε δ' ἅλμη
Βυσσόθεν, ὥς τε θάλασσαν, ἠδ' οὐρανὸν, ἠδὲ καὶ αἶαν
Φαίνεσθ' ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα·
Η δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο βαρύκτυπος Ατρυτώνη,
Οὕτι καταισχύνεσκε βίην πατρὸς· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ
Ιαχεν· ἣ δ' αἰνόν τε χόλον, καὶ πῆμα φέρουσα,
Εμβαλε νηΐ κεραυνὸν· ἄφαρ δέ μιν ἄλλυδις ἄλλη
Εσχέδασεν διατυθὰ· περίαχε δ' αἶα, καὶ αἰθὴρ·

Εκλύ-

511. Νῆσοί τ', ἤπειροί τε, κατεκλύζοντο θαλάσσης] Illud θαλάσσης jungendum cum νῆσοί τε: Sic enim ſtare poteſt. Alias ſcribendum κατεκλύζοντο θαλάσσῃ: Et hoc ſane melius: alterique ſubſtituendum. *Pauw.*

517. Αἰὲν ἐρήγνυντο] Αἰὲν ἀπερήγνυντο. *Rhod.*

520. ἀμειλίχῳ δ' ὑπὸ πότμῳ] Scribe, ut Verſus ſibi conſtet, ἀμειλίκτῳ δ' ὑπὸ πότμῳ *Pauw.*

521. ὧν οὐκ ἄρα σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν ἄλλα Νηῶν δούρατα μακρὰ] Scribe ὧν κράτεσφιν, quorum capitibus. *Dausq.* Locus aperte corruptus. Dausqueji ὧν κράτεσφιν non convenit, quia ſequitur e veſtigio, συνηλλοίωντο δὲ πάντων Σώματα λευγαλέως: Nihil eviden-

Insulæ & continentes maris æstu inundabant,
Non admodum procul ab Eubœa. Ubi maxime
Post sævos dolores dolores (alios) Deus conciliabat
Argivis. Gemitus vero & ejulatus in navibus
Erat pereuntium: fragoremque edebant tabulæ navium,
Dissilientium. Illæ enim mutua collisione
Continue frangebantur, & inexplicabilis labor exsi-
stebat.
Alii quidem remis depellere conati
Naves sibi imminentes, una cum contis miseri
In vastum gurgitem devolvebantur, fatoque atroci
Oppetebant; undique enim illos appetebant
Longa navium fragmina, omniumque contusa erant
Corpora quam fœdissime. Alii in navibus prolapsi,
Exanimatorum ritu jacebant. Quidam necessitate adacti
Cum in politos incubuissent remos, natabant.
Pars etiam tabulis innavigabat; Immugit autem
marmor
Funditus: adeo ut mare cælumque & terra
Inter se cuncta pariter coaluisse viderentur.
Minerva autem ab Olympo detonans,
Non dedecorabat patris robur, & circumquaque æther
Sonitum reddebat. At Dea iram & cladem ferens,
Fulmen in navem intorsit, & subito ipsam huc & illuc
In minutas particulas disjecit: unde tellus & æther cir-
cumcirca intremuit,

Et

dentius. Legendum suspicor, *οὔτε ἅρα σφιν ἐπίχραον ἄλλοθεν* &c. Id facile & perspicuum. *Pauw.*

522. *συηλλοίωντο δὲ πάντες*] *συηλοίωντο. Rhod.*

525. *Νῆχον δ' ἀμφὶ πτυόντες ἐὐξέστοισιν ἐρετμοῖς*] *ἀμφιπτυόντες* conjunctim. *Pauw.*

526. *ἴβραχε δ' ἄλμη βυσσόθεν*] *ἴβραχε* non convenit hic: Scribendum *ἔβρασε δ' ἅλμη βυσσόθεν. βράζω*, ferveo, æstuo: Id hujus loci est, ut quisque videt statim. *Pauw.*

527. *ἤ τε θάλασσαι, τὸ δ' ἀέρειν, τόδε καὶ αἶαι*] Legere præstat *τὸ δ' οὐρανὸν*: Et sic Dausquejus ad V. 460. *Pauw.*

533. *Ἐρείδασιν διαντλὰ*] Malim fere *διὰ τυτλὰ* divisim. *Pauw.*

Ἐκλύσθη δ' ἄρα πᾶσα περίδρομος Ἀμφιτρίτη·
Οἱ δ' ἔκτοσθε νεὸς πέσον ἀθρόοι· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοὺς
Κύματα μακρὰ Φέροντο· περὶ στεροπῇσι δ' ἀνάσσης
Αἴγλη μαρμαίρεσκε, διὰ κνέφας ἀΐσσουσα·
Οἱ δ' ὁπότε λάπτοντες ἁλὸς πολυηχέος ἄλμην,
Θυμὸν ἀποπνείοντες, ὑπὲρ πόντοιο φέροντο·
Λῃάσιν δ' ἄρα χάρμα καὶ ὀλλυμένῃσι τέτυκτο·
Καί ῥ' αἱ μὲν κατέδυσαν ἔσω ἁλὸς, ἀμφιβαλοῦσαι
Χεῖρας ἑοῖς τεκέεσσι δυσάμμοροι· αἱ δ' ἀλεγειναὶ
Δυσμενέων περὶ κρᾶτα βάλον χέρας· οἷς ἅμα λυγραὶ
Σπεῦδον ἀποφθίσασθαι, ἑῆς ἀντάξια λώβης
Τινύμεναι Δαναούς· ἡ δ' ὑψόθεν εἰσορόωσα,
Τέρπεθ' ἑὸν κατὰ θυμὸν ἀγαυὴ Τριτογένεια·
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν περινήχετο δούρατι νηὸς,

Αλλο-

537. *Αἴγλη μαρμαίρεσκε*] Hic octo verſuum decuriæ tranſpoſitæ erant, ita ut poſteriores quatuor ſede ſua emoviſſent priores quatuor: His priſtinam loci poſſeſſionem, ceu recuperatorio judicio, aſſeruimus, connectentes cum verſu, qui incipit *Αἴγλη*, quadrageſimum primum in editione Aldina & Baſileenſi, qui exórditur *Οἱ δ' ὁπότε*, cum triginta novem ſequentibus: Et quadrageſimo ab hoc in ordine, cujus initium *Μόρμυρος*, ſubtexui iterum illum, qui proxime in vulgaribus exemplaribus verſum *Αἴγλη μαρμαίρεσκε* ſubſequitur cum verſibus triginta novem: Breviter quadraginta verſus, poſt quadraginta illos, quorum primus eſt *Ἀφρὸς ἄδην*, ſecundos antea feçimus primos; ut narrationis ſeries miſere divulſa & confuſa nunc iterum rectè cohæreat, & juſtum ordinem obtineat. *Rhod.* Certa & neceſſaria eſt hæc Verſuum tranſpoſitio. *Pauw.*

538. *Οἱ δ' ὁπότε λάπτοντες ἁλὸς* &c.] Pro *ὁπότε*, *ἄποτον* placet. *Rhod.* Locus corruptus: Rhodomannus, ut vides, *ἄποτον* pro *ὁπότε*: An rectè, dubito: Nam *ἄποτον* miſere flaccescit. Malim certe ego, *Οἱ δ' ὁπότε λάπτοντες ἁλὸς πολυηχέος ἄλμην, Θυμὸν ἀποπνείοντες, ὑπὲρ πόντοιο φέροντο.* *Pauw.*

542. *αἱ δ' ἀλεγειναὶ Δυσμενέων περὶ κρᾶτα βάλον χέρας*] Ubi *δυσάμμοροι* de aliis proxime præcedit, & *λυγραὶ* de his ipſis proxime ſequitur, rectius legeretur, *αἱ δ' ἀλιγεπὰ Δυσμενίων* &c. Attende modo. *Pauw.*

547. *Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν* &c.] Hæc ita abrupte & *ἀπροσδοκήτως*

Et omnis circumflua Amphitrite exundavit.
Homines igitur e navi denſi cadebant; circumque illos
Vaſti ruebant fluctus, & a fulguribus Deæ
Fulgor per tenebras diſcurrens reſplendebat.
At illi cum impotabilem turbulenti maris ſalſuginem
glutirent,
Exhalantes animam, ſuper mari jactabantur.
Interim fœminis captivis, etiamſi interirent, gaudium
ſuberat.
Quarum aliæ mari ſe immergebant, ita ut complexæ
eſſent
Manibus pignora ſua infelices. Aliæ doloribus confectæ
Hoſtium capitibus manus circumjecere: Quibus cum
miſeræ
Interire properabant; ut in compenſationem ſuæ deho-
neſtationis
Danaos ulciſcerentur. Quod ex alto deſpiciens
Illuſtris Pallas, toto pectore oblectabatur.
Cæterum Ajax nunc ligno (ſuæ) navis innatabat,

Nunc

vus ſcripſiſſe Quintum de Ajace, cras credam, non hodie, Omnis ira Deæ ob Ajacis flagitium: Scripſit igitur ſine dubio Poeta, quomodo Minerva omnes Argivos tempeſtati implicans, Ajacem & ejus navem fulgure tandem diffregerit, marisque permiſerit atrocitati: Nihil certius. Et ſic absque dubio deſunt quædam. Si conjecturæ locus ſit, illud, ἔμβαλε νηῒ κεραυνὸν· ἄφαρ δέ μιν ἄλλυδις ἄλλῃ Ἐσκίδασεν διαντιβολὰ, ad iſtam narrationem, & navis, qua impius Ajax ferebatur, interitum pertinuit plane terribilem: Nam unius navis ita comminutæ hic tantum mentio: Ea autem fuit ſine dubio illa Ajacis. Quare ante Ἔμβαλε νηῒ κεραυνὸν videntur intercidiſſe quædam. Viſne ſuſpicionem, quæ nunc commode mihi in mentem venit, & omnem defectum ſuppleat? Legi poteſt:

Ἦ ὀΐ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ Οὐλύμποιο βαρύκτυπος Ατρυτώνη,
Οὕτι καταισχύνουσι βίην πατρὸς· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αἰθὴρ
Ιαχεν· ἤ δ᾽ Αἴαντι χόλον, καὶ πῆμα φέρουσα,
Ἔμβαλε νηῒ κεραυνὸν· ἄφαρ δέ μιν ἄλλυδις ἄλλῃ
Ἐσκίδασεν διαντιβολὰ· κυρίαχα ὀΐᾳ, καὶ αἰθὴρ,
Ἐκλύσθη ὀΐᾳ ἄρα πᾶσα περίδρομος Αμφιτρίτη·
Οἱ ὀΐ᾽ ἔκτοσθε νεὸς πίσυρ ἀβρόοι &c.

Αλλοτε δ' αὖ χείρεσσι διήνυεν ἀλμυρὰ βένθη,
Ἀχαμάτῳ Τιτῆνι βίην ὑπέροπλον ἐοικὼς·
Σχίζετο δ' ἀλμυρὸν οἶδμα ποτὶ κρατερῇσι χέρεσσιν
Ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο· θεοὶ δέ μιν εἰσοράωντες,
Ἠνορέην καὶ κάρτος ἐθάμβεον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Ἀλλοτε μὲν Φορέεσκε πελώριον, εὖτ' ἐπὶ ἄκρῃ
Οὔρεος ὑψηλοῖο δι' ἠέρος· ἄλλοτε δ' αὖτε
Τψόθε πὰ φάραγξιν ἐνέκρυφεν· οὐδ' ὅγε χεῖρας
Κάμνε πολυτλήτους· πολλοὶ δέ μιν ἔνθα καὶ ἔνθα
Σβεννύμενοι σμαράγιζον ἔσω πόντοιο κεραυνοί·
Οὔπω γάρ οἱ θυμὸν ἐμήδετο κηρὶ δαμάσσαι
Κούρη ἐριγδούποιο Διὸς μάλα περ κοτέουσα,
Πρὶν τλῆναι κακὰ πολλὰ, καὶ ἄλγεσι πάγχυ μογῆσαι·
Τοὔνεκά μιν κατὰ βένθος ἐδάμνατο δηρὸν ὀϊζύς,
Πάντοθε τειρόμενον· περὶ γὰρ κακὰ μυρία κῆρες
Ἀνδρὶ περιστήσαντο· μένος δ' ἐνέπνευσεν ἀνάγκη·
Φῆ δὲ καὶ εἰ μάλα πάντες Ολύμπιοι εἰς ἓν ἵκωνται
Χωόμενοι, καὶ πᾶσαν ἀναστήσωσι θάλασσαν,

Ἐκφυ-

Sic habemus, quod quærimus, & plura convenienter de Ajace & Ajacis nave ſcripſit, quia ab eo miſeriarum origo. In Ajacis nave, ut in aliis aliorum Græcorum, multæ erant captivæ: De his etiam data opera locutus eſt hic, ut ſic tota ſcena in cauſa Ajacis eſſet lugubrior. Vides? Nunc ſingula recte habent, & narratio recte demum cohæret. *Pauw.*

552. ἀμφὶ δὲ κῦμα Ἀλλοτε μὲν Φορέεσκε πελώριον] Interpres, *& fluctus modo ſublimem ferebat.* Male: Nam πελώριον non eſt *ſublimem*, ſed *immanem*, ut ipſi pueri ſciunt. Fallor, aut πελώριον κῦμα jungendum eſt: Nam πελώριον non recte dicitur de Ajace ita ἀπλῶς. Sic autem articulus, qui Ajacem deſignet, ſubaudiendus: Et hoc non malum, ſed minus tamen idoneum: An forte ſcribendum, ἀμφὶ δὲ κῦμα Ἀλλοτε μὲν Φορέεσκε πελώριον? Sic optio tibi eſt, πελώριον ad Ajacem, an ad fluctum referre velis. *Pauw.*

555. Τψόθε πὰ φάραγξιν ἐνέκρυφεν] Τψόθεν ἄνδρα. *Rhod.* Vitium manifeſtum; Nam in ſalo extra navem diſruptam cum undarum impetu jam colluctabatur Ajax. Rhodomanni

ἄνδρα

Nunc manibus ſalſum profundum ſulcabat,
Vim immanem indefatigabili Titani perſimilis,
Salſusque fluctus validis ſecabatur manibus
Viri magnanimi. Dii vero intuentes ipſum,
Animi & corporis vires ſtupebant, & fluctus
Modo ſublimem ferebat, velut in cacumen
Celſi montis per aëra; modo rurſus
Ex alto virum in voragines abſtrudebat. Nec tamen manus ejus
Multa perpeſſæ, laſſitudinem ſentiebant. Multa etiam hinc inde
Fulmina in mari exſtincta ſtridebant.
Nondum enim vitam ejus Parca ſubigere conſtituerat,
Horriſoni Jovis nata, quamvis magna inflammata eſſet ira,
Niſi prius multas ærumnas toleraſſet, & ægritudine plane confectus eſſet
Hac de cauſa diu in gurgite calamitas illum edomabat
Undique afflictum. Nam innumeris Parcæ malis
Virum circumvallaverant. Sed neceſſitas robur inſpiravit.
Jactavit autem; etiamſi cuncti Cælites in unum convenirent
Irati, & totum ex imo erucrent mare,

Effu-

ἄνδρα poſt præcedentia non ſatis arridet mihi: Scribendum ſuſpicor, Ὑψόθι δ᾽ἔτα φάραγξιν ἐνέκρυφεν. *Pauw.*

556. Κάμε πολυτλήτους] Pro Κάμε, Κάμε reſtitui; ut prior ſit longa. *Rhod.* Recte: De Verſu ἀκεφάλῳ hic cogitare nolo. Καμε Aldina & Baſileenſis. *Pauw.*

Ibid. πολλοί δέ μιν ἴνθα καὶ ἴνθα Σβεννύμενοι συμαράγιζον &c.] Illud μιν hic locum non habet: An legendum eſt οἱ vel μὲν? Neutrum probo, quia tertium ſuppetit melius, niſi fallor: Scribendum opinor, πολλοὶ δὲ μίγ᾽ ἴνθα καὶ ἴνθα Σβεννύμενοι &c. Inter fluctus & fluctuum concuſſiones etiam promiſcue fulmina ſtrepebant, ſed in ſalo exſtincta, ut ſic Ajacis non maturarent interitum, ſed metum ei incuterent majorem: Appoſitiſſimum eſt μίγα. *Pauw.*

564. καὶ εἰ μάλα πάντες Ὀλύμπιοι &c.] Nihil ineptius, & impium magis aut ridiculum. *P.*

567.

Ἐκφυγέειν· ἀλλ' οὔτι θεῶν ὑπάλυξεν ὁμοκλήν·
Δὴ γάρ τοι νεμέσησεν ὑπέρβιος Ἐννοσίγαιος,
Εὖτέ μιν εἰσενόησεν ἐφαπτόμενον χερὶ πέτρης
Γυραίης· καί οἱ μέγα χώσατο· σὺν δ' ἐτίναξε
Πόντον ὁμῶς καὶ γαῖαν ἀπείριτον· ἀμφὶ δὲ πάντη
Κρημνοὶ ὑπεκλονέοντο Καφηρέος· οἱ δ' ἀλεγεινὸν
Θεινόμενοι ῥηγμῖνες, ἐπέβραχον οἴδματι λάβρῳ,
Χωομένοιο ἄνακτος· ἀπέσχισε δ' εἰς ἅλα πέτρην
Εὐρέα, τῆπερ ἐκεῖνος ἑαῖς ἐπεμαίνετο χερσὶ·
Καί ῥά οἱ ἀμφὶ πάγοισιν ἑλισσομένου μάλα δηρὸν
Χεῖρες ἀπεδρύφθησαν· ὑπέδραμε δ' αἷμ' ὀνύχεσσι·
Μόρμυρον δέ οἱ αἰὲν ὀρινομένου περὶ κῦμα
Ἀφρὸς ἄδην λεύκαινε κάρη, λάσιόν τε γένειον·
Καὶ νύ κεν ἐξήλυξε κακὸν μόρον, εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ,
Ῥήξας αἶαν ἔνερθεν, ἐπιπροέηκε κολώνην,
Εὖτε πάρος μεγάλοιο κατ' Ἐγκελάδοιο δαίφρων

Παλ-

567. Δὴ γάρ τοι νεμέσησεν &c.] *σοι* in *οἱ* mutato, & Δὴ in Δεῖ. *Rhod.* Ita Rhodomannus male: Quid δεῖ hic? Nihil certe, nihil: Petram illam Gyræam nunc demum manibus apprehenderat nequam: Res eſt aperta & dubii expers. *Pauw.*

571. Κρημνοὶ ὑπεκλονέοντο Καφηρέος] Κρημνοὶ feci ex Κρημνὰ. *Rhod.* Aldina & Baſileenſis Κρημνὰ. *Pauw.*

573. ἀπέσχισε δ' εἰς ἅλα πέτρην Εὐρέα] πέτρον. *Rhod.*

574. τῆπερ ἐκεῖνος ἑαῖς ἐπεμαίνετο χερσὶ] ἐπεμαίετο. *Rhod.* Rhodomannus ἐπεμαίετο: Perperam: Nam ἐπεμαίεσθαι, quando ἐφάπτεσθαι ſignificat, cum caſu quarto connectitur: Sic autem levis etiam contrectatio, non validior adhæſio verbo indicatur. Neſcio, cur ἐπεμαίνετο hic diſplicuerit Viro Erudito: Omnia, quæ Ajax hic facit, animi furentis impetus ſunt violenti: Eo convenienter pertinet ἐπεμαίνετο hoc ipſo loco: Ut homo furioſus, petram manibus apprehenderat, ibique geſtu hominis furioſi ſeſe ſuſtentabat. Nihil, quod mordet, hic. Rhodomannus, qui πέτρον Εὐρέα proxime repoſuerat, etiam τῷπερ reponere debuiſſet hoc loco: Id quisque videt ſtatim. *Pauw.*

575. Καί ῥά οἱ ἀμφὶ πάγοισιν ἑλισσομένου] ἑλισσομένῳ. *Rhod.*

577. οἱ αἰὲν ὀρινομένου περὶ κῦμα] οἱ αἰὲν ὀρινομένῳ, *Rhod.*

578

Effugiturum ſe (tamen.) At nequaquam Deorum vindictam evitavit.
Etenim jam pridem indigne tulit præpotens Neptunus;
Quando apprehendiſſe illum manu animadvertit petram
Gyræam; & graviter ſuper eo excanduit, commovitque
Pontum ſimul & ſpacioſam terram: circumquaque igitur
Succutiebantur Capharei rupes: & horrendum
Pulſatæ crepidines tempeſtuoſis fluctibus reboabant,
Rege indignante. Tandem in mare avulſam impulit petram
Ingentem, cui manibus ille ſuis adhæreſcebat:
Et cum ad longum tempus circa tumulos (illos) volutaretur,
Manus lacerabantur, ſanguisque intercurrebat ungues.
Præterea in murmuranti fluctu indeſinenter ſe agitanti
Caput & mentum hirſutum ſpuma album reddebat.
Et ſane dirum illud fatum effugiſſet: niſi in eum
Jugum montis tellure ſubtus dirupta immiſiſſet.
Ut olim ſuper magnum Enceladum bellatrix Pallas

579. *Καὶ νύ κεν ἐξήλυξε κακὸν μόρον* &c.] In his miſere paratragœdiatur bonus: An adeo difficile ipſis Diis, unum Ajacem perdere in ſalo fluctuantem? Nauſeo ad hæc. Quomodo autem hæc ipſa conveniunt cum illis, quæ antea ſcripſerat,

— — *πολλοὶ δέ μιν ἔνθα καὶ ἔνθα*
Σβεννύμενοι σμαράγιζον ἴσα πόντοιο κραναῖαι·
Οὔπω γάρ οἱ θυμὸν ἰήνατο κηρὶ δαμάσσαι
Κούρη ἰοιγδούπαιο Διὸς μάλα πῖσε κοτέουσα,
Πρὶν πλῆσαι κακὰ πολλὰ, καὶ ἄλγιστι πάγχυ μογῆσαι.

Eane amica, & ejusdem moduli? *Pauw.*

581. *Εὖτε πάρος μιγάλοιο κατ' Ἐγκελάδοιο δαΐφρων Παλλὰς ἀειραμένη Σικελὴν ἐπικάββαλε νῆσον*] Hic *Ἐγκελάδοιο* pro *ἐγκεφάλοιο* ſcripſi, & mox *Σικελὴν* pro *ἰκέλην*. Id quare faciendum mihi fuerit, Virgilius pro me dicet in Ætna:

Gurgite Trinacrio morientem Jupiter Ætna
Obruit Enceladum, vaſti quæ pondere montis
Æſtuat, & patulis exſpirat faucibus igneis.

Rhod. *Ἐγκελάδοιο* & *Σικελὴν*: Feliciſſime emendatio hæc Brodæo proceſſit, cum antea legere-

Παλλὰς ἀειραμένη, Σικελὴν ἐπικάββαλε νῆσον,
Ἦ ῥ ἔτι καίεται αἰὲν ὑπ' ἀκαμάτοιο Γίγαντος,
Αἰθαλόεν πνείοντος ἔσω χθονὸς· ὡς ἄρα Λοκρῶν
Ἀμφεκάλυψεν ἄνακτα δυσάμμορον οὔρεος ἄκρη,
Ὑψόθεν ἐξεριποῦσα· βάρυνε δὲ καρτερὸν ἄνδρα·
Ἀμφὶ δέ μιν θανάτοιο μέλας ἐκιχήσατ' ὄλεθρος,
Γαίῃ ὁμῶς δμηθέντα, καὶ ἀτρυγέτῳ ἐνὶ πόντῳ·
Ὡς δὲ καὶ ἄλλοι Ἀχαιοὶ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα φέροντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν νήεσσι τεθηπότες, οἱ δὲ πεσόντες
Ἐκτοσθεν νηῶν· ὀλοὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς·
Αἱ μὲν γὰρ Φορέοντ' ἐπικάρσιαι εἰν ἁλὶ νῆες·
Ἄλλαι δ' ἀναστρέψασαι ἄνω τρόπιν· ὧν δέ που ἱστοὶ
Ἐκ κεράτων ἐράγησαν, ἐπισπέρχοντος ἀήτεω·
Τῶν δὲ διὰ ξύλα πάντα θοαὶ σχεδάσαντο θύελλαι·
Αἱ δὲ καὶ εἰς μέγα βένθος ὑποβρύχιαι κατέδυσαν,
Ὄμβρου ἐπιβρίσαντος ἀπείρονος· οὐδ' ὑπέμειναν
Λάβρον ὁμῶς ἀνέμοισι θαλάσσης καὶ Διὸς ὕδωρ
Μισγόμενον· ποταμῷ γὰρ ἀλίγκιος ἔρρεεν αἰθὴρ
Συνεχὲς· ἡ δ' ὑπένερθεν ἐμαίνετο δῖα θάλασσα·
Καί τις ἔφη, τάχα τοῖον ἐπέχραεν ἀνδράσι χεῖμα,
Ὁππό-

geretur ἐγκιφάλοιο & ἰκίλην. Quam correctionem, aliasque plurimas ſibi tribuit Rhodomannus. Apponit Brodæus: Haut-ſecus atque olim in bello giganteo in Enceladum Siciliam inſulam torſit Minerva, quo etiam gigantes inſulas ſaxorum inſtar in Deos viciſſim ejaculati ſunt. Palladem Siciliam injeciſſe Encelado præter Calabrum adſerit Apollodorus, cujus fidem tibi præſto: Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγκελάδῳ φεύγοντι Σικελίαν ἐπέβαλε τὴν νῆσον. Dausq.

583. καίεται αἰὲν] καίεται integre ſcripſi. Rhod. Aldina & Baſileenſis καίετ' αἰὲν truncate. Pauw.

585. Ἀμφεκάλυψεν ἄνακτα δυσάμμορον οὔρεος ἄκρη] Maxima placebant Calabro: Alias Ætnam dixiſſet Encelado ingeſtam, ut ſic aptius præcederet ἐπιπρόσθε κολώνων, & aptius etiam ſequeretur οὔρεος ἄκρη: Vident omnes. Pauw.

588. καὶ ἀτρυγέτῳ ἐνὶ πόντῳ] Ita Aldus & Baſileenſes: Rhodomannus per errorem, καὶ ἀκαχ-

Pallas Siciliam Insulam sublatam conjecit:
Quæ adhuc continue succenditur ab indomito Gigante,
Ardentes flammas expirante subter terra. Sic & Locrorum
Infortunatum moderatorem montis vertex cooperuit
Ex alto revulsus; ac mole sua suppressit virum fortem,
Atræque mortis pernicies illum apprehendit,
Tam a terra, quam insuperabili mari edomitum.
Sic & cæteri in gurgite Achivi jactabantur,
Alii in navibus attoniti: alii prolapsi
E navibus: Omnes denique funesta calamitas premebat:
Naves enim partim obliquæ in salo ferebantur;
Partim carina sursum versa. Aliarum forte mali
Ab antennis inde venti impressione, confracti erant.
Aliarum ligna in totum rapidi turbines dispersérant.
Pars vastum maris profundum absorptæ subierant;
Cum imber continuus ingravescéret; nec sustinuerant
Tempestuosam maris & Jovis undam, una cum ventis
Commixtam. Fluminis enim instar manabat æther
Continue, subtusque divinum mare æstuabat.
Tum quispiam dixit: talis forte homines oppressit tempestas,

Cum

ἑκαμάτῳ ἰνὶ πέντῳ. *Pauw.*

593. Ἀλλαι δ' ἀναρίψασαι ἄνω τρόπιν] Ἀλλαι δ' αὖ τρίψασαι ἄνω τρόπιν. *Rhod.*

Ibid. ὧν δέ πω ἰσοὶ Ἐκ κεράων ἰράγησαν] Nihil ineptius: Nam malus non tenetur ab antennis, sed antennæ tenentur a malo. Si ἰσία scribi posset, emaculatum esset ὧν δέ πω ἰσία ἐκ κεράων ἰράγησαν: Nam vela ab antennis pendent. Sed Versus prohibet, quominus ita scribi possit, & absque Versu sententia etiam gravius aliquid requirit, quam discissa vela. Dicam uno verbo, quod verum est. Scribendum opinor, ὧν δέ πω ἰσοὶ Ἐκ πειράτων ἰράγησαν. *Ab imo*, ut fragmen non emineret extra μισόδωμα κίρας, extremum: Inde ἐκ πειράτων, ab extremis, a parte extrema. *Pauw.*

599. ποταμῷ γὰρ ἀλίγκιος ἔρρεεν αἰθὴρ] Dura locutio de æthere. *Pauw.*

600. Συνεχὶς· ἡ δ' ὑπέτριβεν &c.] Ob Versum scribe Συνεχὲς. *Pauw.*

603.

Οππότε Δευκαλίωνος ἀθέσφατος ὑετὸς ἦλθεν,
Ποντώθη δ' ἄρα γαῖα, βάθος δ' ἐπεχεύατο πάντη.
Ὡς ἀρ ἔφη Δαναῶν τις, ἐνὶ φρεσὶ χεῖμα τεθηπὼς
Λευγαλέον· πολλοὶ δὲ κατέφθιθεν· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
Πλήθεθ' ἁλὸς μέγα χεῦμα· περιστείνοντο δὲ πᾶσαι
Ἠιόνες· πολέας γὰρ ἀπέπτυσε κῦμ' ἐπὶ χέρσον·
Ἀμφὶ δὲ νήια δοῦρα βαρύβρομον Ἀμφιτρίτην
Πᾶσαν ἄδην ἐκάλυψε· μέσον δ' ἄρ' ἐφαίνετο κῦμα·
Ἄλλοι δ' ἄλλην κῆρα κακὴν λάχον· οἱ μὲν ἀν' εὐρὺν
Πόντον, ὀρινομένης ἁλὸς ἄσχετον· οἱ δ' ἐνὶ πέτραις
Ἀξαντες περὶ νῆας, ὀϊζυρῶς ἀπόλοντο
Ναυπλίου ἐννεσίῃσιν· ὁ γὰρ κοτέων μάλα παιδὸς,
Χείματος ὀρνυμένοιο, καὶ ὀλλυμένων Ἀργείων,
Καίπερ ἀκηχέμενος, μέγ' ἐγήθεεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ
Δῶκε τίσιν θεὸς αἶψα, καὶ ἕδρακεν ἐχθρὸν ὅμιλον
Τειρόμενον κατὰ βένθος· ἑῷ δ' ἄρα πολλὰ τοκῆϊ
Εὔχετ', ὁμῶς νήεσσιν ὑπόβρυχα πάντας ὀλέσθαι·
Τοῦ δὲ Ποσειδάων τὰ μὲν ἔκλυεν· ἄλλα δὲ πόντου
Ἀψ μέλαν οἶδμα φέρεσκεν· ὅ δ' αὐαλέην χερὶ πεύκην
Αἰθο-

603. βάθος δ' ἐπιχεύατο πάντη] βυθὸς δ' ἐπιχεύατο. *Rhod.* Non accedo: Nam βάθος idem, quod βυθὸς. Ingratum autem & βάθος & βυθὸς ἐπιχεύατο πάντη: Nam in βάθει & βυθῷ nihil proprie eſt, quod dici poteſt ἐπιχεύεσθαι. Et ſic ipſe Quintus, minus accurate loquens: Niſi forte Amanuenſes hic loquantur, & ſcribendum ſit, ὕδος δ' ἐπιχεύατο πάντη. ὕδος idem, quod ὕδωρ: Id convenientiſſimum hic, & ſic concinne πεπαῦθη cum his ita junctum. Attende: Non diſpliçebit ſorte ſuſpicio. *Pauw.*

609. Πᾶσαν ἄδην ἐκάλυψε] Hæc verba nimium inducunt, quod ſequentibus, μέσον δ' ἄρ' ἐφαίνετο κῦμα, temperare debuit bonus. *Pauw.*

617. ἑῷ δ' ἄρα πολλὰ τοκῆϊ Εὔχετ'] τῷ in ἑῷ verti. *Rhod.* τῷ δ' ἄρα Aldus & Baſileenſes. *Pauw.*

618. ὁμῶς νήεσσιν ὑπόβρυχα πάντας ὀλέσθαι] Hic etiam ὑπόβρυχα adverbialiter habes: Junge V. 485. Libr. præced. *Pauw.*

619. Τοῦ δὲ Ποσειδάων τὰ μὲν ἔκλυεν· ἄλλα δὲ πόντου Ἀψ] Hæc, ut

Cum immenſa Deucalionis pluvia ingruit,
Terraque in mare converſa eſt, & abyſſus ſe ubique diffudit.
Sic quis Danaum dixit ſtupefactus animum propter hyemem
Exitioſam: magna autem multitudo periit; & ubique cadaveribus
Replebatur ingens maris unda, adeo ut arctarentur univerſa
Littora. Plurimos enim in continentem fluctus expuit,
Et ligna navium Amphitriten graviſonam
Totam prorſus operuerunt: medius tamen fluctus apparebat.
Alii denique aliud funeſtæ Parcæ genus ſortiti ſunt: pars in lato
Æquore, mari tempeſtuoſe concitato: pars ad ſcopulos
Fractis navibus miſerabiliter perierunt;
Nauplii dolis. Is enim propter filium iraſcens,
Orta tempeſtate, & intereuntibus Argivis,
Quamvis mœrens, tamen ſupra modum lætabatur; quod ipſi
Extemplo Deus vindictam conceſſiſſet: & cernebat inimicum agmen
In gurgite affligi. Quare multis patrem ſuum
Precibus ſolicitabat, ut una cum navibus cuncti peſſum irent.
Cujus preces partim exaudiit Neptunus; partim eas Ponti
Ater fluctus retro auferebat. Is igitur ſiccam manu tædam

In-

ut emendavi, minime dubito, quin genuina ſint verba Poetæ. *Rhod.* Aldina & Baſileenſis, *Τοὺς δὲ Ποσειδάων μινύηλονας· ἀλλὰ δὲ πόντος Ἀψῖ μίλαν οἶδμα φέρεκεν*: quæ ita perbene correxit Rhodomannus. *Pauw.*

620. *ὁ δ' αὐαλέῃ χερὶ πεύκην*] *ἀναμίγνη*, quod in *αὐαλέῃ* refudi, nihil ſignificat. *Rhod.* Aldus & Baſileenſes, *ἀναμίγνη χαιρὶ πεύκην*. *Pauw.*

Αἰθομένην ἀνάειρε· δόλῳ δ' ἀπάτησεν Αχαιοὺς,
Ελπομένους εὔορμον ἔδος λιμένων ἀφικέσθαι·
Αἰνῶς γὰρ πέτρῃσι περὶ στυφελῇσι δάμησαν
Αὐταῖς σὺν νήεσσι· κακῷ δ' ἐπὶ κύντερον ἄλγος
Τλῆσαν, ἀνιηρῇσι προσαγνύμενοι περὶ πέτρῃς
Νυκτὶ θοῇ· πάλιν δὲ φύγον μόρον, οὔς τ' ἐσάωσεν
Η θεὸς, ἢ δαίμων τις ἐπίῤῥοθος· αὐτὰρ Αθήνη
Αλλοτε μὲν μέγ' ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε *
Αχνυτ' Οδυσσῆος πινυτόφρονος, οὕνεκ' ἔμελλεν
Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ Ποσειδάωνος ὁμοκλῇ,
Ος ῥα τότ' ἀκαμάτῃσι περὶ Φρεσὶ πάγχυ μεγαίρων
Τείχεσι, καὶ πύργοισιν ἐϋσθενέων Αργείων,
Οὓς ἔκαμον Τροίης στυγερῆς ἕμεναι ἀϋτῆς,
Εσσυμένως μάλα πᾶσαν ἀνεπλήμμυρε θάλασσαν,
Οσση ἀπ' Εὐξείνοιο κατέρχεται Ελλήσποντον·
Καί μιν ἐπ' ἠιόνας Τρώων βάλεν ὗε δ' ὕπερθεν
Ζεὺς, ἐπίηρα φέρων ἐρικυδεῖ Ἐννοσιγαίῳ·
Οὐ μὲν οὐδ' Εκάεργος ἄτερ κακμάτοιο τέτυκτο,
Αλλ'

621. *δόλῳ δ' ἀπάτησεν Αχαιοὺς*] Si cui pro *ἀπειλήσει* non placet *ἀπάτησεν*, legat *ἀπάφισεν*, aut *ἀπάφησεν*, aut quodcunque magis huc congruere videbitur: Pro dativo autem accusandi casum posui, quem verbum exigit. *Rhod.* Aldina & Basileensis *ἀπείλησεν Αχαιοῖς*. *ἀπάτησεν* placet mihi. *Pauw.*

625. *ἀνιηρῇσι προσαγνύμενοι περὶ πέτρῃς*] Male repetitum hoc post *Αἰνῶς γὰρ πέτρῃσι περὶ στυφελῇσι δάμησαν Αὐταῖς σὺν νήεσσι*. *Pauw.*

626. *Νυκτὶ θοῇ*] *Nocte, quæ celeriter currit*, quia noctes sunt breviores diebus, si temporis momenta spectes: Inde Epithetum mea opinione. Plura alias. *Pauw.*

Ibid. *πάλιν δὲ φύγον μόρον*] *πωῦροι δὲ φύγον*. *Rhod.* Error ex scriptura compendiaria & implicita. *Pauw.*

628. *Αλλοτε μὲν μέγ' ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε*] Post *μὲν* interpone *θυμῷ* *Rhod.*

631. *ἀκαμάτῃσι περὶ Φρεσὶ*] Ut *χεῦσιν ὑπ' ἀκαμάτῃσιν* commemorabam V. 445. hujus Libri. *Pauw.*

Ibid. *πάγχυ μεγαίρων Τείχεσι* &c] Post captam scilicet & deletam urbem: Hoc satis suave. *Pauw.*

633.

Incenſam extulit, & hoc aſtu Achivis impoſuit:
Qui putabant ſe ad commodam portus ſtationem appulturos.
Fœde enim circa rigidas cautes fuerunt attriti,
Cum ipſis navibus: Et præter hoc malum triſtius animi vulnus
Suſtinuerunt, quod triſtificis ſcopulis illidebantur
Intempeſta nocte. Pauci ergo lethum ſubterfugerunt; quos ſervavit
Aut Deus, aut Genius aliquis opifer. Cæterum Minerva
Alias magnum animo gaudium ſenſit, alias
Doluit prudentis Vlyſſis vicem, quod futurum eſſet
Ut multas toleraret miſerias Neptuni indignatione:
Qui tunc animo invicto plane exoſus
Munitiones & turres fortium Argivorum,
Quas extruxerant ad Trojam, ut triſtis belli propugnacula forent,
Quantum ejus ab Euxino defluit ad Helleſpontum;
Et hoc Trojanorum littoribus inducit: pluitque deſuper
Jupiter, rem gratam faciens illuſtri Neptuno.
At nec Apollo expers erat laboris:
Sed cunctos ab Idæis montibus amnes

In

633. Οὓς ἑκαμον Τρώης συγεροῦς ἰμεναι αὔτης] ἦμεν' ἔρκος, vel ἄλκαρ αὐτῆς. *Rhod.* Verba ſenſu carent. Rhodomanni commenta probare non poſſum calculo meo: ἄλκαρ αὐτῆς, ἔρκος αὐτῆς bonum eſt: Sed quid Τρώης accedens? Idne convenit? Abſit, abſit. Locus eſt difficilior: An ſcribendum, Οὓς ἑκαμον Τρώης συγεροῦς ἕρυμ' ἔμμεναι αὐτοῖς, *Quos extruxerant, ut ſibi ſeptum eſſent & munimentum contra hoſtilem Trojam?* ἕρυμα Τρώης, *ſeptum Trojæ* pro *ſeptum contra Trojam*, non ignota locutio eſt: ἕρκος βιλέων, ἕρκος ὀδόντων eo ſenſu ex Homero norunt ipſi pueri. Quin & eodem ſenſu ſcribere potes, Οὓς ἑκαμον Τρώης συγεροῦς ἕρυμ' ἔμμεναι αὐτοῖς. Heſychius in Lexico, Ἔρυμα, φραγμός, ἀσφάλισμα, κώλυμα. ῥύομαι.

638. Οὐ μὲν οὐδ' Ἐκάεργος] Οὐ δὲ μὲν οὐδ', vel Οὐ μὰν οὐδ'. *Rhod.*

Αλλ' ἄρ' ἀπ' Ιδαίων ὀρέων μάλα πάντα ῥέεθρα
Εἰς ἕνα χῶρον ἄγεσκε· κατέκλυσε δ' ἔργον Αχαιῶν·
Καὶ τόσση δὲ θάλασσα, καὶ εἰσέτι κελάδοντες*
Χείμαρροί τ' ἀλεγεινὸν ἀεξόμενοι Διὸς ὄμβρῳ,
Τοὺς μέλαν οἶδμ' ἀνέεργε πολυστόνου Αμφιτρίτης
Πόντον ἐπελθέμεναι, πρὶν τείχεα πάντ' ἀμαθῦναι
Αργαλέως Δαναων· αὐτὸς δ' ἄρα γαιαν ἔνερθε
Ρῆξε Ποσειδάων, ἀνὰ δ' ἔβλυσεν ἄσπετον ὕδωρ,
Ιλύν τε, ψάμαθόν τε· βίη δ' ἐλέλιξε χραταιὴ
Σίγεον· ἠιόνες δὲ μέγ' ἔβραχον· ἐκ δὲ θεμέθλων
Δαρδανίη, καὶ ἄϊστον, ὑποβρύχιόν τε καλύφθη
Ερκος ἀπειρεσίον· κατεδύσατο δ' ἔνδοθι γαίης
Μακρὰ διϊσταμένης· ψάμαθος δ' ἔτι φαίνετο μούνη,
Χασσαμένου πόντοιο· καὶ ἐκ Δαναῶν ἐριδούπων

Νόσ-

641. Καὶ τόσση δὲ θάλασσα, καὶ εἰσέτι κελάδοντες *] Non parum corruptus eſt hic locus. Mihi quondam ſic divinare lubuit, Καὶ τόσση γε θάλασσα, καὶ εἰσέτι οἱ κελάδοντες, Χείμαρροί τ', ἀλεγεινὸν ἀεξόμενοι Διὸς ὄμβρῳ Dixerat antea de Neptuno,

Εσσυμένως μάλα πᾶσαι ἀπ' ἠλύμυρις θάλασσαι,
Οσση ἀπ' Εὐξείνοιο κατέρχεται Ελλήσποντον·

Eo reſpicit τόσση θάλασσα: Nihil evidentius. Epithetum autem pro nomine hic non diſplicet mihi, ubi χείμαρροι diſtincte ſequitur, & generalius præcedit μάλα πάντα ῥέεθρα ἀπ' Ιδαίων ὀρέων. Attende, quæſo. *Pauw.*

649. Δαρδανίη, καὶ ἄϊστον, ὑποβρύχιόν τε καλύφθη] Δαρδανίη διδαίκτο, vel κιρναῖζεθ', vel quod ad veterem ſcripturam quam proxime accedit, Δαρδανίῃ θὶν' ἄϊστον. *Rhod.* Nugæ ſunt nugaciſſimæ, quas Rhodomannus hic crepat:

De

In unum locum cogebat, & undis obruebat opus Achivum.
Tunc incurvavit ſe mare, & fluvii cum ſtrepitu decurrerunt:
Torrentesque aucti Jovis imbre horribiliter.
Hos niger multiſonæ Amphitrites æſtus impediebat,
Ne mare intrarent, antequam cuncta abolevissent munimenta
Danaum funditus. Ipſe præterea tellurem ſubtus
Rupit Neptunus, magnamque vim aquæ produxit,
Limum inſuper & arenam, & vi valida concuſſit
Sigeum: unde littora valde infremuere, & ab ipſis fundamentis
Dardania exciſa fuit, undisque coopertus
Ingens murus viſcera terræ ſubiit
Late diductæ. Arena autem ſola adhuc videbatur
Maris retrogreſſi: & ſtrepitantium fluviorum,

Procul.

De muro Græcorum diruendo, non de tota Dardania diruenda hic agitur: Pueri vident, & nihil certius aut indubitatius. Scribendum ſuſpicor, ἐκ δὲ Θυμβλων Ἀρβάχθη, καὶ ἄϊστον, ὑποβρύχιόν τε καλύφθη Ερκος ἀκτιρτίων. Sic dicitur, quod dicendum erat, & Auctor totam Dardaniam, quæ ſuo tempore adhuc erat, non concedit terræ voragini. Pro Ἀράχθη ſcriptum Ἀρβάχθη in gratiam Verſus: Nihil frequentius. Illud verbo addendum: Erunt, qui ἐκ Θυμβλων Ἀρβάχθη de littoribus potius intellecturi ſunt, quam de Græcorum muro; quia de eo ſequitur mox, κατιδύσατο δ' ὕδατι γαίης Μακρὰ διῃγμένης, & hic primo per disjecta littora inductum murus abſorbeatur, eum undis ſuis operiat: Quos ſi audire velis, legendum ἐκ δὲ Θυμβλων Ἀρβάχθου, ſcilicet τεῖχος. Fac, quod lubet: Ego Ἀρβάχθη de muro præferendum puto, ubi Θυμβλων id non obſcure mavult, & ordinem diruendi, ſi ita ſcribas, non deteriorem eſſe ajo. *Pauw.*

652. Χαυναμένω πόντοιο· καὶ ἐκ Δαιαῶν ἰριδύπων] ἐκ ποταμῶν. *Rhod.* Quo jure ita Rhodomannus, non aſſequor. Legendum conjecto, ψάμαθος δ' ἔτι φαίνετο μούνη, Χαυναμένω πόντοιο καὶ ἀϊνάμι ἰριδούπων. Ut κιλάδοντες Epithetum fors pro nomine antea adhibuit Poeta, ita ἀϊνάμι Epithetum etiam pro nomine fors adhi-

Νόσφιν ἀπ' αἰγιαλοῖο κατ' ἔκτοθι· ἀλλὰ τὰ μὲν πού
Ἀθανάτων ἐτέλεσσε κακὸς νόος· οἱ δ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἀργείοι πλώεσκον, ὅσους διὰ χεῖμα κέδασσεν·
Ἀλλὴ δ' ἄλλος ἵκανεν, ὅπῃ θεὸς ἦγεν ἕκαστον,
Ὅσσοι ὑπὲρ πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας.

bet hic: fluvii perennes, ἀενάων. Quid, quæso, facilius, & ad ſcripturam corruptam propius etiam accedens? Certe vel hoc ſumendum, vel exſpectandi Libri meliores, qui meliora promant: Nam ingenium nihil commendabilius videtur excogitaturum. *Pauw.*

Procul a littore exteriora versus. Atqui hæc olim Irata Deorum mens pergit. In navibus autem Argivi jactabantur, quoscunque tempestas dissiparat. Et alio alius devenit, quo Deus unumquemque ducebat: Quotquot eorum funestas in æquore procellas effugerunt.

657. Ὅσσοι ὑπὲρ πόντοιο λυγρὰς ὑπαλύξαν ἀέλλας.] Tautologum hoc post ὅσσους διὰ χεῖμα κάδαντες: Quare in Versu præcedenti Opus terminasset Quintus, si Tautologa non amasset impensius. *Pauw.*

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Lib. I. 57. in Not. Si ambiguum non metuas, μειδιόεν pro μειδιάεν & μειδιῶν etiam ſervare potes. Ipſum μειδιόω non deterius eſt, quam μειδιάω, a μειδὴς.

70. ὅτ' ἐς Φρίνας. ὅτε Φρίνας. *Scal.*

102. ἤ νύ τοι *. ἤδη. *Scal.*

115. μάλα γὰρ τίνος. μάλα γάρ τοι τίνος. *Scal.*

168. Αρχυίσσι. Αρχυίῃσι. *Scal.* recte.

194. Αἰδέο δ' ὡς. Αἰδέο δ' ἴως. *Scal.*

195. Δαρδάνου, ὡς. Δαρδάνου ἴως. *Scal.*

219. in Not. *Vix puto*, inprimis ſi χρεὼ præcedat; Noſtrum ἄφαρ urget minus. Quanquam μίνος καταειμένοι ὤμοις etiam per ſe valde jejunum eſt.

225. Μολίανά τε. Μολίνα. *Scal.*

226. Ιλιοσόν τε. Γυλιοσόν τε. *Scal.*

280. in Not. Apud ipſum Brodæum pro Τιτάνοιό τε eſt Τιτάνοιο; quod ego non magis intelligo, quam Τιτάνου: Nam quid abſentia copulæ vel ad metrum, vel ad ſententiam? Sed verbum: Utrumque nunc intelligere mihi videor: Brodæus ſecunda in Τιτάνοιο producta legit, Οἱ Μυκάλην ἐτίμωντο, Τιτάνοιο λευκὰ κάρηνα. Pro eo, ſi ἐτίμωντο maneret, Rhodomannus maluit, quia οιο pro Pyrrhichio videbatur durius, Οἱ Μυκαλην ἐτίμωντο, Τιτάνω λευκὰ κάρηνα. Quare pro *Nam* ἔτιμων *ſcripſiſſe Poëtam, mihi non perſuadetur*, apud eum legendum eſt, *Nam* ἐτίμωντο *ſcripſiſſe Poëtam, mihi non perſuadetur*, ος. Vides? Eo redit balbuties iſta. Pro τιτάνου hic bis ſcribendum eſt cum majuſcula Τιτάνῳ.

294. οἱ σὺν τοτάχεσι. οἱ συντάχεσι. *Scal.*

297. παρισταμένοισι. παρισταμένοισι. *Scal.*

330. Ποῦ δ' Αἴαντος. Ποῦ δ' ἦς Αἴαντος ἔβη. *Scal.*

386. ἐπισσυμένως. ἐπισσυμένων. *Scal.*

388. κλισίηθ' ὑτρύνας. κλυτὸς ὑτρύνασχ'. *Scal.*

404. Σιφόνη. Τισιφόνη. *Scal.*

436. in Not. pro τεύχεσσι lege τεύχισσιν.

449. Τίπτε κλέος. Τίπτε περὶ κλόνον. *Scal.*

544. χαλκὸς *. χαλκὸς ἴλαμπε. *Scal.*

585. ἐπαντήσασα. ἀπαντήσασα. *Scal.*

604. κεἰ μάλα. καὶ εἰ. *Scal.*

668. Τοίης ἀλόχοιο. Τοιαύτης ἀλόχοιο. *Scal.*

684. ἐπιβήσετο. ἐπιβήσατο. *Scal.*

691. ἀπαιθομένης. ἀπαιθομένοις. *Scal.*

704. πορφύροντα. πορφύροντι. *Scal.*

744. ἀπὸ μιλέων. ἀπ' ἐκ μιλέων. *Scal.*

801. οἱ πὰρ κατέθαψαν. οἱ παρακατέθαψαν. *Scal.*

803. Οὐδ' ἄρ' ἀμφὶ. Οὐδ' ἄρ σφὶ. *Scal.*

Lib. II. 30. Αλλά πω. Αλλά πω. *Scal.*

50. ἀπαλκείῃ ὑπὸ λυγρῇ. ἀπαλκείης ὑπὸ λυγρῆς. *Scal.*

51. μήδε τι πάτρην. μήδ' ἐπὶ πάτρης. *Scal.*

56. Δηθάκι. Διστάκι. *Scal.*

57. Ως οὐ κτῆσις. Ας δόμος

ἂς οὐ κτῆσιν. & V. præced. φίγοντας. *Scal.*

62. in Not. pro *& plane ineptum. Nonne &c.* legendum, *& plane ineptum hic: Quare Interpreti non adſentior. Quid autem? Nonne &c.* tum pro *Sed an forte legendum* deleta voce *An forte legendum.*

64. Ηγεσι * ἐπαίοντες. Ηγεσι αἶψ' ἔϊοντες. *Scal.*

84. Πορφύρει — χαλίπτει. Πορφύρῃ — χαλίπτῃ. *Scal.*

128. Ως κεν μοι ἔτι κρήτιαν. Ως κεν ἐτι κρήτιαν. *Scal.*

129. Ολλυμένους ἅπαντας. Ολλυμένους μάλ' ἅπαντας vel ἅμα πάντας. *Scal*

133. Θυμὸν εἰλαπίνῃσιν *. Θυμὸν ἐν εἰλαπίνῃσι φίλῃσι. *Scal.*

153. μάχισθαι. μαχίσασθαι. *Scal.*

160. in Not pro *Pauw.* lege *Rhod.*

196. προβόλοισιν. ποιοβόοις. *Scal*

229. Εὖτε γαίης. Εὖτε Γύης. *Scal.* Editio Baſileenſis, Εὖτε γαίης μοθάθροισιν: quod a Rhodomanno correctum. In Notis Ευτ' & Ευτε male accentu carent.

244. καὶ οἱ. καὶ τοῦ. *Scal.*

254. Βλημένε. Βλημένῳ. *Scal.* recte.

286. Ως τότε Μύρμιδων φάλαγες * μέγα. Ως τότε δὴ Μύρμιδων μέγα φάλαγξ. *Scal.* Non minus Analogicum eſt φοτόω, quam φοτάω: quare pro φοτάω ſumſi φοτόω, ut ad vulgatam proxime accederem.

304. φίλῳ παιδὶ. φίλῳ πότε παιδὶ. *Scal.*

305. ἐναλίγκιον. ἐναλίγκιος. *Scal.*

315. περὶ παιδὶ. παρὰ παιδὶ. *Scal.*

316. μή σε. μή τοι σε. *Scal.*

391. Τεθναῶτος. Τεθνειῶτος. *Scal.*

463. ἔνθα δαιδαλέοιο. ἔνθα δὴ δαιδαλέοιο. *Scal.*

470. Εὖτ' ἐμίχλη. ΛΕΙΠΕΙ. *Scal.* Non puto.

517. Μάρναθ', ὡς τε. Μάρναθαί τε. *Scal.*

528. ἐπεγράφθησαν. ἐπεγράμφθησαν. *Scal.*

544. βράχε. βράχεν. *Scal.*

559. Παφλαγόνων. N. L. *Scal.*

592. Δύσετο. Δύσατο. *Scal.*

595. ἑλισσομένου τέρμονος. ἑλισσομένου περὶ τέρμονος. *Scal.*

599. κύκλου. κύκλοι. *Scal.*

622. *Φαμένη.* Ita Rhodomannus: Aldus & Baſileenſes *φαμένη*: pro quo Scaliger *φαμένης.*

626. Φέρεν. Φέραν. *Scal.*

631. Αχιλλῆα. Αχιλῆος. *Scal.*

661. γὰρ Ζηνὸς. γὰρ μέγα Ζηνὸς. *Scal.*

LIB. III. 3. μέγα στεναχοντες. μέγ' ἔον στεναχοντες. *Scal.*

17. Φθῖσθαι. Φθῖσθαι. *Scal.*

44. γάρ οἱ. γάρ μιν. *Scal.*

84. ἐξερύσειν. ἐξερύσσειν. *Scal.*

94. Αχαιοῖς, διαπρὸ ἔχα. Αχαιοῖς αὖθι διάπρο ἔχα. *Scal.*

105. βαθύσκιος ὕλη. Si Creticus diſpliceat, legere etiam potes, καὶ πᾶσα βαθυσκίου οὔρεος ὕλη. βαθύσκιον οὖρος Mons Pelius per excellentiam.

123. Η νύ σοι Τρώων ἐπιμέμβλεται. Οὐ νύ τι σοι Τρώων ἐπιμέμβλεται. *Scal.*

133. κατεπίων. κατηφίων. *Scal.*

154. Ιπας ἐγκεφάλοιο. Ιπας τ' ἐγκεφάλοιο. *Scal.*

165. ἐπέτοντο. ἐφέροντο. *Scal.*

209. ποτὶ πόλιν. ποτὶ τὴν πόλιν. *Scal.*

218. ἀπὸ νέκυος. ἀπὰ νέκυας. *Scal.*

223. ἀπάχονται. ἀπέχονται eſt

apud Aldum, & primi mutarunt Basileenses.

252. οὔτε εἶδος. οὐ τέτυκται. Scal.

268. δ' ἴτ' ἰδάμασσι. δ' αὖτ' vel εἶτ' ἰδάμασσι. Scal.

296. δυσμενίσσι. δυσμενίσι. Scal.

332. κρατὸς· ἰὼ δ' ἄρα. κράατος· ἰὼ δ' ἄρα. Scal.

362. ἰκτιμένοι ἀλκέα. ἰκτιμένῳ ἀτάλκτῳ. Scal.

385. Φορέοντο ἀτείρεον· ἦστι. ποιέοντο ἀτείρεον· ἔστι. Scal. Junge, quæ ad V. 522. noto: Nostrum ὅν τι hactenus ego præfero.

397. Αχθόμενον. Εχθόμενον. Scal. recte.

402. in Not. post *qui judicio pollet* adde: Ελκομένην scilicet referri potest ad Θυμὸς, ut πᾶσι ad κατεκλάσθη, neque ita perplexum est πᾶσι, ut οἱ & σφὶν in structura verborum simili: Vide V. 158. Lib. 12. & V. 398. & 404. Lib. 13. Si tamen Ελκομένοις hic malueris, ita legas, per me licet: Ipse V. 76. Lib. 9. pro πᾶσιν δὲ κατεκλάσθη κέαρ ἔνδον, Πότμον ἑϊομένων, malui vel πᾶσιν ἑϊομένοις, vel πάντων ἑϊομένων, quia ibi in Pericope breviori πᾶσιν videtur plane adesse pro magistro. Hæc minus certa sunt, nec eadem facie se offerunt nobis semper & ubique.

410. προβελόμενος. προβελόμενος. Scal.

430. Τὸν τότ' ἀχέων. Τὸν τότε κῆρ ἀχέων. Scal.

450. Οχθήσει. Αθλήσει. Scal.

451. Θυμὸν. Θυμὸς. Scal.

465. χερειότερόν γ' ἐπάλυθεν. χερειότερον ἐπελάλυθεν. Scal.

479. Νῦν οἴχῃ ἄϊσος. Νῦν δ' οἴχῃ μὲν ἄϊσος. Scal.

481. Λευγαλέον. Λευγαλέος. Scal.

498. Ἦ ῥα καὶ βροτοὺς ψευδέσσι λόγοις. Ἦ ῥα καὶ ἄμμε, vel Ἦ ῥά νυ καὶ σὺ, βροτοὺς ψευδέσσι λόγοισι. Scal.

500. ἀεσώπιος. ὃς ἀπίστης. Scal.

533. Κρατὸς, ἢ ὄρα φασι. κράατος, ἢ ῥεῖα φασι. Scal.

620. ὅσα γῆ, καὶ. ὅσα γῆ τε, καὶ. Scal.

630. ἀμφαμένη. ἀγειραμένη. Scal.

664. τι φάος πᾶσιν. πάντεσσι φάος. Scal.

LIB. IV. 39. Τοὺς ἰγὼ ἴτε. Τοὺς δ' ἴτ' ἰγὼ. Scal.

98. εἰ ζώοντος ἰμεῖο, Καὶ σοῖο. ἤτι ζώοντος ἰμεῖο, Ἢ καὶ σοῖο. Scal.

128. Τοὔνεκ' ἰν. Τοὔνεκεν ἰν. Scal.

130. ἰῦφροσύνης, καὶ. ἰῦφροσύνης τε, καὶ. Scal.

140. τρέσσον. τράεσιν. Scal.

172 Αὐτὴ τ' ἀργυρέοιζα Θέτις. Αὐτὴ δ' ἡ Θέτις ἀργυρέοιζα. Scal.

203. Τῷ δ' ἄρ' ἰγχριφθεὶς. Τῷ δ' ἄρ' ἰνιχριφθεὶς. Rhod. Τῷ δὲ ἄρ' ἰγχριφθεὶς, vel Τῷ δ' ἄρ' ἰνιχριφθεὶς. Scal. ἰνιχριφθεὶς præfero: quanquam scribere sufficit, Τῷ δ' ἄρα ἰγχριφθεὶς.

352. in Not. Sed Aldus & Basileenses, Θιγομένων νηῶν: quod a Rhodomanno mutatum.

538. in Not. post verba, *ex Homero notum*, adde: & ipso etiam Quinto paulo ante hanc certaminis equestris descriptionem: Vide V 487. Et sic stabilitur Rhodomanni suspicio.

LIB V. 112. in Not. pro *alicui cuiquam* scribe *alii cuiquam*.

408. in Not. Fors tamen locus est integer, & orationem male deduxit Quintus, a Leone ad Boream, & verbo ἔπλεον ad verbum Κάββαλεν incongrue transiens; Sume, quod pla-

placet: In Calabro id non moleste feram.

538. in Vers. Lat pro *longe cara* lege *longe a cara*

Lib. VI 32. Pro ἀλλὰ scribe ἄλλα.

246. in Not. pag. 361. pro *crassa & rustice* scribe *crasse & rustice*

Lib VII. 177. in Vers. Lat pro *comporis* scribe *corporis.*

417. in Not. post *locum habere posset* adde: Imo non potest, & cum Rhodomanno legendum ἱρειπόμενον haud dubie.

459 in Not post *plane & omnino* adde: si aliter tamen sentire, & hominem verbosum hic nimis parce & minus decenter locutum credere velis, id facias, per me licet.

477. in Not. pro *casum sextum* lege *casum tertium.*

569 μιν Ηφαίστοιο. μίνος Ηφαίστοιο *Rhod*

583 in Not Sed talis Enallage etiam peccat: Quare ipsum Τείχεα βαλλόμενα reponendum autumo. Nam βαλλομένοις de telis, minus conveniret.

Lib VIII. 71. in Not. pro *si λαῦροι legas hic* scribe *si λάβροι legas hic.*

86 Πολυίστε. Nonne Πολύϊστε ?

Lib IX 227 Rhodomannus in Corrigendis, Δηϊφόβοιο πάλιν κράτος· ὃς δὲ καὶ αὐτὸς. perperam & frigide in Not. pag. 547. col 1. pro τοκῆ ὃ- scribendum τοκῆ ὃς

336 in Not post *Id verum esse posset alibi* adde: Ita forte Lib. IV. 78. accipi posset πόντος Ικαρίοιο pro πόντος Ικαρίοιο κύματος, si locus non sit depravatus, nec Ικαρίοιο placeat absolute pro Ικάρου.

404. in Not. pro *An forte* scribe *An non*

Lib. X. 31. Aldus plane, ut Rhodomannus, Νῶϊν δ' ἴστατ: Basileenses vocalem omiserunt.

Lib XI 120. in Not post *mutasse miror* adde: Nam ἀρητὸς Versus etiam non respuit, ut apparet ex κατάρατος, & ἀρῆς Homerico.

249 ὥς τ' ἀπροτίοπτον ὁμίχλην. Scribe ὥς τ' ἀπροτίοπτος ὁμίχλη.

Lib. XII. 132. Δοῦράτε, καὶ σανίδας. Potius Δούρατα, καὶ σανίδας.

235. σιδήρεον ἰνθμώνος κῆρ. Hic habes ἰνθμώνος κῆρ, de quo dubitabamus ad V. 283. Lib. 8.

330. pro μεσοπαγὺς ὁμῶς scribe μεσοπαγὺς ὁμῶς

358 pro Μελιχίοις scribe Μειλιχίοις.

Lib. XIII. 432. in Not. Erunt, qui πάντα Emphatice scriptum censebunt propter illa, quæ de Antimacho leguntur apud Homerum: Sed id mihi non satisfacit, nec locutionis indolem efficere potest bonam. πάντα μιλαθρα de una domo unius Antimachi, ubi de Pergamo, de templo Apollinis, de æde Minervæ, de thalamis Priami Nepotum, nihil dicitur tale, & tandem de ipsa Urbe decore sequitur, πόλις δ' ἀμαλύνετο πᾶσα; dixi, & dicam adhuc semel, id aptum esse credat Judæus apella, non ego: Quare aliquid post πάντα sine dubio intercidit; nisi ipse Quintus hic locutus sit minus apte, idque videatur tibi probabilius

452. in Not *Legendum forte esse*, Αλλος &c. Sic tamen ἐπὶ minus

minus quadrat, ut dicam, quod debeo: Si placeat ſuſpicio, & ſervare velis ἔμιτυν, legendum puto, ὑπὸ δ' ἤριτυν αἰπὺν ἄλεθρον. De ruina & publica miſeria αἰπὺ ὄλεθρον accipiendum eſt generalius, ſubaudita præpoſitione & loco ita conſtituto.

467. in Not. poſt *vidiſſe ſcribit Auctor* adde: inprimis ubi jam commemorata eſt Samothracia

538. Λαοὶ φημίζουσι μόρον. Λαοὶ pro Λαὸς: Interpres recte, *Vulgus interitum diſſeminavit.* Moneo propter Verſum 128. hujus Libri, qui eadem voce eodem numero eget, ut vidimus ibi.

Lib XIV. 16. in Not. poſt *cum caſu quarto conſtruitur* adde: Similiter correctum ſupra Lib. 2. V. 109 Ἀρηΐα μαιμώωντες: Dubito adhuc, & dubito ſummopere: Nam ubi deſiderium adeſt, caſus patrius videtur requiri. μᾶν & μαιμᾶν etiam ſignificat cum impetu ferri, concitari; & eo ſignificatu cum caſu tertio, vel quarto, cui præpoſitio præeſt, conſtruitur: Sciunt Græce docti, & exempla occurrunt in his ipſis Libris: Quare ἐπ' Ἀρηΐα μαιμώωντες, quod Lib. 2 nobis videbatur etiam novum, revera novum non eſt ea ſignificatione, & vel ita cum Rhodomanno ibi legere potes, vel etiam ἐς Ἀρηΐα μαιμώωντες: Calaber Lib 6. V 53. καὶ δῖπτον ἰφοπλίσασθαι ἅπαντας Ἀνῆας, ἐδ' ἵππους, εἴ τ' ἐς πόλεμον μεμάασιν. &c.

132. Ἕκτορα δ' ἐς ἄρηα διὴν περὶ τείχια πάτρης. Hic πάτρης nove ponitur pro urbe patria, ut & V 392. h. Libr. ἀίξαντο δὲ πάμπαν πάτρην Λιθομήνην ἐπὶ πάγχυ, πόλιν δ' ἄνα κάπνὸν ὄλεσσα. Quare Lib 2. V 62. vocem ſimiliter accipere debes, & Lib. 13. V. 307. cum Rhodomanno absque ullo periculo ſcribere potes ἐντείχια πάτρην, ut ſic ſuo ore loquatur Quintus pro lubitu ſuo. Heſychius, ut nunc video; in Lexico, ubi minus trita & recondita quævis: Πάτρην, πόλιν, ἐπαρχίας φυλήν, πατρίδα.

264. in Not. poſt *in his neglexit Rhodomannus*, adde: Vide Exempli gratia V. 389. Lib. 5. & V. 258. Lib. 7. Ubi nos correctorem egimus, non male, ſed minus etiam neceſſarie.

315. in Not περὶ πᾶσα etiam Rhodomannus in Corrigendis.

317. in Not. Ita hic legere debemus, neque aliter poſſumus. Lib 10. V. 274. alia erat verborum conditio, ideoque ibi ad morem loquendi provocabam

511. in Not. θαλάσσῃ etiam Rhodomannus in Corrigendis.

516 συνωχαδὸν ἀλλήλοισιν, Malo ἀλλήλῃσιν: Ad nexum verborum attende

571. αἱ δ' ἀλεγεινὸν Θεσπέσιαι ῥηγμῖνες. ῥηγμῖνες genere maſculo: Sed ſcribendum videtur, αἱ δ' ἀλεγεινὸν Θεσπέσιαι ῥηγμῖνες.

INDEX RERUM

Prior numerus librum, posterior versum ostendit.

ACamas Thesei f. pugilatu certat cum Epeo, 4. 331. Aviam capta Troja recognoscit. 13. 496.
Acamas Antenoris f. occisus. 10. 168.
Achilles. Res gestæ cursim, 1. 9. Luget Patroclum, 1. 374. Humanus & benignus, 3. 423. Educatio, 3. 467. 7. 642. Græcis opitulatur contra Amazones, 1. 506. pugnat cum Penthesilea, 1. 536. Exstinctam hanc amat, 1. 716. Strenuitas in pugna cum Æthiopib. 2. 227. contra Memnonem tendens Titani & Soli comparatur, 2. 204. cum Memnone conflictus, 2. 395. colloquium, 2. 429. vulneratur a Memnone, 2. 468. Hunc occidit, 2. 541. strages in ultimo conflictu editæ, 3. 21. Apollini se opponit, 3. 43. lethaliter sauciati strenuitas, 3. 68. 3. 138. Mors & casus, 3. 174. Mortuus Tityo similis, 3. 390. Marti, 3. 418. Cadaver ut curatum ante funerat. 3. 520. Ambrosia perfunditur, 3. 532. Exsequiæ & sepultura, 3. 670. Equorum mœror & fatum, 3. 740. Beatitudo & insula, 3. 768. Achilli quibus ludis seu certaminibus parentatum, 4. 118. funebris oratio habita a Nestore, ibid. rerum gestarum enumeratio, 4. 146. Laus insignis, 3. 417. 4. 146. arma; clypeus, galea, thorax, perones, gladius, hasta, 5. 1. equi, 8. 154. mortui præcepta ad filium sapientissima, 14. 184. Polyxenam sibi immolandam deposcit, 14. 212. mare commovet, 14. 246.
Ægidis Iov. descriptio, 14. 451.
Æneas lapide prosternit Ajacem Locrum, 6. 521. vulneratur ab Ajace Telam. 3. 285. virtus, 6. 521. 11. 408. facinora, 10. 74. suasionem Polydamantis refellit, 10. 26. quos post interfectum Parin necarit, in conflictu, 11. 41. in extremas angustias Græcos redigit, 11. 207. Mater hunc e periculo eripit, 11. 290. Testudinem Græcorum bellicam saxo convellit, 11. 393. Iovi τῷ γιγαντοφόνῳ similis, ibid. pietas, 13. 360. parentem humeris ex incendio effert, 13. 315. Regnum ampliss. ei Calchas prædicat, 13. 333.
Æolus Rex ventorum, 3. 696. 14. 466. Cadaveri Achillis cremando ventos immittit, 3. 696. ventis emissis mare conturbat in reditu Græc. 14. 479.
Æsepus fluvius, 2. 586.
Æthicus Paphlago, 6. 319.
Æthiopes Trojanis suppetias ferunt, 2. 99. Memnoni militant, 2. 100. pugna cum Græcis, ibid. cadaver Memnonis insequuntur, 2. 569. in aves Memnonias mutati, 2. 646.
Æthra Thesei mater a nepotibus agnoscitur capta Troja, 13. 496. oratio, ibid.
Agamemnonis querela super Achille, 3. 490. Nestoris consilium de judicio armorum accep-

ceptum, 5. 165. consolatur Tecmessam, 5. 558. Neoptolemum laudat, 7. 689. Fortitudo, 8. 99. 1c & Græcos Philoctetæ purgat, 9. 490 tratiem à cæde Helenæ retrahit, 13. 406
Agenoris facinus memorabile, 11. 188
Agapenor saltu vincit, 4. 465
Ajax Oilei cursu victor, 4. 296. saxo prosternitur ab Ænea, 6. 521. fortitudo, 11. 440. Cassandram in templo stuprat, 13. 421. impietas & exitium, 14. 564. ærumnæ in mari, 14. 347. Encelado, a Sicilia oppresso similis, 14. 581
Ajax Telamonius, nulli hostium vulnerabilis, 1. 564. cæsum Achillem defendit, 3. 216. Glaucum interficit, 3. 277 Parin lapide prosternit, 3. 331. querimonia super interitu Achillis, 3. 434. ad succurrendum Græcis Achillem exhortatur, 1. 492. facinora in pugna cum Amazonibus, ibid. cum Diomede luctatur, 4. 215. disco victor, 4. 455. Pancratio victor, 4. 478. cum Ulysse disceptat de armis Achillis, 5. 125. ægritudo, 5. 322. furor, 5. 355. laus, 5. 423. & 508. mors voluntaria, 5. 482. funes, 5 610. oves trucidat, 5. 406. similis Typhaoni, 5. 485. Encelado, 5. 640. Herculi, 5. 642. strenua ejus facta recensentur, 5. 210
Alcimedon muros Trojæ conscendit infeliciter, 11. 447
Aloidæ, 1. 514
Amazones Trojanis auxiliantur, 1. 18. Penthesileæ comites, 1. 33. nomina bellica, 1. 41. virtus & cædes, 1. 225. studia, 1. 454. sepultura, 1. 97
Amarynceus, 4. 316
Amphilochus post bellum Trojanum in Asia manet cum Calchante, 14. 365
Ancæus Lucta superatus a Nestore, 4. 311
Andromachæ præsagium de Penthesilea, 1. 97 calamitates, 13. 264. Lamentatio post Atiyanacta interemtum, 13 212
Anchisæ cubilia, locus in Phrygia, 8. 90. exportatur ab Ænea ex Troico incendio, 13 315
Anima Achillis apparet Neoptolemo in somno, 14. 180
Anni IV. partes, 10. 336
Antæus ab Hercule victus, 4. 446. interitus, 6 286
Antenoris precatio ad Iovem, 9. 8. propter hospitalitatem Græci illi parcunt, 13. 293
Antilochi cum Memnone contio & interitus, 2. 243. exsequiæ, 3. 1
Aphidnæ captæ a Dioscuris, 13. 519
Apollo Trojanis opitulatur, 3. 30. 9. 290. Achillem sibi resistentem vulnerat, 3. 60. Bubulcus Laomedontis, 3. 111. objurgatur a Iunone ob interfectum Achill 3. 96. A cæde Neoptolemi eum Neptunus deterret, 9. 303 Deiphobum periculo eximit, 9. 255. Æneam & Eurymachum in Græcos exhortatur, 11. 120. Cum Neptuno Trojam evertit post discessum Græcorum. 14. 638
Argus Iovis custos, 10 190
Ariadne a Theseo deserta, & Bacchi uxor, 4 387
Arion equus Adrasti, 4. 470
Arma Penthesileæ, 1. 140

INDEX RERUM.

Aſtyanax præceps datur, 13. 251
Aſtyoche uxor Telephi, 6. 136
Athenæ Minervæ domicilium, 8. 358
Atridarum periculum in conflictu cum Eurypylo, 6. 527. Affectio erga Philoctetem, 9. 479
Auge ex Hercule Telephum ſuſcipit, 6. 138
Augeæ ſtabulum, 6. 232
Augurium, 1. 197. 12. 11
Auræ Apollini telum referunt, 3. 86
Aurigationis certamen, 4. 499
Auroræ pulcritudine excellentis ſimilitudo, 1. 48. luctus ſuper Memnone, 2. 593. famulæ, ib.
Automedon Deiphobum Neoptolemo in acie indicat, 9. 225
Axius fluvius, 6. 551

B.

Bacchus Ariadnem ducit, 4. 387. exſul a Thetide ſuſceptus, 2. 437
Balthei Herculani deſcriptio, 10. 180
Beata bonorum hominum a morte conditio, 7. 87
Beili hypotypoſis, 5. 25
Bellonæ proſopopœia, 8. 286
Briſeidis luctus ſuper Achille, 3. 550. affectio erga Neopt. 7. 722

C.

Cadaveris ante exſequias curatio, 3. 525
Cædes variæ & promiſcuæ, 1. 225. 2. 227. 344. 3. 226. 274. 6. 550. 625. 7. 606. 8. 75. 92. 291. 402. 9. 184. 10. 74. 13. 86. 438
Ceſtuum certamen, 4. 284
Caicus fl. 8. 120
Calchas Neoptolemum acciri jubet, 6. 58. itemque Philoctetem, 9. 324. augur præſtans, 12. 4. conſilium Græcis proponit de inſidioſa Trojæ capiendæ ratione, 12. 8. Ulyſſis commentum de equo Durateo probat, & Græcos rem maturare jubet, 12. 47. oraculum de Æneadarum regno in Italia, 13. 333. in Aſia remanet, 14. 359
Calydnæ inſulæ antrum, anguibus virulentiis refertum, 12. 441
Capharei ſcopuli exitiales Græcis 14. 361. 468. 512
Cariæ Chorographia, 1. 278
Caſſandræ providentia & ſollicitudo de patria, 12. 516. illuſio, 12. 543. conatus, 12. 558. indignatio, 12. 571. ſtuprum ab Ajace illatum, 13. 421
Cauni vicinia deſcribitur, 8. 79
Centauri contra Herculem, 6. 273. ab eo trucidati, 7. 109.
Cerberus, 6. 260
Certamina Græcorum in honorem defuncti Herois, 4. 118
Cetei, 6. 168. 11. 89
Cetus ab Hercule interfectus, 6. 290
Chelidonium promontorium, 3. 232
Cilices ab Achille ſubacti, 3. 544.
Cilla mons, 8. 295
Clypei Achill. mirabilis deſcriptio, 55. Eurypyli inſignitus Herculis certaminibus, 6. 198
Conflictus, 1. 220. 2. 214. 6. 336. 7. 96. 8. 69. 9. 125. 10. 245. per proſopopœiam, 1. 306. 2. 481. 11. 3
Coroebus Priami gener futurus, trucidatur a Diomede, 13. 168.
Corycius mons, 11. 92
Crateres Eunei, 4. 382
Curſus certamen, 4. 180. equeſtris, 4. 546

Cycni

INDEX RERUM.

Cycni mors, 4. 467

D.

Deidamiæ luctus super Achille. 7. 226. solicitudo de filio 7. 241. oratio, qua filium a bello dehortatur, 7. 26. mœstitia, eod. 328. 383
Deiphobi insignis virtus, 9. 80. oratio ad Trojanos trepidantes, ibid. res gestæ, eod. 144. a Neoptolemo hunc præservat Apollo, 9. 255. incestum cum Helena matrimonium, 10. 345. In lecto Helenæ trucidatur, 13. 354
Demophoontis ad Æthram oratio, 13. 526
Deucalionis diluvium, 14. 601
Deorum studia in conflictu Memnonis cum Achille, 2. 490. in partes divis. post Ach. interitum, 4. 43. pugna Jove absente, 12. 156. pugnam Themis dirimit, eod. 198
Diomedes Thersitæ necem ulcisci conatur, 1. 763. ad pugnam redintegrandam hortatur Græcos post Achillis interitum 4. 82. cum Ajace luctatur, 4. 215. reprehendit Menelai consilium de fuga, & ad pugnandum Græcos exhortatur, 6. 39. ad defensionem muri contra Eurypylum Græcos animat, 7. 421
Diomedis equæ, 6. 245
Disci ludus, 4. 435
Discordiæ prosopopœia. 10. 54
Duratei equi fabricatio, 12. 134

E.

Electra Plejas ob Trojam excisam disparet, 13. 551
Electri fabulosa origo, 5. 623
Elysius campus, animarum felicium sedes, 14. 223
Enceladus, 5. 640, 14. 581
Endymion a Luna adamatus, 10. 128
Epeus pugilatu certat, 4. 324. somnium de equo fabricando, 12. 101. instinctu Minervæ equum Trojanum fabricat, ibid. insigni architectus, 12. 79
Equi Achillis lacrymantur, 3. 740. fatum illorum, 3. 752. Lignei machina inventum Ulyssis, 12. 25. fabricatio, 12. 119. qui hunc ingressi, 12. 310. protrahitur in Trojam, 12. 415
Erymanthius sus, 6. 220
Euadne se cremat cum Capaneo 10. 480
Eumeli certamen, 4. 500
Euneus redemtor Lycaonis, 4. 384. Crateres, ibidem.
Eurotas, fluv. Laconiæ. 10. 111
Euryalus hasta victor, 4. 471
Eurydamas Trojanorum integerrimus, 13. 180
Eurymachus Antenoris f. ab Apolline incitatur, 11. 130
Eurymenis Trojani fortitudo & interitus, 10. 97
Eurypyli Græci certamen, 4. 500
Eurypyli Mysi Trojam adventus, 6. 120. Genus, eod. 134. Tractatio & cæna, ibidem. Scutum, 6. 198. Magnanimitas, 6. 512. gesta, 6. 368. &c. Vulneratur, 6. 393. Murum Græc. oppugnat, 7. 416. Transfigitur a Neopt. 8. 200
Euryfaces f. Ajacis, 5. 529

F.

Fati necessitas Stoica, 2. 171. 3. 647. 11. 272. 13. 559. 14. 97. potentia, 9. 415. cæcum & incertum, 7. 72. viæ diversæ, 9. 478
Fluvius ex cruore Memnonis 2. 555

Fuga, 1. 478. 628. 2. 546. 3. 351. 6. 498. 599. 7. 123. 8. 360.
Funerationis antiquæ ritus, 1. 786. 3. 676. 5. 610.
Furiæ piaculares, 1. 29. comitantur facinorosos, ibid. Sedes & effectus, 5. 454
Furoris in Ajace descriptio, 5. 380

G.

GAleæ Achillis descriptio, 5. 102
Ganymedes precibus oppugnationem Trojæ solvit, 8. 427
Gargarus urbs Phrygiæ, 10. 90
Geryon, 6. 249
Gladius Achillis, 5. 114
Glaucus cum Ajace Telamonio depugnat, & interficitur, 3. 236. funus & translatio in Lyciam, 4. 1. Glauci fl. origo, 4. 9.
Græcorum pugna cum Amazonibus, 1. 220. fuga, 1. 475. luctus super Antilocho, 2 632. ob Achillem, 3. 400. 504. ob Ajacem, a semetipso interemtum, 5. 490. fuga ex conflictu cum Eurypylo, 6. 498. 599. 7. 124. Cædes in pugna cum eodem promiscuæ, 6. 625. Lætitia ob adventum Neoptolemi, 7. 451. Alacritas circa eundem, 8. 59. Trojam frustra oppugnant, 11. 330. Trojam astu capiunt, 13. 61. Ovatio post Trojam captam, 14. 85. Heroes bene meritos celebrant, 14. 101. profectionis ex Asia domum versus descriptio, 14. 402. Græcorum ludi funebres, 4. certamina: Eloquentiæ, 118. cursus, 180. Luctæ, 215. cæstuum seu pugillatus, 284. sagittarum, 405. hastarum, 471. Panctiatii, 478. aurigationis, 499. cursus equestris, 545
Gygæa palus, 11. 68

H.

HArpasus fl. Phrygiæ, 10. 144
Hasta Achillis, 5. 118
Hastæ certamen, 4. 471.
Hecabæ lamentatio super Paride, 10. 369. cruciatus & querela ob Polyxenam, 14. 271. transformatio in canem saxeam, 14. 346
Hectore exstincto Troes intra mœnia se continent, 1. 1. Eulogium, 1. 104. equi Parin vehunt, 3. 192. filius præcipitatur, 13. 254
Helene verecundans Veneri similis in adulterio deprehensæ, 14. 47. Græci eam reverentur, ibid. Nubit Deiphobo post Parin, 10. 345. querela, 10. 389. Menelaum fugit, 13. 356. recipitur, eod. 385. in gratiam recipitur a marito, 14. 148. oratio deprecantis, eod. 156
Helenus a fuga revocat Trojanos, 8. 252. Ad Græcos fugit; iratus Trojanis ob Deiphobi matrimonium cum Helena, 10. 346. Palladium Græcis prodit, atque ita fata patriæ, 10. 351
Heliadum lacrymæ, 5. 625
Hercules Trojam capit, 1. 501. baltheus & pharetra quibus insignita fuerint, 10. 180. Interitus, 5. 642. Labores seu certamina recensentur, 6. 200.
Hermione Menelai filia promittitur Neoptolemo, 6. 86
Hermus fl. 1. 294. 12. 307

INDEX RERUM.

Heroum catalogus equum Trojanum ingreſſorum, 12. 310
Heſione a balæna liberata, 6. 289
Heſperidum mala, 6. 256
Hippodamia Trojana fœminas cæteras exemplo Pentheſileæ ad arma excitat, 1. 401.
Hippolyte interfecta a ſorore Pentheſilea, 1. 24. ab Hercule capta, 6. 240
Horæ famulæ Auroræ, 2. 598. officium, ibid.
Hydra Lernæa, 6. 212. Hydræ venenum, 9. 384

I.

Idomeneus excellens pugil, 4. 284
Ilioneus ſupplex trucidatur a Diomede, 13. 181
Induciæ inter Græcos & Troes, 7. 152. 9. 34
Iris pluviæ prodigium, 1. 62. ad Æolum ventos excitum mittitur, 14. 465
Juno Jovem reprehendit ob Thetin neglectam, 4. 48. Lætitia ſuper Paride, & eventuum quorundam prædictio, 10. 332
Jupiter eventum prælii Memnonii prædicit Diis cæteris, 2. 165. a Thetide vinculis exſolutus, 2. 441. ſolicitus de Trojanis, 4. 57. equi illius venti, 12. 187. currus, ibid. Miniſtra Iris, irati ſigna, tonitru, fulgur, ætheris commotio, ibid. Trojæ conſpectum Græcis adimit nebula denſiſſima, 8. 442

L.

Laocoontis ſalutare conſilium, 12. 385. calamitas, 12. 388. 439. uxor propter liberos ſe afflictat, 12. 477
Laodice hiatu terræ abſorbetur, 13. 544
Latona parturiens, 11. 23
Lemniadum crudelitas in maritos, 9. 337
Lemnus ab Achille expugnata, 3. 544. 4. 385
Letheus fl. Cretæ, 10. 82
Litarum proſopopœia, 10. 300
Luctæ certamen, 4. 215
Luna congreſſa cum Endymione, 10. 128. Commiſeratur Oenonen, 10. 454
Lycomedis ad Neoptol. abiturientem Paræneſis, 7. 291

M.

Machaon fortiter pugnans occiditur ab Eurypylo, 6. 406. Moriturus vaticinatur, ibid. 426. necem Podalirius ulciſcitur, ibid. 455. Lugetur a fratre majorem in modum, 7. 21. exſequiæ, ibidem. Eulogium & beatitudo, 7. 88
Mæander fl. 1. 282.
Mars Pentheſileæ pater, 1. 558. Luget filiam, & inſolens quoddam conatur, 1. 673. Trojanis ſuccurrentis Proſopopœia, 8. 239. equi, 8, 242. Cum Venere adulterium, 14. 48. Redit a bello Trojano in Thraciam, 8. 355
Meduſa, 10. 195. caput, 14. 453
Megetis fortitudo, 1. 274
Malanippion in Lycia, 3. 232
Memnonis Trojam adventus, 2. 99. colloquium cum Priamo, 2. 113. facinora, 2. 120. 234. fortitudo, ibid. Modeſtia & temperantia, 2. 147. 308. ſatellites, 2. 362. Monomachia cum Achille, 2. 396. Educatio, 2. 417. Nex, 2. 541. cruor in amnem mutatus, 2. 555. Socii in aves, 2. 570. 646. ſepulchrum, 2. 585
Memnoniæ aves, 2. 647.
Menelaus de fuga ſimulate verba

ba facit, 6. 9. filiam Neoptolemo promittit, 6. 85. curru victor, 4. 541. Deiphobum cum Helena dormientem reperit, 13. 354. Deiphobum obtruncat, ibid. cum Helena reconciliatur, 14. 147
Minerva ambrosia perfundit Achillis cadaver, 3. 532. furorem Ajaci Telám. immittit, 5. 360. Græcis succurrit contra Eurypylum, 7. 143. 556. contra Martem de cælo venit, 8. 342. a conflictu cum Marte Iovis fulgure deterretur, ibid. 354. sedes Athenæ, ibid. 358. Philoctetem Græcis iratum placat, 9. 403. Græcis victoriam conciliat de Æneа, 11. 285. Epeum excitat ad fabricandum equum, 12. 101. Infensa Græcis propter Ajacem Oilei, vindictam a Iove flagitat, 14. 419. Iovis armis instructa tempestatem excitat, ibid. 448. Dracones concitat in filios Laocoontis, 12. 439
Musarum luctus ob Achill. 3. 592. consolatrices, 3. 630. invocantur, 12. 302
Myrmidonum luctus super Achille, 3. 421. a Neoptolemo ad pugnam accenduntur, 8. 15

N.

Naufragia Græcorum in reditu, 14. 516
Nauplii de Græcis vindicta, 14. 612
Nemeæus leo, 6. 208
Neoptolemi ad pugnam tyrocinia, 7. 170. Marti similis, 7. 358. Generosum equum imitatur, 7. 316. promtitudo, 7. 355. patri similis, 7. 689. honores a Græcis habiti, 7. 674. Leoni compar. 7. 464. facinora, 7. 473. & deinceps. Desiderio patris adficitur, 7. 710. Myrmidones exhortatur, 8. 15. cum Eurypylo congressus, & res gestæ deinceps, 8. 134. quos trucidavit post Eurypylum, 8. 292. liberatur ab Apollinis insidiis per Neptunum, 9. 303. candor, 12. 67. mavult aperto Marte cum hoste depugnare, quam dolo & insidiis, ibid. patris manes apud sepulcrum salutat, 9. 46. in Deiphobum tendit, 9. 230. Græcos exhortatur, 9. 274. pugnam contra Æneam instaurat, 11. 215. Polyxenam patri sacrificat, nuncupatis precibus, 14. 303
Neptunus contra Apollinem Græcis opitulatur, 9. 299. Neoptolemum tuetur contra eundem, 9. 304. Thetin consolatur, 3. 763. cum Apolline murum Græcorum funditus destruit, 14. 631
Nereidum planctus ob Achill. & in Græcorum castra adventus, 3. 580
Nessi interitus, 6. 283
Nestor, mœret ob Antilochum, 2. 260. cum Memnone congressus, 2. 300. Achillis opem implorat, 2. 387. Admonitio ad Græcos de curando Achillis cadavere, 3. 513. eloquentia, 4. 118. insignis olim pugil, & luctator, 4. 309. juvenes a pugilatum suorum prædicatione certaminum exsuscitat, 4. 303. prudens consilium de judicio armorum Achillis, 5. 139. Sapientissimus Græcorum, 5. 166. Eulogion insigne, 4. 122. Admonitio de funerando Ajace, 5. 598. a desperatione

revocat Podalirium, 7. 38. ab immatura Trojæ oppugnatione Græcos dehortatur, 8. 450. a juvenum periculo segregatur, 12. 270. Ad reditum Græcos adhortatur, 14. 337
Niobes transformatio in saxum, 1. 292.
Nirei cæles, 6. 372. pulchritudo, 7. 7
Nuptiæ Thetidis, 5. 73
Nymphæum lucus juxta Æsepum, 2. 587. antrum in Paphlagonia, 6. 470. in Phrygia, 10. 127
Nymphæ Parin deplorant; 10. 364
Nympheus fl. Paphlag. 6. 470

O.

Ocreæ Achillis, 5. 112
Oenomai interitus, 4. 527
Oenone medica, & uxor Paridis, 10. 290. ægritudo, 10. 411. Parin supplicem a se repellit, 10. 306. Sera pœnitentia & desperatio, 10. 412. in ardentem Paridis rogum se conjicit, 10. 466. a rusticis laudatur, 10. 470
Orphei carminum efficacitas; 3. 636

P.

Palamedes dolo Ulyssis necatus, 5. 198
Palladium transfertur ad Græcos a Trojanis, 10. 351
Pancratii certamen, 4. 478
Panopeus Epei pater, 4. 324
Paris, salutat Polydamantis consilium repudiat, 2. 68. jucunda utilibus & honestis anteponit, ibid. Exhortatur Troes ad cadaver Achillis auferendum, 3. 185. insidians Ajaci, lapide prosternitur, 3. 331. Eurypylum hospitio excipit, 6. 143. Ad Eurypylum petitio, 6. 298. vulneratur, 6. 587. a Philoctete lethaliter sauciatur, 10. 235. fatum, 10. 261. Oenonæ fit supplex, 10. 272. Oratio supplicantis, 10. 283. luteritus, 10. 362. Rustici jam conflagrantem exsecrantur, 10. 470. Oenonen uxorem mortis sociam habet, ibid.
Parthenii fl. aqua oleo similis, 6. 466.
Pelei nuptiæ & Epithalamion, 3. 99. magnificentia illarum, 4. 131
Peliæ ludi funebres, 4. 307
Pelopis cum Oenomao certamen, 4. 525
Peneus fl., 11. 88
Penthesilea Trojanis auxilio venit, 1. 18. pulcritudo, 36. tractatio, 85. policitatio, 92. somnium, 123. armatura, 139. expeditio, 160. equus, 166. facinora, 225. &c. cum Achille pugna, 536. interitus, 590. mortuæ pulcritudo, 657. amatur post mortem ab Achille, ibid. funus, 779.
Phaeton 10. 192
Philoctetes in Lemno a Græcis relictus, 5. 195. inde accitur, 9. 324. miseria delerti, 9. 354. sanatio, 9. 461. reconciliatur Græcis, 9. 506. humanissima responsio, 9. 515. exhortatio ad Græcos, 9. 535. facinora, 10. 167. &c. arma Herculana, 10. 179. Pharetra historica, 10. 188. Parin. lethaliter sauciat, 10. 235. Æneam provocat in apertum, 11. 490. cum Neoptol. censet Trojam virtute non dolo expugnandam, 12. 82
Phoenix educator Achillis & magister, 3. 457. Lamentatio super Achille, ibid. ad pugilatus

tus certamen juvenes exhortatur, 4. 295. Neoptolemum revidentis affectio. 7. 631
Podalirius desperabundus revocatur oratione Nestoris, 7. 38. multa strage fratrem ulciscitur, 6. 464. Philoctetem sanitati restituit, 9. 460
Polydamantis consilium de reddenda Helena, 2. 41. criminatur Parin, 2. 86. ut intra mœnia se contineant Trojani, consulit, 10. 10
Polypœtæ certamen, 4. 501
Polyxenam ad sacrificium deposcit Achilles, 14. 212. Sacrificatur, 14 256. &c.
Pollucem Nestor pugilatu æquavit, 4. 309. cum fratre Aphidnas capit, Helenamque reducit, 13. 519
Priami lætitia ob adventum Penthesileæ, 1. 73. supplicatio pro Penthesil. irrita, 1. 181. consilium de exspectando Memnone, 2. 26. colloquium cum Memnone, 2. 125. ultima ad Neoptol. oratio, 13. 226. decollatur ab Eodem, 13. 241
Prodigia Trojæ visa ante excidium, 12. 494
Promethei de Thetide oraculum, & supplicium, 5. 338. Ad Caucasum alligatus, 6. 268. 10. 199
Protesilai mors, 1. 813. sepulcrum & luctus mirabilis, 7. 407
Pugilatus certamen, 4. 284
Pugna vehementiss. 2. 481. 6. 350. 7. 96. 8. 59. 9. 125. Anceps, 8. 277. obscura & perplexa, 11. 247

R.

Romani imperii magnitudo prædicitur a Calchante, 13. 336

S.

Sagittarum certamen, 4. 405
Sangarius fl., 7. 611
Scylacei interitus memorabilis, 10. 147
Sepultura veterum, 1. 780. 3. 716. 5. 651. 7. 157
Sino impostor, 12. 239. 355. Oratio insidiarum & fraudum plena, 12. 367. Dat Græcis signum invadendæ urbis, 13. 24
Sipyli topographia, 1. 291
Sirii effectus, 8. 30
Solymia Memnone victi, 2. 120
Stheneli certamen & equus, 4. 564
Stymphalides, 6. 227

T.

Taurus ignivomus, 6. 236
Tecmessa uxor Ajacis, 5. 520. Luctus ob Ajacem, ibid.
Telephi sanatio, 8. 150. vulnus, ibidem. miraculosa educatio, 6. 140
Terræmotus, 3. 64. comparatus, 2. 229
Testudo instrumentum bellicum, 11. 358
Teucer, cursu victus, 4. 200. sagittando vincit Ajacem Oilei, 4. 412. Lamentatio propter Ajacem, 5. 500. Ad defensionem cadaverum Græcos exhortatur, 6. 435. subsidio venit imperatoribus Atridis, 6. 539
Theanus prudentia, 1. 445
Themis pugnam Deorum oratione sua dirimit, 12. 198
Thersites Achilli conviciatur, & ab illo pugno interficitur, 1. 720. Genealogia, 1. 765. Ulyssis vituperator, 1. 756. sepulcrum, 1. 820
Thetis Bacchum & Iovem hospitio excipit, 2. 437. Lamen-

tatio; item Metamorphosis, 3. 605. nuptiæ cum Peleo, 4. 50. honos illi a diis exhibitus, in nuptiis, ibidem. Achilli ludos funebres instituit, 4. 110
Thoantis certamen, 4. 503
Thorax Achillis, 5. 110
Thracia Martis sedes, 8. 355
Thrasymedes frustra occurrit Memnoni, 2. 276. strenuitas, 2. 292
Thymoetæ Trojani consilium de fuga, 2. 9
Titanes a Jove debellati, 5. 103. 8. 459
Tithonus pater Memnonis, 2. 114
Troes seu Trojani: Affectio post exstinctum Hectorem, 1. 1. lætitia post adventum Penthesileæ, 1. 60. De Penthesilea jactatio stulta & inanis, 1. 356. Ductum Penthesileæ sequuntur, 1. 162. Fuga post cædem Penthesileæ, 1. 628. Regum enumeratio, 2. 140. Cum Æthiopib. Græcos invadunt, 2. 189. fuga, cæso Memnone, 2. 546. luctus super eodem, 2. 627. strages circa Achillis cadaver, 3. 321. fuga, 3. 350. lætitia & jactatio inanis exstincto Achille, 4. 17. gaudium ob adventum Eurypyli, 6. 125. cum Græcis conflictus ductu Eurypyli, 6. 335. duces plerique saucii pugna excedunt, 6. 505. variæ horum cædes in conflictu Eurypyli cum Græcis, 6. 549. fugantur a Neopt. 7. 526. 8. 359. strages occiso Eurypylo, 8. 228. urbem a Neoptol. oppugnatam strenue defendunt, 8. 395. Arma his subministrantur ab uxoribus, liberis, parentibus, 9. 110. Dux horum post Eurypylum Deiphobus, 9. 80. Trepidatio post adventum Philoctetæ, 10. 1. vulnerato Paride fugiunt, 10. 245. Irritæ preces, 11. 268. Æneæ & Eurymachi ductu fortiter Græcos invadunt, 11. 144. strages per compar. 11. 298. fuga in urbem, ibid. Equi dolo capiuntur, 12. 353. 410. equo introducto sacris operantur, 12. 490. pertinacia jam imminente exitio, 12. 512. Cassandram præmonitricem ludibrio habent, 12. 543. Jamjam perituri genio indulgent, 13. 1. variis modis capta urbe intereunt, 13. 428
Trojæ oppugnatio, 8. 370. 11. 330. portarum in duces Græcorum distributio, 11. 338. Muri diruuntur propter equum introducendum, 12. 431. occupatur & incenditur, 13. 78. conflagrantem finitimi commiserantur, 13. 469. diripitur, 14. 3.
Trojanæ mulieres, Penthesileæ exemplo ad bellum incitantur, 1. 401. Quibus Græcorum captivæ obtigerint, 14. 11. Belli Trojani summa, 14. 125
Troili interitus, 4. 418

V.

Venti Memnonis cadaver transferunt, 2. 550. Spelunca ventorum, 14 473
Venus Æneam e prælio aufert, 11. 289. E Spuma maris orta, 5. 70. potentia, 13. 401. Adulterium, 14. 47. Menelaum Helenæ iratum placat, 13. 389
Ulysses magnam Troum stragem facit, 3. 295. pro Achille cæso propugnat, & sauciatur, ibid. præfert se Ajaci, 5. 241. 305.

vituperatio, 5. 181. dolo Trojam ingreditur, 5. 280. 10. 350. Achillis arma obtinet, 5. 320. excusat se ad exercitum de Ajacis interitu, 5. 572. profectionem in Scyrum urget, 6. 72. cum Diomede in Scyrum navigat, 6. 97. Acta in Scyro, 7. 182. oratio ad Neoptolemum in Scyro, 7. 183. cum Diomede legatus in Lemnum, 9. 334. testudinis bellicæ inventor, 11. 358. sagacitas, 12. 23. res gestæ recensentur, 5. 253. equi Duratei dolum excogitat, 12. 25. ex equo progressuri circumspectio, 13. 38.

Vulcani petra seu rupes semper ardens & tamen florens, 11. 93

X.

Xanthi fl. in Lycia origo fabulosa, 11. 21. Trojani luctus ob Trojam, 14. 71.

Z.

Zodiacus, 2. 503.

TRAJECTI AD RHENUM.
Typis PETRI MUNTENDAM.
MDCCXXXIV.

MAG 2021585

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Fig. 2.

Digitized by Google